

ପବିତ୍ର କୋରାମ

ପବିତ୍ର କୋରାନ

ଆରବୀ ପାଠ ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତର

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତର :

ଅବଦୁଲ କାଦର ଖାନ୍

ଓ

ଡଃ ମହମ୍ମଦ ଅନସ୍ୱାରୁଲ ହକ୍

1989

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.,
ENGLAND.

First Published in U.K. in 1989 by
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.
Islamabad,
Sheephatch Lane,
Tilford Surrey GU10 2AQ
and Printed in Great Britain by
Richard Clay Ltd, Bungay, Suffolk

© 1989 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.
No part of this translation and commentary may be reproduced
in any form without prior permission from the Publisher, except
for the quotation of brief passages in criticism.

British Library Cataloguing in Publication Data
The Holy Quran: Arabic text with Oriya Translation &
explanatory notes.
I. Khan. Abdul Qadir, 1938-
II. Haque, Mohammad Anwar ul, III. Tafseer e saagheer.
Arabic 1989
297'. 122

ISBN 1-85372-269-3

ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ

ଏହି ଅନୁବାଦର ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଦୁଲ କାଦର ଖାନ୍ ଓ ତଃ ମହମ୍ମଦ ଅନସ୍ତାଫୁଲ ହକ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଛି ଏବଂ ମୋ : ଶେଖ ଅବଦୁଲ ହକ୍‌ମି ଓ ସୟଦ ତାହେର ଅହମଦ କଲିମ ଏହାକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବହୁ ସମୟ ବ୍ୟୟ କରି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଟିକୁ ପାଠ କରିବାରେ ଓ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଶୋଧନ କରିବାରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରେ କୃତଜ୍ଞ ।

ଅହମଦିୟା ସଂପ୍ରଦାୟର ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଲିଫା ହଜରତ ମିର୍ସା ବଶିରୁଦ୍ଦିନ ମହମ୍ମଦ ଅହମଦ (ଅଲ୍ଲାଃତାଈ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ)ଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ 'ତଫସିର ସରିର'ର ଅନୁବାଦକୁ ଭିତ୍ତିକରି ଏହି ଭାଷାନ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ମୌଲବୀ ଶେର ଅଲି, ମଲିକ ଗୁଲାମ ଫରିଦ ଓ ମହମ୍ମଦ ଜଫରୁଲ୍ଲାଃ ଖାନ୍‌ଙ୍କ ଇଂରାଜି ଅନୁବାଦର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି । ଅଧିକତ୍ର ତଫସିର ସରିର ଓ ମଲିକ ଗୁଲାମ ଫରିଦଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ ପୁସ୍ତକରୁ ପାଦଟାଳାମାନ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ବନ୍ଦନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମୂଳ ଆରବୀପାଠକୁ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର କୋରାନର ମୂଳ ପାଠରେ ନାହିଁ ।

ଅହମଦିୟା ସଂପ୍ରଦାୟର ଭାରତୀୟ ଶାଖାସମୂହ ଏହି ଅନୁବାଦର ସମସ୍ତ ମୁଦ୍ରଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିଛନ୍ତି । ଆମର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନା, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ପୁରସ୍କୃତ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠାପର ତ୍ୟାଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏହି ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ନିବେଦିତ କଲେବଳେ, ଆମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନର ଏକ ଉତ୍ତ ହେଉ ଏବଂ ସେମାନେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଏହି ପବିତ୍ର ବାଣୀରୁ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରାକ୍‌କଥନ

ପବିତ୍ର କୋରାନ ହେଉଛି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ । ପ୍ରାୟ ୧୪୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆରବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କର ଭକ୍ତ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ମହମ୍ମଦ ତୋହାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବା ନିକଟରେ ଏହାକୁ ଆକର୍ଷିତକରିବେ ପ୍ରକଟିତ କରିଥିଲେ ।

ଖ୍ରୀ : ୬୧୦ରେ ଯେତେବେଳେ ଇସଲାମର ବାର୍ତ୍ତାବହ ବୟସ ଥିଲା ପ୍ରାୟ ୪୦ ବର୍ଷ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକଟନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ମୋଟାମୋଟ ୨୩ ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଥିଲା । ସେକାଳରେ ଆରବରେ ସାକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ଖୁବ୍ କମ ଥିଲେ ହେଁ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଉଥିଲା । ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଏହି ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଲିପିକାରମାନେ ନିଯୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ : ଅବୁବକର, ଜେଦ୍ ବିନ ସାବିତ, ଜୁବେର ଇବ୍ନ ଅଲ-ଅଝ୍ମା (ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ) । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ତୋଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସହଚର ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାରେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ମୁଖ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଆରବୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାହିତ୍ୟିକ କୃତିକୁ ମୁଖ୍ୟ କରିବା କିଛି ନୂଆ କଥା ନ ଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ସ୍ମରଣଶକ୍ତି ପାଇଁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁପମ ମନେ କରାଯାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଭିନ୍ନ ଆରବୀୟ କବିଙ୍କର ୧,୦୦,୦୦୦ ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ବ ପଢ଼ିବୁ ମୁଖ୍ୟ କରିଥିବାର ଜଣାଅଛି । ଏସ୍, ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ଯାଏ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯିବାର ଦୈନିକତା ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ମୂଳ ଲିପି ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ଓ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରହିଲା । ବିଭିନ୍ନ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ ଡାକ୍ତରୀ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଲାଗି ବହୁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିଲା । ସମାଲୋଚନାର କଠୋରତା ଉପାୟମାନ ପ୍ରୟୋଗ କରି ମଧ୍ୟ, ସମାଲୋଚକମାନଙ୍କୁ ଶେଷରେ ସ୍ବାକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଯେ ଆଜି ଆମେ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଦେଖୁଛୁ ତାହା ଅବିକଳ ଭାବେ ଦିବ୍ୟ ଅବତାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକଟନ ସହିତ ସମାନ ।

ସାର ଉଲ୍‌ଲିୟମ ମୁର ତାଙ୍କ **Life of Mahomet** (ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଜୀବନ) ପୁସ୍ତକ, ଲଣ୍ଡନ ୧୯୧୨, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୧, ପୃଷ୍ଠା xxii-xxiiiରେ ଲେଖିଛନ୍ତି : ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ୪୦ ବର୍ଷ ଭିତରେ ବିରୋଧୀ ଓ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ହିଁ ଉତ୍ତୁତ ହୋଇ ସେବେଠାରୁ ମୁସଲିମଜଗତକୁ ଖିନ୍ନିନ୍ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କୋରାନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ରହିଛି; ଏବଂ ଅଦ୍ୟାବଧି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେହି ଏକ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ସର୍ବସମ୍ମତ ବ୍ୟବହାର ହିଁ ଏହାର ଅକାଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଯେ ଆମ ଆଗରେ ଥିବା ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପାଠ୍ୟ ହେଉଛି ସେଇ ହତଭାଗ୍ୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ଆଦେଶକ୍ରମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଇଥିବା ପାଠ୍ୟ । ସମ୍ଭବତଃ ପୃଥିବୀର ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କୃତି ନାହିଁ ଯାହାକି ବାର ଶତାବ୍ଦୀ ବ୍ୟାପି ଏପରି ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଠ୍ୟ ହୋଇ ରହିପାରିଛି ।

ଇ.ଏମ୍.ହେର୍ବି ତାଙ୍କ **A Comprehensive commentary of the Quran** (କୋରାନର ସୁବୋଧ୍ୟ ଭାଷ୍ୟ) ଲଣ୍ଡନ, ୧୮୯୬, ପୃଷ୍ଠା ୩୪୯, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡରେ ଲେଖିଛନ୍ତି :

ପୁରାତନ କାଳର ସମସ୍ତ କୃତି ମଧ୍ୟରୁ କୋରାନର ପାଠ୍ୟ ହେଉଛି ସର୍ବାଧିକ ବିଶୁଦ୍ଧ ।

ଲେନପୁଲ ତାଙ୍କ **Selections from Kuran** (କୋରାନ ସମ୍ବନ୍ଧନ), ଚର୍ଚ୍ଚବାର, ଲଣ୍ଡନ, ୧୮୭୯, ମୁଖ୍ୟବନ୍ଧର ତୃତୀୟ ପୃଷ୍ଠାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି : କୋରାନର ମୌଳିକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଏହା ହିଁ କୋରାନର ଅସାମ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆହ୍ଲା ରଖୁ ଆମେ ଏହାର ଯେ କୌଣସି ଶବ୍ଦକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଖାପାଖି ତେର ଶହ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହିଛି ।

ବୋସପ୍ତର୍ଥ ଦ୍ଵିଥ ତାଙ୍କ **Mohammad and Mohammedanism** (ମହମ୍ମଦ ଆଶ୍ରମ ମହମ୍ମଦାନିଜମ)

ପୁସ୍ତକ, ଲଣ୍ଡନ, ୧୮୭୪. ପୃଷ୍ଠା ୨୨ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି :

ଏହା ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହର ବାହାରେ ଯେ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅବିକଳ ଶବ୍ଦମାନ ଆମେ ଏବେ ବି କୋରାନରେ ପାଉଛୁ, ଯାହାରେ କିଛି ମିଶ୍ର ଯାଇ ନାହିଁ କି ଯାହାକୁ କିଛି କାଟି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ପ୍ରଫେସର ଟି. ଟବ୍ସ ଆରନୋଲ୍ଡ ତାଙ୍କ **Islamic Faith** (ଇସଲାମୀୟ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ) ପୁସ୍ତକ, ଲଣ୍ଡନ, ପୃଷ୍ଠା ୯ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି :

ଏହି ସମାଲୋଚନା ପୁସ୍ତକର ପାଠ ସାରତଃ ସ୍ପଷ୍ଟ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବାସ୍ତବ ଉକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁରୂପ ଅଟେ ।

ଏହି ଅଲୋକିକ ପୁସ୍ତକର ସମସ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଇସଲାମ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ନ ଥିବା ପାଠକମାନଙ୍କର ହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏଠାରେ କେତେକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ କେବଳ ଆଗବ୍ୟାସମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷନ କରି କହେ ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜକୁ କହେ । ଏହା ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ବାର୍ତ୍ତାବହ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ (ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ) । ଏହା ନିଜକୁ ଅନ୍ତିମ ଧର୍ମବିଧାନ ବୋଲି ଦାବି କରେ । ମାନବ ସମାଜର ମାର୍ଗପ୍ରଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଏହା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହା ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଆଗମନର ପରମ୍ପରାକୁ ଏକ ସାର୍ବଜନିକ ଘଟଣା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରେ ଏବଂ ବାରମ୍ବାର ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ମାନବ ଭୂମିଆସରେ କେବେ ନା କେବେ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରକଟନ ଲାଭ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ :

ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କ ନିଜକୁ କୌଣସି ସନ୍ତତକ ଆସି ନାହାନ୍ତି ।

(୩୫:୨୫)

ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ଏହି ଆଦେଶ ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେଉଣ କରିଅଛୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅନୁକୂଳ ଉପାସନା କର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକ ଘନକାନ୍ଦାକୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ।

(୧୭:୩୭)

ଏହିପରିଭାବେ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ସୁସମାଜରୁରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଯେ ବାର୍ତ୍ତାବହପଦ ସାମିତ ଅଟେ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏହି ମତବାଦକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏପରି ଏକ ସାର୍ବଜନିକ ପ୍ରକ୍ତ୍ୟୁକ୍ତିର ଭାବଧାରାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ କରେ ଯେ କି ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୟାକୁ ଓ ହିତସାଧକ ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ଦେଶ ଓ ଜାତିର ଶୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ସେ ବ୍ୟବହାରରେ ସକଳ ଜୀବଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ ।

ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭାଗ ଭାଗ କରି ହେବ ନାହିଁ କି ବହୁଗୁଣିତ କରି ହେବ ନାହିଁ, ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକତ୍ୱ ଉପରେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରିତି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକ୍ଷା ଓ ଦୃଷ୍ଟିର ସମ୍ପର୍କକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ହେଉ ନା କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଉ କାହାରି ଭାଗ ନାହିଁ । ତ୍ରିତ୍ୱବାଦ ଓ ପୁତ୍ର-ବାଦର ଭାବଧାରାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପତି ବା ପତ୍ନୀ ନାହାନ୍ତି କି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ନାହାନ୍ତି ।

ତୁମେ କହୁଅଅ, ସେ ହି ଅଲ୍ଲା, ଯେ କି ଅହଁତାୟ । ସେ ହି ଅଲ୍ଲା ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।
ସେ କାହାକୁ ପ୍ରସବ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରା ଯାଇ ନାହିଁ । ଏବଂ କେହି ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ନୁହେଁ ।

(୧୧୭:୨-୫)

ପବିତ୍ର କୋରାନ ୬ଟି ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲା, ଦେବଦୂତଗଣ, ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥସମୂହ, ବାର୍ତ୍ତାବହଗଣ, ପୁନରୁତଥାନ ଓ ବିଚାର ଦିବସ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ, ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପରିବେଷିତ କରେ ତାହା, ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ପାପ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମତବାଦକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ ଓ ଦାବି କରେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଳଙ୍କ ବହନ ନ କରି ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରେ । ଅଲ୍ଲା ଯେ କେବଳ ସତ୍, ତା' ନୁହେଁ ବରଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାମୟ, କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ହିତସାଧକ । ସେ ସବୁରି ମାଲିକ, ଯେ କି ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରି ପାରିବେ । ଯଦି ଅଲ୍ଲା ପାପୀର ଅନୁତାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହି ପାପୀର ପାପକୁ ତା' ନିଜ ଅନୁତାପ ଅଶ୍ରୁରେ ପରିଷ୍କାର କରି ଧୋଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ମଣିଷର ନିଜ ଭିତରେ ଅନୁତାପ କରିବା, ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଏବଂ ସକଳ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ନିକଟକୁ ଫେରିବା ଲାଗି ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ହି ପରିଭ୍ରାଣ ନିହିତ । ଯଦି ଅଲ୍ଲା ସେପରି ସଂକଳ୍ପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତେବେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା'ର ପୂର୍ବକୃତ ପାପ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଏକ ନୂତନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜନ୍ମ ଦିଏ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଜଣେ ଉତ୍କମାନର ତଥା ସମ୍ମୁକ୍ତ ସ୍ଥାନର ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅନୁରୂପ ଅଟେ । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏବଂ ସେ ମାନବ ଜାତିର ପରି-ଭ୍ରାଣ ପାଇଁ ଯେ କୁଣ୍ଡରେ ମରିଥିଲେ, ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଣ୍ଡବିଦ୍ଧ କରାଯାଇ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଓ ଜହ୍ନଦାମାନଙ୍କର ଏହି ଦୀନକୁ କୋରାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଯାଶୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ କୁଣ୍ଡବିଦ୍ଧ କରି ମାରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଅଣାଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ମଲାଭକ୍ତି ଅଟେଡ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ । ତେଣୁ କୁଣ୍ଡରେ ତାଙ୍କର ତଥାକଥିତ ମୃତ୍ୟୁ ନେଇ ଏହିପରି ସବୁ କଳ୍ପନା ଓ ଭ୍ରମ । ଘଟଣାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି, କୁଣ୍ଡବିଦ୍ଧ ହେବା ପରେ ପରେ ଜହ୍ନଦାମାନେ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ପୋଷ୍ଟିଆସ ପାଇଲେତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ଶରୀର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଭାବେ ନିଜ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, କୁଣ୍ଡବିଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥାରୁ ଯାଶୁ ବଞ୍ଚିଯାଇ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ପରେ ଦାବି କରି ପାରନ୍ତି ଯେ, ସେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରୁ ଉଠି ଆସିଛନ୍ତି । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ରୁମାରା-ସମୂହ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ସମର୍ଥନ କରେ । ବିଭିନ୍ନ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇ ମରିଯମ ବୋ ମେରିକୁ ଯେପରି ସନ୍ଦେହାତ୍ମକ ଚରିତ୍ରସମ୍ପନ୍ନ ନାରୀ ଭାବରେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି, ପବିତ୍ର କୋରାନ ତାଙ୍କୁ ସେ ସବୁ ଅଭିଯୋଗରୁ ଦୌଷ୍ଟମ୍ୟୁକ କରେ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନ୍ୟ । ବାକିବଳ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନଙ୍କୁ ଯେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରେ ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ମୌଳିକ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରରୂପ ଯେବେ ଯେବେ ବାର୍ତ୍ତାବହମାନେ ଆବିର୍ଭୂତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଲାଗି ମଧ୍ୟ ଏହା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ।

ଯହ୍ନେର ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶବଦୀ ରହିଥିବ ।

(୧୮:୪)

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ମୁଖ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା ମୁକତଃ ସମାନ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ, ସମସ୍ତ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ତାଙ୍କର ଉପାସନା ଓ ତାଙ୍କ ସବୁକ୍ରିୟା ଲାଗି ନିମିତ୍ତ ସତ୍ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ବ୍ୟୟ ।

ଏହି ମୌଳିକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ, ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ନୈତିକ ଓ ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷାମାନ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଅବସ୍ଥା ଓ ଆବଶ୍ୟକତାଭେଦରେ ପୃଥକ୍ ହୋଇପାରେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ପାରେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ପରି ପୁରାତନ ସୁସମାଗର ଓ ନୂତନ ସୁସମାଗର (Torah and the Gospels)ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରକଟନ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରାଗଲେ ହେଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ କହେ ଯେ ସେ ସବୁ ପୁରାତନ ଅତୁଟ ହୋଇ ରହି ନାହିଁ । ସମୟକ୍ରମେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ମଣିଷ ଏହି ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ ଓ ବିକୃତ କରି ଦେଇଛି । ଏହି ମୂଳ ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ଅବଶେଷଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ଆଜି ଯେଉଁ ସବୁ ଅସମ୍ଭବତା ଓ ବିରୋଧାତ୍ମକତା ଦେଖୁଛୁ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ସେ ସବୁକୁ ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ ଓ ବିକୃତିର ବିଷୟ ବୋଲି ବୁଝାଇ ଦେଇଛି ।

ମାନବ ଦୃଷ୍ଟିର ଚରମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା । କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କେବଳ ନତମସ୍ତକ ହେବା ଓ ସାଷ୍ଟଙ୍ଗ ପ୍ରଣାମୀତ କରିବା ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତାଙ୍କ ଆଲୋକ ଓ ସଦ୍‌ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରି ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇ ରହିବା ମଧ୍ୟ ତା'ର ଅର୍ଥ । ବିଶ୍ୱରେ ମଣିଷ ତାଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ବସୁ ମଧ୍ୟରେ ତା'ର ସ୍ଥାନ, ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନ ସଭିଳ ଉପରେ । ଦୃଷ୍ଟିର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତା ତା'ର ସ୍ଥାନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ହେଲେ ହେଁ, ମଣିଷ ମଣିଷ ଭିତରେ ସମାଜବିରୋଧୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ । ଯଦି ସେ ଗୁଣରେ ଓ ଧର୍ମଭାଗୁଡାରେ ଅନ୍ୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ, ତେବେ ସେ ନିଜ ପ୍ରସାଙ୍ଗ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପାହ୍ୟା ଓ ପଦରେ ଉଚ୍ଚତର ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଧାର୍ମିକ, ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ନୈତିକ ଧାରା ହିସାବରେ ମଣିଷର ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ସମସ୍ତ ସ୍ତରକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରେ, ଯାହାକି ସାର୍ବଜନୀନଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ପରମ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଏ ତେବେ କୌଣସି ଧାରା, ତାହା ଯେତେ ଉଚ୍ଚତା ହୋଇଥାଉ ପଛେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଏହା ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ କହେ ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଣିଷ ମଣିଷ ଭିତରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ସଂଘର୍ଷକୁ ପରିହାର କରିବାକୁ ଯାଇ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଛିତିରେ ଏକ ସର୍ବାଙ୍ଗସୁନ୍ଦର ସଙ୍ଗତି ଆଣିବାକୁ ଯାଇ ସମାଜର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ବିଭାଗର ଅଧିକାର ତଥା ନୈତିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି । ଏହିପରି ଭାବେ ଏହା ଶ୍ରେଣୀ ସଂଘର୍ଷକୁ ଓ ମଣିଷ ଦ୍ୱାରା ମଣିଷର ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶୋଷଣର ମନୋଭାବକୁ ପରିହାର କରିଛି ।

ନାରୀମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜନସମାଜରେ ଏକ ସମ୍ମାନଜନକ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେବାରେ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ସମସ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଲାଭ କରିଛି ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଦିବ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହା ଉଚ୍ଚରାଧିକାର ଦୃଷ୍ଟି ନାରୀମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଭଳି ଉଚ୍ଚରାଧିକାର ଆଇନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ।

କୋରାନର ଶିକ୍ଷାର ଆଉ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣ ହେଉଛି ବିବେକ ସ୍ୱାଧୀନତା । ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଲାଗି ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଲାଗି ଅଳ୍ପତ୍ର ମଣିଷକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଭିମୁଖି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଧର୍ମରେ ବାଧ୍ୟବାଧକତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଲାଗି କାହାରିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଣିଷ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ । କୋର କବରଦସ୍ତ ତା' ଉପରେ କୌଣସି ଆଦର୍ଶକୁ ଲଦି ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମଣିଷର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଓ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଅନୁମୋଦନୀୟ ପନ୍ଥା ।

ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବାଧ୍ୟବାଧକତା ନାହିଁ ।

ମଣିଷର ଆତ୍ମା ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାରର ଛିଟି ଲାଭ କରିବା ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । ଜଣକର ଆତ୍ମାର ଭାଗ୍ୟ ଓ ଭବିତବ୍ୟତା ତା' ନିଜର କର୍ମ ଓ ଆଚରଣ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୁଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଭଲ ବା ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତା'ର ଆଗାମୀ ଜୀବନର ଠିକଣା ସ୍ଥିର କରେ ।

ପବିତ୍ରକୋରାନ ଦାବୀ କରେ ଯେ ଇସଲାମ ହେଉଛି ଆଲୋକର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଏକ ଦୀର୍ଘ ସଂଘର୍ଷ ପରେ ପରିଶେଷରେ ଅନ୍ଧକାରକୁ ହଟେଇ ପାରିବ । (ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କରା ହୋଇଛି ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିର ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆଦର୍ଶ ପାଇଁ ସାର୍ବଜନୀନ ଧର୍ମର ଏକ ଇସ୍ଲାମିକ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ହାସଲ କରିବାକୁ ଯାଇ ଇସଲାମ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆଦର୍ଶ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକ୍ଷ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବ) । ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଡୋକ୍ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଅନୁସାରେ ମେହେଦି ଓ ମସିହ ନାମକ ଦିବ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କର ଜଣେ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚର୍ଚ୍ଚ, ଯୁକ୍ତି ଓ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ମାଧ୍ୟମରେ ଇସଲାମର ଏହି ଅନ୍ତିମ ବିଜୟ ହାସଲ କରାଯିବ । ଅହମଦା ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ଅନୁଯାୟୀ ଗତ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂର୍ବ ପାଇଁ ଏହି ଯୁଗର ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଜ୍ଞ ସଂସ୍କାରକ ହିସାବରେ ମେହେଦି ଓ ମସିହ ନାମରେ ଭାରତର କାବିୟାନସ୍ଥ ହଜରତ ମିର୍ସା ଗୁଲାମ ଅହମଦଙ୍କୁ ଅ ଲାଈ ଉତ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସେ ୧୮୮୯ରେ ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ନାମ ରଖିଥିଲେ 'ଇସଲାମରେ ଅହମଦିୟା ଆନ୍ଦୋଳନ' । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଓ ଯୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ତଥା ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରି ଇସଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସାରଣ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଏ ଯାବତ୍ ପୃଥିବୀର ଶତାଧିକ ଦେଶର ଇସଲାମ ଅନୁରାଗୀଙ୍କୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏ ଦିଗରେ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇ ରଖୁଛି । ଏହି ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ହେଉଛି ସେହି ମହତ୍ ଦିଗରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ । ଅ ଜଣ ଏହାର ସଫଳତା ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	ସୂଚୀ	ପୃଷ୍ଠା	କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	ସୂଚୀ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ଅଲ-ପାଟିଆ	୧	୩୨.	ଅଲ-ଧଳଦା	୬୯୨
୨.	ଅଲ-ବକରା	୩	୩୩.	ଅଲ-ଅହଳା	୬୯୮
୩.	ଅଲ-କମରାନ	୮୨	୩୪.	ଅଲ-ସରା	୭୧୭
୪.	ଅଲ-ନିଆ	୧୨୧	୩୫.	ଅଲ-ପାଟିର	୭୨୯
୫.	ଅଲ-ମାସଦା	୧୬୫	୩୬.	ଆସିନ	୭୩୮
୬.	ଅଲ-ଅନୁଆମ	୧୯୯	୩୭.	ଅଲ-ସାଫ୍‌ପାଟ	୭୫୦
୭.	ଅଲ-ଆରାଫ	୨୩୪	୩୮.	ସ୍ନାଦ	୭୬୬
୮.	ଅଲ-ଅନୁଆଲ	୨୮୦	୩୯.	ଅଲ-କୁମର	୭୭୮
୯.	ଅଲ-ଗୋରା	୨୯୭	୪୦.	ଅଲ-ମୁମିନ	୭୯୨
୧୦.	ସୁବୁଦ	୩୨୭	୪୧.	ହାମାମ-ସକଦା	୮୦୭
୧୧.	ହୁଦ	୩୪୯	୪୨.	ଅଲ-ଶୁରା	୮୧୮
୧୨.	ସୁବୁଦ	୩୭୨	୪୩.	ଅଲ-କୁଶୁରୁଫ	୮୨୯
୧୩.	ଅଲ-ରାଦ	୩୯୬	୪୪.	ଅଲ-ଦୁଖାନ	୮୪୨
୧୪.	ଇବ୍ରାହିମ	୪୦୬	୪୫.	ଅଲ-କାସିୟା	୮୪୮
୧୫.	ଅଲ-ହିଜର	୪୧୬	୪୬.	ଅଲ-ଅହକାଫ	୮୫୪
୧୬.	ଅଲ-ନହଲ	୪୨୭	୪୭.	ମହମ୍ମଦ	୮୬୨
୧୭.	ବନି-ଇସ୍ରାୟିଲ	୪୪୮	୪୮.	ଅଲ-ପତାଃ	୮୭୦
୧୮.	ଅଲ-କହଫ	୪୬୯	୪୯.	ଅଲ-ହୁକୁରାତ	୮୭୮
୧୯.	ମରିୟମ	୪୯୩	୫୦.	କାଫ	୮୮୩
୨୦.	ଚାହା	୫୦୯	୫୧.	ଅଲ-କାରିଆତ	୮୮୯
୨୧.	ଅଲ-ଅନବିୟା	୫୩୧	୫୨.	ଅଲ-କୁର	୮୯୫
୨୨.	ଅଲ-ହଜ	୫୪୮	୫୩.	ଅଲ-ନଜମ	୯୦୦
୨୩.	ଅଲ-ମୁମିନୁନ	୫୬୨	୫୪.	ଅଲ-କମର	୯୦୭
୨୪.	ଅଲ-କୁର	୫୭୬	୫୫.	ଅଲ-ରହମାନ	୯୧୩
୨୫.	ଅଲ-ପୁରାକାନ	୫୯୦	୫୬.	ଅଲ-ଫୁରକୟା	୯୨୦
୨୬.	ଅଲ-ଗୋଓରା	୬୦୩	୫୭.	ଅଲ-ହଦିଦ	୯୨୮
୨୭.	ଅଲ-ନମଲ	୬୨୫	୫୮.	ଅଲ-ମୁଜାବିଲ	୯୩୫
୨୮.	ଅଲ-କସସ	୬୪୩	୫୯.	ଅଲ-ହଗର	୯୪୦
୨୯.	ଅଲ-ଅନୁକରୁତ	୬୬୨	୬୦.	ଅଲ-ମୁମତହନାଃ	୯୪୬
୩୦.	ଅଲ-ଦୁମ	୬୭୬	୬୧.	ଅଲ-ସଫ	୯୫୧
୩୧.	ଲୁକମାନ	୬୮୬	୬୨.	ଅଲ-କୁମା	୯୫୪
			୬୩.	ଅଲ-ମୁନାଫଫୁନ	୯୫୬
			୬୪.	ଅଲ-ଚରାବୁନ	୯୫୯

୬୪.	ଅଲ-ତଲାକ	୯୬୨	୯୦.	ଅଲ-ବଲଦ	୧୦୫୪
୬୬.	ଅଲ-ତହରିମ	୯୬୬	୯୧.	ଅଲ-ଶମସ	୧୦୫୭
୬୭.	ଅଲ-ମୁଲକ	୯୬୧	୯୨.	ଅଲ-ଲିଏଲ	୧୦୫୯
୬୮.	ଅଲ-କଲମ	୯୬୫	୯୩.	ଅଲ-କୁହା	୧୦୬୧
୬୯.	ଅଲ-ହାକ୍କା	୯୮୧	୯୪.	ଅଲ-ଜନଶିରାଃ	୧୦୬୩
୭୦.	ଅଲ-ମ'ଆରିଜ	୯୮୬	୯୫.	ଅଲ-ତନ	୧୦୬୪
୭୧.	ତୁହ	୯୯୦	୯୬.	ଅଲ-ଅଲକ	୧୦୬୬
୭୨.	ଅଲ-ଜିନ୍ନ	୯୯୩	୯୭.	ଅଲ-କଦର	୧୦୬୮
୭୩.	ଅଲ-ମୁଜ୍ଜାଲିଲ	୯୯୮	୯୮.	ଅଲ-ବୟ୍ ଏନାହ	୧୦୭୦
୭୪.	ଅଲ-ମୁଦସ୍ ସିର	୧୦୦୧	୯୯.	ଅଲ-ଜିଲଜାଲ	୧୦୭୧
୭୫.	ଅଲ-କେୟାମାଃ	୧୦୦୫	୧୦୦.	ଅଲ-ଆଦିୟାତ	୧୦୭୩
୭୬.	ଅଲ-ଦହର	୧୦୦୮	୧୦୧.	ଅଲ-କାରିୟା	୧୦୭୫
୭୭.	ଅଲ-ମୁରସଲାତ	୧୦୧୨	୧୦୨.	ଅଲ-ତକାୟୁର	୧୦୭୬
୭୮.	ଅଲ-ନବା	୧୦୧୭	୧୦୩.	ଅଲ-ଅସର	୧୦୭୭
୭୯.	ଅଲ-ନାଜିୟାତ	୧୦୨୧	୧୦୪.	ଅଲ-ହୁମାଜା	୧୦୭୮
୮୦.	ଅବସା	୧୦୨୫	୧୦୫.	ଅଲ-ଫିଲ	୧୦୭୯
୮୧.	ଅଲ-ତକଝିର	୧୦୨୯	୧୦୬.	ଅଲ-କୁରେଶ	୧୦୮୦
୮୨.	ଅଲ-ଜନ୍ନିତାର	୧୦୩୩	୧୦୭.	ଅଲ-ମାଉନ	୧୦୮୧
୮୩.	ଅଲ-ମୁତୟ୍ ଫିଫାନ	୧୦୩୫	୧୦୮.	ଅଲ-କୋଶର	୧୦୮୧
୮୪.	ଅଲ-ଜନସିକାକ	୧୦୩୮	୧୦୯.	ଅଲ-କାତେୟୁନ	୧୦୮୨
୮୫.	ଅଲ-ହୁରୁଜ	୧୦୪୧	୧୧୦.	ଅଲ-ନସର	୧୦୮୩
୮୬.	ଅଲ-ତାରିକ	୧୦୪୪	୧୧୧.	ଅଲ-ଲହବ	୧୦୮୪
୮୭.	ଅଲ-ଆ'ଲ	୧୦୪୬	୧୧୨.	ଅଲ-ଇଖଲାସ	୧୦୮୫
୮୮.	ଅଲ-ରାସିୟା	୧୦୪୮	୧୧୩.	ଅଲ-ଫଲକ	୧୦୮୭
୮୯.	ଅଲ-ଫଜର	୧୦୫୧	୧୧୪.	ଅଲ-ନାସ	୧୦୮୮

ବର୍ତ୍ତନାକ୍ରମିକ ସୁରା ସୂଚୀ

ସୁରାର ନାମ ଓ ସଂଖ୍ୟା	ପୃଷ୍ଠା	ଅଲ-କାଫେରୁନ (୧୦୯)	୧୦୮୨
ଅ		ଅଲ-କାରିୟା (୧୦୧)	୧୦୭୫
ଅଲ-ଅନଆମ (୬)	୧୯୯	ଅଲ-କୁରେଶ (୧୦୬)	୧୦୮୦
ଅଲ-ଅନକବୁତ (୨୯)	୬୬୨	ଅଲ-କୋଶର (୧୦୮)	୧୦୮୧
ଅଲ-ଅନୁଫାଲ (୮)	୨୮୦	ଗ	
ଅଲ-ଅନବିୟା (୨୧)	୫୩୧	ଅଲ-ଗାସିୟା (୮୮)	୧୦୪୮
ଅବସା (୮୦)	୧୦୨୫	କ	
ଅଲ-ଅଲକ (୯୬)	୧୦୬୬	ଅଲ-କରିଆତ (୫୧)	୮୮୯
ଅଲ-ଅସର (୧୦୩)	୧୦୭୭	ଅଲ-କାସିୟା (୪୫)	୮୪୮
ଅଲ-ଅହକାଫ (୪୬)	୮୫୪	ଅଲ-ଜିନ୍ନ (୭୨)	୯୯୩
ଅଲ-ଅହଜାବ (୩୩)	୬୯୮	ଅଲ-ଜିଲ୍ଲାଲ (୯୯)	୧୦୭୧
ଆ		ଅଲ-କୁଷୁରୁଫ (୪୩)	୮୨୯
ଅଲ-ଆଦିୟାତ (୧୦୦)	୧୦୭୩	ଅଲ-କୁମର (୩୯)	୭୭୮
ଅଲ-ଆରାଫ (୭)	୨୩୪		
ଅଲ-ଆ'ଲା (୮୭)	୧୦୪୬	ଅଲ-କୁମା (୬୭)	୯୫୪
ଆଲୋ-ଇମରାନ (୩)	୮୨	ଅଲ-କୁହା (୯୩)	୧୦୬୧
ଇ		ଟ	
ଅଲ-ଇଖଲାସ (୧୧୨)	୧୦୮୫	ଅଲ-ତକଫିର (୮୧)	୧୦୨୯
ଅଲ-ଇନଫିତାର (୮୨)	୧୦୩୩	ଅଲ-ତକାସୁର (୧୦୨)	୧୦୭୬
ଅଲ-ଇନଶିକାକ (୮୪)	୧୦୩୮	ଅଲ-ତରାବୁନ (୬୪)	୯୫୯
ଅଲ-ଇନଶିରାଃ (୯୪)	୧୦୬୩	ଅଲ-ତଲାକ (୬୫)	୯୬୨
ଇବ୍ରାହିମ୍ (୧୪)	୪୦୬	ଅଲ-ତହରିମ (୬୬)	୯୬୬
ଅଲ-ଓକେୟା (୫୬)	୯୨୦	ଅଲ-ତାରିକ (୮୬)	୧୦୪୪
କ		ତା'ହା (୨୦)	୫୦୯
ଅଲ-କଦର (୯୭)	୧୦୬୮	ନ	
ଅଲ-କମର (୫୪)	୯୦୭	ଅଲ-ନୁର (୨୪)	୫୭୬
ଅଲ-କେୟାମାଃ (୭୫)	୧୦୦୫	ଅଲ-ନମଲ (୨୭)	୬୨୫
ଅଲ-କଲମ (୬୮)	୯୭୫	ଅଲ-ନସର (୧୧୦)	୧୦୮୩
ଅଲ-କସସ (୨୮)	୬୪୩	ଅଲ-ନହଲ (୧୬)	୪୨୭
ଅଲ-କହଫ (୧୮)	୪୬୯	ଅଲ-ନାଜିୟାତ (୭୯)	୧୦୨୧
କାଫ (୫୦)	୮୮୩		

ଅଲ-ନାସ (୧୧୪)	୧୦୮୮
ଅଲ-ନିସା (୪)	୧୨୧
ଅଲ-ନୁର (୨୪)	୫୭୭
ନୁହ (୭୧)	୯୯୦

ଫ

ଅଲ-ଫଜର (୮୯)	୧୦୫୧
ଅଲ-ଫତ୍ତା (୪୮)	୮୭୦
ଅଲ-ଫଲକ (୧୧୩)	୧୦୮୭
ଅଲ-ଫାତିର (୩୫)	୭୨୯
ଅଲ-ଫାତିହ (୧)	୧
ଅଲ-ଫିଲ (୧୦୫)	୧୦୭୯
ଅଲ-ଫୁରକାନ (୨୫)	୫୯୦

ବ

ଅଲ-ବକରା (୨)	୩
ବନି ଇସ୍ରାଈଲ୍ (୧୭)	୪୪୮
ଅଲ-ବୟ୍‌ଏନାହ (୯୮)	୧୦୭୦
ଅଲ-ବଲାଦ (୯୦)	୧୦୫୪
ଅଲ-ବୁରୁଜ୍ (୮୫)	୧୦୪୧

ମ

ଅଲ-ମ'ଆରିଜ୍ (୭୦)	୯୮୭
ମରିୟମ (୧୯)	୪୯୩
ମହଜଦ୍ (୪୭)	୮୬୨
ଅଲ-ମାଉନ (୧୦୭)	୧୦୮୧
ଅଲ-ମାଏଦା (୫)	୧୬୫
ଅଲ-ମୁଜ୍ଜିଲ୍ଲ (୭୩)	୯୯୮
ଅଲ-ମୁଜାଫିଲ୍ (୫୮)	୯୩୫
ଅଲ-ମୁତଫ୍ ଫିୟାନ୍ (୮୩)	୧୦୩୫
ଅଲ-ମୁଦସ୍‌ସିର (୭୪)	୧୦୦୧
ଅଲ-ମୁନର୍ଫଜ୍ଜୁନ (୭୩)	୯୫୭
ଅଲ-ମୁମତ୍‌ହନି (୭୦)	୯୪୭
ଅଲ-ମୁମିନ (୪୦)	୭୯୨
ଅଲ-ମୁମିନୁନ (୨୩)	୫୬୨
ଅଲ-ମୁରସଲାତ୍ (୭୭)	୧୦୧୨

ଅଲ-ମୁଲକ (୬୭)	୯୭୧

ୟ

ୟା-ସିନ (୩୬)	୭୩୮
ୟୁନୁସ୍ (୧୦)	୩୨୭
ୟୁସୁଫ୍ (୧୨)	୩୭୨

ର

ଅଲ-ରହମାନ (୫୫)	୯୧୩
ଅଲ-ରାଦ୍ (୧୩)	୩୯୬
ଅଲ-ରୁମ୍ (୩୦)	୬୭୬

ଲ

ଅଲ-ଲିଏଲ୍ (୯୨)	୧୦୫୯
ଅଲ-ଲହବ୍ (୧୧୧)	୧୦୮୪
ଲୁକମାନ (୩୧)	୬୮୬

ଶ

ଅଲ-ଶମସ୍ (୯୧)	୧୦୫୭
ଅଲ-ଶୁରା (୪୨)	୮୧୮
ଅଲ-ଶୋଓରା (୨୬)	୬୦୩

ସ

ଅଲ-ସଜ୍ଜା (୩୨)	୬୯୨
ଅଲ-ସଫ୍ (୬୧)	୯୫୧
ଅଲ-ସରା (୩୪)	୭୧୭
ସାଦ୍ (୩୮)	୭୬୬
ଅଲ-ସାୟ୍‌ଫାତ୍ (୩୭)	୭୫୦

ହ

ଅଲ-ହଜ୍ଜ୍ (୨୨)	୫୪୮
ଅଲ-ହାଦ୍ (୫୭)	୯୨୮
ଅଲ-ହଶର (୫୯)	୯୪୦
ଅଲ-ହାକକା (୬୯)	୯୮୧
ହା-ମାମ-ସଜ୍ଜା (୪୧)	୮୦୭
ଅଲ-ହିଜ୍ଜର (୧୫)	୪୧୬
ଅଲ-ହୁଜ୍ଜରାତ୍ (୪୯)	୮୭୮
ହୂଦ୍ (୧୧)	୩୪୯
ଅଲ-ହୁମା (୧୦୪)	୧୦୭୮

ଅଲ-ଫାତିହା

[ଏହି ଦୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିସମିକ୍ଷ ଘଟେ ୨ଟି ଆୟତ ଅଛି ।]

୧. ଅବିଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛୁ) ।

୨. ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ସ୍ତରୀୟାର ପାତ୍ର ।

୩. ଅବିଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୪. (ଏବଂ) ତୋର ଦିବସର ସ୍ତବ୍ଧ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

୧. ପୃଷ୍ଠିକର୍ତ୍ତା, ତିନି ଆରାଧ୍ୟ ଓ ପରମ ପିତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ମଣିଷ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସନ୍ତାନ ଦେଇ ଅତି କରି ଆସିଛି, ପୁତ୍ରା ଦେଇ ସୁହାଗି କରି ଆସିଛି ଓ ଭକ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆସିଛି । ଏ ସବୁକୁ ଉପାଳମାୟ ପଦ୍ମପିତା 'ତୁଆ' କୁହାଯାଏ । ବସ୍ତୁତଃ ତୁଆ ଓ ଉପାସନା ଏକ ନୁହେଁ । ଏହା ଉପାସନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବା ବହିର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ । ମଣିଷ ସର୍ବଦା ନିଜ ହିତ ସାଧନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁଆ କରିଥାଏ । ପବିତ୍ର କୋରାନର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ତୁଆ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କାହିଁ ସକାଶେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତୁଆ କରାଯାଏ । ଇସ୍ୟା କଲେ ଶୋଧିବ ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଆଦ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟଟି ଏକ ତୁଆ ମାତ୍ର ।

ପବିତ୍ର କୋରାନ ପାଠ କରିବା ବେଳେ ଯେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ପଢ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ 'ଅତତ୍ତୁ ବିକାଶେ ମିନୟ ସଜର; ନିରୁଦ୍ଧିମ' ଓ ତା'ପରେ 'ବିସମିକ୍ଷ ହିଲ୍ ରହେନା ନିରୁଦ୍ଧିମ' ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ତତ୍ପରେ ଏହି ଆଦ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ 'ଦୁରା-ଫାତିହା' ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯାହାର ଆଦ୍ୟ ଆୟତ 'ବିସମିକ୍ଷ ହିଲ୍ ରହେନା ନିରୁଦ୍ଧିମ' ତାହା ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମାୟ 'ଅତତ୍ତୁ ବିକାଶେ' ପଢ଼ିବା ପ୍ରୟୋଗନ ନାହିଁ । କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟର ମଧ୍ୟଭାଗର ଯେ କୌଣସି ଅଂଶ ପଢ଼ିବାବେଳେ 'ଅତତ୍ତୁ ବିକାଶେ' ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର 'ବିସମିକ୍ଷ' ପଢ଼ାଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭରେ ହିଁ ଆସିଥାଏ ।

୨. ଏଠାରେ 'ବିସମିକ୍ଷ'କୁ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଧର୍ମର ମହଜ୍ଜବ ଅନୁସ୍ଥାନ ପଦ୍ଧତି ।

ଏହି ଦୁରା ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଧ୍ୟାୟ ତଥା ମୁଖବନ୍ଦ ଅଟେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହା ଦେହି ଗୁରୁର ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରତିରୂପ । ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟ ସର୍ବସ୍ୱାର ଆକାଶରେ ଉକ୍ତ ଗୁରୁରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ସବୁର ରୂପରେଖ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି ।

୩. ଏହି ଦୁରାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଯେଉଁ ସ୍ୱରୂପୋଚ୍ଚି ମୁଖ୍ୟ ତଥା ମୌଳିକ ସ୍ୱରୂପ ଯଥା :- 'ରବ୍' (ପାଳନକର୍ତ୍ତା), 'ରହମାନ' (ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍), 'ରହିମ' (ସଦା କରୁଣାମୟ) ଓ 'ମାଲିକେ ଯୋ ମିଦ୍ଦିନ' (ବିସ୍ତାର ଦିବସର ପ୍ରଭୁ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତହିଁକୁ ଏହା ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପୃଷ୍ଠି କଲେ ପରେ ତାହାକୁ ତରମ ଉତ୍କର୍ଷତାର ସାଧନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ଭୌତିକ, ସାମାଜିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗକାରୀ ଉପାୟ ଓ ସାମଗ୍ରିମାନ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ।

୫. (ହେ ଅଲ୍ଲହ !) ଆମେମାନେ ତୁମର ହିଁ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ
ଓ ତୁମଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଲିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।

୬. ଆମମାନଙ୍କୁ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାଅ ।

୭. ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ପୁରସ୍କୃତ
କରିଅଛ, ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ (ପରେ ତୁମର) ପ୍ରକୋପ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ କି (ପରେ) ସେମାନେ ମାର୍ଗଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି ।

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۖ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

୧. ମନୁଷ୍ୟ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ଯେପରି ନିଜ ଉଦ୍ୟମ ଓ ପରିଶ୍ରମର ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପାସନା ଓ ପକ୍ଷ ସ୍ତବ୍ଧତା ବାନ୍ଧ୍ୟ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଲାଭ ନିମିତ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପୃଷ୍ଠି କରାଯାଇଛି । ସ୍ମୃତିରା ସେ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଲିକ୍ଷା କରିବା ବିଧେୟ ଯଦୁରା ସେ ରହନା ଓ ପରଲୋକରେ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରିପାରିବ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେ ଉଚ୍ଚପଥ ପ୍ରାପ୍ତହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ କାବେରୀ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଶରଣ ଲିକ୍ଷା କରିବାକୁ ମାୟା ସ୍ଥିତିରେ ଚେତାବନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ଏହି ଆୟତର ଶେଷ ବାକ୍ୟ'ଶ 'ଗର୍ବିଲ ଦୁଇନ'କୁ ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ୍ଗତ ଯୁଗ ପାଇଁ ରୁହେଁ ବର' ଆଗାମୀ ଯୁଗ ପାଇଁ ଏକ ସୁହାରି ବା ଦୁଆ ଭୂପେ ଅଭିପ୍ରେତ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ଏ ସଂଗ୍ରାମରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଯେ 'ମଗ୍ନୁବେ ଅଲ୍ଲିହିମ' ଓ 'ଦୁଲ୍ଲିନ' କେଉଁମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଉ ସେତେବେଳେ ତିବ୍ୟ ଅବତାର ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଉତ୍ତରା ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେ ପୁଣି କହିଥିଲେ 'ଅଲ୍ଲହ ରାଣ ! ଯେପରି ଗୋଟିଏ ପାଦର କୋଟା ଅନ୍ୟ ପାଦର କୋଟା ସହିତ ମିଶିଯାଏ ସେହିପରି ତିନେ ମୋ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଭେଦେ ପୂର୍ବର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବେ (ଦେବି ପିରୁମିତି ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ମହା ବିପତ୍ତିର ସୂଚନା ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଶାର କିରଣ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି । ଯାହା କିଛି ସମ୍ଭବ ତା ପାଇଁ ଦୁହାରି ବା ଦୁଆ କରାଯାଏ ; ଅସମ୍ଭବ ପାଇଁ ରୁହେଁ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଯେଉଁପରି ଦୁଆ ଶିଖାଯାଇଛି ସେ ସବୁ କେବଳ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିଷୟ ପାଇଁ କରାଯାଏ । ଯାହା ଅସମ୍ଭବ, ତା ପାଇଁ ଆମେ ଦୁଆ ନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସ୍ମୃତିରା' ଏହି 'ଦୁଆ' ଆମମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷେ ଏକ ଆଶାଜନକ ବିଷୟକୁ ଚିତ୍ରାପି ବଖାଇ ରଖିଛି, ଯାହା ପଢ଼ିଲେ ଯଦି କୌଣସି ଯୁଗରେ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରୁଥିବା କୌଣସି ମୁସଲମାନ ଯେପରି ନିଜେ 'ମଗ୍ନୁବେ ଅଲ୍ଲିହିମ' ବା 'ଦୁଲ୍ଲିନ' ହୋଇ ନ ଯାଏ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସକାଶେ ଓ ସେହି ଚେଷ୍ଟାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସକାଶେ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଏକ ସମ୍ଭାବନା ରହିଅଛି । ଅତଏବ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ରହିଲେ ହିଁ ଅସମ୍ଭବ ଆଶାର ପୃଷ୍ଠି ଛୁଏ ଓ ଉଦ୍ଧାର ବଢ଼େ ।

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ବକରା

[ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଶେଷତଃ ଘଟେ ୨୮୭ଟି ଆୟତ
ଓ ୪୦ଟି ରୁକୁ ଅଛି ।]

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶ୍ରେୟ)

୩. ଏହା ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହାରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ,
ଏହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱରେ ପରିଚାଳିତ କରାଏ ।

୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଦୃଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ସୁରାକୁ
ଗୁପ୍ତେ ନମାଇ ପାଠ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଯାହା (କିଛି)
ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ବା ଯାହା ତୁମ
ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, (ଯେଉଁମାନେ) ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି ତଥା ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

୬. ଏହିମାନେ ହିଁ (ନିଜ) ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ପ୍ରଦତ୍ତ) ମାର୍ଗରେ
ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିମାନେ ହିଁ କୁଚକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୭. ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି,
ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଅ ବା ନ କରାଅ, ଏହା
ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏକା କଥା ; ସେମାନେ (ନିଜର) ଅବସ୍ଥାକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْم ②

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۤ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ③

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ④

وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ ⑤

اُولٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ⑥

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاذَنُرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑦

لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑧

୧. 'ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍' ଓ ଏ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅକ୍ଷର ଯାହା ପବିତ୍ର କୋରାନର ବିଭିନ୍ନ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ କୁହାଯାଏ । ତତ୍ତ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅକ୍ଷରକୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବଦଳରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ । ଦୃଷ୍ଟ ଶୁଭ୍ର ଅଲିଫ୍ 'ଅଲ' ଶବ୍ଦର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଅଛି । ଏହିପରି ଉପରୋକ୍ତ ଚିନିରେଖି ଅକ୍ଷର ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍ ମିଳିତ ହୋଇ 'ଅଲ ଅଲ୍ଲାହେ ଆଦମେ' ଅର୍ଥାତ୍ 'ଆମେ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶ୍ରେୟ' । ଏ ଗୁପ୍ତ ସଂକ୍ଷେପର ଯେଉଁ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଲ୍ଲାହ ଗୁଣାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମକରି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥାଏ । କେତେକ ସ୍ଥଳେ ଗୁଣାବଳୀ ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟ ଅକ୍ଷର ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସ୍ଥଳେ ଶବ୍ଦର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅକ୍ଷର ସଂକ୍ଷେପରେ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ଅବଶ୍ୟ କେତେକ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ କୌଣସି ସଂକ୍ଷେପର ନାହିଁ । ଏପରି ଅଧ୍ୟାୟ ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟର ଅଧୀନ ପଡ଼େ, ଯାହାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ସଂକ୍ଷେପର ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

୨. ଏଠାରେ 'ଅଦୃଷ୍ଟ' ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅବିପ୍ରେତ । ସେ ନିରାକାର ସତ୍ତ୍ୱ ବିଶ୍ୱ ସବୁଠି ବିଦ୍ୟମାନ । ଏହି ଶବ୍ଦ ଦେବତ୍ୱ, ବିଗ୍ରହ ଦିବ୍ୟ, ବେଲୁଷ ଓ ନରକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅବିପ୍ରେତ । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁପ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଘାତନ କରନ୍ତି ।

୮. ଅଳ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଓ କର୍ଣ୍ଣ ଉପରେ ମୋହର^୧ ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ପରଲ ପଡ଼ିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

ରୁ: ୨

୯. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଳ୍ଲହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ” ଅଥଚ ସେମାନେ ଆଦୌ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦. ସେମାନେ ଅଳ୍ଲହଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସତାରିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନେ (ସୃଷ୍ଟକରେ) ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସତାରିତ କରୁ ନାହାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହା ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଁ) ନାହାନ୍ତି ।

୧୧. ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲା ଓ ଅଳ୍ଲହ ସେହି ବ୍ୟାଧିକୁ ଦୂର୍ଦ୍ଧି କଲେ^୨ ଏବଂ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳତା ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନ ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ” । ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେ ତ କେବଳ ସ୍ୱାଧୀନକ ମାତ୍ର ।”

୧୩. (ମନଦେଇ) ଶୁଣ ! ନିଶ୍ଚୟତଃ ସେହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ତାହା ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ଅନ୍ୟମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେହିପରି ବିଶ୍ୱାସ କର”, ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଆମେ (ସେହିପରି) ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ;” ମନେରଖ ! (ସେମାନେ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି) ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ହିଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧. “ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି”ର ଅର୍ଥ ସେମାନେ ଏପରି କଠୋର ମନୋଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ବିରୋଧୀ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସର୍ବ ବିଷୟ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ କି ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ବାହାରି ପାରେ ନାହିଁ । ମଣିଷକୁ ନିଜ କର୍ମଫଳ ବେବଦ ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିଥାଏ । ଯଦିବ ମୋହର ମାରିବା ବିଷୟଟି ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିପ୍ରେତ ହୋଇଛି ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ଲହ କାହାରି ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଲୋକମାନେ ନିଜ କୁକର୍ମ ଯେଉଁ ହିଁ ଶାସ୍ତିର ଅଂଶଭାବ ହୁଅନ୍ତି ।

୨. “ଅଳ୍ଲହ ସେହି ବ୍ୟାଧିକୁ ଦୂର୍ଦ୍ଧି କଲେ”ର ଅର୍ଥ ଅଳ୍ଲହ ବରମ୍ଭାର ସେହି କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ମୁହଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭୟ କଲେ ଓ ଅଧିକ କପଟାଚରଣ କଲେ ।

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ①

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ②

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ③

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ④

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ⑤

إِنَّمَا أَنْتُمْ مُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ⑥

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ إِنَّمَا أَنْتُمْ مُسْتَهْزَؤُونَ ⑦

୧୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ତ (ଏହି ଗସ୍ତକାରୀଙ୍କୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ;" ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଖଜ ନେତୃବୃନ୍ଦଙ୍କ ସହ ଏକାତ୍ରରେ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ରୂପ ସଙ୍ଗରେ ଅଛୁ, ଆମେମାନେ ତ କେବଳ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲୁ।"

୧୬. ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ) ପରିହାସ ଲାଗି ଶାସ୍ତି ଦେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦୁରାଚାର ମଧ୍ୟରେ ବିଭ୍ରାତ ହେବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେବେ ।

୧୭. ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସତ୍‌ପଥକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଚତୁର୍ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସତ୍‌ ପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି; ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ପାଥିବ ଲାଭ ହୋଇନାହିଁ କି ସେମାନେ ସତ୍‌ପଥ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

୧୮. (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ) ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଅଟେ ଯେ କି ଅଗ୍ନି ସଂପର୍କ କରି ତଦ୍ୱାରା ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନକୁ ଆଲୋକିତ କଲା ପରେ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ଅପସାରିତ କରି ତାହାକୁ ଏପରି ବେହୁରିଥାଏ ଯନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ (ମୁକ୍ତିପଥ) ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୯. ସେମାନେ ବଧୂର, ମୁକ ଓ ଅନ୍ଧ ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଫେରିବେ ନାହିଁ ।

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شُيُطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ ﴿١٥﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمْدُدْهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَعَتْ ثِيَابُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ لَا يَبْصُرُونَ ﴿١٨﴾

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ ۖ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

୧. ଆରବୀ ଭାଷାରେ 'ନାଭ' ଶବ୍ଦ ଯୁକ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମୁନାଫିକ ବା କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପରାକିତ କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୁକ୍ତର ପରିଣାମ ବିପରୀତ ହେଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ଯୁକ୍ତରେ ଜୟଲାଭ କଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏହି ବିଷମ ସମସ୍ୟାକୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ସକଳଶ କୌଶଳ ପଥ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ଧ ଭଳି ଏଣେ ତେଣେ ବୁଲୁଛନ୍ତି ହେଉଥିଲେ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆରବୀ 'ଜୁଲମତ' ଶବ୍ଦଟି ସର୍ବତ୍ର ବହୁ ବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ଥିବାରୁ, ଏଠାରେ ଅନ୍ଧକାର ଅର୍ଥସାପେକ୍ଷ ଜୁଲମତ ଶବ୍ଦ ଉଭୟ ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ଧକାରକୁ ବୁଝାଇଛି । ପାପ କଦାପି ପୁଅକୁ ରହି ପାରେ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ପାପ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପାପକୁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଲଭ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ଲଭ୍ୟକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ମୁନାଫିକ ବା କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବହୁବିଧ ବିପଦ ଓ ଦୁର୍ଲଭ୍ୟର କବଚିତ ହେବେ ।

୨୦. ଅଥବା (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଘନ) ମେଘମାଳାରୁ ସେହି ବୃଷି ସଦୃଶ ଯନ୍ତ୍ରରେ (ବହୁବିଧ) ଅନ୍ଧକାର, ବନ୍ଧନିନାଦ ଓ ବିଦମ୍ବର ଥାଏ ; ସେମାନେ ବନ୍ଧନିନାଦ ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୟରେ କାନରେ ନିଜର ଅଙ୍ଗୁଳି ରଖନ୍ତି ; ଅଥଚ ଅଳ୍ପ ସମସ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ।

୨୧. ବିଦମ୍ବତ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିକୁ ହରଣ କରି ନେବା ଉପରେ ; ଏହା ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଝଲସି ଉଠେ, ସେମାନେ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଆଲୋକରେ) ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅନ୍ଧାର କରିଦିଏ ସେମାନେ ଦଗ୍ଧାୟମାନ ହୋଇ ରହନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ଓ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ପାରନ୍ତେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପ (ନିଜ ଇଚ୍ଛା) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

ଭୁ:୩

୨୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ତୁମେମାନେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

୨୩. ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ଶଯ୍ୟା ଓ ଆକାଶକୁ ଛାତ ସଦୃଶ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମେଘରୁ ବୃଷି କରାଇ ତଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବନଧାରଣ ସକାଶେ ନାନାଦି ଫଳ ଉତ୍ପାଦନଛନ୍ତି ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରାଂ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ) ଅଳ୍ପକ୍ଷର ସମକକ୍ଷ କରନାହିଁ ।

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତ (ମହଲ୍ଲତ)ଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବଦାନ କରିଅଛୁ ଯଦି ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଥାଏ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହିପରି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ରଚନା କର ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଭିନ୍ନ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହାୟକଙ୍କୁ (ନିଜ ସହାୟତା ପାଇଁ) ଟାକ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ।

୨୫. କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ନ କର ଏବଂ (ଏହା) ତୁମେମାନେ କଦାପି କରି ପାରିବ ନାହିଁ— ତେବେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିର ଇନ୍ଦ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଥର ତହିଁରୁ (ନିଜକୁ) ରକ୍ଷାକର, ତାହା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ।

أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ وَاللَّهُ بَهِيمٌ بِالْكَافِرِينَ ①

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا
فِيهِ ۖ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِهِمْ ۖ بِسْمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ③

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۖ
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ④
وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ ۚ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أَُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ⑥

୧. ଏଠାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦାର୍ଥ ପଥରକୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେପ ଦିବିତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବାଟ ? ବହୁତ ପଥର ପିତ୍ତଳକୁ ବୁଝାଏ । ପିତ୍ତଳପୁରକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପରି ଚ୍ୟାୟା ଅବସ୍ଥା କରି ନିଶ୍ଚୟ ମାନବିକ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପଥରକୋଇଲା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ନି ଅଧିକ ତେଜସ୍ୱୀନ ହୋଇଥାଏ ।

୨୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନସବୁ ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ସ୍ରବୀତ ହେଉଅଛି; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉଦ୍ୟାନର ଫଳଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯିବ, ସେମାନେ କହିବେ, "ଏହା ତ ସେହି (ଆହାର) ଯାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା"; ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା କେବଳ ଅଳ୍ପଗୁଡ଼ି ଥିଲା; ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି^୧ ଥିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ (ତିର ଦିନ) ବାସ କରିବେ ।

୨୭. ମଣିଷ ସଦୃଶ କ୍ଷୁଦ୍ର ବା ତା'ଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରତର କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବାକୁ ଅଲ୍ଲହ ଆଜ୍ଞା କୁଣ୍ଠାବ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ପ୍ରାୟ) ସତ୍ୟ ଅଟେ; ଅଥଚ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବାରେ କି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଅଛି ? (ପ୍ରକୃତରେ) ସେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ଓ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କୁ ସତ୍ ପଥ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେହି ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୮. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାନତା କରି ତାହା ଦୃଢ଼ୀଭୂତ ହେଲା ପରେ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଲାଗି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଛିନ୍ନ କରନ୍ତି ତଥା ପୃଥ୍ୱୀରେ ବିଶ୍ୱଖିଳା ପୁଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ أُنْزِلَ لَهُمْ مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ غَيْرٍ مُطَهَّرٌ ۚ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا ۖ وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾

୧. 'ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି'ର ଅର୍ଥ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣକର ଏପରି ସାଥୀ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିକାଶ ହେବ ଓ ସେମାନେ ପୁଷ୍ଟ ସମ୍ପଦ ଲାଭ କରିବେ । ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ପ୍ରତିତ ହୁଏ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଇନ୍ଦ୍ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ବସ୍ତୁ ନିଜ ସାଥୀ ବା ଯୋଡ଼ି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ, ପୃଥିବୀ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଏକ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏହି ଯୋଡ଼ି କେଉଁ ପ୍ରକାରର ହେବ ତାହା କେବଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଜଣା । ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ସେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବଣିପାରିବ ।

୨୯. (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ କିପରି ଅଜ୍ଞାନ (କଥା) ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ ? ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲ ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଜ୍ଜା କଲେ ; ପୁଣି (ଦିନେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପକାଇବେ ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରାଇବେ, ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୩୦. ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେ (ଅଜ୍ଞାନ ହିଁ) ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ (ହିତ) ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ପୁଣି ସେ ଆକାଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଓ ସାତଗୋଟି ଆକାଶ ସୂତ୍ରରେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ (ର ବାସ୍ତବିକତା)କୁ ଭଲଭୁପେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ:୪

୩୧. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ ! ସେ ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ଖଲିପା ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ;” (ଏଥି ଉତ୍ତରରେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ସେଠାରେ (ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଯେଉଁମାନେ କି ସେଠାରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା ଓ ରକ୍ତପାତ କରିବେ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତ ତୁମର ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସଙ୍ଗେ (ସଙ୍ଗେ) ତୁମର ଗୁଣଗାନ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ତୁମଠାରେ ସମସ୍ତ ମହାନତା ଥିବାର ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛୁ ;” (ଏଥି ଉତ୍ତରରେ) ଅଜ୍ଞାନ କହିଲେ, ‘ତୁମେମାନେ ଯାହା ଜାଣ, ନାହିଁ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ଜାଣୁ !’

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَانًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَعَلَهُ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

୧. ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ବୈକୁଣ୍ଠ ବା ନରକକୁ ଯିବେ ବୋଲି ଯାଏ । ତା’ର ଯତ୍ନ ଓ ଅସର୍ବ କର୍ମର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ସେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ଗୀ ସମୟ ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠ ବା ନରକର ସ୍ଥାନ ଆଗ୍ରାହନ କରିଥାଏ । ଏହାପରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମର ଦିବସ ଆସେ ଓ ସେ ସେଠାରେ ନିଜ କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ହାସଲ କରେ ।

୨. ଜଣେ ଶାସକଙ୍କ ସରକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଖଲିପା ବା ଅଧିକାରୀ କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଅଜ୍ଞାନ ପୃଥିବୀପୁଷ୍ପରେ ନିଜର ଖଲିପା ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ କହିଲେ ଦେବଦୂତମାନେ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ଓ ରକ୍ତପାତ କରାଇବେ ସେତେବେଳେ ଖଲିପାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷରେ କ’ଣ ଅଜ୍ଞାନ ଏକ ବିଶୁଦ୍ଧତା ଓ ରକ୍ତପାତର ମନୁଷ୍ୟ-ସମାଜ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଗୁହଁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦେବଦୂତମାନେ ପଚାରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଏକ ଏଠାରେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାହରର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷଭୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ମାନବ ସମାଜର ଏପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଦୂର୍ବଳତା ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଶୁଦ୍ଧତା ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମମତ୍ତ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଦେବଦୂତମାନେ ମନୁଷ୍ୟର କେବଳ ଦୋଷ ଦୂର୍ବଳତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞାନ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଏପରି ଶକ୍ତି ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁଣାବଳୀର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ନିଜକୁ ଏକ ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟ ରାଜରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିପାରିବ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏଠାରେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ଉକ୍ତି ‘ତୁମେମାନେ ଯାହା ଜାଣନାହିଁ ଆମେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣୁ’ ଯଥାର୍ଥ ।

୩୨. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲୀ) ଆଦମଙ୍କୁ ସକଳ ନାମ^୧ ଶିଖାଇଲେ ; ତା'ପରେ (ଅଲ୍ଲୀ) ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ ପୂର୍ବକ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ଠିକ୍ କହୁଥାଅ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଏଗୁଡ଼ିକର ନାମ କୁହ ।"

୩୩. ସେମାନେ କହିଲେ, "ତୁମେ ପବିତ୍ର, ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଶିଖାଇ ଅଛ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଆମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
فَقَالَ أَتُبْنُونَ بِأَسْمَاءٍ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾

୧. ଆଦମଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ମତ ପ୍ରଚଳିତ ପାଇଛି ତାହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମର୍ଥନ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆଦିର ପୃଥିବୀ ବିଭିନ୍ନ ପୁଷ୍ପଚକ୍ର ତଥା ସର୍ୟାଗ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରିଛି । ଏବେକାର ମାନବ ସମାଜର ଆଦିପୁରୁଷ ଆଦମ ଅବଶ୍ୟ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଦୃଷ୍ଟିଚକ୍ରପ୍ରକ ଶିଳ୍ପକରି ପ୍ରଥମ 'କଢ଼ା' ହୋଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପୁଷ୍ପର ପ୍ରଥମ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ୬୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ସେ ଏହି ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ବାସ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ଯେପରି ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ସଭ୍ୟତାର ଆବିର୍ଭାବ ଓ ବିରୋଧର ଗ୍ରନ୍ଥି ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ପୁଷ୍ପଚକ୍ରର ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଇପାରେ ଏବଂ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଆଦମ ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ଆଦମ ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଭାଗ କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି । ଏହି ଉପଲକ୍ଷେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉକ୍ତି ପ୍ରଶିଦ୍ଧାନଯୋଗ୍ୟ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲୀ ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ଲାଗିଥିବା ଆଦମଙ୍କର ସର୍ବନା କରିଛନ୍ତି ।

ଆଦମଙ୍କ ଜନ୍ମ ବେଳରୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶମ ମାନବ ସମାଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋପ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ପୁରାତନ ଗୋଷ୍ଠୀର କେତେକ ଅଧିପତି ବ୍ୟକ୍ତି ତଥାପି ଜୀବିତ ଥିଲେ । ସ୍ୱତରା" ଅଞ୍ଚଳ ଆଦମଙ୍କୁ ସେହିମାନଙ୍କ ଅଧିନାୟକ ତଥା ଏକ ନୂତନ ସଭ୍ୟତାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ଏପରି ଏକ ମୃତପ୍ରାୟ ସମାଜର କର୍ତ୍ତାଧାର ହୋଇଥିବାବେଳେ, ଆଦିର ମାନବ ତାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥରେ ଆଦି ପୁରୁଷ ରୂପେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରୁଛି । ତେଣୁ ଆଦମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୃଥିବୀ ପୁଷ୍ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ବାସ କରୁଥିବା ବିଷୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେବା ପରେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କହିପାରିବା ନାହିଁ ଯେ ଆମେରିକା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଆଦି ମହାଦେଶର ଆଦିମ ଅଧିବାସୀମାନେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆଦମଙ୍କ ବଂଶଧର କି ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆଦମଙ୍କ ବଂଶଧର ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ଥିବା 'ଅସମାଆ' ଅର୍ଥ ନାମସମୂହ, ଯାହା ଅଞ୍ଚଳର ଗୁଣାବଳୀକୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହି ସବୁ ଗୁଣ ସମ୍ଭବରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ କେବଳ ଅଞ୍ଚଳ ଶିଖାଇଲେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଧର୍ମ ସଂସ୍ଥାପନା ତଥା ଅଞ୍ଚଳ ଓ ମାନବଜାତି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ହଜରତ ଆଦମ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲେ । ଏଣୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅଞ୍ଚଳର ସକଳ ଗୁଣ ସମ୍ଭବରେ ଶିଖାଦାନ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ଯଦୁରା ତାହାଙ୍କ ଅନୁରାଗୀମାନେ ସେହି ନାମ ମଧ୍ୟମରେ ଅଞ୍ଚଳର ପରିଚୟ ପାଇଥାନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥାନ୍ତି ଅନ୍ୟଥା ସେମାନେ ନାହିଁ ଓ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ।

ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଉଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି—ସଭ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ମାନବ ଜାତି ପକ୍ଷରେ ଏକ ଭାଷାର ଆବଶ୍ୟକତା । ତେଣୁ ଅଞ୍ଚଳ ଆଦମଙ୍କୁ ଭାଷାର ଜାତି ନିୟମ ଶିଖାଇଲେ ଯାହାକୁ ଭିତ୍ତି କରି ସେ ଭାଷା-ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ । ବୋଧ ହେଉଛି ସେହି ଭାଷା ଆରମ୍ଭ ଥିଲା । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ନାମକରଣ ତାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଓ ଗୁଣ ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

୩୪. (ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲୀ) କହିଲେ, “ହେ ଆଦମ ! ସେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ନାମ କୁହ” ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ନାମ କହିବାରୁ ଅଲ୍ଲୀ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହି ନଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଗୁଡ଼ତରୁ ଜାଣୁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କର ଓ ଯାହା ଗୋପନ ରଖ ତାହା (ମଧ୍ୟ) ଜାଣୁ ।”

قَالَ يَادُمْ أَنْتَ لَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

୩୫. ଏବଂ (ସେ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ”, (ଯେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଇବ୍ଲିସ୍ ହେଲା ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲା ତଥା ଅହଙ୍କାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା ଏବଂ ସେ (ପୂର୍ବରୁ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ଥିଲା ।

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

୧. ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଆଦମ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଗୁଣାବନ୍ତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୀ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନେ କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମରୁ ଏହା କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ସେହି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛି ଓ ଯେହି ବିଷୟ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ ତାହା ଆମେ ଜାଣୁ । ତୁମମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଗୁଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଜ୍ଞାନ ନ ଥାଇ ଆଦମ କିପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଆମେ ଆଦମଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତିର ବିଶେଷତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣିପାରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ । ତେଣୁ ସେ ସେହି ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଗୁଣାବନ୍ତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିନଥି । ଅତଏବ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ, ଆମର ଜ୍ଞାନ ଯଥାର୍ଥ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୨. ଏଠାରେ ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସତ୍ତା’ ଅଟେ । ଆଦମ ରାକ୍ଷସରେ ସତ୍ତାର ଅର୍ଥ ଭୂମି ଉପରେ ମଥା ରଖି ଅଲ୍ଲୀଙ୍କୁ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ବା ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରବା । ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା । ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଦ୍ଦା କରିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତ ହେବା । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କୁ ସିଦ୍ଦା କରିବା ଭାବି ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲୀ ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ମହିମା ପରିପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଦ୍ଦା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଇବ୍ଲିସ୍ କୁହାଯାଏ— (କ) ଯେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତରୁ ନିରାଶ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ; (ଖ) ଯେ ପରୋପକାର କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ; (ଗ) ଯେ ନିଜର ସମସ୍ତା ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ; (ଘ) ଯେ ସପକ୍ଷରେ ମାର୍ଗ ଦେଖିପାର ନାହିଁ ; (ଙ) ଯାହାର ମନୋବଳ ଭାଙ୍ଗି ପଡିଥାଏ ; (ଚ) ଯାହାର ସୈର୍ଯ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତି ଘଟିଥାଏ ; ଓ (ଛ) ଯେ ସର୍ବଦା ବିଚିତ୍ର ରହୁଥାଏ ।

୩. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ୧୧ ଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଯେଉଁଠାରେ ଆଦମଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ସେଠାରେ ଇବ୍ଲିସ୍ ଶବ୍ଦ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଆଦମଙ୍କୁ ପଥଗ୍ରସ୍ତ କରାଇବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ସେଠାରେ ‘ସଇତାନ’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗୁଡ଼େ ଋକ୍ତ ଶବ୍ଦକୁ ଦୁଇଗୋଟି ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ବହୁତ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରରୋଧିତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଇବ୍ଲିସ୍ କୁହାଯାଏ । ସଇତାନ ଏକ ସାଧାରଣ ନାମ । ଇବ୍ଲିସ୍‌ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଇତାନ ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଇବ୍ଲିସ୍‌ର ପ୍ରତିନିଧି ବା ଅନୁରୂପା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଇବ୍ଲିସ୍ କୁହାଯାଇପାରେ । ସେମାନେ ଅସତ୍ତ୍ୱ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ପଣ୍ଡା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥାନ୍ତି ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ବିରୋଧ କରିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଭୂତ—ପ୍ରେତାଦି ତଥା ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ, ଜୀବଜନ୍ତୁ, ରୋଗ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ମନ୍ଦ ବା କ୍ଷତିକାରକ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସଇତାନ କୁହାଯାଏ ।

୩୬. ଏବଂ ଆମେ (ଆଦମକୁ) କହିଲୁ, “ହେ ଆଦମ ! ତୁମେ ଓ ତୁମ ପତ୍ନୀ (ଏହି) ଭଦ୍ୟାନରେ ଶାନ୍ତ ବାସକର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ଖାଅ କିନ୍ତୁ ଏହି ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ) ଯାଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ଏବଂ (ପରେ ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ) ସଇତାନ୍ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବୃକ୍ଷ) ଦ୍ଵାରା ସେ ଦୁହିଙ୍କୁ (ସ୍ଵାଧୀନରୁ) ବିଚ୍ୟୁତ କରାଇଲା ଏବଂ ଏସ୍ତେ ସେମାନେ ଯେପରି (ଅବସ୍ଥାରେ) ଥିଲେ ତହିଁରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଇଲା ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “(ଏଠାରୁ) ବାହାରି ଯାଅ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟ ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୃଥିବୀରେ ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ସମୟ ପାଇଁ ବାସସ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନଧାରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଅଛି ।”

فَنَزَلْنَاهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٧﴾

୩୮. ଏହାପରେ ଆଦମ ନିଜ ପାଇନକର୍ମାଈଠାରୁ କେତେକ (ପ୍ରାର୍ଥନା ସମକ୍ଷାୟ) ବାଣୀ ଶିକ୍ଷା କଲେ ; (ତଦନୁସାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ) ସେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବୃକ୍ଷ ଦେଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ (ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବିପଦ ସମୟରେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନେଯାଆ ଓ ସେହି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

فَتَلَعَّىٰ آدَمُ مِنْ رِبِّهِ ۖ كَلِمَةٍ فَتَبَّٰبَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّوَابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

୩୯. (ଏହାପରେ) ଆମେ କହିଲୁ, “ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ, (ଏବଂ) ମନେରଖ ଯେ) ଯଦି ପୁଣି କେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମଠାରୁ ବିଧାନ ଆସିବ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ବିଧାନର ଅନୁସରଣ କରିବେ ସେମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୁଟି ପାଇଁ) ଦଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا يَخَفُ عَلَيْهِمْ وَلَا يَكْزُبُونَ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଓ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଚାରୀ କରିବେ ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ) ନରକବାସୀ ହେବେ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النََّّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

୧. ଅନ୍ଧର ଭାଷାରେ ଭଦ୍ୟାନ ଓ ଶାୟାପ୍ରଦ ବୃକ୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନକୁ ‘ଜନ୍ନତ’ କହନ୍ତି । ଏହି ଆୟତରେ ଥିବା ଜନ୍ନତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ବୈକୁଣ୍ଠ ନ୍ଦେଇ କାରଣ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ କଦାପି ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯେବ ନାହିଁ (ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବେ) । ୪୯ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟାସ କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଜନ୍ନତ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଦ୍ୟାନକୁ ହଜରତ ଅଦମଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ପୃଥିବୀରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଭଦ୍ୟାନ ।

ଛ:୫

୪୧. ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା କୁପାକୁ ସ୍ମରଣ କର ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମ (ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା) ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ପାଳନ କର, ତା ହେଲେ ଆମେ ତୁମ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ପାଳନ କରିବୁ ; ଏବଂ ଆମକୁ, କେବଳ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟ କର ।

୪୨. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବାଣୀ)କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯାହା (ସୃଷ୍ଟିତ) ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା (ବାଣୀ) ଅଛି ଏହା ତାହାର ସତ୍ୟତା ସବ୍ୟସ୍ତ କରୁଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ (ସର୍ବ) ସୁଥମ ହୁଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମର ନିଦର୍ଶନସ୍ତୁତିକର ବିନିମୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମକୁ, କେବଳ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟ କର ।

୪୩. ଏବଂ ଜାଣିଶୁଣି ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟା ସୃଷ୍ଟିତ ମିଶ୍ରିତ କର ନାହିଁ କି ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ କରନାହିଁ ।

୪୪. ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କର ତଥା ଜକାତ ଦିଅ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷର ସ୍ତୁତି ଉପାସନାକାରୀ ମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ମିଳିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କର ।

୪୫. କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ (କରିବା) ପାଇଁ କହୁଅଛ ଏବଂ ନିଜେ ନିଜକୁ ଛୁଇଁ ଯାଉଅଛ ? ଅଥଚ ତୁମେ (ଚୋରାଚ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁଅଛ ; କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ତଥାପି) ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

୪୬. ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥନା ମାଧ୍ୟମରେ (ଅଳ୍ପକ୍ଷର) ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କର ; ବିନୟା ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଏହା ବାସ୍ତବିକ କଠିନ (କାର୍ଯ୍ୟ) ଅଟେ ।

୪୭. ଯେଉଁ (ବିନୟା) ମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜାଣିଛି ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ଓ (ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛି ଯେ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ ।

يٰۤاَيُّهَا اِسْرَآءِیْلُ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ
وَ اَوْفُوا بِعَهْدِیْ اَوْفِیْ بِعَهْدِكُمْ وَاٰتَآءِیْ فَاَرْهَبُوْا ۝

وَ اٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا
اَوَّلَ كَافِرٍۭ بِهٖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰیٰتِیْ سُنًۢا قَلِیْلًا وَّاٰتَآءِیْ
فَاَتَّقُوْنَ ۝

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ۝

وَ اٰمِنُوْا الصَّلٰوةَ وَ آتَوْا الزَّكٰوةَ وَ اٰرْعَوْا مَعَ الزَّٰكِیْنَ ۝

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَ تَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ
تَسْأَلُوْنَ الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝

وَ اسْتَعِیْنُوْا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلٰوةِ وَ اِنَّهَا لَكَبِیْرَةٌ اِلَآ عَلٰی
الْخٰشِعِیْنَ ۝

الَّذِیْنَ یُظَنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلتَقُوْا رَبِّهٖمْ وَاَنْهُمْ اِلَیْهِ
رٰجِعُوْنَ ۝

۝ ۴۵ ۝

୧. 'ଇସ୍ରାଈଲ' ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଇସ୍ରାଈଲ ଶବ୍ଦରୁ ତିନି ଗୋଟି ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ ପାଏ : (କ) ଯାକୁବ (ଖ) ଯାକୁବଙ୍କ ବଂଶଧର ଓ (ଗ) ଯେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟବାନ ଓ ଧର୍ମରୁ ାନ୍ତି ବା ଜାଣି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ 'ବନି-ଇସ୍ରାଈଲ' ଶବ୍ଦ ଅଠଗୁଣିଶି ଥାନରେ ଓ 'ୟୁଦୁ' ଶବ୍ଦ ନଅଟି ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମେ ଶବ୍ଦ କାହିଁ ପାଇଁ ଓ ତେଣୁ ଶବ୍ଦ ଧର୍ମ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।

୨. 'ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ' ଅର୍ଥ ରୁହେଁ ଯେ ଅଳ୍ପ ପଇସା ନିଅ ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି-ଅଳ୍ପକ୍ଷର ବାଣୀ ସର୍ବଥା ଧର୍ମମୂଳକ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରତିବଦଳରେ ଯେ 'ପାରିଜ ମାୟା'ର କବଚିତ ହୁଅନାହିଁ କରଣ ଧର୍ମ ହଜନରେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ଅଟେ ।

୧୫୬

୪୮. ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କରିଥିବା କୃପାକୁ ଏବଂ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରାଧାନ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ।

୪୯. ଏବଂ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରତିବଦଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତା' ଚରପତ୍ର କୌଣସି ସୁପାରିଶ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ ନାହିଁ କି ତା' ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର) କ୍ଷତିପୂରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫିରାଓଁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ କି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତି ନିକୁଷ୍ଠ ଧରଣର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ଛାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଏକ କଠିନ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ।

୫୧. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ରକୁ ବିଭାଜିତ କଲୁ* ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଆଶୁ ଆଗରେ ଆମେ ଫିରାଓଁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଲୁ ।

୫୨. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଗାଳିଶା ରାତ୍ରିର ପ୍ରତିକ୍ଷା କଲୁ ତାହାପରେ ତୁମମାନେ ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଇ ବାଛୁରୀକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲ ।

୫୩. ଏହାପରେ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କଲୁ; ଯେପରିକି ତୁମମାନେ କୃତକ୍ଷ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଗୌରାତ) ଗ୍ରହ ଓ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନିଦର୍ଶନମାନ ପ୍ରଦାନ କଲୁ ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ସତ୍‌ପଥଗାମୀ ହେବ ।

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِيْلُ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ ۚ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُصْرَفُوْنَ ۝

وَ اِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اِلٰ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَجِيُوْنَ نِسَآءَكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝

وَ اِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاَنجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَا اِلٰ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۝

وَ اِذْ وَعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهَا وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنۢ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝

وَ اِذْ اٰتَيْنَا مُوْسٰٓى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقٰنَ لَعَلَّكُمْ تُهْتَدُوْنَ ۝

୧. 'ଫିରାଓଁ' କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଜାଙ୍କ ନାମ ନୁହେଁ । ମିଶରଦେଶର ନୀଳ ଉପତ୍ୟକାରେ ରାଜତ୍ବ କରୁଥିବା ରାଜାମାନେ ଫିରାଓଁ ବା ଫାରୋ: ନାମରେ ଅଭିହିତ ।

୨. ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ଜନଗଣ ସମୁଦ୍ର ଶ୍ୟାମ୍ବରୁ ଅପସାରିତ ହୋଇଗଲା ଓ ହବରତ ମୁତା ଓ ଚାନ୍ଦ ଅନୁଚରମାନେ ସମୁଦ୍ର ପାର ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ । ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଫିରାଓଁଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପାରିହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେତେବେଳେ ତୁଆର ଆସିବା ସମୟ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଜଳ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଜଳମୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଏହିପରି ଭାବେ ଉକ୍ତା ସମୟରେ ମୁସାଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ତଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇ ଗଣା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ବିଭାଜିତ କରିବା ବିଶୟର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

୫୫. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ବାଲୁରାକୁ ଉପାସ୍ୟ ଭୂପେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛ ; ସ୍ମୃତରା” ତୁମେମାନେ ନିଜ ପ୍ରାଣଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କର ଏବଂ ନିଜେ ନିଜର (କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ) ସଂହାର କର ୧ ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଅଟେ” ; (ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହା କଲ) ତା ପରେ ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପୂର୍ବକ ପୁନଃ ମନୋନିବେଶ କଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ (ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୫୬. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କହିଥିଲ, “ହେ ମୁସା ! ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଦାପି ତୁମ କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ;” ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ଏକ ବିନାଶକାରୀ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ ହେଲ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ସ୍ମରଣରେ ନିଜ କର୍ମଫଳ) ଦେଖୁଥିଲ ।

୫୭. ତତ୍ପରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ବିନାଶ ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ବାର) ଉଦ୍ଧୃତ କଲୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୫୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘମାଝା ଝୁରା ଛାୟା କରାଇଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ‘ମନ୍’ ଓ ‘ସଇଫ୍’ ପଠାଇଲୁ (ଓ କହିଲୁ), “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ବ୍ରତ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ” ; ଏବଂ (ଆମାନ୍ୟ କରି) ସେମାନେ ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ନାହାନ୍ତି ବରଂ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରୁଥିଲେ ।

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمُ إِنكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتَُوْنَا إِلَىٰ بِرْكِكُمْ ۖ قَاتِلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَٰ رَبِّكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ٥٥

وَإِذْ قُلْتُمْ يُوسُفُ لَا تُؤْمِنُ لَكَ خَيْرٌ نَّزَىٰ اللَّهُ هَمَّةً
فَأَخَذَ تَكْمُ الضُّعْفَةَ ۖ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ٥٦

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٥٧

وَوَلَلْنَا عَنْكُمْ الْغَمَامَ ۖ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَ
السَّلْوَٰى كُلَّوَا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٥٨

୧. ବାବର୍ବେଳ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏକଦା ଉତ୍ତାରକାମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା— ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଲ ଆପଣା ଭାଇକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବନ୍ଧୁ ନିଜ ବନ୍ଧୁକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିବେଶୀ ନିଜ ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ହତ୍ୟା କରୁ । ତଦନୁସାରେ ଚିନି ସହସ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ନିହତ ହୋଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । (Exodus 32 : 27-28) କିନ୍ତୁ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଅନ୍ୟତ୍ର ହତ୍ୟା କରି ନ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଏହି ଅର୍ଥ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କେତେକ ଟାକାକାର ଚାନ୍ଦାର ଆକର୍ଷଣିକ ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ‘ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରୁ’ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଏକ ଉଚିତ କର୍ମ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଏହା ଅସଂଯୋଜ୍ୟ । ଏହି ଘଟଣା ଏକ ଉପମା ମାତ୍ର । ଅତଏବ ଆମମାନଙ୍କ ନିଜତରେ ‘ନିଜେ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରିବା’ ଅର୍ଥ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବା ।

୨. ଅର୍ଥ— ତୁମମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ବଂଶଧର ମନସର ଅସ୍ଥିତ ଘଟଣା ପୁନର୍ବାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥିଲା ।

୩. ଅରବୀ ରାଜ୍ୟରେ ‘ମନ୍’ ଅର୍ଥ ଅଳ୍ପସ୍ୱଦ ବା ଝାନ୍ଦ । ତେଣୁ ଯାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦୟାରୁ ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ମିଳେ ତାହାକୁ ‘ମନ୍’ କୁହାଯାଏ । ସେହିପରି ‘ସଇଫ୍’ ଚିରିର ପତ୍ରୀ କଟାୟ ଏକ ପକ୍ଷୀକୁ ବୁଝାଏ । ଏଠାରେ ଏହି ଆୟତର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ପରିଶ୍ରମରେ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ।

୫୯. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଆମେ କହିଲୁ, “ଏହି ସହରଟିର ପ୍ରବେଶ କର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଠାରୁ ଜଣା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ଖାଅ ଏବଂ ତୋହାର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାର ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଟମସ୍ତକ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ କର ଏବଂ କୁହ, “ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଆମେମାନେ ନିଜ (ପାପ) ଭାର ଲାଘବ କରିବା ପାଇଁ ମିନତି କରୁଅଛୁ” ; ତାହାହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସକଳ ଅପରାଧ ମାର୍ଜନା କରିବୁ ଏବଂ ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ସମୃଦ୍ଧି ଘଟାଇବୁ ।

୬୦. ତା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା (ସେମାନେ) ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କଥା ବଦଳାଇ (କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି) ଦେଲେ ; ସୂଚନା ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ, ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ, ଆକାଶରୁ ଏକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କଲୁ ।

ରୁ:୭

୬୧. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ କଳକରିଷା କଲେ ଆମେ (ତାହାକୁ) କହିଲୁ, “ନିଜ ଯକ୍ଷରେ ଅସୁବିଧା ପଥରକୁ ଆଘାତ କର” ; ଫଳରେ ତହିଁରୁ ବାରଗୋଟି ଝରଣା ନିର୍ଗତ ହେଲା, (ଓ) ସ୍ତବ୍ୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆପଣା ଘାଟକୁ ଚିହ୍ନି ନେଲେ ; (ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା), “ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଖାଅ ଓ ପିଅ ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧିଲା ଦୃଷ୍ଟିକାରୀ ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ ।”

୬୨. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କହିଥିଲ, “ହେ ମୁସା ! ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥଳର ଖାଦ୍ୟରେ ତୃପ୍ତ ହେବୁ ନାହିଁ ; ସୂଚନା ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି କେତେକ ଭୂମିଜ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯଥା— ପନିପରିବା, କାକୁଡ଼ି, ଗହମ, ମଶୁର ଓ ପିଆଜ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାବୁ” ; (ତେଣୁ ଅଜ୍ଞାନ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିକୃଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ? ତେବେ କୌଣସି ସହରକୁ

وَاِذْ قُلْنَا اَدْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَاَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَاَوْقُوا حِظَّهُمْ نَعْفُكُمْ عَنْ خَطِيئَتِكُمْ وَسَنُرِيذُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ كُلُّوا مِنَّا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِنَّا ثَمَرًا يَنْتَبِثُ الْأَرْضِ مِن بَقْلِهَا وَقِثَآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلَهَا قَالَ أَشْتَبِدُونَ

الَّذِي هُوَ أَرْنَىٰ بِالْأَيْدِي هُوَ خَيْرٌ إِمَّا مَحْصَرًا فَإِن

୧. ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଯେତେବେଳେ ମିଶର ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସିନା ନାମକ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ କିନ୍ତୁ ଆନ ଆତ୍ମକ ସ୍ଥାନରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି କେତେକ ଅଧିବାସୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିଥିଲେ ସେହିମାନେ ସେହି ଜଙ୍ଗଲରେ ବସତି ଘାପନ କରିଥିଲେ । ଉତ୍କଳସ୍ଥାନର ମାନବର ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଦୂର କରିବା ସକାଶେ ସେହି ବସତି ମାନବରେ କିଛି ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ସେପରି କୌଣସି ସହର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଚାଲିଯାଅ ; ସେଠାରୁ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଲୋଭୁଅଛ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଇବ ;" (ତେବେ) ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ ସମୟ ପାଇଁ ଲାସ୍ତିତ ଓ ଅସହାୟ କରି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ପ୍ରକୋପର ଭାଜନ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିବା ଓ ସୀମା ଲଘ୍ନ କରିଥିବା ହେତୁ ଏହା ଅସ୍ଥିର ପାପ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଷ୍କ ହେଲା ।

୧୮

୨୩. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକରିଛନ୍ତି ଓ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟନ୍ତି ତଥା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଓ ସାଦି (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେ (ତଳ) ଅଜ୍ଞାନ-ଠାରେ ଏବଂ ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍ତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର (ଉପସ୍ଥଳ) ପ୍ରତିପଳ ଅଛି ; ସେମାନଙ୍କର (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅନ୍ତରାଳ) ତୁଟି ପାଇଁ ଦୃଶ୍ୟୁତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୪. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁର (ପର୍ବତ)କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲୁ (ଏବଂ କହିଥିଲୁ) ଯାହା (କିଛି) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ତାହାକୁ ଦୂର ଭାବରେ ଧାରଣ କର ; ଏବଂ ସେଥିରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ମନେ ରଖ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁ ହେବ ।

୨୫. ପୁନଶ୍ଚ (ଏହି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ) ପରେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମେମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଗଲ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଓ କରୁଣା ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଥିତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତ ।

لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَصُرِبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
وَبَاءٌ وَيَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
يَأْتِ اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيْنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ
الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا
صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٩﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مِمَّا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٠﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

୧. କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ଧାର ବଶତଃ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଇଚ୍ଛୁକ ଆଦି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ସାପନ କରି ଓ ସତ୍ତ୍ୱ କରି ସମାଧାନ କରି ଯଦି ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମୋକ୍ଷପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଗୋଟି ବିଷୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅର୍ଥ ସ୍ୱର୍ଗର ଆରମ୍ଭ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ । ସୂଚନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି- ସେ ଇଚ୍ଛୁକ ହୋଇଥାନ୍ତ କି ସୁସମ୍ଭାବନା ହୋଇଥାନ୍ତ- କେତେକ ବର୍ଷର ସକଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ ଓ ପାଳନ କରିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ଅନ୍ତ-ଏକ କେବଳ ମୌଖିକ ବିଶ୍ୱାସ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୬୬. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ପରିଶ୍ରାମ) ବିଷୟରେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣିଅଛ ସେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଧାର୍ମୀମାନଙ୍କ) ମଧ୍ୟରେ (ଥାଇ) ସବତ* ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାମାଜିକତା କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, "ଦୃଷ୍ଟି ବାନର (ସ୍ୱଭାବର) ହୋଇଯାଅ ।"

୬୭. ସୁତରାଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାକୁ) ସେମାନଙ୍କ ସମସାମୟିକ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ (ଲୋକମାନଙ୍କ) ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉପଦେଶ (ସ୍ୱରୂପ) କରିଦେଲୁ ।

୬୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋ-ବଧ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି;" ସେମାନେ କହିଲେ, "କ'ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଅଛ ?" (ମୁସା) କହିଲେ, "ମୁଁ ଯେପରି ମୃତ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ଯାଏ ସେଥିଭାବେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଶରଣକ୍ରିଷ୍ଟା କରୁଅଛି ।"

୬୯. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୋଲି କହନ୍ତୁ ଯେ ସେ (ଗୋଛ) କିପରି ?" ସେ (ମୁସା) କହିଲେ "ସେ (ଅଲ୍ଲହ) କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ଏପରି ଏକ ଗାର ଯାହା ବୁଝା ରୁହେଁ କି ବାହୁରା ରୁହେଁ, ବରଂ ତାହାର ମଝାମଝି ଓ ବୟସପ୍ରାପ୍ତ; ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଅଛି ତାହାକୁ ପାଳନ କର ।"

୭୦. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ (ପୁଣି) ପ୍ରାର୍ଥନା କର କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୋଲି କହନ୍ତୁ ଯେ ତା'ର ରଙ୍ଗ କିପରି ?" (ମୁସା) କହିଲେ, "ସେ (ଅଲ୍ଲହ) କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ କସରା ରଙ୍ଗର ଏକ ଗାଈ, ତା'ର ରଙ୍ଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ସେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ ହୁଏ ।"

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُفُّوا قِرْدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْهَبُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَجِدُكَاهُزُؤًا قَالِ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكَرُّ عَوَاتٍ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ أَنَّهُ يُقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوثُهَا تَسْرُ النَّظُورِينَ ﴿٧٠﴾

* ଇସ୍ରାୟୀଲୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶନିବାରକୁ ପବିତ୍ର କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେଦିନ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପହାସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେଣିକି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । (Exodus 20:11)

୭୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ପୁଣି) ପ୍ରାର୍ଥନା କର କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୋଲି କହନ୍ତୁ ଯେ ସେ (ଗୋରୁ) କିପରି ? କାରଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରକାରର (ସବୁ) ଗାଈ ଏକା ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ (ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲହ ତାହାଙ୍କେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ହେବୁ ।”

୭୨. (ମୁସା) କହିଲେ, “ସେ (ଅଲ୍ଲହ) କହୁଛନ୍ତି କି ସେ ଏପରି ଏକ ଗାଈ ଯେ କୁଆଁରେ ଯୋଗ ହୋଇ ହଳ କରେ ନାହିଁ କି ଜମିରେ ପାଣି ମଡ଼ାଏ ନାହିଁ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଷ୍ପସବଜ ଓ ତା’ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ (ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ) ନାହିଁ;” ସେମାନେ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବାସ୍ତବତାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛୁ;” ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବଧ କଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଏପରି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲେ ।

୭୩

୭୩. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା (କରିବାର ଦାବି) କଲ; ତା’ପରେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେଲା; ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଯାହା (କିଛି) ଗୋପନ କରୁଥିଲ ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

୭୪. ତା’ପରେ ଆମେ କହିଲୁ, “ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାକୁ) ତା ସହିତ ଘଟୁଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଘଟଣା ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କରି ଦେଖ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଜାଣି ପାରିବ”; ଅଲ୍ଲହ ଏହିପରି ମୃତ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରିବ ।

୧. ଏହା ଦବରତ ଇସ୍ରା(ଅର୍ଥାତ୍ ସିଣ୍ଡ)ର କୁଶବିଷ ଘଟଣା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ । ଏ ସଂସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନଙ୍କମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଇସା ଭୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋକନ ପାଇଁ ସ୍ତେଜରେ କୁଶ ରପତରକୁ ଆଗେଇଣ କରିଥିଲେ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଇନ୍ଦୁମାନେ ଧର୍ମ କରନ୍ତି ଯେ ଇସାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଶବିଷ କରାଇ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ମିଥ୍ୟା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଇସାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଜର୍ଜିଟାଲ୍‌ସରେ କୁଶରୁ ଓଷ୍ଠର ଅଣ୍ଡାଘାତଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଜୀବିତ ରହିପାରେ ଏହା ଇସିହାସ ପୁସ୍ତକର କେବଳ ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଛି ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ର ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରୁଛି । ଅତଏବ ‘ତୁମେମାନେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକଲ’ର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ହତ୍ୟା କରିବାର ଦାବି କଲ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହ ଏପରି ଉପାୟ ବତାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ ଧରଣୀ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଯିଏ ମୃତ ଥିଲେ ବସୁତଃ ଅଲ୍ଲହ ତାହାଙ୍କୁ ଜୀବିତ ହେବା ପ୍ରତିପାଦିତ କରନ୍ତି ।

قَالُوا اِنَّا لَنَارْبِكُ سِوَنَ مَا يَحْيِي اِنْ اَبْقَرَتْ شَيْبَةً
عَلَيْنَا وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧١﴾

قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْاَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا اِنَّنِ
يُحْيِي جُنَّتْ بِالْحَقِّ فَاَذْبَحُوهَا وَمَا كَاذُوْنَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾

وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَاَذَرْتُمْ فِيْهَا وَاللّٰهُ مُخْرِجُ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾

فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُحْيِي اللّٰهُ الْمَوْتٰى
وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ଏହାପରେ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ ହୋଇଗଲା; ବସ୍ତୁତଃ ତାହା ପଥର ଭଳି ବା ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ କଠିନ ଅଟେ; ଏବଂ ଏପରି କେତେକ (ପଥର) ଅଛି ଯହିଁରୁ ବସ୍ତୁତଃ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପାଟିଗଲେ ତହିଁରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହୁଏ; ଏ (ହୃଦୟ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଭୟରେ (କ୍ଷେମାନ୍ୱିତ) କରୁ କରୁ ନିପତିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହା (କିଛି) କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ସେବିଷୟରେ କଦାପି ଅମନୋଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି ।

୭୬. ତେବେ ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! କ'ଣ ତୁମମାନେ ଆଶା କରୁଅଛ ଯେ ସେ (ଇହୁଦୀମାନେ) ତୁମମାନଙ୍କ କଥା ମାନିନେବେ ? ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ବୁଝିପାରିବା ପରେ ତା (ଅର୍ଥ)କୁ ବିକ୍ରୀ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ (ଏ କାର୍ଯ୍ୟର କୁପରିଣାମକୁ) ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୭୭. ଏବଂ ଯେବେ ଏ ଲୋକମାନେ ବନ୍ତ୍ରାସକାରୀଙ୍କୁ ଭେଟନ୍ତି ତେବେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ବନ୍ତ୍ରାସକାରୀ ଅଛୁ." ଏବଂ ଯେବେ ପରସ୍ପରକୁ ଏକାନ୍ତରେ ଭେଟନ୍ତି ତେବେ (ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷାରୋପ କରି) କହନ୍ତି, "ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରକଟିତ କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ତାହା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଉଛ ? ଫଳରେ ସେମାନେ ତତ୍ପରା (ଅର୍ଥାତ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଦ୍ଵାରା) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରିବେ; ତେବେ କ'ଣ ତୁମମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?"

୭୮. କ'ଣ ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ।

୭୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏପରି) କେତେକ ନିରକ୍ଷର ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର କେତେକ ଭ୍ରମ ଧାରଣା ବ୍ୟତୀତ (ନିଜ ଧର୍ମ) ଗୁରୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଅତୁମ୍ଭାନ (ଉପରେ) ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ।

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَنِ الْمُعْمَلِينَ ⑤

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْخَرِطُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقِلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ⑥

وَإِذَا قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ تَالَوْا أَنِ اتَّخَذُوا لَهُمْ مِمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُخَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑦

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ⑧

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَاعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا مَا وَثَّقُوا بِهِمْ أَفَلَا يَتَنَّبَهُ ⑨

୮୦. ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ପହସ୍ପରେ ଗ୍ରହ ରଚନା କରନ୍ତି, (ଏବଂ) ପରେ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ କହନ୍ତି, “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ଅଛି ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ କଠିନ) ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଅଛି ; ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ) ସେମାନଙ୍କ ସ୍ପହସ୍ପ ରଚନା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ କଠିନ) ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ରହିଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ (ମଧ୍ୟ ଏକ କଠିନ) ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଅଛି ।

୮୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଅଳ୍ଲୁ କେତେକ ଦିବସ ବ୍ୟତୀତ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ଆମମାନଙ୍କୁ କଦାପି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇଅଛ ; ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ) ତେବେ ସେ କେବେହେଁ ନିଜ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବେ ନାହିଁ ; ଅଥବା ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏପରି ବିଷୟ କହୁଅଛ ଯାହା ସଂଜ୍ଞାତରେ ତୁମମାନଙ୍କର (କୌଣସି) ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।

୮୨. ବହୁତଶ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପାପ ଅର୍ଜନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ସେମାନଙ୍କୁ (ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ) ପରିବେଷିତ କରିବ ସେମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ (ପଡ଼ି) ରହିବେ ।

୮୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦୈକୁଶ୍ରାମୀ ହେବେ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଚିରକାଳ) ରହିବେ ।

قَوْلٍ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٍ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَ إِلَيْهِمْ وَيَوْمَ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ٥٠

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّ النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ اتَّخَذَ ثُمَّ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ فَلَنْ يَخْلُفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٥١

بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٥٢

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٥٣

ଭୂ:୧୦

୮୪. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅନୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) କାହାରି ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ପିତା ମାତା, ଆତ୍ମା, ଅନାଥ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହେବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବିନୀତ ବ୍ୟବହାର କରିବ ତଥା ସୁରାଗୁରୁପେ ନମାଜ ପଠ କରିବ ଓ ‘ଜକାତ୍’ ଦେବ, କିନ୍ତୁ (ଏହାପରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ ।

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ٥٤

୮୬. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତପାତ କରିବ ନାହିଁ ଓ ନିଜେ ନିଜକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଲୋକଙ୍କୁ) ସ୍ବଗୃହରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରିବ ନାହିଁ; (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ସ୍ବାକାର କରିଥିଲ ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ଏହି ଅଜ୍ଞାକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସର୍ବଦା) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଆସୁଅଛ ।

୮୭. ତଥାପି (ଏପରି ଅଜ୍ଞାକାର ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମେମାନେ ହିଁ ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କରୁଅଛ ଏବଂ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ତରି ପାଦ ଓ ଅନ୍ୟାଚାର କରିବା ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁତ୍ୱ ସାହାଯ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଗୃହରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରୁଅଛ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ) ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେମାନେ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁଅଛ, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ (ଗୃହରୁ) ବିଚାଡ଼ିତ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅବୈଧ କରା ହୋଇଥିଲା; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ ଏକ ଅଂଶକୁ ବିଶ୍ଳାସ କରୁଅଛ ଓ ଅନ୍ୟ ଅଂଶକୁ ଅବିଶ୍ଳାସ କରୁଅଛ ? ଅତଏବ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଇହ-କାଳରେ ଅପମାନ ଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ? ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଘେନି ନିଆଯିବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲହ ସେ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଅମନୋଯୋଗୀ ନୁହଁନ୍ତି ।

୮୭. ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପରକାର ବଦଳରେ ଇହକାଳକୁ ଅନ୍ତ୍ରାୟକାର ଦେଇଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଲାଘବ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସକାର ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ରୁ: ୧୧

୮୮. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁସାଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ ଦେଇଥିଲୁ ଓ ତାଙ୍କ ପରେ ଆମେ (ସେହି) ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଯୋହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଜାଣ, ତାଙ୍କ ପରେ) ପଠାଇଥିଲୁ ଓ ମଣିଷମାନଙ୍କ ନବନ ଇସାଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ ସକାଶ୍ୟ ସମାକ୍ଷମାନ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ସ୍ଥାନ କରିଥିଲୁ; (ମୋତୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲ) ତେବେ (ତୁମେମାନେ ହିଁ କୁହ) କ'ଣ (ଏ କଥା ଅସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ କି ?) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ରସୁଲ

୧. ଦେବଦୂତ ଜିନ୍ଦାଗୀର ଅନ୍ୟତମ ନାମ 'ରସୁଲ' ବୁଦ୍ଧୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଅତ୍ମା ।

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَسْهَدُونَ ﴿٨٦﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتِوكُمْ أُسْرَى تَقْدُواهُمْ وَهُمْ مُبْعُثُونَ عَلَيْكُمْ إِنْ خَرَجَهُمْ أَفْتَوْكُمْ مِنْ بَعْضِ الْكُتُبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضِ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا آخِزٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٧﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَافُ عَنْهُمْ عَذَابُ اللَّهِ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَفَقَيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَآيَدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ) ନେଇ ଆସିଥିଲେ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ପସନ୍ଦ କରୁ ନଥିଲ ଏବେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅସହଜ (ସ୍ୱାଗତ) କରିଥିଲ ? ସୁତରାଂ କେତେକ (ରହୁଲ)ଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲ ଓ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ।

୮୯. ଏବଂ ଆମକୁ ଜଣା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ (ଏହା ମଧ୍ୟ) କହିଥିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ତ ଆବରଣ ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଅଛି ; (କିନ୍ତୁ ତାହା ଏପରି) ଚାହିଁ ; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଖୁବ୍ କମ୍ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

୯୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ଏବଂ ଯଦିତ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ) ବିଜୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଗଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଇଣ୍ଡିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଲେ ; ସୁତରାଂ ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅଭିଶାପ ରହିଅଛି ।

୯୧. ସେ ବିଷୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗହ୍ୱିତ ଯାହାର ବିଳମ୍ବରେ ସେମାନେ ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏଥିନିମନ୍ତେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେ (କାହିଁକି) ଅଲ୍ଲହ ନିଜ ରଜ୍ଜୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜର କୃପା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ପ୍ରକୋପ ହିଁ ପ୍ରକୋପର ଭାଜନ ହେଲେ ଏବଂ ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଅଛି ।

୯୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, “ଅଲ୍ଲହ ଯାହା (କିଛି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସକର,” ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ;” ଏବଂ ଏପରି କହି ସେମାନେ ତତ୍ପରବର୍ତ୍ତୀ ବାଣୀକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ଏହା ସେହି ବାଣୀକୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ସତ୍ୟ (ସୂଚିତ) କରି (ସ୍ପଷ୍ଟ) ମଧ୍ୟ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସତ୍ୟ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହୋଇଅଛି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ପ୍ରେରିତ) ନବିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ସକାଶେ ଚେଷ୍ଟିତ ଥିଲ ?”

أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَتَفَرَّقْنَا كَذِبُكُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٩﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا
مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ
فَنَسَا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا لِكُفْرَائِهِمْ فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى
الْكُفْرِينَ ﴿٩١﴾

يَسْمَا اسْتَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ أَن يَكُفُّوا عَمَّا أُنزِلَ اللَّهُ
بَعِيًّا أَن يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ فَبَاءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِكُفْرٍ مِنْ عَذَابٍ
مُّبِينٍ ﴿٩٢﴾

وَإِذْ يُنِيلُ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ فَكُلُوا مِنْ مَّا
أُنزِلَ عَلَيْكُمْ وَكُفُّوا عَنْ مَا وَدَّوْا ۚ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ قَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلُ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

୯୩. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ମୁସା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ; ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ସୈନିକ ପର୍ବତକୁ ଯିବା ପରେ ତୁମମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ପୂର୍ବକ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଉପାୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲ ।

୯୪. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୂତ ପର୍ବତକୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ; (ଏବଂ କହିଥିଲୁ) “ଆମେ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ତାହାକୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଧାରଣ କର (ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ସମୋଧନ କରାଯାଉଥିଲା) ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ସେମାନେ କହିଥିଲେ “(ଅତି ଉତ୍ତମ) ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁଅଛୁ କି ଏହି ଆଦେଶକୁ ଆମେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଅଛୁ ;” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ବାଲୁଗା (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଲୁଗା ପ୍ରତି ସେମାନେ ଭାବର ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ) ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟେ ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ଦାବି କରୁଅଛୁ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ବିତ ଅଟେ ।”

୯୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ନିକଟରେ ପରକାଳର ନିବାସ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ତେବେ ତୁମମାନେ ଯଦି ଏ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କର ।

୯୬. ଏବଂ ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ମନେରଖ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଯାହା କିଛି କର୍ମ ଆଗକୁ ସ୍ଥେରଣ କରିଛି ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ କଦାପି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اخْتَلَفْتُمْ إِلَهُكُمْ
مِنْ بَعْدِهِ ۖ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ۖ وَاسْعَوْا ۖ قَالَُوا سُبْحَنَّا وَعَصَيْنَا
وَأَشْرَيْنَا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلُ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ يَسِّرْنَا
يَا مَرْكُومَ ۖ إِنِّي أَنَا نَكُومُ ۚ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ الدَّارِ فَأْتُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾

وَلَنْ يَسْتَنْزِلَهُ أَبَدًا ۖ إِنَّمَا فَكَمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୂତ ପର୍ବତର ପାଦ ଦେଶରେ ଠିଆ କରାଇଥିଲୁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ‘ମୁବତହଲା’କର (ଅଧ୍ୟାୟ ୩:୬୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ମୁବତହଲା ଅର୍ଥ ଧର୍ମର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଦେଇ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ଗର୍ବିତ ନ୍ୟାୟ ଲିଖା କରିବା ।

୯୭. ଏବଂ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲିମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଲାଭାଦିତ ଥିବାର ପାଇବ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ବତନ୍ତ୍ରରେ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ପରମାୟୁ ପାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ, ଅଥଚ ତାହାର (ଘୋର) ପରମାୟୁ ପ୍ରାୟ ତାହାକୁ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା (କିଛି) କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

وَلْيَحْذَرُوا أَحْصَ النَّاسِ عَلَى حَبْوَةٍ وَمِنَ الَّذِينَ
اشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعْمَرُ لَفَسَّ وَسَتْ وَهُوَ
يُزْجَرُ بِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْمَرَ ۖ وَاللَّهُ بِصِيرٍ
﴿٩٧﴾

ରୂ:୧୨

୯୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି କାରଣରୁ କିତ୍ତାଇଲ ଶତ୍ରୁ ହୋଇଛି ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ)କୁ ତୁମ ହୃଦୟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଅଛି ଓ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛି ତଥା ସୁସମାଚାର ଦେଉଅଛି ।”

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا
لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

୯୯. ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର, ତାଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ରସୁଲମାନଙ୍କର ତଥା କିତ୍ତାଇଲ ଓ ମିକାଇଲଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ତେବେ ଅଲ୍ଲହ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ (ଏପରି) ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି ।

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ଅବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ଏବଂ କେ’ଣ ଏହା ଅସମାଚାର ନୁହେଁ ଯେ ଯେବେ ବି ସେମାନେ କୌଣସି ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ଏହାକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ; (ସେତିକି ନୁହେଁ) ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ବାସର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدٍ وَعَهْدٍ ۖ أَتُنبَذُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ରସୁଲ ଏପରି ଜଣେ ରସୁଲ ଆସିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ଥିଲା ତାହାର ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତକାରୀ ଅଟନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ସେହି ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନୂତନ ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ନିଜ ପୃଷ୍ଠ ଦେଶକୁ ଏପରି ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ ଯେପରି ସେମାନେ (ତାହାକୁ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ ۖ كَتَبَ
اللَّهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ଏବଂ ସେ (ଇବ୍ରାହୀମ)ମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁସରଣ କଲେ ଯାହାକୁ ସୁଲେମାନଙ୍କ ରାଜତ୍ବ କାଳରେ ତୋହାଙ୍କ ରାଜତ୍ବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ସୁଲେମାନ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ନଥିଲେ ; ବରଂ ଉକ୍ତ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ଥିଲେ ; ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ମୁକ୍ତ ବିଷୟ ଶିଖାଉଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜ ବିଚାର ଅନୁସାରେ) ସେହି ବିଷୟର ମଧ୍ୟ ଅନୁକରଣ କରୁଥିଲେ) ଯାହା ବାବିଲୋନର ହାରୁଡ୍ ଓ ମାରୁଡ୍ ନାମକ ଦୁଇଜଣ ଦେବଦୂତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ; ଅଥଚ ସେ ଦୁହେଁ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) କାହାରିକୁ (କିଛି) ଶିଖାଇ ନ ଥିଲେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା କହି ଦେଇ ନଥିଲେ ଯେ ଆମେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦୁ) ପରୀକ୍ଷା ସ୍ବରୂପ-ମୁତୟନ ହୋଇଛୁ ; ତେଣୁ (ହେ ସନ୍ତୋଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ! ଦୁମେମାନେ ଆମ ଆଦେଶାବଳୀକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କର ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏ ଦୁହିଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ବିଷୟ ଶିଖୁଥିଲେ ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ପ୍ରତି ଓ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଉଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଏହା କ୍ବାରା କାହାରି ଅନିଷ୍ଟ କରୁ ନ ଥିଲେ ; ଏବଂ (ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ) ଏମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶତମାନେ) ଏପରି ବିଷୟ ଶିଖୁଛନ୍ତି ଯାହା ଏମାନଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରିବ ଅଥଚ (କୌଣସି) ହିତ ସାଧନ କରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କାଣିତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ
مَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ
النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَٰرُوتَ وَمَٰرُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ
يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يَفْقَهُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ وَمَا هُمْ بِضَٰرِرِّينَ
بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَٰأَذِينَ اللّٰهُ يَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي

୧. ବହୁତ ଏ ଦୁଇଜଣ ଦେବଦୂତଙ୍କ ମାନବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଦୁହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଧରଣର ଧର୍ମ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ ଜଣେ ମହିଳା ବିଶ୍ବାସ କଲାପରେ ସମ୍ପ୍ରଦୟର କୌଣସି ସ୍ବପ୍ନ ତଥ୍ୟ ନିଜ ସ୍ବମାନୁ ମଧ୍ୟ ବଚାଇ ନଥିଲା । ସେହିପରି ଜଣେ ଦୁଇଜଣ ବିଶ୍ବାସ ଛାଡ଼ନ କଲାପରେ ଯଦି ତା'ର କ୍ବିଶ୍ବାସ ଛାଡ଼ନ ନ କରିଛି ତେବେ ସେ ନିଜ ସ୍ବପ୍ନ ମଧ୍ୟ ସ୍ବପ୍ନ ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାୟିତ ରଖୁଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକେ କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମ ଉପଦେଶଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ବପ୍ନ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ କୌଣସି ସ୍ବପ୍ନ ତଥ୍ୟ ଜଣାଇ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ଘଟୁଥିଲା ।

୩. ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ପୂର୍ବରୁ ଇବ୍ରାହୀମାନେ ଦୁଇଥର ଷତଯନ୍ତ୍ର କରି ପାର୍ଲିଙ୍ଗି । ପ୍ରଥମ ଥର ସେମାନେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ବପ୍ନଦତ୍ତ ଗଠନ କରି ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରସ୍ତର କରିଥିଲେ ଯେ ସୁଲେମାନ ଜଣେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ଓ ପିତୃକାମୁକ୍ତ । ତତ୍ ସହିତ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ବିଶ୍ବାଜ୍ଞା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ଫଳତ ହେଲା ନାହିଁ ଓ ପରିଶେଷରେ ସେମାନେ ଦେଶରୁ ବିଚାରିତ ହେଲେ । ଦ୍ବିତୀୟ ଥର ସେମାନେ ହାରୁଡ୍ ଓ ମାରୁଡ୍ଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାବିଲନର ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷତଯନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ ଓ ମେଦର ରାଜାମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଇବ୍ରାହୀମାନେ ବାହରରେ ରହୁଥିବା ଦେଉଥିବାରୁ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ଥିଲେ । ଫଳରେ ଏହି ଷତଯନ୍ତ୍ର ଫଳତ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରୁ ଜଣେ । ସୁତରାଂ ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, କ'ଣ ସେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷତଯନ୍ତ୍ର କଲେ ଫଳତ ହେବେ ? ନା, କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ରସୁଲ । ବହୁତ ପରାସ୍ତର ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୋଷିତ କରି ସେମାନେ ତିନି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ରାଜାଙ୍କର ସର୍ବନିଶ୍ଚୟ ଘଟିଲା ଏବଂ ଇବ୍ରାହୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ।

ପଛା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ବିନିମୟରେ ନିଜକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ; ଆହା ! ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି କି !

୧୦୪. ଏବଂ ଯଦି ଏ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଠାରୁ (ମିଳିବ) ପୁରସ୍କାର ହିଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ; ଆହା ! ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି କି !

ରୁ: ୧୩

୧୦୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସମୋଧନ କଲାବେଳେ) 'ରାଏନା' କୁହନାହିଁ, ବରଂ 'ଉନ୍-କୁରନା' କୁହ ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ କଥା (ମନଦେଇ) ଶୁଣ ; ଏବଂ (ମନେରଖ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୦୬. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବା ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସ୍ଥଳର କଲ୍ୟାଣ ସୂଚକ ହେବା ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ (ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣା ସ୍ତବ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ।

الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ تَشَاءُ لَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقُوا الْمَثُوبَةَ مِنْ رَبِّهِمْ لَآتَيْنَهُمْ أَجْرًا
كَثِيرًا ﴿١٠٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٦﴾

مَا يَدْرَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشِّرْكَانَ
أَن يَنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ غَيْرِ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٧﴾

୧. ଆରବ ଭାଷାରେ ଯଦି ନିଜ ପ୍ରତି ଜାହାନ୍ନି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ 'ରାଏନା' କୁହନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ଏହା ସେତେବେଳେ କୁହାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ପରପୁର ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି । କାରଣ ରାଏନା ଅର୍ଥ— ତୁମେ ଆମ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବୁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସମୋଧୂତ ବ୍ୟକ୍ତି ପଦ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ରାଏନା ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ଉନ୍-କୁରନା' କୁହାଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମହାଭାଗ ! ଆମ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ତଥା ଏପରି ରାତିରେ କଥା କହନ୍ତୁ ଯେପରି ଆମେ ବୁଝିପାରିବୁ । ଏହି ଆୟତରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ରାଏନା କୁହନାହିଁ । ସନବତ ୧୫୩୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ମନରେ ଅବିଶ୍ୱାସର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟିକରି ହୋଇପାରେ । ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଆମେ ଓ ତୁମେ ପରପୁର ସମାନ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଉନ୍-କୁରନା କୁହ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧତାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ବଢ଼ାଇ ରହିବ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣି ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଏନା ବା ଉନ୍-କୁରନା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

୧୦୭. ଆମେ ଯେବେ କୌଣସି ବାଣୀକୁ ରହଂ କରୁ ବା ବିସ୍ମରଣ କରାଉ, ତେବେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଉକ୍ତରତ ବା ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ (ବୋଧ) ପୁନର୍ବାର (ସଂସାରକୁ) ଆଣି ଆଉ ; କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇସ୍ତିଫାତ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁପ୍ତେ ସକ୍ଷମ ?

୧୦୮. କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଟେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ମିତ୍ର ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୧୦୯. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ନିଜ ରାଜୁଆଙ୍କୁ ସେହିପରି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେପରି (ଏହା) ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କୁ ପଚରା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଭୁଲି ଯାଇଛ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ବଦଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ତେବେ ବୁଝିନିଅ ଯେ ସେ ସରଳ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଛି ।

୧୧୦. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଭଲରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ (ଜାତ ହୋଇଥିବା) ଈର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନରାୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ କରିଦେବେ ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଆଦେଶ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ଓ ଉପେକ୍ଷା କର ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁପ୍ତେ ସକ୍ଷମ ।

୧୧୧. ଏବଂ ନିୟମାନୁସାରେ ନମାଜ ପାଠ କର ଓ ଜକାତଦିଅ ; ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ ଆଗଭୁତା ପଠାଇବା ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଇବ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

مَا نَسْخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ

مِثْلَهَا ۚ لَمْ تَعْلَمِ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٧﴾

لَمْ تَعْلَمِ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ

مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٨﴾

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ

قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءً

التَّبِيلِ ﴿١٠٩﴾

وَدَكَيْتُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ لَا يُرِيدُونَكُمْ مِنْ بَعْدِ

إِيمَانِكُمْ كَقَارِئِهِ حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْتُوا وَاصْفَحُوا

حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٠﴾

وَاقْبُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ

مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ ﴿١١١﴾

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନର କୌଣସି ଆୟତକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଏହାର ମର୍ମ ନୁହେଁ । ବରଂ ଏହାର ଅବଲ ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ସେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅପସାରଣ କରି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାହାଠାରୁ ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯେନି ଅସତ୍ୟ ଅଥବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ନାଥ୍ୟମ ସ୍ୱରୂପ ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ ଅନ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରକଟିତ କରାନ୍ତି ।

ଚାକାକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କୌଣସି ଆୟତକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ ଅନ୍ୟ ଆୟତ ପ୍ରକଟିତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଯଦି ଏହାକୁ ଧର୍ମସ୍ତୁତ୍ରର କୌଣସି ଆୟତ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ତେବେ ଏଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଆୟତର ଅର୍ଥ ଚୈତ୍ତ୍ୱ ଓ ଇଂତିହାର କୌଣସି ଅଂଶ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ସମାପନ ହେବ । ଅତଏବ ଆୟତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ହିଁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମସ୍ତୁତ୍ର ମାନଙ୍କରେ କୌଣସି ଅଂଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଲ୍ଲାହ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସେହିପରି ବା ଚା'ଠାରୁ ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଉଛି । ଚତୁର୍ଥଶ୍ରୁତ ପବିତ୍ର କୋରାନର କୌଣସି ଆୟତ କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଦ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୧୨. ଏବଂ ସେ (ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ) ମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି କଦାପି ସ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏହା ସେମାନଙ୍କର ବୁଝା ଅଭିଳାଷ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତାହା ହେଲେ ନିଜର ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କର ।”

୧୧୩. (କୁହନ୍ତୁ ଭଲ। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ରବେଶ କରିବେ) ନାହିଁ କାହିଁକି ? ଯେ କେହି ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରେ ଓ ସର୍କର୍ମ କରେ ତାହାଲାଗି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପୁରସ୍କାର (ନିୟତ) ଅଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅତୀତ ତୁଟି ପାଇଁ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

ରୁ:୧୪

୧୧୪. ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କୌଣସି (ସର୍ବ) ବିଷୟ ଉପରେ ସ୍ଥିତିସ୍ଥିତ ନାହାନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଇହୁଦୀମାନେ କୌଣସି (ସର୍ବ) ବିଷୟ ଉପରେ ସ୍ଥିତିସ୍ଥିତ ନାହାନ୍ତି; ଅଥଚ ଉଭୟେ ସେହି ଏକା (ତୈରାତ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କଲୁଛନ୍ତି; ଅଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ସେହିପରି କହୁଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ରହିଛି କ୍ଷମାମତ ଦିନ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମାମାଂସା କରିବେ ।

୧୧୫. ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ମସଜିଦମାନଙ୍କରେ ତାହାଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯିବାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଏ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ; (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସ୍ଥିତି) ଭୟଭୀତ ନ ହୋଇ ସେ ମସଜିଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ରବେଶ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହକାଳରେ ଅପମାନ ଓ ପରକାଳରେ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୧୬. ପୂର୍ବ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରିବ ସେହି ଦିଗରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଅସ୍ଥିତ ପାଇବ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତ ।

୧. ଏହି ଅଂଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଥମେ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଓ ପରେ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିବ ।

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ
نَصْرًا يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بُرْهَانُكُمْ إِن
كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٢﴾

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يُنسِبُ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصَارَىٰ يُنسِبُ الْيَهُودَ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَلْمِزُونَ أَلْيَكُتَبُ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ
يُكَلِّمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُدْكَرَ فِيهَا
اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِعِينَ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُهُ
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

୧୧୭. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି “ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ;” (ସେମାନଙ୍କ କଥା ଠିକ୍ ନୁହେଁ) ସେ ପବିତ୍ର (ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ) ବରଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର; ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ।

୧୧୮. (ଅତୀତର କୌଣସି ନମୁନା ବ୍ୟତିରେକେ) ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ରଷ୍ଟା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ (ସୃଷ୍ଟି) କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) ସେ ସମ୍ପଦରେ ସେ କେବଳ ଏତିକି କହନ୍ତି ‘ହୋଇଯା’, ଏବଂ ତାହା ହୋଇଯାଏ ।

୧୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତତ୍ତ୍ବ ବିଷୟରେ) ଅଜ୍ଞ (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, “ଅଲ୍ଲାହ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ) କଥା କହିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସୁ ନାହିଁ କାହିଁକି ?” ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କ ଭଳି କହୁଥିଲେ ; ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟ ସମରୂପା ଅଟେ ; ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସକାରର ନିଦର୍ଶନକୁ ସୃଷ୍ଟିଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ (କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକମାନେ ମାତ୍ର ନାହାନ୍ତି) ।

୧୨୦. ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ; ଏବଂ ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୨୧. ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେ ଇସ୍ରାଈଲ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଅନୁସରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କେବେହେଁ ତୁମ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ ନାହିଁ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଥ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟତା ;” ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ଏହି ଜ୍ଞାନ (ଲୋଭ) ପରେ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମର କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେନାହିଁ ।

୧୨୨. ଆମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଅଛୁ ସେମାନେ ତାହାର (ସେହିପରି) ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେପରି ତାହାର ଅନୁସରଣ କରାଯିବ କଥା ; ସେମାନେ ତହିଁରେ (ଦୃଢ଼) ବିଶ୍ବାସ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ବାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ فَنُتُونَهُ ۝

يَدْبِغُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُعْلِمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا
آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ
أَصْعَبِ الْأَجْزَاءِ ۝

وَلَن تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبِيعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِن هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِن
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَنصُرُونَهُ حَتَّىٰ تَلَؤْلُوهُ أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝

ରୁ:୧୫

୧୨୩. ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସତ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା କୃପାକୁ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରାଧାନ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ।

يٰۤاَيُّهَا اِسْرَآءِيْل اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَ اٰنِيْ فَضْلَكُمْ عَلٰى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٥﴾

୧୨୪. ଏବଂ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର (ଆଦେ) ସୃଷ୍ଟିବଦ୍ଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କୌଣସି ସକାରର) କ୍ଷତିପୁରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ତା'ପାଇଁ କୌଣସି ସୁପାରିଶ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَ لَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَ لَا هُمْ يُنصَرُوْنَ ﴿١٦﴾

୧୨୫. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କେତେକ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ପରୀକ୍ଷା କରିଲେ; ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ପାଳନ କରିଲେ; (ତା'ପରେ ଅଜ୍ଞ) କହିଲେ, “ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଇମାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନେତା) ନିଯୁକ୍ତ କରିବୁ;” (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ଏବଂ ଆମ ସତ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନେତା ନିଯୁକ୍ତ କର; (ଅଜ୍ଞ) କହିଲେ, “(ଆଜ୍ଞା, କିନ୍ତୁ) ଆମ ସୃଷ୍ଟିଶ୍ରୁତି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।”

وَ اِذْ اٰتَيْنَا اِبْرٰهِيْمَ رُبِّيْهُ بِكَلِمٰتٍ فَاتَمَّهَنَّ ۚ قَالَ اِنِّىْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ۗ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ۚ قَالَ لَا يَتَّبِعُ اٰمِلًا ۙ عَهْدِيْ الظَّٰلِمِيْنَ ﴿١٧﴾

୧୨୬. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି (କାବ) ବୃହତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଏକତ୍ରିତ ହେବା ସ୍ଥାନ ଓ ଶାନ୍ତିପାଠ ବୃଦ୍ଧି ଗଢ଼ିଥିଲୁ ଏବଂ (ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ କି) ‘ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଠିଆହେବା ସ୍ଥାନକୁ ନିମାଜ ପାଠ ବାବରେ ଗ୍ରହଣ କର’, ଏବଂ ଆମେ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସମାଈଲଙ୍କୁ ତେରାବନ-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ

وَ اٰذْجَعَلْنَا الْاٰبِيْنَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاٰمَنًا وَاٰمِنًا ۚ وَ مِنْ مَّقَامِرِ اِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّٔ ۚ وَ عَهْدًا ۤاِلٰى اِبْرٰهِيْمَ

୧. ଏହା ଏପରି ଏକ ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝାଉଛି ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକଳତା ଏକତର ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀତ୍ଵ ବା ଯେଉଁଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଗଲେ ପରପୁରୁଷ ପୁରସ୍କାର ମିଳେ । ଏହା ‘କାବ’ ନାମରେ ପରିଚିତ । କେତେକ ହଜିର ବର୍ଷର ଅଳ୍ପସାମାନ୍ୟ ତଥା କୋରାନରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାରେ କା’ବା ପର୍ବ ପ୍ରଥମେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ର ଭାବରେ ଉପଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ପରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ପୁତ୍ର ଇସମାଈଲଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଏହାର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସେ ନିଜେ ଓ ତାହାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ର ବୃଦ୍ଧି ଉପଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସମୟକ୍ରମେ ଏହା ଏକ ବିସ୍ତ୍ରୋଧକାରୀ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ବେଳକୁ ଏଥିରେ ୩୬୦ଟି ବିଗ୍ରହ ଥିଲା । ସମସ୍ତ ମହମ୍ମଦୀୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵ ଭ୍ରାତୃତ୍ଵ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧକରି ସେ ପୁନର୍ବାର ଏହାକୁ ଏକ-ଅଜ୍ଞାନ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ରରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ । ଏହା ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବଦ୍ଧିତ । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜାତି ଓ ସହର ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କା’ବ ଓ ମକ୍କା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେହପରି ବିଦ୍ୟମାନ ଆଇ ନିରାପତ୍ତା ଓ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ।

ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଆମର ଗୃହକୁ 'ତଫ୍ଫାଫ'*, 'ଏତକାଫ'*, 'ରୁକୁ' ଓ 'ସିକଦା' କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶୁଦ୍ଧ ପୂତ ରଖ ।

୧୭୭. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ କହିଥିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ) ଏକ ଶାନ୍ତିମୟ ସହରରେ ପରିଣତ କର ଏବଂ ଏହାର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପଜ୍ଞତାରେ ତଥା ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ପଳ ସ୍ଥାନ କର ; (ଏହାପରେ ଅଳ୍ପଜ୍ଞ) କହିଲେ, "ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ ତାହାକୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଲାଭ ସ୍ଥାନ କରିବୁ ; ପରେ ତାହାକୁ ବାଧ୍ୟ କରି ନରକର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବୁ ; ଏବଂ (ଏହାପ୍ରତି କୁପରିଶ୍ରାମ ଅଟେ) ।"

୧୭୮. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର। ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ ଏହି ଗୃହର ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ (ତାଙ୍କ ସହିତ) ଇସମାଏଲ ମଧ୍ୟ (ଏବଂ) ଉଭୟ କହୁଥିଲେ ଯେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ (ଏହି ସେବାକୁ) ଗ୍ରହଣ କର ; ତୁମେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶ୍ରୀ ।"

وَأَسْمِعْ لِمَنْ يُشَاءُ أَنْ يَسْمِعَ لَكَ وَنُصْرَتَهُ
وَالزَّكَاةَ وَالسَّجْدَ ۝

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۝

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ
رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

* 'ଏତକାଫ' ର ଅର୍ଥ ଏକାନ୍ତରେ ଧ୍ୟାନମୟ ହେବା । ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସର ବିଂଶ ଦିବସର ଅନ୍ତରାଳରୁ ସେହି ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମସଜିଦ୍ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଏକାନ୍ତବାସ ବ୍ରତ ଗ୍ରହଣପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା, କପ ଓ ଧ୍ୟାନ କରାଯାଏ । କେବଳ ଉପବାସ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନ କରିପାରନ୍ତି । ଏପରି ଏକାନ୍ତବାସକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାଂସାରିକ ବ୍ୟସନ ଓ ବିଷୟ ବିଚାରରୁ ଦୂରେଇ ରହି କେବଳ ଅଳ୍ପଜ୍ଞଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା, ନିଜର ଦୋଷଗୁଡ଼ି ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାଗଣା କରିବା, ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କରିବା, ସାଧାରଣସାଧାରଣ ଅତିରିକ୍ତ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଆଦି ପୂଣ୍ୟକର୍ମରେ ନିଯୋଜିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହି ବ୍ରତ ଆତ୍ମ-ଶୁଦ୍ଧି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିର ପରିସ୍ପଷ୍ଟିକାରୀ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ଜୀବଦଣ୍ଡରେ ଏହି ବ୍ରତ ପାଳନ କରୁଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରଦାନ କରିଯାଇଛନ୍ତି ।

ତଫ୍ଫାଫ, ରୁକୁ ଓ ସିକଦା ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା ପାଇଁ ପରିଭାଷା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

* ଏହି ଗୃହର ପ୍ରଥମ ନିର୍ମାତା କିଏ, ଏ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ହଦିସ, ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଓ ପ୍ରମାଣ ଥାଏ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅଧ୍ୟାୟ ୩ର ଆୟତ ୯୭ ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪ର ଆୟତ ୩୮ କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ବୁଝାଯିବ ଯେ ଏହାର ନିର୍ମାଣ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବହୁପୁର୍ବକ ହୋଇଥିଲା । ଅତଏବ ଇବ୍ରାହିମ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କା'ବା ଗୁଡ଼ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସାଂସାରର ପ୍ରଥମ ଗୃହର କିଛି ଅଂଶ ଧ୍ୱଂସକ୍ଷେପ ଆକାରରେ ରହିଥିଲା । ଅତଏବ ସେ ଏହାହିଁ ଉପରେ କା'ବା ର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ।

୧୨୯. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ପୁନରାୟ ମିନତି କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମ ଦୁହିଁକୁ ତୁମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ (ଭକ୍ତ) କରି ଏବଂ ଆମର ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମର ଏକ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କର ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମର (ଯଥୋଚିତ) ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ଶିଖାଅ ଏବଂ (ନିଜ) ଅନୁଗ୍ରହ ସହିତ ଆମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦିଅ ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ (ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୧୩୦. “ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ପୁଣି ମିନତି କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ରସୁଲଙ୍କୁ ଆବିର୍ଭାବ କରାଅ ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ବାଣୀ ପାଠକରି ଶୁଣାଇବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଶିଖାଇବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇବେ ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ପରାକ୍ରମାଞ୍ଜ୍ଞତରୁଣ ।”

ରୁ: ୧୬

୧୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ନିଜକୁ ବିନାଶ କରିଥାଏ ତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଜଗାହିମଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ପରିହାର କରିପାରେ ? ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କୁ (ଏହି) ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ମନୋନୀତ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଗଣ୍ୟ) ହେବେ ।

୧୩୨. ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “(ଆମର) ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ,” ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ତ (ଆଦ୍ୟରୁ) ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇସାରିଛୁ ।”

୧୩୩. ଏବଂ ଜଗାହିମ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ସେହିପରି ଯାକୁବ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ) ଏ ବିଷୟରେ ଚେତାବନା ଦେଲେ, (ଏବଂ) କହିଲେ ଯେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ରମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଧର୍ମକୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି ; ପୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ନଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ କଦାପି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କର ନାହିଁ ।”

୧୩୪. କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲ ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ? (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମ ଅନ୍ତେ କାହାର ଉପାସନା କରିବ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମର ତଥା

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ دُرَيْتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٣٠﴾

رَبَّنَا وَإِغْتِ فِيهِمُ رُسُلًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣١﴾

وَمَنْ يَرْغُبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَكَانَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٢﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْغَالِبِينَ ﴿١٣٣﴾

وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يُبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଜଗାହିମ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଇସମାଏଲ ଯେଣେ ପଦ୍ମଲଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ସମୟରେ ପ୍ରାଣୀନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରାଣୀନର ପଦ୍ମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ମହତ୍ତ୍ୱ ମତ୍ତଃ ନଗରରେ କହୁଛନ୍ତି ।

ତୁମ ପିତୃ-ପିତାମହ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସମାଇଲ ଓ ଇସହାକଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ, ଯେ କି ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ, ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାବହ ଅଟୁ ।”

୧୩୫. ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରି) ବିଲୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଯାହାକି ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଛ (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକି କରୁଥିଲେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (କିଛି) ପଚରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୩୬. ଏବଂ (କେଣ ତୁମେ ଶୁଣିଅଛ ଯେ) ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି, “ଇନ୍ଦୁବା ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହୋଇଯାଅ, (ତାହାହେଲେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “(ଏପରି) ନୁହେଁ, ବରଂ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମକୁ (ଅନୁସରଣ କର) ଯେ କି (ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ଆତ୍ମାଦୂତର୍ଥା ଥିଲେ ଏବଂ (ମନେରାଖ ଯେ) ସେ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଥିଲେ ।”

୧୩୭. ତୁମେମାନେ କୁହ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ଯାହା କିଛି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଯାହାକି ଇବ୍ରାହିମ, ଇସମାଇଲ, ଇସହାକ, ଯାକୁବ୍ ଓ (ତାହାଙ୍କ) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ଯାହା କିଛି ମୁସା ଓ ଇସାକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଓ (ଏହିପରି ଭାବରେ) ଯାହା କିଛି (ଅବଶିଷ୍ଟ) ନବିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା (ଏ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ି ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ; ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କାହାରି ମଧ୍ୟରେ (କୌଣସି) ପାର୍ଥକ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ଆତ୍ମାବହ ଅଟୁ ।”

وَاللهُ اَبْلِكُ اِبْرَاهِمَ واسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاَحَدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٥﴾

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مِمَّا
كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَنَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٦﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَل
مِلَّةَ اِبْرَاهِمَ حَنِيفًا وَا مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٧﴾

قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلَ اِلَيْنَا وَمَا اَنْزَلَ اِلٰى
اِبْرَاهِمَ واسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيٰعْقُوبَ وَاِلٰسَآءِ
وَمَا اَوْتٰى مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اَوْتٰى النَّبِيِّينَ مِنْ رَّبِّهِمْ
لَا تَفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ ؕ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٨﴾

୧. ଯଦି ପ୍ରଥମ ଆବତବାସୀଙ୍କୁ ଇସଲାମର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ବିଷୟ କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନୋହୁଁ । ିବୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ବା ନବି ଆସିଥିବା ବିଷୟକୁ କେବଳ ଇସଲାମ ଦ୍ୱାରା କରେ (୩୫: ୨ ୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୁତରାଂ “ପର୍ଥକ୍ୟ ନସ୍ତୁ ନାହିଁ”ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମୁସଲିମ ଜିନ୍ଦା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିବା ବିଷୟକୁ ଦ୍ୱାରା କରେ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉପଦର୍ଶନୀୟା ସମାନ (ପେରିଟ୍ କୋରାନ ୨: ୨ ୫ ୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୧୩୮. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେ ଲୋକମାନେ (ଏହିପରି) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶିକ୍ଷା) ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ତେବେ (ଧରିନିଅ ଯେ) ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରିଯାଆନ୍ତି ତେବେ (ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେମାନେ କେବଳ ବିଭେଦ (କରିବା) ପାଇଁ (ଅତି ବଡ଼) ଅଛନ୍ତି; ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ (ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ)ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ସେ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୧୩୯. (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ଆମେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ (ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁ) ଓ ଗୁଣାବଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ହୋଇପାରେ ? ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର (ହେ) ଉପାସକ ।

فَإِنْ آمَنُوا بِبَشِيرٍ مَّا أَمْنُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٩﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً زُيِّنُوا لَهُ عَبْدُونَ ﴿١٣٩﴾

୧୪୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟରେ କଲହ କରୁଅଛ ଯଦିତ ସେ ଆମମାନଙ୍କର (ମେଧ୍ୟ) ପାକନକର୍ତ୍ତା ତଥା ତୁମମାନଙ୍କର (ମେଧ୍ୟ) ପାକନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାପର (ସମ୍ପର୍କ ରଖୁ) ଅଛୁ ।”

୧୪୧. (ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରମାନେ !) କ’ଣ ତୁମେମାନେ (ଏହା) କହୁଅଛ ଯେ ଇବ୍ରାହିମ୍, ଇସମାଜିଲ୍, ଇସହାକ ଓ ଯାକୂବ୍ ଓ (ତାହାଙ୍କ) ସତ୍ତ୍ୱେମାନେ ଇହୁଦୀ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଥିଲେ ? ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଧିକ ଜାଣ ନା ଅଲ୍ଲାହ ?” ଏବଂ ତା’ଠାରୁ ବଳି ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ତା ନିକଟରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗୋପନ ରଖେ ? ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଅପରିଷ୍କାତ ନୁହନ୍ତି ।

قُلْ اتَّبِعُونِي فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَكِنَّا عِبَادُ اللَّهِ وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَعْنُ لَهُ مَخْلُصُونَ ﴿١٤٠﴾

أَمَرْتَهُمْ أَنْ أَنْبِئُهُمْ وَأَسْمِعِلْ وَأَسْحَقْ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

୧୪୨. ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରି) ବିଳାମ ହୋଇଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛ (ତାହାର ଲାଭକ୍ଷତି) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଥିଲେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (କିଛି) ପଚରାଯିବ ନାହିଁ ।

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

ଭାଗ-୨

୧୫୭

୧୪୩. ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ଯେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନେ ଯେଉଁ କିବ୍ଲା* ଉପରେ (ପ୍ରଥମରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଥିଲେ କେଉଁ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଚହ୍ନିଲେ ଫେରାଇ ଆଣିଲା ?* ଯେବେ ସେମାନେ ଏପରି କହିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଅକ୍ଷରରେ ହିଁ ଅଟେ ; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଏକ ସରଳ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ।

୧୪୪. ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ଯେପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛୁ) ସେହିପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ (ଯେହ୍ନେ) ତୁମମାନେ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାନକ ହେବ, ଏବଂ ଏହି ରପ୍ତଳ ତୁମମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାନକ ହେବେ ; ଏବଂ ଆମେ ଏହି କିବ୍ଲାକୁ ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ (ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଥିଲ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲୁ ଯେ ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଦେଖିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତୁଳନରେ ଏହି ରପ୍ତଳର ଆକାର ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ (ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା-ସମ୍ପନ୍ନ) ଜାଣି ପାରିବ ; ଏବଂ ଯେତେମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଷର ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଏହି ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଜଠିନ ; ଏବଂ ଅକ୍ଷର ଏପରି ରୁହନ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ; ଅକ୍ଷର ନିଶ୍ଚୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَنِ
قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الشَّرِيعُ وَالْ
الْغَرِيبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٤﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
النَّبِيْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا
عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عِبَادَهُ
إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَكَرُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

୧. 'କିବ୍ଲା' - ପରିରକ୍ଷା ଦ୍ରବ୍ୟ ।

୨. 'କିବ୍ଲା' ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟଣା ମଦିନାରେ ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମକ୍କାରେ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ଛିଡ଼ା ହେଉଥିଲେ ଯେ ଉଭୟ କା'ବା ଓ ବୈତ୍ତଲ ମୁକଦ୍ଦସ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହୁଥିଲା । ବୈତ୍ତଲ ମୁକଦ୍ଦସ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କର କିବ୍ଲା ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଉଥିଲେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମଦିନା ଆରମ୍ଭରେ କେତେମାସ ପରେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜପାଠ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ ବା ଦୈବଦାୟା ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଥିଲା । ଫଳରେ ବୈତ୍ତଲ ମୁକଦ୍ଦସ ଆଉ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଲା ନାହିଁ । ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଅପରି କରିବାକୁ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କବାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ କା'ବାରେ ନିଜସ୍ୱ କୌଣସି ବିଶେଷତ୍ୱ ନାହିଁ । ଅକ୍ଷର ହିଁ ଉପାସନାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ । ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଉଭୟ ସମାନ । ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଫଳରେ ମନରେ ଏକତା ଓ ଶୁଦ୍ଧିଲାଭ ଭାବ ଜାନ୍ତ୍ରଣ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ତାଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଯେ ସେଉଁଠାରେ ଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପାଠ କରି ଥାଆନ୍ତି ।

୧୪୪. ଆମେ ତୁମର ଧ୍ୟାନ ବାରମ୍ବାର ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଆମେ ତୁମକୁ ସେହି କିବ୍ଲା ଆଡ଼କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପଠାଇ ନେବୁ ଯାହାକୁ ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ; ତେଣୁ ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ୍' ପ୍ରତି ନିଜର ମୁଖ ବୁଲାଇ ଦିଅ ; ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ (ମଧ୍ୟ) ଆସି ସେହି ଆଡ଼କୁ ନିଜର ମୁଖ କର ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ (ଚୋରାଚର) ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ କିବ୍ଲା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଦେଶ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ସ୍ପେରିତ ଏକ) ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ପ୍ରତି ବଦାୟି ଅପରିଷ୍କାତ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୪୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ) ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପ୍ରକାର) ନିଦର୍ଶନ (ମଧ୍ୟ) ଆଣିବ ତଥାପି ସେମାନେ ତୁମ କିବ୍ଲାର ଅନୁସରଣ କରିବେ ନାହିଁ କି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ କିବ୍ଲାର ଅନୁସରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି (ଗୋଷ୍ଠ) ଅନ୍ୟ (ଗୋଷ୍ଠ)ର କିବ୍ଲାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମ ନିକଟକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ) ଜ୍ଞାନ ଆସିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷର ଅନୁସରଣ କରିବ ତେବେ ତୁମେ (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଣ୍ୟ ହେବ ।

୧୪୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ସେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଏପରି ଚିହ୍ନିତ ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜର ପୁରୁମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ନିଶ୍ଚିତ ହୃଦେ ଜାଣିଶୁଣି ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୪୮. (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ସତ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ଆସି) ଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ କେବେ ହେଁ ସନ୍ଦେହୀ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଟର୍ଣ୍ଣକୁ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧. ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ-କାଳୀମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ଉପାସନା କରନ୍ତି । ନଜରାନର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଏକଦା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧର୍ମଲେଖନ କରିବା ସଙ୍କଳ୍ପେ ମଦିନା ଆସିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ହଜରତ ଇଶ୍ରାକୁ ଶୁଭ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନକାରୀ : ମସିହ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ଉପାସନା କରନ୍ତି । ସେହିପରି New Testamentର ସ୍ୱହନ 4:20କୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୁଏ ଯେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାମାନ୍ୟତା କର୍କିର ଲୋକମାନେ କେବଳେକେମିତ ଏକ ପାହାଡ଼ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଇହୁଦୀମାନେ କେବଳେକେମିତ ପର୍ବତ ଗୃହ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିବ୍ଲା ସଂଜ୍ଞାନ୍ତରେ ମତଭେଦ ଥିଲା । ଏହି ଆୟତରେ ଏ ବିଷୟରେ ସୁଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ କେହି ଜାହାଜି କିବ୍ଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

وَلَيْنِ آتَيْنَا الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٩﴾

الَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ يَكْفُرُونَ ﴿١٥٠﴾ وَلَئِنْ قُرَيْشٌ مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

﴿١٥٢﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٥٣﴾

୧୫୮

୧୪୯. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଲକ୍ଷ୍ୟଥାଏ ଯାହା ପ୍ରତି ସେ ମନୋନିବେଶ କରିଥାଏ; ଅତଏବ ତୁମମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏପରି ହେଉ ଯେ ତୁମମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାପରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଆଗେଇ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କର; ତୁମମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଯେନି ଆସିବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ଯୋହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେ ସବୁ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୧୫୦. ଏବଂ ତୁମେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ, ନିଜର ଧ୍ୟାନ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ୍' ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଅ, ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଦେଶ) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାବଳୀରୁ (ଆସିଥିବ) ସତ୍ୟ ଅଟେ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହାକିଛି (ମଧ୍ୟ) କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲହ ସେ ବିଷୟରେ ଜାଣି ଅପରିଚ୍ଛାତ ନୁହନ୍ତି ।

୧୫୧. ଏବଂ ତୁମେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ, ନିଜର ଧ୍ୟାନ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ୍' ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଅ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଅ ପଛେ, ସେହି ଆଡ଼କୁ ନିଜର ମୁହଁ କର, ତାହେଲେ ଯେଉଁ ମାନେ ସେ (ବିଚାରାଧୀନ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅବଶିଷ୍ଟ) ଲୋକମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୋଷାରୋପ କରା ନ ଯାଉ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ସେ (ଅତ୍ୟାଚାରୀ) ମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, ବରଂ ଆମକୁ

وَلِكُلِّ زُجَّةٍ هُوَ مَوْلَاهَا ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ مَآ تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جُنُودًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٥٠﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ ۖ فَزَكَّ وَجْهَكَ ۖ سَطْرَ السَّجْدِ الْحَرَامِ ۚ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥١﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ ۖ فَزَكَّ وَجْهَكَ ۖ سَطْرَ السَّجْدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ ۖ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۚ بَشَلًا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۚ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا

୧. କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ତାହାର 'ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ' ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁଠାରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ ବା ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ମଧ୍ୟ କେବଳ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'ଝଲୁକ୍' ଅର୍ଥାତ୍ ବାହାରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ପାଇଁ ବାହାରିବା ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସମୋ୍ଥନ କରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯିବ ଓ ତୁମମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରାବାଧାୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ବପ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରାଯିବ । ତେଣୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ କା'ବା ବିଜୟ ତୁମମାନଙ୍କର ତରଫ ଓ ପରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅତଏବ ଏଠାରେ କା'ବା ବିଜୟ ସକଳେ ଙ୍ଗେତ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ନମାଜ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରିବା ଏକ ସୁବିଧିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ତେଣୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିବା ସହିତ ଏହାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏଠାରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟକ ବର୍ଣ୍ଣନା ପାଇଁ । ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ ରହିଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପହାସନ କରିବା ସକଳେ ସେମାନେ ଅନ୍ତରାଳ ଦୃଶ୍ୟ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରୁ ବାହାରିଲେ ମଧ୍ୟ କା'ବା ବିଜୟ ସେମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଭୟକର ; ଏହି ଆଦେଶ ଆମେ ଏଥିପ୍ରକାରେ ଦେଇଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନେ ଦୋଷାରୋପ ନ କରନ୍ତୁ) ଫଳରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ଓ ତୁମେମାନେ ସର୍ବ-ପଥଗାମା ହେବ ।

୧୫୭. (ଯେହିପରି ଭାବରେ) ଯେପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ଜଣେ ରହୁଛନ୍ତି ସେଇଟି କରିଅଛୁ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ତୁମେମାନେ (ଆଗରୁ) ଜାଣି ନ ଥିଲ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ।

୧୫୮. ସୁତରାଂ ଯେବେ ଆମେ ଏସକାର ଅନୁଗ୍ରହଣୀୟ ଅଟୁ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ମନେ ପକାଅ, ଆମେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବୁ, ଏବଂ ଆମ ସ୍ମୃତି କୃତଷ୍ଟ ହୁଅ ଓ ଆମ ସ୍ମୃତି ଅକୃତଷ୍ଟ ହୁଅ ନାହିଁ ।

ରୁ: ୧୯

୧୫୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି, ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାଧନା ଦ୍ୱାରା (ଅନ୍ଧାରରୁ) ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ; ଅନ୍ଧାର ବାସ୍ତବରେ ଧର୍ଯ୍ୟଶୀଳମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସାନ୍ତି ।

୧୫୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ଧାର ପଥରେ ନିହତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଏହା) କହ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ମୃତ, (ସେମାନେ ମୃତ) ନୁହଁନ୍ତି, ବରଂ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ।

୧୫୬. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ଭୟ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ (ଦ୍ୱାରା) ଏବଂ ଧନ, ଜୀବନ ତଥା ଫଳ ହାନି ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଗତ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବୁ ; ଏବଂ (ହେ ରହୁଲ !) ତୁମେ (ସେହି) ଧର୍ଯ୍ୟଶୀଳମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ,

୧୫୭. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ (ମଧ୍ୟ) କୌଣସି ବିପଦ ଆସେ, ସେମାନେ (ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଏହା କହନ୍ତି “ଆମେମାନେ (ତ) ଅନ୍ଧାରରୁ ଅଛୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବୁ ।

مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَمْرُقُوا عَلَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٨﴾

﴿١٥٩﴾ فَادْكُرُوا فِي آذَانِكُمْ وَأَسْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُوا ۚ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٦٠﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالتَّمْرِاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٦٢﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٦٣﴾

୧. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମହା ବିଜୟର ଦୃଶ୍ୟର ଦେଖି ଅନ୍ଧାରରୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ । ଫଳରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଅରବବାଦୀ ଲବ୍ଧମାନ ଧର୍ମ ପ୍ରସାର କରିବାକୁ ଆଗଭର ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ବା ପ୍ରବକ୍ତା ମହା ବିଜୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଯୋଗାଯିବ । ମହା ବିଜୟର ସ୍ୱଳ୍ପକାଳ ପୂର୍ବରୁ ଆବିଷ୍କୃତ ଆର ପରାଜୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆହୁତ ଓ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଧୂସ ବିଧୂସ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଫଳରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଗଭୀର ରେଖାପଡ଼ି କରିଥିଲା । ତେଣୁ ମହା ବିଜୟ ପରେ ଲବ୍ଧମାନ ଧର୍ମର ପ୍ରକାର ଅରବବାଦୀଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଭାବରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ଅଧିକ କାଳ ବିଜୟ କରିବାକୁ ଶ୍ରେୟସର ମନେ କଲେ ନାହିଁ ଓ ଲବ୍ଧମାନ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

୧୫୮. ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ କରୁଣା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୧୫୯. ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସଫା ଓ ମରୁଆ^୧ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବସ୍ତି, ସୁବରା^୨ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଗୁହ (କା'ବା)ର ହଜ ବା ଉମ୍ରା କରେ ସେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇ ପାହାଡ଼) ମଧ୍ୟରେ ଦୂତ ଗତିରେ ଚାଲିବାରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ; ଏବଂ^୩ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରେ (ସେ କାଣି ରଖୁ ଯେ), ଅଜ୍ଞାନ (ତାହାର ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ଓ (ସେ ହିଁ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୧୬୦. ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀକୁ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଉପଦେଶ ସମ୍ବଳିତ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ତାହାକୁ ଆମେ ଏହି ପ୍ରଭ ମଧ୍ୟରେ ପୁଷ୍ପ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଗୋପନ ରଖନ୍ତି, ସେହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଜ୍ଞାନ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ^୪ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ଅଭିଶାପଦାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି ।

୧୬୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତି ଏବଂ^୫ (ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ) ପୁଷ୍ପରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପୂର୍ବକ ଧ୍ୟାନ ଦେଖୁ, ଏବଂ ଆମେ (ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋଯୋଗ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୬୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅବସ୍ଥା କରିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ତଥା ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଭିଶାପ ପଡ଼ିବ ।

୧୬୩. ସେମାନେ ସେଥିରେ (ପଡ଼ି) ରହିବେ; ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରତି) ଶାସ୍ତିକୁ କୋହଳ କରାଯିବ ନାହିଁ ବା ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଶ୍ଚୟ ମାରିବାକୁ) ଅବସର ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୧୬୪. ଏବଂ ଭୁଲମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ (ଅଜ୍ଞାନ) ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; (ସେ) ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ତ୍ରୀକରୁଣାମୟ ।

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَٰوَتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٥٨﴾

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَن حَجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْكِتَابِ
مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ
عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ
عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٦٣﴾

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۖ اذْكُرْ ۖ إِنَّ إِلَٰهَهُ الْوَاحِدُ ۖ
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾

୧. ସଫା ଓ ମରୁଆ ମରୁ ସହର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦୁଇଟି ପାହାଡ଼ ।

୨. ମଦିନାର ଲୋକମାନେ ଏ ସ୍ଥାନରେ ବୋହୁରୀ କରିବାକୁ ଅବସ୍ଥା ମନେ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ବୁହାଯାଇଥିବା ବୋହୁରୀ କରିବାରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ।

୧୬୫. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି, କ୍ରମାବଳରେ ଦିନ ଓ ରାତିର ଆଗମନ, ମାନବ-ସମାଜ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ର ବନ୍ଧରେ ଲାଭଦାୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବହନ କରି ଗୁଚିତ ହେଉଥିବା ଜାହାଜମାନ, ଏବଂ ମେଘରୁ ଅଳ୍ପ ଯେଉଁ ଜଳବର୍ଷଣ କରାଇ ତାହା ଦ୍ଵାରା ମୃତପ୍ରାୟ ଭୂମିକୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାନ୍ତି ତଥା ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜୀବଜନ୍ତୁର ପ୍ରସାରଣ, ଏବଂ ବାୟୁର ସଂଗୁଳନ, ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟରତ ମେଘମାଳାରେ (ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ବାସ୍ତବିକ) ଜ୍ଞାନବତ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଅନେକ (ପ୍ରକାର) ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି ।

୧୬୬. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ତୋତ୍ର ସଦୃଶ ସ୍ତୋତ୍ର କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ (ହି) ସର୍ବାଧିକ ସ୍ତୋତ୍ର କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଏପରି) ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନେ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା (ସମୟ)କୁ କୌଣସି ଉପାୟରେ ସମ୍ପ୍ରତି ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ପାରନ୍ତେ (ତାହେଲେ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ) ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମସ୍ତ କ୍ଷମା (ନିହିତ) ଅଛି ; ଓ ଅଲ୍ଲହ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୬୭. ଥୋହା ! ସେ ଲୋକମାନେ ସେହି ସମୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତେ କି ! ଯେତେବେଳେ ସେ ଲୋକମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବେ ଏବଂ (ସ୍ଵରକ୍ଷ୍ମରେ) ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ସିକ୍ସିଆକୁ) ମୁକୁର ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବ (ଏବଂ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିରାଶ୍ରୟ ହୋଇଯିବେ) ।

୧୬୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କର) ଅନୁଗାମୀ ଥିଲେ ସେମାନେ କହିବେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ଥରେ ମାତ୍ର (ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ) ଫେରି ଆସି ପାରୁ ତେବେ ଆଜି ଯେପରି ଏ (ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ନେତା) ମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେପରି ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତୁ” ; ଏହିରୂପେ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇ ଦେବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ (ଫଳ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ପେଶା) ଦଃଖଦାୟକ ଅଟେ ଏବଂ ସେମାନେ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ କଦାପି ବାହାରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَا بِهٍ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَ تَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُجِبُونَهُمْ كُحُبَ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا كَثَرَةً فَنَتَّبِعُوا مِنْهُمْ كَمَا تَبِعُوا وَمِمَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

ରୁ: ୨୧

୧୭୯. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେଥିରୁ ଯାହା ବୈଧ ଓ ହିତକର ଅଟେ (ତାହା) ଖାଅ ଏବଂ ସଜ୍ଜନର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରନାହିଁ ; ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଭୁମିମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

୧୮୦. ସେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପାପ ଓ ନିର୍ଲଜ୍ଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଭୁମିମାନେ ଯାହା ଜାଣ ନାହିଁ ସେପରି ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରି କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ।

୧୮୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଯାହା (ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଅନୁସରଣ କର” (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହନ୍ତି “ନା, ଆମେମାନେ ସେହି ପକ୍ଷ ଅନୁସରଣ କରିବୁ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ କରୁଥିଲେ” ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନଙ୍କର କିଛି ବୁଦ୍ଧି ନ ଥିଲା କି ସେମାନେ ସତ୍ୟରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉ ନ ଥିଲେ (ତଥାପି ସେମାନେ ଏହିପରି କହିବେ) ।

୧୮୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଯେ ଏପରି ବସ୍ତୁକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ ଯାହା କେବଳ ତାଙ୍କ ଓ ତାହାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଶୁଣି ପାରେ ନାହିଁ ; ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ବଧୂର, ମୂଳ ଓ ଅନ୍ଧ ; ସୁତରାଂ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୮୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଆମେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ ତାହାଧ୍ୟାୟ ଖାଅ ; ଏବଂ ଯଦି ଭୁମିମାନେ (ପ୍ରକୃତରେ) ଅଳ୍ପକ୍ଷଣର ଉପାସନା କରୁଅଛୁ ତେବେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା (ମଧ୍ୟ) ଖାପନ କର ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِنَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا مَّطْبُوعًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢١﴾

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَفِينَا عَلَيْهِ آبَاءُنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الذِّبْنِ يَنْفَعُ بِمَا لَا يَنْفَعُ إِلَّا دُعَاءٌ وَنِدَاءٌ صُمْرٌ بَكْمٌ عَمِيَ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا سَرَفْنَكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ رَابِعِينَ تَعْبُدُونَ ﴿٢٥﴾

୧. ମନୁଷ୍ୟର ଚରିତ୍ର ଉପରେ ଖାଦ୍ୟର ଏକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ କିପରି ହେବା ବିଧେୟ ସେ ଉତ୍ତମର କୁହାଯାଇଛି ଯେ- (କ) ତାହା ହଲଲ ଅର୍ଥାତ୍ ବୈଧ ବା ଆଲ୍ଲାହୁମୋନିଫି ହେବ ଓ (ଖ) ତାହା ଚୟନ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚିତ, ବିଶୁଦ୍ଧ, ହିତକର ତଥା ଶୁଚିକର ହେବ । ଦୂରୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମୟ ସମୟେ ସବୁ ବିଶେଷରେ ବୈଧ ଖାଦ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥାଏ । ଅତଏବ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଶାରୀରିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥିତି କରେ ତାହା ବୈଧ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅବିଧାୟକ ।

୨. ଅବଶ୍ୟ ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ୟନୟଲୋ’ର ଅର୍ଥ କୌଣସି ପଦ୍ମକୁ ଟାକ ଦେବା । ପଦ୍ମ ନିଜ ମାନ୍ଦିକର ସ୍ତର, ଶବ୍ଦ ବା ଟାକ ଶୁଣି ତା’ପାଖକୁ ଆସିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେହି ପଦ୍ମ ପ୍ରକୃତରେ ତା’ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ଅସମର୍ଥ । ଏହି ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପଦ୍ମ ସଦୃଶ । କାରଣ ସେମାନେ କିଛି ନ ବୁଝି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉପରାମ କେତେକ ନିଦିଷ ନାହିଁ ଆଦିକୁ ମର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଏ ଓ ଯଥେଚ୍ଛିତ ବିଷୟ ବୁଝାଇ ସୁସ୍ଥର ଶିଖାଏ । ତେଣୁ ତା’ର ଅବିଶ୍ୱାସମାନେ ବୁଝିବିଶୁଣି ଏହି ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଆନ୍ତି ।

୩. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଶର୍ତ୍ତ ଓ ଦୈନିକ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚର୍ଯ୍ୟ ଅକାମୀ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜ କୁକର୍ମକୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୭୪. ତେଣୁ ସେ କେବଳ ମୁହଁର, ରକ୍ତ, ଶୁକର ମାଂସକୁ ଏବଂ ସେହି ବସ୍ତୁକୁ, ଯାହା ସହିତ ଅଳ୍ପତ୍ର ବ୍ୟବହାର ଅନ୍ୟ କାହାରି ନାମ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଥାଏ, ରୂପମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମ ଭଙ୍ଗ ନ କରି ବା ସାମାଜିକ ଧର୍ମ ନ କରି ଅଥଚ ନିରୁପାୟ ହୋଇ ଏ ବସ୍ତୁକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଲାଗି ବାଧ୍ୟ ହେବ ତା' ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ; ଅଳ୍ପତ୍ର ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୭୫. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ) ଯାହା ଅଳ୍ପତ୍ର (ନିଜ) ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ (ମଧ୍ୟ)ରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ଓ ତାହା ବିନିମୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଉଦର ମଧ୍ୟକୁ କେବଳ ଅଗ୍ନି ନିଷେପ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କସାମତ ଦିନ ଅଳ୍ପତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞବାଦ୍ୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟମ) ଅଛି ।

୧୭୬. ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସତପଥ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅସତ୍ ପଥକୁ ଏବଂ କ୍ଷମା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶାସ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି (ଯଜ୍ଞ) ସତ୍ୟ କରିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରକ ଅଟେ ।

୧୭୭. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତି) ଏଥିଯୋଗୁ (ଦିଆ) ହେବ ଯେହେତୁ ଅଳ୍ପତ୍ର ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସତ୍ୟ (ସମ୍ମାନିତ) କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କଘନ୍ୟ ଧରଣର ଶତ୍ରୁତାରେ (ଲିପ୍ତ) ଅଛନ୍ତି ।

୧୭୭

୧୭୮. ରୂପମାନେ ନିଜର ମୁହଁ ପୂର୍ବ ବା ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ଫେରାଇବାରେ ବିଶେଷ କିଛି ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଷ୍ଟକ୍ତରେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଯେ ଅଳ୍ପତ୍ର, ଅତିମ ଦିବସ, ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ, (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ସବୁ ନବିଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପତ୍ରକୁ) ସ୍ତେମ କରିବା ହେତୁ ଆତ୍ମାୟ ସ୍ୱକ୍ଷ, ଅନାଥ, ଦରିଦ୍ର, ପଥକ, ଭିକ୍ଷୁକ ତଥା ଜ୍ଞାତବାସମାନଙ୍କ (ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ) ପାଇଁ (ଆପଣ) ଧନ ବ୍ୟୟକରେ ଏବଂ ସୁଗାରୁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ କରେ, ଜକାତ ଦିଏ ଏବଂ—ଯେବେ ବି କୌଣସି ଅଜ୍ଞାନ କରେ— ନିଜ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ عَلَيْهِ بَإِحْدَىٰ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ شَيْئًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ أُولُوا لِكُلِّ فِتْنَةٍ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْغَفْرِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٨٠﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٨١﴾

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى

ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଓ (ବିଶେଷତଃ) ଅଭାବରେ, ବ୍ୟାଧିରେ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ହେ ପ୍ରକୃତରେ ପୁଣ୍ୟବୀର) ; ଏମାନେ ହେ ସତ୍ୟବାଦୀ (ସାବଧ୍ୟ) ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ଏମାନେ ହେ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମଜ୍ଞ ।

୧୭୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମାନ ପରିମାଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନ୍ୟାୟ କରାଯାଇଛି ; ଯଦି (ହତ୍ୟାକାରୀ) ସ୍ତ୍ରୀଧାନ (ପୁରୁଷ) ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଧାନ (ହତ୍ୟାକାରୀ)ଠାରୁ, ଏବଂ ଯଦି (ହତ୍ୟାକାରୀ) ଜ୍ଞାତଦାସ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ଜ୍ଞାତଦାସ (ହତ୍ୟାକାରୀ) ଠାରୁ ଏବଂ ଯଦି (ହତ୍ୟାକାରୀ) ମହିଳା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ମହିଳା (ହତ୍ୟାକାରୀ)ଠାରୁ ; କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ତାହାର ଭାର ତରଫରୁ ଜିଛି (ହତ୍ୟାକାରୀର କ୍ଷତିପୂରଣରୁ) କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯାଏ ତେବେ (ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାୟାଦ ତା'ଠାରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ହତ୍ୟାକାରୀର କ୍ଷତି ପୂରଣକୁ ଉଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ଆଦାୟ କରି ପାରିବ ଏବଂ (ହତ୍ୟାକାରୀ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରଥା ଅନୁସାରେ (ଅବଶିଷ୍ଟ କ୍ଷତିପୂରଣ) ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ବିଧେୟ ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅବ୍ୟାହତ ଓ କରୁଣା ଅଟେ ; ପୁଣି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଏ ଆଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ) ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ତା'ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୋଇ ଶାନ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୮୦. ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହି) ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାରେ (ହେ) ଜୀବନ (ସାମଗ୍ରୀ) ରହିଅଛି ; (ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶ ଏଥି ସକାଶେ ଅଛି) ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ ରକ୍ଷାପାଇପାରିବ ।

الزَّكَاةَ وَالْمُؤْنَنَ يَعْطَاهُمْ إِذَا غَدُوا وَالصَّيْرِينَ
فِي الْبُاسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْمَرْبُوعِ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْهُ بِالْعُرْفِ وَأَدِّ
إِلَيْهِ بِالْحَسَنِ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
مِّنْ عِندِ رَبِّكَ فَلَهُ عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿١٨٠﴾

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨١﴾

୧. ଇସଲାମୀ ବିଧାନରେ ହତ୍ୟା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ତଥା ମଣିଷ ଜନନକୁ ପୁରୁଷିତ ଉତ୍ତୁକତା ପ୍ରତିଶୋଧମୂଳକ ପଦପଦ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ରହିଅଛି । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ପଦ ଦିଏ ନାହିଁ, ତା'ର ସମାଜରେ ବାସ କରିବାକୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଘଟେ କ୍ଷମା ଦେଲେ ଅବସ୍ଥାନ ଉନ୍ନତି ହେବ ବା ତଥା ଅନ୍ୟଥା ପଦପଦ ହେବ, କେବଳ ସେହି ଘଟେ କ୍ଷମାଦାନ ଅନୁମତି ଯୋଗ୍ୟ । ଦେଶକୁ ଦକ୍ଷତତ୍ୱ ପାଇଁ ଇସଲାମୀ ବିଧାନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବଶ୍ୟକତା ତଥା ଦୟା ଓ କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଛି । ଆଜନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମୁଖ୍ୟତଃ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁ ପ୍ରକାର ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବି ଅନେକ ଦେଶରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଗ୍ରାମୀଣ ଆଦୃତ ଦେଉଅଛି । କାରଣ ମୁଖ୍ୟତଃ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହାକୁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ ବିଚାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିପାରି ନାହାନ୍ତି ।

୧୮୧. ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ (ଦେୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ଯଦି ସେ (ମରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡ଼ି ଯାଉଥାଏ ତେବେ ପିତାମାତା ଓ ଆତ୍ମୀୟସ୍ବଜନଙ୍କ ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ ଏକ ସମ୍ବୃତ ଓସ୍ତିୟତା କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟ କରାଯାଇଅଛି ; (ଏହା) ଧର୍ମଭାରୁ ପାଇଁ (ଏକ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୧୮୨. କିନ୍ତୁ ଯଦି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଓସ୍ତିୟତାକୁ) ଶୁଣିବା ପରେ ବଦଳାଇ ଦିଏ ତେବେ ଏହି ପାପର ଭାରା କେବଳ ସେହିମାନେ ହେବେ ଯିଏ ଏହାକୁ ବଦଳାଇ ଆଣିଛି ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉ(ଉ)ସବେ ।

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٢﴾

୧. ଏହି ଆୟତରେ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ 'ଓସ୍ତିୟତା' ବା ଲକ୍ଷାପତ୍ର କରିବାକୁ ବୁଝାଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ସହ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିକ ସ୍ବତନ୍ତ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓସ୍ତିୟତା କରିବାକୁ ବୁଝାଯାଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା ଏହି ଆୟତରେ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କ ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବୁଝାଯାଇ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ସମ୍ବୃତ ପଦ୍ଧତିର ସମ୍ପତ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଚାରିଦିନ କରାଯାଇଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର (4: 12-13) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଂଶ ବିଷୟରେ ସବିସ୍ତାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତହିଁରେ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି କାରଣରୁ କେତେକ ଟାଙ୍କାକାର ଏହି ଆୟତ ରଦ୍ଦ ହୋଇଥିବା ମନେ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଏହି ଆୟତର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବାରେ ତାହା କିଛି ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥନ ଏପରି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ 'ଓସ୍ତିୟତା'ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହା ଏକ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଧାରଣା । ଏହି ଆୟତ ଓ ଏହାର ପୂର୍ବପର ଆୟତମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ଏହା ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଯୁକ୍ତକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯୁକ୍ତସ୍ବତ୍ତ୍ୱ ଯାଏ ଓ ତା' ନିକଟରେ ପ୍ରଭୁର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଥାଏ ତେବେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଓସ୍ତିୟତା କରିବା ଉଚିତ ଯଦ୍ୱାରା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ ତାହାର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସମ୍ବୃତ ପଦ୍ଧତିରେ ଅବଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଉପାଦେୟତା ଯୁକ୍ତରେ ଯୁକ୍ତକାଳୀନ ଭାବ ନେଇଅଛି । ଏମାନଙ୍କର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ନ ଥାଇ ପାରନ୍ତି ବା ବାହାର ଅଂଶରେ ସନ୍ତାନ ଥାଇ ପାରନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିଷୟ ନ ସ୍ବତ୍ତ୍ୱର ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଓସ୍ତିୟତା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅଧ୍ୟାୟ 4: 12-13ରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଅଧ୍ୟାୟ 5:107 ଅନୁଯାୟୀ ଅବଶମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତଳେ ମୁଦ୍ବଳମାନ ଓସ୍ତିୟତା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଛି । ସୁତରାଂ ଏହି ଆୟତ ରଦ୍ଦ ହୋଇଯିବା ବିଷୟ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା 'ସମ୍ବୃତ ପଦ୍ଧତି' କ'ଣ ? ତନ୍ତ୍ରାଧୀନ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିଧାନ (4: 12-13) ଅନୁଯାୟୀ । ଏପରି କେତେକ ଅଧିକାର ଅଛି ଯାହା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିଧାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେହିଭଳି ଧାର୍ମିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୁଦୃଶ୍ୟ ମନେ ହୁଏ । ଏପରି ଘଟେ ଯେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ବୃତ୍ତାନ୍ତର ଉପାୟ ଓସ୍ତିୟତା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତି ବସ୍ତୁତଃ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାହେଉଛି ।

୧୮୩. ପୁନଶ୍ଚ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଓସିଯତକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ପକ୍ଷପାତୀତା ବା ପାପର ଆଶଙ୍କା କରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା'ସା କରିଦିଏ ତେବେ ତା'ପାଇଁ କୌଣସି ପାପ ହେବନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ରୁ:୨୩

୧୮୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜା ରଖିବା (ମଧ୍ୟ ସେହିପରି) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହା) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା; ଫଳରେ ତୁମମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ନୈତିକ ଦୂର୍ବଳତାଜନିତ ତ୍ରୁଟିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ।

୧୮୫. (ସୁତରାଂ) ତୁମମାନେ ରୋଜା ରଖି କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାତ୍ରିତ ଥାଏ ବା ଯାହା କରୁଥାଏ ତେବେ (ତାହାକୁ) ଅନ୍ୟଦିନ ମାନଙ୍କରେ (ସେହି) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା (ପୁରଣ) କରିବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷତିପୂରଣ) ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ସେମାନେ (କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ୱରୂପ) ଜଣେ (ଲୋକାଦି) ଦରିଦ୍ରଲୋକକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ବିଧେୟ; ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ୱାପାଳନ କରି କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଏହା ତା ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଥାଅ ତେବେ (ବୁଝିପାରିବ ଯେ) ରୋଜା ରଖିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତତର ।

୧୮୬. ରମଜାନ ମାସ ହେଉଛି ସେହି ମାସ ଯହିଁରେ (ପବିତ୍ର) କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ଯାହା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ପଥ (ରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ) ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଯହିଁରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣମାନ ରହିଅଛି; (ଏପରି ପ୍ରମାଣମାନ) ଯାହା ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରେ ଏବଂ ଚତୁସ୍ତେ (ପବିତ୍ର କୋରାନରେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନ ମଧ୍ୟ

مَنْ خَافَ مِنْ مُوَصِّ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بِيَتِّمْ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

إِنَّمَا مَعْدُودَتٌ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ
فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ مَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

شَهْرُ مَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ مَنْ شَهِدَ

୧. ଏଠରେ ଲଜାପତ୍ରକାରୀ ଓ ତା'ର ସେହି ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିତ୍ରମିତ୍ତା କରାଯିବ; କୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ବା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଲଜାପତ୍ରକାରୀ ଗୁରୁଥାଏ ବା ଯାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସେ ଲଜାପତ୍ର କରିଥାଏ । ଲଜାପତ୍ରରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଲେଖି ଯିବା ସ୍ବଳ୍ପ କଳେ ଅନ୍ୟକୁ ତାହାର ସ୍ବତ୍ତ୍ୱ ଦେଇଦେବା ପରି ମଧ୍ୟ ପାପୋଷ ମିତ୍ରମିତ୍ତା ମଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜି କରାଯାଇ ପାରେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ପାଇଁ ଲଜାପତ୍ର କରିଦିଏ କିନ୍ତୁ ତା'ର ଉଚ୍ଚରାଜ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏତେ ଅଧିକ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ରାପ୍ୟ ଅତି ନଗଣ୍ୟ ହେବ ତେବେ ଏପରି ପରିଚିତିରେ ସେହି ଲଜାପତ୍ରରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲେ ସେହୁରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ।

୨. ଗୁଲଜରା ବା ବ୍ୟସ୍ତ୍ରପୁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗଲେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଉପଦାସ କରିବାକୁ ହେବ । ବ୍ୟସ୍ତ୍ରକୁ ଆଦ କରି 'ପିନ୍ଦା' ବା କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଅବଶ୍ୟ ଜାୟା ରକ୍ଷକରେ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଭିନ୍ନ କଥା ।

ରହିଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ମାସରେ (ଯାହା ବା ଯାହା ନଥାଇ ଗୁହରେ) ଉପସ୍ଥିତ ଥିବ, ତା' ପାଇଁ ସେହି ମାସରେ ରୋଜା ରଖିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଥାଏ ବା ଯାହା କରୁଥାଏ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିନରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ ; ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସହଜତା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନତା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ (ଏବଂ ତୁମମାନେ କଠିନତାରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ସେ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି) ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ସଂଖ୍ୟା ପୂରଣ କରିପାରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ଦେଖାଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ମହିମା ଗାନ କର ; ଫଳରେ ତୁମମାନେ (ତାଙ୍କଠାରୁ) କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୧୮୭. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ଯେବେ ଆମ ଭକ୍ତମାନେ ତୁମକୁ ଆମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ଥଗ୍ନ କରିବେ ତେବେ (ହେ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛୁ ; ସ୍ୱାର୍ଥନାକାରୀ ଯେତେ ବି ଆମକୁ ସ୍ୱାର୍ଥନାକରେ ଆମେ ତାହାର ସ୍ୱାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ ; ସୁତରାଂ ଆମର ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଆମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ବିଧେୟ, ଫଳରେ ସେମାନେ ସର୍ବପଥଗାମୀ ହେବେ ।

୧୮୮. ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୋଜା ରଖୁଥିବା ରାତ୍ରିମାନଙ୍କରେ ନିଜ ପରମ୍ପରା ନିକଟକୁ ଯିବା ସକାଶେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ (ସକାଳର) ପରିଧାନ (ସେତୁଣ) ଓ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ (ସକାଳର) ପରିଧାନ (ସେତୁଣ) ; ତୁମମାନେ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଡମନ କରୁଥିବା ବିଷୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ; ତେଣୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ-ପୂର୍ବକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ (ଏହି ଅବସ୍ଥାର) ପ୍ରଧାନ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ; ଅତଏବ ତୁମମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟାୟରେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ନିୟତ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମରେ ଶାନ୍ତି କଳାରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଥମ୍ ଦେଖାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଜନ କର ଓ ପାନକର ; ତା' ପରେ (ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ) ରାତ୍ରିରେ ଆଗମନ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଜା ସମାପନ କର ଏବଂ ଯେବେ ତୁମେ ମସଜିଦରେ ‘‘ଏତାକାଫ’’ ପାଳନ କରୁଥାଅ ସେତେବେଳେ

مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَتُكْبِرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٨﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُونَ ﴿١٨٩﴾

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الْقِيَامِ الْفَتْحِ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ
لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَخْتَلَوْنَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنكُمْ فَالَّذِينَ بَاسُروهُنَّ وَأَتَوْهُمَا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الْقِيَامَ

୧. ଅର୍ଥ ଜଣେ ଅନ୍ୟର ସଂରକ୍ଷକ । ଜଣେ ଥିଲେ ଅନ୍ୟ ନାମରେ ଦୋଷଗ୍ରସ୍ତ କରିବାକୁ ଲୋକେ ଭୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ପରିଧାନ ଯେପରି ଶରୀରକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥାଏ ସେହିପରି ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ପରସ୍ପରର ସଂରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ।

ସେ (ପରା) ମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ନାହିଁ; ଏହା ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା ଅଟେ; ତେଣୁ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକର ନିକଟକୁ (ମଧ୍ୟ) ଯାଅନାହିଁ; ଅଜ୍ଞାନ ଏହିପରି ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଆଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ଧ୍ୱଂସମୁଖରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବେ ।

୧୮୯. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟା (ଓ ପ୍ରତାରଣା) ଦ୍ୱାରା ଆପଣା (ଭାଇମାନଙ୍କ) ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜନିଜ ମଧ୍ୟରେ (ମିଳିମିଶି) ଆତ୍ମସାର୍ କରନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ଜାଣିଶୁଣି ସର୍ବସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଆତ୍ମସାର୍ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ଉତ୍କଳାତ ରୂପେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟତ୍ୱ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନାହିଁ ।

ରୁ:୨୪

୧୯୦. ସେମାନେ ତୁମକୁ ଚନ୍ଦ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ “ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କର (ସାଧାରଣ) କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଓ ହଜ୍ଜ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ସମୟ ପରିମାପକ ଅଟେ;” ତୁମେମାନେ ଗୃହର ପଶୁପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଚନ୍ଦ୍ରମାସରେ ସ୍ତବେଶ କରିବାରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ; ବରଂ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ପ୍ରକୃତ) ଧର୍ମ ପରାୟଣ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ସଦର) ଦୁଆର ଦେଇ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତବେଶ କର; ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଭୟକର, ତା’ହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

إِلَى الْآيِلِ وَلَا بُنَاشِرُهُنَّ وَأَنْتُمْ عِلْقُونَ فِي السَّجْدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ

أَيُّنَهُ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ①

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا

إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ

② وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ③

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِبُ لِلنَّاسِ

وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا

وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَآتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ④

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ତବେଶ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି: ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବା ଭାଗ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ତଦ୍ୱାରା ଏଠାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲିଖାଯାଇଛି ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣାଯାଏ ସମ୍ପତ୍ତିର ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ସର୍ବ ସାଧାରଣତଃ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜର ସର୍ବ କରିଥାଏ । ଏଠାରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅର୍ଥ ସମାଜର ସମ୍ପତ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ଅବଶ୍ୟକ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

୨. ଶରବତାସମାନେ ହଜ୍ଜ (ତୀର୍ଥ) ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ସେମାନେ କାହା ଚେଇଁ ଘର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତରେ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ । ତୁମ୍ଭାଂ ଏଥିପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରିବା ଉଚିତ ।

୧୯୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସାମାଜିକ ଲଘାବନ କର ନାହିଁ; (ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲୀ ସାମାଜିକ ଲଘାବନମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ସେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٩١﴾

୧୯୨. ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେ (ଅପଥା ଯୁଦ୍ଧରତ ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସ୍ଥାନରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦିଅ ଯେଉଁଠାରୁ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ; କାରଣ (ଏପରି) ଉପଦ୍ରବ ହତ୍ୟା ଅବିଧିଆ ଅଧିକାରକ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମସ୍ଜିଦ୍-ଏ-ହରାମର ଆଖପାଖରେ (ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଯୁଦ୍ଧ କରନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ (ନିଜେ) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ଯୁଦ୍ଧ (ଆରମ୍ଭ) ନ କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ (ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ତେବେ ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର; ଏହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ହିଁ ସ୍ଥିତି ।

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبَلُوهُمْ وَآخَرُجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبَلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلَكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿٩٢﴾

୧୯୩. ତା'ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତାହାହେଲେ ଅଲ୍ଲୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସହା କରୁଣାମୟ ।

فَإِنْ أَنْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٣﴾

୧୯୪. ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେପରି କୌଣସି ବିଦ୍ରୋହ ବାକି ନ ରହେ ଓ ଧର୍ମ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ସ୍ଥାବୃତ ହୋଇଯାଏ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

୧. ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯେଉଁସବୁ ଆୟତ ମଧ୍ୟମରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏହି ଆୟତଟି ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ କେଉଁ କେଉଁ ସର୍ବ ଘଟପଣ, ଏହି ଆୟତରେ ସେ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି—

(କ) ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପଥରେ ସ୍ଥାପିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକର ଅପରାଧର ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମରତ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରୟୋଗର ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

(ଖ) ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସୁଧାରଣ କରିବେ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

(ଗ) ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗରୁ ବିରତ ହେବା ପରେ ପରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ ।

୧୯୫. ପବିତ୍ର ମାସର* (ଅବମାନନା କଲେ ତାର) ସ୍ତରିଶୋଧ ସେହି ପବିତ୍ର ମାସ ରେ ହିଁ ନେବା ସମାଜନ) ଅଟେ; ଏବଂ ସକଳ ପବିତ୍ର ପଦାର୍ଥର (ଅବମାନନାର) ସ୍ତରିଶୋଧ ନିଆଯାଏ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ତା ଠାରୁ (ତାହାର) ଅତ୍ୟାଚାରର ସେତିକି ପରିମାଣ ସ୍ତରିଶୋଧ ନିଅ ଯେତିକି ପରିମାଣ ଅତ୍ୟାଚାର ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତରି ସେ କରିଛି ଏବଂ ଅଳ୍ପକୁ ଭୟ କର; ଏବଂ ଶାଣିଆଅ ଯେ ଅଳ୍ପ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ।

୧୯୬. ଏବଂ ଅଳ୍ପଙ୍କ ପଥରେ (ଧନ ଓ ଜୀବନ) ବ୍ୟୟ କର; ଏବଂ ସୁହସ୍ତରେ (ନିଜେ ନିଜକୁ) ବିନାଶ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ହିତ ସାଧନ କର; ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥେମ କରନ୍ତି ।

୧୯୭. ଏବଂ ଅଳ୍ପଙ୍କ (ସତୋଷ) ପାଇଁ ହଜ ଓ ଉମରା ପାଳନ କର; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କାରଣରୁ ହଜ ଓ ଉମରା କରିବାରେ ବାଧା ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଯାହାକିଛି କୁର୍ବାନି ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ (ତାହାକୁ ଜବେହ କର); ଏବଂ କୁର୍ବାନି (ପେଣ୍ଡୁ) ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ (ନେ) ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ପାକିତ ହୁଏ ବା ଯାହାର ମସ୍ତକରେ (ପୋଡ଼ା ଯୋଗୁ) ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥାଏ (ଏବଂ ସେ ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରେ) ତେବେ (ଏଥିଯୋଗୁ) ରୋଜା, ଦାନ ବା କୁର୍ବାନି ସକାରର କିଛି କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ହେବ; ତା'ପରେ ଯେବେ ତୁମମାନେ ନିରାପଦ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହେବ ତେବେ (ସେତେବେଳେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ହଜ ସଙ୍ଗେ ଉମରାର ଲାଭ ହାସଲ କରିବ ତେବେ ଯେଉଁ କୁର୍ବାନି ସହଜରେ ମିଳିବ (ତାହାକୁ କୁର୍ବାନି କରୁ); ଏବଂ ଯେ କିଛି କୁର୍ବାନି କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଏ ନାହିଁ ତା ପକ୍ଷରେ ହଜ (ସମୟ) ମଧ୍ୟରେ ତିନିଦିନ ରୋଜା ରଖିବା ଓ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତୁମମାନେ (ସ୍ମରଣକୁ ହଜରୁ) ସତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ସାରା ଦିନ (ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ) ରୋଜା ରଖିବାକୁ ହେବ;

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ
فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ١٩٥

وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاحْشُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٩٦

وَاتَّبِعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحَلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ
فَعِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَزْسِكُمْ ۖ إِذَا أَمِنْتُم
فَمَنْ تَسْعَ بِالْعُمَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ ۚ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَآوِلَةٌ ذَٰلِكَ لِسَن

୧. ଛିଲକପ, ଛିଲହକ, ମୁହରମ ଓ ରଜବ, ଏ ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଗ୍ରହକୁ ବାରଣ କରାଯାଉଛି ।

୨. ଉମରା ବା ସ୍ତ୍ରୁତ୍ତ ଚର୍ଯ୍ୟପାତ୍ରଧର ମଧ୍ୟ ହଜ ବ୍ରତ ପାଳନର ବିଧି ଧ୍ୟାନ ଅନୁସର ହେଉଥାଏ ! ଅବଶ୍ୟ ପଶୁବଳି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ । ଉମରା ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ପାକିତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ହଜ କେବଳ ଛିଲହକ ମାସରେ ହୁଏ ।

ଏହିପ୍ରକାର ଦଶ ଦିନ (ରୋଜା) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ; ଏ (ଆଦେଶ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଅଟେ ଯାହାର ପରିବାରବର୍ଗ ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ ନିକଟରେ ରହୁ ନ ଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର ଓ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ବାସ୍ତବରେ କଠୋର ଅଟେ ।

ରୁ: ୨୫

୧୯୮. ହଜ ମାସଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣାଶୁଣା ଅଟେ ; ସୂଚନା* ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି (ମାସ) ଗୁଡ଼ିକରେ ହଜ କରିବାକୁ ହୁଏ (ସଂକଳ୍ପ) କରେ ସେ (ମନେରଖୁ ଯେ) ହଜ (ଦିନମାନଙ୍କ) ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସକାର ସମୋଗ ସମକ୍ଷୟ କଥା କହିବା ବା କୌଣସି ସକାର ଅସଂଜ୍ଞା କରିବା ବା କୌଣସି ସକାର କଳହ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକି ପୁଣ୍ୟ (କାର୍ଯ୍ୟ) କର, ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ (ନିଶ୍ଚୟ) ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ନିଜ ସହ) ପାଟଥୟ ନିଅ ଓ (ମନେରଖ ଯେ) ଉକ୍ତ ପାଥେୟ ହେଉଛି ଧର୍ମଭାରତା ; ଏବଂ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ଆମକୁ ହିଁ ଭୟକର ।

୧୯୯. ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ହଜ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ) ତୁମେମାନେ କୌଣସି କୃପା* ଅନୁକ୍ଷଣ କରିବା ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପାପ ନୁହେଁ ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ 'ଅରପାତ' (ନାମକ ସ୍ଥାନ)ରୁ ଫେରିବେ ସେତେବେଳେ 'ମସଅଲିଲ-ହରାମ' (ନାମକ ସ୍ଥାନ) ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ସେ ଯେପରି ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ (ସେହିପରି) ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବେ ତୁମେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ପଥଚ୍ୟୁତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲ ।

୧. ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ମୁସଲମାନ ଯେପରି ଚାହୁଁଥାନ୍ତେ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଚାହୁଁଥାନ୍ତେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନଗଦ ଧନ ନାହିଁ ସେମାନେ ସଙ୍ଗରେ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ତାହାକୁ ସେଠାରେ ବିକ୍ରୟ କରି ବିକ୍ରୟ-ଲବ୍ଧ ଧନରେ ଯାତ୍ରାବ୍ୟୟ ବହନ କରିପାରିବେ । ଏହି ଅର୍ଥ ଯଥାର୍ଥ ହେଲେ ଯେ 'ଏଠାରେ 'କୃପା'କୁ କେବଳ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟଭାବରେ ଅର୍ଥାନ୍ତର କରିବା ଫଳରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ବିଷୟର ପରିସର ଘନିଷ୍ଠ ହୋଇଯାଉଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଆଜି ଲବ୍ଧଧନ ଧର୍ମ ଏକ ଦୂରଦୂର ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଇଛି । ଚତୁର୍ଦିଗରେ ନାହିଁକତର ରାଜତ୍ବ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ନୈତିକ ଅଧିପତ୍ୟ । ଉପକ୍ରମ ଧର୍ମର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦ୍ଦୀପନା ସହିତ ପ୍ରାକୃତ ମୁସଲମାନମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲେ, ଆଜି ସେ ସେମାନେ ସେଇଟି କରିପାରିବେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟୟ ହେଉନାହିଁ । ଅତଏବ ହଜ ବ୍ଲାଗ୍ ସହ 'କୃପା' ବିଷୟଟି ସଂଯୋଗକରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଯଦ୍ ସମାବେଶରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହାସଲ କରନ୍ତୁ । ଫଳରେ ସେମାନେ ଅବମାନନା ଅତଳ ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଉନ୍ନତିର ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ।

୨. ଅରପାତ ମଲ୍ଲ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ସମତଳ ସ୍ଥାନ । ଏଠାରେ ଚାହୁଁଥାନ୍ତେମାନେ ଜିଲହୁଜ୍ ମାସର ନବମ ଦିନସର ଅରବ୍ଧାଣ୍ଡରେ ଉପାସନା ଅଟେ ଲିପୁରହତି ।

୩. ଏହା ଅରପାତ ଓ ମିନ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଅରପାତରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ଚାହୁଁ ଯାନ୍ତେମାନେ ଏଠାରେ ରାତ୍ରି ଯାପନ କରି ଉପାସନା କରନ୍ତି । ଏହାର ଅନ୍ୟ ନାମ ମୁହୁରୁଦ୍ଦାତ ।

لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي السَّجْدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَةٌ فَسَوَّخَصَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ الْتَقْوَى وَاتَّقُوا إِلَى الْأَبَابِ ﴿٢٦﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَسْتَغْفِرُوا فَعْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَسْعَى
الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلِهِ لَيْسَ الضَّالِّينَ ﴿٢٧﴾

୨୦୦. ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଲୋକମାନେ (ଫେରି) ଆସୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେହିଠାରୁ ଫେରିଆସ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୦୧. ପୁଣି ଯେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଉପାସନା ଶେଷ କରିବ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ଯେପରି ନିଜର ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିଲୁ ସେହିପରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ତା' ଅପେକ୍ଷା) ଅଧିକ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ହିଁ (କଲ୍ୟାଣ) ପ୍ରଦାନ କର ; ” ଏବଂ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ରହିବ ନାହିଁ ।

୨୦୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଏହି) ପୃଥିବୀରେ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଓ ପରକାଳରେ (ମଧ୍ୟ) ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନି ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକର ।

୨୦୩. ଏମାନେ ଯାହା (ପୁଣ୍ୟ) ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ପୁଣ୍ୟର) ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାରେ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ତତ୍ପର ଅଟନ୍ତି ।

୨୦୪. ଏବଂ (ଏହି) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁଜଦିନ ମଧ୍ୟରେ (ତାଲିଯିବାକୁ) ତତ୍ପର ହୁଏ ତା'ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେକେହି ପଛରେ ରହିଯାଏ ତା ପାଇଁ (ମଧ୍ୟ) କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ; (ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଯେ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରେ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ଜାଣିରଖା ଯେ (ଦିନେ) ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀକରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଆଯିବ ।

ثُمَّ أَيْضًا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۚ فَمَنْ النَّاسُ مِنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠١﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٢﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ ۚ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ ۖ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أِثْمَ عَلَيْهِ ۚ
لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَٰهُكُمْ خَلْقُوهُ ۚ ﴿٢٠٤﴾

୧. ମୁରବଲ୍ଲାଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟକର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ଚାର୍ଯ୍ୟାତ୍ମାନଙ୍କୁ ମିଳା ଠାରେ ଚିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟକତା ହେତୁଦିନ ପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକର୍ତ୍ତନ କରିପାରେ । ଯଦି ଜଣେ ଚାର୍ଯ୍ୟାତ୍ମା ଦିନ ଦିନ ରହିବ ତେବେ ସେ ତତ୍ପର ଦିନ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ରହିବ, ଏପରି କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ଚାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଜଣେ ଚାର୍ଯ୍ୟାତ୍ମା କେବଳ ଦୁଇଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଫେରିଆସିପାରେ ଏବଂ ସେ ଇଲାହଙ୍କ କୃପା ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଫେରିପାରେ ।

୨୦୫. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ (ମଧ୍ୟ) ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର (ଏହି) ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ କଥା ତୁମଙ୍କୁ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ମନେ ହେଉଛି ଏବଂ (କଥା କହିବାବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି (ନିଷା) ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ କଲହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ପ୍ରକୃତରେ) ସର୍ବାଧିକ କଲହକାରୀ ।

୨୦୬. ଏବଂ ଯେବେ ସେମାନେ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ବିଶ୍ୱାଙ୍ଗଳା (ସୃଷ୍ଟି) କରିବା ପାଇଁ ତଥା ପସଲ ଓ ଜୀବଜଗତକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ (ସମସ୍ତ) ଦେଶରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥାନ୍ତି ଅଥଚ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାଙ୍ଗଳାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୦୭. ଏବଂ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ “ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର”, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣିମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦୀପନ କରାଏ; ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକ (ହେ) ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ।

୨୦୮. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ପ୍ରାଣିଭାଜନ ହେବା ସକାଶେ ନିଜ ଜୀବନକୁ (ମଧ୍ୟ) ବିକ୍ରୟ କରିଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ (ନିଜର ଏପରି ନିଷାପର) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ ।

୨୦୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲହୁବର୍ତ୍ତିତାର (ପରିସର) ମଧ୍ୟକୁ ଆସ ଓ ସଜ୍ଜତାରେ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

୨୧୦. କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ପଦ-ସ୍ଥାନ ଘଟେ ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୨୧୧. ସେମାନେ ଏହାଛଡ଼ା ଆଉ କ’ଣ (ବିଷୟ) ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ମୋଘର ଛାୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ସେହି ବିଷୟକୁ ମାମା’ସା କରିଦେବେ ? ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଏ ।

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُغْنِيكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قُلُوبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَّامُ ٢٠٥

وَإِذَا تَوَلَّى سَلَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَاسِدَ ٢٠٦

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ إِلَهَ الْبَهَادُ ٢٠٧

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعَبَادِ ٢٠٨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٢٠٩

فَإِنْ زُلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢١٠

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالسَّيْلَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ٢١١

୧. ‘ମୋଘର ଛାୟାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ’ ବାକ୍ୟଟି କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଶାନ୍ତି ବିଷୟରେ ପୂଜନୀୟ ଦେଉଛି । କେତେକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରସ୍କୃତ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଥିବାର ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

ରୁ: ୨୭

୨୧୨. ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଟିକିଏ) ପଚାର ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (କୌଣସି) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଓ ସେ ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ ବୁଝିପାରିବା ପରେ ତାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଏ ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ (ମଧ୍ୟ) କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା ।

୨୧୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣନକୁ ଶୋଭାମୟ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ (ଏହା ବୁଝିନାହିଁ) ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କୟାମର୍ତ୍ତ ଦିନ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସ କାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ଦିଅନ୍ତି ।

୨୧୪. ମାନବ-ସମାଜ ଏକ (ସେମାନେ) ମନୋଭାବସମ୍ମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲା; ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ନବିମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସତ୍ୟ ସମ୍ମାନିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ; ଯଦ୍ୱାରା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ), ଯେଉଁ ଦିଗ୍ଘସରେ ଲୋକମାନେ ଭିକ୍ଷମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଦିଗ୍ଘସରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମାଂସା କରିଦେବେ; କିନ୍ତୁ (ଏପରି ଘଟିଲା) ଯେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଆସିବା ପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥ

سَلَّ بَنِي إِسْرَآءِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا
وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١٣﴾

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَاللَّهُ يَزِدُّكَ مِنْ نِشَاءٍ بَعِيْرٍ حَاسِبٍ ﴿٢١٤﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيْنَ
مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۖ وَانْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيُخَكِّمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيْهِ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيْهِ اِلَّا الَّذِينَ اُوْتُوْهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ

୧. ଏଠାରେ ଏକ ଚିତ୍ରିତ ଦିଗ୍ଘସ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମନେପଡ଼େ ଦୁରାକରଣ ସକଳେ ବିକଳ ସମୟରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଆସିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ମନରେପଡ଼ୁ ଶୁଦ୍ଧିଯାଉ ଡାକର ଶୁଦ୍ଧି କରିବାର ଲାଗିପଡ଼ନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଯେଉଁ କାହିଁ ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହିନ୍ଦୁ-ସାଧନ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାବାଜୀ ପ୍ରେମିତ ହୋଇଥାଏ ସେହି କାହିଁ ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହାକୁ ପ୍ରବଚନ ବିରୋଧ କରେ । ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଆଚରଣ କରିବାରେ ଏପରି କରନ୍ତି ଯେ ଶୋଭାପଥୀ ଯେ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାହିଁ ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥା'ନ୍ତି, ଏଥିପ୍ରତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଟ କରିଥାନ୍ତି, ଏ ଦିଗ୍ଘସ ଉଦ୍ଧାରଣରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଘଟ ବିଶେଷରେ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନାତ୍ମା ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଫଳରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉଦ୍ଧୃତ ସେମାନେ ଲାଭବାନ୍ ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନେ ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ତେଣୁ ଅଳ୍ପ କେତେ ଜଣ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଦିଗ୍ଘସର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରାଇବେ ଏଥିରେ ବିକେମାନ୍ତ ଦେହ ନାହିଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହ ଦେଖି ସଂଖ୍ୟାଲଘୁମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କାହିଁ ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତପୂର୍ବକାର ଉଦ୍ଧାରଣକଥା ନିୟୁତ କରନ୍ତି । ଏକ ହରିଦରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉକ୍ତି ନିମ୍ନମତେ ଅଛି— 'ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ନରକରେ ଗୋଟିଏ ଘର ଓ ବୈରୁଷର ଗୋଟିଏ ଘର ଥାଏ । ଯିଏ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ଅଲ୍ଲାହ ତା'ର ବୈରୁଷରେ ଥିବା ଘର ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଇଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ନରକରେ ଥିବା ଘରକୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କୁ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି ।' ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିନା କାରଣରେ ଅବସ୍ଥା କରିଥିବା ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଦୃଷ୍ଟି କଣ ରେଖିଥିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ପୁଣ୍ୟବାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ସକଳେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧ ଓ ବିଶ୍ୱାସୀତା ହେତୁ ଏ ଗ୍ରୋହ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ; ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସତ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲେ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ।

୨୧୫. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଭାବିଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (କେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତର) ଅବସ୍ଥା ଆସି ନ ଥିବ। ବେଳେ ତୁମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଚାଲିଯିବ ? ସେମାନଙ୍କୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ପାତା ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଭୟଭୀତ (ମଧ୍ୟ) କରାଯାଇଥିଲା। ଯଦ୍ୱାରା (ତତ୍କାଳୀନ) ରସୁଲ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହି ଉଠିଥିଲେ ଯେ କେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ? ମନେରଖ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଆଗତ-ପ୍ରାୟ ।

بُعَيَّا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لَنَا اٰخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاٰذْنِہٖ ۚ وَاللّٰهُ يَهْدِیْ مَنْ يَّشَآءُ ۗ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢١٥﴾

اَمْ رَحِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَنْ يَّاْتِكُمْ مِّمَّنْ الذِّیْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَّتَسَنِّفُہُمْ اَبَاسًا ۚ وَالضَّرَآءُ وَزُلْزَلُوْا حَتّٰی یَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِیْنَ آمَنُوْا مَعَهُ ۖ مِّنْهُمْ اِلٰہُ اِلَّا اِنْ نَّصَرَ اللّٰہُ قَرِیْبٌ ﴿٢١٥﴾

୧. ଅବତାର ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିପତିତ ହେଉଥିବା ବିପତ୍ତିର ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଠାରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି, ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ତେବେ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିପତ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏପରି ଇଚ୍ଛା କଲୁନାହିଁ ବରଂ ଇଚ୍ଛାକଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅକଥାନ୍ତା ଯାତନା ଦିଅନ୍ତୁ; ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଅଧିକତା ଅଧିକ ଗୁହାରି କରୁଥିବେ ଓ ଆମର ସହାୟତା ଲୋଭୁଥିବେ । ଫଳରେ ଆମ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରେମଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ଅଭିଯୋଗ ଶାନ୍ତି ସହଯା ଉପନୀତ ହେବ ସେତେବେଳେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ୀଭୂତ ହୋଇଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ବିରୋଧୀମାନେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବେ, ସେମାନେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରାୟ ହେବେ । ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତମ ହେବାପରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ସ୍ୱାକ୍ଷରରେ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ନାହିଁ ବରଂ କଷ୍ଟକଷ୍ଟମାନେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଯେ ସେମାନେ ଅନେକ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

୨୧୭. ସେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ (ସେମାନେ) କ'ଣ ବ୍ୟୟ କରିବେ ? ତୁମେ କୁହ "ଯାହାକିଛି ଉତ୍ତମ ଧନ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟୟ କରୁଅଛ ତହିଁରେ ପିତାମାତା, ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ଅନାଥ, ନିଃସ୍ୱ ଏବଂ ପଥିକମାନଙ୍କର (ପ୍ରଥମ) ଅଧିକାର ଅଛି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲଗୁଡ଼ିଏ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।"

୨୧୭. (ରକ୍ଷାତ୍ମକ) ଯୁଦ୍ଧକରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଅଛି, ଯଦିତ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହିଁ ; ଏବଂ (ଏହା) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭବ ଯେ ତୁମେମାନେ ପସନ୍ଦ କରୁ ନଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହିତକର ହୋଇପାରେ ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ) ଯେ ତୁମେମାନେ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ବିଷୟ ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ତୁଳନାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅହିତକର ହୋଇପାରେ ; ଏବଂ (ଏ ବିଷୟ) ଅଲ୍ଲହ ଜାଣନ୍ତି (କିନ୍ତୁ) ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۚ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

يَتَّبِعْ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَلَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَلَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ سُوءٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

୧. ଏହି ଆୟତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ—

(କ) ଦାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାନା ନାହିଁ ; ନିଜ ଶକ୍ତି ମୁତାବକ ଦାନ କର ।

(ଖ) ଯାହା ଦାନ କରାଯିବ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିବ ।

(ଗ) ଧନ ଯଥାର୍ଥ ଉପାୟରେ ଉପାଦିତ ହୋଇଥିବ; ତାହା ଏପରି ସୁବ ଓ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବ ଯାହା ପାଇଲେ ଦାନଗ୍ରହୀତା ପୁରାନ୍ତି ହେବ । ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପୁରୁଣା ଛିଣ୍ଡା ଢୋରା ବା କୁର୍ତ୍ତା ଦାନକଲେ ଅଥବା ଘରେ କୁଟି ଥିଲାବେଳେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତଙ୍କୁ ଅଟା ଦାନ କଲେ ତାହା ଦାନ ବୋଲାଉବ ନାହିଁ । ଯଦିତ ସେହିପରି ପରାଥ ବୈଧ ଅଟେ ତଥାପି ତାହା ଦାନଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେହି ସ୍ତରେ ପେଟରୁ ଦାନର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ।

(ଘ) ଯଦି ଜଣେ ଚୋରି ବା ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଅଥବା ଲାଜ ନେଇ— ସେପରି ଧନ ଯେତେ ଅଳ୍ପ ହେଲେ ମଧ୍ୟ— ନିଜ ପବିତ୍ର ଧନ ସମ୍ପର୍କରୁ ଦାନ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଦାନ ପଦବାର୍ଥ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଅସତ୍ ପକ୍ଷରେ ଉପାଦିତ ସେହି ଅଳ୍ପ ଧନ ମଧ୍ୟ ବିପୁଳ ସମ୍ପର୍କରୁ ଅପବିତ୍ର କରାଉଥାଏ । ଯେମିତିମାନେ ଏଭଳି ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଗ୍ରାସ୍ତ ଧାରଣର ବଶବାଦୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଶାନ, କାଳ, ଓ ପାତ୍ର ତେଣୁ ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ, ଯଦୁରା ସେହି ଧନର ସଦ୍‌ବିନିଯୋଗ ହୋଇପାରିବ ।

ଏହି ଆୟତକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲାବେଳେ କେତେକ ସମାଲୋଚକ ଆକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପରାଧାରାଜି ଅର୍ଥାତ୍ 'କ'ଣ ବ୍ୟୟ କରାଯିବ' କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ କୁହାଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ବିଷୟସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟୟ କର ତାହା ଅନୁକୂଳ ଦିଅ । ଏହାହିଁ କୋରାନ୍‌ବୈତ ରାଖାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଯାହା ଜଣେ ସଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉତ୍ତର ଅପେକ୍ଷା ଅବିଭକ୍ତ, ବିଷୟର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି । ମହାପୁରୁଷ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ଏକଦା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପଚାରିଲେ— 'ସମୁଦ୍ର ଜଳ ସଂଶ୍ଳାନ୍ତର କି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି' ? ସେ କହିଲେ— 'ଏହାର ଜଳ ପବିତ୍ର ଓ ଏଥି ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରାଣୀ ଶ୍ରେଣ ଅଟନ୍ତି ; ଅର୍ଥାତ୍ ସାମୁଦ୍ରିକ ଜୀବଙ୍କୁ କବ୍‌ଜା କରିବାର ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କବ ସହିତ ଜଳର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବିଷୟ ଅବିଭକ୍ତ ମନେହେଲେ ହେଁ ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଅତଏବ ଆମମାନଙ୍କ ମତରେ ପୃଷ୍ଠକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ଏଠାରେ ଦାନର ପ୍ରକାର ଭେଦ ଜାଣିବାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟିତ ।

୨. ଯୁଦ୍ଧମାନମାନେ ଦୁଇଟି କାରଣରୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରାଣୀ କରୁଥିଲେ— (କ) ସେମାନେ ଉତ୍ତମତା ସ୍ୱର୍ଗ ନ ଥିଲେ ଓ (ଖ) ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଗ୍ରହ ବୁଦ୍ଧନରେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣ ଉପକାରୀ ଧର୍ମର ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଅଧିକ ଅନୁକୂଳ ।

ରୁ: ୨୭

୨୧୮. ଏ ଲୋକମାନେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ବ ମାସରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ସଂଗ୍ରାହରେ ତୁମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଏକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପଥରୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା ଓ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ) ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ବ ମସକିଦକୁ ଅପ୍ରାକାର କରିବା, ସେଠାକାର ନିବାସାମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ିତୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ (ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ) ଅଧିକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ଉପହସ୍ତ ଓ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳାଦି ହତ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ଗୁରୁତର (ପୋପ) ଅଟେ;” ଏବଂ ଏମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଥିଲେ ଏମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସରୁ ଫେରାଇ ନ ଆଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବେ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ନିଜ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରିବ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବ ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ମଫଳ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକରେ ବୃଥା ହେବ ଏବଂ ଏପରି ଲୋକମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ଓ ସେଠାର (ଦୀର୍ଘକାଳ) ରହିବେ ।

୨୧୯. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧର୍ମଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଏପରି ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ କୃପାର ଆଶାଯା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୨୦. ସେମାନେ ତୁମକୁ ମଦ୍ୟ (ପାନ) ଓ କୁଆଟେକ ବିଷୟରେ ପଚାରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ) ମହାପାପ (ଓ କ୍ଷତି) ରହିଅଛି; ଏବଂ ଏଥିରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଲାଭ (ମଧ୍ୟ) ଅଛି; ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ପାପ (ଓ କ୍ଷତି) ସେଗୁଡ଼ିକର ଲାଭ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ; ଏବଂ ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ତୁମକୁ (ଏହା ମଧ୍ୟ)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالنَّسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَزَالُونَ يَقَاتِلُوكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ استطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجِهُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالنَّبِيرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَ

ପଚାଉଛନ୍ତି, “ସେମାନେ କେତେ ବ୍ୟୟ କରିବେ ?” ତୁମେ କୁହ, “(ସେତିକି), ସେତିକି କଷ୍ଟଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ;” ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲହ ତାଙ୍କ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ସେପରିକି ତୁମମାନେ ବୁଝିବିଚାରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

୨୨୧. ଇହକାଳ ବିଷୟରେ (ମଧ୍ୟ) ଓ ପରକାଳ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ତୁମକୁ ଅନାଥମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି : ତୁମେ କୁହ, “ସେମାନଙ୍କର ସୁଧାର (କାର୍ଯ୍ୟ) ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିମିଶି ରହିବ ତେବେ (ତହିଁରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ, କାରଣ) ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉତ୍ତମଗୁଡ଼େ କାଶନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଜଣା କରନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇ ଦେଇ ପାରନ୍ତେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁଷ୍ଟୀ ।”

୨୨୨. ଏବଂ ମୁସ୍ତାଫିକ ମହିକାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଜଣେ ମୁସ୍ତାଫିକମହିକା ତୁମକୁ (ସେତେ) ପସନ୍ଦ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ବାସ୍ତା ତା ଅପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢١﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلِ إِصْلَاحُهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالُطُوهُمْ فَانْصِبْ إِلَيْهِمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْبَغِيدَ مِنَ الْبُصْلِحِ وَلَا تَأْخُذْ بِهُنَّ اللَّهُ لَا تَعْتَكُمُ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٢﴾

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتَّىٰ يَزُوْنُوا وَلَا مَآةً مُّؤْمِنَةً خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا تَعْبُدُوا الشُّرَكِيْنَ

୧. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେତିକି ଦାନ କର ସେତିକି ତୁମ ଘରରେ ସମସ୍ତ ଓ ଯାହା ତୁମ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଶକ୍ତିକରଣ ହେବ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ବ୍ୟୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମାନ୍ୟ ଅଟେ, ତେଣୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଦାନ କରିଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅସମ୍ଭବ ଧୈର୍ଯ୍ୟଦାନ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଗୃହିତା ମୁରବିକ ସାହାଯ୍ୟ ନ ମିଳିଲେ ସେମାନେ ଆପଣି କରିବାରେ ଚପୁର ହୁଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେହିମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହି ସର୍ବ ସହଯୋଗୀ ନୁହେଁ । ଥରେ ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ଚଳଦଶରେ ସୁବଦ୍ଧି ଧନ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା । ଅବୁବକର ନିଜର ସମସ୍ତ ଧନ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ଦାନ କରିବାକୁ ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ଦେହକୁ ସମର୍ଥନ । ସହକର୍ତ୍ତା ଗୁହଣ କଲେ । ଏ ଘଟଣାରେ ଅନ୍ୟମାନେ କାନ୍ଦିଲେ । ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପିଣ୍ଡ ଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ମାତ୍ର ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ସେହି ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱାସ୍ୟ କରିଦେଇ କହିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କ ଭାବି କେତେଦୂର ନିଜୀ ସର୍ବସ୍ୱ ଦାନ କରି ପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହସ୍ତ ସାପନାଣ କରୁଅଛ । ତେଣୁ ତୁମ ଠାରୁ ଏତେ ବଡ଼ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ପରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ସମାନ ପରିମାଣ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ ପରିବ ନାହିଁ । ସମାଜରେ ଏପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଢ଼ମନେ କରି ମତ୍ର ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ସେଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ମତ୍ର ସଦୃଶ । ସେପରି ହୁଏ ଖାଦ୍ୟବାସ୍ତୁ ମାତ୍ର ବା ନ ମାତ୍ର । ସେହିଭଳି ଓ ନୁହେଁଲେ ହୁଏଲ ଇଚ୍ଛା ପୁରଣ କରୁଥାଏ ସେହିପରି ସ୍ୱଳ୍ପ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୃହିତାକୁ ପୁରଣ କରନ୍ତି ।

୨. ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସାଧାରଣ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ଚାରିବ ଦର୍ଶନରେ ଏକ ଭିତ୍ତି ସାପେକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହେବ । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନଃକ୍ରନ୍ତ ଓ ମତାକ୍ରନ୍ତ ସହିତ ଓ ଚାରିବ ଗୁପ୍ତତା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତି ଏଣୁ ସମ୍ପର୍କାବଳମ୍ବୀୟ ସହିତ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବେ ଶ୍ରେୟସ୍କର ।

ଉତ୍ତୁଷ୍ଟତର ; ଏବଂ ମୁସ୍‌ରିକମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥାନ୍ତି (ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁସଲମାନ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ) ବିବାହ କରାଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଜଣେ (ସ୍ତ୍ରୀଧ୍ୟାନ) ମୁସ୍‌ରିକ ତୁମକୁ (ଯେତେ) ପସନ୍ଦ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଦାସ ତା ଅପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟତର ; ଏ ଲୋକମାନେ ତ ନରକାଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ନିଜ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଓ ମୋକ୍ଷ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ (ଚିହ୍ନ)ର ଲକ୍ଷଣସୂଚିକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବେ ।

ରୁ: ୨୮

୨୨୩. ଏବଂ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ତୁମକୁ ଉତ୍ତୁସ୍ତର (ଅବସ୍ଥାରେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ଏହା ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅସୁସ୍ଥତା ଅଟେ ;” ସ୍ମୃତରାଂ ଉତ୍ତୁସ୍ତର ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର (ଓ ନିର୍ମଳ) ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ନାହିଁ ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ନାନ କରି ପବିତ୍ର ହେବେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲହ ତୁମକୁ ଦେଖୁଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ଓ (ବୋହୂ ଓ ଅନ୍ତରକୁ) ନିର୍ମଳ ରଖୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ) ସେ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ।

୨୨୪. ତୁମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ ପ୍ରକାର) କ୍ଷେତ୍ରସଦୃଶୀ ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଓ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା ନିଜର କ୍ଷେତ୍ର ନିକଟକୁ ଯାଅ ଏବଂ ନିଜ ସକାଶେ ଆଗକୁ (କିଛି) ପ୍ରେରଣ କର ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଏବଂ ଜାଣି ରଖ ଯେ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବ ; ଏବଂ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁସମ୍ଭାଷଣ ଦିଅ ।

كُفُّوا يَوْمَئِذٍ وَكُفُّوا يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مِّنْ مَّشْرُكِ وَلَوْ
أَجْبَحْتُمْ أَوَّلَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغُفْرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحْضِ قُلْ هُوَ أَذًى لَا فَاعِلَ لَوْلَا
النِّسَاءُ فِي الْمَحْضِ وَلَا تَفْرُبُونَهُنَّ كُنَّ يَظْهَرُونَ
فَإِذَا تَظْهَرْنَ فَأَنكِهْنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الشَّوَابِينَ وَيُحِبُّ السَّطَهْرَةَ ﴿٢٩﴾

يَسْأَلُكُمْ حَتَّى لَكُمْ فَأَنبِئْهُمْ أَنِّي سَأَلْتُ
قَدْ مَوَّلَا أَنْفُسَكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَكُمْ مَلْفُوقُونَ
وَيُبَيِّرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

୧. ଏଠାରେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଉଛି । ପସନ୍ଦ ଅମଳ କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୌଜନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ପକ୍ଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବ ସମ୍ପର୍କ ହେବ । ଏହା ପ୍ରାୟଶଃ ଭାବଦାୟକ । ସ୍ମୃତରାଂ ପଦ୍ମସୁଧା କ୍ଷେତ୍ର ସହ ଏପରି ଗୁଣିତର ସୁସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କର ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ହେବ ।

୨୨୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ୍ୟବହାର କରିବା, ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା (ବିଷୟ)ରେ ଅଲ୍ଲାହୁ ନିଜ ଶପଥର ନିଶାଣ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ)ସର୍ବଙ୍କ ।

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

୨୨୬. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ଅପଥା ଶପଥ ଲାଗି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର (ଇଚ୍ଛାକରି) ଯାହାକିଛି ପାପ କରିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସହନଶୀଳ ।

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْغَوَا فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

୨୨୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶପଥ କରି (ପୁଅକୁ ହୋଇ ରହି) ଆତ୍ମାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (କେବଳ) ଚାରିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ; ତା'ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ କରନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لِلَّذِينَ يُؤْثِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ مَرْئِيصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
فَإِنْ قَامُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହୁ ନିଜ ଶପଥର ଲକ୍ଷ୍ୟ ତା ନିଶାଣ ଅଥବା ଏକ ଦିନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଉଚ୍ଚାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାକୁ ଶପଥ କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ସଂସ୍କାର କରିବେନା, କଲ୍ୟାଣ କରିବେନା ଓ ଆତ୍ମସଂଯମ ପ୍ରଦାନମ୍ଭନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବ ।

୨. ଅପଥା ଶପଥ ସେଗୁଡ଼ି-

(କ) ଯାହା ବିନା ବିଶ୍ୱରରେ କରାଯାଏ ।

(ଖ) ଶପଥକାରୀ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ସହକାରେ ଶପଥ କରେ ଯେ ତା'ର ସତ୍ୟ ଅଟେ ଅଥବା ତାହା ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ଅସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଅଟେ ।

(ଗ) ଏପରି ଶ୍ରୋତ୍ରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଶପଥ କରନବଚନ ତାହାର କୌଣସି କ୍ଷମ ନ ଥାଏ ।

(ଘ) ଅବେଧ ବିଷୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ ।

(ଙ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ ନ କରିବା ପାଇଁ ଶପଥ ।

(ଚ) ଭାବନାବଶର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କରାଯିବା ଶପଥ ।

ତେଣୁ ସେପରି ଶପଥ ଇଫ୍ କଲେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । ସେପରି ଶପଥ ସମ୍ବନ୍ଧେ କୌଣସି ବା ଅନ୍ତର ନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଅନ୍ୟଥା କାଣିଶ୍ୱର୍ଷ ଏପରି ଶପଥ କଲେ ପାପ ହେବ ।

୩. ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ହେବା ପୂର୍ବରୁ କେତେକ ଆରବବାସୀ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଚଲାକ ନ ଦେଇ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଶପଥ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ; ଯାହା ପଞ୍ଚମରେ ସେମାନେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱଧିକାର ଉପରେ ଅନୁକମ୍ପାଯୋଗିତା ଉତ୍ପନ୍ନ ଓ ନିଜ ନିଜକୁ ପୁରୁ ଓ ନିଷ୍ଠାପ ମନେ କରୁଥିଲେ । ଏବଂ ବି ପୃଥ୍ୱୀରେ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି ମନୋଭାବ ପୂର୍ବକରେ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଜାତି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାୟ ସେପରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ ମାତ୍ର ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର କରାଯାଇଛି । ସେହି ନିର୍ବାଚିତ ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକୋ ନିଜ ପତ୍ନୀ ସହିତ ଅସୋଷ ନିଷ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ହେବ ବା ତାହାକୁ ଚଲାକ ଦେବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟଥା ବିଶ୍ୱରପତି ସେହି ପତ୍ନୀକୁ ଚଲାକ ଦିଆଯିବ ।

୨୨୮. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତଲାକ୍ ଦେବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶାସକ ।

୨୨୯. ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ସେମାନେ ତିନି (ଥର) ରହୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜେ ନିଜକୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଅଟକିଯିବେ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଯାହାକିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାକୁ ଗୋପନ ରଖୁବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏବଂ ସେ (ସେମାନ) ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ସେ (ପରସ୍ପର) ମାନଙ୍କୁ ପେରାଇ ନେବାଲାଗି ଅଧିକ ହଜଦାର ଅଟନ୍ତି; ଯେପରି ସେ (ମହିଳା) ମାନଙ୍କର କେତେକ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ସେହିପରି ନ୍ୟାୟତଃ ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି; ଅବଶ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରାଧିକାର ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମାଞ୍ଜ୍ୱଳଗୁଣୀ ।

ଭୁ: ୨୯

୨୩୦. ଏପରି ତଲାକ (ସେହିପରି ମିଳାମିଶା ହୋଇପାରିବ) ଦୁଇଥର ହୋଇପାରେ; ତା ପରେ (ଦୁଇତମ ପକ୍ଷକୁ) ସମ୍ବୃତ୍ତି ପକ୍ଷରେ ଅଟକାଇବାକୁ ହେବ ଅଥବା ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ପୂର୍ବକ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ସେଥିରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି

وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْجِعْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكُنَّ مِمَّا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَنْفُسِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَوَّاهُنَّ أَنْ يَرْضَيْنَ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَاِمَّا سَكَتُ بِعُرُوفٍ أَوْ تَرَاجَعٍ فَلْيَحْذَرِ الْاِخْتِلَافُ وَلَا يَحِلُّ لَكَرَّ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا

୧. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତ ବୈଧ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ତଲାକ ବା ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ ହେଉଛି ଏକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ । ତେଣୁ ତାହାର ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ସ୍ଥଳର କବଳଣା ଓ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଖଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଛି । ସେସବୁଟିକ ହେଉଛି—

(କ) ପତ୍ନୀ ଶୌଚ ଥିବାବେଳେ ତୁ ତଲାକ ଦିଆ ଯାଇପାରେ ।

(ଖ) ତଲାକ ପୋଷଣ କରାଯିବା ପରେ ତିନିଗୋଟି ଗୁରୁତ୍ୱର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ତିନିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ।

(ଗ) ପତ୍ନୀ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଥିଲେ ସେ ବିଷୟ ରୋପନାୟ ରଖାଯିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ଆପୋଷ ମାମୁ'ଦାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କରାଇଥାଏ ।

(ଘ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପୁଅମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ତିନିଗୋଟି ତଲାକ ଦେବାକୁ ହୁଏ । ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଦୃଢ଼ତା ତଲାକ ପୋଷଣ କରାଯିବା ପରେ ଓ ସ୍ତମ୍ଭା କାଳର ଅବସାନ ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ପତି ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ନିଜ ବୈବାହିକ ଜୀବନ ମଧ୍ୟକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ତେବେ ସେ ତାହା କରିପାରିବ । ଏପରି କି ସ୍ତମ୍ଭା କାଳ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଦୃଢ଼ତା କାଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଭୟ ପୁନର୍ମିଳିତ ହୋଇପାରେ ।

(ଙ) ଦୃଢ଼ତା ତଲାକ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ହୋଇଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଦୁଇଗୁଣ ବିବାହ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ସ୍ତମ୍ଭ କୌଣସି ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବିବାହ କଲା ପରେ ଯଦି ସେ ତାହାକୁ ତଲାକ ଦେଇଦିଏ ତା ଶେଷୋକ୍ତି ସ୍ୱାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ, ତେବେ ପତ୍ନୀ ପୁଅମ ପତ୍ନୀକୁ ବିବାହ କରିପାରିବ ।

(ଚ) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ସମୟରେ ଏକାଧିକ, ଏପରିକି ତିନିଥର ବା ତା' ଠାରୁ ଅଧିକ, ତଲାକ ଦିଏ ତେବେ ତାହା ଗୋଟିଏ ତଲାକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

ଧନରୁ ଯାହା ତୁମେ ତାକୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେଇସାରିଛ କୌଣସି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ (ପେରାସ୍ତ) ନେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ନ୍ୟାୟବାଦୀ ହେବ ନାହିଁ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଆଶଙ୍କା ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମାକୁ ବଜାୟ ରଖୁ ପାରିବେ ନାହିଁ; ଅତଏବ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହୁଏ ଯେ ସେ (ଦୁହିଁ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମାକୁ ବଜାୟ ରଖୁପାରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ସେ (ପରା ନିଜ ସ୍ବାଧୀନତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ) ଯାହାକିଛି କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ବରୂପ ଦିଏ ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ (ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କାହାରି କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମା ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ଏହାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନ୍ତି ତେବେ (କାଣି ରଖା ଯେ) ସେମାନେ ହିଁ ସ୍ବକୃତ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୨୩୧. ତା'ପରେ ଯଦି ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତୁଲଟି ତଲାକ୍ ଅତିବାହିତ ହେଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ପତି ତାହାକୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ତଲାକ୍ ଦିଏ ତେବେ ସେ ମହିଳା ତା'ପାଇଁ (ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବୈଧ ହେବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ (ମହିଳା) ତା'ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପତି ନିକଟକୁ ନ ଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ (ଦ୍ବିତୀୟ ପତି) ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ତଲାକ୍ ଦିଏ ତେବେ ଯଦି ସେ ଉଭୟଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ବଥମ ପତି ଓ ପତ୍ନୀଙ୍କର) ବିଶ୍ବାସ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମାକୁ ବଜାୟ ରଖୁପାରିବେ ତେବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ମିଳାମିଶା କରିବାରେ କୌଣସି ପାପ ହେବନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସାମା ଅଟେ ଯାହା ସେ କ୍ଷାନବନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ବସ୍ତ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ।

أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِنَّ أَنْفُسُهُمَا فَحَدُودُ اللَّهِ لَا تُغْنِي عَنْكُمْ وَالَّذِينَ يُتَوَدَّعُونَ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣١﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣١﴾

୧. ଯଦି ପତ୍ନୀ ନିଜ ପତି ପାଖରେ ରହିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଥାଇ ପତିକୁ ଏହା ବିନିମୟରେ କିଛି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ସେହି ପତି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରି ତଲାକ୍ ଦେଇଦେବା ବିଧେୟ । ଅବଶ୍ୟ ସେ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ସେହିକି ଧନ ଦେଇଥିବ କେବଳ ସେହିକି ନେଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ତା'ଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ 'ତୁମମାନଙ୍କର' ଅର୍ଥ କୌଣସି ବିଶ୍ବପତି, ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମୁସଲିମ ସା'ଉଦ୍ଦିନ ବା ସୁତାସନ ।

୩. ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ତଲାକ୍ ଦିଏ, ସେ ଆଗରୁ ଦୈନିକହର ବା ସ୍ବାଧୀନ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ତାହା ତୁରନ୍ତ ଦେଇଦେବ, ଫଳରେ ସେହି ତଲାକ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ଏପରି କି ଯଦି ସେ ତା'ର ପତ୍ନୀକୁ ପୂର୍ବରୁ ଦାନ ବା ଉପହାର ଅଙ୍କନରେ କିଛି ଦେଇଥାଏ ତେବେ ସେ ତାକୁ ଫେରାଇ ନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

୨୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପରମ୍ପରାକୁ ଚଳାଇ ଦିଅ ଓ ସେମାନେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟର (ଶେଷ) ସାମାଜିକ ଉପକ୍ରମ ସୂଚିତ ସେତେବେଳେ ଏକତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପକ୍ଷରେ ଅବକାଶ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପକ୍ଷରେ ବିଦାୟ ଦିଅ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟଦେବା ପାଇଁ (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଆବଦ୍ଧକରି ରଖ ନାହିଁ ଯେ (ପରେ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କରିବ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ରଖ ଯୋ ସେ ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଉପହାସ କରନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କୃପାକୁ ମନେରଖ; ଏବଂ (ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ମନେରଖ) ଯାହା ସେ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ତର୍କ, ଯାହା ମଧ୍ୟମରେ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ:୩୦

୨୩୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପରମ୍ପରାକୁ ଚଳାଇ ଦିଅ ଓ ସେମାନେ ନିଜ ଜରୁରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପରିମାନଙ୍କ ସହିତ (ଦୁର୍ଗତି) ବିବାହ କରିବାକୁ ବାରଣ କର ନାହିଁ; ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରେ, ତାହାକୁ ଏ (ବିଷୟରେ) ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି (ତୁମ୍ଭେ ରଖ ଯୋ ଏ ବିଷୟ ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଜାଣନ୍ତି ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

୨୩୪. ଏବଂ ମାଆମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇବର୍ଷ ଯାଏ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କରାନ୍ତୁ; ଯେଉଁମାନେ ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଇବା (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟକୁ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ); ଏବଂ ଯାହାର ସନ୍ତାନ ଅଛି ସେ ସ୍ତନପାନ ରାତି-ନାତି ଅନୁସାରେ ସେ (ମୋତା)

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفْلَحْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
يَبْعَرُوفِي أَوْ سَرَّحُوهُنَّ يَبْعَرُوفِي وَلَا تُسَيِّسُوا لَهُنَّ
ضُرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَحْزَنْ وَأَلَيْتُ اللَّهُ هُزُورًا ۚ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفْلَحْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْعُرُوفِ
ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَظْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

وَالْوَالِدَتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
إِمَّنْ أَرَادَ أَنْ يَنْتِمَّ الرَّضَاعُ ۚ وَعَلَى الْوَلَدِ لَهُ

ମାନଙ୍କର ଭରଣପୋଷଣ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବ ; କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ; କୌଣସି ମାତାକୁ ନିଜ ସନ୍ତାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁଃଖ ଦିଆ ନ ଯାଉ ଓ କୌଣସି ପିତାକୁ ତାର ସନ୍ତାନ ସୋଗୁଁ ଦୁଃଖ ଦିଆ ନ ଯାଉ ; ଏବଂ ଦାୟାଦକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ; ଏବଂ ଯଦି ଉଭୟେ ପରସ୍ପର ସମ୍ମତି କ୍ରମେ ଓ ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ବୁଝୁପାନ ବନ୍ଦ କରାଇବା ରାହାଟି ତେବେ (ଏଥିରେ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ବୁମେମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହିଳାର) ବୁଝୁପାନ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛାକର ସେଥିରେ ବୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ଯଦି ବୁମେମାନେ ଯାହା (ପାରିତୋଷିକ) ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଦାନକର ; ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଭୟକର ; ଏବଂ ଜାଣିରାଖି ଯେ ବୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ତାହାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୨୩୫. ଏବଂ ବୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ (ଲୋକ) ମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ (ନିଜ ପକ୍ଷରେ) ପରୁମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ସେ ବୈଧା ପରୁମାନେ ନିଜକୁ ଗରିମାସ ଦଶ (ଦିନ) ଅଟକାଇ ରଖିବା (ଉଚିତ) ; ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନେବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷରେ ଯାହାକିଛି (ମଧ୍ୟ) କରିବେ ତହିଁରେ ବୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ଏବଂ ବୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୨୩୬. ଏବଂ (ସେହି) ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ପ୍ରସାବ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବୁମେମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ସଙ୍କେତ ଦେବାରେ ବା ନିଜ ଅନ୍ତରେ ଗୋପନ ରଖିବାରେ ବୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବନାହିଁ ; ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ବୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବିବ ; କିନ୍ତୁ ବୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋପନରେ (କୌଣସି) ବୁଦ୍ଧି କରନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ (ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି ଯେ) ବୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଉଚିତ କଥା କୁହ ; ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଇଦର ବିଷୟକ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଶେଷ ସାମାନ୍ୟ ଉପନୀତ ନ ହେବ

رَزَقْنَهُنَّ وَكَسَوْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تَكْلَفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ يَوْلِيدَهَا وَلَا مُوَلَّدُ لَهَا يَوْلِيدٌ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا اتَّيْنَكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٥﴾

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَضَّعْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا إِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ زِيَمًا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٦﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ

୧. ଯଦି ବୁଝୁପାନ କରାଉଥିବା କୌଣସି ମହିଳାକୁ ତଳାକ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିତ ପକ୍ଷ ତା' ମାଆ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁସୂଚିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ବୁଝୁପାନ କରାଇବା ଏବଂ ତା' ବଦଳରେ ସେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିତା ଉକ୍ତ ମହିଳାକୁ ଜଣେ ସୁଲଭା ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର ନ ଦେଖାଇ ତାହାକୁ ନିଜ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ଦେବ । ସେହିପରି ପରୁମା ତଳାକ ଦେବାପରେ, ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସ୍ୱଳ୍ପ ବାଧ୍ୟ କରିବା ସମାଜ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ଅନୁସୂଚିତ ପକ୍ଷରେ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ମଧ୍ୟ ସମମାଜନ । ଏହି କାରଣରୁ ଅନେକ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟତ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ବିବାହ ବନ୍ଧନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁଚ୍ଛ ସଂକଳ୍ପ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ତୁମେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହାକିଛି ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ତାହା ଜାଣିବି ସ୍ବତନ୍ତ୍ରୀଂ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଭୟ କର ଓ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସହନଶୀଳ ।

ଭୁ:୩୧

୨୩୭. ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ବର୍ଗ ନ କରିଥିବା ବା ମହର ଛାଡ଼ି ନ କରିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ତଲାକ ଦିଅ ତେବେ ସେଥିରେ ତୁମେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରହିତ ହେବ ଯେ) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୃତ୍ତି ପଦ୍ଧତିରେ କିଛି ସାମଗ୍ରୀ ଦେଉନିଅ ; (ଏହି ବିଷୟ) ଧନବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଓ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ (ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ) ; (ଆମେ) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ (ଏପରି କରିବା) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛୁ ।

୨୩୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ମହର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ପରେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ବର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତଲାକ ଦିଅ ତେବେ (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଯାହା (ମହର) ତୁମେମାନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ତାହାର ଅଧା (ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ) ହେବ କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯଦି ସେ (ମହିଳା) ମାନେ ମାଘ କରିଦିଅନ୍ତି ବା ଯାହା ହାତରେ ବିବାହ ବନ୍ଧନ ଅଛି ସେ ମାଘ କରେ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମାଘ କରିବା ଧର୍ମରୁତାର ଅଧିକ ନିକଟତର ଅଟେ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ସମୟରେ ହିତସାଧନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନାହିଁ ; ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୨୩୯. ତୁମେମାନେ ସକଳ (ପ୍ରକାର) ନମାଜ ଓ (ବିଶେଷତଃ) ମଧ୍ୟାହ୍ନୀ ନମାଜ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ ।

୨୪୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଭୟ କରୁଅଥାତ୍ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପଦଗୁରା ବା ଆରୋହୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ (ନମାଜ ପାଠକର) ; ପରେ ଯେବେ ତୁମେମାନେ ନିରାପଦ ହେବ, ତେବେ ଅଳ୍ପଷ୍ଟଙ୍କୁ ସ୍ବରକ୍ଷା କର, କାରଣ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ (ସେ ସମୟ) ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ତୁମେମାନେ (ପୂର୍ବରୁ) ଜାଣି ନ ଥିଲ ।

الْكِتَابِ أَجَلُهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَسْوِهْنِ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَمِعْهُنَّ عَلَى الْبُيُوعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾

وَأِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسْوِهْنَ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فِضْفًا مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

حُفَظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٣٤﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجًا لَا أَوْ ذُرْبًا ۖ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَدْرُوا اللَّهَ مَا عَلِمْتُمْ ۗ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

୨୪୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ଓ ପରୁମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ପରୁମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଦାୟକ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ (ଘରୁ) ବାହାର ନ କରିବା ଓସର କରାଯିବ। ଉଚିତ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ (ସ୍ବେଚ୍ଛାରେ) ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯାହାକି ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ କରନ୍ତି ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କର (ଓ) ଚକ୍ଷୁ ।

୨୪୨. ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦିଆଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ନିଜ) ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ କିଛି ସାମଗ୍ରୀ ଦେବା ଉଚିତ; ଏହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଏକ ନୈତିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୨୪୩. ଅଛନ୍ତି ଏହିପରି^୧ ଭାବରେ ନିଜ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ତୁମମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ସକାଶେ ସୁସ୍ବରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ବୁଝି ପାରିବ ।

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا ۖ وَصِيَّةٌ لَهُنَّ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَدَرْتُمْ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ عَسَافَ مِمَّنْ لَا حِسَابَ لَهُمْ ۚ فَانْكِحُواهُنَّ ۚ يُغْنِي عَنْكُمْ كِتَابُ اللَّهِ فِي ذَلِكَ ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ خَرَجْتُمْ مِنْهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ خَرَجْتُمْ مِنْهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ خَرَجْتُمْ مِنْهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا ۖ وَصِيَّةٌ لَهُنَّ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَدَرْتُمْ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ عَسَافَ مِمَّنْ لَا حِسَابَ لَهُمْ ۚ فَانْكِحُواهُنَّ ۚ يُغْنِي عَنْكُمْ كِتَابُ اللَّهِ فِي ذَلِكَ ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝

୧. ଏଠାରେ ମୂଳ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'ମାଲୁଫ'ର ଅନୁବାଦ 'ଲାଭଦାୟକ' କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ବିଷୟ ଯାହାକୁ ବୈଧାନିକ ବା ସ୍ବାଭାବିକ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଅଥବା ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ସର୍ବସାଧାରଣ ଲୋକ ବୁଝେ ବୋଲି । ଏଠାରେ ଏହା ଉଚିତାର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ବିଧବାମାନେ ଲଜ୍ଜାକଳେ ପୁନରାୟ ବିବାହ କରିପାରନ୍ତି ଅଥବା ନିଜ ପିତାମାତା ବା ବନ୍ଧୁବନ୍ଧବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୁଲିଯାଇପାରନ୍ତି । ଏପରି କି ଗୁଳିକି କଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଳ ରଖିବା ସକାଶେ ତୁମର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

୨. କେତେକ ସ୍ତରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା-ଚକ୍ରରେ ଚଳାକ ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ତଲାକ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁଯୋଗିତ ଓ ତାହା ପାରସ୍ପରିକ ଖାତାପାତରେ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ପୂରକା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି-ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ରାନୁସାରେ ବିଧବା ନିଜ ପୁରୀୟ ପଣିବ ବୃହତ୍ରେ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିପାରିବ ସେତେବେଳେ ସେହି ଚଳାକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଆବଶ୍ୟକତା ମୁତାବକ ଆଉ କିଛି ଦିନ ଅଧିକ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ବିଶ୍ବାସନୀୟତା ପକ୍ଷରେ ସମାଜନ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମବିଧାନସ୍ମୃତିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲାବେଳେ ସର୍ବଦା ଏପରି ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସକଳ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବିଷୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିବ ଏବଂ ଏପରି ପରଲ ଭାବରେ ବିବରଣୀ ଦିଆଯିବ ଯଦ୍ବାରା ମାନବ-ସମାଜ ପାପ ଓ ଦୋଷକୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ ।

ରୁ:୩୨

୨୪୪. କ'ଣ ତୁମକୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସମାଚାର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର (ସଂଖ୍ୟାରେ) ଆଉ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ନିଜ ବୃହତ୍ ପକାୟନ କରିଥିଲେ ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ମରିଯାଅ” ; ଏହାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିଦେଲେ ; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି (ଅନ୍ୟତ୍ର) ଦୟାଶୀଳ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କୃତଙ୍କ ରୁହନ୍ତି ।

୨୪୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ଏବଂ ଜାଣ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା/ପ୍ରାପକ ।

୨୪୬. କ'ଣ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ନିଜ) ଧନର ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ କାଟି ରଖି ଦେଇ ପାରିବ ? ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ତା' ପାଇଁ ବହୁଗୁଣିତ କରି ବୃଦ୍ଧି କରାଇବେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ଜିଏର ଏହା ମଧ୍ୟ ପରମ୍ପରା ରହିଅଛି ଯେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଧନ) ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଓ (ତାହାକୁ) ବୃଦ୍ଧି କରାନ୍ତି ଏବଂ (ପରିଶେଷରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୨୪୭. କ'ଣ ତୁମକୁ ମୁସାଙ୍କ ପରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସେହି ନେତୃବର୍ଗଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣା ନାହିଁ ? ଯେବେ ସେମାନେ ନିଜର ଜଣେ ନବିଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ) ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କର ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ (ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବୁ ;” ସେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲେ ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ” ; ସେମାନେ କହିଲେ,

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَرَأَنُوبٍ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٢﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعِلِّمُوا أَنَّ اللَّهَ سَبْعُ
عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾
مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۖ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۚ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْوَلَدِ مِنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ لَهُمْ ائْتِنَا لِكُلِّ قَوْمٍ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَاتِلٌ قَالَهُ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَيْهِمْ
الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي

୧. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଘରୁ ବାହାର ଆସିଥିଲେ ସେମାନେ ଥିବା ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ । ସେମାନେ ଫିରାଓନଙ୍କ ଭୟରେ ମିଶରରୁ ଚାଲିଆସିଥିଲେ । ପର୍ବତ କୋରାନ୍ର ବିଭିନ୍ନାନ୍ତ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ମାତ୍ର କେତେ ସହସ୍ର । କିନ୍ତୁ ବାହାରେଲରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଛଅ ଲକ୍ଷ ତିନି ହଜାର ପାଞ୍ଚଶହ ପରୁଣ ବେଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସେହି ତଥ୍ୟକୁ ଶତ୍ରୁକ କରାଯାଇଛି କାରଣ ଛଅ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଏକ ଯାତ୍ରାଦଳ ଅଧିକ ସମଗ୍ର ନ ଦେଇ ଏକ ଜଳଶୂନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟଦେଇ ଶହ ଶହ ମାଲକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରି ପାରିବେନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଜୟ ଲାଭ କରିବା ଶକ୍ତିକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଇଛି । ପରେ ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସମା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୟ ଲାଭ କରିବା ଶକ୍ତି ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

୩. ମୁକ ଶବ୍ଦ 'କର୍' ଅର୍ଥ : (କ)ରଣ (କ୍ଷ)ରଣ ଦେବା(ର)କାଟିବା(ଘ)କାଟି ଅଲଗା କରିବା ।

ଏହି ଆୟତର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଧନ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଅଂଶ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉକ୍ତ ଧର୍ମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । ସତ୍ତ୍ୱେନ୍ଦ୍ରିୟ କେନ୍ଦ୍ର ନିଷ୍ପତ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦେଉଥାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି ରକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କି ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁର । ସେ ଧନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରୁଷ୍ଟ କଲ୍ୟାଣ ସକାଶେ ଦାନ କରିବାକୁ କେବଳ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି ଓ ତତ୍ତ୍ୱେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦଳାକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅନ୍ତି ।

“ଏପରି ହେବ ନାହିଁ ଆମାମାନଙ୍କର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବୁ ନାହିଁ; ଅଥଚ ଆମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଇଛି ଓ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଛି? କିନ୍ତୁ ଯେତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେବଳ) ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନେ ପେଟିନଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଗୃହେ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୪୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନବି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ‘ତାଲୁତ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜହ୍ନ)କୁ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି;” ସେମାନେ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ଆମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଯେତେବେଳେ କି ଆମେମାନେ ରାଜତ୍ବ କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହକଦାର ଅଟୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ (ସେପରି କୌଣସି ଅଧିକ) ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱଚ୍ଛଳତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ?” ସେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତ ଗୃହେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇ(ମେନାଜତ କରି)ଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରମ୍ପରାରେ ବିଦ୍ୟା ଓ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଦାନ୍ୟ(ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

୨୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନବି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କ ରାଜତ୍ବର ପ୍ରମାଣ ଏହା (ମଧ୍ୟ) ଅଟେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏପରି ଏକ) ‘ତାଲୁତ’ ମିଳିବ ଯଦିତେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରଣୀତି (ରହିଥିବ) ଏବଂ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ (ନିଜ ପଛରେ) ଯେଉଁ

سَبِيلَ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٨﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ
قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
إِلْعَامِهِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٩﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا

୧. ମୂଳ ଅରବୀ ଶବ୍ଦ ‘ତାଲୁତ’ର ଅର୍ଥ—(କ) ସିନ୍ଦୁର(ହେଉଛି) ରାଜା ଆକାରରେ ହୃଦୟ । ଏପରି ତାହାର ଶବ୍ଦଟି ହୃଦୟ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । କାରଣ ଶାନ୍ତି ଓ ସନ୍ତୋଷ କେବଳ ହୃଦୟରେ ଘାତ ପାଇପାରେ । ବହୁତ ଦେବତାମାନେ ତାଲୁତଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଉଦୟ ଓ ଉଦାପନ ଛାନ୍ଦିତ କରାଉଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାଧି ଓ ବିଦାନ୍ ସଂସ୍ଥାନରେ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଥିଲେ ।

ବିଷୟ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବେ ତାହାର ଅବଶେଷ ରହିଥିବ ଯାହାକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ବହନ କରିଥିବେ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ (ମୋହନ) ନିଦର୍ଶନ ଅଛି ।”

ଭୂ:୩୩

୨୫୦. ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ‘ତାଲୁତ’ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ନେଇ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଅଜ୍ଞ ଏକ ନଦୀ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ; ସୁତରାଂ ଯେ ତହିଁରୁ (ମନବୋଧ କରି) ଜଳପାନ କରିବ ତା’ର ମୋ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ (ରହିବ) ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ ତହିଁରୁ ଜଳପାନ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଞ୍ଜଳୀଏ ମାତ୍ର ପାନ କରିବ, ମୋ ସହିତ ତା’ର (ନିଶ୍ଚୟ) ସମ୍ପର୍କ ରହିବ (ଏବଂ ତା’ପ୍ରତି ବୋଧାଗୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ) ; ପୁଣି (ଏପରି ହେଲା ଯେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ) ତହିଁରୁ (ଜଳ) ପାନ କଲେ ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ ସେହି ନଦୀ ଅତିକ୍ରମ କରି ଚାଲିଗଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆଜି ‘ତାଲୁତ’ ଓ ତାହାଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସ୍ତରିରୋଧ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର ଆଦୌ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ;” କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ (ଦିନେ ନା ଦିନେ) ଅଜ୍ଞଙ୍କ

تَرَكَ آلَ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ النُّجُفُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمۡ إِن كُنْتُم مِّن مَّؤْمِنِينَ ﴿٢٥٠﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ بِبَيْتِكُمْ
يَهْدِي فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
فَشَرَّبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ

୧. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଚାଲୁତଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଉଚ୍ଚତାପର ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ସୂକ୍ଷ୍ମ କରାଗଲେ ଯାହା ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ହାରୁନଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କଠାରେ ଥିଲା । ବହୁତଟି ଚକ୍ରାନ୍ତ ଅବତାର ସେହି ଅମାନ୍ୟକାରୀ ରକ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଗୋପନ୍ୟ ଶକ୍ତି ବିଷୟକ ସାନ କେବଳ ଅଜ୍ଞତାରେ ରହିଅଛି । ତେଣୁ ଅନୁରାମର ପାଇଁ ସେ ଚାଲୁତଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିବାକୁ ସେ ତୁମଠାରୁ ଏ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣନ୍ତି । ଅନୁରାମର କେବଳ ଧନ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପଦ ରୁହେଁ ବରଂ ସାନ, ବ୍ୟାଧି ଓ ବଳିଦାନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦ ହୁଏ । ଏ ବିଷୟରେ ଚାଲୁତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଦେହରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସୋନ୍ଦ୍ୟ ଓ ଏଥିପାଇଁ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଅଜ୍ଞ ଚାହୁଁ ଚାହାନ୍ତା, ଧାରଣା, ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ତ୍ୟାଗ ଭଳି ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ନିଜେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅନୁରାମମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞତା ଠାରୁ ସଫାକରି ଭାର କରି ଦେଖୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସଂଯମତା ଓ ଧର୍ମଭାବର ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ଯାହା ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ଅନୁରାମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ନହର’ର ଦୁଇଭାଗ ଅର୍ଥ ଅଛି- (କ) ନଦୀ (ଖ) ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି । ଏଠାରେ ଦୁଇଟିସାଜ ଅର୍ଥ ସମାନତାରେ ପ୍ରୟୋଗ୍ୟ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଏହା ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ । ଧନ ପରେ ଧାରଣା ତୁମେମାନେ ଅଜ୍ଞତା ଉପେକ୍ଷାରେ ଶୈଶବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନ ହେଲେ ଯାଇ ତୁମେମାନେ ସଫଳତା ଲାଭ କରି ପାରିବ ।

ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥକୁ ଚୌରାତ ଧର୍ମଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରୁଅଛି । ସେଥିରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ କହ୍ନୁ (ବା ଚାଲୁତ)ଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ନଦୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ଅଜ୍ଞ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଚାହୁଁତା ସଫଳତେ ସୁବ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ଏହି ସୁବ ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଓ ମନବୋଧ କରି ଜଳପାନ କଲେ । ଚୌରାତର ବର୍ଣ୍ଣନା ମୁତାବକ ସେହି ଘଟଣାରେ ତିନିଗଜ୍ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଜଳପାନ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଆଶାପାତନ ଯୋଗୁଁ ଅଜ୍ଞ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ସୁଖରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେହାକୁ ନିଜର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଓ ପରିଶେଷରେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ବିଭୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅନେକ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦଳ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ବହୁବୃତ୍ତ ଦଳ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପୈର୍ବ୍ୟଧାରୀ-ମାନଙ୍କ ସହିତ (ରେହି) ଅଛନ୍ତି (ସୁତରାଂ) ଭୟ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ” ।

بِجَالُوتَ وَجُودُهُ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلْكُوا
لِلَّهِ كَمَ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ عَلَيْهِ تَبَّتْ فِيهِ كَثِيرَةٌ يَا ذِ
لِلَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٠﴾

୨୫୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ‘ଜାଲୁତ’ ଓ ତାହାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ (ସେମାନେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ସହିବାର ଶକ୍ତି ଦିଅ ଓ ରକ୍ଷାକ୍ରମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଦକୁ ସ୍ଥୂଳଭୂତ କର ଓ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أقدامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢١﴾

୨୫୨. ତା’ପରେ ସେମାନେ ଘୋଡ଼ାକୁ ଲମ୍ବା ସ୍ତମ୍ଭାନ କଲେ ଓ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ; ଏବଂ ଦାଉଦ ଜାଲୁତଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକଲେ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜତ୍ୱ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ସ୍ତମ୍ଭାନ କଲେ ; ଏବଂ ସେ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ) ଯାହା କିଛି ଇଚ୍ଛା କଲେ ତାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦାଉଦଙ୍କୁ) ତାହାର ଜ୍ଞାନ ସ୍ତମ୍ଭାନ କଲେ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଦୁଷ୍ଟାମିତ୍ତ) ଦୂରେଇ ନ ରଖନ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ (ଲୋକ)ଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଜରିଆରେ (ଅପସାରିତ ନ କରନ୍ତେ) ତେବେ ପୃଥିବୀ ଓଲଟପଲଟ ହୋଇଯାନ୍ତ ; କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ସେଥିଯୋଗୁଁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସକାଳୁ ନିବାରଣ କରାନ୍ତି ।

فَهُزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَكَلَّ دَاوُدُ جَالُوتَ وَ
أَنَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ وَالْحَكِيمُ وَعَلَّمَهُ مَتَايَسَاءُ وَ
لَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

୨୫୩. ଏହିଗୁଡ଼ିକ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣର ନିଦର୍ଶନ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ଆବୃତ୍ତି କରୁଅଛୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେ ସତ୍ୟ ଉପରେ (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଅଛ ; ଏବଂ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الرُّسُلِينَ ﴿٢٣﴾

୧. ଆରବଂ ଭାଷାରେ ‘ଜାଲୁତ’ ଏକ ଗୁଣ୍ଡାଚର ସଂଜ୍ଞା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଗୋଟିଏ ଜାଲୁତ କୁହାଯାଏ ଯିଏ ଦେଶରେ ବୁଝା କଲେ ବା ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ଏଠାରେ ଜୁନୁ ଓ ଯକିନି ଦାଉଦ ଉଭୟଙ୍କ ଶତ୍ରୁକୁ ଜାଲୁତ କୁହାଯାଇଛି ।

ଭାଗ-୩

୨୫୪. ଆମେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ଉତ୍ତରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉଥିଲୁ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକଙ୍କୁ ନୂତନ ବିଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଝୁକନାରେ ସେମାନଙ୍କର ପଦ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ନୂତନ ବିଧାନ ନ ଥାଇ ତାହାଙ୍କ ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ) ; ଏବଂ ଆମେ ମରିୟମ ନଦୀର ଇସାକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣମାନ ଦେଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଝୁରା ତାହାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବା ପରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରିନଥାନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ; ପକରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅବିଶ୍ୱାସ କଲେ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଏହି ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରି ନଥାନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ହିଁ କରନ୍ତି ।

ଭୁ : ୩୪

୨୫୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ରୟ-ବିକ୍ରୟ, ବନ୍ଧୁତା ଓ ସୁପାରିଶ ଚଳିବ ନାହିଁ ସେଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଅଛୁ ସେଥିରୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କର ; ଏବଂ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଦେଶକୁ ଅବଲମ୍ବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ (ନିଜ ଉପରେ) ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٥﴾

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَيَنْفَرُ مِنْ أَصْنَوْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا ۚ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٣٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٥﴾

୧. ମୂଳ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'କଲାଫ୍'ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଶ୍ରଦ୍ଧାସ୍ପଦ ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ ଅବତାର ବା ନବି ବିଧାନବାର ଅବତାର ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ କେବଳ ନବି ପଦରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଛନ୍ତି ଅଥଚ ନୂତନ ବିଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ 'କେତେକ' କେବଳ ଜଣେ ନବିଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି ଓ ସେହି ନବି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨୫୬. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ଚିରଜୀବୀ, (ଓ ସେ ସ୍ୱୟଂ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ (ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର) ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା; ତାହାକୁ ତହା ଆସେ ନାହିଁ କି ନିଦ୍ରା (ସ୍ୱପ୍ନ କରେ ନାହିଁ); ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି (ତୋହା) ତାଙ୍କର ଅଟେ; ଏପରି କିଏ ଅଛି ଯେ ତାଙ୍କ ବିନାଲୁମ୍ବିତରେ ତାଙ୍କ ସମାପରେ ପୁରାରିଖ କରିପାରିବ ? ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଯାହା ଅଛି ସେ (ତୋହାକୁ) ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିନା ଇଚ୍ଛାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଲାଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ତାହାଙ୍କର ସିଂହାସନ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ବ୍ୟାପୀ ରହିଛି ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ତାଙ୍କୁ କ୍ଲାନ୍ତ କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ଓ ମହାନ ।

୨୫୭. ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବାଧ୍ୟ-ବାଧକତା ନାହିଁ; (କାରଣ) ସତ୍ପଥ ଓ ଅସତ୍ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦ ଭଲଗୁଡ଼େ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଯାଇଅଛି; ସୂଚରୀ (ଜାଣିରଖ ଯେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ) ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର (କଥା ମାନିବାକୁ) ଅସ୍ୱୀକାର କରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରେ ସେ ଏପରି (ଏକ) ଶତ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦରଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ବୃଦ୍ଧ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିଛି ଯାହା (କଦାପି) ଭାଙ୍ଗିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା ଏବଂ ସର୍ବେ ।

୨୫୮. ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଆଣନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିରୋଧକାରୀ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି; ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକରୁ ବାହାର କରି ଅନ୍ଧକାର ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଆନ୍ତି; ସେମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନେ ରହିବେ ।

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ⑥

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ⑦

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑧

୧. ଅନ୍ଧକାର ଶବ୍ଦ 'କୁର୍ବି'ର ଅର୍ଥ— ଅସର, ସିଂହାସନ, ସ୍ଥାନ, ସମରା ଓ ଆଧିପତ୍ୟ । ଏଠାରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ ସିଂହାସନ ରଖାଯାଇଛି ଅଥଚ ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଏହା ପାଇଁ ସମଯୋଗ୍ୟ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଏକତ୍ୱ ଓ ତାହାଙ୍କ ମହାନ ଗୁଣାବଳୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଚର୍ଚ୍ଚନା ଅଛି । ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ଏହି ଆୟତକୁ କେବଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସର୍ବାଙ୍ଗ ଆୟତ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି । (ମୁସଲିମ୍)

ରୁ : ୩୫

୨୫୯. କ'ଣ ରୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ରାଜତ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲା : (ଏହା ସେତେବେଳର ଘଟଣା ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ (ତାହାକୁ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସଂହାର କରନ୍ତି”; ତା'ପରେ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ (ମଧ୍ୟ) ଜୀବନ ଦେଉଛି ଓ ସଂହାର କରୁଛି”; ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, “ଯେଦି ଏହା ଠିକ୍ ଅଲ୍ଲାହ ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପୂର୍ବ (ଦିଗ)ରୁ ଉଦୟ କରାଉଛନ୍ତି (ଏବେ) ରୁମେ ତାହାକୁ ପଶ୍ଚାତ (ଦିଗ)ରୁ ଉଦୟ କରାଅ”; ଏଥି ଉଭୟରୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ (ଏପରି ଘଟିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ (ସଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ।

୨୬୦. ଏବଂ (କ'ଣ ରୁମେ) ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ (କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲ) ଯେ ଏପରି ଏକ ସହର ପାଖ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲା ଯାହାର (ଗୃହ) ଛାତଗୁଡ଼ିକ ଭୃଷ୍ଟ

أَمْ تَرَى إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالنَّفْسِ مِنَ الشَّرْقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ قَبِهُتِ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

أَوْ كَالَّذِي مَزَعَ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا

୧. କେତେକ ରାଜ୍ୟକାରୀ ମତରେ ସହରର ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ଦୂର୍ବଳତାକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଚର୍ଚ୍ଚା ବିଶୟସବୁକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ଦେଶବାସୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ନକ୍ଷତ୍ର ଉପାସନା କରୁଥିବାରୁ ଏବଂ ସ୍ତବ୍ୟେକ ସାକ୍ଷୀର ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କଥିବାରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାରୁ, ସେତେବେଳେ ସଚ୍ଚିନ୍ତା ଚିତ୍ତ କେବେ ସେତେବେଳେ ସହରର ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ— ଆମର ସେହି ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଯାହା ତୁମର ଅଧିକାରକୁତ । ପରନ୍ତୁ ଆମର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ଯେଉଁ ପରମ୍ପରା ଗୁଳିଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଧିକାର । ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ତୁମର ଚିନ୍ତାଧାରା ହେଉଛି ଯେ ସେହି ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ଚକ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଅଧିକାରୀ ଓ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପରିଗଣିତ । ସ୍ମୃତିରା* ଯଦି ରୁମେ ସେହି ଅଲ୍ଲାହ, ଯାହାଙ୍କ ସହରେ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ଚକ୍ର ପରିଗଣିତ ହେଉଛି, ତେବେ ରୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପୂର୍ବଦିଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ କରାଅ । ଏହି ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ସେ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଯଦି ସେ କହିଥାନ୍ତା ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୁହଟି ବର* ମୁଁ ନିଜେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଉଦିତ କରାଉଛି ତେବେ ସେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟତା ତାକୁ ବିରୋଧ କରିଥାନ୍ତେ ଓ ପଶ୍ଚାତ୍ୟାନ୍ତେ ଯେ କ'ଣ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାଦେବତାଙ୍କ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ଏପରି ଘଟଣା ସେ ନାମକ ରହିବା ଶ୍ରେୟସକର ନୁହେଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟତା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଛାତପତ୍ତ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା ଓ ପରେ ଜାଲଗୁଡ଼ିକ ଭୃଷ୍ଟ ପଡ଼ିଥିଲା । କେତେକ ରାଜ୍ୟକାରୀ ଏହାକୁ ‘ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା’ ଅର୍ଥ କରିଥାଆନ୍ତେ; ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍, କାରଣ ଏତଦ୍ୱାରା ସେହି ଘର ଜନଶୂନ୍ୟ ହେବା ମଧ୍ୟ ଲୁଚାଇଛି । ଗୁମ୍ଫାମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତା କାଳ ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ପରେ ଛାତ ଭୃଷ୍ଟ ପଡ଼େ । ତେଣୁ ସେହି ସହର ଗୁମ୍ଫାମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ଜନଶୂନ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ ବରଂ ସହରବାସୀ ସେହି ସହର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସ୍ଥାନିୟତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାରୁ ହୋଇ ପଡ଼ିଗଲା । ବହୁତଃ ସେହି ସହର ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳେକାଳୀନ ବୁଦ୍ଧିବଳର ସମାପ୍ତି ଫଳସ୍ୱରୂପ ଶୂନ୍ୟତା ହେଉଥିଲା । ସେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଳୀ ଅବତାର ଲୋକାଲୋକକୁ ବଦାଳି ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଇବାକୁ ସେଠାକୁ ନେଇଥିଲେ । କେବଳେକାଳୀନ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଲୋକମାନେ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଲୋକାଲୋକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ଓ ତାହାର ପୂର୍ବ ଗୌରବ ସେଠାରୁ ଆସିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ନିକଟରେ ସାଥୀନା କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମର୍ମସ୍ପର୍ଶ ସାଥୀନା ସ୍ତ୍ରୀ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ଶହେବର୍ଷ ପର କେବଳେକାଳୀନ ଚିତ୍ତ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଲୋକ ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଲୋକାଲୋକ ଶହେବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଗଲା । ଏହି ଆସତର ସାକ୍ଷୀ ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ସେ ମରିଯାଇଥିବା ଓ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଶହେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ିଗିଥିବା ବିଶୟକୁ କେବଳ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ବା ଅନ୍ତର୍ଲୋକ ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ମଧ୍ୟ ଭଲରୂପେ ବୁଝିପାରିଥିଲେ ଯେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସମ୍ମାନମାନେ ଶହେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରାଧୀନ ରହିବେ ଓ ସେହି ସମୟରେ ଇବ୍ରାହିମ ଜୀବିତ ଅଧିଷ୍ଠିତର ଘରୁ ବାହାରିବେ । ବହୁତଃ କେବଳେକାଳୀନ ପୂର୍ବଲୋକର ସେହିଭାବୁ ଠିକ୍ ଶହେ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା । ଏଠାରୁ ଲୋକାଲୋକକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ମୁସ୍ତିମତ୍ତ ସମ୍ଭବ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ପଡ଼ିଥିଲା ; (ଏହା ଦେଖୁ) ସେ କହିଲା, “ଏହାର ଧୂଂସ ପରେ କେତେ ଅଲୁଅ ଏହାକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବେ ?” ତା’ପରେ ତା’କୁ ଅଲୁଅ ଏକଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ଯୁତ (ଅବସ୍ଥାରେ) ରଖିଲେ ; ତା’ପରେ ତା’କୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ପଚାରିଲେ, “ହେ ମୋର ଭକ୍ତ ! ତୁ କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ରହିଲୁ ?” ସେ କହିଲା, “ମୁଁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ଗୋଟିଏ ଦିନ ବା ଦିନର କିଛି ଅଂଶ ରହିଥିଲି ;” (ତତ୍ପରେ ଅଲୁଅ) କହିଲେ, “(ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍) ଏବଂ ତୁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ଏକଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲୁ ;” ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁ ନିଜ ଆହାର ଓ ପାନୀୟକୁ ଦେଖ, ତାହା ପରି ଯାଇ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୋ ଗଧକୁ (ମଧ୍ୟ) ଦେଖ ; (ଏବଂ) ସେ ଉଭୟ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଦେଖୁ ବୁଝି ନେ ଯେ ତୋ’ର ଚିନ୍ତାଧାରା ଯେପରି ନିର୍ଭୁଲ ମୋର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ନିର୍ଭୁଲ ଅଟେ ; ଏବଂ ଆମେ ତୋତେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିବା ସକଳ ଶ ଏପରି କରିଥାନ୍ତୁ ; ଏବଂ (ଏହି) ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ, ଆମେ କିପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରଖି ରଖି ଦେଉଛୁ ; ଏବଂ ତା’ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ମା’ସ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରୁଛୁ ; ସ୍ୱତରା* ଯେତେବେଳେ ତା’ ନିକଟରେ (ବାସ୍ତବତା) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଜଣେ ଯେ ଅଲୁଅ (ଯାହା ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି) ସେସବୁ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମର୍ଥ ।”

୨୬୧. ଏବଂ (ଏହି ଘଟଣାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କିପରି ଯୁତକୁ ଜୀବିତ କରୁଅଛ ତାହା ଆମକୁ ଦେଖାଉଥିବ ?” (ଅଲୁଅ) କହିଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଶ୍ୱାପନ କରିନାହିଁ”, ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ “କାହିଁକି ତୁମେ

فَأَمَّا تِلْكَ الْأُمَّةَ ٱللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثْنَا قَالٍ كَمْ لَبِثْتُ قَالٍ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالٍ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ فَٱنظُرْ إِلَى طَارِكٍ وَشَرَابِكِ لَمْ يَتَسَنَّهٖ وَٱنظُرْ إِلَى جَارِكِ وَلَيَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَٱنظُرْ إِلَى ٱلْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهُهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالٍ أَعْلَمُ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦١﴾

وَاذ قَالِ لِإِبْرَاهِيمَ رَبِّ اَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالِ اَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالِ بَلَىٰ وَلَكِنْ لَّيَطْمِئِنَّ قُلُوبِي قَالِ

* ୧. ମୂଳ ଆୟତର ଶବ୍ଦ ‘ବାକ’ କୁ ଦୁଇଟି ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି : (କ) କୌଣସି ଗଣ୍ଡିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାପାଇଁ, (ଖ) ସ୍ୱପ୍ନମୋକ୍ତ ଗଣ୍ଡିକୁ ଖଣ୍ଡନକରିବା ଅର୍ଥସ୍ଥାୟ ନ ଥାଇ ବରଂ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବାପାଇଁ । ଏଠାର ଗଲୟ ଯଥାର୍ଥ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଲୁଅକର ନବିଙ୍କ ଗଣ୍ଡିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ଅର୍ଥସ୍ଥାୟ ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି ; ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ତୁମେ ଏ ବିଷୟକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁବ ତେବେ ଗଣ୍ଡିପାଇଁକି ଯେ ତୁମେ ଏକଶତ ବର୍ଷ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଟିବାହିତ କରିଛ । ଯେହେତୁ ନବିଙ୍କ ଗଣ୍ଡି ସ୍ଥାନରେ ଯଥାର୍ଥ, କାରଣ ସେହି ନବି ଅଲୁଅଙ୍କ ଗଣ୍ଡିକୁ ସାଧାରଣ ଦେଇ ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଦୋଷଯୁକ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟପାଦିତ କରାଇବେ ସେହି ହେତୁ ଅଲୁଅ ନବିଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରୁ ନ ଥିବା ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଦେଖାଯାଏ ।

ଉକ୍ତ ଅଲୌକିକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷକାରୀ ଅଟି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଦେଖୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମନରେ ଏହାର ସତ୍ୟତା କିପରି ଗୋଷାପାତ କରିବ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ, ପାନୀୟ ଓ ଗଧ ସ୍ପଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି ।

* ୨. ବିଶ୍ୱାସ କରିବା (ଇମାନ) ଓ ହୃଦ୍‌ବୋଧ ହେବା (ଇତିମାନ) ମଧ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି । ସ୍ୱର୍ଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ଲୋକ ସରକାରରେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେ ଅଲୁଅ ସବୁକିଛି କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହା ତା’ ନିଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଘଟିବ ବୋଲି ସେ ନିର୍ଭୟଯୋଗ୍ୟ ଭରତ ପାଇଥାଏ । ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଅଲୁଅଙ୍କ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୋଷନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୋଷ ତଥା ଇମାନ ବଂଶଧରଙ୍କ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ଦୃଢ଼ତା ନିମିତ୍ତ ଏପରି କହିଥିଲେ । ଇସ୍ଲାମରେ ଇବ୍ରାହିମ ସଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେଇ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ନ ଥିଲେ ତରଂ ତାଙ୍କ ମନରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଶ୍ୱସ୍ତ ଇନ୍ତିବାକୁ ସେ ଏପରି ପୂର୍ବରୁଥିଲେ ।

(ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରାପନ କରିଥାଉ) କିନ୍ତୁ ଆମର ହୃଦୟର ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଆମେ ପଚାରିବୁ : “ ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, “ଆଜ୍ଞା ତୁମେ ଚାରିଗୋଟି ପକ୍ଷୀ ଆଣ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ପୋଷା ମନାଅ ; ତା’ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ପାହାଚ ଉପରେ (ବୋଇଲ) ରଖ ; ଚପ୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ ; ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ହୁତ ପକ୍ଷରେ ଆସିବେ ଏବଂ ମନେ ରଖ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।”

ରୁ : ୩୬

୨୬୨. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର) ଉପମା ସେହି ଶବ୍ଦର ଏକ ବାକ ସହିତ ତୁଳନାୟ ଯେଉଁଥିରୁ ସାତଗୋଟି ଶବ୍ଦସମ୍ବଳ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ଏକଶତ ବାକ ଥାଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ (ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ) ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଦାନ୍ୟ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତି ।

୨୬୩. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ବ୍ୟୟ କରିବା ପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ (ନିଜ) ଉପକାର ବଞ୍ଚାନ୍ତି ନାହିଁ ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ବିଫଳ ନାହିଁ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ (ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର) ପ୍ରତିଫଳ ରଞ୍ଜିତ ଅଛି ; ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଡୁଝୁଡ଼ା ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୬୪. ମଧୁର ବଚନ (କହିବ) ଏବଂ (ଦୋଷ) କ୍ଷମା କରିବା ସେ ବାନ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଯାହା ପରେ କ୍ଲେଶ ଦେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଥାଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ସହନଶୀଳ ।

୨୬୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଉପକାର ବଞ୍ଚାଣି ଓ କ୍ଲେଶ ଦେଇ ନିଜ ଦାନକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ଯେ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ଧନ ବ୍ୟୟ କରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ ନାହିଁ ; କାରଣ ତାହାର ଅବସ୍ଥା ସେହି ଶିଳାର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଯାହା ଉପରେ କିଛି ମାଟି ପଡିଥାଏ ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଭାଷଣ ବର୍ଣ୍ଣା ହେବ ।

୧. କେଟେକେ ମତରେ ସ୍ୱରିଗୋଟି ପକ୍ଷୀକୁ ମାରି ସେମାନଙ୍କ ମା’ପ ଖଟୁଥିବା ଏକତରଫ କରି ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପର୍ବତ ଉପରେ ରଖିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ କହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ପକ୍ଷୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ଉପରେ ଗ୍ରାପନ କରିବା ବିଶୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସ୍ୱରିଗୋଟି ପକ୍ଷୀଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏକ ଇତିହାସ ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯିତ ରହିଥିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରପାୟା ଉତ୍ତାରିମାନଙ୍କ ବଂଶଧର ସ୍ୱରିଧର ଉଲଟି ଓ ସ୍ୱରିଧର ଅବନତିର ସମ୍ବୁଞ୍ଜାନ ହେବେ ।

فَخَذَ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصَرَّهُنَّ لَيْلِكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ ۖ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٦﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَبْتَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ ۚ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتِمُّونَ مَا اتَّفَقُوا مَعًا وَلَا آذَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَلِيمٌ ﴿٣٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالسَّتِ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

ଫଳରେ ତାହାକୁ (ଧୋଇ ପୁଣି) ପରିଷ୍କାର ଶିଳା କରିଦିଏ ; ସେମାନେ (ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ) ଯାହା କିଛି ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୁଏ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏଭଳି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ସେଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୬୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରାତିଭାଜନ ହେବା ପାଇଁ ଓ ନିଜକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟର ଉପମା ଉକ୍ତ ଗୁମି ଉପରେ ଥିବା ଏକ ଉଦ୍ୟାନର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଯେଉଁଠାରେ ବହୁଳ ବୃକ୍ଷ ହେଲେ ତାହା ଦୁଇଗୁଣ ଫଳ ଦିଏ ; ଏବଂ ବହୁଳ ବୃକ୍ଷ ନ ହେଲେ ଅଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ ହୁଁ (ତାହା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ) ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ।

୨୬୭. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ଯେ ତାହାର ଖଜୁରା ଓ ଅଳ୍ପରର ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥିବ ଯାହାର ନିମ୍ନଭାଗରେ ଝରଣା ବହୁଥିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ସେଥିରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଫଳ ମିଳୁଥିବ ତଥା ଯେତେବେଳେ ତାହାର ବାର୍ଷିକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଇଥିବ ଓ ତାହାର ପିଲାମାନେ ଛୋଟ (ଛୋଟ) ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ସେହି ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଦୂର୍ଦ୍ଦିବାତ୍ୟା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଯହିଁରେ ଅଗ୍ନି (ସଦୃଶ ଉଭାପ) ଥାଏ ଓ ତାହାକୁ ପୋତି ଦିଏ (ଦେଖ) ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ (ହିତ) ପାଇଁ ଏପରିଭାବରେ ନିଜ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଭାବିଚିନ୍ତି (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବ ।

ରୁ : ୩୭

୨୬୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛ ସେଥିରୁ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁମାନ ଏବଂ ଯାହା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଲାଗି ଭୂମିରୁ ବାହାର କରିଅଛୁ ତା ମଧ୍ୟରୁ ପୋଷ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କର ; ଏବଂ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ (ଏପରି) ନିକୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ତୁମେ ନିଜେ ପ୍ରସଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କର ; ଏବଂ ମନେରଖ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ(ଓ)ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

୨୬୯. ସଇତାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦରିଦ୍ରତାର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଛି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଲଜ୍ଜତା ବିଷୟରେ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମହାନ୍ କ୍ଷମା ଓ ଅନୁଗ୍ରହର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଦାନ୍ୟ(ଓ)ସର୍ବଶକ୍ତ ।

عَلَيْهِ تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَكَرَّكَ صَلْدًا ۖ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْيِئًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ كُلَّهَا وَضِعْفًا لِّمَن يُؤْتِيهَا وَابِلٌ فَكُلُّهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

أَيُّدٍ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّتٌ ضَعُفٌ ۖ لَهُ فَاصَابُهَا بِإِعْصَارٍ ۖ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا يَتَسَوَّاهُ الْغَيْبُ ۚ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَجْدِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْوُواهُ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي خَبِيرٌ ۝

الشَّيْطَانُ يَبْدُكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ ۖ وَاللَّهُ يَعِدْكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝

୨୭୦. ସେ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାକୁ ଚତୁଷ୍ଟାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଚତୁଷ୍ଟାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ (କାଶିରଖ ଯେ) ବାସ୍ତବିକ ତାହାକୁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତଲାଭଦାୟକ ପଦାର୍ଥ ମିଳିଯାଇଛି; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ) ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أُولَ الْأَبْنَاءِ ⑥

୨୭୧. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ମଧ୍ୟ ବୁଝେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କର ବା ଯାହାକିଛି ମାନସିକ କର; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ତାହା ଜାଣନ୍ତି (ସେ ତାହା ର ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ) ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ⑦

୨୭୨. ଯଦି ବୁଝେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଦାନ କର ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତସ୍ଥ (ପଛ) ଅଟେ ଏବଂ ଯଦି ବୁଝେମାନେ ତାହା ଗୋପନରେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ କର ତେବେ ତାହା ବୁଝେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉକ୍ତସ୍ଥର ହେବ ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ଏଥିଯୋଗୁଁ) ବୁଝେମାନଙ୍କର ଅନେକ ଦୁଷ୍ମନ୍ତକୁ ବୁଝେମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରି ଦେବେ; ଏବଂ ବୁଝେମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଅଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

إِنْ بُدُّوا الصَّدَقَاتِ فَيَعْنَاهُمْ وَإِنْ تَخَفَوْهَا وَ
تَوَتَّوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ مِنْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑧

୨୭୩. ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥଗାମୀ କରାଇବା ଦାୟିତ୍ୱ ବୁଝେ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ତାହାକୁ ସତ୍‌ପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ବିଶୁଦ୍ଧ ଧନ ବୁଝେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କର— ଓ ପ୍ରକୃତରେ ବୁଝେମାନେ ଏପରି ବ୍ୟୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପା ହାସଲ କରିବା ସକାଶେ କର— ତାହାର ଲାଭ ବୁଝେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ବିଶୁଦ୍ଧ ଧନ ବୁଝେମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବ ତାହା ବୁଝେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଫେରାଏ ଦିଆଯିବ; ଓ ବୁଝେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ⑨

୧. ଖୋଲାଖୋଲି ଦାନ କରିବା ଓ ଲୁଚାଇ ଦାନ କରିବା, ଗରିବକୁ ଲାଭଦାୟକ ପ୍ରଦାନ କରେ । ପ୍ରଥମ ସ୍ତବ୍ଧର ଦାନ ଦୁଇା ଅନ୍ୟମାନେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତବ୍ଧର ଦାନ ଦୁଇା ଦାନସ୍ତ୍ରହତ୍ୟା ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ସାଧାରଣରେ ସକାରୀ କରାଯାଏ ନାହିଁ ଓ ଦାନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଗର୍ବିତ ହେବାର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

୨୭୪. (ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦାନ) ସେହି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅବରୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଅଛି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶରେ (ସୁଜ୍ଜହରେ) ଚଳପ୍ରଚଳ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ ଭିକ୍ଷା କରିବାକୁ ନିତର ରହୁଥିବା ଯୋଗୁଁ (କେଣେ) ଅପରିଚିତ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭାବହୀନ ବୋଲି ମନେ କରେ; ସେମାନଙ୍କ ଚେହେରାର ବାହ୍ୟ ଲକ୍ଷଣକୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିବ; ସେମାନେ ଛୋକମାନଙ୍କୁ ଅତୁଳ୍ୟ ପୂର୍ବକ ଭିକ୍ଷା ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ବିଶୁଦ୍ଧଧନ ଅଲ୍ଲାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟକର ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭଲଲୁପେ ଜଣାଅଛି;

ରୁ: ୩୮

୨୭୫. ଯେଉଁମାନେ ଦିବାରାତ୍ର ନିଜର ଧନକୁ ଗୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ (ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ପଥରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରସ୍କାର (ଗଞ୍ଜିତ) ଅଛି; ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ କି ଦୁଃସ୍ୱଚ୍ଛ ହେବେ ନାହିଁ।

୨୭୬. ଯେଉଁମାନେ ସୁଧ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଦୃଶ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସଜ୍ଜତାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ପାଗଳାମାନ) ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ; (ଏପରି ଅବସ୍ଥା) ଏଥିଯୋଗୁଁ ହୁଏ ଯେହେତୁ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “(କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ ମଧ୍ୟ) ଅବିକଳ ସୁଧ ସଦୃଶ ଅଟେ”; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ (କ୍ରୟ) ବିକ୍ରୟକୁ ବୈଧ ଓ ସୁଧକୁ ଅବୈଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ (ମନେନଶ୍ଚ ଯେ) ଯାହା ପାଖକୁ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ଉପଦେଶ ଆସିବା ପରେ ସେ ତାହାକୁ ଶ୍ରବଣ କରି ଯହାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଧ ବ୍ୟବସାୟକୁ ନିତର ହୁଏ ଚେତେ ଯାହା (ନେଣ ଦେଣ) ସେ ପୂର୍ବରୁ କରିସାରିଛି ସେଥିରେ ଲାଭ ତାହାରି ଅଟେ ଏବଂ ତାହାର ମାମଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚାର) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେଥିରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ, ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପଡ଼ି ରହିବେ।

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْبَبُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاءًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْئِيلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقْوَمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّا الْبَائِعُ مِثْلَ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

୧. ଦୁଇ ଜିମ୍ମର ଦାନ ଅଛି - ସାଧ୍ୟବାସ୍ତବ (କେନ୍ଦ୍ର) ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ (ସେନ୍ଦ୍ର)। କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଧନ ବା ଦ୍ରବ୍ୟ ହିସାବ କେନ୍ଦ୍ର କରାଯାଇ ସଜ୍ଜତାନଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଏ, ଅନ୍ୟତ୍ର, ବିଧି ଓ ପ୍ରୟୋଗମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଏ। ସୁଜ୍ଜହ ଏ ସଜ୍ଜତାନ ଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ ସୁଜ୍ଜହଙ୍କୁ କୌଣସି ବ୍ୟତିଷେଷତା ପରେ କୃତକ୍ଷ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ। ଏହା ସଜ୍ଜତାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଏକ ଶୂନ୍ୟ। ବ୍ୟତିଷେଷକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଦାନ କରାଯାଏ ତାହା ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ହୋଇଥିବାରୁ ତାହାକୁ ଯଦକ୍ଷ କୁହାଯାଏ। ଏହା ଧନବାନଙ୍କ ମନରେ ସେମାନଙ୍କ ଦରିଦ୍ର ବାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସଜ୍ଜତାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ କରାଏ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ମନରେ ସେମାନଙ୍କ ହିତକାଂକ୍ଷା ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ମନୋଭାବ ଜନ୍ମାଏ। ଏସକାର ଦାନଦ୍ୱାରା ସ୍ୱକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀର ଧର୍ମିକତାକୁ କଂମନ କରାଯାଇପାରେ।

୨୭୭. ଅଲ୍ଲାହ ପୁଧକୁ ଲୋପ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି କଠୋର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ତଥା) ପାପୀୟ ପଦକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ (ମନୋଯୋଗ ସହିତ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ପୁରସ୍କାର (ରାଜିତ) ଅଛି; ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ କି ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୭୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ପୁଧର ଅବଶିଷ୍ଟ (ଅଂଶ) ଛାଡ଼ିଦିଅ ।

୨୮୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି ନ କର, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ଆଘାତ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ । ମନେକର ଓ ସେଥିପାଇଁ ସାବଧାନ ହୁଅ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ପୁଧ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସଂକଳ୍ପରେ) ଅନୁତାପ କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତୁମର ମୂଲ୍ୟଧନକୁ ଆଦାୟକରିବା ବିଧେୟ; (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ତୁମେମାନେ (କୋହାରି ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ ନାହିଁ କି ତୁମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୨୮୧. ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ରଣଗ୍ରସ୍ତ ଆଦି, ତେବେ ସେ ସମର୍ଥ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ଅବସର ଦେବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣିଥାଅ ତେବେ (ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟଧନ ମଧ୍ୟ) ତାହା ସ୍ୱରୂପ ଛାଡ଼ିଦେବା ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୨୮୨. ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର; ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛି ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

يَسْحَقُ اللَّهُ الزُّبُلَا وَيُزِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يَبْسُ
كُلَّ كَفَّارٍ أَتِيْمٍ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الزُّبُلَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِنْ تُبْتَغُوا فَلََكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ
وَلَا تُظْلَمُونَ ۝

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ تَفْتَأُ ثُمَّ تُؤْتَىٰ كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

୧. କେତେକ ଆପଣ କରନ୍ତି ଯେ ଅଣମୁସଲମାନମାନେ ପୁଧ ଗ୍ରହଣ କରି ଉଚିତ୍ କରୁଥିବା ବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ପୁଧ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କ୍ଷତି ସହ୍ୟକ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ ପୁଧଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା କାହାକୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ ପୁଧ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଥିବା କାହାକୁ ଧୂସର ମୁଖରୁ ରକ୍ଷାକରିବେ ବୋଲି ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ବାଣୀ ଅଛି । ତେଣୁ ସମ୍ପ୍ରତି କେତେକ ଦେଶରେ ପୁଧସ୍ତ୍ରୀୟ ଉପାର ଦେବାପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେଇଛି । ରଣଦାତାଙ୍କ ଅପରିଣାମଦର୍ଶୀ ମନୋଭାବ ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କର ତଥା ଦେଶର କେତେ ଯେ କ୍ଷତି ହେଉଛି ତାହା ଜନନୀ କରିବା କଷ୍ଟକର । ସେହିପରି ରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପରିଶେଷ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ନ ଥିବେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅନେକ ମର୍ଯ୍ୟଦା ସଂରକ୍ଷଣ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ଚିନ୍ତା ନ କରି ସେ ରଣ କରିବାକୁ ଚପଲ ହୁଏ । ଏବେ ଅନେକ ଦେଶ ଧନଶାଳୀ ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ରଣ ସଂଗ୍ରହ କରି ନିଜ ଦେଶବାସୀଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ବ୍ୟୟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ପରିଶେଷରେ ଉଭୟ ବିଜିତ ଓ ବିଜେତାଙ୍କର ଅପୁରଣ୍ୟ କ୍ଷତି ହୁଏ ।

ରୁ : ୩୯

୨୮୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ କରକ ନିଅ ତେବେ ତାହାକୁ ଲେଖୁପକାଅ ଏବଂ କୌଣସି ଲେଖାଳି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୁଟି କରା ହୋଇଥିବା ବୁକ୍ତିକୁ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବରେ ଲେଖୁ ଦେଉ ଏବଂ କୌଣସି ଲେଖାଳି ଲେଖୁଦେବାକୁ ମନା ନ କରୁ ; କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଲେଖୁଦେବା ଶିଖାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖୁଦେଉ ଓ ଯାହାଠାରେ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଅଛି ସେ ହିଁ ଲେଖାଲ ନେଉ ଏବଂ ଲେଖାଇବା ସମୟରେ ସେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ରଖୁ ଏବଂ ଏଥିରେ କିଛି କମ୍ ନ କରୁ ; ଏବଂ ଯଦି ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୋଇଥାଏ ବା ଦୂର୍ବଳ ହୋଇଥାଏ ବା ନିଜେ ଲେଖାଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖୁ ନ ଥାଏ ତେବେ ତା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହକ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବେ (ଦଲିଲ) ଲେଖାଇ ନେଉ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ଘଟଣା ବେଳେ ବୁଲ ଜଣି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କର ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ଉଭୟ (ସାକ୍ଷୀ) ପୁରୁଷ ହୋଇନଥାନ୍ତି ତେବେ (ଘଟଣା ସମୟର) ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ) ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରୁଥାଅ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ଦୁଇଜଣ ମହିଳାଙ୍କୁ (ସାକ୍ଷୀ କର) ; (ଦୁଇଜଣ ମହିଳା ସାକ୍ଷୀ ବିଷୟକ ସର୍ବ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଛି) ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପାସୋରିଯିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟକୁ (ବିଷୟଟି) ମନେ ପକାଇ ଦେବ ; ଏବଂ ଯେବେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଡକରା ହେବ ତେବେ ସେମାନେ ମନା ନ କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ତାହା ଛାଡ଼ି (ନେଣ ଦେଣ) ହେଉ କି ବଡ଼, ତୁମେମାନେ (ପରିଶୋଧର) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସମେତ ତାହାକୁ ଲେଖୁବାର ଅବହେଳା କର ନାହିଁ ; ଏ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଅଟେ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ (ପ୍ରଦାନ)କୁ ଅଧିକ ଯଥାର୍ଥ କରାଇଥାଏ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳିଶ ଏପରି ବିଷୟକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ (ସୁତରାଂ ନେଣ ଦେଣକୁ ଲେଖୁପକାଇବା ଆବଶ୍ୟକ) ; ଯେଉଁଙ୍କୁ ହାତକୁ ହାତ କାରବାରରେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ (ମାଲ ଓ ଧନ) ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ (କରି ଯଦି ସେହି ସମୟରେ କାରବାର ସମାପ୍ତ) କରି ଦେଉଅଛ (ସେହିଙ୍କୁ) ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନେଣ ଦେଣକୁ) ନ ଲେଖୁଲେ କିଛି ପାପ ନାହିଁ ; ଯେବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ କର ତେବେ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكُنْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمْلَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّاهِدَاتِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشَّاهِدَاتُ إِذَا مَادُّعَاوَا لَا تَسْمَوَا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذِكْرُكُمْ أَفَسَطَ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

ସାକ୍ଷୀ ନିଯୁକ୍ତ କର ; ଏବଂ ଏ ବିଷୟକୁ ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ) ଲେଖାଲିଖି କଷ୍ଟ ଦିଆ ନ ଯାଉ କି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏପରି) କର ତେବେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିଷୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅମାନ୍ୟତା (ର ଲକ୍ଷଣ) ହେବ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି କରିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୮୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଯାତ୍ରା କରୁଥାଅ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲେଖାଲି ନ ମିଳନ୍ତି ତେବେ ତୋ' ବଦଳରେ) ଦଖଲ ବଦଳ ଗ୍ରହଣ କର ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟକୁ ସଙ୍ଗୀତ ମନେକରେ (ଏବଂ ତାହାକୁ କିଛି ଧନ ଦିଏ) ତେବେ ସେହି ସଙ୍ଗୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର ସେହି ଗଞ୍ଜିତ ଧନକୁ ଦେବିକରିବା ମାତ୍ରେ) ଫେରାଇ ଦେବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୋପନ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ ତାହାକୁ ଗୋପନ କରେ ତାହାର ହୃଦୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ : ୪୦

୨୮୫. ଯାହାକି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଛି ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶକର ବା ଗୋପନ ରଖ, ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତାହାର ହିସାବ ନେବେ ; ତାପରେ (ଯେ) ଯାହାକୁ ତାହୁଁରେ କ୍ଷମା ଦେବେ ଓ ଯାହାକୁ ତାହୁଁରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଉପସିଦ୍ଧ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

جَنَاحَ إِلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمَ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

وَأَنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنِ مَقْبُوضَةً فَإِنْ آمَنْ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ فُلُوهُ الَّتِي أَوْثِنَ أَمَانَتُهُ وَلِيَّتِي اللَّهُ رَبُّهُ وَلَا تَكُونُوا الشَّاهِدَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ أَمْرٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تَخْفَوْهُ بِحَاثِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

୧. ବଦଳରୂପେ ମଧ୍ୟ ପଣ ଦିଆଯାଏ । ଏଥିରେ କଣେ ରକ୍ଷାକରା ବଦଳେ ଅନ୍ୟକୁ ବଦଳ ଗ୍ରହଣକୁ ସାମାନ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା 'ଅମାନତ' ବା ନ୍ୟାୟ ସ୍ୱରୂପ । ଏହା ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷରରେ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ଏ ବଦଳରେ ରକ୍ଷାଦାତା ନ୍ୟାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେପରି ଦାମ୍ଭିକ ଫେରାଇବ ସେହିପରି ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ପରିଶୋଧ କରିବାର ଯଥାର୍ଥତା ତଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ହେବେ ।

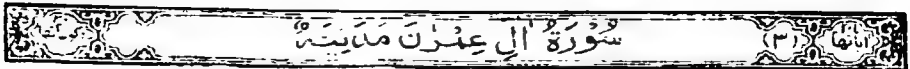
୨୮୭. ଏହି ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଠାରୁ ଯାହାକିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେ (ନିଜେ) ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ (ଅନ୍ୟ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ (ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି) ; ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଉପରେ, ତାହାଙ୍କ ଦେବତ୍ୱମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତାହାଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ; (ଏବଂ କହନ୍ତି ଯେ) “ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମଧ୍ୟରେ (କୌଣସି) ପ୍ରଭେଦ କରୁନାହିଁ” ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଆଦେଶ) ଶୁଣିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଅନୁରୁ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଅଛୁ ; ଏମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଯେ ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ (ଆମମାନଙ୍କୁ) ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୨୮୭. ଅଲ୍ଲୁଃ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାହାରେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; ସେ ଯାହା କିଛି (ମହତ୍ତ୍ୱ) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଏ (ତାହା) ନିଜ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ; ଏବଂ ସେ ଯାହାକିଛି (ମହତ୍ତ୍ୱ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ (ତାହା) ତା’ ଉପରେ ଶୋଷି ଆକାରରେ ନିପତିତ ହେବ ; (ଏବଂ) ସେମାନେ ପୁଣି କହନ୍ତି “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯଦି ଆମେମାନେ କେବେ ଭୁଲି ଯାଇ ବା ଦୋଷ କରିଥାଉଁ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ଦିଅନାହିଁ” ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲ, ସେପରି ଦାୟିତ୍ୱ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କର ନାହିଁ ; ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯାହା ବହନ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ତାହା (ବହନ କରିବାକୁ) ଆମମାନଙ୍କୁ ଦିଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ (ପାପରୁ) ମୁକ୍ତି ଦିଅ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କର (କାରଣ) ତୁମେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ; ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

أَمَّنَ الرُّسُلُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَقُولُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٧﴾

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ كُنَّا نَسِيْنَا أَوْ أَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا إِنَّكَ فَا نَصْرُنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٨﴾

୧. ଯଦି କେତେକ ମଧ୍ୟମରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିଶ୍ୱାସକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି । ଏହାପରେ ସୁଦ୍ଧା ସୁଦ୍ଧା କେତେକ ଧର୍ମ-ମାନଙ୍କ (କି) ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଓ (କ) ଧର୍ମାତ୍ମକ ଅସାଧାରଣତା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାପାଇଁ ଅସାଧାରଣ ପାଦେଶବଳୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । (ଖ) ଏହି ସ୍ତବ୍ଧରେ କେବଳ ନୈତିକ ମାନକ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ କେବଳ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହି ପାଳନା ଉପରେ ସୁଦ୍ଧା ମଧ୍ୟମରେ କିଛି ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଓ ଅବଶ୍ୟକୀୟତାକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ମିଳେ । ହେତୁ ଏହାକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଯେ ଧର୍ମାତ୍ମକ କିଛି ଧର୍ମମାନଙ୍କର ଧର୍ମାତ୍ମକତାକୁ ସହାୟତାପ୍ରାପ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଅଲ୍ଲୁଃ ବିଦ୍ୟମାନ ପଣ୍ଡା

ଆଲେ—ଇମ୍ରାନ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଷମିୟୁଷ ସମେତ ୨୦୧ଟି ଆୟତ ଓ ୨୦ଟି ରୁକୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ଅଲିୟ୍—ଲାମ୍—ମିମ୍ ।

୩. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଚିରଜୀବୀ, (ଓ ସେ ସ୍ୱୟଂ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ (ସମସ୍ତଙ୍କର) ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ।

୪/୫. ସେ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଏହାର ପୂର୍ବରୁ (କୋଣ)କୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରେ ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ପାଇଁ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଚୌରାତ ଓ ଇଝିଲ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ଅବିସ୍ମାଦିତ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ନିଶ୍ଚୟ କଠିନ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ଶାସ୍ତିଦାତା ।

୬. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ଆଦୌ ଲୁଚାଯିତ ନାହିଁ ।

୭. ସେ ହିଁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମାତୃ) ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْعَمَّ ②

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ④

مِّن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ⑤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑥

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ ⑦

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ⑧ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨

୧. ଇନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଚୌରାତ କୁହାଯାଏ । ଏହି ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ମୁସାଙ୍କର ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପୁସ୍ତକ ଯଥା— Genesis, Exodus, Levitiens, Numbers ଓ Deuteronomy ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧିତ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବେଳେ ବେଳେ Ten commandments ପ୍ରତି ଇସ୍ତାହୁ ହୁଏ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଇଝିଲ କୁହାଯାଏ । ଇଝିଲ ଅର୍ଥ ସୁସମାସ୍ତର । ଏହା ଯାହୁଜର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅନୁରାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଓ Gospels ନାମରେ ଅବିହିତ । ଏଥିରେ ଯାହୁଜ ଅନୁରାମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୁସ୍ତକାବଳି ଥିବାରୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଅବମନକୁ ସ୍ୱୟଂ ସ୍ୱତ୍ୱ ଅବମନ ବୋଲି ଯାହୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି (ମାଥୁ ୨୧:୪୦ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟ) ଯେଉଁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତେ ଯଦିଷ୍ଟ-ବଶା ଥିବାରୁ ଏଗୁଡ଼ିକର ସେପରି ନାମକରଣ ହୋଇଛି ।

୮. ସେହି ଭୂମି ପ୍ରତି ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର କେତେକ ଆୟତ ମୋହକର୍ମ ଯାହା ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଆଧାର ଅଟେ ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ମୁତସାବିହ୍ ଅଟେ ; ପୁରସ୍ତ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁଚ୍ଚରେ କୃତିଜ୍ଞତା ରହିଅଛି, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ, ପୁଷ୍ଟିକରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଓ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ରେ ଅର୍ଥକୁ ବଦଳାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁତସାବିହ୍ ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ପଛରେ (କୋକ ଭଳି) ଲାଗିଆନ୍ତି ଅଥଚ ଅଳ୍ପ ଏବଂ ସ୍ଥାନବନ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାର (ପୈତ୍ତିକ) ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ; ସେ ସ୍ଥାନବନ୍ତମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ; ଏ ସମସ୍ତ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ) ଅଛି ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।"

୯. ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ଭା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯତ୍ନପଥଚାରୀ କରାଜବା ପରେ ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କୁଟିଳ କରି ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କର ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ମହାନ ଦାତା ।

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلَةٍ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالزَّاهِقُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَكُونُ إِلَّا لَوْمَةً مِنَ الَّذِينَ الْأَنْبَاءِ ٥

رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ④

(ଗ) ସାହସ ପ୍ରତି ବ୍ୟବସାୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି-କାରୀ ଯୁଗର ଆଦର୍ଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଥିବି ।

9. 'ମୁରବୀଦିଏ' ଅର୍ଥ: କେଏପରି ଆସର ପଢ଼ିବେ ପୁରବର୍ତ୍ତନ ଧର୍ମଗୁଣରେ ଥିବା ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ରହିଥାନ୍ତି, ଶ୍ରେୟ ମୁରବୀଦିଏ ଏପରି ଆସରଗୁଡ଼ିକ ବାଞ୍ଛାକରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି ଯଦିଓ ବୈଦିକ ବ୍ୟାଧୀ, ଛାନ୍ଦଶିଳ୍ପ ହେଉଥିଲେ ହେଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପାରିବାର ନାହିଁ। ଆଏ (କ) ଖରାପ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଓ ଚିନ୍ତନ ବିନା ଯାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ଥିବା ନାହିଁ :

[illegible]

ମୁହକର ଆୟତ୍ତୁଡ଼ିକରେ ସାଧାରଣ ଧର୍ମର ପିତାଙ୍କ ଓ ପିତାମୁଖି ବିଧାନ ଆଇନର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ମୁଦାବିର ଆୟତ୍ତୁଡ଼ିକରେ ସାଧାରଣ ଶ୍ରବଣନୀତିର କାର୍ଯ୍ୟ, କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶେଷ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଥିଲା । ମୁଦାବିର ଆୟତ୍ତୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଉପାମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ରହିଥିଲା । ଫଳରେ ଧର୍ମକ୍ଷେତ୍ରର କ୍ଷାୟ ଓ ବର୍ଦ୍ଧନା ଶେଷ ଦୁଇ ଓ ଉପରେରା ଘୋରଣି ।

୧୦. ହେ ଆମାନ୍‌ବର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁ ଦିବସର ଆଗମନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ସେହି ଦିବସରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବ ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧ : ୨

୧୧. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଅଲ୍ଲାହ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗେ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ନରକାଗ୍ନିର ଈଶନ ହେବେ ।

୧୨. ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଫିରାଦ୍ଦୀର ଅନୁରାଗୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ସଦୃଶ ଥିଲା ; ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଦଣ୍ଡ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ଅଟେ ।

୧୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରାଜିତ କରାଯିବ ; ଏବଂ ନରକ ଆତଙ୍କ ଏକତ୍ରିତ କରି ଘେନି ନିଆଯିବ ; ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।”

୧୪. ସେହି ଦୁଇ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ (ତେହ୍ନରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଥିଲା ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟଟି ଅମାନ୍‌ବରୀ ଥିଲା ; ସେ (ମୁସଲମାନ) ମାନବ ସ୍ମରଣରେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ଦୁଇଗୁଣ ଥିବାର ଦେଖୁଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ତାହାକୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ; ଏଥିରେ ଚକ୍ଷୁଶ୍ୱାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଉପଦେଶ ଅଛି ।

وَبَيَّنَّا لَكَ جَمِيعَ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ ذُووُ النَّارِ ۝

كَذَّابٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۖ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُكُمْ وَسَعْيُكُمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۖ وَبَشِّرِ الْيَهُودَ ۝

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فَيْتِنِ النَّاصِرِثَةِ ۖ تَفَافَتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ ۖ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ ۖ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ ۖ مَنْ يَشَأْ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝

୧. ଏଠାରେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ର ୩୧୩ ଜଣ ଅର୍ଥସଜ୍ଜିତ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୧୦୦୦ ଜଣ ପୁସ୍ତକିତ ମକ୍କାନିବାସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ସୈନ୍ୟବହିନୀ ପରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲରେ ଉଲ୍ଲେଖବୋଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ଫଳାଫଳ ଅରବିଆର ଗାୟମାମାଦା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ମୁକତିଗିରୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥିଲା ।

୧୫. (ସାଧାରଣତଃ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଯଥା— ନାରୀ, ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ, ସୁନା ଓ ରୂପାର ସୁରକ୍ଷିତ ଭଣ୍ଡାର, ସୁନ୍ଦର ଘୋଡ଼ା, ବୃହତ୍‌ପାଲିତ ପଶୁ ଓ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରର ଲାଲ୍‌ସା ଶୋଭନୀୟ କରି ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି; ଏଗୁଡ଼ିକ ପାର୍ଥବ ଜୀବନର ସମ୍ପଦ; କିନ୍ତୁ ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଅଛି ।

୧୬. ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ବିଷୟ ସଂଜ୍ଞାନ୍ତରେ ଜଣାଇବୁ ?” ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାଗୁଡ଼ା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି ଉପାଦାନମାନ ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି; ସେଠାର ସେମାନେ ବାସକରିବେ ତଥା ସେଠାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରସନ୍ନତା ଥିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥାନ୍ତି ।

୧୭. ଯେଉଁମାନେ କୁହନ୍ତି, “ସେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରାପନ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମାକର ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

୧୮. ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ଯ୍ୟବାନ, ସତ୍ୟବାଦୀ, ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟକାରୀ ଓ ରାତ୍ରିର ଶେଷ ପ୍ରହରରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୯. ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ପରମ ନ୍ୟାୟବନ୍ତ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ଓ ଖାନବନ୍ଦୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମାଞ୍ଜଳ ବୃକ୍ଷ ।

୨୦. ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଇସଲାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାପାଳନ) ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ଅଟେ; ଏବଂ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଖାନ ଆସିବା ପରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଯୋଗୁଁ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ (ସେ ମନେରଖୁ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ତା’ର ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତ୍ର ହିସାବ ନେବେ ।

ثُمَّ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِطِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
السُّوْمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ⑤

قُلْ أُو۟سِّمُوكُمْ يُحْيِي۟كُمْ ذٰلِكُمْ لِلَّذِي۟نَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ جُنَّتْ تَجْرِي۟ مِنْ تَحْتِهَا۟ الْاَنْهَارُ خٰلِدِي۟نَ فِي۟هَا
وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِبَصِي۟رٍ
بَالْعِبَادِ ⑥

الَّذِي۟نَ يَقُولُوۡنَ رَبَّنَاۤ اِنَّاۤ اٰمَنَّاۤ اَفْغِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِنَّا
عَدَابَ النَّارِ ⑦

الضَّٰعِي۟نَ وَالضَّٰلِّي۟نَ وَالْقٰسِي۟نَ وَالْمُفْسِقِي۟نَ
وَالْمُسْتَغْفِرِي۟نَ بِاَلْسَحَارِ ⑧

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُۥ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوۡلِ الْعِلْمِ
قَالُوۡۤا بَا۟لْقِسْطِ ۚ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيۡزُ الْحَكِيۡمُ ⑨

اِنَّ الدِّيۡنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِي۟نَ
اُوۡتُوۡا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَعۡثًا
يَبَيۡنُهُمۡ وَمَن يَكْفُرۡ بِآيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيۡعُ
الْحِسَابِ ⑩

୨୧. ଏହା ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ବିବାହ କରନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ "ଆମେ ନିଜେ ଓ ଆମର ଅନୁଗାମୀମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବାରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିଅଛୁ" ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ଦିଆଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କୁ ତଥା ନିରାଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, "କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ହେବ ?" ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଜୋଣି ରଖ ଯେ ସେମାନେ ସତପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମର ଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ (ବୋର୍ଦ୍ଦା) ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥାଆନ୍ତି ।

ରୁ : ୩

୨୨. ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିଦର୍ଶନପ୍ରତି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ବିନା କାରଣରେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତୁଣାଦାୟକ ଶସ୍ତ୍ରର ସମାଚାର ଦିଅ ।

୨୩. ଏମାନେ ସେହି (ଲୋକ) ଯାହାଙ୍କର କର୍ମ ଉତ୍କଳାଓ ପରକାଳରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରହିବେ ନାହିଁ ।

୨୪. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ ବିଧାନର ଏକ ଅଂଶ ଦିଆଯାଇଅଛି କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜଣା ନାହିଁ ? ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଗ୍ରହଣ ଆଦିକୁ ତକାଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ତହିଁକୁ) ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।

୨୫. ଏହି ବିମୁଖତା ଏଥିଯୋଗୁ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ; "କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ବ୍ୟତୀତ (ନେରକର) ଅଗ୍ନି ଆମକୁ କଦାପି ଗର୍ଜି କରିବ ନାହିଁ ;" ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯାହା କିଛି ମନରକ୍ତା ଚିନ୍ତାଧାରା ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରତାରିତ କରିଅଛି ।

فَإِنْ حَاجَّكَ فَقُلْ أَسَلْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسَلْتُمْ فَإِنْ أَسَلُوا فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ

بِاللهِ بَصِيرَةٌ بِالْعِبَادِ ٢١

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٢

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٢٣

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فِرْقًا مِّنْهُمْ وَهُم مُّعْرِضُونَ ٢٤

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَنَالُوا النَّارَ إِلَّا إِنَّا مَعَدُّرُونَ ۖ وَعَزَّوْهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٥

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ଥଗିତ କୌଣସି ଧର୍ମଦୃଷ୍ଟ ଅନୁପରାଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୬. ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଦିନର ଆଗମନ ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ସେହିଦିନ ଯେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ, ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରିଥିବ (ସେହିଦିନ) ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ଦେଇ ଦିଆଯିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୨୭. ତୁମେ କୁହ “ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ତୁମେ ସକଳ ରାଜ୍ୟର ଅଧୀଶ୍ୱର, ତୁମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରଦାନକର ଏବଂ ଯାହାଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ରାଜତ୍ୱ ଉତ୍ତର ନିଅ ; ତୁମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ସମ୍ମାନିତ କର ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଅସମ୍ମାନିତ କର ; ସକଳ ଜାଲ୍ୟାଣ ତୁମ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ।”

୨୮. “ତୁମେ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ଏବଂ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ; ଏବଂ ନିର୍ଜୀବକୁ ସଜୀବକୁ ବାହାର କରାଅ ଓ ସଜୀବକୁ ନିର୍ଜୀବକୁ ବାହାର କରାଅ ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ପ୍ରଦାନ କର ।”

୨୯. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ ନ କରନ୍ତୁ ; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପର୍କଭାବେ ଦୂରେଇ ରହିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ ; ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କରିବ ତାହାର ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ (କୌଣସି) ସମ୍ପର୍କ ରହିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ଭବରେ ସାବଧାନ କରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ “(ତୁମମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୩୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଗୋପନ ରଖ ବା ପ୍ରକାଶ କର ଅଲ୍ଲାଃ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ।”

୩୧. ସେହି ଦିନକୁ ଭୟକର ଯେଉଁଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ କୃତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟକୁ ଓ ପାପକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବ ଯେ ସେହି ପାପ ଓ ତା’ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବଡ଼ ବ୍ୟବଧାନ ରହନ୍ତୁ କି ! ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଃ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ ।

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ۚ يَبِيدُكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾
تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾
لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَةً ۚ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٩﴾

قُلْ إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ وَتُبَدُّهُ يُفْلَهُ ۚ اللَّهُ ۚ وَبِعِلْمٍ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

يَوْمَ يُحْذِرُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ خُفْضًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوَانَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهَا أَمَدًا أَبَدًا ۚ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۚ وَاللَّهُ وَدُودٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾

ଭୁ : ୪

୩୨. ତୁମେ କୁହ, “(ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥାଅ ତେବେ ଆମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ; ତାହାହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବେ ;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩୩. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକର ;” କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୪. ଅଲ୍ଲାହ ଆଦମ ଓ ନୁହୁଙ୍କୁ ତଥା ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇମରାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ସାରା ଜଗତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

୩୫. (ଯେ) ଏପରି ଏକ ବଂଶଧରକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା (ପ୍ରଦାନ କଲେ) ଯାହାର ପରସ୍ପର ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିଲା ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରେତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୩୬. (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇମରାନ (ବଂଶଧର ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୋ ଗର୍ଭରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି (ତାହାକୁ) ମୁକୁ କରି ମୁଁ ତୁମ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରି ଦେଇଅଛି ; ପୁତ୍ରବା” ତୁମେ (ତାହାକୁ) ମୋ ପକ୍ଷରୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଗ୍ରହଣ କର ;” ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରେତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୩୭. ତାହାପରେ ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରିସାରି କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ତାହାକୁ ଏକ କନ୍ୟାଭୂପେ ପ୍ରସବ କରିଅଛି”, ଏବଂ ସେ ଯାହା ପ୍ରସବ କରିଥିଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଭଲଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର (ଇସ୍ତଫିତ) ପୁତ୍ର (ସେହି) କନ୍ୟା ସଦୃଶ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ (କହିଲେ) “ମୁଁ ତାହାର ନାମ ମରିୟମ ରଖୁଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଶପ୍ତ ସଜ୍ଜନ କବଳରୁ ତୁମ ଆଶ୍ରୟରେ ଛାଡ଼ି ଦେଉଅଛି ।”

୩୮. ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ; ଏବଂ ସୁତାନ୍ତରୂପେ ବିକଶିତ କରାଇଲେ ଏବଂ ଜକରିୟା ତାହାଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ହେଲେ ; ଯେବେ ବି ଜକରିୟା ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୁହ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନକୁ ଯାଉଥିଲେ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

قُلْ اطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَكَلَّمَهَا زَكَرِيَّا ۖ

(ସେତେବେଳେ) ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କିଛି (ନା କିଛି) ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଥିବାର ଦେଖୁଥିଲେ ; (ସୁତରାଂ) ଏପରି ଦେଖୁ ଦିନେ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ ! ଏହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛି ?” ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପଦ;” ବସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା (ହୋଇଥିଲା) ଅପରିମିତ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

وَجَدَ عِنْدَهَا زَرْقًا ۖ قَالَ يَرِيْمُ اَنْتِ لِكَ هَذَا ۖ
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَاءُ ۚ
يَغْيِرْ حَسَابُ ۝

୩୯. ତା’ପରେ କକରିୟା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ତୁମ ସମାପଦ ଏକ ପବିତ୍ର ସମ୍ବଳ ପ୍ରଦାନ କର ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଅ ।

هٰذَا لَكَ دَعَا زَكْرِيَّا رَبِّهٖ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَا ۝

୪୦. ସେତେବେଳେ ସେ ଗୃହ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ତାହାଙ୍କୁ (ସମୋଧାନ କରି) କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଯହିଁଯାହା ସମ୍ଭବରେ ତୁମକୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଏକ ବାଣୀକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ ଓ ଦଳପତି, ସଂଯମା ତଥା ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଉନ୍ନତ କରି) ନବ ହେବେ ।

فَدَاٰهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْبَحْرٰٓئِ
اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ مُّصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ
وَسَيِّدًا وَحَصُوْرًا وَنَبِيًّا ۚ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝

୪୧. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେତେବେଳେ କି ମୋର ବାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆସିଯାଇଛି ଓ ପତ୍ନୀ ବନ୍ଧ୍ୟା ଅଟେ ସେତେବେଳେ କିପରି ମୋର ପୁତ୍ର (ସମ୍ବଳ) ହେବ ? (ସେ) କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ସେହିପରି (କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ) ଅଟନ୍ତି ; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା କରନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ اَنْتِ يَكُوْنُ لِيْ غُلَمٌ وَّ قَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ
وَاَمْرًاۙ اِيَّاهُ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَّشَاءُ ۝

୪୨. ପୁନଶ୍ଚ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ କୌଣସି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କର ;” ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, “ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଆଦେଶ ଯେ ତୁମେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଷେତ ଛଡ଼ା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଶେଷଭାବରେ ସ୍ମରଣ କରିବ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ସକାଳେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରିବ ।”

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْ اٰيَةً ۚ قَالَ اٰتٰتُكَ اَلَا تَكْمُلُ النَّاسَ
ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمَزًا وَّ اَذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَّ سَبِّحْ بِالنَّجْمِ
وَالْاَبْكَارِ ۝

ଭୂ:୫

୪୩. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣକର) ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ ! ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ସଜ୍ଜନିତ ଓ ପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମକୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ।”

وَ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَرِيْمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰكِ وَّ
طَهَّرَكِ وَّ اصْطَفٰكِ عَلٰۤى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ۝

୪୪. “ହେ ମରିୟମ ! ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀଣା ହୁଅ ଓ ସିଦ୍ଧା କର ; ଏବଂ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ଉପାସନା କର ।”

يَرِيْمُ اَفْتٰنِيْ بِرَبِّكَ وَاَسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ
الرّٰكِعِيْنَ ۝

୪୫. ଏହା ଅଦୃଷ୍ଟ ସମାଚାରମାନଙ୍କ^୧ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସମାଚାର) ଅଟେ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି (ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ) କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଶରକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ନିଷେପ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ମରିଯମଙ୍କର ସଂରକ୍ଷଣ ହେବ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥିଲ; ଏବଂ ସେମାନେ (ପରାକର ମଧ୍ୟରେ) ବିବାଦ କରୁଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥିଲ ।

୪୬. (ପୁନଶ୍ଚ ସେ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ ! ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ନିଜର ଏକ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ (ଏକ ପୁତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ) ସୁସମାଚାର ଦେଉଅଛନ୍ତି ; ତାହାଙ୍କର ନାମ ମରିୟମ-ନଦୀର ଇସ୍‌ମାଏଲ୍ ହେବ ଯେ କି ଇସ୍କାକରେ ଓ ପରକାଳରେ ସମ୍ମାନିତ ହେବେ ; ଓ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଲାଭକରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ହେବେ ।

୪୭. ସେ ଦୋଳି ଶଯ୍ୟାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରେ) ଓ ମଧ୍ୟମ ବୟସର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବ ; ଏବଂ ସେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

୪୮. ସେ (ମରିୟମ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! କିପରି ଆମର ପୁତ୍ର ହେବ ଯେତେବେଳେ କି କୌଣସି ପୁରୁଷ ଆମକୁ ଗର୍ଭ କରିନାହିଁ ?” (ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ), “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଏପରି ହୁଏ ; ସେ ଯାହା ଚାହାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି ;” (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ନିଅନ୍ତି ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏତିକି କହନ୍ତି, “ହୋଇ ଯାଅ,” ଏବଂ ତାହା (ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍) ହୋଇଯାଏ ।

୪୯. ଏବଂ ଏହି ସୁସମାଚାର ମଧ୍ୟ ଦେଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାକୁ ପ୍ରଭ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଚୌରାତ ଓ ଇଞ୍ଜିଲ ଶିଖାଇବ ;

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

اِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يٰرَبِّمُنِّ اِنَّ اللّٰهَ يَبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ ۚ اَسْمُهُ الْيَسَّىٰ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٦﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٤٧﴾

قَالَتْ رَبِّ اَنِّىْ يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَلَمْ يَنْسُبْنِيْ بِشَرٍّ ۖ قَالَتْ كَذٰلِكَ اَلّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ اِذَا قُلْتُمْ اَمْرًا فَاْتَمَرَ يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٨﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰةَ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٤٩﴾

୧. ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ମରିୟମଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁସବୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ନ ଥିବା ସେଥିବୁକୁ କୋରାନ ପ୍ରଭ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣିଛି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଏସ୍ତଫିକୁ ‘ଅଦୃଷ୍ଟ ସମାଚାର’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ୍ତରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ମରିୟମ ଉପାସନା ପାଠରେ ଏକ ଉପରୀକୃତ ଜଳନଯାପନ କରୁଥିବାବେଳେ ଗର୍ଭବତୀ ହେଉଥିଲେ । ଏସ୍ତକାର ତମକସ୍ତଦ ବିଷୟ ଅବଗତ ହେବାପରେ ଧର୍ମପାଳକମାନେ ସ୍ତକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ହୋଇପଡିଲେ । ସେମାନେ ଏ ବିଷୟକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମନେକରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପରିଶେଷରେ ବାଞ୍ଛେଇଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ମରିୟମକୁ ଯେଉଁପଦ ନାମ ଜଣେ ବଚେଇ ସହିତ ବିବାହ କରାଇଦେଲେ । ଏହା ଗୋପନରେ କରାଯାଇଥିବାରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋକପାତ କରିଛି ।

୨. କୌଣସି ପୁରୁଷ ସହିତ ମରିୟମଙ୍କର ଦୈନିକ ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ବା ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଇସା (ପାଶ୍ଚ) ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେ ସଂପର୍କରେ ତାଙ୍କ ମହାଦେବଙ୍କ ନାମରେ ଅଭିହିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୫୦. ଏବଂ ତାହାକୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ବଳମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପହାର କରି (ଏହି ସମ୍ପାଦ ସହିତ) ପଠାଇବେ ଯେ “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛୁ, (ତାହା ହେଉଛି) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାଟିରୁ ପକ୍ଷୀ ସଦୃଶ ଗଢ଼ି ତହିଁରେ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପୁଞ୍ଜି ଦେବୁଁ ଯଦ୍ୱାରା ତାହା ଅଲ୍ଲୁଖିଆ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଉଡ଼ିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେବ; ଏବଂ ଆମେ ଅଲ୍ଲୁଖିଆ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବୁ; ଓ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବୁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଭୋଜନ କରିବ ଓ ଯାହା ନିଜ ଗୃହରେ ସଂଚୟ କରିବ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମକୁ କଣାଇଦେବୁ; ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି ।”

୫୧. ଏବଂ “ଆମେ ସେହି ଓହ୍ଲିକୁ ଯାହା ଆମ ପୂର୍ବରୁ (ଆଦା) ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ତୌରାତ୍ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଯେଉଁ କେତେକ ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବିଧି କରିଦିଆ ଯାଇଥିଲା, (ତାହାକୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ କରିଦେବାକୁ ଆସିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖିଆ ଭୟକର ଓ ଆତ୍ମର ଆତ୍ମା ପାଳନ କର ।”

୫୨. ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲୁଖିଆ ଆତ୍ମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର; ଏହା ହିଁ ସରଳମାର୍ଗ ।

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقْتُ لَكُم مِّنَ الظَّنِّ هَيْئَةً الظَّيْرِ فَانْفُخْ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ إِنِّي أَنزِلُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

୧. ଯେପରି ପକ୍ଷୀ ଅଣ୍ଡାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖି ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାହାରକରେ, ସେହି ପ୍ରକାରେ ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାଣବାୟୁ ଲୋକଙ୍କୁ ନିତ୍ୟାତ୍ମକୁ ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସୌଖ୍ୟ କରାଇବେ ଯେ ସେମାନେ ପକ୍ଷୀ ଭଳି ଉଡ଼ି ଅଲ୍ଲୁଖିଆ ନିକଟକୁ ଯାଇପାରନ୍ତି, ତେଣୁ ଯାହା ତି ହେବ ଓ ସେ ପକ୍ଷୀ ପୁଞ୍ଜି କରି ପାରିବେ ତାହା ନିଦର୍ଶନ ହେବ ।

୨. ସେ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲୁଖିଆ ବ୍ୟାଧି କରାଯାଇପାରେ । ବାକିବେଳରେ ଲୋକାଞ୍ଚଳି ଯେ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗୀଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଈଲୀମାନେ ଅବୃଣ୍ଣ ଓ ଅବୃଣ୍ଣ ମନେ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଲାଗି ଅଲ୍ଲୁଖିଆ ଦେଉ ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏସକାର ଅବ୍ୟାସରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅବତାରମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ । ସେମାନେ କେତେକଙ୍କୁ ରୋଗମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନ ନ ଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ୱ, ସେମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ଶୁଣିବାକୁ ଜାଣ ନ ଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୂଲ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣ ଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି (ମୋହର: ୧୩:୧୫ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୁତରାଂ ଯାହା ଶାରୀରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ବିଷୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶ୍ରେୟସକର ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ କୁର୍ବନ ଯୋଗୁଁ ଦିବ୍ୟବାଣୀର ଆମନ ବଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ମୋ ଜରିଆରେ ଜାରି କରାହେବ ।

୫୩. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେଉଁ ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ?” ହସ୍ତାରି (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ)ମାନେ କହିଲେ “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ଧର୍ମର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ; ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ଯେ ଆମେମାନେ ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ଅଛୁ ।”

୫୪. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛ ଆମେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେହି ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିକାନ୍ତୁକରିନିଅ ।”

୫୫. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ) ଯୋଜନା କଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା କଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଯୋଜନାକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଯୋଜନାକାରୀ ।

୧୧: ୬

୫୬. (ସେ ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, ହେ ଇସ୍ଲା ! ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ରୀତିରେ) ମୃତ୍ୟୁ, ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ; ଏବଂ ତୁମକୁ ନିଜ ସମାପରେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମକୁ (ସେମାନଙ୍କ ଅପବାଦରୁ) ପବିତ୍ର (ପ୍ରମାଣିତ) କରିବୁ, ଏବଂ ତୁମର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକ୍ୟ ଦେବୁ ; ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରାଇବା ହେବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଅଛ ଆମେ (ସେ ବିଷୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବୁ ।

୫୭. ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ (ମଧ୍ୟ) କଠିନ ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧. ଏଠାରେ ଇନ୍ଦୁତାମାନଙ୍କ ଯୋଜନା ବିଫଳ ହେବା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ଉଦ୍ଧାରି କରିଥିଲେ । ଫଳରେ ଯାହା ଆହୁରି ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହି ଶେଷରେ କାଣ୍ଡୁରରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ରଫା’ ଅର୍ଥ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣ ବା ସମ୍ପାଦ ବୁଝି କରିବା । କେତେକ ଟାକାକାରୀ ମତରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯୋଜନା କରି ଯାହାକୁ ସନ୍ତରାଣରେ ପୂର୍ବକୁ ଉଠାଇ ନେଉଥିଲେ ; ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସେଠାରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଓ କୟାମତ ପୂର୍ବକୁ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରସ୍ତରକୁ ଫେରିଆସି ସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର କୌଣସି ଆୟତରେ ସେ ସନ୍ତରାଣର ପୂର୍ବରେ ଯତ୍ନ କରିଥିବା ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ବା ସୂଚନା ନାହିଁ । ବରଂ ପବିତ୍ର କୋରାନର ସ୍ତାୟ ୩୦ ଓ ୩୧ରେ ଏହି ସାହାଯ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଉତ୍ତମ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି ଗୋଟିକ କଳେବର ନାହିଁ, ତାହାକୁ କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ପାଖିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ସର୍ବୋପରି ସେ ଉର୍ଷ୍ୱ ଓ ଅଧଃ ସର୍ବତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ । ତେଣୁ ଯାହା ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ବା ପୂର୍ବକୁ ଆନେଇତ କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ହିଁ ଉଠୁନାହିଁ ।

فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْنِي مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمَّا بِنَا اللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا آتَيْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

﴿٥٥﴾ مَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْبَاكِرِينَ ﴿٥٦﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَخْلَمَ بَيْنَكُمْ بَيْنَنَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ مُصْرِينَ ﴿٥٨﴾

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ (ଓ ଉଚିତ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର (କାର୍ଯ୍ୟର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ⑩

୫୯. ଆମେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଚତୁ ସମ୍ବଳିତ ଶିକ୍ଷାକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ପଢି ଶୁଣାଉଛୁ ।

ذَلِكَ تَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ⑪

୬୦. (ମନରଖ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପାସ ଅବସ୍ଥା ଆଦମଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ଅଟେ ; ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମଙ୍କୁ) ଶୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁଁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ; ତତ୍ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ, “ହୋଇଯାଅ” ଏବଂ ସେ ହୋଇଗଲେ ।

إِن مِّثْلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَتَلِٰ أَدَمُ خَلْقَهُ مِنْ تَرَابٍ ⑫ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ⑬

୬୧. ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ନିକଟରୁ ଠାରୁ (ପ୍ରେରିତ) ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ସୂଚନା ତୁମେ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُسْتَكْبِرِينَ ⑭

୬୨. ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ ନିକଟକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ପ୍ରଦତ୍ତ) ଖାଲ ଆସି ସାରିବା ପରେ ତୁମ ସହିତ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ବିବାଦ

مَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ⑮

୧. ‘ଆଦମ’ ଶବ୍ଦ ମୁଖ୍ୟତଃ ମନୁଷ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ଯାହୁ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିଶେଷତ୍ୱ ଆଲୋପ କରାଯିବା ସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ, ପବିତ୍ର କୋଷରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟ । ପବିତ୍ର କୋଷରେ ସଜ୍ଜିତ କରାଯାଇ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆୟତରେ ଆଦମର ସୃଷ୍ଟି ‘ତାମ୍’ ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ତିକାରୁ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଏପରି ମୃତ୍ତିକା ଯହିଁରେ ଦିବ୍ୟବାକ୍ୟ-ସୂତ୍ର ଜଳ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ହଜରତ ଆଦମ ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ‘ତୁରା’ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଇଛି । ତାହା ଏପରି ମୃତ୍ତିକା ଯହିଁରେ ଦିବ୍ୟବାକ୍ୟରୁ ଜଳ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏ ଦୃଢ଼ତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । କାରଣ ଏଠାରେ ‘ଆଦମ’ ଅର୍ଥ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶଧର ଏବଂ ‘ଇସା’ ଅର୍ଥ ଇସା (ଯୀଶୁ) ଓ ତାଙ୍କ ଅଲ୍ଲାମାନାମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟା ଦିବ୍ୟବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅମନୋଯୋଗ ଓ ଉପେକ୍ଷାକାରୀ ହେବାର ସ୍ଥଳ । ଅତଏବ ଉଭୟଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ସୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ହୋଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ‘ମୁବାହିଲା’ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ମୁବାହିଲା ଅର୍ଥ ଦୂରପକ୍ଷ ପରସ୍ପରକୁ ଅଭିଶପ୍ତ ଦେବା । ମୁବାହିଲା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା । କରୁନି ଅଟେ ।

- (କ) ଉଭୟ ପକ୍ଷ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଧର୍ମମତର ସତ୍ୟତା ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଇଦେ, ତା’ପରେ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ଅନ୍ୟର ଧର୍ମମତକୁ ନ ମାନେ ବା କୌଣସି ବିଷୟରେ ଜିଦି କଲେ ତେବେ ତେଣୁ ଆଉ କି ମୁବାହିଲା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିପାରିବ ।
- (ଖ) ମୁବାହିଲାରେ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ସାମିଲ କରାଯିବ ଯେପରିକି ଅନେକଙ୍କ ଉପରେ ତା’ର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ।
- (ଗ) ଉଭୟ ପକ୍ଷର ନେତା ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- (ଘ) ଶାନ୍ତିର ସମୟ ସମାପ୍ତତଃ ଏକ ବର୍ଷ ହେବା ବିଧେୟ ।
- (ଙ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଧ୍ୟାନ ଦେଇ ବୋଲି ମୁବାହିଲାରେ ଗୁଡ଼ାରି କରାହେବ ।
- (ଚ) ନିଜ ତରଫରୁ କୌଣସି ଶାନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯିବ ନାହିଁ ; ପରିଶ୍ରାମ ନିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବ ଯେ କେହି ପକ୍ଷ ସତ୍ୟବାଦୀ ।
- (ଛ) ମୁବାହିଲା ପର ଶାନ୍ତି, ଯଦ୍ୱିତର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷର ପ୍ରଚେଷ୍ଟର ଆଦେଶ ସମ୍ମତନା ନହୁଏ ତାହା ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରକାରେ ଗ୍ରହେତ୍ ବିବେଚିତ ହେବ ।

ନବଭାରତ ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ନିଜ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ଏକତା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ବିଷୟରେ ତଥା ଯାହୁ ଶତ୍ରୁର ନୁହେଁ ବୋଲି ଯେତେ ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପରିପେକ୍ଷରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁବାହିଲା କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଲେ । ସେମାନେ ଯଦି ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆମ୍ଭତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟଦେହରେ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ଏହି ଆୟତ ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣା ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

କରେ ତୁମେ ତାହାକୁ କୁହ, “ଆସ, ଆମେ ନିଜର ପୁରୁମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁରୁମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଜକୁ ଓ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ଗଣିବା ଏବଂ ତାପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଭିଶାପ ପକାଇବା ।”

୧୩. ବାସ୍ତବରେ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୧୪. କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରିଯାଆନ୍ତି ତେବେ (ମେନରଫ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶୁଦ୍ଧକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

ସ୍ତ : ୨

୧୫. (ହୁମେ) କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ (ଅନୁଚିତ) ଏପରି ଏକ ପତ୍ନୀ ଅବଲମ୍ବନ କର ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଅଟେ (ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି) ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କରିବା ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ପୁଣି ଫେରିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ଏବଂ ଆମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଆକ୍ଷା ପାଳନକାରୀ ଅଟୁ ।”

୧୬. “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାହିଁକି ବିବାଦ କରୁଅଛ ଅଥଚ ଚୈତନ୍ୟ ଓ ଇଞ୍ଜିଲ ବସ୍ତୁତଃ ତାହାଙ୍କ ପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛ; ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ?”

୧୭. ଶୁଣ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଖାନ ଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ବିବାଦ କରିଅଛ ; ତେବେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦୌ ଖାନ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) କାହିଁକି ବିବାଦ କରୁଅଛ ; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

୧୮. ଇବ୍ରାହିମ ଇସ୍ମାଏଲ ଥିଲେ କି ଈସାୟାସ ନ ଥିଲେ ; ବରଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ଓ ଆକ୍ଷା ପାଳନକାରୀ ଥିଲେ ; ଏବଂ ମୁସ୍ତାଫିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ।

قُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَآبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَذِبِينَ ﴿١٣﴾

إِنْ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٤﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١٦﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَدَاهُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾

୬୯. ବାସ୍ତବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସହିତ ଅଧିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନକାରୀ ଲୋକ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ତଥା ଏହି ନବି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ।

୭୦. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ହିଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୭୧. ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ (କାଣିଶୁଣି) କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛ ? ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛ ।

୭୨. ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ କାହିଁକି କାଣିଶୁଣି ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ କରୁଅଛ ; ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ ରଖୁଅଛ ?

୧ : ୮

୭୩. ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ କହନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାପ୍ରତି ତୁମେମାନେ ଦିନର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ଏହାର ଶେଷ ଭାଗରେ (ତାହାକୁ) ଅବିଶ୍ୱାସ କର; ବୋଧହୁଏ (ଏପରି ଭାବରେ) ସେମାନେ ଫେରିଯିବେ ।

୭୪. ଏବଂ (କହନ୍ତି ଯେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ ଧର୍ମର ଅନୁଗାମୀ ଅଟେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ନାହିଁ; ତୁମେ କୁହ, “ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟତା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଥ, ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଅନ୍ୟକୁ ସେହିପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ; ତା ନ ହେଲେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କରନ୍ତୁ;” ପୁଣି କୁହ, “ଅନୁଗ୍ରହ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା (ତାହାକୁ) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବଦାନ୍ୟ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତ ।

إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَ هَذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ①

وَدَّتْ ظَافِقَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ②

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ أَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ ③

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَتْلُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ④

ع ୧୫

وَقَالَتْ ظَافِقَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَ الْفُرْ وَ أَخَذَهُ عَنْهُمْ
يَرْجِعُونَ ⑤

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ وَ يَنْكُرُ قُلُ إِنَّ إِنْهُدَى
هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلُ مَا أُوتِيَتْكُمْ وَ
يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلُ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ⑥

୧. ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ମତରେ ଯେଉଁସବୁ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ତା'ପାହାନ୍ତରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସହଜରେ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଶତ୍ରୁତା ଓ ଈର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ତାହା କବିପାରିତ୍ୱେ ନାହିଁ । ଅଧିକତଃ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ସହିତ ମିଥ୍ୟାକୁ ମିଶ୍ରିତ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଓ ହୃଦାନ୍ତର ବିଷୟ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଆରବବାସୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଏହାରି ଦୁୟୋଗରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନେ ଦିନର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଦିନର ଶେଷ ଭାଗରେ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଥିଲେ, ଯେପରିକି ନିରକ୍ଷର ଆରବବାସୀମାନେ ଭାବରେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ଧର୍ମରେ କିଛି ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି ଅଛି, ନେହିଲେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଏତେ ଶୀଘ୍ର ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନଥାନ୍ତେ ।

୧୫. ସେ ଯାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି (ତାହାକୁ) ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛା ନିଅନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମହାର୍ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୬. ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଯଦି ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଧରି ନ୍ୟାସ ରୂପେ ଢେଙ୍କାକୁ ଦେବ ତେବେ ସେ ତାହା ତୁମକୁ ଫେରସ୍ତ କରିଦେବେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଦିନାର ନ୍ୟାସ ରୂପେ ରଖିବାକୁ ଦେବ ତେବେ ତା ଉପରେ (ବୋଧ ହୋଇ) ଠିଆ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତୁମକୁ ତାହା (ମଧ୍ୟ) ଫେରସ୍ତ କରିବ ନାହିଁ; ଏହା ଏଥି ନିମନ୍ତେ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ନିରାକାରମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦାୟା କରାହେବ ନାହିଁ;” ଏବଂ ସେମାନେ କାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲାହ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ।

୧୭. ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେ ନିଜର ଅଜ୍ଞାକାର ପାଳନ କରେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ସେ ହିଁ ଧର୍ମଭାବୁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମଭାବୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

୧୮. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାର ଓ ଶପଥଭୁଜିକ ବିନିମୟରେ ଅଳ୍ପ ମୁଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରକାଳରେ କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ; ଏବଂ କର୍ଯ୍ୟାତ୍ମା ଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ବିଚାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର (ନିୟମ) ଅଛି ।

୧୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସ୍ତୁତଃ (ଏପରି) ଏକ ଦଳ ଅଛି ଯେ (ଗୌରାତ) ଗ୍ରନ୍ଥ (ଆବୁର) ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ଜିହ୍ୱାକୁ ବକ୍ତ୍ର (କରି ଏପରି ଆବୁର) କରେ ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରନ୍ଥର (ଅଂଶ) ବୋଲି ମନେ କରିବ ଅଥଚ ତାହା ଗ୍ରନ୍ଥର (ଅଂଶ) ନୁହେଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି” ଅଥଚ ତାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତି ।

୨୦. କୌଣସି (ସତ୍ୟବାଦୀ) ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ରାଜତ୍ୱ ଓ ନବି ପଦ ଦେବା ପରେ ସେ (ଏହା) କହନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ମୋର ଉପାସକ ହୋଇଯାଅ”, ବରଂ (ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ତ ଏହା କହନ୍ତି) “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ହୋଇଯାଅ କାରଣ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଗ୍ରନ୍ଥର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛ ଓ (ତାହାକୁ) ମୁଖର କରୁଅଛ ।”

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَّهُ بِقِطَارٍ يُؤَدِّيْكَ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنُهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّيْكَ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيْنَ سَيِّئٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ عَهْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُبَلِّغُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفِرِيقًا يُلَوِّنُ السِّتْرَ لَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بَمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۝

୮୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା (ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ) ତୁହେଁ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଯେ ତୁମମାନେ ଦେବଦୂତ ଓ ନବିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ; ତୁମମାନେ ମୁସଲମାନ ହେବାପରେ କ'ଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ?

ରୁ : ୯

୮୨. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲା (ଶୁଭଧାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ) ନବିମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନେଇଥିବା ତୁଳ୍ପ ଅଜ୍ଞାନ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଯେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଚରୁଆନ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କୌଣସି ରହୁଲ ଆସିବେ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ସେହି ବାଣୀର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବେ ତେବେ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ; (ଅଲ୍ଲା) କହିଥିଲେ, “କ’ଣ ତୁମମାନେ ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛ ଓ ଆମେ ଦେଇଥିବା ବାସ୍ତବକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ ?” ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଆମେମାନେ ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛୁ ।” ଅଲ୍ଲା କହିଲେ, “ତା ହେଲେ ତୁମମାନେ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ; ଏବଂ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷୀ ରହିବୁ ।”

୮୩. ସ୍ମରଣା ଏହାପରେ ଯେଉଁମାନେ ଫେରିଯିବେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ।

୮୪. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଧର୍ମ ଭିନ୍ନ (ଅନ୍ୟ କୌଣସି) ଧର୍ମ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେ (କେହି) ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ତ୍ର ଇଚ୍ଛାରେ ବା ଅନିଚ୍ଛାରେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଅଟନ୍ତି ; ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୮୫. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ସାହାଜିବି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛ ତା'ଉପରେ ଏବଂ ସାହା ଇବ୍ରାହିମ, ଇସମାୟିଲ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା (ତା'ଉପରେ) ଓ ସାହା ମୁସା ଓ ଇସାକୁ ଓ (ଅବଶିଷ୍ଟ) ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତା'ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ମନେ କରୁ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଅଛୁ ।”

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۚ
إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٩﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذُلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا ۖ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١٠﴾

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١﴾
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ آبَائِهِمْ
وَرِاسُوعِيلَ وَرَاسُخٍ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣﴾

୮୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସଲାମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ (ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ) ଚାହୁଁଥାଏ ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ତା'ଠାରୁ ଏହା କେବେହେଲେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ପରକାଳରେ ସେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٨٧﴾

୮୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ (ଏହି) ଗସ୍ତର ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରମାଣମାନ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିଛି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଦେଖାଇବେ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥରାମା କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَ
شَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٨﴾

୮୮. ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର, ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର, ଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଭିଶାପ ପଡ଼ିବ ।

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمَ أَنْ عَلَيَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٩﴾

୮୯. ସେମାନେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱଧ୍ୟରେ ରହିବେ ; ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଲାଘବ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَ
لَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٩٠﴾

୯୦. (ଅବଶ୍ୟ) ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଏହାପରେ ଅନୁତାପ କରିବେ ଏବଂ ନିଜକୁ ସୁଧାରି ନେବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ :

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

୯୧. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତତ୍ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ବହୁତ ଆଗେଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଅନୁତାପକୁ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ହି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزِيدُوا كُفْرًا
لَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٢﴾

୯୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ପୃଥିବୀ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱର୍ଷ ମୁକ୍ତିଲାଭ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ (ମଧ୍ୟ) ତାହା ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَآمَنُوا وَهُمْ قِفَارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْ أَحَدِهِمْ قِيلٌ إِلَّا ذَهَابَ وَلَوْ أَتَدَّى بِهُ
يُؤْتِيكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩٣﴾

ଭାଗ-୪

୧୦୫

୯୩. ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ନିଜ ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟୟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେମାନେ କଦାପି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ବ୍ୟୟକର ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲଗୁଡ଼େ ଜାଣନ୍ତି ।

୯୪. ଚୌରାଟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ରାଈଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଯାକୁବ) ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ରତ୍ୟକୁ* ପୁଣ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ସମସ୍ତ (ଖାଦ୍ୟ) ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ଥିଲା ; (ତୁମେ) କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଚୌରାଟ ଆଣ ଓ ତାହାକୁ ପାଠ କର ।"

୯୫. ପୁତ୍ରୀ* ଏହାପରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିବେ ସେମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବେ ।

୯୬. ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ୟ କହିଥିଲେ ; ପୁତ୍ରୀ* ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମ ଅନୁସରଣ କର ଯେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅନୁଗତ ଥିଲେ ; ଓ ସେ ମୁସ୍‌ବିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନ ଥିଲେ ।

୯୭. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁ ଗୃହ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ (ଲୋଭ) ପାଇଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ମକ୍କାରେ* ଅବସ୍ଥିତ ; ତାହା ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣ-ଦାୟକ ସ୍ଥାନ ଓ ସର୍ବପଥର ଉତ୍ସ ଅଟେ ।

୯୮. ଏଥିରେ କେତେକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି ; (ଏହା) ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଆସ୍ଥାନ ଅଟେ ଏବଂ ଯେ କେହି ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ସେ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଏ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏଠାକୁ ଆସିବା ସକାଶ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاًّ لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٥﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الشُّرَكِيِّنَ ﴿٩٦﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ

* ଅସ୍ତ୍ରାତା ଯେଉଁ ହଜରତ ଯାକୁବଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ବ୍ରତ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଷ୍ଣୁ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟଜ୍ଞମାନେ ଗ୍ରନ୍ଥ ଧାରଣାର ବଡ଼ବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବୈଧ ମନେ କରିଥିଲେ :

* ଅସ୍ତ୍ରାତ ଅନ୍ତର୍ଗତ 'ବକ୍ତା' ଶବ୍ଦକୁ ଅନ୍ଧବା ଭାଷଣରେ ମନ୍ତ୍ର କୁହାଯାଏ । କରଣ କେତେକ ଭେଦ ଆଧାରୀ ଅକ୍ଷର 'ନିନ୍' ଅର୍ଥ 'ମ'ର ପ୍ରୟୋଗ 'ବେ' ଅର୍ଥର 'ବ' ଅକ୍ଷରରେ ହୋଇଥାଏ ।

ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଗୃହକୁ ହଜ୍ଜ ଯାତ୍ରାରେ ଆସିବା ବିଧେୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ତେବେ (ସେ ମନେରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ଅଲ୍ଲାଃ ସମସ୍ତ ଜଗତ (ବାସୀଙ୍କ) ଉପରେ ଆଦୌ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହନ୍ତି ।

୯୯. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଗୁଲ୍‌ଧାରାମାନେ ! ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିରାକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି ।”

୧୦୦. (ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଗୁଲ୍‌ଧାରାମାନେ ! ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ବାଧା ଦେଉଅଛ ? ତୁମେମାନେ (ଏହାର) ସାକ୍ଷୀ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଅସ୍ଥିର ଏହି ମାର୍ଗରେ) କୁଟିକତା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାଃ ସେଥିପ୍ରତି ଆଦୌ ଅପରିଚ୍ଛାଦ ନୁହନ୍ତି ।”

୧୦୧. “ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଗୁଲ୍‌ଧାରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀରେ ପରିଣତ କରାଇ ଦେବେ ।”

୧୦୨. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ କିପରି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଉଛି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ (ବିଦ୍ୟମାନ) ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଶରଣ ପଶେ (ହୃଦ୍‌ରଖ ଯେ) ତାହାଙ୍କୁ ହିଁ ସରଳମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯାଏ ।”

ଭୁ : ୧୧

୧୦୩. “ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତ ସର୍ବ ସହିତ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଉ ।

୧୦୪. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରକ୍ଷୁକ୍ତ ହୃଦ୍ ଭାବେ ଧାରଣ କର ; ଏବଂ (ପରସ୍ପର ଠାରୁ) ପୃଥକ୍ ହୁଅ

أَمْنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٩﴾

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَآءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾

يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠٢﴾

وَكَيفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِٱللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠٣﴾

يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَتَّىٰ تَقْتَرُوا وَكَلِمَاتٍ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

୧. ମୂଳ ‘ହବଲ୍’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ(କେ)ରକ୍ଷୁ (ଖୁ)ବନ୍ଧପତ୍ର ବା ବୁଝିନିଆ (ତେ) ଏପରି ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯାହାତୁରା ଜଣେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁର ନିରାପତ୍ତା ପାଇଁ ଦାୟା, (ହୋ) ସର୍ବ, (ତେ) ପୁରଣ ।

ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ରକ୍ଷୁ ସହିତ ବୁଦ୍ଧମାନ କରିଛନ୍ତି ଓ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଆକାଶରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ।

ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ (ପରସ୍ପରର) ଶତ୍ରୁ ଥିଲ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରେମଭାବ ଜାଗ୍ରତ କରାଇଲ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ କୃପାକୁ ଭାଇଭାଇ ହୋଇଗଲ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏକ ଅଗ୍ନିଗହ୍ୱର ସମାପତର ଥିଲ କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କଲେ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୧୦୫. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଦଳ ରହିବ। ଉଚିତ ଯେ କି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କେବଳ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ଚାକିର ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଶିକ୍ଷାଦେବ ଓ ପାପକାରୀ କରିବାକୁ ବାରଣ କରିବେ ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୧୦୬. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ଠାରୁ) ପୃଥକ୍ ହୋଇପାରୁଥିଲେ ଓ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସେହି ଦିନ) ଭାଗଣ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୦୭. ଯେଉଁଦିନ କେତେକଙ୍କ ଚେହେରା ଧଳା ଓ କେତେକଙ୍କ ଚେହେରା କଳା ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚେହେରା କଳା ହୋଇଥିବ (ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “କ’ଣ (ଏହା ସତ୍ୟ ବୁଝେଁ ଯେ) ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲ ?” ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଆସ୍ତାଦନ କର ।

୧୦୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଚେହେରା ଧଳା ହୋଇଯିବ, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା ଲାଭ କରିବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଥିବେ ।

୧୦୯. ଏସ୍ତଫିକ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଅଛୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୦. ଏବଂ ଯାହାକି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି (ସେ ସମସ୍ତ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟକୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

وَإِذْ كُرُوا فَنَعَتَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِيَعِيَّةٍ أَنْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

وَلَنُكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْغَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٦﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ آيَاتِنَا فُلُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٨﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٩﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلِلَّهِ تَرْجِعُ ﴿١١١﴾

ରୁ : ୧୨

୧୧୧. ତୁମେମାନେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ,^୧ ଯାହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଉପକାର) ଲାଗି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ; ତୁମେମାନେ ପୁଣ୍ୟ (କାର୍ଯ୍ୟକରିବାର) ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛ ଓ ପାପ (କାର୍ଯ୍ୟ)ରୁ ବାରଣ କରୁଅଛ ; ଏବଂ ଯଦି ଗ୍ରହଧାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତୁ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୧୨. ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ସାମାନ୍ୟ କଷ୍ଟ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ପିଠି ବୁଲାଇ ପକାୟନ କରିବେ ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

୧୧୩. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀୟ କୌଣସି ଅଜ୍ଞାକାରର ଶରଣାଧାନ କିମ୍ବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାରର ଶରଣାଧାନ ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜିତ^୨ କରାହେବ ଯେଉଁରୁ ସେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀୟ ପ୍ରକୋପର ଭାଜନ ହୋଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅସହାୟତା (ଅବସ୍ଥାକୁ) ଲଦି ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀୟ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ ବିନା ଜାଗରତରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ; ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଓ ସାମାଜିକ କରିଥିବାରୁ ଏପରି ବିଷୟ (ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଯାଇ) ଥିଲା ।

୧୧୪. ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ସମସ୍ତେ ସମାନ ନୁହନ୍ତି ; ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏପରି ମଧ୍ୟ ଦଳେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାରରେ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ଅଲ୍ଲୀୟ ବାଣୀ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି ଓ ସିକ୍‌ବା (ମଧ୍ୟା) କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜନ୍ମାନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜନ୍ମାନ୍ତ ସକଳେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ସ୍ୱତରା^୨ ସେମାନେ ଏହା ଉପଲବ୍ଧି କରିବା ଉଚିତ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅସଥା ଅସମାନିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

୨. ଏହି ଅର୍ଥରେ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରସ୍ୱଭାବୀ ଇତିହାସିକା ରହିଅଛି । ତାହା ହେଉଛି, ଇସ୍ଲାମାନେ ସବୁବେଳେ ଇସ୍ଲାମ ହେଉଥିବେ ଓ ପରାଧୀନ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିବେ । ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଏହାର ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରମାଣ । ସବୁଦେଶରେ ଓ ସବୁସ୍ଥଳରେ ସେମାନେ ନିର୍ଯ୍ୟାତାଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହୋଇଛନ୍ତି । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଇସ୍ଲାମିକ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଇସ୍ଲାମ ଇତିହାସରେ ଏକ ଶିଶୁପ୍ରାୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ।

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْعُرْوَةِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ
أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾

لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى وَانْ يَفْقَهُوا كَمْ يُؤْتُواكُمُ
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١١٢﴾

ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ إِنْ مَا يَقِفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ
وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَيُغْضِبُ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبْتُ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَتَةَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الرُّسُلَ بَيِّنَاتٍ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَمَلَّوْنَ
آيَاتِ اللَّهِ أَنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْتَفْهِنُونَ ﴿١١٤﴾

୧୧୫. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ପାପ (କାର୍ଯ୍ୟ)ରୁ ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି ତଥା ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ଚପୁର ହେଉଛନ୍ତି; ଏମାନେ ହିଁ ପୁଣ୍ୟବାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ।

୧୧୬. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ କରିବେ ତାହାକୁ ହଜାଦର ଶହ ଶହ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମରାଜୁମାନଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି।

୧୧୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ନରକାଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ।

୧୧୮. ଯାହାକିଛି ଏ ଲୋକ)ମାନେ ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାର ଅବସ୍ଥା ସେହି ବାୟୁ ସଦୃଶ ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୀତଳ ଓ ତାହା ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥାଏ। ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶିଷ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ପ୍ରବହିତ ହୋଇ ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନାହାନ୍ତି ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି।

୧୧୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! (ତୁମେମାନେ) ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ) ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ (ରୂପେ ଗ୍ରହଣ) କର ନାହିଁ; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସଦ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଆଗେ ହେବା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦୁଃଖରେ ପଡିଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି; (ସେମାନଙ୍କ) ଶତ୍ରୁତା ସେମାନଙ୍କ ଚେତେରାରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଗୋପନ ଅଛି ଏହା (ତାହାଠାରୁ) ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତର; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ବେଧଶକ୍ତି ଥିବ ତେବେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ।

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَّرُوا بِاللَّهِ عَلَيْهِمْ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْكَتُهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَاطِلًا مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

୧. ଉପଲାମ ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ବା ଆଞ୍ଚଳିକ ଧର୍ମ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଯେ କେହି ଏହି ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ସରକାରୀ କର୍ମରେ ଯେ ସେହି ଜାତି, ଦେଶ ବା ବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇଥାଉ ପଛ, ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଆରବବାସୀ ନିଜକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନେ କରୁଥିବା ଧାରଣାକୁ ଏହା ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛି ।

୨. ଏହାର ଛକ୍ର ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ବିକଳ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରିଥାଏ ଅଥଚ ଏହା ଜନନପୂର୍ବ ଉପାୟରେ କରାଯାଉଥିବା ତାହାର ପରିଶ୍ରାମ ଉତ୍ତର ଚିତ୍ତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବା ଶୀତଳ ବାୟୁ ସଦୃଶ । ଉଚ୍ଚ ବାୟୁ ଯେପରି ଶିଶ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ ।

୧୨୦. ଶୁଣ, ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର, ଅଥଚ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ସମଗ୍ର ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୃଥକ୍ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧରେ (ନିଜ) ଆଖୁକି କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି; (ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ନିଜ କ୍ରୋଧ ଯୋଗୁଁ ମରିଯାଅ;” ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅନୁରାଗ ଭେଦକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୧. ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ଲାଗେ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଧର୍ମୀୟ ଧରିବ ଓ ଧର୍ମଭାବୁରା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟେ ତାହାକୁ ନଷ୍ଟକ୍ରଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।

ଭୁ : ୧୩

୧୨୨. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପ୍ରଭାତରେ ନିଜ ପରିବାର ବର୍ଗକୁ ଛାଡି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବା ସକାଶେ ବାହାରିଥିଲ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୧୨୩. (ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ (ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଦଳ ଭାବୁରା ପ୍ରକାଶ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ।

୧୨୪. ଏବଂ (ଏଥିପୂର୍ବରୁ) ବଦର (ସ୍ତବ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ), ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ନଗଣ୍ୟ ଥିଲ (ସେତେବେଳେ) ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହକୁ ଭୟ କର, ଫଳରେ ତୁମେମାନେ କୃତକ୍ଷ ହେବ ।

هَآئِنتُمْ أَوْلَآءَ نُحِبُّوهُمْ وَلَا يُحِبُّوكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَاوَا عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِلَّا تَامِلٌ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْتُوا بِعِظْمِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

إِنْ تَسْتَكْمِلُوا حَسَنَةً سَوْهُمْ وَإِنْ تُصِيبُكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيرُوا وَتَتَّقُوا لَا يُضِرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَآءِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

إِذْ هَمَّتْ خَطَايِفُكَ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٣﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتَمَازِلَهُ فَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

୧. ଏହି ଅଂଶରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରର ଏକ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧୨୫. ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶ ଏ (ବିଷୟ) ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଆକାଶରୁ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ଚିନି ହଜାର ?” ଦେବଦୂତଙ୍କ ଜରିଆରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ?”

୧୨୬. କାହିଁକି ଯଥେଷ୍ଟ ନ ହେବ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ଧରିବ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ : ଏବଂ ସେ (ଅଥାଚ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତକିତ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣି ହଜାର ପ୍ରତ୍ୟୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଦେବଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

୧୨୭/୧୨୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁଯୋଗର ରୂପେ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ସକାଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି; (ଏବଂ) ଏଥି ସକାଶେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି) ଯେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାୟ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଂଶକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବେ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜିତ କରିଦେବେ ଫଳରେ ସେମାନେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଫେରିଯିବେ ; ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ତ (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିଥାଏ ଯେ କି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରୁଷ ।

୧୨୯. ତୁମର ଏ ମାମଲାରେ କିଛି (କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ) ନାହିଁ (ଏସବୁ ମାମଲା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି) ; (ସେ) ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିବେ ଓ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ, (ଏବଂ) ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।

اُذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ يُبَدِّلَكُمْ رَبَّكُمْ بِثَلَاثَةِ الْفِ مِنَ الْمَلَكَةِ مُنْزِلِينَ ﴿١٢٥﴾

بَلَىٰ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوا وَيَاۤٔتُوْكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا يُبَدِّلُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ الْفِ مِنَ الْمَلَكَةِ مُّسَوِّمِيْنَ ﴿١٢٦﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَیْنَٔ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١٢٧﴾ لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَوْ يَكْبِتُنَّهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خٰٓسِيْنَ ﴿١٢٨﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْۤءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يَعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٢٩﴾

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଚିନି ହଜାର ଓ ଏହାର ଠିକ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଦେବଦୂତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଥିବାକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ମନେହେଉଛି । ଅଲ୍ଲାହ ଚିତ୍ରତ ସମୟରେ ଧର୍ମଜ୍ଞାନମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ବଦର ସ୍ତବରେ ମାତ୍ର ୩୧୩ ମୁସଲମାନ ସୁଦ୍ଧା କହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଶତମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆୟତରେ ଉହତ ସ୍ତବର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ୩୦୦୦ ସୈନ୍ୟ ସେହି ସ୍ତବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବାରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୩୦୦୦ ଦେବଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଓ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା (ବା: ୧୫୩ ଗୁସବ୍ୟ) । ଉହତ ସୁଦ୍ଧାରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଏତେ ସଚ୍ଚିନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ପରୀକ୍ଷା ସଫର୍ଦ୍ଦ କରି ପ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ ସଚ୍ଚିନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ସଂଗ୍ରହ କରିବା ସକର୍ଷଣ ୫୦୦୦ ଦେବଦୂତ ନିୟୋଜିତ ହେବେ । ବହୁତ ଶତ୍ରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତଙ୍କୁ କିଛି ବାତ ଯିବାପରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଫେରି ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ । ଏହା କଣିକା ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପରି ଦୂର ଓ ଦୂରତ ପଦକ୍ଷେପକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱୟଂ ଅବତାରକ ଆବିର୍ଭାବକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ବିବ୍ରତ ଓ ଭୟଭୀତ ହୋଇପଡିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି କରାଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟଥା ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅପରିମିତ ଶକ୍ତି ଘଟାଇଥିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ନିହତ କରିଥିଲେ ସେଦିନ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପରାୟନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ତେଜ କଲେ ।

୧୩୦. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنۢ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنۢ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣٠﴾

ଭୁ : ୧୪

୧୩୧. ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସୁଧ ଖାଅ ନାହିଁ (ଯାହା ଧନକୁ ବିପ୍ଳବ ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଏ) ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْلُوْا الرِّبَاۤاِضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَّاَتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣١﴾

୧୩୨. ଏବଂ ସେହି (ନରକ) ଅଗ୍ନିକୁ ଭୟକର ଯାହା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ।

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ ﴿١٣٢﴾

୧୩୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଏହି ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକର ତାହାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାଯିବ ।

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٣﴾

୧୩୪. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କ୍ଷମା ତଥା ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଆଡ଼କୁ ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଅଟେ ଓ ଯାହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି, ସେହି ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ।

وَسَارِعُوْا اِلَى مَّغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٤﴾

୧୩୫. ଯେଉଁ (ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର)ମାନେ ସୁସ୍ଥ ଓ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଆଇ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ତଥା ନିଜର କ୍ରୋଧ ସମରଣ କରନ୍ତି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

الَّذِيْنَ يَنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّاءِ وَالْفَرَءِ وَالْكُظَيِّنِ الْغِيْظِ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٥﴾

୧୩୬. (ପ୍ରବଣ୍ୟ ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ବା ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଓ ନିଜର ଦୋଷ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରି ପାରିବ ? ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି (କୁକାର୍ଯ୍ୟ) କରିଥାଆନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ କାଣିଶୁଣି ଜିଦ୍ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا اٰحْسَنَ اَوْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوْا اللّٰهَ فَاَسْتَغْفَرُوْا لِدُۡنُوْهِهِمْ وَمَنۢ يَّغْفِرِ الدُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ تَا وَ لَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٦﴾

୧୩୭. ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ଓ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ଯେଉଁଠାର କି ଏମାନେ (ସର୍ବଦା) ରହିବେ ; ଏବଂ (ସେହି) କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଏହି ପୁରସ୍କାର କେତେ ଭଲ !

اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّةٌ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَ نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿١٣٧﴾

୧୩୮. ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ-ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଅଛି ; (ଏମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ଦେଖିବାର ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ) ପୃଥିବୀରେ ବିଚରଣ କର ଏବଂ ଦେଖ ଯେ (ଏହି ପଦ୍ଧତିକୁ) ମିଥ୍ୟା ମଣୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହେଲା ।

୧୩୯. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିବରଣ) ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଘୋଷଣା ତଥା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ଉପଦେଶକ ।

୧୪୦. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦୂର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କରନାହିଁ ଓ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହେବ ।

୧୪୧. ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଆଦାତ ଲାଗିଥାଏ ତେବେ ସେପରି ଆଦାତ ତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଅଛି ; ଏବଂ ଏ (ବିଜୟ) ଦିବସଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ଅଟେ ଯେ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରମ୍ବାର ଅଦଳବଦଳ କରୁଥାଉ (ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବେ), ତତ୍ପରା ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କରିଦେବ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଶହୀଦ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୪୨. ଏବଂ ତତ୍ପରା ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧପୂତ କରିବେ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ।

୧୪୩. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଭାବୁଅଛ ଯେ ତୁମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ଅଥଚ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଜେହାଦ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହାନ୍ତି କି ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହାନ୍ତି ।

୧୪୪. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ମୁତୟର^୧ ଜାମନା ସେହି ସମୟର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତାହାକୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖୁପାରିଛ ଯେ ତାହାର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମତ୍ୱ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ (ତାହାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କାହିଁକି ପଛଦୁଆ ଦେଉଅଛ ?)

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

إِنْ يَنْسَنَكُمُ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَّأُولُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤١﴾

وَلِيُبَيِّنَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَخَيِّقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٢﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾

୧. ଅର୍ଥତ୍ ସଂଗ୍ରାମ କରି ଶହୀଦ ହେବା ।

ସୁ : ୧୫

୧୪୫. ଏବଂ ମହମ୍ମଦ କେବଳ ଜଣେ ରସୁଲ ଅଟନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ରସୁଲ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି ବା ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ ତେବେ କ'ଣ ବୁଝେମାନେ ପଶୁଚାର୍ଯ୍ୟଦ ହୋଇ ଫେରିଯିବେ ? ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପଶୁଚାର୍ଯ୍ୟଦ ହୋଇ ଫେରିଯାଏ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କଦାପି କିଛି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୧୪୬. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ କୌଣସି ଜୀବନ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; (କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟର ନିଶ୍ଚିତ (କରିଛନ୍ତି); ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇହକାଳର ପ୍ରତିଫଳ ଛାଡ଼ି କରିବ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଦେବୁ, ଏବଂ ଯେ ପରକାଳର ପ୍ରତିଫଳ ଛାଡ଼ି କରିବ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଦେବୁ; ଏବଂ ଆମେ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବୁ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ରସୁଲ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନେକ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଶିଥିଳ ହେଲେ ନାହିଁ କି ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ ବା (ଶତ୍ରୁ ସମ୍ମୁଖରେ) ନିଜକୁ ଅବନତ କଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପୈର୍ବ୍ୟବାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ نَأْتٍ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسْخَرِ اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُؤَجَّلَاتٍ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَسَخَّرِ اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

وَأَيْنَ مِنْ بَنِي قَيْسٍ قَتَلَ مَعَهُ رَيْثُيُونَ كَثِيرُونَ ۖ فَمَا وَهُمْ أَلَمًا أَلَا أَبَاهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الضَّعِيفِينَ

୧. ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଉଦ୍‌ଦୟ ସୁବେଷ୍ଟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ସମ୍ଭବରେ ଯେଉଁ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନର କରିଥିଲେ ଏହି ଆୟତରେ ତା'ର ସ୍ମୃତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଆୟତର ତାହସ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାହା ଏକ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ସତରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ ବି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପଦ୍ମଚଳ ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତା କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କେବଳ ଜଣେ ଅବତାର ଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସବୁ ଅବତାରଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଚିତ୍ରଣକାରୀ ।

ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦେହାବସାନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଘଟଣା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସମ୍ଭବନା ବୋଧ ହେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଦେହାବସାନ ହେଲା ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଉମରଙ୍କ ଭାରି ଜଣେ ଦୃଢ଼ମତା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବିଚିତ୍ର ହୋଇପଡ଼ିଲେ ଓ ସୋମଶା କରିଦେଲେ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଦେହାବସାନ ହୋଇଥିବା କହିବ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ । ସେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଲେ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇନାହିଁ, ବରଂ ସେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସଦୃଶ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନର ନିକଟକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେଠାକୁ ଫେରିବା ପରେ ସେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଏହା ପରେ ପରେ ହଜରତ ଅବୁବକର ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ଉମରଙ୍କୁ ବସିପଡ଼ିବା ପାଇଁ ବୁଢ଼ଜୀବରେ କହିଲେ । ତା'ପରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ଜନତା ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଆୟତଟି ପାଠ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମୃତ ହଜରତ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅବତର ହେଲା ପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟମାଣ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁବେଷ୍ଟରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ପାରିଥା'ନ୍ତା ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ଏହି ଆୟତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । କାରଣ ତାଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି (୫:୬୮ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଆୟତ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ୱପ୍ନର ହେଉଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ଦେହାବସାନ ହୋଇଥିଲା ।

୧୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଏକଥା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି (ମଧ୍ୟ) କହି ନ ଥିଲେ ଯେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କର ତୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ସାମାଜିକତାକୁ ମାଜିନା କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ପାତକୁ ସୁଦୃଢ଼ କର ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।”

୧୪୯. ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଇସକାକର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ପରକାକର (ମଧ୍ୟ) ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

ଭୁ : ୧୭

୧୫୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କଥା ମାନିବ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ କରି ଫେରାଇଦେବେ, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ।

୧୫୧. (ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ) କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୧୫୨. ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭୟ ସୂଚା କରାଇବୁ, କାରଣ ଯାହା ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହିଁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ (ମନେ) କରୁଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ନରକାଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୧୫୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଆଦେଶକ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ବିନାଶ କରୁଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ଭବରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅବହେଳା କରିଥିଲୁ ଓ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ଆଦେଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରାହର

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أقدَامَنَا وَالنَّهْرَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأَنشَأَهُمُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَّ تَوَابَ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرَدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَقْبَلُوكُمُ خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلَىٰ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥٢﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحَضَّرْتَهُمْ بِآيَاتِهِ
قَالَ إِذَا فُلِيتُمْ وَمِنَ الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ

୧. ଏହା ୩: ୧୨୭-୧୩୪ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

୨. କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ ନ କରିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାହାକିମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବିଜୟ ହୋଇ ସାରିଲେଣି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଆସିଲେ । ଫଳରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କ୍ଷତି ପଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ ସେହି ବିଜୟ ସେମାନଙ୍କ ହାତପାଆଡ଼ି ଥିଲା ତାହା ପରାଜୟରେ ପରିଣତ ହେଲା ।

ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଅବଞ୍ଚା କରିଥିଲେ (ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଲେ) ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଇହକାଳ ଚାହିଁଥିଲେ ଏବଂ କେତେକ ପରକାଳ ଚାହିଁଥିଲେ ; ତତ୍ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ) ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପା କରନ୍ତି ।

୧୫୪. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପକାୟନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କାହାରିକୁ ଫେରି ଚାହିଁ ନ ଥିଲେ ଅଥଚ ଗପୁଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମହମ୍ମଦ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ପଛ ଦଳରେ ଥାଇ ଡାକୁଥିଲେ ; ତା'ପରେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଦୁଃଖକୁ ଏକ ବଡ଼ ଦୁଃଖରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଯାହା ହରାଇଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହାକିଛି (ବିପତ୍ତି) ପଡ଼ିଲା ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫୫. ତତ୍ପରେ ଏହି ଦୁଃଖ ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ତ୍ୱା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଦଳକୁ ଅଭିଭୂତ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ନିଜ ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅସ୍ତ୍ରତ୍ୟାଗ କରିବା ସମ୍ଭବ ମିଥ୍ୟା କଳ୍ପନା କରୁଥିଲେ ; ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ଏ ବ୍ୟାପାରରେ ଆମମାନଙ୍କର କିଛି କହିବାର ଅଛି କି ?” ତୁମେ କୁହ, “ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର” ; ସେ (କେପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଯାହାକିଛି ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ଗୋପନ ରଖୁଅଛନ୍ତି ତାହା ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହାନ୍ତି ; ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଏ ବ୍ୟାପାରରେ ଆମମାନଙ୍କର (ମଧ୍ୟ) କିଛି ଅଧିକାର ଥାଆନ୍ତୁ ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ ଏଠାରେ ନିହତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତୁ ;” ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ଗୁହ୍ୟରେ

بَعْدَ مَا آتَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوَكُمْ فَيُخْرِجُكُمْ فَأَتَاكُمْ عَنْكَ بَغِيرَ لَيْكِلَا
تَخْرُجُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا آصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ

ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَدَاِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُنَاسُكُمْ
طَآئِفَةً مِنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ

୧. ପ୍ରଥମ ଦୁଃଖ ହେଉଛି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅଦେଶକୁ ଅମନ୍ୟ କରିବା କାରଣ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁଃଖ ହେଉଛି ଅମନ୍ୟ କରିବା ପରେ ଆପଣଙ୍କର ପରାକ୍ରମରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ଏତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଦଣ୍ଡିତ କରି ତା'ପରେ କ୍ଷମା ଦେଲେ ।

କେତେକ ଟାକାକାରଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଃଖର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ମୁସଲମାନଙ୍କ ପରାକ୍ରମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁଃଖର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଗୁରୁତରାନ୍ତର କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହେବା । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେବ ସେ ସହଚରମାନଙ୍କ ଦୋଷତୁଟିର ଶାନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମିଳିଲା ।

(ମଧ୍ୟ) ରହିଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ନିହତ ହେବାର ଅଛି) ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର) ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଇ ଥାଆନ୍ତେ” (ତତ୍କାଳୀନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ) ; ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥାଆନ୍ତୁ ତଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ (ପରୀକ୍ଷିତ ଓ) ନିର୍ମଳ କରିଥାଆନ୍ତୁ;” ଏବଂ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫୬. ଯେଉଁଦିନ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର କେବଳ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁ ସଜ୍ଜତାନ ସେମାନଙ୍କର ପଦସ୍ଥଳନ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଦାରିଛନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସହନଶୀଳ ।

ଭୂ: ୧୭

୧୫୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମ୍ଭମାନେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଶ ଭିତରେ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି ବା ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ବାହାରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ନିଜର ଭାରମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କହନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ମରି ନ ଥା’ନ୍ତେ କି ନିହତ ହୋଇ ନ ଥା’ନ୍ତେ ; ତତ୍କାଳୀନ ଅଲ୍ଲାହ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଉଚ୍ଛିତ୍ତ) ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଏକ ମନସ୍ତାପର କାରଣ କରିଦେବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ତୁମ୍ଭମାନେ କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୧୫୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୁଅ ବା ମରିଯାଅ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ (ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ) କ୍ଷମା ଓ କରୁଣା ତାହା ତାହା ଉକ୍ଳେଷତରୁ ଯାହା ସେମାନେ ମହସୁସ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୫୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ ମରିଯାଅ ବା ନିହତ ହୁଅ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لِبَرِّ الَّذِي كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُبَغِضَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِي تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٦٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُجِي وَيُخَيِّتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٦١﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَغَفْرَةٌ ۖ فَرِيَنَ اللَّهُ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٦٢﴾

وَلَيْنَ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُشْجَرُونَ ﴿١٦٣﴾

୧୬୦. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେହି ମହାନ୍ କରୁଣା ଯୋହା ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେଥି ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନମ୍ର^୧ ହୋଇଅଛ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ମନ୍ଦପ୍ରକାରୀ ଓ କଠିନ ହୃଦୟର ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଏମାନେ ତୁମ ଚକ୍ଷୁପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଛିନ୍ନହୁଅନ୍ତୁ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତେ; ପୁରରା^୨ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ) କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାପାରରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ^୩ କର; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ତୁଳ୍ପ ସଂକଳ୍ପ କର, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ଭରସାକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

୧୬୧. ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କେହି ବିକସା (ହୋଇପାରିବେ) ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ? ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ।

୧୬୨. ଏବଂ କୌଣସି ନବିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମସାତ୍ କରିବା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆତ୍ମସାତ୍ କରିବ ସେ ନିଜ ଆତ୍ମସାତ୍-କଲ୍ପ ଧନକୁ କ୍ଷୟାତ୍ମକ ଧନ ନିଜେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ କରିବ; ତାପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ, ଯାହା କିଛି ସେ ଉପାର୍ଜନ କରିଥିବ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦିଆଯିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ।

୧୬୩. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତାର ଅନୁସରଣ କରେ ସେ କ'ଣ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ (ହୋଇପାରିବ) ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା) ପ୍ରକୋପ ଘେନି ଫେରେ ଓ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଥାଏ? ଏବଂ ସେହିସ୍ଥାନ (ଅବସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ।

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَقُصُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلُّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِضَوْآنِ اللَّهِ كُنْ بَاءً بِسَاطِطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٣﴾

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ବେଗବ ନିଜ ଅନୁରକ୍ଷାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ନ ଥିଲେ ବରଂ ଶତ୍ରୁ ଓ କୁଟର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁଣ । ଏପରିକି ଯେତେମାନେ ଉନ୍ନତ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ସହିତ କପଟ ଅବରଣ କରିଥିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାପାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରାମର୍ଶ କରୁଥିଲେ ।

୨. ବସ୍ତୁତଃ ପରାମର୍ଶ କରିବା ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଏକ ମୌଳିକ ନୀତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ନେବା ଇଚ୍ଛା ଶାହିଦୀ ବା ମୁଦରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏହା ହିଁ କରୁଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ଖଲିଫା ବା ଶାସକ ସବୁ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବିଚେକାଧିକାର ଅନୁସାରେ ସେ ଯେ କୌଣସି ପରାମର୍ଶକୁ ସ୍ଵାବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ନିଜ ବିଚେକାଧିକାରକୁ ମନ ଇଚ୍ଛା ସମ୍ବେଦନା ନ କରି ସଂଖ୍ୟାଧିକଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ ଦେବା ନୀତି ।

୧୭୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥ୍ୟାଚାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୧୭୫. ଅଲ୍ଲାହ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ନବିକୁ ପ୍ରେରଣ କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ; ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହ ଓ ଚରୁଷାନ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ (ଏଥି) ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ (ପଡ଼ି) ରହିଥିଲେ ।

୧୭୬. ଏବଂ (ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ) ଯେତେବେଳେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା ଯାହାର ଦୁଇଗୁଣ ତୁମେମାନେ (ନିଜେ) ପହଞ୍ଚାଇ ସାରିଥିଲ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ କହି ଉଠିଲ, “ଏହା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛି ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ଚରପାରୁ ଆସିଅଛି ;” ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇସ୍ମିତ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୧୭୭. ଏବଂ ଉଭୟ ଦଳ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ଦିନ ଯେଉଁ ବିପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ହୋଇଥିଲା ; ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ (ହୋଇଥିଲା) ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ଓ କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

୧୭୮. ଏବଂ ସେ (କପଟବିଶ୍ୱାସୀ)ମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ଆସ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ଯୁଦ୍ଧକର ଏବଂ (ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣକୁ) ପ୍ରତିହତ କର ;” (ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଜାଣିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଥାଆନ୍ତୁ ;” ସେମାନେ ସେଦିନ ବିଶ୍ୱାସ ବୁଲ୍ଲମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସର ନିକଟତର ଥିଲେ ; ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖରେ ଯାହା କହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ତାହା ନ ଥିଲା ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଗୋପନ କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

هُمْ دَرَجَتْ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَكُونُونَ

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَ
يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ
لَئِي ضَالِّينَ ۝

أَوَلَمْ نَأْصَابِكُمْ مُصِيبَةً ۚ قَدْ أَصَبْتُمْ مَثَلِيهَا ۚ
قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِندِ أَنفُسِكُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَفَّ الْجَبْعُونَ فِئَادِنِ اللَّهِ
وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ تَافَقُوا ۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْعُوا قَالُوا لَوْ تَوَعَّدَكُمُ بِهِ
لَا تَتَّبَعَكُمُ هُمْ وَلَكُمُ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنَّمُ لِلْإِيمَانِ
يَقُولُونَ يَا قَوْمَاهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمُ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يَكُونُونَ ۝

୧. ଦବର ସୂକ୍ତରେ ୭୦ ଜଣ ମନ୍ତ୍ରକାବ୍ୟା ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ୭୦ ଜଣ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ ଅଥଚ ଉଦୟ ସୂକ୍ତରେ ୭୦ ଜଣ ମୁସଲମାନ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେହି ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତି କରିଥିବା ପୁରାଯାଇଛି ।

୧୬୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ (ପଛରେ) ବସିରହି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର କଥା ମାନି ଆସାନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ନିହତ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତେ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ (ଏବେ) ମୃତ୍ୟୁକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅପସାରଣ କରି (ଦେଖାଇ) ଦିଅ ।

୧୭୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି ମୃତ ମନେ କର ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି (ଓ) ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ।

୧୭୧. ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ (ମଧ୍ୟ) ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ପଛରୁ (ଆସି) ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, (କାରଣ) ସେମାନଙ୍କର ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୭୨. (ଅବଶ୍ୟ) ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କ ତରଫରୁ (ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ) ସେହି ମହାନ୍ କୃପା ସମ୍ମୁଖରେ ଓ (ତାହାଙ୍କର) ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ମୁଖରେ ତଥା ଅଲ୍ଲ୍‌ହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୧୮

୧୭୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆସ୍ତାତ ପାଇବା ପରେ (ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲ୍‌ହଙ୍କର ଓ ରସୁଲଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଇଲ୍ ଭାବରେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ଅଛି ।

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ قَادَرُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ النَّوْتُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٩﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ ﴿١٧٠﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَافْضِحٌ بِأَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٣﴾

୧. ମୃତ୍ୟୁପରେ ଦେବଦୂତମାନେ ଶହାଦମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ କ'ଣ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଇ ଦିଅନ୍ତି । ପକ୍ଷରେ ଶହାଦମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିତର୍କ ଓ ସଫଳତା ବିଷୟରେ କୃତ୍ରିମ ଅନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୭୪. (ସେମାନେ) ସେହି (ଲୋକ), ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର) ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକମାନେ (ସୈନ୍ୟବାହାନ) ଏକତ୍ରିତ କରି ଅଛନ୍ତି, ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର”; କିନ୍ତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି କରାଇଲା ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଓ ସେ ହିଁ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ଅଟନ୍ତି।”

୧୭୫. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ବିନା କ୍ଷତିରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ମହାର୍ କ୍ରପା ଓ ମହାର୍ ଅନୁଗ୍ରହ^୧ ସହ ଫେରି ଆସିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତତାର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପରମ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ।

୧୭୬. ଏ (ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ) କେବଳ ଜଣେ ସଜ୍ଜନ ; ସେ ତା’ର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଏ ; ଯଦି ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏ (ସଜ୍ଜନ)ମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ ; ବରଂ ଆମଙ୍କୁ ଭୟ କର ।

୧୭୭. ଏବଂ ସେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ (କରିବା)ରେ (ଶୀଘ୍ର) ଅଗ୍ରସର ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ନ କରନ୍ତୁ ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ଈଶ୍ୱର କରନ୍ତି ଯେ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ନ ରହୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୀଷଣ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୭୮. ବାସ୍ତବରେ ସେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାବାଦକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

୧୭୯. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହା ଭାବିବା କଦାପି ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ଆମର ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାହତି ଦେବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ଅଟେ ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାହତି ଦେଉଅଛୁ ତା’ ଫଳରେ ସେମାନେ କେବଳ ପାପରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ فَاخْزَؤُهُمْ فَبَرَّادَهُمْ بِإِنْسَانٍ ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٥﴾

فَأَقْبَلُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ ۖ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَهُ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٦﴾

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۚ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٧﴾

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَن يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ خَطَإً ۚ إِنَّ الْآخِرَةَ وَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا ۚ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْزَنُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّمَا نَبِيُّ لَكُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِكُمْ ۚ إِنَّمَا نَبِيُّ لَكُمْ لِيُزَادُوا الْإِسْمَاءَ ۚ وَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٨٠﴾

୧. ଉପର ସୁବକ୍ଷେତ୍ର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁସବୁ ଅନୁଗ୍ରହମାନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୁଏ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ ସେମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବାକୁ ସେ ନିଜ ବଚନ ରକ୍ଷା କରି ପାରି ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟବାଦୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ବିରୋଧୀ ଅପସ୍ତମାନ କରାଇଦେବାକୁ ମୁସଲମାନମାନେ ବଦଳ ସୁବକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେହେତୁ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ମୁକର୍ରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ସେଠା ବାସିଲ ମେକାରେ ବ୍ୟବସାୟ କରି ସମୃଦ୍ଧ ଧନ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

୧୮୦. ଏହା କେବେ ହେଁ ସମ୍ଭବପର ନ ଥିଲା ଯେ ଅପବିତ୍ରକୁ ପବିତ୍ରରୁ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛ ଅଲ୍ଲା (ତୁମେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାଆନ୍ତେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସରେ କଦାପି ଅବଗତ କରାଇ ପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲା ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା (ତାହାଙ୍କୁ) ମନୋନୀତ କରନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଏବଂ ଧର୍ମରାଜୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

୧୮୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ (ତାହା ବ୍ୟୟ କରିବାରେ) କୃପଣତା କରନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ତାହାକୁ କଦାପି ଉତ୍ତମ ମନେ ନ କରନ୍ତୁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ; ସେମାନେ ଯେଉଁ ଧନ ସଂଗ୍ରହରେ କୃପଣତା କରନ୍ତି, କୟାମତ ଦିନ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଗଳରେ ଶିକୁଳି ହୋଇପଡ଼ିବ; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ୱସ୍ଥ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଅଟେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲା ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ: ୧୯

୧୮୨. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲା ଦରିଦ୍ର ଓ ଆତ୍ମେମାନେ ଧନୀ, ଅଲ୍ଲା ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ (ଏହି) କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି; ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କଥାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅପଥରେ ହତ୍ୟା କରିବା ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖି ରଖୁଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଛୁ, “ଦହନକାରୀ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୋଗ କର ।”

୧୮୩. ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ ସ୍ୱହସ୍ତରେ ଅର୍ଜନ କରିଅଛ, ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି) ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ; ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲା ତାଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِمْ
خُفَىٰ يَبْدَأُ الْخَبْرَ مِنَ الْغَيْبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَئِنَّ اللَّهَ يَجْزِي مَنْ رُسُلَهُ مِنْ شَأْنٍ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٨٠﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنْتُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ مِيرَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ
نَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَكَتَبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بَغْيًا حَقًّا وَقَوْلِ ذُو الْقَادَاتِ الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ
لِّعَبِيدِ ﴿١٨٣﴾

୧. ମୁସଲମାନମାନେ ଯେପରି ଦାନ କରିବାକୁ ଆଗରୁ ହେବେ ସେ ସଂଗ୍ରହରେ ଏକ ଆୟତ୍ତେ: ୧୮୧୨୫୭୩ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନେ ନିଜକୁ ଧନବାନ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ ଦିଆଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଏହି ଉକ୍ତି ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଅପସାରିତ ହେବା ଶାସ୍ତ୍ର ଘଟିବ । କହୁଅଛି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପରେ ସେମାନେ ମଦିନା ଓ ଚା'ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଛଡ଼ିହାଏ ପୃଷ୍ଠାକୁ ପ୍ରମାଣିତ ।

୧୮୪. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲୁଖ ବାସ୍ତବିକ ଆମମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନା ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଆମମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ରପ୍ତାନ କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏପରି କୁରାବାନି (ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଦେଶ) ନ ଆଣନ୍ତି ଯାହାକୁ ଅସ୍ମିଁ ବଘ କରେ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅନେକ ରପ୍ତାନ ଆମ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ସହିତ ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛ ତାହା ସହିତ ଆସିଥିଲେ ; ଯଦି ତୁମମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ କାର୍ତ୍ତିକ ଚେଷ୍ଟିତ ଥିଲ ।

୧୮୫. ପୁରରା* ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି (ତାହେଲେ କଣ ହେଲା), ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ ପୁସ୍ତକ ତଥା ଶାସ୍ତ୍ରମାନ ବିଧାନ ଆଣିଥିବା ରପ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୮୬. ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀକୁ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ବାଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ କୟାମତ ଦିନ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ; ପୁରରା* ଯାହାକୁ ନରକାଗ୍ନି ଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖାଯିବ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯିବ ସେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ; ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ (ର ସାମଗ୍ରୀ) କେବଳ ପ୍ରତାରଣାଦାୟକ ଅସ୍ତ୍ରାୟା ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ ।

୧୮୭. ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଧନ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପରାମ୍ଭା କରାଯିବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯାହାକୁ ଗ୍ରହ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ମୁସବିକ, ତୁମମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅନେକ ଶିକ୍ଷାଦାୟକ କଥା ଶୁଣିବ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବ ଓ ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ୱତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ, ଏହା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସାହସିକତାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ الْيَنَّا اَلَا نُوْمِنُ بِرُسُلِهِ
كَهْ يٰٓاَيُّهَا بَقَرًا يٰٓاَكُلُ النَّارُ فَلَ قَدْ جَآءَكُمْ
رُسُلٌ مِّنْ بَنِي اِبْرٰهِيْمَ وَيٰٓاَلَيْدِيْ فَلَمْ يَلْمُزُوهُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٤﴾

اِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُ
بِاَيُّهَا وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿١٨٥﴾

كُلْ نَفْسٍ ذٰٓئِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّا تُوَفُّوْنَ اَجْرَكُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَنْ نُّجْرِحْ عَنِ النَّارِ وَاَدْخُلْ الْجَنَّةَ
فَقَدْ كٰرِهَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿١٨٦﴾

لَتَبْلُوْنَ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَاَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوْا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا اَدْنٰى
كَثِيْرًا وَّاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ﴿١٨٧﴾

*. କୌଣସି ଏକ ଜାନ୍ତକୁ ଅସ୍ମିଁ ଆଦି ତାହାକୁ ଚବୁ କରି ଦେଉଥିବା ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ସ୍ୱଳ୍ପରେ ତାହା ଦେହ ଗର୍ଭ ବା ବଳିଦାନ ପ୍ରତି ଇମ୍ନ ଦୁଏ ଯାହାକୁ ଅସ୍ମିଁରେ ନିଷେଧ କରି ଦହନ କରାଯାଏ । ଏହି ଦାହ ବଳିଦାନ ଭାବରେ ଅଭିହିତ । ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ହିନ୍ଦୁ ଚାରାଣା ଓ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ସ୍ପଷ୍ଟିତ ଥିଲା ।

*. ଯଦ୍ୟଦି ସାଂସାରିକ ଜନନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ମିଳେ ତଥାପି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ନୁହେଁ । ବିଶ୍ୱାସବାନମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱି ଅନୁସାରେ କୟାମତ ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥାଏ । ଅଲୁଖ ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟାପାୟ ତାହାର ପ୍ରମାଣ ସେହିଦିନ ମିଳେ ।

୧୮୮. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀମାନଙ୍କ-ଠାରୁ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ନେଇଥିଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ) ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ଗୋପନ କରିବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ନିଜର ପୁଷ୍ପ ଦେଶକୁ ଯୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ଏବଂ ତା ବିନିମୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُوهُمْ قُنُودًا ۚ وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ وَاسْتَرَوْا بِهِ ثُمَّ لَا يُبَيِّنُ لَهُمْ فَيَنْسُوا مَا تَشَرُّونَ ﴿١٨٨﴾

୧୮୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ କର୍ମ ପାଇଁ (ଗର୍ବରେ) ଉତ୍ତୁକ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କରି ନ ଥିବା କର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତୁମେ କହାଯି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ସ୍ମରଣିତ ଅଛନ୍ତି; (ସେମାନେ ଧରା ପଡ଼ିବେ) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର (ନିୟତ) ଅଛି ।

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُخَيَّبُونَ أَنْ يُحْذَرُوا ۚ بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبْنَهُمْ بِمَقَارَةِ ۚ فَمَنْ الْعَذَابِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٩﴾

୧୯୦. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ୱ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଅଟେ; ଏବଂ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମର୍ଥ ।

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩٠﴾

ରୁ : ୨୦

୧୯୧. ବାସ୍ତବିକ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିରେ ଏବଂ ଜ୍ୱାଳାମୟରେ ଦିନ ଓ ରାତିର ଆଗମନରେ ସ୍ଥାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିବର୍ତ୍ତନ: ରହିଅଛି ।

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩١﴾

୧୯୨. ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ତିଆ ହେବା, ବସିବା ଓ ଶୋଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, (ଏବଂ କୁହନ୍ତି), “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଏହାକୁ ବୃଥାରେ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହିଁ, ତୁମେ ଏପରି ନିରୁଦ୍ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନିର ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କର । ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ନିରୁଦ୍ଦେଶ ହେବାକୁ ରକ୍ଷା କର ।

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا ۖ وَعَلَىٰ جُفُوفِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٢﴾

୧୯୩. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଯାହାକୁ ନରକାଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ତାହାକୁ ଅପମାନିତ କରିଅଛ ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

୧୯୪. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ଏପରି ଆତ୍ମାନକାରୀକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସକଳେ ଚାକିର ଶୁଣିଅଛୁ ଯେ (କହୁଛି) ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ; ସୁତରାଂ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା କର ଓ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କର ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଗଣନା କରି ନୁହେଁ ତଥା ।

رَبَّنَا إِنَّا سِغْنَا مَنَافِيًّا يُبَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ أَسْأَلُ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْآبْرَارِ

୧୯୫. ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ତୁମର ରତ୍ନଲମ୍ବନ ମଧ୍ୟମରେ ଆମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତରେ ଯାହା ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛ ତାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କର ; ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କର ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବିକ ତୁମେ କଦାପି ନିଜର ଅଙ୍ଗୀକାର ରଦ୍ଦକର ନାହିଁ ।

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ

୧୯୬. ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କଲେ (ଏବଂ କହିଲେ ଯେ), ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କର କର୍ମକୁ, ସେ ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ସ୍ତ୍ରୀ ହେଉ, ବିନଷ୍ଟ କରିବୁ ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାପନକାରୀ ଅଟ ; ସୁତରାଂ ସେହିମାନେ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କଷ୍ଟ ପାଇଛନ୍ତି ତଥା ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ମିଳିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

فَأَسْجَبَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ دُكِّرَ أَوْ أَنُفِيَ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَاذْيُنَ مَا جُرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُذُوا فِي سَبِيلِي وَتَلَّوْا وَقِيلُوا لَا كُفْرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَهُمْ بِحَبِّ تَجْرِئٍ مِنْ تَحِيَّتِ الْأَنْهَارِ تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

୧୯୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ବିଚରଣ ତୁମକୁ କଦାପି ପ୍ରଦାନିତ ନ କରୁ ।

لَا يَعْزِمُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ①

୧୯୮. ଏହା ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାଗ ; ଏହା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَهُمْ فِيهَا ②

୧୯୯. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନ ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହି ଚାଲିବେ ; ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ତରଫରୁ ଆତିଥ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହେବ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ଉତ୍ତମ ।

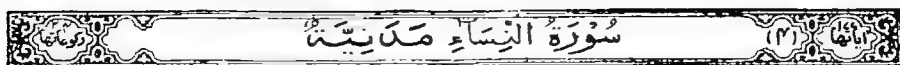
لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزَّلَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّالْبَرَارِ ③

୨୦୦. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା (ସେଥିରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ପରିତ (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମେଧା କରୁଅଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଣୀର ବିନିମୟରେ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର (ଗଣିତ) ଅଛି ; ଅଲ୍ଲାଃ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତ୍ର ହିସାବ ନିକାସ କରିବେ ।

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خُشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ④

୨୦୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଓ ଚିତ୍ତ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଓ ସାମାନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ସଚେତନ ରହ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟକର ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا ⑤
وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ⑥

ଅଲ-ନିସା

ବୈଦିକ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ଅନୁବାଦ । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ମୂଳାବଳୀ ୧୭ ଓ ୧୮ ଅଧ୍ୟାୟ ୩ ଓ ୪ ଓ
୧୯ ଓ ୨୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କର ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ (ମାତ୍ର) ଜୀବରୁଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତାହାର ସାଥୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ (ସୃଷ୍ଟି କରି ପୁରୁଷାରେ) ବିସ୍ତାର କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ) ଭୟ କର ଯାହାଙ୍କ ନାମରେ ତୁମମାନେ ପରସ୍ପରର ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛ, ଏବଂ ବିଶେଷତଃ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ (ମାମଲ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର) ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ଅଟନ୍ତି ।

୩. ଏବଂ ଅନାଥମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର (ସମ୍ପତ୍ତି) ଅର୍ପଣ କର; ଏବଂ ଭଲ (ସମ୍ପତ୍ତି) ବିନିମୟରେ ଖରାପ (ସମ୍ପତ୍ତି) ନିଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଯୋଗ କରି ଭୋଗ କର ନାହିଁ, ବାସ୍ତବିକ ଏହା ମହାପାପ ଅଟେ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

وَأُولُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَبْدَلُوا الْيَتَامَىٰ بِالطَّغْيِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَثِيرًا

୧. 'ଗୋଟିଏ ଜୀବ' ର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପ୍ରକାରର ହୋଇପାରେ । (୧) ଆଦମ (୨) ସମ୍ପତ୍ତିର ଭାବେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ, କାରଣ ଦୁଇଜଣ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକ ଧରାଯାଏ । (୩) ପୁଅକୁ ଭାବେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ, କାରଣ ସ୍ତବ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ପୁରୁଷର ବର୍ଦ୍ଧ୍ୟକୁ ଓ ଆ ଜଣେ ନାରୀ ଠାରୁ ସୃଷ୍ଟ ଏବଂ ଏ ଉଭୟ ଗୋଟିଏ ଜଣାଣିତ ଜୀବ ।

୪. ଏକ ଯଦି ଅନାଥମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଭୁମମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହୁଏ ତେବେ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପକ୍ଷଟି) ଭୁମକୁ ପସନ୍ଦ ହୁଏ ତାହା କର, ଅର୍ଥାତ୍ ଅନାଥ ହୋଇ ନ ଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ବା ତିନି ବା ଚାରିଜଣଙ୍କୁ ବିବାହ କର; କିନ୍ତୁ ଯଦି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଭୁମମାନଙ୍କର

وَأَنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَسْتَحْيَ فَإِنْ خِفْتُمْ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِنْهُ وَتِلْكَ وَسَائِغٌ فَإِنْ خِفْتُمْ

୧. ଅନାଥ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକାଧିକ ମହିଳାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍ବରୁ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତନି ଅନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରାଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ-ଦୁଇ, ତିନି-ତିନି, ଚାରି-ଚାରି ଜଣଙ୍କୁ ବିବାହ କରାଯାଇପାରେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଭାବକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସହଜ ହେବ ।

ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ପୂର୍ବ ଆଦେଶ । କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଇସଲାମଧର୍ମ ବହୁ ବିବାହ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଏ । କିନ୍ତୁ ଏକ ସମୟରେ ସ୍ବରୀଶୋଚି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଞ୍ଚ ରଜ୍ଜୁବାକୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଧର୍ମ ସେପରି କରିବାକୁ କେବେ ହେଁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଅନାଥମାନେ ସର୍ବଦା ସମାଜରେ ଅବହେଳିତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଏପରି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ବିବାହ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଅଧିକ ସହଜ ଓ ସମ୍ଭବପର । ଏଠାରେ ଅନାଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ବିବାହ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିଥାଏ । ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ଓ ନୈତିକ ଅପରାଧରୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ବିବାହର ବିଭିନ୍ନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବିସ୍ତର କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏହି ଅନୁମତିଦାନ କେବଳ ଯୁକ୍ତିସାଗର ନୁହେଁ ବରଂ କେତେକ ଛଦେ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଛଦେ ଆବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ । ଏହାର ବିପରୀତ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସମାଜ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକପରିସ୍ଥିତି କେତେକ ଅନୁଯାୟୀ ବିବାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି (କ) ସାମାଜିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୋଷ ଦୂରକରା ଠାକୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରିବା (ଖ) ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ତଥା ଈଶ୍ବର ଦ୍ବେଷ-ପ୍ରକଟ ସଂହାର ସାଧିବାଲାଗି କରିବା (ଗ) ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା (ଘ) ପାରମ୍ପରିକ ସଂପର୍କକୁ ସଂପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ।

ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏସବୁ ବା ଯେକୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧୁତ୍ବ ହୁଏ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ ଯଦି କାହିଁକି ପଞ୍ଚା ଛାୟାଭାବରେ ଅନୁକର୍ମଣ୍ୟ ବା ଅସ୍ବଚ୍ଛାଦ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ବା ସଂକ୍ରାମକ ରୋଗରେ ପଡ଼େ, ତେବେ ସେ ଦ୍ବିତୀୟ ବିବାହ ନ କଲେ ବିବାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ । ସେହିପରି ପଞ୍ଚା ମଧ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ଜନନସାଥୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ତା'ର ସ୍ବରୀଶୋଚି ସ୍ବଳନ ଘଟିବ ଓ ପାରମ୍ପରିକ ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ ହେବ । ଯଦି କୌଣସି ପଞ୍ଚା ବନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଥିବ ତେବେ ପୁରୁଷ ଦ୍ବିତୀୟ ବିବାହ ନ କଲେ ତା'ର କୌଣସି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରହିବେ ନାହିଁ । ଏସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିବାହ ବିହୀନ ପୁରୁଷ ପକ୍ଷ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦ୍ବିତୀୟ ବିବାହ ଶ୍ରେୟସ୍ବର । ଏତଦ୍ବିଧି ଅନ୍ୟ କେତେକ ଛଦେ ଏକାଧିକ ବିବାହର ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ରହିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି (କ) ଅନ୍ୟତରୁ ରକ୍ଷା କରିବା, (ଖ) ବିବାହଯୋଗ୍ୟ ବିଧବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ବାମୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା (ଗ) ପରିବାର ବା ଜାତିର ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରାଇବା ।

ସେହିପରି ଅନାଥମାନଙ୍କର ମାତାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପୁରୁଷମାନେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଉଥାନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ମାତାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ଅନାଥମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଇପାରିବେ । ଯୁବ ବିଗ୍ରହ ପରେ ସମାଜରେ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇ ମହିଳା ଓ ପିତୃଦାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 'ଅସ୍ବଭାବିକ' ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ସେତେବେଳେ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଏକାଧିକ ବିବାହ କରି ସମାଜକୁ ନୈତିକ ଓ ସ୍ବରୀଶୋଚି ଅଧଃପତନରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ, ଅନ୍ୟଥା ବିଶ୍ବଯୁଦ୍ଧପରେ ଯୁରୋପରେ ଯେପରି ନୈତିକ ଅଧଃପତନ ଓ ସ୍ବରୀଶୋଚି ସ୍ବଳନ ଘଟିଲା ଯେ କୌଣସି ମହାସମର ପରେ ସର୍ବତ୍ର ସେହିପରି ଘଟିବ । ଯେଉଁପରିକି ଜନ୍ମହାର ହ୍ରାସ ପାଇ କୌଣସି ଜାତି କ୍ରମଶଃ ଲୋପ ପାଇଯାଉଛି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ବିବାହ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ବହୁ ବିବାହରେ କେବଳ ସୌନନ୍ଦ୍ୟତା ଚିନ୍ତା କରାଯିବା ମନୋବାଞ୍ଛା, ପୁରୁଷରହି କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମହାନ ତ୍ୟାଗ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରାଯାଉଛି । ସେହି ତ୍ୟାଗ ହେଉଛି ନିଜର ପୁଞ୍ଜସ୍ବଳତା ଓ ମନୋଭାବ ସ୍ବଳନରେ ଦେଶ ଓ ଗୋଷ୍ଠର ହିତ ଓ ଉନ୍ନତି ସାଧନକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ।

ଆଶଙ୍କା ହୁଏ, ତେବେ ଜଣକୁ ବା ତୁମମାନଙ୍କର କରଗତ ହୋଇଥିବା (ଦାୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିବାହ କର); ଏହା ଉକ୍ତ (ପତ୍ନୀ) ସହୃଦୀ ତୁମମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବ ନାହିଁ ।

أَلَا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكُمْ
أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ۝

୪. ଏବଂ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମହେର^୯ ପ୍ରଦାନ କର ; ତା'ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ କୌଣସି ଅଂଶ ପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାହାକୁ ତୁମମାନେ ଚାହିଁକରି ଓ ପରିଶ୍ରାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉତ୍ତମ ମନେ କରି ଭୋଗ କର ।

وَأُولُوا النِّسَاءِ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيَّةً ۝

୯. ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ସେହି ସ୍ବାଭାବମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗନେଇ ମୁସଲମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାପଡ଼ିଥାନ୍ତି ଓ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭୋଗମାନେ ମୁକୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ କି ଉକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଭୋଗ ନିଜେ ମୁକୁହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ । ସେପରି ଷ୍ଟ୍ରୀ ତା'ର ସମ୍ପତ୍ତି ବିନା ମଧ୍ୟ ବିବାହ କରାଯାଇପାରେ । ଉପକାମ ଧର୍ମରେ କ୍ରୀତଦାସ ପ୍ରଥାକୁ ନିନ୍ଦା କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଜଣେ ଉପକାମ ଧର୍ମ ବା ରାଷ୍ଟ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧକରି ନିଜର ସ୍ବାଧୀନତା ହରାଇବାକୁ ନିଜକୁ ଦାୟା କରାଇ ନ ଥିବ ତେବେ ତା'ର ସ୍ବାଧୀନତା ଅପହରଣ କରିବା ଏକ ନୈତିକ ପାପ । ସେହିପରି କ୍ରୀତଦାସ କରିବାର ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ବାଗୁଡ଼ିର ପାପ । ଅବଶ୍ୟ ଉପକାମ ଧର୍ମର ଆରମ୍ଭ ବେଳକୁ କ୍ରୀତଦାସ ପ୍ରଥା ତତ୍କାଳୀନ ସମାଜର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ହୋଇ ଥାନ୍ତିଥିଲା । ସବୁ ଦେଶରେ କ୍ରୀତଦାସ ଥିଲେ । ତେଣୁ କଲମଗରରେ ଏହି ପ୍ରଥାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସହଜ ବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିବାରୁ ଏହା କିପରି କ୍ରମଶଃ ଓ ନିଶ୍ଚିତପ୍ରାୟେ ସାଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପାଇବ ସେଥିପାଇଁ ଉପକାମ ଧର୍ମରେ କେତେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଗଲା । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି : (କ) କେବଳ ନିୟମିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୀ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ, (ଖ) ଯୁଦ୍ଧ ସରିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର ରଖାଯିବ ନାହିଁ, (ଗ) ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନକରି ବା ବନ୍ଦୀ ବିନିମୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ।

ଯେଉଁ ହତଭାଗ୍ୟ ବଦାମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ମତେ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ବା ସେହିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୁସଲମାନ ମାଲିକ ପାଖରେ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ସେମାନେ ପରେ ମୁକ୍ତି ମୁଲାଏ ପ୍ରଦାନକରି ମୁକୁହେବାକୁ ମାଲିକଙ୍କ ସହ ରୁକ୍ତି କରିପାରିବେ । ସେହିପରି ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଉପରୋକ୍ତ କୌଣସି ଉପାୟରେ ମୁକ୍ତି ନ ପାଇଲେ ଓ ତା'ର ନିଜ ଭୋଗ ଚାକୁ ମୁକୁ କରି ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କଲେ ତା'ର ମାଲିକ ତା'ର ସମ୍ପତ୍ତିବିନା ଯଦି ତାକୁ ବିବାହକରେ ତେବେ ନୈତିକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କ'ଣ ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆପରିଚ୍ଛେଦକ ବିଚେରିତ ହେବ ?

ବିବାହ ନ କରି ଏପରି କୌଣସି ଷ୍ଟ୍ରୀର ଶରଣ ସୌଜ୍ୟ ସାଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୃହବାସ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନକରି କରେ ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିବାହିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖାଯିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ହତଭାଗ୍ୟବନ୍ଦୀଙ୍କର କ୍ତି ଅନୁସାରେ ଆଜ୍ଞା ପାଖରେ କୌଣସି କ୍ରୀତଦାସ ବାନ୍ଧିବା ଥିବ ଯଦି ସେ ତାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ, ଭଲ ଭାବରେ ଭରଣପୋଷଣ କରି ପରେ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ବିବାହ କରିବ ତେବେ ସେ ଅକ୍ଷୟ ଓଷ୍ଟ ଦୁଇଗୁଣ ପ୍ରତିପାଳ ପାଇବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଜିନ ଜନବଂଶୀନର ଏହି ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଯାଇଛନ୍ତି ।

୯. 'ସଦୁକ୍ତ' ଅର୍ଥ ବିବାହ ତେବେ କନ୍ୟାକୁ ବା କନ୍ୟା ପାଇଁ ଦିଆଯିବା ଉପହାର । ଏଠାରେ କନ୍ୟାପକ୍ଷ ଓ ବର ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଅଛି । କନ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଏହି ଧନକୁ ନିଜେ ଖର୍ଚ୍ଚ ନ କରି କନ୍ୟାକୁ ଦେଇଦେବା ବିଧେୟ । ସେହିପରି ବର ପ୍ରେକ୍ଷାରେ, ଅନନ୍ଦରେ ଓ ବିନା ଦ୍ଵିଧାରେ କନ୍ୟାକୁ ଏହି ଧନ ସ୍ବୀକାର କରିବା ଉଚିତ । ଅବଶ୍ୟ ରାଜ ପରିମାଣ ଏପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି ବର ପକ୍ଷରେ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହଜ ଓ ସମ୍ଭବ ହେବ ।

୬. ଏବଂ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ପଣ କର ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାନ୍ଦିକା ନିର୍ବାହର ପଛା ନିରୂପଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଅ ଓ ପିନ୍ଧାଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ (ଓ ଉତ୍ତମ) କଥା କୁହ ।

୭. ଏବଂ ଅନାଥମାନେ ବିବାହଯୋଗ୍ୟ (ବୟସ) ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର (ବୋଧ ଶକ୍ତିକୁ) ପରୀକ୍ଷା କର ; ତାପରେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ବୋଧଶକ୍ତି ଥିବାର (ଲକ୍ଷଣ) ଦେଖ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ହୋଇଯିବା ଭୟରେ ତାହାକୁ ଅନୁଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ଓ ଶାନ୍ତ (ଶାନ୍ତ) ଆତ୍ମସ୍ଥିତି କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଧନୀ ହୋଇଥିବେ, ସେ (ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଶୀତ ହେବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ଯେ ନିଃସ୍ୱ ହୋଇଥିବ ସେ ଉଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ (ତହିଁକୁ) ଭୋଗ କରିପାରିବେ ; ତାହାପରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବ, (ସେତେବେଳେ) ସେ (ଅନାଥ)ମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ସାକ୍ଷୀ ରଖିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ନିକାସ କରିବାରେ ନିଜେ ହିଁ ସମର୍ଥ ।

୮. ପିତା-ମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ, ତହିଁରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ତଥା ନାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ ଅଛି ; (ଏହା) ଏକ ନିଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଯାହା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି ।

୯. ଏବଂ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ବଣ୍ଟନ ସମୟରେ ଯଦି (ଅନ୍ୟ) ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ, ଅନାଥ ବା ଦରିଦ୍ରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ସେଥିରୁ କିଛି ଦେଇଦିଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ (ଓ ଉତ୍ତମ) କଥା କୁହ ।

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆଶଙ୍କା କରନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ପଛରେ ଦୁର୍ବଳ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ; ତେଣୁ ସେମାନେ (ଅନ୍ୟ ଅନାଥ)ମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ସରଳକଥା କହିବା ଉଚିତ ।

وَلَا تَوْنُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ①

وَابْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ①

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوفًا ①

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ①

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا اقُولًا سَدِيدًا ①

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର — ପୂର୍ବକ ଅନାଥମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆତ୍ମସ୍ୱାତ୍ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଅଗ୍ନି ଭରି କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଛୁଇଁ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

ରୁ : ୨

୧୨. ଅଲ୍ଲାହ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଆଦେଶ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ପୁରୁଷର (ଅଂଶ) ଦୁଇ ଜଣ ନାରୀଙ୍କ ଅଂଶ ସହିତ ସମାନ, ଏବଂ ଯଦି (ସନ୍ତାନ) କେବଳ ନାରୀ ହୋଇଥିବେ ଯେଉଁମାନେ କି (ଦୁଇ ବା) ଦୁଇରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥିବେ ତାହାହେଲେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ (ତାହାର) ଦୁଇ ବୃତ୍ତାୟାଂଶ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଯଦି ଏକମାତ୍ର (ନରୀ) ହୋଇଥିବ, ତେବେ ସେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପାଇବ, ଯଦି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ସନ୍ତାନ ଥିବେ, ତେବେ ସେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ ତାହାର ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ତାହାର ପିତା-ମାତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇବେ, ଏବଂ ଯଦି ତାହାର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିବେ, ଏବଂ ପିତାମାତା ହିଁ ତାହାର ଉରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିବେ, ତେବେ ତାହାର ମାତା ଏକ ବୃତ୍ତାୟାଂଶ ପାଇବେ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାହାର ଭାଇ (ଭଉଣୀ) ଥିବେ, ତେବେ ତାହାର ମାତା ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ପାଇବେ ; (ଏହି ସବୁ ଅଂଶ) ତାହାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ରଶ (ପରିଶୋଧ) ପରେ ପ୍ରଦାନ କରା ହେବ ; ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ପିତା (ଓ ପିତାମହ) ଏବଂ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଏ ଅଧିକ ହିତକାରୀ, ତାହା ରୁମ୍‌ମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାହୋଇଛି ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

୧୩. ଏବଂ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ିଯିବେ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନ ଥିବେ ତେବେ ରୁମ୍‌ମାନେ ତାହାର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପାଇବେ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିବେ ତେବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବା ରଶ (ପରିଶୋଧ) ପରେ ସେମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବେ ତାହାର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନ ଥିବେ ତେବେ ରୁମ୍‌ମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ିଯାଇଥିବ ତାହାର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ସେ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କର) ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ سَعِيرًا ﴿١١﴾

يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ فِيْ أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِيْ كَرِهْتُمْ خِطْلَ الْأُنثَىٰ
فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَهَبْ لَكُمْ مَا تَرَكَ
وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ
وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ
فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ
فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُّوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ
إِنَّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُّوصِيْنَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَكِنَّ الرُّبُعَ
مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ

ରୁମାନଙ୍କର ସତ୍ତା ନ ଥିବେ ତେବେ ରୁମାନଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ରଣ (ପରିଶୋଧ) ପରେ ରୁମାନେ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ତାହାର ଏକ ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କର ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ବା ନାରୀର ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟୟନ କରାଯାଉଅଛି, ଯଦି ତାହାର ପିତା ବା ସତ୍ତା ନ ଥିବେ ଏବଂ ତାହାର ଗୋଟିଏ ଭାଇ ବା ଗୋଟିଏ ଭଉଣୀ ଥିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏଥିରୁ ଅଧିକ ଥିବେ, ତେବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ରଣ (ପରିଶୋଧ) ପରେ ସେମାନେ (ଅବଶିଷ୍ଟ ଧନର) ଏକ ତୃତୀୟାଂଶରେ ଭାଗାଦାର ହେବେ ; (ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧନର) କାହାରି କ୍ଷତି ଘଟାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ରହିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ରୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସହନଶୀଳ ।

فَكَهْنُ الشُّنِّ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ تَوْصُونَ
بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
وَأَخًا أَوْ أُخْتًا فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا الشُّدْرُ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّةِ تَوْصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُصَافٍ وَصِيَّةٍ
مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٧٠﴾

୧୪. ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସାମା ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅଂଶ ପାଳନ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ଏବଂ ଏହା ଏକ ମହାନ ସାମା ।

ذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧١﴾

୧୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଅବସ୍ଥା କରେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା ଲାଘନ କରେ ତାହାକୁ ସେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯହିଁରେ ସେ ବହୁକାଳ ବାସ କରିବ ; ଏବଂ ତା' ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

وَمَنْ يُعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ يَدْخُلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٧٢﴾

୧. ଯେଉଁ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ମାତାଙ୍କ ଦୁଇଜଣ ହୋଇଥିବେ, ସେମାନେ 'କଲଲା' ର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାର ବିଷୟ ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

୨. ବୈକୁଣ୍ଠ ଓ ନରକ ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ 'ଶୁଭ୍ରତ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେହେତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ଉପାଧିରେ ସେ ନରକରେ ଶାସ୍ତିର କାଳବାଧୁ କିଛି ସମୟ ପରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ତେଣୁ ନରକ କ୍ଷେତ୍ରରେ 'ଦୀର୍ଘକାଳ' ଶବ୍ଦ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇଛି ।

ରୁ : ୩

୧୬. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶେଷକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ଥିବେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁକାନ୍ଧବ ଓ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚାରି ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଚଳାଇ କର ; ଯଦି ସେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେ (ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଥ ନିରୂପିତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ରଖ ।

୧୭. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଜଣ ପୁରୁଷ ଅବଶେଷକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡଦିଅ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ (ନିଜକୁ) ସୁଧାରି ନିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁତାପଗ୍ରହଣ(ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୮. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କେବଳ ସେହି (ଲୋକ)ମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣୀୟ ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ତ୍ର-ବାଣତ୍ୟ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ତତ୍ପରେ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ଏପରି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ଷୁଷ ।

୧୯. ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ (ଗ୍ରହଣୀୟ) ନୁହେଁ ଯେଉଁମାନେ (ନିରାତର) ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥା'ନ୍ତି, ଏପରିକି ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତେବେ (ସେ) କହେ ଯେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅନୁତାପ କରୁଅଛି ତଥା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର (ଅନୁତାପ) ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମରି ଯାଆନ୍ତି ; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଅଛୁ ।

୧. ଏହି ଆୟତରେ ତଥା ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଅଶ୍ୱାଦ୍ଧ କର୍ମ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ମହିଳା ଘର, ପରିବାରର ସୁରକ୍ଷା ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଉକ୍ତ ଘରକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ, ଏପରିକି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ଉପନ କରିବାକୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାରଣ କରାଯିବ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବିବାହ ନ କରିଛି ବା ନିଜର ନ ସୁଧାରିଛି । ପୁରୁଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାମାଜିକ କଳକଥା ଲାଗୁ କରାଯିବ । ଏଠାରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶାସ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନ ଥିବାରୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯାହା ଉଚିତ ମନେକରିବେ ତାହା କରିବେ । ବହୁତ ଏଠାରେ ଯୌନାତ୍ମକ-କଳିତ କୌଣସି ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଦ୍ଧନା କରାଯାଇନାହିଁ । କାରଣ ଏ ବିଷୟ 'ଦୁରା ନୁର'ରେ ଅନୁସୂଚି ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଦ୍ଧନା କରାଯାଇଛି । ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶାସ୍ତି ଓ ଦୁରା ନୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି । ଅତଏବ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ବିଶୟର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଦ୍ଧନା କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଅଶ୍ୱାଦ୍ଧ କର୍ମ ଓ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ।

୨. ଏଠାରେ 'ଅବଶେଷକାରୀ'ର ଅର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ ନୁହେଁ, ଏହା କଳିଗୋଟ ବା ବିଶ୍ୱଜ୍ଞତା ବା ଅନୁଚିକର କଟାକ୍ଷପକଥନକୁ ବୁଝାଉଛି ।

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً قَنْبَلًا شَهِدُوا وَآمَنَ كُفُّهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّعَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝

وَالَّذِينَ يَأْتِيْنَهَا مِنْكُمْ فَادُّوْهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوْا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ۝

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُتْتُ أَنْ لَا أَلْزَمَ الَّذِينَ يَتُوبُونَ وَهُمْ كُفَّارَةٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيْمًا ۝

୨୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଜବରଦସ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟୀ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଅଛନ୍ତି ତହିଁକୁ କିଛି ଛଡ଼ାଇ ନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହଇଜା କରି ନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପରେ ଲିପ୍ତ ରହନ୍ତି ତେବେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଆଦେଶ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରି ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାପସନ୍ଦ କର ତେବେ ମନନରଖ ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ତୁମମାନେ ଯାହାକୁ ନାପସନ୍ଦ କରୁଥାଅ ଅଲ୍ଲାଃ ତହିଁରେ ଅବଶେଷ କଲ୍ୟାଣ କରିଥାଇ ପାରନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
وَلَا تَعْصُلُوهُنَّ لِيَظْهَبُوا بِبَعْضٍ مَّا آتَيْتُمُوهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَمَا يَزِيدُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ①

୨୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ନୀ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ପୂର୍ବର (ଧନ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଅ ତେବେ ତହିଁକୁ କିଛି ଫେରସ୍ତ ନିଅ ନାହିଁ ; କ'ଣ ତୁମମାନେ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?

وَأِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَ
أَتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ فَلَآتَاخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
أَتَاخُذُوهُ بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُبَيَّنًا ②

୨୨. ଏବଂ କିପରି ତୁମମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧନକୁ) ଗ୍ରହଣ କରିବ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଳନ ହୋଇପାରିଛି ଏବଂ ସେ (ପତ୍ନୀ)ମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଛନ୍ତି ।

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَ بَعْضُكُم إِلَىٰ بَعْضٍ
وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ③

୧. ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ଅନୁସାରେ କୌଣସି ମହିଳାକୁ ଘରୁ ବାହାରିବାର ବ୍ୟାଧି ଦିଆଯାଇପାରେ, ମାତ୍ର ତାର ଧନ ଛଡ଼େଇ ନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେପରି କରାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର କିପ୍ର ହେଲେ ତା'ର ଧନ ଛଡ଼େଇନେବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୨. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କହିଛନ୍ତି — “ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଘରୋଁକୁସ ଯେ ନିଜ ପତ୍ନୀ ପ୍ରତି ଘରୋଁର ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଏ ।’ ଏହି ଓ ପଞ୍ଚମ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଓ ପାରସ୍ପରିକ ଦୃଢ଼ ବୋଧ ଉତ୍ତୁବାକୁ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୩. ଏବଂ ଯାହା (ପୂର୍ବରୁ) ହୋଇ ଯାଇଅଛି ତାହା ବ୍ୟତୀତ, ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା ଓ ପିତାମହମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଅଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ, ଦୁଃଖୀତ ବିଷୟ ଓ ହାନିଗାଢ଼ି ଅଟେ ।

ଭୁ : ୪

୨୪. ତୁମମାନଙ୍କର ମାତାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଭଉଣୀମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିଉସାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମାଉସାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଝିଅଭାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଣ୍ଡଜମାନେ ଓ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇଥିବା ତୁମମାନଙ୍କର ମାତାମାନେ ଓ ସ୍ତନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିୟା ଭଉଣୀମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଶାଶୁମାନେ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ସାବତ କନ୍ୟାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜାତ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନେ ସହବାସ କରିଅଛ ଓ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଉଛନ୍ତି (ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅବିଧି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ସେହି ମାଆମାନଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ କରି ନ ଥାଅ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ଏହିପରି ଭାବେ) ତୁମମାନଙ୍କର ଔରସ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବିଧି କରାଯାଇଅଛି ; ଏବଂ ତୁମେ (ଏକ ସମୟରେ) ତୁମ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ପଡ଼ା ରୂପେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବା ମଧ୍ୟ (ଅବିଧି କରାଯାଇଛି), ଅବଶ୍ୟ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଯାହା (ପୂର୍ବରୁ) ହୋଇଯାଇଛି ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲୁଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କଲ୍ପଶାମୟ ।

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٤﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبنَاتُكُمْ وَأَخُوتُكُمْ وَعَتَتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبنَاتُ الْأَخِ وَبنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُ النِّسَاءِ الَّذِينَ أَزْنَعْتُمْ وَأَخُوتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّائِبُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَإِنْ تَجَسَّعُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٥﴾

୧. ଏହି ଅନ୍ତର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସାବତ ମା'କୁ ଅନ୍ତର ଏକତ୍ରିତଭାବରେ ଦୁଇଭଉଣୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥାଏ ସେ ତାହାକୁ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପହଞ୍ଚିପାରେ ନାହିଁ । ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେ ଯଦି ସେ ଅନ୍ତରାସ କରିବ ଓ ଅନ୍ତରାସ କରୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନେତ୍ରେତେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଶାଶୁବିଶ୍ୱାସ କାର୍ଯ୍ୟ କରିସାରିଛି ସେଥିପାଇଁ ତା'ର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ । ଅନ୍ତର ଅପରାଧକୁ ଅବଶ୍ୟ କ୍ଷମା କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକୁ ବିବାହ କରିବା ବିଧି ବିରୁଦ୍ଧ ତାହାକୁ ଦୁଇଗୁଣ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଭାଗ- ୫

୨୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ବିବାହିତା ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅବିଧି; ଏହାକୁ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ଏହି ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ନାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିବାହ ପରେ ବୈଧ ହେବେ (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ ନିଜର ଅର୍ଥ ବିନିମୟରେ ହାସଲ କର ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବ, ବ୍ୟଭିଚାର କରିବ ନାହିଁ; ତତ୍ପରେ ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଲାଭ ପାଆନ୍ତୁ ତେବେ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସେମାନଙ୍କର ମହେର ପ୍ରଦାନ କର; ଏବଂ (ମହେର) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବା ପରେ ତୁମମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ (ଅର୍ଥାତ୍) ଏହାର ହାସଲବୃଦ୍ଧି ବିଷୟରେ) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ ହୁଅ, ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

୨୬. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ତ୍ରୀଧାରା ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାର ଆଦେଶ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥାଏ ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ବିବାହ କରୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି; ତୁମମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଅଛ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକମାନଙ୍କ ଅନୁମତିକ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କର; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ତରତିତ୍ତା ଆଆନ୍ତି, ବ୍ୟଭିଚାର ନ କରୁଆଆନ୍ତି ଓ ପୁରୁଷପ୍ରମିଳିତ ଗ୍ରହଣ ନ କରୁଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ମହେର ପ୍ରଦାନ କର; ଏବଂ ବିବାହିତା

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُجَلَ لَكُمْ مِمَّا دَرَأَ ذَلِكَمُ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنَاتٍ غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَمَا
اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَأُولَئِهِنَّ أَجُورُهُنَّ قَرِيبَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَنْ قَتَبَتْكُمْ
الْمُؤْمِنَاتُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِيهِنَّ وَاتَّوَهُنَّ
أَجُورَهُنَّ بِالْعُرُوفِ الْمُحْصَنَاتِ غَيْرِ مُسْفِحَاتٍ
وَلَا مَتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରନରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେବା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଉପକାମ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି ବିବାହ ପରେ ସେମାନେ ପୁରୁଷଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିୟୁକ୍ତି ଗ୍ରହେ ବୈଧ, କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ମହିଳାମାନେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବୈଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନାମାନଙ୍କ ବିଷୟ କିନ୍ତୁ ଅବେ (ଭାଗ ୪:୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ କଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ କି ସମ୍ବେଦନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ବରଂ ତାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ବିବାହ ସମୟରେ ସଂଯମତା ଓ ଧର୍ମଗାତ୍ତା ସ୍ଥିତି ଯଥୋଚିତ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ବ୍ୟଭିଚାରମୁକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖୁବ ।

୩. ଯଦି ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଆରମ୍ଭ ସ୍ୱପର୍ଣ୍ଣ ନ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହର ସଦାନ କର ଅନ୍ୟଥା ସଦାନ କର ନାହିଁ— ଏଠାରେ ଏପରି କୌଣସି ଉଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ ବରଂ ଏହାର ଅବଳ ଉଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ନିଶ୍ଚଳ ହୃଦୟ ତୁମ ନିକଟରେ ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇଛ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କର । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଧାରୀ ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେପରି ମହର ସଦାନ କରାଯିବା କଥା ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସଦାନ କର ।

ହେବା ପରେ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତି ସ୍ୱାଧୀନା ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାପକାରୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଦ୍ୱାରା ହେବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତର ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୭. ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଅନୁସୂଚିତ) ପରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବେ ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହେବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

୨୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାପ ଆଚରଣ କରିପାରନ୍ତୁ ।

୨୯. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାର ଲାଘବ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଏବଂ ମରୁତ୍ୟୁକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ।

୩୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ନିଜ ଧନକୁ ଆତ୍ମସାଦୃଶ୍ୟ କର ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖରେ କ୍ରମେ ବ୍ୟବସାୟ ହୋଇ ଧନ ଅର୍ଜନ କରିବା ବୈଧ ଅଟେ ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜେ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ ; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରର ଅଭ୍ୟାସ ଯୋଗୁଁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟର ଧନ ଆତ୍ମସାଦୃଶ୍ୟ କରିବା, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ (ନେତା) ଅଟ୍ଟିରେ ନିଷେଧ କରିବା ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ ।

୧. ଏହି ଆୟତରେ ବିନିଗୋଷି ସ୍ୱରୂପରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି : (କ) ଦାୟିତ୍ୱର ସମ୍ପର୍କ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ହେବ । (ଖ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହେବେ ସ୍ୱାଧୀନ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଶାସ୍ତିର ଅଧୀନ ପାରିବେ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏଠାରେ ସ୍ୱାଧୀନ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଶହେଅଠ କୋଟିମାନଙ୍କୁ ଖାଜାକୁ ଥିବାକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେବାବେଳେ ୫୦ ଥର କୋଟିର ପରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇଁ ଶିକାଦାର ହୋଇ ମରୁତ୍ୟୁର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଥିବା କହନ୍ତି ସେମାନେ ନିଷେଧରେ ଏକ ଭ୍ରମ ଧାରଣା ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି କାରଣ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱରେ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂରଭାଗ କରି ହେବନାହିଁ । (ଘ) ବିବାହ କଲେ ମଧ୍ୟ କଣେ ଦାୟିତ୍ୱ-ପଦ୍ଧତି ମର୍ଯ୍ୟାଦା କଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ପଦ୍ଧତି ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତର କମ୍, କାରଣ ଉଦ୍ଧାରଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅତି ସୁସଜ୍ଜିତ କରି ଦେ ନିଜେ ନିଜର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କଟକଟି ଦେଇଛି ।

କେବଳ କେତେକ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦାୟିତ୍ୱର ସମ୍ପର୍କ ବିବାହ କରାଯାଇପାରେ । ଏହା ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମିକତା ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ହୋଇଥିବା ମତରେ ଦାୟିତ୍ୱର ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ନିଜ ଧର୍ମର ଓ ନିଜ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନମହିଳାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ହେଉଅଛି ।

بِقَاسَةِ نَفْسِهِمْ يَصِفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ عَنْكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَبُلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وِجْلَ الْإِنْسَانِ ضِعْفًا ﴿٣٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣١﴾

وَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ عُدُوًّا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٢﴾

୩୨. ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଅଛି, ଯଦି ତୁମେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧି ବଡ଼ ବେତ ବିଷୟରୁ ଦୂରେଇ ରହିବ, ତେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୋଷଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂର କରିଦେବୁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗୌରବମୟ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ।

إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَارَ مَا تُهَوَّنُ عَنْهُ لَكُمْ مِنْهُ عَافِيَةٌ ۚ إِنَّكُمْ
وَنُذِخْكُمْ مِنْكُمْ مَذْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ (କେତେକଙ୍କ) ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ତାହାର କାମନା କର ନାହିଁ; ଯାହାକି ପୁରୁଷମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଅଛି, ଏବଂ ଯାହାକି ନାରୀମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଅଛି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କର (ହିଁ) କୃପା ଭିକ୍ଷା କର; ବାସ୍ତବିକ ଅଛନ୍ତି ସକଳ ବିଷୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَا تَسْتَوُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ
لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
كَسَبْنَ ۚ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ବ୍ୟକ୍ତି) ପାଇଁ ତା'ର ଛାତି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାୟାଦ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛୁ, ସେ ଦାୟାଦ ହେଉଛନ୍ତି ମାତା, ପିତା ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଓ ସେମାନେ (ମଧ୍ୟ), ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ତୃତ୍ୱ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାମାଣ୍ୟେ ବା ପତି); ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଗ ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଅଟନ୍ତି ।

وَلِكُلِّ جُنَا مَوْلَىٰ وَمِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٤﴾

୧. ଏହି ଆୟତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ଟୀକାକାର ମତବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି ଯେ 'ଅବଦର୍-ଆମାନୋଲ୍' ଶବ୍ଦଭାଷାରେ ଏପରି ବ୍ୟୁତ୍ପାଦନ ପ୍ରତି ସନ୍ତୋଷ ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗପଥ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ଭାଇ ଭବରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଆଦ୍ୟରେ ଦାୟାଦ ହେଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାୟାଦର ପରିସର ମଧ୍ୟରୁ ବଢ଼ିଷା କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହି ଆୟତରେ 'ଅବଦର୍-ଆମାନୋଲ୍' ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଦାୟାଦ ଦାୟାଦ ଭାବରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରାଯାଇଛି । ଯଦି ସେମାନେ ନିଜର ଦାୟାଦ ଦାୟାଦ ଭାବରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ହଜରତ ସେମାନେ ଦାୟାଦ ଦୂରତ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ନିରାପତ୍ତ କରୁଥିଲା, ମାତ୍ର ଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଅନ୍ତର୍-ଏବ ଆମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲୋଚ୍ୟ ଶବ୍ଦଭାଷା ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାମାଣ୍ୟେ ଓ ପତି ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଦାୟାଦ ଏବଂ ଏ ଯାବତ୍ ସେମାନେ ହିଁ ଦାୟାଦ କୁପେ ଗଣ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିରାପତ୍ତ ବା ନିରାପତ୍ତ ଆୟତର ସ୍ପଷ୍ଟ ହିଁ ରହିବ ।

ରୁ : ୬

୩୫. ପୁରୁଷମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ (ନିରୁପିତ) ହୋଇଛନ୍ତି କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ (ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ନିଜର ଧନରୁ ବ୍ୟୟ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ପୁଣ୍ୟବତୀ ନାରୀମାନେ ଆତ୍ମାପାଳନ-କାରିଣୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକ୍ରମେ (ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କର) ରୋଗନାୟ ବିଷୟର ପୁରସ୍କାକାରିଣୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମେମାନେ ଆଶଙ୍କା କର (ତୁମେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଓ ଶୟନ କକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାକିନୀ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ମୃତ୍ୟୁ) ପ୍ରହାର କର; ତତ୍ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାପାଳନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାୟାନ୍ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଛ(ତ୍ର)ମହାନ୍ ।

୩୬. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେ ଦୁଇଜଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ପତି ଓ ପତ୍ନୀ)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମନାନ୍ତର ଘଟିବାର ଆଶଙ୍କା କର ତାହେଲେ ପତିର ଆତ୍ମାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଏବଂ ପତ୍ନୀର ଆତ୍ମାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତ କର; ଯଦି ସେ ଦୁଇଜଣ (ମଧ୍ୟସ୍ଥି) ଆପୋଷ ମିଳାମିଶା କରାଇବାର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ଦୁଇଜଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ପତି ଓ ପତ୍ନୀ)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା କରାଇ ଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠସର୍ବବିଦିତ ।

୩୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଅନାଥ-ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସମ୍ପର୍କୀୟ ପରୋଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଅପରିଚିତ ପରୋଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସମାପବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ପଥକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅହଙ୍କାରୀ ଓ ଆତ୍ମାମିମାନମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا آتَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَإِلَّا فَتُحْتِمْ خِفْتُمْ لَلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّذِي عَمَّاؤُنَ تُؤْمَرُونَ فَوِطُونَهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَصَاجِعِ وَاصْرَبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

وَأِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٦١﴾

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٦٢﴾

୧. ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥା ଅର୍ଥ ବ୍ୟଭିଚାର ନୁହେଁ ବରଂ ଏପରି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ଯଦ୍ୱାରା ଜଣେ ମହିଳା ନିଜ ପ୍ରତିବେଶୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପମାନ ବୋଧ କରେ । ତେଣୁ ଏପରି ଶାସ୍ତ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପ୍ରଚ୍ଛଦରେ ବୁଲି ପାରିବ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ, ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ସାମାଜିକ ଘନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶେଷେ ବିରୁଦ୍ଧାଭାସ ଆଶ୍ରୟ ନେବାପରି ମହିଳାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି ।

୩୮. ଯେଉଁମାନେ (ନିଜେ) କୃପଣତା କରନ୍ତି ଓ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ମେଧ୍ୟ) କୃପଣତା କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ପ ନିଜ କୃପାରୁ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଗୋପନ କରନ୍ତି (ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ); ଏବଂ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

الَّذِينَ يَبِخُلُونَ وَيَمُرُّونَ النَّاسَ بِالْخُلِّ وَيَكُونُ
مَا أَنْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُهِينًا ﴿٣٨﴾

୩୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ପଙ୍କ ଉପରେ ଓ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ (ସେମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ମନ୍ଦ ହେବ); ସଜ୍ଜତାନ ଯାହାର ସାଥୀ (ତାହାର ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ସାଥୀ ।

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
بِاللهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا
فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଳ୍ପଙ୍କ ଉପରେ ଓ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିରୁ (ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର କଣ (କ୍ଷତି) ହୋଇଥାନ୍ତା ? ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

୪୧. ଅଳ୍ପ କେବେ ହେଁ ଅସୁମାରୁ ଅନ୍ୟାୟ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି କାହାରି କୌଣସି ଏକ ପୁଣ୍ୟ ଥାଏ ତେବେ ସେ ତାହାକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିବେ ଏବଂ ନିଜ ତରଫରୁ (ମେଧ୍ୟ) ମହାନ ପୁରିସ୍କାର ଦେବେ ।

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

୪୨. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଜଣେ ଲେଖାଏ ସାକ୍ଷୀ ଆଣିବୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମକୁ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ ଆଣିବୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କଣ ହେବ ?

كَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ
عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

୪୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ରସୁଲଙ୍କ ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, (ସେମାନେ) ସେଦିନ ଇଜ୍ଜା କରିବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରେ ପୋତି ଦିଆଯାଆନ୍ତା କି ! ଏବଂ ସେମାନେ ଅଳ୍ପଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ବିଷୟ ଗୋପନ ରଖୁ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

يَوْمَئِذٍ يُؤَذِّنُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى
بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

ରୁ : ୭

୪୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଚେତନା ନଥିବ ତେବେ (ତୁମମାନେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ନମାଜର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନମାଜ ପାଠ କର ନାହିଁ) ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା (ନ) ବୁଝି ପାରୁଅଛ ; ଏବଂ ସହବାସ ପର ଅଶୌଚ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ (ନମାଜ ପାଠ କର ନାହିଁ) ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନାନ (ନ) କରିଛ, ଅବଶ୍ୟ ଏହା ବ୍ୟତିତକେ ଯେ ତୁମମାନେ ପଥସ୍ୱରା ଥିବ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ପାତିତ ଥିବ ବା ଯାତ୍ରା କରୁଥିବ (ଏବଂ ତୁମମାନେ ସହବାସ-ପର ଅଶୌଚ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବ, ତେବେ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ କରିନିଅ) ; ଅଥବା ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଳବ୍ୟାଜ କରି ଆସିଥିବ (ଓ ତାହାକୁ ପାଣି ନମିଳିବ) ବା ତୁମମାନେ ପହା ସହିତ ସହବାସ କରିଥିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶୌଚ ହୋଇଥିବ) ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣି ନ ମିଳିବ ତେବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ମୃତ୍ତିକା ନେଇ ତାହା ଡ୍ବାରା ନିଜର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳ ଓ ହସ୍ତଦ୍ୱୟକୁ ଘଷି ଦେବ (ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ କରିବ) ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ମାର୍ଗନାକାରୀ (ପ୍ରେମମାଣୀ) ।

୪୫. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର କିଛି ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, କ'ଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣାନାହିଁ ? ସେମାନେ ଭ୍ରାତ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ପଥଗୁଡ଼ି ହୁଅ ।

୪୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା) ଭଲ ଭୂପେ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ବନ୍ଧୁ ହିସାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହିସାବରେ (ମଧ୍ୟ) ଯଥେଷ୍ଟ ।

୪୭. ଯେଉଁମାନେ ଇହ୍ଲାଦ୍ୱା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କର) ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ଯଥାର୍ଥାର୍ଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଓ ଚତ୍ତ୍ୱରେ ଆମେମାନେ ଅବସ୍ଥା କଲୁ" ଏବଂ (କହନ୍ତି) "ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣ, ତୁମଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବାଣୀ) କଦାପି

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ
مِمَّا تَكْتُمُونَ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَرِيًّا سَبِيلًا
مِمَّا تَنْتَسِلُونَ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَايَةِ أَوْ لَبَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
أَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُشْتَرُونَ
الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَتَّخِذُوا السَّبِيلَ ﴿٨﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا ۖ وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٩﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَبْعًا وَعَشْرًا وَاسْعَ غَيْرَ مُسْتَجٍ وَ

୧. ନମାଜ ଇସ୍ଲାମି ଉପାସନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ 'ଓହ୍ଲ' କରାଯାଏ । ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ଓହ୍ଲ ବଦଳରେ 'ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍' କରାଯାଏ (ଓହ୍ଲ ଓ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସକଳେ ପରିଭାଷା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କଣେ ଲୋକର ହିତାହିତ ସ୍ଥାନ ନ ଥିବାବେଳେ ସେପରି ସେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ସେହିପରି ଅଶୁଦ୍ଧ ଥିବାବେଳେ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସ୍ନାନ କରି ନିଜ ଶରୀରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲାପରେ ଯାଇ ଉପାସନା କରିବାକୁ ହେବ । ସୌନଦର୍ଯ୍ୟ ପରେ ଶରୀର କଳୁଷିତ ହୁଏ । ଦୁତରା" ସ୍ନାନ କଲେ ହିଁ ଉପାସନା ସକଳେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ପବିତ୍ରତା, ସପ୍ତଲୁତା ଓ ଉତ୍ତମ ଯାଗା ହୋଇପାରିବ । ଅବଶ୍ୟ ଗ୍ରମଣ ବା ଯାତ୍ରା କରୁଥିବାବେଳେ ସ୍ନାନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ତତ୍ତ୍ୱମୁତ୍ କରାଯାଇପାରେ ।

ସୁ : ୮

୫୭. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର କିଛି ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣାନାହିଁ ? ସେମାନେ ଅପଥା ବିଷୟ ଉପରେ ଓ ସାମାଜିକାବଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ବିଶ୍ୱାସ-କାରୀମାନଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଅଧିକ ସର୍ବସ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟକ୍ତି ।

୫୩. ଅଲ୍ଲହ ଏହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଯାହାକୁ ଅଭିଶାପ କରନ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ କଦାପି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୫୪. କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ଶାସନରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ଅଛି ? ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ରସ ସଦୃଶ (ସୁରାଂଶ) ମଧ୍ୟ ଦେବେ ନାହିଁ ।

୫୫. ତେବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଥିଯୋଗୁଁ ଈର୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହ ସ୍ୱକ୍ଷୁପାତ୍ତ ଦାନ କରିଛନ୍ତି ? ଯେଦି ସେପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଆମେ ଭଗ୍ନାବସ୍ଥା ସମ୍ମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଚରୁଷାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

୫୬. ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ତାହା ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେଲେ ; ଏବଂ ନରକର ଉଦ୍ଧାପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ।

୫୭. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେପ କରିବୁ ; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ଦଗ୍ଧ ହେବ ଆମେ ଚର୍ମପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ଚର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରିପାରିବେ ; ଅଲ୍ଲହ ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମାଂଶୁଚରୁଷ ।

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَنِّ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۝

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۝

فِيهِمْ مَّنْ آمَنَ بِهِ وَفِيهِمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لَّا يَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଖରାଣା ପ୍ରବହିତ ହେଉଅଛି ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ, ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ପୈ ୧୦ ପହା ଥିବେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘନ ଛାୟାରେ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ।

୫୯. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନେ ଅମାନତକୁ ତାହାର ହକ୍‌ଦାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କର ଏବଂ ତୁମମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠୁରି କରିବା ବେଳେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ ନିଷ୍ଠୁରି କର ; ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ବାସ୍ତବିକ ଅଟି ଉତ୍ତମ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ (୫) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

୬୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ରସୁଲଙ୍କର ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ କର ; ପୁଣି ଯଦି ତୁମମାନେ କୌଣସି ବିଷୟରେ (କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ) ଏକମତ ନହୁଅ ତେବେ ଯଦି ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଥାଅ ତେବେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କର (ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀରେ ମାମା'ସା କର) ; ଏହା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ଓ ପରିଶୀଳା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତି ଉତ୍ତମ ।

ଭୁ : ୯

୬୧. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ ଯାହା (କିଛି) ତୁମପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଯାହା ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ? ଦୂର୍ଭାଗୀ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ଠୁରି ନ କରାଇବା ତଥା

୧. ଏଠାରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଶାସନ କରିବାର କ୍ଷମତା ବା ସ୍ୱାଧୀକାର ଶାସକଙ୍କ ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଚରପରୁ ଏକ ନ୍ୟାୟ ବା ଅମାନତ ସ୍ୱରୂପ । ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକିଶେଷ ବା ବଂଶବିଶେଷର ଜନ୍ମର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଲଭାଯାଏ ଧର୍ମ ବଂଶାବଳୀକ ରାଜତ୍ୱ ଆଦୌ ଅନୁମୋଦନ କରୁନାହିଁ ବରଂ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ତେଣୁ ଲୋକସଚ୍ଚିନିଧିଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚନ କଲେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ସ୍ଥିତି ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚନ କରିବାକୁ ହେବ । ସେହିପରି ନିର୍ବାଚିତ ସଚ୍ଚିନିଧିଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେବାକୁ ଯାଇ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଆଚରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବେ ଓ କେବେ ହେଁ ପରପର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବେ ନାହିଁ, ଏପରିକି ସଚ୍ଚିନିଧିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଯେଉଁ ଦୂର୍ଭାଗୀମାନେ ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କ ନିଷ୍ଠୁରି ହକ୍‌ଦାର ମହକଦ୍ଦସ ନିଷ୍ଠୁରି ତୁମନରେ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ମନେ କରୁଥିଲେ ଏହି ଆୟତରେ ସେହିମାନଙ୍କ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا قَائِلُونَ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

الْم تَرَى إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يَرِيدُونَ أَنْ يُنْفِكُوا

ତାହାଙ୍କ କଥାରେ ନ ସ୍ୱାକ୍ଷର। ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ। ସବୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ) ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯିବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କାରଣ ସଜ୍ଜାତ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଦସଂକୁଳ ଅସତ୍ ପଥକୁ ଠେଲି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ ।

୨୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ନିକଟକୁ ଓ ଉତ୍ତଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ, (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।

୨୩. ତେବେ ଏପରି କାହିଁକି (ହେଉଛି) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ କର୍ମଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସେ (ଯେତେବେଳେ) ସେମାନେ (ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ ନେଇ ତୁମନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି (ଓ କହନ୍ତି) ଯେ ଆମେମାନେ ତ କେବଳ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ଓ ମିଳାମିଶା କରାଇବାର ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲୁ ।

୨୪. ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ଉଲ୍ଲଗ୍ନପେ ଜାଣନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଫଳପ୍ରସ୍ତ କଥା କୁହ ।

୨୫. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାସୁଲଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ ପ୍ରେରିତ କରିଥାଉ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଗ୍ରହ କରି ଯେବେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିଥାନ୍ତେ ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତେ ତଥା ରସୁଲ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ (ଓ) କରୁଣାମୟ ପାଳଥାଆନ୍ତେ ।

୨୬. ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି; ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ବିବାଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମଙ୍କୁ ବିଚାରପତି ନିଯୁକ୍ତ ନ କରନ୍ତି ଓ ତୁମର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ଖେଦ ନ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ନ କରନ୍ତି (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

إِلَى الطَّاعُونَ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٢٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُسْتَفِيقِينَ يُصَدِّدُونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٢٧﴾

فَكَيْفَ إِذَا صَابَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ تُمْ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَكَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا حِسَابًا وَتُوفِيقًا ﴿٢٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٢٩﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ وَابًّا رَاحِمًا ﴿٣٠﴾

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يَكُونُوا فِي سِحَرٍ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلُّوا لَسَانًا ﴿٣١﴾

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଜୀବନ ଉତ୍ତର କର ବା ସ୍ୱଗୃହ ପରିତ୍ୟାଗ କର ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏହା କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯଦି ସେମାନେ ତାହା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟର ଓ ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

୬୮. ଏବଂ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଚରମରୁ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାନ୍ତୁ ।

୬୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥାନ୍ତୁ ।

୭୦. ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲା ଓ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲା ପୁରସ୍କୃତ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ନବି, ସିଦିକ, ଶହୀଦ ଓ ସ୍ୱାଲୋହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ; ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ହିଁ (ପ୍ରତି) ଉତ୍ତମ ମିତ୍ର ।

୭୧. ଏହି କୃପା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚରମରୁ ରହିଅଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ ।

ରୁ : ୧୦

୭୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଛୋଟ ଛୋଟ ଦଳରେ (ଭାବୁ) ବାହାରୁ ଥାଅ କି ବଡ଼ ବଡ଼ ଦଳରେ ବାହାରୁ ଥାଅ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପାଇଁ (ସୋମାର୍ଥ) ସହିତ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହ ।

୭୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି କେତେକ (ଲୋକ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ) ବସ୍ତୁତଃ ପଛରେ ରହନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବିପଦ ପଡ଼େ ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଅଲ୍ଲା ମୋ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲି ।”

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا ﴿٦٧﴾

وَإِذَا لَا تَنِيهِمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٠﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا ﴿٧١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ تَنْفِرُوا جَعِيبًا ﴿٧٢﴾

وَأَنْ مِنْكُمْ لَسَنٌ يُبْطِنَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَتْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٣﴾

୧. ଏହା ଏକ ସ୍ୱରୂପପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଥଚ ବିବାହମୁକ୍ତ ଆୟତ । ଏଥିରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମାଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଲୋକ କରିବା ପାଇଁ ସକଳ ପଥ ଚଳୁଥିବା ଥିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରି ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଯାକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଞ୍ଚାୟ ଯଥା-ନବି (ସର୍ବତାରା), ସିଦିକ (ସତ୍ୟବାଦୀ ବା ପ୍ରମାଣକ), ଶହୀଦ (ନିଜ ମତବାଦ ବା ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ନିହତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ଓ ସ୍ୱାଲୋହ (ପ୍ରତ୍ୟେକର ବ୍ୟକ୍ତି) ପାଞ୍ଚାୟ ଲୋକ କରାଯାଇ ପାରେ ।

ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ଧ୍ୟାମାନେ ଆମର ଏହି ମତରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଯଦି କଣିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲା ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅବା ପାଳନ କରିବ ତେବେ ସେ ପରଲୋକରେ ନବି, ସିଦିକ, ଶହୀଦ ଓ ସ୍ୱାଲୋହଙ୍କ ସହିତ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପୁରା ‘ହଦିଦ’ର ଆୟତ ୨ ୦ ୟୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ସେମାନଙ୍କ ଏହି ଧରଣର ଭୁଲଥିବା ପ୍ରତିପାଦିତ ହେବ ।

୭୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଚରମକୁ କିଛି କୃପା ଲାଭ କର ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆହା! ଯଦି ଆମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥାନ୍ତୁ ତେବେ (ମହାନ) ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥାନ୍ତୁ” ; ସେମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି ସତେ ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିଲା ।

୭୫. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପରକାଳକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରି ନିହତ ହୁଏ ବା ବିଜୟୀ ହୁଏ ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଶାନ୍ତ (ମହାନ) ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

୭୬. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର କଅଣ ହୋଇଅଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ସେହି ଦୁର୍ବଳ ପୁରୁଷ, ନାରୀ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ (ରକ୍ଷା) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରୁନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗ୍ରାମକୁ ରକ୍ଷାର କର । ଯାହାର ଅଧିବାସୀ ଅତ୍ୟାଶ୍ରୁତ ଅଟନ୍ତି, ଓ ନିଜ ସମାପର ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ପ୍ରେରଣ କର ଓ ନିଜ ସମାପର (କାହାରିକୁ) ଆମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ (ରୂପେ ଛିଡ଼ାକର ।”

୭୭. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସଜ୍ଜତାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସଜ୍ଜତାନର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କର ; ବାସ୍ତବରେ ସଜ୍ଜତାନର କୌଶଳ ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ ।

ଭୁ : ୧୧

୭୮. କ’ଣ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜଣାନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ତୁମେମାନେ ନିଜ ହାତକୁ ଅଟକାଇ ରଖ ଏବଂ ନମାଜ ପାଠ କର ତଥା ଜକାତ ଦିଅ” (କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ) ଅଥଚ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ବିଧିବଦ୍ଧ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେପରି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ ବରଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ

وَلَيْنَ أَصَابَكُمْ فُضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ يَبْتِكُم مِّنْهُ مَوَدَّةٌ يَّلِيَّتِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

فَلْيَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُفْتَلِّ أَوْ يَلَاقِ سُوءَ نُؤْيِهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ସକଳକ୍ଷ, ଯେଉଁମାନେ କି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଶ୍ରୁତର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି ।

(ଭୟକଲେ) ଏବଂ ସେମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଧିବଦ୍ଧ କଲ ? ତୁମେ କାହିଁକି ଆଉ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେଇ ନାହିଁ ?" ତୁମେ କୁହ, "ପାର୍ଥକ୍ ଲାଭ ହେଉ ଅଟେ ; ଏବଂ ଯେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଭୟ କରେ ତାହା ପାଇଁ ପରକାଳ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ରନ୍ଧ୍ର ସଦୃଶ (ସ୍ନେହ) ଅତ୍ୟାଶୁର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୭୯. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କବଚିତ କରିବ ଯଦ୍ୟପି ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷ ଦୂର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଥାଅ (ତଥାପି ଧରିନେବ) ; ଏବଂ ଯଦି ଏମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି ଏବଂ ଯଦି ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ନିପତ୍ତିତ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ତୁମ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି ; ତୁମେ କୁହ, "ସବୁ (କିଛି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି ; ସୁତରାଂ ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଆଦୌ ବୁଝିପାରୁନାହାନ୍ତି ।"

୮୦. ତୁମକୁ ଯାହା ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ (ଆସି) ଅଛି, ଏବଂ ତୁମ ଉପରେ ଯାହା ଅମଙ୍ଗଳ ନିପତ୍ତିତ ହୁଏ ତାହା ତୁମ ନିକଟରୁ (ଆସି) ଅଛି, ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ରାଜୁତି ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସାକ୍ଷୀ ।

اِنْتَالْ لَوْ لَا اَخْرَجْنَا اِلَىٰ اَجَلٍ قَرِيْبٍ فُلْ مَتَاعِ
الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ ۚ وَلَا
تُظْلَمُوْنَ فَيُّوْلًا ۝

اِنْ مَا تَكُوْنُوْا يَدْرِكُمْ السَّوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ
مُشْكِبَةٍ وَّ اِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُوْلُوْا هٰذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللّٰهِ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُوْلُوْا هٰذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ ۚ قُلْ كُلُّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ فَمَالِ هٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ۝

مَا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَمَا اَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ ۚ وَاَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا
وَكُفِيَ بِاللّٰهِ شَهِيدًا ۝

୧. ମୁନାଫିକ୍ ବା କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନୀତି ଦେଖି ଯେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସପକ୍ଷବା ମିତେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ସପକ୍ଷରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ହୁଏନ କହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନିପତ୍ତିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ନିଜ ବା ଖୁଲିପାଖ ତୁଟି ଯୋଗୁଁ ଘଟିଲା । ସକ୍ତ ପକ୍ଷେ ଦୁଃଖ ଓ ଦୁଃଖ ଉଭୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିଥାଏ । ତାହାହେଲେ କ'ଣ ଗୋଟିକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ନବିଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମନକୁ ନବିଙ୍କ ସହିତ ହୁଏ । ଶୁଦ୍ଧ ଓ ସମାଜକୁ କମ କରିବା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ କି ? କିନ୍ତୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ଶକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ସତ୍ତ୍ୱକର୍ମ ନିମିତ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସେହିସବୁ ଶକ୍ତିର ଅପବ୍ୟବହାର କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଜଡ଼ିତ ହୁଏ । ଅତଏବ ମାନବ ମତ କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ ନିଜ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ କରିବା ଚିତ୍ତିତ ହେବ କାରଣ ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଭୋଗ କରିଥାଏ । ବହୁତେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ କାହା ଅପୋହନିକେ କିଛି ଭଲ ନାହିଁ ।

ଏଠାର ଏକ ସାଧାରଣ ଗୁହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ଦିଶାନ୍ତ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଅପତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସମୋଧାନ କରାଯାଇଛି । ଯାହାହଜର, ସତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକିଛି ଦୁଃଖଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଭୋଗିତ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନ୍ୟ ସହିତ କୌଣସି ଦୋଷାଗୋପନ କରି ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ବା ଭାବିବ । ବହୁତେ ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଏଠାର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସକ୍ତରେ ସମୋଧାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନବିଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାଳନ କରିବା । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କରନ୍ତି ତାହା ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ ସକଳେ କରନ୍ତି ।

୮୧. ଯେ କେହି ରସୁଲଙ୍କର ଆମ୍ଭାପାଳନ କରେ, (ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆମ୍ଭା ପାଳନ କରେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ।

୮୨. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭାପାଳନ କରିବା ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ;” କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରୁ ଗୁଲିଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଳେ ତୁମେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଗୁପ୍ତ) ମନୁଷ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ-ସମ୍ପାଦନାକାରୀଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

୮୩. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ (ପଚିନ୍ତ) କୋରାନର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରୁନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ (ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଏହା ଯଦି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ତରଫରୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଅନେକ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ପାଇଥାଆନ୍ତେ ।

୮୪. ଏବଂ ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ବା ଭାନ୍ତିପ୍ରଦ ସୂଚନା ମିଳେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରସାରିତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଏହାକୁ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ନିଜ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଷୟର ସତ୍ୟତାକୁ) ଜାଣିପାରନ୍ତି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ମର୍ମକୁ) ଜାଣିପାରନ୍ତେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, (ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ) ସଜ୍ଜାତନର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତେ ।

୮୫. ଅତଏବ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ସଂଗ୍ରାମ କର, ତୁମକୁ ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଇଁ ଦାୟା କରାଯିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ) ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କର ; ଏହା ଅବଶ୍ୟମକା ଅଟେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଦେବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସଂଗ୍ରାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ।

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى مَاءً
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِيًا ۝

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَأْنَا مِنْ عِبْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكِيلًا ۝

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا
بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ۝

୮୬. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ମୁସାରିଶ କରିବ ସେ ସେଥିରେ ଅଂଶାଦାର ହେବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦ ମୁସାରିଶ କରିବ ସେ ସେଥିରୁ (ଅନୁରୂପ) ଅଂଶ ପାଇବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ସକଳ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ।

୮୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କେହି ତୁମମାନଙ୍କର ଶୁଭ କାମନା କରେ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ତା'ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଧରଣର ବା (ଅନ୍ତତଃ) ସେତିକି ଫେରାଇଦିଅ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ଛିଆବ ନେବେ ।

୮୮. ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ ; ନିଶ୍ଚୟତଃ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି କୟାମତ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକତ୍ରିତ କରାଉଥିବେ ଯାହାର ଆଗମନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କଠାରୁ ବଳି ଅନ୍ୟ କାହାର କଥା ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ ?

ଭୁ : ୧୨

୮୯. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇବଳ (ରେ ବିଭକ୍ତ) ହୋଇଅଛ ? ଅଥଚ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେହି ହେତୁ ଅଲ୍ଲୀ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁହିଁମାତି ପକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି) ; ଅଲ୍ଲୀ ଯାହାକୁ ବିନାଶ କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ତୁମେ ତାହାକୁ ସତ୍ୟପଥକୁ ଆଣି ପାରିବ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ଯାହାକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ କଦାପି କୌଣସି ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୯୦. ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ଯେଭଳି ସେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଅ ଏବଂ (ସେମାନେ ଓ ତୁମେମାନେ) ସମାନ ହୋଇଯାଅ ; ସୂଚନା* ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୂଚକ ତଥ୍ୟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କାହାରିକୁ) ବନ୍ଧୁ (ରୂପେ ଗ୍ରହଣ) କର ନାହିଁ ; ତାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।

୧. ଏଠାରେ ସୂଚକତା ମୁନଫିକଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଦେଶରେ ରହୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅଭିମୁଖେ ଦେଖୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରୁଥିଲେ ।

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ تَصَدُّقٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا
وَإِذَا حُيِّنْتُمْ بِبَحِيَّةٍ فَخَيُّوْا بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوْهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَتَرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ
وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَكُمْ تَحْتَهُ سَبِيلًا

وَدُّوا لَوْ تُكْفِرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ خُتَمَ عَلَيْهَا جُرُوفُهَا فَبِئْسَ لِلَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا لَنَحْنُ وَهُمْ وَأَتَلَوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا تَصِيْرُوا

୯୧. ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂଗରେ ସନ୍ଧି ସୂତ୍ରରେ ଆବଦ୍ଧ ଥିବା ଏପରି କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତି ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବା ନିଜ ଲୋକ ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଠିତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ରହନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସନ୍ଧିର ପ୍ରସ୍ତାବ କରନ୍ତି ତା'ହେଲେ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଅତ୍ୟାଚାର ପାଇଁ) କୌଣସି ପଥ (ଉନ୍ମୁଖ) ରଖୁନାହାନ୍ତି ।

୯୨. ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ (ଏପରି) ପାଇବ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ନିଜ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସହିତ (ମଧ୍ୟ) ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସୀନା ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଇଅଛି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ମୁହଁପାତି ପକାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି, ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ନ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି ପ୍ରସ୍ତାବ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ହସ୍ତକୁ ଅଟକାଇ ନ ରଖନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର; ଏବଂ ଏହିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

ଭୂ : ୧୩

୯୩. ଭୁଲବଶତଃ ହୋଇ ନଥିଲେ, କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ; ଏବଂ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଅକାଶତରେ ହତ୍ୟା କରିଦିଏ (ତା ପକ୍ଷରେ) ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ଦାସ)କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ସେହି ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାୟାଦମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ବିନିମୟ ଧନ ପ୍ରଦାନ କରିବା

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ نَبَأٌ
أَوْ جَاءُوكُمْ حِمَاصَتٌ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتِلُوكُمْ إِنْ اعْتَرَفْتُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا
إِلَيْكُمْ التَّمَّ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ٩١

سَيَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلًّا رُذُودًا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ
يَعْتَرِزْ لَكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّكَمَ وَيُلْقُوا أَيْدِيَهُمْ
فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ٩٢

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحَرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ
مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصْذَقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ

୧. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିଥିବାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ତଥା ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଆୟତ-୯୧ରେ: ପଣ୍ଡି କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟ ଓ ଆୟତ-୯୨ରେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲା ଅଲ୍ଲା ପରିସ୍ଥିତିରେ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ଓ ବ୍ୟବହାର ପୃଥକ୍ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

୩. ଆରବୀ 'ଦିୟତ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଏପରି କ୍ଷତିପୂରଣ ଯାହା ହତ୍ୟା ପରେ ହତ୍ୟାକାରୀ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦିଏ ।

(ଉଚିତ) ହେବ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯଦି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦାନ ରୂପେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂମିମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେ (ନିଜର) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି କେବଳ) ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ଦାସ)କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଯେପରିକି ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ସେ (ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତି) ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୂମିମାନେ ସଦି ତୁରା ଆବଦ୍ଧ ଥାଆନ୍ତି ତେବେ (ହତ୍ୟାକାରୀ ପକ୍ଷରେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର) ଦାୟାଦମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ବିନିମୟ ଧନ ପ୍ରଦାନ କରିବା (ଉଚିତ) ହେବ ଓ ଏ ରୂପେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ଦାସ)କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ମଧ୍ୟ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହେବ; ଏବଂ ଯାହାର (ଏପରି ସାମର୍ଥ୍ୟ) ନଥାଏ, ତେବେ (ତାହାକୁ) ନିରନ୍ତର ଦୁଇମାସ ରୋଜା ରଖିବା (ଉଚିତ) ହେବ; ଏ (ଅବ୍ୟାହତ) ଅଳ୍ପକ୍ଷ ତରଫରୁ ଅନୁତାପ ସ୍ୱରୂପ ରହିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସର୍ବେଶ୍ୱର ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ।

୯୪. ଏବଂ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ ତାହାର ଶାସ୍ତି ନରକ ହେବ, ସେ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ବାସ କରିବ ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ତା ଉପରେ ଅସନ୍ନ ହେବେ; ଏବଂ ତା'କୁ (ନିଜ ସମାପରୁ) ବହିଷ୍କାର କରିଦେବେ; ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

୯୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଭୂମିମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କର, ସେତେବେଳେ ଭଲ ରୂପେ ପରୀକ୍ଷାନିରୀକ୍ଷା କରି ନିଅ; ଏବଂ ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ସଲ୍ଲାମ କରେ ତେବେ ତାହାକୁ (ଏହା) କୁହ ନାହିଁ ଯେ, “ଭୂମି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନୁହଁ”; ଭୂମିମାନେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ସମ୍ପଦ ଲୋଭୁ ଅଛ ଯଦିବି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପାଖରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସମ୍ପଦ ଅଛି; ପ୍ରଥମେ ଭୂମିମାନେ (ମଧ୍ୟ) ଏହିପରି ଥିଲ, ପରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଭୂମିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ; ସୂଚନା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ପରୀକ୍ଷାନିରୀକ୍ଷା କରିବା ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ; ବାସ୍ତବରେ ଭୂମିମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେ ବିଷୟରେ ସୁବିଚିତ ଅଛନ୍ତି ।

୧. ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଜାଣି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପର୍କ ଦିଏ ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଧ୍ୟାସନା ରୂପେ ଦେଖିବାକୁ ଏହି ମନୋକାମ ସହିତ ସମ୍ମାନ ସହର୍ଷଣ କରିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ନ କରିବାକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ସମୟରେ ମଦିନା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକ ମୁସଲମାନ ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ରହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ— ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ଉପଲମ୍ବ୍ୟ ପଦ୍ଧତିରେ ସଲ୍ଲାମ (ଅଭିବାଦନ) କରେ ତେବେ ଅନ୍ୟଥା ସମ୍ପାଦିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ଧାରଣା କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ତୁମେ ତାହାର ଅଭିବାଦନକୁ ସନ୍ଦେହ କ୍ଷଣରେ ଦେଖିବ ବା ତାକୁ ସନ୍ତୋଷ ବୋଲି ଭାବିବ ତେବେ ତୁମେ ପରକାଳ ଭୁଲନରେ ଲହକାଳକୁ ସାଧନା ଦେଉଥିବା ଓ ତା'ର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆତ୍ମସାଦ୍ କରିବାକୁ ଗୁଡ଼ିଥିବା ବେଳେ ଯେ ।

قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَخْرِيرُ رَجُلَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّثَاقٌ فَلْيَبْزِ
مُسْلِمَةً إِلَىٰ أَهْلِهَا وَتَخْرِيرُ رَجُلَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَكُنْ
لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنْ
اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٦﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُّؤْمِنًا مُّتَعَدًّا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيهَا وَعَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَاعَدَ لَهُ عَذَابًا
عَظِيمًا ﴿٩٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُّؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِمُ
كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
تَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٨﴾

୯୬. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଗ୍ରସ୍ତ ନ ଥାଇ (ଘରେ) ବସି ରହନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ନିଜର ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ଜେହାଦ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସମାନ ହୁଅନ୍ତି; ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଜେହାଦ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବସି ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୂକନାରେ ଅଲ୍ଲାହ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣ ବିଷୟକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଜେହାଦ-କାରୀମାନଙ୍କୁ (ଘରେ) ବସି ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୂକନାରେ ମହାନ ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ (ନିର୍ଗତ୍ୟ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୯୭. (ଏପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଅର୍ଥ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅନେକ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା, କ୍ଷମା ଓ କରୁଣା ଲାଭ କରିବା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।

ରୁ : ୧୪

୯୮. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବା ବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିଥିଲେ, ସେ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାରିବେ, “ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଭାବୁଥିଲ?” ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଅମଙ୍ଗ ହେଉଥିବା ଲୋକ ଉଭୟରେ) କହିବେ, “ଦେଶରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରାଯାଉଥିଲା; ତେଣୁ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କଲୁ ନାହିଁ; ସେ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ ଉଭୟ ଦେବେ, “କ’ଣ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଶସ୍ତ ନ ଥିଲା?” ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ; ଏବଂ ଅବସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାହା ଏକ ନିତାନ୍ତ ମନ୍ଦସ୍ଥାନ ।

୯୯. ଅବଶ୍ୟ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷ, ନାରୀ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୟସ୍କ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ (ଓ) ସେମାନେ କୌଣସି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପଥ ଦେଶାନ୍ତର ନଥିଲା—

୧୦୦. ଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ; କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାର୍ଜନାକାରୀ (ଓ) କ୍ଷମାଶୀଳ ।

لَا يَسْتَوِي الْقُعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولَى الْقَوْلِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقُعْدِينَ دَرَجَةً ۚ وَلَئِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرٌ
بِالْعَمَلِ ۝

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا
رَحِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَكَ
مَا وَلَهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ جِهْلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝

قَالُوا لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا
غَفُورًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶ ଭିତରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ସହ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ହିକ୍ମତ ବା ଦେଶାନ୍ତର ଗମନ କଲୁ ନ ଥିଲେ । ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଦୁର୍ବଳ ବା ନିଷ୍ଠୁର ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ । ଯଦି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ସେହି ପରିବେଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ ଅନୁଆଚାରିତାରେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠାର ଅଭାବ ଅଛି ବୋଲି ଧରିମିବ ।

୧୦୧. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲୁଖିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରିବ ସେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳ ତଥା ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ କରିବ; ଏବଂ ଯେ ନିଜ ଗୃହରୁ ବାହାରି ଅଲ୍ଲୁଖି ଓ ତାଙ୍କର ଚପୁଲକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରେ ଓ ତତ୍ପରେ ତାର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ତେବେ (କାଣିରଖି ଯେ) ତାହାର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲୁଖିକ ପାଖରେ ଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମାଖାଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ରୁ : ୧୪

୧୦୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆଶଙ୍କା କରୁଥାଅ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବେ ତାହାହେଲେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଅ, ସେତେବେଳେ ନମାଜକୁ ସଂକ୍ଷେପ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

୧୦୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ନିଜେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାଅ ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ପାଠ କରାଅ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ତୁମ ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ ଓ ନିଜ ନିଜ ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରିବେ; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସିଦ୍ଦହା କରିସାରିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପଛରେ ପୁରସ୍କା ଲାଗି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ; ନମାଜ ପାଠ କରି ନ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଦଳଟି (ଆଗେଇ) ଆସିବେ, ଏବଂ ତୁମ ସହିତ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅମୂରସାର ସାମଗ୍ରୀ ଓ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିବେ; ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓ ନିଜର ସାମଗ୍ରୀ ସଂପର୍କରେ ଅସାବଧାନ ହୁଅ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମ ଉପରେ ସହଯା ଆକ୍ରମଣ କରିବେ; ଏବଂ ବୁଝିପାତ ହେତୁ ଯଦି

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًى
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾

وَإِذَا كُنْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكُفْرَانَ كَانُوا عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٥﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقِمْ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتُمْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ وَأَسْلِحَتْهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْعَانِكُمْ
فَيُمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا

୧. ଏହି ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲାବେଳେ କେତେକ ଟୀକାକାର ଯାହା ବା ଭ୍ରମଣ ସମୟରେ ଦୂର ରକାତ ନମାଜ ପଢିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଥିବା କହି ବୁଲ କରିଛନ୍ତି । ହଜରତ ଅବସାଫ ଉକ୍ତିରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଜଣେ ଘରେ ଥାଇ ବି ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ଚା'ପାଠ ସଂପର୍କେ ଦୂର ରକାତ ନମାଜ (ଫର୍ଜ) ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ଅବସାଫ ଘରେ ଥିଲାବେଳେ ଗୁରୁ ରକାତ ପଢିବା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଗଲା (ହେବି ବୁଖାରି ଦୁଷବଦ୍) । ତେଣୁ ନମାଜକୁ ସଂକ୍ଷେପ କରିବା ଅର୍ଥ ନମାଜ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ପଢିବା ଯେପରିକି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ବନ୍ଦା ଶେଷ ହୋଇଯିବ ।

ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ କିପରି ନମାଜ ପାଠ କରିବାକୁ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ କୋରାନର ଚିନିଗୋଟି ଆୟତରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି: (କ) ଅତ୍ୟଧିକ ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ ୨:୨୪୦, (ଖ) ସାଧାରଣ ଭୟ ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ କିପରି ନମାଜ ପଢିବାକୁ ହେବ ୪:୧୦୨, (ଗ) ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବା ବେଳେ କିପରି ସାମୂହିକ ନମାଜ ପଢିବାକୁ ହେବ । (୪:୧୦୩)

ଏହି ଆୟତର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣ ଭୟ ଲାଗି ରହିଥିବାବେଳେ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ନମାଜ ପଢିବେ ତୁମମାନଙ୍କର ନମାଜ ବର୍ଣ୍ଣନା ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସେତେବେଳେ ସେ ଦୂର ରକାତ ନମାଜ ପଢିବା ଉଚିତ ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହୁଏ ବା ତୁମେମାନେ ପାଢ଼ିତ ଥାଅ, ତେବେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସକଳ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କର; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

୧୦୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନମାଜ ପାଠ ଶେଷ କରିବ ସେତେବେଳେ ଠିଆ ହୋଇ ଓ ବସିକରି ତଥା ଗଡ଼ପଡ଼ା ହେଉଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର; ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସ୍ମରଣିତ ହୋଇଯିବ, (ସେତେବେଳେ) ଦୁରାବୁରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କର; ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

୧୦୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ବଳ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ)କୁ ଖୋଜିବାରେ ଅବହେଳା କରନାହିଁ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେଉଛି, ତେବେ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଷ୍ଟ ହେଉଛି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୃପା ଓ କରୁଣା) ଆଶା କରୁଅଛ ଯାହାର ଆଶା ସେମାନେ ରଖୁନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

ଭୁ : ୧୬

୧୦୬. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥ ଏଥି ନିମିତ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଛନ୍ତି ମାମା"ସା କରିବ; ତୁମେ ଆତ୍ମସାତ୍ତ୍ୱକାରୀମାନଙ୍କ ଚରମରୁ କଳହକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୦୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସତ୍ୟ କରୁଣାମୟ ।

୧୦୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଚରମରୁ କଳହ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ବିଶ୍ୱାସଯାତକ ଓ ମହାପାପୀ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

اسْلِمْتُمْ وَحَدَّ وَاحِدٌ زَكْرًا إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٤﴾

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ
الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٥﴾

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ
فَأَلَهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٦﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
بِمَا أَرَادَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٨﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَالُونَ أَنَّهُمْ هُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَاتًا أَتِينًا ﴿١٠٩﴾

୧୦୯. ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଅଥଚ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ରାତ୍ରିରେ ଏପରି ବିଷୟରେ ମନ୍ଦିର କରନ୍ତି, ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର ମୂଲ୍ୟୋତ୍ପାଦନ କରିଦେବେ ।

୧୧୦. ସାବଧାନ ! ତୁମେମାନେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ କଳହ କରୁଅଛ, କିନ୍ତୁ କୟାମତ ଦିନ କିଏ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କଳହ କରିବ ବା କିଏ ସେମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ହେବ ।

୧୧୧. ଏବଂ ଯେ କେହି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରି ବା ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ତା ପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ କ୍ଷମାଶୀଳ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ପାଇବ ।

୧୧୨. ଏବଂ ଯେ କେହି ଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କରିବ, ତାହାର କର୍ମ ତାହାରି ଉପରେ (ଓଲଟି) ପଡ଼ିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶ୍ଚ (୩) ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତ ।

୧୧୩. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଅପରାଧ ବା ପାପ କରି ତା ପରେ ତାହାକୁ କୌଣସି ନିରାପରାଧ ପ୍ରତି ଆରୋପ କରେ (ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେ ନିଜେ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପର ଭାର ବହନ କରେ ।

ରୁ : ୧୭

୧୧୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ହୁଅନ୍ତୁ ତେବେ ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁମାନେ ନିଜ ମନ୍ଦ ଅଭିଳାଷରେ ସଫଳ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ; ସୂଚନା) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ତୁମ୍ଭ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲେ ସେ ତୁମକୁ ବିନାଶ କରିଦେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାର ବିନାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ଯାହା ଜାଣି ନଥିଲ ତାହା ତୁମକୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବିଶେଷ କୃପା ଅଛି ।

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْفَعُونَ مِنَ الْقَوْلِ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝

هَآءَاتَمَّ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبْهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ هَبَّتْ ظَلَمَةُ
فِتْنِهِمْ أَنْ يَضْلُوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا
يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝

୧୧୫. ବଦାନ୍ୟତା ବା ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କିଲା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ବିଷୟକ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ପରାମର୍ଶରେ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନ ପାଇଁ ଏପରି କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ ପରାମର୍ଶ ଦିଏ), ଅମେ ତାହାକୁ ଶାନ୍ତ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

୧୧୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ସର୍ବପଥ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉଲ୍ଲୁକୁ ହେବା ପରେ ସେ (ସେହି) ଉଲ୍ଲୁକଙ୍କର ବିଦ୍ୱଳାଚରଣ କରେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପଥ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ପଥକୁ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ ଯେଉଁ ପଥ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛି ଆମେ ତାହାକୁ ସେହି ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନେବୁ: ଏବଂ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେପ କରିବୁ ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସ୍ଥାନ ।

ରୁ : ୧୮

୧୧୭. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରାଇବା (ପାଠକୁ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହାଠାରୁ ନ୍ୟୁନ ଯାହା (ପାଠ) ହେବ (ତାହା) ସେ ଯାହାକୁ ଇଜ୍ଜା କ୍ଷମା କରିଦେବେ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରେ (ତେବେ ମନେରଖ ଯେ) ସେ ନିଶ୍ଚୟ (ସର୍ବପଥକୁ) ବହୁତ ଦୂରଇ ଯାଇଅଛି ।

୧୧୮. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିର୍ଦ୍ଦିବ ବସୁ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଡାକନ୍ତି ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନେ ଦୂରାଗାମୀ ସଜ୍ଜତାନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଡାକନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୯. (ସେହି ସଜ୍ଜତାନକୁ) ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ସମାପରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ (ଯେ ଏହା କହିଥିଲା, "ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଗକୁ ନେଇଯିବି ।")

୧୨୦. "ଏବଂ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୁଝା) ଆଶା ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବି ଏବଂ ଚତୁଷ୍ପଦ(ପ୍ରାଣୀ)ର କର୍ଷ ଛେଦନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି; ଏବଂ ସେହିପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବି ଯେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପୃଷ୍ଠକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ"; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସଜ୍ଜତାନ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରେ (ତେବେ ମନେରଖ) ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ କ୍ଷତିରେ ପଡ଼ିଗଲା ।

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَن أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ
ذَلِكَ ابْتَغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿١١٦﴾

وَمَن يَشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ
جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٧﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٨﴾

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنسًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا سَيِّئَاتٍ مِّمَّا

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخُذْنَ مِنْ عِبَادِي نَصِيبًا
مَّفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

وَأَلْصَقْنَاهُمْ وَلَا مَنِيْنَهُمْ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَبْشِرْنَ
أَذَانَ الْأَعْمَارِ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَغْيِرْنَ خَلْقَ اللَّهِ ۖ
وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ﴿١٢٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବତାର ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାପାଇଁ ଯେ ଇଜ୍ଜା କରୁଛି ଆମେ ତା' ଭାଗ୍ୟରେ ସେହି ବିନାଶକୁ କେତେ ଦେବୁ ।

୨. ଦେବାଦେବଙ୍କ ପାଖରେ ବଳ ପ୍ରକାଶିବା ପଶୁମାନଙ୍କର କାନକଟା ବିଧି ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଆଦିର ସମାଧାନର ସ୍ତରଭିତ୍ତି ଥିଲା । ଏବେ ବି କେତେକ ଦେଶରେ ଏହି ପ୍ରଥା ଆଦୃତ ହେଉଛି ।

୧୨୧. ସେ (ସଇତାନ) ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ ଏବଂ ଆଶା ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ସଇତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାରଣା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ ନାହିଁ ।

يَعِدُهُمْ وَيُخَيِّبُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٢١﴾

୧୨୨. ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଅଟେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَخْرِجًا ﴿٢٢﴾

୧୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ କାହାର କଥା ଅଧିକ ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ ?

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿٢٣﴾

୧୨୪. ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାବଳରେ ହେବ ନାହିଁ କି ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାବଳରେ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତାହାକୁ ତଦନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ (ନିଜର) ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

لَيْسَ بِأَمَانَةٍكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوًّا يُجْزَ بِهِ ۖ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٤﴾

୧୨୫. ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖଜୁରି ମଞ୍ଜିର ରସ ସଦୃଶ ସୋମାସ୍ୟ ଅତ୍ୟାସୁର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿٢٥﴾

୧୨୬. ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ କାହାର ଧର୍ମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ ଯେ ଭଲ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିବ ଏବଂ ଏକନିଷ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଏକ ଅନୁଗାମୀ ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿٢٦﴾

୧୨୭. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ﴿٢٧﴾

ରୁ : ୧୯

୧୨୮. ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ (ଏକାଧିକ) ନାରୀ ସେହିତ ବିବାହ ବିଧାନ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକି (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥରେ (ଅନ୍ୟତ୍ର) ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି ତାହା ସେହି ଅନାଥ ନାରୀମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଅଛି, ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହର) ପ୍ରଦାନ ନ କରି ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ; ତଥା ତାହା ଦୂର୍ବଳ ବାଳିକାମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ମଧ୍ୟ) ଅଛି, (ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ) ଅନାଥମାନଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବହାର କର; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କର (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୯. ଏବଂ ଯଦି ଜୋଶସି ନାରୀକୁ ନିଜର ସ୍ବାମୀ ତରଫରୁ ଅସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ବା ଅବହେଳାର ଅଭିଯୋଗ ଥାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଯଦି ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମାମଲାର ମାମା'ସା କରନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଏଥିରେ ଜୋଶସି କ୍ଷତି ନାହିଁ, ଏବଂ ମାମା'ସା ହିଁ (ସବୁଠାରୁ) ଉଚିତ୍ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଭାବ ପୁଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُنْطَلُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي نِسَاءِ النَّبِيِّ لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلنِّسَاءِ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ عَلِيمًا ﴿٢٨﴾

إِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢٩﴾

୧. ସ୍ତ୍ରୀ 'ନିସା'ର ଆୟତ-୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଳିକା ।

୩. ଯଦି ଜଣେ ମହିଳା କୁଟିପାରିବ ଯେ କିଛି ଯଦି ଅସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣିବ ଓ ତାକୁ ଅସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କିଛି ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ତା'ପକ୍ଷରେ ନିଜର କିଛି ଅଧିକାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍ବର ହେବ । ପୁନଶ୍ଚ ଯଦି ସ୍ବେଚ୍ଛାପରି ଭାବିବେ ଯେ ସେପରି କରିବାରେ କିଛି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ସେ ସେପରି କରାଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ।

୪. ବ୍ୟୟ କରିବା ଯେତେ ଲାଭଦାୟକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଲୋଭର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବ୍ୟୟକୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସହାୟତାପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା, ଧନଲୋଭର ଅନ୍ୟତମ କାରଣ ।

୧୩୦. ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ କଦାପି ଉମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ପୁତରା* ତୁମେମାନେ ଜଣକୁ ଦୋଷଲ୍ୟମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଜଣକ ଆଡ଼କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଢଳି ଯାଅ ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥାଅ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୩୧. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ପରସ୍ପରଠାରୁ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ତରଫରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରଦାନ କରି, (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ (ଓ) ତରୁଣ ।

୧୩୨. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ତେରାବନା-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅବସ୍ଥା କରିବ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ଓ (ଅପରିମିତ) ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

୧୩୩. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସଂରକ୍ଷକ ଭାବେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا يَسْلُوا كُلَّ النِّسَاءِ فَنَدُّوهُمَا كَالْعُلَاقَةِ وَإِنْ
تَصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَأِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ
وَاسِعًا حَكِيمًا ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ
وَأَنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَبِيمًا ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكَيْلًا ۝

୧. ପରମ୍ପରାକୁ ସମାନ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବା ଦେଖାଇବା ଏକ ଜଣକର ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ବରଂ ଶ୍ରେୟସ୍ତର । ମଣିଷ ହୃଦୟରେ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ତା' ଉପରେ ତା'ର କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନ ଥାଏ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପତି ତା'ର ସବୁ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସମାନ ସେମ କରିବ ଏହା ଆଶା କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବହାର କରିପାରେ ଓ ତାହା ତାଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଅତଏବ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ତା'ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଛି ସେସବୁକୁ ସେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ କରିବା ଉଚିତ ।

୨. ପତି ଓ ପତ୍ନୀ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ବଳୟ ଉତ୍ପତ୍ତିରୁ ସବୁମତେ ତେଷକରି ବିଫଳ ହେବା ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ପୁଣି ଘୋଷଣାକୁ ସିରା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଜାଳନସାଥୀ ଦେବାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାଦେଇଛି । ମାତ୍ର 'ଅଲ୍ଲାହ' ଦୃଷ୍ଟିରେ ସକଳ ଅଲ୍ଲାମତିଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ-ବିଚ୍ଛେଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ (ହେବିଦ ବାବଦ ଦୃଶ୍ୟବ୍ୟ) ।

୧୩୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଇଚ୍ଛା କଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି (ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘେନି ଆସିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ବିଷୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ।

୧୩୫. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇହଲୋକରେ ପୁରସ୍କାର କାମନା କରୁଥାଏ, ତେବେ ସେ ଜାଣି ରଖୁ ଯେ ତାହା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ (ଉତ୍ତମ) ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକର ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ପ୍ରାର୍ଥନାହୀନ) ।

ଭୁ : ୨୦

୧୩୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସୁଦୃଢ଼ ରହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ହୋଇଯାଅ । ଯଦିବ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେଉଥାଏ; ଯଦି ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଅଛି) ଧନବାନ୍ ବା ଦରିଦ୍ର ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ଉତ୍ତମଙ୍କର (ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ) ଅଧିକ ଶୁଭାକାଂକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ତୁମେମାନେ (ହେ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗୋପନ ରଖୁ ବା ସତ୍ୟକୁ ଏଡ଼ି ଦେବ, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୩୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କର; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ଦେବତ୍ୱମାନଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ, ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ତଥା ଅନିମା ଦିବସକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ (ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ) ସେ ଅତିଶୟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି ।

୧୩୮. ବାସ୍ତବିକ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତା ପରେ ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି, ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ପୁନର୍ବାର ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଓ ପୁନରାୟ ଅବସ୍ଥା କରିବାରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ମୁକ୍ତି ପଥ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ ।

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ قَدِيرًا ﴿١٣٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَبِيغًا بَصِيرًا ﴿١٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا بِالنِّسْبِ شُهَدَاءَ
لِلَّهِ وَلَا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوَالِ الدِّينِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ
يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أُولَىٰ بِهِمَا تَفَلَّا تَتَّبِعُوا
الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَاَوْ أَوْ تَعْرَضُوا فَأِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَاليَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ لَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ لَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَدُوا
لَفْرًا ۚ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُخَفِّرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٨﴾

୧୩୯. ତୁମେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସମାଚାର ଦିଅ
ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞଶାବାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର (ନିୟତ) ଅଛି ।

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୧୪୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି
ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି,
ସେମାନେ କଅଣ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନ ଆଶା କରନ୍ତି ?
(ସେମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ) ବାସ୍ତବିକ ସକଳ
ସମ୍ମାନ ଅଲ୍ଲାଃ ହସ୍ତରେ ରହିଛି :

الَّذِينَ يَخِذُّوْنَ الْكُفْرَيْنَ أَولِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ آيِسْتَعُونَهُمْ عِنْدَ هُمُ الْوَعْدَةِ فَإِنْ الِوَعْدَةُ
لِلَّهِ جَمِيعًا ۝

୧୪୧. ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ
ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆଦେଶକୁ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ
ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଲମ୍ବି
କରାଯିବା ଓ ତାହା ପ୍ରତି ଉପହାସ କରାଯିବା ଶୁଣ
ସେତେବେଳେ (ତୁମେମାନେ) ସେ (ଉପହାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ
ସହିତ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବସିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସେମାନେ
ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ନ କରନ୍ତି; ଅନ୍ୟଥା ତୁମେମାନେ
ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପରି (ଶୋ୍ୟ) ହେବ;
ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାଃ କପଟ — ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଓ
ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବେ—

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَعَيْتُمْ آيَاتِ
اللَّهِ يَكْفُرْ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَتَعَدُّوْا مَعَهُمْ
حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ۝

୧୪୨. (ସେହି କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ) ଯେଉଁମାନେ
ତୁମମାନଙ୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି
ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ବିଜୟ ହାସଲ କର
ତେବେ ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କୁ) କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ
କଅଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲୁ ?” ଏବଂ ଯଦି
ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିଜୟର କୌଣସି ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ
ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “କଅଣ ଆମେମାନେ
ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରି ନ ଥିଲୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରି ନ ଥିଲୁ ?” ସୂଚନା ଅଲ୍ଲାଃ
ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଯାମତ ଦିନ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଏବଂ
ଅଲ୍ଲାଃ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ
କେବେ ହେଁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ ।

الَّذِينَ يَدْرُبُصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ وَعَسَيْتُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
قَالُوا اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝

୧. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି— କ'ଣ ମୁସଲମାନମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ଘଟଣାରେ ବିଜୟଲାଭ କରି ନ ଥିଲେ ଯାହାକି
ବାସ୍ତବରେ ଆମର ବିଜୟ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତାପିତ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

ରୁ : ୨୧

୧୪୩. ବାସ୍ତବିକ, କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରଚାରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାରଣ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନମାଜ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆକସ୍ୟା-ପରାୟଣ ଭାବରେ କେବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରଣ କରନ୍ତି ।

إِنَّ السُّفْهَانَ يُخَذُّ عَوْنَ اللَّهِ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

୧୪୪. ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୂରଣ ଓ ଅମନୋଯୋଗ ମଧ୍ୟରେ) ଦୋଷଭ୍ୟାସୀ ଅଛି, ସେମାନେ ଏ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସହିତ ନାହାନ୍ତି, କି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସହିତ ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ବିନାଶ କରିଥାଆନ୍ତି ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ କଦାପି କୋଣସି (ମୁକ୍ତି) ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ ।

مَذْذَبَيْنَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝

୧୪୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧରିତ୍ୟାଗ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ବଂଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଦୋଷାରୋପ ପାଇଁ (ଏକ) ସୁଯୋଗ ଦେବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا ظَاهِرًا ۝

୧୪୬. କପଟ - ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ନିଗୃହ୍ୟ ନରକର ନିମୃତମ-ପୁରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ; ଏବଂ ତୁମେ କଦାପି (କାହାରିକୁ) ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ପାଇବ ନାହିଁ;

إِنَّ السُّفْهَانَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝

୧୪୭. ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ (ନିଜକୁ) ସଂଶୋଧିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ନିଜର) ଦୂରତା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଆନୁରୂପତା ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନା କରନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅନୁରୂପ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ମହାନ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ।

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

୧୪୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱାପନ କରିବ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ତେବେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଗୁଣଗ୍ରାହୀ(ତ୍ର)ସର୍ବଙ୍କ ।

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدُوِّكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَأَمَّنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝

ଭାଗ-୨

୧୪୯. ଅଲ୍ଲାହ ମହ କଥାର ପ୍ରକାଶକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯାହା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥାଏ ସେ (ଏହି ଅତ୍ୟାଚାର ବିଷୟରେ) ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୧୫୦. ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କର ବା ଗୋପନ ରଖ, (କିମ୍ବା କାହାର) କୁକାର୍ଯ୍ୟକୁ କ୍ଷମା କର ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ (ଦୋଷ) ମାର୍ଜନାକାରୀ (୩) ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ ।

୧୫୧. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରାସୁଲମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରାସୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଏବଂ କହନ୍ତି; "ଆମେମାନେ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବା", ଏବଂ ଏହାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ପଥ ଅବହରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି;

୧୫୨. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

୧୫୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରାସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ରାସୁଲ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହାନ୍ତି; ସେ ଲୋକମାନେ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالشَّيْءٍ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا
مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٩﴾

إِنْ بُدِّدَ وَاحِدٌ أَوْ تُخْفَى أَوْ تُعْفَو عَنْ سُوِّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٥٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ
يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ
وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ

أُولَئِكَ سَبِيلًا ﴿١٥١﴾
أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٣﴾

୧. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଅବହରଣମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, କେତେକ ଅବହରଣଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଓ କେତେ ଅବହରଣଙ୍କ କେତେକ ଦାବିକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାବିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ନିହିତ ଅଛି ।

୧୫୭. ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ (ହେତୁ) ଓ ମରିଯମଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନେ ଗୁରୁତର ଅପବାଦ ଆରୋପ କରିବା ହେତୁ—

୧୫୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ଏହି କଥା) କହିବା ହେତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉତ୍ତମ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ ଜଣାନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିଅଛୁ (ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ମିଳିଅଛି); ଅଥଚ ସେମାନେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିନାହାନ୍ତି କି କୁଶବିଦ୍ଧ କରି ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାଣନାଶ କରି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେବାଳି (କୁଶବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିବ) ପ୍ରତୀତ ହେଲେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମସିହଙ୍କୁ କୁଶ ଉପରୁ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭ୍ରାନ୍ତ, ଧାରଣାର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଏ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ (ସଠିକ) ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ (କେବଳ ଏକ) ଭ୍ରାନ୍ତ, ଧାରଣାର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରି ନାହାନ୍ତି (କି ପ୍ରକୃତ ଘଟଣାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝି ନାହାନ୍ତି ଓ ଯାହା ବୁଝିଛନ୍ତି ତାହା ଭୁଲ) ।

୧୫୯. (ସ୍ମରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ନିଜ ସମାପ୍ତରେ ସମ୍ପାଦିତ (ଓ ଉନ୍ନତ) କରିଥିଲେ (ଓ ସେ କୁଶ ଉପରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରି ନ ଥିଲେ), କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧ ।

وَكَيْفَ هُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۖ

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا ذَكِيًّا ۝

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯାହାଙ୍କୁ କୁଶ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇବା ପରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଗଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ସେ କୁଶ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ କରିଥିବା କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଆରବୀ 'ସଲବ' ଶବ୍ଦ କୁଶ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇବା ଓ ହାତ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ଉଭୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ବାସ୍ତବରେ ଯାହାଙ୍କ ହାତ ଭାଙ୍ଗିଯାଇ ନ ଥିଲା । ସେହି କାରଣରୁ ତାହାଙ୍କୁ କୁଶରେ ଚଢ଼ାଇ ହତ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ 'ବର' ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେବାଳି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହେଲେ ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସକଳ ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା କୁଶରେ ନିହତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟର ବିଶ୍ୱାସରରଣ କରୁଛି । ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ତରାମାନେ ଇବା କରିଥିଲେ ଯେ ଯାହା କୁଶ ଉପରେ ନିହତ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ହିଁ ନିଜ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯାହା କୁଶ ଉପରେ ନିହତ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।

ବାଇବେଲ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଚିନ୍ତା ତଥ୍ୟ ଯଥା:— (କ) ଯାହାଙ୍କୁ ଫାରା ଦିଆଯାଏ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସ, (ହିବ୍ରୁ ୨୧:୨୩) ଯାହା ସାର୍ଥକ କରିଥିଲେ — ହେ ପ୍ରଭୁ ! ମୃତ୍ୟୁର ପିଆଇ ମୋ ଠାରୁ ନେଇଯାଅ (ମାର୍କ ୧୪:୩୬): ଗାଏବ ଗୁହାରି ଶୁଣାଗଲା (ହେବ୍ରୁ ୫:୭), (ରୋ) ଧୋଳାହ (ଉକ୍ତରତ ସ୍ୱରୂପ) ଯେପରି ମାଛ ପେଟରେ ଚିନି ଦିନ ରହି ଜଳନ୍ତ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସମାଧି ଭିତରେ ଚିନି ଦିନ ରହି ଜଳନ୍ତ ବାହାରି ଆସିବି (ମାଥୁ ୧୨:୪୦) (ତେ) କୁଶରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଅଣାଯିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତନିକ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ଦେହରୁ ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେଲା (ଜେନୁ ୯:୩୪) (ତେ) ତାଙ୍କର କ୍ଷତ ଗୁଡ଼ିକ ଅନେକାଂଶରେ ଭଲ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେ ସମାଧିରୁ ବାହାରି ଆସି କେତେକ ଅନୁଚରଙ୍କୁ କେଳିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରେଜନ କରିବା (ଲୁକା ୨୪:୪୦) ଅର୍ଥ ତଥ୍ୟ ସମୁଦ୍ଧ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ସେ କୁଶରେ ମରିନାହାନ୍ତି ।

୧୬୦. ଏବଂ ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ନାହିଁ ଯେ କି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାକୁ) ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବ ଏବଂ ସେ (ଇସ୍ଲାମ କ୍ୟାମାତ ଦିନ ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ହେବେ ।

وَأَن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيُؤْمَرُ الْقِسْمَةُ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝

୧୬୧. ସୁରାଂ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶ୍ୱାସ ବସ୍ତୁ ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର (ହେତୁ) ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପଥକୁ ଅନେକଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ହେତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅବୈଧ କରିଦେଲୁ (ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଶାସ୍ତି ପାଇଲେ) ।

فَيُظْلَمُونَ مِمَّنْ آذَيْنَهُمْ وَآخَرَمْنَا عَنْهُمْ طَيْبَاتٍ
أُجِّلَتْ لَهُمْ وَبَصَدْتَهُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝

୧୬୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ^୧ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ସୁଧ କାରବାର କରୁଥିବାରୁ ତଥା ଲୋକମାନଙ୍କର ଧନକୁ ଆତ୍ମସାତ କରିବା ହେତୁ ସେମାନେ ଏହି ଶାସ୍ତି ପାଇଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯଜ୍ଞଶାଂସକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସୂତ କରିଅଛୁ ।

وَأَخَذَهُمُ الْإِبْرَاءُ وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلَهُمْ أَمْوَالُ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୧୬୩. କିନ୍ତୁ ସେ (ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁମାନେ ବିଦ୍ୟାଗତ ପରିପକ୍ୱ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ମୁସଲମାନ)ମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଣୀ) ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଯାହା ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ ସୁରାବୁରୁପେ ନିଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଇଜ୍ଜାତ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ଅନ୍ତ୍ରୀ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ (ମୋହଲ୍) ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

୧. କେତେକ ଶାକ୍ଷକ କହନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରହଧାରୀମାନେ ଯାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘୋଷଣା କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହା ଠିକ୍ ରୂପେ କାରଣ ଏଠାରେ 'ଇକିନ୍ ଅଫ୍ ଡିମୋନ' ବାକ୍ୟ^୨ରୁ ସୂଚିତ ହେଉଛି ଯେ ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସ ଘୋଷଣା କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଅଥଚ ଯାହାଙ୍କ ଉପାୟରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଇସ୍ଲାମ ମତାବଳୀରେ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ଆମେ ମତାବଳୀ କରୁଅଛୁ ଯେ ସତ୍ୟେକ ଗ୍ରହଧାରୀ-ସେ ଇସ୍ଲାମ ହୋଇଥାଉ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ- ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ଲାମକୁ ଲୁଚା ଉପରେ ମରିଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । ଇସ୍ଲାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଲୁଚା ଉପରେ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅବତାର ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଗୁହାଡ଼ି ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ଲୁଚା ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ମତବାଦ (Doctrine of Atonement) ର ପ୍ରଚ୍ଛେଦାସକ । ବସ୍ତୁତଃ ଗ୍ରହଧାରୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସକୃତ ତଥ୍ୟ ଜାଣି ପାରନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଇସା (ଯୀସୁ)ଙ୍କୁ ସତ୍ୟ-ଖ୍ୟାନ କରିଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମଦୂରକୁ ବଦଳି ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସୁଧ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଅଥଚ ଅଣ-ଇସ୍ଲାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସୁଧ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । (Exod 22:25, Lev 25:36-37, Deut. 23:19-20 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ବାକ୍ୟରେ କୋରାନ୍ତର ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଇସ୍ଲାମାନେ ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ଟଙ୍କାକୁ ରାକ୍ଷାକରଣା ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁଧ କାରବାରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଯାହା କିଛି ବାଣ୍ଟିବାରେ ବର୍ଦ୍ଧନ କରାଯାଇଛି ତାହାକୁ ଇସ୍ଲାମାନେ ରାକ୍ଷା ପରିବର୍ଦ୍ଧନ କରି ଓ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ସହକାରେ କରିଛନ୍ତି ।

୧୬୪. ଆମେ ତୁମ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ଓ ହି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ତୁମ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ସେହିପରି ଓ ହି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ଇସମାଈଲ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ୍ ଓ ଡାବୁଦ୍ ସମସ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ଇସା ଓ ଅୟୁବ୍ ଓ ସୁରୁସ୍ ଓ ହାତୁନ ଓ ସୋଲେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ମଧ୍ୟ) ଓ ହି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ଦାରୁଦ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଜବୁର (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

୧୬୫. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ରସୁଲ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମାଚାର ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ (ଏହା) ପୂର୍ବରୁ ଦେଇ ସାରିଛୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ରସୁଲ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ଭାବରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ।

୧୬୬. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ରସୁଲମାନଙ୍କୁ) ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ରସୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେପରିକି ଏହି ଲୋକମାନେ ଏହି ରସୁଲମାନଙ୍କ (ଆମାନେ) ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଜୋରସିଦ୍ଦି ଦୋଷାରୋପ ଗଢ଼ିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଥ ।

୧୬୭. କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତା ମାଧ୍ୟମରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତାହାକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ମିତ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୧୬୮. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତିଶୟ ବିଚ୍ଛିନ୍ନିତର ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ।

୧୬୯/୧୭୦. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା ଦେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଜୋରସିଦ୍ଦି ପଥ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ବହୁକାଳ ରହିବେ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷେ ସହଜ ।

୧. ପ୍ରତି ଲୋକମାନେ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀମାନେ ରହୁଥିବା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଏକ ଭକ୍ତି ଅନୁପାୟା ସଂସାରରେ ୧,୨୪,୦୦୦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଲୋକପାତ୍ର ସତେକ ଅର୍ଥାତ୍ ନବି ଆସିଛନ୍ତି (ଖା:୨୫ ବୁକ୍ ୩୩) ।

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالْحَبِشَةِ
مِنْ بَعْدِهِ ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ
يُوسُفَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ
سُورًا ۚ

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۝

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
 عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ ۚ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ تَذَلُّوا
صَلًّا بَعِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝
إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

୧୭୧. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଏହି ରସୁଲ ହୁମାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ହୁମାମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସତ୍ୟ ଘୋଷିତ ଆସିଛି; ସୁତରାଂ ହୁମାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କର; (ଏହା) ହୁମାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ହୁମାମାନେ ଅବଶ୍ୟା କରିବ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତି (ଓ) ଚକ୍ରାଳ୍ପ ।

୧୭୨. ହେ ଗୁଲ୍ଲୁଆରୀମାନେ ! ହୁମାମାନେ ନିଜ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତିରୀକ୍ତ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସତ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କିଛି କୁହ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ମରିୟମ-ନଦୀର ମସିହ ଇସ୍ରା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କେବଳ ଜଣେ ରସୁଲ ଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କର (ଏକ) ପୁଅମାରା (ତାତ) ଥିଲେ, ଯାହା ସେ ମରିୟମଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ (ସେ) ତାହାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ କହୁଣୀ ଥିଲେ, ତେଣୁ ହୁମାମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହ) ତିନି (ଜଣ ବୋଲି) କହ ନାହିଁ; (ଏଥିରୁ) ନିବୃତ୍ତ ରହ; (ଏହା) ହୁମାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନୁହେଁ, ଏହା ତାହାଙ୍କ ମହିମାର ପ୍ରତିକୃତି; ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ବାହାରେ ଅନ୍ୟ କାହାର ସୁରକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ରୁ : ୨୪

୧୭୩. ମସିହ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଜଣେ ଭକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ ଆଦୌ ଖରାପ ଲାଗିବ ନାହିଁ ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବା ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ (ଏହାକୁ ଖରାପ ଭାବିବେ ନାହିଁ); ଏବଂ 'ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନେ ତାହାଙ୍କର' ଉପାସନା କରିବାକୁ ଖରାପ ମନେ କରନ୍ତି ଓ ଗର୍ବ କରନ୍ତି ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜ ସମାପ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ ।

୧୭୪. ତାପରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ଏବଂ ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଖରାପ ମନେ କରିଥିଲେ ଓ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ,

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٤﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رُسُولُ اللَّهِ وَكَلَّمَتْهُ أَلْقَمَهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ إِنَّهُمْ إِنَّمَا يَكُونُ خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٢٥﴾

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَهُهُ جَمِيعًا ﴿٢٦﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۚ وَلَا يَجِدُونَ

୧. ଏଠାରେ ଗୁଲ୍ଲୁଆରୀ ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, ଜାରଣ ସେମାନେ ହିଁ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଡ଼ାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି) ଯୋଗଣ କରୁଥିଲେ ।

سُورَةُ الْبَايَةِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ମା-ବା

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ସ୍ୱଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଶ୍ଳୋକ ୧୨୧ଟି ଅଟନ୍ତି ଓ ୧୭୫୫
ଶବ୍ଦ ଅଛି ।)

୧. ଅବଶେଷ ବୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନିଜର ଚାକିରୀକୁ ପାଳନ
କର; ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟଭୋଜୀ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବିଶେଷରେ ତୁମକୁ
କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯିବ ସେମାନଙ୍କ
ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବୈଧ କରାଯାଇ
ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଏହରାମ ବାନ୍ଧିବା ସମୟରେ ଶିକାର କରିବା ତୁମ
ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା
କରନ୍ତି ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତି ।

୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
କରା ହୋଇଥିବା) ନିଦର୍ଶନରୂପେ ଓ ପବିତ୍ର ମାସକୁ ଓ (ପବିତ୍ର
ଗୃହ ଆଡ଼କୁ ନିଆ ଯାଉଥିବା) କୁର୍ବାନି ପଶୁକୁ ଓ (ଏପରି କୁର୍ବାନି
ପଶୁ) ଯାହାର ଗଳାରେ ପବିତ୍ର ଗୃହ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ
କବେର ହେବା ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ହାର ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆଯାଇ ଥାଏ
ତାହାକୁ ଓ ପବିତ୍ର ଗୃହକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପା ଓ ସନ୍ତୋଷ
ଭାବ କରିବା ସକାଶେ ଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅନାଦର କର
ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ଏହରାମ ଖୋଲିଦିଅ
ସେତେବେଳେ ଶିକାର କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ
ପବିତ୍ର ମସଜିଦରେ (ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି,
ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ
ସାମାଜିକତା କରିବାକୁ ଉତ୍ତେଜିତ ନ କରୁ; ଏବଂ ତୁମମାନେ
ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧର୍ମଭାରତରେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର
ଏବଂ ପାପ ଓ ସୀମା ଇଂସାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି
ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କଠୋର ।

إِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ
بِهَيْبَةِ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَهَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آفِينَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمُكُمْ شَتَاؤُ قَوْمٍ أَنْ
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ②

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ହୃଦୈବିକା ସର୍ବ ପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁ ବର୍ଷ ମୁସଲମାନମାନେ ମକ୍କା ବନ୍ଦ କଲେ ସେହି ବର୍ଷ ଏହରା
କେତେକ ଅଂଶ ଓ 'ହଜରୁଲ ଖୁରା'ରେ ଅନ୍ୟ ଅଂଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

୨. ପରିଚିତା ଦ୍ରବ୍ୟ ।

୪. ମୁରାବି ଓ ରକ୍ତ ଓ ଶୁକର ମା'ସ ଏବଂ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପଶୁ) ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥିବ ଓ ଯାହା କଷ୍ଟରାଧି ହାରା ମୃତ ବା ଅବାହୁଆ ଅସ୍ତ୍ରପ୍ରହାର ହାରା ମୃତ ବା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରୁ ଖସି ପଡ଼ିବା ହାରା ମୃତ ଓ ଶିଙ୍ଗ ଆଘାତରେ ମୃତ (ପଶୁ) ଏବଂ ଯାହାକୁ କୌଣସି ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ, ଖାଇଥାଏ ଓ ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜବେହ୍ କରିନାହିଁ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପୂଜା ବେଦିରେ ବଳି ଦିଆଯାଇଥିବ, ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାର ହାରା ଯାହା ତୁମ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ, ଏସବୁକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବେଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଏହା ଅବଶ୍ୟାମୂଳକ (କାର୍ଯ୍ୟ) ଅଟେ; ଆଜି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ରେ କ୍ଷତି ଘଟାଇବାପରେ ନିରାଶ ହୋଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ ଓ ଆମକୁ ଭୟ କର; ଆଜି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ସକାଶେ ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ 'ଉସଲାମକୁ' ଧର୍ମ ରୂପେ ପସନ୍ଦ କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ତେଷ୍ଟାରେ ପାପାସକୁ ନ ହୋଇ କ୍ଷୁଧାରେ ବିବଶ ହୁଏ (ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ଅବେଧ୍ୟ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଭାଷଣ କରେ) ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ (ବିବଶ-ଜନିତ ଦୋଷ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ) କରୁଣାମୟ ।

୫. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ) ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ବୈଧ ଅଟେ ? ତୁମେ କୁହ, "ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସକଳ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁକୁ ବୈଧ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଶିକାରୀ ପଶୁକୁ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْبَانَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ لَيْعٍ لِّلَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمُتَوَرَّةُ وَالْمُزَيَّيَّةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُكِيَ عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَتَقَسَّيُوا بِالْأَلَامِ ذِكْرُكُمْ فَتُؤْتُوا يَوْمَ يَبْسُ الدِّينَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَآخِشُونَ الْيَوْمِ أَلَمْ تَكُنْ لَكُمْ دِينُكُمْ وَآمَنْتُمْ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُجَانِفٍ لِّإِيمَانِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ كُلُّ شَيْءٍ مِمَّا عَمَلْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا

୧. 'ଧର୍ମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ' ବାକ୍ୟ'ଶବ୍ଦ ଏହା ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ମାନବର ଶାରୀରିକ, ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ଅଦେଶ କୋରାଳ ପ୍ରଭରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ହେବା ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ କଣ୍ଠାଭେଦରେ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୂଚକାଳୟ ବିଷୟ ବାନ୍ତି ରହିନାହିଁ । ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ପରିଚାୟକ । ଖାଦ୍ୟ ଚରିତ୍ର ଗଠନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଉତ୍ତମ ଓ ବୈଧ ଖାଦ୍ୟ ସର୍ବ ଚରିତ୍ର ଗଠନର ସହାୟକ ହୁଏ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉପକାର ମତବାଦକୁ ସରସ, ସୁନ୍ଦର ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ତଥା ନିଜର ସୂଚକ କୃପାକୁ ସମ୍ପଦ କରିଥିବା କହିବା ଯେତେ ଦେହ ବାକ୍ୟରେ ବୈଧ ଓ ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଚରିତ୍ର ଗଠନ ଉପରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଆବେଗ କରିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ କ୍ରମେ ଏହା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହି ଆୟତ ହେଉଛି ଅବତରିତ ଅନ୍ତିମ ଆୟତ । ଏହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ମାତ୍ର ୮ ଦିନ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୨. ଉସଲାମ ଧର୍ମ ମୋକିକ ନୀତି ହେଉଛି ଯେ ଖାଦ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ବୈଧ ; ଅବଶ୍ୟ ସେବୁଡ଼ିକ ପରିତ୍ର ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସେବୁଡ଼ିକ ସ୍ବାସ୍ୟ ଓ ଚରିତ୍ର ଉପରେ କୌଣସି ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ନ ଥିବ କି ସମାଜରେ ଅଶାନ୍ତି ବା ବିଶ୍ୱାସନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ଥିବ । ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ପରିସ୍ଥିତି ଓ ସ୍ବାସ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ କେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ତା'ପକ୍ଷରେ ହିତକର ଓ କେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ଅହିତକର ତା' ସେ ନିଜେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବ ।

୪-ଉତ୍ତମ ମହମ୍ମଦ ନିଜକୁ ଶିକାରୀ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଚାଲିକାରୁ ବାନ୍ଦ ଦେଇଛନ୍ତି ;

ଶିକାର ଧରିବାକୁ ଶୁଖାଇବ; ତତ୍ପରେ ସେସବୁଟିକି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଧରିବେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଅଲୁଅଳ ନାମ ଉଜାରଣ କର; ଏବଂ ଅଲୁଅଳରୁ ଭୟ କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲୁଅଳ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ହିସାବ ନେବେ ।”

୬. ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସକଳ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁ ବୈଧ କରାଯାଇଅଛି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଧାରାକର ଖାଦ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ କବେଡ଼ କରାଯାଇଥିବା ମାଂସ) ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ବୈଧ ଅଟେ; ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧକାରୀଶାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୁପ୍ତପ୍ରମ କରିବା ଓ କାମଲାଳସା ଚରିତାର୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରି (ବେର) ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ‘ମହର’ ପ୍ରଦାନ କରିବ (ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବୈଧ ଅଟନ୍ତି); ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶୁଦ୍ଧ କରି ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର କର୍ମ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସେ ପରକାଳରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ ।

ରୁ : ୨

୭. ସେ ବିଶୁଦ୍ଧକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ ସେତେବେଳେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳ ଓ କହ୍ନିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ହାତକୁ ଧୋଇ ଦିଅ; ଏବଂ ନିଜର ମୁଣ୍ଡକୁ ଓଦା ହାତରେ ପୋଛି ଦିଅ ଏବଂ ବଳାରଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ପାଦ ଦୁଇକୁ ଧୋଇ ଦିଅ ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଥାଅ ତେବେ ସ୍ନାନ କର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ପାହୁଡ଼ ଥାଅ ବା ଭ୍ରମଣ କରୁଥାଅ (ଓ ଅଶୁଦ୍ଧ

عَلَيْكُمْ اللَّهُ تَتَكُونُوا مِمَّا أَمْسَكْنَكُمْ وَأَذْكُرُوا أَنَّمَا اللَّهُ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٥

الْيَوْمَ أَجَلْ لَكُمْ الظِّنِّتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلْ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلْ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصَيْنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِبْرَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا أَقْسَمُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَانْصِلُوا وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْهَرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

୧. ଚାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକାରୀ ପଶୁ ଯେଉଁ ଜାତ-କୁ ମାରିଥାଏ ସେହି ଜାତ ‘କବେଡ଼’ କରାଯାଇଥିବା ଜାତ ସହିତ ସମାନ, କାରଣ ସେହି ପଶୁ ମଣିଷ ଠାରୁ ଚାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଶିକାର କରେ; ତେଣୁ ସେହି ପଶୁକୁ ଶିକାର କର୍ମରେ ନିୟମିତ କରା ହୁଏ ‘ବିଦ୍‌ନିସ୍‌...’ ପଦ୍ଧତି ବୈଧ ଯାହା ଫଳରେ ସେ ମାରିଥିବା ଜାତ ବୈଧ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ରୂପାନ୍ତ ହେବ ।

୨. ଯଦି ସେହି ଜାତ ଉପରେ ‘ଅଲୁଅଳ’ ହୁଏ ଅକବର’ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ତେବେ ଉତ୍ତରାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କବେଡ଼ କରାଯାଇଥିବା ଜାତ ମଧ୍ୟ ବୈଧ ହେବ କାରଣ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜାତକୁ ବୈଧ ଧିର କରାଯାଇଛି ସେ ସବୁକୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରା ଧର୍ମରେ ବୈଧ ଧିର କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଯାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଅବୁସାରେ ଚୌରାଚ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ଲାମଦେଶର ପରିସରକୁ ଯେବେ ଏବଂ ଯଦି କଣ୍ଟାପଦ୍ଧତି ଯେ ସେମାନେ ଅବୈଧ ବସ୍ତୁ ଭକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ‘ପରସ୍ତ’ ବା ଧର୍ମନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଇସ୍ଲାମ ଦେବ । ବସ୍ତୁତଃ ଇସ୍ଲାମ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଦୁଇଟି କାରଣ କେତେକ ପୂର୍ବତନ ଓ ନୂତନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଚୌରାଚ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶିଷ୍ୟର ଅବୁସରଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ଥାଅ) ବା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଲତ୍ୟାଗ କରି ଆସିଥାଏ ବା ତୁମେମାନେ ପରା ସହିତ ସହବାସ କରିଥାଅ ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣି ନ ମିଳେ ତେବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ମୃତ୍ତିକା ନେଇ ତାହାଦ୍ୱାରା ନିଜର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଓ ହସ୍ତଦ୍ୱୟକୁ ଘଷି ଦିଅ; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର କୃପା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

الْخَاطِطُ أَوْ لَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٥

୮. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁ କୃପା କରିଛନ୍ତି (ତାହାକୁ) ଏବଂ ସେହି ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଯାହା ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ସେତେବେଳେ) ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କହିଥିଲ ଯେ ଆମେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ ଓ ଅଜ୍ଞା ପାଳନ କରିଅଛୁ, ତାହାକୁ ମନରଖ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁରାଗ କଥା ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّيْدَى وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّا اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٥

୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହ ଏବଂ କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟର ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ କଦାପି ନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉ; ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ କର; ତାହା ଧର୍ମଆତ୍ମାର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର; ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا إِنْ أَعْدَوْا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٥

୧୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ٥

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ ٥

୧୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର, ସେତେବେଳେ କି ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କଳଙ୍କରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ٦

ବୁ : ୩

୧୩. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରଜଣ ମୁଖ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କରି କହିଥିଲୁ ଯେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସୁତାନ୍ତରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବ ଓ ଜକାତ ଦେବ ଏବଂ ଆମର ରସୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୈଜ ସଂପର୍କରୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିବ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କୁର୍ମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୂର କରିଦେବୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା କରେ, ତେବେ ସେ ଜାଣିରଖୁ ଯେ ସେ ସତ୍ୟଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଛି ।

୧୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାର ରଙ୍ଗ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କଠୋର କରି ଦେଇଥିଲୁ; ତେଣୁ ସେମାନେ (ଗ୍ରହଣ) ପଦ୍ଧତ୍ତିକୁ ଯଥା ସ୍ଥାନରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାର ଗୋଟିଏ ଅଂଶକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱାସଯାତ୍ରକତା କରିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଉଥିବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଡ଼ି ମାର୍ଜନା କର; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।

୧୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କହନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ (ମଧ୍ୟ) ଅଙ୍ଗୀକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନେ ତାହାର ଗୋଟିଏ ଅଂଶକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଆମେ କ୍ଷମାପତ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାନ୍ତ୍ର ଶତ୍ରୁତା ଓ ଘୃଣା ସଂଚାରିତ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦୂରକୁ ଜଣାଇ ଦେବେ ।

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

فَبِمَا نَقَضْتُمْ مِنْهُمَا أَنفُسَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَآئِفَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِنْهُمُ نَفْسًا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ୧୨ ଜଣ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ଅବତାର ।

୨. ଏହା ଏକ ଉଚ୍ଚେଖନୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ । ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପର୍ଯ୍ୟବସାନୀୟରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଦୁର୍ବଳ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିରାଶ ନ ହୋଇ ଦୃଢ଼ ରହିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୬. ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଆମର ରସୁଲ ହୁମାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛନ୍ତି; ତୁମେମାନେ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଗୋପନ କରୁଥିଲୁ ତହିଁରୁ ଅନେକ (ଅଂଶ) ସେ ହୁମାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରୁଛନ୍ତି; ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ହୁମାମାନଙ୍କ ଲାଗି ଏକ କୋଟି ଓ ଏକ ଉଚ୍ଛ୍ୱଳ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆସିଛି ।

୧୭. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପଥରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଶୀର୍ବାଦ ବଳରେ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ କୋଟି ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସରଳ ପଥ ଆଡ଼କୁ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ।

୧୮. ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ନିଶ୍ଚୟ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ ଓ ତାଙ୍କର ମାତା ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାର କ'ଣ ବା କ୍ଷମତା ଅଛି ?; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଓ ଯାହା କିଛି ଚନ୍ଦ୍ରଧାରେ ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି (ତାହା) ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୧୯. ଏବଂ ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁତ୍ର (ଅଳ୍ପ) ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଅଛୁ” ତୁମେ କୁହ, “ତେବେ ସେ କାହିଁକି ହୁମାମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ପାଇଁ ହୁମାମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି ?” (ଏପରି କୁହେଁ) ବରଂ ସେ ଯେଉଁ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମାନବ; ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, କ୍ଷମା କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ଚନ୍ଦ୍ରଧାରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ହିଁ ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ①

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَكَيِّدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ②

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَنَهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَيْعَاءٌ
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ
قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْلُ
خَلْقٍ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ذُو الْعَرْشِ ④

୨୦. ହେ ଗ୍ରହଧାରୀମାନେ ! ଉତ୍ତୁମାନଙ୍କର ଆଗମନ କ୍ରମର ଅବସାନ ପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ରହୁଛି ଆସିଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଆମର ବାର୍ତ୍ତା) ଶୁଣାଉଛନ୍ତି; ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନେ ଏପରି କହି ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଆସିନାହାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଆସିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

ଭୂ : ୪

୨୧. ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମ ସଂପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ରାଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେସବୁ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଜାତି ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ।”

୨୨. “ହେ ଆମ ସଂପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନେ ଏହି ପବିତ୍ର ଭୂମିରେ ପ୍ରବେଶ କର ଯାହା ଅଲ୍ଲୁଃ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ପୃଷ୍ଠଦେଶକୁ ଫେରିଯାଅ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା ତୁମମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଫେରିବ ।”

୨୩. ସେମାନେ (ଉତ୍ତରରେ) କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଏଠାରେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଦୁରାଚାରୀ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ବାସ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ନ ଯାଆନ୍ତି ଆମେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଧାରୀ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ।”

୧. ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉପାଦେୟତା କିନ୍ତୁ ଏହି ଉପାଦେୟତାମାନେ ନିଜ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ମିଶର ଦେଶକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଓ ସେଠାରେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଏପରି ଅଧିପତ୍ୟ ବିଶେଷ କଲେ ଯେ ମିଶରବାସୀ ଆଦିବାସୀ ହୋଇପଡ଼ିବେ । ଉପାଦେୟତାମାନେ ମହା-ପରାକ୍ରମୀ ଥିବା ଓ ସେଠାରେ ଉନ୍ନତି କଲେ କହିଥିବା ବାହାରେକରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି : ମିଶର ଦେଶରେ ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ନୂତନ ସମ୍ରାଟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଉଠିଲେ, ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଉପାଦେୟତାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁ ଅଧିକ । ତେଣୁ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରୋହିତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଇଥିଲେ । ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ ମିଶରବାସୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ରାଟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତା ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଗଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ବେଠି ଖଟାଗଲା, କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ ନିୟୋଜିତ କରାଗଲା ଓ ଭରା ଟିଆରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଗଲା । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଉପାଦେୟତା ଲୋକମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଦୁର୍ଦ୍ଦି ହୋଇପଡ଼ିଲା । (ଏକ୍ସକ୍ୟୁସ୍, ୧୭ : ୧୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଅମଳକାରୀ ଓ ଅଭବଦୀ ଅନ୍ୟ ଜାତିର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହେତୁମାନେ ଭୟ କରୁଥିଲେ ।

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسْلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ
وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ ادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَاشْكُرُوا مَا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

يُقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتُدُّوا عَلَىٰ آذَانِكُمْ فَتَقَبِّلُوهَا خِيسِرِينَ ﴿٢٢﴾

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِنَّا لَنَن
تَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يُخْرِجُوا مِنْهَا ۖ وَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٤﴾

୨୪. ତତ୍ପରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁର ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶେଷ କୃପା କରିଥିଲେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ହାର ମଧ୍ୟଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର; ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଜୟ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କର ।”

قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ اللَّهَ عَلَيْهِمَ
ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكَبُوا عَلَيْهِمْ
وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଥିବେ ଆମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଓ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଉଇୟୋ) ଯାଅ ଓ (ସେମାନଙ୍କ ସହିତ) ଯୁଦ୍ଧ କର; ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସହିତାରେ ବସି ରହିବୁ ।”

قَالُوا يٰمُوسَى إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

୨୬. ମୁସା କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ନିଜ ଉପରେ ତଥା ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ; ତେଣୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରାଅ ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

୨୭. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଯେଦି ତୁମର ଏହା ହିଁ ଇଚ୍ଛା ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ଚାଲିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍କୃତିର ଗୁପ୍ତେ ବନ୍ଧୁତ କରାଯିବ; ସେମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଭ୍ରମୁଷ୍ଟରେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲୁଥିବେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَذِبُونَ
فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

୧. ଇସ୍ରାଈଲୀ ନେତାମାନ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ହାରୁନ, ଅଥଚ ବାଲେଶ୍ଵର ଅନୁସାରେ ଯସ୍ତ ଓ କଲବ ଅଭିସେକ ସେମାନଙ୍କୁ କି ଦେଶର ଅବିଦ୍ଧା ବିଶେଷରେ ଅବରତ ହେବାକୁ ସେତେଣେ କରାଯାଇଥିଲା । (ନମ୍ବ. ୧୪ : ୫-୬ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା.)

ରୁ : ୫

୨୮. ଏବଂ ତୁମେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦମଙ୍କର ପୁତ୍ରତ୍ବରୁ ନାହାଣୀ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର; (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସମୟର ଘଟଣା) ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ (ପ୍ରତ୍ୟେକେ) ଏକ ଉତ୍ସର୍ଗ (ଅର୍ଥାତ୍ କୁରବାନି) ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ତୋହ୍ରା ଗୃହୀତ ହେଲା ଓ ଅନ୍ୟଠାରୁ ଗୃହୀତ ହେଲା ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଭାଇକୁ) କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ହତ୍ୟା କରିବି,” (ପ୍ରଥମେ) ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଅଲ୍ଲାହ କେବଳ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କଠାରୁ (ଉତ୍ସର୍ଗ) ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।”

୨୯. “ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ତୁମର ହସ୍ତକୁ ମୋ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବ, ମୁଁ ତୁମକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ମୋ ହସ୍ତକୁ ତୁମ ଆଡ଼କୁ କଦାପି ପ୍ରସାରିତ କରିବି ନାହିଁ; ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ।”

୩୦. ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ ଜଣା କରେ ଯେ ତୁମେ ମୋର ପାପ ଓ ତୁମର ପାପକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବହନ କର; ଫଳରେ ତୁମେ ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ଅଟେ ।

୩୧. ତତ୍ପରେ ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଭାଇର ଉତ୍ସର୍ଗ ଗୃହୀତ ହୋଇ ନ ଥିଲା) କୁ-ପ୍ରତ୍ତର ନିଜ ଭାଇକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲା; ତେଣୁ ସେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କଲା; ଫଳରେ ସେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲା ।

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ التَّقِيَنَ ۖ

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِيَدَيْكَ لَئِنْ لَاقَيْتَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْغَالِبِينَ ۝

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِنَّكَ فَتَكُونُ مِنْ أَحْشَاءِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ۝

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

୧. ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁପ୍ତଜାଲୀୟଙ୍କ ସହିତ ଶାସନାୟକଙ୍କୁ ସୁନା କଥାଯାଉଛି । ଗୁପ୍ତଜାଲୀୟ ସ୍ବାମୀମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନବି ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ କବିର ସବୁଜ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସୁଦଳମାନଙ୍କ ସହିତ ଶର୍ଣ୍ଣାଦିତ ହେଉଥିଲେ । ବଳିଦାନକୁ ସ୍ବାଗତ ଦା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ବଳିଦାତାଙ୍କର ନୁହେଁ ।

୨. ଏହାର ଅର୍ଥ ଦୁହେଁ ସେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଗଣା କରିବି ନାହିଁ; ତେଣୁ ଏହାର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ମୁଁ ଏପରି ଭାବରେ ନିଜକୁ ଗଣା କରିବି ନାହିଁ ଯଦ୍ବାରା ପରଶ୍ରୀ ସ୍ବରୂପ ଶତ୍ରୁ ନିହତ ହେବ ।

୩. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଦୁହେଁ ସେ ମୋର ଏହା ସାତ୍ତ୍ବିକ ଜଣା, ବରଂ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମୁଁ ନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଗଣା କରିବାକୁ କେଠାର ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବି ନାହିଁ ଯଦ୍ବାରା ତୁମେ ମୋର ପାପଭାର ବହନ କରିବ । ଉତ୍ତରମାନଙ୍କର ଅବଳ ତାହା ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ସୁଦର୍ଶନାମାନେ ସର୍ବ ପାର୍ଥ ସମ୍ବଳ ଦେଲେ ଅଥଚ ଉତ୍ତରମାନେ କେବଳ ସ୍ବଳ ପାର୍ଥ ଅବଗତ ଦେଲେ ନାହିଁ ବରଂ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀତ୍ବ ସ୍ବଳପ୍ରଦ କରିଥିଲେ । ପରଶ୍ରୀରେ ଉତ୍ତରମାନେ କଦାପି ପାପର କୃତିତ ହୋଇ ଶାନ୍ତିରେ ନାହିଁ ।

୩୨. ଡରପରେ ଅଲୁଅ ରୋଟିଏ କାଁର ପଠାଇଲେ ଯେ କି ଭୁମିକୁ (ଏଥୁ ସକାଶେ) ଚାନ୍ଥୁଡୁଥୁଲ। ଯେପରିକି ତାହାର ଭାଇର ମୃତ ଶରୀରକୁ କିପରି ଲୁଗାଇବାକୁ ହେବ ସେ ତାହାକୁ ଦେଖାଇ ପାରିବ; ସେ କହିଲା, "ହାୟ ! ମୁଁ କଣ ଏଭଳି ଅଧମ ଯେ ମୋ ଭାଇର ଶବକୁ ଘୋଡ଼ାଇବାକୁ ଏହି କାର ପରି ହୋଇ ପାରିବି ନାହିଁ ?" ତାହାପରେ ସେ ଅନୁତପ୍ତ ହେଲା ।

୩୩. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ ଇସ୍ତଫରାୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିହିତ କରିଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କାହାର ହତ୍ୟା ବା ଉପଦ୍ରବରେ ବୃଣ୍ଣାଙ୍ଗା ପ୍ରସାରିତ କରିବା ବ୍ୟତିରେକେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ହତ୍ୟା କରେ ତେବେ ଧରିନିଅ ଯେ ସେ ସକଳ ମାନବ ସମାଜର ହତ୍ୟା କରିଛି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କାହାର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରେ ତେବେ ବୁଝିନିଅ ଯେ ସେ ସକଳ ମାନବ ସମାଜର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କଲେ; ଏବଂ ଆମର ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ; ତଥାପି ଦେଶ ଭିତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସାମାଲଂଘନ କରୁଛନ୍ତି ।

୩୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ଓ ଦେଶ ଭିତରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ବା ଶୂନ୍ୟ ଦେବା ବା ଶାଢ଼ୀତା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼କୁ କାଟି ଦେବା ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଉପଯୁକ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଟେ; ଇହକାଳରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କାଳ୍ପନା ଅଟେ ଓ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୀଷଣ ଶାସ୍ତି (ନିନ୍ଦା) ଅଛି ।

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ
يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُؤِيلَتِي إِعْزْتُ أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ
مِنَ الْتَّائِمِينَ ﴿٢٢﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثُرُوا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمْ يُسْمِعُونَ ﴿٦٧﴾

أَتَا جَزَاءَ الَّذِينَ يَحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٥٧﴾

[illegible]

୨. ଏଠାରେ ଚୌକାଚର ଶିକ୍ଷା ବିକସନରେ ପୂରକ: ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଘଟଣା ଘଟି ନଥିଲେ ଏପରି ଆନ୍ଦୋଳନ ଦର୍ଶାଯାଇ ନଥା'ନ୍ତା ଇତିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ସ୍ଥିତିକୁ ପକ୍ଷେ ଏଠାରେ ପୁରାଣ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ବିଶିଷ୍ଟ ଜନଜାତିକୁ ହିନ୍ଦୁ କଲେ ତେବେ ଏପରି ଦୋଷଦେବ ସତେ ଚାପପରି ସେ ସାରା ସଂସାରକୁ ହିନ୍ଦୁ କରନ୍ତି ।

୩. ଏ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାନ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କର ଝିଅଲି ଅନୁସାରେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ପଡ଼ୁଥିବା କାରଣରୁ ତତ୍ତ୍ୱସାଧକ ପ୍ରାଣିବ ନୁହେଁ ।

୪୦. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ପରେ ଅନୁତାପ କରେ ଓ (ନିଜକୁ) ସଂଶୋଧିତ କରେ ତାହାହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହା ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; ଅଲ୍ଲାଃ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

فَنَنْتَابُ مِنَ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

୪୧. ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି ? ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ (ନିଜ ଇସ୍ତସିତ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ବ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْبُدُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

୪୨. ହେ ରସୁଲ ! ଯେଉଁମାନେ (କେବଳ) ନିଜ ମୁଖରେ କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଅଥଚ ସେମାନେ ଅନ୍ତରରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ତତ୍ପର ରୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମିଥ୍ୟା କଥାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ନ ଆସିଥୁବା ଅନ୍ୟ ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ତାହା ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ କେବଳ ଶୁଣନ୍ତି; ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର) ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯିବା ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ (ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆନ୍ତି; ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି (ଆଦେଶ) ଦିଆଯାଏ ତେବେ ଗ୍ରହଣ କର ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି (ଆଦେଶ) ଦିଆ ନ ଯାଏ ତେବେ (ତହିଁରୁ) ଦୂରେଇ ଯାଅ (ଓ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାଃ ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ନିର୍ମଳ କରିବାକୁ (ଆଦେଶ) ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ; (କାରଣ) ଇହୁଦୀଙ୍କରେ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଜ୍ଜନା ଅଛି ଓ ପରକାଳରେ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୀଷଣ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَهُمْ سَمْعُونَ وَلَكِنْ يَبْ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحْزِنُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاخْذُرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُمْ فَلَظَاهَر قُلُوبُهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

୧. ପର୍ଥାନ୍ ପଦ୍ଧତି କୋରାନର ବାଣୀ ଶୁଣିବା ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ାର ଭୁଲ ଅର୍ଥ ସ୍ୱରାଜ କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ମୁସଲମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ତ୍ତ ଦୋଷଗୋପନ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

୪୩. ସେ ଲୋକ)ମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥାକୁ ସ୍ପେଷ୍ଟାରେ ଶୁଣନ୍ତି (ଓ) ଅବୈଧ ଭାବ ହାସଲକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି; ସ୍ୱତରା* ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ କୌଣସି କଳହର ମାମା*ସା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା*ସା କର ବା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ; (ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ) ସେମାନେ ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ମାମା*ସା କର, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ମାମା*ସା କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହ ନ୍ୟାୟବନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି।

سَتُعَوْنُ لِلْكَذِبِ أَكُلُّونَ لِلْصَّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُمْ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْقَسِيطِينَ ﴿٤٣﴾

୪୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ କିପରି ବିଚାରପତି ନିଯୁକ୍ତ କରି ପାରିବେ ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆଦେଶାବଳୀ ସଂବଳିତ ଡୋରାତ (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଛି; ତଥାପି ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନେ ପୁଷ୍ପ ଭଙ୍ଗ କରି ଯେଉଁ ଯାଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଅନ୍ତି।

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ
اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

ରୁ : ୭

୪୫. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଡୋରାତକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ଜ୍ୟୋତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ; ଏହାଦ୍ୱାରା (ଆମର) ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ନବିମାନେ ତଥା ପ୍ରଭୁଭକ୍ତ ଓ ବିଦ୍ୱାନମାନେ, ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ସଂରକ୍ଷଣ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଏହାର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଥିଲେ, ଇନ୍ଦ୍ରେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାମା*ସା କରୁଥିଲେ; ଅତଏବ, ତୁମେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମଙ୍କୁ ଭୟ କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ବିନିମୟରେ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ମାମା*ସା ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ।

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالزَّبُرُ
وَإِنْجِيلٌ بِمَا اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَخْشَوْنِي وَ
لَا تَشْتَرُوا بِإِيتَانِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦ୍ୟପି ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଢ଼ତା ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେକ ଆଦେଶ ଏବେ ବି ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ, ତଥାପି ଇନ୍ଦ୍ରେମାନଙ୍କ ମତାନୁସାରେ ଏହାର ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ଅଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ।

୪୬. ଏବଂ ଆମେ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚରେ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ବଦଳରେ ପ୍ରାଣ, ଅସ୍ତ୍ର ବଦଳରେ ଅସ୍ତ୍ର, ନାକ ବଦଳରେ ନାକ, କାନ ବଦଳରେ କାନ, ଦାନ୍ତ ବଦଳରେ ଦାନ୍ତ ଓ କ୍ଷତ ବଦଳରେ ଅନୁରୂପ କ୍ଷତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ୱରୂପ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଏହି ଅଧିକାରକୁ) ଛାଡ଼ି ଦିଏ ତେବେ (ଏହି ତ୍ୟାଗ) ତାହା ପାଇଁ (ନିଜ) ପାପ ମାର୍ଜନାର ଏକ ସାଧନ ହୋଇଯିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁଯାୟୀ ଯେଉଁମାନେ ମାମାଂସା ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذَنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ وَمَنْ لَّمْ يَجْزَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସାଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଏହି (ବାଣୀ) ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚର ପ୍ରତିପାଦନକାରୀ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନବିମାନଙ୍କର) ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଇଂଜିଲ (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯହିଁରେ ସ୍ପଷ୍ଟପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ଢେଙ୍କାତି ଥିଲା ଓ ସେ ବାଣୀର ପ୍ରତିପାଦକ ଥିଲା ଯାହା ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆସି ସାରିଥିଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଥିଲା); ଏବଂ ତାହା ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ସାବଧାନତା ଥିଲା ।

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ଇଂଜିଲର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କିଛି ତହିଁରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ତଦନୁସାରେ ମାମାଂସା କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ମାମାଂସା ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ବିଦ୍ରୋହୀ ।

وَلْيُحْكَمْ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٨﴾

୧. ଚୌରାଚରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଯଦି କେଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟାକରେ ତେବେ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ଯଦି କେହି ତା'ର ପ୍ରତିଶୋଧକୁ ବିକଳାଙ୍ଗ କରାଇବ ତେବେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ବିକଳାଙ୍ଗ କରାଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଙ୍ଗର ଅଙ୍ଗ, ଆଖି ପୁଟାଇବା ପାଇଁ ଆଖି ପୁଟାଇ ଦେବା, ଦନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ପାଇଁ ଦନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି ।
(ଏକ୍ସକ୍ୟୁଟ୍, ୨୧:୨୩-୨୫ ଭେଇ, ୨୪:୧୯-୨୧ ବ୍ରେକିଂ) ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାଚ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଥିଲା ।

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରତିପାଦକ ଓ ସଂରକ୍ଷକ ଅଟେ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା (ତୁମ ପ୍ରତି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା'ସା କର; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଆସିଅଛି, ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସେମାନଙ୍କର (ମନ୍ଦ) ଅଭିଳାଷକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ (ନିଜ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ) ପ୍ରେରିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ସକରଣ ଛୋଟ ବା ବଡ଼ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ପରିଣତ କରିଥାନ୍ତ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି, ତତ୍ପ୍ରାୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ଠାରୁ ଆସୁଅ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କର, କାରଣ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜଣାଇଦେବ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲ ।

୫୦. ଏବଂ(ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ମାମା'ସା କର ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ (ତୁମ ପ୍ରତି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ମନ୍ଦ) ଅଭିଳାଷକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସତର୍କ ରହ ଯେପରି ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାର ପକାଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ବାଣୀଠାରୁ ତୁରନ୍ତ ଘେନି ନ ଯାଆନ୍ତି; ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ଜାଣିନିଅ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କେତେକ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଅଜ୍ଞାନର ଉଦ୍‌ଭାବ ଅଟନ୍ତି ।

୫୧. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବ ମାମା'ସାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚମ ମାମା'ସାକାରୀ କେହି ନାହାନ୍ତି ।

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَأْتُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٠﴾

وَأَن آحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَآأخذْ لَهُمُ آفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ دُؤُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥١﴾

فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا هِيَ بَيْنَهُمْ وَمِنْ آحْسَنُ مِّنَ اللَّهِ ۖ كُحْمًا يُوقُومُ يُوقُونَ ﴿٥٢﴾

୧. ଏଠାରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ବିବ୍ୟବାସୀ ନିଃସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ଶୈଷ୍ଟିକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ବ୍ୟକ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁସାରେ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏକ ସ୍ଵୟଂସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ରୁ : ୮

୫୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଜହ୍ନିଆ ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷିୟାନମାନଙ୍କୁ (ନିକର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; (କାରଣ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଗଣ୍ୟ) ହେବ; ଅଲ୍ଲୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୩. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ରୋଗ ଅଛି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ଏହା କହି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କର ଭୟ ହେଉଛି ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବିପତ୍ତି (ନ) ଆସିଯାଉ; ସୁତରାଂ ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲୀ ଶାନ୍ତ (ତୁମମାନଙ୍କର) ବିକ୍ରୟ (ସାମଗ୍ରୀ) ବା ନିଜ ସମାପ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ (ପ୍ରକଟିତ) କରିବେ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଲୁଚିତ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ହୃଦ୍ ଶପଥ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଆମମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛୁ;” ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା; ସୁତରାଂ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

୫୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ନିଜ ଧର୍ମରୁ ପେରିଯିବ ତେବେ ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଅଲ୍ଲୀ (ତାହା ବଦଳରେ) ଶାନ୍ତ ଏପରି ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କରୁଥିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କୁ) ପ୍ରେମ କରୁଥିବେ; (ଏବଂ) ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଶୀଳ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ହେବେ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପଥରେ କେହାଦ କରିବେ ଏବଂ କୌଣସି ନିଦାକାରୀ ନିଦାକୁ ଭୟ କରିବେ ନାହିଁ; ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର କୃପା; ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, (ଏହି କୃପା) ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَمِنْكُمْ فَاتَّٰهُمْ مِنْهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَكَسَّ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِيمِينَ ﴿٥٣﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ كَذِبًا إِنَّمَا لَهُمْ لَكُمُ لَعْنَةٌ حِطَّتْ أَعْيَالُهُمْ فَاصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الَّذِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ أَعِدَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

୫୬. ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱଚ୍ଛାରୁତ୍ତ୍ୱେ ନମାଜ ପାଠକରନ୍ତି, ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି, ତଥା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକଶ୍ରବଣା ଅଟନ୍ତି;

୫୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରହନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଦଳ ହିଁ ବିଜୟ ହେବ ।

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رُكْعُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

ଭୂ.୯.

୫୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଉପହାସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଖେଳ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଛତ୍ରାଧିନୀୟ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟକର ।

୫୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନମାଜ ପାଢ଼ି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଡାକ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ଉପହାସ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ଖେଳ ମନେ କରନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୬୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଆମ ପ୍ରତି ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କର ନାହିଁ ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଏଥିନିମନ୍ତେ (ଦୋଷାରୋପ କରୁଅଛ) ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ) ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟ ।”

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُؤًا وَلَعِبًا فَمِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْفَكَارَ
أُولِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مَوْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقْبَلُونَ مِنَّا أَلَّا نَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٠﴾

୧. ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ସଂ-୫୨ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସହିତ ବହୁତା ଛାପନ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ସେମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଅତରଣ କରୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ତା'ର କାରଣ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସବୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସମ୍ପର୍କ ନ ରଖିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିବାକୁ ତା' ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କରିବାକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ସେ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଇବେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୟାମତ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶତ୍ରୁତା ଓ ଦ୍ୱିଷାଭାବ ସଂଚାରିତ କରିଅଛୁ; ଯେବେ ବି ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଗ୍ନି ପ୍ରକ୍ଳଳିତ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ନିର୍ବାପିତ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱଖଳାକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ, ଏବଂ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରି ଦିଅଛୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସୁଖ-ସମ୍ପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତୁ ।

୬୮. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୋରାତ ଓ ଇଞ୍ଜିଲକୁ ଓ ଯାହା (କିଛି) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ଏବେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ନିଜ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳୁ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତେ; (ଅବଶ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମଧ୍ୟମପତ୍ତା ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମିଥ ଅଟେ ।

ରୁ : ୧୦

୬୮. ହେ ରହୁଲ ! ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାକୁ (ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ଏପରି) ନ କରିବ; ତେବେ (ଧରାଯିବ ଯେ) ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା (ଆଦେଶ) ପହଞ୍ଚାଇ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଆକ୍ରମଣ)ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଦାପି (ସଫଳତାର) ପଥ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ ।

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا تَلَحَّظَ أَطْفَاؤها اللَّهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُبْغِي الْفَاسِدِينَ ٥٧

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ سَاهِينَ ٥٨
وَلَا تَدْخُلْنَهُمْ حَتَّى تُنْعَمَ ٥٩

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ ٦٠

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٦١

୨୯. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଚୋରାତ ଓ ଇଞ୍ଜିଲକୁ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରିବ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ତୁମେମାନେ କୌଣସି (ଭେଦ) ବିଷୟ ଉପରେ (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ରହିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ନିର୍ଗତ୍ୟ ପରିବର୍ଣ୍ଣିତ କରିଦେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଏହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କର ନାହିଁ ।

୩୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଇନ୍ଦୁଜା ଏବଂ ସାର୍ବିଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, (ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁଖ ଓ ଅନ୍ୟା ଦିବସ ଉପରେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି (ଅତୀତ ପାଇଁ) ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୧. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅନେକ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ରସୁଲ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ) ଘେନି ଆସିଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁରାଗୀ ପସନ୍ଦ କରୁ ନ ଥିଲା ତେବେ, କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କହିଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ସେମାନେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ।

୧. ଯେଉଁ ସବୁ ସନ୍ତାନ ଆରବ ଦେଶର ରାଥା ହରିଦରେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛି ସେଥିରୁ ସନ୍ତାନ ଦୁଏ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବା ଇନ୍ଦୁଜା ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟ କହୁଥିବା ତାହାଙ୍କୁ ଆରବର ଲୋକମାନେ ‘ସାହି’ କହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା ତାକୁ ମସୁଲ ଲୋକମାନେ ‘ସାହି’ ନାମରେ ଅଭିହିତ କରୁଥିଲେ । ତତେଷାଃ କରାଯାଏ ଯେ ଉତ୍ତରୀନ ନାମକ ସାହି ସହିତ ସାବିମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ସେହି ସାହି ଉର୍ଦ୍ଦୁ-ପାର୍ଶ୍ୱଭାଷାରେ ମାର୍ଗ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଚାଲିଚଳ ଓ ଆଚାର ବ୍ୟବହାର ଆରବ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଥିଲା ତେଣୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ ଆଦି ସମୁଦାୟର ଲୋକ ଏବଂ ଇସ୍ଲାହିମଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସରାବିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଧର୍ମଗ୍ରହ ଓ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ସନ୍ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ, ଚିନ୍ତା ଓ ଭୟରୁ ପୁରୁଷିତ ରହିବା ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ ଇସ୍ତିସ୍ତା ବୋଲି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ଅତଏବ ଇନ୍ଦୁଜା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଓ ସାର୍ବିମାନେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ତାହା ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ‘ଇର’ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ ବଚନରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲାରୁଥିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏମାନେ ସବୁ କେବଳ ବଚନରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବା ବଂଶୀକୃତି । ଅଥଚ ଅଲୁଖ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଯେ ସ୍ଥାବର କରିଛନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ସମାପ୍ତ ଉପସାଧାନ କରିନାହାନ୍ତି । ଅଲୁଖଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଲାଭକରି ସବୁତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତ ଭୟର ଶିକାର ହୁଏ ନାହିଁ କି ଅତୀତ ଦୋଷତ୍ରାପି ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହୁଏ ନାହିଁ ଏହା ହିତାହୀନ ସ୍ୱାକୃତିର ଇସ୍ତିସ୍ତା । ସୁତରାଂ ‘ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଚିନ୍ତା ବା ସନ୍ତୋଷ ପାଉଛ ନାହିଁ ସେ ହିଁ ସବୁତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏବଂ’ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେପରି ସନ୍ତୋଷ ମିଳିବ ନାହିଁ ସେ ନିଜକୁ ଯେତେ ବଡ଼ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ କୁହାଇ ଦେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲୁଖଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନୁହେଁ ।

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ بِكُمْ إِلَّا نَجِيلٌ وَمَا أَنزَلْ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَكَانَ يُنْذِرُكُمْ أَنْ يَكُونَ مِنْكُمْ مَّنْ يَتَّبِعُ مَا أَنزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالصَّاحِبَاتُ ۖ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالصَّاحِبَاتُ ۖ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالصَّاحِبَاتُ ۖ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالصَّاحِبَاتُ ۖ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالصَّاحِبَاتُ ۖ

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قَالِ إِنَّكُمْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ بَيْنَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَوَيْفَ كَذَبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٣٢﴾

୭୨. ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ (ଏହାଦ୍ୱାରା) କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସୀ ହେବ ନାହିଁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଅନ୍ଧ ଓ ବଧୂର ହୋଇଗଲେ; ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଜାଣିଶୁଣି ଅନ୍ଧ ଓ ବଧୂର ହୋଇ ରହିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَبُّوا وَصَلَّوْا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمَّوْا وَصَلَّوْا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيْرِهِمْ يَمْعُزُونَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି, “ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି;” ଏବଂ ମସିହ କହିଥିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ! ତୁମେମାନେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନା କର;” ବାସ୍ତବରେ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରେ, ତେବେ, (କୌଣସି ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ନିଷେଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ; ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତିନି ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି ଯଦି ସେଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯଜ୍ଞଶାବାୟକ ଶାୟିମିଳିବ ।

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَمَنْ يَدْعُ إِلَى الْإِلَهِ فَإِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَنِ يَقُولِهِمْ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

୭୫. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେବେ ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗିବେ ନାହିଁ ? ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٥﴾

୧. ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ତ୍ରିତ୍ୱବାଦ (Doctrine of Trinity) ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱକୁ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଯଥା- ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଅତ୍ମା । ତିନିହେଁ ଏକତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ ଓ ସବୁମତେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମାନ, ତିନିହେଁ ମିଳିତ ଭାବେ ଏକ ହେଲେ ହେଁ ତଥାପି ତିନି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଏକ ରହସ୍ୟାନ୍ୱିତ ଓ ଦୃଶ୍ୟୋପାଦ୍ୟ ।

୭୬. ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ମସିହ କେବଳ ଜଣେ ରହଇଥିଲେ; ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ରହୁଥିଲେ ମେଧ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ମାତା ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ମହିଳା ଥିଲେ; ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଆହାର ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ; ଦେଖ, ଆମେ କିପରି ସେମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ; ପୁଣି ଦେଖ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ କିପରି ବଦଳାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୭୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଅଲ୍ଲାହ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସେପରି ବସ୍ତୁକୁ ପୂଜା କରୁଅଛ ଯାହାର ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି କ୍ଷତି ବା ଲାଭ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ?” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

୭୮. ତୁମେ କୁହ, ହେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅପଥରେ ସାମାଲଂଘନ କର ନାହିଁ; ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ (ନିଜେ) ମଥୁରା ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସରଳ ମାର୍ଗକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୧୧

୭୯. ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାଉଦ ଓ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା କାରଣ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟା କରିଥିଲେ ଓ ସାମାଲଂଘନ କରିଥିଲେ ।

مَا النَّاسُ بِمَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُصْحَىٰ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَنِ الطَّعَامَ ۖ أَنْظُرْ كَيْفَ بَيَّنَّنَا لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظَرْنَا أَنْ يُفَكَّرُونَ ۝

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

قُلْ يَاهَلَّ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝

لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝

୧. ଏହି ଆୟତ୍ ମାତ୍ରକୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସମାନ୍ୱିତ କରୁଛି, କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପୂର୍ବରୁ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିବା ସବୁ ନବି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି (୩ : ୧୪୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଯାଣୁ ଯେ ଶତ୍ରୁର ନ ଥିଲେ ଏ ବିଷୟର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି କି ସେ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ (ମୋର୍ସ ୧୪:୧୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଆୟତରେ ଯାଣୁଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗତ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇଛି : (କି) ସେ କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବତାରଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ରୁଚନ୍ତି (ଖ) ସେ ନାରୀ ଗର୍ଭକୁ କନ୍ୟାପ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି (ଗ) ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୀ ଆଦି ସ୍ୱାଭାବିକ ନିୟମର ଅଧୀନ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରମାଣ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଦୁରାଚାରୀ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ବାଟରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି ।

୮୦. ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅଶୋଭନୀୟ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ କେହି ଜାହାକୁ ବାରଣ କରୁ ନ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ ।

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾

୮୧. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ନିଜ ସକାଶେ ଯାହା କିଛି ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ପୂର୍ବରୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ; ସେଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସନ୍ନତ୍ୱ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଡ଼ି ରହିବେ ।

رَأَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا
فَعَلَمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

୮୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ (ଏହି) ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٢﴾

୮୩. ତୁମେ ଇହୁଡ଼ା ଓ ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିଭାଗରେ ସବୁଠାରୁ ବଳିଷ୍ଠ ଶତ୍ରୁତା କରୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପାଇବ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ ଓ ସାଧୁସନ୍ଥ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ।”

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ ذَلِكَ بِأَن مِّنْهُمْ قَسِيئِينَ
وَرُهَبَاءَ وَأَنَّهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅସନ୍ନତ୍ୱ, ଯାହା ମାନବ ନିଜ ହିତାଂଶେ ପରଲୋକ ପାଇଁ ସଫଳ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଭାଗ-୭

୮୪. ଏବଂ ଏହି ଋତୁରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ଦେଖୁଛ ଯେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଚିହ୍ନି ପାରିଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରୁଛି; (ଏବଂ) ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କ ନାମ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିନିଅ ।”

୮୫. “ଏବଂ (ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି) ଆମମାନଙ୍କର ଏପରି କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ସତ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବୁ ଅଥଚ ଆମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟନିଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ ।”

୮୬. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହାର ପ୍ରତିଦାନ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ରହି ସ୍ୱାଧୀନ; ଏବଂ ଏହା ପୂଣ୍ୟବାନ୍ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଦାନ ଅଟେ ।

୮୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

ରୁ: ୧୨

୮୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ! ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ବୈଧ କରିଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବିଶୁଦ୍ଧ (ବେସୁ) କୁ ଅବୈଧ ସାବଧାନ କର ନାହିଁ ଏବଂ ସାମାଲ'ଘନ କରନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ସାମାଲ'ଘନକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୮୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବୈଧ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁକୁ ଭକ୍ଷଣ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ।

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْعُنَ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

فَأَنَّا بِهِمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرُمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٨﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

୯୦. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବୃଥା ଶପଥ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ନାହିଁ; ବରଂ ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମବିକଳା ସହ ଶପଥ କରିଥିଲେ (ତାହାର ଭଙ୍ଗ ନିମନ୍ତେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ; ସୁତରାଂ ଏହାର ସ୍ତ୍ରୀଶ୍ୱଶୁରଙ୍କୁ ସକାଶେ ଦଣ୍ଡଦଣ୍ଡ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ (ନିଜ) ପରିବାରରେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଧିକାରରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଥିବ ତାହା ଖୁଆଇବ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ପୋଷାକ ଦେବ ବା ଜଣେ ଜ୍ଞାତବାସକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ (ମଧ୍ୟ) ନ ଥିବ ସେ ତିନିଦିନ ରୋଜା ରଖୁବ; ତୁମମାନଙ୍କର ଶପଥ (ଭଙ୍ଗ) ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ସ୍ତ୍ରୀଶ୍ୱଶୁରଙ୍କୁ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶପଥକୁ ପାଳନ କର; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନସ୍ୱତ୍ୱକୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି; ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୯୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଛୁଆ, ସ୍ତ୍ରୀମା ଓ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଶର କେବଳ ସଜ୍ଜନ-ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ଦୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟ; ସୁତରାଂ ଏ ସବୁଠାରୁ (ନିଜକୁ) ରକ୍ଷାକର; ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୯୨. ସଜ୍ଜନ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଛୁଆ ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ଶତ୍ରୁତା ଓ ଦୁଃଖ ସୂଚକ କରିବାପାଇଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୂରତା ଓ ନମାଜରୁ ବିରତ କରିବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରେ; ଅତଏବ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏଥିରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ?

୯୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର ଓ ସେହି ରସୁଲଙ୍କର (ମଧ୍ୟ) ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର ଏବଂ ସତର୍କ ରହ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏହି ଚେତାବନୀ ସତ୍ତ୍ୱେ) ଫେରିଯାଅ ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ କେବଳ ସ୍ୱକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ଆମର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଦାୟିତ୍ୱ ଆମ ରସୁଲଙ୍କର ଅଟେ ।

୯୪. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତର୍କ କରିଛନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ସତର୍କ କରିବେ ଏବଂ ପୁନରାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଅଧିକ) ଭୟ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, (ଏବଂ) ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଅଧିକ) ଭୟ କରିବେ ଓ ହିତସାଧନ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଖାଇବେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରନ୍ତି ।

لَا يُؤْخَذُ لَكُمْ بِاللَّعْنَةِ بِالْغَوْفِ إِنَّمَا نَعْمٌ وَلَكِنْ يَأْخُذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ كَفَّارَتَهُ أَطْعَامُ عَشْرَةِ مَكِيلٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارُهُ إِنَّمَا نَعْمٌ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا إِنَّمَا نَعْمٌ كَذَلِكَ يبين الله لكم آياته لعلكم تشكرون ﴿٩١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْآفَاقُ وَالْأَزْوَاجُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٢﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْبَيْسِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩٣﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَوْنَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيْنُ ﴿٩٤﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٥﴾

୧୫

ଭୂ: ୧୩

୯୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ (ନେତୃତ୍ୱ) ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ (ଏପରି) ଶିକାର ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ହସ୍ତ ଓ ବର୍ଜ୍ଜା ପହଞ୍ଚିପାରିବ ତାହା ସ୍ୱାଧୀନ ପରାମ୍ପରା କରିବେ, ତାହାହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଏକାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ କରିଦେବେ; ଅତଏବ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଏହି ଆଦେଶ (ଶୁଣିବାର) ପରେ ସାମାଜିକ ଧନ କରିବ ତାହା ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଛି ।

୯୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ହେଉ ଅବସରରେ) ଏହରାମ ବାନ୍ଧିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଶିକାର କର ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି ଏହାକୁ ବଧ କରିବ ତେବେ ଯେଉଁ ଚତୁଷ୍ପଦ (ସ୍ରାଶ୍ଟ୍ର) କୁ ସେ ବଧ କରିଥାଏ ତାହାର ବିନିମୟରେ ସେହି (ସ୍ରାଶ୍ଟ୍ର) ସଦୃଶ ଦେବାକୁ ହେବ; ଏ ବିଷୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁଳନା ନ୍ୟାୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବେ; ଏବଂ ତାହାକୁ କା'ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁର୍ବାନି ଭାବେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ଯେତେ ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନ ଥାଏ ସାମାଜିକ ପୁରୁଷ କେତେକ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଖୁଆଇବାକୁ ହେବ ବା ତାହାର ସମାନ ପରିମାଣ ରୋଜା ରଖିବ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଦୋଷୀ ନିଜ କୃତକର୍ମର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ; ଅବଶ୍ୟ ଯାହା ବିଚିତ୍ରାଚ୍ଛନ୍ନ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁନର୍ବାର (ଏପରି) କରିବ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ ଓ (କୃତକର୍ମର) ଶାସ୍ତିଦାତା ।

୯୭. ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଉପକାର ପାଇଁ ସାମୁଦ୍ରିକ ଶିକାର କରିବା ଓ ତାହାକୁ ଖାଇବା ବୈଧ କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନେ ଏହରାମ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଳ ଭାଗର ଶିକାର କରିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବୈଧ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଯାହାଙ୍କ ସମାପକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْلُغُوا إِلَى الْغَيْبِ مِنَ الصَّيْدِ
تِلْكَ آيَاتُكُمْ وَرِصَالُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَتَّقُهُ
بِالْغَيْبِ ۖ مَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَدِّيًا فَجَزَاءٌ مِّمَّا قَتَلَ مِنْ
الْغَيْمِ يَخْتَصِمُ بِهِ ذُو عَذَابٍ مِّمَّنْ هَذَا ۖ يَلْبِغُ الْكَعْبَةِ
أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَذْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْ سَلْفٍ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَ
لِلنَّيَّارَةِ وَخُزْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٧﴾

୯. ନଦୀ, ଝରଣା, ପୋଖରୀ, ଗଡ଼ିଆ, ହ୍ରଦ ଆଦି ଜଳଭାଗ 'ସମୁଦ୍ର' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଆବୃତ୍ତ ।

୯୮. ଅଲ୍ଲାହ କାବା ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରକ୍ଷିତ ରୂପ ତଥା ପବିତ୍ର ମାସ ସମୂହ, କୁର୍ବାନି ଓ ସେଇଁ (ଉତ୍ସର୍ଗାର୍ଥ ପଶୁ) ମାନବ ଗଳାରେ ପିତା ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବ (ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ) ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଶାଶ୍ୱତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି^୧ ମାଧ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି; ଏହା ଏଥିଯାଗୁଁ କରାଯାଇଛି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ସେ ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୯୯. ମନେରଖ ସେ ଅଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତି ଦେବାରେ (ମଧ୍ୟ) କଠୋର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ମଧ୍ୟ) ଅଟନ୍ତି ।

୧୦୦. ରହୁଲ୍ଲଙ୍କର (ଦାୟିତ୍ୱ) କେବଳ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କର ଓ ଯାହା ଗୋପନ ରଖ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ (ଭଲରୂପେ) ଜାଣନ୍ତି ।

୧୦୧. ତୁମେ କୁହ, “ଅପବିତ୍ର (ବସ୍ତୁ) ର ସ୍ୱାର୍ଥ୍ୟ ତୁମକୁ ଯେତେ ପସନ୍ଦ ହେଲେ ହେଁ ପବିତ୍ର ଓ ଅପବିତ୍ର (ବସ୍ତୁ) ସମାନ ତୁହେଁ; ସୁତରାଂ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମେମାନେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବ ।

ରୁ: ୧୪

୧୦୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସେ ବିଷୟମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନାହିଁ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅସ୍ଥାପିକର ହେବ; ଏବଂ କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବ ତେବେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଜେ (ଜାଣିଶୁଣି ଅନୁଗ୍ରହ-ପୂର୍ବକ) ତାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସହିଷ୍ଣୁ ।

୧୦୩. ଅବଶ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହିପରି ବିଷୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ପାଇବାର ପରେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅବ୍ୟାଜ କଲେ ।

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْحَرَامَ قِبْلًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْدِلِ الْإِلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُوا وَإِنْ تُتْلَوْا عَلَيْهَا جِزْنٌ يَتَذَلَّ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كُوفِينَ ﴿١٠٣﴾

୧. ଯଦି ଚୋର୍ଥ ଯାହୁଠ କରୁଥିବା ମୁସଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଗତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ କୃପା କରି ରହିଥିବ । ଲୋକମାନେ ଇସି ଇସି ସଂଖ୍ୟାରେ ମକ୍କାକୁ ଚୋର୍ଥଯାତ୍ରା କରୁଥିବାକୁ କେବଳ ସେଠାକାର ଲୋକମାନେ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ଏତଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ଉପକୃତ ହୁଏ ।

ଏହି ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘କୟାମ’ ଶବ୍ଦ ଏପରି ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା କେବେ ଉପ ହୁଏ ନାହିଁ ।

୧୦୪. ଅଲ୍ଲାଃ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) 'ବହିରା' ବା 'ସାଜବା' ବା 'ଓସିଲା' ବା 'ହାମା' (କରିବା) ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିର୍ବୋଧ ଅଟନ୍ତି ।

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُلُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

୧୦୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା ନିକଟରୁ ଏବଂ ଉତ୍ତୁଲଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ରହିଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ତାହାହିଁ ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ," ଚେବେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ଥିବା ଓ ସରପଥ କାଣି ନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବେ ?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلُ ۚ كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

୧୦୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଦାୟା; ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସରପଥଗାମୀ ହେବ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କେହି ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ; ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ; ପୁତରା* ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇଦେବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَصْرِفُكُمْ مَنْ صَلَّى إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَنَّةً ۖ فَيَنْبِتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

୧. 'ବହିରା' ଅର୍ଥ ସେହି ମାଛ ଓଡ଼ ଯାହାର କାନ ଫୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଉପକାମ ଧର୍ମର ଆବିର୍ଭାବ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଥା ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ମାଛ ଓଡ଼ ଦଶଟି ଛୁଆ ସ୍ୱପ୍ନ କରିବା ପରେ ଆଉଟ ଦେଶରେ ସେହି ଓଡ଼ର କାନ ଫୋଡ଼ି ତାକୁ ବାହାରକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେହି ଓଡ଼କୁ ଆରୋହଣ ବା ଭାର ବହନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପଯୋଗ କରାଯାଉ ନ ଥିଲା ।

୨. 'ସାଜବା' ଅର୍ଥ ସେହି ମାଛ ଓଡ଼ ଯାହାକୁ ତତ୍ତ୍ୱକାଳ ପ୍ରଥା ଅନୁସାରେ ଚାରଣ ଭୂମିରେ ମୁକ୍ତ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ । ତା'ପାଇଁ ଜଳଘାଟ ବା ଚାରଣଭୂମି ନିଷିଦ୍ଧ ଛୁହେଁ । ଅବଶ୍ୟ ପାଞ୍ଜି ଛୁଆ ଜନ୍ମ କଲା ପରେ ତାକୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

୩. 'ଓସିଲା' ଏକ ସ୍ଥାନର ଆରବୀୟ ପ୍ରଥା ଅନୁସାରେ କୌଣସି ଛେଳି ଏକ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଛୁଆ—ଗୋଟିଏ ମାଛ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଅଣ୍ଡିରା—ସ୍ୱପ୍ନ କଲେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକୁ ଜବେହ କରାଯାଉ ନ ଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଗୋଟିକୁ ଜବେହ କଲେ ଅନ୍ୟଟିକୁ ବନ୍ଧ ହୋଇପାରେ ।

୪. 'ହାମା'-ସଚୋଟି ଛୁଆର ଜନକ । ଏହାକୁ ଆରୋହଣ ବା ଭାରବହନ ପାଇଁ ଉପଯୋଗ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଚାରଣ ଭୂମି ବା ଜଳଘାଟ ମନା ନାହିଁ ।

୧୦୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ନିକଟତର ହୁଏ ସେତେବେଳେ ପ୍ରସିଦ୍ଧତ୍ କରିବା ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ (ର ପକ୍ଷରୁ) ଏପରି ହେବା ଉଚିତ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ନ୍ୟାୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି; କିମ୍ବା ତୁମମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଯଦି ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ-ଜନିତ ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଏବଂ ତୁମ (ମୁସଲମାନ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାକ୍ଷୀ ନ ମିଳି ତେବେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି; ନମାଜ ପାଠ ଉତ୍ତାରୁ ତୁମମାନେ ସେ ଦୁହିଙ୍କୁ (ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାପାଇଁ) ଅଟକାଇ ରଖି; ଯଦି (ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହୁଏ ତେବେ ସେ ଉଭୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବେ ଯେ ଆମେମାନେ ଯାହା ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ ସେ ଆମମାନଙ୍କର ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ହୋଇଥାଉ ପଛେ ଏଥିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବନ୍ତର) ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥ ନାହିଁ କି ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାକ୍ଷ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ କଥନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ)କୁ ଗୋପନ ରଖୁଛୁ ନାହିଁ; ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି କରୁ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପାପୀ ହେବୁ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ حَضَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ يُقْسِمُ بِاللَّهِ إِنْ اَرْتَبْتُمْ لَا نُشْتَرِىَ بِهِ نَمًّا وَلَا كَانْ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكُفُّوا عَنْ شَهَادَةِ اللَّهِ إِنَّآ إِذَا لَيْنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

୧୦୮. ତାପରେ ଯଦି ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଯେ ସେ ଦୁହେଁ ସେହି ପାପରେ ଭାଗୀ ହୋଇଛନ୍ତି ତେବେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୟାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଜଣ ହକ୍ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ସେମାନେ (ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବେ, "ଆମମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଆମେମାନେ (ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବନ୍ତର) କୌଣସି ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ; ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି କରିଥାଉ ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହେବୁ" ।

فَإِنْ عُسِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَأَخْرَجَ يَقُومِينَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلِينَ يُقْسِمُ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَيْنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

୧୦୯. ଅତଏବ ଏହି ପକ୍ଷରୁ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅଧିକ ସମ୍ବେଦନ ହେବ ଯେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମୋକ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନେ) ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ବା ସେମାନେ ଭୟ କରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଶପଥ ପରେ (ସେମାନଙ୍କ ଶପଥକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଅନ୍ୟ

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَحْتَفِظُوا أَنْ تَرُدَّ إِلَيْكَ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا

ଶପଥମାନ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପାଳନ କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾

ସୁ: ୧୫

୧୧୦. (ସେହିଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ଚୟନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିଲା ?” ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କର ସ୍ୱକୃତ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ଅତୀତ ବିଷୟରେ (ସ୍ୱକୃତ) ଜ୍ଞାନ (କେବଳ) ତୁମର ଅଛି ।”

يَوْمَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرُّسُلَ يَنْقُورُ مَا دَأَّ أَجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٦﴾

୧୧୧. ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ, “ହେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସା ! ତୁମପ୍ରତି ଓ ତୁମ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ କରିଥିବା କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର; (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେତେ ବେଳେ ଆମେ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ; ତୁମେ ବାଲାୟାବସ୍ଥାରେ ଓ ପ୍ରୋତାବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟରେ) କଥା ହେଉଥିଲ; ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମକୁ (ଧର୍ମ) ପ୍ରଚ୍ଛ, ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ତଥା ଚୈତାନ୍ତ ଓ ଇଞ୍ଜିଲ ଶିଖାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଓଦା ମାଟିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନମ୍ର ସ୍ୱଭାବ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ପକ୍ଷୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସଦୃଶ ଜୀବ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲ, ତତ୍‌ପରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫୁଲ ଦେଉଥିଲ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଆମ ଆଦେଶକ୍ରମେ ଉଡିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ; ଏବଂ ଆମର ଆଦେଶକ୍ରମେ ତୁମେ ଅନ୍ଧ ଓ କୁଷରୋଗୀମାନଙ୍କୁ (ରୋଗ) ମୁକ୍ତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥିଲ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ ଆଦେଶକ୍ରମେ ତୁମେ ମୃତ (ବ୍ୟକ୍ତି) କୁ

إِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ مَخَلَّيْنِي مِنَ الطَّاغُوتِ كَهَيِّئَةِ الطَّيْرِ إِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ

୧. ଏଠାରେ ‘ଓଦା ମାଟି’ର ଅର୍ଥ ସରଳ ସ୍ୱକୃତିର ଲୋକ । ଯାହାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ୱଭାବ ବଳରେ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷୀସ୍ୱଭାବ-ସୁଦୃଶ ବିନମ୍ର ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । (ମା : ୫୦ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

୨. (ମା : ୫୦ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

ଉତ୍ତର କରୁଥିଲେ: ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶୁଷ୍କ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲୁ ସେବେ କି ସେମାନେ ତୁମକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରିଥିଲୁ:” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ତ ଶୁଷ୍କ ପ୍ରବସ୍ତନା ।”

୧୧୨. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ସେତେବେଳେ ଆମେ (ଇସ୍ରା'ଇଲ) ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲୁ, “ଆମଠାରେ ଏବଂ ଆମର ରହୁଲଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର”; ସେମାନେ (ଏହି ଓହ୍ଲିର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରରେ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲୁ ଏବଂ ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ରହ ଯେ ଆମେମାନେ ଆକାଂକ୍ଷାକରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ) ଅଛୁ ।”

୧୧୩. (ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ସେତେବେଳେ ଅନୁଚରମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସା! କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କ ସକଳଣ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ଖାଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଳି ସେରଣ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ତୁମପାଇଁ-କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଛି?” ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ଇସା - ମସିହ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସ୍ୱକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଭୟ କର ।”

୧୧୪. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଚରମାନେ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମେମାନେ ସେଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଖାଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଳିରୁ) ଖାଇବୁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ହୃଦ୍ୱ ହେବ (ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ) ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହେବ ଯେ ତୁମେ ଆମକୁ ସତ୍ୟ କହିଅଛ ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବୁ ।”

بِأَذْنِيَّ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ امْنُوا بِي وَرَسُولِي قَالُوا أَمَنَا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١٤﴾

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ سَتَبَحُّ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

قَالُوا نُزِّلُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ ۖ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٦﴾

୧. ଯାହা ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବিত କରୁଥିବା ସମୟରେ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଯେଉଁ ମତ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେତେକ ସ୍ତ୍ରୁତ ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛନ୍ତି। କାରଣ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଜୀବিত କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। (୧: ୨: ୫୬; ୪: ୪: ୯; ୫: ୨: ୩; ୬: ୩)। ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କେତେକ ସ୍ତ୍ରୁତରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ମୁଁ ଜୀବিত କରାଇବା କର୍ମ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସକଳଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି। (୮: ୨: ୩; ୬: ୩)। ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆୟତରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ହିଁ ଅବିଚଳ, ଶାରୀରିକ ନୁହେଁ।

କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ମତବାକ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ରୂପକୁ ଯାହୁଜ ରୂପ ଭଳି କରାଇ ତାକୁ ଯାହୁଜ ସ୍ଥାନରେ କୁଣ୍ଡଳରେ ଚଢ଼ା ଯାଇଥିଲା। ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଉପାଦେୟ ଯୁକ୍ତି। ଯଦି ସ୍ୱକୃତରେ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ କଥା ସତ, କାରଣ ସେମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ କୁଣ୍ଡଳର ହୋଇ ଯାହୁ ପ୍ରାଣବ୍ୟାସ କରିଛନ୍ତି। କେବଳ ଯାହୁଜ ପ୍ରାଣରେ କାହିଁ ଏପରି ଭାଷା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ବୋଲି କେତେକ ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। ତା'ର ଉତ୍ତର ହେଉଛି-ଯାହୁ ଉପାଦା ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଅଛି (ମୋହର-ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩ ପ୍ରଶ୍ନବ୍ୟ)। ତେଣୁ ଯେଉଁଠି ବିଷୟ ପବିତ୍ର କେତେକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ସେଥିରୁ ଇତିହାସରେ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମୁତାବକ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି।

୧୧୫. ଏଥି ଉତ୍ତର ମରିୟମନଙ୍କର ଇସା କହିଲେ,
 “ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଆମମାନଙ୍କ
 ପାଇଁ ଆକାଶରୁ ଏକ ଖାଦ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଳି ସେରଣ କର ଯାହାକି
 ଆମ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ଥାପନ ଭାଗ ପାଇଁ ଓ
 ଶେଷଭାଗ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ମହୋତ୍ସବ ହେବ, ଏବଂ ତୁମଠାରୁ
 ଏକ ନିଦର୍ଶନ ହେବ, ଏବଂ ତୁମେ (ନିଜ ପାଖରୁ) ଆମମାନଙ୍କୁ
 ଜୀବିକା ସ୍ଥାନ କର, ଏବଂ ଜୀବିକା ସ୍ଥାନକାରୀମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବିକା ସ୍ଥାନକାରୀ ।”

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
 مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً
 مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١٠٥﴾

୧୧୬. ଅଲ୍ଲାଃ କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
 ଏପରି (ଖାଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଳି) ନିଶ୍ଚୟ ସେରଣ କରିବୁ, ସୁତରାଂ
 ଏହା (ସେରିତ ହେବା) ପରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି
 ଅଳ୍ପତଃ ହେବ ତେବେ, ତାହାକୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଏକ
 ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ଯେ ସେପରି ଶାସ୍ତି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେବୁ
 ନାହିଁ ।”

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَنَنْزِلُكُمْ بَعْدَ مِنْكُمْ
 ۞ وَإِنِّي آَعَذُ بِهِ عَذَابًا لَّا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٦﴾

୧. ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଆଦ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଚିଲିକ ଦେଶରେ ରାଜତ୍ୱ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ।
 ମଧ୍ୟବର୍ଗୀ କାଳରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସେବକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଆଧିପତ୍ୟକୁ ନିଷେଷ କରଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ପ୍ରତି ଯେତେବେଳେ
 କେରାଳ ବର୍ଷିତ ଭବିଷ୍ୟତ ବାକ୍ସ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ସେତେବେଳେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଏପରି ଅତିରକ୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି କି
 ଆକାଶରେ ଦେବଦୂତ ଜିବ୍ରୀଲଙ୍କ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇ, ତାହାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବଦୂତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଲଦି ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୋହି ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଶାସକମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ତବ୍ଧ ଉତ୍ତୋଳନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ । ଅନ୍ୟତ୍ର ଏହି
 ଚିନ୍ତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ
 ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ । (ମା:୫୭ ଦୁହବ୍ୟ) । ଅବଶେଷ ଏହି ଚିନ୍ତା ଯାହୁଦୀଙ୍କ ତତ୍କାଳୀନ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ ଥିଲା । ବରଂ ସାମଗ୍ରିକ
 ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା । ସାଧୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏକକ୍ଷରବଦ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । (ଫାତ୍ତାହ ୪ : ୧୦ ଓ ଲୁକା ୪ : ୮
 ଦୁହବ୍ୟ) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ
 ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅସାଦର ଓ ଉନ୍ନତି ଶତାବ୍ଦୀରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭବିଷ୍ୟବାକ୍ସା
 ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମୃତ୍ୟୁବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସ୍ୱରୂପ ପରିମାଣରେ
 ଭୋଜନ ସାମଗ୍ରୀ ସ୍ଥାନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହା ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି କଠୋର ଶାସ୍ତି
 ଦେବେ ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଦୁଇଗୋଟି ଯୁଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟବାକ୍ସା ଅଛି । ଅବଶେଷ
 ଯାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମାନେ ଏ ଚିନ୍ତାରେ ଆଦୌ ସମ୍ମତ ନୁହଁନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି, କାରଣ ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷାମାନେ
 ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଭାବେ ନ ଥିଲେ ।

ଭୂ: ୧୬

୧୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ, “ହେ ମରାୟମନନ୍ଦନ ଜବା ! କ’ଣ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲ, “ଆମକୁ ଓ ଆମର ମାତାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦେବ ଉପାସ୍ୟ ଶିର କର ?” ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଆମ ପକ୍ଷରେ ଶୋଭନାୟ ନ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତାହା କହୁଛୁ ଯାହା କହିବାପରେ ଅଧିକାର ଆମର ନ ଥିଲା; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଏପରି କହିଥିବୁ ତେବେ ତୁମକୁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଜଣାଥୁବ, ଆମ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ତୁମେ ଜାଣ, ଏବଂ ତୁମ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଆମେ ଜାଣୁ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ହିଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଉତ୍ତମ ଭୂପେ ଜାଣ ।

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ؑ آتَتْ قُلْتُ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَآلِيَ الَّذِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ؕ قَالَ سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُه فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ٥٦

୧୧୮. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ତାହା କହିଥିଲୁ ଯାହାର ଆଦେଶ ତୁମେ ଆମକୁ ଦେଇଥିଲ; ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଯିଏ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଆମର ପ୍ରାଣନାଶ କଲ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ଥିଲ; (ଆମେ ନ ଥିଲୁ) ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ।

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ عِبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ٥٧

୧. ଆରବୀ ‘କା’ଲା’ ଶବ୍ଦ ଅତୀତ କାଳକୁ ପୁରାତନରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ ସମ୍ଭବ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟାପକ ଦିନ ଏପରି କହିବେ କାରଣ ଯାହାର ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟର ବହୁକଳ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଯାହା ଓ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଶିର କରିଥିଲେ ।

୨. ଯାହା ବହୁପୁରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ ପଥକଙ୍କ ହେଉଥିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ କେହି କେହି ଭ୍ରାତୃ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଅନୁସରଣ କଲେ ତାହା ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ଏହି ଆୟତକୁ ପୁରା ମିଳୁଛି ଯେ ତାଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟ ପରେ ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶିଖର ସଦୃଶ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଉପାସ୍ୟ ଭୂପେ ଗୃହଣ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ ଯାହା ନିଜର ସେହି ଅନ୍ତରା ସମ୍ପର୍କ କରିଛନ୍ତି ସେ ସମ୍ଭବରେ ଏହି ଆୟତରେ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଓ ଯାହା ଆଉ ଥରେ ସଂସାରକୁ ନ ଫେରିବା ବିଷୟରେ ତହିଁରେ ସମାପ୍ତ ରହିଥାନ୍ତି । ଯଦି ସେ ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ ଫେରିବାର ଥିଆନ୍ତା ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଥିବା ଅସଦ୍ ମାର୍ଗକୁ ସେ ଗ୍ରହଣରେ ଦେଖିବାର ଥିଆନ୍ତା, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କ କୃପ୍ୟ ସମ୍ଭବରେ ନିଜ ଅନ୍ତରା ସମ୍ପର୍କ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ । ତେଣୁ ଯଦି ସେ ଅନ୍ତରା ସମ୍ପର୍କ କରିବେ, ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ମିଥ୍ୟା କଥନ ହେବ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯାହାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତପରେ ବିଷୟରେ ଏହି ଆୟତକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଲାଗିଛି !

୧୧୯. ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତୁମର ଭାତ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (୩) ଚାହୁଁ ।

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٩﴾

୧୨୦. ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, “ଏହି ଦିନ ସତ୍ୟବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପାଇଁ ଲାଭବାନ୍ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍‌ଘାଟନାମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ଚିରକାଳ ରହିବେ;” ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁଠାରୁ ଓ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁଠାରୁ ରହିବେ, ଏହା ଏକ ମହାନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ।

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٤٠﴾

୧୨୧. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ, ଏବଂ ତଳୁଥ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

ଅଲ-ଅନଆମ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଏହାର ଶୀର୍ଷକରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ୨୧୦ ଶ୍ଳୋକରେ ଗଠିତ)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାକାର (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମସ୍ତ ସ୍ରଷ୍ଟି ସାଗର ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଜ୍ୟୋତିକୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସେହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ।

الْحَدُّ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِهِ يَعْزَّزُونَ ②

୩. ସେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓଦା ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଜୀବନକାଳ ପାଇଁ ଏକ ଅବଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅବଧି ମଧ୍ୟ (ସଂସାର ପାଇଁ) ନିରୂପିତ ହୋଇ ରହିଛି ଯାହା ବିଷୟରେ କେବଳ ସେ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି; ତଥାପି ତୁମେ ସନ୍ଦେହ କରୁଅଛ ।

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَكُمْ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ ③

୪. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ରଜ୍ଜାତ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନେ ଅଜ୍ଞାନ କରୁଅଛ, ସେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ④

୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେହେଲେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَاُذُنًا غُفْلًا مُّعْرِضِينَ ⑤

୧. ପ୍ରଥମ ଅବଧି କଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନକାଳକୁ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବଧି ପୃଥିବୀର ଜୀବନକାଳକୁ ବୁଝାଉଛି ।

୬. ପୃଥ୍ବୀ* ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବେ ଏହାର ପରିଣାମ ଏପରି ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ ।

୭. ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ ମାନବ ଜାତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଅଛୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପୃଥିବୀରେ ଏତେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେତେ ଶକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଳ୍ପସ୍ୱପ୍ନ ବୃଷ୍ଟିପାତ କରୁଥିବା ମେଘମାଳା ପ୍ରସରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତହିଁରୁ ଏପରି ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା; ତତପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାନବ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

୮. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏକ କାରକ ଉପରେ ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ସ୍ମୃତିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ପାରନ୍ତେ ତେବେ ବି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତେ ଯେ ଏହା ତ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାରଣା ।

୯. ଏବଂ (ବିରୋଧୀମାନେ) କହୁଛନ୍ତି: “ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କାହିଁକି କୌଣସି ଦେବଦୂତ* ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ?” ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଦେବଦୂତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା (ଏବଂ) ତା’ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଅବସର ଦିଆଯାଇ ନ ଥା’ନ୍ତା ।

୧୦. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ) ଯଦି ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କୁ) ଦେବଦୂତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନୋନୀତ କରିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ବି ଆମେ ତାହାକୁ ମାନବ ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସନ୍ଦେହରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଡିଛନ୍ତି ।

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ سَوْفَ يَأْتِيهِمْ
أَنْبَاؤُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑥

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُنْشِئْ لَكُمْ وَارْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِذْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَدَلِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ⑦

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَسَوْهُ بِإِذْيَمٍ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑧

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَفِظَتْ
الْأُمُوتُ لَمْ لَا يُنْظَرُونَ ⑨

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبَسُونَ ⑩

* ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଉପହାସ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୀଘ୍ର ବି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସକଳେ ଯେତେ କୌଣସି ଦେବଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ ତେବେ ସେ ଭୟଙ୍କର ସମାଧାନ ନେଇ ଆସିଥା’ନ୍ତି ।

୧୧. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଉପହାସ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରାମରେ ଯେଉଁମାନେ ଉପହାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶାସ୍ତି ପରିବେଷନ କଲା ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ।

ଭୁ: ୨

୧୨. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କର, ଚକ୍ରଫଳ ଦେଖ ଯେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରାମ କ’ଣ ହୁଏ ?”

୧୩. (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାର, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁ କାହାର ? (ଏହାର ଭରଣ ସେମାନେ ବା କ’ଣ ଦେବେ, ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର”, ସେ ନିଜ ଉପରେ କରୁଣାକୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକତ୍ରିତ କରୁଥିବେ; ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୧୪. ଯାହା କିଛି ରାତ୍ରି (ର ଅନ୍ଧକାର) ରେ ଅଛି ଓ ଦିବସ (ର ଆଲୋକ)ରେ ବିଦ୍ୟମାନ ତାହା ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଅଟେ; ଏବଂ ସେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା(ଓ)ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୧୫. (ତୁମେ) କୁହ, “କ’ଣ ମୁଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ବନ୍ଧୁରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବି ?” ଯଦି ସେ (ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ) ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ତାହାକୁ କେହି ଖାଇବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ; (ତୁମେ) କୁହ, “ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ଆମେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆତ୍ମା ପାଳନକାରୀ ହେବୁ, ” ଏବଂ ଏହା (ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଅଛି) ଯେ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ମୁସରିକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧୂଷ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୬. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ମୁଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟ ହେବି ତେବେ ମୁଁ ଏକ ଦିବସର ମହାନ୍ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରୁଛି ।”

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑩

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ⑪

قُلْ لَنْ يَنْفَعَنَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلُوبُ اللَّهِ كَتَبَ عَلَى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْزِيَكَ إِلَى يَوْمِ الْبَيْعَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑫

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْإِيلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑬

قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ اتَّخَذَ وَلِيًّا فَأَطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَلُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ⑭

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑮

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନୁତ ଶାସ୍ତି ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ତାହାର ଆଶମନ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ଧୂ'ସ ହୋଇଗଲେ ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଘାତନ କରିବାକୁ ବନ୍ଧୁକ ହେବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ବରଂ ନିଜର କୁର୍ମା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ବନ୍ଧୁକ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୭. ସେଦିନ ଯାହା ନିକଟରୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି) କୁ ଅପସାରିତ କରାଯାଇଅଛି (କାଣ ଯେ) ତାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କରୁଣା ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଏହା ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ।

୧୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଦୂର କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମକୁ କୌଣସି କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୧୯. ଏବଂ ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ନିରାକୃଷ୍ଣ ସମତା ଅଛି; ଏବଂ ସେ ତରୁଣ (ଓ) ବୃଦ୍ଧବିତ ।

୨୦. ତୁମେ କୁହ, “କାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ?” ପୁନଶ୍ଚ (ନିଜେ ଉତ୍ତର ଦେଇ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ, ସେ ଆମର ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଆମ ନିକଟକୁ (ଏହି ପରିତ୍ର) କୋରାନ ‘ଓହ’ (ମାଧ୍ୟମ) ରେ ଆସିଅଛି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ପହଞ୍ଚିବ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ସଚର୍କ କରାଇବୁ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ?” (ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ନିଜ ଆତ୍ମା କୁହ, (ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥାଅ, ମାତ୍ର) “ଆମେ ତ ଏପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉ ନହୁଁ;” (ପୁନଶ୍ଚ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କେବଳ ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସ୍ୟ) ଅଟନ୍ତି ଏବଂ (ତାହାଙ୍କ ସହିତ) ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛୁ ଆମେ ସେଥିପାଇଁ ଅସ୍ୱସ୍ତି ବୋଧ କରୁଅଛୁ ।”

୨୧. ଯେଉଁମାନେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ଜୀବନକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفُورُ
الْبَاسِ ۝

وَأِنْ يَنْتَسِبْكَ اللَّهُ بِحُجْرَةٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَأِنْ يَنْتَسِبْكَ بِحُجْرَةٍ فَلَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ
وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتُشْهِدُنَّ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آيَةً
أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ لَئِنْ مَرُّوا

୧. ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର ଯେ ଯେବେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଉପେ ସକ୍ଷମ ତେବେ ସେ କାହିଁକି ତୁମର ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରୁନାହାନ୍ତି ? ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି—ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତରୁଣ ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ତେଣୁ ସେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତମ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ତାପ ହେବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହସ୍ର ମଧ୍ୟ ପାଇପାରନ୍ତି । ଅଧିକତ୍ର ସେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିବା କରିବା କଥା ତାଙ୍କୁ ଜଣା । ତେଣୁ ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧୂସ କରି ଦିଆଯିବ ତେବେ ଆଗାମୀ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଧୂସ ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଏହା (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହୋଇପାରେ ।

ରୁ: ୩

୨୨. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ବା ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ ? ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କଦାପି ସଫଳ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବୁ, ତତ୍ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ନିରୂପିତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କହିବୁ: "ତୁମମାନଙ୍କର (ନିରୂପିତ) ସେ ସମକକ୍ଷ ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ଦବି କରୁଥିଲ ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି; କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ?"

୨୪. ତତ୍ପରେ ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ସେମାନେ କେବଳ କହିବେ ଯେ "ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରାଶ, ଆମେମାନେ ମୁସରିକ ନ ଥିଲୁ ।"

୨୫. ଦେଖ, (ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ସେମାନେ ନିଜ ସମକ୍ଷରେ କିପରି ମିଥ୍ୟା କହିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା (କିଛି) ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବନାହିଁ ।

୨୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ (କଥା) ପ୍ରତି କର୍ଷଯାତ କରୁଛନ୍ତି ଅଥଚ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆବରଣ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣରେ ବଧୂରତା (ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ); ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପ୍ରକାର) ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହୋଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) ତୁମ ସହିତ କଳହ କରନ୍ତି; ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) କେବଳ ପୁରାତନ କାଳର କାହାଣୀ ।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبَبًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَأَكَاوُوا يَفْخَرُونَ ﴿٢٥﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

* ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ମାନବ ନିଜ ତୁଳନା ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଉଭୟାଏ । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ଅଲ୍ଲାହ କାହାରିକୁ ବିଶ୍ୱାସ ସାପନ କରିବାକୁ ବହୁତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପ୍ରାଚୀନ ଘଟଣାମାନ ଉଦ୍ଧୃତ୍ୟବଶେ ଆକାଶରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଘଟଣା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଘଟିଅଛି ।

୨୭. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଏଥିରୁ ବାହାରି
କରନ୍ତି, ଏବଂ (ନିଜେ ମଧ୍ୟ) ଏଥିରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି, ଏବଂ
ସେମାନେ ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ;
କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୨୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ସମ୍ମୁଖରେ
ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାବେଳେ ଦେଖିପାରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ
ସେମାନେ କହିବେ, “ଆହା, ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା
ଅବସ୍ଥାରେ ପୁନଶ୍ଚ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଆନ୍ତା କି ! ଏବଂ
ଆମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କଦାପି ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିବୁ ନାହିଁ” (ତେବେ
ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟାର ବାସ୍ତବତା ଜଣାପଡ଼ନ୍ତା) ।

୨୯. ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ପୂର୍ବରୁ) ଯାହା ଗୋପନ
କରିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଯାଇଅଛି, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯା’ନ୍ତା,
ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବାହାରି କରାଯାଇଥିଲା
ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଯାହାହିଁ କରନ୍ତେ, ଏବଂ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ
(ନିଜର) ଏହି ଦାବିରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

୩୦. ଏବଂ ସେମାନେ କହିନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କର (ଏହି)
ପାର୍ଥବ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି (ଜୀବନ) ନାହିଁ; ଏବଂ
ଆମମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ବାର) ଉତ୍ଥାପନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୩୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାବେଳେ
ଦେଖିପାରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ)
କହିବେ, “କଣ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନରୁତ୍ଥାନ) ସତ୍ୟ ବୁଝେ ?”
ସେମାନେ ଉତ୍ତରରେ କହିବେ, “ହଁ, ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ରାଣି (ନିଶ୍ଚିତ ଯାହା ସତ୍ୟ) ?” ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିବେ,
“ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦ କର ।”

୩୨. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ (ବିଷୟ) ତୁ
ମିଥ୍ୟା ମନେ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏପରିକି
ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହାର୍
ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ
ଆମ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଆମେମାନେ ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ
ଅବହେଳା କରିଥିବା ହେତୁ” ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ
ନିଜ ଭାର ନିଜ ପୃଷ୍ଠରେ ବହନ କରିଥିବେ; ଶୁଣ !
ସେମାନେ ଯେଉଁ ଭାର ବହନ କରିବେ, ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ
ହେବ ।

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّو
لَا نَكْذِبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّو
ا لَكَادُوا بِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا غُفِرَ لَنَا مِنْ قَبْلُ ﴿٣٠﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ السُّيُفُ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ كَذَّبَتْ إِذَا جَاءَهُمْ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْزَرُنَا عَلَىٰ مَا فَطَرْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْجِلُونَ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلْسَاءٌ مَا
يَرْدُونَ ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ, ଜ୍ଞାତା କୌତୁକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରଲୋକରେ ଆବାସ ବାସ୍ତବିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର; ତେବେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ !

୩୪. ଅବଶ୍ୟ ଆମେ କାଣ୍ଡୁଅଛୁ ଏବଂ ଏହାହିଁ ସତ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଡୁଃଖିତ କରାଉଛି, କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେ ମିଥ୍ୟାବୋଧ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁହେଁ ବରଂ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ (ଜାଣିଶୁଣି) ଅସ୍ୱାକାର କରୁଛନ୍ତି ।

୩୫. ଏବଂ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରଘୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାବୋଧ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ସାହାଯ୍ୟ ନ ପହଞ୍ଚିବା ଯାଏ ସେମାନେ ଚୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମ ନିକଟକୁ (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ) ରଘୁଲମାନଙ୍କର କେତେକ ସମାଗୁର ବାସ୍ତବିକ ଆସିଅଛି ।

୩୬. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କର ବିମୁଖତା ତୁମ ପକ୍ଷରେ କଷ୍ଟଦାୟକ ହୁଏ, ତେବେ ଯଦି ତୁମେ ଭୃଗୁର୍ତ୍ତରେ ଏକ ସୁତଙ୍ଗ ବା ଆକାଶକୁ ଏକ ସିତି ସନ୍ଧାନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିପାର (ତାହା ହେଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେପରି କର) ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସର୍ବ ପଥରେ ଏକତ୍ରିତ କରନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଅସି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୩୭. ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି କେବଳ ସେମାନେ ହିଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମୂଟ^୧ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଉତ୍ତର କରିବେ, ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୩୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ?” ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ନିଶ୍ଚୟ ସକ୍ଷମ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَكَانَ الظَّالِمِينَ بِلَايَةِ اللَّهِ يَجْعَدُونَ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

وَأِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٨﴾

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعَوْنَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ تَدْرُسُ عَلَى أَنْ يَنْزِلَ آيَةٌ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବୋଧାତ୍ମକ କରିଛନ୍ତି ସେହୁଯୋଗୁଁ ତୁମେ ଡୁଃଖିତ ହେଉଅଛ। ବସ୍ତୁତଃ ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁ ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବପଥରୁ ବହୁତ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ‘ମୂଟ’ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇ ଥିବା ଏହି ଆୟତକୁ ପ୍ରଚାର ହେଉଅଛି ।

୩୯. ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବିଚରଣକାରୀ (ପଶୁ) ତଥା ନିଜ ଭୁଲ ପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପତ୍ତ୍ୟ ପକ୍ଷୀଙ୍କର ଭୁମିମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛନ୍ତି; ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ କୌଣସି ବିଷୟର ଅଭାବ ରଖି ନାହିଁ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସ୍ତବ୍ଧ ମିଥ୍ୟାରେ ପକ୍ଷୀକରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମୃକ ଓ ବଧୂର ଅଟନ୍ତି; (ତଥା) ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହାକୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଇବେ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହାକୁ ସରଳ ପଥରେ ପରିଗୁଚ୍ଛିତ କରିବେ ।

୪୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ କହିପାରିବ କି ଯଦି ଭୁମିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଉପନୀତ ହେବ ବା ତୁମ ନିକଟରେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାନ୍ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ଡାକିବ ?”

୪୨. ନା, ବରଂ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକିବ, ଏବଂ ଯାହା (କଷ୍ଟର ଦୂରାକରଣ) ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଡାକ, ସେ ଇଚ୍ଛାକଲେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୂର କରିଦେବେ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ) ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଭୁଲିଯିବ ।

ଭୂ: ୪

୪୩. ଏବଂ ଆମେ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ରସୁଲ ସ୍ତରଣ କରିଅଛୁ: ଏବଂ (ଏହି ରସୁଲମାନଙ୍କ ହେଉଣ ପରେ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ) ପାତା ଓ ବିପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଏଥିଯୋଗୁଁ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ ବିନମ୍ର ହେବେ ।

୪୪. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଉପନୀତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କାହିଁକି ବିନମ୍ର ହେଲେ ନାହିଁ ? ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଧିକ କଠିନ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ସଜ୍ଜବାନ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରୋଗାମିତ କରି ଦେଖାଇଲା ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିୟମାବଳୀ ପରିଚାଳିତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସବୁସକାର ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି ।

୩. ବୋଧ ହେଉଛି, ଉପଦେଶ ଦେବା ଯୋଗୁଁ କଷ୍ଟସ୍ୱାକାର କରିବାକୁ ହେବ ।

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَلٌّ يَحْيِي مَخْلُوقَهُ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلَكُمْ مَا قَوَّضْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۚ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ ۖ وَمَنْ يَشَأِ يُعَلِّمْهُ ۚ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ ۚ أَغَيْرَ اللَّهِ تُدْعُونَ ۚ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ ۚ وَتَلْسَنُونَ مَا تَشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْأَسْبَاطِ ۚ وَالصَّرَافِ ۚ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٣﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

୪୫. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ବିଷୟକୁ ଭୁଲିଗଲେ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସକଳ ବିଷୟର ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁଳ କରିଦେଲୁ, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ନେଇ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା କବଳିତ କରିଦେଲୁ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ ।

୪୬. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମୁକୋହାଟନ କରି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହେଲା ଯେ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ।

୪୭. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେ କହିପାରିବ କି ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମର ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି ଓ ଦର୍ଶନ ଶକ୍ତିକୁ ହରଣ କରିବେ ଓ ତୁମର ହୃଦୟରେ ମୋହର ମାରିଦେବେ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ଉପାସ୍ୟ ତୁମକୁ ତାହା ପୁନଃଗତ ପେରାଇଦେବ ?” ଦେଖ ! ଆମେ କିପରି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, ତଥାପି ସେମାନେ ମୁହଁମୋଟି ଫେରି ଯାଉଛନ୍ତି ।

୪୮. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେ କହିପାରିବ କି ଯଦି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ହଠାତ୍ ବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ନିପତିତ ହୁଏ, ତେବେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ?”

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ରହୁଲମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସୁସମାଚାରୀତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ଭାବେ ସ୍ତୋତ୍ର କରୁ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଓ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବେ ସେମାନଙ୍କର (ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ) କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ବିଗତ ତୁଟି ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅମାନ୍ୟ ଯୋଗୁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ إِذْ فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً ۖ فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٥﴾

فَقُطِعَ دَائِرَةُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَكُمُ وَابْصَارَكُمْ وَخَمَّهُ عَنْ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۚ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرْتُ الْأَيْمَنُ ثُمَّ هُمْ يَصْطَفُونَ ﴿٤٧﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً ۖ أَوْ جَهْرَةً ۚ هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁନାହିଁ ଯେ ‘ଆମ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଧନଭଣ୍ଡାର ଅଛି, ଓ ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁନାହିଁ ଯେ ‘ଆମେ ଜଣେ ଦେବଦୂତ;’ ଆମେ ତ କେବଳ ତାହା ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ ଯାହା ଆମ ସ୍ୱର୍ଗ ‘ଓହ୍’ କରାଯାଇଅଛି।” ତୁମେ କୁହ, କ’ଣ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁସ୍ତୀନ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କ’ଣ ଚିନ୍ତା କରୁନାହଁ ?”

ଭୁ: ୭

୫୨. ଏବଂ ତୁମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବାଣୀ) ଦ୍ୱାରା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନା ଦିଅ ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆହେବ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ କି ସୁପାରିଶକାରୀ ନ ଥିବେ ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ।

୫୩. ଏବଂ ତୁମେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ସକାଳେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭ ସକାଶେ ଡାକନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରିତ କର ନାହିଁ, ତୁମ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ହିସାବର କୌଣସି ଅଂଶର ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭ ହିସାବର କୌଣସି ଅଂଶର ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତତି ଦେବ, ତେବେ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଛୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି (ତୁଚ୍ଛ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁଗ୍ରହ ସ୍ରାବନ କରିଛନ୍ତି ?” କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِيَ خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَنْتَبِعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ إِنَّمَا تُتَفَكَّرُونَ ٥١

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشِعُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا سَفِيْعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ٥٢

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَصِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَكَوْنُ مِنَ الظَّالِمِينَ ٥٣

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤَٰلَاءَ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ٥٤

୫୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ହେଉ;” ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ପକ୍ଷେ (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏପରି ଅନୁଗ୍ରହକୁ ବିଧିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଅସ୍ପଷ୍ଟାବଶ୍ୟକ କୌଣସି ମନକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତାପରେ ଅନୁତାପ କରିବ ଏବଂ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବ; ତେବେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୫୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା କିନ୍ତୁ (ଯେପରିକି ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ) ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ପାଇଁ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ।

ଭୂ: ୭

୫୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ ମୈଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛ, ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଲାଗି ଆମଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବ୍ୟରଣ କରାହୋଇଛି;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ‘ରୁଜ୍ଜ କାମନାର ଅନୁସରଣ କରୁନାହିଁ, ଯଦି ଆମେ ଏହା କରିବୁ ତେବେ’ ଏପରି କ୍ଷମା (ହୁଅନିଅ ଯେ) ଆମେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛୁ ଏବଂ ଆମେ ସର୍ବପଥଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ।”

୫୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସମାପ୍ତ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଏହାକୁ ଅପ୍ରାକାର କରୁଅଛ, ତୁମମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଚରବର ହେଉଅଛ ତାହା ଆମ ନିକଟରେ ନାହିଁ; (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଭିଆରରେ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଅଛି; ସେ ସର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିଶ୍ଚିତକାରୀ ।”

୫୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଚରବର ହେଉଅଛ ଯଦି ତାହା ଆମ ନିକଟରେ ଆସି, ତେବେ ଆମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେବେଠାରୁ) ବିଷୟବିତ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜାଣନ୍ତି ।

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ إِنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

﴿٥٦﴾ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا اتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عَزَايَ مَا تَتَعَجَّلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِّلِينَ ﴿٥٨﴾

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِّى الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

୬୦. ଏବଂ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭିକାଠି ଅଛି, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯହା କିଛି ସ୍ଥଳଭାଗରେ ତଥା ସମୁଦ୍ରରେ ଅଛି ସେ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅସ୍ଥାବସାରେ କୌଣସି ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ପଡ଼ି ନାହିଁ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଘନ ଅଂଶକାର ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ଶବ୍ଦ ବା ନା ନାହିଁ, ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ଆର୍ତ୍ତ ଓ ଶ୍ୱାସ ପ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା (ତାହାଙ୍କର) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପୁରାଣ ମଧ୍ୟରେ ରହିନାହିଁ ।

୬୧. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରାତ୍ରିକାଳରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ କବଳିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଦିନବେଳେ ତୁମମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ, ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି; ତତ୍ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିନବେଳେ ଜାଗ୍ରତ କରାନ୍ତି, ଯେପରିକି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଯାହାପରେ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହାକିଛି କରୁଅଛ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇଦେବ ।

ରୁ: ୮

୬୨. ଏବଂ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ନିରାକୃଷ୍ଣ କ୍ଷମତା ଅଛି ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳ ଚାଲିବାର କ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି) ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜାହାଜ ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଆମର ପ୍ରେରିତ (ଦେବଦୂତମାନେ) ତାହାର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରେ ତୁଚ୍ଛ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୬୩. ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବ ସ୍ଥଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ; ମନେରଖ ! ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ତାହାଙ୍କର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ଏବଂ ସେ ହିଁସାର ଗୁହାତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶିଫ୍ତ ।

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَأْسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقَظَّ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦٢﴾

ثُمَّ رُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمْ الْحَقُّ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ ۚ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତୁଳ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତୁଳ ବା ନର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ-ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକରା ହେବାକୁ ବା ଅବିଶ୍ୱାସକରା-ପାଖ୍ୟ ଦେବେ । ଅବଶ୍ୟ ସାଧ୍ୟତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭିନ୍ନ ହେବ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଅଲ୍ଲାହ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି ସେ ସେଦିନ ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେହି ଉତ୍ତୁଳମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଖ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ହଜର କରାଇବୁ (୪ : ୪୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୬୪. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଜିତାର ଓ ଜଳଭାଗର ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ତାହାକୁ ବିନାଶ ଭାବରେ ଓ ଗୋପନରେ ତାଙ୍କ ଯେ ଯଦି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ତେବେ ଆମମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତଜ୍ଞ ହେବୁ ।”

قُلْ مَنْ يُخَيِّئُكُمْ مِنَ الظَّلَمَاتِ الْبُحْرِ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَئِنْ أُنْجِئْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٤﴾

୬୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ (ହେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଓ ସଜଳ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥାନ୍ତି ; ତଥାପି ତୁମମାନେ ସିକ୍ କରୁଅଛ ।”

قُلِ اللَّهُ يُخَيِّئُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْكِرُونَ ﴿٦٥﴾

୬୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟିକରି ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ତୁରା ପାଖ ଦେବାକୁ ସେ ସକ୍ଷମ ?” ଦେଖ, ଆମେ କିପରି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ।

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذَيِّقَ بَعْضَكُمْ بِأَسْبَعْضٍ ۚ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

୬୭. ଏବଂ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ) ମିଥ୍ୟା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାୟା ନୋହୁଁ ।”

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَنْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

୬୮. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପାଇଁ ନିଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଅଛି ଓ ତୁମମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର (ଏହା) ଜାଣି ପାରିବ ।

لِكُلِّ نَبَأٍ مَّسْفُورٌ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

୬୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂଜ୍ଞାଗ୍ରସ୍ତେ ଅସଂଯତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ; ଏବଂ ଯଦି ସଜ୍ଜନ ତୁମଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ଦିଏ, ତେବେ ଏହା ସ୍ବରାଶ ହେବା ପରେ, ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ବସ ନାହିଁ ।

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

୭୦. ଏବଂ ସେ (କୁତାଖା ଲୋକ)ମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଉଚ୍ଚରଦାୟା କୁହନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା (ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ବ) ହେଉ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଧର୍ମତାରୁ ହେବେ ।

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَقْتُولُونَ مِنْ جِسْمِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَكَيِّنْ ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَقْتُولُونَ ﴿٧٠﴾

୭୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଜ୍ଞାତ କରୁଥିବା ମନେ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିଅଛି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ; ଏବଂ କୌଣସି ଆତ୍ମା ପାହାକିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଅଛି ସେଥିଲାଗି କାଟକ ତାହା ଧୂଂସ ମୁଖରେ ନିପତିତ ହେବ, ସେଥି ପୋଷ୍ଟି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ) ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶ ଦିଅ, (କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାର ଅନ୍ୟ କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ସୁପାରିଶକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ବିନିମୟରେ ସେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ; ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଉପାର୍ଜନ ଯେଉଁ ସେମାନେ ଧୂଂସ ମୁଖରେ ନିପତିତ ହେବେ ; ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ପିଛବାକୁ ଉତ୍ତମ ଜଳ (ମିଳିବ) ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ଭୁ : ୯

୭୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାକୁ ଡାକିବୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର (କୌଣସି) ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇବା ପରେ କ’ଣ ଆମେମାନେ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ପରି ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ହୋଇ ଫେରିଯିବୁ ଯାହାକୁ ଖଳ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଳୁପ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେ କିଂକର୍ଷବ୍ୟବିମୁକ୍ତ ହୋଇପାଏ, ତାହାର ଏପରି (କେତେକ) ସଙ୍ଗୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ସମୋଧାନ କରି କହନ୍ତି ‘ଆମ ନିକଟକୁ ଆସ, ତାହାହେଲେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଇବ’; ତୁମେ (ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଥ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ”; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୭୩. ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ନମାଜକୁ ସୁଚାରୁରୂପେ ପାଠ କର ତଥା ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

وَذُرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَئَاءَ ذَلِهِمْ وَلَهُمْ أَعْرَافٌ
الْجُودَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً ۖ وَأَن تَبْسُلُ نَفْسٌ مَّا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ وَكِيلٌ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِن
تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ بِهَا ۚ وَلَئِكَ الَّذِينَ
أَسْلَمُوا بِنَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَيْمِيمٍ وَعَلَاءُ
ٱلْأَيْمِ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ⑥

قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرْذُ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي
اسْتَفْهَمْتُهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ ۚ لَّا يَخْشَى
يَدْعُوهُ إِلَى الْهُدَىٰ ۚ إِنِّي نَاطِقٌ قُلْ إِن هَدَىٰ اللَّهُ
هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ⑦

وَأَن آتِينَ الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا ۚ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ⑧

୭୪. ଏବଂ ସେ ହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସତ୍ୟ (ଓ ଚରା) ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ କହିବେ, (ମୋ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଏପରି) “ହୋଇଯାଉ”, (ସେହିପରି) ହୋଇଯିବ; ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ (ସତ୍ୟ ଓ) ଅଚଳ ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ବିଚ୍ଛାଳ ଫୁଙ୍କା ଯିବ ସେଦିନ ତାହାଙ୍କର (ହେ) ଆଧିପତ୍ୟ ହେବ ; (ସେ) ଅଦୃଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ (ଉଭୟ ବିଷୟକୁ) ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହି ତରୁଣ (ଓ) ସୁବିଦିତ ।

୭୫. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ ତାହାଙ୍କ ପିତା ଆଜରକୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ (କେତେକ) ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ ? ଆମେ ତୁମକୁ ଓ ତୁମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସ୍ବର୍ଗର ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ।”

୭୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ (ଆମର) ରାଜତ୍ବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଉଥିଲୁ ଯଦ୍ବାରା (ତାହାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଏବଂ) ସେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

୭୭. (ଦିନେ ଏପରି ହେଲା) ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ରାତ୍ରି ଆକଳ୍ପ ହେଲା, ସେ ଏକ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ ; (ଏହା ଦେଖି) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଏହା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ହୋଇପାରେ) ?” ପରେ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅସ୍ତ ହେଲା (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ଅସ୍ତରାମାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହୁଁ ।”

୭୮. (ତତ୍ପରେ) ଯେତେବେଳେ ସେ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାମୟା ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଏହା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ହୋଇପାରେ) ?” ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମଙ୍କୁ ସତ୍ପତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇ ନ ଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ।”

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ
 ١٤١ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
 يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ
 الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَأَى تَعْبُدُ أَصْنَامًا مِّنْ دُونِ
 ١٤٢ إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۝

وَكَذٰلِكَ نُرِي إِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ
 ١٤٣ وَالْأَرْضِ وَيَكُوْنُ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأٰ كَوْكَبًا ۖ قَالَ هٰذَا سِرِّيْ
 ١٤٤ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِيْنَ ۝

فَلَمَّا رَأٰ الْقَمَرَ بَازِعًا ۖ قَالَ هٰذَا سِرِّيْ ۖ فَلَمَّا أَفَلَ
 ١٤٥ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ سِرِّيْ لَأَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّآلِّيْنَ ۝

୧. ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଲୋକ ବହୁ ଈଶ୍ବରବାଦରେ ବିଶ୍ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ବଦଳାଇବା ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସୂଚି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ତାହା ଆୟତ ୭୭-୭୮ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜେ ଅନ୍ତରରେ ବଡ଼ି ବୁଲାଇଥିଲେ ଓ ଅନୁଷ୍ଠ ବିଏ ବୋଲି କଣି ନଥିଲେ, ଅର୍ଥକରିବା ଯଥାର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନେ ଯେ ଅଜ୍ଞ ଓ ନିରର୍ଥକ ସେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଏଠାରେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ମୁଖରେ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ବାକ୍ୟମାନ ଛୁଟିଯାଇଛି । ଆୟତ ୭୫-୭୬କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଏକ-ଅଲ୍ଲାହ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ବିଶ୍ବାସ ଘାତନ କରିଥିଲେ ।

୭୯. ଚତୁର୍ଥରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାକୁଲ୍ୟାମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖୁଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଏହା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ହୋଇପାରେ)? ଏହା ନିଶ୍ଚୟେହରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼;” ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଏହା (ମଧ୍ୟ) ଅସ୍ତ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ! ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମେ ସେ ବିଷୟରେ ଅସ୍ପୃହ ବୋଧ କରୁଅଛ ।”

୮୦. “ଆମେ ସମସ୍ତ କୃତ୍ରିମ ମାର୍ଗରୁ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦୃଶ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୋହୁଁ ।”

୮୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରି ବିକସ୍ୟ ଲାଭ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ, (ତେଣୁ) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଯୁକ୍ତି କରୁଅଛ? ଅଥଚ ସେ ନିଜେ ଆମଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ, ଆମେ ତାହାକୁ ଭୟ କରୁ ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କୌଣସି ବିଷୟରେ ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି (ତେବେ, ଆମେ ତାହାକୁ ଭୟ କରୁ); ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସକଳ ବିଷୟକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନର ପରିସରଭୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ?”

୮୨. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଆମେ କିପରି ଭୟ କରିବୁ, ଯେତେବେଳେ କି ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ; ତଥାପି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ (ଅନ୍ୟକୁ) ସମକକ୍ଷ କରିବାକୁ ଭୟ କରୁନାହିଁ? ସ୍ମୃତରାଂ ତୁମର ଯଦି କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଥାଏ, ତେବେ (କହ ଯେ) ଆମ ଦୁଇ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ଅଧିକ ହକ୍ଦାର ଅଟେ?”

୮୩. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଅନ୍ୟାୟକୁ ମିଶାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି, ଓ ସେମାନେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ହେବେ ।

فَلَمَّا رَأَى النَّاسُ بَارِئَهُ قَالَ هَذَا رَبِّيَ هَذَا الْكَبِيرُ
فَلَمَّا أَفْلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ٥

إِنِّي وَجْهَتُ وَجْهِي لِلدِّينِ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٦

وَحَاجَّةُ قَوْمِهِ قَالَ اتَّخَذُونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ
هَدَيْتُ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَنْشَأَ
رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٧

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ
أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَأَتَى الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٨

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ
لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ٩

ଭୂ : ୧୦

୮୪. ଏବଂ ଏହା ଆମ ତରଫରୁ (ପ୍ରବର ଏକ) ପ୍ରମାଣ, ଯାହା ଆମେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁ; ଆମେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ସମ୍ମାନ କରୁ; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବିକ ତତ୍ତ୍ୱ(୩) ସର୍ବସ୍ୱ ।

୮୫. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ) ଇସହାକ ଓ ଯାକୂବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଆମେ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଆମେ ନୁହ, ଓ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମ) ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାରତ୍, ସେଲମାନ, ଅସୁବ, ସୁସୁଫ, ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏହିପରି ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

୮୬. ଏବଂ ଜକରିୟା, ଯହିୟା, ଇସା ଓ ଇଲିୟାସଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ), ଏ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲେ ।

୮୭. ଏବଂ ଇସମାଇଲ, ଏସାୟା, ସୁରୁସ ଓ ଲୁଡ୍‌ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ), ଏବଂ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ।

୮୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତା, ପିତାମହ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟାନ୍ତର କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଦେଖାଇଥିଲୁ ।

୮୯. ଏହାହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ପଦ୍ଧତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତଥା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସିର୍କ କରିଥା'ନ୍ତେ, ତା'ହେଲେ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କର୍ମ କରୁଥିଲେ ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତୁ ।

وَلَيْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۖ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٦﴾

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ ۚ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ
نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٧﴾

وَذِكْرَنَا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۚ كُلٌّ مِّن
الصَّالِحِينَ ﴿٨٨﴾
وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٨٩﴾

وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٩٠﴾
ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهَا مَن يَشَاءُ ۚ مِّن عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

୧. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ହଜରତ ଯହିୟାଙ୍କ ସହିତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ପିତା । ହଜରତ ଇସହାକ ଓ ଯାକୂବ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ଯହିୟା ଇସାଙ୍କ ସଜ୍ଜଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲେ । ସେହିପରି ହଜରତ ଇଲିୟାସଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯେ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ପୂର୍ବରୁ ଇଲିୟାସଙ୍କ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଚାର ଦିଆ ଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ହଜରତ ଇସମାଇଲଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପାଞ୍ଚମାନ ନବୀ ହେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଅବସାଦିତ ବା ସାମାଜିକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଇଲିୟାସଙ୍କ ସହିତ ବୃତ୍ତନା କରାଯାଏ; ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯେ ତାଙ୍କର ଓ ହଜରତ ଇସହାକର ପରଶ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପରଶ୍ୱାମୀ ଗୁପ୍ତେ ବିଚାର କରାଯାଏ ଓ ହଜରତ ଲୁଡ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ଇସମାଇଲ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ପରିଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଏକତ୍ର ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ନବୀମାନ ଜଣେ ଅନ୍ୟର ଆଗପକ୍ଷ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ ଅଥଚ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏକତ୍ର ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ, କାରଣ ଏଠାରେ ଇବ୍ରାହିମ ପୂର୍ବରୁ ସୁଦ୍ଧେ ତାଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପରେ ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଛି ।

୯୦. ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆମେ (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ, ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଶକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ) ଓ ନବୁଅଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବୁଅଦକୁ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ (ଅନ୍ୟ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନଙ୍କ) ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଦେଇଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯୧. ଏହି (ଉପରୋକ୍ତ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱପଥକୁ ଅନୁସରଣ କର; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଲୋଡୁ ନାହିଁ; ଏହାତ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ ।”

ରୁ : ୧୧

୯୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ସ୍ୱେଚ୍ଛାକାର) ଯଥୋଚିତ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରି ନ ଥିଲେ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ମୁସା ଆଣିଥିବା (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜ୍ୟୋତି ଓ ଉପଦେଶ ଥିଲା ତାହାକୁ କିଏ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା ? ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରି ରଖୁଅଛ; ତହିଁରୁ କେତେକ ଅଂଶକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶକୁ ଗୋପନ ରଖୁଅଛ ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯାହା କାଣି ନଥିଲେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ (ହିଁ ତାହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ);” ତତ୍ପରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଆଲୋଚନାରେ କ୍ରାନ୍ତ କୌତୁକ କରିବାକୁ ଶାନ୍ତିଦିଅ ।

୯୩. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏକ (ମହାନ୍) ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାକୁ ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; (ଏବଂ ଏହା) ଆଖାର୍‌ବତୃଷ୍ଠି ଅଟେ; (ଏବଂ) ତାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ବୋଣା)କୁ ସମର୍ଥନ କରେ; (ଏବଂ) ଆମେ ଏହାକୁ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଦେଖାଇବ) ଏବଂ ତୁମେ ‘ଉଲ୍ଲୁଲ୍‌କରା’

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فِهْدً ۖ ثُمَّ اقْتَدِيَهُ قُلُ ۙ أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۖ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۚ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ لِيَجْعَلُوهُ قُرْآنًا مِّن تَبْدِيلِهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۚ وَعَلَيْكُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٢﴾

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ

(ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା) ଓ ଏହାର ପାର୍ଶ୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ପାରିବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରଜାଳରେ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିମାଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସର୍ବଦା ସଚେତନ ଥିଆନ୍ତି ।

୯୪. ଏବଂ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ବା ଏହା କହେ ଯେ ମୋ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି, ଅଥଚ ତାହା ପ୍ରତି ଓହ୍ରି ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ନାହିଁ ; କିମ୍ବା ସେ କହେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଚଢ଼ୁଛୁପ (ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବି ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଦେଖୁପାରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ମୁହାଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ (ଏହା କହି) ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରସାରଣ କରିବେ ସେ ନିଜର ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କର, ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନକନକ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସାଧୁ (କଥାମାନ) କହୁଥିଲ ଓ ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ହେୟ ମନେ କରୁଥିଲ ।

୯୫. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ କହିବୁ ଯେ ଯେପରି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ସେହିପରି (ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ) ଆମ ନିକଟକୁ ଏକାକୀ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛ ; ଏବଂ ଆମେ (ନିଜ କୃପାରୁ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ତାହା ତୁମେମାନେ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ଛାଡି ଦେଇ ଆସିଅଛ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ସୁପାରିଶକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟାପାରରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି ; ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ ଛିଣ୍ଡି ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ଯାହାକିଛି କହୁଥିଲ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଇଅଛି ।

ରୁ : ୧୨

୯୬. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ବାଲ ଓ ଚାକୁଆକୁ ଅବୃତ୍ତି କରାନ୍ତି; ସେ ଜୀବନ୍ତକୁ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ବାହାର କରାନ୍ତି ଓ ମୃତକୁ ଜୀବନ୍ତଠାରୁ ବାହାର କରାନ୍ତି; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହ, ତେବେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ କିପରି ପେରିଯାଉଅଛ ?”

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٦﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٧﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُفْرَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ﴿٩٨﴾ لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٩﴾

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿١٠٠﴾

୯୭. ସେ ପ୍ରଜାତକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ରାତ୍ରିକୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଗଣନାର ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗଣିଛନ୍ତି; ଏହି ନିରୂପଣ ତାହାଙ୍କର, ଯେ ପରାକ୍ରମୀ(୭)ସର୍ବେ ।

୯୮. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରୂମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନକ୍ଷତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ରୂମମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ସ୍ଥଳଭାର ଓ ଜଳଭାର ମଧ୍ୟରେ ମାର୍ଗ ଜାଣିପାରିବ; ଆମେ ସ୍ଥାନବନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

୯୯. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରୂମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରେ (ସେ ରୂମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଓ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ବୁଝିପାରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

୧୦୦. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରାନ୍ତି; ତତ୍ପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର କିପରି ଆମେ ତଦ୍ୱାରା ସକଳ ଉଦ୍ଭିଦର ଅଙ୍କୁରେରୋଗମ କରାଉ, ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ସବୁଜ କ୍ଷେତ ସୃଷ୍ଟି କରାଉ, ଯହିଁରୁ ଆମେ କେଣ୍ଡା (କେଣ୍ଡା) ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଉ ଏବଂ ଖଜୁରି ଗଛର କାଣ୍ଡରୁ ଝୁଲି ପଡ଼ିଥିବା କାନ୍ଥ ବାହାର କରାଉ, ଏବଂ ଆମେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବା ଏବଂ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ନ ଥିବା ଅଙ୍କୁର, ଜେତୁନ ଓ ଗଜିଫର ଉଦ୍ୟାନମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; ଯେତେବେଳେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଗଛ) ଫଳ ଧାରଣ କରେ (ସେତେବେଳେ) ତାହାର ଫଳ ଓ ପରିପକ୍ୱ ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର; ବାସ୍ତବରେ ତହିଁରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୧୦୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖ ସହିତ 'ଜିନ୍ନ' ମାନଙ୍କୁ ସମକକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେ (ଅଲ୍ଲୁଖ) ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାରେ ଓ ଅନ୍ଧତାବଶେଷ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି; ସେ (ଅଲ୍ଲୁଖ) ପବିତ୍ର, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ତହିଁରୁ ସେ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

فَالْقُلُوبِ الْإِصْبَاحَ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّشَّ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٩٨

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٩٩

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ١٠٠

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قُوتٌ وَنَخْلٌ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانُ مُسْتَنْبَاطٌ وَغَيْرُ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثَرُوا وَيَنْعَهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١٠١

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ١٠٢

୧. ଏଠାରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଅର୍ଥ : (କ) କବର (ଖ) ଇନ୍ଦ୍ର-ସ୍ଥାନ । ସେହିପରି ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ଅର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଜଳନ ବା ପରଲୋକ ।

ରୁ : ୧୩

୧୦୨. (ସେ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ତମ୍ଭ, ତାଙ୍କର କୌଣସି ପତ୍ନୀ ନଥିବା ବେଳେ, ତାଙ୍କର କିପରି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହୋଇପାରେ ? ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୦୩. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ସକଳ ବିଷୟର ସ୍ତମ୍ଭ, ସୂତରା* ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ।

୧୦୪. ଦୃଷ୍ଟି ତାହାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଦୃଷ୍ଟି* ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ରହସ୍ୟମୟ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞତା ।

୧୦୫. ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବସ୍ତୁତଃ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଲୋକ ଆସିପାରିଛି ; ସୂତରା* ଯେ ଏହାକୁ ବୁଝିଲା, ତାହା ନିଜର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ହେବ ଏବଂ ସେ କୃତ୍ରିମ ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତାର ଅନିଷ୍ଟ ହେବ ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ନୋହୁଁ ।

୧୦୬. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ନିଦର୍ଶନରୂପକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ (ଯେପରିକି ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଯିବ) ଓ ସେମାନେ କହିବେ, “ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇଅଛ (ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛ)” ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଆମେ ଜ୍ଞାନବନ୍ତ, ଲୋକମାନଙ୍କ (କଲ୍ୟାଣ) ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେବୁ ।

୧୦୭. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହାକିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ଅନୁସରଣ କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ମୁସରିକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ।

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾

ذِكْرُ اللَّهِ ذِكْرُكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٤﴾

لَا تَدْرِيكَ الْبَصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَارَ وَهُوَ

الْغَيْبِ الْخَبِيرُ ﴿١٥﴾

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ ﴿١٦﴾

وَكَذَلِكَ نُنْصِرُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

اتَّبِعْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾

*. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ନିଜ ବିଦ୍ୟାବଳରେ ବଳୟାନ ହୋଇ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନିଜ କୃପା ବଳରେ ତା'ପାଖରେ ସକଟିତ ହେବେ । ଫଳରେ ମାନବ ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଭାବ କରି ପାରିବ ।

*. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଦିଅଯିବ ରହୁଇ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ବଳ ସମ୍ବୋଧନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୧୦୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ସିକ୍ କରି ନଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତ କରିନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ନୁହଁ ।

୧୦୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାକରେ ଡାକନ୍ତି, (ତୁମେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଚିରସାରା କର ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ସେମାନେ (ଶତ୍ରୁ ହୋଇ) ଅସ୍ତ୍ରତାପଶସ୍ତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଚିରସାରା କରିବେ ; ଏହିପରି ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କର୍ମକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଅଛୁ ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପେରିଯିବାକୁ ହେବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇ ଦେବେ ।

୧୧୦. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଦୃଢ଼ ଶପଥପୂର୍ବକ କହନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସେ, ତେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ; ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ନିଦର୍ଶନମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର ଦେବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।”

୧୧୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ, କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରଥମଥର ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦର୍ଶନକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ଇଚ୍ଛା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ବିଚରଣ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବୁ ।

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ يَسُبُّوا
اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا يَكِلُ أُمُورَ
عَمَلِهِمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

وَأَنصُرُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِنَبِّئَهُمْ أَيَّ
يَوْمٍ هُمْ فِيهَا قُلُوبًا إِنَّا الْآيَةُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهُ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

୧. ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିକର କରିନେଲେ ତାହା କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୁଏ । ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏବେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଏପରି ପରାସ୍ତ ନୋହେଲେଇଛି ଯେ ସେହି ତତ୍ତ୍ୱ ବିଚ୍ଛେଦରେ ଜିଜ୍ଞାସିତ ହେବାପରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭିତ କରିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ସବୁ ପୂର୍ବରୁ କୁର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେବ ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୂରସ୍ଥିତ ଅଛି । ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ମନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ପ୍ରାୟଶ ଓ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପଦ୍ଧତିରେ ନିଜର ପୂର୍ବ ଅଭିପ୍ରାୟ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରିବା ପ୍ରାୟଶ ସେମାନେ ବଦଳି ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିବେ ନୁହଁ ।

ଭାଗ-୮

ଭୁ : ୧୪

୧୧୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତ ପ୍ରେରଣ କରୁ ଓ ମୁତବ୍ୟାକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରାନ୍ତି ତଥାପି ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅନ୍ଧାରୀ ।

୧୧୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ମାନବ ଓ ଜିନୁ ମାନବ ମଧ୍ୟରୁ ଖଳ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବିଙ୍କର ଶତ୍ରୁ କରିଥିଲୁ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ମନ୍ଦଭାବନା ଜାଗରିତ କରାନ୍ତି ଯାହା କେବଳ ସୁଶୋଭିତ କଥା ଅଟେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛାକରଣେ, ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ରଚନାକୁ ଉପେକ୍ଷା କର ।

୧୧୯. ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସନ କରୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ନିଜ କର୍ମର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ଯେପରି ଏପରି ବିଷୟ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେବ ଓ ସେମାନେ ଯେପରି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମିଥ୍ୟାକୁ) ପସନ୍ଦ କରିବେ ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜ କର୍ମର ପରିଣାମ ଉପଲବ୍ଧି କରିବେ ।

وَلَوْ أَنَّا زَلَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا يُولِئُونَنَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٧﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٨﴾

وَلْيَصْغُرْ إِلَيْهِ أَفْدَهُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرِضُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٩﴾

୧. ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଗୁପ୍ତିତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତପଥରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଉପରେ ସମସ୍ତେ ସେମାନେ ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ବା ଅଭିଳାଷିକ ଦୃଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଆନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ମୃତ ପ୍ରଣୟୀକୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅବତାରମାନଙ୍କ ଗର୍ବର ସମର୍ଥନ ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୃତ ସେମାନେ ଅବତାରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଯେଉଁ ନୂତନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ଲାଭକରନ୍ତି ସେହି ଜୀବନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ।

୨. 'ଇଲ୍' ଓ 'ଜିନ୍' ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜିନ ପ୍ରଭୃତି କୋରାଳର ବସ୍ତୁ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଜିନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଜାତି ବୁଦ୍ଧି ବରଂ ମାନବ ସମ୍ପର୍କର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀ । ମନୁଷ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକ ବା ଜନତାକୁ ବୁଝାଏ । ଯେଉଁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜନତା ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହନ୍ତି ଓ ଜନତା ସହିତ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ମିଶି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳରେ ରହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜିନ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

୧୧୫. (ତୁମେ କୁହ), “ତେବେ କ’ଣ ଆମେ ଅଲୁଖ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବୁ ଯଦିଓ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି” ? ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସତ୍ୟ ସହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୧୬. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ ସହିତ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ, (କାରଣ) ତାହାଙ୍କ ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

୧୧୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର କଥାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅଲୁଖ ପଥକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଦେବେ ; ସେମାନେ କେବଳ କଳ୍ପନାକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଅତୁମାନଙ୍କର କଥା କୁହନ୍ତି ।

୧୧୮. ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ପଥକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସତ୍‌ପଥଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୧୯. ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ, ତେବେ ଯାହା ଉପରେ ଅଲୁଖର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁକୁ ଖାଅ ।

୧୨୦. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ତହିଁକୁ ଖାଇ ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ ଅଲୁଖର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଛି, ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ନିରୁପାୟ ହୋଇଯିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଅବୈଧ, ସେ (ଅଲୁଖ) ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ସମସ୍ତ (ବିଷୟ) ବିଶଦ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ; ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ (ଲୋକ) ଯଥାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ଅଭାବରୁ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇ ଥାଆନ୍ତି ; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସାମାଜିକନୀତିଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ଉଲ୍ଲଭିତ କରାନ୍ତି ।

୧୨୧. ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ତଥା ଗୁପ୍ତ ପାପ (ଉଭୟ) ପରିହାର କର ; ଯେଉଁମାନେ ପାପ ଅର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ ।

أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتِغَىٰ حَكَمًا ۚ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ يُفَصِّلُونَ إِلَهُهُ مُنْزَلَ مِنْ رَبِّكَ ۚ يَلْحَظُ وَلَا تَكُونُ مِنَ السَّيِّئِينَ ﴿١١٥﴾

وَتَنَّتْ كُلُّ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٦﴾

وَأِنْ تُطِيعِ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۚ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٧﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٨﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۚ وَ قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۚ وَإِنْ كَثِيرًا يَافُتُونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٢٠﴾

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِشْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يُكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢١﴾

୧୨୭. ଏବଂ ଯାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇନାହିଁ ତୁମେମାନେ ତହିଁକୁ ଖାଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଅବ୍ୟାସ୍ତକ (କର୍ମ)। ଏବଂ ସଇତାନ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ମନରେ (ଏପରି ଭାବନା) ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ କଳହ କରିବେ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ହେବ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେ ମୁସରିକ ହୋଇଯିବ ।

ରୁ : ୧୫

୧୨୮. ଏବଂ କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ ଥିଲା, ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଜୀବିତ କଲୁ, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଏପରି ଆଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲୁ; ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିତରଣ କରି ପାରିବ; କ'ଣ ଏପରି ଲୋକ ସେହି ଲୋକ ସହିତ ସମାନ ହେବ ଯାହାର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ସେ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ (ପଡ଼ିରହି) ଅଛି ଯେଉଁଠାରୁ ସେ କଦାପି ବାହାରୁ ନାହିଁ? ଏହିପରି ଭାବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଅଛି ।

୧୨୯. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନବସତିର ମୁଖ୍ୟ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଏରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ* (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିଜ କୁକର୍ମକୁ ଉତ୍ତମ ମନେକରନ୍ତି) ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଏଠାରେ (ନବିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଚକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୩୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରେରିତ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ସଦୃଶ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ନଯାଏ, ଆମେମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ;” ଅଲ୍ଲାହ କାହାକୁ ରସୁଲ ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିବେ (ଅର୍ଥାତ୍ କିଏ ରସୁଲ ହେବ)

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكِّرِ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ
لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخَذَ إِلَىٰ أُولِيهِمْ
لِيُجَادِلُوهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢٨﴾

أَوْ مَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَنبَشِئُ بِهِ فِي النَّارِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِمُخَارِجٍ مِنْهَا ۚ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِنْهَا لِيُذَكِّرُوا
فِيهَا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣٠﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا إِنَّا تُومِنُ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رَسُولَهُ ۚ ﴿١٣١﴾

୧. ଯେଉଁ ପଶୁ ପୁତୁଷ ମଣିଆଏ ବା ଯାହାକୁ ମରାଜବା ବେଳେ ତା'ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇ ନ ଥାଏ ତାହାକୁ ଖାଇବା ପାଇଁ କାହିଁକି ବାରଣ କରାଯାଇଛି ସେ ବିଷୟ ଏଠାରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି କୌଣସି ଜୀବକୁ ମାରିବେ ତାହା ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ ଏକ ପବିତ୍ରକାରୀ ପ୍ରଭାବ ପକାଏ, ଫଳରେ ତା'ମନକୁ ଜୀବହତ୍ୟା କରିତ ତୁଣ୍ଡ ଘରା ତୁର ହୁଏ ।

୨. ଏହା ଅତ୍ୟାଚାର ରୂପେ କାରଣ ଅପରାଧର ପ୍ରାକାରିକ ପରିଣାମ ଏହି ଯେ ମନକାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରମେ ଶୋଇନାହିଁ ବରଂ ପଡ଼େ । ଏହା ହିଁ ସ୍ୱାକ୍ଷରିକ ପରିଣାମ, ଅନ୍ୟଥା ଅଲ୍ଲାହ କାହାରି ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଯୋଗ୍ୟ ଓ କିଏ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏଁ) ତାହା ସେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ନେଇ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଲାଞ୍ଛନା ଓ କେଠାର ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବ ।

رِسَالَتَهُ سُبُيْنُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿١٨﴾

୧୨୬. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥ ଦର୍ଶାଇବା ଲାଗି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଇସଲାମ ପ୍ରତି ତାହାର ହୃଦୟକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ କୁପଥଗାମୀ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାର ହୃଦୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତି କରିଦିଅନ୍ତି; ସତେ ଯେପରିକି ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଆରୋହଣ କରୁଛି; ଏହିପରି ଭାବେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଅନ୍ତି ।

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّا بِصَعْدِهِ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْزَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

୧୨୭. ଏବଂ ଏହାହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (ପ୍ରଦର୍ଶିତ) ସରଳପଥ; ଆମେ ଉପଦେଶଗ୍ରାହୀ ସଞ୍ଜବାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନରୂପେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿٢٠﴾

୧୨୮. ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶାନ୍ତିର ନିବାସ ରହିଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି, ସେଥି ସକାଶେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

୧୨୯. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣକର) ଯେଉଁଦିନ ସେ ସମୟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ (ଓ କହିବେ), “ହେ ଜିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ! ତୁମେମାନେ ଜନସାଧାରଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ ନିଜର ଦଳଭୁକ୍ତ କରିଅଛ” ; ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମର୍ଥକମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛୁ, ଯାହା ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲୁ”, ସେ କହିବେ, “ନରକାଗ୍ନି ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ”, ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟଥା ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ, ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତ (ଓ) ସର୍ବସ୍ୱ ।

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جِبَعَاءَ يَنْفِرُ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِنْ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْنَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

୧୩୦. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ କେତେକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଯାହାକି ଅର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ କରି ଦେଉ ।

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّنُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٣﴾

ରୁ : ୧୭

୧୩୧. ହେ କିନ୍ତୁ ଓ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀ ! କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପସ୍ଥାନରେ ଆସି ନ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉଥିଲେ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଦିନର ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂଗ୍ରାମରେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଥିଲେ ? ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ନିଜେ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ”, ଏବଂ ପାର୍ଥବ ଜୀବନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରିଥିଲା ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ନିଜେ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ।

୧୩୨. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ) ଏଥି ସକାଶେ କରାଯାଉଥିଲା ଯେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ତା'ର ଅଧିବାସୀମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଧୂସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୧୩୩. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି (ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପାଇଁ ତା'ର କର୍ମ ଅନୁସାରେ (ବିଭିନ୍ନ) ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରନ୍ତି, ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ ବିଷୟରେ ଅପରିଚ୍ଛାଦ ରୁହନ୍ତି ।

୧୩୪. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କାହାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ନାହିଁ, (ଓ ସେ) କରୁଣାମୟ ; ଏବଂ ସେ ରକ୍ଷାକଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବେ, ଏବଂ ଯେପରି ଭାବରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ତୁମମାନଙ୍କ (ବିନାଶ) ପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ ।

୧୩୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉଅଛି ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ଆମଙ୍କୁ ଅସମର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

يَعْتَصِمَ الْجِنُّ وَالْإِنْسُ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يُفَصِّحُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَرَّضْنَاهُمْ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاذِبُونَ ﴿١٧﴾

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ
وَأَهْلَهَا عُفْلُونَ ﴿١٨﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنتَ شَاكِرٌ
مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿٢٠﴾

إِنْ مَا تُوَعَّدُونَ لَا يَلِيكُمْ مَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٢١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ନବିଙ୍କୁ ସେଇଠା ନକରି ତଥା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଯୁକ୍ତିକୁ ଟଙ୍କା ଭାବରେ ବୁଝାଇ ନଦେଇ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ଅନ୍ୟାୟ । ବହୁତ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ କରି ତଥା ମାନବ ସମାଜକୁ ସାବଧାନ ନ କରାଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ତାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏହି ନବି ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରଥମେ ନବ ବା ସଂସାରକ ପଦ୍ଧତି ଆଣି । ଏହି ନବି ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ, ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ପ୍ରଥମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଚେତାଇବା ଦେଉଥିଲେ ଓ ତାହାର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚଡ଼ାଇ କରୁଥିଲେ ।

୧୩୬. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ;” ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଅବରତ ହେବ ଯେ ଏହି ବାସସ୍ଥାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସଂସାର) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶେଷ ପରିଣାମ କାହା ସପକ୍ଷରେ ହେବ ; ବସ୍ତୁତଃ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ (କଦାପି) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୩୭. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ଶବ୍ଦ୍ୟ ବା ପଶୁମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ କହନ୍ତି, “ଏତିକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଏତିକି ଆମମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବାଙ୍କ ପାଇଁ” ; ତା’ପରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଡାକି କରନ୍ତି ଯେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ; ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଏକ ମନ୍ଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ।

୧୩୮. ଏବଂ ଏହିପରି ସୁସରକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେବାଦେବାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଭ୍ରାନ୍ତିମୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ସନ୍ତାନ ହତ୍ୟାକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥିଲେ ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି କରି ନ ଥାନ୍ତେ । ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ଉପେକ୍ଷା କର ।

୧୩୯. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଅମ୍ଭଙ୍କ ଅମ୍ଭଙ୍କ ପଶୁ ଓ ଶବ୍ଦ୍ୟ (ଖୋଇବା) ନିଷିଦ୍ଧ ଅଟେ ; ତାହାକୁ କେବଳ ସେ ହିଁ ଖାଇବ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମେମାନେ କହିବୁ” ; ଏବଂ (କେହି) “କେତେକ ପଶୁଙ୍କ ପୁଷ୍ପ (ପରିବହନ ପାଇଁ) ଅବୈଧ କରାହୋଇଅଛି ;” ଏବଂ କେତେକ ପଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବେଧ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏହା ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପ୍ରତି ଏକ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ସଦୃଶ ; ଏହି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

قُلْ يَقَوْمِ اعْبُدُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَائِلٌ فَعَسَىٰ
تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٦﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِنَّا ذُرًّا مِّنَ الْخَزْوَٰئِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِرَعِيْبِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۚ مَا
كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ
لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْثُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا
مَنْ نَّشَاءُ بِرَعِيْبِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ طُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ
لَّا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ يُجْعَلُ بِهِمْ
بِسَاءِ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٩﴾

୧୪୦. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯାହା କିଛି ସେହି ପଶୁମାନଙ୍କ ଉଦରରେ ଅଛି, ତାହା କେବଳ ଆମମାନଙ୍କ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବୈଧ କରାହୋଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ମୃତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏଥିରେ ସେମାନେ (ସମସ୍ତେ) ଅଂଶୀଦାର ହେବେ; ସେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି (ଅମୃତକ) ଉକ୍ତି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଦେବେ; ମନେରଖ ଯେ ସେ ହି ତତ୍ତ୍ୱଟି (୩) ସତ୍ୟ ।

୧୪୧. ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ଥିତା ବଶତଃ ନିର୍ବୋଧ୍ୟ ପରି ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୋଷାରୋପ ପୂର୍ବକ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାକୁ (ନିଜ ପାଇଁ) ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବପଥଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରୁହନ୍ତି ।

ରୁ : ୧୭

୧୪୨. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହି ରଞ୍ଜା ଆଶ୍ରିତ ଓ ରଞ୍ଜା ବିହୀନ ଉଦ୍ୟାନମାନ ତଥା ଖଜୁରି ଓ କ୍ଷେତରୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ବିଶିଷ୍ଟ ଫଳ ଏବଂ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ସାତୁଣ୍ୟ ଥିବା ଓ ସାତୁଣ୍ୟ ନ ଥିବା କିଏଡୁନ୍ ଓ ତାଲିମ ଗୁଣ୍ଡ କରିଅଛନ୍ତି; ଯେତେ ଏହା ଫଳଧାରଣ କରେ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହାର ଫଳ ଖାଅ, ଏବଂ ଅମଳ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପ୍ରାର୍ପଣ ପ୍ରଦାନ କର ଓ ଅପବ୍ୟୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଅପବ୍ୟୟକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୪୩. ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତବ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେତେକ) ଭାରବାହୀ ଅଛନ୍ତି ଓ (କେତେକ) କ୍ଷୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତବ ଖାଅ, ଏବଂ ସଜ୍ଜତାନର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُنُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفُهُمْ إِنَّهُ بِحَكْمٍ عَلِيمٍ ﴿٤٠﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ صَلَّوْا ۖ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤١﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوسَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوسَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ حَتْلِفًا ۖ كُلُّهُ وَالزَّيْتُونَ وَالزَّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثَرَ ۚ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ ۚ وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٤٢﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حُمْلَةٌ وَقَدْ جَاءَكُمْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପରିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

୧୪୪. (ସେ) ଆଠ ହଜ ଦୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ମୋର ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି, ଛେଳି ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି ଅଣ୍ଟିରା (ପଶୁ) ବା ଦୁଇଗୋଟି ମାଛ (ପଶୁ) ଅଥବା ମାଛ (ପଶୁ) ଦୁଇଟିର ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ ଅଟବିଧ କରିଛନ୍ତି? ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତାହାହେଲେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଭିତ୍ତିକରି ମୋତେ (ଏ ବିଷୟରେ) ଅବଗତ କରାଅ ।”

ثَمْنِيَّةَ اِذَا رَآهُ مِنَ الضَّانِّ اِشْنَيْنِ وَمِنَ الْبَعْرِ اِشْنَيْنِ قُلْ اِنَّ الذَّكَرَيْنِ حَزْمٌ اَمَّا الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اِشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ يَتَوَفَّى بِعِلْمِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٤﴾

୧୪୫. ଏବଂ (ସେ) ଓଡ଼ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଏବଂ ଗୋରୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି (ଦୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି), ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ “କ’ଣ ସେ (ଅଲ୍ଲୁଷ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଗୋଟି ଅଣ୍ଟିରା (ପଶୁ) ବା ଦୁଇଗୋଟି ମାଛ (ପଶୁ) ଅଥବା ମାଛ (ପଶୁ) ଦୁଇଟିର ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ ଅଟବିଧ କରିଅଛନ୍ତି?” (କୁହ) “ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଷ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ (ସେତେବେଳେ) ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲ ? (ଯଦି ନ ଥିଲ) ତେବେ ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଜାଣିଶୁଣି ଅଲ୍ଲୁଷଙ୍କ ଉପରେ ଏଥି ସକଳ ଶିକ୍ଷା ଆରୋପ କରେ ଯଦ୍ବାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନା ଜ୍ଞାନରେ ବିପଥଗାମୀ କରିଦେବ ?” ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲୁଷ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَمِنَ الْاِبِلِ اِشْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اِشْنَيْنِ قُلْ اِنَّ الذَّكَرَيْنِ حَزْمٌ اَمَّا الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اِشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ وَضَعَكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ اَظْلَمُ مِنْ اِيَّايْ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيَقُولَ النَّاسُ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾

ଭ: ୧୮

୧୪୬. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯାହା କିଛି ଆମ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେଥିରେ ମୃତ ବା ପ୍ରବହମାନ ରକ୍ତ ବା ଶୁକର ମାଂସ ବ୍ୟତୀତ ଭକ୍ଷଣକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଅଟବିଧ କରାଯାଇଥିବାର ଆମେ ଦେଖୁ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ଅଶୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା କଳୁଷିତ ବସ୍ତୁକୁ ଅଟବିଧ କରାଯାଇଛି) ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବସ୍ତୁ ଯାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲୁଷଙ୍କର ନାମ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ନାମ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯେ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ବା ବିଦ୍ରୋହୀ ନ ହୋଇ (ଏହା ଖାଇବାକୁ) ବାଧ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ (ମନେରଖ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

قُلْ لَا اَجِدُ فِي مَا اُوْحِيَ اِلَيَّ حَرْمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ اِلَّا اَنْ يَكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اِهْلًا لِّغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ فَمَنْ اَظْلَمُ غَيْرَ بَاطِلٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଯାହା କିଛି ବୈଧ ଛାଡ଼ି କରାଯାଇଛି ଯଦି ତାହା ଦେଶରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ ତେବେ କାହାକୁରକ୍ଷଣ ଅନ୍ତର ପକ୍ଷ ଯେଉଁକି ଆବଶ୍ୟକ କେବଳ ସେହିକି ଖାଇବାକୁ ହେବ । ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ ଦୂର୍ଭିକ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଆମେ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ନଷ୍ଟକୁ (ଶିକାରୀ) ପଶୁକୁ ଅଟେଇ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋରୁ ଓ (ହେଜି) ମେଷାଙ୍କର ସେଉଁ ଚର୍ବି ସେମାନଙ୍କ ପୃଷ୍ଠ ବା ଅନ୍ତ ଉପରେ ବା ଅଛି ସହିତ ଲାଗି ରହିଥାଏ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଚର୍ବିକୁ ଅଟେଇ କରିଥିଲୁ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବଧ୍ୟତା ପାଇଁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟୁ ।

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا كُلِّ ذِي ظُلْمٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزَمًا عَلَيْهِمْ شَحُومُهُمَا إِلَّا مَا حَلَلْتَ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿٤٧﴾

୧୪୮. ତତ୍ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କହନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅସୀମ କରୁଣାମୟ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅପସ୍ତୁତ ହେବ ନାହିଁ ।”

إِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٨﴾

୧୪୯. ମୁସଲିମମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ଆମେମାନେ ଓ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃ ପିତାମହମାନେ (କେଦାପି) ସିକ୍ କରି ନଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଆମେମାନେ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଅଟେଇ କରି ନଥାନ୍ତୁ; ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଆମର ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରିଥିଲେ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯାହା ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ନିରୁତର କରାଇବା ସକଳେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିପାରିବ ? ତୁମେମାନେ (କେବଳ) ଅତ୍ୟୁତ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଅନୁସରଣ କରୁ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ କେବଳ ଅଟକି କରି କହୁଅଛ ।”

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَزَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا قُلْ هَلْ عِندَكُمْ مِنَ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿٤٩﴾

୧୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିମାନ କଥାକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପ୍ରମାଣ ଅଲ୍ଲାହ ଠାରୁ ରହିଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ, ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ପଥଚାରୀ କରାନ୍ତେ ।”

قُلْ قَلِيلٌ لِّلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକାରୀ ପଶୁ ।

୨. ଏ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବାହାବଲର ଲେଖ. ପା : ୧୪-୧୭ ଓ ୭ : ୨୩ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୧୫୧. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପେଶ୍ କର ଯେଉଁମାନେ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲୁହ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅମୂଳ ଅମୂଳ ବସ୍ତୁକୁ) ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି”; ତା’ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଏଭଳି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ମିଶି) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରନ୍ତି ଓ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ମତ) ଅବିଚାରକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।

ରୁ : ୧୯

୧୫୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆସ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯାହା ଅବୈଧ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବୁ;” (ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅଟେ) ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ ଓ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କର ଏବଂ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯିବା ଭୟରେ ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର ନାହିଁ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବା ଗୁପ୍ତ କୁକାର୍ଯ୍ୟର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁହ ଯେଉଁ ଜୀବହତ୍ୟାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି (ଆଜ୍ଞା କିମ୍ବା ସରିୟତର) ଅନୁମତି ବିନା ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲୁହ ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନା-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେମାନେ (କୁକାର୍ଯ୍ୟକୁ) ନିବୃତ୍ତ ହେବ ।

୧୫୩. “ଏବଂ (ଏହି ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ) ଅନାଥମାନେ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ହିତକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ମାପ ଓ ଓଜନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର; ଆମେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ଶକ୍ତି ବଢ଼ିଗୁଡ଼ି ଭାର ପ୍ରଦାନ କରୁ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କିଛି କୁହ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସମ୍ପର୍କୀୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ କୁହ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ଏ ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନା-ପୂର୍ବକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବ ।”

قُلْ هَلَمْ شَهِدَ أَكْثَرُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرِيْبُهُمْ يُعَذِّبُهُمْ

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرِزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِيَ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ خَلِّ بَيْنَ أَشَدِّهِ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيَمَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكْفِرُوا بِنَفْسٍ إِلَّا وَسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَيَعْبُدِ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

୧୫୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଏହାହିଁ ଆମର ସରଳପଥ : ସ୍ମୃତରାଂ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପଥକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ନଚେତ୍ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିବେ ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ଏଥି ସକାଶେ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁ ହେବ ।

୧୫୫. ଯେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରେ ତାହା ପ୍ରତି ଆମର କୃପାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ତଥା ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଓ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ।

ରୁ : ୨୦

୧୫୬. ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ସ୍ମୃତରାଂ ଏହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁ ହୁଅ ଯେପରିକି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ ।

୧୫୭. କାଳେ ତୁମେମାନେ କହିବ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କେବଳ ଦୁଇଗୋଟି ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପାଇଁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ କ'ଣ ପଢୁଥିଲେ ଆମେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ।

୧୫୮. ଅଥବା କାଳେ ତୁମେମାନେ ଏପରି କହିବ ଯେ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିକ ସରଳପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆସୁଛୁ ; ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନ, ସରଳପଥ ତଥା କରୁଣା ଆସିଅଛି ; ସ୍ମୃତରାଂ (ମନେରଖ) ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ଓ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ତାହା ତାକୁ କିଏ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ? ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ନିବୃତ୍ତି ପାଇଁ ଯଦୁଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذُِكْرٌ وَصْنٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٦﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ بَمِائَةِ آيَةٍ وَالْحَقُّ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَالَمٍ يُقِيظُ ﴿١٥٧﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٨﴾

أَنْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا إِِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ ﴿١٥٩﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّقَ عَنْهَا سَبِّحْ لِلَّهِ الَّذِي ابْدَعَ فُتُونًا عَنْ آيَاتِنَا سَاءَ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٦٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଓ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ମୁସ୍ତଫିକମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀ ଏହିପରି ଧାରଣା କରୁଥିଲେ, ଅଥଚ ଯାହା ନିଜେ କରୁଛନ୍ତି ସେ ସେ ଗୋଟାଏ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ଓ ନିଜେ କୌଣସି ନୂତନ ଧର୍ମବିଧାନ ଆଣି ନ ଥିଲେ । (ମାଥୁରା ୫ : ୧୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ତେଣୁ ଇସିଲ ଗ୍ରନ୍ଥ ଧର୍ମବିଧାନ ସରଳିତ ଗ୍ରନ୍ଥରୂପେ ।

୧୫୯. ସେମାନେ କେବଳ ଏହି ବିଷୟର ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସନ୍ତୁ, ଅଥବା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆସନ୍ତୁ, ଅଥବା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେତେକ ନିଦର୍ଶନ ଆସୁ; ଯେଉଁଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେତେକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ସେଦିନ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ନଥିବ ବା ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରି ନ ଥିବ ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବା ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମେ କୁହ, "ତୁମେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।"

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أُمِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿٥٩﴾

୧୬୦. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଖଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପାର କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଅଛି; ପୁଣି ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବେ ।

إِنَّ الَّذِينَ فَتَرُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّا أَنزَلْنَاهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يَرْجِعُهُمْ بَمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٠﴾

୧୬୧. ଯେଉଁମାନେ ପୁଣ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହାର ଦଶଗୁଣ ପାଇଁ ହକ୍ଦାର ହେବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପାପ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେତିକି ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلٍهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦١﴾

୧୬୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମକୁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ସରଳ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଇସ୍ଲାମିକ୍ ଧର୍ମ; ଏବଂ ସେ ମୁସ୍ତାଫିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ।"

قُلْ إِنِّي هَدَيْتِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمَةٍ دِينًا قَبِيلًا هَلْهُ إِلَّا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٢﴾

୧୬୩. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମର ନମାଜ୍ ଏବଂ ଆମର ତ୍ୟାଗ ତଥା ଆମର ଜୀବନ ଓ ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ।"

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾

୧୬୪. "(ଏବଂ) ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ସମକକ୍ଷ ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦିଆହୋଇଛି ଏବଂ ଆମେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାକର ଅଛୁ ।"

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿٦٤﴾

୧୭୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଚଳାଇ କରିବୁ ; ଅଥଚ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ?” ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକିଛି ଉପାର୍ଜନ କରେ ସେ ତାହାର ପରିଣାମ ଭୋଗ କରେ ; ଏବଂ ଜଣେ ଭାରବାହକ ଅନ୍ୟର ଭାର ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ ନାହିଁ ; ଏହା ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ; ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇ ଦେବେ ।

قُلْ اَعَيَّرَ اللّٰهُ اٰنۡبِيَآءَ رَبِّاْ ذُوۡرَبُ كُلِّ شَيْۡءٍ وَلَا تَكۡسِبُ
كُلُّ نَفۡسٍ اِلَّا عَلٰی نَفۡسِهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخۡرٰى
ثُمَّ اِلَىٰ رَبِّكُمۡ مَّرۡجِعُكُمۡ فَيُنۡبِئُكُمۡ بِمَا كُنتُمۡ فِیۡهِ
تَخْتَلِفُوۡنَ ﴿٧٥﴾

୧୭୬. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର (ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କର) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଏଥିଯୋଗୁଁ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହାଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଶାନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଅନ୍ୟକୁ, କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَهُوَ الَّذِیۡ جَعَلَکُمۡ خَلٰٓیۡفَ الْاَرۡضِ وَرَفَعَ بَعۡضُکُمۡ
فَوۡقَ بَعۡضٍ دَرَجٰتٍ لِّیَّبۡلُوۡکُمۡ فِیۡ مَا اَنۡشَاۡکُمۡ اِنَّ رَبَّکَ
لَظَّٰہِقٌۢ بِسَرَیۡعِ الْعِقَابِ وَاِنَّهٗ لَغَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ ﴿٧٦﴾

୧. ଏହି ଆୟତ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ମନବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିବା ଗର୍ବେ ଗର୍ବେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ, ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହକାରେ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଛି । ପାପମାନଙ୍କ ସକଳେ ଯାହୁଁକର ଆତ୍ମୋତ୍ତର ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକ୍ଷିୟାନମାନେ ଏହି ଆୟତରୁ ଭିତ୍ତିକରି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି ଥିଆନ୍ତି ଯେ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ଯାହୁଁ ହିଁ ନିଷ୍ପାପ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଭାରବାହକର ଅର୍ଥ ପାପା ବୁଝେ ବରଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ । ଯାହୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବା ଓ ନିଜେ ନିଷ୍ପାପ ନଥିବା ପଦ୍ଧତିରେ ଉଦ୍ଧେଷ୍ଟ ରହିଅଛି । ଭିତ୍ତିକ ୧୮ : ୧୯, ମାଥୁରା ୧୯ : ୧୭ ଓ ମାର୍କ ୧୦ : ୧୮ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ । ଅନ୍ତ-ଏ ସେ ନିଜେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଅଲ-ଆରାଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାରେ ବିଭିନ୍ନସ୍ଥରରେ ୨୦୭ଟି ଅୟାତ୍ ୩୪ଟି ବ୍ଲକ୍ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୫) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍-ସାଦ୍ ।

التَّصٰٓٔ

୩. (ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏକ ମହାନ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ (ଯାହା) ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; (ତୁମେ ନିଜେ ଏହାକୁ ପ୍ରଣୟନ କରିନାହିଁ) ସୁତରାଂ ତୁମ ହୃଦୟରେ ଏହା ଡାଢ଼ା କୌଣସି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ସୃଷ୍ଟି ନ ହେଉ; (ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ) ତୁମେ ଏହାଦ୍ୱାରା (ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆସନ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନରେ) ସତର୍କ କରାଇ ପାରିବ ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅନୁସ୍ଥାପନକ ।

كُتِبَ إِلَيْكَ الْكِتَابُ فَلَا يَكُنْ فِي مَذْرِكَ حَرْجٌ مِنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ ذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

୪. ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନେ ଆଦୌ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ ।

اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ
أَوْ لِيَأْخُذَ قَلِيلًا مِمَّا تَذْكُرُونَ

୫. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଜନବଂସତି ଥିଲା ଯାହାକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ; ସେମାନେ ରାତ୍ରିରେ ନିଦ୍ରା ଥିବା ବେଳେ ବା ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ବିଶ୍ରାମ କରୁଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا بِمَا عَمِلُوا وَأَوْفَىٰ بِمَا كَانُوا

୧. ପ୍ରଥମ ବିନିଗୋଟି ଅକ୍ଷର ପାଇଁ ୨ : ୨ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ । ଚତୁର୍ଥ ଅକ୍ଷର 'ସାଦ୍' ସାଦିକ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟବାଦୀ) ଶବ୍ଦ ବେଳେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ 'ସାଦ୍' ଅର୍ଥ ଆମେ ସତ୍ୟବାଦୀ । ଆମେ ଯାହାକିଛି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛୁ ତାହା ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ତତ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ମତରେ 'ସାଦ୍'ର ଅର୍ଥ ମୁଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଏହାର ଯଥାର୍ଥତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବ କାରଣ ଏଥିରେ ବ୍ୟାସାନ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ତାହା ବିଶଦ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ।

୬. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା (ସେତେବେଳେ) 'ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲୁ' କହିବା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କିଛି କହୁ ନ ଥିଲେ ।

فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّآ أَنفَعُ لَنَا ظَالِمِينَ ﴿٦﴾

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ରସୁଲ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ ଓ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ ।

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

୮. ତା'ପରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ସ୍ଥାନପୁରାବକ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବୁ, କାରଣ ଆମେ କେବେ ହେଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲୁ (ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲୁ) ।

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمِهِ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٨﴾

୯. ଏବଂ ସେ (କୟାମତ) ଦିନ କର୍ମ ସମୂହକୁ ଓଜନ କରାଯିବା ଏକ ପ୍ରମାଣିତ ସତ୍ୟ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ଓଜନ ଅଧିକ ହେବ, ସେ ଲୋକମାନେ ସଫଳ ହେବେ ।

وَالْوِزْنُ يُوَمِّدُ الْحَقَّ ۖ مَنِ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٩﴾

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ଓଜନ ହାଲୁକା ହେବ, ସେ ଲୋକମାନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଶିଟିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ।

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ ۖ بَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلُمُونَ ﴿١٠﴾

୧୧. ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ (ବିଭିନ୍ନ) ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ; ତୁମେମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞ ହେଉ ନାହିଁ ।

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَاشًا ۖ فَبَلَّغْنَا قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

ସ୍ତ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୁଞ୍ଜ କରିଥିଲୁ ; ଏହାଫଳରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ସମ୍ବୃଦ୍ଧି) ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଲୁ, ତତ୍ପରେ ଦେବତୃତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, "ଆଦମଙ୍କର ଆଶ୍ୱାବହ ହୁଅ", ଏବଂ ଲବଲିସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦେବତୃତମାନେ ଆଶ୍ୱାବହ ହେଲେ ; ସେ (ଲବଲିସ) ଆଶ୍ୱାବହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲା ।

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ ۖ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

୧୩. (ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ସିଦ୍ଦିକା କରିବାପାଇଁ କିଏ ତୁମକୁ ବାରଣ କଲା?” ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ) ଠାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱସ, ତୁମେ ମୋ ସ୍ୱଭାବରେ ଅଗ୍ନି ରଖିଥିଲ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରେ ଓଦାମାଟିର ଗୁଣ ରଖିଥିଲ।”

قَالَ مَا مَنَّكَ اَلَّا تَجِدَ اِذَا مَرَّتْكَ قَالِ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝

୧୪. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଆ; ଯେହେତୁ ତୋ’ପକ୍ଷରେ ଏହା ଉଚିତ୍ ଚୁହେଁ ଯେ ତୁ ଏଠାରେ ରହି କରିବୁ; ସୁତରାଂ (ଏଠାରୁ) ବାହାରି ଯାଆ; ତୁ ଅଧମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ।”

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا مَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَكْبُرَ فِيهَا فَاتُخَذَ
اِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِ ۝

୧୫. ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣ!) ମୋତେ ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦିଅ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବେ।”

قَالَ اَنْظِرْنِي اِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ۝

୧୬. ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ, “ତୋତେ (ନିଜ କହିବା ଅନୁସାରେ) ଅବସର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି।”

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ۝

୧୭. ସେ କହିଲା, “ଯେହେତୁ ତୁମେ ମୋତେ ବିନଷ୍ଟ କରିଅଛ, ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମର (ପ୍ରଦର୍ଶିତ) ସରଳ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାପ୍ତା କରିବି।”

قَالَ فَبِمَا اَغْوَيْتَنِي لَاقُودَنَّ لَهُمْ سِرَاطُكَ
الْمُسْتَقِيمُ ۝

୧୮. “ତତ୍ପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରୁ, ସେମାନଙ୍କ ପଛରୁ, ସେମାନଙ୍କର ଚାହାଣି ପଛ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବାମପଟୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବି, ଫଳରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି” ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶକୁ କୃତଜ୍ଞ ପାଇବ ନାହିଁ।”

ثُمَّ لَا تَجِدُ لَهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ
شَاكِرِينَ ۝

୧. ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତଃସ୍ୱ ଭାବେ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସତ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ରଜ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଗୋପିଆ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିପତି କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଦେଶର ପରିପରାୟକୁ ହୁଅନ୍ତି। ପଚରି କୋରାନର ଏପରି ଅନେକ ସ୍ଥଳେ ଦେଖିବା ମହନୀୟ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟରେ ବାବ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ। ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଯେଉଁ ସ୍ଥଳେ ଅଲ୍ଲାହ ମହନୀୟ କହିଛନ୍ତି : ଯେବେ ତୁମ ଜୀବନକାଳର ତୁମ ପିତାମାତା ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହେବେ ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛି ଛା କରିବ ନାହିଁ। ଯେହେତୁ ଦେଖିବା ମହନୀୟ ଅନାଥ ଥିଲେ ତେଣୁ ଏ ଆଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ବାବ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା।

୨. ଯେପରି ଓଡ଼ା ମାଟିକୁ ବିଲିନ ରୂପ ବା ଆକାର ଦିଆଯାଏ ଉତ୍ତର ସେହିପରି ମଣିଷର ସ୍ୱକୃତିକୁ ବିଲିନ ସ୍ଥଳରେ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାପାଇଁ। ମଣିଷ ରଜା କଲେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଧୀନ ଓ ଆଶ୍ରୟ ହୋଇପାରିବ। ତେଣୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଜବାବ କହିଲା : ଯେହେତୁ ମୋ ଭିତରେ ତୁମେ ଅଗ୍ନିର ସ୍ୱାଦ ରଖିଥିଲ ତେଣୁ ମୁଁ ଜାହାନ୍ନି ଅଧୀନରେ ରହିପାରିବି ନାହିଁ କି ଆଶ୍ରୟ ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ। ମଣିଷର ପୃଷ୍ଠ ମାଟିରୁ ଓ ସରତାଳର ପୃଷ୍ଠ ଅଗ୍ନିରୁ, ଏପରି କହିବା ଏହି ଅସରର ଅସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏହାର ଅସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ମଣିଷ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ନିଜକୁ ଖୁସି ଖୁସି ରକାବ ନିଏ। ଅଥଚ ସରତାଳର ସ୍ୱଭାବରେ ଅଗ୍ନି ଅନୁରୂପ ଉପାଦାନ ଥିବାରୁ ସେ ଅବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ।

୩. ଏଠାରେ କଥାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ ବରଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତେଜନତା ରହେକ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ।

୪. ଏଠାରେ ସଇତାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ବିନାଶ କରିଥିବା ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ ବରଂ ସଇତାନ ନିଜ ନିଜ କୁର୍ମା ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ ହୋଇଥିବା ଅଭିପ୍ରେତ।

୧୯. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ଲାଞ୍ଛିତ ଓ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ବାହାରି ଯାଆ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ଯେ ତୋର ଅନୁଚିତ ହେବ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନରକକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ।”

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لَّنْ تَبْعَكَ
مِنْهُمْ لَا مَلَأْنَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْبَعِينَ ⑥

୨୦. ଏବଂ ହେ ଆଦମ ! “ତୁମେ ଓ ତୁମର ପୁତ୍ରା ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବାସକର ଏବଂ ଯେଉଁ ଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ସେଠାରୁ ଖାଅ; କିନ୍ତୁ ଏହି (ନିଷିଦ୍ଧ) ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ ଯାଅ ନାହିଁ; ଅନ୍ୟଥା ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବ ।”

وَيَا دُمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ كُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ⑦

୨୧. ତା’ପରେ ସଇତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲା, ଯଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ନୟନରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂର୍ବଳତାପର ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲୁକ୍କାୟିତ ରଖା ଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିଦେଇ, ଏବଂ ସେ କହିଲା, “ତୁମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥିସକଳିଶ ଏହି ବୃକ୍ଷରୁ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ କାଲେ ତୁମେ ତୁହେଁ ଦେବଦୂତ ହୋଇଯିବ ବା ଅମର ହୋଇଯିବ ।”

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لُبَّيْدَىٰ لَهُمَا مَا أَمَرَىٰ
عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ⑧

୨୨. ଏବଂ ସେ (ସଇତାନ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ ପୂର୍ବକ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ ଦୁହିଙ୍କର ହିତାକାଂକ୍ଷୀ ଅଟେ ।”

وَقَاَسَّهْمَا أَنِي لَكُمَا لِسَنَ التَّصْحِيَّتِ ⑨

୧. ଏହି ଅଂଶରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ବିଧାନ ବା ଶରୀୟତା ସ୍ତର ଲିଖି ପରିହାରୀ ରଚନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ତେଣୁ ଯେଉଁସବୁ ବସ୍ତୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଶାରୀରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତିବାଚକ କେବଳ ସେହିସବୁକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି ।

୨. ‘ନିଷିଦ୍ଧ’ର ଅର୍ଥ ସେହିସବୁ ଆଦେଶ ଯାହାରେ କେତେକ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଦମଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷତଃ ଇବ୍ନିସ ଓ ତା’ର ଅନୁରାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟର ପବିତ୍ର ବୃକ୍ଷକୁ ଉତ୍ତମ ଆଦେଶନା ସହିତ (୧୪:୨୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଓ ନିଷିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶନା ସହିତ (୧୪:୨୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଦୂରନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ନିଷିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷର ଅର୍ଥ ସେହିସବୁ ମଦକାରୀ, ଯତ୍ନକୁ ନିଜକୁ ଉଷାକରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଇବ୍ନିସ ଓ ତା’ର ଅନୁରାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରିବା; ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଆଦେଶ । ଉତ୍ତର ଉପମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୩. ଅସର୍ବ ଚିନ୍ତା ମନୁଷ୍ୟର କେବଳ ସର୍ବନାଶ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ସେହିଭଳି ତା’ ନିକଟରେ ତା’ ଦେହରୁ ପରିସ୍ରାବ କରେ ।

୪. ଯେଉଁ ବିଷୟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ମଣିଷକୁ ଅଲ୍ଲାହ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସମ୍ପର୍କ ନ କରି ହିଁ ସେ ଉକ୍ତିର ଲାଭ କରିପାରିବ ବୋଲି ଅସର୍ବ ଚିନ୍ତା ତାହାକୁ ଉପସ୍ଥିତ କରେ । ଯିଏ ଚୋରି କରେ ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣେ ଯେ ଅନ୍ୟର ଧନ ଅପହରଣ ନ କଲେ ସେ ସୁଖରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଯିଏ ଲାଜ ନିଏ ସେ ଜାଣେ ଯେ ସେ ଲାଜ ନ ନେଲେ ତା’ର ଉଚ୍ଚତମ ସମ୍ମାନ କୁହେଁ କି ସେ ଧନବାନ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଭଲଭାବରେ ବୁଝିଥାଏ ଯେ ଅନ୍ୟର ଧନ ଅପହରଣ କରି ସେ ଅଧିକ ଦିନ ଏହି ସଂସାରରେ ସୁଖରେ ରହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇବ ।

୨୩. ସୁତରାଂ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରି ସୁସ୍ଥାନକୁ ଅଧଃପତିତ କରାଇଲା । ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହିଁ ଉକ୍ତ (ନିଷିଦ୍ଧ) ବୃକ୍ଷକୁ (କିଛି) ଆସ୍ବାଦନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ନଗ୍ନତା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଏବଂ ସେମାନେ ବୈରୁଷର ଶୁଷ୍କଣ ଦ୍ଵାରା ନିଜକୁ ଆବୃତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଡାକିଲେ (ଓ କହିଲେ), “କ'ଣ ଆମେ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ବାରଣ କରି ନ ଥିଲୁ ? ଏବଂ କ'ଣ ଏହା କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ସଜ୍ଜାତାନ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ?”

فَدَلَّهَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاكَ الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهَا سَوَاتِهَا وَطَفِيقًا يَخْصِفُ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٣﴾

୨୪. ସେ ଦୁହିଁ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନ କରିବ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ନ କରିବ, ତେବେ ଆମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَنْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

୧. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ‘ଓରକ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସମାଜର ଯୁବରାଣୀ । ସେମାନେ କହନ୍ତି: ଯେତେବେଳେ ଆଦମଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଗୋଷ୍ଠୀବଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଦୁଇ ଭାଇରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ଓ କେତେକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଯୁବରାଣୀଙ୍କୁ ନେଇ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ପୁଣି ଥରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ ଓ ସଂଗଠିତ କଲେ । ମତ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକଙ୍କୁ ସରତାନ ଛାଡ଼ିଯାଏ । ଏଠାରେ ଯିଏ ଆଦମଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲା ସେ କୌଣସି ଅତୁଷ୍ଣ ଗୁଚ୍ଚସ୍ଥଳ ଦୁହେଁ ବରଂ ଋକ୍ତମାଂସରେ ଗଜ୍ଞା ସଜ୍ଜାତାନ ରୂପଧାରୀ ବୃକ୍ଷ ମାନବ । ବସ୍ତୁତଃ ତା’ଠାରୁ ଓ ତା’ର ପରିବାରବର୍ଗଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ପାଇଁ ଆଦମଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆଦମ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ତା’ସତାରଣାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟ କେତେକ ଟାକାକାର ‘ଓରକ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପତ୍ର ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ସାଧାରଣ ନୁହେଁ । ଆମମାନଙ୍କ ମତରେ ଓରକର ଅର୍ଥ ଗୁଣ୍ଡଣ ବା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ । ଯେତେ ବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିଥାଏ ସେତେ-ବେଳେ ତା’ବିବେକ ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରେ, ତା’ର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷତା ସଂପର୍କରେ ଚେତାବଳୀ ଦିଏ ଓ ତାକୁ ବୁଝାଇଦିଏ ଯେ ସେହି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେ ଲାଭବାନ୍ ହେବା ନାହିଁ ବରଂ ଯଦି ସେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ତାର କୌଣସି ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା । ସେତେବେଳେ ଯାଇ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ବୁଝି ପାରେ ଏବଂ ସେ ସ୍ଵର୍ଗର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ ସମଗ୍ରା ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ କର୍ମ କରି କରେ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗାବାସ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ ସେହି କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ନିଜ ପାପକୁ ଘୋଡ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । ପୁନଶ୍ଚ ପରେ ପଶ୍ଚାତାପ କରି ନିଜ ପାପ କ୍ଷାମକ କରିଥାଏ । ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ହାୱାଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ତାହା ହିଁ ଘଟିଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନେ ସର୍ବକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷତାଘୋଡ଼େଇ ହୋଇଯିବ ।

୨. ଏଠାରେ ପାପମାନଙ୍କୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ବା ବୌଦ୍ଧିକ ଦୈନିକ ହେଉଥିବା ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି କି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ କଳା ଓ ଗ୍ଳାନି ଉତ୍ପେକ ହେଉଥିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା’ର ସର୍ବସ୍ୱଭାବ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବ ଯେ ଯାହା କିଛି ଅନୁଷ୍ଠ କରୁଥିଲେ ତାହା ସର୍ବଥା ସତ୍ୟ ଓ ଯାହାକିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ସମ୍ପାଦନ କରିଅଛି ତାହା ଅନୁଚିତ ଅଟେ ; ସେତେବେଳେ ଯାଇ ସେ ବିନୟପୂର୍ବକ ଉପାସନା ଓ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ରତ ହେବ ଓ ପରିଶେଷରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅପରାଧକୁ ଦାୟିତା କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବ ।

୨୫. (ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହେବେ, ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ଏବଂ କିଛି କାଳ ପାଇଁ (ତହିଁରେ) ଲାଭ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଦୁୟୋଗ ଦିଆ ଯିବ ।”

୨୬. (ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏହି ପୃଥିବୀରେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିତ ରହିବ ଓ ଏହିଠାରୁ ତୁମେମାନେ ମରିବ, ଏବଂ ପୁଣି ଏହି ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରାଯିବ ।”

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْآرِثِ
مُسْتَفْزَعٌ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ②

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ③

ରୁ : ୩

୨୭. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ବସ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠି କରିଅଛୁ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କର ନଗ୍ନତାକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବ ଓ ଶୁଶୋଭିତ କରିବ, ଏବଂ ଧର୍ମଭାବୁତା ଗୁପ୍ତକ ବସ୍ତ୍ର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ଆଦେଶ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିପାରିବ ।

يٰۤاٰدَمُ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُّوَارِي سَوْآتِكَ
وَرِيثًا وَلِبَاسٍ الثَّقَوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ
اٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ④

୧. ଏହି ଆୟତରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ସଜ୍ଜାତମାନଙ୍କ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ, କାରଣ ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ସଜ୍ଜାତ ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାହାରି ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂରଣ ଦିଆଯାଉଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସର୍ବତ୍ର ପରସ୍ପର ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରୁଥିବେ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କେବଳ ଜଣାଯିବ ଯେ ସଂସାରରେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପୃଷ୍ଠିଗୋଚର ହୁଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜାତମାନେ ପୃଷ୍ଠିଗୋଚର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ସଂସାରରେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସଜ୍ଜାତମାନଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରଥମ୍ ରୋଷା ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରିଥାନ୍ତି ।

୨. ଏହି ଆୟତରୁ ଆହୁରି ସୂଚନା ମିଳୁଛି ଯେ ଏଠାରେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଭବିଷ୍ୟ ଓ ତା'ର ଅନୁଶାଳମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସଜ୍ଜାତ ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ମନୁଷ୍ୟ, ନାରୀ ଅଲ୍ଲାହ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ, ଭବିଷ୍ୟ ଓ ଭବିଷ୍ୟର ଅନୁଶାଳମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସଂସାରରେ ବାସ କରିବେ ଓ ଏହିଠାରୁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବେ । ଅତଏବ ଏହି ସଂସାରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଓ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ।

୩. ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସଂସାର ବାହାରକୁ ଯାଉପାରିବ ନାହିଁ କି ଆକାଶ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ଇସା ଓ ହଜରତ ଇସ୍ମିର ଆକାଶ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ଭୁଲ୍ ଅର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ସେ ଦୁହେଁ ଆକାଶରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ଏକେତ ଏହି ଆୟତ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ବା ସେ ଦୁହେଁ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ଆୟତରୁ ଆହୁରି ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ଇସା ଓ ହଜରତ ଇସ୍ମିର ଇସ୍ତିସ୍ତା ତଥା ସେସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୁହାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ ଆକାଶରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସଂସାରରେ ଆସିବା ଜୀବନ ବ୍ୟତିତ କରିବେ, ଏଠାରୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ବା ପୋଷା ଯିବେ ଓ ଏହି ସଂସାରରୁ ଦୁର୍ଗତ୍ୟ ଜାଣିତ ହୋଇ ଉତ୍ସୃତ ହେବେ ।

୪. ‘ଅନୁଜ୍ଞା’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଅବତରଣ କରାଯାଏ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ପୃଷ୍ଠି କରିବା’ ଅର୍ଥରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । (୫୭ : ୨୬ ଓ ୨୫ : ୧୧ ଭୂଷଣ୍ୟ)

୨୮. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସତ୍ତାମାନେ ! ସଜ୍ଜାନ୍ନ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରାଇଥିଲା ସେପରି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ) ବିଚ୍ଛାଦନ କଲୁ ; ସେ ଦୁହିଁଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ନେଇ ସେ (ସଜ୍ଜାନ୍ନ) ସେମାନଙ୍କୁ ବିବସ୍ତ୍ର କରାଇଥିଲା ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ନଗ୍ନତା ପ୍ରକାଶିତ କରିଦେବ ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଓ ତାହାର ସ୍ୱଜ୍ଞାନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ; ଆମେ ସଜ୍ଜାନ୍ନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା କରିଅଛୁ ।

يٰٓاٰدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكَ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰدَمَ
مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوَاتِهِمَا ۗ اِنَّهٗ يَرٰكُمْ هُوَ وَفِيْهِ لَمِنْ حَيْثُ لَا
رَوٰهُمْ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنَ اُوْلِيَّاءَ لِلَّذِيْنَ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ۝

୨୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ କୌଣସି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଏହିପରି କରିବାର ଦେଖିଅଛୁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥି ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି,” (ତୁମେ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ କେବେ ହେଁ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେହି ବିଷୟ ମିଥ୍ୟାରେ କହୁଅଛୁ ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ ?”

وَ اِذَا فَعَلُوْا فَاِجْشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهِمۡ اٰبَآءَنَا
وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَآءِ ۚ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ
اَتَقُوْلُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝

୩୦. (ତୁମେ) କୁହ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନ୍ୟାୟ (କରିବା) ପାଇଁ ଆମଙ୍କୁ ‘ନ୍ୟାୟ’ର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନା ସ୍ଥାନ (ଓ ସମୟ)ରେ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ଠିକ୍ କରିନିଅ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ଉପାସନା ଯୋଗ୍ୟ ମନେକରି ତାହାଙ୍କୁ ଡାକ ; ଯେପରି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ସେହିପରି (ଅବସ୍ଥାରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۚ وَاَتَّبِعُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۗ هٰذَا كَبَدُّاٰلَمِ
تَعُوْدُوْنَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜାନ୍ନର ସଜ୍ଜାନ୍ନ-ସତ୍ତା ସଂସାରରେ ଚରୁରତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଉଁଶର କୁସୁବର୍ଣ୍ଣନା ଦିଅନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କେତେକ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବିକିନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିରାଜି ଦେଇ ଶୁଣାଇ ପାରିବେ, ପରିଶ୍ରମରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା କରିବେ । ସଜ୍ଜାନ୍ନମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୋଷ ଦୂର୍ବଳତାକୁ ଜାଣିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସବୁବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦିଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି । ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ସଜ୍ଜାନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଭାବରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ପ୍ରତିଯୋଗୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଅସ୍ଥାୟୀ ହେଲେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ବିଜୟ ମନ୍ତ୍ର ହେବା ସହଜ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଯତ୍ନହୀନ ଓ ଅସାଧାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଗୋଟିଏ ହାଲି ଯାଆନ୍ତି । ଅତଏବ ଏ ସକାଳ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ଦୋଷ ନଦେଇ ସ୍ୱପ୍ନେ ନିଜକୁ ଦୋଷ ଦେବା ବିଧେୟ । ତେଣୁ ଜଣେ ନିଜକୁ ସଜ୍ଜାନ୍ନର ଶୁଭକାନ୍ତର ମୁକ୍ତ ରଖିପାରିଲେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରିପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ତୁମ ପୂର୍ବଜମାନେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଥିଲେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ବିଧେୟ ହେବାକୁ ସମର୍ଥନ କରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ।

୩୧. ସେ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦଳ ପାଇଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଛି ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସଜ୍ଜାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

فَرِيقًا هَذَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ! ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନା ସ୍ଥାନ (ଓ ସମୟ)ରେ ଭୃଷଣ (ସାମଗ୍ରୀ) ଧାରଣ କର (ଓ ମନ ନିର୍ମଳ କର) ; , ଏବଂ ଭୋଜନ କର ଓ ପାନ କର ; ଏବଂ ଅପବ୍ୟୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅପବ୍ୟୟକାରୀଙ୍କୁ ପଦସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ନାହିଁ ।

يٰۤبَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَشَرِبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

ଭୂ : ୪

୩୩. (ତୁମେ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେହି ଭୃଷଣ (ସାମଗ୍ରୀ) ଯାହାକୁ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ସେହିପରି ଜାବିକା ମଧ୍ୟରୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ କିଏ ଅବେଧ କରିଅଛି ?” (ତୁମେ) କୁହ, “ଏହା ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ (ମଧ୍ୟ) ରହିଅଛି ତଥା କୟାମତ ଦିବସ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ହେବ ; ଏହିପରି ଆମେ ନିଜ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଜ୍ଞାନବତ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ।

قُلْ مَنْ حَزَمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମସଜିଦ୍‌କୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ହୃଦୟ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଶୁଦ୍ଧକର ତଥା ନିଜ ଶରୀର ଓ ପରିଧାନକୁ ମଧ୍ୟ ପରିଷ୍କାର ଓ ପବିତ୍ର କର ।

୨. ମସଜିଦ୍ ସହିତ ପାଳାୟନ ଓ ଅପବ୍ୟୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବିଷୟର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ତଥାପି ମସଜିଦ୍ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲାବେଳେ କାହିଁକି ଯେ ପାଳାୟନ ଓ ଅପବ୍ୟୟ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା ସେଥିପାଇଁ ମନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସନ୍ଦେହ ହୁଏ । ଏଠାରେ ମସଜିଦ୍ ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଗୋଟି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଭୋକନ ଶରୀର ଉପରେ ସ୍ତରୀୟ ପକାଇଥାଏ । ଗରମ ଓ ଉପଯୋଗୀ କର୍ମ ପାଇଁ ଉପାସନା ପୃଥୋର ଦେଇଥାଏ । ଅତ୍ୟବଶ୍ୟାର, ଆତ୍ମା ଓ ଉପାସନା ପରିସର ସହିତ ଗଭୀର ଭାବରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ । ତେଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଥାର୍ଥ ନମାଜ ପଠ କର ବାହାରେରେ ପୃଷ୍ଠା କର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଏଠାରେ ଯେଉଁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବିଷୟ ଶିଖା ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ପାଳାୟନରେ ଅପବ୍ୟୟ ବା ଅପବ୍ୟୟକାରୀଙ୍କୁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କର ନାହିଁ ।

୩. କେତେକ ହିନ୍ଦୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମତରେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କଦାପି ଉର୍ବେକ୍ତୃଷ୍ଟ ଭୋଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଧର୍ମରେ ସେ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସଜ୍ଜା ବିଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ବେଧ ଅଟେ । ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ପାଇଁ ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଗରମ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀମାନ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଜ୍ଜା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି-କଟକରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭୋଗ କରିବେ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ତହିଁରେ କୌଣସି ଭାର ରହିବ ନାହିଁ ।

୪. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ଉପରୋକ୍ତ ଧର୍ମରେ ପାଳାୟନ ଓ ବେଶ-ସୁଷମର କଳ୍ପନିତ ସମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବହାରକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ସେପରି ସମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବହାରକୁ ମୁଦରିକ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅପବିତ୍ର ଓ କଳ୍ପନିତ ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବହାରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପରିଜଳ ଓ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୩୪. ତୁମେ କୁହ, “ଆମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କେବଳ ତୁମ୍ଭ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କୁଳାଧ୍ୟକ୍ଷତ୍ବକୁ, ପାପ ତଥା ନ୍ୟାୟସ୍ବତ୍ତ୍ବ କାରଣ ନ ଥାଇ ବିଭୋଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅବେଧ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ (ଅବେଧ) କରିଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ, ଯାହା ବିଷୟରେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାନ୍ତି, ସମକକ୍ଷ ମନେକର ; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ (ଅବେଧ କରିଛନ୍ତି) ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କର ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନାହାଁ ।”

୩୫. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଅବଧି ଅଛି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର (ସେମାନ) ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତହିଁରୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ପଛଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, କି (ମୁହୂର୍ତ୍ତେ) ଆଗେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୬. ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଯଦି (କେତେ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରତ୍ନମାନେ ଆସନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାବୁ ହେବେ ଓ (ନିଜକୁ) ସଂଶୋଧନ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ, କି (ଅତୀତ ପାଇଁ) ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁରୁ ଅହଂକାର-ପୂର୍ବକ ଯେଉଁ ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ; ସେମାନେ ସେଥିରେ ବହୁକାଳ ପଡ଼ି ରହିବେ ।

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بَعِيرَ الْحَيِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ
يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ وَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٥﴾

يُنَبِّئُ أُولَئِكَ بِمَا يَنْتَظِرُ ۖ رَسُولٌ مِنْكُمْ يَصْطُورُ عَلَيْهِمْ
أَبْنَىٰ قَسَبٍ ۖ أَتَقْنَىٰ وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَحْبَبُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ଯେ ନିଧାତା ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ବରଂ ସେ କର୍ମ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଭଲକରି କୌଣସି ଜାତିର ପରମାତ୍ମାରେ ହାସଲ କରି ହେଉଥାଏ ।। ଯେତେ କୌଣସି ଜାତି ପୃଷ୍ଠାକର୍ମ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବା ତେବେ ସେହି ଜାତିର ବିନାଶ ଅବଶ୍ୟମ୍ବ । ଅବ ଏବ ସମୟର ଅର୍ଥ ସେହି ବିଧାନ ଯାହା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଜାତିର ପରମାତ୍ମାରେ ହାସଲ କରି ହେଉଥାଏ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ତଥା ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୨୭, ୨୮ ଓ ୩୨ରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ହେ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ’ ପ୍ରତି ଚିହ୍ନିତ ଯେ ଏଠିରେ ସ୍ବରାଜ୍ୟ ଆଦମଙ୍କ ଠିକ୍ ପରେ ସୁଦୂର ଅନ୍ତଃରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ସ୍ବରାଜ୍ୟ ମହାଦେବ ସମୟର ଓ ତାହା ପରେ କହୁ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କୁହାଯାଇଛି ।

୩୮. ସୁତରାଂ, ଯେ ଅଲ୍ଲୁଖ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ବା ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ? ସେମାନେ ନିଜେ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ନିଜର ଭାଗ ପାଇଥିବେ ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଡରୁଥିଲ ସେମାନେ କାହାନ୍ତି ?” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ସେମାନେ ତ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି”, ସେମାନେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ଯେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ।

୩୯. (ଅଲ୍ଲୁଖ ସେମାନଙ୍କୁ) କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରବେଶ କର”; ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦଳ (ନରକରେ) ପ୍ରବେଶ କରିବ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ନିଜର ଭଗିନୀ (ଦେବ)କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବେ, ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରେ) ପ୍ରବେଶ କରି ସାରିଥିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବଶେଷ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦଳ ସମ୍ମୁଖରେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲେ, ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକରେ ବନ୍ଦୁ ରୁଣ ଶାସ୍ତି ଦିଅ”, ସେ (ଅଲ୍ଲୁଖ) କହିବେ, “ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଧିକ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କାହା ନାହିଁ ।”

୪୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଦେବ) ସେମାନଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ (ଦେବ)କୁ କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ନାହିଁ (ଯୋଦ୍ଧା) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ”; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَتْلَوْنَ نَجْمَهُمْ فَيَقُولُونَ مِمَّا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَهُمْ يَدْعُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا كُؤُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لُخْرِهِمْ مَا كَان لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

୧. ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ‘ଇ’ପୁରା’ ଶବ୍ଦର ଉଭୟ ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟାକୁ ବୁଝାଏ । ସତ୍ୟ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେ କଣେ ବକ୍ତା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କିଛି କହିଥାନ୍ତି ଯାହା ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱକୃତରେ ତାହା ବକ୍ତା ସେହି ବିଷୟ କହିନାହାନ୍ତି । ସେହିପରି ମିଥ୍ୟା, ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେ ଯେହି ବିଷୟ ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କିଛି କହୁନାଏ ସେହି ବିଷୟଟି ସ୍ୱତଃ ମିଥ୍ୟା ଓ ବକ୍ତା ସେହି ବିଷୟକୁ ଆଦୌ କହିନାହାନ୍ତି ।

୨. ଶାସ୍ତିଭୋଗ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ସେହି ଶାସ୍ତି ସର୍ବଦା ଅଧିକ କଷ୍ଟଦାୟକ ପ୍ରକାର ହୁଏ, କାରଣ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ପ୍ରକାର ଶାସ୍ତି ଅସହ୍ୟ, ଯେପରିକି ସନ୍ତ୍ୟକ ରୋଗୀ ଚିକିତ୍ସାରେ ଯେ ଅଳ୍ପ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ରୁକ୍ଷରେ ତା’ରୋଗ ଅଧିକ କଷ୍ଟଦାୟକ ।

୧୫:୪

୪୧. ବାସ୍ତବିକ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅହଂକାରପୂର୍ବକ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶର ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁଳ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସୂଚିତକ୍ଷ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ ପ୍ରବେଶ ନ କରିଛି; ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରୁ ।

୪୨. ନରକ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶଯ୍ୟା ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାରି ଆବରଣ ରହିବ; ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରୁ ।

୪୩. ଏବଂ ସେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଓ ସରକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଯେ ଆମେ କାହାରିକୁ ତାହାର ସାଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ଵ ନ୍ୟସ୍ତ କରୁ ନାହିଁ; ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ।

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଦେହର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ରୋହ ଭାବକୁ ଦୂର କରି ଦେବୁ; ସେମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଅର୍ଥାର୍ଥ ବୈକୁଣ୍ଠରୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ନ ଥା’ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ କଦାପି ଏହି ପଥପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ; ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ରଘୁଲମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ଆଗମନ କରିଥିଲେ”; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହି ଦିଆଯିବ, “ଏହା ହିଁ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଯାହାର ଦାୟାଦ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କରାଯାଇଛି ।”

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا وِزْرًا ۚ وَسَعْيًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٣﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ يُخْرِجُ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارَ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ ۚ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تَتَكَلَّمُ الْجَنَّةُ أَوْ رُسُلُهَا

﴿٤٤﴾

୧. ଅର୍ଥାର୍ଥ ନିଜ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ମନେ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ କରୁଣା କଲେ ତାହା ସମ୍ଭବ ।

୨. ପୃଷ୍ଠାରେ ଝରଣା ଆଦି ଜଳସ୍ରୋତର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି ଜମିଦାର ବା ସରକାର; କିନ୍ତୁ ପରଲୋକରେ ଯେଉଁଠି ଝରଣାକୁ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ଜଳପାନ କରିବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ରହିବ ।

୪୫. ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ନରକବାସୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ଆମେମାନେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପାଇଲୁ, ତୁମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ, କ’ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପାଇଲ ?” ସେ (ନରକବାସୀ)ମାନେ କହିବେ, “ହଁ”, ତତ୍ପରେ ଜଣେ ଘୋଷଣାକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଛୁସ୍ତରେ କହିବ, “ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଭିଶାପ ହେଉ ।”

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنِ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

୪୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପଥରେ କୁଟିକତା ଖୋଜନ୍ତି, ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି ।

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْآخِرَةُ كَيْفَ هُمْ ۝

୪୭. ଏବଂ ଏ ଉଭୟ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ଓ ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପରଦା ଥିବ, ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଥିବେ, ଯେଉଁମାନେ କି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମନ୍ତ୍ରକର ଲକ୍ଷଣରୁ ଜାଣି ପାରୁଥିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କୁ (ଦେଖି) ଡାକି କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ ;” ସେମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯିବାକୁ ଆଶାବାରୁ ଥିବେ ।

وَيَنْبَغِي لَهُمْ أَنْ يُعْرِفُوا كَلَامَ رَبِّهِمْ ۚ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ ۚ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۝

୪୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ-ମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ନରକବାସୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର ନାହିଁ ।”

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

୧. କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ “ଆରାଫ” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଏହିପରି କରିଛନ୍ତି: ଏପରି ସ୍ଥାନ ଯହିଁରେ ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ରହିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅର୍ଥର ଯଥାର୍ଥତା ସନ୍ଦେହରେ କେତେକ ସମାଧାନ ନାହିଁ । ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆୟତରୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଏହା ସ୍ଥାୟୀକ କୋପହେବ । ସେଠାରେ ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ କଥୋପକଥନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଓ ସର୍ବସ୍ୱଶାନ୍ତିର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତଥା ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ କାରଣ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ସବେଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବେ । ନିଜେ ବିପଦ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ କ’ଣ କେହି ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରେ ? ତେଣୁ ଆରାଫରେ ଅବସାପିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଜ ସନ୍ଦେହରେ ଚିନ୍ତିତ ନଥିବା ଯୋଗୁଁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ସବେଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବା ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମର୍ଯ୍ୟାଦା ନିଶ୍ଚିତ ଭୁଲ ବହୁ ଉଛରେ । କେତେକଙ୍କ ମତରେ ସେଠାରେ ଅବସାପିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ନବି । ଏହା ଅଧିକ ସମାନ୍ତ ମନେ ହେଉଛି । ତେଣୁ ନବି ଓ ଶାହମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ନିମ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଯାଇ ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆରାଫରେ ରଖିଯିବା ଆଦୌ ଗୁହ୍ୟତା ନୁହେଁ ।

ରୁ : ୬

୪୯. ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦା-ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନେ କେତେକ ନରକବାସୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ଦ୍ଵାରା ଜାଣି ପାରି ସେମାନଙ୍କୁ ଚାକି କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବା ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧକାର ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳପ୍ରଦ ହେଲା ନାହିଁ।”

وَنَادَىٰ اصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجُلًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
قَالُوا مَا آفَأَكُنْتُمْ جَعَلَكُمْ مَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٩﴾

୫୦. ତେତୁପରେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସଙ୍କେତ ଦେଇ ନରକବାସୀଙ୍କୁ କହିବେ ଯେ “କ’ଣ ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଥିଲୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରିବେ ନାହିଁ ? ତେତୁପରେ ଅଲ୍ଲାହ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ ଯେ “ତୁମମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କର ? ତୁମମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତୀତର କୌଣସି ଘଟଣା ଦୁଃଖିତ କରିବ ନାହିଁ।”

أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٠﴾

୫୧. ଏବଂ ନରକବାସୀମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ଜଳ ନିଷେଧ କର, କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତହିଁରୁ କିଛି ଦିଅ” ; ସେମାନେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଦୁଇ ଗୋଟି ବସ୍ତୁକୁ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ଅବିଧି କରିଛନ୍ତି।”

وَنَادَىٰ اصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ فِضْوَا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَزَمَهُمَا
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٦١﴾

୫୨. ସେଉଁମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଜ୍ଞାତା କୌତୁକ କରି ରଖିଥିଲେ ଓ ପାଣିର ଜୀବନ ସେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଆମେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ଯେପରି ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ଦିବସର ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭାବନାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ଓ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଜିଦରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا فَأَيُّ يَوْمٍ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٦٢﴾

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ମହାନ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥୁଛୁ ଯାହାକୁ ଆମେ ସ୍ଥାନ ବଳରେ ଏପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥୁଛୁ ଯେ ତାହା ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟପଥ ଓ କରୁଣା ହେବ ।

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ غُلَمٍ هُدًى وَ
رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٣﴾

୪୪. କ'ଣ ଏମାନେ ଏହି ଗୁରୁତର ସତ୍ୟତାକୁ (ପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି ? ଯେଉଁ ଦିନ ଏହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ପୂର୍ବ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ସେମାନେ କହିବେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାୟାନୁସାରେ ଯାହା କିଛି କହୁଥିଲେ ସତ୍ୟ କହୁ ଥିଲେ ; ସୁତରାଂ କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପୁରାରିଶକାରୀ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପୁରାରିଶ କରିବେ ? ଅଥବା କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ପୃଥିବୀକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ ? ତାହା ହେଲେ ଆମେମାନେ ଯାହା କିଛି (କ୍ଷୁଦ୍ର) କର୍ମ କରିଥିଲୁ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ (ସର) କର୍ମ କରିପାରୁ” ; (ଉପରୋକ୍ତ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବାସ୍ତବରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ଆଜି ତାହାକୁ ସେମାନେ ହରାଇଲେ ।

ରୁ : ୭

୪୫. ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲା ଅଛନ୍ତି ଯେ କି ଛଅ ଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ତତ୍ପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବୃହତ୍ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେ ଦିନକୁ ରାତ୍ରି ଝାରିଆ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରନ୍ତି ଯାହା ଶୀଘ୍ର ତାହାର ଅନୁଧ୍ୟାବନ କରେ ; ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ଏ ଗୁପ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ସମସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ (ବିନା ବେତନରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ସମାଜ ପାଇଁ) କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଛନ୍ତି ; ମନେରଖ, ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଓ ବିଧାନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ; ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲା ହିଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ
فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ مَعْمَلُ
غَيْرِ الذِّينِ كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْقَرُونَ ۝

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعْطِي الْيَلَّ الْهَارَ
يُظِلُّهُ حَيْثُ شَاءَ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ
بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ۝

୧. ଏହି ଅବଧୂର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କେତେ ତାହାକୁ କଳନା କରବା, କଳ୍ପନା କରିବା ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ହେଉପରେ (୨୨:୪୮ ଦ୍ୱିତୀୟ) ବା ପରାଶ ହଜାର ବର୍ଷ ହେଉପରେ (୭୦:୫ ଦ୍ୱିତୀୟ) । ପୃଥିବୀ ଥରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚାରିପଟେ ବୁଲି ଆସିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟ ଲାଗେ ତାହାକୁ ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ବୁଝେ ଗଣନା କରାଯାଏ । ସେ ଦିନରେ ଏହି ଆୟତରେ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆୟତରେ କୌଣସି ପୁରନା ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲା ତାଙ୍କ ବିବସର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଭାବରେ ପୂରାଇ ନାହାନ୍ତି । କେତେକ ଘଟେ ଏହା ଏକ ହଜାର ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କେତେକ ଘଟେ ପରାଶ ହଜାର ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଘଟେ ଇସ୍ଲାମ୍ ପାର୍ଶ୍ୱ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ହେଇପାରେ । ପୃଥିବୀ ଚାରି ପାର୍ଶ୍ୱଟିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଇସ୍ଲାମ ବର୍ଷ ବିବିଧଭାବେ ବୋଲି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଲୋଚ୍ୟ ଛଅଗୋଟି ଅବଧୂର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କେତେ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କଳନା କରିବା ଏକ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ଆମେମାନେ କେବଳ ଏତିକି କହିପାରିବା ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଛଅଗୋଟି ବର୍ଷ ସମୟ-ଚକ୍ର ଲାଗିଥିଲା ।

୫୬. ତୁମେମାନେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଳାପ କରି ଓ ଗୋପନରେ ତାଙ୍କ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ସାମା ଅତିକ୍ରମକାରୀମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୭. ଏବଂ ଶୁଙ୍ଖାଲା ସ୍ଥାପନ ହେବା ପରେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହାକୁ ଭୟପୂର୍ବକ ଓ ଆଶାବାନ୍ ହୋଇ ତାଙ୍କ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କରୁଣା ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।

୫୮. ଏବଂ ନିଜର କରୁଣା (ବର୍ଷଣ) ପୂର୍ବରୁ ସେ ବାୟୁକୁ ସୁସମାଚାର ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେ (ବାୟୁ) ଭାରାନ୍ତର ମେଘମାଳାକୁ ଉତ୍ତାଳନ କରେ (ସେତେବେଳେ) ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ମୁତ ଦେଖିବା ପରିଚାଳିତ କରୁ, ଏହା ପରେ ଆମେ ସେଥିରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରୁ; ତତ୍ପରେ ଆମେ ଏହି ଜଳ ଡୁରା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ; ଏହିପରି ଆମେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରୁ ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବ ।

୫୯. ଏବଂ ଉକ୍ତ ଦେଶ (ଯାହାର ମାଟି ଉର୍ବର) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ପ୍ରସ୍ତର ପରିମାଣରେ ଉଦ୍ଭିଦ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ସେ (ଦେଶ) ଯାହାର ମାଟି ଅନୁର୍ବର ତାହା ନିକୃଷ୍ଟ ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ କୃଷି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ।

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ خَافَ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُفِّتُ بِهِ السَّيِّدَاتُ فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي خَبَثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا كَيْدًا ۚ كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

୯. ସକାଶ୍ୟ ସାଥୀନ ବା ମିନତି କରିବା ସକଳଣ 'ବିଳାପ' ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି କାରଣ ସକାଶ୍ୟରେ ହିଁ ମଣିଷ ବିଭିନ୍ନ ସକାର ଭାବଭଙ୍ଗ କରିପାରେ, ଅସକାଶ୍ୟରେ ତାହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଅସକାଶ୍ୟ ସାଥୀନ ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ବିନପ୍ରତା ସଦକାରେ କରାଯାଏ ।

୧୦. ମୂଳ 'ମୁତସିନ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ: ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ସବୁ ସର୍ବ ପାଳନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରେ । ତେଣୁ ମୁତସିନ ଶବ୍ଦକୁ ଏହି ସ୍ୱରୂପ ମିଳୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣା ପାପ ଭାରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂର ମିଡିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତଥା ପୁଣ୍ୟ ଭାରି ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂର। ସାପ୍ତ ଆଶାରେ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବସର୍ବ ମିନତି କରୁଥାଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ବହୁତ ସେପରି କରୁଣା ସ୍ତବ ବିଶେଷରେ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଯେ ଦେଖଣାହାରୀ ଆତ୍ମନିତ ହୋଇଯାଏ ।

୧୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେପରି ଦେଶ ଯେଉଁଠିରେ ଅନାଦୃଷ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ତାହା ମୃତସ୍ଥାୟ ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୋଇ ମରୁଡ଼ି ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଶିକାର ହୋଇଥିଲା ।

୧୨. ଏହାର ଅର୍ଥ ଅଲ୍ଲାହ ମୃତସ୍ଥାୟ ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ୍ ସ୍ଥାନ କରିଥାଆନ୍ତି । ସ୍ଥଳର ପକ୍ଷେ ଏଠାରେ ପରଲୋକ ସମ୍ଭବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇନାହିଁ । ଯଦି ସେପରି କରାଯାଇଥାନ୍ତା ତେବେ 'ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା କାରଣ ପରଲୋକ ମାନବ ଦୃଷ୍ଟିର ଅବଗତରେ ଅବସ୍ଥିତ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ଯେଉଁ ଜୀବନ ଲାଭ ହେବ ତହିଁକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଗହକାଳରେ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୩. ବା'ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ 'ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ' ବାକ୍ୟ'ର ସ୍ପଷ୍ଟ ମର୍ମ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଭୂମିରେ ଯେଉଁ ସକାର ଉତ୍ପାଦିତା ଶକ୍ତି ଉଷାଯାଏ ତତ୍ତତ୍ତ୍ୱର ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ହୁଏ ।

ରୁ : I

୬୦. ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମକୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁ ; ଏହାପରେ ସେ (ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାନ୍ ଦିବସର ଶାସ୍ତି ଅବତାର୍ଥ ହେବା ସଂକ୍ଷାତରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٥٠

୬୧. ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁ ଅଛୁ ।”

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٥١

୬୨. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମ ଠାରେ କୌଣସି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉ ନାହିଁ ; ବରଂ ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ (ପ୍ରେରିତ) ରସୁଲ ଅଛୁ ।”

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ٥٢

୬୩. (ଏବଂ) “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଅଛୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନରୁ ଆମେ ଯାହା ଜାଣୁ, ତୁମେମାନେ ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ ।”

أُبَيِّنُكُمْ لِرِسَالَتِي رَبِّي وَأَنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٥٣

୬୪. “କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏହି ବିଷୟ ପାଇଁ ବିଚ୍ଛିତ୍ତ ହେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀ ଅବତାର୍ଥ ହୋଇଅଛି ଯେପରି କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇବେ ଏବଂ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ଧର୍ମତାରୁ ହେବ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରା ହେବ ?”

أَوْحِبُّكُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٥٤

୬୫. କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ; ସୂଚନା ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ସହଚରମାନଙ୍କୁ ନୌକା ମାଧ୍ୟମରେ ରକ୍ଷା କଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କଲୁ, ସେମାନେ ଏକ ଅସ୍ଥ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ ।

كَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ٥٥

ସ୍ୱ: ୯

୬୭. ଏବଂ ଆମେ ଆଦଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ହୁଦକୁ (ରହୁଲହୁଦେ) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

୬୭. (ବାପର) ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ହେ ହୁଦ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ବୋକାମିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁଅଛୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ମନେ କରୁ ଅଛୁ ।”

୬୮. ସେ (ହୁଦ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମଠାର ବୋକାମିର କୌଣସି ବିଷୟ ନାହିଁ; ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ) ରହୁଛୁ ଅଛୁ ।”

୬୯. “ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ହିତାକାଂକ୍ଷା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଛୁ ।

୭୦. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହି ବିଷୟ ପାଇଁ ବିସ୍ମିତ ହେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଯେପରି କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆସନ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତର୍କ କରାଇବେ ? ଏବଂ ସ୍ୱରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ରଖିଥିଲେ; ସୂତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ସ୍ୱରଣ କର ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।”

وَالِىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٧﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِيْنَ ﴿٦٨﴾

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَبِكُنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿٦٩﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّيٰ وَإِنَّا لَكُم نَاصِحٌ أٰمِيْنَ ﴿٧٠﴾
أَوْعِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ ۖ وَزَادَكُمْ فِي الْغَلَقِ بَضْطَةً ۖ فَآذِكُرُوا ۖ أَلَا لِلّٰهِ لَعْنُكُمْ تَقْلِحُونَ ﴿٧١﴾

୧. ଆରବ ଦେଶରେ ବହୁବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବାସ କରୁଥିବା ଏକ ଜାତିର ନାମ ଆଦ । ଏକଦା ସେମାନେ ବୃହତ୍ତର ଆରବର ଯମେନ, ସିଣିଆ ଓ ମେସୋପଟାମିୟାର ଉର୍ବର ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହୁ କରୁଥିଲେ ।

୨. ‘ହୁଦ’ ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷାତ୍ମକମେ ଯଜ୍ଞରତ ବୃହତ୍ତର ସମ୍ରାଟ ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ ।

୩. ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁବାଦ ହେଉଛି, ତୁମମାନଙ୍କର ବଂଶଧରଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଇବାପାଇଁକମାନେ ତତ୍ତ୍ୱ ଅର୍ଥ ସମ୍ପଦରେ ଅବତର ହେବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଆମେମାନେ ବିପ୍ଳବଶରେ ଏହି ଅନୁବାଦକୁ ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ।

୭୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ହେ ହୁଦ୍ !) କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଥିପାଇଁ ଆସିଅଛ ଯେ ଆମେମାନେ ଜଣେ ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବୁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ, ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ? ସୁତରାଂ ତୁମେ ଯଦି ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭୟ ଦେଖାଇଛ ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସ ।”

୭୨. ସେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରାପରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସ୍ତି ଓ ବିପତ୍ତି ଆସିଅଛି ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସେହି ନାମଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚ କରୁଅଛ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲ ?” ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି, ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ଆମ ସକାଶେ ଶାସ୍ତିକୁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶାସ୍ତିକୁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଅଛୁ ; (ଏବଂ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ କାହାର ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ।)”

୭୩. ପରିଶେଷରେ ଆମେ ନିଜ କରୁଣା ବଳରେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ସହଚରମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲୁ ।

ରୁ : ୧୦

୭୪. ଏବଂ ଆମେ ‘ସମୁଦ’ (ସେମ୍ପ୍ରାୟ) ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସ୍ୱାଲେଃ କୁ ରସୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ସୂଚକ ପ୍ରମାଣ

قَالُوا اجْتَنِبُوا شَيْئًا لِّعَيْنِ اللَّهِ وَحَدَّثَ وَلْنَذَرَكُمْ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا قَاتِنًا بِمَا يَعْبُدُونَ إِن كُنتُمْ
الصَّادِقِينَ ⑩

قَالَ قَدْ وَفَّعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصَبُ
أُبْحَادٍ لَوْ رِئِيَ فِي آسَاءٍ سَيَسُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ النَّظِيرِينَ ⑪

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَائِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ⑫

وَالِى نُوودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقُومُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

୧. ଅନ୍ତରର ପୃଷ୍ଠିମାଞ୍ଚରେ ଏବଂ ୮ ଠାରୁ ଉତ୍ତରକୁ ସିରିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ବିବୃତ ଅଞ୍ଚଳ ରହିଅଛି ସେଠାରେ ଉତ୍ତରର ଉପମାହାରୀ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସମୁଦ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଆଦମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସନ୍ନିହିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ପହାଡ଼ ପର୍ବତ ଉପରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସୁସଂସ୍କୃତ, ଅଧ୍ୟବସାୟୀ ଓ ଧନଶାଳୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ସମାଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ଓ ଗ୍ରାସ୍ତ ଚିତ୍ତରେ ପର୍ବତ ଉପରିସ୍ଥ ଶ୍ରାସ୍ତ ନିବାସରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଜାତୀୟ ଧାର୍ମିକ ମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଜଣାଯିବ ସେ ସେମାନେ ଏକ ବିଶେଷତା ଜାତି ଥିଲେ ।

ଆସିଅଛି ; ଏବଂ ଏହା ଏକ ମାଲ ଓଟ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ପ୍ରେରିତ) ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭୂମିରେ ଚରାବୁଲା କରିବାପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଏବଂ ତାହାର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କର ନାହିଁ, (ଏପରି କଲେ) ତୁମେମାନେ ଯଜ୍ଞବାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।”

୭୫. ଏବଂ ସ୍ମରଣ କର, ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ‘ଆଦ’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କଲେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏପରି) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କଲେ ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାର ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦୂର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲ ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ଖନନ କରି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲ ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ସ୍ମରଣ କର ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବିଶୁଦ୍ଧତା ସୃଷ୍ଟି କରି ଅନ୍ୟାୟ କର ନାହିଁ ।

୭୬. (ତା’ପରେ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ମରଣର) ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୂର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ସ୍ୱାଲୋଚ ଚାଞ୍ଚର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ରସୁଲ ବୋଲି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ?” ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାହା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି ଆମେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ।”

୭୭. (ଏହାପରେ) ଅହଙ୍କାରୀମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କର, ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁ ।”

୭୮. ତା’ପରେ ସେମାନେ ମାଲ ଓଟର ଗୋଢ଼ିକୁ କାଟି ଦେଲେ ଏବଂ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅବହେଳା କଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, “ହେ ସ୍ୱାଲୋଚ ! ଯଦି ତୁମେ (ପ୍ରକୃତରେ) ରସୁଲ ହୋଇଥାଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ଆମକୁ ଭୟଭୀତ କରାଉଅଛ ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଅ ।”

هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْتَوْهَىٰ بِسُوءِ فِعْلِكُمْ عَذَابَ الْإِيمِ ①

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سُوءِهَا بُسُوءًا وَتَخُونُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْسُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ②

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَظَعُوا لِمَنْ أَمِنَ مِنْهُمْ أَعْلَمُونَ أَنَّ طُحَيًّا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ③

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنُوا بِهِ كَرِهُونَ ④

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُضْحِكُونَ ۖ إِنَّا بِمَا تَعْبُدُونَ إِنَّا كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ⑤

୧. ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ଓଟ ପହିତ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶତ୍ରୁତା ନ ଥିଲା । ଓଟକୁ ମାରିଦେବା ମଧ୍ୟ ଏକ ବଡ଼ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ସ୍ୱଲୋଚ ସେହି ଓଟ ଉପରେ ବଡ଼ ଦେଶରେ ଧର୍ମସମ୍ପର୍କ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ କିପରି ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ସମ୍ପର୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଓ ଗୋମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କିପରି ତାଙ୍କର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସେହି ଓଟଟିକୁ ମାରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା ।

୭୯. ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିକମ୍ପ କରାଯିବ କରାଯିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଘରେ ଆଖୁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ ।

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَيِّنَ ۝

୮୦. ତା'ପରେ ସ୍ଥାନେଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିତ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ହିତାକାଂକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହିଁ ।”

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحَةَ ۝

୮୧. ଏବଂ (ଆମେ) ଲୁତକୁ ମେଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ରପ୍ତାଇ ଭାବରେ) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏପରି ନିର୍ଲଜ୍ଜ କର୍ମ କରୁଅଛ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିବାରେ କେହି କେବେ କରି ନାହିଁ ?”

وَلَوْ كُنَّا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقُكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْغَالِيَنَ ۝

୮୨. “କଣ ତୁମେମାନେ କାମତୃଷ୍ଣା ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଅଛ ? ବରଂ (ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ) ତୁମେମାନେ ଏକ ସାମା ଅତିକ୍ରମକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الْبِزَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۝ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ۝

୮୩. ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ କେବଳ ଏତିକି କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁତ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କୁ) ସହରରୁ ବିତାଡ଼ିତ କର ; ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପବିତ୍ରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ।”

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا اَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ۝

୯. ଶାସ୍ତି ବିଧାନ କରାଯିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଆଖୁମାଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଘର ପଡ଼ିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ଅନୁତାପ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଚଡ଼ି ଯାଇଥିଲା । ଘରରେ ସେହି ଅନୁତାପର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ରହିଲା ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମରି ଯାଇଥିଲେ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ଯୋଗୁଁ ଘରସବୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ।

୮୪. ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗକୁ ମୁକ୍ତି ଦେଲୁ ; କାରଣ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ) ପଶୁଚାତୁର୍ଭୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

فَأَجْنِبْنَاهُ وَاهْلَئِهِ إِذَا أُمِرَتْ بِهِ كَذَلِكَ مِنَ الذِّكْرِ ۝

୮୫. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୃମିକମ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଶିଳା ପ୍ରସ୍ତ କରିଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଦେଖ ଯେ ଦୋଷୀମାନଙ୍କ ପରିଶାମା କିପରି (ଭୟାବହ) ହୋଇଥିଲା ।

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ ۝
الْمُجْرِمِينَ ۝

ରୁ : ୧୧

୮୬. ଏବଂ ଆମେ “ମଦୟନ” ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ‘ସୁଏବ’କୁ ମଧ୍ୟ (ରବୁଲ ଭାବେ) ପ୍ରେରଣ

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَوْمَ اعْبُدُوا اللَّهَ

୧. ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ରୁତବ୍ ସେଠାରୁ ଚାଲିଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି କନ୍ୟା ସେହି ସହରରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କଲେ ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ମମତା ଯୋଗୁଁ ସେ ପଛରେ ରହିଥିଲେ । ଫଳରେ ସେ ଶାନ୍ତିର କବଚିତ ହେଲେ ।

୨. ହଜରତ ରୁତବ୍ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଏକ ସହସ୍ର ଭୁକମ୍ପ ଆସିଥିଲା ଯାହା ସ୍ମୃତ୍ୟୁକ୍ତ ଧୂସରିଧୂସ କରିଦେଇଥିଲା । ସାଧାରଣତଃ ଭୁକମ୍ପ ଯୋଗୁଁ ସ୍ମୃତ୍ୟୁକ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ଆଦି ବହୁ ଉଚ୍ଚତର ଚରଣିତ ହେଇ ଚଳନ୍ତୁ ଉପରକୁ ଉଠି ଯାଆନ୍ତି ଓ ଶିଳା ବୃକ୍ଷ ହେଉଛି । ଅନୁଗୁପ ଭୁକମ୍ପ ପ୍ରମାଣ, କାହାଠାରୁ ଓ କାହାଠାରୁ ହୋଇଥିଲା ।

୩. ଚୋରାଟ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଦୁଇ ପତ୍ନୀ ହଜରତ ସାରା ଓ ହଜରତ ହାଜରା ବ୍ୟତୀତ କହୁରା ନାମ୍ନା ଅନ୍ୟ ଦେଶ ପତ୍ନୀ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ମଦୟନ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ହିଜାଜର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ବାହା ପାଲେଷ୍ଟାଇନର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳରେ ବସତି ଗ୍ରାସନ କରିଥିଲେ । ହଜରତ ସୁଏବ ସେମାନଙ୍କ ଜନ୍ମରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ମଦୟନଙ୍କ ନାମାନ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କ ସହରର ନାମ ଥିଲା ମଦୟନ । ମଦୟନ ସେହିଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ଓ ସେଠାକାର ଅଧିକାଂଶ ନିବାସୀ ଇସମାୟିଲଙ୍କ ବଂଶଜ ଥିଲେ ।

ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଅନ୍ୟତମ ପତ୍ନୀ କହୁରାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ବଂଶରେ ହଜରତ ସୁଏବ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ମଦୟନ ବା ଆଧୁନିକ ମଦିନା ସହର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଇସମାୟିଲ ବଂଶଜ ଲୋକେ ଅର୍ଥାତ୍ କୁର୍ଦ୍ଦିଶ ବଂଶର ଲୋକେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଘରଣୀ ସହିତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଘରଣୀବଳୀର ଅନେକ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଅଛି । ସେପରି ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶ୍ଵାସରତ ଲୋକ ସହରବାସୀ କରିଥିଲେ ଓ ଉଭୟେ ମଦିନାକୁ ହିଜରତ କରିଥିଲେ ।

କରିଥିଲୁ: ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମାଣ ଆସିଅଛି, ତେଣୁ ଯଥାର୍ଥ ମାପ ଓ ଓଜନ କର ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉଣା କରି ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଶୁଖିଲା ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ଅଟେ ;

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيِزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑥

୮୭. “ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିବା ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥକୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଥରେ ବସ ନାହିଁ ଓ ସେଥିରେ କୁଟିଳତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ; ଏବଂ ସ୍ୱରାଶ କର, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଥିଲ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସର୍ବଦା ମନେରଖ ଯେ ବିଶୁଦ୍ଧତାକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କିପରି ଭୟାବହ ହୋଇଥାଏ ।”

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُوهَا عِوَجًا
وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ⑦

୮୮. “ଏବଂ ଯାହା ଘେନି ଆମେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଦଳ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ କୌଣସି ଦଳ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ) ନିଶ୍ଚିତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଧର ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ନିଶ୍ଚିତକାରୀ ।”

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ
بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ⑧

ଭାଗ-୯

୮୯. ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅହଙ୍କାରୀ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସୁଏବ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଓ ତୁମ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦେବୁ ; ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେବ;” ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେ (ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ) ଅପସ୍ୟଦ କରିବୁ ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦେବ ?”

୯୦. (ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ) ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପରେ ଯଦି ଆମେମାନେ ତୁମ ଧର୍ମକୁ ଫେରିଯାଉ, ତେବେ ତୋହାର ଅର୍ଥ ତୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ବରଂ ଏହା ହେବ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ସେ (ପୂର୍ବତନ ଧର୍ମ) ଆଡ଼କୁ ଫେରିବା ଆମମାନଙ୍କର ସାଧ୍ୟାତୀତ ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଅଛି ; ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁ, (ଏବଂ କହୁ), “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର, ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ।”

୯୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଏବଙ୍କ) ସଂପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସୁଏବଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ।”

୯୨. ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏକ) ଭୂମିକମ୍ପ କବଳିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଘରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାଦି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ ।

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِقَوْمِكَ
إِشْعِيبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا وَلَتُؤَذَّنَ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كُوهِينَ ۝

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَدَلٍ
إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِنْهَا مَنَاسِكًا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعْبُدَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِبَنِ إِسْحَاقَ
سُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ ۝

فَاَخَذَ تَهُمُ الرِّجْفَةُ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَمِينَ ۝

୯୩. ଯେଉଁମାନେ ସୁଏବଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଏପରି ଭାବରେ ଧ୍ବଂସ ହେଲେ) ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ସେଠାରେ କେବେ ହେଁ ବାସ କରୁ ନ ଥିଲେ; ଯେଉଁମାନେ ସୁଏବଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

୯୪. ତା'ପରେ ସେ (ସୁଏବ) ଏହିପରି କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ, "ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାବୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ; ତେଣୁ ଏବେ ଆମେ କିପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବୁ ?"

ରୁ : ୧୨

୯୫. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ସହର ପ୍ରତି କୌଣସି ରହୁଳ ପ୍ରେରଣ କରି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ (ଏପରି ହେଲା ଯେ) ଆମେ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଓ କଷ୍ଟରେ କବଳିତ କଲୁ, ଫଳରେ ସେମାନେ ନମ୍ର ହେବେ ।

୯୬. ଚତୁର୍ଥରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଦୂରବିଚ୍ଛାକୁ ସ୍ୱାଛନ୍ଦ୍ୟରେ ପରିଣତ କଲୁ, ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉନ୍ନତି କରିଲେ ଓ କହିଲେ, "ଦୁଃଖ ଓ ସୁଖ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲା (ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସିଲେ ଏଥିରେ କିଛି ନୂତନତା ନାହିଁ) ; ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ହଠାତ୍ (ଶାସ୍ତିରେ) ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲୁ ; (ଏପରି କାହିଁକି ଘଟିଲା) ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ;"

୯୭. ଏବଂ ଯଦି ସେହି ସହରମାନଙ୍କର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା'ନ୍ତେ ଓ ଧର୍ମଭାବୁ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତୁ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ନବିମାନଙ୍କ ଉପରେ) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ (ଶାସ୍ତିର) କବଳିତ କରିଥିଲୁ ।

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمَّ يَتَخَوُّوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ ﴿٩٦﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمُ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلَتِ رَبِّيْ
وَ نَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اَمْسَ عَلَى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٩٧﴾

وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا اَخَذْنَا اَهْلَهَا
بِالْبَاسِ اَوْ الضَّرَآءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُوْنَ ﴿٩٨﴾

لَمَّا يَدْلُنَا مَكَانَ السَّبِيَةِ الْحَسَنَةِ حَتَّى عَفَوْنَا قَالُوْا
قَدْ مَسَّ اٰبَاؤُنَا الضَّرَآءُ وَالسَّرَآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بِفِتْنَةٍ
وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩٩﴾

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقَرْيَةِ اٰمَنُوْا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٠٠﴾

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଖ୍ୟା ଗଣିଷ ଲୋକମାନେ ସଂଖ୍ୟା ଲାଗିଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବିଚାରିତ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରମ୍ୟ ଦେଖିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ବାସ୍ତବ୍ୟ ନ ଥିଲା । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସଂଖ୍ୟାଗଣିଷ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ଚଳୁଥିବା ବିଚାରିତ କରି ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ କରିଥାନ୍ତି ।

୯୮. ତେବେ କ'ଣ ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକର ବାସିନ୍ଦାମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ଓ ଏହାର ଆଖପାଖ ଲୋକମାନେ) ରାତ୍ରିରେ ଶୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ?

୯୯. ଅଥବା କ'ଣ ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଖେଳୁଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ?

୧୦୦. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲୁଖଙ୍କ କୌଶଳକୁ ସ୍ମରଣିତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ? (ମନେରଖ ଯେ) କ୍ଷତ୍ରିୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଅଲୁଖଙ୍କ କୌଶଳକୁ ସ୍ମରଣିତ ନୁହେଁ ।

ରୁ : ୧୩

୧୦୧. ତେବେ କ'ଣ ପୃଥିବୀର (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ) ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏହି ବିଷୟକୁ ସ୍ମାନ କରିନେଇ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବା ତଥା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମଧ୍ୟ ମୋହର ଲଗାଇ ପାରୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ସଦୃଶଦଶା ଶୁଣି ପାରିବେ ନାହିଁ ?

୧୦୨. ଏଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ସହର ଯାହାର ଖବର ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କର ରହୁଥିବାମାନେ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ତାହାକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରିନେଇ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଆଦ୍ୟରୁ ଅସ୍ୱାକାର କରିଥିଲେ ; ଏହିପରି ଅଲୁଖ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ମୋହର ମାରିଥାଆନ୍ତି ।

୧୦୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ (ନିଜ) ଅଜ୍ଞାକାର ପାଳନକାରୀ ଭାବରେ ପାଇନାହିଁ ; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଜ୍ଞାକାର ଲଘନକାରୀ ହିସାବରେ ପାଇଅଛୁ ।

أَفَمِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسًا بَيِّنًا وَهُمْ يَابِسُونَ ﴿٩٨﴾

أَوْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسًا ضَعِيفًا وَهُمْ يَكُفُّونَ ﴿٩٩﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَهُمْ بِدُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٠١﴾

لَيْلِكَ الْقُرَىٰ تُقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ ۚ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٣﴾

୧. ହଜରତ ସୁଏବଙ୍କ ସହରର ପରିଶାମ ଦେଖିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମକ୍କା ଓ ତାହାର ପାଣ୍ଠିବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ତଥାପି ଶିଖି ପାଇପାରିନେଇ ନାହିଁ ।

୨. ଭାରତରେ ଦୂତ୍ରହର ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ହଜରତଙ୍କର ବା ନିଜ ନିଜ ବାସସ୍ଥଳରେ ପଶା ଅଟି ଖେଳନ୍ତି । ସେଥିରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏ ଜାତି ମଧ୍ୟ ବେପାର ବଣିଜ କରୁଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଶଳିକ ରୀତି ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ।

୧୦୪. ଚନ୍ଦ୍ରପରେ ଆମେ ଏ (ନବି)ମାନଙ୍କ ପରେ ମୁସାଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଫିରାଉନ ଓ ତାହାର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଲେ; ଅତଏବ, ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କାକାରମାନଙ୍କ ପରିଣାମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହୋଇଅଛି ।

୧୦୫. ଏବଂ ମୁସା କହିଲେ, “ହେ ଫିରାଉନ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ରତ୍ନ ଅଛୁ ।”

୧୦୬. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସତ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନ କହିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସିଅଛୁ; ଅତଏବ ଆମ ସହିତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କର ।”

୧୦୭. (ଫିରାଉନ) କହିଲା, “ଯଦି ତୁମେ ଲୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଅଛ, ଓ ଯଦି ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କର ।”

୧୦୮. ତା’ପରେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା) ନିଜର ଲାଠିକୁ (ଭୂମିରେ) ପକାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ସହସ୍ରା ତାହା ଏକ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ସର୍ପ (ସବୁଜ) ଦେଖାଗଲା ।

୧୦୯. ଏବଂ ତା’ପରେ ସେ ତା’ଙ୍କ ହାତ ବାହାର କଲେ ଏବଂ ତାହା ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧୂଳା ଦେଖାଗଲା ।

୧୧୦. ଏଥିପୋଷ୍ଟି ଫିରାଉନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଏ କଣେ କୁଶଳା ଯାଉକର ।”

୧୧୧. “ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି, ଅତଏବ ତୁମେମାନେ (ତା’ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) କ’ଣ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଅଛ ?”

୧୧୨. “ସେମାନେ (ଫିରାଉନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ମୁସାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଭାଇଙ୍କୁ ଜିଛି ଅବସର ଦିଅ, ଏବଂ ସବୁ ସହରକୁ ଧେଣୁରାକାରମାନଙ୍କୁ ପଠାଅ ।”

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٤﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جُنِئْتُم بِبَيْتِنَا مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٦﴾

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٧﴾

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿١٠٨﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنُّظَرِ ﴿١٠٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَيَكْذُوبٌ ﴿١١٠﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١١﴾

قَالُوا أَرْجُوا وَأَحَاةَ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَبِيرِينَ ﴿١١٢﴾

୧. ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁସା, ଫିରାଉନ ପାଖକୁ ଗଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେବା ତାଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା, ବରଂ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ତାଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରପର ସେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବସର ଗୃହେ ସେବିତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ମିଶରବାସୀଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ରହିଥିଲେ ସେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ଗୋଟିକୁ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । ଫଳରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ମିଶର ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ପରେ ମିଶରବାସୀଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ଆଉ ସମ୍ପର୍କ ରହିଲା ନାହିଁ ।

୧୧୩. “(ଯେପରି) ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୁଝାଇ ଯାହୁକରକୁ ଘେନି ଆସିବେ ।”

يَأْتُوكَ بِكُلِّ شَجَرٍ عَلِيمٍ ﴿٣٠﴾

୧୧୪. ଏବଂ (ଏହି ଚେଷ୍ଟା ଫଳରେ) ଯାହୁକରମାନେ ଫିରାଓନ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ଜୟଲାଭ କରିବୁ, ତେବେ କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ?”

وَجَاءَ التَّحَرُّهُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٣١﴾

୧୧୫. ସେ (ଫିରାଓନ) କହିଲା, “କାହିଁକି ନୁହେଁ, ଓ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ହୋଇଯିବ ।”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٣٢﴾

୧୧୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା! କ’ଣ ତୁମେ ପ୍ରଥମେ (ଲାଠି) ଫୋପାଡ଼ିବ ନା ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଫୋପାଡ଼ିବୁ ?”

قَالُوا يٰمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ مَعْنِ الْمُلقِينَ ﴿٣٣﴾

୧୧୭. (ମୁସା) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ (ପ୍ରଥମେ) ଫୋପାଡ଼ି”; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ଲାଠି ଓ ଦଉଡ଼ି ଫୋପାଡ଼ିଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଖିକୁ ମାୟାଗ୍ରସ୍ତ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରିଲେ ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଏକ ମସ୍ତବତ୍ ମାୟାଜାଲ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ ।

قَالَ القُوا ۖ فَلَمَّا اَلْقَوْا سَحُرُوا اَعْيَنَ النَّاسِ وَاسْتَهْبَهُهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿٣٤﴾

୧୧୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କହିବୁ, “ତୁମେ ନିଜର ଲାଠି ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅ”; ତା’ପରେ ସେ ଏହା କରିବାରୁ ଦେଖାଗଲା ଯେ ତାହା ଯାହୁକରମାନଙ୍କର ମାୟାକୁ ଗ୍ରାସ କରିଯାଉଛି ।

وَاَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٣٥﴾

୧୧୯. ଅତଏବ, ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ସେ ଯାହୁକରମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ତାହା ବୃଥା ହୋଇଗଲା ।

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

୧୨୦. ସୁତରାଂ ସେ ଯାହୁକରମାନେ ପରାଜିତ ଏବଂ ଲାଞ୍ଜିତ ହେଲେ ।

فَعْلَبُوا هَٰذَاكَ وَانْقَلَبُوا صُغِيرِينَ ﴿٣٧﴾

୧୨୧. ଏବଂ ସେ ଯାହୁକରମାନେ (ଆଶ୍ଚାତ୍ସ୍ୟ ହୋଇ) ସିଂହାସନ କଲେ ।

وَالْقَى التَّحَرُّهُ يٰحْيِيَّيْنَ ﴿٣٨﴾

୧. ଏହାର ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ତା’ର ସଭାର ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ସ୍ମୃତି ପକ୍ଷେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଦଉଡ଼ି ଭିତରେ ଲୁହା କଷ୍ଟା ଲୁଗା ରଖୁଥିଲେ ଓ ବାନ୍ତିରେ ପାଉଁର ଭରି ହୋଇଥିଲା । ଯାହାଫଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଚଳମାନ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲା । ପିଲାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଖେଳଣା ଯେପରି ଚଳମାନ ଦୁଏ ସେହିପରି ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଚଳମାନ ହେଉଥିଲା । ମୁସା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଲାଠିରେ ପିଟିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲାଞ୍ଜିତ୍ୱା ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଭଣ୍ଡି ଯିବୁ । ଓ ପାଉଁର ବାହାରି ଆସିଲା ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱଚାରଣା ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିଲା ।

୧୨୨. (ଏବଂ) କହିଲେ, “ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ—

قَالُوا أَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

୧୨୩. “ଯେ କି ମୁସା ଏବଂ ହାରୁନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٢٣﴾

୧୨୪. ଫିରୱାନ କହିଲା, “କ’ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ? ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଏକ ସତ୍ୟତ୍ୱ, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ମିଳିତ ଭାବରେ ସହର ମଧ୍ୟରେ କରିଅଛ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ଏଠାରୁ ଏହାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବ ; ସୁତରାଂ ଅତି ଶୀଘ୍ର ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏହାର ପରିଣାମ) ଜ୍ଞାତ ହେବ ।

قَالَ فِرْعَوْنُ اَمْتَمُّ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اَذِنَ لَكُمْ ؕ اِنْ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكْرُ تُؤْمُوْهُ فِى الْمَدِيْنَةِ لِيُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَا ؕ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٤﴾

୧୨୫. “(ତୁମମାନଙ୍କ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେତେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ “ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼କୁ କାଟି ଦେବି ; ତା’ପରେ ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧିରେ ଚଢ଼ାଇବି ।”

لَا تُقِطْعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافِىْ ثُمَّ لَا تُمْلِكُنَّ اَجَبِيْنَ ﴿٢٥﴾

୧୨୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତେବେ କ’ଣ ହେବ ? ଆମେମାନେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ” ;

قَالُوا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٢٦﴾

୧୨୭. “ଏବଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବଳ ଏଥିସକାଶେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଅଛ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ଆମେମାନେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲୁ, (ଏବଂ) ଆମେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେ “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକ ପାଳନକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କର ।”

وَمَا تَنْقِمُ مِّنَّا اِلَّا اَنْ اَمَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ﴿٢٧﴾ رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿٢٨﴾

୯. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ‘ମିନୁଷ୍ଟାଫିନ’ର ଅର୍ଥ ବନ୍ଦୁକର ଓ ତାହାର ହାତକୁ ଅଧିକା ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱର ହାତ ସହିତ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱର ଗୋଡ଼କୁ କାଟି ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବା, ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେହି ଅର୍ଥ ନିଆଯାଇଛି ।

ରୁ : ୧୪

୧୨୮. ଏବଂ ଫିରାଓନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କେତେକ ମୁଖ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି) କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ମୁସା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ (ଅନାୟାସରେ) ବିଶୁଦ୍ଧିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁମକୁ ଓ ତୁମର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଅଛ ?” ସେ (ଫିରାଓନ) କହିଲା, “ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖିବୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରାକ୍ରମୀ ଅଛୁ ।”

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتُّدْرُكُ مَوْسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَرِّبُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٨﴾

୧୨୯. (ଏଥିପାଇଁ) ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ଏବଂ ପୈତୃକ ଧର, ରାଜ୍ୟ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଏହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରି ଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉତ୍ତର) ପରିଶ୍ରମ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଅଛି ।”

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٩﴾

୧୩୦. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମର ଆଗମନ ପରେ (ମଧ୍ୟ) ଆମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା କରାଯାଉଅଛି” ; ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁକୁ ଅବିଳମ୍ବେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟରେ ନିଜର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେବେ, ଏବଂ ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ତାହା ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବେ ।”

قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٠﴾

ରୁ : ୧୬

୧୩୧. ଏବଂ ଆମେ ଫିରାଓନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ବର୍ଷ ବ୍ୟାପୀ ମରୁଡ଼ି ଏବଂ ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ ହ୍ରାସ କରି ଆନ୍ଧ୍ରାତ କରିଥିଲୁ ଯେପରି କି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିପାରିବେ ।

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِنْ الثَّرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٣١﴾

୧୩୨. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ.” ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁର୍ଗତିର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ମୁସା ଓ ତାଙ୍କର ସହଚରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷଣର ପରିଶ୍ରମ ସ୍ମରଣ ମନେକଲେ ; ସାବଧାନ ! ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷଣରେ ସାମଗ୍ରୀ ଅଲ୍ଲୁଖିକ ନିକଟରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୩୩. ଏବଂ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାପିତ କରିବାପାଇଁ ତୁମେ ଯେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆମ ନିକଟକୁ ଯେତେବେଳେ ଆଣିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେମାନେ କଦାପି ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

୧୩୪. ତା’ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଭିନ୍ନ ନିଦର୍ଶନ ଯଥା :— ଝଡ଼, ପଙ୍ଖପାକ, ଉକୁଣି, ମଣ୍ଡୁକ ଏବଂ ରକ୍ତ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ତଥାପି ସେମାନେ ଅସ୍ତବ୍ୟ କଲେ ଓ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଗଲେ ।

୧୩୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଶାସ୍ତି ନିପତିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କଲେ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ ସହିତ କରାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କର ସକଳ ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗରକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ; ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଦୂର କରାଇ ଦେବ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ; ଏବଂ ତୁମ ସହିତ ଲସ୍ତାଲମାସ ସତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବୁ ;”

୧୩୬. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିୟତ ଶାସ୍ତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଦୂର କରିଦେଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କରି ଦେଲେ ।

فَإِذَا جَاءَ تَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ الْكُفْرَ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَتَنَا بِهَا ۖ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

فَازْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَارِ ۖ إِنِّي مَفْضَلْتُ ۖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٤﴾

وَلَمَّا وَفَّقَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عِهْدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٥﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ إِذَا هُمْ يَنْتَكِبُونَ ﴿١٣٦﴾

୧୩୭. ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟାମି ଯୋଗୁଁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଛଳମରୁ କରାଇଲୁ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଥିଲେ ଓ ସେ ବିଷୟରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ଥିଲେ ।

୧୩୮. ଏବଂ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯାହାକୁ ଡୁବିକ ମନେ କରାଯାଉ ଥିଲା, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶର ପୂର୍ବ ଭାଗର ଓ ତାହାର ପଶ୍ଚିମ ଭାଗର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେଲୁ, ଯାହାକୁ ଆମେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଶୁଭବାଣୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ (ଅତ୍ୟାଚାର ସତ୍ତ୍ୱେ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଫିରାଦ୍ଦିନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯାହା କିଛି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଓ ଯେଉଁ ସୁଉଜ ଅଟ୍ଟାଳିକା ରକ୍ତି ଥିଲେ, ଆମେ ସେସବୁକୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଲୁ;

୧୩୯. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ପାରି କରାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେଉଁମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାର ମରୁ ଥିଲେ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କେତେକ ଉପାସ୍ୟ ରକ୍ତି ଦିଅ” ; (ମୁସା) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଏକ ନିର୍ବୋଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ;”

୧୪୦. “ସେମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରତ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଧ୍ୱଂସ ହେବ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ବୃଥା ହେବ ।”

୧୪୧. (ପୁନଶ୍ଚ) କହିଲେ, “ତେବେ କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲୀୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବୁ ? ଅଥଚ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି,”

فَاتَّقِنَا مِنْهُمْ فَأَعْرِفْنَهُمْ فِي الْبَيْتِ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ①

وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ وَبِمَا صَبَرُوا
وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ②

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يُتَكَفَّوْنَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يُوسَىٰ اجْعَلْ
لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَبْهَلُونَ ③

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِغَيْرُ ۖ وَبِطُلٍ مَا كَانُوا
يَعْبُدُونَ ④
قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى
الْعَالِينَ ⑤

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୨. ଏମାନେ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଲୋକ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପିତୃତା ପୂଜା କରୁଥିଲେ । ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ ବହୁ ଉପାଳଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏକ ଶାଖା ଓ ଆଦି ନାମରେ ପରିଚିତ ।

୧୪୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପିରାଉଁନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେଉଥିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲେ; ଏବଂ ଏଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ମହାନ୍ ପରାକ୍ଷା ଥିଲା ।

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سِوَى
الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ
﴿٧﴾ وَفِي ذِكْرِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

ଭୁ : ୧୭

୧୪୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କ ସହିତ ଚିରିଶି ରାତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଜ୍ଞାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ଆହୁରି ଦଶ ଯୋଗ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିୟତ ଅଜ୍ଞାନର ଚାଲିଶି ରାତି ଆକାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ; ଏବଂ ମୁସା ନିଜ ଭାଇ ହାରୁନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଆମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କର ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସୁଧାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସୀୟା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।”

وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمْنَاهَا بِعَشْرِ
فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۖ وَقَالَ مُوسَى
لَاخِيهِ هَرُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨﴾

୧୪୪. ଏବଂ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିବା ସମୟ ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦିଅ ଯେପରି କି ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବୁ ;” ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ କଦାପି ଆମଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ପର୍ବତ ଆଡ଼କୁ ଦେଖ, ଏବଂ ଯଦି ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହେ, ତେବେ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିବ ;” ପରେ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପର୍ବତ ଉପରେ ନିଜର କ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ କଲେ,

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
أَرِنِي إِلَيْكَ فَقَالَ لَنْ تَرِنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا

୯. ଏଠାରେ ଏକ ବୁଦ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟରେ ଅଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି । ତାହା ହେଉଛି ଜଣେ ପାଣ୍ଡବ ଚକ୍ରରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଦର୍ଶନ କରିପାରିବ କି ନାହିଁ ? ଏହି ଆସ୍ତରଣ ଏକ ନାସ୍ତିବାନକ ଗରର ମିଳୁଛି କାରଣ ସେ ଦୃଷ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରେ ନାହିଁ । (୬ : ୧୦୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଏପରିକି ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ । ଅମେମାନେ କେବଳ ଦେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟପାଥର ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ପାରିବ । ସେହିପରି ଅମେମାନେ ଅଲ୍ପକ୍ଷ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଚକ୍ରରେ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଲୋକନ କରିପାରିବ ।

(ସେତେବେଳେ) ସେ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ମୁସା ଅଟେତ ହୋଇ ପଡ଼ି ଗଲେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଚେତା ଫେରିଲା, ସେ କହିଲେ, “ହେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଚୁମ୍ପେ ହିଁ ପବିତ୍ର, ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବନତ ହେଉଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ ।”

୧୪୪. (ଅଲ୍ଲୁଖ ଉତ୍ତରରେ) କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଆମେ ତୁମକୁ ଆମର ବାଣୀ ତଥା ଆମର ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ (ତୁମ ସମୟର) ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଯାହା କିଛି ଆମେ ତୁମକୁ ଦେଇଅଛୁ, ତାହାକୁ ହୃଦ୍ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, ଏବଂ କୃତଜ୍ଞ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହୁଅ ।”

୧୪୫. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଫଳକ ଉପରେ ନିଜର ଏପରି ଆଦେଶ ଲିପିବଦ୍ଧ କଲୁ ଯହିଁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଉପଦେଶ ଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ (ସେହି ସ୍ତର ପାଇଁ) ସକଳ ପ୍ରକାର ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟର ବିବରଣ ଥିଲା ; (ଏବଂ) ପୁଣି ଆମେ ତାହାକୁ କହିଲୁ ଯେ “ଏହି ଆଦେଶାବଳୀକୁ ହୃଦ୍ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ କୁହ, ସେମାନେ ଏହାର ଉକ୍ତ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ହୃଦ୍ ଭାବରେ ଧାରଣ କରନ୍ତୁ ; ଆମେ ଅବିକଳେ ତୁମକୁ ଦୂରାଚାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଦେଖାଇଛୁ ।”

୧୪୬. ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ଅହଙ୍କାର କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେବୁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ସକଳ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସରଳ ପଥ ଦେଖୁ ପାରିଲେ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ) ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଭ୍ରାମ୍ୟପଥ ଦେଖନ୍ତି, ତେବେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବେ ; ଏହା ଏଥିପାଇଁ ଯେ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ଅମନୋବେଶା ହୋଇଥିଲେ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ତଥା ନୃତ୍ୟ ପରାକାନ୍ଦ ସାକ୍ଷାଦ୍ କୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ମ ବୃଥା ହୋଇଯାଇଛି ; ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ (ଉତ୍ତମ) କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ ।

୧. ପୃଥିବୀ ଦୂରାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ପରିଣାମକୁ ପ୍ରକଟିତ କରାଯିବ ।

يَمْشِي رُزْهُ لَاجِبِلْ جَعَلَهُ ذَكَاً وَخَزْ مُوسَى صَعْقَاءَ
فَلَمَّا أَتَاهُ قَالَ مُبْتَدِكُ ثُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

قَالَ يُوسَى إِنِّي اضْطَقَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَ بَكْلَانِي ۖ فَخُذْ مَا آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَا حِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةٌ وَتَنْذِيرٌ
لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٦﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كِلَ آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٧﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فَ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

ରୁ : ୧୮

୧୪୯. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ତାହାଙ୍କ (ଯାହୁ) ପରେ ନିଜ ଅଳଙ୍କାର ଦ୍ଵାରା ଏକ ବାହୁରୀ ଗଢ଼ିଲେ ତାହା କେବଳ ଏକ (ନିର୍ଜୀବ) ଶରୀର ଥିଲା ; ସେଥିରୁ ଏକ ନିରର୍ଥକ ଶବ୍ଦ ବାହାରିଥିଲା ; କ'ଣ ସେମାନେ ଏତିକି ଚିନ୍ତା କରି ନ ଥିଲେ ଯେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହୁ ନ ଥିଲା କି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରୁ ନ ଥିଲା ? ସେମାନେ ତାହାକୁ ବିନା କାରଣରେ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ମୁସାଙ୍କ ହୋଇଗଲେ ।

୧୫୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଲଢ଼ିତ ହୋଇଗଲେ ତଥା ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ନ କରିବେ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନ କରିବେ ତେବେ ଆମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

୧୫୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଦୁଃଖର ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଆମ ଅନୁପସ୍ଥିତିର ଯେ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିଅଛ, ତାହା ଅତି କ୍ଷୟନ୍ୟ ; କ'ଣ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବିଧ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଲ ? (ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲ ଯେ ମୁସା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁକି ଫେରିଲେ ନାହିଁ) ; ସେତେବେଳେ ମୁସା ଓହି ଫଳକଗୁଡ଼ିକୁ ତଳେ ରଖି ଦେଲେ ଏବଂ ନିଜ ଭାଇଙ୍କର ମୁଣ୍ଡବାଳକୁ ଧରି ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଘୋଷାରି ଆଣିଲେ ; (ହାଲୁକ) କହିଲେ, “ହେ ମୋର ସହୋଦର ! ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମୋତେ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِي مِنْ خُلَاقِهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُورَاءُ الْمَرْبُورِ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَكُنَّا مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿١٥١﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بُئْسَ خَلَفَتُونِي مِنْ بَعْدِي أَعْمَلْتُمْ أَمْرًا سَرًّا بِكُمْ
وَأَتَى الْأَلْوَاخَ وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْدُهُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيْسَ الْقَوْمِ اسْتَزَعَفُونِي وَكَادُوا

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଷୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣକ୍ରମେ ହଜରତ ମୁସା ଗାଲିଶ ରାତି ପାଇଁ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯାହାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ- ୧୪୯ରେ ଅଛି ।

୨. ଆରବୀ ‘ସ୍ଵପ୍ନର’ ଅର୍ଥ ଗୋମେଶ୍ଵର ପଶୁର ସ୍ଵର ରାତି ଏକ ପ୍ରକାର ନିରର୍ଥକ ଶବ୍ଦ । ଅଲୋଚ୍ୟ ବାହୁରୀ ଏପରି ନିର୍ମଳ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତା’ର ଗୋଟିଏ ପର୍ଶୁକୁ ଭିତରକୁ ବାହୁ ପ୍ରବାହିତ ହେଲେ ତାହା ହୁଇଥିଲା ରାତି ଶବ୍ଦ କରୁଥିଲା ।

ଉଦ୍ୟତ୍ ହୋଇ ଥିଲେ ; ଅତଏବ, ଶତମାନଙ୍କୁ ମୋ ପ୍ରତି ଉପହାସ^୧ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅ ନାହିଁ ; ଏବଂ ମୋତେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ କର ନାହିଁ ।”

يَقْتُلُونِي ۖ فَلَا تُشَيْتُ إِلَى الْإِعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

୧୫୭. (ଏହା ଶୁଣି ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଏବଂ ଆମର ଭାଇଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, ଏବଂ ଆମ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କର ; ଏବଂ ତୁମେ କରୁଣାମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ (କରୁଣାମୟ) ।”

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِسْحَاقَ وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَإِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٣٠﴾

ଭୁ : ୧୯

୧୫୩. (ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ) ଯେଉଁମାନେ ବାଛୁରୀକୁ (ଉପାସ୍ୟ ବୃତ୍ତେ) ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଶାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଶାନ୍ତି ଓ ପାର୍ଥିବ ଦୁର୍ଗତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ; ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହିପରି ଶାନ୍ତି ଦେଇଥାଉ ।

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْبَعِثَاتِ سَيِّئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّن تَرَفِّ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿٣١﴾

୧୫୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ପୁଣି (ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏହାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ହେବେ ।

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَنَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٢﴾

୧୫୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସାମାନ୍ୟ ଶାନ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ ଫକକବୃତ୍ତିକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେହି (ଫକକ) ଲୋକାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ପଥ ଓ କରୁଣା ଲିପିବଦ୍ଧ ଥିଲା ।

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُتْرَاقَ ۚ وَفِي
نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِأَنَّهُمْ يُهَيَّبُونَ ﴿٣٣﴾

^୧. ହଜରତ ମୁସା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କପକ୍ଷରୁ ଉପାସ୍ୟ ସିନ୍ଦ କରିଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁକି କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲେ ତା’ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲେ ନିଜ ବାଉଁଶ ସ୍ତମ୍ଭର ଉପରେ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏପରି କରିବା ବିଷୟରେ ହଲ୍ଲୁନ କାଣ୍ଡିବାକୁ ପାଢ଼ିଲେ ସେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଳହ କଲେ ନାହିଁ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଇଲେ ନାହିଁ, ସେଥିପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହଜରତ ମୁସା ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲେ । ଏପରି କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେବାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ନିଜକୁ ସୁଧାରି ନେବେ ।

୧୫୬. ଏବଂ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ସ୍ଥାନକୁ ନେବା ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ; ତା'ପରେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିକମ୍ପ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଯଦି ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବିନାଶ କରି ଦେଇଥାନ୍ତ; କ’ଣ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କର ନିର୍ବୋଧତାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଦେଇ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛ ? ଏହା ତୁମର ଏକ ପରୀକ୍ଷା ମାତ୍ର; ତୁମେ ଏହି (ପରୀକ୍ଷା) ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କର ଏବଂ ଯାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥାଅ; ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ଓ ବନ୍ଧୁ; ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର; ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣାକର ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କ୍ଷମାକାରୀ ।

୧୫୭. “ଏବଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇସଲାମରେ ତଥା ପରଲୋକରେ ପୁଣ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କର; ଆମେମାନେ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଉ” ; (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଆମେ ଯାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆମର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ଏବଂ ଆମର କରୁଣା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ବେଷିତ କରି ରଖିଛି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମରାଜ୍ଯ ଅଟନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟକୁ) ନିଶ୍ଚୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବୁ;”

୧୫୮. “ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଏହି ନିରକ୍ଷର ରପ୍ତୁଲ ତଥା ନବି (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ)ଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ (ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ବର୍ତ୍ତନା ତୌରାତ ଓ ବାଇବେଲରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ପାପକାରୀରୁ ନିବୃତ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ବୈଧ କରନ୍ତି ତଥା ଅଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଅବୈଧ

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِيشَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلَ وَإِنِّي أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ إِنَّتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا نَالِيكَ قَالِ عَلَيْنِي أُصِيبَ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ نَسْأَلُكَ إِنَّا إِلَيْنَا يَعْتَدُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي جَاءَهُمْ مَّكَتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْعُرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لِمَ الْخَبِيثَاتِ وَيُحْزِمُهُمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ

୯. ଅବଶ୍ୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ନିୟମ ଅନୁସରଣ ଭୂମିକମ୍ପ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମୁସା ଭଳିଲେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଚାକ୍ଷ ଶାନ୍ତିରେ ଲୋକେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଦ୍ୱାରା ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ଦଣ୍ଡଧାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇଥିଲା ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ବିନା କାରଣରେ କାହାରିକୁ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଅନେକ ସମୟରେ କ୍ଷମା ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏପରିକି ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ଲାଭବାନ୍ ହେବେ ଯଦ୍ୟପି ଏହା ବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନିଚ୍ଛା ଓ ଦୁରକ୍ଷିତ ।

କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲୋଭା ହୋଇ ଥିବା ବୋଝ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବେକରେ ପଡ଼ିଥିବା ଶିକୁଳିକୁ ଅପସାରଣ କରନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ତାହାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବେ, ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଜ୍ୟୋତିକୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ, ସେହିମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।”

وَالَّذِينَ كَانَتْ عَلَيْهِمْ أَقْسَامُ يَوْمِهِمْ
عَذْرُوهُ وَنَضَرُوهُ وَأَتَّبِعُوا النَّوَارَ الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ
بِئْسَ الْوَلِيكُ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٦٠﴾

ଭୁ : ୨୦

୧୫୯. କୁହ, “ହେ ଲୋକମାନେ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧୀଶ୍ୱର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରସୁଲ ଅଛୁ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଯେ କି ନବି ଓ ନିରକ୍ଷର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁସରଣ କର, ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।”

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جِئْتُ بِالْبَيِّنَاتِ
لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ الْبَشَرِ الَّذِي أَنْزَلَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٦٠﴾

୧୬୦. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ତ୍ୱେ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଂସାରରେ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଛନ୍ତି ।

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَيَسْأَلُونَ

୧୬୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାର ଗୋଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଉନ୍ନତି କରି ବିଭିନ୍ନ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଜଳ ଭିକ୍ଷା କଲେ, ଆମେ ତା’ଙ୍କୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲୁ, “ନିଜ ଲାଠି ଦ୍ୱାରା (ଅମୃତ) ପଥରକୁ ଆଦାତ କର;” ଫଳରେ ସେଥିରୁ ବାର ଗୋଟି ଝରଣା ନିର୍ଗତ ହେଲା; ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ ନିଜର ଘାଟକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘର ଛାୟା କଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଳ ଓ ସଲତ୍ତା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି କହିଲୁ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ;” ଏବଂ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନ ଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

وَقَطَعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا
إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اصْرَبْ بِصَبْرِكَ
الْحَجَرَةَ فَانْجَسَتْ مِنْهَا اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَّاثٍ مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ
وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالتَّلَوى كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِهَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٦١﴾

୧୭୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ) କୁହାଗଲା, “ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସ କର ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ଖାଅ ଏବଂ କୁହ, (‘ହେ ଅଲ୍ଲୁହ ! ଆମର) ଭାରି ଲାଭର କର”, ଏବଂ (ସାତ୍ତ୍ୱିକ ସହରର) ଡାହାଣ ମଧ୍ୟରେ ବିନାତ ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କର ; ତାହା ହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଆହୁରି ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

୧୭୩. ତା’ପରେ ସେ (ଇସ୍ରାଈଲ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ଯାଉଥିବା ବିଷୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଅନ୍ୟ ବିଷୟ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ; ଫଳରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶରୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସରଣ କରିଥିଲୁ ।

ରୁ : ୨୧

୧୭୪. ଏବଂ (ହେ ରହୁଲ !) ତୁମେ ସେ (ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ)ମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଥିବା ସେହି ସହର ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କର ; ଯେତେବେଳେ କି ସେ (ଇସ୍ରାଈଲ)ମାନେ ସବତ ବିଷୟ ଆଦେଶର ସାମା ଲଘନ କରୁଥିଲେ ; ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କର ସବତ ଦିବସରେ ସେମାନଙ୍କ ମାଛବୁଡ଼ିକ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ସବତ ପାଳନ କରୁ ନ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେବୁଡ଼ିକ ଆସୁ ନ ଥିଲେ ; ଏହିପରି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତା କରିଥିଲୁ ।

وَاذْقِلْ لَهُمْ اَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةً وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَعْمَ لَكُمْ حَظِيصَتُكُمْ سَرِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٠﴾

بَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا مِنَ السَّمَاءِ يَمَسُّ مَا كَانُوا
يَبْتَغُونَ ﴿٢١﴾

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَافِظَةَ الْبَحْرِ
إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ
سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَتَّبِعُونَ لِتَأْتِيهِمْ كَذِكْ
نَبَلُّوهُمْ يَمَسُّ مَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٢٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପାପର ଭାର, (୭ : ୫୯ ଦୃଶ୍ୟ) ।

୨. ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ତଥା ସ୍ଥାନୀୟ କରିବାକୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରିହସପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଓ ଅସଦା କଥା କହିଥିଲେ, ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

୩. ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ଦିନ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତି । ହିବୁମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ କଳରାଟ ବା କଳସ୍ତ୍ରୋତରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ନିଷେଧ କରନ୍ତି ସେଦିନ ମାଛମାନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ସେଠାକୁ ଆସନ୍ତି ।

୧୭୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ (ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ଯାହାକୁ ଅଲୁସ ବିନାଶ କରିବେ ବା କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲୁସକୁ ଭୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲୁ ।”

୧୭୬. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲି ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ କରୁଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅମାନ୍ୟ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଭୟକ ଶାସ୍ତିରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲୁ ।

୧୭୭. ପୁନଶ୍ଚ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିରୁ ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତହିଁରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ତୁମେମାନେ ଘୃଣ୍ୟ ବାନର (ସୁଭାବର) ହୋଇଯାଅ ।”

୧୭୮. ଏବଂ (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ କ୍ଷମାଳା ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ (ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ଉପରେ) ଏଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାତା ଓ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ; ତେବେ କ’ଣ ଏପରି ହେଲା କି ନାହିଁ ? ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଶାସ୍ତି ଦେବାରେ ବାସ୍ତବରେ ସି ପ୍ରତି ଓ ସେ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَاذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا يُلِيهِمْ اَسْلٰهُمُ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا قَالُوْا مَعْذِرَةٌ اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٧٥﴾

فَلَمَّا تَسَوَّاْ مَا دُخِرُوْا بِهٖ اٰمَنَّا الَّذِيْنَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوْءِ وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا عَذَابٍ بِّئْسَ بُرْءًا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٧٦﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُتُوْا قِرْدَةً خَاسِيْنَ ﴿١٧٧﴾

وَاِذْ تَاَذَنَ رَبُّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مِّنْ يَّسُوْمِهِمْ سُوْءَ الْعَذَابِ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ﴿١٧٨﴾ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٧٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାଲମ୍ବ୍ୟ ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ।

୨. ସେମାନେ ଆକୃତିରେ ବାନର ହୋଇଯାଇ ନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ବାନର ଅନୁରୂପ ହୋଇଥିଲା ତଥା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରୁ ବିଷୟଟି ପ୍ରକୃତ ବାନରକୁ ବୁଝାଉନାହିଁ । ସୁଦ୍ଧା ମାଏଦାର ଆୟତ-୬୧ ଓ ୭୨ କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ବଣାଯିବ ଯେ ଯେଉଁ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଆକୃତି ବାନର ଭଳି ନ ଥିଲା । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାନର ଆକୃତି ବିଶିଷ୍ଟ ମଣିଷ ଆସୁଥିବା ବିଷୟ ହଦିସ ବା ଇତିହାସରେ କୁହାଯି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ବାନର ସଦୃଶ ଥିଲା । ସେହିପରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୧୭୯କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟଥା କେତେକ ସଦାଚାରୀ ହେବାର ଅର୍ଥ କ’ଣ ? କ’ଣ ସେପରି ବାନରମାନେ ଯଥାବିଧି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ସିଦ୍ଧା କରୁଥିଲେ ଓ ଦାନ କରୁଥିଲେ ?

୩. ଦନ୍ତ ଦେବାରେ ଅଲୁସ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭୟ ହେଉ ନ ଥିବା ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ସ୍ପତିପାଦିତ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରୁ କ୍ଷିପ୍ରତା ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି କି ଯେତେବେଳେ ଅଲୁସ ଜଣାପଡ଼ି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦନ୍ତ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାକୁ କ୍ଷିପ୍ରତା ସହକାରେ ଧରି ନିଅନ୍ତି । ତାହା ପଥରେ କେହି ସ୍ପତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ପାପ ଜଣେ ଅଲୁସ ତା’ପରି କ୍ଷିପ୍ରତା ସହକାରେ ଦନ୍ତବିଧାନ କରିଥାନ୍ତି, ଏପରି ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ।

୧୭୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠରେ ବିଭକ୍ତ କରି ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଅଛୁ ; (ଏବେ ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପ୍ରଣୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପାଆ ଅଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଓ ମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥାରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥାଉ ; ଯେପରି କି ସେମାନେ (ନିଜ ଦୁଷ୍ଟାର୍ଗୁ) ନିଜର ହେବେ ।

୧୮୦. କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଏପରି ଏକ (ଅଧ୍ୟାୟ) ବଂଶଧର (ସେମାନଙ୍କର) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ମାନେ (ଗୌରାତ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର (ହୁଜୁ) ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି ଓ କହୁଛନ୍ତି, "ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ," ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ଆସିଯାଏ ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ହାସଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ଗୌରାତ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନିଆଯାଇ ନ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ କେବଳ ସତ୍ୟ କହିବେ ? ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅଛି ତାହା ସେମାନେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ (ଏହା ଜାଣି ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମାର୍ଥକୁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପରଲୋକର ବାସସ୍ଥାନ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ; (ତଥାପି) କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହାଁ ?

୧୮୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ମୁସାଫିର) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ହୃଦୟ ସହକାରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ସୁତାରୁ-ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ଏପରି ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ ନଷ୍ଟ କରିବୁ ନାହିଁ ।

୧୮୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପର୍ବତକୁ ଚାନ୍ଦୁଆ ପରି ଉତ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ଯିବ ; (ଏବଂ ଆମେ କହିଲୁ), "ଆମେ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ତାହାକୁ ହୃଦୟ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ସେଥିରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାକୁ ମନେରଖ ତାହା ହେଲେ ତୁମମାନେ ଧର୍ମାର୍ଥକୁ ହେବ ।"

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحِينَ وَبَيْنَهُمْ
دُونُ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالضَّيَّاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٧٩﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن
يَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ مُثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ
الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ ۚ وَالذَّارُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٨٠﴾

وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَآقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا
لَا نُنْصِبُ أَجْرَ الصَّالِحِينَ ﴿١٨١﴾

وَإِذْ تَنْقَضَا الْجَبَلَ فَوَقَّعَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوْا أَنَّهُ
وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ۚ وَاذْكُرُوا مَا
فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٢﴾

୧୯. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶରେ ଛିଡ଼ା କରାଇଥିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁପାରିବେ । ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୃଢ଼ସମାଜ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ପର୍ବତ ଏପରି ସମ୍ପର୍କ ହୁଏ ଯେପରି ସେହି ପର୍ବତ ତା' ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଛାଦ ସଦୃଶ ଉଦ୍ଭିଷ୍ଟ ।

୧୭୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଔରସରୁ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ଥିଲେ (ଓ ପଚାରି ଥିଲେ) “କ’ଣ ଆମେ ତୁମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ନେହୁଁ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ହଁ, ଆମେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ”; ଆମେ ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ କଲୁ ଯେ) କାଳେ ତୁମେମାନେ କଥାମତ ଦିନ କହିବ, “ଆମେମାନେ ଏ ଶୈକ୍ଷିତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅସ୍ଥି ଥିଲୁ ।”

୧୭୪. ଅଥବା ତୁମେମାନେ କହିବ, “ଆମମାନଙ୍କ ଦୂର୍ବଳ କେବଳ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନେ ପିତ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରୁ ଏକ ଦୂର୍ବଳ ବଂଶଧର ଥିଲୁ; କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହି ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ କରିବ ?”

୧୭୫. ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣି ତୁମେ ବର୍ତ୍ତନା କରିଥାଉ, ଯେପରି କି ସେମାନେ ନିଜ ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରି ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବେ ।

୧୭୬. ଏବଂ (ତୁମେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତନା କର ଯାହାକୁ ଆମେ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସେଥିକୁ ବିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଅଲଗା ହୋଇଗଲା! ସୁତରାଂ ସଜ୍ଜାତ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କଲା ଏବଂ ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲା ।

୧୭୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦର୍ଶନମାନ) ଝୁରା ଉନ୍ନତ କରିଥାଆନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସଂସାର ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଲା; ଏବଂ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କଲା ସୁତରାଂ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେହି କୁକୁର ଅବସ୍ଥା ପରି ଯାହାକୁ ଯଦି ତୁମେ ମାରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବ, ତଥାପି ସେ ଧକେଇ ହେଉଥିବ ଏବଂ ଯଦି

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلٰى
شَهِدْنَا اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ
هٰذَا غٰفِلِيْنَ ﴿٧٣﴾

اَوْ تَقُولُوا اِنَّمَا اٰشْرَكَ اٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّنْ بَعْدِهِمْ اَفَتُهٰٓمِلُكُنَا بِمَا فَعَلَ الْبٰطِلُوْنَ ﴿٧٤﴾

وَكَذٰلِكَ نَقُصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٥﴾

وَ اَنۡزِلُ عَلَیْهِمْ نَبَاَ الَّذِیۡ اٰتٰیۡنَا قَالَسَلٰۤحَ مِنْهَا
فَاتَّبَعَهَا الشَّیْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِیۡنَ ﴿٧٦﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُۢ بِهَا وَلَکِنَّہٗ اَخْلَدَ اِلَی الْاَرْضِ
وَ اَتَّبَعَ هَوٰۤیۡہُ فُتِّلَہُ کُنۡسِلَ الْکَلۡبِ اِنْ عَمِلَ عَلَیْہِۢ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ।

୨. ଏହା ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । କିନ୍ତୁ ଚୈତାତ ଧର୍ମସ୍ଥରୁ ତଥ୍ୟ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହା ବଳତମ ବାଉର ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବରାଦ । ଉପସ୍ଥିତ ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଉଚିତ୍ତ୍ୱା ଉଚ୍ଚଶାସ୍ତ୍ରାଦିକର ସାମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିବାରୁ ଏପରି ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ସେପରି କରିଦେବ ତେବେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ତା’ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହେବ ।

ତୁମେ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ସେ ଧକେଇ ହେଉଥିବ; ଏହିପରି ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥା ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରୋପ କରନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର, ଯେପରି କି ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରିବେ ।

୧୭୮. ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ; ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରୋପ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା କେବଳ ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

୧୭୯. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ସର୍ବପଥଗାମୀ ହେବେ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୧୮୦. ଏବଂ ଆମେ କିନ୍ତୁ ଏବଂ ମାନବଙ୍କୁ ଆମର କରୁଣା ଲାଭ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ପରିଣାମ ଏପରି ହେଉଅଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ନରକଗାମୀ ହୁଅନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ସୂଚୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵରା ସେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ଵରା ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵରା ସେମାନେ ଶୁଣି ପାରୁନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ ଚତୁଷ୍ପଦ ସଦୃଶ, ଏପରି କି ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବ; ବାସ୍ତବିକ ସେମାନେ ହିଁ ନିର୍ବୋଧ ।

୧୮୧. ଏବଂ ସମସ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ; ଅତଏବ, ତୁମେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ଗୁଣାବଳୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଭାଜି କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର; ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

୧୮୨. ଏବଂ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵରା ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରନ୍ତି ।

يٰۤاِهٖثْ اَوْ تَتْرٰكُهٗ يٰۤاِهٖثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَاۙ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٧٨﴾

سَآءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَاۙ وَانۡفُسُهُمْ كَانُوْا يٰۤظَلُمُوْنَ ﴿٧٩﴾

مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَعَلُوْا الْمُهْتَدٰى وَمَنْ يُضِلۡ فَلَاۤ اِلٰهَ اِلَّآ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٨٠﴾

وَلَقَدْ ذَرٰۤاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِيْنِ وَالْاِنْسِؕ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَاۤ يَفْقَهُوْنَ بِهَاۙ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَاۤ يُبْصِرُوْنَ بِهَاۙ وَلَهُمْ اُذُنٌ لَاۤ يَسْمَعُوْنَ بِهَاۙ اُوۤلٰٓئِكَ كَانُوۤا لِنَعْمٍ بَلۡ هُمۡ اَضَلُّ اُوۤلٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿٨١﴾

وَاللّٰهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَاَدْعُوۡهُ بِهَاۙ وَذَرُوۡا الَّذِيْنَ يَلۡحٰدُوْنَ فِيۡۤ اَسْمَآئِهٖۙ سُبۡحٰنَ مَا كَانُوۡا يَسۡكُوۡنَ ﴿٨٢﴾

وَمِمَّنۡ خَلَقۡنَاۤ اُمَّةً يَّهۡدُوۡنَ بِالۡحَقِّ وَيَلۡمِزُوۡنَ ۙ اُوۤلٰٓئِكَ يَفۡعَلُوۡنَ ﴿٨٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣ କରୁଥିବା ସେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେଖନାହାନ୍ତି ।

ଭୂ : ୨୩

୧୮୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରଣ ଧରଣ ଏପରି ରାତିରେ (ଧୂସ ମୁଖକୁ) ଆକର୍ଷଣ କରିବୁ, ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ।

୧୮୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଅବସର ଦେଇଅଛୁ ; ନିଶ୍ଚୟ ଆମର କୌଶଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ।

୧୮୫. ସେମାନେ କ'ଣ ଭାବି ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସାଥୀ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ପାରଳା ଚୁହୁଡ଼ି ? ସେ ତ କେବଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତର୍କକାରୀ ।

୧୮୬. କ'ଣ ସେମାନେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଶାସନ ପ୍ରତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ (ଏଥିପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଯେ) ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ଭବତଃ ବିନାଶକାଳ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି ? ତେବେ ଏହା ପରେ ସେମାନେ କେଉଁ କଥା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ?

୧୮୭. ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି, ତାହାକୁ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟତାରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ବିଚରଣ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ।

୧୮୮. (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମର ବିରୋଧୀମାନେ ତୁମକୁ କୟାମତ ଦିବସ କେବେ ଘଟିବ, ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ଏହା କେବଳ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ଯାହା କେବଳ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ; ତାହା ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଉଭୟକୁ ଭାରାନ୍ତ କରିବ ; ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ;” ସେମାନେ କୟାମତ ଦିବସ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମକୁ ଏପରି ଭାବରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେ ବିଷୟ ଜାଣିବାକୁ ଉଦ୍ଭୁତ ଅଛ ; ତୁମେ କୁହ ; “ଏହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

وَأُولَئِكَ لَهُمْ إِنْ كُنْذِرِي مَتَيْنِ ﴿٢٤﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٦﴾

مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٧﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُنِيهَا رُوحِيهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَنَّةٌ يُسْأَلُوكَ كَأَنَّكَ خَفِىُّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ଅବାଧ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା ତାକୁ ସତପଥ ମିଳେ ନାହିଁ ଅଥଚ ଯିଏ ଅନୁତାପ କରେ ତାକୁ ସତପଥ ମିଳେ ।

୧୮୯. (ପୁନଶ୍ଚ) ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ନିଜର ଲାଭ ବା କ୍ଷତିର ଅଧିକାରୀ ନେହୁଁ; ଅବଶ୍ୟ ଆମକୁ ତାହା ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ। ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ଜଣା କରିବେ; ଯଦି ଆମେ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଜାଣି ଆମକୁ ଚେତେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର କଲ୍ୟାଣ ଲାଭ କରି ଆମକୁ ଏବଂ ଆମର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନିଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ କେବଳ ସତର୍କକାରୀ ଓ ସୁସମାଚାର-ଦାତା।”

قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۚ
وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا سَكَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ
وَمَا مَسَّنِيَ الشُّوْهُ ۚ إِنَّا إِنَّا لَا نَبْدِي وَبَشِّرِ الْقَوْمَ

يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

ଭୁ: ୨୪

୧୯୦. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜୀବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ତାହାର ଯୋଡ଼ା କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି କି ସେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନାରୀ) ପୁଅ ଅନ୍ତରାତ ହୋଇ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ; ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ସେ (ପୁରୁଷ) ତାହାକୁ ଆବୃତ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ନାରୀ) ଏକ ଲଘୁଭାର ବହନ କରେ, ଓ ତାହାକୁ ଘେନି ବିଚରଣ କରେ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ (ନାରୀ) ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଉଭୟ (ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ) ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ କୃତଜ୍ଞ ହେବୁ।”

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۖ فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا
خَفِيًّا ۖ فَأَمْرَتْ بِهِ ۖ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ مِنَ الشُّكْرِ ۖ ﴿٣٠﴾

୧୯୧. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ସନ୍ତାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅନ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଠାକୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

فَلَمَّا أَتَاهَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا أُتِيَتْهُمَا
فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

୧୯୨. କ’ଣ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ) ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜେ ପୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٣٢﴾

୧୯୩. ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ମୁସବିକ)ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମର୍ଥ ଏବଂ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرٌ وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٣﴾

୧୯୪. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେ (ତଥାକଥିତ) ଉପାସୀମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକ ତେବେ ସେମାନେ ତୁମର ଅନୁସରଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ ବା ନାଉବ ରୁହ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକା କଥା ।

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَاءَ عَلِيمٌ
أَعْوَسُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَاِمُونَ ﴿٣٤﴾

୧୯୫. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ, ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଭଲ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଥାଅ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଡାକର ଜବାବ ଦିଅନ୍ତୁ ।

୧୯୬. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଚାଲନ୍ତି, ବା କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଧରନ୍ତି, ବା କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି, କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକି, ତା’ପରେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଜନା କର, ଏବଂ ଆମକୁ କୌଣସି ଅବସର ଦିଅ ନାହିଁ ।”

୧୯୭. ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଆମର ବନ୍ଧୁ, ଯେ ଏହି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୧୯୮. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ, ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯୯. ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଡ଼କୁ ଡାକ ତେବେ ସେମାନେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିବାର ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ତୁମକୁ) ଦେଖି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୨୦୦ (ହେ ନବୀ !) ସର୍ବଦା କ୍ଷମା ରାତି ଅବଲମ୍ବନ କର, ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବଚ୍ଛିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଆଦେଶ ଦିଅ ଏବଂ ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ।

୨୦୧. ଏବଂ ଯଦି ସଇତାନ୍ ଠାରୁ ତୁମକୁ କୌଣସି ଦୁଃଖ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କର, ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୨୦୨. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଠାରୁ ଯେତେବେଳେ ସଞ୍ଚିତ ଚରମକୁ କୌଣସି (ମନ୍ଦ) ଭାବନା ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ସତର୍କ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲି ଯାଏ ।

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَشْكَلُ
كَادُوعُهُمْ فَلَيْسَ يُجِيبُوا الْكِرَانَ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٨﴾

اللَّهُمَّ أَزْجَلُ يَسْتَوْنَ بِهَآءِ أَمْرُهُمْ أَيْدِي يَبْطُونَ بِهَآءِ
أَمْرُهُمْ أَمِينٌ يُبْصِرُونَ بِهَآءِ أَمْرُهُمْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَآءِ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ كَيْدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿٥٩﴾

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ يَتَوَكَّلُ
الصَّالِحِينَ ﴿٦٠﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ
وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٦١﴾

وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْنَ وَتَرْكُهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٦٢﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٣﴾

وَأَمَّا يَنْزِعَتْكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٦٥﴾

୨୦୩. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କର ଭାଇ (ବନ୍ଧୁ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସର ପଥ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତହିଁରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କୋହଳ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يَقْعِرُونَ ①

୨୦୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଆଣୁ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କାହିଁକି ତୁମେ ଏହାକୁ ଚାଣି ଆଣୁ ନାହିଁ ?” ତୁମେ କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆମପ୍ରତି ଯେଉଁ ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି, ଆମେ କେବଳ ତାହାର ହିଁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ, ଏ (ଓହ୍ଲି) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଜ୍ୟୋତି ଅଟେ, ଏବଂ (ଏଥିରେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏବଂ କରୁଣା ରହିଅଛି ।

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتُمَا قُلُوبَنَا شَيْعُ مَا يُوخَىٰ إِلَىٰ مِنْ رَبِّنَا هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّنَا ② وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ③

୨୦୫. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯେତେବେଳେ କୋରାନ ପାଠ କରାଯାଏ (ସେତେବେଳେ) ତାହାକୁ ଶ୍ରବଣ କର ଏବଂ ନୀରବ ରୁହ, ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାହେବ ।

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ④

୨୦୬. ଏବଂ (ହେ ନବୀ !) ତୁମେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଅନ୍ତରେ ବିନୀତ ଭାବେ ଏବଂ ଭୟ ସହିତ ଓ ନିମ୍ନ ସ୍ୱରରେ ସଜ୍ଜଳ ଓ ସହ୍ୟା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱରଣ କର ; ଏବଂ ଅମନୋଯୋଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَإِذْ ذُكِّرَ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ⑤

୨୦୭. ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଉପାସନା କରୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ସିଦ୍ଧା କରନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ⑥

୧. ବହୁତ ମଝିରେ ମଝିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସଂକଳିତ ହେଉଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ବିନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କିଛିଦିନ ବିବିଧାଏ ସେତେବେଳେ ବିରୋଧୀମାନେ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ।

سُورَةُ الْأَنْعَالِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ଅନ୍‌ଫାଲ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଏହିରେ ବିଦ୍‌ଘୋଷିତ ହେବା ପରେ ୭୫ତମ ଅୟତ ୭୧୦ତମ
ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟେ ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଛି) ।

୨. (ହେ ରସୁଲ !) ଲୋକମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ-ଲବ୍ଧ ସମ୍ପଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି, (ତୁମେ) କୁହ “ଯୁଦ୍ଧ ଲବ୍ଧ ସମ୍ପଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏବଂ ତାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର, ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକର, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ହୁଅ ।

୩. କେବଳ ସେହିମାନେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯିବା ବେଳେ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ; ଏବଂ ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ।

୪. (ଏହିପରି ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେହିମାନେ) ଯେଉଁମାନେ (ସୁରାକୁ ଶୁଣି) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଯାହା ଦେଇଥାଉ, ସେଥିରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ।

୫. ଏହି (ଉପରୋକ୍ତ) ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା, କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ କାବିଜା ରହିଥାନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ② إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

إِنَّا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى
رُسُلِهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَزِيَادَةٌ ⑤

୬. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପୁରସ୍କାର ସେମାନଙ୍କୁ) ଏଥିଯୋଗୁଁ (ପ୍ରାୟ ହେବ) ଯେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ମହତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୁଝିବା ବାହାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଏହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ।

୭. ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଏପରି ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛନ୍ତି ଯେତେ ସେପରି (ଇସ୍ଲାମର ଆମନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଗୁଁ) ସେମାନଙ୍କୁ ମୁହାଁମୁଖିଆ ଠେଲି ବିଆସାର ଅଛି ଓ ସେମାନେ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ) ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୮. ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ଦଳ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଉକ୍ତ ଦଳ ତୁମମାନଙ୍କର କରଗତ ହେବ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ନିଜର (କରଗତ) କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଆଦେଶ ବଳରେ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ତଥା ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ମୂଳୋପାଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ;

୯. ତାହା ହେଲେ ସେ ଏହିପ୍ରକାର ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ ଓ ଅସତ୍ୟକୁ ବିନାଶ କରିବେ ଯଦ୍ୟପି ଅପରାଧୀମାନେ ଏହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିପାରନ୍ତି ।

୧୦. (ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି କହିଥିଲେ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ସହସ୍ର ଦେବଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଦଳର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବ ।”

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنْ فَرَقْنَا
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُوْنَ ۝

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝

وَأَذِيعِدْكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهُمَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشُّكَّةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُخَيِّطَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝

لِيُخَيِّطَ الْحَقَّ وَيُطِيلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ۝

୯. ମୁସଲମାନମାନେ ମଦିନା ବାହାରକୁ ଯାତ୍ରା କଲାବେଳେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଓ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ, ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଆଦୌ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ବରଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଆସି ନ ଥିଲେ ଓ ଆଶଙ୍କିତ ଥିଲେ ଯେ କାଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର କିଛି ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଭୟଭୀତ ନ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଗନ୍ଧାପାତକୁ ଦୂରୀ କରୁଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଆଦୌ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନ ଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁତ୍ୱରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଦୋଷରୋପ ଗଢାଯାଇଛି ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ । କାରଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବାକୁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ । ଏହା ଉପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆୟତରୁ ସମ୍ପାଦିତ । କେତେକ ଟାକାଲିଫ ମତରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସହଚରମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରିବାକୁ ଯୁକ୍ତି ବାଢୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ଇତିହାସ ଏହାକୁ ଗ୍ରାମାନ୍ତ ସମାପ୍ତ କରୁଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବଦର ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

୧୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଏହି ଖବରକୁ କେବଳ ଏକ ସୁସମାଚାରୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ; ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଶାନ୍ତିଲାଭ କରିବ, ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ହିଁ ଆସେ (ଦେବଦୂତମାନେ କେବଳ ଏକ ଲକ୍ଷଣ ମାତ୍ର); ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମା (୩) ଚକ୍ରୁଷ୍ ।

ଭୁ: ୨

୧୨. (ଏହି ନିଦର୍ଶନ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଶାନ୍ତି ଓ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଗୁପ୍ତକ ସୁସମାଚାରୀ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହସ୍ନ କରିଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋହରୁ ଜଳବୁଣ୍ଟ କରିଥିଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସଜ୍ଜତାନ୍ତର ଅପବିତ୍ରତାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭୟକୁ) ଦୂର କରିବେ ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ବଳିଷ୍ଠ କରିବେ; ଏବଂ ସେହି ବର୍ଷ) ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଦକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ ।

୧୩. ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି କରିଥିଲେ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛୁ; ଅତଏବ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଦ ସୁଦୃଢ଼ କର; ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବୁ; ସୁତରାଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବେଳ ଉପରେ ଆତ୍ମାତ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଣ୍ଠିକୁ ପ୍ରସାର କର ।

୧୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିବାରୁ ଏହିପରି ହେବ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ ତେବେ (ତାହାର ମନେନିଶ୍ଚିତା ଉଚିତ୍ ଯେ) ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା ।

وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

إِذْ يُغِيثُكُمُ الْعَصَىٰ أَمْنَهُ مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الَّذِينَ وَلَا يُزِيْطُ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلِكَةِ إِنِّي مَعَكُمْ فَبَيَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأْلَيْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَخْرَجُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَاتٍ ۝

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

୧. ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଦେବଦୂତମାନେ ସ୍ଥଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିବା ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି । ଯଦି କଣ୍ଠ ଓ ବାସ୍ତବରେ ଦେବଦୂତମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ ତେବେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଏହିପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାରୀ ବିଧାୟକ ।

୨. ଏହା ବଦଳ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରର ଘଟଣା । ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଥିଲା । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପଛକୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଥିଲା ସେଠାକାର ମାଟି ଚିକିଟା ଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଯେଉଁ ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଥିଲା, ତାହା ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ ଟାଣ ହୋଇଗଲା ଓ ପଛରେ ଥିବା ଚିକିଟା ମାଟି ଖସିଲା ହୋଇଗଲା । ଫଳରେ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଗୋଟି ତ ଖସିଲା ନାହିଁ ବରଂ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପକ୍ଷରୁ ଖସିବା ହେବୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୧୫. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ ; ଅତଏବ ଏହାକୁ ଆପ୍ତାଦାନ କର, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ (ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ରହିଛି ।

ذٰلِكُمْ فَذَوْقُوْهُ وَاِنَّ لِّلْكَافِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ ۝

୧୬. ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ପଳାୟନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ ଦିଅ ନାହିଁ ।

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَحُّوْهُمْ فَلَا تُوَلُّوْهُمْ الْاَدْبَارَ ۝

୧୭. ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ (କୌଶଳର ଅବଲମ୍ବନ) ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଅଥବା କୌଣସି (ମୁସଲମାନ) ଦଳ ଆଡ଼କୁ (ସାହାଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଗମନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କେହି ଏପରି ଅବସରରେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ କରିବ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରକୋପ ଭାଜନ ହୋଇ ଫେରିବ ଏବଂ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ ଓ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ।

وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرًاۙ اِلَّا مَّتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ مَّتَحَسِّرًاۙ اِلَىٰ مَّةٍۭ فُتًّٰىۙ فَقَدْ بَاءَۙ بِعَضِيْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَا وَهُۥ جَهَنَّمُۙ وُيُسُّ الْمُحْسِرُوْنَ ۝

୧୮. ସ୍ମୃତରାଂ (ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ନ ଥିଲ, ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ଗୋଡ଼ିଂ) ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲ, ତାହା ତୁମେ ନିକ୍ଷେପ କରି ନ ଥିଲ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ ; ଫଳରେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅତୁଚ୍ଛଦପୂର୍ବକ ପରାସ୍ତା କଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْۙ وَمَا رَمَيْتَ اِذَا رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰىۙ وَيُبٰۤىِلُ الْبٰۤؤْمِنِيْنَ مِنْهُۥ بَلٰۤءًاۙ حَسَنًاۙ اِنَّ اللّٰهَ سَبِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝

୧୯. (ଯେପରି ଅଲ୍ଲାହ କହିଥିଲେ) ସେହିପରି ଏହା ଘଟିବ ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କୌଶଳକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବେ ।

ذٰلِكُمْۙ اَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِيْنَ ۝

୯. ବଦର ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ମୁସଲମାନ ସରକ ପରାକ୍ରମା ମଙ୍ଗଳାଫଳ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଜ ପୌରୁଷ, ପରାକ୍ରମ ବା କୌଶଳ ଯୋଗୁଁ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟଲାଭ କରି ନଥିଲେ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ କରିଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଶୁଳିଥିଲା ବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସରକ ବେଗରେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ି ଆସିବାରୁ ହରେଇ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ମୁଠାଏ ବାଲିମିଶା ଗୋଡ଼ି ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ । ସେହିକି ବେଳକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶରେ ଖୁବ୍ କୋଇରେ ପବନ ବହିଲା ଓ ସେହି ବାଲିମିଶା ଗୋଡ଼ି ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ଅଖିରେ ଭରି ହୋଇଗଲା ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ କିଛି ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୨୦. ହେ ମକ୍କାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଜୟର ଭିକ୍ଷା କରୁଥିଲ ତେବେ ଦେଖ, ବିଜୟ ତୁମେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଅଛି ; ଏବଂ ଯଦି ଏବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ କ୍ଷୀର ସ୍ତୁଥ ତେବେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଦୁଷ୍ଟାଦି ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ (ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ, ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କର ଦଳ ଯେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ହ ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୩

୨୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲ୍ହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଆଦେଶ ଶୁଣିବା ପରେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଅ ନାହିଁ ।

୨୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ସ୍ତୁଥ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ,” ଅଥଚ ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁକ୍ତ ଓ ବଧୂର ତଥା ଯେଉଁମାନେ କିଛି ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଶୁ ଠାରୁ (ମଧ୍ୟ) ହୀନ ।

୨୪. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲ୍ହ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ଗୁଣ ଦେଖନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଶୁଣାଇ ଦିଅନ୍ତେ ; ଏବଂ ଯଦିବା (ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ) ସେମାନଙ୍କୁ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଶୁଣାଇ ଦିଅନ୍ତେ ତେବେ ବି ସେମାନେ ଶୁଣାରେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଫେରି ଯାଆନ୍ତେ ।

୨୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଯେତେବେଳେ କି ସେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜୀବନ ଦାନ କରିବାକୁ ଡାକନ୍ତି ଏବଂ ମନେରଖି ଯେ ଅଲ୍ଲ୍ହ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ଅପେକ୍ଷା ତାହାର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ; ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆ ଯିବ ।

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فُتُكُمُ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْعُونَ ﴿٢١﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّاسْمَعَهُمْ وَلَا أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرَّةِ وَوَلِيِّهِ وَأَنَّ إِلَهَهُ يَحْشُرُونَ ﴿٢٥﴾

୧. ସ୍ତୁତ ହେଉଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁକ୍ତ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ସର୍ବମର୍ତ୍ତ ଦେଖାଇ ଜୀବିତ କରାଇଥାଏ । ମୃତବ୍ୟକ୍ତିରୁ କବରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିତ କରାଇବା ଏହାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ।

୨୬. ଏବଂ ସେହି ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ଭୟକର ଯାହା କି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କେବଳ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ।

୨୭. ଏବଂ (ସୁରଣ କର) ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଥିଲ; ତଥା ପୃଥିବୀରେ ଦୁର୍ବଳ ମନେକରାଯାଉଥିଲ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଭୟ କରୁଥିଲ ଯେ କାଳେ ଲୋକମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଘେନି ଯିବେ, (ସେତେବେଳେ) ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ଏହା ସବୁ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଦିନାରେ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ତଥା ନିଜ ସହାୟତା ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କଲେ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସୀ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯେପରି କି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୨୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କର ନାହିଁ ଏବଂ ଅମାନତକୁ ଜଣି ଶୁଣି ଆତ୍ମସାର୍ କର ନାହିଁ ।

୨୯. ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି କେବଳ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ସଦୃଶ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ହିଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

ଭୁ : ୪

୩୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ, ତା'ହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପାର୍ଥକ୍ୟସୂଚକ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦୂର କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ସେ ମହାନ ଅରୁଣ୍ଡହକାରୀ ।

୩୧. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ ! ସେହି ସମୟକୁ ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମ ସଂକୀର୍ତ୍ତରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରୁଥିଲେ ଯେ ତୁମଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବେ ବା ତୁମଙ୍କୁ

وَأَنقَضُوا شَيْئًا لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَاطَلُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ نَحَافُونَ أَنْ يَتَخَفَكُمُ النَّاسُ فَأَوَكَّمْ وَأَيَّدْكُمْ بِبَصَرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَخَوْنُوا أَمْوَالَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَإِذْ يَنْكُرُكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ

୯. ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅବଶ୍ୟକରେ ଅମାନତ ବା ନ୍ୟାୟନୀୟ ଆତ୍ମସାର୍ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବାସ୍ତବତା ଉଲ୍ଲେଖିତ ହେବାପରେ ଯଦି ତୁମମାନେ ଆତ୍ମସାର୍ କରିବେ ତେବେ ସେହିସେହି କଠିନ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।

୧୦. ଅର୍ଥାତ୍ ହକିକତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପ ମଧ୍ୟରେ ଅବରୋଧ କରି ରଖିବା ବିନା ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁସବୁ ଯୋଜନା ହେଉଥିଲା ସେସବୁ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିଚାଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସକାରାନ୍ତରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଶତ୍ରୁମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଦୁହରରେ ଅବରୋଧ କରି ରଖୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜର ଦଳିଷ୍ଠ ସହଚର ଅଳ୍ପ ବଳବତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଚାରିପଟେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପକ୍ଷାଘାତ କରି ପ୍ରଥମେ ସେହି ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ପରେ ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାଳିତ କରିବା ମଲ୍ଲବାସୀଙ୍କ ବିନାଶର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ହତ୍ୟା କରିବେ, ବା ତୁମକୁ ବହିଷ୍କାର କରିବେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଯୋଜନାକାରୀ ।

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେହିକି ଥାଉ, ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ; ଯଦି ଆମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁ, ତେବେ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତଦନୁସୂଚି ବାଣୀ ରଚନା କରି ପାରୁଛୁ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କେରାନ) କେବଳ ପୂର୍ବକାଳର କାହାଣୀ ମାତ୍ର ।”

୩୩. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ “ହେ ଅଲ୍ଲାହ ! ଯଦି ତୁମ ତରଫରୁ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ (ଧର୍ମ) ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶରୁ ଶିଳା ବୁଝିକର କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦିଅ ।”

୩୪. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲାବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ କି ସେମାନେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

୩୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ (ବିଶେଷତ୍ୱ) ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନେ ପବିତ୍ର ମସଜିଦକୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ? ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ସଂରକ୍ଷକ ରୁହନ୍ତି, ଧର୍ମରାଜୁମାନେ ହିଁ ଏହାର (ପ୍ରକୃତ) ସଂରକ୍ଷକ, ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

يُخْرِجُكَ وَيُكْرُونَ وَيُكْرُ اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ خَيْرٌ
الْمُكْرِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِمْ آيُنَا قَالُوا قَدْ سَعَيْنَا لَوْ نَشَاءُ
لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِن هَٰذَا إِلَّا أَصَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٣﴾

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِن عِنْدِكَ
فَاَمْطُرْ عَلَيْنَا مِثْرًا مِنَ السَّمَاءِ ۖ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ
إِلِيمٍ ﴿٣٤﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَن تَفِيَهُمْ ۚ وَمَا كَانَ
اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا لَهُمْ آلَٰلَ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَدِلَّاءَ ۖ إِن أَوْلِيَٰٓءُ
إِلَّا الْيَتَقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

୧. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ବୁଝା ଗର୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏପରିକି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେରାନର କେଶବ ଅଧ୍ୟାୟ ସଦୃଶ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରିବାରେ କେହି ସମର୍ଥ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

୨. ବଦର ସ୍ତବ୍ଧରେ ଅନୁବନ୍ଧ, ଅନୁସୂଚି ଲକ୍ଷଣରେ ସାର୍ଥକ କରିଥିଲା । ପ୍ରାନ୍ତସ୍ତବ୍ଧ ବହୁ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ସେ ସେହି ସ୍ତବ୍ଧରେ ନିହତ ହୋଇଥିଲା ।

୩. ଚୈବା ସିକୋପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକଳେ ଅବତାରମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସିକାର ବାଲ ସଦୃଶ । ତେଣୁ ସହରର ମହଲର ସେଠାରୁ ପକାଇ ଆସିବା ପରେ ସେମାନେ ନିରାଶ୍ରୟ ହୋଇଗଲେ । ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କର ରୋଟିଏ ସାଧନ ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଏକ ସାଧନ ହେଉଛି ଅନୁତାପ, ଯାହାକି ସେମାନେ ନିଜିଆସ । ସେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଏପରି କରୁ ନ ଥିବାରୁ ପରିଶେଷରେ ଧ୍ୟାନ ହୋଇଗଲେ ।

୩୬. ଏବଂ କା'ବା ଗୃହ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍) ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କେବଳ ସିତି ମାରିବା ଓ କରତାଳି ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ, ସ୍ମୃତରା' (ହେ ବିଧର୍ମୀମାନେ) ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦାନ କର ।

୩୭. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାପାଇଁ ନିଜର ଧନ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ସ୍ମୃତରା' ସେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଧନ ବ୍ୟୟ କରିବେ ; ପରିଶେଷରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅସୁବିଧାଜନୀନ ହେବ, ଓ ତରଫରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରି ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ନିଆଯିବ ।

୩୮. ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅପବିତ୍ରକୁ ପବିତ୍ର-ଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରିଦେବେ ଏବଂ ଅପବିତ୍ର (ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ)ର ଗୋଟିଏ ଭାଗକୁ ଅନ୍ୟ ଭାଗ ଉପରେ ରଖିବେ ଓ ତା'ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ସ୍ତୂପରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ, ଏବଂ ଏହା ପରେ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେପ କରିବେ ; (ଶୁଣ) ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

ଭୂ: ୫

୩୯. ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ସେମାନେ ଏଥିରୁ ବିରତ ହେବେ, ତେବେ ଯାହା (ତୁମ୍ଭ) ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଅଛି, (ସେଥିପାଇଁ) ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ, ଯଦି ସେମାନେ (ସେହି କୁକାର୍ଯ୍ୟ ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ, ତେବେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ବିଧାନ ଥିଲା (ତାହା ହିଁ ହେବ) ।”

୪୦. “ଏବଂ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଯାତନା ସମାପ୍ତ ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଧର୍ମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ) ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ;” କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ (ସେଥିରୁ) କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୪୧. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପୁଷରଙ୍କ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁଷପୋଷକ ; ସେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୁଷପୋଷକ ଓ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَارَ وَتَصَدَّقَ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يَغْلِبُونَ ذُوَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

لِيَمِزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبَهُ جَحِيمًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٨﴾

ثَلَىٰ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ
سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنْتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلَّذِينَ
كُلِّهِ يَلَهُ فَإِنْ أَسْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ
وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤١﴾

ଭାଗ- ୧୦

୪୭. ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ସମ୍ପଦ (ସୁବିଧା) ମିଳିବ, ତାହାର ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ (ରସୁଲଙ୍କ) ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ଅନ୍ୟଥା, ଦରିଦ୍ର ଓ ପଥକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଭେଦ) ଅଟେ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରତି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ସତ୍ତ୍ୱେ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ଦିନ ଆମେ ନିଜ ଭଲକୁ ଉପରେ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ତାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ପାଳନ କର); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୪୩. (ସେ ଦିନ) ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (ରଣ କ୍ଷେତ୍ରର) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିଲ ଓ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଯାତ୍ରାବଳ ତୁମମାନଙ୍କର ନିମ୍ନଭାଗରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ସହିତ) ଅଙ୍ଗାକାରବନ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତ, ତେବେ ଯୁଦ୍ଧର ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମତାନ୍ତର ହୋଇଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ (ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିଥିଲେ) ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଉକ୍ତ ବିଷୟକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବେ ଯାହା କରିବାକୁ ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଏହି ନିଦର୍ଶନ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ନିହତ ହୋଇଅଛି ସେ ନିହତ ହେଉ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଜୀବିତ ହୋଇଅଛି ସେ ଜୀବିତ ହେଉ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ପରୀକ୍ଷକ ।

୪୪. (ଏ ଘଟଣା ସେହି ସମୟର) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଥିବାର ଦେଖାଇଥିଲେ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବାର ତୁମଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତ ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟାପାରରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ) ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରିଥାନ୍ତ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱରକ୍ଷିତ ରଖୁଥିଲେ; ସେ (ତୁମମାନଙ୍କ) ଅନ୍ତରର କଥା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُصَّةً
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
عَلَيْكُمْ يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّفَاقُّمِ أَجْمَعِينَ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٧﴾

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدَّةِ الدِّينِيَّةِ وَهُمْ بِالْعُدَّةِ الْقُصُولَى
وَالزَّكَبُ اسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي
الْبَيْعَةِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَجِيَّ مَنْ حَىٰ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ
اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَادَكُمُ
كَثِيرًا لَفُشِّنَاكُمْ وَلَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَمَّ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٩﴾

୧. ପୃଷ୍ଠରେ ଶତ୍ରୁ ସୈନ୍ୟଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ଥିବାର ଦେଖାଇ ଦିଆଯିବା ଅର୍ଥ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷୟଲାଭ କରିବା । ସେହିପରି ଯଦି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିବାର ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ କ୍ଷୟଲାଭ କରିଥାନ୍ତେ ।

୪୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଗତ ହୁଅ (ସେତେବେଳେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ ଥିବାର ଦେଖାଇଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁର୍ବଳ ଥିବାର ଦେଖାଇଥିଲେ ; ଫଳରେ ଅଲୁଷ ଯାହା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବେ, ଏବଂ ଅଲୁଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟ ଯୋଗାଇ ନିଆଯିବ ।

ସ୍ତ : ୬

୪୬. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅ ସେତେବେଳେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରୁହ, ଏବଂ ଅଲୁଷଙ୍କୁ ଅଧିକ ପୁରଣ କର ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୪୭. ଏବଂ ଅଲୁଷ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତୁଳକର ଆକାବହୁ ହୁଅ ଏବଂ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ କରନାହିଁ ; (ଏପରି କଲେ) ତୁମମାନଙ୍କର ମନୋବଳ ଭାଙ୍ଗିଯିବ ଓ ତୁମେମାନେ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯିବ ; ଏବଂ ପୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର ; ବାହରରେ ଯେଉଁମାନେ ପୈର୍ଯ୍ୟବାର୍ତ୍ତ, ଅଲୁଷ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱରୂପରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ନିଜର ପରାକ୍ରମ ଓ ଧର୍ମଗତ ଅଭିମାନ) ଦେଖାଇବା ସକାଶେ ଗର୍ବର ସହିତ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁଷଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ଅଲୁଷ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିସାରିଛନ୍ତି ।

وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ التَّقِيْتُمْ فِيْ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَيَقَلِّلْكُمْ فِيْ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۝۶
وَ اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝۷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيْتُمْ زُرَّةً فَاتَّبِعُوْا وَاِذَا لَرَوْا
اللّٰهَ كَثِيْرًا تَعْلَمُوْكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۸

وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا تَفْشَلُوْا وَاَنْتُمْ
رِيْضٌ وَّاَصْبِرُوْا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۝۹

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ خَرَبُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَّ
رِيْۤاءَ النَّاسِ وَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ
بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۱۰

୧. ପୂର୍ବରୁ ଆସତରେ ସ୍ୱପ୍ନ ମଧ୍ୟମରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆସତରେ ଏକ ବାହର ଘଟଣାକୁ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଅରବୀ 'ଜଲାଇ' ଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦୂର୍ବଳ ଓ ଏଠାରେ ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏପରି ଦୃଢ଼ ଓ ଉତ୍ସାହମୟ କରାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁ ଅଧିକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ତୁଳନାରେ କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସିଂହ ସଦୃଶ ଝାଟିଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଇଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ବଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଭାବୁ ଓ ଦୂର୍ବଳ ମନେ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଗଣା ଯୋଗୁଁ ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକରିତ ଶକ୍ତିକୁ ବେଝାରିତ କରୁଥିଲେ ।

୩. ଅଲୁଷଙ୍କୁ ଅଧିକ ପୁରଣ କରେ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କ ଗୁଣର ପରିସ୍ରାବଣ ହୁଏ, ଫଳରେ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ସାହସ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ।

୪. ଅରବୀ 'ରିୟ' ଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଶକ୍ତି, ଏଠାରେ ସେହି ଅର୍ଥ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

୪୯. ଏବଂ (ସୁରା କର) ଯେତେବେଳେ ସଇଦାନ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ସୁଦର କରି ଦେଖାଇଲା ଓ କହିଲା, “ଆଜି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରୋଧତା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପପୋଷକ;” ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ (ଯେତେବେଳେ) ସେ ପଶୁଛୁପଦ ହୋଇ ଚାଲିଗଲା ଓ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇଅଛି; ତୁମେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁନାହିଁ ମୁଁ ତାହା ଦେଖୁଅଛି; ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକରେ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି କରଠାର ।”

ରୁ : ୭

୫୦. ଏବଂ (ସୁରା କର) ଯେତେବେଳେ କଟାପବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଅହଂକାରୀ କରିଦେଇଅଛି”; କିନ୍ତୁ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ସେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ସେ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୫୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଏହା କଲ୍ଲୁନା କରି ପାରନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଓ ପୁଷ୍ପଦେଶକୁ ପ୍ରହାର କରି କହୁଥାଆନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ଏକ ବାହକ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତ୍ରାଦାନ କର ।”

୫୨. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତି) ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ଅର୍ଜିତ ବିଗତ କୃତିର ପରିଣାମ; (ଏବଂ) ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟତମ ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୩. (ହେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଅବହା ମଧ୍ୟ) ଫିରାଊନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ହେବ), ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ କବଳିତ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ (ଓ) କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା ।

وَاِذْ رَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَاوَتْ الْفِئَتَيْنِ لَكَّسَ عَلٰى عَظِيْمَيْهِ وَقَالَ اِنِّىْ بَرِيْءٌ مِّنْكُمْ اِنِّىْ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّىْ اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيْدٌ الْعِقَابِ ١

اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هٰؤُلَاءِ دِيْنُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ٢

وَلَا تَرٰى اِذْ يَتَوَكَّلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الْمَلٰٓئِكَةُ يُضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ وَدُوْنُهَا عَذَابٌ اَحْرَقٰٓ ٣

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلٰمٍ لِّلْعٰمِيْنَ ٤

كَذٰلِكَ اِلٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَ اللّٰهُ بِدُوْنِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدٌ الْعِقَابِ ٥

୧. ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅହଂକାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସଦୃଶ ଅହଂକାରୀ ମନେ କରୁଥିଲେ ଅଥଚ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସର ସକଳକୁ ଅନ୍ତର କରିପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

୫୪. କାରଣ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ ମନର ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଅଲ୍ଲାହ ଦେହ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୃପାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ଚକ୍ରାଂକ ।

୫୫. (ହେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ! ଧୂମାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ) ଫିରଓନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ହେବ), ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେବାରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କୃପା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଗଲା, ଏବଂ ଆମେ ଫିରଓନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଜଳମଗ୍ନ କରାଇଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅତ୍ୟାଶୁରୀ ଥିଲେ ।

୫୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପଶୁଠାରୁ ହୀନ ।

୫୭. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ରୁକ୍ରିବ୍‌ଙ୍କ ହୋଇଅଛ, ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଅର ସେମାନଙ୍କର ରୁକ୍ରି ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୮. ପୁରବା, ଯଦି ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆୟତ୍ତାଧୀନ କର, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ (ସୈନ୍ୟ) ମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିବ କର, ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିଖାଇଲ କରିବେ ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغْتِرًا تَعْمَهُ أَتْمِعًا عَلَىٰ قَوْمٍ
حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَشَهِيدٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

كَذَٰبُ آلِ فِرْعَوْنَ ۚ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
بَآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ ۖ ظَالِمِينَ ﴿٥٥﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٦﴾

ٱلَّذِينَ عٰهَدْتَ وَهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مَرْجَةٍ ۚ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

فَإِمَّا تَثَقَفَتْهُمُ فِى ٱلْحَرْبِ فَرَٰدٍ يٰهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِرُونَ ﴿٥٨﴾

୧. ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ଆୟତ ଯୋଗୁଁ ଏକ ଭ୍ରମ ଧାରଣାର ବନ୍ଧବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଜାତି ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ କରିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତିକି ଭାଙ୍ଗି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅଥଚ ଏହି ଆୟତରେ ସେପରି କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତା ହେଉଛି, ଯେବେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଜାତିକୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ସଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହି ଜାତିର ମନୋବୁଦ୍ଧି କରୁଥିବା ନେତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ପୁରସ୍କାରକୁ ଛଡ଼ାକ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁସଲମାନମାନେ ଏଥିରୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନବିଙ୍କ ସମୟରେ ତାହା ଅବତ୍ୟ ସ୍ତରିପାଦିତ ହୋଇଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ନଥିବା। ସତ୍ତ୍ୱେ ଓ ନିଜର ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ନବିଙ୍କ ଅନୁରାମାନେ ସବୁବେଳେ ଉକ୍ତି କରିଥାନ୍ତି ଓ ଶତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପହାସ କରିଥାନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ମୁସଲମାନମାନେ ସାମ୍ବେଦନିକ ନିୟମକୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତାହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିୟମ ନୁହେଁ ବରଂ ସାମ୍ବେଦନିକ ନିୟମ ସରଞ୍ଚିତ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ସାଧ୍ୟତା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସହକାରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ଯେପରି ତୁରନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକରମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ସକ୍ଷମ ହେବାକୁ ସାହସ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ଆଶଙ୍କା କର, ତେବେ ଏପରି ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତି ସମାପ୍ତ କର ; ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ଯେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ (ନିଜ ନିଜ କଟକଣାରୁ) ମୁକ୍ତ ; ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସଘାତକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭୁ : ୮

୬୦. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏପରି କଦାପି ମନେ ନ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ (ପ୍ରତାରଣା କରି) ଅଗ୍ରସର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ କେବେହେଲେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ପରାସ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୬୧. ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ସମ୍ବର, ସେ (ଯୁଦ୍ଧରତ ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜ ଶକ୍ତି ସଞ୍ଚୟ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ ; ଏବଂ ସମ୍ଭାରରେ ଛାଡ଼ଣା ସ୍ଥାପନ କରି ତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିନାହିଁ, ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ କରାଅ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟୟ କରିବ, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୬୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେମାନେ ସନ୍ଧି ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହୁଅନ୍ତି ; ତେବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହୁଅ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ; ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଣୀର (ଓ) ସର୍ବଶାସକ ।

୬୩. ଏବଂ ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରତାରଣା କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି, ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ସେ ହିଁ ତୁମଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ନିଜ ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥିବ ।

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَبْذُلْ إِلَيْهِمُ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْعًا ۖ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٦٠﴾

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦١﴾

وَأِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْبَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

وَأِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنُصْرِهِ وَالْمُنْهِنِينَ ﴿٦٣﴾

୧. ଏଠାରେ ଗୋମ ଓ ଜରାନର ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦ୍ୱିଷୟରେ ପୁରୀର ଦିଆପାଲ ବର୍ଦ୍ଧନା କରାଯାଇଛି ଯେ କେବଳ ଆରବର ବିରିନ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଁ ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଆତଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

୬୪. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ (ଏପରିକି ତୁମ ସହଚରମାନେ ତୁମ ସ୍ୱେଦର ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜ ରକ୍ତ ପ୍ରବାହିତ କରାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ) ; ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଯଦି ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ବ୍ୟୟ କରିଥାଆନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏପରି ବାନ୍ଧିପାରି ନଥାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି (ଓ ତୁମପ୍ରତି ମଧ୍ୟ) ପ୍ରୀତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ବଳ୍ଲୀ ।

وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦٤

୬୫. ହେ ନବୀ ! ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତୁମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ତେଣୁ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ଖାତିରି କର ନାହିଁ ।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٦٥

ରୁ : ୯

୬୬. ହେ ନବୀ ! (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ପରାମର୍ଶ ଦିଅ ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୋଡ଼ିଏ ଜଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଥିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଦୁଇଶହ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶହେ ଜଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବେ ତେବେ ସେମାନେ ଏକହଜାର (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ । କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଅଥବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୁଝି ବିସ୍ତାରି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଛନ୍ତି) ।

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرٌ ذُنُوبًا يَغُفِّرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ٦٦

୯. ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜଠାରୁ ଦଶ ଗୁଣ ଅଧିକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପାଇବେ କାରଣ ସେତେବେଳକୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଅତୁଟି ବଳି ଯାଇଥିବ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିବ । ଏହା ଅବଶ୍ୟକ ପରେ ଘଟିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଠାରୁ ଦୁଇଗୁଣ ଅଧିକ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୬୭. ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲୁଖି ତୁମମାନଙ୍କ ଭାର ଲାଘବ କରି ଦେଇଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ବି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି, (ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇ ପାରିନାହାନ୍ତି) ; ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ତ ହେଉଥିବାକୁ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ଥିବେ ତେବେ, ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ । ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ହଜାର (ପୈର୍ବୀକାନ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ଥିବେ ତେବେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ତୁମ ହଜାର (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖି ପୈର୍ବୀକାନ୍‌ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସାନ୍ତି !

୬୮. ଦେଶରେ ରକ୍ତପାତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ନବିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କାହାରିକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିବା ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ; ଯଦି ତୁମେ ବିନା ଯୁଦ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖୁ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପାର୍ଥିବ ବିଭବ କାମନା କରୁଥିବାର ଜଣାଯିବ ; ଅଥଚ ଅଲ୍ଲୁଖି (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ପରକାଳର (ବିଭବ) କାମନା କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖି ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଣ୍ଣ ।

୬୯. ଯଦି ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କଠାରୁ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତୁମେମାନେ (ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ) ଯେଉଁ ମୁକ୍ତି ମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲ, ସେଥିସହାୟୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା ।

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مَنَّانٌ فَآخِرُهُ يَقِلُّ وَمَا أَنتَ بِمَنْتَنٍ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ٦٧

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَثَلًا وَلَا بَدِّلُ الْوَعْدَ وَاللَّهُ يَذُرُّ الْأَنْزِلَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦٨

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسَكَّرْنَا فِيهَا آخِذُكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٦٩

୧. ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କର ଏହି ଆଦେଶ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଉଥିବ । ତେଣୁ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ଏହା କୃତ୍ରିମ ପାଉଥିବ । ରୋମ ଓ ଭରାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲାବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ଦଶ ଗୁଣା ନୁହେଁ ବରଂ ଅଣା ଗୁଣା ଓ ଶହେ ଗୁଣ ଅଧିକ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏପରି ହେବାକୁ କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କ ସମୟକୁ ତଥା ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳର ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଅନୁକଳନ ପଦ୍ଧତିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ ନବି ରକ୍ତପାତ କରାଇବା ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହାର ବିପରୀତ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି । ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟତା ମର୍ମ ହେଉଛି, ଯେତେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଆକ୍ରମଣ ଫଳରେ ସେ ରକ୍ତପାତ କରାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ତେବେ ସେ ସ୍ଥିତିପକ୍ଷକୁ ବନ୍ଦୀ କରିପାରିବେ, ଅନ୍ୟଥା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅତଏବ ବିନା ରକ୍ତପାତରେ କାହାରିକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ଅନୁଚିତ । ଯେଉଁ ଘଟଣା ତୁଳନା ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ କେବଳ ସେହି ଘଟଣା ସ୍ଥିତିପକ୍ଷକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ଉଚିତ ।

୩. 'ପୂର୍ବରୁ' ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସାରେ ନ୍ୟାୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଯେଉଁ ଟାକାଳିମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ହେତୁ ଅଲ୍ଲୁଖି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧାନ୍ବିତ ହେଲେ ସେମାନେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କେବଳ ସେହି ଘଟଣା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲୁଖି ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ।

୭୦. ପୁରାଣ, ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଦେଶ ଆସିଯାଇ ଥିବାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଯାହା ସମ୍ଭବ ମିଳିଅଛି, ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ) ଯାହାକିଛି ବୈଧ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ, ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୁ ଭୋଗ କର ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ରୁ : ୧୦

୭୧. ହେ ନବୀ ! ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ ଅଧୀନରେ ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦୀ ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଯାହାକିଛି ସୁଦ୍ଧର କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ୱରୂପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଅଛି, ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାପ୍ରଦାନ କରିବେ;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

୭୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ମୁକ୍ତି ଲାଭ ପରେ) ତୁମ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗକତା କରିବାର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗକତା କରିଛନ୍ତି, ତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମର ଅଧୀନସ୍ଥ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ରାବର୍ତ୍ତୀ ।

୭୩. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଜେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ହିଜରତକାରୀଙ୍କୁ) ସ୍ୱଗୃହରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପରସ୍ପରର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ହିଜରତ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଜରତ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଭାବରେ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମଠାରୁ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି ତେବେ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ତୁମେମାନେ ରୁକ୍ତି କରିଅଛ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
غُفُورٌ رَحِيمٌ ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ۚ قُلْ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ
إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ
مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

وَإِنْ يُرِيدُوا إِخِيَاةَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا
لَمْ يُهَاجِرُوا ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ خِلَ
يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ
النَّصَرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيقَاتٌ ۚ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

୭୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ପରାସ୍ତର ବନ୍ଧୁ ; ଆମେ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ ଯଦି ତୁମେ ତାହା ନ କର, ତେବେ ପୃଥିବୀର ଉପହସ୍ତ ଓ ବିଶ୍ୱଜ୍ଞଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوا
تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٤﴾

୭୫. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ହିକ୍ମତ କରିଛନ୍ତି, ତଥା ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ହିକ୍ମତକାରୀଙ୍କୁ) ସ୍ୱଗୃହରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜୀବିକା ରହିଅଛି ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٥﴾

୭୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ହିକ୍ମତ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ଜେହାଦ କରିବେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଭୂକ୍ତ ହୋଇଥିବାର ବିବେଚିତ ହେବେ ; ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର ଧର୍ମପୁରୁଷ ଅନୁସାରେ କେତେକ ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦୁର୍ଲଭାରେ ନିକଟତର ; ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟ ଭଲଗୁଡ଼ିଏ ଜାଣନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ وَأَمَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدِينَةٍ

(୧)

ଅଲ-ତୋବା

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୧୨୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୬ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଲ୍ଲାହି ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ତରଫରୁ (ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ) ସେହି (ମୁସଲିମ୍) ମାନଙ୍କ (ଦୋଷାରୋପ) ଠାରୁ ମୁକ୍ତିର ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ବାନ୍ଧି ମାରିଥିଲୁ (ଯେ ତୁମେମାନେ ବିକ୍ରୟ ଲାଭ କରିବ ଓ ସେମାନେ ପରାସ୍ତ ହେବେ) ।

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الشُّرَكِيِّينَ ①

୧. ମୁକ୍ତି ଶବ୍ଦ 'ବରାଅତୁନ' ଅର୍ଥ (କେ) ବ୍ୟତୀତ ହେବା (କ୍ଷମା ଆରୋପ ଦୂର କରିବା) । ଏଠାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅର୍ଥ ଅଧିକତର ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କହୁଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍‌ଙ୍କ ଉର୍ବିଷ୍ୟବୀଣା ମୁତାବକ ସେ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ହୋଇନାହିଁ । ଏଠାରେ ଅବିଶ୍ଵାସକରାମାନ ଯେଉଁ ଦୋଷାରୋପ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ମଦିନା ଚାଲିଯାଇ ଥିବାରୁ ସେ କିପରି ମକ୍କା ଥିବା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବେ, ସେହି ବିଷୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ଉଲ୍ଲାହ କେବଳ ବାଣୀ ଓ ଦିବ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଥା କଥାରେ ମକ୍କା ବିକ୍ରୟ ହୋଇଛି ଓ ସେ ମକ୍କାକୁ ନିଜ ଆୟରାଧାନ କରି ପୁନର୍ବାର ମକ୍କାବାସୀ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୩, ୫ ଓ ୧୩ରେ ଯେଉଁ ମୁସଲିମ୍‌ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ବା ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ଆପେକ୍ଷା ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବଚନ ଇତ୍ତ କର ନାହିଁ ଓ ତାହାକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥାଅ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ କରିନାହାନ୍ତି ବା ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିନାହାନ୍ତି ବା ଶାନ୍ତିପୂର୍ବ ମିଳାମିଳା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି । ତେବେ ସେ ବିଷୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଟେ । ଏଥିରେ କେଶମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ ବା ଅତ୍ୟାଚାରମୂଳକ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୨. ସୁତରାଂ (ହେ ମୁସଲିମମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଏହି ଆରବ ଭୂଖଣ୍ଡରେ ଗୁମିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚରଣ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଏବଂ ଜାଣିନିଅ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ଜାଣିନିଅ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବେ ।

୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହୁଲଙ୍କ ତରଫରୁ ସେହି “ମହାନ-ହଜ୍ଜ” ଦିବସରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଘୋଷଣା (କରାଯାଉଅଛି)ଯେ ମୁସଲିମମାନଙ୍କ (ସମସ୍ତ ଦୋଷରୋପ) ଠାରୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହୁଲ ମୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି (ଏବଂ ମକ୍କା ବିଜୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି) ; ସୁତରାଂ ଯଦି (ଏହି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି) ତୁମେମାନେ ଅନୁତାପ କର, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ତୁମେମାନେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁତରାଂ ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏକ) ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

فَيُنْخَوِي الْأَرْضَ أَرْضَهَا أَشْهُرًا وَعَلَمُوا أَتُكْمَرُ
عَيْرُ مُعْجِزَةِ اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُغْزِي الْكَافِرِينَ ①

وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الشُّرَكِيَّةِ ۖ وَرَسُولُهُ
فَإِنْ تَبُكُّمُ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَتُكْمَرُ عَيْرُ مُعْجِزَةِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بَعْدَ آيِ الْيَمِينِ

*. ଯେଉଁ ମୁସଲିମମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ଘର୍ଷ ବା ମିଳାମିଶା କରି ନ ଥିଲେ ଏବଂ ସକ୍ରିୟ ରାଜରେ ଯୁଦ୍ଧ ଗାରି ରଖୁଥିଲେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିମାସ ପାଇଁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ସ୍ୱଳ୍ପତଃ ପକ୍ଷେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସରକାର ଦେଶରେ ରହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବ ନାହିଁ । ଏପରି ଏକ ବସେନ୍ଦ୍ର ଜନ୍ମପରେ ଯେ ଚାରିମାସ ପରେ କାହିଁକି ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ବାହାରି ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ? ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏଭଳି ଆଦେଶ କୁହାଯି ପୁଣିକୋରର ହୁଏନାହିଁ ବରଂ ଚାରିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରି ସ୍ୱଳ୍ପତଃ ଅବାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ହେବାକୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ସାରା ଆରବ-ଜଗତ ଯେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ଛତ୍ରଶାୟା ତଳେ ରହିଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷାରୋପ ଯେ ମିଥ୍ୟା ସମାକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛି ସେମାନେ ତାହା ବୁଝିପାରିବେ । ଦେଶରୁ ବାହାରି ଯିବା ପାଇଁ ସେପରି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଦେଶ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ—ମନେକରନ୍ତୁ—ଯଦି ବାହାରି ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା । କରଣ ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ତଥାପି ଏପରି କେତେକଣ ମୁସଲିମ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କର କେତେକ ଅନୁଗାମୀଙ୍କୁ ମକ୍କାକୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ ଅଥଚ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କର ସେହି ଅନୁଗାମୀମାନେ ମଧ୍ୟ ମକ୍କାନ୍ଦିତ ଥିଲେ ।

ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁବନ୍ଧକ ପ୍ରତି ଅକରମାର ଉପକାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ଏକ ପଣିଆନୟୋଗ୍ୟ ବିଷୟ । ସେ ଥିଲା ସବଳ ପରାଜ୍ଞା ଓ ଅବ୍ୟବସ୍ଥାପନା । ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ସେ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଆବିସିନିଆକୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲା । ନିଜ ପତ୍ନୀର ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଯେତେବେଳେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲା ଓ ବୁଝିପାରିଲା ଯେ ମୁସଲିମମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯଦି କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସୀ ପୁଣି ନ କରନ୍ତି ତେବେ, ମକ୍କାରେ ପ୍ରଜ୍ଞାରେ ରହିପାରିବେ ଓ ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ଫଳନ କରିପାରିବେ ସେତେବେଳେ ଏହା ତା ମନରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ରେଖାପାତ କଲା ଓ ସେ ତତ୍ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ଉପକାମଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ନକରି ରହିପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଏଥିରୁ ସମାକ୍ଷିତ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସୀକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଏ । ଯେଉଁ ମୁସଲିମମାନେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରିବାକୁ ଚାହଁନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ରକ୍ତି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ।

୨. ସାଧାରଣତଃ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଯେଉଁ ହଜ୍ଜ କରାଯାଏ ତାକୁ ଶୁକ୍ର ବା ମହାନ ହଜ୍ଜ କୁହାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ମକ୍କା ବିଜୟର ପର ବର୍ଷ ଯେଉଁ ହଜ୍ଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏହା ସେହି ହଜ୍ଜକୁ ବୁଝାଉଛି । ପବିତ୍ର ମକ୍କା ସହର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଶାସନାଧୀନ ଥିବାବେଳେ ହଜ୍ଜ ବ୍ରତ ପାଳନ କରାଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଲୋଚ୍ୟ ହଜ୍ଜ ମୁସଲିମ ଶାସନାଧୀନ ସମୟର ସିଥମ ହଜ୍ଜ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ମହାନ ହଜ୍ଜ କୁହାଯାଇଛି ।

୪. ଅବଶ୍ୟ ମୁସ୍‌ରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହ ରୁମେମାନେ ଢୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଓ ଏହାପରେ ସେମାନେ ରୁମମାନଙ୍କ ସହ ଢୁକ୍ତିଭଙ୍ଗ କରିନାହାନ୍ତି ଓ ରୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି, ରୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ସହିତ କରିଥିବା) ଢୁକ୍ତିକୁ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନ କର (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କର ନାହିଁ) ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا مِنَ الشَّرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا
شَيْئًا ۖ لَمْ يَظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ
عَاهِدُهُمْ إِلَىٰ مَدِينِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ④

୫. ତାପରେ ଯେବେ ଉକ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅତିବାହିତ ହେବା ଯନ୍ତ୍ରରେ (ଆରବର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ ଢୁକ୍ତି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ମୁସ୍‌ଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରତ ଥିଲେ) ତେବେ ମୁସ୍‌ରିକମାନଙ୍କର ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଯେଉଁଠାରେ ଦେଶ ହତ୍ୟାକର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ) ଅବରୋଧ କର ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘାଟି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗିରହ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ସ୍ୱୟଂସ୍ୱରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପଥ ଉନ୍ନତ କରିଦିଅ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅବ୍ୟକ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاتُّبُوا إِلَىٰ الشَّرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَجُدُوا لَهُمْ وَاحْصِرُوا لَهُمْ
لَهُمْ كُلُّ مَرْصِدٍ ۚ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ فَخَلَاؤُهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑤

୬. ଏବଂ ଯଦି ମୁସ୍‌ରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମର ଶରଣ ଗ୍ରହଣ କରେ ତେବେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ଶରଣ ପ୍ରଦାନ କର ; ତାପରେ ତାହାକୁ ତାହାର ଦୂରସ୍ଥିତ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ, କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଅଜ୍ଞ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଯେଉଁମାନେ (ବାସ୍ତବତାକୁ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الشَّرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَعَهُ ۚ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ⑥

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରି ମାସ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବୁଲାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ମୁସ୍‌ଲମାନ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥାଅ, ଏପରି ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏଠାରେ ସାଧାରଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥା କୁହାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ଦୀର୍ଘ ଅଠ ବର୍ଷ ଧରି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକରିଥିଲେ ଓ ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବ ବା ମିତ୍ରାଣୀ ପ୍ରତି ଆଦୌ ଦୃଷ୍ଟ ଦେଇ ନଥିଲେ ।

ରୁ : ୨

୭. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ମୁସରିକମାନଙ୍କଂ ସହିତ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ ନିକଟରେ ବୁକ୍ତିରତ ହୋଇଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ କିପରି ବୁକ୍ତି କରି ପାରିବେ ? ସ୍ୱତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ବୁକ୍ତିରେ ଅଟଳ ରହିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ବୁକ୍ତିରେ ଅଟଳ ରହ ; ଅଲ୍ଲାଃ (ବୁକ୍ତି ପାଇନବାରୀ) ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

୮. (ଏବଂ ଏପ୍ରକାର ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ) କିପରି (ରିହାତି ମିଳିବ)? କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ତେବେ, ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଆତ୍ମାୟତାକୁ ବା କରିଥିବା ବୁକ୍ତିକୁ ଖାତିର କରିବେ ନାହିଁ ; ସେମାନେ ନିଜ ବଚନ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର (ସେହି ବଚନକୁ) ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅମାନ୍ୟକାରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୁକ୍ତିଭଙ୍ଗକାରୀ) ।

୯. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ବିନିମୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି ; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟବଜାପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ।

୧୦. କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମାୟତା ବା ବୁକ୍ତିକୁ ଖାତିର କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ସାମାଜିକ ଘନକାରୀ ।

୧୧. ସ୍ୱତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି, ସୁସ୍ୱରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମର ଭାଇ ; ଏବଂ ଆମେ (ନିଜର) ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ ।

كَيْفَ يَكُونُ لِلشَّركِ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا أَكْمَرُ فَأَسْتَفِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٥﴾

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُ عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ
وَالَّذِهِمْ فَسِقُونَ ﴿٦﴾

اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ﴿٨﴾

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَفَأَنذَرْتُكُمْ
فِي الدِّينِ وَفَقَّصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମିଜାମିଶା ବଦଳ ରହିଛି ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ମଲ୍ଲୀ ବିକୟକୁ ମିଜାମିଶାର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥିର କରି ନ ଥିଲେ ବରଂ ନିଜେ ଆବେଦନ କରି ନିଜ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶ୍ରୟ ଦାନ ବିଷୟକ ଘୋଷଣା କରାଉଥିଲେ ।

୨. ମଲ୍ଲୀ-ଆମାନେ ସିରାଜ କରୁଥିଲେ ଯେ ମଲ୍ଲୀବିକୟ ପରେ ସବୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଇଛି ଓ ସର୍ବିପକ୍ଷ ସହିତ ମିଜାମିଶା ହୋଇଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ସେମାନେ ବନ୍ଧ୍ୟତା ଦ୍ୱାଦ୍ୱାରା କରି ମିଜାମିଶା ପାଇଁ ଆବେଦନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ମିଜାମିଶା ହୋଇପାରିବ ?

୩. ଏହା ଏକ କାଳ୍ପନିକ ବିଷୟ ରୁହେଁ ବରଂ ଏ ବିଷୟ ଭବିଷ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ।

୧୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ବୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ହେବା ପରେ ନିଜ ଶପଥ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ବିତୁଳ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧକର, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦୁଃଖୀ କରିବାରୁ ନିରୁତ୍ତର ରହିବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଶପଥରେ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ।

وَأِنْ تَكَوُّرُوا آيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا إِنَّمَا الْكَفَرُ إِنَّهُمْ لَا آيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) କ'ଣ ତୁମମାନେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଶପଥ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ଓ ରସୁଲଙ୍କୁ (ତାହାଙ୍କ ଗୃହରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ପାଇଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭ କରିବାରୁ ପୃଥ୍ୱୀପାତ ସେମାନେ (ହେ) କରିଥିଲେ ? କ'ଣ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟକରୁଅଛ ? ଯଦି ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଆ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ହିଁ ଭୟକର, କାରଣ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଅଧିକ ହଜ୍ଜାଦ ।

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا آيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرُّسُولِ وَهُمْ بَدَءُواكُمْ آذًا مَرَّةً اخْتَرْتُمْ لَهُمْ فُلَانًا أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

୧୪. ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ହାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ (ଏହାରି ମାଧ୍ୟମରେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ହୃଦୟକୁ (ଦୁଃଖ ଓ ଭୟରୁ) ମୁକ୍ତି ଦେବେ ।

فَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَضْرِبُ عَلَيْهِمُ وَيَسْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

୧୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ କ୍ରୋଧକୁ ଦୂର କରିବେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି କୃପା କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଶାସୀ ।

وَيَذْهَبُ غَيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

୧୬. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହ ଗୁପ୍ତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରି ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅଦ୍ୟାବଧି ପ୍ରକାଶ ନ କରିବ ଯେ କେବଳ କ'ଣ ତୁମମାନେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ? ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ هَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَرِثَةً لَا الْيُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ସହିତ ଯୁକ୍ତି ନ କରି ଦୃଢ଼ାବ୍ୟକ୍ତ କି କ୍ରୋଧାବ୍ୟକ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାକାମ କରନ୍ତି ।

ରୁ : ୩

୧୭. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମସଜିଦ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ମୁସବିକମାନଙ୍କର କୋଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଭୁତ୍ୱରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି; ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ମ - ସମୂହ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ଦୀର୍ଘଦିନ ରହିବେ ।

୧୮. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମସଜିଦ୍‌ଗୁଡ଼ିକର ସେ ହିଁ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିଥାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏବଂ ସ୍ୱତ୍ୱରୂପେ ନମାଜ ପାଠକରେ ଓ କଜାତ ଦିଏ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଭାସ କରେ ନାହିଁ, ସୁତରାଂ ସେହିମାନେ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

୧୯. କ'ଣ ରୂମେମାନେ ହକ୍ ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କୁ ପାଣି ପିଆଇବା ଓ କା'ବା ଗୃହର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରାବା (କାର୍ଯ୍ୟ)କୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି (ର କାର୍ଯ୍ୟ) ସଦୃଶ ଭାବି ନେଇଛ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କେହାଦ କରେ ? ଏ (ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ (କଦାପି) ସମାନ ନୁହନ୍ତି; ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କଦାପି ସର୍ବପ୍ରଥମାମାନଙ୍କରୁ ନାହିଁ ।

୨୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ବହୁ ଉଚ୍ଚରେ; ଏବଂ ସେହିମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୨୧. ସେମାନଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ତରଫରୁ ଅବଶେଷ କରୁଣାର ମୁସମାଗୁର ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ (ନିଜର) ପ୍ରସନ୍ନତା ଓ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠର ମଧ୍ୟ, ଯହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁଖ ସ୍ଥାପନା ରହିଅଛି ।

مَا كَانَ لِلشُّرِكِينَ أَنْ يَخْلُقُوا مِثْلَ اللَّهِ شَهِيدِينَ
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۖ
فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ ۚ فَيَسَّ
أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بَأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ ۚ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ
فِيهَا لَعَلِمٌ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾

୧. ଏପରି କେତେକ ବିବେଚନା ଓ ଦୁର୍ଭବ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ଅଥଚ ହକ୍‌ଯାତ୍ରାମାନଙ୍କର ସେବା ଶୁଶ୍ରୂଷା କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମକ୍କାବିଜୟ ପୂର୍ବରୁ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବା ଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନେ କରୁଥିବାରୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରି ଶୋଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ଇସଲାମ ପାଇଁ ସୁଦ୍ଧା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ବହୁ ଉଚ୍ଚରେ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ସେତିକି ସମ୍ମାନ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୨. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଚିରକାଳ ରହିବେ ; (ମନେରଖ ସେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟରେ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

୨୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା, ପିତାମହ ଓ ଭ୍ରାତାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ତୁଳନାରେ ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ମନେକରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପେ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବେ ।

୨୪. ତୁମେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା ଓ ପିତାମହ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ତଥା ତୁମମାନଙ୍କର (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ଶାନ୍ତିକୁହୁର ଏବଂ ତୁମମାନେ ଉପାର୍ଜନ କରିଥିବା ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ତଥା ଏପରି ବ୍ୟବସାୟ ଯାହାର କ୍ଷତିକୁ ତୁମମାନେ ଭୟ କରୁଅଛ ଓ ଏପରି ବାସ୍ତବ ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ସେସବୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ତଥା ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେହାଦ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ନିଜ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରକଟ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର” ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କେବେ ହେଁ ସତ୍ତ୍ୱପ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ : ୪

୨୫. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ (ବିଶେଷତଃ) ତୁମଏନ୍ (ସୁଦ୍ଧ) ଦିନ, ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗର୍ବିତ କରିଥିଲା ; କିନ୍ତୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠତା) ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାର କରି ନଥିଲା ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବିଶାଳତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ହୋଇ ପକାୟନ କରିଥିଲ ।

୨୬. ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଶାନ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ ଦେଖୁ ପାରିନଥିଲ, ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉଚିତ) ପ୍ରତିଫଳ ।

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَوَ لَيْسَ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَرَّجَتِ ثُمَّ وَلَيْتُم مَّدْيَرِينَ ﴿٢٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ଏପରି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି କରୁଣା କରିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ମୁହରିକମାନେ ବାସ୍ତବରେ କଳ୍ପକ୍ଷିତ (ଓ ଅପବିତ୍ର); ସୁତରାଂ ଏହି ବର୍ଷ (ଅବିବାହିତ ହେବା) ପରେ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ କା'ବା ମୁହର) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନ ହୁଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଆଶଙ୍କା କର ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛାକଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୃପାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଧନବାନ୍ କରିଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୨୯. ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ଅନ୍ତିମ ଦିବସରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଯାହା ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଅବୈଧ ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକରି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଛିଡ଼ିଆ (କର) ନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ବଶ୍ୟତା ସ୍ୱୀକାର ନ କରନ୍ତି ।

ରୁ : ୫

୩୦. ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଓଜେର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପୁତ୍ର" ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମାନେ କହନ୍ତି, "ଜେସୁ ମସିହ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁତ୍ର"; ଏହା କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ମନରତା ତଥା; ସେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କଥାକୁ (କେବଳ) ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରନ୍ତୁ; ସେମାନେ (ବାସ୍ତବତାଠାରୁ) କିପରି ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି !

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشَّارِكُونَ بِجَسَدِ الَّذِي يَصِفُكَو
النَّسَجَةِ الْحَرَامِ بَعْدَ مَا هُمُ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ
عِيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى
إِبْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْ يَذُكُّوْنَ ﴿٣٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଅବିକଳତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି ।

୨. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଚଳିଯିବା ପରେ ବ୍ୟବସାୟ ମନ୍ଦା ପଡ଼ିଯିବ ଓ ଆମଦାନୀ କମିଯିବ ବୋଲି ସେମାନେ ଆଶଙ୍କା କରିଥିଲେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅକାରଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । କେହି ପରିସିଦ୍ଧିରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଯୁଦ୍ଧର ଅନ୍ୟତମ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶତ୍ରୁ ଅତ୍ୟାଚାରମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେତେବେଳେ କେବଳ ପ୍ରତିରକ୍ଷାମୂଳକ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଇହୁଦୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ପରାଜିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଅଧୀନତା ସ୍ୱୀକାର କରି କର ଦେବାକୁ ସ୍ୱସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଆଉ ଅଧିକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ରଖିଯିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ତୁଟିଯିବା ନିଶ୍ଚୟ କରାଯିବ ।

୩୧. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଧର୍ମିଆନଙ୍କୁ ଓ ସାଧୁସଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ତଥା ମରିୟମନଦର ମସିଦକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ଯାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ, ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର (କଳ୍ପିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ସରେ ।

୩୨. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିକୁ ନିଜ ମୁହଁ ଦ୍ଵାରା (ପୂଜା) ଲିଭାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ; ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଅପ୍ରାତିକର ମନେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଜ୍ୟୋତିକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ।

୩୩. ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଅପ୍ରାତିକର ମନେ ହେଲେ ପୂଜା, ସକଳ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ବିସ୍ତାର କରିବା କଳ୍ପେ, ସେ ହିଁ ନିଜର ରହୁଳକୁ ସତ୍‌ପଥ ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ।

୩୪. ହେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ! ଅନେକ ଧର୍ମ ଓ ସାଧୁସଙ୍ଗ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଆତ୍ମସାର୍ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସୁନାଗୁପା ଗଚ୍ଛିତ କରି ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ବାଦ ଦିଅ ।

୩୫. (ଏ ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ) ସେହିଦିନ (ଦିଆଯିବ), ଯେଉଁଦିନ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଗଚ୍ଛିତ ସୁନାଗୁପା) ନରକ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତପ୍ତ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହାଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଲଲାଟ, ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ଵ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ଟଦେଶରେ ଦାରା ଦିଆଯିବ, (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) "ଯାହା ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ କରିଥିଲ ଏହା ସେହି ପଦାର୍ଥ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଗଚ୍ଛିତ କରିଥିଲ ତାହାର ସ୍ତ୍ରାବ ଆସ୍ତ୍ରାଦନ କର ।"

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمُورُهُمْ إِلَّا لِيُعْبَدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَنَّا يَشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

يُرِيدُونَ أَن يُظْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ ۖ إِلَٰهَ أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَزِينَةِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرًا مِّنَ الْفَحَّارِ وَالرَّهْبَانِ لَيَكُونُنَّ أََمْوَال النَّاسِ بِأَلْبَابٍ طِيل وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ تَتَكَلَّمُ بِهَا بِلُغَاتِهِمْ يُحَرِّقُونَ جَانِبَهُمْ وَجُنُوبَهُمْ وَظُهُورَهُمْ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَفْقَهُونَ ﴿٣٥﴾

୩୭. ବାସ୍ତବରେ ମାସମାନଙ୍କର ଗଣନା ଅଲୁଖ ନିକଟରେ ବାର ମାସ ଅଟେ ; ଏହା ଅଲୁଖର ବିଧାନ ; (ଏହା) ସେହିଦିନଠାରୁ ଅଛି ଯେବେଠାରୁ ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରୁ ଚାରିଗୋଟି (ମାସକୁ) ପବିତ୍ର ମାସ କୁହାଯାଏ ; ଏହାହିଁ ପୁସ୍ତକିଷ୍ଟର ଧର୍ମ ; ସୁତରାଂ ଏହି ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରନାହିଁ ; ଏବଂ ମୁସବିକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମବେତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧକର, ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମବେତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ଅଲୁଖ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମାରୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكََ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

୩୮. 'ନସି' ଅବିଶ୍ୱାସ କାଳର ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ବିଷୟ ଅଟେ ଯଦ୍ୱାରା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତି ; ସେମାନେ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ବେଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଓ ପରବର୍ଷକୁ ଅବେଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମାସଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଷର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଗଣନା ସହିତ ସମାନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେହିସବୁ ମାସ ଅନୁସରରେ (ସେପରି) କରିଦେବେ ଯହିଁରେ ଯୁଦ୍ଧ ବାରଣ କରାଯାଇଛି (ଏବଂ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତାକୁ ପୁରଣ କରିଦେବେ) ; ସେହି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ (ସେଇତାନ ଦ୍ୱାରା) ଶୋଭନାୟ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅଲୁଖ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّمَا النَّسِيْ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُصَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا يَتَوَاتَلُونَ عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءٌ يُعْمَلُ بِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

୧. ମୁସବିକମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଗଣନା କରିଥାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ହିସାବରେ ବର୍ଷକ କେବଳ ବାରମାସ । ଅବେଧ ସୌକର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବାରମାସକୁ ଚଳେ ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବହାଲମାନେ ବର୍ଷକୁ ୧୯ ମାସରେ ବାଣ୍ଟିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ୧୯ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସୌରମାସର ଛବର୍ଷକମାନେ ମଧ୍ୟ ବାରମାସକୁ ଅଧିକ କଲୁନା କରିନାଥାନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅପଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମାସ ଦୁହେଁ ବରଂ ଶୁଦ୍ଧପୂର୍ବ ଜବାବ ଯାପନ କରିବା ।

୩. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ 'ନସି' ଅର୍ଥାତ୍ ମାସଗୁଡ଼ିକୁ ଅବବଦତ କରିବା । ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଆବର୍ତ୍ତକ ପୂର୍ବରୁ ମକ୍କାବାସୀ କେବେ କେବେ ମୋହରମ ମାସକୁ ବୈଧ ଭିତ କରିଦେଉଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସେହି ମାସରେ କ୍ଳିଷ୍ଟନ ଓ ଉକ୍ତପ୍ରାନ୍ତ କରିପାରିବେ । ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ସପ୍ତକ ମାସକୁ ମୋହରମ ମାସ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଉଥିଲେ । ଏହିପ୍ରକାର ସବୁଗୁଡ଼ିକ ମାସକୁ ଅଦଳ ବଦଳ କରି ବର୍ଷଟିକୁ ଚେରମାସିଆ ବର୍ଷରେ ପରିଣତ କରୁଥିଲେ । ତଳେ ଦୁଇ ଥରେ ବଦଳାଇ ବର୍ଷକୁ ନିଜ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣୁଥିଲେ ।

୧୫ : ୬

୩୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି କ'ଣ ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସମବେତ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ନିଜ ଦେଶ (ଘର) ପ୍ରତି ଭୁଲି ଯାଉଅଛ ? କ'ଣ ତୁମମାନେ ପରକାଳ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ? ଯେଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମନେରଖ ; ପରକାଳ ତୁଳନାରେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ସମ୍ପଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ।

୩୯. ଯଦି ତୁମମାନେ ସେମବେତ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନ ବାହାରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଆଣିବେ, ଓ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜ ଇଚ୍ଛାପ୍ରାପ୍ତି) ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୪୦. ଯଦି ତୁମମାନେ ଏହି ରସୁଲଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରିବ ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେ ଦୁହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ବିଚାରିତ କରିଥିଲେ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ଗୁମାରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କ ସହଚର (ଅବୁବକର)ଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅତୀତର କୌଣସି ଚୁଟି ପାଇଁ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ;” ସୁତରାଂ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜର ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ ଦେଖି ପାରୁନଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବଚନକୁ ନ୍ୟୁନ କରିଦେଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ହିଁ ଉତ୍ତରରେ ରହେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱ ।

୪୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ନିରାସ୍ତ୍ର ଥାଅ ବା ସଶସ୍ତ୍ର ଥାଅ, ଜେହାଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାରି ପଡ଼, ଏବଂ ନିଜ ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜେହାଦ କର ; ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଥାଅ ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ହେବ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହିକରତ ସମୟରେ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلُم إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْكُمْ وَأَخْتَبِرُوا الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابَ آيَاتِهِ وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

إِلَّا تَضُرُّوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَلَاثِينَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَ بِبُحُودٍ لَمْ تَزَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

୪୭. ଯଦି ଶାସ୍ତ୍ର ଲାଭ ମିଳିବାର ଥାଆନ୍ତୁ ବା ଯାତ୍ରା ଅଳ୍ପ ଦୂର ହୋଇ ଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ ସେ ଲୋକମାନେ ତୁମର ଅନୁରୋଧ କରିଥାଆନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଯାତ୍ରା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମନେ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ଏବେ (ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପରେ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ସହିତ ଯାଇ ଥାଆନ୍ତୁ;” ଏମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَدَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٧﴾

ଭୂ : ୭

୪୩. ଅଲ୍ଲାଃ (ତୁମ ତୁଚ୍ଛିତ ରୂପଭାବକୁ) ଲୋପ କରିଦେଲେ ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମ ନିକଟରେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ତୁମେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ପଛରେ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲ ?

عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ لِمَ اَذْنَبْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَّبِعَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذٰبِيْنَ ﴿٤٣﴾

୪୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଅନ୍ତ୍ରିମ ବିବସ ରପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇବା ସକାଶେ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾

୪୫. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଅନ୍ତ୍ରିମ ବିବସ ରପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ନାହିଁ କେବଳ ସେହିମାନେ ହିଁ ପଛରେ ରହିଯିବା ପାଇଁ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସଂଶୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜର ସଂଶୟ ଯୋଗୁଁ ବୋହୁଲ୍ୟମାନ (ଅବସ୍ଥାରେ) ଅଛନ୍ତି ।

اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّ يَزِدُّوْنَ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ) ଯିବାକୁ ବୁଦ୍ଧ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ସେଥିପାଇଁ କିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତି ମଧ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃ (ଯୁଦ୍ଧ ସକାଶେ) ସେମାନଙ୍କ ଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ବସାଇ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବନ୍ଧୁମାନେ କହିଲେ) ଯେ ତୁମେମାନେ ବସିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଥାଅ ।

وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاعَدُوْا لَهُ عَدُوٌّ وَلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ اِئْتَاَهُمْ فَتَبَطَّوْهُمْ وَقِيْلَ اِئْتَدُوا مَعَ الْقَاعِدِيْنَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଛଡ଼ା ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ସାହାଯ୍ୟ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ) ଖୁବ୍ ଧୀଁ ଦରତ କରିଥାଆନ୍ତେ (ଓ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଖବର) ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ (ତୁମମାନଙ୍କ) କଥା ଶୁଣୁଥାଆନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୪୮. ସେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମ ସକାଶେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ ଏପରିକି ସତ୍ୟର ଆଗମନ ହେଲା ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହି ନିଶ୍ଚିତକୁ) ପସନ୍ଦ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ କେପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କୁ ପେଟରେ ରହିଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଯୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ପାଇଁ) ପରାମର୍ଶ କର ନାହିଁ ;” ଜାଣିରଖ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଆଦ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳାରେ ଜଡ଼ିତ ରହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନରକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ବିନାଶ କରିବ ।

୫୦. ଯଦି ତୁମଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ମିଳେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ଲାଗେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ଉପରେ କୌଣସି ବିପତ୍ତି ପଡ଼େ, ତେବେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେହି ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେମାନେ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ ;” ଏବଂ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ।

୫୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କିଛି ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି କେବଳ ତାହାହିଁ ଆମଙ୍କୁ ମିଳେ ; ସେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ।”

لَوْ عَزَّجُوا فِينَكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا جَبَالًا وَّلَا أَوْصُعُوا
خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَعُونٌ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

لَقَدْ ابْتِغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ ائْذَنْ لِّي وَلَا تَقْتِرْنِي إِلَّا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾

إِنْ تُبِخِكَ حَسَنَتُهُمْ وَإِنْ تُبِخِكَ مُصِيبَتُهُ
يَقُولُوا لَوْلَا أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ لَّنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

୫୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଇଗୋଟି ମଙ୍ଗଳଦାୟକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଛତା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଏହି ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ତରଫରୁ କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ; ସ୍ୱତରା” ତୁମେମାନେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର, ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବୁ ।”

୫୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ ; “ବସ୍ତ୍ରାପୂର୍ବକ ବା ଅନିଷ୍ଠାପୂର୍ବକ ବ୍ୟୟ କର, ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ (ତୁମମାନଙ୍କର ଦାନ) ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ; କାରଣ ତୁମେମାନେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

୫୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାରେ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କ’ଣ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରାସୁଲଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ ନମାଜ ପାଠରେ ଆଳସ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଓ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଅନିଷ୍ଠାପୂର୍ବକ ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲେ ।

୬୦. ସ୍ୱତରା” ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ସମସ୍ତକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ କେବଳ ଏହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଓ ସମ୍ପତ୍ତିର ସମସ୍ତକ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ୱାଧୀନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ତଥା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବାବେଳେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ।

୬୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ନାମରେ) ଶପଥ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଅଥଚ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାହାନ୍ତି ; ବରଂ ସେମାନେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

୬୨. ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ବା ଆତ୍ମଗୋପନ କରିବାକୁ କୌଣସି ଗୁଣ ବା ବସ୍ତୁରହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମୁହିଁ ମୋତି ସେହି ଆତ୍ମକୁ ଧାଇଁ ପକାଇବେ ।

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِندِهِ أَوْ يَأْتِيَنَا فَتَرْبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٧﴾

قُلْ أَتَقْبَلُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَقْبَلَ مِنكُمُ إِنَّا
كُنَّمُ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٨﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كُرْهُونَ ﴿٥٩﴾

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ
أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٦٠﴾

وَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ بِمِنكُمْ
لَئِنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّفْرِقُونَ ﴿٦١﴾

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغْرِبًا أَوْ مَدْخَلَ لُؤْلُؤًا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿٦٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଏକେତ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସୁଦୂର ବାହାରି ଲାଭ କରିବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟ-ବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବ ଅଥବା ସୁଦୂର ବିଦେଶ ଲାଭ କରିବେ ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଦୃଶ୍ୟ ହେବ :

୫୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ (କେତଳିଶ୍ୱାସୀ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଦାନ ବିଷୟରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଦୋଷାରୋପ କରୁଛନ୍ତି ; ଯଦି ସେହି ଦାନକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ସବୁଜ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ତହିଁକୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ ନ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ସହଯା ଛୋଟାନ୍ତି ।

୫୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକି ଦେଇଛନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ ତହିଁରେ ସବୁଜ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ଏହା କହରେ, “ଅଲ୍ଲାହ (ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ) ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ; ଯେଦି ଆମମାନଙ୍କର ଅଭାବ ହେବ ତେବେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ କୃପାରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ଏହିପରି ଭାବରେ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ମଧ୍ୟ ; ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିନମ୍ର ଭାବରେ ଅବନତ ହେଉଅଛୁ.” ତେବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉକୃଷ୍ଟତର ହୋଇଥାନ୍ତୁ ।

୬ : ୮

୬୦. ଦାନ କେବଳ ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ସେଉଁମାନେ ଏହି ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ସେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସହିତ) ସଂଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିଏ ବନ୍ଦୀ ଓ ରଣଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ସେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତଥା ପଥକ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ; ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ) ଚରଣ୍ଡ ।

୬୧. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ (କେତଳିଶ୍ୱାସୀ) ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନବିଙ୍କୁ ଖୁଞ୍ଚି ବିଅନ୍ତି ଓ କହନ୍ତି “ସେ ତ କେବଳ କାନ (ହିଁ କାନ)” ; ତୁମେ କୁହ, ସେ ତାହା ହିଁ ଶୁଣନ୍ତି ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ କଲ୍ୟାଣକର,

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَخْطُونَ ﴿٥٨﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالسَّكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرِينِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنَّ قُلْ أُوْن خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍, ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେଉଁମାନେ ଭଦ୍ରାମାନ ସତ୍ୟତା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ସମାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ସେପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେଇ କ୍ଷମ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରି ଅବିଶ୍ୱାସ ଶୁଣୁଥାଅନ୍ତି ।

୩. ସେ ଅବଶ୍ୟକ ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ଶୁଣନ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଶୁଣନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସୁଧାରି ପାରିବେ । ବହୁତ ଯେ ସେପରି ଶୁଣୁଥାଏ ସେ ଜଣେ ହିତବାଧକ ।

ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କରୁଣା ସ୍ୱରୂପ : " ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରହସ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଅଛି ।

وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَنُكَرُوا الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

୬୭. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ନାମରେ) ଶପଥ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହସ୍ୟ ଅଧିକ ହଜ୍ଜନାର ଅଟନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରାଯାଉ, ପରନ୍ତୁ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ସେ (କପଟବିଶ୍ୱାସୀ)ମାନେ ସଙ୍ଗେତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବେ ।

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ لِيُزِيلَكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ②

୬୮. ସେମାନେ କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହସ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ, ତାହାପାଇଁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି (ନିୟତ) ଅଛି, ସେ ସେଥିରେ ବାସ କରିବ ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପମାନଜନକ ଅଟେ ।

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُجَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ③

୬୮. କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ (ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ) ଭୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ଯେ କାଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ (ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ) ସଚେତନ କରାଇଦେବ ; (ତୁମେ) କୁହ, "ଉପହାସ କରୁଥାଅ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ (ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ) ଭୟ କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ"।

يُحَذِّرُ الْبَاقُونَ أَنْ تَأْخُذَ بِهِمْ سُورَةٌ تَنْذِيرٌ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَهْزِؤْا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ
مَا تَحْذَرُونَ ④

୬୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବ (ଯେ ତୁମେମାନେ ଏପରି କଥା କାହିଁକି କହୁଥିଲ ?) ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଉତ୍ତର ଦେବେ, "ଆମେମାନେ ତ କେବଳ ଅଜ୍ଞା ପରିହାସ କରୁଥିଲୁ" ; (ତୁମେ) କୁହ, "ତେବେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହସ୍ୟର ସହିତ ଅଜ୍ଞା ପରିହାସ କରୁଥିଲ ?"

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ أَبِإِلَهِهِ وَأَيَّتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُونَ ⑤

୬୯. ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରନାହିଁ, ବିଶ୍ୱାସ କରିଲା ପରେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ; (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ) ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କର) ଯଦି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ କ୍ଷମା କରିଦେଉ ଓ ଅନ୍ୟଦଳକୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁ କାରଣ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ଥିଲେ (ତେବେ ଏହା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ) ।

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ
كَاطِفَةٍ مِّنْكُمْ نَعْدِبُ كَاطِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ⑥

୧ : ୯

୬୭. କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତି ; ସେମାନେ ଅସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ଓ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ; ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ପାଇଁ) ନିଜ ହାତକୁ ସଂକୁଚିତ କରନ୍ତି ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବାରୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି ; କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

الْمُفِقُونَ وَالْمُفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥٧

୬୮. ଅଲ୍ଲାହ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନିର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ; ଏହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ; ଏବଂ (ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ) ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜ ସମାପରୁ) ବିଚାଳିତ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ٥٨

୬୯. ହେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ! ଏହି ଶାସ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ (ଶାସ୍ତି ସଦୃଶ ହେବ) ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଅଧିକ ଧନବାନ୍ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜର ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେପରି ସେମାନେ ଥକା ପରିହାସ କରିଥିଲେ, ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଥକା ପରିହାସ କରିଅଛ ; ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଇହକାଳରେ ତଥା ପରକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَبَعُوا بِعَلَاqِهِمْ فَاسْتَمْتَعُوا
بِعَلَاqِهِمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِعَلَاqِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذِينَ خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٥٩

୭୦. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂର, ଆଦ ଓ ସମୁଦ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତଥା ମଦୟନର ଅଧିବାସୀ ଓ ଧୂଂସପାତ୍ର ଜନବସତି (ଅର୍ଥାତ୍ କୁଚଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମାବର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ? ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَشُؤْدَةٍ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةِ

ରସୁଲମାନେ ସ୍ୱୟଂ ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସିଥିଲେ ; (କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅବଳ୍ଲୀ କରିଥିବାରୁ ଶାସ୍ତି ପାଇଥିଲେ) ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନ ଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ।

୭୧. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ ପରସ୍ପରର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ; ସେମାନେ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଅସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ତଥା ସୁତାରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲମାନଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ କରନ୍ତି ; ଏମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ କରୁଣା କରିବେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୭୨. ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ସଂଭାରରେ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ; ଏବଂ ଚିରସ୍ଥୟା ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଥିବ ; ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସନ୍ତୋଷଭାଜନ ହେବ। ଏକ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରସ୍ପର ଅଟେ (ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ) ; ଏବଂ ଏହାକୁ ଲାଭ କରିବା ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ।

ଭୂ: ୧୦

୭୩. ହେ ନବି ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜେହାଦ କର ; ଏବଂ (ସୁରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତି କରି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ତା ଅବଲମ୍ବନ କର ; ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଓ ତାହା (ବାସ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୭୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି (ମନ୍ଦ) କଥା କହିନାହାନ୍ତି ; ଅଥଚ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା କଥା କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନେ (ଇସଲାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଯାହା ହାସଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେ ବିଷୟ କାମନା କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଶତ୍ରୁତା କରିଛନ୍ତି ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନବାନ୍ କରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ

اتَّخَذْتُمْ رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِيَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٥

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٥١

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ وَلَدِينَهُمْ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٥٢

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٥٣

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا إِلَيْهَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَكَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتُوبُوا لَيْعَلَّ يَمْسُقَ اللَّهُ

ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ତେବେ (ତାହା) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେୟସ୍ବତ୍ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପୁଷ୍ପଭଙ୍ଗ କରି ଯେଉଁ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର କେହି ବନ୍ଧୁ କି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୭୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି, "ଯଦି ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ନିଜ କୃପାରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହେବୁ ।"

୭୬. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ) କୃପଣତା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପକ୍ଷ ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ) ବିମୁଖ ହୋଇ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ।

୭୭. ସୁତରାଂ (ପରିଣାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କପଟ ସମ୍ପାଦିତ କରିଥିଲେ ; କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନତା ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ମିଛ କହୁଥିଲେ ।

୭୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପରାମର୍ଶକୁ (ମଧ୍ୟ) ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ସମସ୍ତ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ?

୭୯. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୁକୁ ହସ୍ତରେ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏ (କେପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବିଦ୍ରୁପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଜ (ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା) ଉପାଜିତ ଧନ ବ୍ୟତୀତ (ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ) ଅନ୍ୟ କିଛି ସାମାନ୍ୟ ନଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ; ସୁତରାଂ) ସେମାନଙ୍କର ଏହି ତ୍ୟାଗ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏ (କେପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ପରିହାସ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ ; ଏବଂ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

عَذَابًا لِّئِمَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ⑤

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلٍ لَّنُصَدِّقَ
وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ⑥

فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهِ كٰتِلُوْا بِهٖ وَتَوَلّٰوْا مُمْرِضُوْنَ ⑦

فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِىْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمٍ يَلْقَوْنَہٗ بِمَا اٰخَلَفُوْا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبَسًا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ⑧

اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ
اللّٰهَ عَلٰمُ الْغُیُوْبِ ⑨

اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوْعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِى
الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَكُمْ فَيَسْخَرُوْنَ
مِنْهُمْ يَخِرُّ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑩

୮୦. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର ବା କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କର (ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ) ; ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁରି ଥର କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କଦାପି ସହଜତାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଭୁ : ୧୧

୮୧. ଯେଉଁ (କେପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ କେନ୍ଦ୍ରାଦକୁ ନ ଯାଇ) ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶ କରି ସୁସ୍ଥାନରେ ବସି ରହିବାରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ଓ ନିଜ ଧନ ଭାରା କେନ୍ଦ୍ରାଦ କରିବାକୁ ଖରାପ ମନେ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ (ପରସ୍ପରକୁ) କହୁଥିଲେ, “ଏପରି (ପ୍ରଶ୍ନର) ଉତ୍ତର ସମୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବାହାର ନାହିଁ” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ନରକର ଅଗ୍ନି (ଏହି ଉତ୍ତର ପ୍ରତିପକ୍ଷ) ଅଧିକ ଚାହୁଁ” ; ଆହା ! ସେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତେ କି !

୮୨. ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ନିଜର ଏହି ପ୍ରତାରଣା ଯୋଗୁଁ) ଅଳ୍ପ ହସିବା ଓ ନିଜ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ କାନ୍ଦିବା ଉଚିତ ।

୮୩. ସୁତରାଂ ଯଦି ଏହା ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ (ଆଗାମୀ କୌଣସି) ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କୁ କଦାପି ଆମ ସହିତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ କଦାପି ଆମ ସହିତ ମିଶି ଶତ୍ରୁ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମଥର (ପଛରେ) ବସି ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲ ; ସୁତରାଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ପଛରେ ବସିରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଥାଅ ।”

إِسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ①

فَرِحَ الْخَافُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَ كَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ②

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ③

إِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُواكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاتَّعَدُوا مَعَ الْخَافِينَ ④

୧. ଏଠାରେ ସବୁରି ଥର ଏକ ନିଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟାକୁ ବୁଝାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଅସଂଖ୍ୟ ଥରକୁ ବୁଝାଇଛି । ବହୁତ ଛକରତ ମହନଦ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେତେଥର କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୮୪. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେ ତେବେ ତାହା ପାଇଁ (ଜନାକା) ନମାଜ ପାଠ କରନାହିଁ ଓ ତାହାର କବର ନିକଟରେ (ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସକାଶେ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଥିବାବେଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ।

୮୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ତୁମକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ନ କରୁ ; ତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ହିଁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣବାୟୁ ଉଡିଯିବ ।

୮୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ (ଏହି ଆଦେଶ ବହନ କରି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସହିତ ମିଶି କେହାଦ କର ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଧନବାନ୍ ଲୋକମାନେ ତୁମଠାରୁ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଅ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ (ପଛରେ) ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ (ବସି) ରହିବୁ ।”

୮୭. ସେମାନେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିବା ନାରୀମାନଙ୍କ (ସେମ୍ପ୍ରଦାୟ) ସହିତ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର ମରାଯାଇଅଛି, ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ) ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୮୮. କିନ୍ତୁ ଏହି ରସୁଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ କେହାଦ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମଙ୍ଗଳ ରହିଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ (ପରିଶେଷରେ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

୮୯. ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ରଚିଛନ୍ତି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି, ସେମାନେ ଏହି ଉଦ୍ୟାନରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ; ଏହା ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ।

ରୁ: ୧୨

୯୦. ଏବଂ (ମଦିନା ନିକଟସ୍ଥ) ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇକନାକାରୀ ଲୋକମାନେ ଆସି କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ ପଛରେ ରହିବା ପାଇଁ) ଅନୁମତି

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوَاوَلُوا هُمْ فَسَقُونَ ﴿٨٤﴾

وَلَا تَحْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةَ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَعْدِيِّينَ ﴿٨٦﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَهْدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْحَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ

ଦିଆଯାଉ : ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲକୁ ମିଥ୍ୟା କହି (ପଛରେ) ରହିଗଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଆଯିବ ।

୯୧. (କିନ୍ତୁ ହେ ରସୁଲ !) ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁର୍ବଳ ବା ପାତିତ ଅଥବା ଯେଉଁମାନେ (ଅଭାବବଶତଃ) ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ କିଛି ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକତା ସହିତ ନିଷ୍ଠାପର ରହିବେ, ତେବେ (ପଛରେ ରହିଗଲେ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ; ଏମାନେ ହିଁ ହିତକାରୀ ଏବଂ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୯୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ) ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ସେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ; ସେମାନେ ଏଥିସକାଶେ ଆସିଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ବାହନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବ ; ତୁମେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲ ଯେ ଆମ ନିକଟରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆରୋହଣ କରାଇବୁ ; (ଏହା ଶୁଣି) ସେମାନେ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ଅଶ୍ରୁ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିଲା ଯେ ହାୟ ! ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ) ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ କିଛି ନଥିଲା ।

୯୩. ଅଭିଯୋଗ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲାଗୁ ହେବ ଯେଉଁମାନେ ଧନବାନ୍ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ପଛରେ ରହିବା ପାଇଁ ତୁମ ନିକଟରେ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ; ସେମାନେ ପଛରେ ରହିଯିବା ନାରୀମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ସହିତ (ବ୍ୟବହାରକୁ) ରାଜି ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ଏହା ଜାଣି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا آتَاكَ لَاحِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحِبُّكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَنُهُمْ تَبَيَّنَ مِنَ الَّذِينَ مَعَ حَزْؤًا أَلَا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ③

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ④

୧. ସାତଜଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଜିହାଦ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷତ୍ରିୟ ହୃଦୟରେ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅବତାରକ ନିକଟକୁ କୌଣସି ବାହନ ମାଗିବାକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜୋଡା ବା ଚପଲକୁ ବାହନ ମନେ କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ପିନ୍ଧି ସେମାନେ ଉତ୍ତର କବଚିତ ବାଲୁକା ରାସ୍ତା ଉପରେ ଚାଲିଯାଉଥିବେ । ଦରିଦ୍ର କେଶମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହୃତ ଉଦ୍‌ଦଳକଳ ଚାପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି : ଅମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବସ୍ତୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଯାହା ଉପରେ ଠିଆହୋଇ ଆମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇପାରିବୁ । ଏସ୍ତ ମରାଯାଇଥିବା ସେହି ବସ୍ତୁକୁ କୋଡା ବା ଚପଲ ବୁଣିବାକୁ ହେବ । ସେତେବେଳେ ଏପରି ଅଭାବ ଓ ଦରିଦ୍ରତା ଘେରି ରହିଥିଲା ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସବୁ ବାସ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଜୋଡା ବା ଚପଲ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇ ପାରୁ ନଥିଲେ । (ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟୟାନ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଭାଗ-୧୧

୯୪. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁଛ, ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି (ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର) ଛଳନା କରନ୍ତି; ତୁମେ କହ, “ତୁମେମାନେ ଛଳନା କର ନାହିଁ, ଆମେ କହାଯି (ତୁମମାନଙ୍କର ଛଳନାକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ; ତୁମମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିବେ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅଦୃଷ୍ଟର ସ୍ୱାତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ; ସୁତରାଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବେ ।”

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ لِي أَنَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ مِنْ خَبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ تَرْدُونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

୯୫. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରିବେ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଧରିବ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ (ଆମେ କହୁଛୁ) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଧରି ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ କଳୁଷିତ, ଓ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରିଛନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ବାସ୍ତବ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ନରକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇଅଛି ।

سَيَجْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَعْنُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

୯୬. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରିବେ ଯେପରି କି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁକ୍ଷ ହେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁକ୍ଷ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଅଲ୍ଲାହ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁକ୍ଷ ହେବେ ନାହିଁ ।

يَجْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

୯୭. (ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) ମରୁବାସୀମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ କପଟ କରିବାରେ ସମସ୍ତ ଆରବବାସୀଙ୍କ ଠାରୁ ବଳି ଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି (ଆଦେଶ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ସମାପ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜାଣିବାକୁ ସେମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଙ୍କ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱ ।

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

୯୮. ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) ମରୁବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରୁଥିବା ଧନକୁ (ଏକ) ବୋଝ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଦୈବ) ଦୁର୍ବିପାକର ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; (ମନେରଖ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଦୁର୍ବିପାକ ଆସିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶାସକ ।

୯୯. ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) ମରୁବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ) ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ ଓ ରହୁଣୀ ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭର ପକ୍ଷ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି; ମନେରଖ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବାର ପକ୍ଷ, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ; କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ଭୂ: ୧୩

୧୦୦. ଏବଂ ହିଜରତକାରୀ ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଗ୍ରଗାମୀ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଯାହାର ନିମ୍ନରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ଏକ ମହାନ ସମ୍ପର୍କ ।

୧୦୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର) କେତେକ ମରୁବାସୀ, କପଟ, ବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ମଦିନାବାସୀମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଲୋକ (ଏପରି ଅଛନ୍ତି) ଯେଉଁମାନେ କପଟତା କରିବାରେ ଅଟକ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣୁ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଧରି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرًا وَيُرِيضُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

وَمِنَ حَوْلِكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النَّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ تَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ମୁକାବିଲ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କର ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସେମାନଙ୍କ ଆଶାର ରତ୍ନ ଆରବବାସୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସର୍ବନାଶ ହେଉଥିଲା ।

୧୦୭. ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପାପକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ କୁକାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମିଶ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି; ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୦୩. (ହେ ରସୁଲ !) ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରୁ ଦାନ ଗ୍ରହଣ କର, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇ ପାରିବ; ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତି ବିଧାନ କରିପାରିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟ କରୁଥାଅ; କାରଣ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିର ଆଧାର ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୧୦୪. କ'ଣ ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତାଙ୍କ ଭିତ୍ତିମାନଙ୍କର ଅନୁତାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦାନର ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, (ରସୁଲ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୦୫. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କର୍ମ କରି ତାଲ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବେ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅନୁଷ୍ଠର ଷାତା (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପେରାଇ ନିଆଯିବ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବେ ।”

୧୦୬. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ପାରନ୍ତି, ବା ସେମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ) ଚରୁଷ ।

وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خُلُوْا عِلًّا صٰلِحًا
وَاٰخَرُ سَيِّئًا عَسَىٰ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيَهُمْ
بِهَا وَصَلْ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوةَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللّٰهُ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝

اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَ
يَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝

وَقُلْ اَعْلٰوًا فَيَسِّرْ لِّىۤ اَللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
وَسَتُرٰوْنَ اِلٰى عَلِيْمٍ الْغٰیْبِ وَالشَّهَادَةُ يُنْتَظَرُ لَكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝

وَاٰخَرُونَ مُّرْجُوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ اِمَّا يَتُوْبُ
عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝

୧. ସଦକା ବା ଦାନ ଦର୍ଶିତ୍ର ଓ ଅସଦକା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଏ । ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୦୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅନିଷ୍ଟ^୧ ସାଧନ କରିବା ଓ ଅବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରଚାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୂର୍ବରୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ସୁସ୍ଥସ୍ଥାନ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଉପାସନା ଗୃହକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି.. ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ କହିବେ ଯେ (ଏହି ଉପାସନା ଗୃହ ନିର୍ମାଣରେ) ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ୱ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ସାକ୍ଷୀ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୧୦୮. ହେ ନବୀ ! ତୁମେ (କେଦାପି) ଚହ୍ନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ନାହିଁ; ଯେଉଁ ମସଜିଦ୍‌ର ମୂଳଭିତ୍ତି ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ପୁଣ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତାହା ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ତୁମେ ଚହ୍ନରେ (ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ ପଢ଼ି) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ; ସେଥିରେ ଏପରି ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

୧୦୯. ସୁତରାଂ ଯେ ନିଜ ଗୃହର ମୂଳଭିତ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭୟ ଓ ସନ୍ତୋଷ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ, ସେ ଉତ୍ତମ ନା ଯେ ନିଜ ଗୃହର ମୂଳଭିତ୍ତି ଏପରି ଏକ ପତନୋନ୍ମୁଖୀ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଅଛନ୍ତି ଯାହା ସେହି ଗୃହ ସହିତ ନରକ ଅଗ୍ନିରେ ପଡ଼ିଯିବ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ (ସଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୦. ସେମାନେ ଯେଉଁ ମୂଳଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବଦା ସନ୍ଦେହର କାରଣ ହୋଇ ରହିବ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ନ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ ନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ଷୁଷ ।

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْرًا لِّأَنبِيَ حَارَبِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَكَانُوا لِيُخْلَقُوا لَ أَرْدْنَا إِلَّا الْخُسْفَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِّلْمَسْجِدِ أُتِمَّتْ عَلَىٰ النَّبِيِّ مِنْ أَوَّلٍ يُومِرُ أَحَدٌ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يَجُرُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ نَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۖ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

୧. ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମର ଉଚ୍ଚତାରର ଉନ୍ନତ ହେବାରୁ ଓ ମୁନସ୍ତିକମାନେ ଜମାଣ ନିରାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିବାରୁ ଅବୁ ଆମିର ନାମକ ଜଣେ ଶାଖିୟାନ ପାତ୍ର ମୁନସ୍ତିକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ବାଣୀ ପଠାଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ୍ ସଦନ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ରୋମ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେ ଓ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ମଦିନା ଅଜମାଣ କରିବେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ସେବାଇରେ ମସଜିଦ୍-ନବିଆ ବାଦ୍‌ଶାହ ମଦିନା ଉପକଣ୍ଠରେ କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ମୁସଲମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ମସଜିଦ୍ ଥିଲା । ମୁନସ୍ତିକମାନେ ଅବୁ ଆମିରଙ୍କୁ କୁଟାଳ ରଖିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସେଠାରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଏହି ମାଧ୍ୟମରେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାରଣ କରିଥିଲେ । ଅବୁ ଆମିର ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରାବଶେଷତା ଭରିବା ଯେ ଦମବନ୍ଧ କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନର ଚାହୁଁ ଚା'ର ଯୋଜନା ବିଷୟରେ କଣାଇ ଦେଇଛି । ଏହାପରେ ସେ ମଦିନା ଚାଲି ପହଞ୍ଚିଲେ । ତା'ର ସେଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ମୁସଲମାନ ଓ ରୋମ ବାଦ୍‌ଶାହ ମଧ୍ୟରେ ପରେ ଯୁଦ୍ଧର କାରଣ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିଜୟମଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ ।

ପକ୍ଷରେ ଶୋଭନାୟ ନୁହେଁ ; ଅଲ୍ଲାଃ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଭଲ ଗୁପେ ଜାଣନ୍ତି ;

୧୧୬. ବାସ୍ତବରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଅଟେ ; ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ପ୍ରାଣ ନାଶ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି କି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୧୧୭. ଅଲ୍ଲାଃ ନବି, ହିଜରତକାରୀ ତଥା ସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସେ ନବିଙ୍କର ଘଟିସରି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳର ହୃଦୟ ସଂଶୟାଙ୍କୁ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ; ପୁନଶ୍ଚ ସେ ସେହି (ହୃଦୟ)ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କୃପା କରିଥିଲେ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୧୮. ଏବଂ ସେହିପରି ଭଲ ଚିନ୍ତି ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେ କୃପା କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିଲେ ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରଶସ୍ତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରାନ୍ତାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ; ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ହୃଦବୋଧ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୋପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟ ନାହିଁ ; ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଥିଲେ ; ସେପରି କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁତାପ କରିବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ବାରମ୍ବାର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି (ଓ) ବାରମ୍ବାର କରୁଣା କରନ୍ତି ।

ସ୍ତବ : ୧୫

୧୧୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କର ଓ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ସହ ସାମିଲ ହୁଅ ।

حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ كَبِيرُ شَيْءٍ عَالِمٌ ۝
إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَٱلْأَنْصَارِ ٱلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ ٱلْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝

وَعَلَى ٱلَّذِينَ ٱلَّذِينَ خَلَفُوا مِن بَعْدِهِمْ إِنَّمَا يَأْتِيهِمْ رَحْمَتُ رَبِّكَ أَفْوَاجًا ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن آلَٰهَةٍ إِنَّمَا عِبَادُهُمْ وَلَهُ ٱلْحَمْدُ ۚ وَٱلَّذِينَ يَبِغُوا ٱلْحَيٰوةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْآٰخِرَةِ ۖ ٱلَّذِينَ يُرِيدُونَ ٱلْآٰخِرَةَ وَٱلْأُولَىٰ ۖ ٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُسْرًا ۚ ۝

୧. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସେହି ଚିନ୍ତି ଜଣ ସାଥୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ସ୍ମୃତି ନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମୁନାଫିକ୍ ନଥିଲେ, ମାତ୍ର ଭୁଲବଶତଃ ଅବତାରଙ୍କ ସହିତ ଚତୁକ୍ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଯୋଗ ନ ଦେଇ ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅନୁରୋଧ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ । ତେଣୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ଅଥଚ ମୁନାଫିକ୍ମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ନ ଦେଇ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ସେ ସୁଦ୍ଧା ଅଭିଯାନକୁ ମଦିନା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାମାଜିକ ବାସ୍ତବ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ପାଖୁ ହୃଦେଇ ରଖାଗଲା । ସେମାନେ ଏହିପରି ବାସ୍ତବ ଅବସ୍ଥାରେ ଅନୁରୋଧ ୫୦ ଚିନ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବା ପରେ ଓ ଶକ୍ତ ଅନୁତାପ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାଦିଆଯାଇ ଥିଲା ।

୧୨୦. ମଦିନା ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତଥା ଏହାର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିବା ଆରବର ମରୁବାସୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଉଚିତ ନ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରହୁଣୀକୁ (ଏକାନ୍ତରେ) ଛାଡ଼ି ଦେଇ ନିଜେ ପଛରେ ଯାଇ ରହିଥାନ୍ତେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ନିଜ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତେ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି) ଏଥିଯୋଗୁଁ କରାଯାଉଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟା, କ୍ଲାନ୍ତି ବା କ୍ଷୁଧାଜନିତ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧଜାତ ହେବା ଭଳି, ଏପରି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପାଦ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି କୌଣସି ବିକ୍ରୟ ଲାଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହାର ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁଣ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲା ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَأْكُلُونَ مِنْ عَذْوٍ نِيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

୧୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଅଳ୍ପ ହେଉ କି ଅଧିକ ହେଉ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କୌଣସି ଉପତ୍ୟକାକୁ ପାରି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ (ସତେ ସତେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମସୂଚରେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେହି ପୁଣ୍ୟ-କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ) ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର (ଅତି) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

୧୨୨. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ସମ୍ଭବପର ନ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ (ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ପାଇଁ) ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତେ ; ତେବେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ବାହାରୁ ନାହାନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରନ୍ତେ ; ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇ (ଅଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତର୍କ କରାଇ ପାରନ୍ତେ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ (ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେବା ସମ୍ଭବରେ) ଭୟ କରନ୍ତେ ।

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

ରୁ : ୧୬

୧୨୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର, ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଦୃଢ଼ତା ଥିବାର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲା ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٢٣﴾

୧୨୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (କେପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ) କହନ୍ତି, “ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି?” ସୁତରାଂ (ମନେରଖ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ।

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ إِنَّا كُنَّا زَادَنَاهُ هَذِهِ آيَاتٌ ۖ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

୧୨୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବ୍ୟାଧି ଅଛି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ) ସେମାନଙ୍କ ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛି; ଏପରି କି ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ।

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

୧୨୬. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଥରେ ବା ଦୁଇ ଥର ପରୀକ୍ଷାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଉଛି ? ତଥାପି ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରୁ ନାହାନ୍ତି କି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାନ୍ତି ।

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

୧୨୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଦେଖନ୍ତି ଯେ କ’ଣ କୌଣସି ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ ତ ! ଏହାପରେ ସେମାନେ (ସତ୍ତା ସ୍ଥଳରୁ) ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି; ଅଲୁଅ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ କିଛି ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۖ وَإِنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

୧୨୮. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରହୁଛି ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି; ତୁମମାନଙ୍କର ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଚାହାଣ୍ଡ ପକ୍ଷରେ ଅସହ୍ୟ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ହିତପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ର; (ଏବଂ ସେ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

୧୨୯. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ କୁହ, “ଅଲୁଅ ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ; ଚାହାଣ୍ଡ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଆମେ ଚାହାଣ୍ଡ ଉପରେ ଭରସା କରୁ, ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ।”

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ

(1)

ଯୁସୁଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହିରେ ଦିଆଯାଇ ଉଲ୍ଲେଖ ୧୧୦ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୧୧ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ରା ;^୧ ଏକାଦଶ ଚତୁର୍ଥାନ୍ତ ସମ୍ବଳିତ ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତ ଅଟେ ।

୩. କ'ଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରି କହିବା ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତେଜାବନା ଦିଅ, ଓ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ) ଆକାରରେ ଉଚ୍ଚ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଅଛି. (ଏପରି) ଆଶ୍ୱତ୍ତ୍ୟାଜନକ (ବିଷୟ) ଥିଲା (ଯେ) ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଥିଲେ, "ନିଶ୍ଚୟ ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାରକ ।"

୪. ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯିଏ ଛଅ ଗୋଟି କାଳରାସି ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସଂଗଠିତ କରନ୍ତି ; ତାହାଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା (ତାହାଙ୍କ ସମାପ୍ତରେ) କେହି (କାହାରି ପାଇଁ) ସୁପାରିଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ସେହି ଅଜ୍ଞ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ତେବେ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ?

୫. ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ; (ଏହା) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ଯାହା ନିଶ୍ଚୟ) ପାଳିତ ହେବ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ଜୀବନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ପରେ ଏହାକୁ (ନିଜ ଆଡ଼କୁ) ଫେରାଇ ଆଣନ୍ତି, ଫଳରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ତ୍ୱେ (ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمٰنُكَ اَيُّ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ

اَكَانَ لِلنَّاسِ حِجْبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدْ مَّ صِدْقِيْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ الْكَافِرُوْنَ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ

اِنْ رَبُّكُمْ اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدْرِىُّ الْاَمْرٰتِ مِنْ سَفِيْنٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ذَلِكُمْ اللهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۚ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ حَيِّضًا وَعَدَ اللهُ حَقًّا اَنْهُ يَبْدُوْا الْخٰلِقِ ثُمَّ يُعِيْدُهُ لِيُجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوْا

୧. ଅଲିଫ୍-ଲାମ୍-ରା. 'ଅନଲ ଲାନ୍ଦା ଅର'ର ସଂକ୍ଷେପ'ଣ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଅନେ ଅଲ୍ଲାହ ମହାନ ବ୍ରହ୍ମ ।

ସେ ଉଚିତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ: 'ଏବଂ' ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପିଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଜଳ ଥିବ, ଏବଂ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଥିବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।

୬. ସେ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଲୋକର ଉତ୍ସ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବର୍ଷ ଗଣନା ଓ (ସମୟ) ହିସାବ ଜାଣି ପାରିବ; ଏହାକୁ ଅଲ୍ଲହ ସତ୍ୟ (ଓ ଚକ୍ର) ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ସେ ଏହି ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାନବତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିସ୍ମୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

୭. ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ରାତି ଓ ଦିନର ଆଗମନରେ, ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (ହେତୁରେ) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ' ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୮. ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ଆଶା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ପାଥିବ ଜୀବନରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଓ ଏଥିରେ ଆଶ୍ରୟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅମନୋବିଯୋଗ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି—

୯. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ସେଥି ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ (ନରକର) ଅଗ୍ନି ହେବ ।

୧୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ (ସଫଳତାର) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; ସୁଖଦାୟକ ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଦଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ;

الضِّلَاحِ بِالنَّظَرِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَبْنِمْ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ، بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٥

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٦

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٧

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجِعُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ٨

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٩

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَخْرُجُ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٠

୧. ଏଠାରେ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲହ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ପୃଥିବୀର ଗତି ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ଦେଉଥିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମୟ ଗଣନା କରିବା ଓ ପଞ୍ଜିକା ତିଆରି କରିବା ସହଜ ହୋଇଛି । ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବା ପକ୍ଷରେ ମାସ ହିସାବ କରିବା ଏବଂ ପୃଥିବୀ ନିଜ ଅକ୍ଷର ଚାରିପଟେ ଚାପା କକ୍ଷ ପଥରେ ଘୁରୁଥିବାକୁ ଦିନ ଓ ବର୍ଷ ହିସାବ କରିବା ସହଜ ଓ ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି ।

୨. କୌଣସି ଜାତି ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଶାଶ୍ୱତ ଗୌରବ ଅଧିକାରୀ ହେବ କି ତିନି ଅବକାଶରେ ପଡ଼ି ରହେ ନାହିଁ । ନିଜ କର୍ମ ବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ହୃଦୟ ବା ବୁଦ୍ଧି କରିପାରେ । ଏଠାରେ ଏହି ଅତିରିକ୍ତ ବିଷୟର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ଦିବା ରାତ୍ରିର ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହିତ ଲାଭ କରିପାରିବେ ।

୧୧. ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ (ଏହି ରୂପେ) ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ, “ହେ ଅଲ୍ଲା ! ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର” ; ଏବଂ ସେମାନେ ‘ପେରସ୍ତର ପାଇଁ’ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ” ; ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ସେମାନେ ଉଇ ପୁରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିବେ, “ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲା ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।”

ରୁ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଧନ ଲାଭ ପାଇଁ ଯେପରି ତପ୍ତର ହେଉଥା’ନ୍ତି ଯଦି ଅଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ କୁର୍ବର) ମଦ ପ୍ରତିପକ୍ତ ଦେବାରେ ସେହିପରି ତପ୍ତର ହୁଅନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ (ଜୀବନ) କାଳକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦିଆଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ତ କରିବାର ଆଶା ନାହିଁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ୍ଭାବ ହୋଇ ବିଚରଣ କରିବାପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଉ ।

୧୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜୈଶସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଃଖରେ ପଡ଼େ, ସେତେବେଳେ ସେ ଶୋଇଥିବା ବା ବସିଥିବା ବା ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଆତ୍ମକୁ ଡାକେ ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାର ଦୁଃଖ ଦୂର କରି ଦେଉ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏପରି ଉପେକ୍ଷା କରି ଚାଲିଯାଏ ସତେ ଯେପରି ସେ ଦୁଃଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ଆତ୍ମକୁ କଦାପି ଡାକି ନାହିଁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତ ସାମାଜିକଜୀବନମାନଙ୍କ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖାନ୍ତ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୧୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେତେବେଳେ ବିନାଶ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବୃଷ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଗଦୁଲ ଆସିବା ପରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତର କରିଥିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ ; ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପକ୍ତ ଦେଇଥାଉ ।

୧୫. ତା’ପରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ପୃଥିବୀରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଦେଖି ପାରିବୁ ଯେ ତୁମମାନେ କିପରି କର୍ମ କରୁଅଛ ।

دَعَوْهُمْ فِيهَا سَخِرَكَ اللَّهُمَّ وَنَحْنُ لَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
وَإِجْرَدَعَوْهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑩

وَلَوْ يُعْجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعِجِلْ لَهُم بِالْخَيْرِ
لَقَعِمَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَتَدُرُّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَهُ
فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑪

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ كَابِئًا فَلَنَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرْكَانَ لَمْ يَدْعُ
إِلَى ضُرِّ مَنَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلنَّاسِ فِتْنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑫

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ⑬

لَمْ جَعَلْنَكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لَنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ⑭

୧. ବୈକୁଣ୍ଠରେ ରହିବା ପରେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକପ୍ରକାର ତୋଇ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାବ କରୁଥିବ କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚା ପ୍ରାପ୍ତର ସନ୍ତତରେ ସ’ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିବେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ଏପରି ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଅଳ୍ପିନ ପକାପକ ପ୍ରାପ୍ତିସମୟରେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଭାବ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସୁନି ଗନ କରୁଥା’ନ୍ତି । ସେମାନେ ସର୍ବଦା କୃତକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦୁଃଖରେ ରହନ୍ତି ।

୧୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ବୃକ୍ଷ ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆଶା ରଖନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ କହନ୍ତି, “(ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମେ ଏହା ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କୋରାନ ଆଶା ବା ଏଥିରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କର” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ଏଥିରେ ନିଜ ତରଫରୁ (କୌଣସି) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବୁ; ଆମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଅଛି, ଆମେ କେବଳ ସେତିକି ହିଁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଆମାନ୍ୟ କରିବୁ ତେବେ ଏକ ଭୟାବହ ଦିବସର ଶାସ୍ତି ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଆମର ଭୟ ରହିଅଛି ।”

୧୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବ() ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଆମେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନର ଶିକ୍ଷାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଠକରି ଶୁଣାଇ ନ ଥା'ରୁ କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅବଗତ କରାଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ; ବସ୍ତୁତଃ ଆମେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଜୀବନର ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ା ଅତିବାହିତ କରିଅଛୁ; ତଥାପି କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?”

୧୮. ସୁତରାଂ, ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ, ବା ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ ! ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଅପରାଧୀମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯାହାର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ ବା କୌଣସି ଉପକାର କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହି (ଉପାସନା)ମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମାପ୍ତରେ ଆମମାନଙ୍କର ସୁପାରିଶକାରୀ ଅଟନ୍ତି” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ସେ

وَاِذَا نُسِطَ عَلَيْهِمْ اَيُّاُنُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَاءَنَا اَنْتُمْ بَقْرَانٍ غَيْرُ هٰذَا اَوْ يَذَلُّهُ قُلُّ مَا يَكُوْنُ لِيْ اَنْ اُبْدِلَهُ مِنْ تِلْكَ اَيِّ نَفْسِيْ اِنْ اَتَّبِعْ اِلَّا مَا يُوْحٰى اِلَيَّْ اِنِّيْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَّبِّيْ عَذَابٌ يُّوْمٍ عَظِيْمٍ ⑩

قُلْ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا اَدْرٰكُمْ بِهِ ۝ ٤ ۝ فَقَدْ بَيَّنَّتْ فَيْكُمْ عٰمِرًا مِّنْ قَبْلِهِ ۚ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ⑪

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِهٖ ۚ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ⑫

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَبْزُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ قُلْ اَسْتَجُوْنَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବିଭବ ଜୀବନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ? ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ ଜାଣିପାରନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଷୟ ତ ଅଲଗା କଥା ଏପରିକି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା କହି ନାହାନ୍ତି । ନବି ପଦର ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦାବି କେତେ ଦୂର ଯଥାର୍ଥ ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ଅତ୍ତାନ୍ତ ମାନଦଣ୍ଡ ରହିଅଛି । ଦାବି ପୂର୍ବରୁ ପତି ଛଣେ ଅବତାରଣ କଲେ, ସତ୍ୟତା ଓ ସନ୍ତୋଷତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତି ଉଚ୍ଚକୋଟର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଦାବି କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ତାଙ୍କର ସେହି ଉଚ୍ଚ ନୈତିକମାନ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଳନଥାଏ କି ରୋପ ପାଇନଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଦାବି ଛଣେ ଉଚ୍ଚ ନୈତିକମାନ ବିଶିଷ୍ଟ ସତ୍ୟବାଦୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚିତ ହେବ ।

ବିଷୟ) ଜଣାଇ ଯାହାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଆକାଶ ବା ପୃଥିବୀରେ ଥିବାର ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?” ସେ ହିଁ ପରିଚିତ ; ସେମାନେ ଯାହାକୁ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

୨୦. ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ହିଁ (ଆବଦ୍ଧ) ଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ (ଦୁର୍ଘଟ) କଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରୂପେ) ଆସି ସାରିଛି ଯଦି ତାହା (ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇ) ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଯହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ମତଭେଦ ଅଛି ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେବେ ତାଙ୍କୁ) ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ସାରାଗଣୀ ;

୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତାହାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟ (ର ସ୍ଥାନ) ଅଲ୍ଲହ ତାଙ୍କୁ ଠାରେ ଅଛି ; ଏହି ତୁମେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର, ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରିବୁ ।”

ରୁ : ୩

୨୨. ଏବଂ କୌଣସି ଦୃଃଖପ୍ରାପ୍ତି ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ (ର ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ) ଆସ୍ବାଦନ କରାଇ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚରକ୍ଷଣାତ୍ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପତ୍ର କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରନ୍ତି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହି ଯୋଜନା ତୁଳନାର୍ଥେ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତିକୂଳ ଯୋଜନା କରିବାର ସ୍ଥିତ ;” ବାସ୍ତବିକ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଯୋଜନା କରୁଅଛ, ଆମର ଦେବଦୂତମାନେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ।”

୨୩. ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳଭାଗରେ ଓ ଜଳଭାଗରେ ଚଳପ୍ରଚଳ କରାଇଛନ୍ତି ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନୌକାରେ (ଆରୋହଣ କରି) ଥାଅ ଓ ନୌକାଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ଅନୁକୂଳ ପବନରେ ଚାଲିତ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ସେଥିପାଇଁ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି, (ଏବଂ ଏହା ପରେ) ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବାତ୍ୟା ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଏବଂ ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଲହଡ଼ି ମାଡ଼ି ଆସେ ଓ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଧୂଂସ (ମୁଖ୍ୟରେ

اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ
وَلَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ⑩

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ⑪

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَاتَنظَرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ⑫

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ
إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكْفُرُونَ ⑬

هُوَ الَّذِي يُسَبِّحُكُمْ فِي النَّبْرِ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِهَمٍ يَرِيحُ طَيْبَهُ وَفَرِحُوا بِهَا
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ

ପଡ଼ିଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, “(ହେ ଅଲ୍ଲା !) ଯଦି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିପତ୍ତିରୁ) ରକ୍ଷା କରିବ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ يُخِطُّ بِهِمْ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٣٨﴾

୨୪. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା କରି ସ୍ଥଳଭାଗରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ଶାତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ପୃଥିବୀରେ ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ କରନ୍ତି; ହେ ଲୋକମାନେ ! ଇହକାଳରେ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଲାଭ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ (ବିପତ୍ତି ହୋଇ) ପଡ଼ିବ; ପରିଶେଷରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ; ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅବଗତ କରାଇବୁ ।

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا بَغْيَكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ أَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

୨୫. ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏପରି ଜଳ ସଦୃଶ ଯାହାକୁ ଆମେ ମେଘମାଳାରୁ ବୁଝି କରୁ, ତା'ପରେ ଏହା ଭୂମିରୁ ଜାତ ଉଦ୍ଭିଦ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ହୁଏ, ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଚତୁଷ୍ପଦମାନେ ଖାଆନ୍ତି, ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ଭୂପୃଷ୍ଠ (ଏହାଦ୍ୱାରା) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଅଳଙ୍କୃତ ହୁଏ ଓ ଦୂରଶାଞ୍ଚିତ ହୁଏ, ଓ ଏହାର ମାଲିକମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଆୟରାଧାନ, ସେତେବେଳେ ରାତି ବା ଦିନରେ ଶୋଷିତ ସଂଜ୍ଞାରେ) ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଏପରି (ଫେଲ) କଟା କ୍ଷେତ ସଦୃଶ କରି ଦେଉ କ୍ଷେତ ଯେପରି ଏଠାରେ ଗତକାଲି (କିଛି) ନ ଥିଲା; (ସ୍ମୃତରା) ଯେଉଁମାନେ ଚିନ୍ତା କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହିପରି ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାନ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ।

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۖ كُلُّ إِذَا خَلَّتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَارَوَّتْ وَظَلَّىٰ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدَرُونَ عَلَيْهَا ۖ إِنَّمَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا ۖ فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا ۖ كَانَ لَمْ تَعْنُ بِالْأَمْسِ ۖ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

୨୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ସଦନ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି (ତାହାକୁ) ଏକ ସରଳ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାନ୍ତି (ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି) ।

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

୨୭. ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ (ଏହାଠାରୁ) ଅଧିକତର (ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ) ହେବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ମଳିନତା ଓ ଲାଞ୍ଜନ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅଧିବାସୀ, ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ।

لَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخَيْرَ وَزَيَْادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قُرٌّ وَلَا ذِلَّةٌ ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

୨୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବେ, (ସେମାନେ) ତାହା ବଦଳରେ ତାହାର ଅନୁରୂପ (ଫଳ) ପାଇବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଅଲୁଖିକ (ଶାସ୍ତ୍ର) କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନ ଥିବେ ; (ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ) ଯେପରି କି ରାତ୍ରିକାଳୀନ ଅନ୍ଧକାରର^୧ ଅନେକ ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ନିପତିତ ହୋଇଅଛି ; ସେମାନେ ହିଁ (ନରକ ଅଗ୍ନିର) ଅଧିବାସୀ । ସେମାନେ ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ ।

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ ! ସେହି ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁ ଦିନ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବୁ, ତା'ପରେ ମୁସ୍ତାଜିମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, “ତୁମେମାନେ ତ ଆ ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ (ଅଲୁଖିକର) ସମକକ୍ଷ ସ୍ଥିର କରିଥିଲ ଉଭୟେ (ପଛକୁ ପୁଅି) ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ ;” ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ନିର୍ମିତ) ଉପାସ୍ୟମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର ଉପାସନା (କଦାପି) କରୁ ନ ଥିଲ ।”

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا بَعْدُ وَن ﴿٢٩﴾

୩୦. ସୁତରାଂ, ଆମମାନଙ୍କ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲୁଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାସନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସି ଥିବୁ ।

كُلَّمَا يَدْعُوا لِإِلَٰهِ شَيْئًا يَبِينَنَّا فَرَكُنًا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ غَافِلِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଯାହା କିଛି କରିଅଛି ସେଠାରେ ତାହାର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପୁଷ୍ପପୋଷକ ଅଲୁଖିକ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ପାଟୋରି ପକାଇବେ ।

هُنَالِكَ نَبْلِغُكُمْ أَنْفُسَكُمْ مَّا أَسْلَفْتُمْ دُرُودًا إِلَى اللَّهِ ۖ يَوْمَ يَوْمِهِمُ الْحَقُّ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَاكَانُوا بِقُرُونٍ ﴿٣١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଭାଷଣ ଯୁକ୍ତ ହେବ ଯେ ତାହା ପରିବେଶକୁ ଅବକାଶମୟ କରିଦେବ, ଯେତେ ସେପରି ରାତି ମାଡ଼ି ଆସୁଛି ।

ଏଠାରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ଉପାସିତ ହୋଇଛି । (କ) ପୂର୍ବ ଆୟତ ମୁତାବକ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁବିଧ ପ୍ରସ୍ତାବ ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆୟତରେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଅନୁପାସ୍ୟା ଗୋଟିଏ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । (ଖ) ନିୟମବଦ୍ଧତାମାନେ ଅଲୁଖିକ କରୁଣା ଭାବ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଉକ୍ତ ଆୟତ ଓ ସବୁଜିନ୍ଦ୍ୱା ଦ୍ୱାରା ଅନୁପାସିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥବା ନେଚୁଡ଼ ନେଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । (ଗ) ଅଲୁଖିକର ବିଭାଗ ଭାବେ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ବିପଦବେଳେ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । (ଘ) କୁଳମିତ୍ତ ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଳ୍ମକର୍ମିତ ରହେ ଇତ୍ଦ ।

ରୁ : ୪

୩୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାର, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ? ଅଥବା ଜ୍ଵାଳିତ ଓ ଆଖି ଉପରେ କାହାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଛି ? ଏବଂ କିଏ ମୃତ (ବେସ୍ତ) ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ (ବେସ୍ତ)କୁ ଓ ଜୀବିତ (ବେସ୍ତ) ମଧ୍ୟରୁ ମୃତ (ବେସ୍ତ) ବାହାର କରେ ? ଏବଂ କିଏ (ଏ) ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନା କରୁଅଛି ?” (ଏ ବିଷୟରେ) ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ” ; ତାହା ହେଲେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ପଚାର, “ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁ ନାହିଁ ?”

୩୩. ସେହି ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ସୂଚନା ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବା ଛଡ଼ା ଆଉ କ’ଣ (ପ୍ରାୟ) ହୋଇପାରେ ? ତେବେ (କହ ତ ଭଲ) ତୁମମାନଙ୍କୁ କିପରି (ଅନ୍ୟ ଦିଗକୁ) ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଛି ?

୩୪. ଏହିପରି ଭାବେ ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଚାର ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୩୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଥିରାକୃତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ କି ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରେ (ଓ) ପରେ (ସେହି ସୃଷ୍ଟିର) ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହ, “ଅଲ୍ଲା ହିଁ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ତତ୍ପରେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି” ; ସୂଚନା (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉ ଅଛି ?

୩୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ) କହ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର (ସ୍ଥିରାକୃତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏପରି) କେହି ଅଛି ଯେ କି (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଏ ?” (ସେମାନେ ଏହାର କି ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବେ), ତୁମେ (ନିଜେ ସେମାନଙ୍କୁ) କହ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି; ସୂଚନା ଯେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସତ୍ୟମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି, ସେ ଅନୁସୂଚିତ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ନା (ସେ ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ଯେ ସ୍ୱୟଂ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ (ସେ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ) ?” ପୁନଶ୍ଚ କହ, “ତୁମମାନଙ୍କର କ’ଣ ହୋଇଛି ? ତୁମେମାନେ କିପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରୁଅଛ ?”

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ
السَّعْيَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يَدْبِرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٦﴾

فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ مَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا
الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصَرِّفُونَ ﴿٣٧﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ قُلْ اللَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى
تُؤْفِكُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ
اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ ۖ أَمَّنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ
أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا إِنْ يَشَاءِ ۚ فَمَا كُنْتُمْ
بِكَيْفٍ تَحْكُمُونَ ﴿٤٠﴾

୩୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ନିଜ) ଅନୁମାନ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ଅନୁସରଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି ; (ଅଥଚ) ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନୁମାନ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗେ ନାହିଁ ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୩୮. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ରଚନା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା, ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଯାହା (ଅଲ୍ଲହଙ୍କବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତାହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଅଛି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଯାହା ରହିବା କଥା ତାହାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମରୁ ଆସିଅଛି ।

୩୯. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ତାଙ୍କର ସ୍ମରଣିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ? ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହାର ଅନୁସୂଚି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ରଚନା କରି ଆଣ ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମର (ତାଜିବାର) ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି (ନିଜ ସହାୟତା ସକଳେ) ତାକି ଆଣ ।

୪୦. ବରଂ ସେମାନେ ଏପରି ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୀନ ଆହରଣ କରି ନ ଥିଲେ କି ଯାହାର ବାସ୍ତବତା ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଅତଏବ ଦେଖ, ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

୪୧. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବିଶ୍ୱାସୀକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ କାଶନ୍ତି ।

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ اللَّهِ
وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٩﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا
مَنِ اسْتَغْتَعْتُمْ مِن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَكِنَّا إِنَّمَا نَأْتِيهِ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧ୍ୟାୟିକ ଗ୍ରନ୍ଥ ବୋଲାରୂପେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ତବ୍ଧର ମଧ୍ୟ ସହାୟ୍ୟ ନିଅ. ଅନ୍ୟଥା ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଓ ନୀତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଖଣ୍ଡିତ ଅଟେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଦର୍ଶଯାଇଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବୁକନରେ ଇଂଲିସର ସ୍ତବ୍ଧ ଅତି ବୁଦ୍ଧ ଓ ତାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତୃକ ରଚିତ ହୋଇଥିବାର ଯେତେ ଦାବି କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ସହିତ ବୁକନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. କୌଣସି ନା କୌଣସି ସମୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ ବାସ୍ତବତା ।

ରୁ : ୫

୪୨. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ତେବେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର କର୍ମ ଆମ ପାଇଁ (ଲୋଭଦାୟକ ବା କ୍ଷତିକାରକ ହେବ) ଓ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଲୋଭଦାୟକ ବା କ୍ଷତିକାରକ ହେବ), ଆମେ ଯାହା କରୁଅଛୁ ସେଥିରୁ ତୁମେମାନେ (ଦାୟିତ୍ୱ) ମୁକ୍ତ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛୁ ସେଥିରୁ ଆମେ (ଦାୟିତ୍ୱ) ମୁକ୍ତ ।”

୪୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମ (କଥା) ପ୍ରତି (ସର୍ବଦା) କର୍ଷିତ କରନ୍ତି ; (ତା’ହେଲେ) କ’ଣ ତୁମେ ସେପରି ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ବୁଦ୍ଧିବଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, (ନିଜ କଥା) ଶୁଣାଇ ପାରିବ ?

୪୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତି ; (ତା’ହେଲେ) କ’ଣ ସେପରି ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତୁମେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ?

୪୫. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦୌ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଲୋକମାନେ (ନିଜେ) ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ।

୪୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ (ଯେ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରିବେ) ଯେ ସେମାନେ ସତେ ଯେପରି ଦିନର ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର (ପୃଥିବୀରେ) ରହିଥିଲେ, (ସେହି ଦିନ) ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପରସ୍ପରର ଅବସ୍ଥାକୁ) ଜାଣି ପାରିବେ ; (ମନେରଖ ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍‌କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଓ ସତ୍‌ପଥଚାଳୀ ହେଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛୁ, ଯଦି ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ତୁମଙ୍କୁ (ତୁମ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ) ଦେଖାଇ ଦେଇ (ତା’ହେଲେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରିବ), କିମ୍ବା ଯଦି ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ (ଏହି ଅବସ୍ଥିତି ପୂର୍ବରୁ) ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ, ତେବେ (ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣି ପାରିବ) ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ,

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِيْ عَمَلِيْ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيْئُونَ مِمَّا عَمِلْنَا وَآنَا بِرَبِّىْ قَتَاتُ الْعَمَلُونَ ﴿٤٧﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَعِمُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُنْفِصُ الضُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٨﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٠﴾

وَيَوْمَ يُنْشَأُ لَهُمْ كَانَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٥١﴾

وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيَنَّكَ فَإِنَّا

ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣି ପାରିବେ) ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଜଣେ (ନା ଜଣେ) ରସୁଲ ଆସିବ। ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ) ; ସୂଚନା* ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଏ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି ଅଜ୍ଞାନର କେବେ (ପୂର୍ଣ୍ଣ) ହେବ ?”

୫୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ନିକ ପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷତି ବା ଲାଭ (କରିବା)ର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆମର ନାହିଁ ; (ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ ପାଇଁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ; ଯେତେବେଳେ ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛକୁ ବା ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଗକୁ ରହି (ତହିଁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ) ପାରିବେ ନାହିଁ ।”

୫୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କହିଲ (ଭଲ), ଯଦି ରାତିରେ ବା ଦିନରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହୁଏ, ତେବେ ଅପରାଧୀମାନେ ତହିଁକୁ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ ?”

୫୨. “ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ, କ’ଣ ତୁମେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ? (ଏଥିରେ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ କାରଣ ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ) କ’ଣ ଏବେ (ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ) ? ଅଥଚ (ଏହାର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଏହା ଶାନ୍ତ ଘଟିବ। ନିମନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲ ।”

୫୩. ତା’ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ଯିବ, “(ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମେମାନେ ସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କର, ତୁମେମାନେ ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରିଥିଲ କ’ଣ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ପ୍ରତିପତ୍ନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ?”

وَرَجِعَهُمْ إِلَى اللَّهِ شَهِيدًا عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٥٠﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥١﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٢﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابٌ بَيِّنًا أَوْ هَٰزِلًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٤﴾

أَتَمَّ إِذَا مَا وَعَدَ امْنُتُمْ بِهِ الْآنَ وَقَدْ كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٥﴾

تَمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٦﴾

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ପରାସ୍ତକରି, “କ’ଣ ସତରେ ଏହା ଘଟିବ ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହଁ, ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ — ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ (ଯେ) ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ) ବ୍ୟର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

وَيَسْتَكْبِرُونَكَ أَفَىٰ هُوَ قُلُوبُ إِيَّانِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَافِي
وَمَا أَنَا بِمُعْجِزٍ ۝

ଭୁ : ୬

୫୫. ଏବଂ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପୃଥିବୀର ସବୁ କିଛି ମିଳି ଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେ ଏହାର ବିନିମୟରେ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ (ମୋଡ଼ି ଏହା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ (ନିଜର) ଲଜାକୁ ଲୁଚାନ୍ତେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କୌଣସି) ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

وَلَوْ أَنَّ كُلَّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ
بِهِ ۚ وَأَسْرَوْا النَّدَامَةَ لَنَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَفِيهِ
بَيِّنَاتٌ لِّمَن يَلْقَىٰ ۝

୫୬. ଶୁଣ ! ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ବାସ୍ତବରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନର ନିଶ୍ଚୟ ପାଳିତ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِلَّا إِنْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِلَهَ وَعَدَ
اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

୫୭. ସେ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆ ଯିବ ।

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

୫୮. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଉପଦେଶ (ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଆସି ଅଛି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହାକିଛି (ବ୍ୟାପି) ଅଛି ତାହା (ସେ ସବୁର) ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏହା ଏକ) ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଓ କରୁଣା ଅଟେ ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْمِيلُ مَوْعِظَةٍ مِن رَّبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝

୫୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ତାହାଙ୍କର କରୁଣା (ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ) ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଏଥିରେ ହିଁ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ଉଚିତ ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି (ଧନ) ଦୁଇ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଏହା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।”

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ قَدْ جَاءَكَ فَلْيَفْرَحُوا ۚ هُوَ
خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝

୬୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ (କେବେ) ବିଚାର କରିଅଛୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଆକାଶରୁ) ଆହାର ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି; ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ ତହିଁକୁ (କିଛି) ବ୍ୟତି ଓ (ଅନ୍ୟ କିଛି) ଅବ୍ୟତି

قُلْ ادْعَيْتُمْ مَّا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رَّبِّهِ فَجَعَلْتُمْ

କରିଅଛ” ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଅଲ୍ଲାହ (ଏ ବିଷୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ନା ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି (କେବଳ) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଅଛ ?”

فَمِنْهُ حَرَامًا وَحَلَائِلٌ قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ①

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି କଥାମତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର କ’ଣ ଧାରଣା ଅଛି ? ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତଜ୍ଞ ନୁହନ୍ତି ।

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ②

ଭୂ: ୨

୧୨. ଏବଂ ତୁମେ ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେବେ ବି ଲିପ୍ତ ରହୁଥାଅ ଓ ତୁମେ ଏହି କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ଯେ କୌଣସି ଅଂଶ ଆବୃତ୍ତି କରୁଥାଅ ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ (ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟ) କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଅ, (ତେବେ ଏ ସକଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଲିପ୍ତ ରହ (ସେତେବେଳେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥାଉ ଏବଂ ଆକାଶ ବା ପୃଥିବୀର ଅଶ୍ୱମାତ୍ର ବସୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୋପନ ରହେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଶ୍ୱ ଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ବା ଅଶ୍ୱଠାରୁ ବୃହତ୍ ଏପରି କୌଣସି ବସୁ ନାହିଁ, ଯାହା (ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଡ଼ିକ ରହସ୍ୟକୁ) ପ୍ରକାଶିତ କରୁଥିବା ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ) ନାହିଁ ।

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُورًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ③

୧୩. ଶୁଣ ! ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ,

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ④

୧୪. (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି,

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ⑤

୧୫. ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହି) ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ତଥା ପରକାଳରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପଦ) ସୁସମାଚାର ରହିଅଛି ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀରେ (କଦାପି) କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ (ହେବ) ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ମହାନ ସତ୍ୟତା ।

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَتَذَلَّلُونَ لِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ⑥

୬୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କଥା ତୁମକୁ ଦୁଃଖିତ ନ କରୁ ; (କାରଣ) ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସକଳ ଶକ୍ତି ଓ ସକ୍ଷମତା ଆଧାର ; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବେ ।

୬୭. ଶୁଣ ! ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସେ ସମସ୍ତ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି ସେମାନେ (ପ୍ରକୃତରେ) ସେମାନଙ୍କର (ତଥାକଥିତ) ଉପାସ୍ୟଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ବରଂ ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୬୮. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାତିକୁ ଏଥି ସକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ତହିଁରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିପାରିବ ଏବଂ (କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ) ଦିନକୁ ଆଲୋକିତ କରିଛନ୍ତି ; ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଏହି ସତ୍ୟବାଣୀକୁ) ଶୁଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୬୯. ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲହ (ମଧ୍ୟ) ସତ୍ତାଳ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲହ (ଏ ବିଷୟର ଉତ୍ତରରେ ଓ) ପବିତ୍ର ; ସେ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ; ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି, ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର ; ଏ (ଦାବି) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ; କ'ଣ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ, ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତାହା କହୁଅଛ ?

୭୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ସେମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।"

୭୧. ପୃଥିବୀରେ (ସେମାନେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ) ଲାଭବାନ୍ ହେବେ ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ; ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିଥିବା ହେତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆଦ୍ଵାଦନ କରାଇବୁ ।

وَلَا يَخْزُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦٦

إِنَّ اللَّهَ وَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا يَسْتَجِ الْكَافِرِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ سُكَّاءُ إِنْ يَنْتَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ٦٧

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ الْآيَةَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسَعُونَ ٦٨

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦٩

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلَحُونَ ٧٠

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْزِلُ بِهِمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٧١

୧. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ କେବେ ବେଢ଼ି ଦୁଃଖିତ ନ ହେବ। ବିଷୟରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୬୩ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ଏଠାରେ ଉକ୍ତର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ଦୃଷ୍ଟି ନ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେଉ ନ ଦେଖି ତରଂ ସାରା ମାନବ ସମାଜର ହିତ ପାଇଁ କୁଦନ ଓ ବିକାସ କରୁଥିଲେ ତଥା ଦୁଃଖରେ ପ୍ରିୟମାଣ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ସମସ୍ତ ସମୟ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସକାଶ ଏବଂ ବିକ୍ରତ ହୋଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ହୋଇସାଧପାରେ ବୋଲି ତାଙ୍କୁ ସର୍ବ କରାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା (୧୮: ୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଅବତାରମାନେ ଦୟାର ମୂର୍ତ୍ତିମୟ ପ୍ରଭାବ । କିନ୍ତୁ ହାୟ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସକାଶ ସେମାନେ ଏବେ ବିକ୍ରତ ସେମାନେ ସେହି ଅବତାରମାନଙ୍କୁ କେବଳ ନିର୍ଯ୍ୟାସିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ତଥ୍ୟ କରିବାକୁ ଗତତ ଚେଷ୍ଟିତ ହୁଅନ୍ତି ।

ରୁ: ୮

୭୨. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତକ୍ଷୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ କାରଣ ସେ (ମଧ୍ୟ) ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆମର (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ) ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ) ସ୍ବରାଜ୍ୟ କରାଇବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଛି, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନେ ନିଜର ଯୋଜନା ଓ ନିଜର ମନୋନୀତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କର, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସନ୍ଦେହାଜ୍ଞାନ ନ ରହୁ; ତତ୍ପରେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କର ଏବଂ ଆମକୁ ଅବସର ଦିଅ ନାହିଁ।”

୭୩. “ତଥାପି ଯଦି ତୁମମାନେ ଫେରି ଯାଅ, ତହିଁରେ ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ (ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ହେବ), କାରଣ ଆମେ (ଏହା ବଦଳରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ, ଆମର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଖରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଆମକୁ (ତାହାଙ୍କର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି।”

୭୪. ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆଚରଣ କରିଥିଲେ, ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ନୌକାରେ ଥିବା ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆଚରଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଜଳରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲୁ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଏହି ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ସଚେତନ କରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

وَأَنذَرْنَاهُمْ يَوْمَهُمْ يُؤْمِرُونَ ۚ
كَانَ كَبْرًا عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِأَيِّتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجِيعُوا أَمْزُكُمُ وَشُرَكَاءُكُمْ تَمُرُّ لَكُمْ وَيَكُنْ
أَمْزُكُمُ عَلَيْكُمْ غَنَةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۝

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ
خَلِيفَ وَاعْرِقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۝

୧. ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ବେଚ୍ଛାକାରପୂର୍ବକ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତାରେ ତମାହର ଇଲାଲ୍ଲି ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଦ୍ବେଶ ଅବେଶ ରହି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଳରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣ୍ଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ନିଜକୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥାନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ଭାବ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ।

୭୫. ତାହାଙ୍କ ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ (ନିଜ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ କେତେକ ଗସ୍ତଲାଭ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି (ସତ୍ୟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପୂର୍ବରୁ ମିଥ୍ୟା ଆଚାର ପାଳିଥିବା ହେତୁ, ସେମାନେ (ତହିଁରେ) ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ, ଆମେ ସାମାଜିକାନ୍ତରାମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହିପରି ଭାବରେ ମୋହର ିମାରି ଦେଉ ।

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِمَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا كَذِبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۖ
كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُتَعَدِّينَ ﴿٥٥﴾

୭୬. ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରା ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଫିରାଓନ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ (ଆଦ୍ୟରୁ) ସେମାନେ ଏକ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ ।

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٥٦﴾

୭୭. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେମାନେ କହିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ।”

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لِسِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٧﴾

୭୮. ମୁସା କହିଲେ, “କ'ଣ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି କହୁଅଛ ଯେତେବେଳେ କି ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛି ? କ'ଣ ଏହା ପ୍ରତୀକ୍ଷା (ହୋଇପାରେ) ? ଅଥଚ ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।”

قَالَ مُوسَى اَنْتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ اَسِحْرٌ هَذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُونَ ﴿٥٨﴾

୭୯. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖିଅଛୁ କ'ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ ଓ ଦେଶରେ ତୁମେ ଦୃଷ୍ଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛ ? ଏବଂ ଆମେମାନେ ତ ତୁମ ଉପରେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

قَالُوا اَجْتَنَّبْنَا وَتَلَقَيْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اَبَاءَنَا وَ
كُنَّا لَكُمْ اِلِكْبَرِيَاءَ فِي الْاَرْضِ وَمَا عَنَّا لَكُمْ
بِشَيْءٍ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٩﴾

୮୦. ଏବଂ ଫିରାଓନ (ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ମୋ ନିକଟକୁ (ସାରା ଦେଶର) ଅଭିଷ୍ଟ ଯାହୁକରଙ୍କୁ ଘେନି ଆସ ।”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اسْتَوْفُوا بِكُلِّ صِخْرٍ عَلَيْنِمْ ﴿٦٠﴾

୮୧. ପୁତ୍ରାଂ ଯେତେବେଳେ ଯାହୁକରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କର ନିଷେଧ କରିବାକୁ ଅଛି, ତାହା ନିଷେଧ କର ।”

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَال لِهِمْ مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ
مُلْقُونَ ﴿٦١﴾

୮୨. ତା'ପରେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୋହା ନିଷେପ କରିବା କଥା ନିଷେପ କଲେ ସେତେବେଳେ ମୁସା କହିଲେ, “ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ ଉପହାସିତ କରିଅଛ, ତାହା ପ୍ରତାରଣା ମାତ୍ର; ଅଲ୍ଲାଃ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ବିଶ୍ୱଖଳାକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ କେବେ ହେଁ ସଫଳ କରାନ୍ତି ନାହିଁ।”

୮୩. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଯଦ୍ୟପି ଅପରାଧୀମାନେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।”

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرَ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۝

يُحْيِي اللَّهُ الْحَيَّ الْخَبْرَ لِيُكَفِّرَ عَنْهُ ۝

ଭୂ : ୯

୮୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କେବଳ କେତେକ ସ୍ୱେଚ୍ଛା ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ଅନ୍ୟମାନେ ଫିରାଉନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭୟରେ ମୁସାଙ୍କର ଆତ୍ମାବହ ହେଲେ ନାହିଁ କାଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଦରେ ପକାଇବେ; ଏବଂ ଫିରାଉନ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପୀ ଥିଲା ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ ସାମାଜିକାନୁକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଛ ଥିଲା।

୮୫. ଏବଂ ମୁସା (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି (ଏହା ସତ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ ଓ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ତାହାଙ୍କର) ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମାବହ ଅଟ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କର ।”

୮୬. ତେଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରୁଅଛୁ; ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ (ସେହି) ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱଖଳାର ମାଧ୍ୟମ କର ନାହିଁ।”

୮୭. “ଏବଂ ନିଜ କରୁଣା ଦ୍ୱାରା ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

୮୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରଣ କରି କହିଥିଲୁ, “ତୁମେମାନେ ମିଶର ଦେଶରେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ବାସ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ (ପରାନ୍ତର) କରିବେ।”

فَمَا مِنْ لُؤْسَىٰ إِلَّا ذَرِيَّةٌ مِنْ نَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَكَانَ يُهْمُ أَنْ يَغْتَهُمُ وَإِنْ فِرْعَوْنُ لَعَالٌ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ السُّرِفِينَ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمُ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاعْبُدُوهُ ۝

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا

ସନ୍ତୁଷ୍ଟାନ କରାଇ ନିର୍ମାଣ କର, ଏବଂ (ସେଠାରେ) ସୁତାକୁ
ରୂପେ ନମାଇ ପାଠ କର; ଏବଂ (ହେ ମୁସା !) ତୁମେ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ସଫଳତା ସମ୍ପନ୍ନରେ) ସୁସମାଚାର
ଦିଅ ।”

୮୯. ଏବଂ ମୁସା କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା !
ତୁମେ ଫିରାଓନ ଓ ତା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନରେ ଶୋଭା (ବର୍ଦ୍ଧକ ସାମଗ୍ରୀ) ଓ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି
ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ; ସେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଫଳରେ
ସେମାନେ ତୁମ ପଥକୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଛନ୍ତି;
ସୁତରାଂ, ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ
ନଷ୍ଟ କରିଦିଅ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପ୍ରତି କଠୋର
ବ୍ୟବହାର କର ଯେପରି କି ସେମାନେ ଯଜ୍ଞଶାଢାୟକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରନ୍ତୁ ।”

୯୦. (ଏଣୁ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ପାର୍ଥନା
ଗ୍ରହଣ ହୋଇଅଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଦୁହେଁ ଏକନିଷ୍ଠତା
ଅବଲମ୍ବନ କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ କେବେ
ହେଁ ସେମାନଙ୍କର ପଥ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।”

୯୧. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର
ପାର କରାଇଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ
ଦୌରାନ୍ତ୍ୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର (ପୋଛା ଅବଲମ୍ବନ) କରି
ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଧାବନ କରିଥିଲେ; ଏପରି କି
ଯେତେବେଳେ ସେ (ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ଜଳମୟ
ହେବା ଉପଲବ୍ଧ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା ଯେ
ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ମୁଁ
ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ
ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ମୁଁ ଆସା ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଉ) ଅଛି ।

୯୨. (ଅଲ୍ଲାହ କହିଲେ) “କ’ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ (ତୁ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁଅଛୁ !) ଅଥଚ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁ ଅବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ ଓ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲୁ ।”

يُصْرَ يُؤْتَا وَلَا جَعَلُوا يُّؤْتِكُمْ قِبَلَهُ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٠﴾

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ
زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّنَا
عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩١﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٢﴾

وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعْهُمْ فِرْعَوْنَ
وَجُنُودَهُ بَيْكًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْقُ قَالَ
أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ يَوْمَ اسْمَؤِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٣﴾

الَّذِينَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٤﴾

୧. ଅଲ୍ଲାହ ଜବରଦସ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରୁଥିବା, ଏଠାରେ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ର ପଥରେ ଏତେ ଦୂର ଅଗ୍ରରେ ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥ ମିଡିବା ପାଇଁ ଆଉ ଅବସର ଦିଆଯାଇପାରିବନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ଶାସ୍ତିକୁ ଅବଲୋକନ କରି ଅନୁତାପ କରିବେ ତେବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ କଲ୍ୟାଣକର ହେବ ।

୯୩. ସୁତରାଂ ଆଜି ଆମେ ତୋର (ମୃତ) ଶରୀର^୧ (ସଂରକ୍ଷିତ କରି ତାହା ଦ୍ଵାରା ତୋତେ (ଆଶିଷ) ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛୁ ଯଦ୍ଵାରା କି ଯେଉଁମାନେ ତୋ'ପରେ ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ଵରୂପ ହେବୁ; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅଛି ଅଛନ୍ତି ।

ଭୂ: ୧୦

୯୪. ଏବଂ ଆମେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ଉକ୍ତ ବାସସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ^୨ ସେମାନେ (କୌଣସି ବିଷୟରେ) ବିରୋଧ କରି ନ ଥିଲେ; ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ତୁମର ପାଇନକର୍ଭା ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।

୯୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯଦି (ହେ କୋରାନ୍ତର ପାଠକମାନେ !^୩) ତୁମେମାନେ ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥାଅ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, (ତେବେ ତୁମେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ଭାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସନ୍ଦେହକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୯୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً ۖ
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفِلُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَازِصَاقٍ وَرَزَقْنَهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٧﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِن
رَبِّكَ فَلَا تُكُونَنَّ مِنَ الْمُرْتَابِينَ ﴿٩٨﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٩﴾

୧. ଏହି ଅନ୍ୟତମ ଦ୍ଵାରା କୋରାନ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତା ଏବେ ବି ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଅଛି । କାରଣ ହଜରତ ମୁହାବ୍ ସମସାମୟିକ ପିରଫିକର ଶବ୍ଦ ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭରୁ କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ମିଶରର ସଂଗ୍ରହକରଣରେ ପୁରସ୍କୃତ ରଖାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ସେମାନେ ମନଚେତ୍ ପୂର୍ବ କରୁଥାନ୍ତି । ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରୁଥାନ୍ତି । ଏହି ଅନ୍ୟତମ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମହମ୍ମଦ୍ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ମତଭେଦ ଘଟିଥିଲା ଓ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ଏହାର ନିଶ୍ଚିତ କରାଯେବ ।

୩. ଏଠାରେ ପୁକ୍ତ ପକ୍ଷେ କୋରାନ୍ତ ପାଠ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ପର୍ବତ କୋରାନ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସକଳ ସନ୍ଦେହର ଚର୍ଚ୍ଚରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାପାଇନକର୍ଭା । (୧:୧୩୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୯୭. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଠାକୁ ବିନାଶ ବିଷୟକ) ଆଦେଶ ଆସି ଶୁଣି ସେମାନେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٧﴾

୯୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଆସିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ خَرُّوا الْعَذَابَ الْآلِيمَ ﴿٩٨﴾

୯୯. ଏବଂ ସୁରୁସଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବ୍ୟତୀତ କାହିଁକି ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଜନକ ହୋଇ ଆସିଲା ? ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରୁସଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନର ମଧ୍ୟ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ପାଇଁ (ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର) ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَلَوْلَا كَانَتْ قُرْيَةُ آمَنَتْ فَتَنْفَعَهَا إِنِّي لَهَا إِلَّا قَوْمُ يُؤْسُ لَنَا أَمْوَالُ كُفُنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنُصَلِّعُهُمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ﴿٩٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜର ଇଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତ (ଏକ ସଙ୍ଗେ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଆନ୍ତେ ; (ସୁତରାଂ) ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ସମ୍ମୁଖରେ ବାଧ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି) କ'ଣ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବ ?

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جُنَيْدًا ۚ أَفَأَنْتَ تُكْذِرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ; ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଦେଖ, ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ କ'ଣ ହେଉ ଅଛି” ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବାକୁ ବନ୍ଧୁପରିକର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ, ତାହା ଶାସ୍ତିଦାୟକ ହେଉ ବା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହେଉ, ଫଳପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

قُلْ إِنظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଥିବା ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଇତ୍ୟା ଆଉ କେଉଁ ଦିନକୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ? ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯେଦି ତାହା ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର ; ଆମେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିବୁ ।”

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

୧୦୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ) ଆମେ ନିଜ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମର (ସ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିଥାଉ ।

ثُمَّ نُنْجِي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا ۚ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

ସୁ: ୧୧

୧୦୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯଦି ଆମ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ ହୁଏ, ତେବେ (ଶୁଣ) ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ ; ବରଂ ଆମେ ସେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିବେ ଏବଂ ଆମକୁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

قُلْ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَكَّلُكُمْ وَأُورِثُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

୧୦୬. ଏବଂ (ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ଉପଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ସମସ୍ତ) ଆବିଳତାକୁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ନିଜ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ (ଅର୍ପଣ) କରିଦିଅ. ଏବଂ ତୁମେ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَأَنْ أِقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَ مِنَ الشُّرَكِيِّينَ

୧୦୭. ଏବଂ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏପରି କାହାକୁ ଡାକ ନାହିଁ ଯେ ତୁମକୁ (କୌଣସି) ଲାଭ ଦିଏ ନାହିଁ ବା (ତୁମର କୌଣସି) କ୍ଷତି କରେ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଏପରି କରିବ, ତେବେ ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ଦୂର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମର କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରନ୍ତି ତେବେ କେହି ତାହାଙ୍କର କୁପାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ସେ ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ନିଜର କୁପା) ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

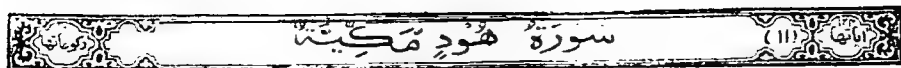
وَإِنْ يَنْسَخْكَ اللَّهُ بَعْضُ مَا كَاتَبَ لَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ
إِنْ يَرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଭୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଆସି ଯାଇଛି ; ସୂତରା” ଯେ କେହି ସତ୍ତ୍ୱପଥର ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ କେବଳ ନିଜ (କଲ୍ୟାଣ) ପାଇଁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ; ଏବଂ ଯେ ଏହି ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଏ, ସେ କେବଳ ନିଜ (ଅମଙ୍ଗଳ) ପାଇଁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଏ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦାୟା ନୋହୁଁ ।”

قُلْ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَصِرْ
إِهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି ଓଡ଼ି କରାଯାଇଅଛି ତୁମେ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଷ୍ଠା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୈର୍ବ୍ୟ ଧର ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ନିଷ୍ଠାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ହିଁ ଉତ୍ତମ ନିଷ୍ଠାକାରୀ ।

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ
خَبِيرُ الْحَكِيمِينَ ﴿١١٠﴾

ହୁଦ

[ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚଉପଞ୍ଚାଶ ଗୋଟ ୧୨୪ଟି
ଅକ୍ଷର ଓ ୧୦୬୧ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।]

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଇତ୍-ଇମ୍-ରା; ଏହା ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାର ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମୃତ କରାଯାଇଛି ତଥା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଏହା ଚରୁଷ (ଓ) ସର୍ବୋଚ୍ଚ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଚରମରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି ।

الْكِتَابِ أَنْتَ تَمَّ فَضْلَتَ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ②

୩. (ଏବଂ) ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ; ଆମେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସତର୍କକାରୀ ଓ ସୁସମାଚାରଦାତା (ଭାବରେ ଆସି ଅଛୁ) ।

لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ③

୪. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମା ଭିକାରୀ ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ, (ତାହା ହେଲେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର କ୍ଳାପା ପ୍ରଦାନ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରି ଯିବ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଭୟାବହ ଦିବସର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଅଛୁ ।

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُغْفِرْكُمْ
مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ
فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ④

୫. ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେ ସକଳ ବିଷୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ।

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤

୬. ଶୁଣ! ବାସ୍ତବିକ ସେମାନେ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ଏଥି ସକାଶେ ସଜ୍ଜିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେପରି କି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଠାରୁ (ନିଜର କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ) ଗୋପନ ରଖି ପାରିବେ; ଶୁଣ! ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ଆଜ୍ଞାଦାନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ତାହା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଜାଣନ୍ତି; ସେ ବାସ୍ତବିକ ଅନ୍ତରର ବିଷୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

إِلَّا أَنَّهُمْ يَتَشَوَّنُ صُدُورُهُمْ يُسْخَفُونَ مِنْهُ إِلَّا
جِئِن يَسْتَغْشَوْنَ شِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُبَيِّرُونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥

ଭାଗ — ୧୨

୭. ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଏପରି କୌଣସି ସ୍ରାଷ୍ଟା ନାହିଁ ଯହାର କବିକାର ଭାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଏମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ତଥା ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ଏ ସମସ୍ତ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ (ଲିପିବଦ୍ଧ) ଅଛି ।

୮. ଏବଂ ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଛଅ ଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର କର୍ମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଉପରେ (ସ୍ଥିତିରେ) ଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିବ, “ତୁମ୍ଭେ ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତୁଥ କରାହେବ, ତେବେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ଗୋଥ-ପୂର୍ବକ) କହିବେ, “ଏହା କେବଳ ଏକ ସ୍ୱକାଶ୍ୟ ସତରାଣୀ ଅଟେ ।”

୯. ଏବଂ ଏହା (ମଧ୍ୟ) ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ କରୁ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “କେଉଁ ବିଷୟ ଏହାକୁ ଅଟକାଇ ରଖିଅଛି ?” ଶୁଣ ! ଯେତେବେଳେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅପସାରଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ନେବ ।

୧୦. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ମରୁଷ୍ୟକୁ ଆମର କୃପା ଆସ୍ଥାଦନ କରାଇ ତପରେ ଆମେ ତାହାଠାରୁ ସତ୍ୟହାର କରୁ, ତେବେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ ଓ ଅନୁରୋଧ ହୋଇଯାଏ ।

୧୧. ଏବଂ ଯଦି ସେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବା ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ପୁଣି ଆସ୍ଥାଦନ କରାଇ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ କହିବ, “ମୋ ଠାରୁ ସକଳ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଅଛି;” ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ ଓ ଗର୍ବ କରେ —

وَمَا مِنْ دَآئِيَةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رَازِقُهَا
وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا ۖ عُسْرُودَعَهَا كُلُّ نَفْسٍ فِي كِتَابٍ

مُؤَيَّنٍ ①

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
آيَاتٍ ۚ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّا لَنُكْفِرُكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ
الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

مُؤَيَّنٍ ②

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ
لَيَقُولَنَّ مَا يَجْحَدُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ③

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ
إِنَّهُ لَيَكْفُرُ ④

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَهْزِئَةٍ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورًا ⑤

୧. ଏଠାରେ ଆରମ୍ଭ ‘ଅର୍ଥ’ ଶବ୍ଦ ଶାସନ ବା ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବୁଝାଉଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ଓହ’ ପଦ୍ଧତି କିମ୍ବା ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏହି ଅନ୍ୟତର ବାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶାସନ ବିଷୟକ ବିଶ୍ୱାସ ‘ଓହ’ ମଧ୍ୟମରେ କରି କରାଯାଏ । ଦୁତରା କୌଣସି କିମ୍ବା ଉପରେ ତାହାର ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ବା ସଦୃଶ କେହି ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ଗୋଟିକ ବସ୍ତୁ ସହିତ ତାହାଙ୍କୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ହୁଏ ।

୧୨. କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ଏହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ କ୍ଷମା ଓ ମହାର୍ ପୁରସ୍କାର ଅଛି ।

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑩

୧୩. ବୋଧହୁଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ) ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା କିଛି ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ସେଥିରୁ କିଛି ଅଂଶ ତୁମେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଯିବ; (କିନ୍ତୁ ଏପରି କଦାପି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ) ଏବଂ (ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ଯେ) ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଆପତ୍ତି ଯୋଗୁଁ ଯେ କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ଧନର ଇଚ୍ଛାର ପ୍ରେରିତ ହୋଇନାହିଁ ବା ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହିଁକି କୌଣସି ଦେବଦୂତ ଆସି ନାହାନ୍ତି, ତୁମର ହୃଦୟ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଯାଉଛି; ତୁମେ କେବଳ ସତର୍କକାରୀ ଅଟ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
مُذْرِكٌ أَنْ يَتَوَلَّوْا لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ كِتَابًا جَاءَ
مَعَهُ مَلَكَُ إِنشَاءً أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَيلٌ ⑪

୧୪. କ'ଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହାର ଅନୁରୂପ ଦଶ ଗୋଟି ସୁରା ରଚନା କରି ଆଶ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ ତୁମର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି(ସହାୟତା ପାଇଁ) ତାକି ଆଶ ।”

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑫

୧୫. ସୁତରାଂ, ଯଦି ସେମାନେ ତୁମର ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣିରଖ ଯେ ଏହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସନାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି; ସୁତରାଂ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀ ହେବ ?

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ⑬

୧୬. ଯେଉଁମାନେ ପାଥିବ ଜୀବନ ତଥା ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମଫଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଏହିଠାରେ ହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପାଥିବ ଜୀବନରେ) ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ଉଶା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا تُفَاتٍ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا يَخْشَوْنَ ⑭

୧୭. ପରକାଳରେ ଏହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନ ଥିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ଏଥି ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପାଥିବ ଜୀବନପାଇଁ) କରିଥିବେ ତାହା ପରକାଳରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃଥା ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ କରୁଥିଲେ ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَبَّحُوا فِيهَا وَبُطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑮

୧୮. ତୁମେମାନେ କିପରି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବ ଯାହାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ନିବର୍ତ୍ତନ ଅଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କ (ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ) ଠାରୁ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଧୃତପାଦିତ କରିବାପାଇଁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆସିବେ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସମର୍ଥନକାରୀ ଓ କରୁଣା ସଦାୟକ ମୁସାଙ୍କ ଧର୍ମ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଆସିଅଛି ? ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମନୋଯୋଗ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ବିରୋଧୀ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, (ନରକ) ଅଗ୍ନି ତାହାର ନିରୂପିତ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ; ଅତଏବ ତୁମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କର ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଠାରୁ (ସେରିତ) ସତ୍ୟ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଏ ଅତ୍ୟାଗୁରୀ (ହୋଇପାରେ) ? ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ, ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନେ କହିବେ, “ଏମାନେ ହିଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ;” ଶୁଣ ! ଏହି ଅତ୍ୟାଗୁରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଭିଶାପ ହେବ ।

୨୦. ଏମାନେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସ୍ତବ୍ଧରୋଧ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତହିଁରେ କୃତିତତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ ପରକାଳକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରନ୍ତି ।

୨୧. ପୃଥିବୀରେ ଏମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଯୋଜନାରୁ) କଦାପି ଦୂର୍ବଳ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ (ହେବାକାଳ ତଥା ପରକାଳରେ) ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରାହେବ; ସେମାନେ କିଛି ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନେ କିଛି ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୨. ଏମାନେ ହିଁ ନିଜକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ହେବ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟାଗୁରୀତ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସଂପର୍କ କରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଯେ କି ବିଦ୍ୟା ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବେ ।
 ୩. ଏବଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପାଇଁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି । (କ) ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରମାଣ (ଖ) ତାଙ୍କ ଅଭିଶାପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଗଳ୍ପ ଓ ଅମିତ୍ରାଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଗଳ୍ପ ହେବେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ । (ଗ) ବିରୋଧୀତା ପ୍ରମାଣ । ବହୁତ ଏବେ କୃତ୍ରିମ ପ୍ରମାଣ କୌଣସି ନବିଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇ ନାହିଁ ।

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُو شَاهِدًا مِّنْهُ
 وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُتَنًى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالثَّأْرُ
 مُوعَدُهُ ۚ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ
 يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْإِشْقَادُ هَؤُلَاءِ
 الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ إِلَّا نَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى
 الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفُورُونَ ﴿٢٠﴾
 أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ
 لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ۚ يُضْعِفُ لَهُمْ
 الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا
 يَنْصُرُونَ ﴿٢١﴾
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا
 كَانُوا يَفْقَرُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ନିଷ୍ପଦେହରେ ସେମାନେ ହିଁ ପରକାଳରେ ସର୍ବାଧିକ ସନ୍ତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ;

୨୪. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ତତି ବିନମ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅଧିବାସୀ ହେବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ ।

୨୫. ଏହି ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏକ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ତଥା ବୟର ଓ ଶ୍ରୋତା ସଦୃଶ; କ'ଣ ଭୟଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏକ ହୋଇପାରେ ; ତଥାପି ତୁମେମାନେ କ'ଣ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

ଭୁ: ୩

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ତୁମକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ (ଗେରୁଳା କରି) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତ୍‌କର୍ମକାରୀ ଅଛୁ ।”

୨୭. (ଅନ୍ତ-ଏବଂ) “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲୁକ୍ଷିତ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତତି ଏକ ଯଜ୍ଞଶାଢାୟକ ଦିବସର ଶାସ୍ତି ସଂଗ୍ରହରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

୨୮. ଏହାପରେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଆମମାନଙ୍କ ପରି ଏକ ମରୁଷ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ମନେ କରୁନାହିଁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ନିକୃଷ୍ଟତମ, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ତୁମର ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖୁନାହିଁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମର କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଥିବାର ଦେଖୁନାହିଁ; ବରଂ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁ ।”

୨୯. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆମ ପାଖରେ ସ୍ୱସ୍ଥ ପ୍ରମାଣ ଥାଏ, ଏବଂ ସେ ନିଜଠାରୁ ଆମକୁ କୃପା ସଦା କରିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥାଅ ତେବେ କୁହ, ଆମେ କିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବୁ, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ ନାହିଁ;”

لَا جَزْمَ أَنَّهُمْ فِي الْأَجْرَةِ هُمُ الْآخَسِرُونَ ﴿٢٣﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاخْتَبَأُوا إِلَى رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْبَاسِ ﴿٢٧﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرْكُ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا تَرْكُ إِلَّا تَبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ الْوَأْيِ وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ يَقَوْمِ ارْءَيْيُمْ إِن كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِي فَعَيَّبْتُ عَلَيْكُمْ أَنْتُمْ لَكُمْ مَوَاهِ وَأَنْتُمْ لَهَا كِرْهُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଚାହୁଁ ନାହିଁ; ଆମର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଆମଠାରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି ବିଚାରିତ କରିବୁ ନାହିଁ; ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ମନେ କରିବା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦୋଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ إِنِ اجْرَىٰ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْقُوا رَيْبِهِمْ وَلَكِنِّي أَرْسَلْتُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝

୩୧. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରିତ କରିଦେଉ, ତେବେ (ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ତହିଁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଆମଙ୍କୁ କିଏ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ? ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?”

وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنِ طَرَدْتُهُمْ إِنِّي أَكْذُوبٌ ۝

୩୨. “ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି କହୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଧନ ଭଣ୍ଡାର ଆମ ନିକଟରେ ଅଛି ବା ଆମେ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଛ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଜଣେ ଦେବଦୂତ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଘୃଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁଅଛ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କହୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ କରିବେ ନାହିଁ; ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ଉତ୍ତମଗୃହେ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯେପରି ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଯଦି ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କହିବୁ ତେବେ ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ إِنِّي يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِ ۝

أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَيْسَ الظَّالِمِينَ ۝

୩୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ହୁଦ ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିଅଛ; ବରଂ ଭଲଭାବେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିଅଛ; ସ୍ମୃତରା’ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତି) ବିଷୟରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଉଛ, ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଅ ।”

قَالُوا يُونُسُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَكَثُرَتْ جِدَلَاتُنَا فَاتَيْنَا بِمَا نَعْبُدُ نَآ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

୩୪. ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇବେ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଏଥିରୁ କ୍ଷାତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝

୩୫. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିପତ୍ତୀଗାମୀ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଉତ୍ତମ) ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମର ପରାମର୍ଶ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ନାହିଁ, ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୩୬. କ'ଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତିକୁ ନିଜ ଚରପାକୁ) ସଂସ୍କୃତ କରିଛନ୍ତି ?” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ ନିଜ ଚରପାକୁ ସଂସ୍କୃତ କରିଥୁବୁ, ତେବେ ଏହି ମାରାତ୍ମକ ଅପରାଧର ଶାସ୍ତି ଆମଙ୍କୁ ହିଁ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କ ଅପରାଧର ଶାସ୍ତି ଆମଙ୍କୁ ଭୋଗିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ) ଯେଉଁ ମାରାତ୍ମକ ଅପରାଧ ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ଆମେ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ ।”

ରୁ: ୪

୩୭. ଏବଂ ତୁମଙ୍କ ପ୍ରତି (ଏହା ମଧ୍ୟ) ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ୟ କେହି କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଯାହା (କିଛି) କରୁଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମେ ଝୁଟି ଧରି ନାହିଁ ।

୩୮. ଏବଂ ତୁମେ ଆମ ଚଷ୍ମ (ସକ୍ଷୁଖରେ) ଓ ଆମର ଓହ୍ଲି ଅନୁସାରେ ନୌକା ନିର୍ମାଣ କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର (ପତ୍ନୀ ଅବଲମ୍ବନ) କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମଙ୍କୁ କିଛି କୁହ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଜଳରେ ବୁଡାଇ ଦିଆଯିବ ।

୩୯. ଏବଂ ସେ ଆମ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ନୌକା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ; (ଏଥିଯୋଗୁଁ) ସେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି (ଆଜ୍ଞା) ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଥାଅ, ତେବେ (କାଲି) ଆମେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବୁ ଯେପରି (ଆଜ୍ଞା) ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରୁଅଛ ।”

୪୦. “ତତ୍ତ୍ୱରେ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ କାଣିପାରିବ (ଯେ) କାହା ପ୍ରତି ଏଭଳି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଯାହା ତାକୁ ଅପମାନିତ କରିବ, ଏବଂ କାହା ପ୍ରତି ଚିରନ୍ତନ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।”

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْرَتِي إِنِ ارَّدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ
إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ سَرُّبَكُمْ
وَالْيَهُ تَرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلْيَكُ إِجْرَاءِي
وَإِنَّا بِرَبِّي مِمَّا نَجْرُمُونَ ﴿٤١﴾

وَأُوحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا
مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَاصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٤٣﴾

وَيَصْنَعِ الْفُلَكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ
سُخْرًا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٤٤﴾

تَسَوَّفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٤٥﴾

୪୧. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତିପାଠ ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଓ ଝରଣାରୁ ଜଳ ନିର୍ଗତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ କହିବୁ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଯୋଗ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାଛ ଓ ଅଛୁର), ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ବିନାଶ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପୂର୍ବରୁ (ଆମର) ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଦିଆଯାଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ ପରିବାରବର୍ଗ ତଥା ଯେଉଁମାନେ (ତୁମ ପ୍ରତି) ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନୌକାରେ) ଆରୋହଣ କରାଅ,” ଏବଂ ସ୍ୱଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ (ଲୋକଙ୍କ) ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନେ) ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ ।

୪୨. ସୁତରାଂ (ଯେତେବେଳେ ବାତ୍ୟା ଆସିଗଲା, ସେତେବେଳେ) ସେ (ନିଜର ସହଚରମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଏଥିରେ ଆରୋହଣ କର; ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କ କୃପା) ଅନୁସାରେ ଏହା ଗତିକରିବ ଓ ଅଟକିବ; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୪୩. ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପର୍ବତ ସଦୃଶ (ଉଚ୍ଚ) ଚରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଏବଂ (ଏହି ସମୟରେ) ଦୁହ ନିଜ ପୁତ୍ରକୁ ଯେ କି ତାଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଗୁଲି ଯାଇଥିଲା ଡାକିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ର ! ତୁମେ ଆମ ସହିତ ଆରୋହଣ କର, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରହ ନାହିଁ ।”

୪୪. ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଶାନ୍ତ କୌଣସି ପର୍ବତ ଉପରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବି ଯାହା ମୋତେ ଏହି ଜଳ (ପ୍ଳାବନ) ରୁ ରକ୍ଷା କରିବ,” ସେ କହିଲେ, “ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ (ଅଲୁଷ୍ଟ) କରୁଣା କରିବେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଆଜି ଅଲୁଷ୍ଟଙ୍କର ଏହି (ଶାସ୍ତି ବୃତ୍ତ) ଆଦେଶରୁ କେହି (କାହାକୁ) ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ,” ଏହି ସମୟରେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚରଙ୍ଗ ମାଡି ଆସିଲା; ଏବଂ ସେ ଜଳମଗ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲା ।

كَتَّةٍ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ ۖ فَلَنُاْخِذَ فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ۝

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُزْسِمُهَا ۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمَّ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۖ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ اِرْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ۝

قَالَ سَاوِنِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ ۚ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ۝

୧. ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାଳର କ୍ରିୟା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାଳ ପ୍ରାୟଶଃ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ ଯେପରି ପ୍ରକାରର କୌଣସି ବିଷୟ ସେହିକି ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିକି ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ।

୪୫. ଏହାପରେ (ପୃଥ୍ବୀକୁ) କୁହାଗଲା, “ହେ ପୃଥ୍ବୀ ! ତୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ନିଜର ଜଳକୁ ଶୋଷଣ କର, ଏବଂ (ଆକାଶକୁ କୁହାଗଲା) ହେ ଆକାଶ ! ତୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳ ବର୍ଷଣକୁ) ସ୍ଥାତ୍ ହୁଅ;” ଏବଂ ଜଳକୁ ଶୁଷ୍କ କରାଗଲା ଏବଂ ଏ ଘଟଣା ସମାପ୍ତ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ନୌକା କୁଡ଼ି ଉପରେ ଯୋରା ଅଟକିଲା, ଏବଂ କୁହାଗଲା, “ହେ ଶାସ୍ତିସ୍ଥାନକାରୀ ଦେବଦୂତଗଣ ! ଅତ୍ୟାତ୍ମୀୟମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କର ।”

୪୬. ଏବଂ ନୁହ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକିକରି କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ପ୍ରଭୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମ ପରିବାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଏବଂ ତୁମର ଅଜ୍ଞାନତା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ତୁମେ ମାମାଂସାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

୪୭. (ଅନ୍ଧାଧି) କହିଲେ, “ହେ ନୁହ ! ସେ କେବେ ହେଁ ତୁମ ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ; (କାରଣ) ନିଶ୍ଚୟରେ ସେ ଦୁରାତ୍ମର ଅଟେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ (ଆମେ) ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରି ନାହିଁ, ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେ ଆମ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ, ଆମେ ତୁମକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛୁ ଯେ ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ସଦୃଶ କଦାପି କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ ।”

୪୮. (ନୁହ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆମର ସ୍ମୃତ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ସେ ବିଷୟରେ ତୁମକୁ କୌଣସି ସଶ୍ଚ ପରୀକ୍ଷାକୁ (ନିକୃତ ହେବା ପାଇଁ) ଆମେ ତୁମର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଆମକୁ (ଆମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ତୁଟିପାଇଁ) କ୍ଷମା ନ କର ଓ ଆମ ସ୍ତତି କରୁଣା ନ କର, ତେବେ ଆମେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ ।”

୪୯. (ତେସରେ ତାହାକୁ) କୁହାଗଲା, “ହେ ନୁହ ! ତୁମେ ଆମଠାରୁ ଯୋଗୁ ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ଯେନି ଯାତ୍ରାକର ଯାହା ତୁମ ସ୍ତତି ଓ ତୁମ ସହିତ ଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସ୍ତତି ସେବିତ ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ (ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର) ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; (କିନ୍ତୁ) ତା’ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତତି ଆମ ତରଫରୁ ଯାହାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।”

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيسَاءِ أَفْلَحِي
وغيض الماء وقضى الأمر واستوت على الجوهري
وقيل بعداً للقوم الظالمين ⑤

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ⑥

قَالَ يُونُسُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ ⑦ فَلَا تُنْكِرْ لَكَ بِهِ عَلَماً ⑧ إِنَّ
أَعْظَمَكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْخٰٓفِينَ ⑨

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ
عِلْمٌ ⑩ وَإِلَّا تَنْفَرْ لِي وَتَرْحَنِي أَكُنْ مِنَ
الْخٰٓسِرِينَ ⑪

قِيلَ يُونُسُ اهُيْطْ بِسَلْمٍ مِّنَّا وَبَرَكَتٍ عَلَيْكَ وَ
عَلَىٰ أُمَّرٍ مِّنْ مَّعَكَ وَأُمِرَ سُبْحٰٓنُهُمْ
مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑫

୧. ଏହା ଏକ ପାହାନ୍ତର ନାମ । ଦାଂପ୍ରତିକ ଗବେଷଣାକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହା ଆରବେୟାନ୍ସରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

୨. ପ୍ରଚୀନ ହେଉଛି, ହଜରତ ନୁହଙ୍କ ଅବତାର-କାଳ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣି ରହିଥିଲା ଓ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ସଂପ୍ରଦାୟ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ନଶ୍ଚୁସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ନୌକା ଯାତ୍ରା ନୁହେଁ ବରଂ ଅବତାର-କାଳର ଯାତ୍ରା ।

୪୦. “ଏହା” (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଭୟାବହ ବୃତ୍ତାନ୍ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟକ ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ବାଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଅଟେ ଯାହା ଆମେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥରଣ କରୁଅଛୁ; ଏହାକୁ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ବା ତୁମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଜାଣି ନ ଥିଲେ; ସ୍ମୃତିରା” ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି; ବାସ୍ତବିକ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ପରିଶ୍ରମ ଅଛି ।

ସ୍ତବ: ୫

୫୧. ଏବଂ ଆଦଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ହୃଦକୁ (ଆମେ ରହୁଳା ରୂପେ ସ୍ଥରଣ କରିଥୁଲୁ); ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରିବାରେ) କେବଳ ମିଥ୍ୟା କଲୁନା କରୁଅଛ ।”

୫୨. “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ; ଆମର ପୁରସ୍କାର କେବଳ ତାଙ୍କରି ନିକଟରେ ଗଚ୍ଛିତ ରହିଅଛି ଯେ ଆମକୁ ଆକୃଷ୍ଟି ସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି; ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?”

୫୩. “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମାକ୍ଷିଆ କର; ତା’ପରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କର, ଯୋହା ପଳରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥବଳ ଜଳବର୍ଷଣକାରୀ ମେଘ ସ୍ଥରଣ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଧିକତରୁ ଅଧିକତର ଶକ୍ତି ସ୍ଥାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅପରାଧୀ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଆ ନାହିଁ ।”

୫୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ହୃଦ ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ନିଜ ଦାବି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ସମାଶ ଆଣି ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ କେବଳ ତୁମ କଥାରେ ଆମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛୁ ନାହିଁ କି ଆମେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଛୁ ନାହିଁ ।”

୫୫./୫୬. “(ତୁମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମେମାନେ କେବଳ ଏତିକି କରୁଅଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଲାଗି ଯାଇଛନ୍ତି; ” ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ସାକ୍ଷୀ କରୁଅଛୁ,

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ ۖ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٠﴾

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٤١﴾

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِى فَطَرَنِي ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٤٣﴾

قَالُوا الْيَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَدِلْ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّ قَالَ إِنْ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ وَآشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٤٥﴾

୧. ଏହା ହଜରତ ହୁଦ୍ଦଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଶାସ୍ତି ସମ୍ଭବରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ରୁହ ଯେ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ; ସ୍ମୃତରା" ଯେଦି ଆମେ ଭୁଲ କରିଥାଉ ତେବେ) ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଜନା କର ଏବଂ ଆମକୁ କୌଣସି ଅବ୍ୟାହତି ଦିଅ ନାହିଁ ।"

مِنْ دُونِهِ قُلَيْدٌ وَنِي جَيْعًا تَمَّ لَا تَنْظُرُونَ ①

୫୭. "ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁଅଛୁ ଯେ କି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କର (ମଧ୍ୟ) ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଏବଂ (ପୃଥିବୀରେ) ଏପରି କୌଣସି ବିଚରଣକାରୀ (ସ୍ରାଣୀ) ନାହିଁ ଯେ କି ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଆୟତାଧୀନ ରୁହେ; (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଓ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ସରଳ ପଥରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି ।"

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ②

୫୮. "ସ୍ମୃତରା" ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ (ଏଥିରେ ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ କାରଣ) ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ସେଥିର ହୋଇଅଛୁ, ତାହା ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଅଛୁ; ଏବଂ (ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯିବ ତେବେ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେବେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସକଳ ବିଷୟର ସଂରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ।"

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیظٌ ③

୫୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ହୃଦକୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ କରୁଣା ଦ୍ୱାରା (ଏହି ଶାସ୍ତିରୁ) ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ④

୬୦. ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ (ଅହଙ୍କାରୀ) ଆଦି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି (କାଣିଶ୍ଵଣି) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ରଘୁଲମାନଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ (ସେତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ) କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁରାଗ୍ରହଙ୍କ ଆଦେଶର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ الْجَنَّاتِ وَأَنَّا لَا نَفِرُ عَنْ عَهْدِنَا شَيْئًا ⑤

୬୧. ଏବଂ ଏହି ପୃଥ୍ବୀରେ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଅନୁଧାରଣ କରିଛି ଓ କୟାମତ ଦିନ (ମଧ୍ୟ) ଅନୁଧାରଣ କରିବ); ଶୁଣ ! ଆଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଅନ୍ତରାତ୍ମା) ପ୍ରତି ଅଭିଶାପ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଶାସ୍ତି ବିଧାନକାରୀ ଦେବତାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଗଲା ଯେ) ଆଦ ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର ।

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ ۖ
إِنْ عَادُوا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بَعْدَ إِعَادٍ قَوْمٌ هُودٍ ۝

ରୁ: ୬

୬୨. ଏବଂ ସମୁଦଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି (ଆମେ) ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ ସ୍ୱାଲେଃକୁ ସେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୃହସ୍ଥରୁ ଉତ୍ତୁଡ଼ି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ତଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ମନୋନିବେଶ କର; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ହୁଦ୍) ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି; (ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା) ଗ୍ରହଣକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।”

وَالِى ثَوْدَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝

୬୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସ୍ୱାଲେଃ ! ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଭବିଷ୍ୟତର) ଆଶା ଥିଲା; (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁଅଛ ? ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଡାକୁଅଛ, ଆମେମାନେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ଗୁରୁତର ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଅଛୁ ।”

قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ۖ أَتَنْهَانَا
أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ۝

୬୪. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କୁହ, ଯଦି ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ପ୍ରାୟ) ସ୍ୱଳ୍ପ ପ୍ରମାଣ ପାଇଥାଉ ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ତାହାଙ୍କ ସମାପରୁ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଯଦି ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରୁ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ? ସୁତରାଂ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ଆମର କ୍ଷତି କରିବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

قَالَ يَقَوْمِ ارْءَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَشِىءُ مِنْهُ رَحْمَةً مِّن يَتَصَرَّنِي مِنَ اللَّهِ ۖ إِنَّ
عَصِيَّتَهُ لَمَّا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝

୬୪. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏଇ ମାଲ ଓଟଂ ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ (ଅବାଧରେ) ଭୁଲିବାକୁ ଛାଡିଦିଅ ଯେପରିକି ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପକ୍ଷରେ ଚଳାୟିତ କରନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାକୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶାସ୍ତି ସହଯା ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବ ।”

୬୬. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାର ଗୋଟି କାଟିଦେଲେ; ତେଣୁ (ସ୍ୱାଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମମାନେ ଚିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନହରେ ଆନନ୍ଦଲାଭ କର; ଏହା ଏପରି ଏକ ଅଜ୍ଞାନର ଯାହା (କେବେହେଲେ) ଭଙ୍ଗ ହେବ ନାହିଁ ।”

୬୭. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମର (ଶାସ୍ତିର) ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସ୍ୱାଲୋକ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) କରୁଣା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର୍ୟ ବିପଦରୁ ଓ ବିଶେଷତଃ ସେହି ଦିବସରେ ଲାଞ୍ଜନାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଥିଲୁ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

୬୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶାସ୍ତି ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଥିଯୋଗୁଁ ନିଜ ଘରେ ମୁହଁମାଡି ପଡି ରହିଲେ ।

୬୯. (ସେମାନେ ଏପରି ବିନାଶ ହେଲେ) ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ସେଠାରେ କେବେ ହେଁ ବାସ କରୁ ନ ଥିଲେ; ମନେରଖ ! ସମୁଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଅନୁଗ୍ରହ) ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ (ଶାସ୍ତିବିଧାନକାରୀ ଦେବଦୂତଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଗଲା ଯେ) ସମୁଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ (ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) କର ।

ସ୍ୱ: ୭

୭୦. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ଦୂତମାନେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁରମାସ୍ତର ସହିତ ଆସି କହିଥିଲେ, “(ତୁମ ପ୍ରତି) ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ,” ସେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, “(ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା) ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ,”; ତା’ ପରେ (ସେ) ଅବିଳମେ (ନିଆଁରେ) ସେକା ଯାଇଥିବା ଏକ ବାଛୁରୀ ଆଣିଲେ ।

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْتَوْهَوْا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ⑩

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَشْعُرُونَ فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعَذَابٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ⑪

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا طِيفًا مِّنَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ يَرَحْمَةً مِنَّا وَمِنْ خِزْيٍ يُؤْمَسُّ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ⑫

وَآخِذِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثَثِينَ ⑬

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ الْآلَ إِن تَسُودُوا لَكُمْ وَارَبُّهُمْ ۚ أَلَا بَعْدُ ۚ لَئِنْ تَسُودُوا ⑭

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامٌ ۚ قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَن جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ⑮

୧. ଯେହେତୁ ସକଳର ସ୍ୱାଲୋକ ସେହି ମାଲ ଓଟଂ ଉପରେ ଚଢ଼ି ଧର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଓ ଚଣ୍ଡାଳଥିଲେ ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ସେହି ମାଲ ଓଟଂକୁ ହଟାଏ, କିନ୍ତୁ ତେବେ ତାହା ଧର୍ମପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ କରିବା ସହିତ ସମାନ ଦେବ । ଅତଏବ ତାହାକୁ ହଟାଏ କଲେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରିତ ହେବା ସ୍ୱଭାବିକ ।

୭୧. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଦ୍ୟ) ନିକଟକୁ ଯାଇ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅସାଧାରଣ ମନେକଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ତାହାଙ୍କ ମନରେ) ଭୟ ସମ୍ପାଦିତ ହେଲା; ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଭୟ କରନାହିଁ, ଆମମାନଙ୍କୁ କୃତକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଅଛି ।”

୭୨. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀ (ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିଲେ; ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ସାନ୍ତ୍ବନା ଦେବାପାଇଁ) ଇସହାକ ଓ ଇସହାକଙ୍କ ପରେ ଯାକୁବଙ୍କ ଜନ୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁସମାସ୍ତର ଦେଲୁ ।

୭୩. ସେ କହିଲେ, “ହାୟ ମୋର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଯେତେବେଳେ କି ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧା ଓ ମୋର ସ୍ବାମୀ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧ, ସେତେବେଳେ କ’ଣ ମୁଁ ସତ୍ତା ପ୍ରସବ କରିବି ?” ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।

୭୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ଅଲୁକ୍ଷ ଆଦେଶକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମନେ କରୁଅଛ ? ହେ ଏହି ପୃଥ୍ବୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲୁକ୍ଷଙ୍କର କରୁଣା ଓ ତାହାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ) ଅଛି; (ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହେବା ବାସ୍ତବ୍ୟ ଛୁହେ କାରଣ) ସେ (ଅଲୁକ୍ଷ) ନିଷସନ୍ଦେହରେ ବହୁ ପ୍ରଣୀତ (ଓ) ଗୌରବମୟ ଅଟନ୍ତି ।”

୭୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କଠାରୁ ଭୟ ଦୂର ହେଲା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ସ୍ବାପ୍ନ ହେଲା, (ସେତେବେଳେ) ସେ ଲୁଚି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଦାଲୁବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୭୬. ବାସ୍ତବିକ ଇବ୍ରାହିମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହନଶୀଳ, କୋମଳ ହୃଦୟ (ଓ ଆମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ) ମନୋଯୋଗୀ ଥିଲେ ।

୭୭. (ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ କହିଲୁ), “ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! ତୁମେ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ) ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ; କାରଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ଅନ୍ତିମ) ଆଦେଶ ଆସି

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ لَكُمُ وَادِجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَحْزَنْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ۝

وَأَمْوَاتُهُ قَالِمَةً فَضَيَّكَتْ بِبَشَرِهَا لِسُخَىٰ ۚ وَمِنْ وَرَاءِ السُّخَىٰ يَعْقُوبُ ۝

قَالَتْ يُؤْتِيَنِي الْإِذُّ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۚ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ غَيْبٌ ۝

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَيِّدٌ مَرْجِيدٌ ۝

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۝

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۝
يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ

୧. ହରଡ଼ ଇବ୍ରାହିମ ପ୍ରଥମ ସେହି ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ପଥିକ ଭାବିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହାତ ଖାଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚୁ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ରର ସମାଚାର ଆଣିଛନ୍ତି ଅଥବା ତାଙ୍କ ଅତିଥି ସକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ରହିଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ଏହି ବିଚିତ୍ର ଅବସ୍ଥାକୁ ଇଷ୍ୟ କରି ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ନ ହେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଯାଉଥିବାରୁ ରୋଜନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଗୌ ଇଚ୍ଛା ହେଉ ନାହିଁ ।

ଯାଇଅଛି; ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।”

୭୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଦୂତମାନେ ଲୁଚଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ସଙ୍କୁଚିତ ହେଲା, ଏବଂ (ସେ) କହିଲେ, “ଆଜିର ଦିନଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମମ ।”

୭୯. ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ର ଲୋକମାନେ ଛୋଟାଣିତ ହୋଇ) ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଅସ୍ଥୁସ୍ଥର ହେଲେ; ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ) ସେମାନେ (ଜଘନ୍ୟ) ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏମାନେ ମୋର ଜନ୍ମା ଅଟନ୍ତି (ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବାରରେ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି) ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲୁକ୍ଷକୁ ଭୟ କର; ଏବଂ ଆମର ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ (ଆମକୁ) ଅପମାନିତ କର ନାହିଁ; ତା’ହେଲେ କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ନାହାନ୍ତି ?”

رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ لَابْنُهُمْ عَدَابٌ غَيْرُ مُرْدُوذٍ ۝

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئِهِمْ وَمَضَّا بِهِنَّ

دُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَبْقَوْمُ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ

أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ فِي صَيْغِيِّ الْإِنْسِ

مِنْكُمْ رَجُلٌ زَنِيذٌ ۝

୧. ହଜରତ ଲୁତ୍ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ପୁତ୍ର । ସେ ପୃଥକ ଭାବରେ ଓ ପରେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁକୁ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଖରେ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ରଖିବାକୁ ବାଧା କରିଥିଲେ । (୧୫:୭୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । କିନ୍ତୁ ସେ ଅତିଶୟ ଅତିଥି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଯେତେବେଳେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ଭାବିଲେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଘରକୁ ନେଲେ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଅସନ୍ନସ୍ଥ ହେବେ, ଫଳରେ ଏହି ଭାବନା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଓ ଶୋକର ବଶବର୍ତ୍ତା କରାଇଥିଲା ।

୨. ହଜରତ ଲୁତଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ସେହି ସହରରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ (Genesis 19:15 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । କେତେକ ରାଷ୍ଟ୍ରଜ୍ଞ ଏକ ଗ୍ରାନ୍ଥ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏହିପରି ମତବ୍ୟାକ୍ତ କରିଛନ୍ତି-ହଜରତ ଲୁତ୍ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କାମ ଲାବଦା କରିବାପାଇଁ କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ କିଛି କହନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ କେଣ ଅବତାରକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉପରେ କୁଠାରାଯାଉ ସହ ସମାନ । ଏଠାରେ ପରିସାର ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଛୋଟର ଜାଗା ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ସେ କାହିଁକି ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଛୋଟାଣିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ଭୟ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲରୁ ପ୍ରମାଣିତ । ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାମ ଲାବଦା କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଅତିପ୍ରାୟ ନଥିଲା । ବାଇବେଲର ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଜନ୍ମା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ସହରରେ ବିବାହ କରିଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଚ୍ଛା କରିବା ଅର୍ଥ ହଜରତ ଲୁତଙ୍କୁ ବୋଲି ବ୍ୟବହାର । ସେ କେବଳ ଏହି କଥା କହୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଦୁଇଜନ୍ମା ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ ସେ ଓ ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କେଣସି ପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସଯୋଗକତା କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ବୁଥାରେ ଛୋଟାଣିତ ନ ହେବା । ଯାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

୮୦. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିପାରିଛ ଯେ ତୁମ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯାହାକି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ, ତାହା ତୁମେ ଅବଶ୍ୟକ ଜାଣିଅଛ ।”

୮୧. ସେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ଶକ୍ତି ଆତ୍ମା କି !” ତୋ’ହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ଆଶା କରୁ ଏପରି ନ ଥିବା ହେତୁ ଆମେ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳର ଶରଣାପନ୍ନ ହେବୁ ।”

୮୨. (ଅତିଥି ଦେବଦୂତମାନେ) କହିଲେ, “ହେ ହୁତ ! ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛିତ ହୋଇଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ କଦାପି ତୁମ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶ ସମୟ ଆସିଯାଇଛି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ତାହାର କୌଣସି ସହରରେ ତୁମ ପରିବାରବର୍ଗ ସହିତ (ଏଠାରୁ) ଶାନ୍ତ ସ୍ଥଳିଯାଅ, ଏବଂ ତୁମ ପତ୍ନୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ ପଛକୁ ନ ଦେଖନ୍ତୁ (ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ); ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଯାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଆସିବାର ଅଛି ତା’ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ପତ୍ନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆସିବ; ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ (ଆଗାମୀ) ସ୍ୱଭାବ ଅଟେ; କ’ଣ (ସେହି) ସ୍ୱଭାବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ ?”

୮୩. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମର (ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ) ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସହରକୁ) ଓଲଟ ପାଲଟ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁହାକୁ ତୁହା ମୁଗିକାର ଶିଳା ବୁଣ୍ଟି କରାଇଲୁ ।

୮୪. ଏହା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଏ ଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ଅନ୍ୟାୟମାନଙ୍କଠାରୁ (ମଧ୍ୟ ବହୁ) ଦୂରରେ ନାହିଁ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ତ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ବୋହୂ ଝିଅ । ଅମେମାନେ କେବଳ ଅପରିଚିତ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି କରୁଅଛୁ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ହଜରତ ଗୁଡ଼ ନିଜ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ଜାମିନ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପେଶ କରିବାକୁ ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ, କାରଣ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ଜାମିନ ରଖିବା ଚଳାଚଳ ପରିମିତ ପରିପତ୍ତୀ ଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ଅପରିଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରାଯାଉ ।

୨. ସେମାନେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳର ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲୁଖି ହଜରତ ଗୁଡ଼ଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହୁଯୋଗୁଁ ପଠାଇଥିଲେ ଯେ ମୁତ୍ତି ଦିବ୍ୟା ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାସ୍ତା ବଡ଼ାଇ ଦେବେ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ହଜରାଣ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଫଳରେ ମହନତଙ୍କ ସମୟର ଅଧ୍ୟୋଦୟମାନେ ।

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَيٍّ وَائْتٍ
لَتَعْلَمُنَّ مَا نُرِيدُ ۝

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّايَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۝

قَالُوا يَلُوْطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوْا إِلَيْكَ فَآلِهَةٌ
بِأَهْلِكَ يَقْطَعُ مِنَ النَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتُ مِنْكُمْ أَحَدٌ
إِذَا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مَصِيْبُهُمَا مَا أَصَابَهُمْ إِنْ مَرِعَهُمْ
الضُّبْحُ أَلَيْسَ الضُّبْحُ بِقَرِيْبٍ ۝

لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ ۖ فَتَنَصُّودٍ ۝

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِيْنَ
لَقَدْ ۖ يَجْعِدُ ۝

ଭୂ: ୮

୮୫. ଏବଂ ଆମେ ମଦୟନ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସୋଏବକୁ (ନବି ଭାବରେ) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ମାପ ଓ ଓଜନରେ ଉଣା କର ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଉରମ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖୁଅଛୁ; ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ଧୂଂସକାରୀ ଦିବସର ଶାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

୮୬. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ ସଙ୍ଗତଭାବରେ ମାପ ଓ ଓଜନ କର; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସାମଗ୍ରୀ ଉଣା କରି ଦିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କାକାରୀ ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କା ପୁଷ୍ଟି କର ନାହିଁ;”

୮୭. “ଯଦି ତୁମେମାନେ (ସ୍ୱଳ୍ପତ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ (ଜାଣିରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ (ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ଯାହାକିଛି ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷକ ନୋହୁଁ (କେବଳ ଜଣେ ଉପଦେଷ୍ଟା ଅଛୁ) ।”

୮୮. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ସୋଏବ ! କ’ଣ ତୁମର ନମାଜ ତୁମଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛି ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯାହାର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ତାହା ଆମେମାନେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ, କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କର ଧନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ଯାହା କରିବା କଥା (ତାହାକୁ) ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ? ବାସ୍ତବରେ, ତୁମେ ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚତୁର (ଓ) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ (ଲୋକ) ଅଟ ।”

୮୯. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କୁହ ତ ଯଦି (ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ) ଆମେ (ନିଜ ଦାବିର ଭିତ୍ତି) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ପ୍ରଦତ୍ତ) କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନ ନିଦର୍ଶନ ଉପରେ (ଛାପନ କରୁ) ଅଛୁ, ଏବଂ ସେ ଆମଙ୍କୁ ନିଜ ସମାପଦ ଉରମ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ କାଲି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବ ?); ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରୁଅଛୁ (ତେହିଁକୁ ତୁମେମାନେ) ନିଷିଦ୍ଧ ହୁଅ ଓ ଆମେ ନିଜେ)

وَالِى مَذْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْيَكْيَالَ
وَالْيِزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ يُخَيِّطُ ⑤

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا الْيَكْيَالَ وَالْيِزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ⑥

بَيَّيْتُ اللَّهُ خَيْرَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑦ وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ⑧

قَالُوا يُشْعِبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ⑨

قَالَ يَقَوْمِ ارْعَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ
رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَافِكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا

ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ^୧ ସେହି ବିଷୟ କରିବୁ: (ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂସାର କରିବା ସମ୍ଭବ, ତାହା) ବ୍ୟତିରେକେ ଆମେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ: ଏବଂ ଆମେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (କରୁଣା ଓ କୃପା) ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଅଛୁ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବାରମ୍ବାର ଅବନତ ହୋଇଥାଉ ।”

الْضَّلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ①

୯୦. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏପରି ବିଷୟରେ) ପ୍ରରୋଚିତ ନ କରୁ ଯେ ତୁମମାନେ ସେହିପରି ବିପଦରେ ପଡ଼ି ଯେପରି ତୁମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବା ହୁଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବା ସ୍ବାଲେଷଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ବେଶି କିଛି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ ।”

وَيَقَوْمُ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ②

୯୧. “ଏବଂ ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର; ତା’ ପରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋନିବେଶ କର; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ସଦା କରୁଣାମୟ (ଓ) ଅଶେଷ ସ୍ତେନାମୟ ।”

وَاسْتَغْفِرْ وَارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ ثُمَّ تُوْبُ إِلَىٰ إِلَهِكَ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ③

୯୨. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସୋଏବ ! ତୁମେ ଯାହା କିଛି କହୁଅଛ ତାହାର ଅନେକାଂଶ ଆମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ: ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦୂର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ମନେକରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମର ଗୋଷ୍ଠୀ ନ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ଉପରେ ଶିଳାବର୍ଷ କରି ମାରିଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମେ କୌଣସି ସମ୍ମାନନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି (ମଧ୍ୟ) ନୁହଁ ।”

قَالُوا يَشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِتْنًا ضَعِيفًا ④ وَلَا رَهْطَكَ لَرَجْسِكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ⑤

୯୩. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କ’ଣ ଆମ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ସମ୍ମାନର ଯୋଗ୍ୟ ? ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ତୁମମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପ-ଦେଶକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତମଗୁଣେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

قَالَ يَقَوْمُ ارْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخِذِي زَوْجًا مِمَّنْ تَهْجُرُونَ ⑥

୧. ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ସୁଏବ ସେମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରତାରଣା କରି ନିଜ ବ୍ୟବସାୟ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ।

୯୪. “ଏବଂ ହେ ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯାହା ଭଲ ଚାହା କର, (ଆମ ପକ୍ଷରେ ଯାହା ଭଲ ଚାହା) ଆମେ କରୁଅଛୁ; ତୁମମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତିପାରିବ ଯେ କାହା ଉପରେ ଅପମାନଦାୟକ ଶାସ୍ତି ସେରିତ ହେବ ଓ କିଏ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ; ଏବଂ ତୁମମାନେ (ପରିଶ୍ରାମକୁ) ଅପେକ୍ଷା କର; ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଶ୍ଚୟ (ଭଲ ପରିଶ୍ରାମକୁ) ଅପେକ୍ଷା କରିବୁ ।”

୯୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ଆଦେଶ ଆସିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସୋଏବଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) କରୁଣା ବଳରେ (ଏହି ଶାସ୍ତିରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶାସ୍ତି କବଳିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ (ନିଜ) ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ମାଟି କାମୁଡ଼ି ପତି ରହି (ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଇ)ଥିଲେ ।

୯୬. ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ସେଠାରେ (କଦାପି) ବାସ କରି ନ ଥିଲେ; ଶୁଣ ! ମଦୟନ ସକାଶ (ଅଲ୍ଲାଃ) ଏପରି ଅଭିଶାପ ନିୟତ କରିଥିଲେ ଯେପରି (ସେମାନଙ୍କ ମୂର୍ବରୁ) ସମୁଦଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ ନିୟତ ଥିଲା ।

ସ୍ୱ: ୯

୯୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ସ୍ତୋତ୍ର କରିଥିଲୁ;

୯୮. ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟକୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ (ମୁସାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି) ଫିରାଓନର ଆଦେଶ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଫିରାଓନର ଆଦେଶ କେବେ ହେଁ ଯଥାର୍ଥ ନ ଥିଲା ।

୯୯. ସେ କୟାମତ ଦିନ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଗୁଲିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ଅବତରଣ କରାଇବ, ଏବଂ ସେହି ଘାଟ ଓ ତହିଁରେ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଲୋକ (ଉଭୟ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ।

୧୦୦. ଏବଂ ଇହକାଳରେ ଅଭିଶାପ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛି ଓ କୟାମତ ଦିନ ମଧ୍ୟ (ଅନୁସରଣ କରିବ); ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଏହି ପୁରସ୍କାର^୧ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَايِلٌ سَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَارِيٌ
وَأَنْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٥﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَنَجِيَنَّا شُعْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَآخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْفَ فَأَقْبَرُوا
فِي دِيَارِهِمْ جُثَثِينَ ﴿٩٦﴾

كَأَن لَّمْ يَخُونُوا فِيهَا إِلَّا بَعْدَ الْبَدِينِ كَذَّبَتْ
ثُودٌ ﴿٩٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٨﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا
أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٩﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ يَنْفُسُ
الْوَرْدِ الْوَرْدُ ﴿١٠٠﴾

وَأَتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَنْفُسُ الْوَرْدِ
الرَّوْدُ ﴿١٠١﴾

୧. ଏଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିମୂଳକ ରାଷ୍ଟ୍ରର ବର୍ତ୍ତୁଳ ପୁରସ୍କାର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାମୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମିଳିବ ବୋଲି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ଅବତରଣ ମୁସାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟତୀକ୍ତି କରି ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୦୧. ଏହି (ବିଧି) ବସତିଗୁଡ଼ିକର ସମାପ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଅଂଶ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ବସତି ବର୍ଣ୍ଣମାନ ମଧ୍ୟ) ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେଗୁଡ଼ିକର ଧୂଃସରଣେଷ ଅଛି) ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବିଧି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି) ।

୧୦୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ସେମାନେ (ନିଜେ ହିଁ) ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଶାସ୍ତ୍ର) ଆଦେଶ ଆସିଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନେ, ଯାହାକୁ ସେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରି ନ ଥିଲେ, ଏବଂ (ବସ୍ତୁତଃ) ସେ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଧି ଅବସ୍ଥାରେ ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କର (ଅନ୍ୟ କୌଣସି) ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଘଟଣା ନ ଥିଲେ ।

୧୦୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରବଳ ଅତ୍ୟାଚାର ବସତିମାନଙ୍କୁ ଆୟତ୍ତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହିପରି ଭାବେ ହିଁ ଆୟତ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି; ବାସ୍ତବରେ ତାହାଙ୍କର ଆୟତ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ (ଓ) କଠୋର ।

୧୦୪. ଯେ ପରକାଳର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଭୟ କରେ ତାହା ପାଇଁ ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ଏକ (ଶିକ୍ଷଣୀୟ) ନିଦର୍ଶନ ଅଛି; ଏହା ଏପରି ଏକ ଦିନ ଅଟେ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯିବ, ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଦିନ ହେବ ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖିବେ ।

୧୦୫. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବିତ କରିଅଛୁ ।

୧୦୬. ଯେଉଁଦିନ ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ଅନୁମତି ବିନା କଥା କହି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେତେକ) ହତଭାଗ୍ୟ ହେବେ ଏବଂ (ଅନ୍ୟ କେତେକ) ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ହେବେ ।

୧୦୭. ସୂଚନା ଯେଉଁମାନେ ହତଭାଗ୍ୟ (ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ) ହେବେ, ସେମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ; ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର (ପାତ୍ର ଯୋଗୁଁ କେବେ କେବେ) ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ବହିର୍ଗତ ହେଉଥିବ ଏବଂ (କେବେ କେବେ) ଦୁଃଖସୂର୍ଷ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ନିଶ୍ୱାସ (ବହିର୍ଗତ ହେଉଥିବ) ।

ذٰلِكَ مِنْ اٰتِيَآءِ الْقُرٰى نَقْصَةٌ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيْدٌ ۝

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنَتْ عَنْهُمْ اِلٰهَتُهُمْ الَّتِي يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرٌ رَّبِّكَ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتٰبٍ ۝

وَكَذٰلِكَ اَخَذَ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ اِنْ اَخَذَهَا اِلَيمٌ شَدِيْدٌ ۝

اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْجُوْعٌ لِّلنَّاسِ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ۝

وَمَا تُوْخِرُوْهُ اِلَّا لَاجِلٍ مَّعْدُوْدٍ ۝

يَوْمَ يٰٓاَيُّهَا لَا تَكْلُمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاٰذِنَةٍ مِّنْهُمْ شَيْءٌ وَّسَعِيْدٌ ۝

فَاَمَّا الَّذِيْنَ سَقُوْا فِى النَّارِ لِهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّشِهِيْقٌ ۝

୧୦୮. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ରହିଥାନ୍ତେ; ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଥିବେ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ହିଁ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୦୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ସମାଶ୍ରିତ ହେବେ, ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ରହିବେ, ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ରହିଥାନ୍ତେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିଥିବେ; (ଏହା ଏପରି ଏକ) ଦାନ, ଯାହାକୁ (କେବେ ହେଁ) କାଟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୧୦. ସୁତରାଂ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ଯେଉଁ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ତାହା (ନିଷ୍ଠକ ହୋଇଥିବା) ବିଷୟରେ ତୁମେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ ନାହିଁ; ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯେଉଁ ପରି ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସେହିପରି ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ସ୍ଥାନ କରିବୁ; ଏଥିରେ (ଆଦେ) କିଛି କମ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଭୂ: ୧୦

୧୧୧. ଏବଂ ଆମେ ମତରେତ ଦୂର କରିବା କଲେ ମୁସାକୁ (ମଧ୍ୟ ଚୌରାତ) ଗ୍ରହ ସ୍ଥାନ କରିଥିଲୁ; ପୃଷ୍ଠି (କିଛିକାଳ ପରେ) ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ମଧ୍ୟ) ମତରେତ ହେଲା; ଏବଂ ଉକ୍ତ (କେରୁଣାମୂଳକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ବିଷୟ ଯାହା ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଯଦି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (କେବେଠାରୁ) ନିଷ୍ଠା କରି ଦିଆ ଯାଇଥା'ନ୍ତା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଏ (କୋରାନ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ମଧ୍ୟ) ଏକ ଗୁରୁତର ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

୧୧୨. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ (ଫଳ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସ୍ଥାନ କରିବେ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ قَدِيرٌ ۝

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُوذٍ ۝

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يعبُدُونَ إِلَّا لِمَا يعبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُهُمْ ۚ نَصِيبُهُمْ غَيْرُ مَنْقُوصٍ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ذُكُلًا ۚ وَكَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقِضَى بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لِنَبِيِّ شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۝

وَأَنَّ كَلَامَنَا كَذِبٌ يَكْتُمُهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالُهُمْ إِنَّا بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

୧. ଏହା ଏକ ଗୁଡ଼ି, ଅନ୍ୟଥା ପର୍ବତ କୋରାନରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଦିନେ ନା ଦିନେ ସମସ୍ତ ନରକବାସୀ ନରକରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ବର୍ତ୍ତା ବିଷ୍ଣୁ ରହିଥିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର କଦାପି ନିଷେଷ ସେବ ନାହିଁ ।

୧୧୩. ସୁତରାଂ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ଓ ତୁମ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ (ଆମ ସତ୍ତା) ମନୋନିବେଶ କରିଛନ୍ତି, ସେପରି ତୁମଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି (ସେହିପରି ଭାବେ) ସର୍ ମାର୍ଗରେ ସ୍ଥିର ରହନ୍ତୁ: ଏବଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ କଦାପି ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କର ନାହିଁ; ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ତାହା ସେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

فَأَسْقِمُكُمْ مَّا أُمِرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٣﴾

୧୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର (ପକ୍ଷୀ ଅବଲମ୍ବନ) କରିଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଭଲ ଯାଅ ନାହିଁ; ନୋହିଲେ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଶ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ବନ୍ଧୁ (ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ) ନ ଥିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَنَسِكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١٤﴾

୧୧୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଦିବସର ଦୁଇ ପ୍ରାନ୍ତରେ ତଥା ରାତ୍ରିର ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ସୁସ୍ୱରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କର; ବାସ୍ତବରେ ପୃଷ୍ଠ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିଦିଏ; ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ) ସ୍ମରଣ କରୁଥା'ନ୍ତି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଶିକ୍ଷା) ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଉପଦେଶ ।

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ آيَاتِ
الْحُسْنِ يُذْهِبُ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَلِكَ ذِكْرُ
لِلَّذِينَ يُؤْتُونَ

୧୧୬. ଏବଂ ତୁମେ (ସାହସ ଓ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ପୃଷ୍ଠ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

୧୧୭. ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ପୁରସ୍କାର) ଯେଉଁ ସନ୍ତ୍ରାସ୍ୟମାନ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହିଁକି ଏପରି ବିଷୟ ଥିଲା ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଦେଶରେ ବିଶୁଦ୍ଧିଲା ସ୍ଥିତି କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ ? ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ (ସେମାନେ ନିଜେ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ (ଅବଶିଷ୍ଟ) ମାନବ ଅତ୍ୟାଚାର (ପକ୍ଷୀ ଅବଲମ୍ବନ) କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସେଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ) ନିମଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ପରିମାଣରେ ଦିଆ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ହୋଇଗଲେ ।

فَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٦﴾

୧୧୮. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କଦାପି ଏପରି ନୁହନ୍ତି ଯେ (ଦେଶର) ଜନବସତିଗୁଡ଼ିକର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ସଂସାର (କାର୍ଯ୍ୟ) କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବେ ।

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا
مُصْلِحُونَ ﴿١١٨﴾

୧୧୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜର ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ ବଳବତ୍ତର କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କରିଦିଅନ୍ତେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏପରି ନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ବଳରେ ମାମାଂସା କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରିବେ ।

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٩﴾

୧୨୦. (ଅବଶ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କରୁଣା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏଥି ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ କରୁଣା ଲାଭର ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିବାକୁ) ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏହି କଥନ ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଯେ ଆମେ (ଏହି ସବୁ) ଜିନ୍ଦୁ ଓ ମାନବଙ୍କୁ ନେଇ (ଯେଉଁମାନେ ବିଭେଦର କାରଣ ହୋଇଛନ୍ତି) ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ନରକକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ।

إِلَّا مَن زَحَرَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقْنَاهُمْ وَتَنَبَّأَهُ
رَبُّكَ لَا مَلَكَنَ جَهَنَّمَ مِنْ الْيَمِينِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٠﴾

୧୨୧. ଏବଂ ତୁମର ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ ରଘୁଲମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଶିଷ୍ଟ ଘଟଣାକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସ୍ୱାରାରେ) ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଯାହା ସତ୍ୟ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଏହା ଉପଦେଶାତ୍ମକ ଅଟେ ତଥା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ପରଶ କରାଇଥାଏ ।

وَمَا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَنْتَبِهُ بِهَا
قُودَاكَ وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

୧୨୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ନିଜ ପରିସ୍ଥିତି ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ (ନିଜର ପରିସ୍ଥିତି ମୁତାବକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ।”

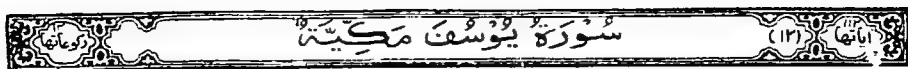
وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا نَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

୧୨୩. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର, ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।”

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٣﴾

୧୨୪. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଜଣା, ଏବଂ (ପରିଶ୍ରମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କର୍ମ କରୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆଦୌ ଅପରିଷ୍କାତ ନୁହନ୍ତି ।

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْاَيِّرُجِ الْاَمْرُ كُلُّهُ
فَاعْبُدُوهُ وَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٤﴾

ଯୁସୁଫ

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିରାଟକୁଶ ସମେତ ୧୧୨ ଶ୍ଳୋକ ଅଟେ ଓ ୧୨ ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ରା-ଏରୁଚିକ (ସତ୍ୟକୁ) ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତ ।

الرَّحْمَةُ تِلْكَ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

୩. ଆମେ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାଷାରେ ବାରମ୍ବାର ଆବୃତ୍ତି ହେଉଥିବା ଗ୍ରନ୍ଥ ରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରିବ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

୪. ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ) ସର୍ବୋତ୍ତମ ରୀତିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, କାରଣ ଆମେ ଏହି କୋରାନକୁ ତୁମ ପ୍ରତି (ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ କରି) ଓହ୍ଲାଇ ମଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ (ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଯେଉଁମାନେ ଏ ଅଛି ଥିଲେ ତୁମେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ଥିଲ ।

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

୫. ତୁମେ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର। ଯେତେବେଳେ ଯୁସୁଫ ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପିତା ! ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆମେ ଏଗାର ଗୋଟି ନକ୍ସତ୍ର ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ଦେଖିଅଛୁ: (ଏବଂ ଆହୁରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ହେଉଛି ଯେ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ସିକଦା କରୁଥିବା ଦେଖିଅଛୁ ।”

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

୬. ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ର ! ନିଜର ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟ ତୁମ ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ନାହିଁ; ନଚେତ୍ ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ) ତୁମ ବିପକ୍ଷରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି (ଶତ୍ରୁତାମୂଳକ) କ୍ଷତଯନ୍ତ୍ର କରିବେ; ବାସ୍ତବରେ ସକଳମାନ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶୁଣୁ ।”

قَالَ يَبْنَئُ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ

୧. ହଜରାତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ହଜରାତ ଯୁସୁଫଙ୍କର ବିଶଦ ବିବରଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ମୁନରେ ଯେଉଁ ରହସ୍ୟ ଅଛି ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମେ କୁହାଯିବା କାରଣରେ ଶେଷୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାଳରେ ଘଟିଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବା ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା ।

୭. “ଏବଂ (ତୁମେ ଯେପରି ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଅଛ) ସେହିପରି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ ମନୋନୀତ କରିବେ ଏବଂ ତୁମକୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ତଥା ସ୍ୱାକ୍ଷରଙ୍କର (ପ୍ରକୃତ) ସତ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ସେହିପରି) ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ଯେପରି ସେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମର ଦୁଇ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସହାକଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ) ଚକ୍ରୁକ ।”

ଭୂ: ୨

୮. ସୁସୁଫ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ବୃନ୍ଦାରେ (ସତ୍ୟ) ଅନୁସନ୍ଧିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସକାଶେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୯. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ ଭାଇମାନେ ପରସ୍ପରକୁ) କହିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ସୁସୁଫ ଓ ତାହାର ଭାଇ ଆମମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଆମମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି; ଅଥଚ ଆମେମାନେ ଏକ ସଙ୍ଗଠିତ ଦଳ; (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମମାନଙ୍କ ପିତା ସୁସ୍ତକ୍ଷ୍ମ ଭ୍ରମରେ (ପଡ଼ି) ଅଛନ୍ତି ।”

୧୦. “(ଏଥିପାଇଁ ଏକେତ) ସୁସୁଫଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର ବା ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି (ଦୂର) ଦେଶକୁ ଚଳିଥିବା ଯେଦି ଏହା କରିବ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଧ୍ୟାନ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉତ୍ତରରେ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ) ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ (ଅନୁତାପ କରି ପୁନରାୟ) ଏକ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଦଳ ହୋଇପାରିବ ।”

୧୧. (ଏଥି ଉପାୟ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଲେ, “ତୁମେ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି କରିବାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାକୁ (କୌଣସି) ବାମାନ ନିମ୍ନଦେଶକୁ ପଞ୍ଜି ଦିଅ; କୌଣସି ଯାତ୍ରାଦଳର କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ (ଦେଖି) ଉଠାଇ ନେବେ (ଫଳରେ ହତ୍ୟା ନ କରି ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧିତ ହେବ) ।”

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَيُمَتِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ
كَمَا أَتَتْهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَاسْتَحَقَّ
لَكَ إِنَّا رَبُّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلَّذِينَ عَلِمُوا ﴿١٠﴾

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَدَّبُهُ
نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

اِقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَوْضِعُوهُ فِي بَيْتٍ لِّكُم وَجْهٌ
أَيْبَسٌ لِّتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٢﴾

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي
غِيَبَتِ الْغُبِّ يَلْقَاهُ لَنَعْلَمَ الْوَسِييَارَ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿١٣﴾

୯. ଯେତେବେଳେ ସୁସୁଫଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶରୁ ଚାରିଶ ବର୍ଷର ବୟସରେ ଓ ହଜରତ ସୁସୁଫ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦଶଜଣ ସେମାନଙ୍କର ସାବତ ଭାଇ ଥିଲେ ।

୧୨. (ସ୍ୱପଥ) ସେମାନେ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା! ଆମମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଆପଣଙ୍କର କ’ଣ (ଆଶଙ୍କା) ଅଛି ଯେ ଆପଣ ସ୍ୱପଥଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଆଦେଶ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ଯଦିତ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ (ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ) ଶୁଭାକାଂକ୍ଷୀ ଅଟୁ ?”

୧୩. “କାଲି ତାହାକୁ ଆମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯାଉଛୁ; ସେ (ସେଠାରେ) ବାହାରର ଖାଇ (ପିଇ) ବୁଲିବ ଓ ଖେଳିବ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାର ସ୍ମରଣା କରିବୁ ।”

୧୪. ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯାକୁବ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଘେନିଯିବା ବାସ୍ତବରେ ଆମକୁ ଚିନ୍ତିତ କରୁଅଛ, ଏବଂ ଆମେ (ଏ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ) ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ କଠିକ ତୁମେମାନେ ତାହା ସ୍ତ୍ରୀ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇଥିବାବେଳେ ତାହାକୁ ହେଟାବାଦ ଖାଇଯିବ ।”

୧୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦଳ ଥିବାବେଳେ ଯଦି ତାହାକୁ ହେଟାବାଦ ଖାଇଯାଏ, ତେବେ ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ ଯେ) ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବୁ ।”

୧୬. ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ (ସଙ୍ଗରେ) ନେଇଗଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ବାମ୍ଫର ନିମ୍ନଦେଶକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ସର୍ବସମ୍ମତ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱପଥାଭାର) ସ୍ଥାନ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ (ସ୍ମରଣିତ ରହିବ ଓ) ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇବ ଓ ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟ) ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

୧୭. ଏବଂ ରାତ୍ରି ସମୟକୁ ସେମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ।

୧୮. (ଏବଂ) କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପିତା! (ବିଶ୍ୱାସକରେ) ସ୍ୱପଥଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ଜିନିଷପତ୍ର ନିକଟରେ ଛାଡି ଆମେମାନେ (ଖେଳିବାକୁ ଏବଂ) ଜଣେ ଜଣକୁ ଚପି ଆଗକୁ ଦୋଡିବାକୁ ଲାଗିଲୁ; ଫଳରେ (ଏପରି ହେଲା ଯେ) ତାହାକୁ ଏକ ହେଟାବାଦ ଖାଇଗଲା; ଏବଂ ଆମେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ (ବୋଲି ଆମେ ଜାଣୁ) ।”

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ ﴿١٢﴾

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَنَحْفُظُونَ ﴿١٣﴾

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخٰسِرُونَ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْخَبْئِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَدِّبْنَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

وَجَاءَ وَآبَاهُمُ عَشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٧﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଏବଂ (ପିତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କଲୁକ୍ତବା ପାଇଁ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ) ଜାମାରେ କୃତ୍ରିମ ରକ୍ତ ଲଗାଇ ଆଣିଥିଲେ; (ଏହାଦେଖି) ସେ କହିଲେ, “(ଏହା କଦାପି ଠିକ୍) ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ତବ୍ଧ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି ଏକ (ମନ୍ଦ) ବିଷୟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁଷ୍ଟୋକ୍ତି କରି ଦେଖାଇଅଛି ଯୋହା ତୁମେ କରିସାରିଛ; ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତମଗୃହେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବା ଆମ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ) ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛ ତାହା ସକଳଶ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରାଯାଇପାରେ (ବହୁତଃ ତାହାଙ୍କର ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରାଯିବ) ।”

୨୦. ଏବଂ (ସେହି ସମୟରେ) ଏକ ଯାତ୍ରାଦଳ ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ଜଳବାହକକୁ (ବାମ୍ନ ନିକଟକୁ) ପଠାଇଲେ; ଏବଂ ସେ (ଉକ୍ତ ବାମ୍ନ ନିକଟକୁ ଯାଇ) ନିଜ ବାଲଟି ପକାଇଲା (ଏବଂ ସେହି ବାମ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ପିଲା ତାହା ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଡିବାକୁ) ସେ (ଯାତ୍ରାଦଳକୁ) କହିଲା, “ହେ (ଲୋକମାନେ !) ଏକ ସୁସମାସ୍ତର (ଶୁଣ), ମୋତେ ଗୋଟିଏ ପିଲା ମିଳିଛି;” ଏବଂ ସେ (ଯାତ୍ରା)ମାନେ ତାହାକୁ ଏକ ପଶ୍ୟନ୍ତବ୍ୟ ରୂପେ ଲୁଚାଇ ଦେଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ଭଲଗୃହେ ଜାଣୁଥିଲେ ।

୨୧. ଏବଂ (ସୁସୁଫଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଏ ବିଷୟ ଜାଣିବା ପରେ) ସେମାନେ ତାହାକୁ (ନିଜର କୃତ୍ୟ କହି ଯାତ୍ରାଦଳକୁ) ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ବିକ୍ରୟ କରି) ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନ ଥିଲେ ।

ରୁ: ୩

୨୨. ଏବଂ ମିଶରର (ବାସିଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କ ପହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହାପାଇଁ ସମ୍ମାନଜନକ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର; ଆଶା ଅଛି ଯେ ଏ (ବୋଲକ) ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେବ, ବା ଆମେ ତାହାକୁ (ନିଜର) ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା;” ଏବଂ ଏହିପରିଭାବ ଆମେ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶରେ (ମର୍ଯ୍ୟାଦା ୩) ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରଦାନ କଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏପରି ସମ୍ମାନଜନକ ସ୍ଥାନ ଏଥିଯୋଗୁଁ (ପ୍ରଦାନ କଲୁ)

وَجَاءُوا عَلَى تَيْبِصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ①

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةً قَالَ يَبُشْرَى هَذَا غُلْمٌ وَاسْرُوءْ بِضَاعَتِكَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ②

وَسَرَّوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ③

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَآةَ آكِرِي مَثْوَاهُ عِنْدِي أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ تَضُرَّنِي وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ

୧. ସେମାନେ ତାକୁ ଦେଖିବି ଚିତ୍ତକ୍ରିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କର ଧନ ଲୋଭ ନଥିଲା ।

ଯେପରି କି ଆମେ ତାହାକୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଜ୍ଞାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ) ପ୍ରଦାନ କରିଛୁ: ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ପରାକ୍ରମୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୩. ଏବଂ ସେ ପାପୁକସ୍ୟ ହେବାରୁ, ଆମେ ତାହାକୁ ମାମା'ସା (କରିବା ଶକ୍ତି) ଓ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କଲୁ: ଏବଂ (ସ୍ୱକୃତ) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହିପରି ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁ (ମହିଳାଙ୍କ) ଗୃହରେ ସେ (ରହୁଥିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଏକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା, ଓ (ସେହି ଗୃହର) ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେଇ କହିଲା, "(ମୋ ନିକଟକୁ) ଆସ," ସେ କହିଲେ, "(ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ: ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସେ ହିଁ ଆମପାଇଁ ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି;" ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୫. ଏବଂ ସେ (ମହିଳା) ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ସଙ୍କଳ୍ପକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ (ଯୁଦ୍ଧ) ମଧ୍ୟ (ତାହା) କବଳକୁ ଚକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ତା' ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଜର ସଙ୍କଳ୍ପକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମାଣ ଦେଖି ନ ଥା'ତେ (ତାହାହେଲେ ସେ ଏପରି ଦୃଢ଼ତା ଅବଲମ୍ବନ କରିପାରି ନ ଥା'ତେ); ଏହିପରି ହେଲା, ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ପାପ ଓ ଅଶୁଭତାକୁ ଦୂର କରି ଦେଲୁ; ସେ ନିଷିଦ୍ଧତାରେ ଆମର ମନୋନୀତ (ତଥା ପବିତ୍ର) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

୨୬. ଏବଂ ସେମାନେ (ଦୁହେଁ) ଦ୍ୱାର ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ, ଏବଂ (ଏହି ଦୌଡ଼ାଦୌଡ଼ି ବେଳେ) ସେ (ମହିଳା) ତାହାଙ୍କ ଜାମାକୁ ପଛରୁ ଟିକିଦେଲା, ଏବଂ (ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ) ସେମାନେ ତା' ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ (ଦେଖାଯମାନ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ; ତେଣୁ) ସେ (ମହିଳା) ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ଯେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଆପଣଙ୍କର ପତ୍ନୀ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର (କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରେ ତାହାପାଇଁ କାରାବାସ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯତ୍ନଶୀଳାୟକ ଶାସ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ।"

الْحَادِيثُ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٤﴾

وَرَأَوْنَهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَنَازِلَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْخَالَصِينَ ﴿٢٦﴾

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصَةَ مِنْ دُبُرٍ أَلْفِيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُبْعَثَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٧﴾

୨୭. ଯୁଦ୍ଧ କହିଲେ, “(ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ବୁଝେ, ବରଂ) ସେ ଆମ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଏକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା,” ଏବଂ ତା’ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମହିଳାର) ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, “(ଏହି ମହିଳାର ପରିଧେୟ ନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିଧେୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାକୁ) ଯଦି ତାହାଙ୍କ ଜାମା ଆଗପରୁ ଚିରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଉକ୍ତ ମହିଳା ସତ୍ୟ କହୁଛି ଏବଂ ସେ (ପୁରୁଷ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟେ ।”

قَالَ هِيَ رَأَوْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا، إِنْ كَانَ قَيْصُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَّقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ⑮

୨୮. “ଏବଂ ଯଦି ତା’ର (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପୁରୁଷର) ଜାମା ପଛପରୁ ଚିରା ଯାଇଥାଏ, ତେବେ ସେ (ମହିଳା) ମିଥ୍ୟା କହୁଛି ଓ ସେ (ପୁରୁଷ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟେ ।”

وَإِنْ كَانَ قَيْصُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَّبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑯

୨୯. ସୂଚରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମହିଳାର ସ୍ବାମୀ) ତାହାଙ୍କ ଜାମା ପଛପରୁ ଚିରା ଯାଇଥିବାର ଦେଖିଲେ, ସେ (ନିଜ ପକ୍ଷକୁ) କହିଲେ, “ଏ (କଳହ) ବାସ୍ତବରେ ତୁମ ଚତୁରତାକୁ (ଜାତ) ହୋଇଅଛି; ତୁମ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଚତୁରତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ।”

فَلَمَّا رَأَيْتُ قَيْصُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِ كُنْ إِنْ كَيْدُكَ عَظِيمٌ ⑰

୩୦. “ହେ ଯୁଦ୍ଧ ! ତୁମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ମହିଳାଙ୍କ କୁକର୍ମକୁ) କ୍ଷମାକର, ଏବଂ (ହେ ନାରୀ !) ତୁମେ ନିଜ ଅପରାଧ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଭିକ୍ଷା କର; ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ତଥା ଦୋଷୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۖ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ⑱

ଭୂ: ୪

୩୧. ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କେତେକ ମହିଳା (ପରସ୍ପରକୁ) କହିଲେ, “ଅଜିଜଙ୍କ ପତ୍ନୀ ନିଜର କୃତ୍ୟ ସହିତ ତାହାର ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ମୋ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି; ତାହାଙ୍କ ସ୍ତନ ତାହାର ହୃଦୟକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ସନ୍ତୋଷିତ କରିଅଛି; ଆମେମାନେ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ତାହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ ବିପଥମାନା ଥିବାର ଦେଖୁଅଛୁ ।”

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑲

୧. ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରଶାସନରେ ଦ୍ଵା ଏକ ଉକ୍ତ ପଦ ଯାହା ମନ୍ତ୍ରପଦ ସହିତ ସମାନ ।

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମହିଳା) ସେମାନଙ୍କର ଏହି କୁହାମୂଳକ ସମାଦ ଶୁଣିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିମନ୍ତ୍ରଣ) ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ (ସ୍ଥଳ) ବେଦି ସ୍ଥପିତ କରାଇଲା ଓ ସେମାନେ ଆସିବାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ତବେକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଫଳକଟା ଛୁଆ ଦେଲା ଏବଂ (ସୁସୁଫଙ୍କୁ) ସେମାନଙ୍କ ସାମନାକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲା; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଏକ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଉପଲବ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଦେଖିବା ଫଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ନିଜ ହାତକୁ କାମୁଡ଼ି ପକାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “(ଏ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହ ଭୟରେ (ମହକାୟୀ କରିବାରୁ) ନିବୃତ୍ତ ରହିଥିଲେ, ଏ ମନୁଷ୍ୟ ରୁହନ୍ତି, ଏ ତ ଜଣେ ସମ୍ମାନସ୍ଥ ଦେବଦୂତ ।”

୩୩. ସେ (ମହିଳା ଏହାପରେ) ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଆକ୍ଷେପ କରୁଥିଲ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲି, ତଥାପି ସେ ତହିଁରୁ (ନିଜକୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛି ଯଦି ସେ ତାହା ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କୁ କାରାରୁଦ୍ଧ କରାଯିବ ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅପମାନିତ ହେବେ ।”

୩୪. (ଏହା ଶୁଣି ପାର୍ଥନାପୂର୍ବକ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମଙ୍କୁ ସେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁଳନାରେ କାରାଗାରକୁ ଯିବା ଆମ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଚକ୍ଷୁରୂପେ ପରୀକ୍ଷାମୟ) ଆମ ନିକଟରୁ ଅପସାରଣ ନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇଯିବୁ, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯିବୁ ।”

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَوَقَّعْنَ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣٢﴾

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ فاستعصم وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أُمِّرُهُ لَيُسْجَنَ وَيَكُونَنَّ مِنَ الْمُخِذِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ رَبِّ الشُّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾

୧. ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କର ଗଣିତ୍ୱର୍ତ୍ତନ ଓ ଦୌର୍ଗନ୍ଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ଅବଲୋକନ କରି ଉପସ୍ଥିତ ମହିଳାମାନେ ଏପରି ଚକିତ ହୋଇଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଛୁଇଁଲେ ଓ ଛୁରାରେ ନିଜ ନିଜ ହାତ କାଟି ପକାଇଲେ । ଏଠାରେ ହାତ କାଟିଦେବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅନ୍ତରାତ୍ମକ ଦାନ୍ତରେ କାମୁଡ଼ିବା ଯାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଅବସ୍ଥାକୁ ସୂଚାଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ସହାୟତାକ୍ରମେ ଦୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବି ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଦୃଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ।

୩୫. ଅତଏବ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଜେନିତ କୁପରିଣାମକୁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଅପସାରଣ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିମହୀନ୍ ଶ୍ଳୋଚା (୩) ସର୍ବଙ୍କ ।

୩୬. ତତ୍ପରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନେତୃତ୍ବାନାୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ) ସେହି ଆଭାସଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କଲା ପରେ ଛିନ୍ନ କଲେ ଯେ (ଦୁର୍ନାମ ଦୂରୀକରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅତତଃ) କିଛିକାଳ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ କାରାଭବ କରିବା ଉଚିତ ।

ଭୂ: ୫

୩୭. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କାରାଭାରରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଯୁବକ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ତାହାଙ୍କୁ) କହିଲା, “ମୁଁ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ନିଜକୁ ଅଙ୍ଗୁରରୁ ରସ ନିର୍ଗତ କରୁଥିବାର ଦେଖିଅଛି;” ଏବଂ ଅପର (ବ୍ୟକ୍ତି) କହିଲା, “ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ନିଜକୁ ନିଜେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରୁଟି ବହନ କରିଥିବାର ଦେଖିଅଛି ଯହିଁରୁ ପକ୍ଷୀମାନେ ଖାଉଛନ୍ତି, ” (ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ ସୁସୂତ୍ରକୁ ପଢ଼ିଲେ), “ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ; ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶଂସା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ (ଥିବାର) ମନେ କରୁଛୁ ।”

୩୮. ସେ କହିଲେ, “(ଏ ଓଲଟ) ଖାଦ୍ୟ ଭୁମିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର) ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଜଣାଇ ଦେବୁ, ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନର) ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିବା କ୍ଷମତା ଆମଠାରେ) ଅଛି; ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ପରକାଳକୁ (ମଧ୍ୟ) ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ ।”

୩୯. “ଏବଂ ଆମେ ଆମର ଚିତ୍ତ-ପିତାମହ ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କର ପକ୍ଷକୁ ଅନୁସରଣ କରିଅଛୁ; ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରିବାକୁ ଆମର ଅଧିକାର ନାହିଁ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏକଚକ୍ରରବାଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା) ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର (ଅନ୍ୟତମ ସ୍ତର) ଅନୁଗ୍ରହ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ) କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُمْ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَ لَهُمْ ۙ حَتَّىٰ حِينٌ ﴿٥٦﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجَنَ فَتَيْنِ قَالَ أَحَدُهُمَا اِنِّي اَرَىٰ اَنْبِيََاۤءَ اَعْمُرُ خَيْرًا ۖ وَ قَالَ الْاٰخَرُ اِنِّي اَرَىٰ اَنْبِيََاۤءَ اَحْلُ فَوْقَ رَاۤى اَنْبِيََاۤءَ خَيْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتًا تَبۡتٰوۤىلِهٖ اِنَّا نُرۡكَكُ مِنَ الدَّٰحِسِيۡنَ ﴿٥٧﴾

قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرۡزِقُنِيۡهُ اِلَّا نَبۡتًا كُنۡمَا يَتَوَلٰٓىهِ قَبۡلَ اَنْ يَأۡتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِیۡ رَبِّيۡ اِنِّيۡ تَرٰكُ مِۡلَةً قَوۡمٍ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَهُمۡ بِالۡاٰخِرَةِ هُمۡ كٰفِرُوۡنَ ﴿٥٨﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَاۡئِیۡ اِبۡرٰهِيۡمَ وَاسۡحٰقَ وَيَعۡقُوۡبَ ۚ مَا كَانَ لَنَا اَنْ نَشۡرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَیۡءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضۡلِ اللّٰهِ عَلَیۡنَا وَ عَلَی النَّاسِ وَلٰكِنۡ اَكۡثَرُ النَّاسِ لَا یَشۡكُرُوۡنَ ﴿٥٩﴾

୪୦. “ହେ ଆମର କାରାଗାରର ସଙ୍ଗୀ ହୁଅ ! କ’ଣ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ବିରୋଧଭାବ ପୋଷଣ କରୁଥିବା ପ୍ରଭୁମାନେ ଉତ୍ତମ, ନା ଏକ (ଓ) ମହାପରାକ୍ରମୀ ଅଛୁଛୁ ଉତ୍ତମ ?”

୪୧. “ଭୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କେବଳ (ଏପରି) କେତେକ (କାଳ୍ପନିକ) ନାମ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ ଯାହାଙ୍କୁ ଭୁମେମାନେ ଓ ଭୁମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ରଚିଅଛନ୍ତି, (ଓ) ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଭୁମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି ; (ମନେରଖ) ନିଷ୍ଠା କରିବା (କ୍ଷେମତା) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା ନ କରିବାକୁ ସେ ହିଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ; ଏହା ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଧର୍ମ, ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।”

୪୨. “ହେ ଆମର କାରାଗାରର ସଙ୍ଗୀ ହୁଅ ! (ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ଶୁଣ), ଭୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ ନିଜ ମୁନିବଙ୍କୁ ମଦ୍ୟପାନ କରାଇବ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧିରେ ବଜାଇ ହତ୍ୟା କରାଯିବ; ଏହାପରେ ପକ୍ଷମାନେ ତାହାର ମୁଣ୍ଡରୁ ମୋ’ସ ଆଦି) ଖାଇବେ; (ଅତଏବ) ଭୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରସ୍ପର ଶତ୍ରୁତା ତାହାର ନିଷ୍ଠା କରିଦିଆଯାଇଛି।”

୪୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ମୁକ୍ତ ହେବା ବୋଲି ଯୁଦ୍ଧ ମନେ କରିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ନିଜ ମୁନିବଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ ବିଷୟରେ କହିବ;” କିନ୍ତୁ ସରକାର (ମୁକ୍ତି-ପ୍ରାପ୍ତ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ) ତାଙ୍କର ମୁନିବଙ୍କ ନିକଟରେ ଏ ବିଷୟ କହିବାକୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଥିଲା, ଫଳରେ ଯୁଦ୍ଧ ଫଳି ବର୍ଷ କାରାଗାରରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ ।

ରୁ ୬

୪୪. ଏବଂ ସମ୍ରାଟ (କିଛିକାଳ ପରେ ନିଜ ପାରିଷଦମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ମୁଁ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ଏପରି ସାତଗୋଟି ବୃକ୍ଷପୁଷ୍ପ ଗାଈ ଦେଖିଅଛି ଯାହାଙ୍କୁ ସାତଗୋଟି ଦୁର୍ବଳ ଗାଈ ଖାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସାତଗୋଟି ସରୁ ଶସ୍ୟଗୁଳ୍ମ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେଗୋଟି ବୃକ୍ଷ (ଶସ୍ୟଗୁଳ୍ମ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଅଛି); ହେ ମୁଖ୍ୟ ପାରିଷଦମାନେ ! ଯଦି ଭୁମେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ କରୁଥାଅନ୍ତି; ତେବେ ମୋତେ ମୋ ସ୍ୱପ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ କୁହ ।”

يُصَاحِبِي السَّيِّئِينَ أَزْوَاجٌ مُتَّفِرُونَ خَيْرٌ أَمْ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَيَّئُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ
الْحُكْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ لَا آيَاتَ لَهُ ذَلِكَ
الَّذِينَ يُقِيمُونَ لَكِنِ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

يُصَاحِبِي السَّيِّئِينَ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَتَسْقَى رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُضْلَبُ فَتَأْكُلُ الظَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
فَقُيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ۝

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ يَأْكُلْنَ
سَبْعَ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأَخْرَسَاتٍ يَأْكُلْنَ
الْمَلَأَ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ۝

୪୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏପରି ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର ସ୍ୱପ୍ନର ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଜାଣୁନାହିଁ।”

قَالُوا أَضَلَّتْ أَخْلَامٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِغَالِبِينَ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ସେ ଦୁଇବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବହୁକାଳ ପରେ ସ୍ୱପ୍ନଟିର ସହିତ ହୋଇଥିବା କଥାପଟ୍ଟନକୁ ସ୍ମରଣ କରି କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଜଣାଇବି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବଗତ ହେବାପାଇଁ) ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର।”

وَقَالَ الَّذِي نَجَّى مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٦﴾

୪୭. (ଏବଂ ସେ ସ୍ୱପ୍ନଟିର ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା), “ହେ ସ୍ୱପ୍ନ! ହେ ସତ୍ୟବାଦୀ! ମୋତେ ଆପଣ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିବା ସେହି ସାତଗୋଟି ଫୁଟୁଥିବା ଗାଈଙ୍କୁ ସାତଗୋଟି ଦୁର୍ବଳ (ରୋଷ) ଖାଇବା କଥା ସାତଗୋଟି ସବୁଜ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେ ଗୋଟି ଶୁଷ୍କ ଶସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଭାବାର୍ଥ ଜଣାଇଦିଅ, ଯେପରି ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବି ଫଳରେ ସ୍ୱପ୍ନର ଭାବାର୍ଥ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ।”

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَتَيْنَاكَ بِسَبْعِ بَقَرَاتٍ سَوِيٍّ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتُ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

୪୮. ସେ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସାତବର୍ଷ କଠିନ ଶ୍ରମକରି କୃଷି (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବ; ତା’ପରେ (ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ) ଯାହା ତୁମେମାନେ ଅମଳ କରିଥିବା ତାହାର ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ ଖାଇବାପାଇଁ ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟକୁ ଶସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆକାରରେ ରହିବାକୁ ଦିଅ।”

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٨﴾

୪୯. “ପୁଣି ଏହାପରେ ସାତଗୋଟି ଭାଷଣ (ଅଭାବର) ବର୍ଷ ଆସିବ; ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଗଚ୍ଛିତ କରିଥିବା ତାହାର ସ୍ୱଳ୍ପ ପରିମାଣ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ (ଶସ୍ୟ) କୁ ଖାଇଯିବେ।”

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِلُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. “ପୁନର୍ବାର ଏହାପରେ (ଏପରି) ଏକ ବର୍ଷ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ (ଅଳ୍ପ) ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣନା ଶୁଣିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସୁଜଳ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଉପହାର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ।”

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصُرُونَ ﴿٥٠﴾

୧. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ‘ସରସ୍ୱତୀ’ ଅର୍ଥ : କାଟିଦୁଇବା, ଖୋ ଉପହାର ଦେବା । ବହୁବଚ୍ଚର ମନୁଷ୍ୟ ପରେ ଯେତେବେଳେ ପୁଣି ଫଳର ଉତ୍ପତ୍ତି ହେଲା ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଅନୁଦିତ ହେବା ସ୍ୱଭାବିକ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଉପହାର ଦେବା ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱଭାବିକ ଘଟଣା । ତେଣୁ ସରସ୍ୱତୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

ଭୂ: ୭

୫୧. ଏବଂ ସମ୍ରାଟ (ଏ ବିଷୟ ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେ ତାହାକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସ;” ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ (ସମ୍ରାଟଙ୍କର) ବାର୍ତ୍ତାବହ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫ ତାହାକୁ) କହିଲେ, “ତୁମେ ତୁମର ମୁନିବଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଅ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ନିଜ ନିଜ ହାତ କାମୁଡ଼ିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା (ବର୍ତ୍ତମାନ) କିପରି ଅଛି ?” ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକୁ ବାସ୍ତବରେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتَوْنِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ
ارْجِعْ اِلَى رَبِّكَ فَسَلَّهُ مَا بِاَلِ الْيَسُوْعِ الْيَحْيٰى قَطَعْنَ
اَيْدِيَهُنَّ اِنَّ رَبِّيْ يَكْفِيْهِمْ عَلِيْمٌ ۝

୫୨. ସେ (ସମ୍ରାଟ ଏହା ଶୁଣି) ସେ (ମହିଳା) ମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମର ସେ ବ୍ୟାପାର (ସ୍ତନୁତରେ) କ’ଣ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସୁସୁଫଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ଏକ ମନ୍ଦ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଭୟରେ (ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ) ସେ ନିବୃତ୍ତ ରହିଥିଲେ, ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଳ ନ ଥିଲୁ;” (ଏହାଶୁଣି) ଅଜିଜଙ୍କ ପତ୍ନୀ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲଭାବରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି: ମୁଁ ହିଁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ (ମନ୍ଦ) କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲି, ଏବଂ ସେ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُسُفَ عَنْ نَفْسِهِ
فَلَنْ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوْءٍ قَالَتِ امْرَاَتُ
الْعَزِيْزِ اِنَّنِىْ حَضَخْتُ الْخُبْرَ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ
وَاِنَّهُ لَيَنَّ الضَّالِّيْنَ ۝

୫୩. (ସୁସୁଫ କହିଲେ), “ଆମେ ଯେ ଅଜିଜଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକରା କରିନାହିଁ ଏ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା ସକଳଣ ଏହା କହିଥିଲୁ; ଏବଂ (ଆମର ବିଶ୍ୱାସ) ବିଶ୍ୱାସଘାତକମାନଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ସଫଳ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّىْ لَمْ اَخْنَهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
كَيْدَ الْخَآئِنِيْنَ ۝

୧. ସେହି ମହିଳାମାନେ କୁର୍ମୀ ସଂପାଦନ କରାଇବା ଚାହୁଁନଥିଲେ ବରଂ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଏହା ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମାଲିକଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ନାହିଁ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପରାଧୀନ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ।

ଭାଗ-୧୩

୫୪. “ଏବଂ ଆମେ ନିଜକୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଭୂତିରୁ) ଦୋଷମୁକ୍ତ ବୋଲି କହୁ ନାହୁଁ; କାରଣ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁର୍ମ କରିବା ପାଇଁ (ମେଣିଷ) ମନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ; ବାସ୍ତବରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي إِنْ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ۖ
إِلَّا مَا رَجِمَ رَبِّي أَنْ تَبِيتَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

୫୫. ଏବଂ ସମ୍ରାଟ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କୁ) ମୋ ସମ୍ପାଦକ ଆଣ ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରିବି;” ସେତେବେଳେ ସୁସୁଫ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ଏବଂ ସମ୍ରାଟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରି କହିଲେ, “ତୁମେ ଆଜି ଠାରୁ ମୋ ନିକଟରେ ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ଓ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି (ଭାବରେ ଗଣ୍ୟ) ହେବ ।”

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهٖ اسْتَحْضِرْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أُمِينٌ ۝

୫୬. (ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ସୁସୁଫ) କହିଲେ, “ଆମକୁ ଦେଶର ରାଜକୋଷର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ କର; କାରଣ ଆମେ ନିର୍ଗୃହପୁରୀରେ (ରାଜକୋଷର) ଉତ୍ତମ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଓ ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ବ୍ୟୟ କରାଯିବ ସେ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅଭିଜ୍ଞ ।”

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۝

୫୭. ଏବଂ ଏହିପରି (ଉପଯୁକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରି) ଆମେ ସୁସୁଫଙ୍କୁ (ସେହି) ଦେଶରେ ଏକ କ୍ଷମତା ସମ୍ପନ୍ନ ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ସେ ନିଜ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ; ଆମେ ଯାହାକୁ ଜଜ୍ଞା କରୁ (ଏହି ସଂସାରରେ) ତାହା ପ୍ରତି ନିଜର କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ, ଏବଂ ଆମେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ ନଷ୍ଟ କରୁ ନାହୁଁ ।

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَبْنِئُ مِنْهَا حَبْثًا يَشَاءُ نَصِيبٌ رَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُنْصِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝

୫୮. ଏବଂ (ଏହି ସାଂସାରିକ ପୁରସ୍କାର ବ୍ୟତୀତ) ଭବିଷ୍ୟତ (ଜୀବନର) ପୁରସ୍କାର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଧର୍ମଜୀବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଠାରୁ (ଜେର) ଅଧିକ ହେବ ।

ۚ وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝

୧୮

୫୯. ଏବଂ (ଏହି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମୟରେ) ସୁସୁଦଙ୍କର ଭାଇମାନେ (ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ) ଆସି ତାହାଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُتُكِرُونَ ٥٩

୬୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଜିନିଷପତ୍ର ଦେଇ (ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇଲେ ସେତେବେଳେ ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଔରସକୁ ଜାତ ତୁମର ଯେଉଁ ଭାଇ ଜଣକ ଅଛି ତାହାକୁ (ଏଥର ନିଜ ସହିତ) ଆମ ନିକଟକୁ ଆଣିବ ; କ’ଣ ତୁମମାନେ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କିପରି (ଶସ୍ୟ) ମାପ ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ଦେଉଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ଜଣେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅତିଥି-ପରାୟଣ ?”

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخِي لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَتَى أُوْفَى الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ٦٠

୬୧. “ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ନ ଆଣିବ, ତେବେ (ବୁଝି ରଖ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ମାପ କରି ଦେବା ପାଇଁ ଆମ ନିକଟରେ କିଛି ନ ଥିବ, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।”

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ ٦١

୬୨. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତା’ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା କରିବୁ ।”

قَالُوا سَوَاءٌ دُونَهُ أَبَاؤُا وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ٦٢

୬୩. ଏବଂ ସେ ନିଜର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ସେମାନେ ଦେଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ରଖିଦିଅ ; ସମ୍ଭବତଃ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଯିବେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଜାଣି ପାରିବେ ; ତାହାହେଲେ (ଏହି କାରଣରୁ) ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ ପୁଣି ଥରେ ଆସିବେ ।”

وَقَالَ لِفَتَاتِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٦٣

୬୪. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ (ଭବିଷ୍ୟତରେ) ଆଉ ଶସ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ ; ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ ଭାଇ (ବିନୟାମିନ)କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଆମେମାନେ ଶସ୍ୟ ପାଇ ପାରିବୁ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର ସ୍ମରଣା କରିବୁ ।”

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ آبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِّعٌ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا نَكْتَلُ وَرَأَيْنَا لَهُ لِحْفَظُونَ ٦٤

୬୪. ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ତାହାକୁ ତୁମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଛାଡ଼ି ପାରିବୁ ଯାହାର ପରିଣାମ ତାହା ହିଁ ହେବ ଯାହା ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତାହାର ଅନ୍ୟ ଭାଇ ପ୍ରତି ତୁମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଛାଡ଼ିବା ଫଳରେ ହୋଇଥିଲା ? ସୁତରାଂ ଆମେ ଅବଶ୍ୟ ତାହାକୁ ତୁମ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଛାଡ଼ି ଦେଉଅଛୁ ; କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ସର୍ବୋକ୍ଷ୍ମ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ, ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବୋକ୍ଷ୍ମ କରୁଣାମୟ ।”

قَالَ هَلْ أَمْنَكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنَكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ
مَنْ قَبْلُ ۖ قَالَ اللَّهُ خَيْرُ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ⑥

୬୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ଜିନିଷପତ୍ର ଖୋଲିଲେ ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ; (ଏଣୁ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା ! (ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ) ଆମମାନଙ୍କର ଆଉ କ’ଣ ଲୋଭ ? (ଦେଖିବୁ) ଏହା ଆମର ଧନ, (ଅଥଚ) ଏହା ଆମକୁ ଫେରାଇ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ; ଏବଂ ଯେଦି ଆମର ଭାଇ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବ ତେବେ) ଆମେମାନେ ନିଜ ପରିବାର ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଆଣି ପାରିବୁ ; ଏବଂ (ସେବୁ ପ୍ରକାରେ) ନିଜ ଭାଇର ଦୁରକ୍ଷା କରି ପାରିବୁ ଏବଂ ଏକ ଓଟ ବୋଝେଇ (ଶଯ୍ୟା) ଅଧିକ ଆଣିବୁ ; ଏହି ପରିମାଣ ଶଯ୍ୟା ଆମମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଦାନ ସ୍ୱରୂପ ସହଜରେ ମିଳିବ ।”

وَلَبَّاتْنَا جُوعًا مَّا عَمَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رَدَّتْ
إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رَدَّتْ
إِلَيْنَا ۖ وَنَبِيرُ أَهْلِنَا وَنَحْفُظُ أَحَانَا وَتُرْدَادُ كَيْلِ
بَعِيرٍ ۚ ذَٰلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ ⑦

୬୭. ସେ କହିଲେ, “ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ଶପଥ ନ କରିବ ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ବିପଦରେ ନ ପଡ଼ିଲେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ ନିକଟରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ କଦାପି ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପଠାଇବୁ ନାହିଁ ;” ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜର ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଯାହା କିଛି ଆମେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) କହୁଅଛୁ ଅଲ୍ଲା ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مِنِّي مَوْثِقًا مِّنَ
اللَّهِ لَبَّاتِنَا تَتَذَكَّرُ بِهِ ۖ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَبَّاتِنَا أَؤَدُّ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ ⑧

୬୮. ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ରମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସହରର ଗୋଟିଏ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ; ବରଂ ତୁମେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଛାଉଣି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କବଳରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ; ନିଶ୍ଚୟ କରିବା ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଆୟତାଧୀନ ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁ ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ନିର୍ଭରକାରୀ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ।”

୬୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ସେମାନେ (ସହର ମଧ୍ୟରେ) ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାରରେ ଆସିଲା ନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ ସାକ୍ଷରଙ୍କ ମନରେ ଥିବା ଇଚ୍ଛା ଏହା ଛାଡ଼ି କେବଳ ପୂରଣ ହେଲା ; ଏବଂ ଯେହେତୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାକ୍ଷରଙ୍କୁ) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ତେଣୁ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନବାନ୍ ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସ୍ୱ:୯

୭୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୁସୁଫଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ନିଜ ନିକଟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, “ଆମେ ହିଁ ତୁମର ଭାଇ ; ସୁତରାଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ କରି ଆସିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُفِيئُهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي أَنْفُسِهِمْ يَقُولُونَ قَضَاهُ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لَمَّا عَلِمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

لَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾

୧. କେତେକ ଟାକାକାର କହନ୍ତି ଯେ ଦୃଷ୍ଟିପାତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆମ ମନରେ ତାହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ସାକ୍ଷର ସମସ୍ତ ଛାଉଣିକୁ ପକ୍ଷରତ ଚାକର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଲା ଯେ ଶତ୍ରୁ ବିଚରଣକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁସୁଫଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟଥା ପିତାମହଙ୍କ ଶରଣ ମହା ସୁସୁଫଙ୍କ ଭାଇ ବନୟାନୀଙ୍କୁ ସଂଗତର ଆଶିର୍ବା ପାଇଁ କହିବା ଦେଲେ ଦେଇଥାଆନ୍ତେ । ତେଣୁ ହଜରତ ସାକ୍ଷର ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଛାଉଣି ଦେଇ ସହର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ତାହେଲେ ସେହି ରାଜ୍ୟର ସୈନ୍ୟମାନେ ବନୟାନୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କ ସହିତ ସଂଗତ କରାଇ ପାରିବେ ଓ ଦୁଇ ଭାଇ ପରସ୍ପରର ଅବସ୍ଥା ବିଶୟରେ ଅବଗତ ହୋଇପାରିବେ । ହଜରତ ସାକ୍ଷରଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶ-୬୯ରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉଛି ।

୭୧. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଜିନିଷପତ୍ର ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଭାଇ ବସ୍ତ୍ରରେ (ଏକ ଜଳପାନ) ପାତ୍ର ରଖି ଦେଲେ; ତା'ପରେ (ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ) ଜଣେ ଘୋଷଣାକାରୀ ଘୋଷଣା କରି କହିଲା, "ହେ ଯାତ୍ରୀଦଳ ! ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଚୋର ।"

୭୨. ସେମାନେ (ଉକ୍ତ ଘୋଷଣାକାରୀଙ୍କୁ ସମୋଧନ କରି) କହିଲେ, "ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହଜିଯାଇଛି ?"

୭୩. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ରାଜାଙ୍କର ଶସ୍ୟ ମାପିବା ପାତ୍ର ପାଇଁ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ତାହାକୁ (ଖୋଜି) ଆଣିଦେବ ତାହାକୁ ଏକ ଓଟ ବୋଟଝେଇ ପରିମାଣର ଶସ୍ୟ (ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ) ଦିଆଯିବ," ଏବଂ (ଘୋଷଣାକାରୀ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲା ଯେ), "ମୁଁ ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନର) ଦାୟିତ୍ୱ ନେଉଛି ।"

୭୪. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରାଣ, ତୁମେମାନେ ଜାଣ ଯେ ଆମେମାନେ ଏ ଦେଶରେ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଆସି ନାହିଁ, ଓ ଆମେମାନେ ଚୋର ନୋହୁଁ ।"

୭୫. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକର୍ମଚାରୀମାନେ) କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ (ପ୍ରମାଣିତ) ହୁଅ, ତେବେ ଏଥି ପାଇଁ ଶାସ୍ତି କ'ଣ ହେବ ?"

୭୬. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଦଙ୍କ ଭାଇମାନେ) କହିଲେ, "ଏହାର ଶାସ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଯାହାର ବସ୍ତ୍ରାବୁ ତାହା ମିଳିବ ସେ ନିଜେ (ଜେରାମିନା ସ୍ୱରୂପ) ତାହାର ବିନିମୟ ହେବ; ଆମେମାନେ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁ ।"

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِمَهَائِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةُ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذْنُ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِزْرُ إِنَّكُمْ لَسِرَّوْنَ ⑩

قَالُوا وَأَنْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ⑪

قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ الْبَيْتِ وَلَسْنَا بِمُجْلٍ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ⑫

قَالُوا لِلَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَآ جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ⑬

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ⑭

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ⑮

୧. ବନଯାନୀଙ୍କୁ ଚଢ଼ିତ କରାଇବା ଇଚ୍ଛାରେ ଏପରି କରାଯାଇଥିଲା କହିବା ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସରକର ସୁସୁଦ କଳପନ କରିବା ପାଇଁ ଚୋରି ଏ ପାତ୍ର ମାଗିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପରେ ସେହି ପାତ୍ରକୁ ଅଭିଷେକ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ପକାଇଦେଲେ । ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ସରକର ସୁସୁଦ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପିଇବା ପାଇଁ ଜଳ ମଗାଇଥିଲେ । ତୃତ୍ୟ କଳ ଅଣି ଦେବା ପରେ ସେ ଜଳ ପାନ କଲେ ମାତ୍ର ପାତ୍ରଟିକୁ ଗୁଲିରେ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ରଖିଦେଲେ । ଚତୁର୍ଥାଂଶ କଳପାନ ପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ପାତ୍ର ଅଙ୍କରରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ଏବେ ବି ମାପ ପାତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ କେତେକ ପାତ୍ର ଜଳପାନ ପାତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି ।

୨. କେତେକ ବାଷ୍ପକାର କହନ୍ତି ଯେ ତାହା କଳପାନ ପାତ୍ର କିନ୍ତୁ ମାପପତ୍ର ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ବୋଧ ହେଉଛି ସରକର ସୁସୁଦ କଳପାନ ପାତ୍ର ରଖିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଗୁଲିବଂଶଃ ମାପପାତ୍ର ହଜିଗଲା । ତଥାପି ଏହି ଦୁଷ୍ଟକରଣ ଯଥାର୍ଥ ମନେ ହେଉନାହିଁ ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ସୁସୁଦ' ଉଭୟ କଳପାନ ପାତ୍ର ଓ ମାପପାତ୍ର ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ପାଇଁ ହୋଇପାରେ ।

୭୭. ତା'ପରେ ସେ (ଯୋଷଣାକାରୀ) ଚାହାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କର ବସା (କାନ୍ଥ କରିବ) ପୂର୍ବରୁ ସେ (ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କର ବସା (କାନ୍ଥ କରିବ) ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଏହା ପରେ ଚାହାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ବସା (କାନ୍ଥ କଲେ ଓ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଚାହାଙ୍କ ବାହାରକଲେ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲା) ସୁସୁଫଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କୌଶଳ (ଉଦ୍‌ଭାବନା) କଲୁ; ତା'ନ ହେଲେ ସେ ଚାହାଙ୍କ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କୌଶଳ ବିନା ଅଟକାଇ ପାରି ନ ଥା'ନ୍ତେ; ଆମେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କଲୁ (ତାହାର) ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନତ କଲୁ; ଏବଂ (ବୋସବରେ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନବାସୀଙ୍କର ଉତ୍ତରେ ଜଣେ ଅଧିକ ସ୍ଥାନବାସୀ ଅଛନ୍ତି ।

୭୮. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନେ) କହିଲେ, "ଯଦି ସେ ଚୋରି କରିଥାଏ, (ଏହା ବିଚିତ୍ର ନୁହେଁ କାରଣ) ଏହାର ଜଣେ ଭାଇ ମଧ୍ୟ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ଚୋରି କରିଅଛି," କିନ୍ତୁ ସୁସୁଫ (ଏହା ଶୁଣି ନିଜ ମନ କଥା ମନରେ ଗୋପନ ରଖିଲେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ; (ଅବଶ୍ୟ ମନରେ) କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅଟ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଅଛ ତାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି।"

୭୯. ସେମାନେ କହିଲେ, "ହେ ମହାଭାଗ ! ତାହାର ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ପିତା" ଅଛନ୍ତି; (ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ବିଛେଦ ଦୁଃଖରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାରୀ) ଆପଣ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତୁ; ବାସ୍ତବିକ ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ କରୁଅଛୁ।"

୧. ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ ପାରିଥିଲେ ଯେ ବନଯାମିନ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ସମ୍ମାନୀୟ ଓ ପ୍ରିୟ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରକୁ କାନ୍ଥ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ଛୁଇଁବା ଦେଇ ମାପପାତ୍ରକୁ, ଯାହାକି ଜଳପାନ ପାତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ତାଙ୍କ ଭାଇ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ରଖାଇ ଦେଲେ । ଏହା ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କର ଯୋଚନା ନ ଥିଲା ବରଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସୁସୁଫଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ନିଜେ ଏପରି କୌଶଳ କରିଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖିପାରିବେ, ଅନ୍ୟଥା ସେ ଦେଶର ଅନ୍ଧକ ଅନୁସନ୍ଧର୍ଷଣ ବିନା ଦୋଷରେ ସେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ପାରିନଥାନ୍ତେ । ଅତଏବ, ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ସୁସୁଫ ପ୍ରଚାରଣ କରିନଥାନ୍ତି ବରଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚାହାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କର କୌଶଳ ସିଦ୍ଧି ହୋଇନଥିଲା ବରଂ ସେ ମନ୍ଥାମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ରହି ପାରିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସବୁଜ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇଲେ ।

୨. ଗୋଟିଏ ପାପ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପାପ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କର ସାବଧାନ ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ମାର୍ଗଦେବାକୁ ବଢ଼ିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ନିର୍ଭୀକ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ଚୋରି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସି ଥିଲେ ତେଣୁ କାଳେ ସୁସୁଫ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ଯେ ସେମାନେ କାହିଁକି ତତ୍ତ୍ୱ ଭାଇଙ୍କୁ ଆଣି ନାହାନ୍ତି ; ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଏହି ଆଶଙ୍କାରେ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ଚୋରି ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

୩. ସେମାନେ ବନଯାମିନଙ୍କୁ କେବଳ ଚୋରି ବୋଲି କହି ନ ଥିଲେ ବରଂ ନିଜ ଭାଇ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଫୁଲାଇ କରି ନ ଥିଲେ ।

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ رِجَالِهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ رِجَالِهِ كَذَلِكَ يُدْخِلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُرْفِعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مُمَالٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدًا مِمَّا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

୮୦. ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ଯାହା ନିକଟରୁ ନିଜର କିନିଷ ପାଇଅଛୁ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ଅଟକାଇ ରଖିବାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ଆମକୁ ନିବୁର କରନ୍ତୁ; ଯଦି ଆମେ ଏପରି କରୁ, ତେବେ ବାସ୍ତବିକ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ହେବୁ ।”

୧୧

୮୧. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ ଠାରୁ) ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର ବିମର୍ଶ କରିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ଗଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମରେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନେ ସୁସୁଫଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ସାମାଲଘାତ କରିଅଛ, ତେଣୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ପିତା ମୋତେ ଅତୁମ୍ଭି ନ ଦିଅନ୍ତି ବା ଅଲ୍ଲାଃ ମୋ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ନାହାନ୍ତି, ମୁଁ ଏ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ହିଁ ସମସ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

୮୨. “ତୁମମାନେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଅ ଏବଂ (ତାହାଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା! ତୁମର (କିନିଷ) ପ୍ରତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୋରି କରିଅଛି ଏବଂ ଆମମାନେ ଯାହା ଜାଣୁ ତାହା ହିଁ କହୁଅଛୁ; ଏବଂ ଆମମାନେ ଅତୁଣ୍ୟ ବିଷୟର ରକ୍ଷକ ନୋହୁ ।”

୮୩. “ଏବଂ ଆମମାନେ ଯେଉଁ ସହରରେ ଥିଲୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁ ଯାତ୍ରାଦଳ ସହିତ ଆମମାନେ ଫେରି ଆସିବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି ବୁଝନ୍ତୁ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମମାନେ ସତ୍ୟ କହୁଅଛୁ ।”

୮୪. ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯାକୂବ) କହିଲେ, “(ଏ ବିଷୟ ଠିକ୍) ନୁହେଁ, ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଘଟଣାକୁ ଦୃଶ୍ୟଭିତ୍ କରି ଦେଖାଇଛି; ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଚୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍ବର; ଅଲ୍ଲାଃ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟରୁ ନେଇ ଆସିବା (କିଛି) ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ; ସେ ହିଁ ସର୍ବଙ୍କ (ଓ) ତତ୍ତ୍ବଜ୍ଞ ।”

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنَ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِندَهُ إِنَّا إِذًا لَّظَالِمُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا اسْتِيسُوا مِنْهُ خَلَصُوا حَيْثُ قَالَ كَيِّدُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاءَكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَن بُرَّجِ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾

ارْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

وَسَأَلَ الْقُرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْغِيبَةَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِّقُونَ ﴿٨٣﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٤﴾

୧. ବନୟାନିନିଷ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଅଟେ କରୁଥିବାକୁ ଏକ ସାଧାରଣ ଘଟଣା ଯାହା ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚୋର ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

୮୫. ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଲେ ଓ (ଅନ୍ୟତ୍ର ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ) କହିଲେ, “ହେ ଅଲ୍ଲାହ ! ସୁସୁଫଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମୁଁ ପୁଣି ସୁହାରି କରୁଛି ;” ଏବଂ ଦୁଃଖରେ ତାହାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲୋଚକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଦୁଃଖକୁ ସେବଦା ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ବାପି ରଖୁଥିଲେ ।

୮୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହର ରାଣ, ଯୋହା ଜଣା ପଡ଼ିଛି ତୁମେ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ମୃତ୍ୟୁବରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବ ।”

୮୭. ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ନିଜର ବ୍ୟାକୁଳତା ଓ ଦୁଃଖର ସୁହାରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ କରୁଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛି ତୁମେମାନେ ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ ।”

୮୮. “ହେ ମୋର ପୁତ୍ରମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଯାଅ ଓ ସୁସୁଫ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ନିରାଶ ହୁଏ ନାହିଁ ।”

୮୯. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଫେରିଯାଇ) ତାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ) ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ (ସେମାନେ) କହିଲେ, “ମହାଶାଗ ! ଆମେମାନେ ଓ ଆମର ପରିବାରବର୍ଗ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଧନ ଆଣିଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେୟାକରି ଆମ ଚାହିଦା ମୁତାବକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ଶସ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଦାନ ସ୍ୱରୂପ (କିଛି ଅଧିକା) ଦିଅନ୍ତୁ ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ଦାନଶାଳୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।”

୯୦. ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର (ନିଜର ସେହି ବ୍ୟବହାର) ମନେ ଅଛି ଯାହା ତୁମେମାନେ ସୁସୁଫ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ସହିତ କରିଥିଲ, ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ (ନିଜ କର୍ମର କୁପରିଣାମ ସମ୍ପର୍କରେ) ଅଜ୍ଞ ଥିଲ ?”

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْدُ عَلَىٰ يُونُسَ فَإِصْبَتْ
عَيْنُهُ مِنَ الْحَزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ①

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوُا تَدْكُرُ يُونُسَ مَا تَكُونُ حَرَضًا
أَوْ تَكُونُ مِنَ الْهَالِكِينَ ②

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ③

يَبْنَىٰ أَذْهُبُوا فَتَحْسَبُوا مِنَ يُونُسَ وَأَخِيهِ وَلَا
تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ④

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا
الضَّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَلَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ⑤

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُونُسَ وَأَخِيهِ إِذْ
أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ⑥

୧. ରାਖ୍ୟକାରମାନେ “ଓବ୍ ଯଜକର୍ ଅଧନାହୁ ନିନଲ ହୁଜ୍ଜେ”ର ଅନୁବାଦ ‘ଚକ୍ଷୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯିବା’ ବା ‘ଚକ୍ଷୁ ପଥର ପଲଟିଯିବା’ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଭିଧାନରେ ବାକ୍ୟାଂଶର ଅର୍ଥ ଚକ୍ଷୁ ଲୋଚକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅର୍ଥକୁ ଏଠାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି । ଜଣେ ନବିଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଦୃଷ୍ଟି ଅଙ୍ଗେ କରିଥିବା ଅନୁବାଦ ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍ପର, କାରଣ ହଜରତ ସାକ୍ବର ଅଲ୍ଲାହ ନିଜଜ୍ଞରେ ପୂର୍ଣ୍ଣନା କଲବେଳେ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲୋଚକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଏପରିକି ପୂର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ ।

୯୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣ ହେଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଅଟନ୍ତି ?” ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ହିଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ଏ ଆମର ଭାଇ; ଅଲ୍ଲା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଛନ୍ତି; ବାସ୍ତବରେ ଯେ ଧର୍ମଭାବୁଆ ଅବଲମ୍ବନ କରେ ଓ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରେ ତେବେ ଅଲ୍ଲା ଏପରି ହିତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରକୁ କେବେ ହେଁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୯୨. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣା ! ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲା ଆପଣଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଷ୍ପଦେହ ଆମେମାନେ ଦୋଷୀ ଥିଲୁ ।”

୯୩. ସେ କହିଲେ, “ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଦୋଷରୋପ (କରା) ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ସେ କରୁଣା ପ୍ରଦାନକାରୀମାନଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ସର୍ବୋପେକ୍ଷା ଅଧିକ କରୁଣାକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।”

୯୪. “ତୁମେମାନେ ଆମର ଏହି କୁର୍ତ୍ତାକୁ ନେଇଯାଅ ଓ ଏହାକୁ ଆମର ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ; ସେ ଏତଦ୍ୱାରା ଆମ ସଂକ୍ରାନ୍ତର ସକଳ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଯିବେ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସ ।”

ଭୂ : ୧୧

୯୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଯାତ୍ରାଦଳ (ମିଶର) ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପିତା (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ (କହିବୁ ଯେ) ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ପୁରାଣ ପାଉଅଛୁ ।”

୯୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ରାଣା ! ତୁମେ ବାସ୍ତବିକ ନିଜର ପୁରାତନ ଭ୍ରମରେ (ପତି) ଅଛ ।”

قَالُوا إِنَّكَ لَآتَىٰ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا
إِسْحٰقُ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ⑩

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخٰطِئِينَ ⑪

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ⑫

إِذْ هَبُوا بَيِّضِي هَٰذَا فَالْقَوَّةُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يٰٓأَيُّ
بَصِيرَةٍ ۖ وَأَتَوْهُ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ⑬

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رَسْمَ
يُوسُفَ وَلَا أَنُفَيْدُ ⑭

يٰٓقَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلٰلِكَ الْقَدِيمِ ⑮

୧. ଏଠାରେ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ସେହି ଘଟଣାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଯାହା ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦ ଓ ଅକରମା ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିଲା । ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦ ଯେପରି କ୍ଷମା-ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତାହା ନିଷ୍ପଦେହରେ ହଜରତ୍ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା କ୍ଷମାଦାନ ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କାରଣ ହଜରତ୍ ସ୍ୱପ୍ନ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତିମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦ ନିଜର ନିଶ୍ଚରତା ଶତ୍ରୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇଥିଲେ ।

୨. କେତେକ ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀଙ୍କ ମତରେ ସେମାନେ ହଜରତ୍ ଯାହାଙ୍କ ଗୃହି ଉପରେ ଜମାଟିକୁ ପକାଇ ଦେବାକୁ ସେ ଦେଖିପାରିଲେ । ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି, ହଜରତ୍ ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିତା ସେହି ଜାମାକୁ ଅବଶ୍ୟ ମନେ ରଖୁଥିବେ ଯାହାକୁ ସେ ବନ୍ଦୀ ହେବାର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଜମା ହଜରତ୍ ଯାହାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯିବ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୁହି ପାରିବେ ଯେ ତାହା ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ଜମା ଓ ସେ ବସ୍ତୁଛନ୍ତି ।

୯୬. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସୁସୁଫଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବହନ କରି ପୁଅମାଗାରବାତା (ସାକୁବଙ୍କ ନିକଟରେ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କୁର୍ବାକୁ) ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଦେଲା, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ସକଳ କିଷ୍ମ ବୁଝି ପାରିଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, "ଆମେ କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ (ଅବରତ ହୋଇ) ଯାହା ଜାଣୁ ତୁମେମାନେ ତାହା ଜାଣ ନାହିଁ ।"

୯୭. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫଙ୍କ ଭାଇମାନେ) କହିଲେ, "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତା ! ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରେ) କ୍ଷମାକ୍ଷିୟା କରନ୍ତୁ ; ଆମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦୋଷୀ ।"

୯୮. ସେ କହିଲେ, "ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାକ୍ଷିୟା କରିବୁ ; ବାସ୍ତବିକ ସେ ହିଁ ଅଶେଷ କ୍ଷମାଶାଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।"

୧୦୦. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ସମସ୍ତେ) ସୁସୁଫଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫ) ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ (ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ପୂର୍ବକ) ନିଜ ପାଖରେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର ଦେଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, "ତୁମେ ସମସ୍ତେ (ନିରାପଦରେ) ମିଶିବୁ ଆସ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଗାହଲେ (ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ) ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରିବ ।"

୧୦୧. ଏବଂ ସେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନିଜ ରାଜକାୟ ଆସନ ଉପରେ ବସାଇଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି କାରଣରୁ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱାପନ-ପୂର୍ବକ) ସିଜଦା କଲେ ; ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁଫ) କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପିତା ! ଏହା ହିଁ ଆମ ପୂର୍ବ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ ! ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହାକୁ ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଆମ ପ୍ରତି ଅରୁଦ୍ର କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଆମଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମେ) କାରାଗାରରୁ ବାହାର କଲେ, ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଆମଙ୍କୁ ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରି) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲ

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۚ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ أَدَّى إِلَيْهِ آبَاؤُهُ وَقَالَ ۖ اذْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِينَ ﴿١٠٠﴾

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَدِيدٍ أَنْ تَبْغِ

୯. 'ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ'ର ଅର୍ଥ ସେ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କଲେ । ଯେପରି କହନ୍ତି : ନୟ ବହୁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ନୟ ବେଶ ନାହିଁ, ତାହା ସ୍ଥିର ଆସ, ଜଳ ବହି ଯାଉଥାଏ ।

୧୦. ହଜରତ ସୁସୁଫ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ବହୁ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ନକ୍ଷତ୍ର ତାଙ୍କରି ଯୋଗୁଁ ସିଜଦା କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ହଜରତ ସୁସୁଫଙ୍କୁ ପାରିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ରଜ ଆସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ସିଜଦା କରିବାକୁ ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

(ଅଞ୍ଚଳ)ରୁ (ବାହାର କରି ଆମ ନିକଟକୁ ସେତେବେଳେ)
ଆଣିଲେ ଯେତେବେଳେ ସଜ୍ଜାତ ଆମର ଓ ଆମର
ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା; ଆମର
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହା ପ୍ରତି ଦୟାଶୀଳ ହୁଅନ୍ତି;
ବାସ୍ତବିକ ସେ ସର୍ବସ୍ଥ (୩) ଚରୁଷ ।”

الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَنِي لَطِيفٌ لِّمَا
يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

୧୦୭. ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! “ତୁମେ ଆମକୁ
କ୍ଷମାକାର ଏକ ଅଂଶ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ, ଓ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥ
କରିବାର କିଛି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଦେଇଅଛ; ହେ ଆକାଶ ଓ
ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ହିଁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ
ଆମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ; (ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା
ସମୟରେ) ଆମକୁ ତୁମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ୱାସର ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁ
ପ୍ରଦାନ କର; ଏବଂ ଆମକୁ ଧର୍ମନିଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ
ସମ୍ମିଳିତ କର ।”

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَكَّلْ عَلَىٰ مُسْلِمًا وَخَفَىٰ بِالْمُطْمِئِنِّ ﴿٣﴾

୧୦୩. (ହେ ଆମର ରସୁଲ !) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି
ଚୁକ୍ନାନ୍ତ) ଅସ୍ମାତ ସମାଚାର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ; ଆମେ
ଏହାକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ) କରୁଅଛୁ;
ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନେ
ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ
ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
(ଉପସ୍ଥିତ) ନ ଥିଲ ।

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَنْكُرُوْنَ ﴿٣﴾

୧୦୪. ଏବଂ (ସମସ୍ତେ ସତ୍ପଥଗାମୀ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି)
ତୁମେ (ଯେତେ) ଇଚ୍ଛା କଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବେ ନାହିଁ ।

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

୧୦୫. ଏବଂ ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ)
ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନ ମାଗୁ ନାହିଁ; ଏହା ସମଗ୍ର
ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଅନୁରୋଧ ।

وَ مَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنَّ هُوَ الْاَذْكُرُ الْعَلِيمُ ﴿٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଏକ କାହାଣୀ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ । ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଘଟିବାକୁ ଥିଲା ଓ ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଘଟିଥିଲା ।

ରୁ: ୧୨

୧୦୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ଯାହା ନିକଟରୁ ଏମାନେ ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ।

وَكَايْنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُتَذَكَّرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٦﴾

୧୦୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ଛାଡ଼ି ନ କରି ତୋହାକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ କଠିନ ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ବା ସେମାନେ ଅବଗତ ନ ଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୋହା ନେଇ ଆଗରୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି) କ'ଣ ସେମାନେ (ସୁରକ୍ଷିତ ଓ) ନିର୍ଭୀକ ଅଟନ୍ତି ?

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. ତୁମେ କୁହ, “ଏହା ହିଁ ଆମର ପଛା, ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଉଦ୍ବିଗ୍ନ; ଆମେ ଓ ଆମର ପ୍ରକୃତ ଅନୁରାମମାନେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ (ଅତି) ପବିତ୍ର ; ଏବଂ ଆମେ ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭୂତ ନୋହୁଁ ।”

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ (ମାନବ ସମାଜକୁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏହି (ପୃଥିବୀର) ବସତିମାନଙ୍କରେ ବାସ କରୁଥିବା ଯେଉଁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରଣ କରୁଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତାବହ ରୂପେ ପଠାଉଥିଲୁ ; କ'ଣ ସେମାନେ କୁପ୍ରସ୍ତରେ ବିଚରଣ କରି ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ (ରାସୁଲମାନଙ୍କୁ) ଅବମାନ କରିବା ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେଲା ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରକାଳର ବାସନ୍ତୀନ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟର ; ତଥାପି କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَحْلًا نُزِيٍّ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا وَيَكْفُفُوا كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾

୧. ଆମର ପଛା ହେଉଛି ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇ ବଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା କୁହେଁ ।

୨. ପୃଥ୍ବୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରମାଣ ବଳରେ ସ୍ୱାକାର କରୁଅଛୁ; କାହାରିକ ବା ମନରୁ କଥା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ

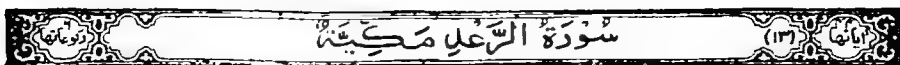
୧୧୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଏକ ପକ୍ଷରେ) ରତ୍ନମାନେ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଠାରୁ) ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ ଓ (ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ) ସେ (ମୁସଲିମ)ମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ହୋଇଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଓହି ନାମରେ) ମିଥ୍ୟା କଥା କୁହାଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ସେ (ରତ୍ନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ଆମର ସାହାଯ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲୁ (ସେମାନଙ୍କୁ) ରକ୍ଷା କଲୁ; ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମର ଶାସ୍ତି ଚଳିବ ନାହିଁ ।

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا
جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرِيدُ بَأْسُنَا
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۝

୧୧୨. ଏ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ଆନବନ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶିକ୍ଷା (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ଗୁପ୍ତ) ରହିଅଛି; ଏହା କଳ୍ପିତ ବିଷୟ ନୁହେଁ; ବରଂ ଯାହା ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା ତାହାର ସତ୍ୟତାକୁ ଏହା ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଅଛି ଏବଂ ଏହା ସକଳ ବିଷୟକୁ ବିସ୍ମୃତଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି (ଏହା) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ (ଓ) କରୁଣା ଅଟେ ।

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۖ مَا
كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

୧. କେତେକ ଟାକାକାଗଜ ମତରେ ଏହି ଆୟତର ପ୍ରଥମାଂଶର ଅର୍ଥ ହେଉଛି— 'ଯେତେ ରତ୍ନର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ସମୟରେ ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି— 'ଯେତେ ରତ୍ନର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ଵାରକ ସମୟରେ ନିରାଶ ହୋଇଗଲେ' । ଏହି ଆୟତର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶରୁ ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କୁହାଯାଉଛି ବା କୁଣ୍ଡଳାଦି ତଥ୍ୟ 'ଓହି' ବା ତିବ୍ବତୀୟା ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ମନଗଢ଼ା କଥା । ଏପରି କରିବା ପରେ ହିଁ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ସହାୟତା ମିଳି ଥିଲା ।

ଅଲ-ରାଦ

(ଏହି ଦୁଇ ନକ୍ସରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଦମ୍ବିତ ସଂସ୍କରଣ ୪୪ ଭାଗରେ ୩୭ ଭାଗରେ ରହିଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲ୍ଲିଫ୍-ଲାମ୍-ମିମ୍-ରାଂ; ଏଗୁଡ଼ିକ ଆଦର୍ଶ ସ୍ୱରର ଆୟତ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବାକୀ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ନିରାତ ସତ୍ୟ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

الَّذِينَ تَدْعُ إِلَى تِلْكَ الْآيَةِ الْكُذِبِ وَالَّذِينَ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ الْحَقُّ وَكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ବିନା ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆକାଶକୁ ତୋଳି ଧରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଅଛ; ତା'ପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁଛନ୍ତି; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ନିଜର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ।

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଗୁପ୍ତସ୍ୱରୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତଳୁଧ୍ୟରେ (ତୁମ ଭାବରେ ଛାପିତ) ପର୍ବତ ଓ ନଦୀମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତଳୁଧ୍ୟରେ ସେ ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ମାଛ-ଅନ୍ତରା ଭାବରେ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ସେ ହିଁ ରାତ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଦିବସକୁ ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଚିତ୍ତଶାଳ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ନିଶ୍ଚୟଦେହରେ) ଏଥିରେ ଅନେକ ନଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

୧. ପୂର୍ବରୁ ଚିନି ରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟ 'ଅଲ୍ଲିଫ୍ ଲାମ୍ ରା' ସଂକ୍ଷେପରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି ଅଥଚ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତରେ 'ଅଲ୍ଲିଫ୍ ଲାମ୍ ମିମ୍ ରା' ସଂକ୍ଷେପରେ ରହିଅଛି । କାରଣ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପୂର୍ବ ଚିନି ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସଂକ୍ଷେପରେ ଅର୍ଥ 'ଅନ୍ତରା ଅଳ୍ପ ସର୍ବତ୍ର ଓ ବୃଦ୍ଧା' ।

୫. ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପରସ୍ପରର ସନ୍ନିହିତ ଭୂଭାଗମାନ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅଙ୍ଗୁର ବଗିଚା ଓ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ତଥା ଖଜୁରି ଗଛ ଅଛି ; (ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ) ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୂଳରୁ ଏକାଧିକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଗଛ ଓ (ଅନ୍ୟ କେତେକ) ଗୋଟିଏ ମୂଳରୁ ଅନେକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉ ନ ଥିବା ଗଛ, ଯେଉଁସବୁଟିକୁ ଏକା କଳ ଦ୍ଵାରା ସିଞ୍ଚନ କରାଯାଏ ; ଏବଂ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଆମେ ଫଳ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୋଟିକୁ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥାଉ ; ଏଥିରେ ଆନବନ୍ଧୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୬. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ (ସତ୍ୟର ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାଅ, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଯେ ଯେତେ ଆମେମାନେ (ମେରିବା ପରେ) ମାଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବୁ, ତେବେ କ'ଣ ସତରେ ଆମେମାନେ ପୁଣି ଜନ୍ମ ନେଇ ଲାଭ କରିବୁ ? (ଏ ବିଷୟ) ତୁମ କଥାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ, ଏମାନେ ହିଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ବେକରେ ଶିକୁଳି ପଡ଼ିବ, ଓ ଏମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେଥିରେ ବାସ କରୁଥିବେ ।

୭. ଏବଂ ସେମାନେ ହିତ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅହିତକୁ ଶାନ୍ତ ତାଜି ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମ ନିକଟରେ ବାଜି କରୁଛନ୍ତି ; ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ-ମୂଳକ ଶାସ୍ତି ଆସି ଯାଇଛି ; ଏବଂ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ସତ୍ତ୍ୱେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ; ଏବଂ (ସେହିପରି) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା (ମଧ୍ୟ) ଅଟନ୍ତି ।

୮. ଏବଂ ସେଉଁମାନେ ଅବଶ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ?” (ଅଥଚ) ତୁମେ କେବଳ ସତର୍କତା ଅଟ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ) ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ (ପ୍ରେରିତ ହୋଇ) ଅଛନ୍ତି ।

ବୁ : ୨

୯. ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତି ଯାହା (ଗର୍ଭରେ) ଧାରଣା କରେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଜରାୟୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି (ପିଙ୍ଗ) ଦିଏ ଓ ଯାହାକୁ

وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَجَرِّدٌ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَ زَرْعٌ وَ نَخِيلٌ صَوْنًا وَغَيْرُ صَوْنٍ يُسْقَى بِسَاءٍ وَاجِدٍ وَ نُقُوتٍ لِّبَعْضِهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑤

وَإِنْ تَجِبْ فَتَجِبْ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا تُرْبَاءً إِنَّا لَنُحْيِي خَلْقَ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑥

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ النَّشَلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ ⑦ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلُمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ⑧

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ⑨

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحِيلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا يَخِفُّ إِلَّا رَأْمًا

ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧି କରାନ୍ତି, ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲୁଖ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଅଛି ।

୧୦. ସେ ପରୋକ୍ଷ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ (ଉଭୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ହିଁ ମହାନ (ଓ) ଗୌରବମୟ ।

୧୧. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କଥାକୁ ଗୋପନ ରଖେ ଓ ଯେ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ଯେ ରାତ୍ରିରେ ଲୁଚି ରହେ ଓ ଦିବସରେ ବିରାଜିତ କରେ ସେ ସମସ୍ତେ (ଅଲ୍ଲୁଖ ବୁଦ୍ଧିରେ) ସମାନ ।

୧୨. ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ) ଚରପରୁ ଏହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଚରୁଲଙ୍କ) ପାଇଁ ଏହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଏହାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ ଭାଗରେ (ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର) ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କର ପୁରଣା କରୁଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲୁଖ କଥାପି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥାରେ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତରର ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଖ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶାସ୍ତି (ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ) ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କେହି ଏହାକୁ ଟଙ୍କାଲ ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ସହାୟକ ନାହାନ୍ତି ।

୧୩. ସେ ହିଁ ଭୟ ଓ ଆଶା (ସଞ୍ଚାର କରିବା) ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ (ର ଝଲକ) ଦେଖାନ୍ତି, ଏବଂ ଘନ ମେଘ ପୁଷ୍ଟି କରନ୍ତି ।

୧୪. ଏବଂ ବହୁ ନିନାଦ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା (କରିବା) ସଙ୍ଗେ ମହିମାଗାନ କରେ ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟରେ ସେହିପରି କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ବହୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ପରା ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଆଘାତ କରନ୍ତି; ତଥାପି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କଳହ କରନ୍ତି, ଅଥଚ ସେ କଠୋର ଶାସ୍ତିଦାତା ।

وَمَا تَزَادُوهٗ وَّلَٰكُلِّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝

عِلْمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ اَلتَّعَالٰ ۝

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ

مُسْتَخْفٍ يَّائِيلَ وَ سَارِبٌ يَّالْتَهَارِ ۝

لَهٗ مُعَقَّبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِّنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَ

مِّنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغَيِّرُ مَا يَقُوْمُ حَتّٰى يَغَيِّرُوْا

مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَا اَرَادَ اللّٰهُ يَقُوْمُ سَوَآءٌ اَفَلَا مَرَدُّ لَهٗ

وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ۝

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ اَلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ

الْبَيْضَال ۝

وَيَسْجُحُ الرَّعَدُ بِحَمْدِهٖ وَ السَّلٰكَةُ مِنْ خِيفَتِهٖ وَ

يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَّشَآءُ وَ هُمْ

يُجَآذِلُوْنَ فِي اللّٰهِ وَ هُوَ شَدِيْدُ اَلْجَآلِ ۝

୧. ୮:୪୪ ର ଟଙ୍କା ଦୁବ୍ବଦ୍ୟ ।

୨. କେତେକ ଭଣ୍ଡାରର ମତରେ 'ରାଦ' ଏକ ଦେବଦୂତଙ୍କ ନାମ ଚିହ୍ନ ଏହା ଯଥାର୍ଥରେ ଲୁହେଁ । ରାଦ ଅର୍ଥ 'ବହୁନିନାଦ' । ବହୁ ନିନାଦ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ କରେ । ଏଠାରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁପ୍ତାପନ କରାଯାଇଛି ।

୧୫. (ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥେ) ଏକମାତ୍ର ସାର୍ଥକ ସମୋଧାନ ହେଉଛି ତାହା ଯାହା ତାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ସମୋଧୂତ ହୁଏ ; ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସମୋଧାନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏପରି ଅଟେ ଯେପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ହସ୍ତ ଦ୍ଵୟକୁ ଜଳ ପ୍ରତି ପ୍ରସାରିତ କରୁଥାଏ ଅଥଚ ତାହା ତା' ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର (ଚିହ୍ନର ଓ) ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଷ୍ଫଳ ହେବ ।

୧୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଛାୟା ମଧ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ବା ଅନିଚ୍ଛାରେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ସିକରା କରନ୍ତି ।

୧୭. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କିଏ ?” (ସେମାନେ ଏହାର କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ), ତୁମେ (ନିଜେ ହିଁ) କହିଦିଅ, “ଅଲ୍ଲାହ” ; (ପୁନଶ୍ଚ) ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ତଥାପି ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପରି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ମନେନାତ କରିଅଛ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର କୌଣସି ଲାଭ କରିବାକୁ ବା କ୍ଷତିର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି ?” (ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “କ’ଣ ଚକ୍ଷୁହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁଷ୍ଟାନୁସାରେ (ହୋଇ ପାରନ୍ତି) ବା କ’ଣ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଆଲୋକ ସମାନ (ହୋଇ ପାରନ୍ତି) ?” କ’ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏପରି ସମକକ୍ଷ ମନେନାତ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ (ଉତ୍ତର) ସୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ ପ୍ରଜାତ ହେଉଅଛି ? (ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ (ହିଁ) ସକଳ ବିଷୟରେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅଦୃଶ୍ୟ (ଓ) ପ୍ରଭୁତ୍ଵଶାଳୀ ।”

୧୮. ସେ ଆକାଶକୁ ଜଳ ସୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି ; ତା’ପରେ (ଏଥିରୁ) ଅନେକ ଉପତ୍ୟକା ନିଜ ଆୟତନ ଅନୁସାରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଅନ୍ତି ; ତା’ପରେ ସେହି ବନ୍ୟା (ଜଳ) ଫୁଲି ଉଠିଥିବା ଫେଣକୁ ବହନ କରେ ; ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ଓ ଗୁଚ୍ଠ ଉପକରଣ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଯାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଧାତୁକୁ) ସେମାନେ ନିର୍ମାଣେ ତରଳାନ୍ତି ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଫେଣ ଥାଏ ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ୟ ଓ

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبَاسٌ كَفْتِهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِيْغٍ وَمَادَعَاءُ الْكَافِرِينَ ۝١٦
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝١٧

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُ مَرْءًا دُونِي أَوْ لِيَاءً لَّا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝١٨

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ اُدْدِيٌّ يُغَدِّدُهَا فَأَخْتَلَّ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ

୧. ମଂସ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ସିକରା କରିବା ଏବଂ ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ସିକରା କରିବା ଅର୍ଥ ଅନ୍ଧା ପାଳନ କରିବା । ଏହି ଅନ୍ଧତର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵ ବିଶାଳ ପ୍ରକୃତି ବିଷୟ ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅନ୍ଧା ପାଳନରେ ରାଜ୍ୟ ।

ଅସତ୍ୟ ମେଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ; ତା'ପରେ ଫେଶ ସବୁ ଫିଙ୍ଗି ହୋଇ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଯାହା ମାନବ-ସମାଜ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ତାହା ଭୂପୃଷ୍ଠରେ^୧ ରହିଯାଏ ; ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଏହି ରୂପେ ଢେଙ୍କ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି^୨ ।

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଫଳତା ରହିଛି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ ଯାହାକିଛି ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅଛି ଯଦି (ସେ ସବୁ) ସେମାନଙ୍କର ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ତାହା ସହିତ ଅନୁଗ୍ରହ (ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ) ଯୋଗ କରାଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ସବୁକୁ ଦେଇ (ନିଜକୁ ଶାସ୍ତିରୁ) ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତେ ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଦ (ପରିଣତି ଯୁକ୍ତ) ହିସାବ (ନିୟତ) ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଅଟେ ; ଏବଂ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକୁଷ୍ଠ (ଛାନ୍ଦ) ।

ରୁ : ୩

୨୦. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣେ, କ'ଣ ସେ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇପାରେ ? (ନା, ଜୀରଣ) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହିଁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

୨୧. (ସେମାନେ) ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ସହିତ କରିଥିବା) ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୨. ଏବଂ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ମଦ (ପରିଣତି ଯୁକ୍ତ) ହିସାବ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟଭୀତ ରହନ୍ତି ;

كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ مَا تَأْمُرُ الرَّبُّ
فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۚ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ
فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ ۚ وَالَّذِينَ
لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فَنَدَ وَابٍ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ
وَمَا أُولَئِكَ بِمُعْجِزِينَ ۝

أَفَسَوْفَ يَعْلَمُونَ إِنَّمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ رَبِّكَ الْحَقَّ
كَمَنْ هُوَ أَكْبَرُ إِنَّمَا يُتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا يَقُضُونَ الْبَيْتَاتِ ۝

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ବିପରୀତ ଅଭିମାନର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଯେଉଁମାନେ ଲାଭଦାୟକ ହେବେ କେବେ ସେହିମାନେ ପୁରୁଷିତ ରହିବେ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପର୍କ ଫଳି ତଥାପି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରି ଦିଆଯିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନାଥାନ୍ତି ।

୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ ପାଇଁ ସେଇଟି ସମୟରେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଓ ସ୍ୱର୍ଗରୁପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଇଥାଉ ସେଥିରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଓ ଗୋପନରେ (ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, ଓ ସତ୍‌କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଅସତ୍‌କର୍ମକୁ ଦୂର କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଗୃହ (ରକ୍ତୁଷ୍ଟ) ପରିଶ୍ରାମ ସ୍ୱରୂପ ରହିଅଛି ;

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَ يُذَرُّونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عِزٌّ الدَّارِ

୨୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବାସୋପଯୋଗୀ ଉଦ୍ୟାନ, ଯହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଣ୍ୟବାନ୍ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ) ; ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱାରରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ,

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَاللَّيْلُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

୨୫. (ଏବଂ କହିବେ) “ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି (ବର୍ଷଣ) ହେଉ, କାରଣ ତୁମମାନେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲ ; ସୁତରାଂ (ଏବେ ଦେଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ) ଏହି ଗୃହ ପରିଶ୍ରାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କେତେ ଉତ୍ତମ !”

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

୨୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଦୃଢ଼ ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ପ୍ରାକୃତି ଦେବା ପରେ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରନ୍ତି, ଓ ଭ୍ରମରେ ବିଶ୍ୱାସୀ (ସୁଖ) କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଅଭିଶାପ ଓ ଏକ ନିକୁଷ୍ଟ ବାସସ୍ଥାନ ନିୟତ ଅଛି ।

وَالَّذِينَ يَبْقِيُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ

୨୭. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାପାଇଁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ତାହାପାଇଁ ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରଣୟ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାପାଇଁ ରକ୍ଷା ତାହାପାଇଁ ସଂକୁଚିତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଜୀବନରେ (ହେ) ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ; ଅଥଚ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ପରକାଳ ରୁକ୍ଷତାରେ ଏକ କ୍ଷଣିକ ସାମଗ୍ରୀ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟକିଛି ନୁହେଁ ।

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ

୧ : ୪

୨୮. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “କାହିଁକି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ ?” ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତାହାକୁ ବିନାଶ କରିଦିଅନ୍ତି ଓ ଯେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି) ମନୋନିବେଶ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ନିଜ ଚରପଞ୍ଚୁ (ସେ) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି।”

୨୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଲାଭ କରେ (ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି) ; ସୁତରାଂ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ମରଣରେ ହିଁ ହୃଦୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଲାଭ କରେ ।

୩୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମ ଆନନ୍ଦ ଅଛି ତଥା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସକାଶେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ (ନିୟତ) ରହିଛି ।

୩୧. ଏ (ପ୍ରକାରର ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିବା) ନିମନ୍ତେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ (ରସୁଲ ଭାବରେ) ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆରମ୍ଭକର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି କ୍ଷତି ବିଧାୟ ନେଇଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ମୋଧ୍ୟମରେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ତାହାକୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବ, କାରଣ ସେମାନେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କର (କୃପାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ସେ ହିଁ ଆମର ପାକନକର୍ତ୍ତା ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁ ଏବଂ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କରୁ ।”

୩୨. ଏବଂ ଯଦି ଏପରି କୌଣସି କୋରାନ ଆଆନ୍ତ୍ର ଯଦ୍ୱାରା (ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ) ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତମ୍ଭାନୁ ପ୍ରସାରିତ କରି ତାଳିତ କରାଯାଆନ୍ତୁ ବା ଯଦ୍ୱାରା ଗୁପ୍ତସ୍ୱରୂପ ଖୋସି ବିଖଣ୍ଡିତ କରାଯାଆନ୍ତୁ ବା ଯଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରାଯାଆନ୍ତୁ ତେବେ କ'ଣ ସେ ଲୋକମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ? କଦାପି ନୁହେଁ, ବରଂ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ବିଷୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି ;

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرُ مَن يُشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن أَرَادَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ٢٩

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنَ مَا يَأْتِي

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ ٣٠ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ٣١

وَلَوْ أَن قُرْآنًا سُرِّيَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ الْوَتَّىٰ بَلَىٰ إِنَّ أَمْرًا جِينًا أَفْلَمَ يَأْتِسِرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَن لَّوِيَشَاءُ اللَّهُ هَدَىٰ

ତେବେ କ'ଣ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଜଣା କରନ୍ତେ ତାହାଟହଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତେ ? ଏବଂ ହେ ରହୁଲ ! ଯେଉଁମାନେ ତୁମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ଅନ୍ତିମ) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି* ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ବିଜୟ ପୂରଣ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା କୌଣସି ନୋ କୌଣସି ଭୟଙ୍କର ବିପତ୍ତି ଆସୁଥିବ* ବା ସେମାନଙ୍କ ଚୁହ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବ ; (ବାସ୍ତବରେ) ଅଲ୍ଲାହ ଆଜେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

୩୩. ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ) ରହୁଲମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରାଯାଇଥିଲା ; ପରନ୍ତୁ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଅବକାଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଥିଲୁ ; ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ ! ଆମର ଶାସ୍ତି କିପରି (କେତୋଟ) ଥିଲା ।

୩୪. ତେବେ କ'ଣ ସେ ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ମ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ନାହିଁ ? ଏବଂ ସେମାନେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନେକ ସମକକ୍ଷ ଛିର କରିଛନ୍ତି ; (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ସେହି ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ* ମାନଙ୍କର ନାମ ପ୍ରକାଶ କର ; ବା କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ ଜଣାଇବ ଯାହା ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଥଚ ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ? ବା ତୁମେମାନେ କେବଳ (ଫିମ୍ପା) କଥା କହୁଅଛ ?” ବରଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିସନ୍ଧିକୁ ଦୁର୍ଗୋଚିତ କରି ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥରୁ ଅପସାରିତ କରାଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୫. ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ଏକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ; ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଅଧିକ କଠୋର ହେବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଶାସ୍ତି) ଠାରୁ କେହି ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

النَّاسُ جُنُودًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِهَا صَنْعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ أَنشَبْنَا عَلَىٰ رُسُلٍ مِّنْ بَيْنِكَ قَامَلِيَّتٍ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿١٤﴾

أَفَنَسْهُوَ قَائِمًا عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلْنَا بِلَهُ شُرَكَائِهِ قُلُوبَهُمْ أَمْ تُدْتِنُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿١٥﴾

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿١٦﴾

୧. 'ସମ୍ପଦ'ର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ନିରାଶ ହେବା । ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଚାହିଦା, ଯାହା ଏଠାରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରିତ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୋଗିଏ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ପରେ ଅନ୍ୟ ଭୋଗିଏ ସୈନ୍ୟ ଦଳ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ତଥା ଅନ୍ତିମ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ଚୁହ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଳ୍ପ କି ଥର ମକ୍କା ଆଡ଼କୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହିବ ଓ ତାହାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ।

୩୬. ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବୈରୁଷର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦିଆଯାଇଛି ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେଉଛି ଯେ ତାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ତାହାର ପକ ଓ ତାହାର ଛାୟା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବ, ଏହା ହିଁ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ (ନରକ) ଅଟେ ହେବ ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି (ଭିର) ରୋଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ (ମଧ୍ୟ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଏହାର କେତେକ ଅଂଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥାନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଆମଙ୍କୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଅଛି; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାଲୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କରୁଅଛୁ ।”

୩୮. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ଏକ ସବିସ୍ତାର ଆଦେଶ ଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଏହି ସ୍ଥାନ ଥାପଲ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମର କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ରକ୍ଷାକାରୀ (ହେବେ) ନାହିଁ ।

ଭୂ : ୬

୩୯. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ରହୁଳ ପଠାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ା ଏବଂ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ କୌଣସି ରହୁଳଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ ନେଇ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା; ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧୂ ରହିଛି ।

୪୦. ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଲୋପ କରି ଦିଅନ୍ତି ଓ ଯୋହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସକଳ ଆଦେଶର ଉତ୍ତର ରହିଅଛି ।

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظُلُمَاتُهَا تَنْقُورٌ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُبْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَأْبٍ ﴿٣٩﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لِمَنْ أَزْوَاجًا ذُرِّيَّةً ۖ وَمَا كَانَ لِرُسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٩﴾

يَسْأَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُنْشِئُ ۖ وَعِنْدَهُ أَمْرُ الْكِتَابِ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି (ପ୍ରେରଣ କରିବା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲୁ ଯଦି ଆମେ ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ (ତୁମ ଜାବଦଶାରେ) ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ (ତେବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପରିଣାମ ଦେଖୁପାରିବ) ଏବଂ (ଯଦି) ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ, (ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁମେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ଜାଣିପାରିବ କାରଣ) ତୁମର ଦାୟିତ୍ବ କେବଳ ଆମର ଆଦେଶ ଓ ସମାଜର ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା, ଓ ତାହାର ହିସାବ ନେବା ଆମର ଦାୟିତ୍ବ ।

وَأَن مَّا تُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيْنَاكَ
فَأَنبَأَ عَلَيْكَ أَنبَأً وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ①

୪୨. ଏବଂ କ'ଣ ସେମାନେ ଦେଖୁ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ (ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ) ରାଜ୍ୟକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସଙ୍କୁଚିତ କରୁଅଛୁ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ କେହି ବଦଳାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ହିସାବ ନେବାରେ ଦ୍ରୁତ ଅଟନ୍ତି ।

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَخْتَمِرُ لَمْ يُعَقِّبْ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحَكْمِ ②

୪୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ରସୁଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲା ଅତଏବ କୌଣସି କରିବା ସମ୍ପର୍କିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କିଛି କରେ ତାହା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଏହି ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ପୂରାସାର ପ୍ରଭୁ ସେ (ସୁଦୂର) ଅନ୍ତିମ ବାସସ୍ଥାନ କାହା ପାଇଁ ରହିଅଛି ।

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَائِزٌ
يَعْلَمُ مَا تَكْتُمُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعِلْمُهُ الْغُفُورِ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ③

୪୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ (ରସୁଲ) କୁହୁ ;” ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ସାକ୍ଷୀ ହିସାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଏବଂ (ସେହିପରି) ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମଧ୍ୟ (ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ) ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମ୍ପର୍କରେ ଖାନ ଅଛି ।”

وَيَقُولَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ④

e. ଏକ ପକ୍ଷରେ ଦେଶର ସମାନ୍ତ୍ର ଗୁପ୍ତକାରୀମାନଙ୍କ କରଗତ ଚଢ଼ଉଟି ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟାଶାକର ତଥା ପ୍ରମୁଖ ବିଂଶତ ସୁବଳମାନେ ସଂଗ୍ରହ ଉପର ବିନ୍ଦୁ ଆଦି ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ଶିଳ୍ପ, ହଜରତ୍ ଉଲମ୍, ହଜରତ୍ ଅବି ଇତ୍ୟାଦି ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମରେ ଦାକ୍ଷିଣ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଇବ୍ରାହିମ

(ଏହି ପୁରା ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ଉପରେ ୫୩ ଭେଟି ଆୟତ ଓ ୨ ଭେଟି ବରୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଅଲ୍ଲିଫ୍ -ଲାମ୍ -ରା ; ଏହା ଏକ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ଯାହା ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ଏଥିପ୍ରକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ମାନବ-ସମାଜକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଆସିବ ।

୩. ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହା (ସେହି ପରାକ୍ରମା ଓ ପ୍ରଶଂସିତ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ; ଏବଂ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ତାହା ପାଇଁ କଟାକଟି ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୪. ଯେଉଁମାନେ ପରଜାକ ଅପେକ୍ଷା ଏହି ପାର୍ଥବ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ କୃତ୍ରିମତା-ପୂର୍ବକ (ହୋଇ କରାଯାଏ) ତାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ବହୁତଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତୁଳକୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଭାଷାରେ (ଓହି ପ୍ରଦାନ କରି) ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଆମର ବାର୍ତ୍ତା) ଶୁଣି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପାରିବେ ; ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ (କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା, ତାହାକୁ ଉନ୍ନତ୍ୟାୟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمٰنُ كَتَبَ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

اللّٰهُ الَّذِى لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَوَهَبُ لِكُلِّ شَيْءٍ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

اِلَّذِينَ يَسْتَجِبُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَعْبُوْنَهَا عِوَجًا ۗ اُولٰٓئِكَ فِى ضَلٰلٍۭ بَعِيْدٍ

وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِىْ مَنْ يَّشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ

୬. ଏବଂ (ତୁମ ପୂର୍ବରୁ) ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ (ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରି) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଓ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁରକ୍ଷା କରାଅ; (କାରଣ) ନିଷସନ୍ଦେହରେ ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୈତୃୟବାନ୍ ଓ କୃଷ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସକାଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ରହିଅଛି ।

୭. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସୁରକ୍ଷା କର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି (ପ୍ରଦତ୍ତ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାକୁ ସୁରକ୍ଷା କର; ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପିରଓନର ସହଚରମାନଙ୍କ କବଳରୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାସଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲେ; ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ମହାନ୍ ପରୀକ୍ଷା ରହିଥିଲା ।”

ଭୁ : ୨

୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସୁରକ୍ଷା କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ରସୁଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯଦି ତୁମେମାନେ କୃଷ୍ଣ ହେବ, ତେବେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ (କୃପା) ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅକୃଷ୍ଣ ହେବ, ତେବେ (ମନେରଖ) ଆମର ଶାସ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ କଠୋରତର ।

୯. ଏବଂ ମୁସା (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ଏହା (ମଧ୍ୟ) କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଅବିଶ୍ୱାସ କର, ତେବେ (ଏଥିରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ପ୍ରଶଂସିତ ।

୧୦. କିଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଛୁଡ଼, ଆଦି ଓ ସମ୍ପୃଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ)ଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଲୋମହର୍ଷଣକାରୀ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَرِّهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أُنْجِلْكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُونَ آبَاءَكُمْ وَيَسْتَجِوْنَ نِسَاءَكُمْ فِي ذِكْرِكُمْ ۖ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ فَإِنَّ اللَّهَ لَغَفِيْرٌ حَكِيمٌ ۝

الْمَرِيَاتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُجِيَ وَعَادُ

ସମାଚାର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ? ସେମାନେ ଏପରି ଧୂସ୍ରବିଧିରେ ହେଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କାଣ୍ଡି ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ରାସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସର ସ୍ୱଳ୍ପ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ ନାହିଁ ଓ କହିଲେ, “ଯାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ତୁମେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛ ତାହାକୁ ଆମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଆମେମାନେ ଏକ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଅଛୁ ।”

୧୧. ସେମାନଙ୍କ ରାସୁଲମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ସନ୍ଦେହ ଅଛି ? ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଥି ସକାଶେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର କେତେକ ପାପକୁ ମୋଚନ କରିବେ ଓ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ଦେବେ ;” ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ତ ଆମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ମାନବ ଅଟ ; ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ବାଚନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ସୁତରାଂ ଯଦି ଏ ବିଷୟରେ ତୁମେ ସତ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାଅ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ୱଳ୍ପ ନିଦର୍ଶନ ଉପସ୍ଥାପିତ କର ।”

୧୨. ସେମାନଙ୍କର ରାସୁଲମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମାନବ ଅଛୁ ; ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହା ପ୍ରତି (ସୂଚନା) କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିଥା’ନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିବା ଆମମାନଙ୍କ ଆୟତ୍ତାଧୀନ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।”

وَتَمُودُ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ۚ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنِّي اللَّهُ شَكٌّ فَأَطِيعُوا أَمْرًا وَآخَرِينَ ۚ يَذْعُوكُمْ لِغَيْرِكُمْ مَنْ ذُنُوبِكُمْ وَ يُؤْخَرُكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَمْنُونًا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ يُبَيِّنُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ عَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

୧. ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘କେତେକ’ ଶବ୍ଦଟି ଏହା ଦୃଷ୍ଟରୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କେବଳ କେତେକ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କେତେକ ପାପ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେଷ୍ଟା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ ନ କରନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପାପକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ଅପରାଧୀ କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ କରେ ଓ ସେହି ପାପ ପାଇଁ କଢ଼ିନି ସୁଦ୍ଧା ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱୟଂ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଧିକ କୃପା ଭାଗ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଏକ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ସୁଭାବ କାରବାର ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରଭାବ ହୋଇଥା’ନ୍ତି ।

୧୩. “ଏବଂ ଆମେମାନେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବୁ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କର (ଉଚିତ) ପଥ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ? ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇ ଚାଲିଛ ତାହା ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ସହ୍ୟ କରିବୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭରସା କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।”

ରୁ : ୩

୧୪. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ସମୟର) ରସୁଲମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ଫେରି ନ ଆସିଲେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିଚାରିତ କରିବୁ ;” ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେବୁ ।

୧୫. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରି ଆମେ) ସେମାନଙ୍କ ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବୁ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ପଦସ୍ଥାନକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ଆମର ଚେତାବନୀ ପ୍ରତି ଭୀତହୃଦୟ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୬. ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜ) ବିଜୟ ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ (ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଦ୍ଧତ ଓ (ସତ୍ୟର) ବିରୁଦ୍ଧାଚାରୀ ବିଧଳ ହେଲେ ।

୧୭. ପୁନଶ୍ଚ (ଏହି ପାର୍ଥବ ଶାସ୍ତି ପରେ) ତାହା ପାଇଁ ନରକ ଅଛି ଏବଂ (ସେଠାରେ) ତାହାକୁ ଉଭୟ ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ତିଆରି ।

୧୮. ସେ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ପାନ କରିବ ଓ ତାହାକୁ ସହଜରେ ଢୋକି ପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ତାହା ନିକଟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଅଥଚ ସେ ମରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଇଁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلًا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْنَا وَنُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَيَتَوَكَّلِ
بِالنُّكْوِثُونَ ﴿١٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الْقَالِينَ ﴿١٤﴾

وَلَنُصَبِّحَنَّكُمْ أَتْرَابًا مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٦﴾

مِنْ ذُرِّيَّتِهِ جَهَنَّمَ يُنْفَخُ مِنْهَا صَدِيدٌ ﴿١٧﴾

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿١٨﴾

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ)ର ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଏପରି ଭୟ ସଦୃଶ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଏକ ବାତ୍ୟାକାଳୀନ ବତାସ ଜୋରରେ ଉଡ଼ାଇ ନିଏ; ସେମାନେ ଯାହାକି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହେବ ନାହିଁ; (ବାସ୍ତବିକ) ଏହା ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୈରାଶ୍ୟ ଅଟେ ।

୨୦. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସତ୍ୟ ଓ ତରୁ ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ (ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ) ଏକ ନୂତନ (ମାନବ-ସମାଜ) ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ।

୨୧. ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ (ଆଦେଶ) କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ ।

୨୨. ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ; ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ବଳ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କୁ କହିବେ, "ଆମେମାନେ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ଥିଲୁ; ସୁତରାଂ କ'ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ କିଛି ଅଂଶ ଦୂରୀଭୂତ କରି ପାରିବ?" ସେମାନେ କହିବେ, "ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥା'ରୁ; (କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଆମମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ହେବା ବା ଅଧିକାରୀ ଧରିବା, (ଉଭୟ) ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମାନ; ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦ୍ଧତି ନାହିଁ ।"

ର: ୪

୨୩. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ସଜ୍ଜିତ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହିବ, "ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ମୁଁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ (ଏକ) ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା ପାଳନ କରି ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥିଲା; ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଡାକିଥିଲି ଓ ତୁମେମାନେ ମୋ କଥା ମାନି ଯାଇଥିଲ; ସୁତରାଂ

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَذَرَمَادٍ
إِسْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الصَّلَاةُ الْبَعِيدُ ①

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ②

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ③

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا قَدْ كُنْتُمْ مُتَعِنُونَ ۖ أَعَمَّا مِنْ
عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاهُ ۖ لَكُنَّا
سَوَاءٌ عَلَيْكَ أَمْ نَحْنُ عَلَيْكَ فَأَمْضَيْنَا مَا لَكُم مِّنْ شَيْءٍ ④

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ
وَعَدَ الْحَقِّ ۖ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِي
عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ⑤

ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ମୋତେ ନିନ୍ଦା କର ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜକୁ ନିନ୍ଦା କର ; (ବର୍ତ୍ତମାନ) ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣି ପାରିବି ନାହିଁ ; କି ତୁମେମାନେ ମୋ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣି ପାରିବ ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ ଯେ ମୋତେ (ଅଳ୍ଲୁଖ ସହିତ) ସମକକ୍ଷ ହିର କରିଥିଲ, ତୁମମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟକୁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ସାରିଛି ;” (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଳ୍ଲୁଖ କହିଲେ ଏ ପ୍ରକାର ମୁସରିକ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଶ୍ଚୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର (ନିୟତ) ଅଛି ।

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବ ଓ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କରିଥା’ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଯିବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାର ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ ; ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କର (ପରସ୍ପର ପାଇଁ ଏହି) ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବ : “(ତୁମ ପ୍ରତି) ଶାନ୍ତିହେଉ ।”

୨୫. କ’ଣ ତୁମେ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଳ୍ଲୁଖ କିପରି ଏକ ଉଚ୍ଚମ ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ? ତାହା ଏକ ଉଚ୍ଚମ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ ଯାହାର ଚେର (ଦୃଢ଼ ଭାବରେ) ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ଯାହାର (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ଶାଖା ଆକାଶର ଉଚ୍ଚତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଭେଦି ଯାଇ) ଅଛି ।

୨୬. ତାହା ନିଜ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସର୍ବଦା ନିଜର (ସେବ୍ୟ) ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଏ ; ଏବଂ ଅଳ୍ଲୁଖ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ) ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବେ ।

୨୭. ଏବଂ ମନ୍ଦବାଣୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମନ୍ଦ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ ଯାହାକୁ ଭୂମିରୁ ଉପାଡ଼ି (ଫିଙ୍ଗି) ଦିଆ ଯାଇଥାଏ ଓ ଯାହାର ଛାୟାଟି ନ ଥାଏ ।

فَلَا تُلْمُوا نَفْسَكُمْ مَا أَنَا بِبَصِيرِكُمْ
وَمَا أَنْتُمْ بِبَصِيرِي إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يَحْتَسِبُ
فِيهَا سَلَامٌ ②

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَيْمَةً كَيْتَبَةً كَشَجَرَةٍ
طَلَبَتْهُ أَصْلَاهَا ثَابِتٌ وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ ③

تَوَاتَى أَكْلُهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ④

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ⑤

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଉପଲବ୍ଧ ଧର୍ମକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ବୃକ୍ଷ ରୂପେ ବୁଝାନ୍ନ କରାଯାଇ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେଥିରେ ସର୍ବଦା ଧର୍ମପ୍ରଣୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବେ ଅଥଚ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଏହି ଆଦି ଘଟିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେହିଭଳି ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇଛନ୍ତି ଫଳରେ ଅଳ୍ଲୁଖ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସଂପର୍କ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାକୃତିକ ଖାଦ୍ୟ ମିଳନର ବେଶ୍ ସହଜାବସ୍ଥାକୁ ତାହା କମେ କ୍ରମେ ଶୁଷ୍କପାଉଛି ।

୨୮. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଇହକାଳରେ ତଥା ପରକାଳରେ ଚୂଡ଼ତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା କରିଥାନ୍ତି ।

ଭୂ : ୫

୨୯. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅକୃତଜ୍ଞତାବଶତଃ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇ ଏବଂ (ନିଜେ ଧୂସ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ) ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ (ମେଧ୍ୟ) ଧୂସ ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ନିକ୍ଷେପ କଲେ ?

୩୦. ଅର୍ଥାତ୍ ନରକ ମଧ୍ୟକୁ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ; ଏବଂ (ବାସ କରିବା ପାଇଁ) ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

୩୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମମର୍ଯ୍ୟାଦା-ସମ୍ମାନ ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ) ଛିନ୍ନ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା (ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ତାହାଙ୍କ ପଥକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବେ ; (ତୁମେ) କୁହ, “କିଛି ଦିନ) ପାର୍ଥବ ଲାଭ ଭୋଗ କର ; ତା'ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।”

୩୨. (ହେ ରଘୁଲ !) ତୁମେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ସେହି ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ, ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି ଜ୍ୱରବିଜ୍ୱର ହେବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ବନ୍ଧୁତା ହେବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଉତ୍ତମରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଥୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ (ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତୁ ।”

୩୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ମେଘରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରି ତତ୍ତ୍ୱରା ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବନଧାରଣ ପାଇଁ ଫଳମାନ ଉତ୍ପାଦନଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ନୌକାମାନଙ୍କୁ (ପରିଚାଳିତ କରୁଥିବା ବାୟୁକୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ବିନା ପାରିତୋଷିକରେ ନିୟୁତ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେସ୍ୱଚ୍ଛିତ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସମୁଦ୍ରରେ ଚାଳିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେ (ସେହିପରି) ନଦୀମାନଙ୍କୁ (ମେଧ୍ୟ) ବିନା ପାରିତୋଷିକରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୁତ କରିଛନ୍ତି ।

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَهُوَ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٩﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَبْسُ الْقَرَارِ ﴿٣٠﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ إِندَادًا يُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَّصِيرُكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣٢﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଭୟେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ (ନିଜର) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ରାତ୍ରି ଓ ଦିନକୁ (ମଧ୍ୟ) ବିନା ପାରିତୋଷିକରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ
لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿١٤﴾

୩୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହା କିଛି ଭିକ୍ଷା କରିଅଛ ସେ ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷର କୁପାକୁ ଗଣନା କରିବ, ତେବେ ତା'ର ସଂଖ୍ୟା ନିରୂପଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ଓ) କୃତଜ୍ଞ ।

وَأَشْكُرُ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَتَنَا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحْصِيهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿١٥﴾

ଭୁ : ୬

୩୬. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଗଦ୍ୟାବଳୀ (ପ୍ରାର୍ଥନା-ପୂର୍ବକ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏହି ସହରକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କାକୁ) ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାୟକ (ଛାନ୍) କରିଦିଅ, ଏବଂ ଆମଙ୍କୁ ଓ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ମୂର୍ଖ ପୂଜାରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

وَلَا قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿١٦﴾

୩୭. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମୂର୍ଖମାନେ) ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପଥକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେ ଆମର ଅନୁସରଣ କରିବ, ସେ ହିଁ ଆମର; ଓ ଯେ ଆମଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିବ ତା' ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ଆମର ଗୃହାରି ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର, କାରଣ) ତୁମେ ହିଁ ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।”

رَبِّ إِنِّي أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ مَنْ تَبِعَنِي
فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧﴾

୩୮. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ତୁମର ପବିତ୍ର ଗୃହ ନିକଟରେ ଏକ ଅନାବାଦୀ ଉପତ୍ୟକାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଅଛୁ; ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଏହିପରି କରିଅଛୁ ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ସୁତାନ୍ତରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନତ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କର ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ (ସର୍ବଦା ତୁମ ନିକଟରେ) କୃତଜ୍ଞ ରହିବେ ।”

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ دُورَيْنِي بَوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ
أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ
الشَّمْرِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿١٨﴾

୩୯. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯାହାକିଛି ଆମେମାନେ ଗୋପନ ରଖୁ ଓ ଯାହାକିଛି ଆମେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରୁ ; ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସବୁ ଜାଣ, ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର କୌଣସି ବିଷୟ ଅଲୁଅଟ ନିକଟରେ ଲୁଚାୟିତ ରହିପାରେ ନାହିଁ।”

୪୦. “ସମସ୍ତ (ପ୍ରକାର) ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଲୁଅଟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯେ କି (ଆମର) ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମକୁ ଇସମାଜଲ ଓ ଇସହାକ (ନାମକ ଦୁଇଗୋଟି ପୁତ୍ର) ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ; ନିଶ୍ଚୟଦେହରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣକାରୀ ।”

୪୧. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଓ ଆମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ) ସ୍ୱଚ୍ଛାତ୍ତ୍ୱପୂର୍ବ ନମାଜ ସମ୍ପାଦନକାରୀ କର ; ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! (ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କର ଏବଂ) ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣ କର ।”

୪୨. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁଦିନ ହିସାବ ନିଆଯିବ ସେ ଦିନ ଆମକୁ ଆମର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ତଥା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର ।”

ଭୁ: ୨

୪୩. ଏବଂ ଏହି (ମେକ୍କାବାସୀ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଅଲୁଅଟ କଦାପି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ମନେ କର ନାହିଁ ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବକାଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେଉଁ ଦିନ (ସେମାନଙ୍କର) ଚକ୍ଷୁ (ବିସ୍ମୟରେ) ବିଚାରିତ ହୋଇ ରହିବ ।

୪୪. ସେମାନେ ନିଜ ମସ୍ତକ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଭୟରେ ଦୋହଟିରେ, ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଫେରିବ ନାହିଁ, (ଏବଂ) ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର (ଆଶା) ଶୂନ୍ୟ ହେବ ।

୪୫. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତର୍କ କରାଅ ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ) ଶାସ୍ତି କବଳିତ କରିବ, ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଅବକାଶ ପ୍ରଦାନ କର ; ଆମେମାନେ ତୁମ ଚରମରୁ ଆସିଥିବା ଆମନୁଷ୍ଟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ଓ (ତୁମ) ରପ୍ତକମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ;” (ଯାହାର ସେମାନେ ଉତ୍ତର ପାଇବେ) “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଶପଥ କରି ନଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପତନ (ହେବ) ନାହିଁ ?”

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ذُرِّيَّتًا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤١﴾

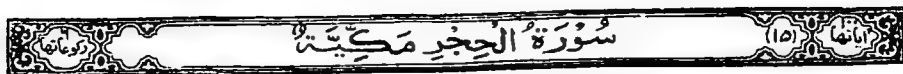
رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمَ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِبِينَ وَسِجْمَ لَا يَرْجُونَ إِنَّمُ طَرَفُهُمْ وَأُفٍّ لَهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٤﴾

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تَكُونُوا آفَئِسَٰكُمْ فَمِنْ قَبْلُ مَا كُنْتُمْ مِنْ ذَوَالِ ﴿٤٥﴾

ଭାଗ-୧୪

ଅଲ୍ ହଜର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିରମ୍ଭିତ୍ୱର ସମ୍ବେଦ ୧୦୦ ରୋଟି ଆସନ୍ତି ଓ ୬ ରୋଟି ବାକ୍ସ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଅଲ୍ଲିଫ୍-ଲାମ୍-ରା; ଏଗୁଡ଼ିକ ଏକ (ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟ କୋରାନର ଆୟତ ।

୩. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ) ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ଏହାର ଆଶ୍ୱାପାକନକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତେ କି ?

୪. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବା ପିଇବା ଓ ଅସ୍ଥାୟୀ ସାମଗ୍ରୀରୁ ଲାଭ ଉଠାଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ବୃଥାଆଶା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରୁଥାଉ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର (ବାସ୍ତବତାକୁ) ଜାଣିପାରିବେ ।

୫. ଏବଂ କୌଣସି ସହର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ପୂର୍ବରୁ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ଆମେ ତାହାକୁ କେବେ ଧ୍ୱଂସ କରି ନାହିଁ ।

୬. କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ (ବିନାଶର) ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବା ତାହାର ପଛରେ ରହି (ରକ୍ଷାପାଇ) ପାରିବ ନାହିଁ ।

୭. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ କହିଲେ, “ହେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ! ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଉପଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଜଣେ ପାଗଳ !”

୮. “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱନାହିଁ ?”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّحْمٰنُ تِلْكَ اٰتِ الْكِتٰبِ وَ قُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ②

رُبَّمَا يَوْدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ③

ذُرَّهُمْ يَأْكُلُوْا وَيَسْتَعْمِلُوْا لِيُلْهِمُهُمُ الْاَمْلَ سَوَفَ يَعْلَمُوْنَ ④

وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ⑤

مَا تَبَيَّنَ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلُهَا وَمَا يَسْتَاخِرُوْنَ ⑥

وَقَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ⑦

اَوْ مَا تَأْتِيْنَا بِالْبَلٰغَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ⑧

୯. କେ'ଣ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ) ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ସ୍ଥେରଣ କରିଥାଉ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥେରଣ କରୁ) ସେତେବେଳେ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ଅବକାଶ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ।

୧୦. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ହିଁ ଏହି ଉପଦେଶ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥୁଛୁ ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିବୁ ।

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ରସୁଲ ସ୍ଥେରଣ କରିଥିଲୁ ।

୧୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କେହି ରସୁଲ ଆସି ନ ଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପରିହାସ କରି ନ ଥିଲେ ।

୧୩. ଏହିପରି ଆମେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିହାସ କରିବା ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥବିଷ୍ଟ କରାଉ ।

୧୪. ସେମାନେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥଚ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି ।

୧୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ କରିଦେଉ ଓ ତତ୍ପରା ସେମାନେ (ଲୋଭବାନ୍ ହୋଇ) ବାସ୍ତବତାକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରନ୍ତେ—

୧୬. ତଥାପି ସେମାନେ (ନିଶ୍ଚୟ) କହନ୍ତେ, "ଆମମାନଙ୍କ ଆଖିରେ ପରଦା ପକାଯାଇଛି (ନ ହେଲେ ବାସ୍ତବତା କିଛି ନାହିଁ,) ବରଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ବୁଣି କରାଯାଇଛି ।"

مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ ①

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ②

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ③

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ ④

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ⑤

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ⑥

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلَّوْا فِيهِ يَهْرَبُونَ ⑦

بَلْ لَقَاؤُنَا إِنَّهُمْ لَمَكْرُوتٌ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ مُنْجِرُونَ ⑧

ଭୂ : ୨

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଆକାଶରେ (ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜର) କକ୍ଷମାନ ରଖିଥୁଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସୁଶୋଭିତ କରିଥୁଛୁ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବହିଷ୍କୃତ ସଜ୍ଜତାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁରାତ୍ମା ଓ ଚିରସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ) ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଥୁଛୁ ।

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ⑨

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ⑩

୧୯. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋପନରେ (ଅଲୁକ୍ତ ବାଣୀରୁ) କୌଣସି କଥା ଶ୍ରବଣ କରେ (ଓ ତାହାକୁ ବିକୃତ କରି ପ୍ରସାରିତ କରେ) ତେବେ ତା'ପକ୍ଷରେ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଧାବମାନ ହୁଏ ।

୨୦. ଏବଂ ଆମେ ପୃଥିବୀକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଅଛୁ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପର୍ବତମାନ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ତଥା ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଆବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟ (ଉଚିତ ଅନୁପାତରେ ସୃଷ୍ଟିକରି) ବୁଣି କରିଅଛୁ ।

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତଥା ତୁମମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ସାମଗ୍ରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୨୨. ଏପରି କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହାର (ଅସରତି) ଇସ୍ତାହ ଆମ ନିକଟରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣରେ ସେରଣ କରିଥାଉ ।

୨୩. ଏବଂ ଆମେ (ଜଳାୟବାସୀ) ବହନକାରୀ ବାୟୁ ସେରଣ କରୁ ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ) ଆମେ ମେଘରୁ ଜଳ ବୁଣି କରାଉ, ତାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହା ପାନ କରିବାକୁ ଦେଉ, ଏବଂ ତୁମେ ନିଜେ ତାହାକୁ ମହଜୁଦ କରିପାରି ନ ଥା'ତ (କିନ୍ତୁ ଏହି ରୂପେ ଆମେ ତାହାକୁ ମହଜୁଦ କରି ଅଛୁ) ।

୨୪. ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଆମେ ଜୀବନ ଦାନ କରୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ ଆମେ ହିଁ (ସମସ୍ତଙ୍କର) ଦାୟାଦ ।

୨୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଗ୍ରଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଜାଣି ଓ ଆମେ (ସେହିପରି) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଜାଣି ।

୨୬. ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

إِلَّا مَنِ اسْتَرْقَ السَّعْيَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ ⑩

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَابْتَنَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوَازِينَ ⑪

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَاشٍ وَمَنْ نَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ⑫

وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ⑬

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنُكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ⑭

وَأَنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ⑮

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ⑯

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يُخَيِّرُهُمْ إِنَّهُ عَلِيمٌ عَلَيْهِمْ ⑰

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହାର କିଛି ଅଂଶକୁ ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି ଯେପରି ବିରୋଧୀମାନେ ଉଚ୍ଚେକିତ ହେବେ କିନ୍ତୁ ଅଲୁକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଦୂରାନ୍ତରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ତା'ର ଦୂରାନ୍ତରକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବା ପାଇଁ ଏପରି ଅଲୌକିକ ଆଲୋକ ସର୍ଜନା କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତାରଣା ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୁଏ ଓ ସେହି ଦୂରାନ୍ତରା ନିହତ ହୁଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମେଘମାଳାକର୍ତ୍ତୃକ ମଧୁର ଜଳ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଏପରି ହେଉନଥା'ନ୍ତୁ ତେବେ ନଦୀ, ନାଳ ସ୍ୱି ହୋଇନଥା'ନ୍ତୁ କି କୂପରେ ମଧୁର ଜଳ ସୁରକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା ଲୋକମାନେ ଶେଷରେ ମରିଯାଆନ୍ତେ ଓ ଜମିବାଡ଼ି ଶୁଖୁଯାଆନ୍ତୁ ।

ସୁ : ୩

୨୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମାନବକୁ ଛିରି ପକ୍ଷରୁ ଜାତ ଧ୍ବନି ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଶୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୨୮. ଏବଂ (ଏହା) ପୂର୍ବରୁ ଜିନୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ବିଚୋଟକ ଅଗ୍ନିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୨୯. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ଛିରି ପକ୍ଷରୁ ଜାତ ଧ୍ବନିସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଶୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ମାନବକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ।”

୩୦. “ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ରଚିଦେବୁ ଓ ତା’ (ଅନ୍ତର) ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ଆତ୍ମା (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଇବୁ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସିଦ୍ଦିକାରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ପରିଯିବ ।”

୩୧. ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଦେବଦୂତ (ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ସିଦ୍ଦିକା କଲେ—

୩୨. କିନ୍ତୁ ଇବ୍ରେଲ ସ୍ବୀକାର; (କାରଣ) ସେ (ସ୍ବକୃତ) ସିଦ୍ଦିକାକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସିଦ୍ଦିକା କରିବାକୁ ଅସ୍ମାଜାର କରିଥିଲା ।

୩୩. (ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ରେଲ ! ତୋର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁ (ସ୍ବକୃତ) ସିଦ୍ଦିକାକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସାମିଲ ହେଉନାହିଁ ?”

୩୪. ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଏଭଳି ଜଣେ ମାନବର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରି ଆତ୍ମାବହ ହେବି ଯାହାକୁ ତୁମେ ପକ୍ଷରୁ ଜାତ ଧ୍ବନିସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଶୁଷ୍କ ମୃତ୍ତିକାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ ।”

୩୫. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, (“ଯଦି ତୋର ଭାବନା ଏପରି ତେବେ ତୁ ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯା, କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ତୋତେ ବହିଷ୍କୃତ କରାଯାଇଅଛି ।”

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ۝

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝

فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَسْجُودًا ۝

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝

୧. ସାଧାରଣତଃ ବଡ଼ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ଅଧିକ ଜ୍ୟୋତି ପୃଷ୍ଠିତମର ହୁଏ ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ବଭାବତଃ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଶୁଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ସିଦ୍ଦିକା କରାଯିବା ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷାର ପରିପନ୍ଥା । ତେଣୁ ଆମେ ଏଠାରେ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ ସିଦ୍ଦିକା କର ବୋଲି ଅନୁବନ୍ଧ କରିବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ ଯେପରି ଏକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଏକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ।

୩୬. “ଏବଂ ମନେରଖ) ବିଶ୍ୱର ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋ ଉପରେ (ଆମର) ଅଭିଶାପ ରହିଥୁବ ।”

୩୭. ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେତି ଚୁମେ ମୋ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତିବିଧାନ କରୁନାହିଁ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଅବକାଶ ଦିଅ ।”

୩୮. (ଅଲ୍ଲା) କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁ ଅବକାଶପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବୁ ।”

୩୯. “ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ” ଯୋହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୪୦. ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେହେତୁ ଚୁମେ ମୋତେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ନିରୂପଣ କରିଅଛ, ତେଣୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶ ପୃଥ୍ବୀରେ (ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତାକୁ) ସୁଶୋଭିତ କରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବି ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି ।”

୪୧. “ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, କୋରଣ ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରତାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ନାହିଁ ଓ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବେ ।”

୪୨. (ଅଲ୍ଲା) କହିଲେ, “ଆମ ନିକଟକୁ ଆସିବାର ଏହା ହିଁ ସରଳ ମାର୍ଗ ।”

୪୩. “ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବେ ହେଁ ତୋ’ର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ତୋ’ର ଅନୁସରଣ କରିବେ ।”

୪୪. ବାସ୍ତବରେ ନରକ ହିଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନ୍ତାଳ୍ପ (ବାସ) ସ୍ଥାନ ।

୪୫. ତାହାର ସାତ ଗୋଟି ଦ୍ୱାର ଅଛି (ଏବଂ ତାହାର) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱାର ପାଇଁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ^୧ ରହିବ ।

୪୬. ଧର୍ମତାର୍ତ୍ତମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣା (ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥାନ) ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَوَيْتُ أَنْ يُبَدِّلَ لِي سُلْطَانًا ۝

وَأَخَوَيْتُهُمْ أَجْعَلُ عَيْنًا ۝

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْعَلُ عَيْنًا ۝

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ فِئْتَمُّ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ۝

إِنَّ التَّقِيَّ فِي جَنَّةٍ وَعِوَانٌ ۝

୧. ୭:୧୫ ର ଗଳ୍ପା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ଏଠାରେ ‘ଦୃଷ୍ଟି’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଯିବାର ଥିଲା ତେଣୁ ଆମେ ଏଠାରେ ‘ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ’ ଅନୁବାଦ କରିଅଛୁ ଓ ଏହା ପଥାର୍ଥ ।

୪୭. (ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) “ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ଓ ନିର୍ଭୟରେ ତାଙ୍କୁ ଧରି ପ୍ରବେଶ କର ।”

﴿ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ﴾

୪୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ବିଦ୍ବେଷ ଥିବ ଆମେ ତାହାକୁ ଦୂର କରିବୁ, ସେମାନେ ଭାଇ ଭାଇ ହୋଇ (ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ରହିବେ ଓ ପରସ୍ପର ମୁହାଁମୁହିଁ ହୋଇ ପଲଙ୍କରେ ବସିଥିବେ ।

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾

୪୯. ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷୁଦ୍ଧି ସ୍ବର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ କେବେ ହେଁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

﴿لَا يَسْخَمُهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرِجِينَ﴾

୫୦. (ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ !) ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସୁସ୍ଥ ଦିଅ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

﴿يَا أَيُّهَا عِبَادِيَ إِنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

୫୧. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ ବାସ୍ତବରେ) ଆମର ଶାନ୍ତି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଅଟେ ।

﴿وَأَنّٰ عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيمُ﴾

୫୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଦ୍ରାହିମଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ମଧ୍ୟ) ସୂଚନା ଦିଅ ।

﴿وَيُنَبِّئُهُمْ عَنْ صَيْفِ ابْنِ هِمْ﴾

୫୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସଲାମ କଲେ, ସେ (ଭଦ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ଆମେ (ତୁମମାନଙ୍କ ଆଗମନ ଯୋଗୁଁ) ଭୟଭୀତ ହେଉଅଛୁ ।”

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ﴾

୫୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ଅତି ଜ୍ଞାନବତ ପୁତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁସମାସ୍ତର ଦେଉଅଛୁ ।”

﴿قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَالِمٍ﴾

୫୫. ସେ କହିଲେ, “ଆମକୁ ବାର୍ତ୍ତାବହ କରିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏପରି ସୁସମାସ୍ତର ଦେଉଅଛ ?” ଅତଏବ (କୁହ), “କେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ (ଏହି) ସୁସମାସ୍ତର ଦେଉଅଛ ?”

﴿قَالَ ابَشِّرْنِيْ عَلَىٰ اَنْ تَكُنَّ الْكِبَرُفِيمُ يَبَشِّرُونَ﴾

୫୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ ସୁସମାସ୍ତର ଦେଉଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

﴿قَالُوا بَشِّرْكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَاطِئِينَ﴾

୫୭. ସେ କହିଲେ, “(ଆମେ କାହିଁକି ନିରାଶ ହେବୁ) ପଥଭ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପାରୁ ନିରାଶ ହୋଇଥାଏ ?”

﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾

୫୮. ସେ (ପୁନର୍ବାର) କହିଲେ, “ହେ ସମାଦବାଚାଗଣ ! ତୁମମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କ’ଣ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛ ?”

﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾

୫୯. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ନିମିତ୍ତ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛୁ ।”

قَالُوا إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

୬୦. “କେବଳ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅନୁରାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, (କାରଣ) ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ରକ୍ଷା କରିଛୁ ।”

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجِّيهِمْ أَجْعَيْنَ ﴿٦٠﴾

୬୧. “(କିନ୍ତୁ) ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେ ପଶୁପକ୍ଷୀ ତଥା ଧୂସାଭିମୁଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ ।”

﴿٦١﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا لَهَا بُرْءًا مِنَ الْعَذَابِ إِنَّهُ لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦١﴾

ସ୍ତ:୫

୬୨. ତତ୍ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ତାହାଠାରୁ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ,

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٢﴾

୬୩. ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଆପଣମାନେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅପରିଚିତ କଣ ପଚାରୁଛନ୍ତି ।”

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٣﴾

୬୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ସ୍ୱକୃତ) କଥା ହେଉଛି ଯେ ଆମେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ସେ (ଶାସ୍ତ୍ର) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମାସ୍ତର ନେଇ ଆସିଅଛୁ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏମାନେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି ।”

قَالُوا بَلْ جُنُنُكَ إِنَّا فَهِمْنَا فِيهِ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٤﴾

୬୫. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସମାସ୍ତର ଆଣିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଛୁ ।”

وَآتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٥﴾

୬୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ରାତ୍ରିର ଶେଷ ସମୟରେ (ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ) ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ନେଇ (ଏଠାରୁ) ଚାଲିଯାଅ, ଏବଂ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛ ଯାଅ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପଛକୁ ଫେରି ନ ଦେଖୁ, ୯ ଏବଂ ଯେଉଁଠାକୁ ୧୦ ଯିବାପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଅଛି (ସେମାନେ ସେଠାକୁ) ଚାଲିଯାଅ ।”

فَأَنشِرْ بِأَهْلِكَ يَبْطِغْ مِنَ الْبَيْتِ وَأَتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْبِغْتَ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾

୬୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନଭାବରେ ଏହି ବିଷୟ ସୂଚକ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ସୁରାତ ହେବା ମାତ୍ରେ ଏହି (ଲୋକ)ମାନଙ୍କର ମୂଲୋପାର୍ଜନ କରି ଦିଆଯିବ ।

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَهُمْ لَمَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٧﴾

୯. ଏଠାରେ ‘ମୁନକର’ ଶବ୍ଦ ଅପରିଚିତ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ସେହି ଅର୍ଥ ଅଭିଧାନ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ।

୧୦. ଏହି ଅନ୍ତେଶ ଦ୍ୱାରା ବାସ୍ତବରେ ହଜରତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପରିବାର ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ପଛକୁ ଦେଖୁଥିବେ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିବର୍ହିତ କଳ୍ୟାଣ ଓ କାମାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମାନ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବ ।

୧୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣିକାନ୍ତମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ କହିବେ ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଚାଲିଯାଅ । ତାହା ହିଁ ଆମର ଅଭିଳାଷ ।

୬୮. ଏବଂ ଏହି ସହରର ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ-^୧
ପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁତ୍) ନିକଟକୁ (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ)
ଆସିଲେ ଯେ ଏବେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଅଛି ।

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ۝

୬୯. ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ଏମାନେ ଆମର ଅତିଥି
ଅଟନ୍ତି, ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରି)
ଆମକୁ ଅପମାନିତ କରାଅ ନାହିଁ ।”

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صِغِيرَىٰ فَلَا تُفَضِّحُون ۝

୭୦. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଓ ଆମକୁ ଅପମାନିତ
କରି ନାହିଁ ।”

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُون ۝

୭୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ଯେ
କୌଣସି ଫାଇଦା ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବାକୁ ତୁମଙ୍କୁ
ବାରଣ କରି ନ ଥିଲୁ ?”

قَالُوا أَوَلَمْ نَكُ نَكُنْ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

୭୨. ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ)
କିଛି (କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ବେଷଣ) କରିବାକୁ ଆଏ ତେବେ ଆମର ଏହି
କନ୍ୟାମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ) ^୨ ଅଛନ୍ତି (ଯେଉଁମାନେ
ଜାମିନ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ) ।”

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۝

୭୩. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମ ଜୀବନର ରାଶି, ବାସ୍ତବରେ
(ତୁମର) ଏ (ବିରୋଧୀ)ମାନେ (ସେହିମାନଙ୍କ ସଦୃଶ)
ପାଗଳାମିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବିକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ।

لَعَبْرُكَ إِنَّهُمْ لَبَنَىٰ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

୭୪. ତତ୍ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହୁଅନ୍ତେ ସେହି (ଅଜ୍ଞାକୃତ)
ଶାସ୍ତି ସେ (ଲୁତ୍) ସପ୍ତଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କବଳିତ
କରିଥିଲା ।

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۝

୭୫. ସୁତରାଂ ଆମେ ତ୍ରେନିକମ୍ପ ଦ୍ବାରା ଏହି ସହରର
ଉପର ସ୍ତରକୁ ତାହାର ତଳ ସ୍ତରରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ; ^୩
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ତିକାକୁ ନିର୍ମିତ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି
କରିଥିଲା ।

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلًا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّن سِجِّيلٍ ۝

୭୬. ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାରେ) କିଛି
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ (ଅନେକ) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَن يَتَذَكَّرُ ۝

୧. ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଉଭୟ ପବିତ୍ର କୋତାଳ ଓ ବାଲ୍ଲବଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ନ
ଅଣିବା ପାଇଁ ଲୁତ୍ଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଲୁତ୍ ଅତିଶୟ ଅତିଥି ସମ୍ବାରକ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବାରଣ ସତ୍ତ୍ବେ ସେ
ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଅଣିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଜୀବିତ ଲୋକମାନେ ଏହି କାରଣରୁ ଆନନ୍ଦରେ ଦଉଡ଼ି ଆସିଲେ ଯେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଲୁତ୍
ସେମାନଙ୍କ ଆୟତ୍ତାଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଗଲା ।

୨. ୧୧:୭୯ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରେନିକମ୍ପ ଦ୍ବାରା ଲୁତ୍ଙ୍କୁ ଓଲଟ ପଲଟ ହୋଇଗଲା ।

୭୭. ଏବଂ ତାହା (ଏକ ଅପରିଚିତ ସ୍ଥାନ ଡୁହେଁ ବର) ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ମାର୍ଗ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

وَأَنَّهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ⑥

୭୮. ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ (ଉପକାର) ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ⑦

୭୯. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଏକା^୧ ନିବାସୀମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବକ୍ସ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ୟ ଥିଲେ ।

وَأَن كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ⑧

୮୦. ସୁତରାଂ ଆମେ ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଏହି ପରି ଭାବରେ କଠିନ) ଶାସ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ଓ ଏହି ଉଭୟ (ସ୍ଥାନ) ଏକ ରାଜପଥ ନିକଟରେ ପୋତା ହୋଇରହିଛି ।

فَأَتَقْنَا مِنْهُمْ وَالِيًّا وَإِنَّا لَمَّا مُّهِينٌ ⑨

ସ୍ତ:୬

୮୧. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ହିଜରବାସୀମାନେ^{୧୧} ମଧ୍ୟ ଆମରୁ ରହୁଛନ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ।

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ ⑩

୮୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମେ ସ୍ତେଷ୍ୟକ ପ୍ରକାରର ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ।

وَأَتَيْنَاهُمُ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ⑪

୮୩. ଏବଂ ସେମାନେ ପାହାଡର କେତେକ ଅଂଶକୁ କାଟି ଗୁହ ନିର୍ମାଣ କରି ନିରାପଦରେ ଗଢୁଥିଲେ ।

وَكَانُوا يُخَيِّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ⑫

୮୪. କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାରେ ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ।

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْـِٔبِينَ ⑬

୮୫. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଉପାର୍ଜନ କରିଥିଲେ (ସେତେବେଳେ) ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭପ୍ରଦ ହେଲାନାହିଁ ।

فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑭

୮୬. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ଚନ୍ଦ୍ରଧାରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେଗୁଡିକୁ ସତ୍ୟ (ଓ ଚନ୍ଦ୍ର) ସହିତ ଗୁଢ଼ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ସେହି (ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ) ସମୟ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ୟକୁ ଉଦାର ଭାବରେ) କ୍ଷମାକର ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بَرَاءً ⑮

وَأَنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَبِيلِ ⑯

୮୭. ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାନ୍ ସ୍ୱାକ୍ଷ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତ ।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ⑰

୧. ହେଜରକୁ ସିରିୟା ଯିବା ମାର୍ଗରେ ଲୁଚକ ବାସସ୍ଥାନ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ।

୨. 'ଅଏକା' ହଜରର ସୁବକ୍ସ କାଟିର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଅଏକାଲ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଘନ ଅରଣ୍ୟ । ତାହା ଏପରି ଅରଣ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ବହୁତ ଭାବରେ କେଳି ଆଦି ଗହ ଆଏ । ପ୍ରକଟ ହେଉଛି, ମଦୟନ ନିକଟରେ ଏକ ଘନ ଅରଣ୍ୟ ଥିଲା ଓ ସେଠାରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅନେକ ଗହ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ମଦୟନ ନିବାସୀଙ୍କୁ 'ଅସହଜତ ଅଏକା' କୁହାଯାଏ ।

୩. 'ହିଜ୍ଜ' ଅର୍ଥ ଏପରି ପରିସର ବା ଦୁର୍ଗ ବା ନଗର ଯାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପଥର ନିର୍ମିତ ପ୍ରାକାର ଆଏ । 'ଅସହଜୁଲ ହିଜ୍ଜ' ଅର୍ଥ ସମୁଦ ବା କୁଇଲହଜ କାଟିର ଏପରି । ଏହାକୁ ଏଥିପ୍ରକାରେ ଫିଜ୍ଜ କୁହାଯାଏ ଯେହେତୁ ସେହି ନଗରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସୁବୁଡ଼ ପ୍ରାକାର ଥିଲା ।

୮୮. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମକୁ ବାରମ୍ବାର ଆକୃଷ୍ଟ^୧ କରାଯାଇଥିବା ସାତ ଗୋଟି (ଆୟତ) ତଥା ମହାନ୍ କୋରାନ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ التَّوَارِثِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ۝

୮୯. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସେହି ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚକ୍ଷୁ ବିକ୍ଷେପିତ^୨ କରି ଦେଖ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସାମୟିକ (ଭାଇଦାୟକ) ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ବିନାଶ) ପାଇଁ ଦୁଃଖୁଚ ଦୁଃଖ ନାହିଁ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର (ସଦୟ) ବାହୁକୁ ଅବନତ କରି ରଖ ।

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝

୯୦. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, "ଆମେ ବାସ୍ତବରେ କଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଚ୍ଚେତକ ଅଛୁ ।"

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْبَيِّنُ ۝

୯୧. କାରଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଶାସ୍ତି) ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ବିଭକ୍ତ^୩ ହୋଇଥିଲେ;

كَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى الْمُتَقَسِّمِينَ ۝

୯୨. ଯେଉଁମାନେ (ପବିତ୍ର) କୋରାନକୁ ବିଖଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ (ଓ ଏହାକୁ ମିଥ୍ୟାର^୪ ଏକ ସମାହାର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ);

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝

୧. ପର୍ଥବ୍ ପୁରା ପାଠିତ୍, ଯାହାର ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ବାରମ୍ବାର ଅବୃତ୍ତି କରାଯାଏ । ମୁତ ଶବ୍ଦ 'ମସାଲ'କୁ ଭାଷ୍ୟ କଲେ କଣ୍ଠସିଦ୍ଧି ଯେ ଏହି ଆୟତକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇପାରେ : (କ) ଅମେ ତୁମକୁ ଏପରି ପାତକଗୋଟି ଆୟତ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଯଦିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଲୁପ୍ତହର ପୂର୍ବିକା କରାଯାଇଛି; (ଖ) ତୁମକୁ ଏପରି ସାତଗୋଟି ଆୟତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯଦିରେ ଅଲୁପ୍ତ ଓ ତାହାର ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱଳ୍ପ ପ୍ରାଣକରତ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବିସ୍ତାର ଗଣ୍ଟି କରାଯାଇଛି ।

୨. ପର୍ଥବ୍ ହେ ନବି ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧନକୁ ଆକୃଷ୍ଟର୍ଥ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଦେଖ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିନାଶକୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ପୁରାଣ ଏହି ଧନ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଭାଇଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ କି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଃଖୁଚ ହେବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭାଇଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ! ତେଣୁ ତୁମେ ଏହି ଭାବନାକୁ ମନ ଭିତରୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ ।

୩. ପର୍ଥବ୍ ହିକରତ ସମୟରେ ।

୪. 'ସେକିଲ୍' ଅର୍ଥ : (କ) ଖଣ୍ଡ; (ଖ) ମିଥ୍ୟା । ପ୍ରାକୃତ ଅନୁବାଦକମାନେ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବେଳେ ଏଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ୍ୟ ।

୯୩. ଅତଏବ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି ! ଆମେ
ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ କରିବୁ—

قَوْرَبِكَ لَنَسْتَلْتَهُمْ أَجْعَلِينَ ﴿١٣﴾

୯୪. ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ, ଯାହା ସେମାନେ
କରୁଥିଲେ ।

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

୯୫. ସୁତରାଂ ତୁମଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ
ଦିଆଯାଇଅଛି ତାହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଜଣାଇ
ଦିଅ, ଏବଂ ଏହି ମୁସରିକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ ।

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

୯୬. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମଙ୍କୁ ସେହି ପରିହାସକାରୀଙ୍କ
(ଚକ୍ରାନ୍ତ)ଠାରୁ ଦୂରସ୍ଥିତ ରଖୁଛୁ;

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿١٦﴾

୯୭. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ
ଉପାସ୍ୟ ଭିତ୍ତ କରୁଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ
(ଏହାର ପରିଣାମ) ଜାଣିପାରିବେ ।

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

୯୮. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା
କିଛି କହୁଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମର ହୃଦୟ ସଙ୍କୁଚିତ ହେଉଅଛି ।

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٨﴾

୯୯. ସୁତରାଂ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୂର୍ବକ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ରୁଣ ଗାନକର ଓ (ତାହାଙ୍କର) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ।

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥାଅ ।

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ (١٦)

ଅଲ-ନହଲ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଟିଶ ଲେଖନ ୧୨୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୬୫ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (ହେ ଅବଦାନକାରୀମାନେ !) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଦେଶ ଆଗତହୁଏ; ତେଣୁ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନେ ସିକ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯାହା କିଛି ଜହ୍ନୁଛନ୍ତି ସେ ଚାହିଁଛନ୍ତି ।

أَنَّىٰ أَمْرَ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ②

୩. ସେ ନିଜ ଭଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିଜକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ (ତାହାଙ୍କ) ବାଣୀ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି, (ଏବଂ) ଗୁମ୍ଫାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି) "ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଅ ଯେ ଆମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତେଣୁ ଆମକୁ ହିଁ ଭଜନକର ।"

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ③

୪. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସତ୍ୟ (ଓ ତତ୍ତ୍ୱ) ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କ ସିକ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଠାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ④

୫. ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏକ ତୁଳ୍ଲ ଶୁକ୍ଳବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେ (ନିଜକୁ ଏତେ ବଡ଼ ମନେ କରେ ଯେ ଆମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ କଳହକାରୀ ହୋଇଯାଏ ।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُفْلَةٍ ۖ وَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ⑤

୬. ଏବଂ ସେ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀକୁ ଏପରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ତୁମେମାନଙ୍କ ସକାଶ ଉପ ସାମଗ୍ରୀ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପକାର ରହିଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୋଂସର କିଛି ଅଂଶ ଭକ୍ଷଣ କର ।

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْعَافٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑥

୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଚରାଇ (ଗୃହାଭିମୁଖୀ) ଫେରାଇ ଆଣ ଓ ଏହିପରି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସ୍ଥଳାତରେ) ଚରାଇବା ପାଇଁ (ସ୍ଥଳସ୍ଥରେ) ଛାଡ଼ିଦିଅ ସେତେବେଳେ ସେଥିରେ (ତୁମେମାନଙ୍କ ସକାଶ) ଏକ ପ୍ରକାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ (ତଥା ଗୌରବ)ର ସାମଗ୍ରୀ ରହିଥାଏ ।

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ يُرْمَوْنَ وَحِينَ يُسْرَحُونَ ⑦

୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାର ବହନ କରି ସେହି (ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ) ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯା'ନ୍ତି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ଅବହେଳାରେ ନେଇ ପାରୁ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ବେଚ୍ଛାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَنَحْمِلُ أُنْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا يَلُغِيهِ إِلَّا بَشَقِ
الْأَنفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّوُفٌ رَّحِيمٌ

୯. ଏବଂ ସେ ଘୋଡ଼ା, ଖଜର ଓ ଗଧମାନଙ୍କୁ (ମଧ୍ୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ଆରୋହଣ ତଥା ଶୋଭା ବର୍ଦ୍ଧନ ସକାଶେ (ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି); ଏବଂ ସେ (ତୁମମାନଙ୍କ ଆରୋହଣ ସକାଶେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟରେ ଯାନବାହନ ା ମଧ୍ୟ) ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ଯାହା ତୁମେମାନେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଜାଣନାହିଁ ।

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحِجَابِ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً يُحَنَّقُونَ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ④

୧୦. ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କୁ) ଧର୍ମର ସରଳ ପଥ ଦେଖାଇବା ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦାୟିତ୍ବ ଅଟେ ଏବଂ (ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏଥିଯୋଗୁଁ ଯେ) ତନ୍ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବକ୍ତ୍ର (ପଥ) ରହିଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତେ ।

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ
إِنَّهُ لَهْدَّكُمْ أَجْمَعِينَ ⑤

୧୧. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମେଘରୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି; ତହିଁରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପିଇବା ପାଇଁ (ଜଳ) ଅଛି ଓ ସେଥିରୁ ବୃକ୍ଷଜାତୀ (ସୃଷ୍ଟି)ହୁଏ ଯହିଁରେ ତୁମେମାନେ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଚରାଅ ।

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ
وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ⑥

୧୨. ସେ ଏହାଦ୍ବାରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶସ୍ୟ, ଜଂହୁର୍, ଖଜୁରି ଓ ଅନ୍ୟ ତଥା (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ଜାତ କରାନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ଭାବିଚିନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ (ସ୍ବେଚ୍ଛା) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَالْأَعْنَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ⑦

୧୩. ଏବଂ ସେ ରାତି ଓ ଦିନକୁ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶାନୁସାରେ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହ ଓ) ନକ୍ଷତ୍ରମାନ ମଧ୍ୟ (ତୁମମାନଙ୍କ) ସେବାରେ ରତ ଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنَّجُومَ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑧

୧. ଏଠାରେ ପରିସାର ଭାବରେ ରେକରାନ୍ତି, ପାଣିଜହାଜ, ଉଡ଼ାଜହାଜ ଓ ମୋଟର ଆଦି ଯାନ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ।

୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବସ୍ତୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗେ) ତହିଁରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାସ୍ତବିକ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

୧୫. ଏବଂ ସେ ସମୁଦ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ (ତୁମମାନଙ୍କ) ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତହିଁରୁ (ମୋଛୁର) ସଦ୍ୟ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କର, ଏବଂ ତହିଁରୁ ଅଳଙ୍କାର (ସାମଗ୍ରୀମାନ) ସଂଗ୍ରହ କର ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପରିଧାନ କର; ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାଧୀନେ ଜଳଯାନ ସ୍ୱତ୍ତିକ ଜଳ ବିଦ୍ୟାର୍ଥ କରି (ଦୂରବେଗରେ) ଗତି କରୁଥିବାର ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେମାନେ ଜଳଯାତ୍ରା କରିପାରିବ ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅନୁଗ୍ରହ (ମଧ୍ୟ) ସନ୍ଧାନ କରିବ ଏବଂ (ତାଙ୍କର) କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିବ ।

୧୬. ଏବଂ ସେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ପର୍ବତ ଛାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିପାରିବ ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନେକ ନଦୀ (ସ୍ରବହିତ କରାଇଛନ୍ତି) ଓ ଅନେକ (ଛୋଟ) ପଥ (ସୃଷ୍ଟି) କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ (ନିଜର ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହଜରେ) ପଥ ପାଇପାରିବ ।

୧୭. ଏବଂ (ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ସେ) ଅନ୍ୟ ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ (ଛାପନ କରିଛନ୍ତି) ଏବଂ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସଠିକ୍ ପଥ ପାଇ ପାରନ୍ତି ।

୧୮. ତେବେ (କହ), “ଯେ ସୃଷ୍ଟିକରେ କ’ଣ ସେ ତାହା ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ ଯେ (କିଛି) ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ ? କ’ଣ ତଥାପି ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?”

୧୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାକୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ (କଦାପି) ଗଣନା କରିପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୦. ତୁମେମାନେ ଯାହାକିଛି ଗୋପନ କର ଓ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶ କର ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

୨୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକନ୍ତି ସେମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلًّا مِنْهُ لَمَّا طَرَيْنَا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلْكَ مَوَازٍ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

وَالَّتِي فِي الْأَرْضِ رَوَاسٍ أَنْ تَبِيدَ بِكُمْ وَانْهَارًا
وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

وَعَلَيْتِ وَبِالْجَمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذْكُرُونَ ﴿١٨﴾

وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُنْجُونَ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ସେମାନେ (ସମସ୍ତେ) ମୃତ, ଜୀବିତ ନୁହନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହା ମଧ୍ୟ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କେବେ ଉଦ୍ଧୃତ ହେବେ ।

بِأَمْوَاتٍ غَيْرِ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

ଭୂ:୩

୨୩. (ସୁଦୂର) ଉଲ୍ଲାସରେ ମନେରଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ସତ୍ୟକୁ) ଜାଣେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ ।

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏହା ନିଶ୍ଚୟେହ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଗୋପନ କରନ୍ତି ଓ ଯାହା କିଛି ସ୍ୱକାଶ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ (ସେ ବିଷୟ) ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُغِيبُ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା (ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା କିପରି (ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ) ଅଟେ ? ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ ନୁହେଁ ବରଂ) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର କାହାଣୀ ଅଟେ ।”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالَوَا سَاطِرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

୨୬. (ପରିଶ୍ରମ ସ୍ୱରୂପ) ସେମାନେ କଥାମତ ଦିନ ନିକର ବୋଝ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବହନ କରିବେ ତଥା ସେହି ନିର୍ବୋଧମାନଙ୍କ ବୋଝ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି; ମନେରଖ ! ସେମାନେ ଯେଉଁ ବୋଝ ବହନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ وَمَنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ يَغْبِرْ عَلَيْهِمُ الْإِسَاءُ مَا يَزِيدُونَ ﴿٢٦﴾

ଭୂ:୪

୨୭. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ସେମାନେ ମେଧ୍ୟ ଚକ୍ରାନ୍ତ ରସୁଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ସମୂଳେ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛାତ ନିପତିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଶାସ୍ତି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା ତାହା ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَالَى اللَّهُ بُنْيَانُهُمْ قَوْمٌ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوَقِهِمْ وَأَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. ତା’ପରେ କଥାମତ ଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିବେ ଓ କହିବେ, “ଆମର ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ କାହାରି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ତୁମେମାନେ (ଆମର ରସୁଲମାନଙ୍କର) ଶତ୍ରୁତା (ଓ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ) କରୁଥିଲ ?” ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବ ସେମାନେ

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا

(ସେତେବେଳେ) କହିବେ, “ଆଜି ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପମାନ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା (ଉପସ୍ଥିତ) ହେବ ।”

୨୯. ଯେଉଁ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରି କହିବେ, “ଆମେମାନେ କୌଣସି କୁକର୍ମ କରୁ ନ ଥିଲୁ;” (ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) “ଏପରି ଦୁହେଁ; ବରଂ (ପକ୍ଷାନ୍ତରେ) ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଥିଲ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।”

୩୦. ସୂତରାଂ ତୁମେମାନେ ନରକର ଦ୍ୱାରମାନ ଦେଇ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କର, କାରଣ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କର ବାସ ସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୩୧. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଣୀ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହା କିପରି (ଗୌରବମୟ) ଅଟେ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “(ବାସ୍ତବିକ ଏହା) ଅତି ଉତ୍ତମ;” ଯେଉଁମାନେ ସତକର୍ମ (ର ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ) କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହକାଳରେ କଲ୍ୟାଣ ରହିଅଛି, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ପରକାଳର ବାସସ୍ଥାନ ଆହୁରି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ବାସ୍ତବରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।

୩୨. ସେମାନେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେଠାରୁ ତାହା ମିଳିବ, (ମନେରଖ) ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥା’ନ୍ତି ।

୩୩. ଯେଉଁ (ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତା)ମାନେ ଶୁଦ୍ଧପୁତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେବଦୂତମାନେ ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି, “ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ; ତୁମେମାନେ ନିଜ (ସର୍ବ) କର୍ମର ବିନିମୟରେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କର ।”

୩୪. ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ଏହା ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଦେବଦୂତମାନେ (ଶାନ୍ତି ସହିତ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁ ବା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ

الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٩﴾

الَّذِينَ تَوْفَّيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَائِلِينَ أَنْفُسِهِمْ فَالْقَوْمَ
الَّذِينَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

وَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فُلَيْسَ مَوْئِلُ
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣١﴾

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرُونَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿٣٣﴾

الَّذِينَ تَوْفَّيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ مَلَكِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ

(ନିଷ୍ପତ୍ତିମୁକ୍ତ) ଆଦେଶ ଆସୁ ? ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନ ଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ (ନିଜେ) ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

୩୫. ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ (ପାପ) କାର୍ଯ୍ୟର (ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ) ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତିର ସମାପ୍ତ) ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିଥିଲା ଓ ବିନାଶ କରିଥିଲା ।

ଭୂ:୫

୩୬. ଏବଂ ମୁସ୍ତଫିକମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ଆମେମାନେ ବା ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା କରି ନ ଥା’ନ୍ତେ କି ତାହାଙ୍କ ବିନା ଆଦେଶରେ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଆମେମାନେ ଛିର କରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ;” ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ଏହିପରି କରିଥିଲେ; ତେବେ ରସୁଲମାନଙ୍କର (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ?

୩୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ (ଏହି ଆଦେଶ ସହିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି) ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ, “(ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକ ଘନକାରୀ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ;” ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏପରି (ଉତ୍ତମ ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ କରାଇଥିଲେ ଓ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କେତେକ ଏପରି ହେଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିନାଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ପୃଥକରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଦେଖ ଯେ (ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆଚାର ଶୁଦ୍ଧି କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

୩୮. (ହେ ରସୁଲ !) ଯଦି ତୁମେ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବାର ପ୍ରବଳ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରୁଥାଅ, ତେବେ (ମନେରଖ) ଯେଉଁମାନେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଶୁଣି) ବିପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ କଦାପି ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

أَمْرًا بِكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٥﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنَ الْقَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَيُزَوَّدُونَ فِي الْأَرْضِ فَاَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٩﴾

୧. ଅୟତ ଅନୁର୍ଗତ ‘ଗଲୁଡ’ ଅର୍ଥ : (କ) ଦୁରାଚାରୀ; (ଖ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ବିତ୍ୟୁତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

୩୯. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମରେ ଦୁଇତାର ସହ ଶପଥ କରିନ୍ତି ଯେ ଯିଏ ମୁତୟଲାଭ କରିଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ (ପୁନର୍ବାର କଦାପି) ଜୀବିତ କରିବେ ନାହିଁ; (କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ) ଏପରି ନୁହେଁ, ଏହା (ଏପରି ଏକ) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଟେ ଯାହା (ପୁରଣ) କରିବାକୁ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ବାୟା ଅଟନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହି ବାସ୍ତବତାକୁ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ—

୪୦. ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏଥି ସକାଶେ ଜାକିତ କରିବେ ଯେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବତାକୁ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନେ (ଆଜି) ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିପାରିବେ ।

୪୧. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜୋଶାସି ବିକ୍ଷୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କେବଳ କହିଥାଉ, “ହୋଇଯାଅ” ଏବଂ ତାହା ହୋଇଯାଏ ।

ଭୂ:୨

୪୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଗ୍ରାସିତ ହେବା ପରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିକରତ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ଏବଂ ପରକାଳର ପୁରସ୍କାର ଆହୁରି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ; ହାୟ ! ଏ (ଅବସ୍ଥା)କାରୀମାନେ ଏହାକୁ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ କି !

୪୩. ଯେଉଁମାନେ (ଅତ୍ୟାଗ୍ରାସିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଧର୍ମରେ) ଅଟଳ ରହିଛନ୍ତି ଓ (ସର୍ବଦା) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିଛନ୍ତି ।

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ମେଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ହିଁ ରଫୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଓ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ (ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏହା ଜାଣ ନାହିଁ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଖାନ ରଖନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିକ୍ଷୟରେ) ପ୍ରଶ୍ନ କର ତାହାହେଲେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେବ);

୪୫. (ଆମେ ଆମର ରଫୁଲମାନଙ୍କୁ ପୁଷ୍ପ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ (ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ); ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି (ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ

وَأَقْسُوا بِاللهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللهُ مَنْ
يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٤١﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤٢﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَيِّنَنَّ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً لَهُمْ وَلَآجِرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُوا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

ମାନବ ସମାଜକୁ (ଅଲ୍ଲୁଖିକ ଆଦେଶ) ଯାହା (ହୁମ ମାଧ୍ୟମରେ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ, ଏବଂ ତାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) ଚିନ୍ତା କରିବେ ।

୪୬. ତେବେ କ'ଣ ଯେଉଁମାନେ (ହୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ହାନି ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲୁଖି ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜ) ଦେଶରେ ଲାସ୍ତର (ଓ ଅପମାନିତ) କରିବେ ନାହିଁ ବା ସେହି ଶାସ୍ତି ଯୋହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମାନ୍ତର ଦିଆ ଯାଇଅଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସ୍ପତାରେ ଆସିବ ନାହିଁ ।

୪୭. ଅଥବା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରା କାଳରେ ବିନାଶ କରିବେ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଖିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କଦାପି) ପକ୍ଷ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୪୮. ଅଥବା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରମଶଃ କ୍ଷୟ କରି ଧୂଂସ କରିବେ ନାହିଁ ? କାରଣ ହୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୪୯. ତେବେ କ'ଣ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାସ୍ତିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଲ୍ଲୁଖିକ ସମାପରେ (ନମ୍ରତା ସହକାରରେ) ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲୁଖି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଛାୟା ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଛାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ' କରୁଅଛି; (ଅତଏବ ଏହିପ୍ରକାର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଛାୟାର ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବ) ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାସ୍ତିତ ହେବେ ।

୫୦. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯେଉଁସବୁ ସାଖୀ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି ତଥା ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲୁଖିକ ସମାପରେ ନତମସ୍ତକ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଅହଙ୍ଗାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୧. ସେମାନେ ନିଜର ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଆଦେଶ କରାଯାଏ ତାହାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ।

لِّلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا الشَّيْءَ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٧﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ مَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٨﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَكَّرُونَ ۚ ظِلُّهُ لَمْ يَبْغِزْ شَيْئًا مِّنْ شَيْءٍ يَتَفَكَّرُونَ ۚ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُبْحَ اللَّهِ وَهُمُ دُجُرُونَ ﴿٥٠﴾

وَاللَّهُ يَسْمُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ ذَاتَةٍ وَالنَّسَكَةِ وَهُمْ لَا يُنْكَرُونَ ﴿٥١﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٢﴾

୧. ଏଠାରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁଠି ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ଅନୁସରଣ ଛାୟାର ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି ଘଟୁଥାଏ, ଏପରିକି ସମୟ କ୍ରମେ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ହୋଇଯାଏ, ସେହିପରି ଅବସ୍ଥା ମନୁଷ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଯଶ ଓ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସବୁ ଥିବା ପାଇଁ ନିଷେଷ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଛାୟା କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବ, ଯାହା ଫଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାସ୍ତିତ ହେବେ ।

ଭୂ:୭

୫୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସବୁବେଳେ ଏହା କର୍ହକ୍ଷତ୍ରି, “ତୁମେମାନେ ଦୁଇଗୋଟି ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ, ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର (ଉପାସ୍ୟ); ସୁତରାଂ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟକର।”

୫୩. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ଓ ସେ ହିଁ ସର୍ବଦା ଧର୍ମର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ; ତେବେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ନିଜର ସଂରକ୍ଷକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?

୫୪. ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଆଶୀର୍ବାଦ ରହିଅଛି, ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେତେ ତୁମେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅଭାବ ଓ ଦୁଃଖ ନିପତିତ ହୁଏ ତେବେ (ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ) ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ (ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ) ଗୁହାରି କର ।

୫୫. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେହି ଦୁଃଖ ଦୂର କରିଦିଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତତ୍ତ୍ୱଶାତ୍ (ଅନ୍ୟକୁ) ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ) ଛିଡା କରିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ।

୫୬. ଫଳରେ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବନ କରିଥାଉ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରିଥାଆନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ (ଓ ସାମୟିକ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ) ଦୁଃଖ ଭୋଗ କର, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ (ଏହାର ପରିଣାମ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ) ଶୀଘ୍ର ଅବଗତ ହେବ ।

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ସ୍ତବନ କରିଅଛୁ ତହିଁରୁ ଏକ ଅଂଶ ସେମାନେ (ନିଜର) ସେହି ତଥାକଥୂତ ଉପାସ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସକଳେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦିଅନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ବାସ୍ତବତା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଷ୍ଟାନ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରାଶ, ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି ମିଥ୍ୟା ନିଜେ ରଚନା କରୁଅଛ ସେ ବିଷୟରେ (ଦିନେ) ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ କୈଫିୟତ୍ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୫୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିବାର କହୁଛନ୍ତି; (ମନେରଖ) ସେ (ଏ ବିଷୟରେ) ପବିତ୍ର; ଏବଂ ମୋଜା କଥା ହେଉଛି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତାହା ହିଁ ମିଳିବ ଯାହା ସେମାନେ ଗୁହୁକ୍ଷତ୍ରି ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥୁ ସନ୍ତାନ) ।

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُوا الْهَيْثُ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ
وَاحِدٌ فَإِنِّي أَنَا رَبُّهُمْ ①

وَلَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الْيَزِينُ وَاصِبًا
أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ②

وَمَا يَكُم مِّنْ نِّعَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَتَّكُمُ الضُّرُّ
فَأِلَيْهِ تَجْرَوْنَ ③

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرِزْقِهِمْ
يُشْكِرُونَ ④

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَسْعَوْا تَسْعَى تَعْلَمُونَ ⑤

وَيَجْعَلُونَ لَنَا لَآئِعُونَ نَصِيبًا مِّمَّا زَرَ قَهُمْ
ثَالِغٌ لِّتَسْلُكِنَا عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ⑥

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ⑦

୪୯. ଏବଂ (ସେବାନୁକୂଳ) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ କନ୍ୟା (କନ୍ୟା) ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ତାହାର ମୁଖମଣ୍ଡଳ କଳା ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୁଏ ।

୬୦. (ଏବଂ) ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତାହାକୁ ସମ୍ଭାବନା ଦିଆଯାଇ ଥାଏ ତାହାକୁ ଅଶୁଭ ମନେକରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖେ; (ଏବଂ) ଚିନ୍ତା କରେ ଯେ ସେ ଏପରି ଲାଜୁନା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାକୁ (ଜୀବିତ) ରଖିବ କି ମାଟିରେ ପୋତି ପକାଇବ; (ମନେରଖ) ସେମାନେ ଯାହାକି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

୬୧. ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମନ୍ଦ ସହିତ ଭୁଲ୍‌ନାମ ଅଥଚ ଅଲୁଖିଆର ଗୁଣ (ଓ ଗାରିମା) ମହାନ୍ ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୧୮:

୬୨. ଏବଂ ଯଦି ଅଲୁଖିଆ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ପାଇଁ (ଦୂରତ) ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରନ୍ତେ (ଓ ଅନୁରାଗ କରିବାପାଇଁ ଅବସର ନ ଦିଅନ୍ତେ) ତେବେ ସେ ଏଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀକୁ (ଜୀବିତ) ଛାଡ଼ନ୍ତେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ନିଜକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ) ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଅନ୍ତି; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ (ଶାନ୍ତି) ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛକୁ ବା ଆଗକୁ ଯାଇ (ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରି) ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୬୩. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲୁଖିଆ ପାଇଁ ସେ ବସ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯାହା ସେମାନେ (ନିଜ ପାଇଁ) ଅପସନ୍ଦ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜିହ୍ୱା (ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସର ସହିତ) ମିଥ୍ୟା କହେ ଯେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ; (କିନ୍ତୁ) ଏହା ନିଶ୍ଚୟେନ୍ଦ୍ର ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ରହିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ତହୁଣ୍ଡ) ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ।

୬୪. ଅଲୁଖିଆର ରାଶି, ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଜାତିପାଇଁ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର (କୁ)କର୍ମକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଲା; ସୂଚନା ସେ ଆଜି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିପାତ୍ର ହୋଇଅଛି (ଏବଂ) ସେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ରହିଅଛି ।

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٩﴾

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُنْكِدُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمِثْلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَ لَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٦٢﴾

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ السَّبَّابُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٣﴾

تَا اللَّهُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَوُتِنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

୧୪. ଏବଂ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ଏଥି ସକଳେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ବିବାଦ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ) ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁଷ୍ଟ କରିଦେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସତ୍ତ୍ୱ ଓ କରୁଣା ର ଆଧାର ଅଟେ ।

୧୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତହାରା ଭୃଶ୍ମଷ୍ଟ୍ର ତାହା ମୃତ ହେବା ପରେ (ପୁନର୍ବାର) ଜୀବିତ କରିଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ (ସତ୍ୟ କଥାକୁ) ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି (ଓ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି) ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଏକ (ମୋହର) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

ଭୂ: ୯

୧୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ମଧ୍ୟ) ଶିକାରା କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ରହିଅଛି; (କିନ୍ତୁ) ତୁମେମାନେ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି (ମେଳ ଆଦି ଭରି ହୋଇ) ରହିଅଛି ଏଥିରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋବର ଓ ରଜ ମଧ୍ୟରୁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାନ କରିବା ସକାଶେ ବିଶୁଦ୍ଧ ତୁଷୁର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଉ ଯାହା ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତୃପ୍ତିକର ଓ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ।

୧୮. ଏବଂ ଖଜୁରି ଫଳ ଓ ଅମ୍ବୁରରୁ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱରା ତଥା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଅ; ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ଏକ (ମୋହର) ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୧୯. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହୁମାଛିକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, “ତୁ ପର୍ବତ ଓ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କରେ, ତଥା (ଅମ୍ବୁର ଆଦି ଲତା ସକଳେ) ସେ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଗାଡ଼ି ତିଆରି କରନ୍ତି ତହିଁରେ ନିଜର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର ।”

୨୦. “ତା’ପରେ ସତ୍ୟେକ (ପ୍ରକାର)ଫଳରୁ କିଛି ଖା ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥକୁ ଅନୁସରଣରେ ଅନୁସରଣ କର;” ଏ (ମହୁମାଛି)ମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରୁ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଏକ ପାନାୟ ନିର୍ଗତ^୧ ହୁଏ; ତହିଁରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆରୋଗ୍ୟ (କାରକ ଶୁଣ) ରହିଅଛି; ଯେଉଁମାନେ ବୁଝି ବିଗୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବାସ୍ତବରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମହୁ ଯାହା ଅନେକ ବ୍ୟୟର ମହୋଷ୍ଟୁ ।

وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا يُبَيِّنَ لِمَنِ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَا بِهٖ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٥﴾

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّظْهِرُكُمْ بِهَا بِطُونَهُ مِنْ بَيْنِ ذُرِّيَّتٍ وَدَّمَ بَيْنَهُمَا خَالَصًا سَابِقًا لِلشَّرِيبِ ﴿١٦﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَوًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٨﴾

فَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ تَأْكُلُ ۖ فَمَا لَبَلَكَ مِنْ دَلَالِهِ يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّكَثِيرٍ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾

୭୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜୀବନର ନିକୃଷ୍ଟତମ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଏ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନବଦ୍ଧ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇଯା'ନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ତତ୍ତ୍ୱ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُزَكِّهِ إِلَى
الْذِّلِّ الْحَرِّ لَكِنْ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ
قَدِيرٌ ٧١

ସ୍ୱ: ୧୦

୭୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବିକାରେ ସମୃଦ୍ଧି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ନିଜ ଦେଶରେ ଥିବା ଜୀବିକାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅଧିକାର କରିଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ଅଟନ୍ତି) ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ସମାନ (ଅଂଶଦାର) ହୋଇଯିବେ; ତେବେ କ'ଣ (ଏହି ବାସ୍ତବତାକୁ ଜାଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ?

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فَضَّلُوا بَرَأَوْا رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ٧٢

୭୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶ ପତ୍ନୀ ରଚିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶ ପୁତ୍ର ଓ ପୋତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ (ପ୍ରକାର) ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁରୁ ଜୀବିକା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଛନ୍ତି; କ'ଣ ତେବେ (ମଧ୍ୟ) ଏକ କ୍ଷୟଶୀଳ ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସେମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ ?

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ٧٣

୭୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଏପରି ସରାବ ଉପାସନା କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେବାପାଇଁ କୌଣସି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ତାହା ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ لَهُمْ شَيْئًا
مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ٧٤

୭୫. ସୁତରାଂ (ହେ ମୁସ୍ତଫିକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମନଗଢ଼ା କଥା କୁହ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ (ସବୁକିଛି) ଜାଣନ୍ତି ଓ ତୁମେମାନେ (ମୋତେ) ଜାଣ ନାହିଁ ।

فَلَا تَصْرِيحُوا لِلَّهِ الْإِمْتَالِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ٧٥

୧. ତୁମମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଏକାକି ପିତାମାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମାନବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ମଧ୍ୟରେ ସାଦୃଶ୍ୟ ରହିଛି ।

୭୭. ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ କ୍ଷାତଦାସ (ତଥା) ଯାହାର କୌଣସି ବିଷୟରେ (ମଧ୍ୟ) ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ଯାହାକୁ ଆମେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ନିଜ ସମାପରୁ ଉତ୍ତମ ଜାବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ସେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋପନରେ ଓ ସ୍ୱକାଶ୍ୟରେ (ମଧ୍ୟ ଆମ ପକ୍ଷରେ) ବ୍ୟୟ କରେ; କ'ଣ ସେ ଉଭୟ (ସ୍ୱକାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ) ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? (ଜବାବ ଦୁହେଁ) ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଲୋକ) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୭୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ (ଅନ୍ୟ) ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅବସ୍ଥା (ମଧ୍ୟ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୂଳ ଓ ଯାହାର କୌଣସି ବିଷୟରେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ନିଜ ମାଲିକ ଉପରେ ଏକ (ଅନାବଶ୍ୟକ) ବୋଝ ଅଟେ; ତାହାକୁ (ତାହାର ମାଲିକ) ଯେଉଁଠାକୁ ପଠାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି କଲ୍ୟାଣ (ଉପାର୍ଜନ କରି) ଆଣେ ନାହିଁ; ତେବେ କ'ଣ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ସମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥାଏ ଓ ସ୍ୱୟଂ ସରଳ ପଥରେ (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଥାଏ ?

ଭୂ: ୧୧

୭୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଠାରେ ରହିଅଛି, ଏବଂ ଏହି (ଅଜ୍ଞାକୃତ) ସମୟ (ର ଆରମ୍ଭ) ତ ଏହିପରି ଅଟେ ଯେପରି ଆଖିର ପଲକ ପଡ଼ିବା, ବରଂ ଏହା (ତା'ଠାରୁ ମଧ୍ୟ) ନିକଟତର (ସମୟରେ ଘଟିବ); ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସବୁକିଛି କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୭୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମାତୃଗର୍ଭରୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ ଯେ (ସେତେବେଳେ) ତୁମମାନେ କିଛି ଜାଣି ନ ଥିଲ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କର୍ଷ, ଚକ୍ଷୁ ଓ ହୃଦୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିବ ।

୮୦. କ'ଣ ସେମାନେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିଧାନ) ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ . ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି (ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବା ଓ ଝାମ୍ପ ଦେବାକୁ) ଅଟକାଇ ରଖୁ ନାହାନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ
وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُبْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زُجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ
عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ
بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
يُحْيِي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٠﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أُمُورُ السَّاعَةِ
إِلَّا كُلُّنَا بَصِيرٌ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٨١﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٨٢﴾

أَلَمْ يَرْوُوا إِلَى الظَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا
يُسْكِنُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٣﴾

୮୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କର ଗୃହକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଚମତାରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଯାହା ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହଲୁକା ବୋଧହୁଏ ଓ ଅବସ୍ଥାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଓ ସ୍ଥୂଳ ପଶମରୁ ତଥା ଲୋମରୁ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ସ୍ଥାୟୀ ଓ ଅସ୍ଥାୟୀ ସାମଗ୍ରୀମାନ ତିଆରି କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ।

୮୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା କିଛି ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଛାୟାପ୍ରଦ ବସ୍ତୁ (ପୃଷ୍ଠ) କରିଛନ୍ତି ଫେଳରେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ରାମ କରିପାରିବ) ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାପରୁ ଗଣ୍ଡା କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପୋଷାକ ତଥା ଯୁବରୁ ଗଣ୍ଡା କରିବା ପାଇଁ ସାଞ୍ଜୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି; ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର କୃପା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମେମାନେ ତୋହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବ ।

୮୩. ଅତଏବ ଯଦି ସେମାନେ (ଏବେ ବି) ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ (ଏଥୁଯୋଗୁ ହେ ନବି ! ତୁମ ପ୍ରତି ଦୋଷରୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ କାରଣ) କେବଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ (ବାର୍ତ୍ତା) ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ତୁମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୮୪. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପା ବିଷୟରେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତ ଅଧିକାଂଶ କୃତଦ୍ୱ ଅଟନ୍ତି ।

ରୁ: ୧୨

୮୫. ଏବଂ ସେହି ଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁ ଦିନ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ସାକ୍ଷୀ ଛିନି କରାଇବୁ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ଆପରି କରିବାକୁ) ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆପରିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୮୬. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାତ୍ମରାମାନେ ଏହି (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ) ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ହ୍ରାସ କରାଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارُهَا أَثْنَااَ وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٥١﴾

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خَلْقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيَّكُمُ الْحَرَّ وَ سَرَابِيلَ تَقِيَّكُمُ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٥٣﴾

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٥٤﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُذَنِّقُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٥﴾

وَإِذَا رَأٰ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٥٦﴾

୧. ଏଠାରେ କେବଳ ଉକ୍ତାପ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଆଉ ବାକି-ଶେକା ଅନୁସାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଅର୍ଥ, ଅଲ୍ଲାଃ ଏପରି ବସ୍ତୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଉଚ୍ଚତମ ଉତ୍ତାପ ଓ ଶୀତଳତା ରକ୍ଷା କରେ ।

୮୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସରିକମାନେ ନିଜର (ତଥାକଥିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନେ ଆମମାନଙ୍କର (ସ୍ୱରଚିତ) ଉପାସ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲୁଥିଲୁ,” ତା’ପରେ ସେ (ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ତୁମେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟ ।”

୮୮. ଏବଂ (ଏହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି) ସେ (ଅନ୍ୟାୟରାମାନେ) ସେଦିନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ (ନିଜେ) ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରୁ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେଦିନ (ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମୃତିପତର) ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଯିବ ।

୮୯. ଯେଉଁମାନେ (ନିଜେ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଓ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଠାରୁ ବଢ଼ି ଆଉ ଏକ ଶାସ୍ତି ଦେବୁ, କାରଣ ସେମାନେ (ସର୍ବଦା) ବିଶ୍ୱାସୀନା କରୁଥିଲେ;

୯୦. ଏବଂ (ସେହି ଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଛିଡ଼ା କରାଇବୁ, ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ ! ତୁମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଆଣିବୁ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସକାଶ ଓ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ତଥା (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) କୃପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସକାଶେ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାପ୍ତର ଦେବା ସକାଶେ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

ରୁ: ୧୩

୯୧. ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ତଥା (ଅନ୍ୟର) ହିତ ସାଧନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆତ୍ମୀୟ ପ୍ରଜନମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ) କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ନିର୍ଲଜ୍ଜତା ଓ ଅଶୋଭନୀୟ ବିଷୟ ତଥା ବିଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଏଥି ନିମନ୍ତେ) ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରିବ ।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ ۖ قَالُوا لِلَّهِ إِلَهُهُمْ الْقَوْلُ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٧﴾

وَالْقَوْلَ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿٨٨﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَتَرَانَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ ﴿٩٠﴾ بَيِّنَاتٍ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٢﴾

୧. ଏଠାରେ କେବଳ ‘ଶୋରା’ ଅର୍ଥୁମ’ ଶବ୍ଦବାଚ୍ୟ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେହେତୁ ପଢ଼ିବ କୋରାଳରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କେହି ସମକକ୍ଷ ନାହିଁ, ତେଣୁ ବନ୍ଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଏଥରୁର ଶବ୍ଦ ଅଧିକ ନିଆଯାଇଛି ଯାହା କୋରାଳର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମକୁ ବୁଝାଇଛି ।

୯୨. ଏବଂ ଯେବେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ସହିତ କୌଣସି ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥାଅ ତେବେ ସେହି ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ପାଳନ କର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜର ଜାମିନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ଦୃଢ଼ ଶପଥ କରିବା ପରେ ତାହାକୁ ଭଙ୍ଗ କର ନାହିଁ; ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾

୯୩. ଏବଂ ସେହି ନୀତି ସବୁଟା ହୁଅ ନାହିଁ ଯେ ନିଜେ କାଟିଥିବା ସୂତାକୁ ତାହା ଟାଣି ହେବା ପରେ ଛିଣ୍ଡାଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଦିଏ; ଏବଂ (ଏହିପରି ଭାବରେ). କାଟି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ ଏହି ଭାବରେ, ତୁମେମାନେ ପ୍ରତାରଣା-ପୂର୍ବକ ନିଜର ଶପଥକୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭାବ ବିଚାର କରିବର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ; ତଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି କିମ୍ବା ମତ ଦିନ ସେ ସବୁକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَقَصَّتْ عَنْهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْتُمْ تَنْتَحِدُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلَ بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُذُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

୯୪. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତେ ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରି ଦେଇଥାଆନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ (ସେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ) ଯେ (ପଥକ୍ରମ ହେବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ତାହାକୁ ପଥକ୍ରମ କରାନ୍ତି ଏବଂ ଯେ (ସତ୍ତାପଥଗାମୀ ହେବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ତାହାକୁ ସତ୍ତାପଥଗାମୀ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (କିମ୍ବା ମତ ଦିନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْتَلْقَىٰ عَمَّا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

୯୫. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶପଥକୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତାରଣାର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ନଚେତ୍ (ତୁମମାନଙ୍କ) ପାଇଁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ପରେ (ପୁନର୍ବାର) ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁପରିଶାମ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ତୁମେମାନେ (ଏହିପରି ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ଶାସ୍ତି (ଅବତାର) ହେବ ।

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَرِلَ فَتَمُ
بَعْدَ بُرُودِهَا وَتَذُوقُوا سُوءَ بَسَاصٍ دُمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَلكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଯିବ ।

୯୬. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଜ୍ଞାନର ବଦଳରେ ତୁଜ୍ଞ ମୂଲ୍ୟ (ବିଶିଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ) ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଥାଏ, ତେବେ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ଯାହା ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶ (ତା'ଠାରୁ) ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

୯୭. ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଶେଷ ହୋଇଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

୯୮. ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ, ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ଏକ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଦାନ କରିବୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ଦେବୁ ।

୯୯. ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କର ସେତେବେଳେ ବହିଷ୍କୃତ ସଇତାନ ଠାରୁ (ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ) ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶରଣ ଉଠିଯା ।

୧୦୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର କୌଣସି ଆଧିପତ୍ୟ ନାହିଁ ।

୧୦୧. ଯେଉଁମାନେ ତା' ସହିତ ବନ୍ଧୁତା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତା'ଯୋଗୁଁ ସିକ୍ କରିଥା'ନ୍ତି, କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର ଆଧିପତ୍ୟ ରହେ ।

ଭୁ: ୧୪

୧୦୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣିଥାଉ ଏବଂ (ଏଥିରେ କ'ଣ ସଦେହ ଅଛି ଯେ) ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ) ସେ ଉକ୍ତମନୁସାରେ ଜାଣନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତୁମେ ମିଥ୍ୟା ଗତନାକାରୀ;” (ବସ୍ତୁତଃ ତାହା ଏପରି) ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦୩. ତୁମେ (ସେହି ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏହାକୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସତ୍ୟ (ଓ ଚତୁ) ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ سُكَّانَ قُلُوبِهِمْ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑩

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑪

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑫

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ⑬

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ⑭

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ مُّشْرِكُونَ ⑮

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَدَلْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑯

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ

କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ସର୍ବଦା
ସୁସ୍ଥଚିତ୍ତ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଏହା ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ
ସକାଶେ ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଓ ସୁସମାଗୁର ଅଟେ ।

୧୦୪. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କାଣ୍ଡ ଯେ ସେମାନେ
କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଓହି ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାକୁ
ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଝିପାରୁ
ନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ସେମାନେ ସକେତ କରୁଛନ୍ତି
(ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଚ୍ଛିତ
ଦେଉଅଛି) ତାହାଙ୍କର ଭାଷା ଅଣ-ଆରବୀ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା
ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନର ଭାଷା ସୁସ୍ଥ ଆରବୀ ଭାଷା ଅଟେ ।

୧୦୫. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରାନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳତା ଶାନ୍ତି
(ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୦୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେହିମାନେ ହିଁ ମିଥ୍ୟା ଚରଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ
ହିଁ ପକ୍ଷୀ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

୧୦୭. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପରେ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି— (ଅବଶ୍ୟ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ
ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ) ବାଧ୍ୟ କରାଯାଏ,
ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ପରିତ୍ରପ୍ତ ଥାଏ—
ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ) ହୃଦୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ନିମନ୍ତେ
ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ରଖିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରକୋପ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାନ୍ତି (ନିୟତ)
ଅଛି ।

୧୦୮. ଏବଂ ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ
ପରକାଳ ଅପେକ୍ଷା ଇହକାଳକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଏବଂ
(ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ
ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦୯. ଏମାନେ ସେଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ଅବିଶ୍ୱାସ
ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ) ହୃଦୟ, କର୍ଣ୍ଣ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହ
ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି; ଏମାନେ ହିଁ (ପକ୍ଷୀ)
ଅମନୋଯୋଗୀ ।

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَدَىٰ وَبَشَّرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٤﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبُ وَهَذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيَهُمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٦﴾

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ
وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
صَدْرًا فَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٨﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَعَنَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ
أَبْصَارُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١١٠﴾

୧୧୦. ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୧୧୧. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ କି ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ ହେବାପରେ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି, ତା'ପରେ ଜେହାଦ କରିଛନ୍ତି ଓ (ନିଜ ଅଜ୍ଞାନତାରେ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିଛନ୍ତି, ବସ୍ତୁତଃ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହା ପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସର୍ବର ପାଳନପରେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେବେ ।

ରୁ: ୧୪

୧୧୨. (ଏହି ପୁରସ୍କାର ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେହିଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ) ଯେଉଁଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସ୍ୱାକ୍ଷରରେ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକି କରୁଥିବ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ତାହାର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୧୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏପରି) ଗୋଟିଏ ସହରର ଅବସ୍ଥା (ବିଷୟରେ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯହିଁରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା ଥିଲା ଓ ତାହା ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ପରିମାଣରେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ସାମଗ୍ରୀ ଆସୁଥିଲା; ତା'ପରେ ସେ ସହରର ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେଲେ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ (ମନ୍ଦ) କର୍ମ ହେତୁ କ୍ଷୁଧା ଓ ଭୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କରିଥିଲା ।

୧୧୪. ଏବଂ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଆମର) ଜଣେ ରସୁଲ ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବାବେଳେ (ଆମର) ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ।

୧୧୫. ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବୈଧ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ହୁଦ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଭକ୍ଷଣ କର, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥାଅ, ତେବେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କର ।

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْخِيَرَةِ هُمْ الْخَيْرُونَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا
ثُمَّ جَهِدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٢﴾

وَعَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيبَةً كَأَنَّ امْسَةً مُطْبِئَةً
يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنْعَمَ اللَّهُ فَادَّاهَا اللَّهُ لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
بِعَمَلِكُمْ إِنَّ كُنْتُمْ لَتَعْبُدُونَ ﴿١٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତରାୟ ମନ୍ତ୍ରା ନରର ।

୧୧୬. ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କେବଳ ମୁଚ୍ଛାଦିତ, ଉକ୍ତ ଓ ଶୁକର ମା'ସ ତଥା ଯେଉଁ (ସ୍ତ୍ରୀ) ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଅଲୁଣିତ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାମ ଉଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥାଏ ତାହାକୁ ଅଟେଇ କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କାମନାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ନ ହୋଇ କି ସାମାନ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ ନ କରି (ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ) ଖାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ (ମନେରଖ) ଅଲୁଣିତ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୧୭. ଏବଂ କିନ୍ତୁ ମିଥ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା ଯୋଗୁଁ ତୁମେମାନେ ରୋଗକୁ ବୋଧ ଓ ରୋଗକୁ ଅଟେଇ ବୋଲି କୁହ ନାହିଁ, ତୁମେମାନେ ଅଲୁଣିତ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀ ହୋଇଯିବ, ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁଣିତ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରନ୍ତି ସେମାନେ କେବେ ହେଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୮. (କହ ଜଗତ) ଏକ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଉପରୋଗ ମାତ୍ର, ଏବଂ (ଏପରି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଯୋଗୁଁ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଦ୍ୱାରାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

୧୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଇଚ୍ଛୁକ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସେ (ସମସ୍ତ) ବସ୍ତୁକୁ ଅଟେଇ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ (ଏହି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କୌଣସି) ଅନ୍ୟାୟ କରି ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ସେମାନେ (ଏହି ଆଦେଶ ଲଂଘନ କରି) ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ ।

୧୨୦. ତା'ପରେ (ମନେରଖ !) ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ତ୍ରା ବଶତଃ (କୌଣସି) କୁର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାପରେ ଅରୁଦାପ କରି (ନିଜକୁ) ସୁଧାରି ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହାପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ବପାଳନ କରିବା ପରେ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ସାବ୍ୟସ୍ତ) ହେବେ ।

ରୁ: ୧୬

୧୨୧. ବାହରରେ ଉଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ଅଲୁଣିତର ଅରୁଦାତ ଓ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମାପାଳନକାରୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ମୁସବିକ ନ ଥିଲେ ।

୧୨୨. (ସେ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲୁଣିତ) ଅରୁଦାତ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ଥିଲେ; ସେ (ଅଲୁଣିତ) ତାହାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ଓ ଏକ ସରଳ ମାର୍ଗ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ।

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَوَازِجِ
وَمَا أَهْلَ لَيْفِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا
حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ يَتَفَتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١٧﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يُظَلِمُونَ ﴿١٩﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّرُوءَ بِحِلَالَةٍ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢١﴾

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ إِجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

୧୨୩. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଇହକାଳରେ ସାମାନ୍ୟ ସ୍ତର କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ପରକାଳରେ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

୧୨୪. ସୁତରାଂ (ହେ ରସୁଲ !) ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦେଶ ସ୍ଥାନ କରିଅଛୁ ଯେ (ତୁମେ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାନକାରୀ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପଛା ଅନୁସରଣ କର, ଏବଂ (ହେ ମକ୍କାବାସୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅବଗତ ଅଛୁ ଯେ) ଦେ ମୁସବ୍ରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନ ଥିଲେ ।

୧୨୫. ସବତ (ଲଂଘନ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର) କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପଛା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ବିଭେଦ କରୁଥିଲେ କୟାମତ ଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ନିଷିଦ୍ଧ କରିବେ ।

୧୨୬. (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ୟାନ୍ତ ଓ ସର୍ବ ଉପଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ମତଭେଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଏପରି ଗାଢ଼ରେ ଯୁକ୍ତି-ତର୍କ କର ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଟେ; ବାସ୍ତବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତଥା ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୨୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାନ କର, ତେବେ ସେତିକି ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାନ କର ଯେତିକି ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରିତ ହୋଇଅଛ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବ ତେବେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ହେବ ।

୧୨୮. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ତୁମର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ସହାୟତା) ମାଧ୍ୟମରେ (ସମତ) ହୋଇପାରେ; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା) ପାଇଁ ଦୃଢ଼ସ୍ଥର ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ ବ୍ୟଥିତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୧୨୯. ଏବଂ (ମନେଗାନ୍ତ ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାରୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି ।

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٣﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٤﴾

إِنَّمَا جُعِلَ الشَّكُّ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٥﴾

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْوَعظِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِسُلِّ مَا عَوْقَبْتُمْ بِهِ ۖ وَإِنَّ صَبْرَكُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٧﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلَاتٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

ଭାଗ-୧୫

ବନି ଇସ୍ରା'ଇଲ

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ସୁରେ ବନିସିନ ୧୧୭ ଚୋଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୧୨ ଚୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ପବିତ୍ର ଯେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍ ଠାରୁ (ସେହି) ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ମସଜିଦ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ; ଯାହାର ପରିପାଶ୍ଵର୍କ ଆମେ ମଙ୍ଗଳାମୟ କରିଅଛୁ. (ଏଥିଯୋଗୁଁ) ଯେନି ଯାଇଥିଲେ ଯଦ୍ଵାରା ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜର କେତେକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇଛୁ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ (ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ) ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଶୁଣନ୍ତି ଓ (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଭଲ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଚୌରାତ) ଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସତ୍ତାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ (ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଆମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାଙ୍କୁ (ନିଜର) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।

୪. (ଏବଂ ଆଉ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ) ହେ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ତାନ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଦୁହେଁଙ୍କ ସହ (ନୈକାରେ) ଆରୋହଣ କରାଇଥିଲୁ (ମନେରାଖ ଯେ) ସେ (ଦୁହେଁ) ବାସ୍ତବରେ (ଆମର) ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ; (ସୂଚନା) ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ ।

୫. ଏବଂ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସତ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟ (ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ) ସୂଚାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମେମାନେ କୃତ୍ତ୍ଵରେ ଦୁଇଥର ବିଶୁଦ୍ଧୀକାରଣ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବ, ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଔଷ୍ଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ يَلَّا مِنَ السَّجْدِ
الْحَرَامِ إِلَى السَّجْدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ
لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَآءِيلَ إِلَّا تَجِدُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا

ذُرِّيَّتَهُ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَآءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقَ كِبَرًا

୬. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇ ଥର ବିଶୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ପୁରଣ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବାକୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପାରଙ୍ଗମ * କେତେକ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ସୁବେଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ) ପୂରଣ ହେବାର ଥିଲା ।

୭. (ତା'ପରେ) ପୁଣି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ଧନସମ୍ପଦ ତଥା ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦଳଗତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ (ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା) ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ କରିଥିଲୁ ।

୮. (ମନନରଖ) ଯଦି ତୁମେମାନେ ଉପକାର କରିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ହିଁ ଉପକାର କରିବ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅପକାର କରିବ ତେବେ ତାହା ନିଜ ପାଇଁ (ହିଁ କରିବ); ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି (ପୁରଣ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଯହ୍ନାକି ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ) ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନାସ୍ପଦ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ଏବଂ ମସଜିଦରେ ଏଭଳି ସୁବେଶ କରିବେ ଯେଉଁକି ପ୍ରଥମ ଥର ତହିଁରେ ସୁବେଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ତାହାକୁ (ସମୃଦ୍ଧ) ଧୁଂସ କରିଦେବେ । (ସେତେବେଳେ ଏଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ ମଧ୍ୟ ହେଲା) ।

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا أَنَا
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
مَّفْعُولًا ①

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ
وَبَيْنٍ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ②

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءَ وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
السُّجُودَ لِمَا دَخَلُوا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيَبُتِّدُوا مَا عَلُوا
تَنْبِيرًا ③

୧. ଏହା ବାବିଲର ସମ୍ରାଟ ନେବୁସ୍ତଦନେକାରଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ବିଷୟକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ସେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଆକ୍ରମଣ କରି ସଦକିୟସ୍ତଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରି ତାଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ପୁରାଣ ଦେଇଥିଲେ (କିଙ୍ଗ୍ସ୍, ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫ ଟୁକର୍ବ) ।

୨. ଏଠାରେ ମେଦ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ରାଟଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଜି ବାବିଲ ଆକ୍ରମଣ କରି ନେବୁସ୍ତଦନେକାରଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଧୁଂସ କରି ଦେଇଥିଲେ ଓ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସୂତ୍ରରେ ସଙ୍ଗି କରିଥିଲେ । ପରେ ସେ ଏହି ସଙ୍ଗି ଅନୁସରେ ଅବତାର ନବିନିୟସ୍ତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କେରୁକେଲମ ଗୁଡ଼ ଧର୍ମପୀଠ 'ବୈରୁଲ ମୁକଦସ' କୁ ପୁନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଇଥିଲେ । (Nehemiah: Ch. 1&2 ଟୁକର୍ବ)

୩. ଏପରି ଧୂଂସକାର ଦ୍ଵିତୀୟବାର ହେବ ବୋଲି ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ରୋମର ରାଜତ୍ଵମାନ ଗଣରାଜ୍ୟର ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଆକ୍ରମଣ । ସେହେତୁ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଇହୁଦୀମାନେ ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିପାରନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ଯାହୁଜ୍ଞ କ୍ରଷ୍ଟିଷ୍ଟ କରାଯିବାର ସବୁଠି ବର୍ଷ ପର ଏକ ଘଟଣା । (Encyclopaedia Britannica, Under word 'Jew')

୩ ସପ୍ତମ ସମୟରେ ଗାଲତସ କେରୁକେଲମସ୍ 'ବୈରୁଲ ମୁକଦସ' ପ୍ରତି ଯୋଗ ଅପମାନ କରିଥିଲେ ଓ ସେହି ଧର୍ମପୀଠ ଭିତରେ ଶୁକର ବନି ଦେଇଥିଲେ ।

୯. ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କେବଳ ମଧ୍ୟ) ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମମାନେ (ଦୁର୍ନୀତିର ନିଜର ଭ୍ରମାତ୍ମକ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ (ନିଜର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ, ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ନରକକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ କାରାଗାର ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ ।

୧୦. ବାସ୍ତବରେ ଏହି କୋରାନ ଏପରି (ଦିଗକୁ) ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଛି ଯାହା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଯଥାର୍ଥ, ଏବଂ ସତ୍ତ୍ୱର୍ଗ କରିଥିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଜର ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

୧୧. ଏବଂ (ଯଦିଫଳ କୋରାନରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଚେତାବଳୀ ଦିଆ ଯାଇଅଛି କି) ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ସ୍ୱସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

ରୁ: ୨

୧୨. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅସବ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏପରି ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯତେ ଯେପରି ସେ ସବ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ମନୁଷ୍ୟ (ସକୃତି) ଚଞ୍ଚଳ ଅଟେ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ରାତ୍ରି ଓ ଦିବସକୁ ଦୁଇଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଗଢ଼ିଅଛୁ; ଏପରି ଭାବେ ଯେ ଆମେ ରାତ୍ରି ନିଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବକୁ ଲୋପ କରିଦେଲୁ, ଏବଂ ଦିବସର ନିଦର୍ଶନକୁ ଦର୍ଶନ ଉପଯୋଗୀ କରି ଗଢ଼ିଦେଲୁ, ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅବିଚାର କରିବ ଓ (ସହଜରେ) ବର୍ଷର ଗଣନା ଓ ହିସାବ ସଂକ୍ଳାରେ ଅବଗତ ହୋଇ ପାରିବ; ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

୧୪. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଗଳରେ ତାହାର ଭାଗ୍ୟକୁ ବାନ୍ଧି ଦେଇଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ କୟାମତ ଦିନ ତାହାର (କର୍ମର) ଏକ ପୁସ୍ତକ ସ୍ୱସ୍ତୁତ କରି ତା' ସମ୍ମୁଖରେ ରଖୁଦେବୁ ଯାହାକୁ ସେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

وَمَنْ لَّهُمْ مِنْكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ ۖ وَإِنْ عَذَبْنَا وَعَذَابُنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ①

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّنُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ②

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَتَيْنَاهُمُ عَذَابًا ۖ أَلِيمًا ③

وَيَذَرُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ④

وَجَعَلْنَا الْيَوْمَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحْوًا آيَةَ الْبَلِّ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَنَاهُ تَفْصِيلًا ⑤

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلْرِدًا فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ⑥

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ତାଏର' ଅର୍ଥ: (କ) ପକ୍ଷୀ (ଖ) କର୍ମ । ଅନୁବାଦରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥଟି ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଓ ଏଠାରେ ତାହା ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ । ଗଳରେ ଭାଗ୍ୟ ପଢ଼ିବାକୁ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯିବାର ଅର୍ଥ, ସେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଗଣ୍ୟ ଫଳପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୫. (ଏବଂ ତାକୁ କୁହାଯିବ) “ନିଜ ପୁତ୍ରକୁ (ନିଜେ) ପାଠକର; ଆଜି ତୁମେ ନିଜେ ହିଁ ନିଜର ହିସାବ ନେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।”

୧୬. (ସ୍ମୃତରା* ମନେରଖ) ଯେ ସରପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ତାର ସରପଥଗାମୀ ହେବା ନିଜ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ; ଏବଂ ଯେ (ଏହି ଉପଦେଶକୁ ରକ୍ତ କରି) ବିପଥଗାମୀ ହେବ, ତା’ର ବିପଥଗାମୀ ହେବା ତା’ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଯିବ ଏବଂ କୌଣସି ଭାରବାହୀ ସାଣୀ* ଅନ୍ୟର ଭାର ବହନ କରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ (କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି) ଜଣେ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁନାହିଁ ।

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସହରକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ସେତେବେଳେ (ପ୍ରଥମେ) ଆମେ ସେଠାକାର ପୁଜକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ (ପୁଣ୍ୟ* କରିବା ପାଇଁ) ଆଦେଶ ଦେଇଥାଉ; କିନ୍ତୁ (ପକ୍ଷାତ୍ତରେ) ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅବଞ୍ଚା କରିଥାଆନ୍ତି; ଏହାପରେ ଏହି ସହର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର ବାଣୀ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ଓ ଆମେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଉ ।

୧୮. ଏବଂ (ଏହି ନିୟମ ଅନୁସାରେ) ଆମେ ନୁହେଁ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଓ ଏହା ପରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ) ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଉତ୍ତମ ରୂପେ) ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଉତ୍ତମ ରୂପେ ନିରାଶ୍ରୟ କରନ୍ତି ।

୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଇହ-ଜଗତକୁ କାମନା କରେ, ଆମେ ତାହାକୁ ଆମ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଏଠାରେ ଶାନ୍ତ କେତେକ (ପାଶିବ) ପୁରୁଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ; ଏହାପରେ ଆମେ ତା’ପାଇଁ ନରକ (ର ଶାସ୍ତି) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥାଉ; ସେଥିରେ ସେ ଦୋଷାରୋପିତ ଓ ତିରହୃତ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ କରେ ।

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ يَوْمَ تَفُتُّكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ⑤

مِنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ⑥
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ⑦

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ⑧

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ⑨

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَنَّاهُ ۚ وَفِيهَا مَا تَشَاءُ لِمَنْ شُرِيدٌ ۚ تَمْ جَعَلْنَاهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْ حُورًا ⑩

୧. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରଦାୟକତାରେ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଦାୟା ରହିବ, ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

୨. ଶାଳକାରମାନେ ଏହି ଆୟତର କ୍ରମାତ୍ମକ ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଇବ୍ନ ଅବାସ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱରା ଅରୋପିତ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ଦୂର ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଏହି ଆୟତର ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ।

୨୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ^୧ ବିଶ୍ୱାସ ପୂର୍ବକ ପରକାଳର କାମନା କରନ୍ତି ଓ ସେଥିପାଇଁ ଚଦନ୍ତୁଯାଆ ପ୍ରରେଷା କରନ୍ତି, ତେବେ (ମନେରଖ) ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରରେଷା ଆଦୃତ ହୁଏ ।

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَوَّىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ⑩

୨୧. ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁ, ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପ୍ରେମୀମାନଙ୍କୁ) ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାର-ପ୍ରେମୀମାନଙ୍କୁ) ଏବଂ (ଏହି ସାହାଯ୍ୟ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦାନ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦାନରୁ (କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୋଷାକୁ) ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

كَلَّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا
كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ⑪

୨୨. ଦେଖ ! ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ସୋଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ; ଏବଂ ପରକାଳ (ଜୀବନ) ବାସ୍ତବରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ।

أَنظُرْ كَيْفَ فَصَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ
دَرَجَاتٌ وَالْأَكْبَرُ تَفْصِيلًا ⑫

୨୩. ସୂଚନା* ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ଶ୍ରେୟ କରି ନାହିଁ, ନୋହିଲେ ତୁମେ ଦୋଷଭରାପିତ ହୋଇ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ସହାୟତାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଯିବ ।

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ تَتَّعَدَ مَذْمُومًا
مَّخْذُومًا ⑬

ଭୂ: ୩

୨୪. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଏ ବିଷୟରେ) ଚେତାବନୀ-ପୂର୍ବକ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାହାରି ଉପାସନା କରନାହିଁ, ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କର; ଯଦି ତୁମ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ସେ ତୁଜନଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକର ବା ଉଭୟଙ୍କର ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆସିଯାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି କଥାରେ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରି କୌଣସି କରୁ ମତବ୍ୟ* ପ୍ରକାଶ କର ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟନା କରନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହ (ସର୍ବଦା) କୋମଳ ବଚନରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ।

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِآلِ الدِّينِ
إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا يَبْغُنُ عِنْدَكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ
كُلُّهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيٍ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ⑭

୨୫. ଏବଂ ଦୟାପରବଶ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିନୀତ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କର, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା-ପୂର୍ବକ) କୁହ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ! ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କର, କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ଶ୍ରେଣିବାସୀଙ୍କର ଲାଳନ ପାଳନ କରିଥିଲେ” ।

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ⑮

୧. ଅରବୀ ‘ମନ୍’ ଶବ୍ଦ ଉଭୟ ଏକ ବଚନ ଓ ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏଠାର ସେହି ଶବ୍ଦକୁ ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନର କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ସହଜର ମହତ୍ତ୍ୱଦୃଶ୍ୟ ସନ୍ତୋଧନ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ସେପରି ସନ୍ତୋଧନ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । କାରଣ ଏଠାରେ ଏହି ଅଦେଶଟି ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଅଥଚ ସହଜର ମହତ୍ତ୍ୱଦୃଶ୍ୟର ପିତା ତାଙ୍କ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଓ ମାତା ତାଙ୍କ ଶ୍ରେଣିବାସୀଙ୍କର ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

୨୬. ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଯଦି ତୁମମାନେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ହେବ, ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ସେ (ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ) ବାରମ୍ବାର ମନେନିବେଶ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୨୭. ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ (ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ)ଙ୍କୁ ଏବଂ ଦରିଦ୍ର ଓ ପଥକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାମ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଦାନ କର, ଏବଂ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କରେ ଅପବ୍ୟୟ କରନାହିଁ ।

୨୮. ବାସବରେ ଅପବ୍ୟୟକାରୀମାନେ ସଜ୍ଜନମାନ ଭାଲ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସଜ୍ଜନ ଆପଣା ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ଅଟେ ।

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ୱ ଆଶାତୁରୁପ କୌଣସି ମହାର୍ କରୁଣା ଲାଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ (ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ) ମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ବିମୁଖ* ହୁଅ, ତେବେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବିମୁଖ ହେବା ନ୍ୟାୟ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧୁର ବ୍ୟବହାର କର ।

୩୦. (କୃପଣତା ପୂର୍ବକ) ତୁମେ ବେକ ଉପରେ ହାତ ବାନ୍ଧି ବସ ନାହିଁ କି (ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କରିବା ପାଇଁ) ତାହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସାରିତ କର ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେ ନିହିତ ହୋଇ ବା କ୍ଷୁଚ ହୋଇ ବସି ପଡ଼ିବ ।

୩୧. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜୀବିକାକୁ ସ୍ୱସାରିତ କରନ୍ତି, ଓ ଯୋହା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା ସଙ୍କୁଚିତ କରନ୍ତି; ବାସବରେ ସେ ନିଜ ଭାଗ୍ୟମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଜାଣନ୍ତି, (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

ଭୁ:୪

୩୨. ଏବଂ ତୁମମାନେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଭୟରେ ନିଜ ସତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ସ୍ତ୍ରୀଦାନ କରିଥାଉ; ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ମହାପାପ ।

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنَّ تَكُونُوا صٰلِحِيْنَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِأَوٰرِثِيْنَ عَفْوَكَ ۝

وَأْتِ ذَٰلَ الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتٰمَىٰ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَلَا يَبْذُرْ بَذْرًا ۝

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطٰنِ وَكَانَ
الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝

وَأَمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ ۖ اٰتِبْعَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ
تَرْجُوْنَ مَا قُلْنَا لَهُمْ قَوْلًا مَّبْسُورًا ۝

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ
بِئْرَ كَانَ بِجَآدِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً أِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرِزُقُهُمْ
وَأَيًّاكُمْ إِن فَتَلَّهُمْ كَانَ خَطَآً كَبِيرًا ۝

* ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ ମୁହଁ ଫେରାଇନେବା ସେପରି କୃପଣତା ଯୋଗୁଁ ନ ହୁଏ ବରଂ ଏହାଯୋଗୁଁ ହେଉ ଯେ ଅମେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଠାରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଉନ୍ନତି ସମ୍ଭବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ଏବଂ ଅନ୍ଧା କରୁଥିବା ସେ ଅମେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଇବୁ । ଲଜ୍ଜା ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅମେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟ ହୋଇ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଉଛୁ ।

୩୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମେଧା ହୁଅ ନାହିଁ; ବାସବରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅଶ୍ଳୀଳତା ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ପଥ ଅଟେ ।

୩୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ଜୀବକୁ (ହତ୍ୟା କରିବାକୁ) ଅଲ୍ଲାହ ଅବୈଧ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାରଣ ବିନା ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ହତ୍ୟା କରାଯାଏ, ଆମେ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ (ପ୍ରତିଶୋଧ) ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତୁ; ସ୍ମୃତରାଂ (ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ସେ ହତ୍ୟା କରିବା ସକାଶେ ଆମ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିବା) ସାମା ଲଂଘନ ନ କରୁ; (ଯଦି ସେ ସାମା ମଧ୍ୟରେ ରହିବ) ତେବେ ଆମର ସହାୟତା ନିଶ୍ଚୟ ଲାଭ କରିବ ।

୩୫. ଯେଉଁ ପକ୍ଷ (ଅନାଥ ସକାଶେ) ଉତ୍ତମ, ତଦ୍ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର (ପକ୍ଷରେ କୌଣସି) ଅନାଥ ସାବାଳକ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ତାହାର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ଏବଂ (ନିଜର) ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ପାଳନ କର; (କାରଣ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଜ୍ଞାନର ସମ୍ଭବରେ (ଦିନେ ନା ଦିନେ) ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

୩୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମାପି କରି ଦିଅ ସେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ମାପି କରିଦିଅ, ଓ ଓଜନ କଲାବେଳେ ଠିକ୍ ତରାଜୁରେ ଓଜନ କର; ଏ ବିଷୟ ଅଧିକ ଉକ୍ତ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

୩୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ତାହାର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; (କାରଣ) କାନ, ଆଖି ଓ ହୃଦୟ ଏସବୁ ବିଷୟରେ (ତୁମକୁ) ପଚରାଯିବ ।

୩୮. ଏବଂ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଉଦ୍ଧତ ଭାବରେ ଚାଲିନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେ ଏପରି ଭାବରେ ଦେଶର ଶେଷ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ କି ନେତୃତ୍ଵର ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩୯. ଏ (ଆଦେଶ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (କାର୍ଯ୍ୟ)ର ମନ୍ଦ ଗୁପ୍ତକୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରସନ୍ନ କରିବ ନାହିଁ ।

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّثَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلْيَبْزِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٤﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٥﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٧﴾

وَلَا تَنْسَ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٨﴾

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٩﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ତଖରିକା' ଅର୍ଥ : (କ) ଚିରିବା (ଖ) ଶେଷ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିବା ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'କେରାଲ'ର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ନେବା ବା ଦଳପତି । ଅହଙ୍କାର-ପୂର୍ବକ ବା ଦମ ପ୍ରକାଶ କରି ଚାଲିଲେ କଣେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଛଡ଼ି ପାଇପାରିବ ନାହିଁ କି ବିଦ୍ଵାନ ବା ଦଳପତି ହିସାବରେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୦. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗରିମାମୟ ଶିକ୍ଷା) ସେହି ଜ୍ଞାନ ଓ ଚକ୍ରର ଏକ ଅଂଶ ଯାହାକୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କର ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ତୁମେ ନିହିତ ଓ ଉତ୍ତୃତ ହୋଇ ନରକ ମଧ୍ୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

୪୧. ତେବେ କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି, ଓ ନିଜ ପାଇଁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ (ନିଜର) କନ୍ୟା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ (ଏକ) ବଡ଼ (ବିପଜନକ) କଥା କହୁଅଛ ।

ଭୁ:୫

୪୨. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ) ବାରମ୍ବାର ଏଥି ସକାଶେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ (ଏଥିରୁ) ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବେ ; କିନ୍ତୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣାକୁ ହିଁ ବୃଦ୍ଧି କରୁଅଛି ।

୪୩. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ସହିତ (ସମକକ୍ଷ) କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସ୍ଲିମମାନେ ଏହି ତଥ୍ୟାକସ୍ମତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ) ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ଅବଶ୍ୟ ଅବଲୋକନ କରିପାରନ୍ତେ ।

୪୪. ସେ ପବିତ୍ର, ଓ ସେ (ମୁସ୍ଲିମ)ମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ସେ ତା'ଠାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

୪୫. ସପ୍ତ ଆକାଶ ଓ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ (ବାସକରୁ) ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି ; ଓ (ପୃଥିବୀର) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ପ୍ରଶଂସାପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଗୁଣଗାନକୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଉଦାର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୪୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୋରାନ ପାଠ କର, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବରଣ ଛାପନ କରୁ ।

ذٰلِكَ مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ تَتَلَفَىٰ فِي جَهَنَّمَ لَوْلَا دُحُورًا ①

اَفَاَصْفَكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ السَّلٰمَةِ
إِنَاثًا اِنْكُمْ لَتَقُولُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ②

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا وَمَا يَزِيْدُهُمْ
اِلَّا نُفُوْرًا ③

قُلْ لَّوْكَانَ مَعَهُ اِلٰهَةٌ كَمَا يَقُولُوْنَ اِذَا لَا يَسْتَعُوْا اِلٰى
ذِي الْعَرْشِ سَيِّئًا ④

سُبْحٰنَهُ وَ تَعَالٰى عَمَّا يَقُولُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ⑤

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ
وَ اِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدٍ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ
تَسْبِيْحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ⑥

وَ اِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مِّنْسُوْرًا ⑦

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନେକ ଆବରଣ ପକାଇ ଦେଉ, ଓ ସେମାନଙ୍କ କାନକୁ ବନ୍ଧୁ କରିଦେଉ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସତ୍ୟକୁ) ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କୋରାନରେ (ବର୍ଣ୍ଣିତ) ନିଜର ଏକମାତ୍ର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଘୃଣାରେ ନିଜ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଚାଲିଯାନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ କଥା ଶୁଣୁଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନେ ତୁମ କଥା ଶୁଣୁଥାନ୍ତି, ତାହାକୁ ଆମେ ଉରମ ରୂପେ ଜାଣୁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଗୋପନ ଆଲୋଚନା କରୁଥାନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଜାଣୁ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ (ପରସ୍ପରକୁ) କହୁଥାନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀର କର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛ (ସେତେବେଳେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆମେ ଶୁଣୁ) ।

୪୯. ଲକ୍ଷ୍ୟକର, ସେମାନେ ତୁମ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କିପରି (ମନଗଢ଼ି) କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ (ସୁପଥଗାମୀ ହେବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ) କୌଣସି ପଥ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ (ମରି) ହାତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବୁ ଓ କିଛି କାଳ ପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା-ସାଂସ୍ତ୍ର ହୋଇ ହାତରେ ବୁଝି ହୋଇଯିବୁ, ସେତେବେଳେ କ'ଣ ସ୍ବକୃତରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତ କରାଯିବ ?

୫୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ ଯେ ତୁମେମାନେ ପଥର ହୋଇଯାଅ ବା ଲୁହା ହୋଇଯାଅ ;

୫୨. ବା ଏପରି କୌଣସି ପୃଷ୍ଠି (କେରାଯାଇଥିବା ପତା) ହୋଇଯାଅ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହାରୁ ମଧ୍ୟ କଠିନତର, ତଥାପି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାଯିବ ; ଏହାଶୁଣି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ଯେ କିଏ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନରାୟ (ସଂସାରରେ ଜୀବିତ କରି) ଆଣିବ ? ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ ଅର ସୃଷ୍ଟି

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي اَذَانِهِمْ وَقُرْءًا وَاِذَا ذُكِّرْتَ بِكِتَابِكَ فِي الْفُرَّانِ وَحْدَهُ وَلَوْ اَعْلٰ اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٥٠﴾

مَنْ اَعْلَمَ بِمَا يَسْتَعُوْنَ بِهٖ اِذْ يَسْتَعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ بِخُتُوٰۤى اِذْ يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجًا مَّخْحُوْرًا ﴿٥١﴾

اَنْظُرْ كَيْفَ فَصَّلَوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْۤا لَا يَسْتَطِيعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٥٢﴾

وَقَالُوْۤا اِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا اِنَّا لَنَبْعُوْۤنُ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٥٣﴾

قُلْ لَّوْنُوْا حِجَابَ رَّءُوْحٍ يُّدَّ ۖ ﴿٥٤﴾

اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِىْ صُدُوْرِكُمْ فَسَيَقُوْلُوْنَ مَنْ يُعِيْدُنَاۤ هٗ قُلِ الَّذِىْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ

୧. ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁର କରୁଣିତ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବାଧା ଦେଉଛୁ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଉଦ୍ଧାର ବଦଳାମ ହୋଇଯିବ ।

କରିଥିଲେ,“ ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ଅବଶ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ କହିବେ, “ଏହା କେତେ ଘଟିବ ?” (ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି କହିବେ) ତୁମେ କୁହ, “ହୁଏତ, ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସମୟ) ଅତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।”

୫୩. (ଏହି ଅଜ୍ଞାକାରୀ ସେହି ଦିନ ପାଳିତ ହେବ) ସେହିଦିନ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ (ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେବ), ଏବଂ ତୁମେ ଧାରଣା କରିବ ଯେ ତୁମେମାନେ (ସଂସାରରେ) ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲ ।

ଭୁ:୨

୫୪. ଏବଂ ତୁମେ ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ କୁହ (ଯେ ସେମାନେ) ସେହି କଥା କୁହନ୍ତୁ ଯାହା ଅଧିକ ଉତ୍ତମ; (କାରଣ) ସକ୍ଷତାନ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟିକରେ; ସକ୍ଷତାନ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ।

୫୫. ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ!) ଆମେ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ।

୫୬. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ନବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଦାଉଡ଼ଙ୍କୁ ଆମେ କବୁର (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَسَيَنْغِصُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قَوْلُ عَنَى أَنْ يَكُونَ قَرِيْبًا ۝

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتُظُنُّونَ إِن لَّبِئْسَ لَكُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝

وَقُلْ لِّيَبَادِئِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ۝

رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ يَرْحَمُكُمْ أَوْ إِنْ يَشَاءُ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُرًا ۝

୧. ପ୍ରଚଳିତ ହେଉଛି ଏହି ଅର୍ଥ ଯାହାକି ବିନାଶ ଓ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ଜୀବନ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ । କାରଣ ପରକାଳ ଜୀବନ ସେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଗଲାଣି ସେ ସମୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆଜି ବୁଝି ପାରୁନଥିଲେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ହାତପଦ୍ମ ବୃଦ୍ଧିବୃଦ୍ଧି ହେବା ସମୟ ଆସିନଥିଲା । ଅତଏବ ଏଠାରେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜୀବନର ରାଜନୈତିକ ବା ଜାତୀୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମାବିଶ୍ୱାସର ଉନ୍ନତି ଅଟେ ।

୨. ଏଠାରେ ବସ୍ତୁତଃ ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଉପକାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ କରି ନୂତନ ଜୀବନ ପାଇବା ଓ ଉନ୍ନତି କରିବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

୩. କେତେକ ‘କବୁର’କୁ ଶରିୟତ୍ ପୁସ୍ତକ ମନେ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଭିଧାନରେ କବୁର ଅର୍ଥ ‘ଖସ୍ତ’ ଲେଖା ଅଛି । ଅତଏବ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ବା କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ଉପଦେଶ ଦେବା କବୁର ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥାନୁସାରେ । କବୁରକୁ ଅନ୍ୟମାନ କଲେ ତାହା ସେପରି ଏକ ପୁସ୍ତକ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଚଳିତ ହେବ ।

୫୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାହରେ (ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଉପାସ୍ୟ ବୋଲି) ଦାବି କରୁଅଛ ସେମାନଙ୍କୁ (ତୁମମାନଙ୍କର ସହାୟତା ପାଇଁ) ତାଙ୍କ ; ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ କି (ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ) କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ (ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ନାହିଁ) ।

୫୮. ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ପଛା ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଥାନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି) ଯେ କିଏ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ (ଯେହ୍ନେ କି ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସହାୟତା ଲାଭ କରିବୁ) ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ତାହାଙ୍କ କରୁଣାର ଆଶାୟୀ ଥାଆନ୍ତି, ଓ ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରୁଥାଆନ୍ତି ; ବାସ୍ତବିକ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଏପରି ଅଟେ ଯାହାକୁ ଭୟ କରାଯାଏ ।

୫୯. ଏବଂ (ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ) ^୧ ଏପରି କୌଣସି ଜନବସତି ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଆମେ କ୍ଷମାପତ ଦିନର ପୂର୍ବରୁ ଧ୍ବଂସ କରି ନ ଦେଖୁ, ଅଥବା ଏହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ନ କରିବୁ ; ଏହା (ବିଧିର) ବିଧାନ ରୂପେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

୬୦. (କ’ଣ) ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସେତେବେଳେ ନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇପରେ ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ (ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ (ଏବଂ ସେଥିରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିଦର୍ଶନ ସେତେବେଳେ ନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ କାରଣ ରୂପେ) ; ସୁତରାଂ (ଯେତେବେଳେ) ଆମେ ସମୁଦ୍ର (ସମୁଦ୍ରୀୟ)କୁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଗୋଟିଏ ମାଛ ଓଡ଼ ପ୍ରଦାନ କଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଭୟଭୀତ କରାଇବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ହିଁ ସେତେବେଳେ କଲୁ ।

قُلْ اَدْعُوا الَّذِيْنَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُوْنِهٖ فَلَا يَسْتَجِیْبُوْنَ
كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْزِنُوْا ۝

اُوْلٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَسْتَجِیْبُوْنَ اِلٰی رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ
اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهٗ
اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ۝

وَ اِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُّهِمُّوْهَا تَجَلَّیْ بِرَاقِبَةٍ
اَوْ مُّعَذِّبٍ بِوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا كَانَ ذٰلِكَ فِی الْكِتٰبِ
مُسْطُوْرًا ۝

وَمَا مَنَعَنَا اَنْ نُرْسِلَ بِالْاٰیٰتِ اِلَّا اَنْ كَذَّبَ بِهَا
الَّذُوْنَ وَاَتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةِ مُبْسِرًا فَظَلَمُوْا
بِهَا وَاَمَّا نُرْسِلُ بِالْاٰیٰتِ اِلَّا تَخْوِیْفًا ۝

୧. ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଏଠାରେ ମନଗଢ଼ା ବା ତଥ୍ୟାତ୍ମକ ଉପାସ୍ୟ ଅର୍ଥ ଦେଖି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବା ଦେବତା, ଯାହାଙ୍କୁ ମୁସଲିମମାନେ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମଣ୍ଡିତ । ଅନ୍ୟଥା ମୂର୍ତ୍ତି ବା ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅର୍ଥରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରୁନାହିଁ ।

୨. ଅନ୍ତ୍ରୀୟ ସ୍ତରରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମ୍ଭବରେ ଏଠାରେ ଚିତ୍ତାବଳୀ ଅଛି । ହଜରତ ଉସାବ ଉଲ୍ଲୁ ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ଜାତି ଅନ୍ୟ ଜାତି ଉପରେ ବହୁଳକରିବ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ (୨୯:୨-୮) ତୁମ୍ଭଙ୍କର ବିପତ୍ତି ଠରେ ବିପତ୍ତି ଆସିବ ତଥା ଏପରି ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଆସିବ ଯେ ମାନବ ଜାତି ଅଶ୍ୱରଣ୍ୟ ଓ ଅବିଚିତ ହୋଇପଡ଼ିବ ।

୬୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମକୁ କହିଥିଲୁ (ଯେ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ବିନାଶ କରି (ବୋର ନିଷ୍ଠୁରି ଗ୍ରହଣ କରାଉଛନ୍ତି; ତଥାପି ସେମାନେ ଭାବିବାନ୍ ହେଲେ ନାହିଁ) ଏବଂ ଅଲୌକିକ ସ୍ୱପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ତୁମକୁ ଯାହା କିଛି ଦେଖାଇଥିଲୁ ତାହାକୁ ଏବଂ କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସେହି ଅଭିଶପ୍ତ ବୃକ୍ଷକୁ ଆମେ କେବଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ବିଦ୍ରୋହରେ ଅସ୍ତ୍ରସର କରାଇଛି ।

ଭୂ:୪

୬୨. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ (ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ) ସିଦ୍ଦିକା କର, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଆଦମଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ଭାବରେ) ସିଦ୍ଦିକା କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଇବ୍ଲିସ୍ (କରି ନଥିଲା) ସେ କହିଥିଲା, “ତୁମେ ଯାହାକୁ ମୁରାକାବୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ କ’ଣ ମୁଁ ତା’ସହିତ (ମିଶ୍ରି) ସିଦ୍ଦିକା କରିବି ?”

୬୩. ସେ (ପୁଣି) କହିଲା, “ହେ ଅଲ୍ଲା! କ’ଣ ଏ ସେହି ଯାହାକୁ ତୁମେ ମୋ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକାର ଦେଇଅଛ ? ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ କ୍ଷମାମତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦେବ ତେବେ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ମୁଁ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟ (ସମସ୍ତ) ସତ୍ତା-ସତ୍ତ୍ୱିକ ନିଜର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରାଇବି ।”

୬୪. (ଅଲ୍ଲା) କହିଲେ, “ଯା (ବାହାରି ଯା) କାରଣ ତୋର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ତୋର ଅନୁସରଣ କରିବ, (ତାହାର ମଧ୍ୟ) ଶାନ୍ତି ନରକ ହେବ; (ଏବଂ) ଏହା ହିଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ।”

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
الرُّمِّيَ الْبَئِىَّ أَرْبَابَكَ إِلَّا نَسْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنَعَزَّوْهُمْ مِمَّا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدْ وَاقْدِرْ فَعَبَّدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ قَالَ مَا اسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَىٰ لَيْنِ أَخْرَجْتَنِي
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝

قَالَ أَذْهَبَ فَنَنْبَعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ
جَزَاءً مُّوَفَّرًا ۝

୧. ଆଦମା ‘ଶକରା’ ଅର୍ଥ : (କ) ବଂଶ (ଘ) ଛାତି । ସେହିପରି ବଂଶ ବା ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ନାମାବଳୀକୁ ‘ଶକର-ଏ-ନସର’ କହନ୍ତି । ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଶକର-ଏ-ନସର ଅର୍ଥାତ୍ ବଂଶବୃକ୍ଷ । ଯେହେତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଇବ୍ଲିସ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଏଠାରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଅଭିଶପ୍ତ ବୃକ୍ଷ, ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ଏକତ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ପଠକେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାପଡ଼ୁଛି, କାରଣ ସ୍ୱପ୍ନ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ‘ଅସ୍ତ୍ର’ ଘଟଣା ସମ୍ଭବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଅସ୍ତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରବିମୁଖରେ ଏପରି ଏକ ଯାତ୍ରାକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ଇବ୍ଲିସ୍‌ମାନଙ୍କ ଧର୍ମପାତ ପରୀକ୍ଷାପୂର୍ବକ ଚରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଶପ୍ତ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଇବ୍ଲିସ୍‌ମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ତେଣୁ ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ଏକତ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଘଟଣାର ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରକଟ କରିଅଛି । ହଜରତ୍ ମୁସା ଓ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦର ଇସ୍ରା ବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗାତ୍ରିକାଳୀନ ଯାତ୍ରା ଥିଲା ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାର (୧୭:୨ ବୁକ୍ସ) । ପାର୍ଥିବ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଏହା ସଂପନ୍ନ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ଏହା ଏକ ଦିବ୍ୟ ଅନୁଭୂତି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉଭୟ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ବାଇବେଲ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ।

୬୫. “ଏବଂ ଆମେ କହିଲୁ ଯାଅ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଉପରେ ତୋର ବଳ ପାଏ ନିଜ ସ୍ବର ଦ୍ବାରା ପ୍ରଭୁତ୍ବ କରି (ନିଜ ଆଡ଼କୁ) ଡାକ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର ଅଶ୍ବମାନଙ୍କୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳିତ କର, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ) ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶଦାନ ହୁଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ମିଥ୍ୟା) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରଦାନ କର ; ତା’ପରେ ନିଜ ପ୍ରବେଶର ପରିଣାମ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର) ;” ଏବଂ ସଇତାନର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନେବକ ପ୍ରତାରଣା ନିମନ୍ତେ ଅଟେ ।

୬୬. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଭକ୍ତ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୋ’ର ଆଦୌ କୌଣସି ଆଧିପତ୍ୟ ନାହିଁ, ଏବଂ ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୬୭. (ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ !) ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମୁଦ୍ରରେ ପୋତ ଚାଳିତ କରାନ୍ତି, ଯଦ୍ବାରା ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କର କୃପା ସନ୍ଧାନ କରିପାରିବ, ସେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୬୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଝଡ଼ ତୋଫାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିପଦ ଦେଖାଦିଏ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡାକ, ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କ ମନରୁ) ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି (ନିରାପଦରେ) ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ (ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ) ବିମୁଖ ହୋଇଥାଅ ; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅକୃତଜ୍ଞ ଅଟେ ।

୬୯. ତାହାହେଲେ କ’ଣ ତୁମମାନେ ନିଜକୁ ଏଥିରୁ ନିରାପଦ ମନେକରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳଭାଗର ଚଟଦେଶରେ (ମାଟିରେ) ଧସେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାଲିଝଡ଼ ପ୍ରସରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମମାନେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୭୦. ଅଥବା ତୁମମାନେ କ’ଣ ନିଜକୁ ଏଥିରୁ ନିରାପଦ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ତାହା ମଧ୍ୟକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାଗର ମଧ୍ୟକୁ) ଫେରାଇ ନେଇ ତୁମମାନଙ୍କ

وَأَسْتَفِزُّ مَنِ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ يَصُورُكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجُلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَهُمْ مَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ لِإِعْوَادِهِ ۝

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝

رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَإِذَا مِتَّكُمْ الصُّورُ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُكُمْ فَلَمَّا تَخَضُّعُوكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ نَارَةٌ آخَرَىٰ فَيُرْسِلَ

ପ୍ରତି ଏକ ଡାକ୍ତର ଝଡ଼ ହେଉଣ କରା ତୁମମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ
ହେତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ?
ଯେତେବେଳେ କି ଏଥି ସକଳେ ତୁମମାନେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ନିଜର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୭୧. ଏବଂ ଆମେ ଆଦମ ସତ୍ତାମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍
ମାନବ ଜାତିକୁ ଯଥେଷ୍ଟ) ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥଳଭାଗ ଓ ଜଳଭାଗରେ ପରିବହନର
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁମାନଙ୍କରୁ
ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରା ଆମେ ସୃଷ୍ଟି
କରିଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକଙ୍କ ଉପରେ ଆମେ
ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

ଭୁ: ୮

୭୨. ଏବଂ (ଯେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ
ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସେମାନଙ୍କ ନେତାଙ୍କ ସହିତ
ତାଙ୍କିବୁ ; ଏହାପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ^୧
ସେମାନଙ୍କ (କର୍ମ) ପୁସ୍ତକ ଦିଆଯିବ, ସେମାନେ (ଅତି
ଆନନ୍ଦରେ) ନିଜ ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରିବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଚିକିତ୍ସାତ୍ମକ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୭୩. ଏବଂ ଯେ ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରରେ) ଅନ୍ଧ^୨
ହୋଇଥିବ ସେ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧ ହେବ (ଏହିପରି
ଭାବରେ ସେ) ନିଜ ପଛରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ
ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ ।

୭୪. ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହା
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ (କଠିନ)
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଚଢ଼ିତ କରାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ
(ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରି) ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି (ନିଜେ) ଗତନା
କରି (ତାହାକୁ) ଆମ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ; ଏବଂ (ଯଦି
ତୁମେ ଏପରି କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ) ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ
ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ (ନିଜର) ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ
କରିଥାନ୍ତେ ।

୧. ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅନ୍ତରାଙ୍ଗର ଓ ବାମ ହସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରତୀକ । ଶରୀର ଗଳରେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱର କେତେକ ପ୍ରାଧିକାର ଅଛି । ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ମଧ୍ୟ
ଶକ୍ତି ଓ ସମର୍ଥ୍ୟକୁ ସୂଚାଏ (୧୯: ୪୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଏଠାରେ ପ୍ରାଣୀ ଅନ୍ଧତା ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ନାମାୟୀ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଭାଗ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟ ହସ୍ତ କର୍ମପାଇଁ ନିଜ ପରମ୍ପରାରେ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଭାବ କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ଓ ଅନୁଶ୍ରବ ଦର୍ଶନ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟର ନାହିଁ ।
ଅନ୍ଧ ଏବଂ ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ଧତା ହିଁ ଅଭିପ୍ରେତ ।

عَلَيْكُمْ قَالِصًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغَرِّكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
تُمْ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْهَمِّمْ فَمَنْ أُوِّيَ كِتَابُهُ
بِيَمِينِهِ قُلُوبُهُ يَرْوُءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فَيُتْلَى ۝

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أُنْجَىٰ فِي الْآخِرَةِ أَتَىٰ وَنُحِّلْ
سَيِّئًا ۝

وَأِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الذِّمِّي أَوْ حِينَا إِلَيْكَ
لَتَفْتِنِي عَلَيْنَا غَيْرُهُ ۝ وَإِذَا لَا تَجِدُوا وَكَ خَلِيلًا ۝

୭୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ତୁମକୁ (ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରଦାନ କରି) ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ନଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଳ୍ପ କେତେକ ବିଷୟରେ ହଜି ଥାଆନ୍ତୁ (କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ବାଣୀ ତୁମଙ୍କୁ ସ୍ବକୃତ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛି) ।

وَلَوْلَا أَنْ تَبَيَّنَّاكَ لَفَدِّتُكَ زَكَاةً إِلَيْهِمْ شَيْئًا
قَلِيلًا ۝

୭୬. କିନ୍ତୁ ଯଦି; (ସେମାନଙ୍କ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ ତୁମେ ମିଥ୍ୟା ରଚନାକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତ) ତାହାହେଲେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ଜୀବନରେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରାଇଥାନ୍ତୁ; (ଏବଂ) ତା'ପରେ ତୁମେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇ ନଥାନ୍ତ ।

إِذَا لَفَقْنَاكَ فِئَافِئَاتٍ الْيَمِينِ وَضَعَفَ الْمَسَاءِ نَوْمًا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝

୭୭. ଏବଂ ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପନ୍ଥା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଛନ୍ତି ଯଦ୍ବଳା ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଇ ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବେ; କିନ୍ତୁ (ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ସେମାନେ (ନିଜେ) ତୁମ ପରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମାତ୍ର (ନିରାପଦ) ରହିବେ (ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଧୂସ ପାଇବେ) ।

وَأِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

୭୮. ଏହି ନୀତି ଆମର ସେହି ନୀତି ସଦୃଶ ହେବ ଯାହା ଆମେ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆମ ରପ୍ତକମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରତି ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ତୁମେ ଆମର ନୀତିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ।

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ
لِئْسَانِنَا مَتَّحِينَ ۝

ସ୍ବ: ୯

୭୯. ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପରଠାରୁ ରାତ୍ରିର ଘନ ଅନ୍ଧକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ) ତୁମେ ସୁତାରୁରୂପେ ନମାଇ ପାଠ କରି ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ (ପବିତ୍ର କୋରାନର) ଆବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ (କର) ; ପ୍ରଭାତରେ (କୋରାନ) ଆବୃତ୍ତି କରିବା ବାସ୍ତବରେ (ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କ ନିକଟରେ) ଏକ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ ଅଟେ ।

اقْرَأِ الصَّلَاةَ إِذْ لَوْكَ الشَّيْءُ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَ
قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

୮୦. ଏବଂ ରାତ୍ରିରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ସମୟ ନିଦ୍ରା ଯିବା ପରେ ତୁମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ ପାଠ କରି ଚହୁକୁଦ ନମାଇ) ଦ୍ବାରା ରାତ୍ରି ଜାଗରଣ କର, ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ସ୍ବରୂପ ଅଟେ; (ଏ ରୂପେ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରଶଂସିତ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାର ଖୁବ୍ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ نَافِلَةً لَكَ ۚ عَنَّا أَنْ تَبَيَّنَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝

୮୧. ଏବଂ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର (ମକ୍କା ସହର ମଧ୍ୟରେ ଦୁନବୀର) ପ୍ରବେଶକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରବେଶ* କରାଅ ଓ (ମକ୍କା ସହରକୁ) ପ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରାଅ, ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ ତୁମ ନିକଟରୁ ଜଣେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ (ଓ) ସାକ୍ଷୀ* ପ୍ରଦାନ କର ।

୮୨. ଏବଂ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) କୁହ, “ସତ୍ୟ ଆସିଯାଇଛି ଓ ଅସତ୍ୟ ଲୋପ ହୋଇଅଛି ; ବାସ୍ତବରେ ଅସତ୍ୟ ହିଁ ଲୋପ ପାଇଥାଏ ।”

୮୩. ଏବଂ ଆମେ ଜୋରାମାନଙ୍କୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଏପରି (ଶିକ୍ଷା) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ଯାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଓ କରୁଣାମୟ ଅଟେ ; ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥାଏ ।

୮୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅନୁରୂପତା କରୁ, ସେତେବେଳେ ସେ ବିମୁଖ ହୋଇ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନିଏ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଶୁଦ୍ଧକରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରାଶ ହୁଏ ।

୮୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଦଳ) ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱଭାବ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ (ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦିଅ କାରଣ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକତର ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଧିକ ଅଛି ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଉଚିତ୍ତ ଗୃହେ ଜାଣନ୍ତି ; (ତେଣୁ ତାହାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ପରିପ୍ରକାଶ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ) ।

ଭୂ:୧୦

୮୬. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ଆମ୍ଭା ସମକ୍ଷରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମ୍ଭା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶରୁ (ଦୃଷ୍ଟି) ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ ଏ (ସମ୍ପର୍କରେ) ଅତି ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ।”

وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨١﴾

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿٨٢﴾

وَنُفِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاۗءٌ وَّ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَلَا يَزِيْدُ الظَّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسٰرًا ﴿٨٣﴾

وَ اِذَا اَنْعَمْنَا عَلَی الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَا بَٰجٍ بِاٰنِهٖ ؕ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوْسًا ﴿٨٤﴾

قُلْ كُلُّ يْعْمَلْ عَلٰی شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيْلًا ﴿٨٥﴾

وَيَسْأَلُوْكَ عَنِ الزُّوْجِ الَّذِي الْوُحُّ قُلِ الْوُحُّ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ وَمَا اُوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٦﴾

* ହକରତ ମହମ୍ମଦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହଲୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ ଓ ପରେ ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲୁହ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବିଷୟକୁ ପ୍ରଥମେ ଓ ଚାଲିଯିବା ବିଷୟକୁ ଏହାପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଅର୍ଥ ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନୁହେଁ ବରଂ ମକ୍କା ବସବାସ କଲା ପରେ ସେଠାରେ ପୁନଃପ୍ରବେଶ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲୁହ ହକରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରିଚ୍ଛାଷ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେ ମକ୍କା ଛାଡ଼ିବା ପୋଥି ହୋଇଥିବ । ମକ୍କା ଛାଡ଼ିବା ସମୟରେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଓହି ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ପୁଣିତ କରାଯାଇଥିବା ସେ ସେ ଦୁନବୀର ମହଲୁ ଫେରିବେ ।

୨. ଏଠାରେ ହକରତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶିଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ‘ହେ ଅଲ୍ଲୁହ ! ଆମକୁ ନିଜ ସମାପରୁ ଜଣେ ଗୁରୁତର ସାକ୍ଷୀ ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରଦାନ କର’ ।

୮୭. ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନେଇଯିବୁ; ଏହାପରେ ତୁମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୮୮- କେବଳ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଶେଷ କରୁଣା ଥିଲେ (ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବିଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ) ତୁମ ପ୍ରତି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ (ଅଶେଷ) କୃପା ରହିଅଛି ।

୮୯. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ସମସ୍ତ ମାନବ ଓ କିନ୍ତୁ ଏହି (ପବିତ୍ର) କୋରାନର ଅନୁରୂପ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଆଣିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହାର ଅନୁରୂପ ଆଣି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୯୦. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଆବଶ୍ୟକ) ବିଷୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ) ଅବଜ୍ଞା (ମୂଳକ ପକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ) କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସତ୍ୟାପ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ।

୯୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ କଦାପି ତୁମର (କୌଣସି) କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୂମିରୁ କୌଣସି ଝରଣା ନିର୍ଗତ ନ କରାଇବ ।

୯୨. ଅଥବା ତୁମର ଖଜୁରି ଓ ଅଙ୍ଗୁରର ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥିବ ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଅନେକ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ନ କରାଇବ ।

୯୩. ଅଥବା ତୁମ ଦୀର୍ଘ ଅନୁବାରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶକୁ ଖଣ୍ଡ (ବିଖଣ୍ଡ) କରି ନିଷେପ ନ କରିବ ଅଥବା ଅଲୁଖି ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ (ଆମମାନଙ୍କ) ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ନ କରାଇବ ।

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَهِبَنَّ بِالْذِّئِ أَوْ حِينَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا يَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۝

قُلْ لَّيْسَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِشِئْلَ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِشِئْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝

أَوْ تَكُونَ لَكَ بَحْثَةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَعَيَّبَ فَتَفْجُرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا فَتُجْجِرًا ۝

أَوْ تَسْقِطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالَهُ وَالنَّاسُ كُفِيلًا ۝

୧. ଏଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଧରାପୃଷ୍ଠରୁ ଉଦ୍ଧେବିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଲବ୍ଧିଲାଭ ଧର୍ମର ସାବିତ୍ରୀ ଓ ଅନୁରାଗୀ ଅବୁଝା ସେଇସବୁ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ତଥାକଥିତ ମୁଦ୍ରାମାନ ଧର୍ମ-ଉପଦେଶରେ ନିଜକୁ ସେତେ ବଡ଼ ଦୀର୍ଘ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଗୁଣସ୍ପର୍ଶିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି । ବିଶଦ ବିବରଣୀ ପାଇଁ ୩୪:୧୦ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୯୪. ଅଥବା ତୁମର କୌଣସି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ ମୁହଁ ଥିବା ବା ତୁମେ ଆକାଶକୁ ଆରୋହଣ କରିବ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ତୁମର (ଆକାଶକୁ) ଆରୋହଣ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆରୋହଣ କରିବା ପରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ନ କରିବ ଯାହାକୁ ଆମେମାନେ (ନିଜେ) ପାଠ କରିବୁ ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଏପରି ଅଫଥା କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେ) ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ; ଆମେ (ତେ) କେବଳ ମାନବ ” (ତୁମ) ରସୁଲ ଅଛୁ (ତେଣୁ ସନ୍ତୋଷର ଆକାଶକୁ ଯିବା ଅସମ୍ଭବ) ।”

ଭୁ: ୧୧

୯୫. ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ଉପଦେଶ ଏଠାଠାରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କେବଳ ଏହି ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିଅଛି ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଅଲ୍ଲାଃ ଜଣେ ମାନବକୁ ରସୁଲ ରୂପେ ସେରଣ କରିଛନ୍ତି ?”

୯୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ ରହି ଦେବତୃତୀୟମାନେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଚଳସ୍ଥଳ ହେଉଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକାଶରୁ କୌଣସି ଦେବତୃତୀୟ ରସୁଲ ରୂପେ ସେରଣ କରିଥା’ନ୍ତୁ ।”

୯୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଉରାମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ସବୁ କିଛି ଦେଖନ୍ତି ।”

୯୮. ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ସେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ ଥାଏ ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ସେ ବିପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି, ତୁମେ (ତାହା ପାଇଁ) ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃ) ପରିବର୍ତ୍ତେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ ; ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୁତାବକ ଅଛୁ, ମୂଳ ଓ ବାଧୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ ; ଏମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ ; ଯେତେବେଳେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକାଗ୍ନି) ନିସ୍ତେଜ ହୋଇ ଯାଉଥିବ ସେତେବେଳେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରାହେବ ।

୧. ଏହି ଅଂଶରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କଣ୍ଠାପହଞ୍ଚି ସେ ‘ମେରାଜ’ ବିଷୟକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦରଖା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନଥିଲା । ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବସିଥିଲେ ଯେ ଆକାଶ ଉପରକୁ ଯିବ। ବିଷୟକୁ ଆମେ ସେତେବେଳେ ମାନିବୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇ ଅର୍ତ୍ତବେ ଯାହାକୁ ଆମେ ନିଜେ ଶୁଣିପାରିବୁ, ଦେଖିପାରିବୁ ଓ ପଢ଼ିପାରିବୁ ଅନ୍ୟଥା ସେ ଆକାଶକୁ ଯାଉଥିଲେ ତେଜ କେବଳ କହିବେଳେ ଏହା ଅମ୍ଭ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବଦେହଧାରୀ ରସୁଲ ଆକାଶକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଶ୍ୱତ୍ୱର୍ଯ୍ୟର କଥା ହେଉଛି ଯେ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମୁରାଲମାନମାନେ ହଜରା-କୋଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେହରେ ଅକାଶରେ ଥିବାର ସ୍ଥଳର କଣ୍ଠଛନ୍ତି ଅଥଚ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ମାନବଦେହଧାରୀ ରସୁଲ ।

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ ذُرِّهِ أَوْ تَرْتَفِ فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُؤْيَاكَ حَتَّىٰ تَنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَ سُوْلَا ۝

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۝

قُلْ لَوْ كَانِ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّتَمَشَّوْنَ مُطْمَئِنِّينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَكًّا رَسُولًا ۝

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وَجْهِهِمْ عُنْيًا ذَكُمًا وَمَأْوَاهُمُ
الْجَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ۝

୯୯. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକାଗ୍ନି) ସେମାନଙ୍କ (କର୍ମର) ପ୍ରତିଫଳ ; କାରଣ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଓ କହିଥିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ (ମଲା ପରେ) ହାତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବୁ ଓ ଦୂର୍ଭି ବିଦୂର୍ଭ ହୋଇଯିବୁ, ସେତେବେଳେ କ’ଣ ବାସ୍ତବରେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯାଇ) ଏକ ନୂତନ ପୁଣି ଗୁପ୍ତ ଉତ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ?”

୧୦୦. ତେବେ କ’ଣ ସେମାନେ (ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲା, ଯିଏ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ନୂତନ ମାନବ ମଧ୍ୟ) ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ? ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟହେବ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଛିନ୍ନ କରିଛନ୍ତି, ତଥାପି ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସର ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ।

୧୦୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (ଅସରତି) କୃପା ଉଦ୍ଧାରଣ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତ, ତେବେ ତୁମେମାନେ (ତାହା) ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଯିବା ଭୟରେ ନିଶ୍ଚୟ (ତାହାକୁ) ଅବକାଳ ରଖନ୍ତ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅତିଶୟ କୃପଣ ଅଟେ ।

୧୦୨. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ନଅ ରୋତି^୧ ଉତ୍ତମ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଉଦ୍ଧାରଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ପଚାର ; ସେତେବେଳେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା) ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ମିଶରବାସୀଙ୍କ) ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଫିରାଓଁନ ତାହାକୁ କହିଥିଲା, “ହେ ମୁସା ! ମୁଁ ବସ୍ତୁତଃ ତୁମଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରଚାରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛି ।”

୧୦୩. ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣ ଯେ ଏ (ନିଦର୍ଶନ) ଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆଲୋକ ପ୍ରଦାୟକ ଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ହେ ଫିରାଓଁନ ! ଆମେ ତୁମ ସମକ୍ଷରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ (ନିଜ ମନ ଅଭିଳାଷରେ) ନିଶ୍ଚୟ ଅସଫଳ ଓ ନିରାଶ ହେବ ।”

ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰتِيْنَا وَقَالُوْا اِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا اِنَّا لَنَبْعُوْتُوْنَ خُلُقًا جَدِيْدًا ﴿٩٩﴾

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا
رَيْبَ فِيْهِ فَاَبٰى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿١٠٠﴾

قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَنبَلُوْنَ خَدٰٓيَيْنِ رَحْمَةً وَّرَبِّیْ اِذَا اَلَسْتُمْ
۞ خَشِيَةَ الْاِنْفَاقِ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ﴿١٠١﴾

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰی تِسْعَ اٰتٍۭ يَّتَذَنَّبُ فَمَلَّ بِنٰٓيِۤسْرِۤیْ
اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ اِنِّیْ لَاظُنُّكَ يَنْوٰى
مَسْحُوْرًا ﴿١٠٢﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رُبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ بِصَآٓئِرٍ وَّرَآٓئِیْ لَاظُنُّكَ فِرْعَوْنٌ مُّبْرُوْرًا ﴿١٠٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ (କ) ଭାଠି (ଖ) ହାତ ଧଳା ପଡ଼ିଯିବା (ଗ) ମରୁଡ଼ି (ଘ) ଫାଲହାନି (ଙ) ଝଡ଼ (ଚ) ଗଙ୍ଗାପାଳ (ଛ) ଉତ୍ତୁଣି (ଜ) ବେଙ୍ଗ (ଝ) ଉକୁ । ଏଗୁଡ଼ିକ କେତାଳ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନିଦର୍ଶନ । (୧:୧୩୪ ଉତ୍ତୁଷ୍ୟ)

୧୦୪. ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା; ପରିଶାମ ସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଲୁ ।

୧୦୫. ତା' (ବୁଡ଼ି ମରିବାର) ପରେ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ତୁମେମାନେ ଏହି (ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ) ଦେଶରେ (ନିର୍ଭୟରେ) ବାସ କର; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ (ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଦ୍ୱିତୀୟ ଥରର ଶୋଷି ବିଷୟକ) ଅଂଗାକାର (ପାଳିତ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁଆଡ଼ୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ସେଠାକୁ ନେଇ ଆସିବୁ ।”

୧୦୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ସତ୍ୟ (ଓ ଚକ୍ର) ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟ (ଓ ଚକ୍ର) ସମ୍ବଳିତ ହୋଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ କେବଳ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସତର୍କକାରୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ।

୧୦୭. ଏବଂ ଆମେ କୋରାନକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ ଯେପରି ତୁମେ ଏହାକୁ ଆସ୍ତେ (ଓ ସହଜରେ) ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠକରି ଶୁଣାଇ ପାରିବ, ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ କ୍ରମଶଃ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

୧୦୮. ଏବଂ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଏହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର ବା ନକର, ଏହା (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର) ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ) ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କରାଯିବା ବେଳେ ସେମାନେ (ଏହାକୁ ଶ୍ରବଣ କରି) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ନିତମସ୍ତକ ହୋଇ ସିକଦାରେ ପଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ।

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٤﴾

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٥﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ مَّبَشِيرٍ وَنَذِيرٍ ﴿١٠٦﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٧﴾

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لَلَّذِ قَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٨﴾

୧. ଏହି ଆୟତର ‘ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଶ’ ଅର୍ଥ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ । ଏଠାରେ ପ୍ରଥମେ ‘ଷାଲୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ’ (ଶେଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ) ଚଳେଇ କରାଯାଇଛି ଯାହାକି ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସଂସ୍କୃତି କରୁଛି । ଏହାପରେ ଯେହେତୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସେହି ଶବ୍ଦରାଜ୍ୟର ଚଳେଇ ଅଛି ତେଣୁ ସ୍ୱସ୍ତଭାବରେ କଣ୍ଠାପଦୁଛି ଯେ ଏହା ଏପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଯାହାକି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ହୋଇପାରେ । ସେହିଦେହୁ ଆମେ ବନ୍ଧନା ମଧ୍ୟରେ ‘ମୁସଲମାନ’ ଶବ୍ଦ ବଞ୍ଚିଅଛି । ପ୍ରାକୃତ ଶାକ୍ତବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । (ଫତହୁଲ୍ ବୟାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାମା ଶୁକଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ) ।

ବସ୍ତୁତଃ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଲି ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଅଣାଯିବ । ବେଲଜେର ଦୋଷଣା ଅନୁସାରେ ସାରା ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ଅଣାଯାଇ ପଥାକପୁତ ଇସ୍ରାଈଲ ରାଜ୍ୟ ଗଠିତ ହୋଇଛି ଓ ଅବଲମ୍ବ୍ୟ ଇତିହାସରୁ ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

୨. ଅନ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ଏଠାରେ ‘ମୁଖ’ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ସିଦ୍ଦା କରିବାକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ମୁଖ ଅବନତ କରିବା କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ମସ୍ତକ ଅବନତ କରିବା ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ବୁଝି ହେବ । ତେଣୁ ଅନୁବାଦରେ ବେଲଜେର ‘ନିତମସ୍ତକ’ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୧୦୯. ଏବଂ (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, “ଆମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପବିତ୍ର; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଂଶାକାର ଅବଶ୍ୟକ ପାଳିତ ହେବ ।

وَيَقُولُونَ بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن كَان وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝

୧୧୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନତିମସ୍ତକ ହୋଇ (ସିଦ୍ଦିକ୍‌ଗରେ) ପଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କହିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ସେମାନଙ୍କର ବିନମ୍ରତାକୁ (ଆହୁରି) ବୃଦ୍ଧି କରେ ।

وَيَمْزُودُونَ لِذَاذِقَان يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

୧୧୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ତୁମେମାନେ (ତାହାକୁ) ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ନାମରେ ଡାକ ବା ରହମାନ ନାମରେ, ଯେଉଁ ନାମରେ ତୁମେମାନେ ଡାକିଲେ ମଧ୍ୟ ସକଳ ଉକ୍ତ (ଗୁଣବାଚକ) ନାମ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ;” ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉକ୍ତ ସ୍ଥଳରେ କର ନାହିଁ କି (ଅତି) ନିମ୍ନ ସ୍ଥରରେ କର ନାହିଁ, ବରଂ ମଧ୍ୟମ ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କର ।

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلِلَّاسْمَاءِ الْاَحْسَنُ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بَصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

୧୧୨- ତୁମେ (ସମସ୍ତଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପ୍ରାପ୍ତ ଯେ (କି ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ପୁର) ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ବରେ ତାଙ୍କର କେହି ଅଂଶାଦାର ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଏପରି ଦୂର୍ବଳ ନୁହନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ବନ୍ଧୁର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, (ବସ୍ତୁତଃ ସେ ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ, ସେ ହିଁ ତାହାଙ୍କ-ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥାଏ);” ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଗୁପ୍ତ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କର ।

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ۝

୧. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତମମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ପରଲୋକକୁ ପେରିଆସିବେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁର୍ସିୟାନମାନେ । ସେମାନେ ଉତ୍ତମମାନଙ୍କର ଅଂଶବିଶେଷ । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ‘ରହମାନ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକ୍ତରେ ‘ବିଦମ୍‌ଲୁଖ’ ଶବ୍ଦର ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରହମାନ ଶବ୍ଦର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେହି ଶବ୍ଦକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଲୋପ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଚାହାଁ । ‘କଫାରା’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ମତବାଦର ପରିପତ୍ତ ।

୩. ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମନ କରାଯାଇଛି । ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ ପ୍ରାର୍ଥନା ଲୋକଦେଖାଣିଆ ହୋଇ ଯାଉପାରେ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିମ୍ନ ସ୍ଥରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅତି ଧୀର ସ୍ଥରରେ ପାଠକଲେ ଭୁଲ ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଧ୍ୟାନ ବିଷୟ ହୋଇଯିବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।

سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-କହଫ

କୋରୀ ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ୧୧୧ଟି ଅୟତ ଓ ୧୨ଟି ବ୍ଯବସ୍ଥା ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

୨. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କ ପାତ୍ର ଯେ ଏହି ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଏହାରେ କୌଣସି କୃତିକତା ରଖି ନାହାନ୍ତି ।

୩. ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଓ ଉଚିତ ଦିଗ୍ଦର୍ଶନକାରୀ ଭାବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ବା ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ତରଫରୁ ପ୍ରେରିତ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାଇବ, ଓ ଯେଉଁ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ସର୍ବ କର୍ମ କରି ଯେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିବ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ସର୍ବଦା ରହିବେ ।

୫. ଏବଂ ଏହାକୁ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଆଗାମୀ ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତର୍କ କରିବ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ (ଅମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ) ନିଜର ପୁତ୍ର (ଭୂପତି) ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

୬. ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ତ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର (ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା) ; ସେମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ଏକ ବଡ଼ (ବିପତ୍ତିକର) ବିଷୟ ଅଟେ ; (ବରଂ) ସେମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା କହୁଛନ୍ତି ;

୭. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ମହାନ ବାଣୀ ଉପରେ ବିଶ୍ବାସ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ (କ'ଣ) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ଖୁବ୍ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ଚାଣି ନେବ !

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ②

قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِمَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ③

مَا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ④

وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ⑥

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ⑦

୮. ଯାହା କିଛି ଭୃତ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଦୃଷ୍ଟ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭୃତ୍ୟବାଦୀଙ୍କୁ) ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ କାମ କିଏ କରୁଛି ।

୯. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଭୃତ୍ୟରେ) ଅଛି ତାହାକୁ ନିଗୂଢ଼ ଆମେ (ଦିନେ) ଧୂସ କରି ଟାଣିବା ଭୂମିରେ ପରିଣତ କରିଦେବୁ ।

୧୦. ତେବେ କ'ଣ ତୁମେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ଗୁମ୍ଫାବାସୀମାନେ ଓ ଲିପିବାସୀମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବିସ୍ମୟକର ନିଦର୍ଶନ ଥିଲେ (ଯାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପୁନର୍ବାର କେତେବେଳେ ମିଳିବ ନାହିଁ) ।

୧୧. ଯେତେବେଳେ ସେହି ଯୁବକମାନେ ପ୍ରଶସ୍ତ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଓ (ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ତୁମ ସମାପରୁ କୃପା ପ୍ରଦାନ କର, ଓ ଏ ବିଷୟରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର।”

୧୨. ତେଣୁ ଆମେ ସେହି ପ୍ରଶସ୍ତ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ବାହ୍ୟ ଜଗତ ବିଷୟରେ) ଶୁଣିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲୁ ।

୧୩. ତା’ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁର କଲୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଜାଣି ପାରିବୁ ଯେ ସେମାନେ ଯେତେ ଜାଲ (ସେଠାରେ) ରହିଥିଲେ ତାହାକୁ (ଖୁଷ୍-ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ) ଦୁଇ ଗୋଟା ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଗୋଟା ଅଧିକ ମନେ ରଖୁପାରିଛି ।

ଭୂ: ୨

୧୪. (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସଠିକ୍ ରୂପେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, ସେମାନେ କେତେକଟା ଯୁବକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି (ପ୍ରକୃତ) ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥରେ (ଅଧିକ) ଅଗ୍ରସର କରାଇଥିଲୁ ।

୧୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ନିଜ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ) ବାହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲୁ, ତା’ପରେ ସେମାନେ (ପରାସ୍ତତ୍ୱ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ
إِنَّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ①

وإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُثًا ②

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا
مِّنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ③

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا
مِّنْ لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ④

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِتْرِينَ عَامًا ⑤

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْجَزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لَنَا
الْحِسَابَ ⑥ لَيْسُوا أَمْدًا ⑦

زَحْنٌ نَّفُضْ عَلَيْكَ نَبَاهُهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ وَفِيَّةٌ
أَمْتًا يَرْبِّيهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ⑧

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ

ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ କଦାପି ଡାକିବୁ ନାହିଁ ; ଏପରି କଲେ ଆମେମାନେ ଏକ ସତ୍ୟ ବହିର୍ଭୂତ କଥା କହିବୁ ।”

السُّلُوبِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَذْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا
لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝

୧୬. ଏହି ଲୋକମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ସ୍ବକୃତ ଉପାସ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି (ନିଜ ପାଇଁ) ଅନ୍ୟ (ଉପାସ୍ୟ)କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ (ସେବ୍ୟତା) ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦେଉନାହାନ୍ତି ? ତେବେ ସେମାନେ କାହିଁକି ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ତା’ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ଆଉ) କିଏ ହୋଇପାରେ ?

هَؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَوْلَا
يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝

୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ-ଠାରୁ ତଥା ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ-ଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରିଅଛ, ତେବେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମେମାନେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପାର୍ବତ୍ୟ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳରେ ବସିଥାଅ ; ଯେଦି ସେପରି କରିବ ତେବେ) ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାଙ୍କର କୃପା (ହୀର) ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ବିଷୟରେ) ସହଜସାଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବେ ।

وَإِذِ اعْتَرَسْنَاهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا
إِلَى الْكَافِرِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُخَيِّتْ
لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِمَّا فَعَلْتُمْ ۝

୧୮. ଏବଂ ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଉଦୟ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଶସ୍ତ ଗୁମ୍ଫାର ‘ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ବ ଦେଇ ଗତି କରେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅସ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ବାମ ପାର୍ଶ୍ବ ଦେଇ ଗତିକରେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥ ସ୍ଥାନରେ (ରହୁ) ଥିଲେ ; ଏ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ସହାୟତା) ରୂପା ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ (ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ) ଅଟେ ; ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲା (ସତ୍ୟ)ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି ସେ ହିଁ ସତ୍ୟପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ; ଏବଂ ସେ ଯାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି, ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ ପଥ-ପ୍ରଦର୍ଶକ ରୂପେ କଦାପି କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ପାଇବ ନାହିଁ ।

وَتَرَى النَّفْسَ إِذَا طَلَعَتْ شَرُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ
الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ
يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ‘କହଫ’ ବା ଗୁମ୍ଫା ଏପରି ସ୍ଥିତ ଥିଲା ଯେ ସକାଳେ ପୃଥିବୀ ତା’ର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ବରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବାମ ପାର୍ଶ୍ବରେ ଗତି କରୁଥିଲା ।

ରୁ:୩

୧୯, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ ମନେ କରୁଅଛ, ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଦ୍ରିତ ରହିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ତଥା ବାମ ଦିଗକୁ ଘୂରାଇଛୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୁକୁର^୧ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ^୨ ତୁର ଦେଶରେ (ସମ୍ବନ୍ଧ) ପାଦ ଦୁଇକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରି (ବେଢ଼ିଥିବ; ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ପୁଷ୍ପଭିକ୍ଷ କରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାୟନ^୩ କରିଥା'ନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ।

୨୦, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଦୟାନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରୁ) ଉତ୍ତୁର କରିଥିଲୁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପଚାରିଲା, “ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ କେତେ କାଳ ଅବସ୍ଥାନ କରିଅଛ ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବା (ଗୋଟିଏ) ଦିନର କିଛି ଅଂଶ ରହିଥିଲୁ,” ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟମାନେ) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯେତେ ସମୟ (ଏଠାରେ) ରହିଅଛ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭଲ ଗୁପ୍ତ କାଣ୍ଡି,” ପୁରବା^୪ ଏ ପ୍ରକାର ଆଲୋଚନାକୁ ଚାଲି କରି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଏହି ପୁରାତନ ମୁଦ୍ରା^୫ ପ୍ରଦାନ କରି ଏହି ସହରକୁ ସ୍ଥେରଣ କରି; ସେ (ଯାଇ ସେଠାରେ) ଦେଖୁ ଯେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ସହରରେ) କାହାର ଶସ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଟେ; ତା’ଠରେ (ଯୋହାର ଶସ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ) ସେ ସେଥିରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ନେଇ ଆସୁ; ଏବଂ ସେ ସତର୍କତାର ସହିତ (ଲୋକମାନଙ୍କ) ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାହରେ କାହାରିକୁ (କୌଣସି ବିଷୟ) ଜାଣିବାକୁ (ଦୁଃସାଧ୍ୟ) ନ ଦେଉ ।

وَتَخَسَّبُهُمْ أَيَقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ ۖ وَتَقَبَّلَهُمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۖ وَكَبَّهْم بِأَسْطُ
وَرَأَيْهِ بِالْوَصِيدِ ۖ لَوِ اطَّلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَكِنَّتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَلَبِثْتُمْ أَحَدَكُمُ
بِوَرَقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا فِيهَا أَرَأَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝

وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁମ୍ଫାବାସୀମାନେ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପିଯିବେ ଏବଂ ଏପରି ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିବା ଜାତି ହେଉଛନ୍ତି ଭରୋଘାୟ ଖୁସିୟାନମାନେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଗୁମ୍ଫାବାସୀ ସେହି ଖୁସିୟାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି ।

୨. ପୋଷା କୁକୁରମାନେ ଘର କରିବା ପାଇଁ ବାସରେ ଶେଇଥିବା ବେଳେ ଅଳ୍ପ ସେନ୍ଦ୍ର ଦୁଇଟି କୁଇଁ ଉପରେ ଭସେଇ ଶେଇଥାଆନ୍ତି । ଭରୋଘାୟମାନେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ କୁକୁର ପୋଷିଥିବାରୁ ଏଠାରେ ସେ ବିଷୟର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପଶୁମାନଙ୍କ ଓ ଉଚ୍ଚରାମ୍ଭଳର ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଓ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏପରି ଦୂରରେ ରହିବେ ଯେ ବିନାକୁମ୍ଭାଚିରେ ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବା ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ହେବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଗୁମ୍ଫାବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଧନ୍ଦାପୁଷ୍ପର ଉଚ୍ଚିତାସ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କିଛି ଖାନ୍ତି ହାସଲ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ନିଜର ପୁରୁଣା ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ଜଣିବାକୁ ପଠାଉଲେ ।

୨୧. କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଭାର କରିବେ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶିକାଘାତ କରି ଧୂସ କରି ଦେବେ କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ (ବଳାହୀନ-ପୂର୍ବକ) ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ; ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୨୨. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସେମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇଥିବୁ ଯେପରି ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି (ନିୟତ) ସମୟ (ର ଆଗମନ) ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ସହେହ ନାହିଁ; (ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭବରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରି (କେଣେ ଅନ୍ୟକୁ) କହିଲେ, “ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ବାସସ୍ଥାନ) ଉପରେ ଏକ ଭବନ ନିର୍ମାଣ କର,” ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ; (ପରିଶେଷରେ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଭକ୍ତିରେ ବିଜୟ ହାସଲ କଲେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ (ବାସସ୍ଥଳ) ଉପରେ (ଏକ) ଉପାସନା ଗୃହ * ନିର୍ମାଣ କରିବୁ ।”

୨୩. ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ଜାଣିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କେତେକ (ଅତୁମାନ କରି) କହିବେ ଯେ ସେମାନେ (କେବଳ) ଚିନି (ଜଣ) ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ କୁକୁର ଚରୁଥି (ପ୍ରାଣୀ) ଥିଲା; ଓ (ପୁଣି କେତେ) କହିବେ ଯେ (ସେମାନେ) ପାଞ୍ଚ (ଜଣ) ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ କୁକୁର ଷଷ୍ଠ (ପ୍ରାଣୀ) ଥିଲା, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ) କହିବେ ଯେ (ସେମାନେ) ସାତ * (ଜଣ) ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ କୁକୁର ୮ ଅଷ୍ଟମ (ପ୍ରାଣୀ) ଥିଲା; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର

إِنَّهُمْ إِنْ يَنْظَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُبْدُواكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ۝

وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ إِذْ يَتَنَادَّوْنَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رَأَيْتُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَأَيْتُهُمْ كُتُبُهُمْ ۖ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُتُبُهُمْ رَجْبًا يَٰ لَغِيْبٌ ۖ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَمَانِيَةُ كُتُبُهُمْ ۖ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ

୧. ଏଠାରେ ମସଜିଦ୍ ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଉପାସନା ଗୃହ ବା ଗର୍ଭାଘାଟ । ଏବେ ବି ବୁରସ୍ତ୍ରା ସମାଧିସ୍ଥାନ (Catacomb) ର ଗୁମ୍ଫାଗଣରେ ଗର୍ଭା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଆଲୋଚ୍ୟା ସୁଲତାବାଦୀମାନେ ବୁରସ୍ତ୍ରା ସମାଧି ଉପରେ ରହୁଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ ପୁରାତନ ସୁଲତାବାଦୀଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ କୋଠରୀ ସମ୍ଭବରେ ଏକ ବିବରଣୀ ଅଛି । ଗୋଟିଏ କୋଠରୀର ଶିକଳେଖରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେଠାରେ ଚିନି ଜଣ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ କୋଠରୀରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେଠାରେ ସାତ ଜଣ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ ଏହି ବୃତ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ କୋଠରୀ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସଂଖ୍ୟା ଜଣାପଡୁଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଲତାବାଦୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବତ୍ର କୁକୁର ଥିବାର ଦେଖାଯାଇଛି ।

ପାକନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରକୃତ) ଗଣନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ; ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ‘ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ଭବରେ ଅବଗତ ନୁହନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୃଢ଼ ଯୁକ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁକ୍ତି କରନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ସମ୍ଭବରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନାହିଁ ।

ସ୍ୱ : ୪

୨୪. ଏବଂ ତୁମେ ‘ କୌଣସି ବିଷୟରେ (ଦୈନିକ) କରାଯି କୁହ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ କାଲି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ) କରିବୁ ।

୨୫. ହଁ, ସେହିପରି ଭାବରେ କରିବି ଯେପରି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ଏହାକୁ) ଚାଲିଯାଅ ସେତେବେଳେ ନିଜ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ଓ କୁହ, “ଆମର (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ ଆମର ପାକନକର୍ତ୍ତା ଆମଙ୍କୁ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ମାର୍ଗରେ) ପରିଚାଳିତ କରିବେ ଯାହା ସତ୍ତ୍ୱପଥର ପ୍ରାପ୍ତି ସକାଶେ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ।

୨୬. ଏବଂ (କେତେକ କହନ୍ତି) ସେମାନେ ନିଜର ସେହି ପ୍ରଶସ୍ତ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳରେ ଚିନି ଶତ “ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ (ତତ୍ସତ୍ତ୍ୱରେ) ଅଧିକ ନଅ ବର୍ଷ ଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۚ فَلَا تُنَادُوا
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ
فَمِنْهُمْ أَحَدًا ۝

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۝

إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَىٰ أَن يَهَيَّيَنَ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا ۝

وَلِكَيْتُوبَا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَ
ازْدَادُوا تِسْعًا ۝

୧. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ଅସହାବେ କହଫ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁମରାୟା)ର ବିଷୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ଜାଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଟାକାତିପୁଣ୍ଡରୁ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବିଷୟ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଥିଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜ ବାହୁବଳରେ ଏହି ସୁମରାୟା ଖୁର୍ସିୟା ନିର୍ମାଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ସହାୟତା କ୍ରମେ ତାହା କରିପାରିବେ । ବେଶ୍ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିବା ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି କରିବେବେ ବା ସେପରି କରିବେବେ ବୋଲି ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଅବଶ୍ୟ କହିବା ଉଚିତ ହେବ କି ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସେବେ ସେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷକର ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ । କେତେକ ଟାକାତର ଏଠାରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କହଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସେପରି ଭାବର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ତହିଁରୁ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ବାସ୍ତବ ଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ।

୩. ଇତିହାସରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଖୁର୍ସିୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଥରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରୋମରେ ବହୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଓ ଆଉ ଥରେ ଅନିରକ୍ଷିତାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିସବୁ ଅତ୍ୟାଚାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ କେବେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେ ସ୍ଥଳ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଖା ମଧ୍ୟରେ ଭୁବି ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ଅନ୍ଧାଧାରାଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ହୋଇଥିବା ସେହିସବୁ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ଅତ୍ୟାଚାର ବୋଲି ଭାବିଲେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏଭଳି ଆତ୍ମମାନିକ ଓ କାହୁଁନିକ ରୂପରେବାକୁ ଭାରିଲେ ଯାହା ଏଠାରେ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ଅଧିକନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦୁସ୍ତ କରିବିଆଇଛି ଯେ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଘଟିଥିବାରୁ ଟାକାତରମାନେ ଏପ୍ରକାର ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଅନିଚ୍ଛା ଶାନ୍ତି ଉପରେ ସେହି ଭୟାନକ ସମୟ ଛିପି ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ ତାହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ସେମାନେ ଯେତେଦିନ (ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ) ରହିଥିଲେ ତାହା ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ରହସ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା; ସେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଦେଖୁ ପାରନ୍ତି ଓ ଭଲ ଭାବରେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଆଦେଶ ଓ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାହାକୁ ଅଂଶଦାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ لَهُ غَيْبٌ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
اَبَصَرُ بِهِ وَاَسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝

୨୮. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଓହି (ମାଧ୍ୟମରେ ସୂଚିତ) ହୁଏ, ତୁମେ ତାହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ; ତାହାଙ୍କ ବାଣୀକୁ କେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଓ ତାହାକୁ ପରିଚାୟା କରି ତୁମେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳ ପାଇବ ନାହିଁ ।

وَاقْرَأْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

୨୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧତା ଭାରି କରିବା ସକାଶେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାହାକୁ ଡାକନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରୁହ ଓ ପାର୍ଥିବ ଜ୍ଞାନରେ ପୁଖ ଭାରି କରିବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇ ନିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ ଯାହାର ହୃଦୟକୁ ଆମର ପୁରଣ କରିବାରୁ ଅମନେହସାଗୀ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଯେ ନିଜ କୁସ୍ତବ୍ଧତାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଓ ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସାମାଜିକ ଘନ କରିଅଛନ୍ତି, (ତୁମେ) ତାହାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ
وَ الْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ
تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِغْ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ قَرْطًا ۝

୩୦. ଏବଂ (ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଏହି ସତ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମରୁ ହିଁ (ଆସି) ଅଛି; ସୂଚନା ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ (ଏହାକୁ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଓ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ (ଏହାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁ; (କିନ୍ତୁ ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅଗ୍ନି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଅଛୁ ଯାହାର (ଲୋଭିହୀନ) ଶିଖା ସେମାନଙ୍କୁ ବେଢ଼ି ରହିଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଜଳ ପାଇ ଗୁହାରି କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହାରି ଏପରି ଜଳ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯେବ ଯାହା ତରଳ ତରା ସଦୃଶ ହୋଇଥିବ ଏବଂ (ତାହା ସେମାନଙ୍କ) ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଦର୍ଶ୍ୟ କରି ପକାଇବ; ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଙ୍କର ପାନୀୟ; ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନି) ଅତି ମନ୍ଦ ବାସନ୍ଧାନ ଅଟେ ।

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ
وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ
مُرْتَقِفًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଗହରମାନଙ୍କର ବଢ଼ିଯିବାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ।

୩୧. (ଅବଶ୍ୟ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୃଷ୍ୟ (ତଥା ଉଚିତ) କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାରକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରୁନାହିଁ ।

୩୨. (ହଁ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ବାସୋପଯୋଗୀ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁର୍ତ୍ତୋଦ୍ୟାନମାନ (ନିୟତ) ଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ସ୍ରବୀତ ହେଉଥିବ; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ କଙ୍କଣ ସଦୃଶ ଅଳଙ୍କାର ତିଆରି କରାଯିବ ଓ ସେମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଓ କୋରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଖଚିତ ଓଜନଦାର ରେଶମା ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସଜ୍ଜିତ ପଲଙ୍କ ଉପରେ ଚଳିଆ ଦେଇ ବସିଥିବେ; ଏବଂ ଏହା କିପରି ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ଏହା କିପରି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟସ୍ଥଳୀ ଅଟେ !

ଭୂ:୫

୩୩ - ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଆମେ ଦୁଇଗୋଟି ଅଙ୍ଗୁର ଉଦ୍ୟାନ^୧ ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଖଜୁରି ବୃକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପରିବେଷିତ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ;

୩୪. ଉକ୍ତ ଦୁଇ ଉଦ୍ୟାନ (ପ୍ରଭୃତି) ଫଳ ସୁଖନ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉଷା ହୋଇ ନଥିଲା, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଝରଣା^୨ ପ୍ରବାହିତ କରିଥିଲୁ ;

୩୫. ଏବଂ ତହିଁରୁ ପ୍ରଭୃତି (ପରିମାଣରେ) ଫଳ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିଲା; ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ ନିଜ ସାଥୀକୁ^୩ କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ (ସନ୍ତର୍ଦ୍ଧେ) କହିଲା, “ତୁମ ଦୁଇନାମରେ ମୋର ଧନ ଅଧିକ ଓ ଅନୁଚର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁଁ ଅଧିକ ବଳବାନ ।”

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସଂପ୍ରଦାୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତାଳକାୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତହେବା ପାଞ୍ଚ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସମ୍ପନ୍ନସମ୍ପତ୍ତି । ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଏବଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଉନ୍ନତିଲାଭ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଆସିବ ଓ ଏହାପରେ ସେମାନେ ପୁଣିଥରେ ସାଂସାରିକ ଉନ୍ନତି ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ।

୩. ଏଠାରେ ‘ଝରଣା’ ଶବ୍ଦକୁ ଅନ୍ତର ମହକଦବ ସ୍ତର ଅର୍ଥପ୍ରଦେଶ । ଚାକିରି ମାଧ୍ୟମରେ ଅନ୍ତର ମୁଦ୍ରା ଓ ଅନ୍ତର ଉପାୟ ବାସ୍ତବ ଶ୍ରେୟ ଲାଭର ଏପରିକି ଅମର ରହିପାରିଲା ।

୪. ପରିଶେଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଉନ୍ନତି କରିଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିହୀନଥିଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٥١﴾

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُخَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الثَّوَابِ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٥٢﴾

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا زَوْجَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٥٣﴾

كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ تَاتَا أَكْلَهُمَا وَلَمْ نَطْلِمْ لَهُ مِنْ شَيْءٍ فَإِذْ جَرْنَا خِلَّاهُمَا نَهْرًا ﴿٥٤﴾

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٥٥﴾

୩୬. ଏବଂ (ଏକଦା) ସେ ନିଜ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଆପଣା ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ରବେଶ କରିଥିଲା, ଓ ସେ ତାହାର ସାଥୀକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ଯେ ଏହା କେବେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ;”

୩୭. “ଏବଂ ମୁଁ ଭାବୁ ନାହିଁ ଯେ ସେହି (ଅଜ୍ଞାନିତ) ସମୟ କେବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ଏବଂ ଯଦି କେବେ ମୋର ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ମୁଁ (ସେଠାର ମଧ୍ୟ) ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ଥକ ପାଇବି।”

୩୮. ତାହାର ସାଥୀ ବାଦାନ୍ତୁବାଦ କ୍ରମେ କହିଲା, “କିଣ ତୁମେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଅଛ ଯେ କି ତୁମକୁ (ଅଥମେ) ମାରିବୁ ଓ ଏହାପରେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟିକରି ଏକ ପୃଷ୍ଠା ମାନବ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ?”

୩୯. “କିନ୍ତୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ମୁଁ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ମୋ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ (ମନେ) କରୁନାହିଁ।”

୪୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ରବେଶ କଲ ସେତେବେଳେ ତୁମେ କାହିଁକି ନ କହିଲ ଯେ (ତାହାହିଁ ହେବ) ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ; କାରଣ ସକଳ ଶକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (କୃପା ମାଧ୍ୟମରେ ହାସଲ କରାଯାଇ ଥାଏ); ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ତୁମ ଅପେକ୍ଷା ଧନ ଓ ସନ୍ତାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିକୃଷ୍ଟ ମନେ କରୁଥାଅ;

୪୧. ତେବେ ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବ ଯେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୋତେ ତୁମ ଉଦ୍ୟାନ ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉଦ୍ୟାନ ସନ୍ତାନ କରିବେ, ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଉଦ୍ୟାନ) ଉପରେ ଆକାଶରୁ ବଜ୍ରପାତ କରିବେ ଯଦ୍ୱାରା ତାହା ଏକ ଗେଛ ଲତା ଶୂନ୍ୟ ଟାଙ୍ଗରା ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ ।

୪୨. ଅଥବା ତାହାର ଜଳ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯିବ, ପୁଣି ତୁମେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମର ଶତ୍ରୁ) ତାହାକୁ ସନ୍ତାନ କରିବାର (ମଧ୍ୟ) ଶକ୍ତି ପାଇବ ନାହିଁ ।

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ تُظْفِقُ تُمْ سَوَاءٌ لَّكَ رَجُلًا ۝

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝

أَوْ يُصْبِحَ مَاءً غَورًا فَلَنْ يَسْتَطِيعَ لَهُ وَلَدٌ ۝

୧. ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଦମନକର ଏକ ଇତିହାସବାଣୀ ଅଛି । ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଦୂର୍ବଳ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଭାବେ କବିର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କହୁଥାଏ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସଂପ୍ରଦାୟର ଉଦ୍ୟାନଗୁଡ଼ିକ ଅଭୌତିକ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ତୁରା ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟବାଣୀର ଫଳସାଧନ ନିଷିଦ୍ଧେଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

୪୩. ଏବଂ ତାହାର ସବୁ ଫଳ ନଷ୍ଟ କରି ଦିଆଗଲା, ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଗଛଗୁଡ଼ିକ) ଭାଡ଼ି ସହିତ ତଳେ ପଡ଼ିଥିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖୁ ସେ (ଉଦ୍ୟାନ ମାଲିକ) ତାହା ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟ କରିଥିଲା ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେ ନିଜ ହାତ ଦୁଇଟିକୁ ମଜ୍ଜିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ କହିଲା, “ହାୟ ! ମୁଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରି ନଥାନ୍ତି କି ?”

وَأُحْيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يَقُودُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

୪୪. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନଥିଲେ, ଏବଂ ସେ (ଏଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜେ) କୌଣସି ପ୍ରତିଶୋଧ ମଧ୍ୟ ନେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۝

୪୫. ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହାୟତା ହିଁ (ଫଳପ୍ରଦ) ହୋଇଥାଏ ଯେ କି ପ୍ରକୃତ ଉପାସ୍ୟ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବାରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଏବଂ (ଦୁ)ପରିଶ୍ରମ (ସୃଷ୍ଟି କରିବାର) ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ عُقْبًا ۝

ରୁ: ୬

୪୬. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର; (ତାହା) ସେପରି ଜଳ ସଦୃଶ ଯାହା ଆମେ ଆକାଶରୁ ବର୍ଷଣ କରାଉ, ଏବଂ ତାପରେ ତହିଁରେ ଭୂମିର ଉଦ୍ଭିଦ ମିଶିଯାଏ, ଏବଂ (ପରିଶେଷରେ) ତାହା ଶୁଖିଲା କୁଟା ପରି ହୋଇ ଚୂନା ହୋଇଯାଏ ଯାହାକୁ ବାୟୁ ଉଠାଇ ନିଏ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନୁ ଅଟନ୍ତି ।

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْجِبُوتِ الَّذِينَ كَفَرُوا سَيُزْلِقُهُمْ مِنَ السَّمَاءِ فَيَخْطُطُّ بِهَا نَبَاتٌ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝

୪୭. ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ତିଷ୍ଠି ରହୁଥିବା ସବୁ (ଓ ଉଚିତ) କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ (ଯୋଗ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହାସଲ କରାଯାଏ ତାହା) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରରସାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ତଥା (ଭବିଷ୍ୟତ) ଆଶା ଦୃଷ୍ଟିରୁ (ମଧ୍ୟ) ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝

୪୮. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟାନୁ ଅପସାରିତ କରିବୁ, ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ (ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ) ବାହାରୁ ଥିବାର ଦେଖିବ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ (ଜୀବନ୍ତ) ଛାଡ଼ିବୁ ନାହିଁ; (ସେହିଦିନ ଏହାର ଉତ୍ତମ ପରିଶ୍ରମ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ) ।

وَيَوْمَ نُسَوِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَخَرَّتْهُمْ فَلَمْ تَغَارْ وَهُمْ أَحَدًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଧନବନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । (୧: ୧୨୯ ଟିକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାଡ଼ି କରି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ ; (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ) ଦେଖ, ତୁମେମାନେ ଏପରି ଦୁର୍ବଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମ ସମାପକୁ ଆସିଅଛ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, (ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଆଶା ପୋଷଣ କରି ନ ଥିଲ), ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାବି ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ ଆମର ଅଜ୍ଞାନରେ (ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା) ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (କର୍ମ) ପୁସ୍ତକ (ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ ; ସେତେବେଳେ ସେଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପୁସ୍ତକରେ) ଯାହା (ଲେଖା) ଥିବ ସେଥି ସକାଶେ ତୁମେ ଏହି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ହେଉଥିବାର ଦେଖୁବ ; ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହିବେ, "ହାୟ, ଆମମାନଙ୍କର ବିନାଶ ! (ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ହିଁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ) ; ଏହା କିପରି ପୁସ୍ତକ ଯେ. ଏହା କୌଣସି କ୍ଷୁଦ୍ର କର୍ମ ବା ବୃହତ୍ କର୍ମକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ ନକରି ଛାଡ଼ି ନାହିଁ ;" ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରିଥିବେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବାର ପାଇବେ ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କାହାରି ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ:୭

୫୧. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ସେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, "(ତୁମେମାନେ) ଆଦମଙ୍କ ସହିତ (ମିଳିତ ଭାବରେ) ସିଦ୍ଧା କର ;" ସେତେବେଳେ (ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ) ଲବଲିସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟସମସ୍ତେ ସିଦ୍ଧା କଲେ ; ସେ କିନ୍ତୁମାନଙ୍କ * ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ଆପଣା ସ୍ବତ୍ତ୍ବ ଅନୁସାରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶର ଅବ୍ୟା କରିଥିଲା ; (ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ !) କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ବନ୍ଧୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ଯଦିବ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି ? ସେ (ଲବଲିସ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସ୍ବର୍ଗିୟଳ ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଅଛି ।

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَنَّ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوَدَّةً ۝

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَىٰ الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا
فِيهِ وَيَقُولُونَ يَوَيْلَنَا مَا هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدَ مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ يُبْسُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝

*. ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ସୁବିଶେଷତ୍ବରେ । ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ, ସେତେବେଳେ ସବୁ ଜାତି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ତୁଳି କରି ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତବ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବେ ।

୫୭. ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି (ସମୟରେ) ବା ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳର କରାର ନ ଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ବିଭ୍ରାନ୍ତକାରୀମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନଥାନ୍ତୁ ।

୫୩. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ସେ ମୋହାନ୍ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଆମର (ସେହି) ସମକକ୍ଷ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କୁ ତାଜ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ସେମାନେ ଆମ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ବୋଲି) ତୁମେମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲୁ”; ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ କପୋଳକଳ୍ପିତ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ (ସୃଷ୍ଟି) କରିଦେବୁ ।

୫୪. ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନେ ଏହି ଅଗ୍ନିକୁ ଦେଖୁଛୁ ପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ହେଠାକୁ ପଛ ଘୁଞ୍ଚା ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ରୁ:୮

୫୫. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ (ମାନବ-ସମାଜ ପାଇଁ) ଏହି କୋରାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଆବଶ୍ୟକ) ବିଷୟକୁ ଚିତ୍ରିତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ, (ଅଥଚ) ମାନବ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ।

୫୬. ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେତେବେଳେ ସତ୍ ଉପଦେଶ ଆସିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମାକ୍ଷିୟ କରିବାରେ କେବଳ ଏହି କଥା ବାଧା ଦେଇଥିଲା ଯେ (ସେମାନେ କହିଥିଲେ) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (ଅବସ୍ଥା) ଭଳି ଅବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ମଧ୍ୟ) ଆସୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ ।

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ରହୁଛୁମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସୁସମାଜର ଦାତା ଓ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ସତର୍କକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଉ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଏଥିସକଟଣ କଳହ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟକୁ ଲୋପ କରିଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ କଥା ସତର୍କକରଣକୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି ।

مَا أَشْهَدُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتَ مُتَّبَعًا مِنَ الْمُبْذِلِينَ عَصَدًا ۝

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝

وَأَ الْكُفْرُ مِنَ النَّارِ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَ لَمْ يَحْجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝

وَمَا نُرْسِلُ الرُّسُلِينَ إِلَّا بِبَشِيرٍ وَمُنْذِرٍ وَيُكَذِّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْخِلَهُمْ جَهَنَّمَ الْخَالِدِينَ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝

୫୮. ଏବଂ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କିଏ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ହୋଇପାରେ) ଯାହାକୁ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଦ୍ଵାରା ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ତାହାର ହସ୍ତ ଦୁଇ ଯାହା କିଛି (ଅପକର୍ମ ଉପାର୍ଜନ) କରି ସ୍ତେରଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଭୁଲିଯାଏ ? ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉପରେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଅନେକ ଆବରଣ ପକାଇଅଛୁ ଯେପରି କି ସେମାନେ ଏହା ବୁଝି ନ ପାରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣକୁ ବଧୂର କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ଆଡ଼କୁ ଡାକିବ ତେବେ (ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏତେ ଈର୍ଷାନ୍ବିତ ହେବେ ଯେ) ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ସେହି ସତ୍ପଥକୁ କଦାପି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କ (କୁ)କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ତେରଣ କରନ୍ତେ ; (କିନ୍ତୁ ସେ ସେପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ), ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ଯହିଁରୁ ତାହି ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ କଦାପି ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୬୦. ଏବଂ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଯାହାକୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ (ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ) ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଯୋଗୁଁ ଧ୍ଵଂସ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଧ୍ଵଂସ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲୁ (ଯଦ୍ଵାରା କି ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ଅନୁତାପ କରି ପାରି ଥାଆନ୍ତେ) ।

ରୁ:୯

୬୧. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସୁବକ (ସହରର) ଝୁଲୁ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ତୁଜ ସାଗରର ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ” ନ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଯେଉଁ ମାର୍ଗର ଆମେ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ) ତହିଁରୁ ବିରତ ହେବୁ ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି ଆମକୁ ସେଥିପାଇଁ ବହୁ ସ୍ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ ।”

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا
وَلَيْسَىٰ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ إِلَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ
تَذَعُّهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يُخْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۝

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهم بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُم مَّوْعِدٌ
لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ۝

وَالَّذِي أَنْزَلَ الْهُدَىٰ لَهُمْ لَنَا ظُلُمًا ۖ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمْ مَوَاقِدَ ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ
مَجْعَعَ الْبَخْرَيْنِ أَوْ أَمْضَىٰ حُقُبًا ۝

୧. (୧୭:୪୭ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାଙ୍କୁ କାଗଣ ସେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପଥର ପଥକ ଦେଖି ।

୩. ଏଠାରେ ସେହି ସ୍ଥର ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସ୍ତର ସମାପ୍ତ ହେଲା ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ତର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ତୁମ ସ୍ତରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ହଜରତ ଇସା (ଯୀସୁ) ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଥିଲେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଅଧିଷ୍ଠିତ କରେ ନାହିଁ ।

୬୭. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି (ଦୁଇ ସାଗରର) * ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ (ସହିତ ଆଣିଥିବା) ମାଛକୁ † ଭୁଲିଗଲେ, ଯାହାଫଳରେ ସେ (ମାଛ) ଦୁଇ ଗଡିରେ ସାଗର ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଗଲା ।

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُرَّتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝

୬୮. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ‡ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ମୁଦା ନିଜ) ଯୁବକ (ସହଚର)କୁ କହିଲେ, “ଆମକୁ ଆମର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋଭନ ପ୍ରଦାନ କର, କାରଣ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଯାତ୍ରା ଯୋଗୁଁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।”

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي جَدَّاءٌ لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝

୬୯. ସେ କହିଲା, “କୁହନ୍ତୁ (ଏବେ କ'ଣ ହେବ) ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ (ବିଶ୍ରାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସେହି ପଥର ଚଟାଣ § ଉପରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମାଛ ବିକ୍ଷୟ ଭୁଲିଗଲି, ଏବଂ ଏହା ସରତାଳ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ମୋତେ ଭୁଲାଇ ନାହିଁ, ଓ ସେ (ମାଛ) ସାଗର ମଧ୍ୟକୁ ବିଚିତ୍ର ପ୍ରକାରେ ପଳାଇଗଲା ।”

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝

୭୦. ସେ କହିଲେ, “ଏହା ହିଁ ସେହି (ସ୍ଥାନ), ଯାହା ଆମେ ଖୋଜୁଥିଲେ,” ତା'ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଚିହ୍ନକୁ ଅନୁସରଣ ‖ କରି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا تَصَدًّا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଅଧସ୍ତନ ନବି ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଯୁଗ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଯୁଗ ସହିତ ମିଳିତ ହେଲା ତେବେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିଜ ନିଜ ଉପାସନାଘାଟର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ଯେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଉପାସନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ହରାଇ ବସିଲେ ତେବେ ଦେବଦୂତମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ଅନ୍ତିମ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ଯୁଗପୁରୁଷଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟ ଉପନୀତ ହେଲାଣି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶକ୍ରମେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୨. ଆରାବୀ ‘ହୁର୍’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମାଛ । ଏହି ଶବ୍ଦରୁ ଉପାସନା-ଘାଟ ବୁଝାଯାଏ । କାରଣ ସ୍ତମ୍ଭରେ ମାଛ ଦେଖିଲେ ତାହା ପୁଣ୍ୟବୀର ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପାସନା ଘାଟକୁ ବୁଝାଏ ।

୩. ଏହା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ‘ମେରାଜ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ପୁଣ୍ୟ ଚତୁରାସ୍ତ୍ରାକ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ଘଟଣା । ଏଥିରେ ସେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଅଧସ୍ତନ ନବି ଯାଶୁକୁ ତଥା ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ ।

୪. ଯେତେବେଳେ ଉନୁର୍ କର୍ବିବାର ଚିଠିକୁ ସାଧନ ହସ୍ତଗତ ହେବାପରେ ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋକବିଜ୍ଞାପରେ ଲିପ୍ତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପାସନାଘାଟର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ହରାଇ ବସିଲେ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଛାଡ଼ିଗଲେ ଯାହା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା, ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯୋଗୁଁ ସରଳ ରହିବ ।

୬୭. ତା'ପରେ ସେମାନେ (ସେଠାରେ) ଆମର (ମନୋନୀତ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ଭକ୍ତକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ନିଜ ସମାପରୁ କରୁଣା (ସ୍ୱଭାବ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଆମେ ନିଜଠାରୁ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ଜ୍ଞାନ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ①

୬୭. ମୁହା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିପାରୁ ଯେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଆମକୁ କିଛି ସର୍ବଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ?”

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي
مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا ②

୬୮. ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଆମ ସହିତ ରହି କଦାପି ଧର୍ମିୟ ଧାରଣା କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।”

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ③

୬୯. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମର କୌଣସି ଧାରଣା ନାହିଁ, ତୁମେ ସେ ବିଷୟରେ କିପରି ଧର୍ମିୟ ଧାରଣା କରିପାରିବ ?

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ④

୭୦. ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ଅଳ୍ପ ଲଜ୍ଜା କରିବେ, ତେବେ ତୁମେ ଆମକୁ ଧର୍ମିୟତା ପାଇବ, ଓ ଆମେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କରିବୁ ନାହିଁ ।”

قَالَ سَجِدْ لِإِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْطِيكَ
أَمْرًا ⑤

୭୧. ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେ ଆମର ଅନୁସରଣ କରିବ ତେବେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତୁମକୁ କୌଣସି ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ନ କହୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆମକୁ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବ ନାହିଁ ।”

قَالَ فَإِنِ ابْتَغَيْتَنِ فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ
لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ⑥

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ, ଯାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ହଜରତ ମୁହା ମେରାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାବ କରିଥିଲେ ।

ରୁ:୧୦

୭୨. ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) ଚଢ଼ିରେ ଛିଡ଼ା କରିଦେଲେ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “କ’ଣ ଆପଣ ଏହାର ଆରୋହାମାନଙ୍କୁ ଜଳମୟ କରାଇବା ସକଳଣ ଏଥିରେ ଛିଡ଼ା କରିଛନ୍ତି ? ଆପଣ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।”

فَانْطَلَقَا تَحْتَ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ
أَخْرَجْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ⑩

୭୩. ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ (ତୁମକୁ) କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ ଆମ ସହିତ ରହି କଦାପି ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ?”

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ⑪

୭୪. ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ଏଥର ଆପଣ ଆମର ଦୋଷ ଧରନ୍ତୁ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ (ଆପଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ) ଭୁଲି ଯାଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଆପଣ ଆମର (ଏହି) ତ୍ରୁଟି ଯୋଗୁଁ ଆମ ପ୍ରତି କଠୋର ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।”

قَالَ لَا تَأْخُذْ بِمَا يَشِيبُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ⑫

୭୫. ଏହାପରେ ସେମାନେ (ଦୁହେଁ) ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ, ପରିଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜଣେ ବାଳକଙ୍କୁ^୧ ଭେଟିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କଲେ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “କ’ଣ (ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ) ଆପଣ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପ (ଓ ନିରାହ) ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯେ କି ଜାହାରିକୁ ହତ୍ୟା କରି ନାହିଁ (ଅସାଧାରଣ) ହତ୍ୟା କଲେ ? ଆପଣ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଜୟନ୍ତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।”

فَانْطَلَقَا تَحْتَ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَكُنْتُ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
ثُكْرًا ⑬

୧. ସ୍ୱପ୍ନଦର୍ଶକ ଅନୁସାରେ ‘ସୁବକ’ ଆନନ୍ଦ ଓ ଶକ୍ତିକୁ ସୂଚିତ କରେ । ସୁତରାଂ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି ବିଷୟକୁ ନିଷେଧ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଆନନ୍ଦ ଓ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରେ । ମହମ୍ମଦୀୟ ଓ କୁଆଖିଲ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛି ବିଷୟର ଅନୁରୂପ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପେ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ବାହା କାନ୍ଦାବାରକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିବା ଆନନ୍ଦ ଓ ଶକ୍ତିରୁ କୁଠାରାଯାତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଆଦିକାଳି ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭାଗ-୧୭

୭୬. ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମକୁ କହି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତୁମେ ଆମ ସହିତ ରହି କଦାପି ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ?”

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

୭୭. ସେ (ମୁସା) କହିଲେ, “ଯଦି ଏହାପରେ ଆମେ କୌଣସି ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବୁ ତେବେ ଆପଣ ଆମକୁ (ଆଉ) ନିଜ ସଙ୍ଗରେ ରଖିବେ ନାହିଁ ; (ଏବଂ) ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମ ବିଚାର ଅନୁସାରେ) ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଆମକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଶେଷ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିବେ ।”

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَٰغِبْنِي ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۝

୭୮. ତା’ପରେ ସେମାନେ (ସେଠାରୁ) ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଏକ ସହରର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ସେମାନେ ‘ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ମାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ଅତିଥି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେଲେ ; ତା’ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏକ ପତନୋନ୍ମୁଖୀ ପ୍ରାଚୀର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ; ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) ତାହାକୁ ମରାମତି କରିଦେଲେ ; (ଏହାପରେ ମୁସା) କହିଲେ, “ଯଦି ଆପଣ ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିପାଇଁ କିଛି ପାରିଶ୍ରମିକ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ।”

فَانْطَلَقَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَهْلُ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمُوا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ۚ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَتَمَدَدْت عَلَيْهِ أَجْرًا ۝

୭୯. ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁରୁଷ) କହିଲେ, “ଏହା ହିଁ ତୁମ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ (ସମୟ) ଅଟେ ; ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମଙ୍କୁ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇଲୁ ।”

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أَوْفَلَ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

୭. ଏଠାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ସେ ସହରର ମହଙ୍ଗଦ ଇନ୍ଦ୍ରା ଓ ଖୁର୍ସିୟାନମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପରି କରିବାକୁ ମନାକରି ଦେବେ । ଇତିହାସ ଏ ବିଷୟର ମୂଳସାକ୍ଷୀ ।

୮୦. “(ସେହି) ନୌକାଟି * ସାଗରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କେତେକ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ (ସାଗରର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ) ଜଣେ ଅନ୍ୟାୟୀ* ରାଜା ଥିଲା ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୌକାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଛତାଉ ନେଉଥିଲା; ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ (ଛାଡ଼ି କରି) ଦୋଷଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲୁ ।”

وَأَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَارْتَدَّتْ أَنْ رَأَتْهَا وَكَانَ رَأْيُهُمْ لَهَا بَاطِلًا
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝

୮୧. “ଏବଂ ସେହି ବାଳକ (ବିଷୟକ ହତ୍ୟା ଘଟଣା)ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ତାହାର ପିତାମାତା* ଭୟ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ; ଏଣୁ ତା’ର ସ୍ୱଭାବ ଦେଖି ଆମେ ଆଶଙ୍କା କଲୁ ଯେ, ସେ (ବଡ଼ ହୋଇ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବାଧ୍ୟତା ଓ ଅବଶୀର ଦୋଷ ଲଦି ନ ଦେଉ ।”

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَرُّهُ مُؤْمِنًا فَنُصِيتْنَا أَنْ
يُزَيِّقَهُمَا طَغْيَانًا وَكُفْرًا ۝

୮୨. “ସୁତରାଂ ଆମେ ଜଜ୍ଜା କଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହି ପୁତ୍ର ବଦଳରେ ଏପରି ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେବେ ଯେ କି ପବିତ୍ରତା ଓ କରୁଣା (ତଥା ନ୍ୟାୟ) ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତା’ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ହେବ ।”

فَارَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّا زَكَاةُ
وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۝

୧. ଏଠାରେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଅର୍ଥ ମୁସଲମାନମାନେ । ସେମାନେ କୋମଳ ହୃଦୟର ଥିଲେ । ନୌକାଟିରେ ରହୁ କରି ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଆସିବା ଧନ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୋଡ଼ ଆଦି ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟୟ କରିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ରାଟ । ସେମାନେ ଆଉଟ ଅକ୍ସମସ ନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାହା ଏକ ଦରିଦ୍ର ଦେଶ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ଅଲ୍ଲହ ଏହି ଦେଶକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସକାଶେ ପୁରୁଷିତ ରଖିଥିଲେ ।

୩. ଏଠାରେ ଆରବୀ ‘ଗୁଲାମ’ ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ ବାଜକ । ସ୍ୱପ୍ନରେ ବାଜକ ଦୃଶ୍ୟ ହେଲେ ତାହା ଅସ୍ଥିତା, ଶକ୍ତି ଓ ପାର୍ଶ୍ୱବିକ ଉତ୍ତେଜନାକୁ ସୂଚାଏ । ଏହି ତ୍ରିବିଧ ଗୁଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଏଠାରେ ‘ବାଜକ’, ‘ପିତାମାତା’, ‘ବିଶ୍ୱାସକାରୀ’ ଆଦି ଶବ୍ଦର ଆଲଙ୍କାରିକ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ‘ପିତାମାତା’ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା । କାରଣ ଯେଉଁ ଉତ୍ତରୁ ବା ପିତାମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ସମସ୍ତ ନୈତିକ ଗୁଣର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୁଏ, ତାହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା । ତାହାକୁ ଏଠାରେ ‘ବିଶ୍ୱାସକାରୀ’ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଇସଲାମ ମତରେ ସ୍ୱଭାବତଃ ମନୁଷ୍ୟ ସଦ୍‌ଗୁଣ ପ୍ରତି ସଦା ଆନତ । ଏହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପାପ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ଏଠାରେ ଦେହ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ‘ବାଜକ’ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ପୁନଶ୍ଚ ‘ଗୁଲାମ’ ଶବ୍ଦର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଗର୍ବ, ଶକ୍ତି ଓ ପାର୍ଶ୍ୱବିକ ବଳ ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଏହା କୌଣସି ରୂପେ ବଳ ଅପ୍ରକାଶ ବିଷୟ ତେଣୁ ଦେହ ସବୁ ଗୁଣଯୁକ୍ତ ପିତାମାତା ମଧ୍ୟ ବଦଳୁଥିବା ଦେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଶ୍ୱ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଶକ୍ତି ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଅତଏବ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏ ସବୁର ପିତାମାତା ବୋଲି କହିବା ଅର୍ଥ ନିଷଦେହରେ ଆତ୍ମା ଓ ମଣିଷର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବା ପାଇଁ ତହିଁରେ ପ୍ରଭୁର ଉପାଦାନ ଖଣ୍ଡା ଯାଇଛି । ବଡ଼ ବଡ଼ ଓ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତଥା ବିପତ୍ତି ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏଥିପ୍ରକାଶେ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ଭାବେ କରିପାରିବ । ଯଦି ଏହି ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ ତେବେ ସେସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅବଶ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରେ ଓ ତାହାର ସର୍ବନାଶ କରେ । ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲହ ଆଲୋଚ୍ୟ ଚିନ୍ତିତ ଗୋଟି ଶକ୍ତିକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ କୋଟି ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମୀୟ ଶରିୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ବିନାଶ କରାଇଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ଏଥିପ୍ରକାର ଯେ କୌଣସି ପ୍ରେରଣା ତା’ମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମିତ ହେବ; ତାହା ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ, (ଚୋଟିକୁ ଅନ୍ତଃମୁଖ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୮୩. “ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଯେହି ସହରର ଦୁଇଗୋଟି ଅନ୍ୟତମ ବାଳକଙ୍କର ଥିଲା; ଏବଂ ତାହା ତଳେ ସେମାନଙ୍କର କେତେକ ଧନ ସମ୍ପଦ (ପୋତା ହୋଇ) ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତା (ଜଣେ) ଧର୍ମନିଷ୍ଠ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଥିଲା; ଏଥିପାଇଁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସାବାଳକ ହୋଇ ଆପଣା ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ (ନିଜେ) ବାହାର କରନ୍ତୁ, ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରୁ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ବିଶେଷ କରୁଣା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କରୁନାହିଁ; ଏହା ହିଁ ଏ ବିଷୟର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ; ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରିଲ ନାହିଁ।”

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ شَخْطُهُ كَنُزٍّ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَاحِبًا
فَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا
رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتَهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ
مِمَّا تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

ରୁ : ୧୧

୮୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଭୁଲକରନେନଙ୍କ^୧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ କିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବୁ।”

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْيَةِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ
فِيهِ ذِكْرًا ۝

୮୫. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି ଭୃତ୍ୟରେ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର (ହାସଲ ପାଇଁ) ପଛା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ।

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ۝

୮୬. ତା’ପରେ ସେ ଏକ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ।

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۝

୧. ଏଠାରେ ‘ପ୍ରାଚୀନ’ ଶବ୍ଦ ଇୟୁଦ୍ଧା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମହାପୁରୁଷ ହବରତ ଇସା ଓ ହବରତ ମୁସାଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି। ସେହିପରି ‘ବାବ ପିତା’ର ଅର୍ଥ ହବରତ ଇବ୍ରାହିମ। ‘କନୁଜ’ର ଅର୍ଥ ସେହି ଖଜୁରୀକ ଧନ ଯାହାକୁ ଉଭୟ ଇୟୁଦ୍ଧା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପୁରସ୍କୃତ ରଖିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେବାରୁ ତାହା ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା। ପଢ଼ରେ ହବରତ ମହମ୍ମଦ ସେହି ଧନ ଅର୍ଥର ବାଣ୍ଟିବାର ବାହାକୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ। ଅନ୍ୟତମ ସେତେବେଳେ ଇୟୁଦ୍ଧା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଚୋରା ପଣ୍ଡିତ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚଢ଼ିବୁ ଭାବରେ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ହବରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ରସର ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ କରିଅଛି।

୩. ଭୁଲକରନେନ ଖୋରସର ସମ୍ରାଟ ଥିଲେ। ମେଡ଼ିଆ ଓ ପାରସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଶାସନାଧୀନ ଥିଲା। ନିମ୍ନୋକ୍ତ କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲକରନେନ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି। ଦାନିୟାଲ ନବି ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖି ଥିଲେ ଯେ ତୁଇ ଶିଖା ଥିବା ରୋଟିଏ ମେଢା ରାସ୍ତା ଉପରେ ଛୁଟି ହୋଇଛି। ତା’ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବଦୂତ କହିଲେ ଯେ ସେ ହେଉଛି ମେଡ଼ିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ରାଟ। (Daniel. Ch. 8:20-21 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)। ବହୁତେ ଭୁଲକରନେନ ମେଡ଼ିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ଜଣେ ରାଜାଙ୍କର ବର୍ଦ୍ଧନମୂଳ ନାମ। ପବିତ୍ର ଜେରୁସାଲେମ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ସେଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମେଡ଼ିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ସମ୍ରାଟ ବାଲରାମ।

୮୭. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ହେବା ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଆବିଳ୍ଲ^୧ କଳତାଣି ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ତ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତାହା ନିକଟରେ ସେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ^୨ (ବେସବାସ କରୁଥିବାର) ଦେଖିଲେ; ଆମେ କହିଲୁ, “ହେ ଲୁଲକରନେନ ! ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାର ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିପାର ।”

୮୮. ସେ କହିଲେ, “ଯେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ, ଆମେ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; ତା’ପରେ ତାହାକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ କରାହେବ, ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।”

୮୯. ଏବଂ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ସଚକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାପାଇଁ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର (ନିୟତ) ଅଛି; ଏବଂ ଆମେ (ମଧ୍ୟ) ନିଶ୍ଚୟ ତା’ପାଇଁ ନିଜ ଆଦେଶରେ ସହକର୍ତ୍ତାଧ୍ୟ କଥା କହିବୁ ।

୯୦. ତା ପରେ ସେ (ଅନ୍ୟ) ଏକ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

୯୧. ଯେତେବେଳେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ^୩ ଉପରେ ଉଦୟ ହେବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ) ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆଢୁଆଳ^୪ ରଖି ନ ଥିଲୁ ।

୯୨. (ଯତଶୀତ) ଠିକ୍ ଏହିପରି; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଗୁପ୍ତେ ଅବଗତ ଅଛୁ ।

كَتَمَ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْنَؤُا الْقَرْيَتَيْنِ أَمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَ أَمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۝

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا ۝

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَ سَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۝

كَتَمَ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ କୃଷସାଗର ଅଞ୍ଚଳ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଲୁଲକରନେନ ଯାଇଥିଲେ । କୃଷସାଗରର ଡଳ କୃଷବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥିବାରୁ ତାହା ଗୋଟିଆ ଦେଖାଯାଏ ।

୨. ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ମେଡ଼ିଆ ଓ ପାରସ୍ୟର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଥିଲେ, ଅନ୍ୟ କାନ୍ଦିର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ଖୋରସ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଖୋରସର ସମସ୍ତ ଲୁଲକରନେନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରି-ଆକ୍ରମଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଶାସନାଧୀନ କରିଥିଲେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ କୃଷସାଗରର ପୂର୍ବରେ ଅବସ୍ଥିତ ଆପରାଜିସ୍ଥାନ ଓ ବେଲୁଚିସ୍ଥାନ ଉପରେ ଲୁଲକରନେନ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଥିଲେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ କୃଷସାଗର ପ୍ରାନ୍ତରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ।

୯୩. ଦୁର୍ଗ ସେ (ଅନ୍ୟ) ଏକ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا

୯୪. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁଇଗୋଟି ପର୍ବତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେଠାର ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଅତି ଅଳ୍ପ ବୁଝି ପାରୁଥିଲେ ।

كَهَّ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

୯୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଜ୍ଞାନକରନୈନ ! ବାସ୍ତବରେ ଯାହୁକି ଓ ମାହୁକି ଭୃତ୍ୟରେ ବିଶୁଦ୍ଧିଲା ପୁଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ କ’ଣ ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଏହି ସର୍ଗରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେବୁ ଯେ ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରିଦେବେ ?”

قَالُوا يٰذَا الْقَرَيْنَيْنِ إِن يَأْجُجَ وَمَأْجُجَ مُفِيدُونَ
فِي الْأَرْضِ فَهَذَا نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

୯୬. ସେ କହିଲେ, “ଏ (ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମଳ ଅପେକ୍ଷା) ଉଚ୍ଚକୃଷ୍ଣତର ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ସାଧ୍ୟାବୁଦ୍ଧାରେ ସହାୟତା କର, ତାହାହେଲେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରିଦେବୁ ।”

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

୯୭. ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଲୋହିପିଣ୍ଡ* ଦିଅ ; ପରିଶେଷରେ (ସେହି ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା) ଯେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ (ପର୍ବତର) ଶିଖର ଦ୍ଵୟର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ (ସ୍ଥାନ) ସ୍ଥାନକୁ (ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀର ଦ୍ଵାରା ସଂଯୁକ୍ତ କରି) ସମାନ* କରିଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପନ୍ନ କର ;”

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ كُلُّ إِذَا سَاوَاهُ بَيْنَ الصَّدَّيْنِ
قَالَ انْفُخُوا كُلُّ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ

୧. ଯେହେତୁ ଧାତୁରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରାଯିବାକୁ ଅଗ୍ନି ତେଣୁ ସେଠାକାର ଘୋକମାନଙ୍କୁ ଧାତୁ ଯୋଗାଇବାକୁ ହେବ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥରୁ ନିର୍ମାଣ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ଘୋକମାନେ କରିବେ ।

୨. ଜ୍ଞାନକରନୈନ ଯେଉଁ ଠାରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରାଇଲେ ତା’ର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ କାଣ୍ଟିୟାନ ସାଗର ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ କଳେସ୍ଵ ପର୍ବତମାଳା ଅବସ୍ଥିତ । ଏ ଦୁଇଟି ଦୂର ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । କେବଳ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ଧ ଅପରାଧିତ ଥିଲା । ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସାଗର ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପର୍ବତମାଳା ଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନତା ପୁଷ୍ଟି କରାଯିବାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ କ’ଣ ? ଏଠାରେ ସମାନତା ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀରକୁ ପ୍ରାଚୀର ଦ୍ଵାରା ପରିବେଷିତ କରାଇବା ପଦରେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ସାଗର ଓ ପର୍ବତମାଳାକୁ ଇଚ୍ଛି ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିବା ପୁଷ୍ଟିରୁ ଉଚ୍ଚ ସମାନ ।

ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ନିସମ୍ପାଦନ କରିଦେଲେ, ସେତେବେଳେ (ସେ) କହିଲେ, “(ବର୍ତ୍ତମାନ) ମୋତେ ଚରଳ ତମା (ଆଣି) ଦିଅ (ଯାହାକୁ) ମୁଁ ତା’ଉପରେ ଢାଳି ଦେବି।”

عَلَيْهِ قَطْرًا ⑩

୧୮. ପୁରାଣ* ଯେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମିତ ହୋଇଗଲା ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ଯାହୁଜ୍ ଓ ମାଲୁକ୍) ଏହା ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ କି ସେଥିରେ କୌଣସି ଛିଦ୍ର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ⑪

୧୯. (ଏହାପରେ) ସେ କହିଲେ, “ଏହା (କେବଳ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବିଶେଷ କୃପା ଯୋଗୁଁ (ସମ୍ଭବପର) ହୋଇଛି ; ପୁନଶ୍ଚ ଯେତେବେଳେ (ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପକ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର (ପାଳିତ ହେବା ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭାଙ୍ଗି) ଧୂଳିସାତ୍ କରିଦେବେ ; ଏବଂ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର (ବସ୍ତୁତଃ) ସତ୍ୟ ଅଟେ।”

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ⑫

୧୦୦. ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାକାର ପାଳିତ ହେବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେହିଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ *ସଂଘର୍ଷରେ ଲିପ୍ତ (ଥୁବା ଅବସ୍ଥାରେ) ଛାଡି ଦେବୁ ଏବଂ ବିରୁଦ୍ଧ ବକାଇ ଦିଆଯିବ ; ଏହାପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ।

وَتَرْكَبُنَا بِعُصْفُورٍ مُؤَمِّدٍ يُنْجِي فِي بَعْضٍ وَيُفْجِعُ فِي الصُّورِ نَجِمُهُمْ جَمْعًا ⑬

୧୦୧. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦିନ ନରକକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କର ଠିକ୍ ସମ୍ମୁଖକୁ ଘେନି ଆସିବୁ —

وَعَرَّضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرَضًا ⑭

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ସ୍ତରରେ ଯାହୁଜ୍ ଓ ମାଲୁକ୍ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । ବାଲବେଲରେ ଶୁଷିଆକୁ ଯାହୁଜ୍ ଓ ଶିଟେନକୁ ମାଲୁକ୍ ଗୁପ୍ତେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି (Ezekiel : Ch. 39 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୁରୋପ ତଥା ବ୍ରିଟିଶ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ଆମେରିକୀୟାଦି ସଦିତ ଶୁଷିଆର ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସର୍ବଦା ଜାଣି ରହିବୁ ।

୧୦୨. (ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ) ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆମର ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ (କୋରାନ) ସମ୍ମୁଖରେ (ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ) ପରଦା ଅନ୍ତରାଳରେ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଶ୍ରବଣ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ (ମଧ୍ୟ) ନଥିଲା ।

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِنَا وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَمْعًا ۝

ରୁ : ୧୨

୧୦୩. (ତେବେ ଏ ସମସ୍ତ ଦେଖିବା ପରେ ମଧ୍ୟ) କ'ଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ଛାଡି ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ? ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନରକକୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ।

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِي أَوْلِيَاءُ إِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ
نُزُلًا ۝

୧୦୪. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯେଉଁମାନେ ନିଜ କର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଜ୍ଞାରେ କ'ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବୁ ?”

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝

୧୦୫. “(ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ) ଯେଉଁମାନଙ୍କର (ସମସ୍ତ) ଉଦ୍ୟମ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ହିଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝

୧୦୬. ସେମାନେ ହିଁ ନିଜ ପାଦନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଛନ୍ତି, ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ (ସମସ୍ତ) କର୍ମ (ଏହି ସଂସାରରେ) ବୃଥା ହୋଇଯାଇଛି ; ଅତଏବ କୟାମତ ଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବୁ ନାହିଁ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وِزْنًا ۝

୧୦୭. ନରକ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ହେବ, କରଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ (ପରୁ) ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଓ ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରିହାସ କରିଥିଲେ ।

ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ (ଓ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କର ବାସନ୍ତାନ 'ପୀର୍ବଦୋଶ'(ନାମକ)ବୈକୁଣ୍ଠ ହେବ ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଚିରକାଳ ବାସ କରିବେ ଓ ସେଠାରୁ ଅପସାରିତ ହେବା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ନାହିଁ ।

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀସମୁହ (ଲେଖାଯିବ) ପାଇଁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ସମୁଦ୍ର କାଳିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ସମୁଦ୍ର (ର କଳରାଶି) ଶେଷ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, ଯଦିତ ଆମେ ତାହାକୁ ବୁଝି କରିବା ସକାଶେ ସେତିକି (ପରିମାଣ କଳ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ପୁନରାୟ) ନିଷେପ କରନ୍ତୁ ।”

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَّكَتَلَيْتُ رَبِّيَ لَنَفِدَ
الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِثًّا
يُبَشِّرُهُ مَدَدًا ﴿١١٠﴾

୧୧୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସବୁଟା କଣେ ମାନବ ମାତ୍ର, କେବଳ ଏତିକି ପ୍ରତିଦିନ ଯେ ଆମ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରେରିତ ହେଉଅଛି ଯେ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ (ଅଳ୍ଲାହ)ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର (ପ୍ରକୃତ) ଉପାସ୍ୟ ; ସୂତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାର ଆଶା ରଖୁଥାଏ ତାହା ପକ୍ଷରେ ସବୁ (ଓ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ) କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପାସନାରେ (ଅନ୍ୟ) କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ (ମନେ) ନ କରୁ ।

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ
وَاحِدٌ فَسَنُكَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِمْ فَيَعْمَلُونَ لَكَ
فِي صَالِحًا وَلَا يَشْرِكُ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١١﴾

ମରିୟମ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ସୁରାଟି ୨୯ଟି ଶ୍ଳୋକ ଓ ୨୮୯ ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁ ଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. କାଫ-ହା-ୟା-ଆଇନ-ସ୍ବାଦ ② ।

كَهَيَّصَ ②

୩. (ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ସେହି) କୃପା-
ରୂପକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ (ରହିଅଛି) ଯାହା ସେ ନିଜ ଭକ୍ତ କଳ୍ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି
(ଏପରି ସମୟରେ) କରିଥିଲେ ।

ذُكِّرَتْ رَحِمَتُ رَبِّكَ عَبْدَهُ ذَكَرِيَّا ③

୪. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ
ତାଙ୍କିଥିଲେ,

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ④

୫. (ଓ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! (ଆମର
ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ) ଆମର ସମସ୍ତ ଅସ୍ତିତ୍ବ ହୋଇଯାଇଛି,
ଏବଂ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଆମ ମସ୍ତକରେ କେଶରାଶି ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ
ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆମେ କେବେହେଲେ ବ୍ୟର୍ଥ (ବା) ନିରାଶ
ହୋଇନାହୁଁ ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ
شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤

୬. “ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଆମ (ମୃତ୍ୟୁ) ପରେ ନିଜ
ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ (ବ୍ୟବହାର) ସମକ୍ଷରେ ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ ;
ଏବଂ ଆମର ପତ୍ନୀ ବନ୍ଧ୍ୟା ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ନିଜ
ସମାପରୁ ଜଣେ (ପୁତ୍ରରୂପକ) ବନ୍ଧୁ ପ୍ରଦାନ କର ।”

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي
عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

୧. ଏହି ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷର ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚ ଗୋଟି ଅକ୍ଷରର ସମଷ୍ଟି ସେବୁଡ଼ିକ ହେଉଛି— ‘କାଫ୍, ହା, ଯା, ଅଇନ୍, ସ୍ବାଦ’ । ‘କାଫ୍’କୁ କାଫି (ଦେଖନ୍ତୁ), ‘ହା’କୁ ହାତ (ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ), ‘ଯା’କୁ ଏକ ସମ୍ବୋଧନସୂଚକ ଶବ୍ଦ ‘ହେ’, ‘ଅଇନ୍’କୁ ଅଭିମ (ସର୍ବେଷ), ‘ସ୍ବାଦ’କୁ ସାବିକ (ସତ୍ୟବାଦୀ) ଶବ୍ଦମାନ ନିଷ୍କର୍ଷ ହୋଇଛି । ଅଲୋଚ୍ୟ ଅକ୍ଷରସୂଚକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପ ଏହିପରି— ଅନୁବା କାଫିନ୍, ଅନୁବା ହାତାନ୍, (ଯା ଅଭିମୋ) ଯା ଆଭିମୋ, ଯା ସାବିକୋ (ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ସର୍ବେଷ ଓ ସତ୍ୟବାଦୀ ପ୍ରଭୁ ! ତୁମେ ତ୍ରି ଯଥେଷ୍ଟ ଓ ତୁମେ ତ୍ରି ସତ୍ୟବାଦୀ) । ଏହି ଅକ୍ଷର ସମୂହ ଦ୍ୱାରା ବସ୍ତୁତଃ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମତବାଦକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପିରସା ଝିଅ ଭଉଣି ହଜରତ ରଜେ ହାନିଙ୍କ ଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇ ଏହି ଅର୍ଥ ପ୍ରଦତ୍ତ ବ୍ୟାକରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ।

୭. “ଯେ କି ଆମର ଦାୟାଦ ହେବେ ଏବଂ ଯାହୁଦିଶ୍ଵର ଗର୍ଭର ମଧ୍ୟ ଦାୟାଦ ହେବେ ; (ଏବଂ ଆମକୁ ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ଯେଉଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଅଛି ତାହାର ମଧ୍ୟ ଦାୟାଦ ହେବେ) ; ଏବଂ ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତାହାକୁ ନିଜର ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ କର ।”

يَرْثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ
رَضِيًّا ①

୮. (ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଅକ୍ଷର କହିଲେ) “ହେ ଜକ୍ରିୟା ! ଆମେ ତୁମକୁ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ସମ୍ପର୍କରେ ସୁସମାଗ୍ରର ଦେଉଅଛୁ ; (ସେ ବୟଃପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ) ତାହାର ନାମ (ଅକ୍ଷରଙ୍କ ଚରପାତ୍ର) ଯହିଁ ଯାହା ହେବ ; ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ କାହାରିକୁ ଏହି ନାମରେ ନାମିତ କରିନାହୁଁ ।”

نَزَكِيًّا إِنَّا بُشِّرُكَ بِعِلْمِ إِسْمِهِ ۖ إِنَّمَا نَجْعَلُ
لَهُ مِنْ قَبْلُ سَيِّئًا ①

୯. (ଜକ୍ରିୟା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ ଘରେ କିପରି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆମର ପତ୍ନୀ ବନ୍ଧ୍ୟା ଅଟେ ଏବଂ ଆମେ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟର ଚରମ ସୀମାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛୁ ?”

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا
وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ①

୧୦. (ଦେବଦୂତ) କହିଲେ, “(ତୁମେ ଯେପରି କହୁଅଛ) ତାହା ସେହିପରି ଅଟେ ; (କିନ୍ତୁ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମର କିଛି (ଅସ୍ତିତ୍ଵ) ନଥିଲା ।”

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ ۖ وَقَدْ
خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ①

୧୧. (ଜକ୍ରିୟା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ ସକାଶେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କର ;” (ଅକ୍ଷର) କହିଲେ, “ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ରମାଗତ ତିନି ରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ନାହିଁ ।”

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۚ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ①

୧୨. ଏହାପରେ ସେ (ଜକ୍ରିୟା) ଉପାସନା ପ୍ରକାଶକୁ ବାହାରି ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ସଙ୍ଗତ ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲେ ଯେ ଦିବାରାତ୍ର ଅକ୍ଷରଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥାଅ ।

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْحَرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ
أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ①

୧୩. (ଏହାପରେ ଯହିଁଯା ଜନ୍ମ ଲାଭ କଲେ ଓ ଆମେ ତାହାକୁ କହିଲୁ), "ହେ ଯହିଁୟା ! ତୁମେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ବୃତ୍ତତା ସହକାରେ ଧାରଣ କର" ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀବ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଚରୁଷ୍ଟାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

يُخَيِّلِي حُدَّ الْكِتَابِ بِفُؤَادِهِ وَأَتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صِدْقًا ۝

୧୪. ଏବଂ (ଏ ବିଷୟ) ଆମ ସମାପରୁ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୟା ସ୍ୱରୂପ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ସକାଶେ ଥିଲା ; ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମଭାବୁ ଥିଲେ ।

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرَكُوعًا ۝ وَكَانَ تَقِيًّا ۝

୧୫. ଏବଂ ସେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଭଗମ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ ଉଦ୍ଧତ ଓ ଅବଧ୍ୟା ନଥିଲେ ।

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝

୧୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ ଓ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯାଇ ଉତ୍ତୁତ କରାଯିବ (ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ରହିବ) ।

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ ۝ حَيًّا ۝

ଭୂ : ୨

୧୭. ଏବଂ (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମରିୟମଙ୍କ (ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଯେଉଁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଛି ତୁମେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; (ବିଶେଷତଃ ସେହି ବୃତ୍ତାନ୍ତ) ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିବାରର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୂର୍ବ ଦିଗର ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଗୁଲି ଯାଇଥିଲେ ।

وَمَتَّعْنَاهَا مَا تَزَكَّى ۝ وَكَانَ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرِيفًا ۝

୧୮. ଏବଂ (ସେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଓ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପରଦା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ୍ନ କରି ନିଜକୁ ଲୁଚାଯିବ ରଖିଲେ) ; ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାହାତୀ ଦେବଦୂତ (ଜିବ୍ରୀଲ୍)ଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ମାନବ ଆକୃତି ଧାରଣ କରି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୧. ୩୪ରେ ଯାହୁଦ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରେରଣ ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରେରଣ ହେବ । ଏ ଗୁପ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଯାହୁଦର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ମନେରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହଜରତ ଯହିଁୟାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଜବ୍ରିୟାଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ ବିଷୟ କହିଥିଲେ । ଯଦି ଏହାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ମନେ କରାଯିବ ତେବେ ଯାହୁଦ ଉପରେ ଯହିଁୟାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଅଛି ।

୧୯. (ମରିୟମ ତାହାକୁ) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେ ଧର୍ମତାକୁ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି ।”

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتُ نَسِيًّا ۝

୨୦. (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେବଦୂତ) କହିଲେ, “ମୁଁ କେବଳ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟେ ; ଯଦ୍ୱାରା କି ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଓହ୍ଲି ଅନୁସାରେ) ଏକ ପବିତ୍ର ପୁତ୍ର (ସମ୍ଭବରେ ସୁସମାଗୁର) ପ୍ରଦାନ କରିବି (ଯେ କି ପୂର୍ଣ୍ଣବୟସ ହେବ) ।”

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝

୨୧. (ମରିୟମ) କହିଲେ, “ମୋର କିପରି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହେବ ଯେତେବେଳେ କି ମୋତେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସ୍ପର୍ଶ କରି ନାହିଁ, ଏବଂ ମୁଁ କେବେ ହେଲେ ବ୍ୟଭିଚାରରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।”

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ بِرَبِّكِ فَكَانَ لِمَا لَا تَدْرِي خَبْرًا ۝

୨୨. (ଦେବଦୂତ) କହିଲେ, “(ବିଷୟଟି) ସେହିପରି ଅଟେ ଯେପରି ତୁମେ କହିଲୁ” କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହା କହିଛନ୍ତି, “ଏହା ଆମପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ଆମେ ତାହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ଓ ନିଜ କରୁଣାର ମାଧ୍ୟମ କରିବୁ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟ (ଆମ ଦ୍ୱାରା) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇସାରିଛି ।”

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ ۖ وَلَنَجْعَلَ لَآيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝

୨୩. ତା’ପରେ ସେ ତାହାକୁ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ନେଇ ସେ ଏକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ ।

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝

୨୪. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ପ୍ରସବ ଯନ୍ତ୍ରଣା ତାକୁ ଗୋଟିଏ ଖଜୁରି ଗଛ ଆଡ଼କୁ ନେଇଗଲା ; ଯେତେବେଳେ ମରିୟମଙ୍କର ବିଶ୍ରାୟ ହେଲା ଯେ ତାହାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଏକ ସନ୍ତାନ ଜାତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିହାସ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ କହି ଉଠିଲେ, “ହାୟ ! ମୁଁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମରିଯାଆନ୍ତି କି ! ଏବଂ ମୋର ସ୍ମୃତିକୁ ବିଳୁପ୍ତ କରାଯାଆନ୍ତା କି !”

فَاجَاءَهَا الْبَخَاسُ إِلَىٰ جَنْدِجٍ ۖ فَالْتَحَلَّىٰ قَالَتْ بَلِيَّتِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّوَدِيًّا ۝

୧. ସମ୍ପ୍ରତି ସ୍ୱରୋପର କେତେକ ଚିକିତ୍ସକ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଅବିବାହିତା ମହିଳାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବା କେବଳ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବରଂ ସେମାନେ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଭିତ୍ତିକରି ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ କେତେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨୫. ତା'ପରେ (ଦେବଦୂତ ପର୍ବତର) ନିମ୍ନ ଦେଶକୁ ତାହାକୁ ଡାକି କହିଲେ, “(ହେ ନାରୀ !) ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଅଲୀକ ତୁମର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ । ଏକ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ କରିଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ତାହା ନିକଟକୁ ଯାଇ ନିଜକୁ ଓ ନିଜ ସନ୍ତାନକୁ ପରିଷ୍କାର କର) ।”

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكِ سَرِيًّا ⑤

୨୬. “ଏବଂ ତୁମେ ଖଜୁରି ଗଛର ବାହୁଙ୍ଗାକୁ ଧରି ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ହଲାଇ ଦିଅ, ତାହା ତୁମ ପାଇଁ ସଦ୍ୟପଳ୍ପ ଫଳ ଚୁଷ୍ଟ କରିବ ।”

وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقُ عَلَيْكِ وَطَيَّا
جَنِيًّا ⑥

୨୭. “ତୁମେ ତାହାକୁ ଖାଅ ଓ (ଝରଣାକୁ) ଜଳପାନ କର, (ଏବଂ ନିଜେ ସ୍ନାନ କରି ଶିଶୁକୁ ସ୍ନାନ କରାଇ) ନିଜ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଶାନ୍ତ କର ; ତାପରେ ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ପୁରୁଷକୁ ଦେଖୁ, ତେବେ (ସଂକେତପୂର୍ବକ) କହିବ ଯେ ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ତାନବାନ୍ (ଅଲୀକ)ଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପବାସ ବ୍ରତ ପାଳନ କରିଅଛି ; ସୁତରାଂ ଆଜି ମୁଁ କୌଣସି ଲୋକ ସହିତ କଥା କହିବି ନାହିଁ ।”

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ⑦

୨୮. ଏହାପରେ ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ପୁତ୍ରକୁ) ଆରୋହଣୀ କରାଇ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମରିୟମ ! ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ।”

فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحِيَّةً ۖ قَالُوا يَبْرَأِيْمُ لَقَدْ جِئْتِ
شَيْئًا فَرِيًّا ⑧

୧. ବାଇବେଲରୁ ଓ ପାଲେଷ୍ଟାଇନର କୁରୋକ ପୁସ୍ତକରୁ ପ୍ରଚୀନ ହେଉଛି ସେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମରିୟମ ପ୍ରତ୍ନସନ୍ଧାନ ଭଳି କଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଭାବ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ବେଶେଇହମ୍ମକୁ ନେଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ବେଶେଇହମ୍ମ ଏକ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଥିବା ଓ ତାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଏକ ସ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା । ସେହି ଚଉପାଖୁ ଜଣେ ଦେବଦୂତ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କୁ ଡାକି ଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ରୂପେ ଉପବାସ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅସୁବିଧା ପ୍ରଶ୍ନବାକ୍ୟକୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକର ।

୩. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଚହମିଲୋହ୍’ର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ବହନ କରି ନେବା କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ଅଲିଧାନରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ଆରୋହଣ କରାଇ ନେବା । ତେଣୁ ଶେଷଶବ୍ଦ ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ନିଆଯାଇଛି (୯:୯୨ ପ୍ରସଙ୍ଗ) । ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେ ଯାହୁ ବୟସପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଅଲୀକ ଚଉପାଖୁ ନବି ପଦ ମିଳିଲା ତେବେ ତାଙ୍କ ମାତା ତାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ।

୨୯. “ହେ ହାବୁନର ଭଉଣୀ ! ତୁମର ପିତା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ ଏବଂ ତୁମର ମାତା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣୀ ନଥିଲେ ।”

يَاخْتَهُرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ

୩୦. ଏହାପରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ଶିଶୁ ପ୍ରତି ଢଳିତ କରିଥିଲେ ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତା’ ସହିତ କିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବୁ ଯେ କି ଗତ କାଲି ଦୁଷ୍ଟ ବୋଲିରେ ଝୁଲୁଥିବା ଏକ ଶିଶୁ ଥିଲା ।”

فَاشَارَتْ إِلَيْهُ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝

୩୧. (ଏହା ଶୁଣି ମରିୟମନନ୍ଦନ) କହିଲେ, “ଆମେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣର ଭକ୍ତ ଅଛୁ ଏବଂ ସେ ଆମକୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମକୁ ନବି ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।”

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ اتَّبَعِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝

୩୨. “ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମକୁ ମଙ୍ଗଳମୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମକୁ ନମାଜ ଓ ଜକାତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।”

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ

وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝

୩୩. “ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବବ୍ୟବହାରକାରୀ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମକୁ ଉଷତ ଓ ଅବାଧ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ।”

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝

୩୪. “ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିଥିଲୁ ସେ ଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବୁ ଓ ଯେଉଁଦିନ ଆମକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଇ ଉତ୍ଥୃତ କରାଯିବ (ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ) ।”

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۝

۝

୩୫. ଏ ହେଉଛନ୍ତି (ପ୍ରକୃତରେ) ମରିୟମନନ୍ଦନ ଇସା ; ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି ।

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ

يَتَنَزَّلُونَ ۝

୧. ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କୁ ହାବୁନଙ୍କ ଭଉଣୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ ବନ୍ଧବରୀ ହୋଇ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ସେହି ମରିୟମ୍ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ କି ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ହାବୁନଙ୍କର ଭଉଣୀ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଆକ୍ଷେପ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଅସ୍ତିତ୍ବାକୁ ବି ପ୍ରକଟିତ କରୁଅଛି । ନିଜ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିଙ୍କ ନାମ ଗଢ଼ିବା ଏକ ସର୍ବତ୍ର ଆଦୃତ ପରମ୍ପରା । ଯଦି ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କର କୌଣସି ଭାଇଙ୍କ ନାମ ହାବୁନ ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କ’ଣ ଅଛି ? ତାଙ୍କୁ ମୁସାଙ୍କ ଭାଇ ରୂପେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରିବା ସ୍ୱୟଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର କଳ୍ପନ-ପ୍ରସୂତ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏପରି କେଣା ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନୁରୂପ ପ୍ରଶ୍ନ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଚାରା ଯାଇଥିଲା ଓ ସେ ଅନୁରୂପ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । (ଫରୁହ୍ ଚନ୍ଦାନ : ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ୬, ପୃଷ୍ଠା ୧୬ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ)

୩୬. ଅଲ୍ଲାହି ନିଜ ପାଇଁ କାହାରିକୁ ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାହାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପନ୍ଥା ଅଟେ ; ସେ ଏ ବିଷୟରୁ ପବିତ୍ର, ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ କେରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କହନ୍ତି (ଯେ ଏପରି) 'ହୋଇଯାଅ' ଏବଂ ତାହା (ସେପରି) ହୋଇଯାଏ ; ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଜଣକୁ ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ?)

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا تَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّهُ يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٦﴾

୩୭. (ଭାଷା କହିଥିଲେ), "ଅଲ୍ଲାହି ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ରୂମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ତେଣୁ (ହୁମୋନାଲେ) ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ; ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।"

وَرَأَى اللَّهُ رِبِّيَّ وَرَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٧﴾

୩୮. କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ପରାସ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ (ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ) ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ମହାନ୍ ଦିବସରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ନେଇ ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

୩୯. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ଆମ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରବଣଶକ୍ତି ଅତି ପ୍ରଖର ହେବ ଓ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି (ମଧ୍ୟ) ଅତି ଦୃଷ୍ଟ ହେବ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଅନ୍ୟାୟମାନେ ଆଜି ସୁଦ୍ଧା ଭାବରେ ବିଭ୍ରାତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦିନ (ଅର୍ଥାତ୍ କାୟାମତ) ସମକ୍ଷରେ ଚୋରାବଳା ଦିଅ ଯେଉଁଦିନ (ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ନୈରାଶ୍ୟ ଘୋଟିଥିବ ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କର) ସକଳ ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଯିବ ; କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ (ସମଗ୍ର) ଭୂପୃଷ୍ଠର ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହା ଉପରେ ବାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ଅଛୁ ; ଏବଂ (ପରିଶେଷରେ) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

ଭୁ : ୩

୪୭. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ଜଣେ ସତ୍ୟ-ନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ନବି ଥିଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا
نَبِيًّا ﴿٤٧﴾

୪୩. ଏବଂ ତୁମେ ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର) ଯେତେବେଳେ ସେ (ଇବ୍ରାହିମ) ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପିତା ! ଯେଉଁମାନେ କିଛି ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ତୁମର କୌଣସି ଚିନ୍ତା ଦୂର କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ, ତୁମେ କାହିଁକି ସେ ସବୁର ଉପାସନା କରୁଅଛ ?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٨﴾

୪୪. “ହେ ଆମର ପିତା ! ଆମଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ଯାହା ତୁମକୁ ମିଳି ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ଆମେ ତୁମର ପୁତ୍ର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର, ଆମେ ତୁମକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବୁ ।”

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٩﴾

୪୫. “ହେ ଆମର ପିତା ! ସଜ୍ଜାତର ଉପାସନା କର ନାହିଁ ; ସଜ୍ଜାତ ବାସ୍ତବିକ ଦୟାବାନ୍ ଅଳ୍ପଙ୍କର ଅବଧାନ ଅଟେ ।”

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿٥٠﴾

୪୬. “ହେ ଆମର ପିତା ! ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ (ତୁମର ଅବଧାନତା ଯୋଗୁଁ) ତୁମକୁ ଦୟାବାନ୍ ଅଳ୍ପଙ୍କର ଶାସ୍ତି କବଳିତ ନ କରୁ, ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ସଜ୍ଜାତର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯିବ ।”

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُتَّخَذَ عَدَاؤُكَ مِنَ الرَّحْمَنِ
فِتْنًا ۖ فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وَرِثَةً ﴿٥١﴾

୪୭. (ଏହାଶୁଣି ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପିତା) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! କ’ଣ ତୁମେ ଆମ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେଉଅଛ ? (ତେଣୁ) ଯଦି ତୁମେ ବିରତ ନ ହେବ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶିଳାଘାତ କରି ନିଷିଦ୍ଧ କରିଦେବି ଏବଂ (ଏହା ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରେୟସ୍ବର ହେବ ଯେ) ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ମୋ ନିକଟରୁ ଦୂରରେ ଯାଅ, (ଅନ୍ୟଥା) କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ମୁଁ ଯେପରି ତୁମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ନ ଦିଏ ।”

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ الْهِتَىٰ يَا إِبْرَاهِيمُ لِمَ لَمْ
تُنْتَهَ لِأَرْجَمَتَكَ وَاهْجُرْنِي مِلًّا ﴿٥٢﴾

୪୮. (ଏହାଶୁଣି ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଶାନ୍ତିର ରହିଥାଅ, (ଏହି ଅଭିଳାଷ ସହିତ ଆମେ ତୁମଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛୁ) ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ; ସେ ଆମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ ଅଟନ୍ତି ।”

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيظًا ﴿٤٨﴾

୪୯. “ଏବଂ (ହେ ପିତା !) ଆମେ ତୁମକୁ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେ ଯାହାକୁ ଚାହୁଁଅଛ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବୁ ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ; (ଏବଂ) ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ହେତୁ ନିରାଶ ହେବୁ ନାହିଁ ।”

وَأَعِزَّنَا لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَدْعُوكُمْ رَبِّي ۖ عَنَّا إِلَّا آكُونُ بِدُعَاءِ رَبِّي سَقِيًّا ﴿٤٩﴾

୫୦. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ (ଇବ୍ରାହିମ) ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ଇସ୍ତହାକ ଓ (ଇସ୍ତହାକଙ୍କ ଅନ୍ତର) ଯାକୁବକୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମେ ନବି ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ।

فَلَمَّا أَتَيْنَاهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କଲ୍ପଣାର ଏକ (ବୃହତ) ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କୋଟାର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପୁଷ୍ୟାଦି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥١﴾

ସ୍ତ : ୪

୫୨. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ମୁସାଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର; ବାସ୍ତବରେ ସେ ଆମର ମନୋନୀତ (ଭକ୍ତ) ଥିଲେ ଏବଂ ରସୁଲ ତଥା ନବି ଥିଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٢﴾

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ତୁର (ପର୍ବତ)ର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଚାକିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱ ବାର୍ତ୍ତାକାମ ଦ୍ୱାରା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇଲୁ ।

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଅଥଚ ବାବ୍ତେଲର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅଚିରତ୍ୱର । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପକ୍ଷରେ ସଂସ୍କାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା, ଯଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଘଟଣାମାନ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସି ପାରିବ, ଅନ୍ୟଥା ବାବ୍ତେଲର ବିବରଣୀ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେବେ ।

୫୪. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାକୁ) ନିଜ କବୁଣା ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ହାବୁନଙ୍କୁ ନବି (ନିଯୁକ୍ତ) କରି (ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବେ) ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଇସ୍ରାଈଲଙ୍କ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; ସେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାରରେ ନିଷ୍ଠାପର ଥିଲେ, ଏବଂ ଉତ୍ତୁର (ଓ) ନବି ଥିଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٥﴾

୫୬. ଏବଂ ସେ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିମାଜ ଓ ଜକାତ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଥିଲେ ।

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾

୫୭. ଏବଂ ତୁମେ (ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଇବ୍ରୀୟଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ; ସେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ନବି ଥିଲେ ।

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٧﴾

୫୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ଅତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲୁ ।

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾

୫୯. ଏ ସମସ୍ତେ ଏପରି ନବି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞତ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ ; ସେ (ନବି)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କି ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ନୁହେଁ ସହିତ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରାଇ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସ୍ରାଈଲ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯାକୁବ)ଙ୍କ (ସନ୍ତାନ ଥିଲେ) ଏବଂ (ଏମାନେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କି ଆମେ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇଥିଲୁ ଓ ନିଜ ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲୁ ; (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୟାବାନ୍ ଅଜ୍ଞତ ବାଣୀ ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କାହିଁ କାହିଁ ସିକନ୍ଦାରେ ପଡ଼ିଯାଉଥିଲେ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ اتَّخَذُوا عَلَيْهِمْ أَيُّتَ الرِّحْلِ جُزُؤًا وَبَيْنَا وَسَمَاءُ ﴿٥٩﴾

୬୦. ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରା ଏପରି ବଂଶଧରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇ ଆସିଲେ ଯେଉଁମାନେ ନମାଜକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ଏବଂ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର (ହେ) ବିପତଗାମୀ ହୋଇଯିବେ ।

فَخَلَفَ مِنْ بَدِيهِمْ خَلْفٌ أَصَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۝

୬୧. ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلِلَّهِ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝

୬୨. ତାହା ଏପରି ଚିରସ୍ଥାୟୀ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଦୟାଦାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାଙ୍କ ଭକ୍ତ-ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି ସମୟରେ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳରେ ିରହିଅଛି; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର ନିଶ୍ଚୟ ପୂର୍ବ ହେବ ।

جَنَّتِ عَذْنُ الْإِنِّي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ۝

୬୩. ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ) କୌଣସି ଅସୁବିଧା କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ବରଂ କେବଳ ଶାନ୍ତି (ସମାନ୍ତର ଶୁଣିବେ); ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଜାବିକା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لَعْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا مِنْهَا بُكْرَةٌ وَعِشْيَةٌ ۝

୬୪. ଏହା ହିଁ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ, ଯାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହିମାନଙ୍କୁ କରିବୁ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଗାରୁ ହୋଇଥିବେ ।

لِلَّهِ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًا ۝

୬୫. ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ), "ଆମେମାନେ କେବଳ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆଦେଶ ମୁତାବକ ହିଁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ଆମମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତରେ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ଏହି ଦୁଇ ମଞ୍ଚରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (କୌଣସି ବିଷୟକୁ) ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।"

وَمَا تَنْتَظِرُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝

୧. ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ଏହାର ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉକ୍ତି ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ, ଅନ୍ୟଥା ପରଲୋକର ସ୍ମରଣ ବିଚାର ବିଷୟକ ଭାବ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସାଂପାରିକ ଜୀବନରେ କେବେ ହେଁ ମିଳି ନ ଥାଏ ।

୭୭. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତଥା ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ସୁତରାଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନାରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରୁହ, କ'ଣ ରୂପେମାନେ ଆଉ କାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ ସୁଶସନନୁ ଥିବାର ଜାଣିଛ ?

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا تَعْبُدُونَ وَاصْطَلُوا
بِحَبَابَاتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَيِّئَاتٍ ۝

ଭୁ : ୫

୭୭. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ (ସର୍ବଦା) କହୁଥିବ ଯେ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ପରେ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଇ ଉତ୍ଥିତ କରାହେବ ?

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مَاتَ لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ۝

୭୮. କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟର ଏହା ମନେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ (ସେତେବେଳେ) ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ କି ତାହାର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ବ ନଥିଲା ?

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْئًا ۝

୭୯. ସୁତରାଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସଜ୍ଜତାମାନଙ୍କୁ (ମେଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର) ଉତ୍ଥିତ କରିବୁ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକର ଚରୁଷପାର୍ଶ୍ବରେ ଆଖୁମାଡ଼ି ରହିଥିବା (ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାତ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା) ଅବସ୍ଥାରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇବୁ ।

ثَوْرَتِكَ لَنَحْشُرُهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُخْفِرَنَّ لَهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ حِثًّا ۝

୮୦. ତା'ପରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳରୁ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦେବୁ ଯେଉଁମାନେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ)କର ପରମ ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ ।

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِئْعَةٍ أَهْلًا ثُمَّ لَنُفِئَنَّ عَلَى الْرَّحْمَنِ
عِتْيَانًا ۝

୮୧. ଏବଂ ଆମେ ଭଲଭାବରେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁମାନେ ନରକରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ।

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِمَا جِئْنَا ۝

୭୭. ଏବଂ ଲୁଗାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରେ) * ନିଶ୍ଚୟ ହେବ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଯାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ ହେବ ।

وَأَنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧٧﴾

୭୮. ଏବଂ ଆମେ ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଆଶ୍ୱମାନି ପତି ରହିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦେବୁ ।

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًّا ﴿٧٨﴾

୭୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ସୁସ୍ୱସ୍ତ ବାଣୀ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “(କୁହ) ଆମମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁଦଳ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ ଓ କିଏ ସଖାମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَآخِرُ نَدْبًا ﴿٧٩﴾

୮୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ଅନେକ ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂଂସ କରିଅଛୁ ଯେଉଁମାନେ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓ ବାହ୍ୟ ଗୁଣବତ୍ତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ଥିଲେ ।

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاًا وَرِيًّا ﴿٨٠﴾

୮୧. କୁହେ କୁହ, “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ (ପତି) ରହିଅଛି ତାହାକୁ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପକ୍ଷ) କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଅବସର ଦେଇଥାନ୍ତି ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ହୁଏତ ତାହା ପାର୍ଥବ ଶାସ୍ତି ହୋଇପାରେ ବା ତୃତୀୟ ବିନାଶ ସମୟ ହୋଇପାରେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବେ ଯେ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିକୃଷ୍ଟତର ଓ ଦଳବଳ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂର୍ବଳ ।”

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَبْذُذْهُ الرِّجْسُ مَلَكَةً خَيْرٌ إِذَا رَا مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَآئِنَّا السَّاعَةَ فَيُعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ﴿٨١﴾

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ନୂର ଗୋଟି ନରକ ଅବାର ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି : ଗୋଟିଏ ଏହି ସଂସାରରେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ପରଲୋକରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନରକକୁ ଯିବା ବିଷୟରେ ଯଥା କୁହାଯାଇଛି ନା’ର ଅର୍ଥ ରୁହେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନରକକୁ ଯିବେ; ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ନରକ ଯାଣି ଲୋକ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକଳ ପ୍ରକାର ଦୃଢ଼ କଷ୍ଟ ଦେଇ ଅଥାନ୍ତି, ଅନ୍ୟଥା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପରଲୋକର ନରକ ମଧ୍ୟକୁ କେବେ ହେଲେ ଯିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନରକ ଠାରୁ ଏତେ ଦୂରରେ ରହିବେ ଯେ ସେମାନେ ସେଠାକାର ସ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଅତଏବ ‘ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନରକକୁ ଯିବେ’ ଏହି କଥାର ମର୍ମ ହେଉଛି— ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଦୃଢ଼ସନ୍ତୋଷୀ ଭୋଗ କରିବେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କୁରୁ ମଧ୍ୟ ନରକକୁ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ କରିଛନ୍ତି (ପେଟହୁଇଁ ବୟାନ୍ : ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ୬, ପୃଷ୍ଠା ୩୬ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୭୭. "ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସତ୍ତ୍ୱପଥାମା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ଅଗ୍ରସର କରାନ୍ତି, ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁରସ୍କାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତଥା ପରୀକ୍ଷାମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।"

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَيْتُ الطِّيبُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝

୭୮. କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ କି ଆମର, ନିଦର୍ଶନରୁ କି ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ କହେ, "ନିଶ୍ଚୟ ମୋତେ ବହୁତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।"

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۝

୭୯. କ'ଣ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଛି ବା ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପକ୍ଷ) ଠାରୁ କୌଣସି ଅଜ୍ଞାକାର ହାସଲ କରିଅଛି ?

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝

୮୦. ତାହା କଦାପି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ; ଆମେ ତାହାର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛୁ ଏବଂ ତାହାର ଶାସ୍ତିକୁ ବୁଝି କରିଛୁ ।

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَلًّا ۝

୮୧. ଏବଂ ଯେଉଁ (ବକ୍ତବ୍ୟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେ ଗର୍ବି କରୁଅଛି ଆମେ ତାହାର ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ, ଏବଂ ସେ ଆମ ନିକଟରେ ଏକାକୀ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

وَنَرْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝

୮୨. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନେକ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ଏହି ଆଶାରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୌରବ ଓ କ୍ଷମତାପର କାରଣ ହେବେ ।

وَإِتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝

୮୩. ଏପରି କଦାପି ହେବ ନାହିଁ ; ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ବିନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିରୋଧୀ ହୋଇଯିବେ ।

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝

୧. ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ ଯାହାଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ ମୃତ୍ୟୁର ପରାମର୍ଶ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯିବ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ତିରସ୍କାୟା ଜୀବନ ଭଲ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁ ଉନ୍ନତ କରିଛନ୍ତି ତାହା କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକ୍ଷୟ ରହିବ ।

୨. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଏହି ମତବ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭ୍ରମାତ୍ମକ କାରଣ ସେମାନେ ମନେ ନିଶ୍ଚୟ ଦକ୍ଷିଣ ହେବେ ଓ ସଂସାରରେ ଜୀବିତ ରହିବେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଉପାସ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ବାହାର କରିବେ ।

ଯେଉଁ ଧନସମ୍ପଦ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ବିନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେହିଭଳି ଗୁଡ଼ାଲ ନେଇ ନିଜ ଧର୍ମନିଷ ଭଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏଠାରେ ଉପାଲମ୍ବ ଉନ୍ନତ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଅଛି ।

ବୁ : ୬

୮୪. କ'ଣ ତୁମେ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରରୋଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସଜ୍ଜାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ?

لَقَدْ أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوْزِيَهُمْ
أَسْرًا ۖ

୮୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁରନ୍ତ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଅ ନାହିଁ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସମୟକୁ ହିସାବ କରି ରଖୁଥାନ୍ତୁ ।

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۖ

୮୬. ଯେଉଁ ଦିନ ଆମେ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଇ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିବା ବୃଦ୍ଧେ) ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ)ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ;

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۖ

୮୭. ଏବଂ (ଆମେ) ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଚାଲି ନେବୁ ;

وَنُفِثُ الْفَاسِقِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثَةً ۖ

୮୮. (ସେ ଦିନ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ)ଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହାସଲ କରିଥିବା ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ସମତା ନଥିବ ।

لَا يُلَاقُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۖ

୮୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۖ

୯୦. (ତୁମେ କୁହ), “ତୁମେମାନେ ଏକ ଗୁରୁତର ବିଷୟ କହୁଅଛ ।”

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۖ

୯୧. ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବ ଯେ ଆକାଶ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ ଓ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଦୃଶ୍ୟବିଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ପର୍ବତ ଗୁଡ଼ିକ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଯିବ ।

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتْفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ
تَخِرُّ الْجِبَالُ هَوًّا ۖ

୯୨. କାରଣ ସେମାନେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ)ଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ କରିଛନ୍ତି ।

أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۖ

୯୩. ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) ନିଜ ପାଇଁ କାହାରିକୁ ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାହାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପତ୍ତ ଅଟେ ।

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۖ

୯୪. (କାରଣ) ଯେ କେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ସମାପନେ କ୍ଷମାଦାୟ ରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِلَى الرَّحْمَنِ عَبْدٌ ﴿٩٤﴾

୯୫. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٥﴾

୯୬. ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଖଣି ଖଣି କରି 'ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

وَكُلُّهُمْ أَيْنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَوْمًا ﴿٩٦﴾

୯୭. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଯେଉଁମାନେ) ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଗଭୀର ଗୁପ୍ତ ସଂସ୍କୃତି କରିବେ ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٧﴾

୯୮. ସୁତରାଂ (ହେ ମହଲ୍ଲହ !) ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ତୁମ ଭାଷାରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ସରଳ କରି ଅବତାର୍ଥ କରିଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ତତ୍ତ୍ୱରା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସୁସମାପ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବ ଓ ତତ୍ତ୍ୱରା କଳହ ପ୍ରିୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସନ୍ତେନ କରାଇବ ।

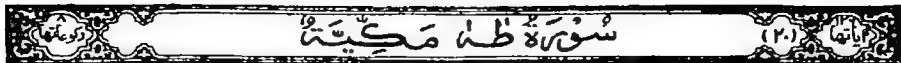
وَأَنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَيِّنَ بِهِ الْبَيِّنَاتِ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا ﴿٩٨﴾

୯୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଧୂର୍ବକୁ କେତେ ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରିଅଛୁ, କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି କୌଣସି ଦିନବର୍ତ୍ତ ପାଉଅଛ ବା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମର ଶବ୍ଦ ଶୁଣୁଅଛ ?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هَلْ نَجِى مِنْهُمْ شَيْءًا ﴿٩٩﴾

୧. ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଏଠାରେ ସାଂସାରିକ ଶାନ୍ତି ବ୍ୟତୀତ ପରକାଳର ଶାନ୍ତି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ କର୍ମାନୁସାରେ ଫଳ ଭୋଗ କରିବ, ଅବଶ୍ୟ ଯଦି 'କଣ କଣ କରି' ର ଅର୍ଥ ବିଚିନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବ ତେବେ ଏହି ଆୟତ ସାଂସାରିକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଗ୍ୟ ।

୨. ଏଠାରେ 'ଉଦ୍' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଉଦ୍ ସେହି ପ୍ରେମକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ମନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜାଳା ପରି ପୋତା ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଆରବୀ ଭାଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ହେବ : (କ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମନରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ପ୍ରେମକୁ ଜାଳା ପରି ପୋତି ଦେବେ, (ଖ) ନିଜ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଜାଳାପରି ପୋତିଦେବେ (ଗ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମନରେ ଜନସମାଜର ପ୍ରେମକୁ ଜାଳାପରି ପୋତି ଦେବେ ଓ ପରିଣାମରେ ମାନବ-ସମାଜର ମନ ଭିତରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମଜାଳ ଜାଳାପରି ପୋତି ହୋଇଯିବ । ଏ ବିଷୟର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୋମ୍ ବିଜୟ ଘଟଣାକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ରୋମ୍ ଏ ଘଟଣାରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦୂର ଗର୍ବରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ମାଡ଼ି ଚାଲିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆଉ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ମୁକାବିଲା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଜୟ ଆକାଶରେ ଯେଉଁ ଧନ ଅସ୍ତବ୍ଧ କରିଥିଲେ ସେସବୁ ଧନକୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସେଠାକାର ଉନ୍ନତ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଭାବ ପଡ଼ିଲା ଯେ ସେମାନେ କାହିଁ କାହିଁ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ । ସେଠାକାର ଫାର୍ସ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକ ମୁସଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ବହୁତ ଉଦ୍‌ଦମ୍ଭାସନ ଅତିଶୟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସୋପଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣନାଶ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ ସହର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବେ ନାହିଁ । ଫେଡ଼ୁର ବଲଦାନ ବିଭାଜନ : ପୃଷ୍ଠା ୧୪୩ । ନିଉସ୍‌ସେକ୍ଟର ହଇଜର ଇଫ୍‌ସ ପ୍ରେମ ସଂଗ୍ରାତ ଶିକ୍ଷା ଠାରୁ ଉତ୍ତମାମର ସେହି ଶିକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପାତାଳର ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି ।

ତା-ହା

ଏହି ଦ୍ଵାରା ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି । ଏହାର ଚଉଦୋଟି ସଂସ୍କରଣ ୧୩୬ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୮୧୧ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

୧. ଅବିଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ତା-ହା^୧ ।

طه

୩. ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି କୋରାନକୁ ଏଥି ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଦୁଃଖର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ।

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

୪. ଯେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଭୟ କରେ ଏହା ତା'ପାଇଁ ଏକ ସହୃଦବେଶ ମାରୁ ।

إِلَّا تَذَكُّرٌ لِّسَنٍ يُّنْحَىٰ

୫. ଯେ ଭୃତ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚ ଆକାଶ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି (ଏହା) ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْاُخْرَىٰ

୬. (ଯେ) ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ସିଂହାସନ ଉପରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ।

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ

୧. ଏହା ସଂକ୍ଷିପ୍ତାକାରର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନୁହେଁ ବରଂ ଆରବର ଚିଲିକା ରୋଷା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରଚଳିତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି, 'ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁରୁଷ' (ଯେତେବେଳେ ବୟାନ୍ ଦ୍ରବ୍ୟବ୍ୟାପୀ) । 'ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପୁରୁଷ' ଶବ୍ଦର ଲା ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାପନ କରୁଛି : ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଯଥା ବାରତା, ଧାରତା, ଦାନଶାଳତା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଥମ ଲଳିତାମୟ ବା ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଓ ସେ କିଛି ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ହଜରତ ଖଦିଜା ଏ ବିଷୟ ଶୁଣି ଓ ତାଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଏପରି ଆଶଙ୍କା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଅଟେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଆଦୌ ଅପମାନିତ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ସର୍ବଦା ବହୁବାନ୍ଧବର ପ୍ରତି ସର୍ବବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଅତିଥି ସଜ୍ଜାର କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ସବୁ ସର୍ବଗୁଣ ଧାରାପୁଷ୍ପକୁ ବିକାଶ ହୋଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାଣପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି କେହି ବିନା ଦୋଷରେ ଅପରାଧରେ ଜଡ଼ିତ ହୁଏ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି (ହରିଦ୍ ବୁଖାରି ଦ୍ରବ୍ୟବ୍ୟାପୀ) । ଜଣେ ଲୋକର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସାକ୍ଷୀ ହେଉଛି ତା'ର ଧର୍ମପତ୍ନୀ, କାରଣ ସେ ତା'ର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଅବସ୍ଥାକୁ ସର୍ବଦା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥାଏ । ଏହା ହିଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ବିଶ୍ଵପ୍ରସିଦ୍ଧ ସାକ୍ଷୀ । ଅତଏବ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସତ୍ୟରେ 'ତା-ହା' ଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ସର୍ବଗୁଣ-ସମ୍ପନ୍ନ ପୁରୁଷ । ଜଣେ ଉଚ୍ଚୋକ୍ତର ପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଗୁଣ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ସେସବୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଠାରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । (୩୩: ୨୨ ଓ ୬୮: ୫ ଦ୍ରବ୍ୟବ୍ୟାପୀ)

୭. ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏ ଦୁଇଗୋଟି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତଥା ଯାହା କିଛି ଆର୍ଦ୍ର ମୃତ୍ତିକା ତଳେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର ।

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ⑤

୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କୁହ ଚେତେବ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ଯଦି (ତୁମେ) ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ କୁହ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ଶୁଣନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଗୋପନ କଥା ଜାଣନ୍ତି ଓ ଯାହା ଅତି ଗୋପନ ତାହା ମଧ୍ୟ (ସେ ଜାଣନ୍ତି) ।

وَأِنْ تَجْهَرُوا بِالْقَوْلِ إِنَّا نَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ ⑥

୯. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ଉରମ (ଗୁଣ ବାଚକ) ନାମ ଅଛି ।

إِلَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ⑦

୧୦. ଏବଂ କ'ଣ ତୁମ ନିକଟକୁ ମୁହାଙ୍କ ବୃତ୍ତ ଆସିଅଛି ?

وَمَتَّعْنَاهُ مَا شَاءَ ⑧

୧୧. ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିବାର ବର୍ଗକୁ କହିଲେ, “ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଅପେକ୍ଷା କର, ଆମେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖୁଅଛୁ, ସମ୍ଭବତଃ ଆମେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ତଳୁଧାତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କଳଗ୍ରା ଅଟେ” ଆଣିପାନ୍ତୁ ବା ସେହି ଅଗ୍ନିଠାରୁ (ନିଜ ସକାଶେ କୌଣସି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଉପଦେଶ ହାସଲ କରିପାନ୍ତୁ ।”

إِذْ رَأَوْا نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ⑨
لَعَلَّ إِنَّا تَكُونُ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٌ عَلَىٰ شَيْءٍ ⑩
هُدًى ⑪

୧୨. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଡାକ "ଶୁଣିଲେ, "ହେ ମୁସା !"

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَبْنَوسَىٰ ⑫

୧. 'ଏକ ଅଗ୍ନି' ଉଦ୍‌ବାହନକୁ ପ୍ରଚୀତ ହେଉଛି ଯେ ସକଳତ ମୁସା, ସୁସା ଏବଂ 'କଣ୍ଠ' ବା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସ୍ୱପ୍ନ ମନେ ବୁଝାଯିବେ, କାରଣ ଯଦି ତାହା ଏକ ସାଧାରଣ ଅଗ୍ନି ହୋଇ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେ ତାକୁ 'ଏକ ଅଗ୍ନି' କହି ନ ଥାଆନ୍ତେ ବରଂ କେବଳ 'ଅଗ୍ନି' କହି ଥା'ନ୍ତେ । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ତାକୁ ଏକ ଜ୍ୟୋତି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଅଗ୍ନିରୂପା ଥିଲା । ସେ ଅନ୍ତରାଳ କରିଥିଲେ ଯେ ତାକୁ ଯାହା କିଛି ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହେଉଛି ତାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଏକ ଦାସି । ଏଥିରୁକୁ ସେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଗ୍ନି ଦେଖିଥିବା କହି ଥିଲେ ।

୨. ଯେହେତୁ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଅଗ୍ନି ରୂପରେ ଥିଲା ତେଣୁ ସେ ବିଶୟକ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦ ଆବେଶିକ ଆକାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଏହି ଦାସି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେବେ ସେ ନିଜ ସବୁପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଦାସି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେବେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ସୁବନ୍ଧ ଉପଦେଶ ଓ ଶିକ୍ଷାର ସାଧନ ଆଣିବେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଲାଭବାନ୍ ହେବେ ।

୩. ଏହାର ଅର୍ଥ ରୂପେ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅଲ୍ଲହ ହେ ସେହି ଅଗ୍ନି ଦୃଶ୍ୟର ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଥିଲେ ।

୧୩. “ଆମେ ହିଁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜର ଜୋଡ଼ା ଡୁଇଟି ‘ଉତ୍ତାରି ଦିଅ, କାରଣ ତୁମେ ପବିତ୍ର ‘ବୁଝା’ ଉପଚ୍ୟକାରେ ଅଛ ।”

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى ﴿١٣﴾

୧୪. “ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ (ନିଜ ପାଇଁ) ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଓହ୍ଲି କରାଯାଉଅଛି ତୁମେ ତାହା ଶୁଣ (ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରସାରେ କାର୍ଯ୍ୟକର) ।”

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٤﴾

୧୫. “ବାସ୍ତବରେ ଅଛନ୍ତି ଅଛୁ, ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେକେ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମର ହିଁ ଉପାସନା କର, ଏବଂ ଆମର ସ୍ମରଣ ସକାଶେ ନମାଜ ପାଠ କର ।”

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَذُرْ آلِهَتَهُ الصُّلُوةَ لِذِكْرِي ﴿١٥﴾

୧୬. “ବାସ୍ତବରେ ସେହି (କର୍ମାମଳ) ସମୟ ଆସୁଅଛି; ଆମେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବୁ ଯଦ୍ବାରା କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପୁରସାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।”

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِنُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٦﴾

୧୭. “ସୁତରାଂ ଯେ ସେଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମାମଳ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରକୃତିକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥାଏ ସେ ଯେପରି ତୁମକୁ ସେ (କର୍ମାମଳ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ଅଟକାଇ ନ ଦେଉ, ଯାହା ପଳରେ ତୁମେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ ।”

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٧﴾

୧୮. “ଏବଂ ଆମେ ସେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମର ଦର୍ଶଣ ହସ୍ତରେ କ’ଣ ଅଛି ?”

وَمَا يَلَكَ بِيَسِيرَتِكَ يٰمُوسَى ﴿١٨﴾

୧୯. (ସେ) କହିଲେ, “ଏହା ଆମର ଲାଠି, ଆମେ ଏହା ଉପରେ ଭରା ଦେଉ ଏବଂ ଏହା ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଜ ଛେଳିମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଗଛରୁ) ପତ୍ର ତୋଳୁ ଏବଂ ଏହା ଛତା ଆମ ସକାଶେ ଏଥିରେ ବହୁ ପ୍ରଜନ୍ମ ଉପସାରିତା ରହିଅଛି ।”

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهْشَىٰ بِهَا عَلَىٰ غَيْرِي وَلِيَٰ فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٩﴾

୧୦. ଏଠାରେ ‘ଜୋଡ଼ା’ ପା’ପାରିକ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବୁଝାଉଛି । ବହୁବଚ୍ଚକ ହୋଇଥିଲେ ବା ନିଜ ଜାତିର ହୋଇଥିଲେ ପା’ପାରିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ । ସମ୍ବନ୍ଧ ବୁଝାଉଥିବା, ଯାହାକୁ ବୁଝାଉଛି ଜୋଡ଼ା ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

୨୦. ଅଜ୍ଞାନ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ଏହି ଲାଠିକୁ ଚଳେ ପକାଇ ଦିଅ ।”

قَالَ أَتَيْهَا يُنَوِّسُهُ ①

୨୧. ତେଣୁ ସେ ଏହାକୁ ଚଳେ ପକାଇ ଦେଲେ ; (ଏହାପରେ) ସେ ହଠାତ୍ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାହା ଏକ ସାପ ହୋଇ ଦୌଡୁଅଛି ।^୧

فَأَلْفَهَا فَأَذَاهُ حَيَّةٌ تَنْسُهُ ②

୨୨. ଏହାପରେ (ଅଜ୍ଞାନ) କହିଲେ, “ଏହାକୁ ଧରି ପକାଅ ଓ ଭୟ କର ନାହିଁ ; ଆମେ ଏହାକୁ ପୁଣି ତାହାର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବୁ ।”

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَتُعِيدُهَا سَيَرَّتْهَا
الْوَلَّى ③

୨୩. “ଏବଂ ନିଜ ହାତକୁ କାଖ ଚଳେ ଶୁପି ରଖ, (ଏବଂ) ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହାକୁ ବାହାର କରିବ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଶୁଭ୍ର ହୋଇଯିବ ; ଅଥଚ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ନଥିବ ; ଏହା ଆଉ ଏକ ନିଦର୍ଶନ (ହେବ) ।”

وَأَضْمُرْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيَاضًا مِنْ
غَيْرِ سَوْءٍ أَيْةٌ أُخْرَى ④

୨୪. ଆମେ ଏହାକୁ ଏଥିପାଇଁ କରିବୁ “ଯେପରି କି ଏହାର ପରିଶୋଧ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ତୁମକୁ ନିଜର ବୃହତ୍ତର ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖାଉ ।

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ⑤

୨୫. “ତୁମେ ଫିରାଓଁନ ନିକଟକୁ ଯାଅ, କାରଣ ସେ ସମ୍ଭାଳି ଘନ କରିଅଛି ।”

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ⑥

ଭୁ : ୨

୨୬. (ମୁସା) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ହୃଦୟକୁ ପ୍ରଶସ୍ତ କର ।”

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ⑦

୧. ପୃକ୍ତରେ ସେହି ଲାଠି ଏକ ସର୍ପରେ ପରିଣତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ବରଂ ତାହା ସର୍ପ ସଦୃଶ ପ୍ରଖର ହୋଇଥିଲା (୭:୧୦୮, ୨:୧୧୮ ଓ ୩୩, ତଥା ୨୭:୧୧ ଓ ୩୩ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ବୁକ୍ସରୋସ ଯୋଗୁଁ ‘ହାତ ଶୁଭ୍ର ହୋଇଯିବା’ ବିଷୟରେ ଚୈତାନ୍ତରେ ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି (Exodus 4.7 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ତାହା ଏକ ଅନ୍ୟାୟ । ପର୍ବତ କୋରାଳ ଚୈତାନ୍ତର ଏକ ପ୍ରତିପୁରୁଷ ପ୍ରତି ଲୁପ୍ତାବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁ ଉପମାନୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଳିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ତାହା ଅବଗତ ହୋଇଛି ତଥା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପ୍ରତି କରାଯାଇଥିବା ଦୋଷାରୋପକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପରେ ପରେ ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ଯେ ତାଙ୍କ ହାତ ରୋମପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଶୁଭ୍ର ହୋଇଯାଇ ନ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ଇହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ତଥା ନିଜର ଗୁମାସ୍ତାକ ବଦଳେ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଲିଖିତ ହେବା ଶ୍ରେୟସ୍ତର ।

୨୭. “ଏବଂ ଯେଉଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ତାହାର ସମ୍ପାଦନ ଆମ ପାଇଁ ସହଜସାଧ୍ୟ କର ।”

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝

୨୮. “ଏବଂ ଆମ ଜିଭରେ କୌଣସି ଗଣ୍ଠି ଥିଲେ ତାହାକୁ ଫିଟାଇ ଦିଅ ।”

وَاَحْلِلْ لِي لِسَانِي ۝

୨୯. “ଯେପରି ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ଆମ କଥା ସହଜରେ ବୁଝି ପାରିବେ ।”

يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝

୩୦. “ଏବଂ ଆମର ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଆମକୁ ଜଣେ ସହାୟକ ପ୍ରଦାନ କର.”

وَاجْعَلْ لِي زَوْجًا مِّنْ اَهْلِي ۝

୩୧. “(ଅର୍ଥାତ୍) ହାରୁନଙ୍କୁ ; ଯେ ଆମର ଭାଇ ;”

هُرُونَ اَخِي ۝

୩୨. “ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମର ଶତ୍ତ୍ରୁକୁ ସୁଦୃଢ଼ କର ।”

اَشْدُدْ يَدَ اَعْدَائِي ۝

୩୩. “ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ କର ।”

وَأَسْكِرْهُ فِيَّ اَمْرِي ۝

୩୪. “ତାହା ହେଲେ ଆମେ ଉଭୟ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ତୁମର ଗୁଣଗାନ କରିପାରିବୁ ।”

كُنْ سُبْحَانَكَ كَثِيرًا ۝

୩୫. “ଏବଂ ତୁମକୁ ଅଧିକ ସ୍ମରଣ କରିପାରିବୁ ।”

وَتَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝

୩୬. “ତୁମେ ଆମକୁ ତ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖୁଅଛ ।”

اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝

୩୭. (ଅଲ୍ଲୀ) କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ଯାହା ଗିମ୍ଫା କରିଅଛ ତାହା ତୁମକୁ ଦିଆଯାଇଛି ।”

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسٰى ۝

୩୮. “ଏବଂ (ଏଥିପୂର୍ବରୁ) ଆମେ ଆଉ ଥରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛୁ ।”

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اٰخَرٰى ۝

୩୯. “ଯେତେବେଳେ କି ଆମେ ତୁମ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ଯାହା (ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।”

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٩﴾

୪୦. “(ତାହା ହେଉଛି) ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କୁ) ସିନ୍ଦୁକରେ ରଖି ନଦୀରେ ଭସାଇ ଦିଅ ଏବଂ ଆମ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ନଦୀ ଏହାକୁ କୁଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବ ; (ତା’ ହେଲେ) ଏହାକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନେଇଯିବ ଯେ କି ଆମର ଓ ଏହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କର) ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ନିଜଠାରୁ ପ୍ରାଚୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ତାରେ ପ୍ରେମଭାବ ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ଥିଲୁ) ; ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ଆମ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମୁଖରେ ଲାଜିତ-ପାଳିତ ହୋଇଥିଲୁ ।”

أَبْ أَفْذِ فِيهِ فِي النَّبُوتِ فَأَفْذِ فِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيَقْهَ
الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۖ وَ
وَمَتَّ لَدُنَّ أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي ۖ وَلِيُضَعَّ عَلَيَّ عَيْنِي ﴿٤٠﴾

୪୧. (ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟିଲା) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଭଉଣୀ (ନଦୀ କଟେ କଟେ ସିନ୍ଦୁକ ସଙ୍ଗରେ) ଯାଉଥିଲେ ଓ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! କ’ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଜଣେ ମହିଳାର ଠିକଣା ବରାଜିଦେବି ଯେ ଏହାକୁ ଲାଲିନ-ପାଲିନ କରିବ ?” ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ତୁମ ମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲୁ, ଯଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର ନୟନ ଶାତଳ ହେବ ଓ ସେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ହେ ମୁସା !) ତୁମେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲୁ ; ତା’ପରେ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପରାକ୍ଷୀରେ ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇ ଭଲ ଭାବରେ ପରାକ୍ଷୀ କରିଥିଲୁ ; (ଏହାପରେ) ତୁମେ ଅନେକ ବର୍ଷ ମଦୟନ-ବାସୀଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିଲୁ ; ତା ପରେ ହେ ମୁସା ! (କୁମଶୀଃ) ତୁମେ ସେହି ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କଲ ଯାହା ଆମ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ।

إِذْ تَبَيَّنَ أَخْتُكَ تَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَتَلَّكَ
نَفْسًا فَذَٰكِيَكَ مِنَ الْغَمْرِ وَتَقْنَاكَ تَمُوتَا ۖ فَلْيَلْمِ
سَيْنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۚ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ مِّنِّي ۖ

୧. ସୁରୋପର କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ହଜରତ ମହଜବସ ପ୍ରତି ଦେଖାଯୋଗ କରି କହିଥିବେ ଯେ ସେ ମଦିନାକୁ ଯିବା ପରେ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ଠାରୁ ବାଜିବେଳ ବର୍ଷିତ ଘଟଣାକ୍ରମିକ ଶୁଣି ସେଗୁଡ଼ିକୁ କୋରାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଇଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ହଜରତ ଇସାକ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ବିଶଦ ବିବରଣୀ ଅଧ୍ୟାୟ ‘ମରିୟମ’ରେ ଏବଂ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ବିଶଦ ବିବରଣୀ ଅଧ୍ୟାୟ ‘ତା-ହା’ରେ ଅଛି । ଏ ଉଭୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଇସଲାମର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି (ହରିଦ ବୁଖାରି ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ତେଣୁ ସେ ମଦିନାର ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ଠାରୁ ଏସବୁ ଶୁଣି ବର୍ତ୍ତନା କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ହେଉଥିବା ଦୋଷଭରାପ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ତୁଚ୍ଛପୂର୍ବ ବରଂ ସେ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା ସାକ୍ଷାତ୍ ହେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ଜଣାଇ ନରାଜିଥିଲେ ।

୨. ଅବଶ୍ୟ ଏହି ଆୟତରେ ‘ଅଦୁର’ ଶବ୍ଦ ଦୁଇ ଅର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ; କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ଥରେ କରାଗଲେ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ତେଣୁ ଆମେ ଡ଼ିଗ୍ରାସ ‘ଅଦୁର’ର ଅନୁବାଦ କରି ପ୍ରଥମଟି ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଛୁ ।

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ନିକା(କାର୍ଯ୍ୟ) ପାଇଁ ଶ୍ରମଣର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦାନ କରି ମନୋନୀତ କଲୁ ।

وَأَصْطَفَيْنَاكَ لِنُقِيمَنِي ۝

୪୩. ପୁତରାଂ ତୁମେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୟସରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ଆମେ ତୁମକୁ କହିଲୁ “ତୁମେ ଓ ତୁମର ଭାଇ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମନ କର, ଓ ଆମକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାରେ ଅବହେଳା କର ନାହିଁ ।”

إِذْ هَبَّ أَنتَ وَآخُوكَ بِالْبَيْتِ وَلَا تَنِيَانِي وَكَوْنِي ۝

୪୪. “ତୁମେ ତୁହେଁ ଫିରାଓନ ନିକଟକୁ ଗମନ କର କାରଣ ସେ ସବୁ ସାମାଜିକ ଘନ କରି ସାରିଛି ।”

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝

୪୫. “ଏବଂ ତୁମେ ତୁହେଁ ତାହା ସହିତ ନମ୍ର ଭାବରେ ବାକ୍ୟାଳାପ କର ; ସମ୍ଭବତଃ ସେ ବୁଝିପାରିବ ବା (ଆମକୁ) ଭୟ କରିବ ।”

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئَلَّا تُهْلَكَ تَدَكَّرُ أَوْ يَتَّخِذُ ۝

୪୬. ଉଭୟେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେ ଆମ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ କିମ୍ବା ଆମ ପ୍ରତି ସାମାଜିକ କଠୋର ହେବ ।”

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِكَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ۝

୪୭. (ଅଳ୍ଲହ) କହିଲେ, “ତୁମେ ତୁହେଁ ଆଦୌ ଭୟ କର ନାହିଁ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିଅଛୁ ; ଆମେ (ତୁମ ମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା) ଶୁଣୁଅଛୁ ଏବଂ (ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ) ଦେଖୁଅଛୁ ।”

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْعُ وَآدَىٰ ۝

୪୮. ପୁତରାଂ ତୁମେ ତୁହେଁ ତା' ନିକଟକୁ ଗମନ କର ଏବଂ ତାକୁ କୁହ, “ଆମେ ତୁହେଁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଗସ୍ତକୁ ଅଛୁ ; ପୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପାଦେୟ ସତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କର, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅ ନାହିଁ ; ଆମେ ତୁମ ନିକଟକୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ଘେନି ଆସିଅଛୁ ଏବଂ (ତୁମକୁ ଜଣାଇ ଦେଉଅଛୁ କି) ଯେ କେହି (ଆମଦ୍ୱାରା ଆମର) ସତ୍ତାପଥର ଅନୁସରଣ କରିବ (ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ସମାପକ୍ତ) ତାହା ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।”

فَأَنبِئْهُ فَقُولَا إِنَّا سُوَّلَا رَبِّكَ فَادْسِلْ مَعَنَا بَيْنَ ۝
إِسْرَاءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ ۝
رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ۝

୪୯. “ଆମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି କି ଯେ କେହି ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ଓ ମୁହିଁ ମୋଡ଼ି ବୁଲିଯିବ, ତାହା ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିଧାନ କରାଯିବ ।”

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ ۝
وَتَوَلَّىٰ ۝

୫୦. (ଫିରାଓନ) କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! କିଏ ତୁମ ଦୁହେଁଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ?”

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُنُوسَى ①

୫୧. (ମୁସା) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ (ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ) ଅଙ୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ②

୫୨. (ଫିରାଓନ) କହିଲା, “ଯେଦି ଏହି ବିଷୟଟି ଠିକ୍ ତେବେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ଥିଲା ? (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କ’ଣ ହେବ ?)”

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ③

୫୩. (ମୁସା) କହିଲେ, “ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଅଛି ; ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭୁଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।”

قَالَ عَلَيْهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ④

୫୪. (ସେ ହିଁ) ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଶଯ୍ୟା ସଦୃଶ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ରାସ୍ତା ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ପୁଣି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ ଯୋ ଆମେ ଏହି ଜଳ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଉଦ୍ଭିଦର ଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَاسْلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَانَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ⑤

୫୫. ସ୍ମରତାଂ ତୁମେ (ନିଜେ) ମଧ୍ୟ ଖାଅ ଓ ନିଜର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚରାଅ ; ଏଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି ।

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَبْصَارِ ⑥

ଭୁ : ୩

୫୬. ଆମେ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୋଷାଇ ଦେବୁ ଏବଂ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ (ହେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିତାୟ ବାର ଉତ୍ପତ୍ତ କରିବୁ ।

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ⑦

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନଙ୍କୁ) ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେ ସେବୁଡିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲା ଓ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରିଥିଲା ।

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ①

୫୮. ସେ କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! କ’ଣ ତୁମେ ଏଥି ସକଳେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛ ଯେ ନିଜର ଯାଦୁ ଶକ୍ତି ବଳରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବ ?”

قَالَ أَجِئْتُكَ لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يُمُوسَىٰ ②

୫୯. “ଯେଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହିପରି ଯାଦୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବି ; ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କ ଓ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ (ଓ ସମୟ) ସ୍ଥିର କର ; ତହିଁରୁ ଆମେମାନେ ବା ତୁମେ କେହି ହେଲେ ପଶୁପକ୍ଷପଦ ହେବେ ନାହିଁ ; ସେହି ସ୍ଥାନ (ଏପରି ହେଉ ଯାହାକି) ଆମମାନଙ୍କ (ନିମନ୍ତେ) ତଥା ତୁମ ନିମନ୍ତେ ସମାନ ହେଉ ।”

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَائًا سُوًى ③

୬୦. (ଏହାପରେ ମୁସା) କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର (ଓ ଆମମାନଙ୍କର) ଏକତ୍ରିତ ହେବାର ଦିନ (ତୁମମାନଙ୍କର) ପର୍ବ ଦିନ ହେଉ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପରକୁ ଉଠିବା ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଉ ।”

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشَرَ النَّاسُ شُعْبًا ④

୬୧. ଏହାପରେ ଫିରାଓନ ପୁଷ-ଭଙ୍ଗ କରି ଚାଲିଗଲା ଓ ଯଥା ସମର୍ଥ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ପରେ ପୁନର୍ବାର ମୁସାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ⑤

୬୨. ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେଉ ; ଅଲକ୍ଷଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କର ନାହିଁ ; ଏପରି ହେଉ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଧୂଂସ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଯେ କେହି (ଅଲକ୍ଷଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ସେ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ।”

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَقْتُلُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُسْحَرُكُمْ بِعَدَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَىٰ ⑥

୬୩. ଏହା ଶୁଣି ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗମାନେ) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚକଚର୍ଚ୍ଚ କଲେ ଓ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ⑦

୧୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏ ଦୁହେଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ହାରୁନ) ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ଯାଦୁକର ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଯାଦୁ ଶକ୍ତି ବଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରି ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଧର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବାକୁ ଗୁହାଡ଼ି ।”

قَالُوا إِن هَذَانِ لَسَاحِرُونَ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجُوكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطُرُفِكُمُ النَّظْلَ ۝

୧୫. “ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଓ ସମସ୍ତେ ତଳବନ୍ଧ ଭାବରେ ଆସ ଏବଂ ଆଜି ଯେ ଜୟଲାଭ କରିବ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।”

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اسْتَوَا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ۝

୧୬. (ଏହା ଶୁଣି ଯେଉଁମାନେ ମୁସାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ପକାଇବ କି ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପକାଇବୁ ?”

قَالُوا يٰمُوسَى إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِنَّمَا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ۝

୧୭. (ମୁସା) କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପକାଅ ;” ତା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଠି ଓ ଦଉଡ଼ି ସେମାନଙ୍କ ଯାଦୁଶକ୍ତି ବଳରେ ଧାବମାନ ହେବା ଭଳି ମୁସାଙ୍କୁ ଦେଖାଗଲା ।

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِجَابٌ لَّهُمْ وَعَصِيَّهُمْ يَخِثِلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ إِنَّمَا تَرَتُّبٌ ۝

୧୮. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ସଂଗୃହିତ ହେଲା ।

فَأَوَّحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى ۝

୧୯. ସେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କହିଲୁ, “ହେ ମୁସା ! ଭୟକର ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହେବ ।”

لَمَّا لَا تَخَفَ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ۝

୨୦. “ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇ ଦିଅ ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରିଛନ୍ତି ସେ ସବୁକୁ ତାହା ଗ୍ରାସ କରିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବ) ; ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରିଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ଯାଦୁକରମାନଙ୍କର କୌଶଳ ; ଏବଂ ଯାଦୁକର ଯେ କୌଣସି ତରଫରୁ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।”

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاجِدٌ وَلَا يَفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ اتَى ۝

୨୧. ଅତଏବ (ମୁସା ନିଜର ଲାଠି ପକାଇ ଦେବା ପରେ ଫିରାଓଁନ ତଳାଇଥିବା) ଯାଦୁକରମାନେ (ନିଜର ଅସାରରତାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲା ପରେ) ସିଜଦାରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଓ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ହାରୁନ ଓ ମୁସାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ।”

قَالُوا السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا إِنَّمَا بَرِبَ هَارُونُ وَمُوسَى ۝

୭୨. (ଏହା ଦେଖୁ ପିରାଞ୍ଜିନ) କହିଲା, “କିଣ ତୁମେମାନେ ମୁଁ ଆଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? (ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ନେତା ଅଟନ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି କୌଣସି ଶିଖାଇଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ (ତୁମେମାନେ ମୋର) ବିରୁଦ୍ଧାତରଣ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼କୁ କାଟି ଦେବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖଜୁରି ଗଛର ଗଛରେ ବନ୍ଧି ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଶୁଦ୍ଧି ଦେଇ ଦେବି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଅଧିକ କଠୋର ଓ ଅଧିକ ସ୍ଥାୟୀ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିପାରେ ।”

قَالَ امْنُكُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ النَّيْعَ فَلَا تُقْطَعْنَ أَيْدِيَكُمْ
أَرْجَلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبَتْكُمْ فِي جُدُوعِ
التَّخْلِ وَلَعَلَّكُمْ إِنِّي أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ①

୭୩. ସେ (ଯାଦୁକର) ମାନେ କହିଲେ, “ଯେଉଁ (ସ୍ତ୍ରୀ) ନିଦର୍ଶନମାନ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ତୁଳନାରେ ଏବଂ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁଷି କରିଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଆମେମାନେ କଦାପି ତୁମକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମର ଯାହା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ; ତୁମେ କେବଳ ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱର ଜୀବନକୁ ଶେଷ କରିଦେଇପାର ।”

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ
الَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّا تَفَتُّهُ
هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ②

୭୪. “ଆମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ଆମମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା ଦେବେ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକାରଣା ପୂର୍ବ ପ୍ରତିଦୃଷ୍ଟିପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ଦେବେ ଯାହା କରିବାକୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପ ହିଁ ପର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଚିର-ବିରାଜମାନ ।”

إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا يَغْفِرُ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ النَّيْعِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ③

୭୫. ବହୁତଃ ସେ କେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ଅପରାଧୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ନରକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ; ସେ ସେଠାରେ ମରି ନାହିଁ କି ବହୁ ରହେ ନାହିଁ ।

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَبُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْيَى ④

୭୬. ଏବଂ ସେ କେହି ସତ୍ତ୍ୱର୍ତ୍ତ ସମ୍ପାଦନ କରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ;

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ⑤

୧. ମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ମଣିଷକୁ ସବୁଠାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆମମାନେ ନରକରେ ନ ମରି ସବୁଥାରେ ସବୁ ଥିବେ ।

୭୭. ସେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହେଉଛି) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଉଦ୍ୟାନ, ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିବେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ହିଁ ନ୍ୟାୟ ପୁରସ୍କାର ଅଟେ ।

୭୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ରାତ୍ରିର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ନେଇ ଗୁଲିଯାଅ ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶୁଷ୍କ ପଥ ଦେଖାଅ ; (ଯେପରିକି) ତୁମମାନଙ୍କୁ କେହି ପଛରୁ ଆସି ଧରିବାର ଭୟ ନଥିବ ବା ତୁମମାନଙ୍କର (ସାଗର ଦ୍ଵାରା ବିନାଶ ହୋଇଯିବାର) ଭୟ ନଥିବ ; (ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ସାଗର ଅଭିମୁଖେ ଗମନ କଲେ) ।

୭୯. ଏବଂ ଫିରାଓନ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଧ୍ୟାବନ କଲା ଏବଂ ସାଗର (କଳ) ତାହାକୁ ଓ ତାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆବୃତ କରିଦେଲା ।

୮୦. ଏବଂ ଫିରାଓନ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଥିଲା ଓ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ନ ଥିଲା ।

୮୧. "ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ (ଏହାପରେ) ତୁମ ପର୍ବତର ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ଵରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ (ସର୍ବମୁଳକ) ଅଙ୍ଗାକାର କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମମ୍ବା ଓ ସଲ୍ମୁସ୍ତ୍ରା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ (ଯେହ୍ନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇପାରିବ) ।"

୮୨. (ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁକୁ ଖାଅ ;

جُتُّ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَا مَنْ تَزَكَّى ۝

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۝

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَفَشَّيْتَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشَّيْتَهُمْ ۝

وَاصْلَ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۝

يَبْقَىٰ إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ۝

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ

୧. ସେହି ଅଙ୍ଗାକାର ଅନୁସାରେ ଯଦି ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ଚୈତ୍ରାତ ବର୍ଷର ଆଦେଶ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହିବେ ତେବେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଭାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ସବତ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଆଦେଶକୁ ପରିହାର କରିଥିଲେ । ଏହି ପରିହାର ବିଷୟକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ବିଦ୍ଵାନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ପୀକାର କରୁଛନ୍ତି । ରୋମର ଜଣେ ସମ୍ରାଟ କହିବା ଅନୁସାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଶନିବାରକୁ ସବତ ଦିବସ ରୂପେ ଘୋଷଣା କରି ତା'ବଦଳରେ ରବିବାରକୁ ସବତ ଦିବସ ରୂପେ ଘୋଷଣା କରିବା ଶିଳ୍ପ କରିଥିଲେ । ଇହୁଦୀମାନେ ପ୍ରକାଶାନ୍ତର ଉଚ୍ଚ ଅଙ୍ଗାକାରକୁ ଏହିପରି ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଇହୁଦୀ ନବିଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବୋଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଦିବ୍ୟାଦେଶ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ବିଷୟ ଦୂରରେ ଥିଲା, ସେମାନେ ଉଚ୍ଚର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ ଅଥଚ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଚୈତ୍ରାତ ସ୍ତବ୍ଧରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ସେମାନେ ଏକ ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ଇସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ ।

ଏବଂ ଏ (ଖାତ୍ୟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସାମାଲଗ୍ନ କର ନାହିଁ। ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇ ଏବଂ ଯାହା ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଧ୍ବଂସ ହୁଏ ।

عَلَيْكُمْ غَضَبِيَّ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۝

୮୩. “ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁତାପ କରେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ (ଏହାପରେ) ଉଚିତ କର୍ମ କରି ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ଆମେ ତାହାର (ବଡ଼ ବଡ଼) ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଥାଉ ।”

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۝

୮୪. ଏବଂ (ଆମେ କହିଲୁ), “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କାହିଁକି ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଆସିଅଛ ?”

وَمَا أَغْنَىٰ عَنْ قَوْمِكَ يُونُسَ ۝

୮୫. (ମୁସା) କହିଲେ, “ସେମାନେ ଆମକୁ ଅନ୍ତର୍ଧ୍ୟାବନ କରୁନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଏଥିସକଳର ତୁମ ନିକଟକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସିଅଛୁ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ (ଆମର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ) ସବୁକ୍ଷ ହେବ ।”

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ۝

୮୬. (ଅବ୍ରାହ) କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସାମେରି ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଛି ।”

قَالَ فَإِنَّا قَدْ ذُتْنَا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝

୮୭. ଏଥିପାଇଁ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ମନଦୁଃଖରେ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଜ୍ଞାକାର କରି ନ ଥିଲେ; କ’ଣ ସେହି ଅଜ୍ଞାକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାରେ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ବା କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆମ (ସହିତ ହୋଇଥିବା) ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ଭଜ କଲ ?”

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبِّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَتُؤَاخِذُوا بِعَهْدِكُمْ إِذْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحْلِلَ عَلَيْكُمْ غَضَبُ رَبِّكُمْ ۚ قَدْ خَلَفْتُمْ مَوْعِدِي ۝

୮୮. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମ (ସହିତ ହୋଇଥିବା) ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଭଜ କରି ନାହିଁ; ବରଂ (ଫିରାଊନ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାକାର ବୋଧେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲାଦି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ଆମେମାନେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସାମେରି ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା ।”

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا ثَوَابًا مِّنْ رَبِّنَا ۚ الْقَوْمُ فَقَدَ فَتَاهَا كَذَلِكَ أَلْقَىٰ السَّامِرِيُّ ۝

୮୯. ତା'ପରେ ସେ (ସାମେରି) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ବାଛୁରୀ ନିର୍ମାଣ କଲା ଯାହା କେବଳ ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ହିଁ ଥିଲା, ଯହିଁରୁ ଏକ ଅର୍ଥହୀନ^୧ ସ୍ତ୍ରୀ ବାହାରୁଥିଲା, (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ପ୍ରକୃତ ବାଛୁରୀ ନଥିଲା); ଏହା ପରେ (ସେ ଓ ତା'ର ସାଥୀମାନେ) କହିଲେ, “ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ମୁସାଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଅଟେ; ସେ ଏହାକୁ ଭୁଲି (ପଛରେ ଛାଡ଼ି) ଯାଇଛନ୍ତି ।”

فَاَخْرَجَ لَهُمْ بَعْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم
وَاللَّهُ مُوسَىٰ هَ قَسِيٓۥ

୯୦. ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସାମେରି ଓ ତା'ର ସାଥୀମାନେ ଏପରି କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜେ ଦେଖୁଥିବୁ ନଥିଲେ ଯେ ସେହି ବାଛୁରୀ ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି କଥାର କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଇ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରି ପାରୁ ନାହିଁ ?

اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۚ وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
شَيْءٌ صَرًا وَلَا نَفْعًا ۝

ଭୁ : ୫

୯୧. ଏବଂ ହାବୁନ (ମୁସାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପୂର୍ବରୁ) ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହାଦ୍ୱାରା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବାଛୁରୀ ଦ୍ୱାରା) ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଅଛି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ) ଅଟନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଆମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ଓ ଆମ ଆଦେଶ ପାଳନ କର (ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକ୍ଷ କର ନାହିଁ) ।”

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقُومُ اِنَّمَا
فُتِنْتُمْ بِهِ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاسْتَعِزُّوْا بِاَمْرِىٓ

୯୨. (କିନ୍ତୁ ସେହି ଅବସ୍ଥା ଲୋକମାନେ) କହିଲେ, “ମୁସା ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନେ ଏହାର ଉପାସନା କରିବାକୁ ବିଚିତ୍ ହେବୁ ନାହିଁ ।”

قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا
مُوسٰى ۝

୯୩. (ମୁସା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି ହାବୁନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ହାବୁନ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପଥଦ୍ରଷ୍ଟ ହେଉଥିବାର ଦେଖୁଲ, ସେତେବେଳେ କିଏ ତୁମଙ୍କୁ ବାଗଣ କରିଥିଲା—”

قَالَ يٰۤهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْا ۝

୧. ୭ : ୧୪୯ର ଟିକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୯୪. “ଯେ ତୁମେ ଆମର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବ ନାହିଁ ? ତାହାହେଲେ କ’ଣ ତୁମେ ଆମର ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କଲ ?”

أَلَا تَتَّبِعُنِ أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي ①

୯୫. (ହାବୁନ) କହିଲେ, “ହେ ଆମ ମାତୃନନ୍ଦନ ! (ତୁମେ) ଆମର ଦାଢ଼ି ବା ମୁଣ୍ଡ (ବାଳ) ଧରି ଟାଣ ନାହିଁ ; ଆମେ ତ ଏଥି ସକାଶେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ କାଳେ ତୁମେ ଏପରି କହିବ କି ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଇଛୁ ଓ ତୁମ କଥାରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନାହିଁ ।”

قَالَ يَبْنَؤُمَرُّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ②
خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ③

୯୬. (ଏହାପରେ ମୁସା ସାମେରିକୁ ସମୋଧନ କରି କହିଲେ, “ହେ ସାମେରି ! ତୁମର କ’ଣ କହିବାକୁ ଅଛି ?”

قَالَ مَا خَطْبُكَ يُسَاْمِرِي ④

୯୭. ସେ କହିଲା, “ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁ ନଥିଲେ ମୁଁ ତାହା ଦେଖୁଅଛି ; ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ରସୁଲ (ମୁସା)ଙ୍କ କଥାକୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ କଲି (ଓ କିଛି କଲି ନାହିଁ) ; ତା’ପରେ ମୁଁ (ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି ସୁଯୋଗ ପାଇବାକୁ) ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କଲି ; ଏବଂ ମୋର ମନ ଏହାକୁ ହିଁ ମୋତେ ଶୋଭନୀୟ କରି ଦେଖାଇଥିଲା ।”

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّاتِلِيَ النَّفْسِ ⑤

୯୮. (ମୁସା) କହିଲେ, “ତାହାହେଲେ ତୁମେ ଯାଅ, ଇହଜରତରେ ତୁମ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହି ଶୁଣିଥିବ ‘ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କର ନାହିଁ’ ; (କାରଣ ମୁସା ମୋତେ କଳୁଷିତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି) ;” ଏବଂ (ମୁସା ସାମେରିକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ), “ତୁମ ପାଇଁ (ଶାନ୍ତିର) ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଟଳାଇ ପାରିବ

قَالَ فَادْخُلْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا
مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ ⑥ وَانْظُرْ

୧. ତାଙ୍କାଭିମାନଙ୍କ କଥନ ଅନୁସାରେ ସାମେରି: ଦେବଦୂତ ଜିବ୍ରାଈଲଙ୍କୁ ଦେଖିଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା । ସେ ପୁଣି କହିଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଯୋଡ଼ାର ଖୁରାଲିବା ମାଟିକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ତହିଁରେ ବାହୁରୀ ଗଢ଼ିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାଳରେ ‘ଉସୁଲ’ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି, ଯହିଁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ମୁସା ଅଭିପ୍ରେତ । ସାମେରି ଏହିକି ମାତ୍ର କହିଥିଲା ଯେ ସେ ଆଦ୍ୟରେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏପରି ଏକ ସୁଯୋଗ ପାଇଲା ଯେ ତା’ର ଯୋଜନାକୁ ବିଫଳ କରିବାପାଇଁ ହଜରତ ମୁସା ସେଠାରେ ଉପସିତ ନାହାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ପିଞ୍ଜି ଦେଇ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ବହୁତଃ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ମିଶରବାସୀଙ୍କର ଉପ ଯୋଗ ରହିଥିଲେ । ଫଳରେ ସେମାନେ ମିଶରବାସୀଙ୍କ ପ୍ରଥା, ପରମ୍ପରା, ଚେଷ୍ଟି ଓ କର୍ମକର୍ମାଣ୍ଡର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ । ତତ୍କାଳୀନ ମିଶରବାସୀ ଗୋ-ପୂଜା କରୁଥିବାରୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୋ-କର୍ତ୍ତି ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଥିଲା ।

ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ଉପାଦ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ (ବୋଧ) ତୁମେ ତାହାର ଉପାସନା କରୁଥିଲ; ଆମେ ଏହାକୁ ପୋଡ଼ି ଦେବୁ * ଓ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ପାରିଶ୍ରମକୁ) ପାଗରରେ ନିଷେଦ କରିବୁ ।”

إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْبِفَنَّاهُ فِي أَيَّامٍ نَّسْفًا ﴿١٠﴾

୯୯. “ଅଲ୍ଲୁହ ହି ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।”

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٩﴾

୧୦୦. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ନିଜ ସମାପରୁ ଅନୁସ୍ମରକ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନ) ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ।

كَذَلِكَ نُنْصُصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَ قَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ଯେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହେବ ବାସ୍ତବିକ ସେ କଯାମତ ଦିନ ଏକ ଗୁରୁ ଭାର ବହନ କରିବ ।

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ଏହି ଲୋକମାନେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବହୁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବେ; ଏବଂ କଯାମତ ଦିନ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପାପ ଭାର) ଆହୁରି ଦୁର୍ବିସହ ହୋଇପଡ଼ିବ ।

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ଯେଉଁଦିନ କି ବିଗୁଳା ଫୁଟାଯିବ, ଓ ସେହି ଦିନ ଆମେ ଅପରାଧୀ ମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ନାଜବର୍ଣ୍ଣ ଧାରଣ କରିଥିବ ।

يَوْمَ نَبْفَخُ فِي الصُّورِ وَ نَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٣﴾

୧. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଲୋକମାନେ ପାଧ୍ୟାୟିକତା ଆପଣ କରି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯେ ଯେହେତୁ ସେହି ବାଲୁରା ପୁନଃରେ ଚିଆରି ହୋଇଥିବା ତେଣୁ ତାହା ପୋଡ଼ି ପାରିବ ସେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ କେବଳ ଏତିକି କୁହା ଯାଇପାରେ ଯେ ଯେହେତୁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାରିତ କରିବା ଚାହୁଁଥିବା ତେଣୁ ସେ ସେହି ବାଲୁରା ମୂର୍ତ୍ତିର ମୂର୍ତ୍ତିରେ ଓ ପରୁପରେ କାଠର ଆବରଣ ଲଗାଇ ଥିବା ସେପରି କି ତା’ବିରୁଦ୍ଧରେ ପବନ ଯିବା ଆସିବା କଲେ ଶବ୍ଦ ବାହାରିବ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇ ସେତେବେଳେ ସେହି ଆବରଣ ମଧ୍ୟ ପୋଡ଼ି ପାରିବ ହୋଇଯିବ, ଯାହାକୁ ହଜରତ ମୁସା ପୁନଃସୃଷ୍ଟି କଲେ ତାହାକୁ ପୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱରୋପାୟମାନେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁର ବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅକ୍ଷରରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଲାଲ ହେବା ପରେ ସେତେବେଳେ ଅବନତିର ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ : ‘ଆମେ ତ କେବଳ ଦଶ ରହିଅଛୁ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ରହିଅଛୁ । ବିସ୍ମୟ ସେମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତିର ସମୟ ସେତିକି ହିଁ ହେଉଛି ।

୧୦୪. ସେମାନେ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବେ ଯେ ତୁମେମାନେ କେବଳ ଦଶ (ଶତାବ୍ଦୀ ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବିସ୍ତାର କରି) ରହିଅଛ ।

يَخَافُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٤﴾

୧୦୫. ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ଯାହା ଆଲୋଚନା କରିବେ ତାହା ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ, ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିବେ, "ତୁମେମାନେ କେବଳ ସ୍ୱଳ୍ପ କାଳ * ପାଇଁ ରହିଅଛ ।"

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُمْ طَرِيقَةً ﴿١٠٥﴾

إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٥﴾

ଭୁ : ୬

୧୦୬. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ * ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ କହ, "ଆମର ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାଦି ପିଙ୍ଗି ଦେବେ ।"

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٦﴾

୧୦୭. "ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଏକ ଟାଙ୍ଗରା ସମତଳ ଭୂମିରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ ।"

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. "ତୁମେ ସେଥିରେ କୌଣସି ବାଙ୍କ ଦେଖିବ ନାହିଁ କି ଖାଲ ତିପ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।"

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. ସେଦିନ ଲୋକମାନେ ଆହ୍ୱାନକାରୀଙ୍କର ଅନୁଧ୍ୟରଣ କରିବେ ଯାହାଙ୍କ ନୀତି ଶିକ୍ଷାରେ "କୌଣସି ବକ୍ରତା ନଥିବ ; ଏବଂ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲକ୍ଷ୍ମୀ)ଙ୍କ (ସ୍ୱର) ତୁଳନାରେ (ଲୋକମାନଙ୍କର) ସ୍ୱର କ୍ଷୀଣ * ହୋଇଯିବ ; ସୂତରା* ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମୁହୁ ଗୁଞ୍ଜନ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କିଛି ଶୁଣିବ ନାହିଁ ।

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَعِوَجٍ لَهُ وَخَشَعَتِ ﴿١٠٩﴾

الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هِسًّا ﴿١١٠﴾

୧. ଶାହି ଅବତାରୀ ହେବା ବେଳେ ପ୍ରଗତି ଓ ଆନନ୍ଦର ସମୟ ଅର୍ଥ ଅଳ୍ପ ବୋଧହୁଏ, ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବଡ଼ ଲୋକ ବା କ୍ଷମତାଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିର ସର୍ବନାଶ ହେବା ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେବ ଏବଂ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ମହାବୃତ୍ ଜାତି ଉଡ଼ୁ ଧୂଳିସାନ୍ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତେମାନେ କେବଳ ସେହି ନବିଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ ଯାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ କୌଣସି ଦୋଷତ୍ରୁଟି ନ ଥିବ ; ସେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦୋଷତ୍ରୁଟିହୀନ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ର ଜୋରାଳର ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମତ ହୋଇଯିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱର କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବ ।

୧୧୦. ସେଦିନ କାହାରି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସୁପାରିଶ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ନାହିଁ, କେବଳ ତା'ବ୍ୟତୀତ ଯାହା ପକ୍ଷରେ ଦୟାବାନ୍ (ଅକ୍ଷୟ) ସୁପାରିଶ କରିବାର ଅନୁମତି ଦେବେ ଏବଂ ଯାହା ପକ୍ଷରେ କଥା କୁହାଯିବାକୁ ସେ ପସନ୍ଦ କରିବେ ।

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَفِيَ لَهُ قَوْلًا ⑤

୧୧୧. ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପରେ (ଘଟିବାର) ଅଛି ଓ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଘଟି) ଅଛି ସେ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଷୟଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ) କଳନା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ⑥

୧୧୨. ଏବଂ (ସେହିଦିନ) ଚିରଜ୍ଞାତା ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ (ଅକ୍ଷୟ)ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ନେତୃ-ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ (ସସମ୍ମାନେ) ନିର୍ଭୀକ୍ ପଡ଼ିବେ ; ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର କରିବ ସେ ବିପଳ ହେବ ।

وَعَنَتِ الرُّؤُوسُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلُمًا ⑦

୧୧୩. ଏବଂ ସେ କେହି (ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଉଦ୍ଧାର) କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ଥିବ, ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ ବା କ୍ଷତିର ଆଶଙ୍କା କରିବ ନାହିଁ ।

وَمَنْ يَسْعَلِ مِنَ الظَّالِمِينَ هُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يُخَفُّ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ⑧

୧୧୪. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଆରମ୍ଭ ଭାଷାରେ କୋରାନ ଆକାରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଏଥିରେ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ କିସମର ଚେତନାତ୍ମା ସୁଦ୍ଧା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରି କି ସେମାନେ ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ଅଥବା (ଏହି କୋରାନ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅକ୍ଷୟଙ୍କୁ) ସ୍ମରଣ କରିବାର ପ୍ରେରଣା (ନୂତନ ଭାବେ) ଦୃଷ୍ଟି କରିବ ।

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ⑨

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଯାହାକୁ ସୁପାରିଶକାରୀ ମନେ କରୁଥିବା ଚର୍ଯ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ବହୁତେ ଏଠାରେ ଉକ୍ତର ମହନଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶକାରୀ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି, କାରଣ ସେ ରହମାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଅକ୍ଷୟ)ଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପଂକ୍ତୀରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସୁପାରିଶ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟ ବିପ୍ରସଙ୍ଗତ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ବିରୋଧ କରି ଅକ୍ଷୟଙ୍କୁ "ରହମାନ" ସ୍ଥାନର କରୁ ନାହାନ୍ତି ଫଳରେ ଏହି ଆୟତରେ କେବଳ ଉକ୍ତର ମହନଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୧୫. ସୁରାଂ ଅଳ୍ଲହ ହି ଅଧୁପତି, ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ (ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ) କୋରାନ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ବ୍ୟଗ୍ର ହୁଅ ନାହିଁ ଏବଂ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି କର ।”

فَقَطَّ اللَّهُ إِلَيْكَ الْخُبْرَ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ; وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِي
عِلْمًا ۝

୧୧୬. ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଆଦମଙ୍କ ଠାରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରାଇ ଅଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ପାସୋରି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ଭଲ ଭାବେ (ଜାଣି ପରେ) ଦେଖୁଲୁ ଯେ ତାହାଙ୍କ ମନରେ ଆମର ଆଦେଶ ଲଙ୍ଘନ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କୌଣସି ବୃଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ନଥିଲା ।

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ نُوحٍ أَنْ يَتَّبِعْ
أَمْرًا ۝

ରୁ : ୭

୧୧୭. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା କର) ସେତେବେଳେ ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ଆଦମଙ୍କୁ (ଦୁଷ୍ଟ କରିଥିବାରୁ) ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱରୂପ (ଆମଙ୍କୁ) ସିଦ୍ଧା କର,” ସେତେବେଳେ ଇବଲିସ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସିଦ୍ଧା କରିଥିଲେ, (ଏବଂ) ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ।

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ ۝

୧୧୮. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ (ଆଦମଙ୍କୁ) କହିଲୁ, “ହେ ଆଦମ ! ଏ (ଇବଲିସ୍) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ଓ ତୁମ ପତ୍ନୀ ଉପରେ ସଙ୍ଗୀନାଶକର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ; ତେଣୁ ସେ ତୁମ ଉଭୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରି ନ ଦେଉ ଅନ୍ୟଥା ତୁମେ (ଓ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଙ୍ଗୀ) ବିପଦରେ ପଡ଼ିଯିବ ।”

قُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۝

୧୧୯. “ଏଠାରେ * (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ତୁମେ (ଓ ତୁମର ସଙ୍ଗୀମାନେ) କେବେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କି ଉଲ୍ଲାସ ରହିବ ନାହିଁ ।”

إِنَّ لَكَ الْآلَانَ جُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۝

୧୨୦. “ଏବଂ ତୁମେ (ସେଠାରେ) ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ କି ଗୋଡ଼ୁ ତାପରେ କଷ୍ଟ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ۝

* ପ୍ରକଟ ହେଉଛି, ଏହା ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷା ଯାହା ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏପରି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେହି ଉଦ୍ୟାନ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଭୋକ ଉପାସରେ ସନ୍ତୁଳିତ ନାହିଁ କି କ୍ଷୀଣ ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ ।

୧୨୧. କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜାତ ତାହାକୁ ଛୁମନ୍ତୁଣୀ ଦେଇ କହିଲେ,
“ହେ ଆଦମ ! କ’ଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏପରି ଏକ ବୃକ୍ଷର ସନ୍ଧାନ
ଦେବି ଯାହା ଚିରହରିର୍ ଏବଂ ଏପରି ଏକ ରାଜକୁ
(ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସନ୍ଧାନ) ଦେବି ଯାହା କ୍ଷୟ ହେବ ନାହିଁ ?

فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَادُمُّ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَى ①

୧୨୨. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଉଭୟେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ ଓ
ତାହାଙ୍କର ସଙ୍ଗ) ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ କିଛି (ଫଳ) ଭକ୍ଷଣ
କଲେ ଯାହା ଫଳରେ କି ସେ ଦୁହିଁଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା (ଅର୍ଥାତ୍
ନଗ୍ନତା) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକଟିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ
ନିଜକୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ସୁନ୍ଦର ସାମଗ୍ରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍‌କର୍ମ) ଦ୍ଵାରା
ଆବୃତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ; ଏବଂ ଆଦମ ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କଲେ, ତେଣୁ ସେ ସତ୍‌ମାର୍ଗରୁ ବିଚ୍ଛାନ୍ନ
ହେଲେ ।

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفَحَا بِخَمْرَيْنِ
عَلَيْهِمَا مِنْ دَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ②

୧୨୩. ତା’ପରେ ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ମନୋନୀତ
କରି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବ ପଥ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଥିଲେ ।

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ③

୧୨୪. (ଅଲ୍‌ଲ୍‌ହ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଉଭୟ (ଗୋଷ୍ଠୀ)
ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ
କେତେକଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହେବେ ; ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମଠାରୁ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସଦୃଶଦେଶ ଆସିବ ତେବେ ସେ କେହି
ଆମର ସଦୃଶଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ ସେ କଦାପି
ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ କି ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।”

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَبِينًا لِّبَعْضِكُم لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِذَا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا
يُضِلُّ وَلَا يَشْفَى ④

୧୨୫. “ଏବଂ ଆମେ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ସବୁ ସେ କେହି
ବିମୁଖ ହେବ ସେ ଦୁଃଖଦାୟକ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବ, ଏବଂ
କ୍ଷୟାମତ ଦିନ ଆମେ ତାହାକୁ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଉଠାଇବୁ ।”

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى ⑤

୧. ୭ : ୨୧ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ୭ : ୨୩ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୧୨୬. (ଯାହା ହେବୁ) ସେ କହିବ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ମୋତେ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ଉଠାଇଲୁ ଅଥଚ ମୁଁ (ପୂର୍ବରୁ) ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରୁଥିଲି ?”

قَالَ رَبِّ لِمَ حَسَرْتَنِيْ اَعْمٰى وَكُنْتُ بَصِيْرًا ۝

୧୨୭. (ଏଥିଉତ୍ତରା) ଅଲ୍ଲୀ କହିବେ, “ତୁମ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସିଥିଲା ; ଯାହାକୁ ତୁମେ ପାଟସାରି ଦେଇଥିଲ ; ସୁତରାଂ ଆଜି (ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର କୃପା ବିଚରଣ କାଳରେ) ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ ।”

قَالَ كَذٰلِكَ اٰتٰنَا فَنَسِيْنَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تَنْسٰى ۝

୧୨୮. ଏବଂ ଯେ କେହି (ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ବିଧାନରୁ) ସାମା ଲଂଘନ କରେ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ମୃତିକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ତାହାକୁ ଆମେ ଏହିପରି ପ୍ରତିପକ୍ତ ଦେଉ; (ଏହା ତ କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅବସ୍ଥା) ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ଏହାଠାରୁ କଠୋରତର ଓ ବହୁକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ ।

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيٰتِ رَبِّهٖ ۚ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ۝

୧୨୯. ତାହାହେଲେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ମିଳିଲା ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ ଯାହାଙ୍କର ନିବାସସ୍ଥାନରେ ଏମାନେ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଛନ୍ତି ? ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନ ମାନ ରହିଅଛି ।

اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُوْنِ يَسْتَوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ لَا يَتَذَكَّرُوْا ۚ اِلٰى النَّهْيِ ۝

ଭୁ : ୮

୧୩୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଦୃଢ଼ତା ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ଓ ସମୟ ମଧ୍ୟ ନିଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏହି) ଶାସ୍ତି ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزٰمًا زٰجِلًۭا ۚ مُسْمٰى ۝

୧୩୧. ସୁତରାଂ ଏମାନେ ଯାହାକିଛି ଜହ୍ନୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ତଥା ଅସ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଶଂସା-ପୂର୍ବକ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ; ଏବଂ ରାତ୍ରିର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ତଥା ଦିବସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ଯାହା ଫଳରେ (ତାହାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରି) ତୁମେ ଦୃଢ଼ ହେବ ।

فَاَصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاصْبِرْ بِمَحْنِ رَبِّكَ تَبٰرَكَ طُلُوْعُ الشَّمْسِ وَتَبٰرَكَ غُرُوْبُهَا ۚ وَمِنْ اٰنَاىِٕ الْاَيْلِ ۚ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ۝

୧୩୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ପାଞ୍ଚବ ଜୀବନରେ ଶୁକରକ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ତୁମେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ବିସ୍ତାରିତ କରି ଦେଖା ନାହିଁ; (କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥି ସକଳିତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ଯେ) ତତ୍ପରା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାକ୍ଷା କରିବୁ ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତ ଜୀବିକା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ ।

وَلَا تُدْرِكُ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
زَهْرَةَ الْجَنَّةِ الَّتِي هُمْ فِيهَا يَرْتَوُونَ وَرِزْقَ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٣٢﴾

୧୩୩. ଏବଂ ତୁମେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନମାଇ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ ଚାରିବ କର ଏବଂ ତୁମେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଦୃଢ଼ ରୁହ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମଠାରୁ ଜୀବିକା ଜିଆ କରୁ ନାହିଁ ବରଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁତାର ପୁରସ୍କାର ହିଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

وَأْمُرْهُمْ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُ
رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴿١٣٣﴾

୧୩୪. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣୁ ନାହାନ୍ତି ?” କଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ନିଦର୍ଶନ ଆସି ନାହିଁ ଯାହା କି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗୁଣ ମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ?

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٣٤﴾

୧୩୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ରସୁଲଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ) କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଧୂସ କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ସେମାନେ କହିଥାନ୍ତ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କାହିଁକି କୌଣସି ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କଲ ନାହିଁ, ଯେଦି ତୁମେ ସେପରି କରିଥା’ରା ତେବେ ଆମେମାନେ ଅପମାନିତ ଓ ଲାଞ୍ଚିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥା’ରୁ ।”

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ﴿١٣٥﴾

୧୩୬. (ତୁମେ) କୁହ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପରିଶ୍ରାମର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; ସ୍ଵତରା” ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ପରିଶ୍ରାମକୁ) ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସରଳ ଓ ସତ୍‌ପଥର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛି (ଓ କିଏ କରୁନାହିଁ) ।”

قُلْ كُلُّ مُشْتَرِكٍ فَرَبِّصُوا فَتَسْعَابُونَ مَنْ أَضَلَّ
فِي الضَّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣٦﴾

ଅଲ-ଅନବିୟା

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଉଲ୍ଲେଖ ୧୧୩ ଓ ଅୟତ ୬୧ଟି
ହୁଏ ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ହିସାବ ନେବାର ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି । ତଥାପି ସେମାନେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମରୁ କୌଣସି ନୂତନ ଉପଦେଶ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ପରିହାସ କରନ୍ତି ।

୪. ସେମାନଙ୍କ ମନ ଉଦାସାନତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା କରନ୍ତି (ଓ କହନ୍ତି), "ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟେ; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ତାଙ୍କ ପ୍ରଚାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଅଛ ?"

୫. (ଏହା ଶୁଣି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) କହିଲେ, "ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ କୁହାଯାଏ, ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ ସବୁ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ତୁ ମହାନ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।"

୬. ବରଂ ସେ (ବିରୋଧୀ)ମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ, "ଏ (ବାଣୀ) ବିଭ୍ରାନ୍ତକର ସ୍ୱପ୍ନ, ବରଂ ସେ ନିଜେ ଏହାକୁ ଜାଣିଶୁଣି ରଚନା କରିଛନ୍ତି; ବରଂ ସେ ଜଣେ କବି ସ୍ୱଭାବର ଲୋକ, ଯାହାଙ୍କର ମନ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଚିନ୍ତାଧାରାର ଉତ୍ତୁକ ହେଉଥାଏ; ସୂତରା" ସେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ ଯେପରି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଋତୁକାଳୀନେ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ।"

୧. ମକ୍କାବାସୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ବିଷୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏହି ଆପତ୍ତିକୁ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି— ସେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ପରାଗୁଛନ୍ତି ଯେ ସେତେବେଳେ କି ପୂର୍ବତନ ଋତୁକାଳୀନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ନିଦର୍ଶନ ଆଣିଥିବା ସେ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ କାହିଁକି କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣୁ ନାହାନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ بُلْعُونَ

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النُّجُومُ الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ التَّحَرُّوا أَنْتُمْ

تَنْبِئُهُمْ وَقُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَدْوَانُ

୭. ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜନବସତିକୁ ଆମେ ଧ୍ବଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ; ତେବେ ଏମାନେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ?

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَتَاهُمْ يُؤْمِنُونَ ①

୮. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ (ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ) ଆମେ କେବଳ ପୁରୁଷକୁ ରାସୁଲ ନିଯୁକ୍ତ କରି ସେରଖ କରୁଥିଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ଓହ୍ଲି ସେରଖ କରିଥିଲୁ; (ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣି ନ ଥାଅ ତେବେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କୁ (ଏ ବିଷୟ) ପଚାର ।

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ②

୯. ଏବଂ ଆମେ ରାସୁଲ-ମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ଶରୀର ସ୍ଥାନ କରି ନ ଥିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ନ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅସ୍ୱାଧୀରଣ ପରମାୟୁ-ସ୍ଥାପୁ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲେ ।

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ③

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲୁ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଆମେ) ଇଚ୍ଛା କଲୁ (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ କବଳରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସମ୍ପା-ଲ'ଘନକାରୀଙ୍କୁ ଧ୍ବଂସ କରିଥିଲୁ ।

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْبَاقِينَ ④

୧୧. ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯହିଁରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଅଛି; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝି ପାରୁଛନ୍ତି ?

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑤

ରୁ:୨

୧୨. ଏବଂ କେତେ ଯେ ଜନବସତିକୁ ଆମେ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଲୁ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَدَلَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ⑥

୧୩. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ (ଧ୍ବଂସାନ୍ୱିତ) ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ସେଥିରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ⑦

୧୪. (ଆମେ କହିଲୁ), “ପଳାୟନ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ସାମଗ୍ରୀମାନ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମେମାନେ ଆରାମଦାୟକ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲ (ସେହି ଦିଗକୁ) ତଥା ନିଜ ବାସଗୃହ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଯାଅ; ଯଦ୍ୱାରା କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆପଣା କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇ ପାରିବ ।”

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنُمْ فَتَعَلَّكُمْ نَسْلُوكُونَ ⑧

୧୫. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହାୟ ! ଆମେମାନେ (ସାରା ଜୀବନ) ଅତ୍ୟାଚାର ହିଁ କରୁଥିଲୁ ।”

୧୬. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠିତ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶ କରି ତାହାର ସମସ୍ତ ଶୋଭା ନଷ୍ଟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏହିପରି ବିଳାପ କରି ଗୁଲିଥିଲେ ।

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ବୃଥା ଜ୍ଞାତା-କୌତୁକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁଷି କରି ନାହିଁ (ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପୁଷିରେ ଗୁଡ଼ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ) ।

୧୮. ଯଦି ଆମେ ଆମୋଦ-ସୁମୋଦ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜ ପାଖରେ କରିଥା'ନ୍ତୁ ।

୧୯. ପରନ୍ତୁ ଆମେ ସତ୍ୟକୁ ଅସତ୍ୟ ଉପରେ ନିଷେଧ କରୁ, ଯାହା ତାହାର ମୁଣ୍ଡ ପଟାଗ ଦିଏ ଓ ସେ (ଅସତ୍ୟ) ଭୁରତ ହିଁ ପଳାୟନ କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ବିଲୁପ୍ତ ହୁଏ); ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତାପର ବିଷୟ ।

୨୦. ଏବଂ ଯେ କେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନାରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କି ଥକି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୧. ସେମାନେ ଦିବ୍ୟାକାଶ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣ ଗାନ କରନ୍ତି ଓ ସେଥିରୁ ନିକ୍ଷର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୨. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଭୃତୁଷରୁ ଏପରି ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପୁଷି କରନ୍ତି ?

୨୩. ଯଦି ଏହି ଦୁଇଟିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ) ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଉଭୟ ସ୍ତ୍ରୀୟ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ତୁଟିରୁ ତଥା ସେମାନେ ଯାହା (ଆରୋପ କରି) କହନ୍ତି ତହିଁରୁ ପବିତ୍ର ।

قَالُوا يُونُسُ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑮

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خُمِيدِينَ ⑯

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْبٍ ⑰

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَؤُنَا تَخَذُّنَهُ مِنْ لَدُنَّا ⑱
إِنْ كُنَّا فُعَالِينَ ⑲

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ⑳
وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ㉑

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَكَ لَا يَشْكُرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِبُونَ ㉒

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ㉓

أَمْ اتَّخَذُوا إِلٰهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ㉔

لَوْ كَانَتْ فِيْهَا اِلٰهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ㉕

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କାହିଁକି ଯାଶୁକୁ ସଂସାରକୁ ପଠାନ୍ତେ; ସେ ତାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖି ପାରିଥାନ୍ତେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଧିକ ଉପାସ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲେ ଯଦୁରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନୂଆ ନୂଆ ଘୋରଜର ମଧ୍ୟ ପୁଷିକରି ଥାଆନ୍ତେ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉପାସ୍ୟ ବୋଲି ଜିଜ୍ଞାସିତ ହୋଇପାରି ନ ଥାନ୍ତେ । ଯଦି ଏକାଧିକ ଘୋରଜର ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ମଧ୍ୟ ଥାଆନ୍ତା, ଫଳରେ ପୃଥିବୀ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ସ୍ତ୍ରୀୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତା ।

୨୪. ସେ ଯାହା କିଛି କରନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି
କରାହେବ ନାହିଁ, ଅଥଚ ସେ ଲୋକାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି
କରାହେବ ।

୨୫. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ
ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? (ତୁମେ) କୁହ, “ନିଜ ପ୍ରମଣ
ଉପସ୍ଥାପନ କର; ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ଓ
ଯେଉଁମାନେ ଆମ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା
(ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏକ ସମ୍ମାନ (ର ଉତ୍ତର) ଅଟେ,”
କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ
ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେ ଜଣ ଉତ୍ତୁଲ
ପ୍ରାରଣ କରିଅଛୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟତାକୁ ଆମେ ଏହି
ଓହି କରିଥିଲୁ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ
ଅଟୁ, ସୁତରାଂ ଆମର ଉପାସନା କର ।

୨୭. ଏବଂ (ସେହି ଲୋକମାନେ) କହନ୍ତି, “ଦୟାବାନ୍
(ଅଲ୍ଲାହ) ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ” (ସେମାନଙ୍କର ଏହି କଥା
ଠିକ୍ ନୁହେଁ); ସେ ତ ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତା ପବିତ୍ର; ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ
(ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୁତ୍ର-ସନ୍ତାନ ବୋଲି
ଅଭିହିତ କରନ୍ତି) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କତିପୟ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି
ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

୨୮. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କଥା ଉପରେ ଗୋଟିଏ
ହେଲେ ଶବ୍ଦ ଅଧିକ କହନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ (କେବଳ)
ତାହାଙ୍କର ଆଦେଶ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୨୯. ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତରେ ଘଟିବାର
ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କର ଅତୀତରେ ଘଟିଅଛି
ତାହାକୁ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଯାହା ପ୍ରତି ସବୁଜ
ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ପାଇଁ ସେମାନେ ସୁପାରିଶ
କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୩୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି କହିବ, “ମୁଁ ହିଁ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉପାସ୍ୟ ଅଟେ,” ଆମେ ତାହାକୁ
ନରକରେ ନିଷେଧ କରିବୁ; ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ
ଏହିପରି ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٤﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً تَلْ هَاتُوا بِهَا نَكَمٌ
هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلُ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ إِلَّا الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٦﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ
مُكْرَمُونَ ﴿٢٧﴾

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ نَصْرَهُ وَهُمْ مِنْ عَشِيرَتِهِ مُؤْتَفِقُونَ ﴿٢٩﴾

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

୧. ହରତ ମହମ୍ମଦ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍ତୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ଦେଖାଯାଉ
କରିଥିଲେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସେ ସବୁକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇ ସେହି ଉତ୍ତୁଲମାନଙ୍କୁ ଉପପୁତ୍ର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅବଶେଷ ପବିତ୍ର
କୋରାନ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନର ଉତ୍ତର ।

ବୁ : ୩

୩୧. କ'ଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ଯେ ଭଲ ଥିବା ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଥିଲା; ସୂଚନା ଆମେ ତାହାକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ କରି ଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ଜଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଜୀବକୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କଲୁ; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ କ'ଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ?

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. ଏବଂ ଆମେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଏଥି ସଜୀବଙ୍କୁ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ପର୍ବତମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂପୃଷ୍ଠ) ସେ (ଭୂପୃଷ୍ଠବାସୀ)ମାନଙ୍କ ସହ ଭୂକମ୍ପରେ ଗ୍ରସ୍ତ ନ ହୁଏ; ଏବଂ ଆମେ ତହିଁରେ ପ୍ରଶସ୍ତ ପଥମାନ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ଏ ଲୋକମାନେ (ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ) ଯାତାୟାତ କରିପାରିବେ ।

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶକୁ (ସୁରକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ ସ୍ୱରୂପ) ଏକ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଗ୍ରହ ଆ ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ; ତଥାପି ସେମାନେ ଏହି (ସୂଚନା) ନିଦର୍ଶନ-ଗୁଡ଼ିକକୁ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَفْهًا مَحْفُوظًا ۚ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରାତ୍ରି ଓ ଦିବସକୁ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏ ସବୁ (ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର) ନିଜ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ପରିକ୍ରମା କରୁଛନ୍ତି ।

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنسَانَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ମାନବକୁ ଅମରତ୍ୱ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବୟସ ପ୍ରଦାନ) କରିନାହାଁ; ତାହା ହେଲେ ଯଦି ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ, କ'ଣ ସେମାନେ (ଏଠାରେ) ଅମର ହୋଇ ରହିବେ ?

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِنْتُمْ لَهُمُ الْخُلْدُ ۖ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٣٥﴾

୩୬. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ୱାଦନ କରିବ; ଓ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ପରୀକ୍ଷା କରିବୁ; ଏବଂ ଅବଶେଷରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣାଯିବ ।

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۚ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଓହି ପ୍ରେରଣ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ପକ୍ଷରେ କ୍ଷିପ୍ରାଭାସ କୌଣସି ସାଧନ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଉନ୍ମୋଳିତ କରିଦେଲେ ଓ ଓହି ବା ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ କ୍ଷିପ୍ର ସାଧନ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଏବଂ ଏହା ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଲା ଯେ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ବ୍ୟତିତେବେଳେ କାବଳ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏମାନେ ତଥାପି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିବା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।

ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରମାଣିତ କରିଅଛି ଯେ ଯେବେ ବି କୌଣସି ସୌରଜଗତ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତାହା ଏକ ପେଣ୍ଡୁଲି ଗୋଲାଇଲ ଧାରରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି, ପରେ ଆବ୍ୟତୀକ୍ଷା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗୁଁ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ପାର୍ଶ୍ୱ ବହୁ ଦୂରକୁ ନିସ୍ଥିତ ହେଉଛି । ଫଳରେ ଏକ ନୂତନ ମଙ୍ଗଳର ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି, ଯାହା କି ନିଜ ଅକ୍ଷର ଚକ୍ଷୁପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବୁଛି । ଏହିପରି ଭାବରେ ଏକ ନୂତନ ସୌରଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ।

୩୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ ଦୃଢ଼ ମନ କରି କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କୁହା ଚଳନା କରନ୍ତି ?” ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଜେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ।

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَخْذُوكَ إِلَّا هُزُوعًا
أَهْدًا الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُ الْإِنْسَانَ
هُمْ كَفَرُونَ ③

୩୮. ମନସ୍ୟାକୁ ଚଞ୍ଚଳ ପ୍ରଭାବ ବିଶିଷ୍ଟ କରି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି; (ସୁତରାଂ ମନରଖ) ଆମେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖାଇଛୁ: ତେଣୁ ତୁମମାନେ ଚଞ୍ଚଳତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ④

୩୯. ଏବଂ (ଏହା ଶୁଣି) ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ କେବେ ପୂରଣ ହେବ ?”

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ⑤

୪୦. ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ସମୟକୁ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖମଣ୍ଡଳରୁ ଓ ନିଜ ପିଠିରୁ ଅଗ୍ନିକୁ ଅପସାରଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାହାରିଠାରୁ ସହାୟତା ମିଳିବ ନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ ଏପରି ଗର୍ବ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُصَرُّونَ ⑥

୪୧. କିନ୍ତୁ ସେ ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭିତ କରିଦେବ; ସୁତରାଂ ଏହାକୁ ଅପସାରିତ କରିବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନ ଥିବ କି ସେମାନେ କୌଣସି ଅବକାଶ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ⑦

୪୨. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ରୁପ କରାଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପରିଶ୍ରାମରେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୁପ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବିଦ୍ରୁପ କରିଥିଲେ ସେହି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ।

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑧

ଭୂ:୪

୪୩. ତୁମେ କୁହ, “କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାତ୍ରିରେ ଏବଂ ଦିବସରେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ?” କିନ୍ତୁ (ବସ୍ତୁତଃ) ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ୱରାଶ୍ରୟ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ⑨

୪୪. କ’ଣ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି (ପ୍ରକୃତ) ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ? ସେ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ତ ନିଜର ପୁରସ୍କା କରିପାରିବେ ନାହିଁ କି ଆମ ବିପକ୍ଷରେ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ⑩

୪୫. ବହୁତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ ପିତାମହ-ମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଧନ ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଦୀର୍ଘ ଅବଧି ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା; ତାହାହେଲେ କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛୁ ଏବଂ ଏହାର ସୀମାକୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରି ରଖିଛୁ; ତାହା ହେଲେ କ'ଣ ସେମାନେ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ବିକଳ ଲାଭ କରିବେ ?

୪୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ସତର୍କ କରୁଅଛୁ;” ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଶୂନ୍ୟ) ବଧୂରମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଯାଏ ସେମାନେ କୌଣସି ଡାକ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରର ଧାସ୍ୟ କିଛି ପରିମାଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ହିଁ କରୁଥିଲୁ ।”

୪୮. ଏବଂ ଆମେ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ଏପରି (ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ) ଚୁକାବଣ୍ଟ ସ୍ଥାପନ କରିବୁ ଯଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ତିଳେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହା ସୋରିଷ ପରିମାଣର (କର୍ମ) ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତାହା (ହିସାବ)କୁ ଆଣିବୁ; ଏବଂ ଆମେ ହିସାବ ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ-ସୂଚକ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଓ ଧର୍ମଭାରୁ-ମାନଙ୍କ ସକଳ ଶକ୍ତି ଏକ ଅନୁସ୍ମରକ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

୫୦. ଯେଉଁ ଧର୍ମଭାରୁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗୋପନରେ (ମଧ୍ୟ) ଭୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ଦିବସର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରନ୍ତି;

୫୧. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ଏପରି ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁସ୍ମରକ ଅଟେ ଯାହା ଆମେ (ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦର୍ଶୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ଗୁଣାବଳୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ତାହା ହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ?

بَلْ مَتَعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْدَرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَيْنَ مَتَّيْتُهُمْ نَفْحَةً مِنَّ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُونُسَ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٧﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا تَظْلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ النَّاسِ مَشْفُقُونَ ﴿٥٠﴾

وَهَذَا ذِكْرُ مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ أَنَا نَمُكِّنْ لَهُ أُتْرُوقَ ۖ

୧୫:୫

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଲଗାଉଥିବା ଉତ୍ତମ ସନ୍ଧିତା ଓ ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଥିଲୁ ।

୫୩. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ପିତା ଓ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ଏ ଗୁଡ଼ିକ କି ମୁଗି ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମେମାନେ ବସିଅଛ ?”

୫୪. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଆମ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ।”

୫୫. ସେ (ଲଗାଉଥିବା) କହିଲେ, “ତାହା ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନେ ହୁଏ ବୃଦ୍ଧେ ପଥସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲେ ।”

୫୬. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ତାହାହେଲେ) କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଆଣିଅଛ ନା ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିହାସ କରୁଅଛ ?”

୫୭. ସେ କହିଲେ, “ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ସେ ହିଁ ଏମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛୁ ।”

୫୮. ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ରାଶ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପିଠି ଫେରାଇ ଗୁଲିଯିବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ।”

୫୯. ଏହାପରେ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବବୃହତ୍ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ କରିଦେଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ (ପୁଣିଥରେ) ତାହା ନିକଟକୁ ଆସିବେ ।

୬୦. (ଏହାପରେ) ସେମାନେ କହିଲେ, “କିଏ ଆମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କର୍ମ କରିଅଛି ? ଯେ ଏପରି କରିଅଛି, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟେ ।”

୬୧. (ଅନ୍ୟ କେତେକ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଲଗାଉଥିବା ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ ଏ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ (ଦୂର୍ବଳତା) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଲୋଚନା କରୁଥିବାର ଶୁଣିଅଛୁ ।”

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن تَبَدُّلٍ وَكُنَّا بِهٖ عَلِيمِينَ ﴿٥٧﴾

إِذْ قَالَ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ مَا هَٰذَا الشَّمَانِيُّ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَٰقِلُونَ ﴿٥٨﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿٥٩﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّٰعِبِينَ ﴿٦١﴾

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ ۚ وَآنَا عَلٰٓى ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّٰهِدِينَ ﴿٦٢﴾

وَتَاللّٰهِ لَا كَيْدَ لَنَا اَصْنَامُكُمْ بَعْدَ اَنْ تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٦٣﴾

فَجَعَلَهُمْ جُودًا ۖ اِذَا الْاَكْبَرُ لَهُمْ لَعَلَّهُمَّ يَرْجِعُونَ ﴿٦٤﴾

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا اِنَّهٗ لَبِئْسَ الْفٰلِغِينَ ﴿٦٥﴾

قَالُوا سَعْنًا ۚ فَتَنَّا زُكْرَهُمْ يُقَالُ لَهٗ اِبْرٰهِيْمُ ﴿٦٦﴾

୬୭. (ଏହା ଶୁଣି ନେତୃତ୍ୱାନ୍ତର ଲୋକମାନେ) କହିଲେ, “ଯେ ଯଦି ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଅଣାଯାଉ, ହୁଏତ ସେମାନେ (ଏ ବିଷୟରେ) କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।”

قَالُوا فَآتُوا بِهِ عَلَىٰ آعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦٧﴾

୬୮. ସେମାନେ (ଏହାପରେ) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କର୍ମ କରିଅଛ ?”

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْمَانَةِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٨﴾

୬୯. (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “(ଅବଶ୍ୟ) କେହି ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଏପରି କର୍ମ କରିଅଛି; ଏ ଯେଉଁ ସର୍ବବୃହତ୍ ମୂର୍ତ୍ତି (ତୁମମାନଙ୍କ) ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି; ଯଦି ସେମାନେ କଥା କହିପାରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ବଡ଼ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ) ପରାନ୍ତର କର ।”

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَتَسْأَلُوهُمْ إِنَّ كَانُوا يَنْظِقُونَ ﴿٦٩﴾

୭୦. ଏହାପରେ ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରି କହିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ତୁ ଆମକୁ କହୁଛ ।”

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٧٠﴾

୭୧. ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଅବନତ ହୋଇଗଲା, (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିରୁତ୍ତର ହେଲେ) ଓ ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ଏ (ମୂର୍ତ୍ତି)ମାନେ କଥା କହୁଛି ନାହିଁ ।”

ثُمَّ نَظَرُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْظِقُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, “ତାହାହେଲେ କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ (ଏପରିବସ୍ତୁ)ମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର କୌଣସି ଲାଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କ୍ଷତି କରନ୍ତି ନାହିଁ ?”

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٧٢﴾

୭୩. “ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ବଜ୍ଵଳ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହିଁ ?”

أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪. (ଏହାପରେ ସେମାନେ ଗ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ କିଛି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାଅ, ତେବେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୋଡ଼ିଦିଅ ଓ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।”

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فاعِلِينَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ଏଣୁ ଆମେ କହିଥିଲୁ, “ହେ ଅଗ୍ନି ! ତୁମେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସକଳେ ଶୀତଳ ହୋଇଯାଅ ଓ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ହୋଇଯାଅ ।”

فَلَمَّا يَبْتَهِمُ رُؤُوسُهُمْ إِسْلَمْنَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٥﴾

୧. ଅରବୀ ଶବ୍ଦ ‘ଅନଫୁସ୍’ ‘ନଫସ୍’ର ବହୁବଚନ । ନଫସ୍ ଅର୍ଥ ଅତ୍ମା । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅତ୍ମା ହେଉଛି ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ତେଣୁ ଅନଫୁସ୍ ଅବୁଦ୍ଧାବୁଦ୍ଧ ‘ମୁଖ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର’ ବୋଲି କରାଯାଇଛି ।

୭୧. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଦ କରାଇଥିଲୁ ।

୭୨. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ଲୁତକୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ଏପରି ଏକ ଭୂଭାଗକୁ ଘେନି ଆସିଥିଲୁ ଯହିଁରେ ଆମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ (ରକ୍ଷିତ) ରଖୁଥିଲୁ ।

୭୩. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପହାସକ ଓ ଘୌଡ଼ ଗୁପେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ କରିଥିଲୁ ।

୭୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ମୁଖ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ; ସେମାନେ ଆମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇଥିଲେ, ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ, ସୁସ୍ୱରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବାକୁ ଓ କଳାତ ଦେବାକୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି (ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତେ ଆମର ଉପାସନାକାରୀ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ।

୭୫. ଏବଂ ଆମେ ଲୁତଙ୍କୁ ବିସ୍ତାର (କରିବା ଶକ୍ତି) ଓ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ସହରରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ (ଏକ) ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଜାତି ଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଥିଲେ ।

୭୬. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁତଙ୍କୁ) ଆମର କରୁଣା ମଧ୍ୟକୁ ଘେନି ଆସିଥିଲୁ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ଧର୍ମନିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

ଭୁ:୨

୭୭. ଏବଂ (ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ନୁହ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ଆମଙ୍କୁ) ଡାକିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ବିପଦରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكَوَلَّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٣﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهْذَوْنَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدٌ ﴿٧٤﴾

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرَارِ ۚ ۝ الَّذِينَ كَانَتْ تَكْمُلُ الْجَبَبِثُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ﴿٧٥﴾

﴿٧٦﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٧﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٨﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ପୁରୁଷ'ର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ଏହି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରାଇଲା ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିପାରୁ ଥିଲେ । ଯଦିଓ ଏହି ଶବ୍ଦର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ 'ଶାସନ' କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସେହି ଅର୍ଥ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ହଜରତ ଲୁତଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଯଦି ସେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଆତ୍ମାନ୍ତେ ତେବେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରି ଗଲି ନ ଥାନ୍ତେ ।

୭୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁହେଁ) ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଚାରରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଏକ ଅତିଶୟ ମଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲା; ତେଣୁ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଳମାମୁଁ କରାଇ ଦେଲୁ ।

୭୯. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଦାଉଦ ଓ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ କି ତାହାଙ୍କ ସପରି ଏକ ଶତ୍ୟ ସ୍ତେତୁ-ଜନିତ କଳହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିଲେ ଯାହାକୁ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ଖାଇ ଦେଇଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲେ); ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଥିଲୁ ।

୮୦. ଆମେ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଚାର (କରିବା ଶକ୍ତି) ଓ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ପର୍ବତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ମହିମା ଗାନ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ଏ ସବୁ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ଥିଲୁ ।

୮୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ପୋଷାକ (ଅର୍ଥାତ୍ ସାଢ଼ୀ) ତିଆରି କରିବା ଶିଖାଉଥିଲୁ ଯଦ୍ୱାରା କି ତାହା ରୂମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ରକ୍ଷା କରିବ; ଅତଏବ କ'ଣ ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ?

୮୨. ଏବଂ ଆମେ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁତରାମା ବାୟୁକୁ ତାହାଙ୍କର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରିଥିଲୁ ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ଭୂତାର ଆତଙ୍କୁ ପ୍ରସାହିତ^୧ ହେଉଥିଲା ଯଦ୍ୱିରେ ଆମେ କଲ୍ୟାଣ (ଗଚ୍ଛିତ) ରଖୁଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଜାଣୁ ।

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوَاءٌ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ⑤

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْكُنِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَثَتْ فِيهِ غَمَرُ الْقَوْمِ وَكَانَ لِحُكْمِهِمْ شُحْدًا ⑥

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكَلَّمَا آتَيْنَاهُمَا عِلْمًا زَوْ
سَخَرْنَاهُ مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالِ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ وَكَانَ
فُعِيلِينَ ⑦

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُؤْسٍ لِّكُمُ لِنُخْصِكُمْ فَرْنَ
بِأَسْكُمُ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ⑧

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمِينَ ⑨

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଗଲମ୍' ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ମେଘା । ଗୁଡ଼ି ପ୍ରୟୋଗ ପଦରେ ଏହା ଘାଆଭଣ୍ଡ କଳତାକୁ ବୁଝାଏ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଗୁଡ଼ି ପ୍ରୟୋଗ କରା ଲୁହେ । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରତିବେଶୀ ରାଜ୍ୟର ଚୋର ଓ ଚକାସତମାନେ, ଯେମାନେ କି ହଜରତ ସୁଲେମାନ ଓ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ଦେଶବିଦାୟର ଅନିଷ୍ଟ କରୁଥିଲେ ।

୨. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ଜାମାତ ସିରିଆର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସାମୁଆଁ ବନ୍ଦନ କରି ତସିତାସତକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଟଣାଘାଟକୁ ଆସୁଥିଲା । ଏଠାରେ ସେ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୮୩. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଦୁରାଶ୍ରୟୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ସାଗର ମଧ୍ୟରେ ବୁଡ଼ାକିର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରାକ୍ଷାକାରୀ ଥିଲୁ ।

୮୪. ଏବଂ (ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଅସୁବ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଚିତ୍କାର କରି କହିଥିଲେ, “ଆମକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା କରାଜିତ କରିଅଛି ଏବଂ (ହେ ଅଲ୍ଲାହ!) ତୁମେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଦୟାବାନୁଜ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୟାବାନୁ ।”

୮୫. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲୁ ଓ ସେ ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇଥିଲେ ତାହାକୁ ଦୂର କରିଦେଲୁ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ସୁଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ନିଜ ସମାପତ୍ତ କରୁଣା ସ୍ୱରୂପ ଆହୁରି (ଅନେକ) ସୁଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଶିକ୍ଷାଦାୟକ ଘଟଣା କରିଥିଲୁ ।

୮୬. ଏବଂ ଇସ୍ରାଈଲ, ଇବ୍ରାହୀମ ଓ ଇସ୍ମାଏଲଙ୍କୁ* ମଧ୍ୟ (ସୁରଣ କର); ଏ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଶାଳ ଥିଲେ ।

୮୭. ଏବଂ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟକୁ ଘେନି ଆସିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଥିଲେ ।

୮୮. ଏବଂ କୁନ୍‌କୁନ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନ୍ଦର) ମଧ୍ୟ ସୁରଣ କର); ଯେତେବେଳେ ସେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଶୁଲିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ମନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ହଜରାଶଂ* କରିବୁ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ସେ ବିପଦ

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُّونَ لَهُ وَيَعْلُونَ
عَمَّا دُونُ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ۝

وَأَتُوبُ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسِيئٌ فَتُوبَ وَأَنَّتْ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضِرٍّ وَأَيَّدْنَاهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرْنَاهُ
لِلْعَبِيدِ ۝

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الصَّابِرِينَ ۝

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝
وَذَا النُّنُورِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنتَ

* ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ସଇଫାନ୍’ ଶବ୍ଦ ବିଦ୍ରୋହୀ ଓ ଦୁରାଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅର୍ଥରେ ତାହା ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି । ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗର କୂଳରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅହୋରା ଲୋକମାନେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସେବକରେ ନିଯୋଜିତ ଥାଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବହେରିନ ଓ ମସକତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଭୃତି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମିଳୁଥିବା ମୁଦା ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ ।

* ଏଠାରେ ହଜରତ ଇସ୍ରାଈଲ, ହଜରତ ଇବ୍ରାହୀମ ଓ ହଜରତ ଇସ୍ମାଏଲଙ୍କ ବିଷୟ ଏକତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ଏମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଯୁଗର ନବି ଥିଲେ । ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଏପରି ନବି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କେଶସିନ୍ ନୂତନ ଧର୍ମବିଧାନ ବା ଶରିୟତ୍ ଦିଆଯାଇ ନ ଥିଲା ଓ ସମସ୍ତେ ବହୁ ବହୁ ବିପତ୍ତିର ଶିକାର ହୋଇ ଥିଲେ । ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅସମ ସୈନ୍ୟଶାଳତାକୁ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏହି କାରଣରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ କୁନ୍‌କୁନ୍ ବା ସୁନ୍ଦର ନବିଙ୍କ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ପାଖାପାଖି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । କେତେକ ଟୀକାକାରଙ୍କ ମତରେ ବାଇବେଲ୍ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଇଜିକିଲ୍ (Ezekiel) ନବିଙ୍କ ଆରବୀ ନାମ ହେଉଛି କୁଲକିଫଲ ।

* କେତେକ ଅନୁବାଦକ କୁଳରେ ‘ଲନ୍ ନକ୍‌ଦେଲା ଅଫ୍‌ଲିହି’ ଶବ୍ଦଲଙ୍ଘାର ଅଥ ଏହପରି ଭାବରେ କରିଛନ୍ତି- ‘ସୁନ୍ଦର ବୃକ୍ଷ ପାଇଲେ ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ ଧରିପାରିବୁ ନାହିଁ ।’ ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକରମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା । କିନ୍ତୁ ଅଭିଧାନକୁ ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ‘କଦରା ଅଫ୍‌ଲିହି’ର ଅର୍ଥ ହଜରାଶଂ କରିବା । ବହୁତଃ ଏଠାରେ ଏହି ଅର୍ଥ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ସୁନ୍ଦରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ହଜରାଶଂ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିନାହିଁ ବରଂ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବା ଇଚ୍ଛା କରୁ । ତେଣୁ ଏହି ଅନୁବାଦ ଜଣେ ନବିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ସମତାପ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ।

ସମୟରେ ଆମକୁ ଡାକିଲେ (ଓ କହିଲେ), “ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି; ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ।”

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

୮୯. ଅତଏବ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲୁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଲୁ ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَذْمِ وَكَذَلِكَ نُجَيِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

୯୦. ଏବଂ ଜକ୍ରିୟାଙ୍କୁ * (ସ୍ମରଣ କର); ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ିଦିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ଉଚିତାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٢١﴾

୯୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କୁ ଯହିଁଠା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲୁ; ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପୁଣ୍ୟ (ଅର୍ଜନ) କରିବାରେ ତତ୍ପର ଥିଲେ, ଏବଂ ଆମକୁ ସ୍ତେମ ଓ ଭୟ ସହିତ ଡାକୁଥିଲେ, ଏବଂ ଆମ ସକାଶେ ବିନମ୍ର ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲେ ।

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ ۖ وَرُوحَهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِغُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٢٢﴾

୯୨. ଏବଂ ସେହି ନାରୀଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମରିୟମଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର), ଯେ ନିଜର ସତୀତ୍ୱକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖୁଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର କେତେକ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସଂସାର ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ * କରିଥିଲୁ ।

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

୯୩. ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଆମର ହିଁ ଉପାସନା କର ।

إِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ ۖ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٢٤﴾

* ହଜରତ ଜକ୍ରିୟାଙ୍କ ବିଷୟ ଏଠାରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କ ଠରେ ହଜରତ ମରିୟମ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଛି । ସେମାନେ ଜକ୍ରିୟାଙ୍କର ସମସାମୟିକ ଓ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଥିଲେ ।

* ଏଠାରେ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କ ବିଷୟ ସୂଚାଯାଇଛି । ଦୁର୍ଭାଷ୍ୟବଶତଃ କେତେକ ମୁସଲମାନ ଭାବି ନେଲେ ଯେ ହଜରତ ମରିୟମ ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଦର୍ଶନ ନ ଥିଲେ । ଅତୀତ ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ “ଆୟତ” ବା ନିଦର୍ଶନ ଭାବରେ ଅଭିହିତ । ଅତଏବ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ, ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ସେ, ସମସ୍ତ ନିଦର୍ଶନର ଭଣ୍ଡାର ଥିଲେ ।

୯୪. ଏବଂ ସେ (ନବି ବିରୋଧୀ)ମାନେ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ (କରି ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁହାଇଲା ଭଳି ଖଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରହଣ) କରିଛନ୍ତି; ଅଥଚ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବେ ।

ରୁ:୨

୯୫. ସୂତରା* ଯେ ଉଚିତ କର୍ମ କରିବ ଏବଂ ତତ୍‌ସହିତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ ତେବେ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାକର କରାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାର ପୁଣ୍ୟ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ରଖିବୁ ।

୯୬. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହର , ଯାହାକୁ ଆମେ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ , ସେଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଷ୍ଠୁର କରାଯାଇଛି ଯେ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଏହି ସଂସାରକୁ ଆଉ ଫେରି ଆସିବେ ନାହିଁ ।

୯୭. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଯାହୁଜ ଓ ମାଜୁଜଙ୍କ ପାଇଁ ଦୂର ଉନ୍ନତ କରାହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତ ଓ ସାଗରର ତରଙ୍ଗମାଳାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ସଂସାରରେ ବ୍ୟାପିଯିବେ ।

୯୮. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କର) ସତ୍ୟ ଅଙ୍ଗୀକାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ବିସ୍ମୟରେ ବିସ୍ତାରିତ* ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମାନଙ୍କର କି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ଆମେମାନେ ଏହି ଦିବସ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତିଶୟ ଅମନୋଯୋଗୀ ଥିଲୁ; ବରଂ ଆମେମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲୁ ।”

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَيْنَا رُجُوعٌ ۝

فَنَنْتَعِلُ مِنَ الصَّرِيعَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسِعْيَةِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۝

وَحَرَمٌ عَلَى قَوْمٍ أَهْلُكُنْهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۝

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ إِذَا بُرِّئَ شَآخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَوْنِلَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ ଧର୍ମୀୟ ନେତା ମୁଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସ୍ତେଷ୍ଟରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠିତ ଓ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଜାହିର କରିବା ସକଳେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠିଅଛନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ କେତେକ କମିଅୁନ୍ ଉଲ୍ଲେଖ, ନଦିଅଳ୍ଲେ ଉଲ୍ଲେଖ, ହନଫି, ବରେଲ୍ଲୁଇ ଓ ଅହଲେ ହଦିସ ନାମରେ ଅଭିହିତ । ବାୟାବଃ ସେହି ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଇସଲାମର ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି ନିମିତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବାର ପ୍ରତୀତ ହେଉ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ସେ ସବୁ ନିଜର ତଥା ନିଜ ନେତାମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ପରିଣାମରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ମତାନ୍ତର ଓ ମନାନ୍ତର ହେଉଛି ଓ ସେମାନେ ଏଭଳି କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ମତବାଦର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯହିଁରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଶିଖା ରହିଅଛି ।

୨. ମୁତ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗର୍ତ୍ତନ ନ କରିବା ହେଉଛି ଇସଲାମର ଏକ ଅଲଗାନ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ । ଜଣେ ଭୋକ ଏଇ ସଂସାରକୁ ଥରେ ବିଦାୟ ନେଲେ ସେ ଭିକରକ ପାଇଁ ବିଦାୟ ନେଇ ଆସି (୨୩: ୧୦୦-୧୦୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩. ଏଠାରେ ଏହା ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ ଯେ ଯାହୁଜ ଓ ମାଜୁଜଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଜାତି-ସମୂହ ଜାତିତ ହୋଇଥିବେ ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଯାହୁଜ ଓ ମାଜୁଜ ସାରା ସଂସାରରେ ବ୍ୟାପି ଯିବେ ସେତେବେଳେ ମରଣୋନ୍ମୁଖ ଜାତିମାନଙ୍କର ପୁନର୍ବାର ସ୍ମୃତି ଓ ସ୍ମୃତିମାନ ଉଦ୍ରେକ ହେବ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ଯ୍ୟାତ୍ରଣ ଦେଖା ଦେବ । ସମ୍ପ୍ରତି ତାହା ହିଁ ହେଉଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ମରଣୋନ୍ମୁଖ ଜାତିକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ନିଷ୍ପେଶ କରି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜାତିକୁ ପୁନର୍ଯ୍ୟାତ୍ରଣ ହୋଇ ଉନ୍ନତି କରୁଥିବା ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଯିବେ ।

୯୯. ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନରକର ଲକ୍ଷନ ହେବେ, ଓ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହା ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٩﴾

୧୦୦. ଏବଂ ଯଦି ଏ (ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଉପାସ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ଏ ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ନରକ ମଧ୍ୟକୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ? ଏବଂ ସେମାନେ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ବହୁକାଳ ପତି ରହିଥିବେ ।

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُّوهُمْ وَلَا وَكَلُوهُمْ
خُلْدُونَ ﴿١٠٠﴾

୧୦୧. ସେମାନେ ସେଠାରେ ନିଜାର କରୁଥିବେ ଓ ସେଠାରେ (କାହାରି ଉପଦେଶର) କଥା ଶୁଣିପାରିବେ ନାହିଁ ।

لَهُمْ فِيهَا زُفُفٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

୧୦୨. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମ ନିକଟରୁ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ଭବରେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ନରକଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖାଯିବ ।

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنَّا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٢﴾

୧୦୩. ସେମାନେ ଏଠାକାର ସ୍ୱର ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବା କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଯାହା ଶୁଣୁଥିଲା ସେମାନେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ।

لَا يَسْمَعُونَ حَسِينَسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَكَتْ
أَنفُسُهُمْ خُلْدُونَ ﴿١٠٣﴾

୧୦୪. ଭୀଷଣ ବ୍ୟସ୍ତତା ସମୟ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ଓ କହିବେ, "ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ଦିନ, ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଙ୍ଗୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ।"

لَا يَخْرُجُ لَهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَلْقَاهُمُ الْمَلَكُ
هَٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾

୧. ପରଲୋକର ନରକ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ ସେ ବିଷୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ନରକର ଅର୍ଥ ପବିତ୍ର କୋଭାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଅପମାନ ଏବଂ ସେହି ଅପମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଢ଼ିତ କରି ରଖିବା ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା । ଦୃଷ୍ଟିର ଗତିହସ ଏହାର ମୂଳକାରଣ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ଆଉ କୌଣସି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୦୫. ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ଆକାଶକୁ ଏପରି ଗୁଡ଼ାଇ ନେବୁ* ଯେପରି ଲେଖା (କାଗଜ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିକାର ଗୁଡ଼ାଇ ନେଇପାଏ; ଯେପରି ଆଦ୍ୟରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ସେହିପରି ଆମେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି* କରିବୁ; ଏହାକୁ ଆମେ ନିଜ ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେଣୁ ଆମେ ଏହିପରି କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଅଛୁ ।

୧୦୬. ଏବଂ ଆମେ ଜବୁର (ଧର୍ମଶୂନ୍ୟ)ରେ କେତେକ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କଲା ପରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ଯେ ଆମର ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଭକ୍ତମାନେ ହିଁ ଏ (ପବିତ୍ର) ଭୂଖଣ୍ଡର* ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ ।

୧୦୭. ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ) ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ସମାପ୍ତତ୍ୱ* ରହିଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଉପାସନା କରନ୍ତି ।

୧୦୮. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଯାହା ସଂସାର ପାଇଁ କେବଳ ଜରୁରୀ* ରୂପେ ଚିହ୍ନି ସେଇଟା କରିଅଛୁ ।

୧୦୯. ତୁମେ କୁହ: "ଆମ ସ୍ତ୍ରୀ 'ଓହି' (ମାଧ୍ୟମରେ) କେବଳ ଏହା (ଆଦେଶ) ହେଉଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ତା'ହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏ ବିଷୟ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?"

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِ لِنُكَتِبَ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ غَابِرِينَ ﴿١٠٧﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

قُلْ إِنَّمَا يُؤْتِي إِلَىٰ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

* 'ଗୁଡ଼ାଇ ନେବୁ'ର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ ହୋଇପାରେ : (କ) ବଡ଼ ବଡ଼ ଓ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଧ୍ୱଂସପାଇ ନୂତନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ, (ଖ) ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭାଜିତ ଓ ଅସ୍ଥିରପୂର୍ବ ପରିବର୍ତ୍ତନମାନ ଘଟିବ, (ଗ) ପୁରାତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋପ ପାଇ ତା'ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳିତ ହେବ ।

୨. ବିଦ୍ୟମାନ ଜଗତକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବ ଓ ନୂଆ ନୂଆ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି ହେବେ ତଥା ସେମାନେ ପୁରାଣି କରିବେ । ଅନ୍ଧକାର ମହାବେଦନାମାନେ ଖ୍ୟାତ ଆଫ୍ରିକା ଏହାର ଭୂକଟ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପାରିକ୍ଷକତା ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ଏଥିରୁ ଏହି ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବେ। ସଂଗ୍ରାମୀୟ ହେବ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ପାରିକ୍ଷକତା ପ୍ରଦର୍ଶିତାକୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ସେମାନେ ସଦାଚାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

୫. ଅବଶ୍ୟ ସେକ୍ସ ଯୁଗରେ ଇସ୍ଲାମ୍‌ମାନେ ପାରିକ୍ଷକତା ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆସିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବେ କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଏ ସଂସ୍କୃତିରେ ନିରାଶ ହେବେ। ଉଚିତ୍ ଭୂମି କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ୍ଜିବନର ମୂଳମନ୍ତ ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ସଂସାରରେ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସାପନ କଲେ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୧୦. ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ମୁହିଁ ମୋତି ଗୁଲିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସମାନ ଭାବରେ ସରକ୍ କରାଇ ଦେଇଅଛୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ତାହା ଆମେ ଜାଣୁନାହିଁ ।”

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ أَذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي
أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١١﴾

୧୧୧. “ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ କଥାକୁ ଜାଣନ୍ତି, ଓ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଲୁଚାଇଥିବ କର ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।”

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١٢﴾

୧୧୨. “ଏବଂ ଆମେ ଜାଣୁନାହିଁ ଯେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ କି କିଛି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲାଭଦାୟକ ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।”

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّه فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ
حِينٍ ﴿١٣﴾

୧୧୩. (ଉପରୋକ୍ତ ଓହିର ଆଗମନ ପରେ ହଜ୍ଜରତ ମହମ୍ମଦ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ସତ୍ୟ (ଓ ନ୍ୟାୟ) ଅନୁସାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର; ଏବଂ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ)ଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରାଯାଏ ।”

قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ
فَلْيُفْصِلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤﴾

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାଃ ହଜ୍ଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୁହଁରେ ପୂର୍ବରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଗଲେ । ସେତେବେଳେ ହଜ୍ଜରତ ମହମ୍ମଦ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ନିଜର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରାଇବାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଆମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଅଛି ଯେ ହଜ୍ଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କେତେହେଲେ ନାକଟ କରାଯିବ ନାହିଁ ବରଂ ଦେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସୁହାତ ହେବା ବିଷୟ ଲୋକମାନେ ସ୍ମୃତସ୍ମରେ ଦେଖିପାରିବେ । ଇସ୍ରାଈଲ ସକାଶେ ରଖିଆ ବା ଆମେରିକା କେହି ଲାଭଦାୟକ ସାଧ୍ୟତା ହେବେ ନାହିଁ ।

سُورَةُ الْحَجِّ مَدِينَةٍ

ଅଲ-ହଜ

(ଏହି ଦୁଇ ମାସରେ ପଢ଼ାଯାଏ । ଏଥିରେ ବିଶାଳ ସମ୍ବେଦ ୭୧ଟି ଅସର ଓ ୧୦ ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟକର, କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ସେହି (ମୋମା) ସାକାରୀ ସମୟର) ଭୂମିକା ଏ ଅତିଶୟ ଗୁରୁତର ବିଷୟ ।

୩. ସେହିଦିନ ତୁମେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରାଣପ୍ରାୟ ନାରୀ ଯାହାକୁ ସନ୍ତାନ କରାଉଥିବା ତାହାକୁ (ଭୟରେ) ପାଟପାଟି ପକାଇବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ଭବତୀ ନାରୀ ନିଜର ଗର୍ଭପାତ କରାଇବ, ଏବଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତପ୍ରାୟ ଦେଖିବ ଅଥଚ ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ନ ଥିବେ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ହେବ ।

୪. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ନ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା କରନ୍ତି, (ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ) ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଦୁରାଗ୍ରହର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।

୫. (ଅଥଚ) ସେହି (ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଦୁରାଗ୍ରହ) ମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବ (ତେବେ) ସେ (ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ଓ ଦୁରାଗ୍ରହ) ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବ ଏବଂ (ତାହାକୁ) ନରକର ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯିବ ।

୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥାଅ ତେବେ (ମନନରାଜ୍ୟ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଏହାପରେ ବାସ୍ତବ କଣିକାରୁ, ତତ୍ପରେ କ୍ରମଶଃ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରି ଏପରି ଏକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯାହାର କି ଘନତ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ଭଳି ଲାଗୁ ରହିବାର ପ୍ରକାର ଥିଲା; କିଛି କାଳ ପାଇଁ ତାହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَرُؤُنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَآنٍ مَّرِيدٍ

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَآَنَهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିମ ମହର୍ଷିତା, ସଦ୍‌ଗୁଣ ସାଂସାରିକ କଳହ ସମ୍ପାଦିତ ।

ମା'ସ ପିଣ୍ଡ ଆକାରରେ ଓ (ଅନ୍ୟ) କିଛି କାଳପାଇଁ ତାହା ଏକ ଅସ୍ତ୍ରୁର୍ଷ ମା'ସ ପିଣ୍ଡ ଆକାରରେ ରହିଥିଲା; ଯେପରିକି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ (ସ୍ୱଳ୍ପତ ତଥ୍ୟ) ପ୍ରକାଶ କରିଦେଉ; ଏବଂ ଆମେ ଯାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ତାହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭାଶୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରୁ; ଏବଂ ଏହା ପରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଗର୍ଭାଶୟରୁ) ଏକ ଶିଶୁ ରୂପେ ବହିର୍ଗତ କରାଉ; (ଏହିପରି କ୍ରମ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଉ) ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବଳ (ବୟସ୍କ) ହୁଅ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଭାବିକ ବୟସରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ନିଜର ଚରମ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ସ୍ୱରୂପ ଖାନ ହାସଲ କରିବା ପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାନ ହରାଇ ବସନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀ (ପୃଷ୍ଠ)କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ତାହା (ସମୟ ସମୟ) ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ହରାଇ ବସେ, ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତା ଉପରେ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାଉ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋଚିତ ହୁଏ ଓ ତାହାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟେ ଓ ତାହା ସକଳ ପ୍ରକାରର ସୁନ୍ଦର ଉଦ୍ଭିଦ ଉତ୍ପାଦିଏ ।

୭. ଏ ସବୁ ଏଥିସକାଶେ ଘଟେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଚିର ସତ୍ୟ (ଓ ଶାଶ୍ୱତ), ଏବଂ ସେ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି, ଓ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୮. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି ତାହା ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କବର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥାପନ କରାଇବେ ।

୯. ଏବଂ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଖାନ, କୌଣସି ଉପଦେଶ ଓ କୌଣସି ଆଲୋକ ପ୍ରଦାୟିନୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂଗ୍ରାହରେ ଏପରି ଭାବେ ଚର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ଯେ,

୧୦. ସେମାନେ ଗର୍ବରେ ନିଜ ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିପଥଚାଳା କରାଇବେ; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହି ସଂସାରରେ ଅପମାନ ରହିଅଛି, ଏବଂ କୟାମତ ଦିନ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳଖା ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

نَكْمُ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسْتَعْتَبٍ
ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ
مَّن يَتُوتَىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يَؤُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُصْرِ لَكِنَّا لَا
يَعْلَمُ مَن بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً
فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْثَتَتْ
مِّن كُلِّ دَوْجٍ يَبْرِئُ ①

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②
وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَا أَنَّهُ
يُبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ ③

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبينٍ ④

ثَانِي عَظْمُهُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ
الْحَرِيقِ ⑤

୧୧. ବୁଝେମାନେ ଯାହାକିଛି ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ହାତରେ କରିଅଛ ସେଥିଯୋଗୁଁ ଏହା ଘଟିବ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦୌ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଇଚ୍ଛା ନ କରି ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜଳ୍ୟାଣ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୁଃଖ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସିଧା ମୁହଁ ମୋତି ସ୍ୱଲ୍ପିଯାଆନ୍ତି; ସେମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ତଥା ପରକାଳରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ହିଁ ସ୍ୱସ୍ତ୍ୟକ୍ଷ କ୍ଷତି ।

୧୩. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପରି ବସ୍ତୁକୁ ଡାକନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବ ନାହିଁ କି ଲାଭ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ନିକୃଷ୍ଟ ଧରଣର ପଥଭ୍ରାନ୍ତି ।

୧୪. ସେମାନେ ତାହାକୁ ଡାକନ୍ତି ଯାହାର କ୍ଷତି (ତାହାର) ଲାଭ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନିକଟ; ଏପରି ସବୁ ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ, ଏବଂ ଏପରି ସଜ୍ଜା (ମଧ୍ୟ) ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ।

୧୫. ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କର୍ମ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ହିଁ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୧୬. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ) ଇହକାଳରେ ବା ପରକାଳରେ କଦାପି ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ; ତେବେ ସେ ଗୋଟିଏ (ଦେଉଳ) କୁ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଇ (ଏବଂ ସେଥିରେ ଚଢ଼ିଯାଇ), ତା'ପରେ ତାହାକୁ କାଟି ଦେଇ, ତା'ପରେ ସେ ଦେଖୁ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ଐଶ୍ୱରିକ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ବିଜୟ) ତାକୁ କ୍ଷୋଧାନ୍ୱିତ କରୁଛି କ'ଣ ତାହାକୁ ତା'ର କୌଣସି ଦୂର କରିଛି ?

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَ اِنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلٰمٍ
لِّلْعٰلِيْنَ ۝

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰٓى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ
اَصَابَهُ خَيْرٌ اِطْمَآٓنَ بِهِ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ مُصِیْبَةٌ
اِنْقَلَبَ عَلٰٓى وُجْهِهِ ۚ تَتَخَسَّرُ الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةُ
ذٰلِكَ هُوَ الْخَسْرَانُ الْمُبِيْنُ ۝

يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُ وَ مَا لَا
يَنْفَعُهُ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۝

يَدْعُوْا لَمَن ضَرُّهُ اَقْرَبُ ۚ مِنْ تَفْعِهٖ لَيْسَ
النَّوْلٰى وَ لَيْسَ الْعَشِيْرُ ۝

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَفَعْلٌ
مَا يُّرِيْدُ ۝

مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّضُرَّهُ اللّٰهُ فِى الدُّنْيَا وَ
الْآٰخِرَةِ فَلْيَبْسُطْ دِسْبَابِۙ اِلَى السَّمَآءِ ۚ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذٰهَبْنَ كَيْدُهُ ۚ مَا يَخِیْطُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବୁ-ପୁଷ୍ପରେ ନିପତିତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ କାରଣ ତାହାର ଆଶା କଦାପି ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ତାକୁ ନିରାଶ ହେବାକୁ ଗଣା କରିବ ।

୨୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଓ ଦୁଃଖିଆ ଯୋଗୁଁ ଏହି ଶାସ୍ତିରୁ ପକାୟନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନରାୟ ସେଠାକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ; (ଏବଂ କୁହାଯିବ), "ତୁମେମାନେ ଦହନକାରୀ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରୁଥାଅ ।"

ଭୁ : ୩

୨୪. ଯେଉଁ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଉଚିତ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉଦ୍ୟାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବେ ଯାହାର (ଛାୟା) ଚଳ ଝରଣା ସ୍ରବୀତ ହେଉଥିବ; ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୁକ୍ତା ଖରିତ କଙ୍କଣ ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ ରେଶମର ହୋଇଥିବ ।

୨୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଚିନ୍ତାସ୍ତ୍ର ପତ୍ର ପଥ ସ୍ୱର୍ଗରେ କରାହେବ, ଏବଂ ପ୍ରଶଂସନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟପତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ ।

୨୬. (କିନ୍ତୁ) ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ମାର୍ଗରୁ ତଥା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ପବିତ୍ର ଗୃହ, ଯାହାକୁ ଆମେ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିର କଲ୍ୟାଣ ସକାଶେ ଗଢ଼ିଅଛୁ, ସେଠାକୁ ଯିବାରେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦିଅନ୍ତି; (ଅଥବା ତାହାକୁ ଆମେ ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଗଢ଼ିଅଛୁ); ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ (ଗଢ଼ିଅଛୁ) ଯେଉଁମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ବସିରହି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ ବାସ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁରେ ଅତ୍ୟାଚାରପୂର୍ବକ କୃତିକତା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ରଜା କରିବ ଆମେ ତାହାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

ଭୁ : ୪

୨୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜହାହିମଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଗୃହ (ଅର୍ଥାତ୍ କା'ବା) ଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଖୁ (ଓ କହିବୁ), "ଆମ ସହିତ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ, ଓ ଆମ ଗୃହକୁ ପରିକ୍ରମାକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ, ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଉପାସନା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତଥା ଗୁରୁ ଓ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପବିତ୍ର ରଖ ।"

كُلَّمَا أَدَاوُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِينُوا
فِيهَا ۖ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٣٧﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا
حَرِيرٌ ﴿٣٨﴾

وَهُدًى إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۖ وَهُدًى إِلَى
صِرَاطٍ الْحَنِيدِ ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
لِلْعَاكِفِ فِيهِ وَالْبَادِ ۖ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ
بِظُلْمٍ نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ الْإِيمِ ﴿٤٠﴾

وَأَذِّنْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تَشْرِكَ
بِشَيْءٍ وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٤١﴾

୧. ଏଠାରେ ନମାଜର ଏକ ଚିତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି ଯହିଁରେ ଜିୟାମ୍, ଗୁରୁ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆଦି କର୍ମ କରାଯାଏ ।

୨୮. “ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା କର ଯେ ସେମାନେ ହଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଗୁଲି ଗୁଲି ଓ ଏପରି ବାହନରେ ଆସନ୍ତୁ ଯାହା ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା ଯୋଗୁଁ ଶୀର୍ଷ ହୋଇ ଯାଇଥିବ ଓ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରୁ ଗଭୀର ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିଥିବ ।”

୨୯. “ଯେପରିକି ସେ (ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରୀ) ମାନେ ସେହି ଲାଭକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରିବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ରହିଅଛି; ଏବଂ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସେହି କୃପାବୋଗୁଁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ ଯାହା ଆମେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଚତୁଃଷ୍ଟଦ ପ୍ରାଣୀରୂପେ ଦେଇଅଛୁ; ଅତଏବ, ସେମାନେ ସେ (ପ୍ରାଣୀ)ମାନଙ୍କର ମାଂସ ଖାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ବିପଲ ଓ ଦାନ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ଖୁଆନ୍ତୁ ।”

୩୦. “ତା’ପରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରନ୍ତୁ, ଓ ନିଜର ବ୍ରତ ପାଳନ କରନ୍ତୁ, ଓ (ଏହାପରେ) ପୁରାତନ ଗୃହ (କା’ବାର ପରିକ୍ରମା କରନ୍ତୁ ।”

୩୧. ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ମାନିତ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ତେବେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାପାଇଁ କଲ୍ୟାଣକର ଅଟେ; ଏବଂ (ହେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ସମସ୍ତ) ଚତୁଃଷ୍ଟଦ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ବେଧ କରାଯାଇଛି ସେହିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କୋରାନରେ ଅବେଧ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି; ତେଣୁ ତୁମମାନେ ପିତୁରା ପୂଜାରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର ଓ ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ନିଜକୁ ନିବୃତ୍ତ କର,

୩୨. ଏହିପରି ନିଜର ଉପାସନା ଓ ଆତ୍ମାନୁବର୍ତ୍ତିତାକୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରେ, ସେ ଆକାଶରୁ ପତିତ ହୁଏ, ଓ ପକ୍ଷୀମାନେ ତାହାକୁ ଝାମ୍ପି ନେଇ ଯାଆନ୍ତି, ଓ ବାୟୁ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ନିକ୍ଷେପ କରେ ।

୩୩. ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ, ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କର୍ମ) ଆତ୍ମରିକ ଧର୍ମଜାଲୁତା ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବ ।

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٨﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَامِرَ الْفَقِيرِ ﴿٢٩﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٠﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا بَيَّأَ عَلَيْكُمْ فَأَجْنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣١﴾

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَذَ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ ۖ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِينٍ ﴿٣٢﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَابِرَ اللَّهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٣﴾

୩୪. ମନେରଖ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୁର୍ବାନି ପଶୁରୁ) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପାଇଁ ଭାର ହାସଲ କରିବା ବିଧେୟ ଅଟେ, ତା'ପରେ ଏ (ପଶୁ)ମାନଙ୍କୁ ଅଲୁଣ୍ଡର (ସେହି) ପୁରାତନ ଗୃହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେନିଯିବା ଉଚିତ ହେବ ।

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٤﴾

ସ୍ୱ:୫

୩୫. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଆମେ କୁର୍ବାନିର ଏକ ପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲୁଣ୍ଡ ଯେଉଁ ସବୁ ଚତୁଃଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି ସେମାନେ (ହଲାଇ କରିବା ବେଳେ) ତାହା ଉପରେ ଅଲୁଣ୍ଡର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବେ; (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ମନେରଖ ଯେ) ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲୁଣ୍ଡ ଏକମାତ୍ର ଅଲୁଣ୍ଡ ଅଟନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲୁଣ୍ଡଙ୍କ ସମାପରେ) ବିନମ୍ରତା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଗୁର ପ୍ରଦାନ କର ।

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيُذَكِّرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِنَّهُمْ
لِلَّهِ وَاجِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾

୩୬. (ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଗୁର ଦିଅ) ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଲୁଣ୍ଡର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ ହେବା ମାତ୍ରେ ଭକ୍ତିମିଶ୍ରିତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସୁସମାଗୁର ଦିଅ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ବିପଦବେଳେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରନ୍ତି, ଓ ସୁଗୁରୁରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ (ଆମର ସରୋଷ ବିଧାନପାଇଁ) ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କରିଥା'ନ୍ତି ।

الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِاللَّهِ وَجَلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّادِقِينَ
عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ଏବଂ ଆମେ (କୁର୍ବାନି ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଓଟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମ୍ମାନଯୋଗ୍ୟ (ଓ ନିଦର୍ଶନ) ସ୍ୱରୂପ (ସୃଷ୍ଟି) କରିଅଛୁ; ତହିଁରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଶେଷ କଲ୍ୟାଣ ରହିଅଛି; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାତିରେ ଠିଆ କରାଇ (ହଲାଇ କରିବାବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲୁଣ୍ଡ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କର; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ନିହତ ହୋଇ) ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଯିବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମାଂସରୁ) ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଖାଅ ଏବଂ ଅଳ୍ପରେ ସବୁଠାରୁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଅ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ସେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସକାଶେ ରକ୍ତିଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

وَابْذَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ سَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ
فِيهَا خَيْرٌ ۖ ذَاكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۖ فَإِذَا
وَجِبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرًا
الْمُعْتَزِلَ ۚ ذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. (ମନେରଖ) ସେମାନଙ୍କର ମା'ପ ଓ ରକ୍ତ କବାପି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଧର୍ମଭାବୁତା ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚେ; (ବସ୍ତୁତଃ) ଏହିପରି ଭାବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ଯାହା ଫଳରେ କି ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ମହିମାଗାନ କରିବ, କାରଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ (ଇସଲାମ ଧର୍ମ ବିଧିବିଧାନ-ଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କରୁଥିବା) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କର ।

୩୯. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା'ନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ (ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗୀ (ଓ) କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ପଦ୍ମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସ୍ୱ : ୬

୪୦. ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ (ବିନା କାରଣରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ) ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଅଛି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ।

୪୧. ଏମାନେ (ସେହି ଲୋକ) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ କେବଳ 'ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି' କହିବାରୁ ଲୋଣସି ଯୁଦ୍ଧସଜ୍ଜତ କାରଣ ନ ଥାଇ ବିତାଡ଼ିତ କରାଗଲା; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଏହି (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ଦୁଷ୍ଟାମିତ୍ୱ) ଦୂରେଇ ନ ରଖିବେ, ତେବେ ଆଶ୍ରମ, ଗିର୍ଜା, (ଇହଦ୍ଦମାନଙ୍କ) ଉପାସନା ଗୃହ ଓ ମସଜିଦ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ବହୁଳ ଭାବରେ ନିଆଯାଏ, ଧୂସ କରା ଦିଆଯାଆନ୍ତା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଧର୍ମକୁ) ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُجُومَهَا وَلَا دُمُومَهَا وَلَكِنَّ يَنَالَ
التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُجِبُ
كُلَّ خَوَانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
تَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

୧. ବିଧାତା ସଂସ୍କୃତରେ ପର୍ବତ ଲୋଚନରେ ଯେଉଁ କେତୋଟି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ସୂକ୍ଷ୍ମ, ଯହିଁରେ ଆତ୍ମରକ୍ଷାର୍ଥ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ବିହାର ଜିପରି ଓ କେନ୍ଦ୍ର ପରିସ୍ଥିତିରେ ହେବ ତଥା କେନ୍ଦ୍ର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରଖାଯିବ ତା'ର ବିଷୟ ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି । ବିହାରର ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରମୁଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି- ଧର୍ମବିତ୍ତ୍ୱାସ ଓ ଧର୍ମ ଉପାସନାରେ ସ୍ଥାୟତା ପ୍ରଦାନ ସଜ୍ଜେ, ନିଜ ନିଜ ଦେଶ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ତଥା ଯେ ଲୋଣସି ଧର୍ମବିକଳମାନଙ୍କ ଧର୍ମପାଠରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟତମ ବିଭାଗରେ ଅସ୍ଥାୟୀ କରିବା ।

୪୭. ଏମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହିଜରତକାରୀ ମୁସଲମାନମାନେ) ସେହି ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯଦି ଆମେ ଏହି ସଂସାରରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ ଓ ଜକାତ ଦେବେ ଏବଂ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବେ ଓ ଅସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାରଣ କରିବେ; ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

୪୩. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନେ) ତୁମ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ତୁମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଆଦ ଓ ସମୁଦୟର (ଗୋଷ୍ଠୀ) ମଧ୍ୟ,

୪୪. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ଲୁତଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ,

୪୫. ଏବଂ ମଦୟନର ଅଧିବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ନିଜ ରପ୍ତକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ମୁସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଥିଲା; ଅତଏବ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କିଛି (ସମୟ ପାଇଁ) ଅବସର ଦେଇଥିଲୁ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କବଚିତ କରିଥିଲୁ; (ସୂଚନା ଚିତ୍ରା କର) ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ପରିଣାମ କିପରି ଭୟାବହ ହୋଇଥିଲା !

୪୬. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଜନବସତି ଅଛି ଯାହାକୁ ଆମେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ କି ସେଠାକାର ଅଧିବାସୀମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ; ଆଜି ସେମାନଙ୍କ (ଗୃହର) ଛାତ ସବୁ ଧ୍ୱଂସବିଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ଅନେକ କୁପ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ପଡି ରହିଅଛି ଓ ଅନେକ ସୁଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଇଛି ।

୪୭. ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଯହ୍ନରାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ହୃଦୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ଏହି ସବୁ ବିଷୟ) ବୁଝିପାରିବେ ଏବଂ ଏପରି କର୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ସେ ସବୁ) ଶୁଣିପାରିବେ, କାରଣ ସତ୍ୟ ଏହି ଯେ ବାହ୍ୟ ଚକ୍ଷୁଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ଧ ରୁହନ୍ତି ବରଂ ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ହୃଦୟ ଅନ୍ଧ ଅଟେ ।

الَّذِينَ إِن مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتُوا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالنُّعُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤٧﴾

وَأَن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَإِدَّاءُ وَشُعُوبٌ ﴿٤٨﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٩﴾

وَإِصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَلْبَسَتْ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَيْكَفَ كَانَ يُكَذِّرُ ﴿٥٠﴾

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَفِي
خَاوِيَةٍ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْسَ مَعْظَلَةٌ وَتَقْصِرُ
مَشِيدٍ ﴿٥١﴾

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْيُ الْأَبْصَارَ وَلَكِن تَعْيُ الْقُلُوبَ الَّتِي فِي
الصُّدُورِ ﴿٥٢﴾

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ ଶାସ୍ତି ଲିଖା କରିବାରେ ବ୍ୟଗ୍ରତା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ଜବାବି ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ (ଗୋଟିଏ) ଗୋଟିଏ ଦିବସ ତୁମମାନଙ୍କ ଗଣନା ଅନୁସାରେ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୁଏ ।

୪୯. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଜନବସତି ଅଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ (ପ୍ରଥମେ) ଅବ୍ୟାହତି ଦେଇଥିଲୁ, ଯଦିତ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ; ଏହାପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମ ନିକଟକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେବ ।

ସ୍ୱ : ୭

୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କେବଳ ଜଣେ ସତେକ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ।”

୫୧. ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏବଂ (ତଦନୁଯାୟୀ) ଗିରତି କର୍ମ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜୀବିତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୫୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମଙ୍କୁ ବିଫଳ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ସେମାନେ ନରକରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବେ ।

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ * ଯେତେ ରସୁଲ ବା ନବି ସେତେଶ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କୌଣସି (ସଂସାର କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସଜ୍ଜାତ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଧା ପୁଷି କରୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜାତ ଯାହା (ବାଧାବିହୀନ) ପୃଷ୍ଠି କରେ ଅଲ୍ଲାହ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରଣ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ (ତା’ପରେ ଅଲ୍ଲାହ) ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁସ୍ତତିଷ୍ଠିତ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଓ) ଚକ୍ରାଳ୍ପ ।

୫୪. (ପରିଶାମ ସ୍ୱରୂପ) ସଜ୍ଜାତ ଯେଉଁ ସବୁ (ବାଧାବିହୀନ) ପୃଷ୍ଠି କରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମାଗଣ ପରାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ; ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَدَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَأَنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّنَّا تَعْدُونَ ﴿٥٠﴾

وَكَايْنٍ مِّن قُرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ لَّنَا
فَأَخَذْنَاهَا وَآلِهَا الصَّيْرُ ﴿٥١﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُدْعِي الْمُبِينُ ﴿٥٢﴾
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٣﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ ﴿٥٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا مَتَّىٰ أَلْفُ الشَّيْطَانِ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٥﴾

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي

* କେତେକ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନ ମତରେ ଯେତେ ବି କୌଣସି ନବି କିଛି ଆବୃତ୍ତି କରୁଥିଲେ ସଜ୍ଜାତ ସେଥିରେ କିଛି ଯୋଡ଼ି ଦେଉଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାକୁ ସ୍ଥାନୀୟ କରୁନାହାନ୍ତି । ଏପରି ମତବାଦ ନବିମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିପକ୍ଷ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ବିଶେଷତଃ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନବି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି, ଏହା ଏକ ଅପମାନ । ଏଠାର କେତେକ ଏହିକି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ନବିମାନେ ଯୋଜନା କରନ୍ତି ଅଥଚ ସଜ୍ଜାତ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରେ । ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ନବିମାନଙ୍କର ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କରିଥା’ନ୍ତି, ଫଳରେ ସଜ୍ଜାତ ଅପମାନ ହୁଏ । ଏହା ହିଁ ଯଥାର୍ଥ । ବହୁତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବି ସଫଳ ହୋଇଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସର୍ବାଧିକ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାର) ପ୍ରବଳ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବାପାଇଁ ଅତି ବସିଥାନ୍ତି ।

୫୫. (ଏ ସବୁ ଏହି କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ ଯେ) ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମରୁ ଏକ ନିରାତ ସତ୍ୟ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଟେ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନ୍ୟତ ହେବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସରଳପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।

୫୬. ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି (ବିନାଶ) ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ସେହି ବିନାଶ କାଳର ଶାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଏ (କୋରାନ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ ହେବ ନାହିଁ ।

୫୭. ସେ ଦିନର ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ହେବ; ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା'ସା କରିବେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଉଚିତ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରୁଥିବେ ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନରେ ବାସ କରିବେ ।

ସ୍ୱ : ୮

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅପମାନଜନକ ଶାନ୍ତି (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ରହିଅଛି ।

୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଜରତ କରି ତା' ପରେ ନିହତ ହୁଅନ୍ତି ବା ସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଅଲ୍ଲହ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

୬୦. ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ହେବ; ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଙ୍କ (ଓ) ସହନଶୀଳ ।

୬୧. ଏହି ବିଷୟ ଏହିପରି ଅଟେ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ୱରୂପ) ସେତିକି ଶାନ୍ତି ଦିଏ ସେତିକି ତାହାକୁ ପାତା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯଦି ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ (ତାହାର ଶତ୍ରୁ)

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَكُنْى شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٥﴾

وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

وَلَا يَزَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ خَتَمُ نَأْتِهِمُ السَّاعَةُ بَغْةً أَوْ يُاتِيهِمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيبٍ ﴿٥٧﴾

الْمَلِكُ يُوسِّدُ لِلَّهِ يَخْلُمُ بَيْنَهُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَكَنُ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٦٠﴾

لِيُدْخِلَهُمْ مُدْخَلَ رِضْوَانِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَكَلِيمٌ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ

ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରେ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ (ପାଠ) ମାର୍ଜନାକାରା(୩)ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୨୭. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶାସ୍ତି ଓ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରମ୍ପରା) ଏଥି ସକାଶେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ପରିଣତ କରନ୍ତି; ଓ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପରିଣତ କରନ୍ତି; ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠା (୩) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

୨୩. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହୁଏ, କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତିର-ସତ୍ୟ (ଓ ଶ୍ରାଣ୍ଡ) ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଗଣନ୍ତି ତାହା ଅସତ୍ୟ (ଓ ବିନାଶଶୀଳ), ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ(୩)ମହାନ୍ ।

୨୪. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶକୁ ଜଳ ବୁଝି କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଭୂମି ଶସ୍ୟାଶ୍ୟାମଳା ହୋଇଯାଏ ? ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ରହସ୍ୟମୟ(୩)ସର୍ବବିଦିତ ।

୨୫. ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି, ଯାହା କିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ (୩) ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

ଭୂ : ୯

୨୬. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁକୁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ପାରିଶ୍ରମିକ ବିନା ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସାଗର ବନ୍ଧରେ ଜାହାଜ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ ? ଏବଂ ସେ ଆକାଶକୁ* ଧରି ରଖୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତାହା ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡ଼ି ନ ଯାଏ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ (୩) କରୁଣାମୟ ।

୨୭. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବେ, ପୁନର୍ବାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରାଇବେ; ବାସ୍ତବିକ ମାନବ ଅବିଶୟ କୃତୟ ଅଟେ ।

୨୮. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଅଛୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପାଳନ କରିଥାଆନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଏହି ଲେଖକାମୟ

عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً زَمْزَجَ الْأَرْضَ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝
لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَوْ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجَرَّى فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُنْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَكَرِيمٌ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَسْجِدًا مَسْكُودَهُ فَلَا يُخَالِفُ عَنْكَ

*. ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ବିନା ଆଦେଶରେ ସଂସାରରେ ଶାସ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବ ନାହିଁ ।

ଉପାସନା) ପଦ୍ଧତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ନ କରନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଡାକି ଯେହେତୁ ତୁମେ ସତ୍ପଥରେ ରହିଅଛ ।

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚା କରନ୍ତି, ତେବେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

୩୦. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବିବାଦ କରୁଅଛ, ଅଲ୍ଲାହ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ସେ ବିଷୟରେ (ତୁମମାନଙ୍କ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ) ମାମାଂସା କରିଦେବେ ।

୩୧. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) କ’ଣ ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ଯାହାକି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ? ଏସବୁ ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଅଛି; ଏହିପରି ଭାବରେ (କୌଣସି ବିଧାନକୁ ପୁରସ୍କୃତ) କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

୩୨. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପରି ବସ୍ତୁର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ୟମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୩୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଅବିଶ୍ଵାସବାଦୀମାନଙ୍କ ମୁଖମୁଖରେ (ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ) ବିତୁଷା (ଭାବ) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜକୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କରି ଶୁଣାନ୍ତି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅବସ୍ଥାଠାରୁ ଅଧିକ ମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବୁ ? (ତାହା ହେଉଛି) ନରକର ଅଗ୍ନି; ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ଵାସବାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ଅଜ୍ଞାନର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦଘାତ ।”

ରୁ: ୧୦

୩୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆଯାଉଅଛି, ତାହାକୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଶୁଣ; ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯାହାକୁ ଡାକୁଅଛ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلىٰ هُدًى
مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٩﴾

وَإِنْ جَدُلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٣١﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٣٢﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ
وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٣﴾

وَإِذَا تَنَادَّوْا عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنبَغِي لَكَ أَنْ تَعْرِفَ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكْرَ بِكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلِ أَفَأَنْتُمْ كُمْ بِشٍ مِنْ
ذِكْرِكُمُ النَّارَ وَعَذَابِ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَنَسُوا
النَّصِيرَ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ قَاتِمُوا لَهُ إِنَّ

ଏକକ୍ରମ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମାଛି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ଯଦି ଗୋଟିଏ ମାଛି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଝାଳି ନେଇଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ (ତାହାଠାରୁ) ସେହି ବସ୍ତୁକୁ ଛଡ଼ାଇ ଆଣିପାରିବେନାହିଁ; ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ ଓ ଯାହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଏ (ସେ ଉଭୟ) କେତେ ଦୂରକ !

୭୫. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଗୁଣାବଳୀର) ଯଥାର୍ଥ ଧାରଣା କରିପାରି ନାହାନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବଳବାନ୍ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ ।

୭୬. ଅଲ୍ଲାହ ଦେବତୃତୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରଘୁଲ ମନୋନାତ କରିନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ଅଲ୍ଲାହ (ପ୍ରାର୍ଥନାର) ଅତିଶୟ ଶ୍ରବଣକାରୀ (ଓ ପରିଚ୍ଛିନ୍ତର) ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।

୭୭. ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ କରିଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସବୁ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣାଯାଏ ।

୭୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଗୁରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମସ୍ତକ ଅବନତ) କର, ସିକଦା କର ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପାସନା କର ଓ ପ୍ରଣୟକାର୍ଯ୍ୟ କର ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଜ (ଜୀବନର) ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପାଇପାରିବ ।

୭୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟମ କର; କାରଣ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନୋନାତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଇତିକତା ରଖୁନାହାନ୍ତି; (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କର (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ପିତା ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଧର୍ମକୁ (ଅନୁସରଣ କର କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ଓ ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ନାମରେ ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି; ତାହାହେଲେ ସେହି ରଘୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ରହିବେ ଓ ତୁମେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ରହିବ; ସୁତରାଂ ପୁରୁଷଗୁଡ଼ିଏ ନମାଜ ପାଠ କର ଓ କକାତ ବିଅ ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଧାରଣ କର; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ; ବସ୍ତୁତଃ ସେ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଭୁ ଓ ଉତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٥﴾

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرُوا أَنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٦﴾

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٧﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٩﴾

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادٍ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمُكُمُ الْمُسْلِمِينَ هَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا يَكُونُ الرِّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٨٠﴾

୧. ଏହା ଗୌରାତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉପାୟକ ଏକ ଉଚିତ୍ୟବାଣୀ । (Isaiah, 62: 2 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଭାଗ - ୧୮

ଅଲ - ମୁମିନୁନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର କିରାମୀୟତା ଗଣନା ୧୧୯ ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୬ ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜର (ଅଭିଳାଷିତ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ;

୩. ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ନମାଜ ପାଠରେ ବିନୟ ଭାବ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ;

୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଥବା ବିଷୟମାନଙ୍କରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତି;

୫. ଯେଉଁମାନେ ନିୟମାନୁସାରେ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି;

୬. ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନାକ୍ଷୁବୁଦ୍ଧିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତି;

୭. ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ପତ୍ନୀ ବା ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ' ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିଅଛି ବାହାଈ ବ୍ୟତୀତ; ଅନ୍ୟତ୍ର ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଲାଞ୍ଚିତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୮. ଏବଂ ଯେ କେହି ଏତଦ୍ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟ ଗଣ୍ଡା କରିବେ, ତେବେ ସେପରି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସାମା-
ଲକ୍ଷ୍ୟ ନକାରୀ ହେବେ,

୯. ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ), ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଅମାନତ ଓ ନିଜର ଅଜ୍ଞାକାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସକାର ଥା'ନ୍ତି,

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନମାଜ (ପାଠ) କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତି;

୧୧. ସେହିମାନେ ହିଁ ସ୍ୱକୃତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ١

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ٢

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ٣

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ٤

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُذْوَاهِهِمْ كَافٍ ٥

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ٦

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ٧

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ٨

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٩

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ١٠

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସୁମୋମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ରଣାରୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ମହିଳାଙ୍କୁ କରକ୍ଷତ କରିଅଛ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱୟଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ କରି ନାହାନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ମୁକ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେହି ମହିଳାମାନେ ।

୧୨. ସେହିମାନେ କି ଫିରଦୋସ୍ (ନାମକ ବୈକୁଣ୍ଠ) ର ଉଗ୍ରରାଧିକାରୀ ହେବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଓଦା ମାଟିର ସାର ଅଂଶକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲୁ ।

୧୪. ତା'ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ବାସ୍ୟ କରିବା ପ୍ରବୃତ୍ତ ସ୍ଥାପନ କଲୁ ।

୧୫. ତା'ପରେ ବାସ୍ୟ କରିବାକୁ କ୍ରମଶଃ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରି ଏପରି ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କଲୁ ଯେ ତାହା ଲାଞ୍ଜି ରହିବା ସ୍ଥଳାବର ଘନାକୃତ ରକ୍ତ ଭଳି ହୋଇଗଲା, ଏହାପରେ ସେହି ଘନାକୃତ ରକ୍ତ ଭଳି ଲାଞ୍ଜି ରହିବା ସ୍ଥଳାବର ବସୁକୁ ମା'ସ ପିଣ୍ଡକରେ ପରିଣତ କଲୁ; ଏହାପରେ ସେହିମା'ସ ପିଣ୍ଡକକୁ ଆମେ ଅସ୍ଥି ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲୁ; ଏହାପରେ ସେହି ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ମା'ସ ଆଚ୍ଛାଦିତ କଲୁ, ଏହାପରେ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲୁ; (ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲୁ); ସ୍ୱତରା ସେ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ, ଯେ କି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।

୧୬. ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ୍ୟୁ ଲାଭ କରିବ ।

୧୭. ଏହାପରେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷୟାମତ ଦିନ ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉକ୍ତି ପାଇଁ ସାବରୋତି ପଥ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ନାହିଁ ।

୧୯. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଜଳ ବର୍ଷଣ କଲୁ; ତା'ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ରଖିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଉଠାଇ ନେବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ ।

୨୦. ତା'ପରେ ଆମେ ତତ୍ପରା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖଜୁରି ଓ ଅଳ୍ପର ବଗିଚା ସୃଷ୍ଟି କଲୁ; ସେଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନେକ ଫଳ (ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ) ଅଛି, ଓ ସେଥିରୁ ତୁମେମାନେ ଖାଉଅଛ ।

الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٤﴾

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ

فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۚ

تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾

ثُمَّ إِنَّا كُمْ بِعَذَابٍ ذَٰلِكَ لَنُتَوَنِّ ۚ

ثُمَّ إِنَّا كُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ ۚ وَكَانَ تَأْوِيلُهَا

غُفْلِينَ ﴿١٧﴾

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْآرِضِ

وَأَنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَدْ رُؤُونُ ﴿١٨﴾

فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا

فَوَاكِهَ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟି ମାନବ ଶରୀର ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସିନାଇ ପର୍ବତରେ ଉତ୍ତୁରା ଏପରି ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ * (ଦୃଷ୍ଟ କରିଅଛୁ), ଯହିଁରେ ଚୈକ ଥାଏ ଓ ଭୋଜନକାରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଥାଏ ।

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبِتُ بِالنَّارِ
وَصَيْغٍ لَا كِلَيْنَ ⑩

୨୨. ଏବଂ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ମହାନ୍ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି; ଆମେ ସେଥିରୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ବଳ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଇ ଥାଉ; ଏବଂ ସେ (ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନେକ ଉପକାରୀତା ରହିଅଛି ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଖାଇଥାଅ ।

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑪

୨୩. ଏବଂ ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ନୌକା ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଥାଅ ।

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلِكِ تُحْمَلُونَ ⑫

ଭୂ : ୨

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ନୁହଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ସ୍ତୋତ୍ର କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତା’ହେଲେ କ’ଣ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ ନାହିଁ ?”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَغُورِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ⑬

୨୫. ଏଥି ଉକ୍ତାରୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର; ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକାର ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ; ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ (ରହୁଲ ସ୍ତୋତ୍ର କରିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ନ୍ତେ, ତେବେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ସ୍ତୋତ୍ର କରିଥା’ନ୍ତେ; ଆମେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ସମୟରେ ଏପରି କୌଣସି ଘଟଣା ଘଟିଥିବାର ଶୁଣି ନାହିଁ ।

فَقَالَ الْبَلَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
مَلَائِكَةً ⑭ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ⑮

୨୬. “ଏ ତ ପାଗଳାମିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର; ସୂଚନା” ଏହାର ପରିଣାମ ବିଷୟରେ କିଛିକାଳ ଅପେକ୍ଷା କର ।”

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فُتِّرُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ⑯

୨୭. (ନୁହ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, କାରଣ ସେମାନେ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بَرًّا ⑰

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବୃକ୍ଷ । ଏହାର ଚୈକ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

୨୮. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦେଶ କରିଥିଲୁ ଯେ ଆମ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଆମର ଓହ୍ଲି ଅନୁସାରେ ନୌକା ଯୋଡ଼ା ନେଇ ଆମେ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ନିର୍ମାଣ କର; ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ଶୁଭକର ଇକସ୍ମାତ ଉଦ୍ଗତ ହେବ, ସେତେବେଳେ (ଆମ ଆଦେଶ ମୁତାବକ) ସ୍ବତ୍ୟକ ମାଲି ଓ ଅନ୍ତରା ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭେ ଲେଖାଏ ଯୋଡ଼ା, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଏଥିରେ ଆରୋହଣ କରାଅ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଆମକୁ କିଛି କୁହ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଇଲମ୍ମ କରାହେବ ।

୨୯. ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଓ ତୁମର ସାଥୀମାନେ ନୌକାରେ ଭଲଭାବରେ ବସିପଡ଼ିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ବତ୍ୟକ କୁହ, "ସମସ୍ତ ସ୍ବର୍ଗୀୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ କି ଆମମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ମୁକ୍ତି ସ୍ବଦାନ କରିଛନ୍ତି ।"

୩୦. ଏବଂ (ନୌକାରୁ ଅବତରଣ କରିବା ସମୟରେ) କୁହ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମକୁ (ଏହି ନୌକାରୁ) ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅବତରଣ କରାଅ ଯେପରିକି ଆମ ଉପରେ ସବୁର ପରିମାଣରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବ; ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଅବତରଣ କରାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ।"

୩୧. ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; ଏବଂ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସର୍ବଦା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅବତରଣ କରାଇଥାଉ ।

୩୨. ପୁଣି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

୩୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଏହି ବାଣୀ ସ୍ବଦାନ କରି) ଉତ୍କଳ ସ୍ତରଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତା'ହେଲେ କ'ଣ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜକୁ ଧୂ'ସ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ?

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا فَأَازَجْنَا أَمْرُنَا وَفَارَّ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٨﴾

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٣٠﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَبَاسِلِينَ ﴿٣١﴾

ثُمَّ أَنْزَلْنَا مِنْ بَدَنِهِمْ قُرْآنًا أَخْرَجُونَ ﴿٣٢﴾

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

ଭୂ: ୩

୩୪. ଏବଂ ଏହି (ନୂତନ ରସୁଲଙ୍କ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ମିଳନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ଧନବାନ୍ କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଏ ତ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଲ ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ମାତ୍ର; ତୁମେମାନେ ଯାହା (ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ) ଖାଉଅଛ ସେ ତହିଁରୁ ହିଁ ଖାଉଅଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା (ପାନୀୟ) ପିଉଅଛ ସେ ତହିଁରୁ ହିଁ ପିଉଅଛି ।”

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. “ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭଲ ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ କଥା ମାନିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ ।”

وَلَيْنِ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ لَأَنْتُمْ إِذَا الْخُسُوفُ ﴿٣٥﴾

୩୬. “କିଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଯେବେ ତୁମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ଲାଭ କରିବ ଓ ମାଟି ହୋଇଯିବ ତଥା ହାତରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଜୀବିତ କରାଯାଇ) ବାହାର କରାହେବ ?”

أَيَعِدْكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. “ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଛି ତାହା (ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିର ବାହାରେ) ଓ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।”

هِيَ هَاتِ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. “ଆମମାନଙ୍କ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ; ଆମେମାନେ କେବେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଇ ତ ଅନ୍ୟ କେବେ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ମରିବା ପରେ କେବେ ହେଁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥୃତ ହେବୁ ନାହିଁ ।”

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمُعْصِيْنَ ﴿٣٨﴾

୩୯. “ସେ ତ (କେବଳ) ଜଣେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି; ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ କେବେ ହେଲେ ମାନିବୁ ନାହିଁ ।”

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ
لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

୪୦. (ତେଣୁ) ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, କାରଣ ସେମାନେ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٤٠﴾

୪୧. (ଏଥି ଉପରୁ ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏ (ଲୋକ) ମାନେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଲଜିତ ହେବେ ।”

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْحَرَنَّ نَدِيمِي ﴿٤١﴾

୪୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତ୍ୟ ସମାଗୁର ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲୁ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲୁକ୍ଷକର ଅଭିଶାପ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ କର) ।

୪୩. ଏହାପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତାରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ।

୪୪. କୌଣସି ଜାତି ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ କି ଏହାର ପଛରେ ରହି (ବେହ୍ନିଯାଇ) ପାରେ ନାହିଁ ।

୪୫. ତା'ପରେ ଆମେ ଆମର ରାସୁଲମାନଙ୍କୁ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ସେରଣ କରିଥିଲୁ; ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କର ରସୁଲ ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ପଛରେ କେତେକଙ୍କୁ (ଧୂସ ମୁଖକୁ) ପଠାଇ ଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀନ କାହାଣୀରେ ପରିଣତ କରି ଦେଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲୁ ଯେ ଅତିଶ୍ରାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲୁକ୍ଷକର ଅଭିଶାପ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ କର) ।

୪୬. ଏହାପରେ ଆମେ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ହାରୁନଙ୍କୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସାଧୁକାର ସନ୍ତାନ କରି ସେରଣ କରିଥିଲୁ;

୪୭. ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଦୂର୍ବର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

୪୮. ତା'ପରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “କ'ଣ ଆମେମାନେ ନିଜ ଭଳି ଦୁଇଜଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ? ଅଥଚ ସେ ଦୁଇଜଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆମମାନଙ୍କର ଭୃତ୍ୟ ।”

୪୯. ତେଣୁ ସେମାନେ ସେ ଦୁଇଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହିଥିଲେ; ଫଳରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନାଶପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

فَاَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمُ غُلَامًا
مُعَذَّابًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

ثُمَّ اَنَّا نُنَّا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اٰخَرًا ﴿٤٨﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا نَاخِرُونَ ﴿٤٩﴾
ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ اُمَّةٌ رَّسُولُهَا
كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثًا
بُتْعًا لِّلْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسٰى وَاَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥١﴾

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَٓئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا
عٰلِيْنَ ﴿٥٢﴾

فَقَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ بِبَشَرَيْنِ مِّثْلٰنَا وَلَوْ مَّهْمَا لَنَا
عِذْدُوْنَ ﴿٥٣﴾

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ﴿٥٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରରେ ସେମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣବାଜି ରହିଲା ନାହିଁ ।

୫୦. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯୋହା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅବଗତ ଥିଲେ) ଯେପରିକି ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଆମେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଓ ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ (ସ୍ୱପ୍ନପୁର) କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଗଛ ସ୍ଥାନରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥିଲୁ ଯାହା ବାସୋପଯୋଗୀ ଓ ଯହିଁରେ ପ୍ରବାହିତ ଝରଣା ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَهُمَا إِلَى رُبُوعٍ ذَاتِ قُرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥١﴾

ସ୍ତ: ୪

୫୨. (ଏବଂ ଆମେ କହିଲୁ), “ହେ ରସୁଲମାନେ ! ବିଶୁଦ୍ଧ ସାମାଜିକାତ୍ମିକ ମଧ୍ୟରୁ ଖାସ୍ତା ଓ ଉଚିତ କର୍ମ କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଆମେ ଜାଣୁ ।”

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

୫୩. “ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବତାରମାନଙ୍କର) ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଏକମାତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ, ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ବୈନାଶରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ଆମକୁ ହିଁ ଭୟ କର ଓ) ଆମକୁ ସଂରକ୍ଷକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କର ।”

وَأِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٣﴾

୫୪. ତା’ ପରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ନିଜ ଭିତରେ ଧର୍ମ ବିଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଖଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା ସେଥି ସକାଶେ ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଅମଳନାଶଯାଗା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ରହିବାକୁ ଦିଅ ।

فَذَرُهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٥﴾

୫୬/୫୭. କ’ଣ ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର କରାଇବାପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ? ନା (ଏପରି ନୁହେଁ), ବରଂ ସେମାନେ (ସ୍ୱେଚ୍ଛା ଅବସ୍ଥା) ବୁଝି ପାରୁନାହାନ୍ତି ।

يَا حَسْبُؤُنَا أَنَّا نُدِّعُهُمْ لَهُ مِنْ قَالٍ وَبَيْنٍ ﴿٥٦﴾
نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٧﴾

୫୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି,

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٨﴾

୧. ଇତିହାସରୁ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ହେଉଛି କାହ୍ନାଉ । ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନ୍ଦେବରୁ ତଥା ଇନ୍ଦୁରା ଓ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଇତିହାସରୁ ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ।

୨. ଏଠାରେ ‘ଉଲ୍ଲତ’ ଅର୍ଥ ଜାଣି ନୁହେଁ ବରଂ ଗୋଷ୍ଠୀ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଉତ୍କଳ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଂଶ ବିଶେଷ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ସାନ ରହିଥିବାର ଚିହ୍ନ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହି ଉତ୍କଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ରଖୁ ନାହାନ୍ତି (2:286 ବୁରୁକା); ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳ ଆଦିପୁତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ମୂଳ ଶିକ୍ଷା ଗଣ୍ୟ ଅଧିକ ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ । ସେମାନେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଓ ବିଶ୍ୱ-ଭ୍ରାତୃତ୍ୱର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସକାଶେ ଆସିଥିଲେ ।

୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି,

୬୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି ନାହିଁ;

୬୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲୁଖିକ୍ ସ୍ୱପନ) ଧନକୁ (ସ୍ୱପନ ପାଇବା) ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ) ସ୍ୱପନ କରୁଥା'ନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଏହି ବିଷୟରେ ଭୟରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଉଥାଏ ଯେ ଦିନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ;

୬୨. ଏହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗକର୍ମ କରିବାରେ ତତ୍ପର, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ଜଣେ ଅନ୍ୟଠାରୁ (ସ୍ୱର୍ଗକର୍ମ କରିବାରେ) ଆଗେଇ ଯାଉଥା'ନ୍ତି ।

୬୩. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ଜାବକୁ ତାହାର ସାଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭାରାନ୍ତର କରିନାହିଁ ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ଏକ କର୍ମ-ବିବରଣୀ ପୁସ୍ତିକା ଅଛି ଯାହା ସତ୍ୟ (ଦେଖା) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରାହେବ ନାହିଁ ।

୬୪. କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଏହି ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଅମନୋଯାଗୀ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଆହୁରି ଅନେକ(କୁ) କର୍ମ ଅଛି ଯାହା ସେମାନେ କରୁଛନ୍ତି ।

୬୫. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

୬୬. (ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁ), “ଆଜି ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କର ନାହିଁ; ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟରୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

୬୭./୬୮. “ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବେଖାତିର ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରି ଅପଥା କଥା କହି ମୁହଁ ମୋଟି ଫେରି ଯାଉଥିଲ ।”

୬୯. (ଏବଂ) କ’ଣ ସେମାନେ ସେହି (କୋରାନ) ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଚିନ୍ତା କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ଅଥବା କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି)ମିଳିଅଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ-ପିତାମହମାନଙ୍କୁ ମିଳି ନ ଥିଲା ?

୭୦. (ଅଥବା) କ’ଣ ସେମାନେ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରି ନାହାନ୍ତି ? ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ?

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَنَّوْنَ مَا اتَّوَا وَفُلُوهُمْ وَجِلَةٌ ۚ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦١﴾

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ۚ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦٢﴾

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا مَكْتُبٌ يَّتَنَقَّصُ بِالنَّجَىٰ ۚ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ ۖ مِنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ ۖ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ ۚ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٤﴾

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجُزُّونَ ﴿٦٥﴾

لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ ۚ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُتَنَصَّرُونَ ﴿٦٦﴾
قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُنْشَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ أَغْفَالٍ ۖ تَنَكُصُونَ ﴿٦٧﴾

مُتَكَبِّرِينَ ۚ بِهِ سِيرَاتُنَا جُرُودٌ ﴿٦٨﴾

أَفَلَمْ يَذَّكَّرُوا الْقَوْلَ ۚ أَمْ جَاءَهُمْ قَلَمٌ بِآيَاتِ آبَاءِهِمْ ۖ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٧٠﴾

୭୧. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କଠାର ପାଗଳାମି ଅଛି ? (କିନ୍ତୁ ଏପରି ନୁହେଁ); ବରଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ଆସିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ନାପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ الْبَاقِي وَالَّذِينَ
لَا يُحِبُّونَ ①

୭୨. ଏବଂ ଯଦି ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତା, ତେବେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଓ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ଧୂସ ହୋଇଯାଆନ୍ତେ; ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନର ବସ୍ତୁ ଆଣିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ମାନର ବସ୍ତୁଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ ثُمَّ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ②

୭୩. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଲୋଭୁଅଛ ? (ଏପରି ହୋଇ ନ ପାରେ) କାରଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ପୁରସ୍କାର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ସେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନକାରୀ ।

أَمْ تَشَاءُ لَهُمْ خَرْجًا فَخَرَجُكَ خَيْرٌ لَّهُمْ وَهُوَ خَيْرُ
الْمُؤْتِينَ ③

୭୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସରକସ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛ ।

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ④
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ

୭୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ହିଁ ପଥଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି ।

لَنُكَفِّرَنَّ ⑤

୭୬. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରୁ ଓ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ପାଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଦୂର କରୁ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ମନ୍ଦ ଆଚରଣରେ ଆହୁରି ଅସୁସ୍ଥ ହେବେ ।

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُوا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑥

୭୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦୁଆ କରନ୍ତି କରି ରଖିଅଛୁ; ତଥାପି ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନମ୍ର ହେଲେ ନାହିଁ କି କାବୁଡ଼ି ମିନତି କଲେ ନାହିଁ ।

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِلرَّبِّهِمْ
وَمَا يَنْصَرِعُونَ ⑦

୭୮. ଏପରିକି ସେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠୋର ଶାସ୍ତିର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ କରିଦେଲୁ, ତେବେ ସେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇ ବସିରହିବେ ।

كَهْ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّئُونَ ⑧

ଭୂ: ୫

୭୯. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କାନ, ଅଖି ଓ ହୃଦୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରୁନାହିଁ ।

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑨

୮୦. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବିସ୍ତାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଓ ତୁମମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବ ।

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُعْشَرُونَ ⑩

୮୧. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ରାତି ଓ ଦିନର ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁମେ ଆଗମନ ତାହାଙ୍କର ଆୟତାଧୀନ; ତେବେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ?

୮୨. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ସେମାନେ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବଜମାନେ କହୁଥିଲେ ।

୮୩. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବୁ ଏବଂ ମାଟି ହୋଇଯିବୁ ଓ ହାତରେ ପରିଣତ ହେବୁ, କ'ଣ ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥୁତ ହେବୁ ?"

୮୪. ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି କଥାର ଅଜ୍ଞାନତା କରାଯାଇଥିଲା (କିନ୍ତୁ ଏପରି ହେଲା ନାହିଁ); ଏହା ସାତନାକାର କାହାଣୀ ମାତ୍ର ।

୮୫. ତୁମେ କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣ ତେବେ ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ କାହାର ?"

୮୬. ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ (ଉତ୍ତରରେ) କହିବେ, "ଅଲ୍ଲହଙ୍କର"; ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ତୁମେ କୁହ, "ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ?"

୮୭. (ପୁଣି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "କିଏ ସବୁ ଆକାଶର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ କିଏ ମହାନ୍ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ?"

୮୮. ସେମାନେ ତର୍କଶୀଳ କହିବେ, "(ସେ ସବୁ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର"; ତୁମେ କୁହ, "ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକୋପରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ନାହିଁ ?"

୮୯. ତୁମେ କୁହ, "କାହା ହାତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିଅଛି ଓ କିଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଶରଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ? ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କେହି କାହାକୁ ଶରଣ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣ ତେବେ ଏହା ବୁଝି ପାରିବ ।"

୯୦. ସେମାନେ (ଉପରୋକ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାସ୍ତବରେ) ତର୍କଶୀଳ କହିବେ, "(ସେ ସବୁ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର; ତୁମେ କୁହ, "ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କିପରି ପ୍ରତାରିତ ହେଉଅଛ ?"

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ①

بَلْ قَالُوا امِثْلُ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ ②

قَالُوا إِذَا امِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظْمَاءَ إِنَّا لَنَبْعُثُوكُمْ ③

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ④

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑤

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ⑥

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ⑦

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ⑧

قُلْ مَنْ مَوْلَاكُمْ مَنْ يَمْلِكُ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑨

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ⑩

୯୧. ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଆଣିଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

بَلْ أَتَيْنُهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩١﴾

୯୨. ଅଲ୍ଲାହ କାହାରକୁ ସଗାନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି; (ଏପରି ହୋଇଥିଲେ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସ୍ୟ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥକ କରି ନେଇ ଯାଆନ୍ତା ଏବଂ ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦିଅନ୍ତେ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ସେଥିରୁ ପବିତ୍ର ।

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩٢﴾

୯୩. ସେ ଉଲ୍ଲାସ ଅଦୃଷ୍ଟ ଓ ଦୃଷ୍ଟ (ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ) ଜାଣନ୍ତି; ସୂଚନା* ସେମାନେ ଯାହାକୁ (ତାହାଙ୍କର) ସମକକ୍ଷ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

يَعْلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ تَعْلَمَ عَتَايَشِرِ كُزْنَ ﴿٩٣﴾

ରୁ: ୬

୯୪. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଉଛି, ଯଦି ତାହା ତୁମେ ଆମକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନଦଶାରେ ଦେଖାଇଦିଅ;”

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تُرِييُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٤﴾

୯୫. “ତେବେ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମକୁ ଅତ୍ୟାଗ୍ରାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରନାହିଁ ।”

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

୯୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାକାର କରାହୋଇଛି, ଆମେ ତୁମକୁ ତାହା ଦେଖାଇବାକୁ *ସମର୍ଥ ।

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٦﴾

୯୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କ) ମନ୍ଦ କଥାକୁ ଉତ୍ତମ କଥାହୋଇ ଦୂର କର; ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କହନ୍ତି ଆମେ ତାହାକୁ ଇଲ୍ଲାହୀୟ ଜାଣୁ ।

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ النَّتِجَةِ، نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾

୯୮. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଦୂରାଗ୍ରା (ଲୋକ) ମାନଙ୍କ ଦୂରାଗ୍ରାବୁ ତୁମର ଶରଣ ଗିରା କରୁଅଛୁ ।”

وَقُلْ رَبِّ اعْوِذْ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଜ୍ଞାନଦଶାରେ ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବୁ ।

୯୯. “ଏବଂ ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! କାଳେ ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ତୁମର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।”

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرَ ①

୧୦୦. “ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ (ସମୟ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ, (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିବ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୋତେ (ସଂସାରକୁ) ଫେରାଇଦିଅ (ମୋତେ ଫେରାଇଦିଅ , ମୋତେ ଫେରାଇ ଦିଅ)”,

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ②

୧୦୧. “ଯଦ୍ୱାରା କି ମୁଁ ଯେଉଁଝାନକୁ ଛାଡ଼ି ଆସିଅଛି ସେଠାର ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି;” ଏପରି କଥାପି ହେବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ମୁହଁର କଥା; ଏବଂ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ * ରହିଅଛି, (ତେଣୁ ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଫେରିବେ ନାହିଁ) ।

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ③

୧୦୨. ତା’ ପରେ ଯେତେବେଳେ ବିଗୁଳା ପୁଣ୍ୟାସିବ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆତ୍ମାୟତା ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ପରସ୍ପରର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିବେ ନାହିଁ ।

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ④

୧୦୩. ସୂତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟର ଓଜନଭାରା ହେବ, ସେମାନେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବେ ।

مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ⑤

୧୦୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ପୁଣ୍ୟର) ଓଜନ ହଲୁକ ହେବ, ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ (ଓ ନିଜର ବିନାଶ କରିବେ), ଓ ନରକରେ ରହିବେ ।

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَيْرٌ وَأَنْفُسُهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ⑥

୧୦୫. ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଦହନ କରିବ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ବିଷାଦର କବଳିତ ହେବେ ।

تَلْفَحُ وَجْوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ⑦

* ପୁନର୍ବାର ଚିନ୍ତାରେ ସଂସାରକୁ ଫେରିଆସିବା ଏହି ଆୟତର ଅଭିପ୍ରାୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେଦିନ ପରଲୋକରେ ଅଗ୍ନି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ତେଣୁ ଫେରିଆସିବାର ପୁଣ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସାରକୁ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାବୃତ୍ତିର ଫେରିବା ବାଟରେ ଅଗ୍ନି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ସଂସାରକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ । ଅବଶେଷ ନବି ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜୀବନ ଦାନ କରୁଥିବା ଚକ୍ରକୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା କରିବା ସମୟ ଆସିପାରିଛି ।

୧୦୬. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସମାପରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠ କରାଯାଉ ନଥିଲା ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ ନ ଥିଲ ?”

أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ عَلَىٰكَ فَاكُنْتُمْ بِهَا
تَكْذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

୧୦୭. ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଆମ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲୁ ।”

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ ﴿١٠٧﴾

୧୦୮. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରୁ) ବାହାର କର; ଏହାପରେ ଯଦି ଆମେମାନେ ପୁନର୍ବାର (ପାପରେ) ଜଡ଼ିତ ହେବୁ, ତେବେ ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟାଶୁରୀ (ସାବ୍ୟସ୍ତ)ହେବୁ ।”

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٨﴾

୧୦୯. (ଅଲ୍ଲୀ) କହିବେ, “ତୁର ହୁଅ, ନରକ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଅ ଏବଂ ଆମ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର ନାହିଁ ।”

قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٩﴾

୧୧୦. କଥା ଏହିକି ଯେ ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଦଳ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ; ସ୍ମୃତିରାଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କର, ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତ କରୁଣାମୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٠﴾

୧୧୧. “କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲ ଏପରିକି ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କ ପରିହାସର ପାତ୍ର ହୋଇ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ସ୍ମୃତିରୁ ବୁଲାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପରିହାସ କରି ଚାଲିଲ ।”

فَاتَّخَذَ تَوَهُّمُهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّىٰ أَتَسَوْكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ
مِنْهُمْ تَضَحَكُونَ ﴿١١١﴾

୧୧୨. “ସେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣ କରିଥିବାରୁ ଆଜି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଉପଯୁକ୍ତ) ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ; ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।”

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١٢﴾

୧୧୩. ଏହାପରେ ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀରେ କେତେ ବର୍ଷ ରହିଥିଲ ?”

قُلْ لَكُمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٣﴾

୧୧୪. ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବା ଦିନର କିଛି ଅଂଶ (ଭ୍ରମୁଷ୍ଟରେ) ରହିଥିଲୁ; ତୁମେ ଗଣନାକାରୀଙ୍କୁ ପଚାର ।”

قَالُوا إِنَّمَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ تَعْلَمُونَ ۝

୧୧୫. (ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲୁହ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମୀୟ ରହିଥିଲୁ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରନ୍ତୁ”

قُلْ إِنْ لَيْتَكُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوَأَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

୧୧୬. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ଭାବୁଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ଓ ତୁମେମାନେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବ ନାହିଁ ?”

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝

୧୧୭. ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲୁହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୌରବମୟ, ସ୍ଥିତି ଅଧିପତି; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ସମ୍ମାନିତ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ।

فَعَلَّمَ اللَّهُ الْبَلَكُ الْخِيَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝

୧୧୮. ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ ତାଙ୍କେ, ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ (ତାହା ନିକଟରେ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ତେବେ ତାହାର ହିସାବ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି; ସ୍ଥିତିରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କେବେ ହେଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ ۚ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝

୧୧୯. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କ୍ଷମାକର, ଦୟା କର; ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ଦୟାବାନ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।”

قُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପରଲୋକର ଜୀବନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଲବ୍ଧଲୋକର ଜୀବନ ଅଟେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହା ଦୁଃଖମୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଅସୁର ଅଳ୍ପ ଜଣା ପଡ଼େ ।

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ - ନୁର

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତବକ ୬୫ ଭେଟି ଅସର ଓ ୮ ଭେଟି ଚୁକ୍ତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. (ଏହା) ଏପରି ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାହା ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଏହାକୁ (ପାଠନକରିବା) ଆମେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଏଥିରେ ଆମେ ଆମର ସ୍ୱାଧୀନ ଆଦେଶମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ହାସଲ କରିବ ।

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

୩. ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ମହିଳା ଓ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ପୁରୁଷ (ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରକଳ୍ପ ଶବ୍ଦ କୋରଡ଼ା ମାର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରେ ତୁମେମାନେ ଏ ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀର ଦୋଷୀଙ୍କ ସ୍ତବି ଦୟା ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରି ନାହିଁ; ଏବଂ ଏ ଉଭୟଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଖିବା ଉଚିତ ।

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

୪. ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ (ପୁରୁଷ) ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ (ମହିଳା) ବା ମୁସୂରିକ ମହିଳାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସହିତ ସହବାସ କରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ (ମହିଳା) ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ (ପୁରୁଷ) ବା ମୁସୂରିକ ପୁରୁଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସହିତ ସହବାସ କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଛି ।

الَّذِينَ لَا يَنْكِحُوا الزَّانِيَةَ أَوْ الْمُشْرِكَةَ وَالزَّانِيَةَ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَخُزِمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

୧. 'ନିକାହ' ସାଧାରଣତଃ ସେହି ଘୋଷଣାକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ଇସଲାମୀୟ ଶରିୟତ ଅନୁସାରେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଏକତ୍ର କରାଯାଏ । ଜିନ୍ଦା ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଏହା ପ୍ରାୟଶଃ ସହବାସକୁ ବୁଝାଏ । ଏହି ଅର୍ଥକୁ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ କେତେକ ଲୋକ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥାତ୍ମକ ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି ଅଥଚ ଏହାର ସରଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି— ଯେତେ କୌଣସି ପୁରୁଷ କୌଣସି ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିବ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ବୋଲାଯିବ; ସେ କଦାପି ତା'ର ପତ୍ନୀ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ସେ ପତ୍ନୀ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେହି ମହିଳା ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ରୁହେଁ । ବିପରୀତ କ୍ରମେ, ଯେତେ କୌଣସି ମହିଳା କୌଣସି ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିବ ତେବେ ତାହା ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ହିଁ ବୋଲାଯିବ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମହିଳା ନିଜ ପତି ଜିନ୍ଦା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସହ ସମ୍ପର୍କ କରିବ ସେତେବେଳେ ତାହା କେବଳ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ରୂପେ ଅଭିହିତ ହେବ ଏବଂ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଯଥାକ୍ରମେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀ ଓ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ବୋଲାଯିବେ । ଏହି ଆୟତର ଅନୁବାଦରେ ଏକ ସରଳ ଅର୍ଥକୁ ବିକୃତ କରାଯାଇଛି । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ, ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀଙ୍କୁ ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚୁରୀଙ୍କ ଜିନ୍ଦା ଅନ୍ୟ କେହି ବିବାହ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଭାବିବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ । ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଲୋକ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତେ । ସନ୍ତାନରେ ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ରହିଅଛି । ଏପରି ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ବରାକ ନାମାଙ୍କୁ ଶୋଭନୀୟ ଜଳନ ଯାପନ କରିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥା'ନ୍ତି । ପରେ ସେମାନେ ଅନୁତପ କରି ନିଜକୁ ସୁଧାରି ନେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିବାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଚୁରିଣୀ ବୋଲନ୍ତି ।

ଭରମ ଥିଲା କାରଣ ଏତଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଏକ ଚକ୍ର ସମ୍ପାଦିତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ତବ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତିକି ପାପ କରିଥିବ ତାହାକୁ ସେତିକି (ପରିମଣ) ଶାସ୍ତି ମିଳିବ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପାପର ବୃହତ୍ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲା ତାହାକୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑩

୧୩. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଏ ବିଷୟ ଶୁଣିଥିଲ, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାହିଁକି ଭରମ ଧାରଣା ପୋଷଣ କଲେ ନାହିଁ, ଓ କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତର ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଅଟେ ?

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ⑩

୧୪. ଏବଂ କାହିଁକି ସେହି ଲୋକମାନେ (ଯେଉଁମାନେ ଏହା ସମ୍ପାଦିତ କରିବାପାଇଁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ) ସେ ବିଷୟରେ ଶୁଣିକଣ ସାକ୍ଷୀ ଆଣିଲେ ନାହିଁ ? ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ଆଣିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ ⑪

୧୫. ଏବଂ ଯଦି ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କଠିନ ହେଇଯାଇଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ତୁମ-ମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ମିଳିଥାନ୍ତା ।

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسَتُمْ فِي مَا أَقَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑪

୧୬. କାରଣ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ମୁହଁରୁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ ଶିଖିବାକୁ ଲାଗିଲ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା ସେହି ବିଷୟକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ମୁହଁରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲ (ଯେକରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅସନ୍ତୋଷ ହେଲେ); ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ବିଷୟକୁ ସାଧାରଣ ମନେ କରୁଥିଲ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ଥିଲା ।

إِذْ تَقُولُكَ بِأَنفُسِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَنفُسِهِمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ⑫

୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଏହା ଶୁଣିଥିଲ, ସେତେବେଳେ କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଭୁରତ କହିଲ ନାହିଁ ଯେ ଏପରି କଥାକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; (ହେ ଅଲ୍ଲା !) ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଏହା ଏକ ଗୁରୁତର ଅପରାଧ ।

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ⑫

୧୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ ଏପରି କଥା ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ନିଷେଧ କରୁଛନ୍ତି ।

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑬

୧୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ) ଚକ୍ରୁଷ୍ ।

୨୦. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶ୍ୱାକତା * ବ୍ୟାପି ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହକାଳରେ ଓ ପରକାଳରେ ଯଜ୍ଞବାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ (ତାହା) ଜାଣନ୍ତି ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

୨୧. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥା'ତା ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲୁଃ ଅତିଶୟ ସ୍ନେହାଳୁ (ଓ) କରୁଣାମୟ ହୋଇ ନ ଥା'ତେ ତେବେ ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତ ।

ରୁ: ୩

୨୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ! ସଜ୍ଜତାରେ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ କେହି ସଜ୍ଜତାରେ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରେ (ସେ ଜାଣିରଖୁ ଯେ) ସଜ୍ଜତା ନ ଅଶ୍ୱାକତା ଓ ଅଶୋଭନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦେଶ ଦିଏ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କର କୃପା ଓ କରୁଣା ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବେବି କେହି ପବିତ୍ର ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲୁଃ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କରିଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ହିଁ ମହାର୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୨୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଧର୍ମରେ ଓ ସଂସାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ସୁଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଶପଥ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ନିଜ ନିଜର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଓ ଦରିଦ୍ର ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଜରତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ଓ ମାର୍ଜନା କରିବା ଉଚିତ; କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲୁଃ ତୁମମାନଙ୍କ ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରନ୍ତୁ ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଃ ଅବ୍ୟତ କ୍ଷମାଶାଳୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୪. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସତ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷରୋପ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ (ନାରୀ) ମାନେ କି (ଦୁଷ୍ଟତାକାରୀମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି) ଜାଣି ନ ଥାନ୍ତି ଓ

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ وَدُفٍ ﴿٢١﴾ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

وَلَا يَأْتِلْ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمُسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمُوا وَيُفْقَهُوا أَلَّا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

* ଅନୁସରଣ ନ କରି ଅଶ୍ୱାକ ବା ଅଶୋଭନୀୟ ଅପବାଦ ଦେବା ଓ ତାହାକୁ ପ୍ରସାର କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶୋଭନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୁଶାଚାର ହୁଏ ଓ କେତେକ ଲୋକ ଏତଦୁପରି ନିଜର ବାହାମୁଣି ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱାସକାରିଣା ଆସି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ ଇସ୍ଲାମ ଓ ପରକାଳରେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

୨୫. ସେମାନେ ଯାହା କରିଥିଲେ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେ ଦିନ ସେମାନଙ୍କର ଜିଜ୍ଞାସା, ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ।

୨୬. ସେଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ, ତାହା ଏପରି ସତ୍ୟ ଯାହା ନିଜେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

୨୭. ମନ୍ଦ ବିଷୟ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ, ଓ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ପାଇଁ; ଏବଂ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ; ଓ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ପାଇଁ; (ଶତ୍ରୁମାନେ) ଯେଉଁ ବିଷୟ କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ଲୋକ ସେଥିରୁ ପବିତ୍ର; ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜାବିକା (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ରହିଅଛି ।

ଭୁ: ୪

୨୮. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟଗୁହରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତବେଶ କର ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମତି ପାଇ ନାହିଁ ଓ (ଗୁହରେ ସ୍ତବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ) ସେ ଗୁହବାସୀମାନଙ୍କୁ ସଲାମ କହି ନାହିଁ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ଓ ପରିଶ୍ରାମରେ ତୁମେମାନେ (ସର୍ବଦା ଉତ୍ତମ କଥା) ମନେ ରଖିପାରିବ ।

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଗୁହରେ ତୁମେମାନେ କାହାରିକୁ ନ ପାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ସ୍ତବେଶ କର ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଗୁହବାସୀଙ୍କ ଚରପରୁ) ଅନୁମତି ମିଳି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି କେହି ଗୁହରେ ଥାଏ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଲିଯାଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ପେଟିଯାଅ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ପବିତ୍ର ହେବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମଗୁଣେ ଜାଣନ୍ତି ।

لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٥﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَنْجُثُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ يُوسُفُ عَلَيْهِمُ اللَّهُ ذَيْبُهُمُ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٧﴾

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ ۚ وَالْكَلْبَاتُ لِلْكَلْبَاتِ ۚ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ وَمَأْوَاؤُهُمُ الْفُجُورَةُ ۚ ذَرُّوا

كَرْبِهِمْ ۚ ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا ۚ وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٩﴾

فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ازْجِعُوا فَارْجِعُوا ۚ هَٰذَا زَكَاةٌ لَّكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

୧. ସାଧାରଣତଃ କେତେକ ଟାଙ୍କାକାର ଏହି ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଯାଇ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦ ମହିଳା ଓ ମନ୍ଦ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ରେ କେବଳ ଏତିକି ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ବହୁ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟତିଷ୍ଟ ଅଭୋଧ କର ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଓ ଯେଉଁ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରକୃତି ଉତ୍ତମ ହୁଏ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

୩୦. ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ସକାଶ ଏପରି ଗୃହରେ ସୁବେଶ କରିବାର କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାର କେହି ରହୁନାହାନ୍ତି ଓ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ଜିନିଷପତ୍ର ତହିଁରେ ଅଛି; ଏବଂ ରୁମ୍‌ମାନେ ଯାହା ସୁବେଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ରୁମ୍‌ମାନେ ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଅଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

୩୧. ଚୁନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ଅବନତ କରି ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗୁଳକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ; ଯହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିଶୟ ପବିତ୍ର ହେବ; ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଉଚ୍ଚମ ଗୃହେ ଜାଣନ୍ତି ।

୩୨. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ନାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ଅବନତ କରି ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗୁଳକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଯାହା ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ନିଜର ଅନ୍ୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁବେଶ ନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜ ବସିଯିବାକୁ ନିଜ ଓଜଣା * ଢାଳା ଆବୃତ କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପତି ବା ନିଜ ପିତା ବା ନିଜ ପତିଙ୍କ ପିତା ବା ନିଜର ପୁତ୍ର ବା ନିଜ ପତିଙ୍କର ପୁତ୍ର ବା ନିଜର ଭାଇ ବା ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ପୁତ୍ର ବା ନିଜ ଭଉଣୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ବା ନିଜ (ଉରାମ) ସଙ୍ଗିନୀ ବା ନିଜ ଅଧୀନସ୍ଥ ଦାସୀ ବା ନିଜ ଅଧୀନସ୍ଥ ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ଦାସ ବା ଏପରି ବାକକ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନାରୀମାନଙ୍କ ଗୋପନୀୟ ବିଷୟାଦି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ କେବଳ ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁବେଶକରନ୍ତୁ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଜ ପାଦକୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଢୁମ୍ପି ଉପରେ ଢୋରାରେ) କରୁନ୍ତି ନ ଗୁଲୁକୁ ଯତ୍ନାତ୍ମକ ଯେଉଁ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَحَفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣١﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُبْرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِبْنَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ

୧. ପରସ୍ପର ଜ୍ଞାନର ଅବଶ୍ୟକ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏପରିକି କେତେକ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମନରେ 'ପରଦା' ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ରହିଅଛି । ଏ ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର 24:32, 24:59, 33:33-34 ଓ 33-60 ଅବଶ୍ୟକ ପଠନୀୟ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଅଛି ।

(କ) ଯେତେ ମୁସଲମାନ ମହିଳାମାନେ ବାହାରକୁ ବାହାରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ନିଜର ମସ୍ତକ ଓ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଢାଳିବା ଭଳି ଏପରି ଏକ ପରିଧାନ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଯାହା ମସ୍ତକକୁ ଡକ୍ଟର ବସ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଢାଳିଥିବ, ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଏକ ଭୟରେ ଚାହିଁଲେ ସେମାନଙ୍କର ମନସ୍ତାପ ହେବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ସେକ୍ସୁଆଲ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟିତ ବା ହଇଜା କରିପାରିବ ନାହିଁ । (ଖ) ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖିବା ବେଳେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଉଭୟେ ନିଜ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସଂଯତ କରି ରଖିବେ । (ଗ) ନିହାତି ଅବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ମହିଳାମାନେ ବାହାରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । (ଘ) କୁହକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧା କଷ୍ଟକୁ ଚାକରାଣୀଙ୍କ ଅବାଧ ପ୍ରବେଶ ନିଷିଦ୍ଧ, ଏପରିକି କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ପିତାମାତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୋଠା ଭିତରକୁ ପିତାମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ । (ଙ) କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସାମନାରେ ବା ପାଖରେ କୌଣସି ମହିଳା ନିଜ ଶରୀର, ପରିଧାନ ବା ଅଙ୍ଗୁଳରେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ନାହିଁ । (ଚ) ଘର ବାହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ମହିଳା ଅବଶ୍ୟକ ନିଜ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଆବୃତ କରିବା ପରଜର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିଷେଧ କରିବାର ସଂଯମର ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଓ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନନ୍ତ ନ କରିବା ତଥ୍ୟ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବୃତ୍ତି, ପରମ୍ପରା ଓ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେହର କେତେକ ଅଂଶ ଅନନ୍ତର ଭିନ୍ନା ଭିନ୍ନା ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ସେହି କାରଣରୁ ପରଦା ସଂକ୍ରାନ୍ତରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାଧ୍ୟ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଲୁଚାଇତ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରେ; ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! (ତୁମେମାନେ) ସମସ୍ତ ଅଲ୍ଲୀଶ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ।

୩୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଧବା ତଥା ତୁମମାନଙ୍କ ଦାସ ଓ ଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଚରିତ୍ରବାନ୍, ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରାଇ ଦିଅ; ଯଦି ସେମାନେ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲୀଶ ନିଜ କୁପାବଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନବାନ୍ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଶ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନ-ଶାଳୀ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

୩୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିବାହ ନିମିତ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ ସେମାନେ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ ଏପରିକି ଅଲ୍ଲୀଶ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୁପା ବଳରେ ଧନବାନ୍ କରିଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ ସ୍ୱାଧୀନତା ସକାଶେ) ରୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ହେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଭଲଗୁଣ * ଦେଖ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ହୁଅ; ଏବଂ ଯେଦି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣ ଧନ ନ ଥାଏ, ତେବେ ଅଲ୍ଲୀଶ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଧନର କିଛି ଅଂଶ ଦିଅ (ଫେଲରେ ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ସମ୍ଭବ ହେବ); ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସୀମାନେ † ସନ୍ତତିତା ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ‡ ଲାଭବାନ୍ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାର ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କର ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବାଧ୍ୟ କରାଯିବା ପରେ, § ଅଲ୍ଲୀଶ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶାଳୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ହେବେ ।

النَّسَاءَ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُؤْنُوا إِلَى اللَّهِ جِئَاءَ التَّوْبَةِ

لَعَلَّكُمْ تَقْلَحُونَ ﴿٣٥﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالضَّالِّجِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

وَلَيْسَتَغْنِفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ لِكُلِّ حَاجَةٍ يُغْنِيهِمْ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ
مِنْ قَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ
عَلَى الْبَيْعِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصُنَ لِنَبْتَغُوا عَرَضَ الْجُودِ
الَّذِي بَيْنَا وَمَنْ يَكْرِهْنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ الزَّكَاةِ

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅପବ୍ୟୟକାରୀ ରୁହେଁ କି ଛତରା ରୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜଣେ ମୁନବ ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହେଁ, ତେବେ ଜଣେ ଦାସ ବିଚାରପତିଙ୍କ କରିଆରେ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ହାସଲ କରିପାରେ କାରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ତା'ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଧିକାର ।

୨. ଯଦି ଦାସୀମାନ ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଅ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥା ତା'ର ପରିଶ୍ରମ ପାପାତର ଓ ବ୍ୟଭିଚାର ଆଦିକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛି ନେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାସୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ ନିଜ ଘରର ଶାନ୍ତି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କର ନାହିଁ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିବାହ କର । ଯଦି କୌଣସି ମାଲିକ ବାଧା ଦେବ, ତେବେ ସେ ସେହି ପାପରେ ଭରା ହେବ, ଅଥଚ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଭାଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

୩୫. ଏବଂ ଆମେ ଭୂମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭୂମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା (ଦୃଷ୍ଟାର ସ୍ୱରୂପ) ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉପଦେଶମୂଳକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ।

ସ୍ୱ : ୫

୩୬. ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଜ୍ୟୋତିଂ^୧, ତାହାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିର ସ୍ୱରୂପ^୨ କାହିଁକି ଉପରେ ଥିବା ଏକ ପ୍ରତୀକ ସଦୃଶ, ଯେଉଁ ପ୍ରତୀକ ଏକ ବୃତ୍ତାକାର କାଚ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଏବଂ ସେହି ବୃତ୍ତାକାର କାଚ ନକ୍ଷତ୍ର ସଦୃଶ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଅଛି; ତାହା କେନ୍ଦ୍ର ନାମକ ଏପରି ଏକ ମଙ୍ଗଳମୟ ବୃକ୍ଷ (ଚୈଳ) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତିତ ହେଉଅଛି ଯାହା^୩ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳର ଉତ୍ତେଜିତ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳର ଉତ୍ତେଜିତ; ଯାହାର ଚୈଳ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ ନ ହେଉଥିବା ପ୍ରକୃତିତ ହୋଇ ଉପେ, (ଏହି ପ୍ରତୀକ) ଅନେକ ଜ୍ୟୋତିର ସମାହାର ବୋଧ ହେଉଛି; ଅଲ୍ଲହ ଯାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରତି ସତ୍ତ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଲୋକମାନଙ୍କ (ସମସ୍ତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ) ବିଷୟମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୩୭. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରତୀକମାନ)^୪ ସେପରି ଗୃହମାନଙ୍କରେ ରହିଛି ଯେଉଁ ଗୃହମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ କରାଯିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ କରିଛନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁଠାର ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନାମ ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ, ଓ ଯେଉଁଠାରେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାହାଙ୍କର ମହିମାଗାନ କରାଯାଉଥାଏ ।

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ
خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٥٦﴾

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِ كِبْرُوتَيْنِ
مِصْبَاحٍ الْيَصْبَاحُ فِي رُجَاةِ الرَّجَاةِ كَأَنَّمَا كَوَّكِبٌ
ذُرِّيٌّ يُوْقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارُ نُورٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٥٧﴾

فِي بُيُوتٍ إِذْنُ اللَّهِ أَن تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٥٨﴾

୧. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କଲେ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କଲ୍ୟାଣ ସାଧୁତା ହେବ ।

୨. ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଭୁଲନା କରିବା ଅର୍ଥ ଗୋଟିଏ ମାଟି ଡାପକୁ ଏକ ପ୍ରତିନିଧାନ ଭାବେ ଥିବା ଡାପ ସହିତ ଭୁଲନା କରିବା ।

୩. ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ସହିତ ସନ୍ଧ୍ୟା ନଥିବା ବୃକ୍ଷର ଅର୍ଥ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଯହିଁରେ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ କି ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶିକ୍ଷା ।

୪. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିର ପ୍ରମାଣ ଏହି ଯେ ଯେଉଁ ଘରେ ଏହି ଜ୍ୟୋତି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଥିବ ସେହି ଘର ଲୋକେ ସଂସାରରେ ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିବେ ।

୩୮. (ଏହି ମହିମାଗାନ କରୁଥିବା) ଏପରି କେତେକ ପୁରୁଷ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ବା କୁସର୍ବକୃୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସ୍ମରଣରୁ ଓ ପୁରୁଷରୂପେ ନମାଜପାଠରୁ ଓ ଜକାତ ଦାନରୁ ଅମନୋଯୋଗା କରିପାରେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ସେହିଦିନ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହେଉଛନ୍ତି ଯେଉଁଦିନ ହୃଦୟ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଓଜରପାଲଟ ହୋଇଯିବ ।

୩୯. ପରିଶ୍ରାମ ପୁରୁଷ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ, ଏବଂ ନିଜ କୃପାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ (ଧନ ଓ ସନ୍ତାନ) ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଅପରିମିତ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଏକ ବିପ୍ରାଣ୍ଟ ପ୍ରାନ୍ତରେ କୃଷିରୋଚର ହେଉଥିବା ମରାଟିକା ସବୁଟା ଯାହାକୁ ତୁଷାର ଜଳ ବୋଲି ମନେ କରେ, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ପାଖରେ ପହଞ୍ଚେ ସେତେବେଳେ (ସେ) ସେଠାରେ କିଛି ପାଏ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଏ; ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତାହାର ହିସାବ ନିକାଶ କରନ୍ତି; ଓ ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅତୀବ କ୍ଷମା ।

୪୧. ଅଥବା (ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କର୍ମ-ସମୁହର ଅବସ୍ଥା) ଏକ ଗଭୀର ସାଗର ବନ୍ଧରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଅନ୍ଧକାର ସବୁଟା; ଯେଉଁଠାରେ ଲହଡ଼ି ଉପରେ ଲହଡ଼ି ଉତ୍ଥତ ହେଉଥାଏ ଏବଂ ସେସବୁ ଉପରେ ମେଘମାଳା ରହିଥାଏ; (ଏହା ଏପରି ଅନ୍ଧକାରମୟ ଥାଏ ଯେ) ଅନ୍ଧକାର ସ୍ତର ସ୍ତର ହୋଇ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥାଏ; ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ହାତ ବାହାର କରେ ସେ ତାହାକୁ (ଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ) ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନ ନ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଭୂ: ୨

୪୨. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହାଙ୍କର ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତେ ମହିମାଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ପକ୍ଷୀମାନେ ଧାଡ଼ିବାଦି ବାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ? ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ (ନିଜ ନିଜ) ଉପାସନା (ପଦ୍ଧତି) ଓ ମହିମାଗାନକୁ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ رِيحًا فَوْزَنًا يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٨﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَظًّا إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوفَتْ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾

أَوْ كَالظُّلُمَاتِ فِي بَحْرٍ لَّيْلِي يَغْشَاهُ مُجٌّ مِّن تَوْبَةٍ مِّن فَوْتِهِ سَحَابٌ ظَلُمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرِيهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤١﴾

لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْكَائِمَاتُ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾

୪୩. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ।

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

୪୪. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମେଘମାଳାକୁ ଧାରେ ଧାରେ ପରିଗୁଳିତ କରାନ୍ତି; ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଏକତ୍ରୀକରଣ କରାନ୍ତି, ତା'ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତର ସ୍ତର (କରି ଘନୀଭୂତ) କରାନ୍ତି; ତା' ପରେ ତୁମେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଜଳବର୍ଷଣ ହେବା ଦେଖ ? ଏବଂ ସେ ମେଘମାଳାରୁ ବୃହଦାକାର ବସ୍ତୁ ବର୍ଷଣ କରାନ୍ତି ଯହିଁରେ କେତେକ କୁଆପଥର ସଦୃଶ ହୋଇଥାଏ; ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯାହା ଉପରେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ସ୍ତର ନିଷେପ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସେଥିରୁ ନିବାରିତ କରନ୍ତି; ତାହାର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଆଲୋକ କେତେକଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କରିଦେବା ଅତି ସମ୍ଭବପର ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ سُبَابًا ثُمَّ يُنْزِلُ بِهِ سَلًا فَيَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَ يُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِزَابًا فِيهِمَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

୪୫. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ରାତି ଓ ଦିନର ଆବର୍ତ୍ତନ କରାନ୍ତି; ଏଥିରେ ବୃକ୍ଷମାନୁଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି ।

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଚରଣକାରୀ ସ୍ରାଣୀକୁ ଜଳରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କେତେକ ପେଟରେ ଭରାଦେଇ ଗୁଲନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ(ସେମାନଙ୍କ) ଦୁଇ ପାଦ ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୁଲନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ (ସେମାନଙ୍କ) ଗୁଲିପାଦରେ ଗୁଲନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଆମେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସରଳ ପଥରେ ପରିଗୁଳିତ କରାନ୍ତି ।

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଆନୁଗତ୍ୟ ସ୍ୱାକାର କରିଅଛୁ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ (ବିମୁଖ ହୋଇ) ଫେରିଯାଏ; ଏବଂ ଏପରି ଲୋକମାନେ ଆଗୋ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ।

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି କାରଣରୁ ଡାକାଯାଏ ଯେ ସେ (ରସୁଲ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ବିମୁଖ ହୋଇ ଗୁଲିଯାଏ ।

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଭୁଲନ୍ତୁ ଆଭୁଗତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଆସିଯାଆନ୍ତି ।

وَأِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ⑤

୫୧. ତାହାହେଲେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟାଧି ଅଛି ବା ସେମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ବା ସେମାନେ ଭୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିବେ ? କଦାପି ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।

إِنِّي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑥

ଭୂ: ୨

୫୨. ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯିବା ପାଇଁ ଡକାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭରସା ଦିଅନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲୁ;” ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ।

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

يَخْلَعُ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ

هُمُ الْمُقْتَضُونَ ⑦

୫୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ସଫଳ ମନୋରଥ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ وَيَتَّقِ اللَّهَ وَأُولَئِكَ

هُمُ الْفَائِزُونَ ⑧

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମରେ ଦୃଢ଼ ଶପଥ କରନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେବ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ଗୃହକୁ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ୱାତ୍ ବାହାରି ଆସିବେ; କୁହ, “ଶପଥ କର ନାହିଁ; ଯେଉଁ ଆଭୁଗତ୍ୟ ସାର୍ବଜନିକ ଆଭୁଗତ୍ୟ ଭାବେ ପରିଚିତ ତାହାକୁ (ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ) ହିଁ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରୁଅଛୁ; ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ آيَابِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ

قُلْ لَا تَفْسِدُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ يَخْبِرُ بَيْنَا

تَعْلَمُونَ ⑨

୫୫. (ତୁମେ) କୁହ, “ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର;” ଯଦି ସେମାନେ (ବିମୁଖ ହୋଇ) ଫେରିଯାନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କ) ଉପରେ କେବଳ ସେହି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ, ତେବେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି କେବଳ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଭଲଭାବରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ।

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

عَلَيْهِ مَا حِيلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حِيلْتُمْ وَأَنْ تَطِيعُوا

نَهْتُمْ وَأَوْفَاعَ الرَّسُولِ إِلَّا أَنْ يَبْلُغَ الْمُبِينُ ⑩

୫୬. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଉଚିତ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲହ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କରେ ଖଲିଫା କରିବେ ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖଲିଫା କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଧର୍ମକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାହାକୁ ତୁଳନାରେ ସ୍ଥାପନ କରିଦେବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭୟପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥାରେ ପରିଣତ କରିଦେବେ; ସେମାନେ ଆମର ଉପାସନା କରିବେ, (୩) କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଆମର ସମକକ୍ଷ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରିବେ, ସେମାନେ ଅବସ୍ଥାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବେ ।

୫୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱପ୍ନରୁଓପେ ନମାଜପାଠ କର, ଓ ଜକାତ ସଦାନ କର ଓ ଏହି ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର, ଯେପରିକି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାଯିବ ।

୫୮. ତୁମେମାନେ କଦାପି (ଏପରି) ଧାରଣା କରନାହିଁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଆମକୁ ଆମ ଯୋଜନାରୁ ବିଫଳ କରିଦେବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ଅଟେ; ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ।

ରୁ: ୮

୫୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅଧିକାର କରିଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦାସ) ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ସକାଳ ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ପରିଧାନ ବାହାର କରି (ବିଶ୍ରାମ କରୁ) ଆସ, ଓ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ରାତ୍ରିକାଳୀନ) ନମାଜ

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَ لِيُعْذِبَنَّ عَنْهُمْ مَنَآئِمَهُمْ وَيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَسُحُورُهُمْ ۝

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرُّسُلَ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ۝

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَيْسَ النَّصِيرُ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ أَذِنُكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ مَرَّتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ

୧. ଯଦିଓ ଶବ୍ଦଟି ସାଧାରଣ ତଥାପି ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଖଲିଫା ନିୟୁତ କରିବେ । ଅନ୍ତରା ଭାଷା ଶୈଳୀରେ ସମୟ ସମୟ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୁଝାଏ । ସେହିପରି ସମୟ ସମୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ବୁଝାଏ ।

୨. ପୂର୍ବ ଜାତରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଖିଲାଫତ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ତାହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଥିଲା । ଏ ପ୍ରକାର ଖିଲାଫତ ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ପରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଥିଲା । ଅତଏବ ଏହି ପୃଷ୍ଠାକୁ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଖିଲାଫତ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ରୂପେ କି ଏଥିରେ କାହାର ଜନ୍ମରତ ଅଧିକାର ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ନିର୍ବାଚନ ମାଧ୍ୟମରେ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବିବାହ କରିବା ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ବା ଜନ୍ମଗତ ଖିଲାଫତର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁ ନାହିଁ । ଇସ୍ଲାମିକ ଖିଲାଫତ ଯେଉଁ ଖିଲାଫତ କଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ତାହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଏଶ୍ୱରାଜ୍ଞ ବା ଲହରୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଚାଲୁ ରହିଥିଲା । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯୁସୁଫ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଖଲିଫା ଥିଲେ ଓ ହଜରତ ଦାଉଦ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ଖଲିଫା ଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏଶ୍ୱରାଜ୍ଞା ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା ।

ପରେ; ଏହିପରି ତିନିଗୋଟି ସମୟରେ ଅନୁମତି ନେଇ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବିଧେୟ; ଏହି ତିନିଗୋଟି ସମୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକାନ୍ତତାର ସମୟ; ଏହି (ତିନିଗୋଟି) ସମୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଭିତରକୁ ଯିବା ଆସିବା କରିବାରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୋଷାବହ ନୁହେଁ, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ, ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାୟ ଯିବା ଆସିବା କରିଥା'ନ୍ତି; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲହ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବସ୍ଥ (୩) ଚକ୍ରୁଷ୍ ।

୨୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ପ୍ରାପ୍ତବୟସ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେହିପରି ଭାବରେ ଅନୁମତି ନେବା ଉଚିତ ଯେପରି ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ) ଲୋକମାନେ ଅନୁମତି ନେଉଥିଲେ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବସ୍ଥ (୩) ଚକ୍ରୁଷ୍ ।

୨୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ * ବୃଷା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଓ (ଯୋହାଜର) ବିବାହ କରିବାର ଆଉ ଆଶା ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ନ କରି ନିଜର (ବାହ୍ୟ) ପରିଧାନକୁ ବାହାର କରି ରଖିଦେଲେ (ସେଥିରେ) କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ହେବ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ମହାର୍ ଶ୍ରୋତା (୩) ସର୍ବସ୍ଥ ।

୨୨. ଅଲ୍ଲହ, * ଛୋଟା ବା ପାଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସ୍ତ୍ରୀରୁ ବା ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ଗୃହରୁ ବା ନିଜମାତାମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାତାମହଙ୍କ) ଗୃହରୁ, ବା ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ, ବା ନିଜ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ, ବା ନିଜ ପିତୃବ୍ୟାମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ, ବା ନିଜ ପିତୃସାମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ, ବା ନିଜ ମାତୃମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ, ବା ନିଜ ମାତୃସାମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ, ବା ଯାହାର ଜିନିଷପତ୍ରର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ତୁମ ଦାୟିତ୍ବରେ ଅଛି ସେଠାରୁ, ବା ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଖାଇବାରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ; (ସେହିପରି) ତୁମମାନଙ୍କ

فِي الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوَاقِبَ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ ط
طَوُّنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑩

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ تَبَاهِيهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑪

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ⑫

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَالِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عُمَّلِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَلَائِكُمْ

* ଅର୍ଥାତ୍ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆୟୁଷରେ ରହିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯଦି ସେମାନେ ବାହାରେ ବୁଲିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଓ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ଘରେ ବସି ରହନ୍ତି ତେବେ ଏ ବିଷୟ ଅନୁକୂଳ ଅଧିକ ପଦ୍ମସୋମ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ବିବାହ କରିବାରୁ ଆଉ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେମାନେ ଏପରି ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆଉ ଥରେ ବିବାହ କରିବା ବିଷୟରେ ଆର୍ତ୍ତେ ଧାରଣା କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

* ଇନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାନୁସାରେ ଅଲ୍ଲହ, ଛୋଟା ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରେ ବୁଝି ଅଛି ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଅପବିତ୍ର ବୋଲି ଗଣନା କରାଯାଏ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ମିଳିତଭାବରେ ଖାଅ ବା ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ଖାଅ, ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ; ଅବ-ଏବ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କର, ସେତେବେଳେ ତୁମ ଆତ୍ମାୟସ୍ତୁଜନ ବା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ 'ସଲାମ' କର; ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପଦ୍ଧତି ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଟେ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଜର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥା'ନ୍ତି ଯେପରି କି ତୁମମାନେ ଗୁଣିମତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

ସ୍ତ : ୯

୧୩. କେବଳ ସେହିମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲାଉଥିବେ ଯୋରା ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସାର୍ବଜନିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କ) ନିକଟରେ ବସିଥାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ ଉଠି ଗୁଲିଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁମତି ନେଇ ଯାଆନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଆନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର କୌଣସି କରୁଥି କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ ତୁମର ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତାହାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିଁ ଅନ୍ତ୍ୟତ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୪. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ତୁମମାନେ ଏପରି ମନେକର ନାହିଁ ଯେ ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ଡାକିବା ତୁମମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଡାକିବା ସହିତ ସମାନ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ (ଆଲୋଚନା ସ୍ଥଳରୁ) ନୂତି ପକାଇ ଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସତର୍କ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଯାଇ ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ଯାଇ ।

୧୫. ଶୁଣ ! ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ରହିଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର; ବାସ୍ତବିକ ସେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁଠିନ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ, ସେମାନେ ଯାହାକିଛି କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇ ଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଉଚ୍ଚମରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

أَوْ مَا مَلَكَتْكُمْ مَقَاتِلَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جِيبًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٩﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا ۖ هَٰذَا هُوَ الَّذِي يَتَذَكَّرُ اللَّهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يُسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونُ مِنْكُمْ لِوَادٍ ۚ فَلْيُخَذِرِ الَّذِينَ يُكَايِلُونَ عَنْ أَمْرٍ ۚ أَنْ يُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

الَّذِينَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ وَاَيُّكُمْ يَرْجِعُونَ اِلَيْهِ فَيَنْتِظُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٢﴾

ଅଲ - ଫୁରକାନ

(ଏହି ପୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ସେମିତି ୨୮ ବି ଅୟତ ଓ ୬ ବି ସୁବ୍ ସଂସ୍କୃତି ।)

୧. ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଦୟାକାର୍(ଓ)ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ସେ ହିଁ ପରମ ମଙ୍ଗଳମୟ, ସେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ସ୍ତୁତି ଫୁରକାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ସକାଶେ ସତେଚକ ହେବେ ।

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ②

୩. ସେ (ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ) ଯାହାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଆଧିପତ୍ୟ ରହିଅଛି ଏବଂ ସେ କାହାକୁ ନିଜର ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟରେ କେହି ଅଶ୍ରୀକାର ନୁହନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସକଳ ବସ୍ତୁକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମା ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି ।

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ يَنْقَذُ ③

୪. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ (ଏପରି) ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି କରା ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଜର କୌଣସି ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରିପାରିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବା ଜୀବନ ବା ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ ।

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا سُورًا ④

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଯାହା ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଉର୍ଥକ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦିଏ ।

୩. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟଙ୍ଗର ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ଯାହା ସେ ନିଜେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ଓ ଏହାକୁ ରଚନା କରିବାରେ ଅନ୍ୟଲୋକମାନେ ଚାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି;” ସୁତରାଂ ଏ ଲୋକମାନେ (ଏପରି କହି) ଏକ ମସବୁତ ଅନ୍ୟାୟ କରିଛନ୍ତି ଓ ଘୋର ମିଥ୍ୟା କହିଛନ୍ତି ।

୬. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ପୁରାତନ କାହାଣୀ, ଯାହା ସେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସାହାଯ୍ୟରେ) ଲେଖାଇ ନେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରାଯାଉଛି (ଯେପରିକି ସେ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଉତ୍ତମ ବୃତ୍ତେ ଲେଖାଇ ପାରିବେ) ।

୭. ତୁମେ କୁହ, “ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ହିଁ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରହସ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ବାସ୍ତବିକ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏ କିପରି ରହୁଛି ଯେ କି ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଖାଉଛନ୍ତି ଓ ବଜାରରେ ମଧ୍ୟ ବୁଲୁଛନ୍ତି ? କାହିଁକି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତ ସେରିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଯେ କି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାନ୍ତେ ?”

୯. “ଅଥବା ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧନ ଭଣ୍ଡାର ସେରିତ ହୋଇଥା’ନ୍ତା, ବା ତାହାଙ୍କର ଏପରି ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥା’ନ୍ତା ଯହିଁରୁ ସେ (ଫଳ) ଖାଉଥା’ନ୍ତେ;” ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛ ଯାହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆ ଯାଉଅଛି ।”

୧୦. ଦେଖ ! ସେମାନେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ କିପରି କଥାମାନ ଗୁଢ଼ୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ଉଚିତ କଥା କହିବାପାଇଁ) କୌଣସି ପଥ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا فِتْنَةٌ أَفْتَرْتُمْ وَ
أَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَ
زُورًا ۝

وَقَالُوا أَصَابُوا مِنَ الْمُوَلَّىٰ وَنُصَرِّفُهَا ۖ فَهُمْ يُنٰلِي عَلَيْهِ
بُكَرَةً وَاقْتِيلًا ۝

فُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ
إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْشَرِي
فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَٰهُهُ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ
تَذَكِّرًا ۝

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْخُورًا ۝

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا لَا يَسْتَطِيعُونَ
بُخًّا سَبِيلًا ۝

୧. ଏହି ଆରୋପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ତୁମ ପକ୍ଷର ସମସ୍ତ ଚେତେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନୁରୂପ, ଏପରିକି ଏହାର ଯେକୌଣସି ସୂରା ବା ଆୟତର ଅନୁରୂପ, ରଚନା କର । ତୁମ ସାହାଯ୍ୟାନ୍ତର୍ଗତ ସବୁ ମଣିଷ ଓ ଜିନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ନିୟୋଜିତ କଲେ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହେବ ।

୨. ‘ମଦହୁର’ ଅର୍ଥ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକୁ ଭୋଜନ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭୋକମାନେ ଭାସି ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥା’ନ୍ତି ।

ଭୂ: ୨

୧୧. ସେ ହିଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ଅଛନ୍ତି; ସେ ଲକ୍ଷା କଲେ ତୁମପାଇଁ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ କଳ୍ପିତ ଉଦ୍ୟାନଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ୟାନମାନ * ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ, ଓ ତୁମପାଇଁ ସୁଉଜ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କରିଦେବେ ।

تَبَرَّكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ
جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلَ لَكَ
قُصُورًا ⑩

୧୨. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ସେମାନେ ସେହି (ସ୍ଥଳର) ସମୟକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି (ସ୍ଥଳର) ସମୟକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ କୁଳତ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଅଛୁ ।

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَاعْتَدْنَا بِمَن كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ⑪

୧୩. ସେତେବେଳେ ସେ (ନରକ) ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ (ଆସନ୍ତ) ବିପଜ୍ଜନକ ଗର୍ଜନ ଶୁଣିବେ ।

إِذَا رَأَتْهُمْ مِّن مَّكَانٍ يَبِيدُ سَيَعُوا لَهَا تَيَّظًا
وَرُفِيرًا ⑫

୧୪. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାର ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ଦଉଡ଼ିରେ ବନ୍ଧାହୋଇ ନିଶ୍ଚୟ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କରିବେ ।

وَإِذَا اتَّقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مَّقَرَّيْنِ دَعَا هُنَا لَكَ
نُبُورًا ⑬

୧୫. ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ) ଆଜି ତୁମେମାନେ ଥରେ ମରିବାପାଇଁ କାମନା କର ନାହିଁ; ବରଂ ବାରମ୍ବାର ମରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷା କର (କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାରମ୍ବାର ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ)।

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ نُبُورًا وَاجِدًا وَادْعُوا نُبُورًا كَثِيرًا ⑭

୧୬. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଏ (ପରିଣାମ) ଉତ୍ତମ ଅଟେ କି ତିରସ୍କାୟା ବୈକୁଣ୍ଠ (ଉତ୍ତମ ଅଟେ) ଯାହା ସଂକୀର୍ଣ୍ଣରେ ଧର୍ମଭାଗୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଛି ? ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉଚିତ) ପରସ୍ପାର ଓ ଅନ୍ତିମ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।”

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ
كَأَنْتَ لَهُمْ حَزَاءً وَمَصِيرًا ⑮

୧. ଏପରି ହେବା ଯେ ସେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସାଥୀଗଣ ଦେବକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପାର ଓ ରୋମ ବାସ୍ତବ୍ୟର ବିକଳ ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୭. ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହା ସେଠାରେ ପାଇବେ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ; ଏହା ଏପରି ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଯାହାକୁ ପୂରଣ କରିବା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُورًا ﴿١٧﴾

୧୮. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅସତ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାପରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମର ଏହି ଭକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲ, ବା ସେମାନେ ନିଜେ ସତ୍‌ପଥକୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲେ ?”

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٨﴾

୧୯. (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ତୁମେ ପବିତ୍ର; ତୁମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟକୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ସୁଖ-ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ (ତୁମର) ସ୍ୱରାଶିକୁ ପାଟପାରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଧ୍ୱଂସାଭିମୁଖୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଗଲେ ।”

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُبَيِّنُ لَنَا أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ خَوْفًا نُّسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾

୨୦. ପୁତରା* (ଅଲ୍ଲୀୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ), “ଏହି ଅସତ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର କଥାକୁ ମିଥ୍ୟା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆଜି ଶାସ୍ତିକୁ ପରିହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ହାସଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆମେ ତାହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।”

فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَغِيثُونَ رَبًّا وَلَا تَصْرَأُ وَمَنْ يَظْلِمِ مَسْكُومٍ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

୨୧. ଏବଂ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଯେତେ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ ଓ ବଜାରରେ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ କରିଅଛୁ. (ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ) ଯେ କ’ଣ ତୁମେ (ମୁସଲମାନ) ମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରୁଛ (କି ନାହିଁ)? ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ପରିସ୍ଥିତିକୁ) ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଆସି ।

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَاكُلُوا الطَّعَامَ وَيَشْرَبُوا فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

ଭାଗ-୧୯

ରୁ:୩

୨୨. ଏବଂ ସେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ଆଶା କରନ୍ତି ନାହିଁ, (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, “କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇନାହାନ୍ତି ବା କାହିଁକି ଆମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣରେ ଦେଖୁନାହିଁ?” ସେମାନେ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ନିଜକୁ ଖୁବ୍ ବଡ଼ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଓ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାରେ ବହୁ ଦୂର ଅଗ୍ରସର ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

୨୩. (କ’ଣ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ) ସେଉଁଦିନ (ସେମାନେ) ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ସେଦିନ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସୁସମାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ସେମାନେ ବିଚଳିତ ହୋଇ) କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ ;”

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏବଂ ସେମାନେ କରିଥିବା ସ୍ତବ୍ୟକ ସକାରର କର୍ମ ପ୍ରତି ଆମେ ଧ୍ୟାନ ଦେଲୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ବିଷ୍ଣୁ କରି ବାୟୁରେ ଭାସମାନ ଅଛୁ * ସଦୃଶ କରିଦେଲୁ ।

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ يُجْعَلُنَا بِهِ ٱ مَثُورًا ﴿٢٤﴾

୨୫. ସେଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ବାସସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭଲରେ ଥିବେ ଓ (ସେମାନେ) ବିଶ୍ରାମସ୍ଥାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନରେ ଥିବେ ।

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ (ସେହିଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ସେଉଁଦିନ ଆକାଶ ବିଦାଶ ହେବ ଏବଂ ମେଘମାଳା ମସ୍ତକ ଉପରେ ଭାସମାନ (ଅବସ୍ଥାରେ) ଥିବ ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଅବଦାଶ କରାହେବ,

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَتُزَلُّ الْمَلَائِكَةُ تَزِيلًا ﴿٢٦﴾

୨୭. ସେଦିନ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ଦୟାବୀନ (ଅନ୍ଧାର)ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ସେହି ଦିନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ହେବ ।

ٱلْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَأَن يَوْمًا عَلَىٰ ٱلْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏବଂ ସେଦିନ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ନିଜ ହାତକୁ କାମୁଡ଼ି କହିବ, “ହାୟ ! ମୁଁ ରପୁଲଙ୍କର ପଥ ଅନୁସରଣ କରିଥାଆନ୍ତି କି !”

وَيَوْمَ يَعْزُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي ٱ اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ହବାସ୍ତ’ ଅର୍ଥ ହାଲୁକା ଓ ସୁସ୍ଥ ଅସ୍ତ୍ର ଯାହାକି ବେଳେ ବେଳେ ପବନରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ଅବଶେଷେ ଏହି ଆୟତର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଓ ଏପରି ଦୂର ଦେବେ ଯେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ବିଦୂର୍ଷ ସ୍ଥଳାଂଶସ୍ଥାବିକ ପବନରେ ଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବହୁମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୯. “ହେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ! ମୁଁ ଅମୁକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବନ୍ଧୁଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥା’ନ୍ତି କି ?”

يُؤْتِيكَ يَتَنَّبِي لَمْ آتِخْذْ فَلَا تَخِيلَا ①

୩୦. “ଯେଉଁ ଅବୁଝାବୁଦ ମୋ ନିକଟକୁ ରେହୁଲକ୍ଷ କରିଆରେ ଆସିଥିଲା ସେ ତହିଁରୁ ମୋତେ ଅମନୋଯୋଗ କରାଇଥିଲା ;” ଏବଂ ସକାଳେ ପରିଶେଷରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଏ ।

لَقَدْ أَصْلَيْتُ عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي، وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ②

୩୧. ଏବଂ ରହୁଲ କହିବେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତ ଏହି କୋରାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସତ୍ୟାତ୍ୟାସ କରିଦେଇଅଛି ।”

وَقَالَ الرَّسُولُ رَبِّ إِنْ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ③

୩୨. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କ ପାଇଁ ଶତ୍ରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସତ୍ୟତା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଛନ୍ତି ଓ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَنِي عَدُوٍّ مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَّ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ④

୩୩. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି, “କାହିଁକି କୋରାନକୁ ତାହାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକପକ୍ଷେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଗଲା ନାହିଁ ?” ସେମାନଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ (କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ) ଏଥିଯୋଗୁଁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ) ଯେ ଆମେ ଏହା କରିଆରେ ତୁମର ହୃଦୟକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବୁ ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ସୁବିନିଷ୍ଟ କରିଅଛୁ ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ؕ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ⑤

୩୪. ଏବଂ ତୁମ କଥାର ଖଣ୍ଡନ ପାଇଁ ସେମାନେ ଯାହାକି ବି କଥା କହନ୍ତି ଆମେ ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ଏକ ଯଥାର୍ଥ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଉ ଏବଂ ତାହାର ଉତ୍ତର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଦେଉ ।

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ⑥

୩୫. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ନରକ ଆଡ଼କୁ ନିଆଯିବେ ସେମାନଙ୍କ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅତି ମନ୍ଦ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سَرْمَكَاثًا وَأَصْلُ سَبِيلًا ⑦

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଥମେ ସବୁ ମୁସଲମାନ ଏହାକୁ ସହଜରେ କଣ୍ଠ କରି ପାରିବେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଇତିହାସିକା ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବା ବିଷୟରେ ସ୍ମରଣ ଦିଆଯାଇ ପାରୁଥିଲା, ପାଠରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ତଥା ସାଥୀମାନଙ୍କର ମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଜବୁତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ସବୁଦିନିଆ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକାଠି ଓ ଏକ ସମୟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲେ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉଭୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇନଥା’ନ୍ତା ।

ରୁ:୪

୩୬. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଏକ ଷୋଡ଼ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଓ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଭାଇ ହାରୁନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ତାହାଙ୍କର) ସହକାରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରି ସେଇଣ କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَزِيرًا ۝

୩୭. ଏବଂ ଆମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଥିଲୁ, “ହୁସେନ ହୁସେନ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଗମନ କର ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି;” ତା’ପରେ (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିବା ପରେ ଆମେ ସେ (ମିଥ୍ୟାବାଦୀ) ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ ।

نَقَلْنَا أَهْبَاءَ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَذَرْنَاهُمْ
نَذْمِيرًا ۝

୩୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ହୁସେନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରହୁଲମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଆମେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରାଇଲୁ ଓ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଅଛୁ ।

وَقَوْمٌ نُوجِئْنَا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୩୯. ଏବଂ ଆମେ ଆଦମ୍ଭ ଓ ସମୁଦ୍ରକୁ ତଥା କୃପ ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଜାତିରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ) ।

وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّيِّسِ وَفُرُوقًا بَيْنَ ذَلِكَ
كَثِيرًا ۝

୪୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତ୍ୟତା ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାତ ଦେଇ ସତର୍କ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ଅଳ୍ପୁଷା ହେବାରୁ ସେ) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ ।

وَكُلًّا خَبَرْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِيْرًا ۝

୪୧. ଏବଂ ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଜ୍ଜାବାସୀ)ମାନେ ସେହି ଜନବସତି ପାର୍ଶ୍ୱଦେଇ ଯାତାୟାତ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଉପରେ ଆମେ ଏକ ପାତାଦାୟକ ବର୍ଷ କରିଥିଲୁ; କ’ଣ ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜନବସତିର ଧ୍ୱଂସାବଶେଷକୁ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ସ୍ୱକୃତରେ ସେମାନେ ପୁନଃଉତ୍ଥାନ ହେବାର ଆଶା ହିଁ କରୁ ନ ଥିଲେ

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِطِرَتْ مَطَرُ السَّوْءِ
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلِّ كَانُوا لَا يَتْرُجُونَ تَنْوِيرًا ۝

୧. ଏ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଗୋଟିଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତକୁ ପ୍ରଚାର ହେଉଛି ଯେ ଅଲୋଚ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ସମୁଦ୍ର ସଂପ୍ରଦାୟ ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂପ୍ରଦାୟ । ‘ବହରେ ମୋହିତ୍’ ନାମକ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି କାରଣ ଏହାରେ ଉକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଉକ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି । ତାଙ୍କ ମତରେ ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ସମୁଦ୍ର ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଂଶବେଶ, ଯେହେତୁ ସମୁଦ୍ର ସଂପ୍ରଦାୟ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟର ଶେଷାଂଶ, ସେଥିଭାଗି ଏହା ପ୍ରଚାର ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ଇସମାଏଲଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଆଉଟ କରରେ ବ୍ୟାପ୍ତିତ୍ୱା ପୂର୍ବରୁ ଏମାନେ ନିଜର ସମୟ ବ୍ୟୟିତ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେ ହଜରତ ଇସମାଏଲଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ସାରା ଆରବରେ ବ୍ୟାପ୍ତିତ୍ୱେ ତେବେ ସେମାନେ ଉତ୍ତରକୁ ପଳେଷ୍ଟାଇନ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଧ୍ୱଂସାବଶେଷମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ କୃତ ସଂପ୍ରଦାୟ ।

୪୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଦେଖନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମକୁ କେବଳ ଏକ ପରିହାସର ସାମଗ୍ରୀ ମନେ କରନ୍ତି ; (ଏବଂ କହନ୍ତି), “କ’ଣ ଅଜ୍ଞାନ ଏହି ଲୋକକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ?”

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَخَذُواكَ إِلَّا هُزُؤًا ۚ أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٢٠﴾

୪୩. ଏବଂ ଯଦି ଆମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ରହି ନ ଥା’ନ୍ତୁ, ତେବେ ଏ (ବ୍ୟକ୍ତି) ତ ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରି ଦେଇଥା’ନ୍ତା ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ (ସ୍ମରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ) ଦେଖୁଥିବା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଯୁକ୍ତ ଘଟଣା ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ କିଏ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ ।

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ الْبَيْتَيْنَا لَوْلَا أَنَّ صَبَرْنَا عَلَيْهِمَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا ﴿٢١﴾

୪୪. (ହେ ଉଦ୍ଧାର !) କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛ ଯେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ? କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭିଭାବକ (ଯେ ତୁମେ ତାହାକୁ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହେବାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ନିବୃତ୍ତ କରାଇ ପାରିବ ?)

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۚ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٢٢﴾

୪୫. କ’ଣ ତୁମେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ତୁମ କଥା) ଶୁଣନ୍ତି ଓ ବୁଝନ୍ତି ? ସେମାନେ ତ କେବଳ ପଶୁ ସଦୃଶ ; ବରଂ ଆଚରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିକୃଷ୍ଟତର ।

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

ରୁ: ୫

୪୬. କ’ଣ ତୁମେ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ କିପରି ଭାବରେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାୟାକୁ ବୁଦ୍ଧି କରିଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ନ୍ତେ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଘିରି କରିଦେଇ ଥା’ନ୍ତେ ; ତା’ପରେ ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ‘ ତାହାର ଏକ ସୂଚକ ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ।

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِلَاتٍ ۖ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٢٤﴾

୪୭. ତା’ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଧାରଧାର ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ କରୁ ।

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٢٥﴾

୧. ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅବସ୍ଥାନ ଅନୁସାରେ ଜାୟାର ଗତି ଓ ପ୍ରିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟୁଥାଏ । ଏଠାର ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସୂରମ ବିଆଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି : ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପରୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରକୃତ ଅବତାର ହୋଇଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ଜାୟା ସର୍ବଦା ବରୁଅଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରକର ଉନ୍ନତି ହେଉଛି । ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାର୍ତ୍ତାହୁ ହୋଇ ନ ଥିବେ ଉନ୍ନତି ସମ୍ଭବ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ତାହାର ଉଦ୍ଧାରକର ଉନ୍ନତି ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ହୁଅନ୍ତୁଥିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଅବତାରକର ଜାୟା କ୍ରମଶଃ ଲୋପ ପାଏ । ଏହି ନିୟମ ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅବନତି ଦିଗରେ ଗତି କରେ ତେବେ ତା’ର ପ୍ରକାର ପ୍ରତିବେଶୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇବାକୁ ବସେ । ପରିଶେଷରେ ସେହି ଅବନତି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାର୍ତ୍ତବ ଅଞ୍ଚଳର ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମଶଃ ସେହି ଜାୟା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କୁପ୍ରସାଦିତ ।

୪୮. ଏବଂ ସେ ହିଁ ରାତ୍ରିକୁ ଚୁମ୍ବନାମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆବରଣ ସ୍ୱରୂପ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଓ ବିଶ୍ୱାମ ସକାଶେ ନିଦ୍ରା, ଓ ବିକାଶ ତଥା ଉନ୍ନତି ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ବିଦ୍ୟକୁ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ।

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ رِيَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ନିଜ କରୁଣା (ପ୍ରଦାନ କରିବା)ଦ୍ୱାରା ବାୟୁକୁ ସୁସମାଚାର ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ଓ ଆମେ ମେଘମାଳାକୁ * (ଶୁଷ୍କ ଓ) ପବିତ୍ର ଜଳ ବର୍ଷଣ କରାଉ ;

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾

୫୦. ଯଦ୍ୱାରା କି ତାହା ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦୀବ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ସଜାବ କରାଇବୁ, ଏବଂ ଏହି ରୂପେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ନିଜ ପୁଷ୍ଟ ଚରୁଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟା ନିବାରଣ କରାଇବୁ ।

لِنُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً مَّيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
وَأَنَّا سَيِّئُ كَثِيرًا ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜଳକୁ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସିତ କରିଥାଉ ଯେ ସେମାନେ (ତେଜ୍ଜାର) ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ; କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅବିଶ୍ୱାସ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ
الْعَالَمِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥١﴾

୫୨. ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନବସତିରେ ଜଣେ (ଲେଖାଏଁ) ସଚେତକ (ନବି) ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ।

وَلَوْ شِئْنَا لَكُنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥٢﴾

୫୩. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥା * ମାନ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା(ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଡ଼ ଝେନ୍ଦାଦ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରବଳଉଦ୍ୟମ) କରି ।

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٣﴾

* ଆରବୀ 'ସମା'ର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ମେଘ ।

୨. କେତେକ ଟୀକାକାର କହନ୍ତି ଅନ୍ଧାରୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୯ ର ପଞ୍ଚୁଲ୍-୩ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକଟିତ ଆଦେଶ । ଅଥଚ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ (ଫୁରକାନ) ମଧ୍ୟ ମକ୍କାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଏହି ଆୟତରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥା ନ ମାନିବାକୁ ଓ କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଚରୁକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ପୁଷ୍ଟ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଉଲ୍ଲୁହ୍ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୯ ନିମ୍ନାନ୍ତ କାରଣରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ମକ୍କାବାସୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତବ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେ ମୁସଲମାନମାନେ ମଝିରେ ମଝିରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତବ ହୋଇଯିବେ, ଏପରି ଭାବିବା ଭୁଲ । ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜେ ଭାବିଚିନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଣି ଉତ୍ତର ଦେବେ ବୋଲି ଭାବିବା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ । ଯେତେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଓ ମକ୍କାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନେକ ଆୟତରେ ଏହାର ଉତ୍ତର ବିପ୍ରବନ୍ଧ ଅଛି ତେବେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ବିଷୟରେ ଭାବିବା ବା ମହଲତ ମାଗିବାର ପୁଷ୍ଟ ହିଁ କାହିଁ ? ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାକୁ ପୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କୋରାନ ଅନୁର୍ବତ ଶିକ୍ଷା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ନିଶେଷ କରିବାକୁ ହେବ ।

୫୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଦୁଇ ସମୁଦ୍ରକୁ^୧ ସ୍ଥବାହିତ କରିଛନ୍ତି, ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାନୁ ଗୋଟିଏ ଅତି ମଧୁର^୨ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଲବଣାକ୍ତ (୩) ତିକ୍ତ ଏବଂ ସେ ଏ ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ଥିତିବଦ୍ଧ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ ପୃଥକ୍^୩ ରହିଅଛି, (ଫକରେ) ମିଳିତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَ جَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଜଳରୁ^୪ ମରୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ତେଣୁ କେବେକେବେ ତାହାକୁ ନୟବ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୈତୃକ ବଂଶାବଳୀ) ଓ କେବେକେବେ ସିହର (ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ଵଶୁରାଳୟର ବଂଶାବଳୀ ଦ୍ଵାରା ଆବଣ) କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَ صِهْرًا وَ كَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٥﴾

୫୬. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ)ମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ସର୍ବଦା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ ।

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَ لَا يَضُرُّهُمْ وَ كَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٦﴾

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ କେବଳ ଜଣେ ସୁସମାଚାରୀଦାରୀ ଓ ସରତକ ଗୃପେ ସେରଣ କରିଅଛୁ ।

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا ﴿٥٧﴾

୫୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବାପାଇଁ) କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ^୫ ଲୋଡୁ ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି କୌଣସି

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ شَاءَ اللَّهُ

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ବହର୍’ ଉଚ୍ଚ ସମୁଦ୍ର ଓ ନଦୀ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମକୁ ବୁଝନା କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ନିକୃଷ୍ଟ । ଅଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସମୁଦ୍ର ଜଳ କେତେ ତିକ୍ତ ଓ କରୁ, ଅଥଚ ନଦୀ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ତା’ ଜଳ ମଧୁର । ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଯୋଜନା ଯଦ୍ଵାରା ନଦୀ ଜଳ ପର୍ବତ ମଧୁର ହୁଏ ଓ ସମୁଦ୍ର ଜଳ ତିକ୍ତ ଓ କରୁ ହୋଇଥାଏ, କାରଣ ନଦୀ ବର୍ତ୍ତା ଜଳକୁ ବା ବରଫ ଚଳିବାକୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ମାତ୍ର ସମୁଦ୍ର ଉର୍ତ୍ତରେ ଅନେକ ଲବଣ ପାହୁଡ଼ ରହିଅଛି । ଏହି ଗୃପେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରଫକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଶିକ୍ଷା ସ୍ଥୁଳାବତର ମଧୁର । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବହୁ କାଳରୁ ସଂସାରରେ ରହି ଆସିଥିବା ଶିକ୍ଷା ପୁନଃ ପୁନଃ ବିବ୍ୟାବାଧୀ ଗୃପେ ଜଳ ଦ୍ଵାରା ସିଂହତ ନ ହେଲେ ତାହା ସମୁଦ୍ର ଜଳ ସଦୃଶ ତିକ୍ତ ଓ କରୁ ହେବା ଅବଶ୍ୟମାବ ।

୨. ଏଠାରେ ମଧୁର ଅର୍ଥାତ୍ ମୃଦୁ ଓ ‘ପୁରାତନ’ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଆମେ ଅବଦାନରେ ଅତି ମଧୁର ଶବ୍ଦବାଚନା ବ୍ୟବହାର କରିଛୁ ।

୩. ନଦୀ ଓ ସମୁଦ୍ର ମିଳିତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଯେ ନଦୀ ଜଳ ତିକ୍ତ ବା କରୁ ହୁଏ ନାହିଁ କି ସମୁଦ୍ର ଜଳ ମଧୁର ହୁଏ ନାହିଁ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଯ୍ୟ ।

୫. ଏହି ଆୟତରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର କରିବା ଅନ୍ୟାୟ । ପୁନଶ୍ଚ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉଦ୍ଧତ ମହନତ ଉପକାମ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଲୋଡୁ ନାହାନ୍ତି । ଯଦି କେହି ମନରେ ଉପକାମ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାରକୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି ନିଜ ଇଚ୍ଛାଦ୍ଵାରା ଏହି ଧର୍ମରେ ଦକ୍ଷିତ ଦେବ ତେବେ ତାହା ଦେବ ଚାକର ପାରିଶ୍ରମିକ । ସେ ଏ ବିଷୟରେ କେବଳ ବରଦସ୍ତି କରିବାକୁ ଲୋକ କହୁ ନାହାନ୍ତି କି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଉପକାମ ଚଳବାଣି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାରିତ ଓ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଛି, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛନ୍ତି ଓ ସାମାଜିକ୍ସ୍ତ୍ରାନ୍ତ ଦୋଷାଗ୍ରାସ କରୁଛନ୍ତି । କ’ଣ ପୃଥିବୀର ଏପରି କୌଣସି ଧର୍ମ ଅଛି ଯାହା ନିଜ ପ୍ରଚାର ସମ୍ପର୍କରେ ଏଭଳି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିବେକ ସ୍ଵାଧୀନତା ଓ ବିଚାର ସ୍ଵାଧୀନତା ପଦ୍ଧତିରେ ମତବାଦ୍ଯ କରୁଅଛି ?

ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ମୃତକାଳର ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ତାହା କରିପାରେ (ତାହା ହିଁ ଆମର ପାରିତୋଷିକ) ।”

يَتَّخِذُ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

୫୯. ଏବଂ ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ଜୀବନ୍ତ (ଓ ଅନ୍ୟକୁ ଜୀବିତ ରଖନ୍ତି) ଏବଂ ଅମର ; ଏବଂ (ତୁମେ) ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କର ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ إِلَٰهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۝
وَكَفَىٰ بِهِ بَدُنُوبٍ عِبَادٍ خَيْرًا ۝

୬୦. ସେ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏବଂ ଏ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ଛଅଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ପୁଣିପୁଣି ସୋଇଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ; ସୁତରାଂ (ହେ ମାନବ !) ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ସେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର ।

إِلَٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ
خَيْرًا ۝

୬୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ଲାହ)ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଜଦା କରିବାକୁ କୁହାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କିଏ ସେହି ଦୟାବାନ୍ ? କ’ଣ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସିଜଦା କରିବୁ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ (ସିଜଦା କରିବାକୁ) ଆଦେଶ ଦେବ ?” ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣାଭାବକୁ ଅଧିକ ବୁଝି କରାଏ ।

وَإِذْ أَقْبَلُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ عَلَى الرَّحْمَنِ قَالَ أَوَلَا أَعْلَمُ
۞ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

ରୁ:୬

୬୨. ସେ ହିଁ ପରମ ମଙ୍ଗଳମୟ ଯେ ଆକାଶରେ ନକ୍ଷତ୍ରମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ପ୍ରଦୀପ ଓ ଜ୍ୟୋତିର୍ପ୍ରଦାୟକ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ।

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِجْرًا وَفَرَاقِصًا ۝

୬୩. ପରସ୍ପରକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଗାଈ ଓ ଦିନକୁ ସେ ହିଁ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି (ର ସ୍ତ୍ରୀ) ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ।

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ الْبَيْتَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةَ لِّبْنِ آدَمَ
إِنْ يَدْكُرُوا أَرَادَ شُكُورًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ, ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ମୃତକାଳରୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୨. ଆରବୀ ‘ସିରା’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦୀପ । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟର ନିଜର ଅଲୋକ ଅଛି ସେହିପରି ଦୀପରେ ତେଲ ପକାଇବା ପରେ ତାହାର ନିଜର ଅଲୋକ ପ୍ରକାଶମାନ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରର ନିଜର କୌଣସି ଅଲୋକ ନାହିଁ । ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଅଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରକାଶମାନ ହୁଏ । ଏହିଯୋଗୁଁ ଅନ୍ୟତ୍ର ‘କମର’କୁ ଜ୍ୟୋତି ରୂପେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରାଯାଇଛି କାରଣ ତାହା ଅଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଲୋକ ଅନ୍ୟଠାରୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତ (୧୦:୬ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟାଘ) ।

୨୪. ଏବଂ ଦୟାବାନୁଜର (ସକୃତ) ଭକ୍ତ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ରସ୍ତରେ ବିନୀତ ଭାବରେ ଚାଲନ୍ତି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଲହ ନ କରି କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି ସକାଶେ ସ୍ୱାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ।"

୨୫. ଏବଂ ସେମାନେ (ଦୟାବାନୁଜ ସକୃତ ଭକ୍ତ) ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧା କରୁଥିବା ଏବଂ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରାତ୍ରି ଅତିବାହିତ କରନ୍ତି,

୨୬. ଏବଂ ସେ (ଭକ୍ତ)ମାନେ କହନ୍ତି, "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମମାନଙ୍କଠାରୁ ନରକର ଶାନ୍ତିକୁ ଦୂରେଇ ଦିଅ; ଏଠାକାର ଶାନ୍ତି ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ।"

୨୭. "ତାହା ଅସ୍ଥାୟୀ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ରୂପେ ନିକୃଷ୍ଟ ଅଟେ ।"

୨୮. ଏବଂ ସେ (ଭକ୍ତ)ମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବା ସମୟରେ ଅପବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି କୃପଣତା କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ (ବ୍ୟୟ କରିବାର) ଏକ ମଧ୍ୟମ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ।

୨୯. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଚାକିରି ନାହିଁ; ଏବଂ କୌଣସି ନ୍ୟାୟସଂଗତ କାରଣ ନଥାଇ, ସେମାନେ ଏପରି କାହାରିକୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲହ ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ (ସେମାନେ) ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ସେ ତା'ର ପାପର ଶାନ୍ତି ପାଇବ ।

୩୦. କସାମତ ଦିନ ତାହାର ଶାନ୍ତିକୁ ବୁଝି କରାଯିବ, ଏବଂ ସେ ସେଠାର ଲାଞ୍ଜିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବ ।

୩୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ (ସେହି) କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପକୁ ଅଲ୍ଲହ ପୁଣ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَشْرُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا
وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٢٤﴾

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٢٥﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٢٦﴾

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٢٧﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ
بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٢٨﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٢٩﴾

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٣٠﴾

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
يَبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٣١﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅହଙ୍କାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୭୨. ଏବଂ ଯେ ଅନୁଚାପ କରେ ଓ ସେହି ମୁରାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୁଏ ।

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝

୭୩. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି) ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ନିରର୍ଥକ ବିଷୟର ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଯିବାବେଳେ ସେଥିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ଭଦ୍ର ଭାବେ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۝

୭୪. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନ ଯେତେବେଳେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ବଧୂର ଓ ଅନ୍ଧ ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْزَوْا عَلَيْهَا صُنًّا وَعُمِيَانًا ۝

୭୫. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦୟାବାନ୍ଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ନିଜର ପଦ୍ମା ଓ ସତ୍ୟସତତ୍ତ୍ୱ ତରଫରୁ ଆମମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁକୁ ଶାତଳତା ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କର ଇମାମ^୧ (ଅର୍ଥାତ୍ ନେତା) କର ।”

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَدْوَانِنَا دُزِجَةً قَرَّةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لِّلتَّقِينَ إِمَامًا ۝

୭୬. ଏପରି ଲୋକମାନେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ମିଳିବ ।

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝

୭୭. ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ; ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଅସ୍ଥାୟୀ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳୀ ରୂପେ ଉଭୟ ଅଟେ ।

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

୭୮. (ହେ ରସୁଲ ! ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ କ୍ଷମାବିକ୍ଷା ନକର, ତେବେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାତର କରିବ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ (ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜାଗୃତି ପରିବ ।”

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزِمَامًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମମାନଙ୍କ ପରିଚାର ଓ ବଂଶଧର ଅମମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ ଓ ଧର୍ମଗୁରୁର ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ । ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର କେବଳ ଉକ୍ତ ସଂପର୍କ ହୋଇଥିବାରୁ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ ନ କରନ୍ତୁ ।

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ଶୋଓରା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ଯେତେ ୨୨୮ଟି ଅକ୍ଷର ତ ୧୧୭ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ତା-ସିନ-ମାମ ।

طسّم

୩. ଏହି ଆୟତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯାହା (ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ) ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।

بَلَاكٌ آتٍ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

୪. ସେମାନେ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିନାଶମୁଖୀ କରାଇବ ।

لَعَلَّكَ يَأْخُذُ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

୫. ଯଦି ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ, ତେବେ ଆକାଶରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଅବନତ ହୁଅନ୍ତା ।

إِنْ نَشَأْ نُزِيلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خُضَعِينَ

୬. ଏବଂ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନୂତନ ଅନୁସ୍ମରଣ ଆସେ ଲୋକମାନେ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا

كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ

୭. ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିବାରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହାର ବାସ୍ତବତା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَسْتَعْزِزُونَ

୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଭ୍ରମକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ସେ ଆମେ ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଭଲ ଭଲ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତୁ ?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

كَرِيمٍ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର (ପୂର୍ବରୁ) ସମା (ମହାନ ଶ୍ରୋତା, ମଜିଦ୍ (ଶୌରଭମୟ) ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ହୃଦୟର ପରିଚ୍ଛେଦ, କିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା ମଞ୍ଚର କରାଯାଏ, ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଭଲ କରିବାର ପଦ୍ଧତି କ'ଣ, ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବଶ୍ୟକାରୀ ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନ ଥିବାରୁ ତୁମର ପର୍ବତ ହୃଦୟ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ ପାଆନ୍ତି ବୋଲି ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ।

୩. ଯେହେତୁ ନବିମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର ନ କରିବା ପରମ୍ପରା ପ୍ରାଚୀନରୁ ଚଳି ଆସୁଛି ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏପରି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । କାରଣ ଯଦି ସେ ଏପରି କରିବେ ତେବେ ସେ କେତେକ ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ ବିଚାର କରୁଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ତେଣୁ ସେ ଏପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯. ଏଥିରେ ଏକ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନ^୯ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ;

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ①

୧୦. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି ।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ②

ଭୁ:୨

୧୧. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୁହାକୁ ଡାକି କହିଥିଲେ, “(ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଫିରାଓନ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଯାଅ ।”

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ إِنَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ③

୧୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି, “କ’ଣ ସେମାନେ (ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ) ଭୟ କରୁନାହାନ୍ତି ?”

قَوْمٌ فِرْعَوْنٌ أَلَا يَتَّقُونَ ④

୧୩. ଯେ (ଉତ୍ତରରେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମଣିବେ ।”

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ⑤

୧୪. “ଏବଂ ଆମର ବନ୍ଧୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ବୋଧ କରୁଅଛି ଓ ଆମ କିପୁରୁ ଭଲଭାବେ କଥା ବାହାରୁ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ଆମ ସହିତ) ହାରୁନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତେଷଣ କର ।”

وَيُصِيبُكَ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ ⑥

هَارُونَ ⑦

୧୫. “ଏବଂ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ^୮ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଅଛି ; ଏବଂ ଆମେ ଆଶଙ୍କା^୯ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେବେ ।”

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ⑧

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ଲୋକମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ । ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମରୁ ଏହା ପ୍ରଚାର ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ଯୋଡ଼ି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ପୃଷ୍ଠାବାର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ପୃଷ୍ଠାବାର୍ତ୍ତ ଓ ପାଠା ପାଇଁ ପାଠା ଯୋଡ଼ି ଉଡ଼ା ଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥିତି ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲହ ପବିତ୍ର ଯୋଡ଼ି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ ହଜରତ ଅବୁବକର, ହଜରତ ଉମର, ହଜରତ ଉସମାନ, ହଜରତ ଅଲି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ସହରା । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲହ ସମସ୍ତ ଥିବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଶତ୍ରୁତା ଓ କାଳିମା ଥିବା ବେଳେ ପବିତ୍ର ସେମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଓ ପୃଷ୍ଠାବାର୍ତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର, ପାଠା ଓ ଦୁରାଚାରୀ ସଦା ବା ଯୋଡ଼ି ମିଳିଛି ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ଥାଆନ୍ତୁ । ଅବଶ୍ୟ ହଜରତ ଅବୁବକର ଆଦି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହରା ପ୍ରଥମେ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁରାଗ ପବିତ୍ର ଥିଲା । ହଜରତ ଅଲି ଏତେ ଶେଷ ଥିଲେ ଯେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧର୍ମ ବିଧାନଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାସତାମୂଳକ ଭାବରେ ଗଣ୍ୟ ହେଉ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସପ୍ରାପ୍ତ ନ କରିବା ଏହି ପ୍ରମାଣର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶ କରୁନାହିଁ ।

୬. ଏଠାରେ ଏକ ଦୋଷଜନକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି । ତାହା ହେଉଛି ହଜରତ ମୁସା ଅମ୍ମୀନରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

୭. ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ବୋଲି ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ; ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କଳନ ସେମାନେ କ୍ଳେଷାନ୍ୱିତ ହୋଇ ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେବେ ଓ ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୬. (ଅଲ୍ଲୀ) କହିଲେ, “ଏପରି କଦାପି ହେବନାହିଁ; ପୁତରା” ତୁମେ ତୁହେ ଆମ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନମୂଳକ ସହିତ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥୁକୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣୁଥିବୁ ।”

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبْ بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ①

୧୭. ପୁତରା (ତୁମମାନେ) ଫିରାଓନ ନିକଟକୁ ଯାଅ ଓ ତାହାକୁ କୁହ; “ଆମେ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଅଲ୍ଲୀ)ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

فَاتَيْنَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

୧୮. “ଆମେ ଏଥିସକଳେ ଆସିଅଛୁ ଯେ (ତୁମେ) ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କର ।”

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ③

୧୯. (ଏଥି ଉତ୍ତର ଫିରାଓନ) କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! କ’ଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଳନ କରି ନାହିଁ ଓ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଜୀବନର ବହୁବର୍ଷ ଅତିବାହିତ କରିନାହିଁ ?”

قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكَ فِيْنَا وَلَيْدًا ۖ وَكُنْتَ فِيْنَا مِنْ عَمْرِكَ سِنِينَ ④

୨୦. “ଏବଂ ତୁମେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରିଅଛୁ ଯାହା ତୁମେ ହିଁ କରିଥିଲ, ଏବଂ ତୁମେ ମୋ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ଅଟ ।”

وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ⑤

୨୧. (ମୁସା) କହିଲେ, “ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ତୁମେ ସଙ୍କେତ ଦେଉଅଛୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ ସେତେବେଳେ କରିଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ (ତାହାର) ବାସ୍ତବତା ଆମକୁ ଜଣା ନଥିଲା ।”

قَالَ فَعَلْتُمَا إِذًا ۖ وَآنَا مِنَ الصَّٰلِينَ ⑥

୨୨. “ପୁତରା” ଏହା ଫଳରେ ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ ତୁମଠାରୁ ଭୟ କରିବା ଅନୁକୂଳ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରୁ ପଳାୟନ କଲୁ; ଏହାପରେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ (ନବି ପଦ ଅର୍ପଣ କରି) ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ଆମକୁ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏକ ରତ୍ନ ଗୁଡ଼େ) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।”

فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا ۖ وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ⑦

୨୩. ଏବଂ ଆମକୁ ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ପାଳନ କରିଥିବା ହେତୁ ତୁମେ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଷେଫ କରୁଅଛ ତାହାର ପ୍ରତିବଦଳରେ କ’ଣ ତୁମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କ୍ରାନ୍ତଦାୟକ ଭାବେ ରଖୁଅଛ ?

وَبَلَدٌ نِعْمَةٌ ۖ تَمَتُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَدَّتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ⑧

୧. ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ‘ବା-ସିନ-ମାମ’କୁ ଆଦ୍ୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲୀ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଗୁହାରି ସବୁବେଳେ ଶୁଣୁଥାନ୍ତି ।

୨. ନବି ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେବା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଇଣ୍ଡିଷ୍ଟି କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କରି ନ ଥିଲେ; ତା କରିଥିଲେ, ଅଲ୍ଲୀ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ପଦବା ପ୍ରଦାନ କରି ନ ଥାନ୍ତି ।

୨୪. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ଫିରଓନ (ଲଞ୍ଜିତ ହୋଇ) କହିଲା, “ଏ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କିଏ ? ଯୋହାଙ୍କ ଚରପରୁ ସେରିତ ହୋଇଥିବା ତୁମେ କାହିଁ କରୁଅଛ ?”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

୨୫. (ମୁସା) କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ତେବେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଓ : ଏ ଦୁୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٥﴾

୨୬. (ଏହାପରେ) ଫିରଓନ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “(ମୁସା ଯାହା କହୁଛି) କ’ଣ ତୁମେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ ?”

قَالَ لِمَنْ حَوَالَهُ إِنْ تَسْتَعِينُونَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ମୁସା (ନିଜର ପୂର୍ବ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٧﴾

୨୮. (ଏହାପରେ ଫିରଓନ) କହିଲା, “(ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ରପ୍ତାନ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେରିତ ହୋଇ ଅଛି ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପାଗଳ^୧ ।”

قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٨﴾

୨୯. (ମୁସା ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେ ବିଷୟଟିକୁ ଏହି ଦେବାକୁ ଶୁଣୁଛି ତେଣୁ ସେ) କହିଲେ, “ସେ ହିଁ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଏ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ତୁମେ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କର ତେବେ ଏହା ଜାଣି ପାରିବ ।”

قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. (ଏହାପରେ ରାତାନ୍ତର^୨ ହୋଇ ଫିରଓନ) କହିଲା, “ଯଦି ମୋ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ତେବେ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ କାରାରୁଦ୍ଧ କରିବି ।”

قَالَ لَيْنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. (ମୁସା) କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ଆମକୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ (କାରାରୁଦ୍ଧ କରିବ) ଯଦି ଆମେ (ସତ୍ୟର) ଉଲ୍ଲେଖନ ପାଇଁ କୌଣସି (ଅଲୌକିକ) ବିଷୟ ତୁମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବୁ ?”

قَالَ أَوْ لَوْ أَنَّكَ تَسْئَلُنِي مَا آتَاكَ

୧. ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେହି ଯେ ‘ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ କ’ଣ କରୁଛି ଓ ସେ ତା’ର କ’ଣ ଉତ୍ତର ଦେଉଛି’, ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି— ଫିରଓନ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ନିଜର ବିରୋଧଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଛି ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ହଜିବର ମୁସା ଆପଣା ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ତା’ କହିବା ଅନୁସାରେ ଏହା ପାଗଳାମିର ଲକ୍ଷଣ ।

୨. ଯଦି ଫିରଓନ ନିଜକୁ ସେପରି ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ତା’ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ତା’ ଉପରେ ଅସନ୍ନତ ହୋଇଥାନ୍ତେ, କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ନିଜର ଉପାସକ ଥିଲେ ।

୩୨. (ଏହାପରେ ଫିରଓନ) କହିଲା, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ ତାହା ଉପସ୍ଥିତ କରାଅ ।”

୩୩. ସୁତରାଂ ସେ ମୁସାଂ ନିଜର ଲାଠି (ଜୁମି ଉପରେ ପକାଇ ଦେଲେ ; ତତ୍ସଂସାର୍ ଫିରଓନର ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ) ଏହା ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଅଜଗର ହୋଇଗଲା ।

୩୪. ଏବଂ ସେ ନିଜ ହାତ କୋଖି ତଳୁ ଉଠାଇ ବାହାର କରିବାରୁ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶକ ହତାତ୍ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧ ।

ରୁ:୩

୩୫. ଏହାପରେ ଫିରଓନ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଏ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଯାଦୁକର ।”

୩୬. “ସେ ନିଜ ଯାଦୁ ବଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ; ତେବେ କୁହ, ତୁମମାନଙ୍କର ମତାମତ କ’ଣ ?”

୩୭. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ଭାଇକୁ (କିଛିଦିନ) ଅବସର ଦିଅ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସହରକୁ ବୃତ୍ତ ପଠାଅ.”

୩୮. “(ସେମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଦକ୍ଷ ଓ ଅଭିଜ୍ଞ ଯାଦୁକରଙ୍କୁ ଘେନି ଆସିବେ ।”

୩୯. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସମସ୍ତ ଯାଦୁକରଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ଏକତ୍ରିତ କରାଗଲା ।

୪୦. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ (ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଏକତ୍ରିତ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ?”

୪୧. “ତାହାହେଲେ ଯଦି ଯାଦୁକରମାନେ ବିଜୟା ହେବେ, ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ।”

୪୨. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଯାଦୁକରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫିରଓନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ଆମେମାନେ ବିଜୟା ହେବୁ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କିଛି ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ?”

قَالَ قَاتِلٌ لَهُ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

فَأَلْفَ عَصَاهُ فَإِدَاهِي نُبْحًاكُم مِّن ۝

۝ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِدَاهِي يَيْضًا ۝ لِلنَّظَرِ ۝

قَالَ لِمَلَا حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِحُجَّتِهِ ۝ فَمَاذَا

تَأْمُرُونَ ۝

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ خَبِيرِينَ ۝

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ۝

تُجِيعُ السَّحَرَةَ لِيَقَاتِيَنَّ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۝

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ ۝

لَعَلَّكُمْ تَشِيعُ السَّحَرَةُ إِنَّ كَاثِرَهُمُ الْفٰلِغِينَ ۝

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِن لَّنَا لَآجِرًا

إِن كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِينَ ۝

୪୩. (ଫିରାଓଁ) କହିଲା “ହଁ, ବରଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମେମାନେ ଦରବାରରେ ଆମର ପାଖ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَئِن الْمُفْرَيْنَ ﴿٤٣﴾

୪୪. ଏହାପରେ ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଉପାୟ^୧ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତାହା କର ।”

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٤﴾

୪୫. ତା’ପରେ ସେମାନେ ନିଜର ଦଉଡ଼ି ଓ ଲାଠିଗୁଡ଼ିକୁ ଭୂମି ଉପରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ଓ କହିଲେ, “ଫିରାଓଁଙ୍କ ସମ୍ମାନର ରାଶି ; ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଜୟା ହେବୁ ।”

وَلَقَوْا جِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ ﴿٤٥﴾

إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٦﴾

୪୬. ତାପରେ ମୁସା ମଧ୍ୟ ନିଜ ଲାଠିକୁ ଫୋପାଡ଼ିଦେଲେ ; ତତ୍ପକ୍ଷରେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଧୁଳିସାଜ୍ କରିଦେଲା ।

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثَلْجٌ مُّطْرٌ ﴿٤٦﴾

୪୭. ସେତେବେଳେ ଯାହୁକରମାନେ (ଅନ୍ଧାର ସମାପତର) ସିକଦାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

فَأَلْفَىٰ الشَّجَرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٤٧﴾

୪୮. (ଏବଂ) ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ.”

قَالُوا أَمْثَلُ رَبِّ الْعَالِينَ ﴿٤٨﴾

୪୯. “ଯେ କି ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।”

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଫିରାଓଁ (ବିରକ୍ତ ହୋଇ) କହିଲା, “କ’ଣ ମୁଁ ଆଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନେଲ ? ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ନେତା ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଶିଖାଇଛି ; ଅତଏବ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ନିଜର ପରିଣାମ) ଜାଣିପାରିବ ; ମୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରିଥିବା ହେତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ରୋଡ଼କୁ କାଟି ପକାଇବି ଓ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୂନ୍ୟରେ ଚଢ଼ାଇବି ।”

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ ﴿٥٠﴾

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾

أَيُّدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَ لَأَوْصِلَنَّكُمْ ﴿٥٢﴾

أَجْعَلِينَ ﴿٥٣﴾

୫୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏଥିରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ନାହିଁ ; ପରିଶେଷରେ ଆମକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଅଲ୍-କା’ ଅର୍ଥ ଏପରି ନିଷେପ ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣତଃ ନିଷେପ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି— ଯାହା କିଛି ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହା ସମ୍ମୁଖକୁ ଦେଖି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଦେଖି ପାରିବେ ।

୨. ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶ ଓ ସୁରାଆରାଫର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୧୧୮ ର ଶେଷାଂଶ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅନୁବାଦରେ ସମାନ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ଉଭୟ ଅନୁବାଦର ମର୍ମ ସମାନ ।

୫୭. "ଆମେ ଆଶାକରୁଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମର ପାଦକୁ ଏଥି ସକଳଶ ଯମା କରିଦେବେ ଯେ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଥିବୁ ।"

إِنَّا نَطْمَحُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ
ٱلْمُؤْمِنِينَ ۝

ରୁ:୪

୫୩. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି କରିଥିଲୁ ଯେ ଆମର ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ରାତାରାତି ନେଇ ଚାଲିଯାଅ ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କରାଦେବ ।

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِآيَاتِنَا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ۝

୫୪. ଏହାପରେ ଫିରାଓନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସହରମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦୂତ ପଠାଇଲା ।

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ ۝

୫୫. (ଏହା କହି ଯେ) "ଏହି ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀ ;"

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝

୫୬. "ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ରାଗାନ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ;"

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَاظُونَ ۝

୫୭. "ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏକ ସକାରୀ ଓ ବୃହତ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ; ତେଣୁ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତରିରୋଧ କରିବା ଉଚିତ ।"

وَأِنَّا لَجَمِيعٌ حَلِدُونَ ۝

୫୮. ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣା ଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲୁ ;

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

୫୯. ତଥା ଧନସମ୍ପଦ ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ସ୍ଥାନରୁ (ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲୁ) ।

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝

୬୦. ଏହିପରି ହେଲା ; ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ ।

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

୬୧. ତା'ପରେ ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ଲୋକମାନେ) ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସ୍ତରିରୋଧ କରିବା ସକଳଶ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପନ କଲେ ।

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ଦେଶକୁ ଘେନି ଆସିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିଲା । ସେଠାରେ ଉଦ୍ୟାନ, ଝରଣା, ଧନ ସମ୍ପଦ ଆଦି ସବୁ କିଛି ଥିଲା । ତାହା ଥିଲା ପାଳନକାରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଦେଶ । ବହୁତ ଫିରାଓନଙ୍କର ହେବା ପରେ ଇସ୍ରା'ଇଲୀୟମାନେ ମିଶରର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

୨୭. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟଗୋଷ୍ଠୀ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ଧରା ପଡ଼ିଗଲା ।"

فَلَمَّا تَرَاءَاِ الْجُنُبَيْنِ قَالَ أَحَبُّبُ مُوسَى إِنَّكَ لَتَذْكُرُونَ ﴿٢٧﴾

୨୩. (ମୁସା) କହିଲେ, "ଏପରି କଦାପି ହେବନାହିଁ; ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଆମକୁ ସଫଳତାର ପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।"

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

୨୪. ଏହାପରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କଣ୍ଟାଇଲୁ, "ନିଜ ଭାଠି ଦୁରା ସାଗର (କେ)କୁ ଆସନ୍ତ କର;" ଚଢ଼ାଉ ସାଗର (କେ) ଦୁଇଭାଗ ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ତାହାର ସତ୍ୟେକ ଭାଗ ଏକ ବୃହତ୍ ସ୍ତୂପ ସଦୃଶ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲା ।

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ﴿٢٩﴾

فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

୨୫. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପିରଓିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିଲୁ ।

وَأَرْسَلْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ﴿٣١﴾

୨୬. ଏବଂ ମୁସା ଓ ତାହାଙ୍କର ଅନୁରାମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَأَنجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٣٢﴾

୨୭. ଏବଂ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଜଳମଗ୍ନ କରି ଦୁହାର ଦେଲୁ ।

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٣٣﴾

୨୮. ବାସ୍ତବିକ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାରେ) ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; କିନ୍ତୁ ଏ (ଅମାନ୍ୟକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٣٤﴾

୨୯. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

يَٰٓأَيُّهَا رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٣٥﴾

ରୁ : ୫

୨୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବୃନ୍ତାତ ପାଠ କରି ଶୁଣାଅ ।

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٣٦﴾

୨୧. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପିତା ଓ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ କାହାର ଉପାସନା କରୁଅଛ ?"

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

୨୨. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ପିତୁଙ୍କା ପୂଜା କରୁ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବସି ରହିଥାଉ ।"

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنظُلُّ لَهَا عُغْقِينَ ﴿٣٨﴾

୨୩. (ଏହା ଶୁଣି ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, "ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଥାଅ କ'ଣ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ତୁମମାନଙ୍କର ଡାକ) ଶୁଣନ୍ତି ?"

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٣٩﴾

୭୪. “ଅଥବା ସେମାନେ କ’ଣ ଭୁମିମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ବା କ୍ଷତି କରୁଛନ୍ତି ?”

୭୫. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏପରି ନୁହଁ; କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ଏପରି କରୁଥିବାର ଦେଖୁ ଆସିବୁ ।”

୭୬. ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଭୁମିମାନେ ଜାଣିଅଛନ୍ତି ସେ ଭୁମିମାନେ ଯାହାର ଉପାସନା କରୁଅଛନ୍ତି,

୭୭. “ଭୁମିମାନେ ତଥା ଭୁମିମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ମଧ୍ୟ ;”

୭୮. “ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମର ବିନାଶ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ;”

୭୯. “ଯେ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ (ଏହି ହେତୁ) ସେ ହିଁ ଆମକୁ ସର୍ବପଥ ସ୍ତବ୍ଧକରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।”

୮୦. “ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆମକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆନ୍ତି ଓ ଜଳପାନ କରାନ୍ତି ।”

୮୧. “ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ରୋଗାନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ହେଉ ସେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ଆରୋଗ୍ୟ ସ୍ତବ୍ଧକରିବା ।”

୮୨. “ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆମକୁ ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ତବ୍ଧକରିବା, ଓ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାଇବେ ।”

୮୩. “ଏବଂ ସେ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆଶା ପୋଷଣ କରୁଅଛୁ କି ସେ ବିଚାର ଦିବସରେ ଆମର ତୁଟି ମାର୍ଜନା କରିଦେବେ ।”

୮୪. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ସମୁଚିତ ଶିକ୍ଷା ସ୍ତବ୍ଧକରି ଏବଂ (ଆମକୁ) ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର ।”

୮୫. “ଏବଂ ଆଗାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମକୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଖ୍ୟାତି ସ୍ତବ୍ଧକରି ।”

୮୬. “ଏବଂ ଆମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦଭରା ବୈକୁଣ୍ଠର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) କର ।”

୮୭. “ଏବଂ ଆମ ପିତାଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର; କାରଣ ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ଥିଲେ ।”

أَوْ يَنْفَعُوكُمْ أَوْ يُضَرُّوكُمْ ۝

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ۝

فَأَنَّهُمْ عُدُوِّيَ الْإِرْبَابِ الْعَالَمِينَ ۝

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝

وَالَّذِي يُبَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۝

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۝

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّقْ بِالصِّدِّيقِينَ ۝

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدِّقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

وَاعْفُ رِأْيِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ ۝

୮୮. “ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରାହେବ ସେଦିନ ଆମଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କର ନାହିଁ;”

୮୯. “ଯେଉଁଦିନ କି କୌଣସି ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଲାଭଦାୟକ ହେବନାହିଁ କି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ;”

୯୦. “(ଅବଶ୍ୟ ସେ ଲାଭବାନ୍ ହେବ) ଯେ ଅନ୍ଧାର ନିକଟରେ ଏକ ପୁସ୍ତ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶ) ହୃଦୟ ସହ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ;”

୯୧. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କର ନିକଟତର କରାହେବ ।

୯୨. ଏବଂ ପଥଶ୍ରଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକର ପରତାକୁ ଖୋଲି ଦିଆଯିବ ।

୯୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “କାହାଟି ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ତୁମେମାନେ ପୂଜା କରୁଥିଲ ?”

୯୪. “କ’ଣ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଶାସ୍ତି ଦେଇପାରିବେ ?”

୯୫. ସୁତରାଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାମୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପଥଶ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ତଳମୁହାଁ କରି ନିକ୍ଷେପ କରାହେବ ।

୯୬. ଏବଂ ଇବଲିସର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମେଧ୍ୟ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବ ।

୯୭. ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକରେ) କଳହରେ ରତ ଥିବେ, ସେତେବେଳେ କହିବେ,

୯୮. “ଅନ୍ଧାରର ରାଶ ; ଆମେମାନେ ସ୍ୱାକ୍ଷୟ ଭ୍ରାନ୍ତିସ୍ତସ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ,”

୯୯. “ଯେତେବେଳେ କି ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କରତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହ ସମକକ୍ଷ କରୁଥିଲୁ ।”

୧୦୦. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀମାନେ ହିଁ ପଥଶ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲେ ।”

୧୦୧. “ସୁତରାଂ (ଆଜି) ଆମମାନଙ୍କର କେହି ସୁପାରିଶକାରୀ ନାହିଁ ।”

وَلَا تُخْرِجُنِي يَوْمَ يُنْعَمُونَ ①

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ②

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ③

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ④

وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوِينَ ⑤

وَقِيلَ لَهُمْ آيِسْنَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ⑥

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُكُمْ أَوْ يُنْصَرُونَ ⑦

فَكَبِئُوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوَنَ ⑧

وَجُنُودَ إِبْلِيسَ أَجْعُونَ ⑨

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ⑩

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑪

إِذْ نَسَوْنَكُمْ بَرِّبِّ الْعَالَمِينَ ⑫

وَمَا أَضَلْنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ⑬

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ⑭

୧୦୨. “ଅଥବା ଆମମାନଙ୍କର କେହି ସମବେଦନଶୀଳ ବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି ।”

وَلَا صَدِيقٍ حَنِيمٍ ﴿١٢﴾

୧୦୩. “ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର (ସଂସାରକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆମାତା ତେବେ ଆମେମାନେ (ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି) ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ ।”

فَلَوْ أَن لَنَاكَرٌ تُمْكِنُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

୧୦୪. ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାରେ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ آلَتْهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

୧୦୫. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରାକ୍ରମା (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

﴿١٥﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

ରୁ: ୨

୧୦୬. ନୂହଙ୍କ ସମ୍ପରାୟ (ନିଜ) ରତ୍ନଲମ୍ବାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ بِالرُّسُلِينَ ﴿١٦﴾

୧୦୭. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ନୂହ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାଙ୍ଗିବା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧﴾

୧୦୮. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରତ୍ନର ଭାବେ ଆସିଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

୧୦୯. “ସୁତରାଂ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرًا

୧୧୦. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଭୁନାହିଁ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ କେବଳ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩﴾

୧୧୧. “ସୁତରାଂ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرًا

୧. ଏଠାରୁ କେବଳ ଯେତେବେଳେ ନୂହଙ୍କ ବୁଝାନ୍ତୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ରତ୍ନଲମ୍ବାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ନୂହଙ୍କୁ ରତ୍ନଲମ୍ବାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଏଥିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ରତ୍ନଲଙ୍କ ଦହିତ ସାମଗ୍ରୀ ଅଛି । ଅନ୍ୟତମ ଜଣେ ରତ୍ନଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅର୍ଥ ଯଦି ରତ୍ନଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା, ଅଥବା ଏଥିପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି ସେ ନୂହଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ତାହାଙ୍କ ଅଧୀନରୁ ହୋଇ ଅନେକ ରତ୍ନଲ ଆସିଛନ୍ତି ।

୧୧୨. ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବୁ ଯେତେବେଳେ କି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୀଚ ଲୋକମାନେ ତୁମର ଅନ୍ତରାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।”

قَالُوا اَنُؤْمِنُكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْدَلُونَ ﴿١٢﴾

୧୧୩. ସେ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କର୍ମ କେଉଁପରି ତାହା ଆମେ କିପରି ଜାଣିବୁ ?”

قَالَ وَمَا عَلَيْنَا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

୧୧୪. “ଯଦି ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ, ତେବେ ତାହାର ହିସାବ କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଆମ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଟେ ।”

اِنْ حِسابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّىْ لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١٤﴾

୧୧୫. “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭାବରେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସେ ତାହାକୁ ବିଚାରିତ କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ ।”

وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

୧୧୬. “ଆମେ ତ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତେତକ ମାତ୍ର ।”

اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

୧୧୭. ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଲେ, “ହେ ତୁ ! ଯଦି ତୁମେ ବିରତ ନ ହେବ, ତେବେ ତୁମେ ଶିକାଘାତ କରି ମାରି ଦିଆଯିବା (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଯିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ତୁମକୁ ଶିକାଘାତ କରି ମାରି ଦେବୁ) ।”

قَالُوا لَبَن لَّمْ تَنْتَهِ يَتَوَخَّ لَكُلٌّ مِّنَ الرُّسُلِ ﴿١٧﴾

୧୧୮. (ଏହା ଶୁଣି ତୁହ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଛନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِىْ كَذَّبُوْنِىْ ﴿١٨﴾

୧୧୯. “ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୃତୀୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର, ଏବଂ ଆମକୁ ଓ ଆମର ସହଚର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କୁ (ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ) ରକ୍ଷା କର ।”

فَاَفْتَحْ يٰبَنِيَّ وَبَيْنَهُمْ تَتٰحًا وَنَجِّنِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٩﴾

୧୨୦. ସୁତରାଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋହେଇ ନୌକା ସାହାଯ୍ୟରେ (ବିପଦରୁ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

فَاَنْجَيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِى الْفُلِكِ الشُّعُوْبِ ﴿٢٠﴾

୧୨୧. ତା’ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଳମୟ କରାଇଥିଲୁ ।

ثُمَّ اَغْرَقْنَاۤ اَعْدَ الْبٰقِيْنَ ﴿٢١﴾

୧୨୨. ତହିଁରେ ଏକ ଅତି ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ଥିଲା ; କିନ୍ତୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ ।

اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةًۭ وَمَا كَانَ اَلْكَثَرُ مِنْهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٢﴾

୧୨୩. ଏବଂ ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସତ୍ୟ କରୁଣାମୟ ।

يٰۤاٰمَنُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٢٣﴾

ରୁ:୭

୧୨୪. (ଏହିପରି ଭାବରେ) ଆଦ (ସୃଷ୍ଟିଦାୟ) ମଧ୍ୟ
ରହୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٤﴾

୧୨୫. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ହୁଦ୍
କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁଆ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ
ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٥﴾

୧୨୬. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ତତି ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହୁଲ
ଭାବେ ଆସିଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٢٦﴾

୧୨୭. “ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ
ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآٰمِنُوا بِرِءَاٰسَاسِ الْاٰمَانِ ﴿٢٧﴾

୧୨୮. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇଁ ତୁମଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଡୁ ନାହିଁ ; ଆମର
ପାରିତୋଷିକ କେବଳ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାର
ରହିଅଛି (ଯେ ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି) ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

୧୨୯. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ନିରର୍ଥକ କର୍ମ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ (ସ୍ତତି) ସୌଧ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ ?”

أَتَبْنُونَ بُيُوتًا لِّرَبِّكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَصَدَّقُونَ ﴿٢٩﴾

୧୩୦. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଶିଳ୍ପ ସ୍ତତିଷା କରୁଅଛ
ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମେମାନେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହିବ ।”

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ ﴿٣٠﴾

୧୩୧. “ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (କାହାରିକୁ)
କବଳିତ କର ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସଦୃଶ
କବଳିତ କରିଥାଅ ।”

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿٣١﴾

୧୩୨. “ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ
ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآٰمِنُوا بِرِءَاٰسَاسِ الْاٰمَانِ ﴿٣٢﴾

୧୩୩. “ଏବଂ (ପୁନର୍ବାର ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ) ତାହାକୁ
ଭୟ କର ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀମାନ ଦ୍ୱାରା
ସହାୟତା କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ।”

وَاتَّقُوا الَّذِي آٰمَدَكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନେକ ଅଂଶରେ ଜଣେ ରହୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅର୍ଥ ସବୁ ରହୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରୁ ସୂଚନା ମିଳୁଛି ଯେ ଅବତାରକ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ସବୁ ଅବତାର ଆସନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେବେ ସେହି ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନେ କୌଣସି ରହୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ ତେବେ ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରାଯିବ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରହୁଲଙ୍କ ସମୟରେ ଜୀବିତ ଥାଆନ୍ତୁ ତେବେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥାଆନ୍ତୁ, କାରଣ ଯେଉଁସବୁ ଯୁକ୍ତି ଓ ପ୍ରମାଣ ତତ୍କାଳୀନ ରହୁଲଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ଥିଲା ସେହିସବୁ ଯୁକ୍ତି ଓ ପ୍ରମାଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ରହୁଲଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସାଧ୍ୟସ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

୧୩୪/୧୩୫. “ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚତୁଷ୍ଟୟ ପ୍ରାଣା ଓ ପ୍ରତିସନ୍ଧାନ, ଏବଂ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣାମାନ ପ୍ରଦାନ କରି ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।”

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۝

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

୧୩୬. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଦିବସର ଭୟଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତାର ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

୧୩୭. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମର ଉପଦେଶ ଦେବା ବା ନ ଦେବା ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ।”

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝

୧୩୮. “କାରଣ ଯାହା ଆମେମାନେ କରୁଅଛୁ ତାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଚଳି ଆସୁଅଛି ।”

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝

୧୩୯. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦେଶ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବନାହିଁ ।”

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝

୧୪୦. “ସୂଚନା” ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେଲୁ; ଏହି ଘଟଣାରେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۚ وَمَا كَانَ

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

୧୪୧. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِمَّةُ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

ରୁ:୮

୧୪୨. ଏହିପରି ଭାବରେ ସମୁଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝

୧୪୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସ୍ୱାଲେଷ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମରାଜୁଡ଼ା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ۝

୧୪୪. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରତ୍ନର ଭାବ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝

୧୪୫. “ସୂଚନା” ଅନ୍ଧାରକୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

୧. ‘ବହରେ ମୁହିର୍’ରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅର୍ଥ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ଯେ ତୁମେ ସେପରି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦେଉଥିଲେ । ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ଯେଉଁ ବିଷୟ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରୁଅଛ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେ ସବୁ କରୁଥିଲେ (ଅଲ୍ଲାମା ଅବୁ ହସନାଲ ପୁଣ୍ଡର ବହରେ ମୁହିର୍, ପୃଷ୍ଠା ୫୩୭ : ପୃଷ୍ଠା ୩୪ ଓଷ୍ଠବ୍ୟ) । ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନେ ସୂଚିତ ରହିଥିଲେ ତେବେ ଆମେ କହିବି ରହିବୁ ନାହିଁ ?

୧୪୬. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଭୁ ନାହିଁ ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ ତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି (ଯେ ଆମଙ୍କୁ ସ୍ତୋତ୍ର କରୁଛନ୍ତି) ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٦﴾

୧୪୭. “କ’ଣ (ତୁମେମାନେ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ) ଯାହାକିଛି ଏଠାରୁ ଅଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ନିରାପଦରେ (ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ) ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ?”

أَسْأَلُونَ فِي مَا هُمْ بِأَمِينٍ ﴿١٤٧﴾

୧୪୮. “ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ଧାୟନ ଓ ଝରଣା ମଧ୍ୟରେ,”

فِي جَنَّتٍ وَعَيْوُنٍ ﴿١٤٨﴾

୧୪୯. “ଏବଂ ଶଯ୍ୟା (ଶ୍ୟାମଳ) କ୍ଷେତ୍ର ମାନଙ୍କରେ, ଓ ଏପରି ଖୁଲ୍ଲି ଗଛମାନଙ୍କରେ ଯାହା ଫଳ ଭରି ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଛି ।”

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٩﴾

୧୫୦. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପର୍ବତ ଖନନ କରି (ନିଜର ବଡ଼ିମା ଦେଖାଇବା ସକାଶେ) ଗର୍ବିତ ହୋଇ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ ।”

وَتَنْجُونَ مِنَ الْجِبَالِ يُّوْتًا فَرِيقِينَ ﴿١٥٠﴾

୧୫୧. “ସୁତରାଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷୁଭ ଉତ୍ସ କର, ଓ ଆମର ଆଶୀର୍ବାଦ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٥١﴾

୧୫୨. “ଏବଂ ସାମାଜିକଜୀବନ ଆଦେଶ ମାନ ନାହିଁ,”

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرْيَانِ ﴿١٥٢﴾

୧୫୩. “ଯେଉଁମାନେ କୁହୁଣ୍ଡରେ ବିଶୁଦ୍ଧାଳା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତି ଛାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٣﴾

୧୫୪. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ କହିଲେ, “ତୁମଙ୍କୁ କେବଳ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଉଛି ।”

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ﴿١٥٤﴾

୧୫୫. “ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ମାନବ ; ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶ କର ।”

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۖ فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٥﴾

୧୫୬. ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ମାଛ ଓଟ ; ଦିନେ ତା’ପାଇଁ ପାଟରେ ପାଣି ପିଇବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ଓ ଦିନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଣି ନେବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।”

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٦﴾

୧. ‘ଉଦ୍‌ହର’ର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଖାଇବାକୁ ଦେବା । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସରବ ପ୍ରତି ଦୋଷାଗୋପ କରାଯାଇଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ କରିଥାନ୍ତି । ହଜରତ ସୁବହଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଦୋଷାଗୋପ କରାଯାଇ ଥିଲା (ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୧୮୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ବସୁରା କୌଣସି ଅବସରବ ନିବେ କିଛି କହନ୍ତି ନାହିଁ ତାହା ପଛରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଖବର ଏପରି କହୁଥାଏ । ସେହି ଖବର ତାଙ୍କୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦାନ କରୁଥାଏ । ତେଣୁ ସେ ଜଣେ ଅଭିକର୍ତ୍ତା ମାତ୍ର । ଅନୁରୂପ ଦୋଷାଗୋପ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହଲଦସ ପ୍ରତି କରାଯାଇ ଥିଲା । ସମ୍ପ୍ରତି ମୋଇଦା ବେଶଧାରୀ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମିର୍ଦା ବୁଲାନ ଅହମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଏ ପ୍ରକାର ଦୋଷାଗୋପ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୫୭. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାର କୌଣସି କ୍ଷତି ବର ନାହିଁ ନଚେତ୍ ଏକ ଦିବସର ଭୟଙ୍କର ଶାସ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ।”

وَلَا تَسْوَاهَا يَوْمَ يُبَاخَذُكُمْ عَدَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

୧୫୮. କିନ୍ତୁ (ଏହା ଶୁଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେମାନେ ତାହାର ଗୋଛି କାଟିଦେଲେ, ଏବଂ (ପରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ) ଇଚ୍ଛିତ ହେଲେ ।

فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نَذِيرٌ لِّلَّذِينَ

୧୫୯. ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେହି ଅଜ୍ଞାକୃତ) ଶାସ୍ତି କବଳିତ କରିଥିଲା; ବାସବରେ ତହିଁରେ ଏକ ଅତି ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝

୧୬୦. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

ରୁ:୯

୧୬୧. ଏହିପରି ଭାବରେ କୃତକ୍ଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِرُسُلِينَ ۝

୧୬୨. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ କୁତ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଖାରୁଡ଼ା ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ۝

୧୬୩. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରସୁଲ ଭାବେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝

୧୬୪. “ସୁତରାଂ ଅଜ୍ଞଷ୍ଟଙ୍କୁ ଭୟକର ଓ ଆମର ଅସ୍ଥାବହ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآٰطِعُوا أَمْرًا

୧୬୫. “ଆମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଭୁନାହିଁ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ ତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

୧୬୬. “କ’ଣ ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛ ?”

تَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

୧୬୭. “ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଅଛ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପଦ୍ମାବଳୀରେ ସ୍ପର୍ଷ କରିଛନ୍ତି, (ତୁମେମାନେ ଯେ କେବଳ ଏପରି କର୍ମ କରୁଅଛ ତାହା ଦୁର୍ଦ୍ଦେ; ବରଂ (ପ୍ରକୃତରେ) ତୁମେମାନେ ମୋନବିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତ) ଚାହିଦାପୁତ୍ରିଙ୍କୁ ସବୁମତେ ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।”

وَنَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ۝

୧୭୮. ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଲୁତ ! ଯଦି ତୁମେ ବିରତ ନ ହୁଅ ତେବେ ତୁମେ ଦେଶାନ୍ତର କରାଯାଇଥିବା (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଯିବ ।”

୧୭୯. ଲୁତ କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାସ୍ତବରେ ଘୃଣା କରୁଅଛୁ ।”

୧୭୯. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା !! ଆମକୁ ଓ ଆମର ପରିବାରବର୍ଗକୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା କର ।”

୧୮୧. ସୂତରା* ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲୁ.

୧୮୨. କେବଳ ଜଣେ ବୁଢ଼ାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କି ପଛରେ ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୮୩. (ଲୁତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି) ତା’ପରେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଲୁ ।

୧୮୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଶିକ୍ଷା) ବୁଝି କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅନ୍ଧାର ତରଫରୁ) ସଚେତନ କରାଇ ଦିଆଯାଏ (ଅଥଚ ସେମାନେ ନିକୁଟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷଣକାରୀ ବର୍ଷା ଅତି ଭୟଙ୍କର ହୁଏ ।

୧୮୫. ଏହି ଘଟଣାରେ ବାସ୍ତବିକ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୧୮୬. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ରୁ: ୧୦

୧୭୭. ଅରଣ୍ୟବାସୀମାନେ* ମଧ୍ୟ ରତ୍ନଲମ୍ବୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

୧୭୮. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୋଏବ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଭାରୁଆ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ନାହିଁ ?”

୧୭୯. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରତ୍ନଲ୍ ଭାବେ ଆସିଅଛୁ ।”

قَالُوا لَيْن لَمْ تَنْتَهِ يُلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ۝

قَالَ إِنِّي بِمَلِكِكُمْ مِنَ الْقَائِلِينَ ۝

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْبُدُونَ ۝

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْبِ ۝

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرَجِينَ ۝

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ النَّارِ ۝

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الرُّسُلِينَ ۝

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝

୧୮୦. “ସୂତରା” ଅଳ୍ପଷ୍ଟକୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମର ଆକାଶକୁ ହୁଅ ।”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا^(୧୦)

୧୮୧. “ଏବଂ ଆମେ ଏଥିପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ) ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଲୋଡ଼ୁ ନାହିଁ ; ଆମର ପାରିତୋଷିକ ତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ରହିଅଛି (ଯେ ଆମକୁ ସେରଣ କରିଛନ୍ତି) ।”

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ^(୧୧)

୧୮୨. “ହେ ଲୋକମାନେ ! ମାତ୍ର ପାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ (ଭରିକରି) ଦିଅ, ଏବଂ ଅନ୍ୟର କ୍ଷତି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।”

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ^(୧୨)

୧୮୩. “ଏବଂ ଠିକ୍ ତରାଫୁରେ ଓଜନ କର ;

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَيْسَ السُّتْقِيمِ^(୧୩)

୧୮୪. “ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସୋପାନ ଉପରେ କମ କରି ଦିଅ ନାହିଁ, ଓ ଦୁର୍ନୀତି କରି ଭୁଲ୍ଲକ୍ଷରେ ଆଦୌ ବିଶ୍ୱାସୀ ପୁଷ୍ଟି କରନାହିଁ ।”

وَلَا تَحْسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَ هُمْ وَلَا تَتَّقُوا فِي الْأَرْضِ مُمْسِكِينَ^(୧୪)

୧୮୫. “ଏବଂ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ପୁଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଭୟ କର ।”

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولَىٰ^(୧୫)

୧୮୬. (ଏହା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟର) ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏପରି (ବ୍ୟକ୍ତି), ଯାହାକୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଉଅଛି ।”

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَخْحَرَجِينَ^(୧୬)

୧୮୭. “ଏବଂ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ମାନବ ମାତ୍ର, ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଛୁ ।”

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نُظُنُّكَ لَمِنَ الْكَذِبِينَ^(୧୭)

୧୮୮. “ସୂତରା” ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମେଘମାଳାର ଏକ ଅଂଶ ନିପତିତ କରାଅ ।”

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ^(୧୮)

୧୮୯. (ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସୋଏବ) କହିଲେ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।”

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ^(୧୯)

* ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ଧର୍ମଜୀବିତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ‘ପାତ୍ରତତ୍ତ୍ୱ ଗାହା ଓ ଅଟାରନ’ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଅଳ୍ପଷ୍ଟକୁ ଭୟ କର ଓ ଆମର ଆକାଶକୁ ହୁଅ’ ବାକ୍ୟଟିର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ବସ୍ତୁତଃ ସବୁ ଧର୍ମର ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ଏକଶ୍ରବଣ ଓ ତାହାହିଁ ଅବତାରକର ଅକ୍ଷା ପାଳନ । ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ପୂରାଯାଇଛି ଯେ ଅଳ୍ପଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ଧର୍ମଜୀବିତା ପାଳନ ସେତେବେଳେ ଯାହା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ସେତେବେଳେ ତାହାହିଁ ଅବତାରକର ଅକ୍ଷା ପାଳନ ହେବ, କାରଣ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ ଅଳ୍ପଷ୍ଟଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ଜାଣି ହେବ ।

୧୯୦. କିନ୍ତୁ ଯେ ବୁଝାଇବା ସକ୍ଷମତାରେ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହିଥିଲେ; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଦିବସର ଶାନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରବଳ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ବୃଷ୍ଟିରୂପକ ଶାନ୍ତି) କବଳିତ କରିଥିଲା; ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦିବସର ଶାନ୍ତି ଥିଲା ।

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩﴾

୧୯୧. ଏହି ଘଟଣାରେ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା, ଏବଂ (ଏହା ଦେଖିବା ସକ୍ଷମତା) ଯେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଲେ ନାହିଁ ।

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

୧୯୨. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢١﴾

ଭୂ: ୧୧

୧୯୩. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ) ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

وَأَنَّهُ لَنَزَّلُ الذِّكْرَ رَبِّ الْغَالِيَةِ ﴿٢٢﴾

୧୯୪. ଏହାକୁ ବହନ କରି ଜଣେ ବିଶୁଦ୍ଧ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଦେବଦୂତ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜିବ୍ରୀଲ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି,

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿٢٣﴾

୧୯୫. ତୁମ ହୃଦୟରେ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସତର୍କକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

عَلَى قَلْبِكَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٢٤﴾

୧୯୬. (ଏହାକୁ ଜିବ୍ରୀଲ ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସୁସ୍ଥ ଆରବୀ ଭାଷାରେ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି) ।

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿٢٥﴾

୧୯୭. ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଛି ।

وَأَنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

୧୯୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହି ନିଦର୍ଶନ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଯେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ?

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَن يَكَلِّمَهُ الْعُلَمَاءُ بِرَبِّي إِسْرَآءِيلَ ﴿٢٧﴾

୧୯୯. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ କୌଣସି ଅଣ-ଆରବବାସୀଙ୍କ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ,

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿٢٨﴾

୨୦୦. ଏବଂ ଯେ ଏହାକୁ ଯେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ କଦାପି ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନଥା'ନ୍ତେ ।

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾

୧. ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଏହି କୋରାନ ସ୍ତବ୍ଧ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ନବିମାନଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଇତିହାସକାରୀ ଅନୁକୂଳ ।

୨୦୧. ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି କଥାକୁ) ସ୍ଥବେଶ କରାଇ ଥାଉ ।

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝

୨୦୨. (ସ୍ମୃତରା) ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିକୁ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝

୨୦୩. ସ୍ମୃତରା* ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶାସ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

୨୦୪. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅବସର ମିଳିପାରିବ ?”

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝

୨୦୫. ତେବେ (କୁହ) କ’ଣ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଡୁରାନ୍ତିତ ହେବା ଚାହୁଁଥିଲେ ?

أَفَعِدَّآءِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝

୨୦୬. କ’ଣ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁବର୍ଷ ଧରି ସା’ସାରିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ,

أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝

୨୦୭. ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶାସ୍ତି) ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥା’ନ୍ତା ଯାହାର ଅଜ୍ଞାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ କରା ହୋଇଥିଲା ,

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

୨୦୮. ତେବେ ଯାହାକିଛି ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଅପସାରିତ କରି ପାରି ନଥା’ନ୍ତା ।

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَعْجِلُونَ ۝

୨୦୯. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ଜନବସତିକୁ ସତେଟକ ସ୍ଥେରଣ ନ କରି ଧ୍ୱଂସ କରିନାହିଁ ।

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ۝

୨୧୦. ଏଥି ନିମନ୍ତେ କରାଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଓ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ନେହୁଁ ।

ذُرِّيَّةٌ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

୨୧୧. ଏବଂ ସଜ୍ଜତାମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ନେଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

وَمَا تَكَلَّمْتُ بِهِ الشَّاطِطِينَ ۝

୨୧୨. ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ କି ଏହା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିଲା ।

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۝

୨୧୩. ବାସ୍ତବରେ (ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବାଣୀ) ଶୁଣିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଅଛି ।

إِنَّهُمْ عَنِ السَّعْيِ لَمَعْرُؤُونَ ﴿٣٠﴾

୨୧୪. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକ ନାହିଁ ; ନଚେତ୍ ତୁମେ ଶାସ୍ତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٣١﴾

୨୧୫. ଏବଂ ତୁମେ (ସର୍ବସ୍ଥାପନ) ନିଜର ଅତି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ଭୟ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବା ।

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٣٢﴾

୨୧୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇ ଆସିବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କର ।

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾

୨୧୭. ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମକୁ (ପୁଣି) ଅବସ୍ଥା କରନ୍ତି, ତେବେ କହିଦିଅ ଯେ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ମୁଁ ଚହେଇ (ବାସ୍ତବ) ମୁକୁଅଟେ ।

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

୨୧୮. ଏବଂ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କରୁଣାମୟଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٣٥﴾

୨୧୯. ଯେ କି ତୁମକୁ ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମେ (ଏକାକୀ ନମାଜ ପାଢ଼ି) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ।

الَّذِي يَرَبُّكَ جِنَّةٍ تَقُومُ ﴿٣٦﴾

୨୨୦. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ (ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି) ସେତେବେଳେ ତୁମେ (ସାମୁହିକ ନମାଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସିଜଦା କରୁଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚଳସ୍ଥର ହେଉଥାଅ ।

وَتَقَبَّلَكَ فِي السُّجُودِ ﴿٣٧﴾

୨୨୧. ବାସ୍ତବରେ ସେ (ଅଲ୍ଲୀ)ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ ।

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٨﴾

୧. କେତେକ ଟାକାକାର ଭୂଇଁରେ ମଟବ୍ୟକୁ କରିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପ୍ରଭୁଶାସ୍ତ୍ରକ୍ରମେ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ଔରସରୁ ଜାତ ଅଥଚ ପୃଷ୍ଠା* ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜର କେତେକ ବର୍ଷିୟାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମୁସଲିକ ସାଧ୍ୟତା କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ଉପାସନାକାରୀମାନଙ୍କ ଔରସରୁ ଜାତ ବୋଲି ଏହି ଆୟତ ବୁଝାଉ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ଉପାସନାକାରୀ ସହଚର ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିବା ବୁଝାଉଛି ।

୨୨୨. କ'ଣ ଆମେ ତୁମକୁ ଜଣାଇବୁ ଯେ କାହା ନିକଟରେ ସଜ୍ଜାମାନେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି ?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢٢﴾

୨୨୩. (ସେମାନେ) ସ୍ବର୍ଗେକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପାପୀ ନିକଟରେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି ।

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٣﴾

୨୨୪. ସେମାନେ (ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ) ନିଜ କାନ ଡେରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٤﴾

୨୨୫. ଏବଂ କବିମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏପରି ଅଟେ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ପଥଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି ।

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٥﴾

୨୨୬. କ'ଣ ତୁମେ (ଏବେ ବି) ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ସେ (କବି)ମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟହୀନ ଭାବରେ ସ୍ବର୍ଗେକ ସ୍ଥାନରେ ଘୁରି ବୁଲନ୍ତି ?

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٦﴾

୨୨୭. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾

୨୨୮. (କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସତକର୍ମ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ନିଜ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅଧିକର ପୁରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ (ଯେବି ନିନ୍ଦାଗାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସ୍ବାରମରୁ ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ) ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ହେବା ଘଟେ (ସମ୍ବୁଦ୍ଧିତ) ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۚ سَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓ ଧର୍ମରୁ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଜଣାଇବା ଯେ ସେ ଜଣେ କବି ନୁହନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ କବିମାନଙ୍କର ଲେଖନୀ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହେ ନାହିଁ, ବରଂ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତା ବା ଲାଜନା ମଧ୍ୟକୁ ଅସ୍ବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ନିଜ କବିତା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ କବିମାନଙ୍କିନୀ । ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମିକ ବର୍ଣ୍ଣନା ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହାକୁ ଛନ୍ଦୋଯୁକ୍ତ କରିବା । ସ୍ବତନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟବୋଧର ପୁରଣ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆତ୍ମା ଦିନର କବିତା ଛନ୍ଦୋଯୁକ୍ତ କରିବା ହେବ । ଉର୍ବୁ, ପାର୍ସୀ ଆଦି ଭାଷାର କବିମାନେ ଛନ୍ଦୋଯୁକ୍ତ କବିତା ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳକୁ ଆରବ ଦେଶର କବିମାନେ ବାସ୍ତବ ଛନ୍ଦୋଯୁକ୍ତ କବିତାର ରଚନା ଆରମ୍ଭ କରି ନଥିଲେ ।

ଅଲ-ନାଫଲ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଶ୍ଳୋକସଂଖ୍ୟା ୯୪ଟି ଅସର ୬ ଅଟେ
ହୁକୁ ଅଛି ୦)

୧. ଅଟଶଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଞ୍ଜଳିକ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ତା-ସିନ ; ଏହାର ଆୟତଗୁଡ଼ିକ କୋରାନ ତଥା
ମୁକ୍ତିପାତ୍ର (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶବିଶେଷ ;

لَسْتَ بِكَ آيَةُ الْقرآنِ وَكِتَابٍ مُبينٍ ②

୩. ଯୋହାଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍‌ପଥ
ସ୍ୱର୍ଗନ ଓ ପୃଥିବୀର (ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ।

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ③

୪. (ଏପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପରକ
ହୋଇ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ପରଜାକ
ଜୀବନରେ ହୁଡ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

୫. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପରଜାକର ଜୀବନ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ
କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଶୋଭାଦାୟ କରି ଦେଖାଉଅଛୁ ; ତେଣୁ ସେମାନେ
ବିଚ୍ଛାନ୍ତ ହୋଇ ଘୃଣିତ ହୁଅନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ

فَهُمْ يَظُنُّونَ ⑤

୬. ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ; ଏବଂ
ସେମାନେ ପରଜାକର ଜୀବନରେ ସର୍ବାଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

هُمْ الْأَخْسَرُونَ ⑥

୭. ଏବଂ ତୁମକୁ କୋରାନ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ
ଗହାଳଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି, ଯେ ଚକ୍ଷୁ (ଓ) ସ୍ୱର ।

وَأِنَّكَ تَنَلُّهُ الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑦

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ସେ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତି କରି ଦେଖାଇବେ; ବରଂ ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ସେ
ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ଅନୁସରଣ ଯେତେବେଳେ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍‌ପଥ ପରିଚାଳନା କରି ଅସ୍ପଦ ପଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଜେ ଏକାକି ମିଳି କହି
କହି ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥାଏ ଯେପରି ସେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପଥ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପଥ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ମନୁଷ୍ୟକୁଟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ସ୍ୱାଭାବିକ
ପରିଣାମ । କୋରାନ ଶାସ୍ତ୍ରର ପରିଚାୟ ଅନୁସରଣ ଚାହା ଅଳ୍ପକ୍ଷେପ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିବା ବୁଝାଯାଉଛି । କାରଣ ଅଳ୍ପ ହିଁ ପ୍ରକୃତି ଓ ପ୍ରଭାବର
ପ୍ରସ୍ତୁତି । ଯଦି ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେହି ଲୋକର ଦୋଷ କେଉଁଠାରୁ ବୋଲି ପଚାରିବ, ତେବେ ଚା'ର ଉତ୍ତର ଏହି ରୂପେ ଦିଆଯାଇ
ପାରିବ— ପର୍ବତ ଲୋଚନର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷେପ ଯାହା କହିଥାନ୍ତି ସେ ଚାହାର ପ୍ରାଣ ମଧ୍ୟ ଦେଉଥାନ୍ତି ।
ଯେହେତୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆଦ୍ୟରେ ପର୍ବତ କୋରାନକୁ ଏକ ପ୍ରାମାଣିକ ଶାସ୍ତ୍ର ବୁଝାଯାଉଛି ତେଣୁ ଯଦିତ ମଣିଷ କୁକର୍ମ କରିବା ବେଳେ ଚା'ର
କୃକର୍ମ ଚାକୁ ହୃଦୟ ଦେଖାଯାଏ, ତଥାପି ବିଚିତ୍ର ପ୍ରାଣ ତଥା ଚା'ର ସ୍ୱଭାବ ଚାକୁ ସରଳ କରାଉଥାଏ ଯେ ସେ ବାସ୍ତବରେ ଅସ୍ପଦ ପଥରେ
ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି ।

୮. (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ପରିବାରକୁ କହିଲେ, “ଆମେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖୁଅଛୁ; ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି (ଅଗ୍ନି)ଠାରୁ କୌଣସି (ମହାର୍) ସମାଚାର ଆଣିବୁ, କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ଜଳରା ଅଙ୍ଗାର ଆଣିବୁ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ଉରାପ ପାଇପାରିବ।”

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِتِيكُمْ
فَمَهْمًا يَخْبَرُ أَوْ آتِيكُمْ بِشَهَابٍ مِّنْ سَائِكُمْ
تَصْطَلُونَ ①

୯. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ (ସେତେବେଳେ) ତାହାକୁ ସନ୍ତୋଧନ କରି କୁହାଗଲା, “ଯେ କେହି ଏହି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଓ ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଧାପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି ହିଁ ପବିତ୍ର।”

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَن بُورِكَ مَن فِي النَّارِ
مَنْ حَوْلَهَا ۖ وَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

୧୦. “ହେ ମୁସା ! ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି, ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ।”

يُؤْتِي أَمْرًا إِنَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③

୧. ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ନବି ପଦ ପାଇବାକୁ ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ହଜରତ ମୁସା ‘ଏକ ଅଗ୍ନି’ ଅବଲୋକନ କରିଥିଲେ । ସେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ଦିଗରେ ଯେ ଚାବ ନିକଟକୁ ଓଡି ବା ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରଦାନ ହେବା ସମୟ ଆସନ୍ତୁ । ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ପାଣ୍ଡିବ ଅଗ୍ନି ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ତେବେ ‘ଏକ ଅଗ୍ନି’ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ କେବଳ ‘ଅଗ୍ନି’ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ, ତେଣୁ ସେ ନିଜ ବହୁବାକ୍ୟକୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ ଯେ ଅନୁଶ୍ରବକ ଝୋଟି ପ୍ରକଟିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ତାଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ — ‘ମୁଁ ସେଠାରୁ ଯାଇଛି, ସେହି ଝୋଟି ଯଦି କେବଳ ମୋ ପାଇଁ ରହିଥିବା ତେବେ ମୁଁ ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଚାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ପକ୍ଷ ଓ ବହୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଦି ଶୁଣାଇବି; ଯଦି ସେହି ଝୋଟି ମୋ ଜାତି ବା ଦେଶ ପାଇଁ ରହିଥିବା ତେବେ ଏକ କଳମ୍ବ ଅଙ୍ଗାର ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଖସିଯାଉ ଶିଖା ଆଣିବି ଯାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମନରେ ଅନୁଶ୍ରବ ପ୍ରେମ ସୃଷ୍ଟି କରାଉ; ପକ୍ଷରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲାଭବାନ୍ ହେବ ।’ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ହେବା ଗୁମ୍ଫାରେ ଦେଖୁଥିଲେ ତାହାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ସେ ନିଜ ପକ୍ଷ ଖସିଯାଉ ଓ ତାହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁବାକ୍ୟକୁ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ ତାଙ୍କର ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ସହ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

୨. ସେହି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଶ୍ରବକ ଅସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଷୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମତକୁ ଏହି ଆୟତରେ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଅନୁଶ୍ରବ ହିଁ ଏକକ କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଅଥଚ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ କଲ୍ୟାଣ ଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅତଏବ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ବୋଲି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମୁସା ତଥା ଅଗ୍ନିର ଗମଭାବ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଶ୍ରବ ଅସ୍ଥିତ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଉଛି । ‘ଅନୁଶ୍ରବ ହିଁ ପବିତ୍ର’ ବାକ୍ୟ ଗତର ମଧ୍ୟ ଅନୁଶ୍ରବ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଅନୁଶ୍ରବ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ ବିପତ୍ତି ସାମନା କରାଯାଇ ପାରିବ ? ପୁନଶ୍ଚ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଆଖ୍ୟାୟିତ କରିବା ଫଳରେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦେହ ଧାରଣ କରିବା ଉପାଦେୟ କଳ୍ପନା କରାଯିବ ଏକ ଅବ୍ୟକ୍ତ କଥା । ତାହା ଏ ପ୍ରକାର କାର୍ତ୍ତିକ ମତବାଦର ଉତ୍ତରେ ସ୍ଥାନ କରାଯାଇ ପବିତ୍ର ସାଧ୍ୟତା କରାଯାଇଛି ।

୩. ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଶ୍ରବ ରହିଥିଲେ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଫଳାନ୍ତ ନୁହେଁ । ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ଦୈବବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ବୋଲି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ‘ଦେଖ ! ଆମର ଝୋଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଛି ।’ ଏହା ଅଗ୍ନିରୁ, ବା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ତଥା ସର୍ବଗୁଣ ଆବୈକିକ ଅନୁଶ୍ରବ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଛି । ସୁତରାଂ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଶ୍ରବ ରହିଥିଲେ ବୋଲି କହିବା ପବିତ୍ର କୋରାମ ଦୃଷ୍ଟି ତଥା ବୃଦ୍ଧିମତା ଦୃଷ୍ଟି ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ; ବରଂ ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଏହି ଅଗ୍ନି ବା ଲାଠି ବା ସର୍ବ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁଶ୍ରବର ସାଧିତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା; ବସ୍ତୁତଃ ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଶ୍ରବ ରହି ନ ଥିଲା ।

୧୧. “ତୁମେ ନିଜର ଲାଠିକୁ ଯୋପାଡ଼ି ଦିଅ.” ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ସଦୃଶ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ଦଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ପଛକୁ ଫେରି ରାହିଲେ ନାହିଁ; (ସେତେବେଳେ ଆମେ କହିଲୁ) “ହେ ମୁସା! ଭୟ କର ନାହିଁ; ଆମ ସମାପରେ ରହୁଲମାନେ ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ।”

وَالْقَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يُونُسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسُولِ ۖ

୧୨. ପରବ୍ରହ୍ମା ଯେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ଓ ପୁନଶ୍ଚିତ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَلَا نَكْرَ ۖ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

୧୩. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ବସିଷ୍ଟଳରେ ଥିବା ପରିଧାନ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଛାତ ଭାଙ୍ଗିକର, ଓ ତାହା ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ନ ଥାଇ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ବାହାରିବ; ଏହା ସେହି ନିମନ୍ତେ ନିଦର୍ଶନ ।

وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ

୧. ଏଠାରେ ‘କାନ୍ଦୁକ’ ଶବ୍ଦକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟତ୍ର ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ସୋରାନ୍’ ଶବ୍ଦ ବୃହତ୍ ସର୍ପକୁ ବୁଝାଏ । ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ହୟସଦୁର୍’ ସାଧାରଣ ସର୍ପ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । କେତେକ ନିବୋଧିକ ମତରେ ଏହା ଦ୍ଵିଧାତ୍ଵ, ଅଥଚ ସେହିଠାରେ ‘କ୍ଷୁଦ୍ରସର୍ପ’ ଶବ୍ଦମାନ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ସେଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତାହା କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ସଦୃଶ ଅନ୍ଦୋଳିତ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ଶବ୍ଦବାଚକ ତା’ର ଚାନ୍ଦି ରହି ଯୋଗୁଁ ଓ ବୃହତ୍ ସର୍ପ ଶବ୍ଦବାଚକ ତା’ର ବୃହତ୍ ଆକାର ଯୋଗୁଁ ତଥା ସାଧାରଣ ସର୍ପ ଶବ୍ଦବାଚକ ସର୍ପଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ସକାଶେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଅତଏବ ପ୍ରକୃତ ବିଶେଷରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ପ୍ରାକଟିକ ।

୨. ପୂର୍ବରୁ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ନବିଙ୍କୁ ପରୋଧାନ କରା ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଭିପ୍ରେତ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲହ କହିଛନ୍ତି ଯେ ନବି ତାହାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଥଚ ଆଲୋଚନା ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ପରେ ଏହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ ଓ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲହ କ୍ଷମା ଦେବ । ତେଣୁ ଏହା ନବିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରୟୋଗ୍ୟ ରୁହେଁ । ଅତଏବ ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏଠାରେ ନବିମାନଙ୍କର ଅନୁରାମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ସେମାନେ ହିଁ ନବିମାନଙ୍କର ଭଗବତ୍ ପୁରୁଷ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଥମରୁ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଆ’ଲ୍ଲି ଓ ପରେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ହୋଇଯା’ନ୍ତି ।

୩. ଫିଲ୍‌ଫିନ ଓ ତା’ର ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ସେହି ନିମନ୍ତେ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟତମ ହେଉଛି— ନିଜ ହାତକୁ କାଖ ତଳେ ପୁରାଇ ବାହାର କରିଆଣିଲେ ତାହା ଧଳା ଦେଖାଯିବ ଅଥଚ ତାହା ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଧଳା ହୋଇନଥିବ (୧୭:୧୦୨ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଅନ୍ଧତା ଭାଗ୍ୟର ଗୁଡ଼ି ପ୍ରୟୋଗ ମୁତାବକ ‘ହାତ’ ଭାବବଦ୍ଧ ଓ କାହିଁ ବା ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ବୁଝାଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ: ‘ହେ ମୁସା! ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ନିଜ ସହିତ ବାଣି ରଖ । ଫଳରେ ତୁମ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ଆସି ତଥା ଉପଦେଶ ଶୁଣି ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ନିଷକ୍ଷ ଓ ସଦାଚାରୀ ହେବେ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷପ୍ରତି ରହିବ ନାହିଁ ।’ ପ୍ରକଟ ହେଉଛି, ହଜରତ୍ ମୁସାଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ବହୁ ଦୋଷପ୍ରତିର ଶୈଳର ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ ହଜରତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ପରେ ସେମାନେ ହଜରତ୍ ମୁସାଙ୍କ ରହଣିରେ ରହିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁ ଲୋକ ମହାସୋରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅବଶମାନରେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମରୁ ସେମାନେ ଯାଉଥିଲେ ଏପରିକି ସେ ଅଳ୍ପ ଦମୟ ପାଇଁ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ବାହୁଡ଼ାକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ପୁଣି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୫୫ ଥିଲା ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୋହିତ ସାଗରରେ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା ଓ ଏଥିରେ ଫିରଫିନ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଚଳମଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ୫୫ ଏପରି ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଥିଲା ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜନ ଭୂମି ଉପରୁ ଦୂରରେ ଯାଇ ସେହି ଭୂମି ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖି ସେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ମୁସା ପାଣି ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ ସେତେବେଳେ ଫିରଫିନ ତାଙ୍କର ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲା, ମାତ୍ର ଜଳତାଣି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ସେ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଜଳମଗ୍ନ ହେଲା ।

ଅନ୍ତର୍ଗତ, ଯାହା ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହେବ; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟନ୍ତି ।

سَوِّفِي تَسْجِ اِيْتِ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝

୧୪. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ରକ୍ଷୁ-ଉନ୍ନେଷକ ନିଦର୍ଶନମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କୁହୁକ ଅଟେ ।”

فَلَمَّا جَاءَ تَهُمْ اٰتَيْنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّزْمٰنٌ ۝

୧୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର (ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ) ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅନ୍ତରାତ୍ମିକ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଓ ଅହଂକାର-ପୂର୍ବକ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ; ସୁତରାଂ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ଦୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିଶାମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହୋଇଥାଏ ।

وَجَحَدُوْا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًْا ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ۝

ଭୂ: ୨

୧୬. ଏବଂ ଆମେ ଦାରଦ ଓ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ କହିଲେ, “ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ଅଧିକାରୀ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।”

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝

୧୭. ଏବଂ ସୁଲେମାନ ଦାରଦଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମକୁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଭାଷା ଶିଖାଯାଇଛି ଏବଂ ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକାର ଦିଆଯାଇଅଛି; ଏହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ ।”

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَظِيْقَ الظَّالِمِيْنَ وَاُوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اِنْ هٰذَا اِلَّا الْفَضْلُ الْبِيْنُ ۝

୧୮. ଏବଂ (ଏକଦା ସୁଲେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାଙ୍କ (ଅଧୀନସ୍ଥ) କିନ୍ନ ଓ ମହୁଷ୍ୟ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଭାବେ ଏକତ୍ରିତ କରାହୋଇଥିଲା, ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

وَحٰشِرٌ لِّمَنۡ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنۡسِ وَالْظَّالِمِيْنَ فَهُمْ يَدْعُوْنَ ۝

୧. ଏଠାରେ ପକ୍ଷୀ ଅର୍ଥ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆକାଶରେ ଗର୍ଜି ପାରୁଥିବା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଭଳି ।

୧୯. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନଫଲ (ନାମକ) ଉପତ୍ୟକାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ନଫଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜନିତ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା, “ହେ ନଫଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! (ତୁମେମାନେ) ନିଜନିଜ ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଯାଅ, ନଚେତ୍ ଦୁଇମାନ ଓ ତାହାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ (ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା) ଜାଣି ନ ପାରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚକଟି ପକାଇବେ ।”

୨୦. ଚନ୍ଦ୍ରପରେ ସେ (ଦୁଇମାନ) ତାହାର କଥା ଶୁଣି ହସିଲେ ଓ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଅ ଯେପରି କି ତୁମେ ଆମ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଆମ ପିତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କରିଥିବା କୃପା ନିମନ୍ତେ ଆମେ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରି ପାରିବୁ, ଏବଂ ଏପରି ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବୁ ଯାହା ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରିବ, ଏବଂ (ହେ ଅଲ୍ଲା !) ତୁମେ ଆମକୁ ନିଜ କରୁଣା ସାହାଯ୍ୟରେ ତୁମର ସତ୍ୟନିଷ ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର ।”

୨୧. ଏବଂ ସେ ସବୁ ପକ୍ଷୀକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରି ପଚାରିଲେ, “ଆମେ କାହିଁକି ହୃଦହୃଦକୁ ଦେଖୁନାହିଁ ? ତେବେ କ’ଣ ସେ (ଜଣିଶୁଣି) ଅନୁପସ୍ଥିତ ଅଛି ?”

୨୨. “ଯଦି ସେ (ନିଜ ଅନୁପସ୍ଥିତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନ ସମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ ନ କରିବ, ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ବା ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ ।”

كَتَرْنَا إِذَا أَنَا عَلَىٰ وَادِ النَّبْلِ قَالَتْ نُسْلُهُ يَا نَهَا
النَّبْلُ اذْخُلُوا مَلِكِكُمْ لَا يَحْطِطُكُمْ سُلَيْمَنُ
وَجُنُودُهُ ۖ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠﴾

فَتَبَسَّمَ صَاحِبًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اؤْزِغْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَتِي
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٢١﴾

وَتَقَفَّذَ الظَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الْهَيْدَ هُذً
أَمْ كَانُ مِنَ الْغَافِينَ ﴿٢٢﴾
لَا عَيْدَ بَنَاهُ عَبْدًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحْتَهُ أَوْ
لِيَ يَا بَنِي سُلَاطِينَ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾

୧. ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଚେରୁକେଳମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବା ତା’ ନିକଟରେ ତମସଦୃଶ ହିଜାଜ ଯିବା ବାଟରେ ଶହେ ମାଇଲ ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଉପତ୍ୟକାର ନାମ ନଫଲ । ଏଠାରେ ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରବ ଓ ମଦୟନର ଅନେକ ରୋଷା ବାସ କରୁଥିଲେ । ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଓ ସିରିଆର ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଅବିଚଳ ମାନଚିତ୍ର ତଥା କେଳସନ୍ ଏଲ-ସାଇଲୁସ୍‌ପିଆ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ । ସେଠାରେ ନମଲ ନାମକ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ବାସ କରୁଥିଲା । ଏହି ଆୟତରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚୀନ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଷାତ୍ରୁତ୍ୱରେ ଲାଜି ଶକ୍ତି କରୁ ନ ଥିଲେ, ବରଂ ଯେବେ ବି କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ଶକ୍ତିହୀନ ହୁଏତ ସେମାନେ କଣ୍ଠହୁଲେ ଚେତେ ସେମାନେ ସେହି ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ୟ ଓ ଅସଭ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ଦୁଇମାନ ଜାଣିଶୁଣି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବେ ନାହିଁ (ଦୁଇବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩. କେତେକ ଓପମା ରାଜ୍ୟଙ୍କ ନାମ ହୃଦୟ ଥିଲା । ଆରବବାସୀମାନେ ଏହି ନାମକୁ ନିଜ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ହୃଦୟ କହୁଥିଲେ । ଏହି ନାମ ଉପ୍ୟାୟକ ବଂଶଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ରାଜପତ୍ନୀଙ୍କର ହୃଦୟ ନାମକ ଜଣେ ପ୍ରଣାୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଦୁଇମାନେ ମୁଆଜ ନାମକ ଜଣେ ବନ୍ଧିଷ ଯଜ୍ଞକୁ ତା’ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଯୋଗୁଁ ହତ୍ୟା କରାଗଲେ, ସେତେବେଳେ କଥିତ ହୃଦୟର ମୃତ୍ୟୁ ଭାବରେ ମିଶର ଦେଶକୁ ପଦାନ୍ତନ କଲେ । ପରେ ସେ ନିଜର କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସେ ହଜରତ ଦୁଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । (Jewish Encyclopaedia ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସେପେଡୁ ହୃଦୟ ନାମ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଭାବରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ତେଣୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟ ଥାଇପାରେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଏକ ପକ୍ଷୀର ନାମ ହୃଦୟ ଥିବାରୁ ଭାଷ୍ୟକାରମାନେ ଭ୍ରମ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏହା ଭାବନେଲେ ସେ ଏଠାରେ ସେହି ପକ୍ଷୀ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ।

୨୩. ସୁଦରା* ସେ କିଛି ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, (କେତି ମଧ୍ୟରେ ହୃଦହୃଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା) ଓ ସେ (ହୃଦହୃଦ) କହିଲା, “ତୁମର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସାନ ନାହିଁ ମୁଁ ତାହା ହାସଲ କରିଅଛି, ମୁଁ ‘ସବା’ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଞ୍ଚଳ)ରୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ସମାଚାର ଆଣିଅଛି ।”

୨୪. “(ତୋ ହେଉଛି) ମୁଁ (ସେଠାରେ ଏପରି) ଏକ ମହିଳାକୁ ଦେଖୁଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ଉପରେ ରାଜତ୍ବ କରୁଅଛି, ଏବଂ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରାହୋଇଛି ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଏକ ବୃହତ୍ ବିହାରଣ ଅଛି ।”

୨୫. “ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଅନ୍ଧାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ସିକାଏ କରୁଥିବାର ଦେଖୁଛି; ଏବଂ ସଜ୍ଜତାନ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶୋଭନୀୟ କରି ଦେଖାଇଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଅଛି; ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ସର୍ବପଥ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।”

୨୬. “ଏବଂ ସେହି ଅନ୍ଧାରକୁ ସିକାଏ ନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅତି ବସିଛନ୍ତି, ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋପନୀୟ ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକି (ପରିକଳ୍ପନା) ତୁମେମାନେ ଗୋପନ କରୁଅଛ ଓ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ।”

୨୭. “(ଅଥଚ) ଅନ୍ଧାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ବିହାରଣର ଅଧିକାରୀ ।”

୨୮. (ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ ସୁଲେମାନ) କହିଲେ, “ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ତୁ ସତ କହୁଛୁ କି ତୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛୁ ।”

୨୯. “ତୁ ଆମର ଏହି ପତ୍ରକୁ ଘେନି ଯା ଓ ସେମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ଆଗରେ ତାହାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କର; ଏହାପରେ (ସେମାନେ) ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚି ଠିଆ ହୋଇ ଯା ଓ ସେମାନେ କି ଉତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।”

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ حِطَ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبِيٍّ يَقِينٍ ①

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ②

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَرَتَّبَنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ③

أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُحْمُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ ④

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ⑤

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ⑥

إِذْ هَبْ بَكِشْتَنِي هَذَا فَلَاقِيَهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ
فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ⑦

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସବାର ରାଜା ।

୨. ସଜ୍ଜତାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହୁପୂର୍ବକ ସର୍ବପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ସମାଚାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଅମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଅଛୁ ଯେ ଆଉବା ଲକ୍ଷଣର ସଜ୍ଜତାନର ଅର୍ଥ ସର୍ବପଥରୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିବା ବା ଦୂରକୁ ଠେଲି ଫେରୁଥିବା ଲୋକ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅର୍ଥ ଅଭିପ୍ରେତ । ଶରିଫରର ବିପରୀତ ବା ବୁଦ୍ଧିର ପରିପ୍ରସ୍ତାୟେ ଶିକ୍ଷୟ ମଣିଷର ପ୍ରକୃତି ଦୃଷ୍ଟା କରେ ସଜ୍ଜତାନମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ।

୩୦. ସେ ଏପରି କରିବା ପରେ ସେ (ରାଣୀ) କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପାରିଷଦମାନେ ! ମୋ ନିକଟରେ ଏକ ସଜ୍ଜାନିତ ପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।”

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنَّ إِلَيْنَا لَكُنْزٌ كَرِيمٌ ٥

୩୧. “ଯୋହାର ବିଷୟବସ୍ତୁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ପତ୍ର ସୁଲେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସିଅଛି ; ଏଥିରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ‘ଅବିଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଆରମ୍ଭ କରୁଅଛି :’”

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٦

୩୨. (ଏବଂ ଏଥିରେ ଲେଖାଯାଇଛି), “ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାମା ଇଂସାନ କରନାହିଁ, ଏବଂ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ଆମ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅ ।”

يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ الْأَمْرَ عَلَيْنَا وَآتُونِي مَسَلِينٌ ٧

ସ୍ତ:୩

୩୩. ଏହାପରେ ସେ (ରାଣୀ) କହିଲେ, “ହେ ମୁଖ୍ୟ ପାରିଷଦମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଏହି ବିଷୟରେ ନିଜର ଉଚିତ ପରାମର୍ଶ ସ୍ୱାଦାନ କର, କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଓ ପରାମର୍ଶ ବିନା ମୁଁ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରେ ନାହିଁ ।”

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا خَلْفِي شَغْوِي ٨

୩୪. (ପାରିଷଦମାନେ) କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଯୋଦ୍ଧା, ଏବଂ (ଅତିମ) ନିଷ୍ଠୁରି ଆପଣଙ୍କ ହୃଦରେ ରହିଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ କି ଆଦେଶ ସ୍ୱାଦାନ କରିବା ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି (ଆମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ତାହା ପାଳନ କରିବୁ) ।”

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةً وَأُولَا بَأْسٍ شَدِيدٍ ٩
الْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ١٠

୩୫. ସେ (ରାଣୀ) କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ରାଜାମାନେ କୌଣସି ଦେଶରେ ସ୍ୱଦେଶ କରନ୍ତି (ସେତେବେଳେ) ତାହାକୁ ଧ୍ୱଂସକ୍ରିୟା କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ୱକାରର (କାର୍ଯ୍ୟ) କରିଥାନ୍ତି ।”

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً ١١ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ١٢

୧. ଏହି ଅଂଶରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ବିସମିଲ୍ଲାହ...’ ବାକ୍ୟାଂଶ ପରବର୍ତ୍ତୀ କେତେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଟାଙ୍କିକାର ଅନୁବାଦ ଦୋଷାଭୋପ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାକୃତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଥିବାରୁ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଅଣାଯାଇ ଥିବାର ଅନୁମାନ କରିବା ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଓ ଦୂର୍ବଳ ଯୁକ୍ତି । ଯଦି ଏପରି ଯୁକ୍ତି କିଛି ପ୍ରମାଣ କରୁଥାଏ ତେବେ ତା’ ହେଉଛି, ସବୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ପ୍ରକାଶନରେ ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଯେପରି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସେପରି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଅବିଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ ପୂର୍ବରୁ ଆରବବାସୀମାନେ ଏହାକୁ କେବେ ହେଁ ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ, ବରଂ ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିରେ ବ୍ୟବହୃତ ‘ଅବିଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅର-ରହମାନ) ପୂର୍ବ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରା ରହିଥିଲା (୨୫:୨୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩୬. “(ମୁଁ ନିଶ୍ଚରି କରିଅଛି ଯେ) ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ଉପହାର ପଠାଇବି; ତା’ପରେ ଦେଖିବି ଯେ ମୋର ହୃଦୟମାନେ କଣ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି ।”

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنظُرْهُ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଉପହାର ସୁଲେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “କ’ଣ ହୃଦୟମାନେ ଆମକୁ ଧନସମ୍ପଦ ଦ୍ଵାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? (ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ) ଅଳ୍ପ ଆମକୁ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ହୃଦୟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା (ସାମଗ୍ରୀ) ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, ଏବଂ ବୋଧ ହେଉଛି ଯେ ହୃଦୟମାନେ ହୃଦୟମାନଙ୍କ ଉପହାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶବ୍ଦଟି ଅଟ ।”

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُنِيدُ وَتَنِي بِمَالٍ فَمَا أَتَانِي
اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا أَشْكُم بَلْ أَنْتُمْ مَكِيدُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. “(ହେ ହୃଦୟ !) ତୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯା; ଏବଂ ତାହାକୁ କହି ଦେ ଯେ ଆମେ ଏକ ବିରାଟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବୁ; (ତାହା) ଏପରି ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟଲାଭ କରିବା ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେଠାରୁ ବହିଷ୍କାର କରିଦେବୁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ରାଜକୀୟ ସମ୍ପାଦ ହରାଇ ବସିଥିବେ ।”

ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّوْ بَكَلَ هُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا إِذْ لَهُ وَهُمْ ضِعُفُونَ ﴿٣٨﴾

୩୯. ତା’ପରେ ସେ (ସୁଲେମାନ) କହିଲେ, “ହେ ପାରିଷଦବର୍ଗ ! ସେମାନେ ବଣ୍ୟତା ସ୍ଥାପନ କରି ଆମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କିଏ ହୃଦୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାର ସିଂହାସନ ରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଘେନିଆଯି ପାରିବ ?”

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ
يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٩﴾

୪୦. (ପାର୍ବତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ଜଣେ ପ୍ରତାପଶାଳୀ ମୁଖ୍ୟ କହିଲେ, “ଆପଣ ଏହି ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସିଂହାସନକୁ) ଘେନି ଆସିବି; ଏବଂ ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ବିଶ୍ଵାସୀ ।”

قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٤٠﴾

୧. ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ କେତେକ ରାଜା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ରାଜାଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜ ବା ଉପହାରିକ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକୁଳାନ ସ୍ତରଣ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବୁତ୍ତ କରାଉଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରାଜା ଦେବିଦସର ଉପହାରିକ ପହଞ୍ଚିଲା ସେ କୁହୁ ପାରିଲେ ଯେ ରାଜା ତାଙ୍କୁ ଅପଦଗନ୍ତା ସ୍ଥିତ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିଜର ଅପଦଗ୍ରସ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

୪୧. (ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ଅଲ୍‌ଫିକ୍) ଗ୍ରହ ଉପରେ ଖାନ ହାସଲ କରିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, “ତୁମେ ପଲକ ପକାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପୁଁ ତୁମ ନିକଟକୁ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସିଂହାସନକୁ) ଘେନି ଆସିବି;” ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ସୁଲେମାନ) ତାହାକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖି ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ (ସେତେବେଳେ) ସେ କହିଲେ, “ଏହା ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପା ଯୋଗୁଁ ହୋଇଅଛି ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ଆମକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ଯେ ଆମେ କୃତଜ୍ଞତା ସାଧନ କରୁଅଛୁ କି ଅକୃତଜ୍ଞ ହେଉଅଛୁ; ଏବଂ ଯେ କୃତଜ୍ଞତା ସାଧନ କରେ ସେ ନିଜର ହିତ ପାଇଁ ହିଁ ଏପରି କରେ, ଏବଂ ଯେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୁଏ ତେବେ (ମନେରଖ ଯେ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ ।”

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ إِنَّا إِنَّا بِكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤١﴾

୪୨. (ପୁଣି) ସେ କହିଲେ, “ତାହା ପାଇଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ରାଣା ପାଇଁ) ତା ସିଂହାସନକୁ ନିକୃଷ୍ଟ କରି ଦେଖାଅ, (ତାହାହେଲେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ) କ’ଣ ସେ ସର୍ବପଥରାମିଳା ହେଉଛି ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଉଛି ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବପଥ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ?”

قَالَ نَكُونُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرُ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤٢﴾

୪୩. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିଲା, (ସେତେବେଳେ ତାକୁ) କୁହାଗଲା, “କ’ଣ ତୁମର ସିଂହାସନ ଏପରି ଅଟେ ?” ସେ କହିଲା, “ଏପରି ଜଣା ପଡୁଛି ଯେ ଏହା ସେହି (ସିଂହାସନ) ଅଟେ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ (ଏ ବିଷୟରେ) ଅବଗତ ହୋଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେମାନେ (ତୁମର) ଅସ୍ଥାନକୁ ହୋଇଯାଉଥିଲୁ ।”

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٣﴾

୪୪. ଏବଂ ସୁଲେମାନ ତାହାକୁ ଅଲ୍‌ଫିକ୍ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟର ଉପାସନା କରିବାକୁ ନିବୁର କରିଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲା ।

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٤﴾

୧. ଯେହେତୁ ଏହା ଥିଲା ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଦେଶ, ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲୀ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲା ଯେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଚାକ ପାଇଁ ଅବିଶ୍ୱାସୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ସୁତରାଂ ସେ ଇସ୍ରାଏଲୀ ନାମକ ସଭାସଭାକୁ ପ୍ରଥମେ ସେହି ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନ ନେଇ ଅସିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଇ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ସେହି ସିଂହାସନକୁ ପେଷ କରିବେ । ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ‘ପଲକ ପକାଇବା’ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଶତ୍ରୁତାକୁ ବୁଝାଏ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ତାହାକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଅର୍ଥରେ ନ ବୁଝି ଶତ୍ରୁତା ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ସିଂହାସନ ନିର୍ମାଣ କର ଯାହା ସେହି ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଠାରୁ ଉଚ୍ଚତ୍ତମ ହେବ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଏକ ସାଧାରଣ ସିଂହାସନ ଭାବେ ପ୍ରକଟ ହେବ ।

୪୫. ତାହାକୁ କୁହାଗଲା, “ପ୍ରାସାଦରେ ପ୍ରବେଶ କର;” ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଦେଖିଲା, (ସେତେବେଳେ) ସେ ଏହାକୁ ଏକ ଗଭୀର ଜଳାଶୟ ମନେ କରି ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲା; ଏହାପରେ ସୁଲେମାନ କହିଲେ, “ଏହା ତ କାଚ-ଖଚିତ ଏକ ପ୍ରାସାଦ;” ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ସେ (ରାଣୀ) କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଅଛି; ଏବଂ ମୁଁ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଛାପନ କରୁଅଛି ।”

ଭୁ:୪

୪୬. ଏବଂ ଆମେ ସମୁଦ (ସମୁଦ୍ରାୟ) ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ତୁତି ସ୍ୱାକ୍ଷରକୁ ନିଶ୍ଚୟ ରସୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; (ସେ କହିଲେ), “ଆଲ୍ଲାଙ୍କର ଉପାସନା କର;” ଏବଂ (ଏହା ଶୁଣିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ) ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୪୭. ସେ (ସୁଲେମାନ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମୁଦାୟ ! ରୁମେମାନେ ଭଲ ଅବସ୍ଥାର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ମଦ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ କାହିଁକି ତପ୍ତ ହେଉଅଛ ? କ’ଣ ରୁମେମାନେ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ରୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯିବ ।”

୪୮. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ହେ ସୁଲେମାନ ! ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଓ ତୁମର ସଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଅମଙ୍ଗଳ-ସୂଚକ ମନେ କରୁଅଛୁ;” ସେ କହିଲେ, “ତୁମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କାରଣ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି, ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ରୁମେମାନେ ଏପରି ଏକ ସମୁଦାୟ ଯାହାକୁ ପରାକ୍ଷା କରାଯାଉଛି ।”

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ
مِّن قَوَارِيرِهِ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَنَنْتُ نَفْسِي وَاسْتَيْ
تُ مَعَ سُلَيْمَانَ إِلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى شُودَ أَخَاهُمْ ضَلِيحًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٦﴾

قَالَ يَقَوْمُ لِمَ تَتَّعِجُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَتَسَوَّغُونَ لَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٧﴾

قَالُوا أَظَلَمْنَا بِكَ وَبِئْسَ مَعَكَ قَالَ ظَلِمْنَا عِنْدَ
اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٨﴾

୧. ହତବଳ ସୁଲେମାନ କୌଶଳ କରି ପାଣି ଉପରେ କାଚ ଭଗ୍ନା ଥିଲେ । ରାଣୀ ନିଜର କୁଳ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ଯେପରି କାଚ ଟକେ ପାଣି ଦେଖାଯାଏ ସେହିପରି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଜ୍ୟୋତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ହିଁ ଦାନ । ଅତଏବ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପୂଜା କରିବା ଅସମାଚାର । କାରଣ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିଁ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଉପାସ୍ୟ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ରୁମେମାନେ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ସକଳେ ମଂଗଳକାନ୍ତା ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

୪୯. ଏବଂ ସହରରେ ନଅ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱାସୀୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ, ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ଧାର ନାମରେ ଶପଥ କର ଯେ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ପରିବାରକୁ ରାତିକାଳରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବୁ, ତା’ପରେ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କ ହତ୍ୟାର ସ୍ୱଚ୍ଛେଦନ ନେବାକୁ ଆସିବ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ କହିବା ଯେ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରର ବିନାଶ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) ଦେଖୁନାହିଁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ।”

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଯୋଜନା କଲେ, ଏବଂ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଯୋଜନା କଲୁ ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

وَمَكْرًا وَمَكْرًا أَوْ مَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٥١﴾

୫୨. ତା’ପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟକର, ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନାର ପରିଣତି କ’ଣ ହେଲା; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ ।

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾

୫୩. ସୁତରାଂ (ଦେଖ) ସେମାନଙ୍କ ଏହି ବୃହତ୍ପରିକ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ (କିପରି) ଧ୍ୱସ୍ତବିଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି; ଏଥିରେ ଆନବନ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

فَإِنَّكَ بِبُيُوتِهِمْ حَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾

୫୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଓ ଧର୍ମଭାରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ଆମେ ଲୁଚାବୁ (ରହୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ); ଯେତେବେଳେ ଜି ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ଦୁଷ୍ଟ କରୁଅଛ ?”

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاجِئَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٥﴾

୧. ଅରବୀ ‘ରହୁଲ୍’ ଅର୍ଥ : (କ) ଗୋଟିଏ ଝାଡ଼ି ବା ଝାଞ୍ଜି । ଏଠାରେ ଦୂତାଙ୍କ ଅର୍ଥ ଗୋଟିଏ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଓଲିରନ୍’ ଅର୍ଥ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତାହା ଓ ତାହାର ସହାୟକ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କହାରି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ନିନ୍ଦା ଦେବା ସମ୍ଭବରେ ହତ୍ୟା ବିଚିନ୍ତାୟରେ ଧନ ମତେ ଚାହୁଁ ମଧ୍ୟ ଅରବୀ ଭାଷାରେ ଓଲିରନ୍ ବୁଝାଯାଏ, କାରଣ ସେହିବ୍ୟକ୍ତି ନିନ୍ଦା ବ୍ୟକ୍ତିର ହିତାକାଂକ୍ଷୀ ।

୫୬. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମୋଗ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସୁଅଛ ? ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ଏକ ନିର୍ବୋଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।"

إِنِّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۖ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٦﴾

୫୭. କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, "ହେ ଲୋକମାନେ ! ଲୁଚେଇ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହରରୁ ବିତାଡ଼ିତ କର ; ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ଅତି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ।"

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوآلَ
لَوْ طِ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٧﴾

୫୮. ପରିଶ୍ରାମପୁରୁଷ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ କରିଥିଲୁ ।

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا مِنَ النَّارِ ﴿٥٨﴾

୫୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ବୃଷ୍ଟି ବର୍ଷଣ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିର ସମାଚାର (ପୂର୍ବରୁ) ବିଆଯାଇଥାଏ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ଷଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପାଦେୟ ହୁଏ ।

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا نَّافِئًا ۖ مَطَرُ السُّنْدِ بْنِ ۖ ﴿٥٩﴾

ରୁ:୫

୬୦. ତୁମେ କୁହ, "ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସମସ୍ତ ସ୍ତରୀୟର ପାତ୍ର ; ଏବଂ ସେ ସେହି ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ; କ'ଣ ଅଲ୍ଲହ ଉକ୍ତ କି ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ (ମନେ) କରୁଛନ୍ତି ?"

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ କୁଳର ସେହି ପକ୍ଷରେ ରହିଯିବେ ବୋଲି ଶୋପନାହୁଏ ।

ଭାଗ-୨୦

୧୧. (କହ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? ଏବଂ (କିଏ) ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ ମେଘମାଳାରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରାନ୍ତି ? ତା'ପରେ ଆମେ ଏହାଦ୍ୱାରା ପୁଣ୍ୟାତ୍ମିତ ଉଦ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ ; ତୁମେମାନେ ସେହି ଉଦ୍ୟାନରେ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇ ପାରି ନଥା'ନ୍ତି ; କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ।

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بِذِهِ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿١١﴾

୧୨. (କହ) କିଏ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ବିଶ୍ୱାମୟକାରୀ ରୂପେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ନଦୀମାନ ସ୍ରବଣିତ କରାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ (ହିତ) ପାଇଁ ପର୍ବତମାଳା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁଳ ସାଗର ' ଯେହିକୁ ଗୋଟିକର ଜଳ ମଧୁର ଓ ଅନ୍ୟଟିର ଲବଣାକ୍ତ) ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بِأَكْثَرِهِمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. (କହ) କିଏ ଦୁଇ ଲୋକର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣେ ? ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ସେ ତାହାର ଦୁଃଖ ଦୂର କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀଙ୍କୁ ଦିନେ) ସମଗ୍ର ଭୂପୃଷ୍ଠର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଦେବେ ; (ତେବେ କହ) କ'ଣ ସେହି (ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ୍) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ତୁମେମାନେ ଆଦୌ 'ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରୁନାହିଁ ।

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ فَلْيَلْبَسُوا مَا تَدْعُونَ ﴿١٣﴾

୧. ୨୫:୫୪ ର ଟାକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. 'କବି' ଶବ୍ଦ 'କାହିଁ' ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଯଦି ଆମେ କହୁ ଯେ 'ତୁମେ ଅତି ଅଳ୍ପ ମାତ୍ରରେ' ତେବେ ତା'ର ଅର୍ଥ ହେବ, ତୁମେ ଅତ୍ୟାଧିକ ମାତ୍ର ନାହିଁ ।

୧୪. (କୁହ) କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଛଳ ଭାଗରେ ଓ କଳ ଭାଗରେ ବିପଦମାନଙ୍କରେ ମୁକ୍ତିପଥ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣନ କରାଏ, ଓ କିଏ ନିଜ କରୁଣା (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖ) ସ୍ୱାଦାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ବାସ୍ତବର ଶୁଭ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରେ ? କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଯାହାଙ୍କୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ସେ ତା'ରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُزِيلِ
الْزَيْجَ بُشْرًا يَبْنَ يَدَى رَحْمَتِهِ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ
تَعَلَّى اللَّهُ عَنَّا بِشْرُكَونَ ①

୧୫. (କୁହ) ଯେ ପ୍ରଥମେ ଦୁଃଖ କରନ୍ତି ଓ ଏହାପରେ ଏହି (ଦୁଃଖ) ସଂକ୍ରିୟାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି ଓ ଯେ ମେଘମାଳାରୁ ଓ ଭୃଷ୍ଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ସ୍ୱାଦାନ କରନ୍ତି କ'ଣ (ସେହି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ନିଜର ସମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କର (ଯେ ତାହାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଆହୁରି ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି) ।”

أَمَّنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَآؤُا بُرْهَانُكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ②

୧୬. (କୁହ) କୁହ, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ (ପୁନର୍ବାର) ଜୀବିତ କରି ଉଠାହେବ ।”

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ
إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ③

୧୭. ବରଂ ପ୍ରକୃତ କଥା ଏହି ଯେ ପରକାଳ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇଅଛି ; ବରଂ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧ ।

بَلْ أَدْرَاكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ قَبْلَ هُمْ فِي سَبِيلِ
مِنْهَا قَبْلَ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ④

ରୁ: ୧

୧୮. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନେ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବୁ କ'ଣ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର (ଭୂମିରୁ) ଜୀବିତ କରି ଉଠାହେବ ?”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُ وَآبَاءُ آبَائِنَا
لَمْ نُخْرَجْ ⑤

୧୯. “ଆମମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଏହିପରି ସୃଷ୍ଟି କିମ୍ବା ଯାଇଥିଲା ; କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ କାହାଣୀ ମାତ୍ର ଯୋହା କେବେହେଲେ ପୁରଣ ହୁଏ ନାହିଁ ।”

لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاءُ وَآبَاءُ آبَائِنَا قَبْلَ ۚ إِنَّ
هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ⑥

୭୦. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୁମାସ୍ତା କର ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।”

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٠﴾

୭୧. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଯୋଗୁଁ ମନକୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ କର ନାହିଁ ।

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَلٰىٰتٍ مِّنْهُم مَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି (ଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟକ) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କେତେ ପୂରଣ ହେବ ?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ତୁମେ କୁହ, “ସମ୍ଭବତଃ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତ୍ର) ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟଗ୍ର ହେଉଅଛ, ତାହାର କିୟଦଂଶ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରୁଅଛି ।”

قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي

تَسْعٰجِلُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅନ୍ତି ।

وَأَنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

୭୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ଯାହାକିଛି ଗୋପନ ରଖେ ଓ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ସେସବୁକୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ।

وَأَنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٥﴾

୭୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଗୋପନୀୟ ବିଷୟ ଅଛି ତାହା ଏକ ସୁସ୍ଥ ଗ୍ରହରେ (ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ) ରହିଛି ।

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتٰبٍ

مُبِينٍ ﴿٧٦﴾

୭୭. ଯେଉଁ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବିକ ଏହି କୋରାନ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେପରି ଅଧିକାଂଶ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି ।

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُضُّ عَلَىٰ رِجْءِ نِاسٍ كَثِيرٍ

الَّذِينَ هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٧﴾

୭୮. ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ କୁଶଳା ।

وَأِنَّهُ لَهْدٰى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

୭୯. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେ (ଇସ୍ରାଈଲୀୟ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଆଦେଶ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ମାଧ୍ୟମରେ ମାମାଂସା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ରେୟ ।

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ ﴿٧٩﴾

୮୦. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର ;
ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏକ ମୁକ୍ତି-ସଂଗତ ସତ୍ୟ ଉପରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଅଛ ।

୮୧. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୁହଁ ଫେରାଇ
ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମେ କହାଯି ମୃତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ବଧୂରମାନଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ (ନିଜର) ସ୍ୱର ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୮୨. ଏବଂ (ସେହିପରି) ତୁମେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ସେମାନଙ୍କ ଅସତ୍ ପଥରୁ ରକ୍ଷା କରି ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରାଇପାରିବ ନାହିଁ ; ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ
ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ (କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ) ଆଶୀର୍ବାଦ
ହୁଅନ୍ତି, କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ତୁମେ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ।

୮୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତ
ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଏକ କାଟ ' ' ଗୁଣ୍ଡ କରିବୁ ଯାହା
ସେମାନଙ୍କୁ ଦଂଶନ କରିବ କାରଣ ଲୋକମାନେ ଆମର
ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନଥିଲେ ।

ରୁ:୭

୮୪. ଏବଂ (ସେହି ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଆମର
ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ବଡ଼ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁ, ତତ୍ପରେ
ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ
ବିଭକ୍ତ କରାହେବ ।

୮୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ,
"କଣ ତୁମେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ
କରିଥିଲ ଯେତେବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମେମାନେ
ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରି (ନଥିଲ କି) ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ହାସଲ କରି
ନଥିଲ ? ' ଅଥବା କୁହ, ତୁମେମାନେ (ଲେଖାମାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ)
କି ତକ୍ରାନ୍ତ କରୁଥିଲ ?"

୧. ମୁଲ୍ ଶବ୍ଦ 'ଦାବି' ଫୁର ରୋଗ ଜବାବୁକୁ ବୁଝାଏ । ଏହି ରୋଗର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ଶେଷ ଯୁଗରେ ହେବା ନେଇ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି
ଫେରହୁଲ୍ ବୟାନ୍, ସୁରା ନମଲ୍ : ପୃ : ୨୩୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ । ମଣିଷ ଦେହ ଭିତରେ ଏହି ଜବାବୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ହିଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବ ।
ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ହଦିସରେ 'ନଗଫ' ନାମକ ରୋଗ ବ୍ୟାପିବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି (ହେଦିସ୍ ମୁବିନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଉଭୟ ବିରୋଧକୁ
ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଶେଷ ଯୁଗରେ ଫୁର ରୋଗର ସଂକ୍ରମଣ ହେବ ତଥା ଜବାବୁ ଓ ଫେରହା ବା ଘା' ସହିତ ତାହାର ସମ୍ପର୍କ
ରହିବ ।

୨.

ଅର୍ଥାତ୍ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଜାଣ ନ କରି କେବଳ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ନେତାମାନଙ୍କ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଥିଲେ ।

فَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ①

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الضُّمَمَ الدُّعَاءَ إِذَا
وَلَوْ أَمْدُ بِرَبِّهِ ②

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ أَنْ تَسْمِعَ
إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ③

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ
الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُؤْمِنُونَ ④

وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّنْ يُّكَلِّمُ بَأْيَتِنَا
فَهُمْ يُوزَعُونَ ⑤

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ أَلَّكَ بَتُمْ بِآيَتِي وَلَمْ يَحْطِطُوا بِهَا
عَلَيْنَا أَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑥

୮୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ କିଛି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୮୭. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ କଣ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ରାତିକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଦିନକୁ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ? ଏଥିରେ ବାସ୍ତବିକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୮୮. ଏବଂ (ସେଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ବିଗୁଲ ପୁଣ୍ୟାସିବ ; ଯାହା ପଳରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେକେହି ଥିବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଭୟରେ ସ୍ତବ୍ଧ ହେବେ ; ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ (ଭୟରୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ) ଇଚ୍ଛା କରିବେ ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ସମାପ୍ତକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିନୀତ ହୋଇ ଆସିବେ ।

୮୯. ଏବଂ ତୁମେ ପର୍ବତମାଳାକୁ ସ୍ଥାନରେ ଛିରି ରହିଥିବାର ଦେଖୁଅଛ, ଅଥଚ ସେଗୁଡ଼ିକ ମେଘମାଳା, ସଦୃଶ ଚଳମାନ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କଳାକୃତି ଅଟେ ଯେ କି ସାମାଜିକ ବସ୍ତୁକୁ ଦୃଢ଼ (ଓ ନିଷ୍ଠୁର) ଭାବରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉତ୍ତମ ଗୁପ୍ତ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يُنْصِتُونَ ۝

الْمُرُودُ إِنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَخَرَّجَ مَنْ فِي السُّبُوتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَوْتَةٍ ذِكْرٌ ۝

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَمَادَةً وَهِيَ كَمَرٍ مَرَّ السَّحَابِ مَتَّعَ اللَّهُ الَّذِينَ آتَيْنَ كُلَّ شَيْءٍ أَنَّهُمْ يُحَيُّوْنَ بِمَا تَفْعَلُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ ପୃଥିବୀ ଗୁରୁତ୍ୱବାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି, ପରନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ କୁତୋକ ଶାସ୍ତ୍ରର ଲେଖକମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଗତିଶୀଳ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଗତିହୀନ କହୁଥିଲେ ।

ପର୍ବତକୁ ଗତିଶୀଳ କହିବାର ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ତାହା ପୃଥିବୀ ସଂଗ୍ରହେ ଗୁରୁତ୍ୱାୟ । କାରଣ ପୃଥିବୀକୁ ବାହୁ ଦେଇ ତାହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବା ଗତି ନାହିଁ । ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ଅନ୍ତର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଯେପରି ମେଘମାଳା ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଅଥଚ ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ଅନେକର ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଥାଏ, ସେହିପରି ପର୍ବତ ମଧ୍ୟ ଗତିଶୀଳ । ଏଠାରେ ମେଘର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କେବଳ ଗତିଶୀଳତା ଉପଲକ୍ଷେ ଦିଆଯାଇଛି ଅନ୍ୟା ତାହାର ଗତିବିଧି ବା କେବଳ ଆଦି ସଂପର୍କରେ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

ପର୍ବତ କୋରାନ୍ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଗତିର ସେହି ଦେଶରେ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଥିବ ପରା ବୋଲି କେବେକି ଆଶ୍ଚେପ କରି କହିଥାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଆଉଟା 'କେବଳ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ତଥା କୋରାନ୍ରେ ତାହାର ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ ଶୈଳୀ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ନାହାନ୍ତି । 'କେବଳ' ଅର୍ଥ : (କ) ପର୍ବତ ଖୋ ନେବା ବା ମୁଖ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି (ଘ) ମହାତ୍ମ ବ୍ୟକ୍ତି (ଘ) ପର୍ବତ-ନିବାସୀ (ଙ) ପୃଥୁକ୍ତ ବସ୍ତୁ (ଚ) ରାଜ୍ୟ ଅନୁଶାସନ ।

ପର୍ବତ କୋରାନ୍ରେ ଏକେତ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ଅଥବା ମୁଖ୍ୟ ବା ମହାତ୍ମ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମେକ୍ତ ଅର୍ଥରେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଲୁକ୍କାୟିତ ରହିଛି ଯାହା ପର୍ବତ କୋରାନ୍ରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁମେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ହେବ ।

୯୦. ଯେ କେହି ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାକୁ ଏହାଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ, ଏବଂ ଏପରି ଭୋକମାନେ ସେଦିନ ଭୟରୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବେ ।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ
يَوْمَئِذٍ أَمْنُونَ ﴿٩٠﴾

୯୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସମାପ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କୁ ଅଧିପାୟୀ କରି ନରକରେ ନିପତିତ କରାହେବ; ଏବଂ କୁହାଯିବ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ଏହି ପ୍ରତିପକ୍ଷ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ ?”

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتَ وَجْهُهُمُ فِي النَّارِ هَلْ
تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

୯୨. ଆମକୁ କେବଳ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆମେ ଏହି (ମେଲ୍) ସହରର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବୁ ଯେ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ; ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي
كَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾

୯୩. ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ) ଆମେ କୋରାନ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବୁ; ସୁତରାଂ ଯେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ତେବେ ତାହାର ଏହି ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତି କେବଳ ତା ନିଜ ପାଇଁ (ଭୋଗଦାୟକ) ହେବ; ଏବଂ ଯେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ବିପଥଗାମୀ ହେବ, ତୁମେ ତାହାକୁ କୁହ ଯେ ଆମେ ଜଣେ ସଚେତକ ମାତ୍ର ।

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمِنْ أُمَّتِي فَلَتَسْمَعُوا مِنْهَا
وَمَنْ ضَلَّ فَكُنْ لَهُ مِثْلًا مِمَّنْ
الْمُضِلِّينَ ﴿٩٣﴾

୯୪. ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ଯଦ୍ବାରା ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିପାରିବ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ନୁହନ୍ତି ।

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

سُورَةُ الْفَصْرِ مَكِّيَّةٌ (୨୮)

ଅଲ-କସସ

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ଉପେତ ୮୯ ଓ ୧୦୦ ଓ ୧୧୧ ଶ୍ଳୋକରେ ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁଷ୍ଠାନ ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ ।)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ତା-ସିନ-ମାମ ।

طسّم ②

୩. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକ) ଯୁକ୍ତିସଂଗତ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତମାନ ଅଟେ ।

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

୪. ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହିତ ନିମନ୍ତେ ଆମେ ମୁସା ଓ ହିରାୟନଙ୍କ ସତ୍ୟ ବୁଝାନ୍ତୁ ଯୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ।

نُتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِأَحَقِّ

୫. ହିରାୟନ (ନିଜ) ଦେଶରେ ଅହଙ୍କାର-ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା ଏବଂ ସେଠାକାର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ (ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ) ବିଭାଜିତ କରିଦେଇଥିଲା; ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲା; (ଏପରିକି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲା, ଓ ସେମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲା; ଏବଂ ସେ ବାସ୍ତବିକ ବିଶ୍ୱଜ୍ଞାନକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ।

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ④

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَفِيئُ نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ⑤

୬. ଏବଂ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲୁ ଯେ ସେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଶରେ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରୁଥିଲା (ଆମେ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳପତି କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଉଦ୍ଧାରଣକାରୀ କରିବୁ ।

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُّوا فِي الْأَرْضِ

وَنَجْعَلَهُمْ آيَةً ⑥ وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ⑦

୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶରେ ସୁଦୃଢ଼ କରିବୁ ଏବଂ ହିରାୟନ ଓ ହାମାନ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ ତାହା ହିଁ ଦେଖାଇବୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ।

وَنُثَبِّتُ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ⑧

୮. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ଓହ୍ଲି କରିଥିଲୁ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କୁ) ସନ୍ତାନପାନ କରାଅ; ଏବଂ ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ (ପ୍ରାଣ ନାଶ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଶଙ୍କା କରିବ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ନଦୀ (ବେଷ୍ଟ)ରେ ନିଷେପ କରିବ ଏବଂ (ଏଥିପାଇଁ) ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ କି କୌଣସି

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ⑨ فَإِذَا خِفْتِ

ଅତୀତ ବିଷୟ ସକାଶେ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ; ଆମେ ତାହାକୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ପୋରାଇ ଆଣିବୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ରହୁଛମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ରହୁଳ କରିବୁ; (ଅନନ୍ତର ଏହି ଓହି ଅନୁସାରେ ମୁସାଙ୍କ ମାତା ତାହାକୁ ନଦୀ ବନ୍ଧକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ) ।

عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا
رَأَدُّهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ①

୯. ଏହାପରେ ଫିରାଓନର ପରିବାରର ଜଣେ ଚାହାଣ୍ଡ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କୁ ନଦୀ ବନ୍ଧରୁ) ଉଠାଇ ନେଇଥିଲା, ଫଳରେ ପେରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଶତ ସାଧ୍ୟସ ହୋଇଥିଲେ ତଥା ଦୁଃଖର କାରଣ ହୋଇଥିଲେ; ଫିରାଓନ ଓ ହାମାନ ୧ ତଥା ସେ ଉଭୟଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

فَأَلْقَاهُ فِي فُوعُونَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا
إِنَّ فُوعُونَ وَهَامُنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ①

୧୦. ଏବଂ ଫିରାଓନର ପରିବାରକୁ ଜଣେ ମହିଳା ୨ କହିଥିଲା, “ଏ ତୁମପାଇଁ ଓ ମୋ ପାଇଁ ନୟନ ଶୀତଳକ ଅଟେ, ଏହାକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ; ସମ୍ଭବତଃ ଏ ଦିନେ ଆମମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବ, ଅଥବା ଆମେ ତାହାକୁ ପୁରୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା,” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବାସବତୀ ୩ ଜଣା ନ ଥିଲା ।

وَقَالَتْ امْرَأَتُ فُوعُونَ قَرَّتْ عَيْنِي لَكَ لَا
تَقْتُلُوهُ عَلَيَّ أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ تَنْجِدَهُ وَلَدًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ②

୧୧. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ହୃଦୟ (ଦୁଃଖ ଓ ଉଦ୍‌ଘାତ) ମୁକୁ ହୋଇଥିଲା; ଯଦି ଆମେ ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ବିଶ୍ଳାଷକାରୀ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପୁତୁଡ଼ କରି ନଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ହୁଏତ ସେ ଏ ଘଟଣାର ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ କରି ଦେଇ ଥାଆନ୍ତେ ।

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فِرْعَاوْنًا إِن كَادَتْ لَتُبْدِي
بِهِ لَوْلَا أَنْ رَّبُّنَا عَلَّمَهَا لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ③

୧୨. ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ମାତା) ଚାହାଣ୍ଡ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ) ଭଉଣୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏହାର ପଛେ ପଛେ ଯାଅ,” ପୁରତା ୪ ସେ ତାହାକୁ ଦୂରରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନର ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ପାରି ନଥିଲେ ।

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ④

୧. କେତେକଙ୍କ ମତରେ ହାମାନ ଫିରାଓନର ଅନ୍ୟତମ ସଭାସଭ । ତେଣୁ ପାହ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ତା' ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ଭବତଃ ସେ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲା ।

୨. ଏହି ମହିଳା ଫିରାଓନର କନ୍ୟା ବୋଲି ଅଭିପ୍ରେତ । କୁହାଯାଇଛି, ଯେଉଁ ମହିଳା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ନଦୀ କୂଳରେ ପାଇଲେ ସେ ଫିରାଓନର କନ୍ୟା (Exodus 2:5 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏକ ଦୁପର ବାଳକ ପାଇବାକୁ ତା'ର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସେହି ବାଳକକୁ ଫିରାଓନ ଓ ତା'ର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରିବା ସଙ୍କଳ୍ପ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରଖାଇଲେ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କ ସକାଶେ ଅନ୍ୟପାତନ କରାଉଥିବା ଧାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲୁ; ସୁତରାଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସାଙ୍କ ଭଉଣୀ) କହିଥିଲେ, “କ’ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ପରିବାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଲଣ୍ଡାଇବି ଯେ ଏହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଜନ-ପାଳନ କରିବ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ପକ୍ଷରେ ହିତାକାଂକ୍ଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ।”

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ﴿١٣﴾

୧୪. ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପେରାଇ ନେଲୁ ଯେପରିକି ତାହାଙ୍କ ନୟନ ଶାନ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ସେ ଦୁଃଖ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସତ୍ୟ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلَنَعْلَمَ الْكُفْرُ ثُمَّ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

ରୁ: ୨

୧୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିପକ୍ୱ ଯୌବନରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଓ ନିଜ ଚାରିତ୍ରିକ ଛବି ଉପରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଚକ୍ର ଓ ସ୍ନାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ ।

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

୧୬. ଏବଂ ଦିନେ ସହରବାସୀମାନେ ଅସାବଧାନ^୧ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଦ୍ରା) ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବାବେଳେ ସେ ସେହି ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ; ସେ ସହରରେ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ; ଜଣେ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲା, ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲା; ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲା, ସେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବାହାରେ ତାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲା; ଏହାପରେ ମୁସା ତାହାକୁ

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا ۚ فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ ۖ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ

୧. ଏଥିରୁ ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମୁସା ଯେଉଁ ବୋହେରେ ଥିଲେ ତାହା ଭାସି ଭାସି ନଦୀ କୂଳରେ ଲାଗିଲା ଓ ମୁସାଙ୍କ ଭଉଣୀ ସଚର୍ଚ୍ଚା ଅବଲମ୍ବନ-ପୂର୍ବକ ଧରି ଧରି ତା’ ପଛରେ ଯାଉଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଫିରାଓନଙ୍କ କନ୍ୟା କେତେକ ଦୁରୂପପାତନକାରୀଣକୁ ଚାକିଲେ ଓ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ଦୁରୂପପାତନ କରାଉବାକୁ ଅପେକ୍ଷା ବେଳେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମୁସା ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୁରୂପପାତନ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ । ପରିଶେଷରେ ଏପରି ହେଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୌଶଳ କ୍ରମେ ସେ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ବୟସରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ ଯେତେବେଳେ ଦିବ୍ୟବିଜ୍ଞାନ ଅନମନ ହୁଏ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ବୟସ ୩୦ ରୁ ୪୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବା ତା’ ଠାରୁ ଅଧିକ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ନିଜ ବୃହତେ ଖୋଇଥିଲେ । ଏହା ହିଁପ୍ରହର ଯୋରୁପାରେ ବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ହୋଇ ପାରେ ।

ଏକ ବିଧା ମାରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବିଧା ତା'ର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିଥିଲା; ଏହାପରେ ମୁସା କହିଲେ ଯେ ଏସବୁ ଘଟଣା ସଜ୍ଜାତନୁସା କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି; ସେ (ସଜ୍ଜାତାନୁସା ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର) ଶତ୍ରୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶାନ୍ତିପଥରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଅଟେ ।

୧୭. ତତପରେ ମୁସା ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଛୁ, ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମର ଏହି କର୍ମ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର, ତେଣୁ ସେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରିଥିଲେ; ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୮. ଏହାପରେ ମୁସା ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେହେତୁ ତୁମେ ଆମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛ, ତେଣୁ ଆମେ କଦାପି କୌଣସି ଅପରାଧକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

୧୯. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସହରରେ ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଭୟକରି ଏବଂ (ସନ୍ତର୍ପଣରେ) ଇତସ୍ତତଃ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ବାହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗତକାଳି ତାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ସେ ପୁନର୍ବାର ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରୁଅଛି; ତେଣୁ ମୁସା ତାହାକୁ କହିଲେ, “ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ।”

୨୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେ କି ଉଭୟଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଥିଲା, ଧରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! ତୁମେ କ’ଣ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେପରି ଗତକାଳି ତୁମେ ଜଣକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ? କ’ଣ ତୁମେ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ଯେ ଦେଶ ଭିତରେ ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବ, ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବା ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ।

عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ۝

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝

قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَاهِرًا لِمُنْجِرٍ ۝

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۚ فَإِذَا الَّذِي اِسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْرِ يُسْتَصْرَعُ ۖ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ۝

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْبَاطَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا ۖ قَالَ يُوَسَّىٰ أُتْرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْرِ ۖ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜାତାନୁସା ହତ୍ୟାକର ମୁସାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ଫିରାଓଙ୍କର ସଂପ୍ରଦାୟରୁ ରିଭେଲ ପରାସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଝଗଡ଼ା କରେଇ ଦେଲା । ଫଳରେ ସେ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅତ୍ୟାଚାରୀତା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଓ ଫିରାଓଙ୍କର ଲୋଭ ନିହତ ହେଲା ।

୨. ମୁସା କହିଲେ, ‘ତାହା ଅନ୍ୟାୟକରି ବ୍ୟକ୍ତିର ଯଥାର୍ଥ କରିବାକୁ ପ୍ରୟତ୍ନ ମିଳିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ କୁଟକଣ ସ୍ଥାନ କରିବାକୁସର୍ବଦା ସେଇକି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସହାୟତା କରୁଥିବି ଅଥଚ, ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ ।’

୩. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲା ସେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭାବିଲା ଯେ ହଜରତ ମୁସା ତାକୁ ମାରିଦେବେ । ତେଣୁ ସେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା : ‘କ’ଣ କଲି ପରି ଆଜି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜଣେ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ?’

୨୧. ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସହରର ସ୍ୱତ୍ୱର ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସି କହିଲା, “ହେ ମୁସା ! ଦେଶର) ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରିବା ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଛନ୍ତି, ‘ସୁତରା’ ମୋ କଥା ଶୁଣ ଓ) ଏହି ସହରକୁ ପଳାୟନ କର ; ମୁଁ ତୁମର ହିତାକାଂକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟେ ।”

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يُؤْتِي
إِنَّ السَّلاَءَ يَأْتِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ الصَّاحِبِينَ ﴿٢١﴾

୨୨. ସୁତରା* ସେ ଉକ୍ତ ସହରକୁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଓ ସତର୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଚାଲିଗଲେ ; ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଠାରୁ ରକ୍ଷା କର ।”

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

ଭୂ:୩

୨୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମଦୟନ^୧ (ସହର) ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ ସଠିକ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।”

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن
يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମଦୟନ (ସହର)ର ଝରଣା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ସେଠାରେ ଦଳେ ଲୋକଙ୍କୁ (ନିଜର ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା^୨ ନିଜର ପଶୁମାନଙ୍କୁ (ଗହଳିକୁ) ପୁରୋଇ ରଖୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ; ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା କ’ଣ ?” ସେ ଦୁହେଁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଅନ୍ୟ ପଶୁପାଳକମାନେ ଚାଲି ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେମାନେ (ଆମର ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଇପାରିବୁ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମର ପିତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି (ଏଥି ସକାଶେ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସି ପାରିଲେ ନାହିଁ) ।”

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ هُ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ
تَذَوُدَنِ قَالَا مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا تَنسِي حَتَّى
يُصْدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ମତେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଙ୍କ କାନ୍ଦରେ ପଡ଼ି ଯାଇଛି । ସମ୍ଭବତଃ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ମନେଲାଜ ସହିତ ଦେହ ବ୍ୟକ୍ତିର ମନେଲାଜ ସମାନ ଥିଲା ଓ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଚାହାନ୍ତର ବନ୍ଧୁ ଥିଲା ।

୨. ମିଶରରୁ ଇସ୍ରାଏଲୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯିବା ବାଟରେ ମଦୟନ ସହର ପହଞ୍ଚିଲା । ସେଠାରେ ସେତେବେଳେ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟର ଆରବବାସୀ ରହୁଥିଲେ ।

୩. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଦୁଇ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଅଞ୍ଚଳ ବାହାରେରେ ସାତ ଜଣ ବାଳିକାଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି (Exodus 2:16 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଯେହେତୁ ପରେ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଦ୍ଭାସିତ ହେବାକୁ ଥିଲା ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କେବଳ ବଡ଼ ବଡ଼ ବାଳିକାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଓ ବାହାରେରେ ସବୁ ଛୋଟ ବଡ଼ ଭଉଣୀଙ୍କ ବିଷୟ କୁହାଯାଇଛି । ଫଳରେ ଦୁଇ ଶାସ୍ତ୍ରର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସଂଖ୍ୟାଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି ।

୨୫. ପୁରାଂ ସେ, ସେ ଦୁହିଙ୍କ ସକାଶେ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳ ପାନ କରାଇଲେ; ତା'ପରେ ସେ ଛାୟା ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ ଓ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ! ତୁମେ ନିଜ କଲ୍ୟାଣରୁ ଯାହା କିଛି ଆମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଆମେ ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଟୁ ।”

فَسَقَّ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي رَبَا
أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ⑤

୨୬. ତା'ପରେ ସେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଲଜ୍ଜା ସହିତ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଓ କହିଲେ, “ଆମ ପିତା ତୁମଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ସେ ଆମ ଚରପାକୁ (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ତୁମଙ୍କୁ (ତାହାର) ପ୍ରତିଦାନ ଦେବେ ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ (ପିତାଙ୍କ) ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ ; ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତ୍ୟାଶା ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଅଛ ।”

وَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِخْيَارٍ ۖ قَالَتْ إِن
أَبِي يَدْعُوكَ لِيجْزِيكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا ۖ فَلَمَّا
جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ ۖ قَالَ لَا تَخَفْ ۖ نَنصُرُكَ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑥

୨୭. ଏହାପରେ ସେ ଦୁଇଜଣ (ମହିଳା)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପିତା ! ତୁମେ ଏହାଙ୍କୁ (ଜଣେ) କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କର ; କାରଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ କର୍ମଚାରୀ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ବଳିଷ୍ଠ ‘ଓ ବୃଶ୍ପା ।”

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ ۖ إِن خَيْرَ مَنِ
اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ⑦

୨୮. ଏହାପରେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ପିତା ମୁହାକୁ) କହିଲେ, “ମୁଁ ମୋର ଏହି ଦୁଇଗୋଟି କନ୍ୟା ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ତୁମ ସହିତ (ଏହି ସର୍ଗରେ) ବିବାହ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ଯେ ତୁମେ ଆଠ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ସେବା କରିବ, ସୁରାଂ ଯଦି ତୁମେ ଆଠ ବର୍ଷ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦଶ ଅବଧି ନିଜ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ କରିବ, ତେବେ ଏହା ତୁମର ଅନୁଗ୍ରହ ହେବ ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ଭାରାଜ୍ଞତା କରିବା ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ ; ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଇବ ।”

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ
عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمْنِي حَبْشًا ۖ فَإِنْ أَنْتَ عَشْرًا
فَمِنْ عِنْدِكَ ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَ عَلَيْكَ سَيُّدِنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑧

୧. ସେ ବାଦିକମାନେ ଅପରିଚିତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ହଜରତ ମୁହାବର ପ୍ରଶଂସା କଲେ ବୋଲି ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ରହୁଛି । ତା'ର ଉତ୍ତର ହେଉଛି— ଅନେକ ଚରାକାଙ୍କୁ ହତୋତ୍ତର ଝଗଣାରୁ ପ୍ରଥମେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଜଳପାନ କରାଇବା ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିବର କାର୍ଯ୍ୟ । ପୂର୍ବ ଜଳପାନ କରାଇବା ପରେ ଅନ୍ୟ ଦିଗକୁ ଯାଇ ଛାୟାରେ ବସିବା ବା ବାଦିକମାନଙ୍କଠାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରାଯିବା ଜଣେ ସନ୍ତୋଷ ଓ ସଦାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିବର ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଏ ଉଭୟ ବିଷୟକୁ ବିଚାର କରି ସେ ତୁହି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ରୂପେ ସନ୍ତୋଷ ଓ ସଦାଚାରୀ ।

୨୯. ଏହାପରେ ମୁସା କହିଲେ, “ଏ ବିଷୟ ଆମ ଓ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲା; ଏ ଦୁଇ ଥର ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପୂରଣ କରିବୁ, ସେଥିପ୍ରକାଶେ ଆମ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆମେ କହୁଅଛୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।”

ଭୂ:୪

୩୦. ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପୂରଣ କଲେ ଓ ନିଜ ପରିବାର (ଲୋକ) ସହିତ ଯାତ୍ରା କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁର ପର୍ବତ ଆଡୁ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖିଲେ ଓ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥା କର; ଆମେ ଏକ ଅଗ୍ନି ଦେଖୁଅଛୁ; ସମ୍ଭବତଃ ଆମେ ସେଠାରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି (ତେଲୁ) ସମାଚାର ଆଣିବୁ ବା ଜଳର ଅନ୍ଧାର ଆଣିବୁ ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ସେକି ପାରିବ ।”

୩୧. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଏକ ପବିତ୍ର ଭାଗରେ ^୧ ଥିବା ଏକ ବୃକ୍ଷ ନିକଟରୁ ତାହାକୁ (ଉଛ ସ୍ଥରରେ) କୁହାଗଲା, “ହେ ମୁସା ! ବାସ୍ତବିକ ଆମେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ।”

୩୨. “ଏବଂ ତୁମେ ନିଜର ଲାଠି ନିଷେଧ କର;” ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ସର୍ପ ^୨ ସଦୃଶ ଚଳମାନ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ପଳାୟନ କଲେ ଏବଂ ପଛକୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ; ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ କୁହାଗଲା, “ହେ ମୁସା ! ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ଓ ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ; ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ପୁରସ୍କୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

୩୩. “(ଏବଂ) ନିଜ ହସ୍ତକୁ ବନ୍ଧି ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ପରିଧାନ ମଧ୍ୟରେ ଭରିକର; ତାହା ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ନ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ବାହାରିବ ଏବଂ ଭୟ ଯୋଗୁଁ ନିଜ ବାହୁକୁ (ଶରୀର ସହିତ)

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ اَيُّهَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ لَكَ
عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٩﴾

فَلَمَّا قَضٰى مُوسٰى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖ اَنْسٰ مِنْ
جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لاهِلِهٖ اَمْكُنُوْا اِنِّىْ اَنْتُمْ
نَارُ الْعَالِي اَتِيْكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْرَةٍ مِّنَ الشَّارِ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٣٠﴾

فَلَمَّا اَتٰهَا تُودِيْ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يُّوَسِّى اِنِّىْ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣١﴾

وَاَنْ اَتٰى عَصَاكَ فَلَمَّا رَاَهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى
مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ يُّوَسِّى اَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ
مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ﴿٣٢﴾

اَسْلٰكَ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
رَّاٰخُمْ اَيْتَكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرُّهْبِ فَلَمَّا ذَرٰكَ بُرْهٰنٍ

୧. ୨୭:୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ‘ଅମ୍ବୁର’ ରୋଟିଏ ଅର୍ଥ କଲ୍ୟାଣକାରୀ । ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି : ସେହି ଋଷ୍ୟକା ଯେପରି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଥିଲା ସେହି ବୃକ୍ଷର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଭୂମି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଥିଲା । ତାହା ଏପରି ଭୂମି ଯେଉଁଠାରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଇ ଥିଲା ଓ ସେଠାରେ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱପ୍ନ ଢେଙ୍କିତୁ ହଜରତ ମୁସା ଅବଲୋକନ କରିଥିଲେ ।

୩. ୨୭:୧୦ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

ଟାପିର : " ଏହି ଦୁଇଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ସମେତ) ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର ପାରିଷଦମାନଙ୍କ ସକଳେ ଲୁप्त ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରମରୁ ସ୍ଥେରିତ ହୋଇଅଛି ; କାରଣ ସେମାନେ (ଏକ) ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

୩୪. ମୁସା କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ଫିରାଓନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମର ବାଣୀ * ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ ।"

୩୫. "ଏବଂ ଆମର ଭାଇ ହାବୁନ କଥା କହିବାର ଆମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧୂରନ୍ଧର ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଆମ ସହିତ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କର ; ଯଦ୍ୱାରାକି ସେ ଆମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବ ; ଆମେ ଭୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ନ ଚିଅନ୍ତୁ ।"

୩୬. (ଅଲ୍ଲହ) କହିଲେ, "ଆମେ ତୁମର ଭାଇ ସହିତ ତୁମ ବାହୁକୁ ଦୃଢ଼ କରିବୁ ଏବଂ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କ ବିଜୟଲାଭ ନିମନ୍ତେ (ଅନୁକୂଳ) ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିବୁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେ ଦୁହେଁ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଅତ୍ତରାମା ହେବେ ସେମାନେ ଆମ ନିଦର୍ଶନ ବଳରେ ବିଜୟୀ ହେବେ ।"

୩୭. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସା ଆମର ସ୍ମୃତି ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନର ଲୋକମାନେ) କହିଲେ, "ଏହା ଏକ ଗଜ୍ଜା ଯାଇଥିବା କୁହୁକ ଅଟେ ; ଆମେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି କଥା କେତେବେଳେ ଶୁଣିନାହୁଁ ।"

୩୮. ଏବଂ ମୁସା କହିଲେ, "ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ଚରମରୁ ଉପଦେଶ ଆଣନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ (ଜାଣନ୍ତି) ଯାହାର ପରିଶାମ ଉତ୍ତମ ହେବ ; ବାସ୍ତବିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।"

୩୯. ଏବଂ ଫିରାଓନ କହିଲା, "ହେ ପାରିଷଦମାନେ ! ମୋ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଥିବାର ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ହେ ହାମାନ ! ମୋ ପାଇଁ ଓଦା

مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا تَوَّابِينَ ۝

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝

وَإِنِّي هَارُونَ هُوَ أَفْضَحُ مِنِّي لَئِنَّا قَاتَرْنَاهُ مِنِّي ۝

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا ۝ فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمَا مَبْعُوثَا الْغُلَبُونَ ۝

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُ بِالْهَدْيِ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ يَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَائِكَةُ لَتَكُنَّ مِنْ آلِهِ غَيْرِي فَأَوْثَقْنَا يَهُامُنَّ عَلَى الظِّلْمِ فَأَجْعَلْ

୧. ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଚାକର ଭୟ ନ ଥିବା ବରଂ ବାଣୀ ନ ପହଞ୍ଚିବାର ଭୟ ଥିବା ।

ମାଟିରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛା ତିଆରି କର) ତା'ପରେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ (ଅତି ଉଚ୍ଚ) ଦୂର୍ଗା * ନିର୍ମାଣ କର ; ସମ୍ଭବତଃ ତାହା ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ମୁଁ ମୁସାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅବୃତ୍ତ କରି ପାରିବି ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଅଛି ।”

୪୦. ଏବଂ ସେ ଓ ତା'ର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ କାରଣ ବିନା ଦେଶରେ ସରଗ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣାଯିବ ନାହିଁ ।

୪୧. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ କବଳିତ କରି ସମୁଦ୍ରରେ * ନିଷେଧ କରିଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ଦେଖ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହେଲା ।

୪୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳପତି କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ (ଦଳପତି ହେବା ଯୋଗୁଁ ଗର୍ବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଥିଲେ ; ଏବଂ କସାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରାହେବ ନାହିଁ ।

୪୩. ଏବଂ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିଶାପ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ କସାମତ ଦିନ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

ଭୂ:୫

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ଧୂଂସ କଲା ପରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଯାହାର ଶିକ୍ଷା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା, ଓ ତାହା ସତ୍ୟପଥ ଓ କରୁଣାବାସକ ଥିଲା, ଏବଂ ଏଥି ସକାଶେ (ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା) ଯେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରନ୍ତୁ ।

نِي صَرَحًا لَعَلِّي أَظْلِمُ إِلَى الْإِيمَانِ وَإِنِّي لَا ظَنُّهُ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

وَأَسْتَكْبِرُوهُ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمُ إِنَّمَا لَنَا بِرُجْعَتِهِ ﴿٤١﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُذَكِّرُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤٣﴾

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ سَوَاءٌ مِّنَ الْمَكْرُوحِينَ ﴿٤٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾

୧. ମିଶର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଆକାଶରୁ ଆତ୍ମା ଉତ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଅବତରଣ କରେ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଳକୌଶଳର ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଆକାଶରୁ ଆତ୍ମା ବରଣ କରୁଥିଲେ । ମିଶର ଦେଶର ସ୍ୱପ୍ନବୃତ୍ତିକ ଏହି ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରାଚୀନ ।

୨. ମୁକ ଶବ୍ଦ 'ୟମ୍' ଅର୍ଥ : (କ) ନୟ (ଖ) ସମୁଦ୍ର । ଇତିହାସରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ହବରତ ମୁସା ଓ ପିରଫିନ ସେହି ସ୍ଥାନ ଅବିଭକ୍ତ କରି ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଲୋହିତ ସାଗର ବିନାଶ ନାମକ ପ୍ରାଚୀନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ । ସୁତରାଂ ଆମେ ଏଠାରେ 'ୟମ୍'ର ଅନ୍ତରାଳ ସମୁଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ।

୪୫. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ ! ସେତେବେଳେ) ତୁମେ (ତୁର ପର୍ବତର) ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ନଥିଲ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର କରିବା) କାର୍ଯ୍ୟ * ସମର୍ପଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲ ।

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
لَأَمْرًا وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٥﴾

୪୬. କିନ୍ତୁ ଆମେ (ମୁସାଙ୍କ ପରେ) ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ ; ପୂରବା* ସେମାନଙ୍କର ପରମାୟୁ * ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା, (ଏବଂ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପାଶୋରି ପକାଇଲେ) ; ଏବଂ ତୁମେ ମଦୟନବାସୀଙ୍କ ** ସହିତ ରହୁ ନଥିଲ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତ ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ହିଁ ରହୁଲୁ * ସେରାଶକାରୀ ଅଟୁ ।

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۖ وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ) ତୁମେ ତୁର ନିକଟରେ ନଥିଲ ଯେତେବେଳେ ଆମେ (ମୁସାଙ୍କୁ) ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲୁ ; କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କରୁଣା ଅଟେ ଯେପରିକି ତୁମେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସଚେତନ କରାଇବ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ସଚେତକ ଆସି ନଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ଉପଦେଶ ପାଇଥାନ୍ତେ ।

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الظُّوْرِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَهُ ۖ مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ ۚ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾

*. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି ତା' ବିଷୟରେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ କଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଆୟତରେ ଦେହ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଇଙ୍ଗିତ କରାଯାଇଛି ଯେ 'ହେ ମହମ୍ମଦ ! ତୁମ୍ଭେ ତ ସେତେବେଳେ ନ ଥିଲ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କିପରି ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରାଇଲେ ?'

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଇସ୍ରାୟୀଲୀଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ୟାନ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପରମାୟୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଗଲା । ବସ୍ତୁତଃ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପରେ ଏକ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମୟ ବିତି ଯାଇଛି; ଫଳରେ ଏମାନେ ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପରିସ୍ୱୀକ୍ତି ପକାଇଛନ୍ତି ।

୩. ହଜରତ ମୁସା ମଦୟନ ଅଞ୍ଚଳ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସିଦ୍ଧାବଦକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ପୁନର୍ବାର ମଦୟନ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି । ତାଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ମୁସା ଆସିଥିଲେ । ଅତଏବ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ହୋଇଛି, କାରଣ ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁସରଣ ହଜରତ ମୁସା ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିନଥିଲେ କି ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁସା ମଦୟନ ଅଞ୍ଚଳ ଯାଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କ ରହଣିରେ ନ ଥିଲେ । ପୂରବା* ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଯେଉଁ ନବି-ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ତାହା କୌଣସି ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କାରଣରୁ ମିଳି ନାହିଁ, ବରଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ମିଳିଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଉତ୍ତରାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଆନ୍ତି ।

*. ଯଦ୍ୟପି ମକ୍କାବାସୀମାନେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ବଂଶଧର ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବାରୁ କୌଣସି ନୂତନ ନବି ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ସେମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଅବର୍ତ୍ତଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୪୮. ଏବଂ ଯଦି ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ନ ଥାନ୍ତା ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେତେବେଳେ କୌଣସି ବିପଦ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ରହୁଲ ପ୍ରେରଣ କରି ନଥିଲ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ତୁମ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥା’ନ୍ତୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ? ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ ଆମେ ତୁମକୁ ରହୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରି ନଥା’ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।”

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

୪୯. ସୁତରାଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ ତରଫରୁ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “କାହିଁକି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ) ସେହିପରି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ ଯେପରି (ହଜରତ) ମୁସାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ?” କ’ଣ ସେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ନ ଥିଲେ ? ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏ ତୁହେଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା ଓ ହାରୁନ) ମହବତ ଯାହୁକର ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି,” ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ) କହିଥିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।”

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۖ وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ
كَافِرُونَ ﴿٤٩﴾

୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ମୁସା, ହାରୁନ ଓ ମହମ୍ମଦ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ବାଣୀ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ ତେବେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଘେନି ଆସ ଯାହା ଏ ଗ୍ରନ୍ଥ ଗ୍ରହଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌରାତ ଓ କୋରାନ) ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉପଦେଶଦାୟକ ହେବ, ତାହାହେଲେ ଆମେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ।”

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾

୫୧. କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତାହାଠାରୁ କିଏ ଅଧିକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଅଟେ ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସତ୍ତାପକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରେ ? ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସଫଳତାର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَإِنْ لَمْ يَنْجِبِيْكَ لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

ସ୍ୱ:୭

୫୨. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଓହ୍ରି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରନ୍ତୁ ।

୫୩. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ସେମାନେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଉପରେ (ଅନ୍ତରରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

୫୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ; ଏହା ବାସ୍ତବିକ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ବାଙ୍କ ତରଫରୁ ସତ୍ୟ ବାଣୀ ଅଟେ; ଆମେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମ-ସମର୍ପଣକାରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ) ଥିଲୁ ।"

୫୫. ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ୍ୟ ଯେଉଁ ଦୁଇଥର^୧ ପ୍ରତିଦାନ ମିଳିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଭୂମି ପାପର ମୁକାବିଲା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ।

୫୬. ଏବଂ (ଇସ୍ରାଫୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଛନ୍ତି) ଯେତେବେଳେ (ସେମାନେ) କୌଣସି ପ୍ରଥମା ବିଷୟ ଶୁଣନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ଓ କହନ୍ତି, "(ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ଆମମାନଙ୍କର କର୍ମ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ; ତୁମମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ସହାୟତା କରନ୍ତୁ); ଆମେମାନେ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ପସନ୍ଦ କରୁନାହିଁ ।"

୫୭. ବାସ୍ତବିକ ତୁମେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କର ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ^୨ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି; ଓ ସତ୍ତ୍ୱେପଥଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ବୁଝେ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٤﴾

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا

يَذْكُرُونَ بِالْحَسَنَةِ الَّتِي آتَيْنَاهُمْ مِنْ قَبْلِهِمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٥﴾

وَإِذَا سَأِلُوا اللَّغْوَ اعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَمُ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଚୌଦ୍ୱାର ବର୍ଷର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରହିଲେ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଭଲଭାବରେ ଓ ପରଲୋକରେ ।

୩. ବଳପୂର୍ବକ କାହାରି ଉପରେ ଉପଦେଶ ଲଦି ଦେଇ ଦେଇ ନାହିଁ । ଯେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରେ ତାକୁ ହିଁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଏ । ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁରୋଧ କଥା ଜାଣନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଜ ପାଖରେ ଉପଦେଶ ଦାନ ଶମତା ରଖିଛନ୍ତି ।

୫୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି ଯଦି ଆମେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବୁ, ତେବେ ନିଜ ଦେଶରୁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବୁ;” (ତୁମେ କୁହ), “କ’ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷିତ ଓ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିନାହିଁ ଯେଉଁଠାରୁ ସମସ୍ତ ସ୍ଥଳର ପକ୍ଷ ଅଶାନ୍ତ ?” ଏହା ଆମ ତରଫରୁ ଏକ ଅନୁଦାନ ସ୍ୱରୂପ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ଆମେ ଅନେକ ବସତିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଜୀବନଧାରଣ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗୁଁ ଅହଙ୍କାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ; (ସୁତରାଂ ଦେଖ) ଏସବୁ ସେମାନଙ୍କର ବସତି ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅତେ କେହି ରହିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତାପୂର୍ବକାରୀ ହୋଇଥିଲୁ ।

୬୦. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଦେଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳରେ ଏପରି ରହୁଛି ସେଇଣ କରି ନଥାନ୍ତି ଯେ କି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନସ୍ୱରୂପ ପଡ଼ି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି (କାରଣ ଏହା ନ୍ୟାୟର ପରିପକ୍ଷ), ଏବଂ କୌଣସି ଦେଶର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କଦାପି ଧ୍ୱଂସ କରୁନାହିଁ ।

୬୧. ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବନ କରାଯାଇଛି ତାହା କେବଳ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ସୁଖସମ୍ପଦ ଓ ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଯାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ଉତ୍ତମ ଓ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ; (ତାହାହେଲେ) କ’ଣ ତୁମମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

ରୁ:୭

୬୨. ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆମେ ଉତ୍ତମ (ଅର୍ଥାତ୍ ପରକାଳ ଜୀବନର ସମ୍ପଦ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଇଅଛୁ ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ପାଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଏ, କ’ଣ (ସେ) ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ ଯାହାକୁ ଆମେ କେବଳ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର କିଛି ସୁଖ-ସମ୍ପଦ ସ୍ତବନ କରିଅଛୁ ଓ ତାହାପରେ ତାହାକୁ କର୍ମାତ୍ମକ ଦିନ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପତର ଜବାବ ଦେବାକୁ) ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ?

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ تَخْطِفُ مِنْ أَزْوَاجِنَا ۖ وَأَوْفَرُ نُكْرَيْنَ لَهُمْ حَرَمًا أَوْثَمًا يَجْعَلُ الْيَهُودَ ثَمَرَ كُلِّ شَيْءٍ رَزَقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَإِنَّكَ مُسْكِرُهُمْ لَمْ تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٩﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمْنَاهَا رُسُلًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۖ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٦٠﴾

وَمَا أَوْتَيْنَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

أَفَسَوْفَ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا حَسَنًا فَهُوَ لَا فِئَةٍ لَهُ ۖ لَكِن مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୋକମାନେ ଆମର ସର୍ବନାଶ କରିଦେବେ ।

୬୩. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀ) ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ଏବଂ ପଚାରିବେ, “କାହାରି ଆମର ସେହି ଚଥାକଥୁତ ସମକକ୍ଷମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଆମ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉପାସ୍ୟ ନିରୁପିତ କରୁଥିଲ ?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ٦٣

୬୪. (ସେତେବେଳେ) ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମର ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ବାଣୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ସାରିଥିବେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆମେମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲୁ ; ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେପରି ଆମେମାନେ ନିଜେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ; ଆଜି ତୁମ ନିକଟରେ ଆମେମାନେ ନିଜ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରୁ ଦୋଷମୁକୁ ହେବା ଘୋଷଣା କରୁଅଛୁ ; ସେମାନେ ଆମର ଉପାସନା କରୁ ନଥିଲେ, (ବରଂ) ନିଜ ସ୍ବତନ୍ତ୍ରତା ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ।”

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا ۖ أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ٦٤

୬୫. ଏବଂ କୁହାଯିବ, “ତୁମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକ ;” ସ୍ବତନ୍ତ୍ରୀ ସେମାନେ ସେ (ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ଡାକିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ (ସ୍ମରଣକର୍ତ୍ତାମାନେ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶାସ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ; ଆହା ! ସେମାନେ ସତପଥ ପାଢ଼ିଆଆଡ଼େ କି !

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ٦٥

୬୬. ଏବଂ ସେହି ଦିନକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ଏବଂ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) କି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲ ?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الرُّسُلَ ٦٦

୬୭. ସେହି ଦିନ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତମସାଢ଼ି ହୋଇଯିବ, ଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କୌଣସି ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ପଚାରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

فَعَبَّيْتَ عَلَيْهِمُ الْآبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ٦٧

୬୮. କିନ୍ତୁ ସେ ଅନୁତାପ କରିବ ଓ ବିଶ୍ବାସ କରିବ ଓ ସମ୍ମୁତ କର୍ମ କରିବ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَجَسَدًا أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ٦٨

୬୯. ଏବଂ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ମନୋନୀତ କରିନିଅନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ବ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲୀ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର ସିର୍କ ବିଷୟକ କଥାର ଉତ୍ତର ।

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ٦٩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେମାନେ ଏକେକ ନରକକୁ ଯାଇ ସାରିଥିବେ ଅଥବା ଏହି ସଂସାରରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସାରିଥିବ ।

୭୦. ଏବଂ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ଅନ୍ତରେ ଗୋପନ ରଖନ୍ତି ଓ ଯାହାକିଛି ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, (ସେ ସବୁ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ।

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُبَيِّنُونَ ⑩

୭୧. ବହୁତ, ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଏପରି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନୁହନ୍ତି; ସୃଷ୍ଟିର ଆଦ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସେ ହିଁ ପ୍ରଣୀୟାର ପାତ୍ର; ସମସ୍ତ (ପ୍ରକାର) ଆଧିପତ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ; ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخُبْرُ فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑪

୭୨. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦିଅ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ କ୍ଷମାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରାତ୍ରିକୁ ଦୀର୍ଘ କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଏ ଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଲୋକ ଆଣି ଦେବ ?” ତଥାପି କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଶୁଣି ପାରୁନାହିଁ ?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ⑫

୭୩. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦିଅ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ କ୍ଷମାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦିନକୁ ଦୀର୍ଘ କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ କେଉଁ ଉପାସ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରାତ୍ରିକୁ ଘେନି ଆସିବ ଯାହା ଫଳରେ କି ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ ?” (ତଥାପି) କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ⑬

୭୪. ଏବଂ ଏହା ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଅଟେ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରାତି ଓ ଦିନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ବାରା ତୁମେମାନେ ଚର୍ତ୍ତରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ରାତ୍ରିକାଳରେ) ଶାନ୍ତିଲାଭ କରିପାରିବ ଓ (ଦିନରେ) ତାହାଙ୍କର କୃପା (ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବିକା) ସନ୍ଧାନ କରିପାରିବ ଓ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑭

୭୫. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ ଓ କହିବେ, “କାହାନ୍ତି ଆମର ସେହି ତଥାକଥିତ ସମକକ୍ଷମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ସେପରି ଉପାସନା କରୁଥିଲୁ ?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ⑮

୭୬. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ସାକ୍ଷୀ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲୁ ଓ କହିଲୁ, “ନିଜର ପ୍ରମାଣ ପେଶ କର” ; ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ଠାରେ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅପସରି ଯିବ ।

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ⑯

ଭୁ:୮

୭୭. ବସ୍ତୁତଃ କାହିଁକି ମୁଦାବ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବାକୁ ଆଗଭର ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଏତେ ଧନ ସମ୍ପଦ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ତାହାର ଚାଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଇଠାଗଇବା ଏକ

إِنْ قَارَوْنَ كَانَ مِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَفُجِّي عَنْ عِلْمِهِمْ مَا تَكُنُونَ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاحَهُ لَتَنُوزًا بِالْغَضَبِ أُولَىٰ

୧. ଅତ୍ୟାଚାର ରାଜମାନଙ୍କର ନୀତି ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପତ୍ତନରେ ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଭୋକକୁ ନିୟୁତ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଭୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅଧିକାରଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାର କରିପାରିବେ । ଇଂରେଜ ଶାସନ-କାଳକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ପୋଲିସ୍ ସୁପରିଣ୍ଟେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ବା ଜିଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦୁଇନକରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ଭାରତୀୟ ଆନାବାରୁ ଓ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଅଧୀନ ରାଜସ୍ୱ ନିରୀକ୍ଷକ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଦାର ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ । ଫିରାଓନ ଏହି ନୀତିକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଇସ୍ରାୟଲୀୟମାନଙ୍କୁ ରାଜସ୍ୱ କର୍ମଚାରୀ ଭାବେ ନିୟୁତ୍ତି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିଜ ଭୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଏପରି କରିବାର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ଓଡ଼ି କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେହି ରାଜାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଚାହୁଁଥିଲେ, ଚାନ୍ଦନହଳେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପାରିବେ ।

୨. ସେହି ଧନ ତା'ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଧନ ନଥିଲା ବରଂ ସେ ଫିରାଓନର ବିଭ ବିଭାଗର ବା ରାଜକୋଷର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା ଏବଂ ତା' ଅଧୀନରେ ସରକାରୀ ଧନ ରହୁଥିଲା । ହଜରତ ସୁବୁଫ୍ ମଧ୍ୟ ତତ୍କାଳୀନ ଫିରାଓନ ଅଧୀନରେ ରାଜିନି କରୁଥିଲେ । ବସ୍ତୁତଃ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ସୁବୁଫ୍ଙ୍କୁ ବ୍ୟାଘାତକୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଗଲା, ତତ୍କାଳୀନ ମିଶର ସମ୍ରାଟ ତାହାକୁ ନିଜ ସରକାରରେ ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ନିୟୁତ୍ତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁବାକୁ ସେ ବିଭ ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, କାରଣସ୍ୱତ୍ତ୍ୱପୂର୍ବକ ସେ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ବିଦ୍ୟା ଭଲ ଭାବରେ ମାଲୁମ ଅଛି, ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବ୍ୟୟ କରିବାର ନିୟତ୍ତ ଓ ଧନର ଉପସ୍ଥଳ୍ପ ସଂରକ୍ଷକ (୧୨:୫୭ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାକୃତାତ୍ମକମାନଙ୍କ ବିରାୟ ବିଷୟରେ ବିଚାରଣ ଥିଲା ଓ ଏହି ବିଦ୍ୟାରେ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୁଇନକରେ ଅଧିକ ବିଚାରଣ ମନେ କରୁଥିଲେ । ହଜରତ ସୁବୁଫ୍ଙ୍କ ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଖ୍ୟାତି ଜାରି ରହିଥିଲା । ଏପରିକି ହଜରତ ମୁହାମ୍ମଦ ସମୟରେ ଫିରାଓନ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାୟଲୀୟମାନଙ୍କର ଏହି କଳାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭ ବିଭାଗ ଓ କୋଷଗାରର ଦାୟିତ୍ୱ ଅର୍ପଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

୩. କେତେକ ଲାକ୍ଷ୍ୟକାର ଏହି ଆୟତରୁ କାରୁକର ଧନସଂପଦ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ମନେମୁସ୍ତାଧର କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରଚୀତ ହେଉଛି ଯେ କାରୁକ ଅବଶ୍ୟ କଣେ ଧନୀତ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା ମାତ୍ର ତା' ନିକଟରେ କ୍ଷେତ୍ରରେପୁରୀର ଧନସଂପଦ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଏହି ଧନସଂପଦ ଯେଉଁ କୋଷଗୁଡ଼ିକରେ ଥିଲା ତାହାର ଚାଟିକାଟିଗୁଡ଼ି ଉଠାଇବା ଅବଶ୍ୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦି ହେଉଥିଲା । ଏହାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେବେଳେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆଲୋକ୍ୟ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ସରକାରୀ । ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ରାଜାମାନେ ଦେଶରେ ଗସ୍ତ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜାର ହଜାର ଓଟ ଉପରେ ଦୁଇ ଦୁଇଟି ବାଙ୍କରେ ସେହି ଧନକୁ ବନ୍ଦନ କରି ନେଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ମୋଟର ଆଦି ଯାନ ନ ଥିଲା କି ଦେଶରେ ବିଦିଗୁଁ ସ୍ଥାନରେ ସରକାରୀ ଧନଭାର ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ସେହି ଧନ ବହନହାର ଯାଉଥିଲା । ବାଟରେ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ବେତନ ବିତରଣ କରାଯାଉ ଥିଲା ଓ ରାଜାଦିଙ୍କ ସକ୍ଷିପ୍ତ ବାଟରେ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚିତ କରା ଯାଉ ଥିଲା । ମନେ କରାଯାଉ, ଯଦି ରାଜାଙ୍କ ଗହଣରେ ଦଶ ହଜାର କର୍ମଚାରୀ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ଦୌଳା କରୁଥା'ନ୍ତି ତେବେ ଅନୁମତ ଚିନି ତାରି ହଜାର ଓଟ ନିଶ୍ଚିତ ଗୁଡ଼ିଏ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଉଥିବେ । ଯଦି ପ୍ରତିଟି ଓଟ ଉପରେ ଦୁଇଟି ଲେଖାବି ବାଙ୍କ ଲଦା ହେଉଥିବ ତେବେ ଛଅ ବା ଆଠ ହଜାର ଧନ ବାଙ୍କ ଯାଉଥିବ । ପ୍ରଥମତଃ ସେତେବେଳେ କାଠ ଚିଆରି ଚାଟିକାଟିର ବ୍ୟବହାର ଥିଲା । ଏବେ ବି ମାଟ୍ଟା ଓ ତାହାର ପାଣ୍ଡିବର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେପରି ଚାଟିକାଟି ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛି । ଦୂରାୟତଃ ଯଦି ପ୍ରତିଟି ବାଙ୍କରେ ଦୁଇଟି ଦୁଇଟି ଚାଲା ଭାରିଥିବ, ତେବେ ହିସାବରେ ବାର ବା ଶୋଳ ହଜାର ଚାଟିକାଟି ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି । ଯଦି ପ୍ରତିଟି ଚାଟିକାଟି ଅଧିକିତା ଓଜନର ହେବ ତେବେ ଚାଟିକାଟି ଗୁଡ଼ିକର ଓଜନ ଛଅ ବା ଆଠ ହଜାର କିଲୋଗ୍ରାମ ହେବ ଯାହାକୁ କୋଟିଏ ପ୍ରତିଶି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଉଠାଇ ପାରିବେ । ବିଶେଷତଃ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପଡୁଥିବ, ସେତେବେଳେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦି ହେଉଥିବ । ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଭୋକମାନେ ସେହି ଚାଟିକାଟିଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦନ କରୁଥିବାର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଶ୍ଚିତ ଗୁଡ଼ିଏ ଓଟ ଉପରେ ଲଦା ହୋଇ ଯାଉଥିବ । ଏଠାରେ କେବଳ ଏତିକି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଯଦି ଚାଟିକାଟିଗୁଡ଼ିକୁ ବେଳାବେଳାରେ ବନ୍ଦନ କରନ୍ତେ ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବଳେ ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଭାରି ହୁଅନ୍ତୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶ ବାର ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଦୁର୍ଦ୍ଦି ହୁଅନ୍ତୁ । ଯଦି ଲୁହା ଚିଆରି ଚାଟିକାଟିର ପ୍ରଚଳନ ଥିବ, ତେବେ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଚାଲା ଚିଆରି କରାଯାଉ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଓଜନଦାର ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ବାର ବା ଶୋଳ ହଜାର ଲୁହା ଚାଟି କାଟି ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ଏବେ ଓଜନଦାର ହେଉଥିବ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦଶ ବାର ଜଣ ଭୋକ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଉଠାଉଥିବେ । କାରୁକ ଯେ ମିଶର ସମ୍ରାଟ୍ ଫିରାଓନର ଧନଭାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା, ତାହା ଏହି ବିଷୟରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ସେ ନିଜ ଜାତିର ଭୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ଜଣେ ଭୋକ କେବଳ ଧନୀ ହେଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିପାରିବ ନାହିଁ ବରଂ ସରକାରୀ ପଦ ପାରାଣ କଲେ କରି ପାରିବ । ଅତଏବ ଏଠାରେ ଦଶେ ଧନୀତ୍ୱ କାରୁକ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଏପରି କଣେ କାରୁକ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଉଛି ଯେ କି ସରକାରୀ ଧନର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପଦଧାରୀ ହୋଇଥିବା ଭୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବାର ସମର୍ଥ୍ୟ ତା'ର ଥିଲା ।

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦଳ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଥିଲା; (ସୁରା କର) ଯେତେବେଳେ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, “ଏତେ ଗର୍ବିତ ହୁଅ ନାହିଁ; (କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଗର୍ବୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।”

الْقَوَّةُ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ①

୭୮. “ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱରା ପରକାଳର ବାସ୍ତବର ସନ୍ଦାନ କର, ଏବଂ ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପାସୋରି ଦିଅ ନାହିଁ; (ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଂସାରିକ ସୁଖଭୋଗ କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁନାହିଁ), ଏବଂ ଯେପରି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିପରି ଅନୁଗ୍ରହ କର; ଏବଂ ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ।”

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ②

୭୯. (କାହ୍ନୁନ) କହିଲା, “ଏହିସବୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମୋଟର ଏପରି ସ୍ଥାନବଳରେ ମିଳିଅଛି ଯାହା କେବଳ ମୁଁ ଲାଭ କରିଅଛି;” କ’ଣ ସେ ଜାଣି ନଥିଲା ଯେ ତାହା ପୂର୍ବରୁ ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଅଧିକ ଧନଶାଳୀ ଅନେକ ଜାତିକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଧୂସ କରିଥିଲେ ? ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ‘ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ବେଳେ’ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚରା ଯାଏ ନାହିଁ।

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَكَثُرَ جُنُودًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمْ

୮୦. (ବିନେ) ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ ଖୁବ୍ କାଳକ୍ରମେ “ସହିତ ବାହାରିଥିଲା; ଯେଉଁମାନେ ସାଂସାରିକ ସୁଖସମ୍ପଦ କାମନା କରୁଥିଲେ ସେମାନେ କହିଲେ, “କାହ୍ନୁନକୁ

الْمُجْرِمُونَ ③
فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ

୧. ଏହି ଆୟତର ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟ ‘ଶବ୍ଦ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ କାହ୍ନୁନ ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ଓ ତା’ର ବୃଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟା ବଳରେ ସେ ଉଚ୍ଚ ଆସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ। ସେ ଥିଲେ ସରକାରୀ ଧନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ବା ବିର ଅଧିକାରୀ। ଏହା ତା’ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ଚିହ୍ନିତ। ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ରଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥାନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତା’ଠାରୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଧନକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧୂସ କରି ଦାସିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କାହ୍ନୁନ ସହିତ ଜାତି ଓ ଦେଶର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟ ରଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି। ତେଣୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଜାତି ଓ ଦେଶର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ କାହ୍ନୁନର ଦଖଲରେ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ। ତା’ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟ ଏଠାରେ ରଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ତାହା ପ୍ରାକୃତିକ; ଏହା ସାଂସାରିକ ଦକ୍ଷ ବିଧାନ ସବୁର ହୋଇ ନ ଥାଏ। ପ୍ରାକୃତିକ ଶାସ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ଜଣାଇ ଦିଏ ଯେ ଅପରାଧ ଏହା ପାଇବାକୁ ହକଦାରୀ ଥିଲା। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ସରପତ୍ରରୁ ବହୁତ ହୋଇଯାଏ ଅଥବା ମଣ୍ଡିଷ ବିନିଯୋଗ କରି କାମ ହାସଲ ନ କରେ, ବା ତାର ଚିନ୍ତାଶକ୍ତି ହାସଲ ପାଏ ତେବେ ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ତା’ର ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଗଲା ନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ଅପରାଧର ଅପରାଧ ମୁକାବଳ ତା’ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତିବିଧାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ଘଟଣା ହିଁ ତା’ କୁକାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରମାଣ।

୩. ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ସେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ !

ଯାହା ଦିଆଯାଇଛି ଆମମାନଙ୍କୁ ତାହା ମିଳନ୍ତା କି !” ବାସ୍ତବିକ ତାହାକୁ (ସାଂସାରିକ ଦୁଃଖ-ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।”

୮୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେଉ; ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କର୍ମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପୁରସ୍କାର ଓ ଅତିଶୟ ଉଚ୍ଚମ ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା କେବଳ ପୈର୍ବ୍ୟବାନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ ହିଁ ପାଇଥାନ୍ତି ।”

୮୨. ତା’ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଜୁଗର୍ଜରେ ଲୀନ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ବାହାରିଲା ନାହିଁ ଯେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ଏବଂ କୌଣସି ଉପାୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ (ନିଜ ଶତ୍ରୁଙ୍କ କବଳକୁ) ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

୮୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଗତକାଳି ଯାଏ ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିବାକୁ କାମନା କରୁଥିଲେ, କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ତୁମର ସର୍ବନାଶ ହେଉ,” ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରସ୍ତାପ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି (ଜୀବିକାକୁ) ସଂକୁଚିତ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ନଥାନ୍ତେ; ତେବେ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥାନ୍ତେ; ତୁମର ସର୍ବନାଶ ହେଉ; (ବାସ୍ତବିକ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ: ୯

୮୪. ଯେଉଁମାନେ ଦେଶରେ ଅପଥ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱାସୀଳା କାମନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏହି ପରକାଳର ବାସ୍ତବ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଥାଉ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାମ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଉତ୍ତମ), ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭୀରୁ ।

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بَلَيْتٌ لَنَا وَمِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَكُنْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّنَ أَمِنْ وَعَمَلٍ مَّالًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الضَّالُّونَ ۝

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ۝

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَ لَا يَنْجِي ۝ الْكَافِرُونَ ۝

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝

୧. ଏହି ଆୟତରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ କଥିତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ତାକୁ ତା’ର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଯୋଗୁଁ ମିଳିଥିଲା । ଯାହା ଆମ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦାନ ବୋଲି ସାଧାରଣ ଭାବରେ କୁହାଯାଏ, ମାତ୍ର ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି କଥା କୁହାଯାଇଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ତାହା ଗୁ-ଅର୍ଜିତ ନ ଥିଲା ବରଂ ପିରାଣିକ ପ୍ରଦତ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ।

୮୫. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହାକୁ ତାହାଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ତେବେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ①

୮୬. ଯେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିଛନ୍ତି ସେ ନିଜେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନ * ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ : ଯେଉଁଠାକୁ ଲୋକମାନେ ବାରମ୍ବାର ଆସନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛି ତାହାକୁ ଓ ଯେ ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ (ମଧ୍ୟ) ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଉତ୍ତମଭୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।”

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ②

୮୭. ଏବଂ ତୁମେ ଆଶା କରି ନଥିଲ ଯେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାହେବ ; କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଏପରି କରାହେଲା ; ସୁତରାଂ ତୁମେ କଦାପି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ③

୮୮. ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯେପରି ତୁମଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ବିମୁକ୍ତ ନ କରାଉ ; ଏବଂ ତୁମେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକ, ଏବଂ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِكِينَ ④

୮୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସ୍ୟକୁ ଡାକ ନାହିଁ ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ; ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ଯାହା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥାନ୍ତି ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସବୁ (ପାର୍ଥିବ) ବସ୍ତୁ ବିନାଶଶୀଳ ; ଆଦେଶ (ପ୍ରଦାନ) ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ ; ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَدْ نَزَّلَ سُبْحَانَكَ إِلَهًا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑤

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଅଲ ମଅସଦ’ ଅର୍ଥ ଏପରି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାକୁ ଲୋକମାନେ ବାରମ୍ବାର ଫେରି ଆସନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ମକ୍କନଗରକୁ ବୁଝାଉଛି କାରଣ ହଜ୍ର ଓ ଉମରା ନାମକ ଚାର୍ଯ୍ୟାଗରେ ଏଠାକୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ବହୁବାର ଆସିଥାନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ ମକ୍କନିକସ ପକ୍ଷରେ ସୁନ୍ନା ବିଦ୍ଧିଆଇଛି । ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏହା କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶିଖାନ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଯଦି ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ନ ଘଟିବ ତେବେ କୋରାନର ସତ୍ୟତା ଉପରେ ଏହା ଏକ କବଳ ହେବ କାରଣ ଅଲ୍ଲାଃ ଜୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଧାନର ଶପଥ ନେଇ ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ବାହାଜ ଅପାର କୁପାର ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଗୌରବ ପଦାର୍ଥ । ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ପଦାର୍ଥ ବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଅଭିପ୍ରେତ ରୁହେଁ କାରଣ ସେସବୁଟିକ ବିନାଶଶୀଳ ।

ଅଲ- ଅନକବୁତ

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମକ୍କାରେ ଅନବର୍ତ୍ତ୍ୟ; ଏହାର ଚୋରାଂଶ ୨୦ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ଟି ବ୍ଯବ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମାମ ।

الْم ②

୩. କ'ଣ (ଏହି ଯୁଗର) ଲୋକମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଦେଲେ ଯେଥେଣ୍ଡୁ ହେବ (ଓ) ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାକ୍ଷା କରାଯିବ ନାହିଁ) ?

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③

୪. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପରାକ୍ଷା କରିଥିଲୁ (ଏବଂ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେ ସେହିପରି କରିବେ) ; ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବେ ।

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذَّابِينَ ④

୫. ଯେଉଁମାନେ ମଦକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କ'ଣ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବେ ; ସେମାନଙ୍କ (ଏପରି) ବିଚାର ଅତିଶୟ ମଦ ଅଟେ ।

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفِقُونَهُمْ ⑤
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑥

୬. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆଶା ପୋଷଣ କରେ, ତେବେ ତା'ର କାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଉଥିବା ସମୟ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ; ଏବଂ ସେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଵ ।

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ ⑦
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑧

୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ ଚେଷ୍ଟା କରେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ନିଜ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ; ଅଲ୍ଲାହ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଠାରୁ ସ୍ଵାଧୀନ (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାର ଈଷାଧୀ କୁହନ୍ତି) ।

وَمَنْ جَاهَدْ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ ⑨
عَنِ الْعَالَمِينَ ⑩

୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପାୟା ସତ୍ତ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଦକାର୍ଯ୍ୟ-ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର କରିଦେବୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ତଦନୁସାରେ ଯାହା ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ହେଉଥିବ ତାହା ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ ⑪
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑫

୯. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱ-ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଦୁହେଁ ତୁମ ସହିତ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଆମର ସମକକ୍ଷ ନିରୂପଣ କର, ଅଥଚ ତୁମେ ତାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କର ଅଜ୍ଞା ପାଳନ କରନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ, ଓ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ (ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ) କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇବୁ ।

୧୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ସତ୍‌କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବୁ ।

୧୧. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି) ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ,” ତା’ପରେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆସେ, ତେବେ (ସେମାନେ) କହନ୍ତି, “(ବେସ୍ତର) ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିଲୁ;” (ତେବେ) କ’ଣ ସମଗ୍ର ଜଗତର ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?

୧୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଅଟନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଥଳାନ୍ତ କରିଦେବ ।

୧୩. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର; ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ (ଭାର) ବହନ କରିବୁ;” ଅଥଚ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ (ଭାର) ବହନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَوَعَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَلَكَ
لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ إِنِّي
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑩

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
الصَّالِحِينَ ⑪

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ
نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ
بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ⑫

وَلَيَعْلَنَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَنَنَّ الْمُنَافِقِينَ ⑬

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ
مِّنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ⑭

୯. ପିତାମାତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ଉପାଦ୍ୟ ଗୁହ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

୧୪. ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ନିଜ ଭାର ମଧ୍ୟ ବହନ କରିବେ ଓ ନିଜ ଭାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଭାର ମଧ୍ୟ ବହନ କରିବେ (ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପ୍ରଚାରିତ କରୁଛନ୍ତି) ; ଏବଂ କନ୍ୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ରଚନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାହେବ ।

ସ୍ତ: ୨

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମକୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜସ୍ୱ ପରୀକ୍ଷା ବର୍ଷ ରହିଥିଲେ ; ଏହାପରେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟା କବଳିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ ।

୧୬. ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରିଥିବା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ସମଗ୍ର ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ କରିଦେଲୁ ।

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ମେଧ୍ୟ ରଫୁଲ ଭାବେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟକର ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହା ଜାଣ, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉଚିତ ଅଟେ ।”

୧୮. ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ, ଓ (ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ମିଥ୍ୟା କଥା ରଚନା କରୁଅଛ ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜର ଜୀବିକା ଲିକ୍ଷାକର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର, ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

وَلْيَحْضِرْنَ آثْقَالَهُمْ وَأَتَقَالَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُنَظَّرْنَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ
هُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٦﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ
إِفْكًَا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ إِنِّي تُرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

୧. ଏଠାରେ ତୁମଙ୍କ ବୟସ ଅଭିପ୍ରେତ ହେଉଛି, ବରଂ ତାଙ୍କ ଶରୀରର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବା ତା'ଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟର ଦେହ ସମୟ ଅଭିପ୍ରେତ ଯେଉଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ବହୁ ପୁରାତନ ଜାତିର ଅବତାର ଯଥା :- ବୁଦ୍ଧ, କୃତ ଓ ବୁଲେଶ ଆଦିଙ୍କ ସଠିକ୍ ସମୟ ତଥା ସେମାନେ କେତେ ବର୍ଷ ଜୀବିତ ଥିଲେ ସେ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସାର ଦେବା ପଦ୍ଧତି କୋରାନରେ ଲେଖା ଅଛି (୧୪ : ୧୦ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅନ୍ୟତ୍ର ପଦ୍ଧତି କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ହଜରତ ଇସ୍ମାଏଲ୍ ଅଲ୍ଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ (ସାତ: ୮୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅବଶେଷ ହଜରତ ଇସ୍ମାଏଲ୍ ପ୍ରଥମେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ହେଲା; ପରେ ହଜରତ ଯୁସୁଫଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବରଂ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟି ହେଲା ।

୧୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ବାଣୀକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କର, ତେବେ (ଏଥିରେ କୌଣସି ନୂତନତା ନାହିଁ) ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତଦାୟମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ କେବଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ (ବାର୍ତ୍ତା) ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ରସୁଲମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, (ଏଥିରେ ବାଧ୍ୟବାଧକତାର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ) ।

୨୦. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କିପରି ଭାବରେ ପୃଷ୍ଠିକୁ ପ୍ରଥମେ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହାପରେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି ? ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

୨୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ରଦିଗରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଦେଖା ଯେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ), ପୃଷ୍ଠି କିପରି ଭାବେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ; ପୃଷ୍ଠି ମୁତାସରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟ ଥର ଜାଣିତ କରି ଚାଲିଲେ” ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

୨୨. ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି (ତାହାକୁ) ଶାସ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି କରୁଣା କରିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଜତାକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୨୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୃଥିବୀରେ କି ଆକାଶରେ (କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ) ବାଧ୍ୟ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କେହି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

وَأِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الْمُرْسَلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ①

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ②

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ ۚ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ④

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۚ مَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ⑤

୧. ଦେଖର ଜାଣିଅଟେ ବୁଲି ବୁଲି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ବିଭିନ୍ନ ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି (୬:୧୨, ୧୨:୧୧୦, ୩୦:୧୦, ୩୫:୪୫ ଓ ୪୮:୮୩ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଏବଂ ସୂଚିତ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆୟତରେ ରୋଚିଏ ଜାତିର ବିନାଶ ଓ ତା' ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟ ରୋଚିଏ ଜାତିର ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଏଠାରେ ବାସ୍ତବରେ ମୃତ୍ୟୁ ପର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ; ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ ପରଲୋକର ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଏହି ସଂସାରକୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିତ ଯାଇ ପେଟେ ନାହିଁ । ସୂଚନା ଏହି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମର ଅର୍ଥ ଜାତିର ଉତ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଜନ୍ମର ଅର୍ଥ ବିଚିତ୍ର ଜାତିର ଅବନତି ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମର ପୃଷ୍ଠି କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ପରଲୋକର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅସ୍ଥିତ ନାହିଁ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ରୁହେଁ । ବରଂ ଆମର କହିବା କଥା ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ହିଁ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଉତ୍ଥାନ ପତନ ଘଟୁଥିବା ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୩. ଏହି ପ୍ରସ୍ତବରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଶାସ୍ତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କେବଳ ତାକୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସୂଚନା ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ବିନା ବଳରେ ଯେଉଁ ଜାତି ବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶାସ୍ତିଯୋଗ୍ୟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି, ସେ ହିଁ ଶାସ୍ତି ପାଏ, ଅନ୍ୟଥା ସେ ଖାମୁଖୁଆଁ ଭାବରେ କାହାରିକୁ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ:୩

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ବିଷୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆମର କରୁଣା ଲାଭରୁ ନିରାଶ ହୋଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଯଜ୍ଞଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

୨୫. ଦୁତରାଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆଉ କିଛି ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କହିଲେ, "ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର କିମ୍ବା ପୋଡ଼ି ଦିଅ ;" (ବେସ୍ତର ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ), କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ତାହାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ ; ଏଥିରେ ବାସ୍ତବିକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ ۖ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾

୨୬. (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ଅନ୍ୟ (ମୁସଲିମ)ମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରଭୁକାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଅଛ ; ଏହାପରେ କିମ୍ବା ମତ ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବେ ; ଏବଂ ନରକର ଅଗ୍ନି ତୁମମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ମନେ କରୁଅଛ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆସିବେ ନାହିଁ ।"

وَقَالَ إِنَّا اتَّخَذْنَا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَاتًا مُّؤَدَّةً بَيْنَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ ۚ وَلَيَعْنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٦﴾

୨୭. ଏବଂ ଏହାପରେ ଲୁତ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ (ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, "ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବୁ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରୁଷ ।"

وَمَنْ لَّهُ لُوطٌ ۚ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

୧. ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ମିଳୁଥାଏ ଅଥଚ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହା ଶାସ୍ତି ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଲଜା ଚଳୁଥିଲା ତେବେ ତାହା କରୁଣା ଓ କ୍ଷମା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍‌କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଲାଜୁକି ଯେ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହୋଇ ନିଜର ଅଭିଜ୍ଞତା ଶକ୍ତିରୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବେ ନାହିଁ । ବେସ୍ତର ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର କରିଥାଆନ୍ତି ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଯଜ୍ଞଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେଇଥାଆନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମର ମୁକତି ପ୍ରାପ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ ବରଂ ନିଜ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ଅଲ୍ଲହ ପରେ ଅସଂଖ୍ୟ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତ କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଅସଂଖ୍ୟ ନ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମର ମୁକତିଦାୟକ । କିନ୍ତୁ ପରିଣାମରେ ଏପରି ସମୟ ଆସେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ସକଳ ଶକ୍ତି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସତ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥାଆନ୍ତି । ଯଦ୍ୱାରା ସେହି ଲୋକମାନେ ହିଁ ଶତ୍ରୁ ପାଲଟନ୍ତି । ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଂସାରର ବସ୍ତୁମାନେ ଲାଭଦାୟକ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବ ସ୍ଥାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବଂଶଜଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନବିପଦ ଓ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ଏହି) ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
الْقِسْمَ وَالْكِتَابَ وَأَيَّنَّاُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَآتَيْنَاهُ
الْآخِرَةَ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ କୁତୁବ୍ ମଧ୍ୟ ଆମେ ରସୁଲ ଭାବେ ସ୍ଥରଣ କରିଥିଲୁ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଏପରି ନିନ୍ଦନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସଂସାରରେ କେହି କରି ନଥିଲେ ।”

وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لِنَعْمَ إِنَّا كُنَّا نُتَوَنُّ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. କିଣ ତୁମେମାନେ (ନୋରାମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି) ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛ ଓ ତକାୟତି କରୁଅଛ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ସଭା ସମିତିରେ ନିନ୍ଦନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ? ପରଶୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଲୋକମାନଙ୍କ)ର ଏତଦ୍ଭଲ୍ଲ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଅ ।”

إِنَّا كُنَّا نَتَوَنُّ الزِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۚ وَ
تَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرُ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏଥି ଉତ୍ତାରୁ କୁତ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁରାଗରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ସହାୟତା କର ।”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ବାକ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଇଷ୍ୟ କଲେ କଣାସିବ ଯେ ଅନ୍ତିମ ସୁରରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ଅଶେଷ ପୂର୍ଣ୍ଣବାନ୍ ମନେ କରିବେ । ଅତଏବ ଏହି ଅନ୍ତିମ ସୁରରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଧର୍ମ ବିଷୟ ରହିଛି ସେସବୁ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ସ୍ମାକାର କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନ, ଜହୁଦୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣବାନ୍ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ସୁରରେ ବା କବି ସୁରରେ ଯେବେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କର ପୁରୁଷ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ତେବେ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ଆକ୍ଷେପ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କଲ କରି ବସିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ ଓ ବିଦ୍ରୁପ କରୁଅଛ ବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛ ।

ଭୂ:୪

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ବାର୍ତ୍ତାହମାନେ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଆଣି କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏହି ସହରକୁ ଧୂଂସ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ, କାରଣ ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ।”

୩୩. (ଇବ୍ରାହିମ ଉତ୍ତରରେ) କହିଲେ, “ଏଠାର ଲୁଚ ମଧ୍ୟ ରହୁଛି”; ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ, ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ପତ୍ନୀଦ୍ୱୟଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ତାହାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପରିବାର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ।”

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشَرِ قَالَ إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا

ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ إِن فِيهَا لَكُمْ لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۖ إِنَّهُ لَنَجَّيْنَهُ وَآهْلَهُ إِلَّا أَمْرَاتَهُ ۚ كَأَنْتَ مِنَ

الْخٰٓئِرِينَ ﴿٣٣﴾

୧. ଏହି ଅଂଶରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ଉପର ‘ବୁଷରା’ ଆଣିଲେ । ଓଡ଼ିଆରେ ଏହା ପୁଅମାନଙ୍କ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ ପରେ ସେହି ଉପର କହିଲେ ଯେ ସେ ଏହି ସହରକୁ ଧୂଂସ କରିଦେବେ ଯାହାକି ବୁଷରା ଏକ ଅନ୍ତର ସମାଜର । ବୁଷରା ଅବଶ୍ୟ ଭାଷଣର ‘ବୁଷରା’ ଅର୍ଥ ଏପରି ମୁଖ୍ୟ ବା ବୁଷରାଦ୍ୱାରା ସମାଜର ଯାହାର ପ୍ରଭାବ ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଶୁଣି ସମାଜର ପାଇଁ ଏହି ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ନବିମାନେ ନୟ ପ୍ରଭାବର ହୋଇଥାନ୍ତି ତେବେ ଇବ୍ରାହିମ ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନୂତନ ପ୍ରଭାବର ଥିଲେ ସେ ବିଷୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଯେବେ ସେ ଶୁଣିବାକୁ ପାରେଲେ ଯେ ହଜରତ ଲୁଚଙ୍କ ସହରବାସୀମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବେ ତେବେ ଦୃଷ୍ଟରେ ତାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳର ର’ର ବଦଳି ଯାଇଥିଲା । ସେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ହେବାର ଅନ୍ୟତମ କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ସହରରେ କେବଳ ଅନେକ ଲୋକ ନଥିବେ ବରଂ ହଜରତ ଲୁଚ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବାହାବେଳରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଗୁପ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ କହିଥିଲେ ‘ହେ ଅଲ୍ଲହ ! କ’ଣ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକମାନେ ଥିବାବେଳେ ତୁମେ ଅସଦାଚାରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଦେବ ? ଯଦି ସେଠାରେ ପତାକା ଜଣ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକ ଆସନ୍ତି ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁରାଚାରୀ ଥାଆନ୍ତି ତେବେ କ’ଣ ସେହି ପତାକା ଜଣଙ୍କ ହିତାଧିକାରୀ ତୁମେ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ ?’ ଅଲ୍ଲହ ନିଜର ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରଦେଲେ ଯେ ଯଦି ସହରରେ ପତାକା ଜଣ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକ ଆସନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସକଳ ଅନ୍ୟମାନ ନିଶ୍ଚୟ ରକ୍ଷା ପାଇବେ । ପତାକାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ କରି କରି ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଦଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲେ ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇ ଚାଲିଲେ । ପରିଶେଷରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଦୁଇ ପାରିଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଦଶ ଜଣ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ନିରବ ହୋଇଗଲେ (Genesis ଅଧ୍ୟାୟ ୧୮ ପ୍ରସ୍ତବ୍ୟ) ।

କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଏଠାର ବ୍ୟବହାର ‘ବୁଷରା’ର ଅର୍ଥ ଦେବଦୂତମାନେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଏଠାର ବୁଷରା ଶବ୍ଦ କେତେକ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ପରେ ହଜରତ ଲୁଚଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ଦେଖିବା ହିତାଧିକାର କରି ଚାଲିଯିବାକୁ କହିଥିବା ବିଷୟ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଇତିହାସରୁ ତଥା ଚୌରାସରୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସକଳ ଅନ୍ତରାଳ ଆସିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ଲୁଚ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେମାନେ କଥିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅପରିଚିତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ମନୋବଳକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠାକାର କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ପରେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମୟରେ ନିଜକୁ ଅସହାୟ ମନେ କରିବେ ନାହିଁ । ହଜରତ ଲୁଚଙ୍କୁ ଏକ ନିରାପଦ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ ଦେବଦୂତମାନେ ନିଜେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ବା ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଜର ଦେଉଥାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲହ ବିଷୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହ ସମାଜର ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରାଉଥାନ୍ତି । ଅତଏବ ଏହି ନବି ଉଭୟ ଦେବଦୂତ ଓ ଅନ୍ତରାଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରତି ଭାବୁ ହୋଇ ପାରିବ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ, ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ସମାଜର ଅନ୍ୟମାନେ ହଜରତ ଲୁଚ ଓ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରାଳମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ତଥା ତାଙ୍କ ବିରୋଧମାନଙ୍କ ନିଧନ ହେବା ‘ସଂକ୍ରନ୍ତରେ ଜଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୩୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାବହମାନେ କୁତବ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ମନ ସକ୍ଷୁବିତ ହୋଇଗଲା; ଏବଂ (ତାହାଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି) ସେ (ବାର୍ତ୍ତାବହ) ମାନେ କହିଲେ, “କୌଣସି (ଭବିଷ୍ୟତ) ବିଷୟ ପାଇଁ ଭୟଭୀତ ହୁଅନାହିଁ କି କୌଣସି ବିଗତ ଘଟଣା ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଆମେମାନେ ତୁମକୁ ଓ ପଶୁତାଦ୍‌ବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ତୁମର ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) ପରିବାର ବର୍ଗକୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ।”

وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيتَىٰ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَاتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِثِينَ ﴿٣٤﴾

୩୫. “ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଏହି ସହର ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ହେତୁ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ।”

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجَازًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾

୩୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ସହର (ବିଷୟକ ଘଟଣା) ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ରଖୁଅଛୁ ।

وَلَقَدْ تَرْكَنَّا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ମଦୟନବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସୁବବ୍‌କୁ ରେପୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲୁ; ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅଲ୍‌ଲ୍‌ହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ଏବଂ ପରକାଳକୁ ମନେରଖ, ଓ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସୀଜନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ଦେଶରେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଜାତ ହେବ ।”

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

୩୮. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭୂକମ୍ପଜନିତ ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା, ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜ ବୃହ ମଧ୍ୟରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ ।

كَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيَّةً ﴿٣٨﴾

୩୯. ଏବଂ ଆଦ ଓ ସମୁଦ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ (ଏହିପରି ଶାସ୍ତିର କବଳିତ ହୋଇଥିଲେ); ଏବଂ (ହେ ମକ୍କାବାସୀମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର

وَعَادًا وَنُوحًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّن مَّسِيحِينَ مِّن قَبْلِهِمْ وَرَأَيْتَهُمْ

୧. ଏଠାରେ ଏହି ଅର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ଅତିଥି ସକ୍ଷୁବ ବିଷୟରେ ହଜରତ କୁତବ୍ ଖଲାଫ ଭାବିଥିଲା ବରଂ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ ହଜରତ କୁତବ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ କୌଣସି ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରକୁ ନ ଆଣିବାକୁ ଚାହୁଁ କହିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ମନ ଏଥି ସକଳିତ ଛୋଟ ହୋଇ ଯାଇ ଥିଲା ଯେ କଳେ ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ତାଙ୍କୁ ଅତିଥି ସକ୍ଷୁବରେ ବାଧା ଦେବ ଓ ପରିଶ୍ରମରେ ଅତିଥିମାନେ ଦୁଃଖରେ ଲାଗିବେ । ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘରକୁ ନ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ହଜରତ କୁତବ୍ ମାନ କରିଥିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରତୀତିହୀନ (୧୫:୭୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସେତେବେଳେ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ଛୋଟ ହେଉଥିଲା ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ଅଧିକ ରହୁଥିଲା । ତେଣୁ ଅପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରେ ସ୍ଥାନ ଦେବାରେ ତୋରୀ ଚଳାୟିତ ଆଶଙ୍କା ରହୁଥିଲା । ହଜରତ କୁତବ୍ ସହରର ଲୋକମାନେ ନିଜେ ଚଳାୟିତ ଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ତାହା ହିଁ ମନେ କରୁଥିଲେ । ସେ ଅତିଥି ସକ୍ଷୁବର ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ଆଶଙ୍କାରେ ତାଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଉଥିଲେ ।

(ଧୂସ୍ରବିଧୂସ୍ର) ବାସସ୍ଥାନର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶମାନ ହୋଇ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସଜ୍ଜାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲୁଖିୟା ପଥର) ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲା; ଅଥଚ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷ୍ଣୁ ହଲେ ।

୪୦. ଏବଂ କାରୁନ ଓ ଫିରାଓନ ଓ ହାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଶାସ୍ତ୍ର କବଳିତ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ମୁସା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଆଣିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ (ସ୍ତ୍ରୀକାର କଲେ ନାହିଁ) ଦେଶରେ ଅହଙ୍କାର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ପଳାୟନ କରି ରକ୍ଷା ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୪୧. ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଶିଳାତୁଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର କଠିନ ଶାସ୍ତ୍ର କବଳିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଆମେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଲାସ୍ତ କରାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଆମେ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ (ମୋଡ଼ି) ଥିଲୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖିୟା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ।

୪୨. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖିୟା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମାଙ୍କଡ଼ସାର ଅବସ୍ଥା ଭଳି, ଯେ (ନିଜପାଇଁ) ଅବଶ୍ୟ ଏକ ଘର ଚିଆରି କରେ; କିନ୍ତୁ ଘରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଙ୍କଡ଼ସାର ଘର ସର୍ବାନ୍ତରକ୍ଷା ଦୁର୍ବଳ; ହାୟ ! ଏମାନେ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ କି !

୪୩. ଅଲ୍ଲୁଖିୟା ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାଙ୍କି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ଚକ୍ରୁଷ ।

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ, କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନବତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ବୁଝି ନାହିଁ ।

୪୫. ଅଲ୍ଲୁଖିୟା ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଜାଣେ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَصَدَّ عَنْهُمُ الْعَيْلُ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٤٠﴾

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِينَ ﴿٤١﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَامِيًا
وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَن خَفَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَن أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٢﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ إِذَا أَخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْيُتُوبِ لَبَيْتُ
الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٤﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿٤٥﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ ﴿٤٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝାଯିବା କରି ଆସୁଥିଲେ, ଏପରିକି ସେମାନେ ଏଥିରେ ଏଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଭାଗ- ୨୧

ସ୍ତ: ୫

୪୭. ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ (କୋରାନ)ରେ ଯାହା କିଛି ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି କରାଯାଇଛି ତାହାକୁ ପାଠକର ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ, ଓ (ନିୟମାବଳୀରେ) ନମାଜ ପାଠକର ; ବାସ୍ତବରେ ନମାଜ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଶ୍ଳୀଳ ଓ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ କରେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

﴿أَتْلُ مَا أُذِجِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ٥٧﴾

୪୭. ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରକ୍ଷା ଓ ସ୍ମୃତି ପ୍ରମାଣ ବିନା ଯୁକ୍ତିତର୍କ କର ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ଆଦେଶ) ଯୁକ୍ତିତର୍କ କର ନାହିଁ (ଅବଶ୍ୟ ବୁଝେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ଷେପମୁକ୍ତକ ଉତ୍ତର ଦେଇପାର) ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ପ୍ରତି ଓ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ପ୍ରତି (ମଧ୍ୟ) ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଏକ ; ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ୱାସିତ ଅଛୁ ।”

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَذَا إِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٥٨﴾

୪୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏହି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ସେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ସେମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ (ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ (ମଧ୍ୟ) ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ; ଏବଂ କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହିଁ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କିଞ୍ଚିତ୍ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ।^୧

﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُدْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ٥٩﴾

୪୯. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ କୌଣସି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରୁ ନ ଥିଲ, କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉ ନ ଥିଲ, କି ତାହାକୁ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଲେଖୁ ନ ଥିଲ ; ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନେ ସନ୍ଦେହର ବଣବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାନ୍ତେ ।

﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذْ الْأَرْتَابَ النَّبِطُونَ ٦٠﴾

୧. ଏଠାରେ ‘କଞ୍ଚିତ୍’ ଅର୍ଥ ମକୁଳାୟା ନୁହେଁ । ଏହି ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବରୁ କୋରାନରେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ସକଳେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । (୯୮ : ୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଯଦି କେହି କୌଣସି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ, ତେବେ ସେ ମୁସଲିମ୍ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବୋଲାଯିବ ।

୫୦. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନର ସମାହାର ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉନାହିଁ ?" (ତୁମେ) କୁହ, "ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ତ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି, ଏବଂ ସେ ଯଥା ସମୟରେ ତାହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତି ; ଏବଂ ଆମେ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଚେତକ ମାତ୍ର ।"

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا
الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

୫୨ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ (ନିଦର୍ଶନ) ନ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଉଛି ; ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଲୁଣା ଓ ଉପଦେଶର ସାମଗ୍ରୀ ରହିଅଛି ।

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُنْزِلُ عَلَيْهِمْ
﴿٥٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

ବୁ:୬

୫୩. ତୁମେ କୁହ, "ଆମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ସକାଶେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଭିତ୍ତିକରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆମାନ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।"

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَاتٍ شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا
بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٤﴾

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତିର ଦୂରତ ଆଗମନ ସକାଶେ ତୁମ ନିକଟରେ ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯଦି (ସେଥିପାଇଁ) ଏକ ସମୟ ନିଦିଷ୍ଟ (କରାଯାଇ) ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଆସି ଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ଓ) ଅସ୍ପତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞତାରେ ଆସିବ ।

وَيَسْتَجِئُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّآ هُمْ
الْعَذَابُ وَيَأْتِيَهُمْ بَقْتَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁସଲମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ।

୫୫. (ଏବଂ) ସେମାନେ ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂରକୁ^୧ ଆଣିବା ସକଳେ ତୁମ ନିକଟରେ ଜିଦ୍ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ନରକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଧୂସ କରିବ ।

୫୬. ଯେଉଁଦିନ (ନରକର) ଶାସ୍ତି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଆଡ଼େ କରିବ ଓ ପାଦତଳୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ନେବ, ଓ (ସେହିଦିନ) ସେ (ଅଲ୍ଲ୍ହ) କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଆପଣା କର୍ମଫଳ ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

୫୭. ହେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନେ ! ଆମର କୃପଣ ସ୍ତ୍ରୀସ୍ତ୍ରୀ ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଆମର ହିଁ ଉପାସନା କର ।

୫୮. ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ବାଦନ କରିବ; ତା’ ପରେ ଆମ ନିକଟକୁ ତୁମ (ସମସ୍ତ) ଫେରାଇ ଆଣାଯିବ ।

୫୯. ଏବଂ ସେହିମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱାରେ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଉଚ୍ଚ ଭବନମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ ଦେବୁ, ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ସେମାନେ ଉକ୍ତ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସର୍ବଦା ବାସ କରିବେ; ଏବଂ ସର୍ବକର୍ମକାରୀମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।

୬୦. (ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଣାମ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହେବ) ସେହିମାନେ (ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଓ କର୍ମରେ) ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରନ୍ତି ।

୬୧. ଏହି ସଂସାରରେ ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି ସେହିମାନେ (ମଣିଷ ପରି) ନିଜେ ନିଜର ଜୀବିକା ବହନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଲ୍ଲ୍ହ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ” ଜୀବିକା ସନ୍ଦାନ କରିଥା’ନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତ ।

يَسْتَجِذُّونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَظِيظَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝

يَوْمَ يَنْفَسُهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ دُوْقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

يُعَاذِي الَّذِينَ آمَنُوا ۖ إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً ۖ فَأَيَّائِي
فَاعْبُدُونِ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ
الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝

وَكَايْنٍ مِّنْ دَابَّةٍ لَا يَخْمِلُ رِزْقَهَا ۚ اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَرِآئِنَا كُمُ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କହୁତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହିମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଅନ୍ତରରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବିକୁ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ସ୍ତ୍ରୀ କଥାପଦ୍ଧତି ସେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱାରେ ଗୋଟିଏ ଦାବି ସାଂସନିକ ଶାସ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହିଅଛି । ଗୋଟିଏ ଦାବିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ଯେ କାହିଁକି ତୁମ କହିବା ଅନୁସାରେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ସଂସାରରେ ଶାସ୍ତି ସୂଚିତ ହେଉନାହିଁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦାବି ହେଉଛି ଯେ ତୁମର ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଥିବାକୁ ଆମେମାନେ କାହିଁକି ମଜ୍ବୁରୀ କି ନରକକୁ ଯାଉନାହିଁ ? ଏଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦାବି ପରେ ନରକ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯାହାକି ପ୍ରଥମ ଦାବିରେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଉପାର୍ଜନ ଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଜୀବନରୁ ଓ ପଶୁ ତଥା ଛୋଟଛୋଟ ଜୀବ ପଦ୍ମ ସାଧାରଣ ଖାଦ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥା’ନ୍ତି; ଅତଏବ ସକଳମାନଙ୍କ ସକଳେ ଜୀବିକା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସମ୍ଭବ ହେଉଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ହିଁ ଜୀବିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥା’ନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପାର୍ଜନ କେବଳ ଏକ ବାହାନ ।

୨୭. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା କିଏ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ କିଏ (ପାରିଶ୍ରମିକ ବିନା) ମାନବ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛି ; ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, "ଅଲ୍ଲାହ" ; ତାହାହେଲେ ଏ ବିଷୟ ଜାଣିବା ସବୁଠାରୁ ସେମାନେ କିପରି (ସବୁପଥରୁ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଉଛନ୍ତି ?

୨୮. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଜୀବିକା ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି, ଓ (ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି) ଏହାକୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରିଥା'ନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଭଲ ରୂପେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୨୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନକର ଯେ କିଏ ମେଘମାଳାରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରେ ଓ ତା'ପରେ ତର୍କାରା ଭୃସ୍ମଙ୍କୁ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, "ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହ (କେନ୍ଦ୍ର) ;" ତୁମେ କୁହ, "ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ;" କିନ୍ତୁ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସ୍ତ: ୭

୩୦. ଏବଂ ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଏକ ଅବସର ବିନୋଦନ ଓ କ୍ରୀଡ଼ା କୌତୁକ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ; ଏବଂ ପରକାଳର ବାସ୍ତବ୍ୟକୁ ହିଁ (ପ୍ରକୃତରେ) ବାସ୍ତବ ଜୀବନର ବାସ୍ତବ୍ୟ ରୂପେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇପାରେ ; ଆହା, ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି କି !

୩୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କୌଣସି ଆରୋହଣ କରନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରି ସ୍ଥଳଭାଗରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ସହସା ପୁନର୍ବାର ସିନି କରାବାକୁ ଲାଗନ୍ତି,

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَخَوَّزَ الشَّيْءِ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٢٧﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَإِىَّ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْمَلِكِ دَعَاوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴿٣١﴾ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾

୧. ପାରିଶ୍ରମିକ ନ ଦେଇ କୌଣସି ଦିବ୍ୟ ଆଦେଶର ଅଧୀନ କରାଇ ଦେବଙ୍କର ନିୟୋଜିତ କରିବା ଅର୍ଥରେ 'ପଶୁଖର' ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ।

୨୭. ଯଦ୍ଦାରାକି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଅଛୁ ତାହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରାଖ୍ୟାନ କରିଦେବେ, ଓ ପରିଶ୍ରାମ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଂସାରିକ ସୁଖ ଭୋଗ କରନ୍ତି ; ଅତଏବ ଦିନେ ଏ ସକାର ଭୋଗ ବିଳାସର ସମାପ୍ତି ଘଟିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର (ସ୍ୱଳ୍ପତ ପରିଶ୍ରାମ) ଜାଣି ପାରିବେ ।

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْتَعْرَابُوا فَوَاسُوفَ يَعْلَمُونَ ۝

୨୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ କଣାନାହିଁ ଯେ ଆମେ 'ହରମ' (ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍ଲୁପ୍)କୁ ଶାନ୍ତିପାମ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଉଛି ; ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ?

لَوْ أَنَّهُمْ رَوَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِّمَّا وَصَّيْنَاهُ فَتُحْطَفُ النَّفْسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَتَبْلُغُونَ أَلَيْسَ فِي ذَلِكَ لِقَامٍ ۝

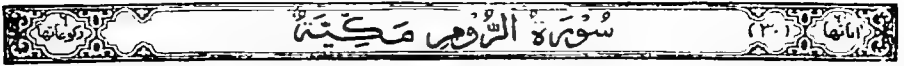
୨୯. ଏବଂ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା କିଏ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ, କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ତାହା ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ବିଷୟ ଆସେ, (ସେତେବେଳେ) ସେ ତାହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରାଖ୍ୟାନ କରେ ; କ'ଣ ଏପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ନରକରେ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝

୩୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମ ସହିତ ମିଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ ପଥରେ ପରିଗୁଳିତ ହେବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବୁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଶ୍ଚୟ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିବ ।

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَلْعَاصِمِينَ ۝

୧. ଏବେକ ଜଣେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଜଣିଥିବି ଏପରି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ପରେ ଯେପରି ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହା ତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟଦକ୍ଷତାରେ ଆସି, ଅଥଚ ବ୍ୟକ୍ତି କରାଯାଇ ନ ଆସି, ସେହି ବିଷୟକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରାଯାଏ । ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ଏକ ବିଷୟକୁ କୁହରେ ଯେ 'ଶୁଣି କରାନ୍ତି ଯାହା ସେ କୌଣସି ଧର୍ମସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହିଁ । ସ୍ୱରା' ଶେଷେକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଏ ପ୍ରକାର ମିଥ୍ୟାରେ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

ଅଲ-ରୁମ

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋମିଷ୍ଟ ଉପେକ୍ଷ ୬୧ଟି ଆୟତ ଓ ୬୯ ଗୁରୁ
୩୫)।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମାମ ।

الْم ②

୩. ରୋମବାସୀମାନେ ପରାଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି,

عُلِيَّتِ الرُّومُ ③

୪. ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅସ୍ଥଳରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପରାଜିତ
ହେବାପରେ ପୁନର୍ବାର ଜୟଲାଭ କରିବେ,

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيُغْلِبُونَ ④

୫. କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ; ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଓ ଏହା ପରେ ମଧ୍ୟ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସାର୍ବଭୌମ ଅଧିକାର ରହିବ ; ଏବଂ ସେଦିନ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ,

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ⑤

୬. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସହାୟତା ଲାଭ କରି ; ଅଲ୍ଲାହ ସାହାକୁ
ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ; ଓ ସେ ହିଁ ପରାଜୁମ୍ମା
(ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّحُ الْمُؤْمِنُونَ ⑥

بِضَرِّ اللَّهِ يَنْصَرُونَ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑦

୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାରକୁ (ଭଲ ଭାବରେ ମନେ
ରଖ) ; ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାର ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ
ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏ ବିଷୟକୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ ⑧

لَا يَعْلَمُونَ ⑨

୮. ସେ ଲୋକମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ବାହ୍ୟ
(ଚାକରକ୍ୟ) ବିଷୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଅଥଚ ପରକାଳ
ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମରନାୟୋଗୀ ଅଛନ୍ତି ।

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ عَنِ ⑩

الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑪

୨. ଏହି ଆୟତର ରଜ୍ଜରଣ ଦୁଇଅଂଶ । ଚୋଷ୍ଠ ଉପେକ୍ଷ ଅନୁସାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଅଂଶର, ଯଥା :—

(କ) ହିଜାବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅସ୍ଥଳରେ ଭରାଣ୍ଡରୁ ଦୁଇ ରୋମୀୟ ସେନା ପରାସ୍ତ ହେବା ପରେ ଶତ୍ତୁଶାସୀ ହେବେ
ଓ ଭରାଣ୍ଡକୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ । ଏହିପରି ଉଚ୍ଚିବରୁ ଉପରୋକ୍ତ ଉଚ୍ଚିଷ୍ୟବାଣୀ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱଅମେ ରୋମୀୟମାନେ ପରାସ୍ତ
ହେଲେ ମାତ୍ର ପରେ ପରେ ସେମାନେ ଭରାଣ୍ଡକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ବଦର ମୁକ୍ତର ବିଜୟ ଅବସରରେ ଏହି ଖବର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
ପହଞ୍ଚିଲା ଓ ଏହି ରୂପେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ।

(ଖ) ରୋମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଭରାଣ୍ଡରୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦୁଇ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅସ୍ଥଳରେ ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ରୋମୀୟ ପରେ
ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଜୟଲାଭ କରିବେ । ଏହି ବିଜୟ ପରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜାତି (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ) ଦୁଇା ଦୟାନ୍ତ
ଭାବରେ ପରାଜିତ ହେବେ । ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ହଜରତ ଉଲ୍ଲାହ ଦ୍ୱାରା ସେ ରୂପେ ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ପଞ୍ଚମ ଅର ପାଇଁ ଏହି
ଉଚ୍ଚିଷ୍ୟବାଣୀ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ପିଷ୍ଟ ବିବେଚନା ଦୁଇତୀନ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପଭାଗରୁ ଆକ୍ରମଣ
କରୁଥିଲେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କନ୍ୟାସ୍ଥିନୋପଲର ରାଜା ଜୟଲାଭ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଦୁଇତୀନ ମହମ୍ମଦ ଜବରାହଲ୍
କନ୍ୟାସ୍ଥିନୋପଲ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ତେବେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ଦାନ କଲେ, ଫଳରେ ସେମାନେ
କନ୍ୟାସ୍ଥିନୋପଲ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ତାହାକୁ ସାୟ ଏକ ହଜର ବର୍ଷ ହେଲା ଅଧିକାର କରି ରହିଛନ୍ତି ।

୯. କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜ ମନରେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରି ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ତଥା ଯାହାକିଛି ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଚକ୍ର ଅନୁସାରେ ଓ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦. କ'ଣ ସେମାନେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବୁଲି ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ-ଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ, ଓ ସେମାନେ ଭୂମିକୁ ଉତ୍ତମ ଭୂପେ ଗଣ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାକୁ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରସୁଲ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଯୋଗ ଆଣିଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମହିମା ଅନୁରୂପ ନଥିଲା, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ।

୧୧. ତା'ପରେ ଯେଉଁମାନେ ମଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ଯେଉଁ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶାମ ମଦ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ।

ରୁ: ୨

୧୨. ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ତା'ପରେ ଏହି ପରମ୍ପରା ପୁନରାବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି ; ଏହାପରେ ବୁରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

୧୩. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ କୟାମତ ସମୟ ଆସିବ ସେଦିନ ଅପରାଧୀମାନେ ହତାଶ ହେବେ ।

୧୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମଣ୍ଡୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର (କପୋଳକଳ୍ପିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ ।

୧୫. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ କୟାମତ ସମୟ ଆସିବ ସେଦିନ ସେ (ମୁସବ୍ରିକ)ମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବେ ।

୧୬. ତା'ପରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବେ ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ (ସତ୍) କର୍ମ କରିଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୃହତ୍) ଉଦ୍ୟାନରେ ଗୁଞ୍ଜ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكُفْرُونَ ﴿٩﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا السُّوْأَىٰ ۚ إِن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفْعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كُفْرِينَ ﴿١٤﴾

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِنُ يَتَفَزَّعُونَ ﴿١٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. ଏବଂ ଯେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବେ ତଥା ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବେ, ଏବଂ ପରକାଳ ଜୀବନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବେ, ସେମାନେ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٧﴾

୧୮. ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟାର ଆଗମନ ବେଳେ ଓ ପ୍ରଭାତର ଆଗମନ ବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ।

فَسُبْحَنَّ اللَّهَ حِينَ نُسُورُ وَحِينَ تَصْبِحُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସା ରହିଅଛି, ଏବଂ ଅପରାହିଣରେ ମଧ୍ୟ ତଥା ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ।

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٩﴾

୨୦. ସେ ସ୍ୱାସକୁ ନିର୍ଗତକୁ ବାହାର କରନ୍ତି ଓ ନିର୍ଗତକୁ ଫେରିବାକୁ ବାହାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ତା'ର ନିର୍ଗତତା ଫଳରେ ସଜୀବ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ମୁଁ ଅବସ୍ଥାକୁ) ବାହାର କରାହେବ ।

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿٢٠﴾

ଭୂ:୩

୨୧. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ (ନିଦର୍ଶନ) ହେଉଛି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ମାନବ ହୋଇ (ସାରା ସଂସାରରେ) ବ୍ୟାପି ଯାଉଅଛ ।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَتَنَبَّهُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ (ନିଦର୍ଶନ ରୂପେ) ରହିଛି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହୋଇ) ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବ, ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୀତି ଓ କରୁଣାର ଭାବ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି; ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାଷା ଓ ବର୍ଣ୍ଣରେ ବିଭିନ୍ନତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି; ଏଥିରେ ବିଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَانْتِخَافُ السِّنِّكُمْ وَالْوَابِئُكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରାତ୍ରି ଓ ଦିବସରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଶୟନ ଓ ତାହାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ମଧ୍ୟ ରହିଛି; ଏଥିରେ ଶ୍ରବଣକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସକାଶେ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسَعِّونَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ଭୟ ଓ ଆଶା ଜାଗ୍ରତ କରାଇବା ସକାଶେ ବିକଳକୁ* ଦେଖାନ୍ତି, ଓ ମେଘମାଳାକୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି; ତା'ପରେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଭୃତ୍ୟକୁ ତା'ର ନିର୍ଦ୍ଦାୟତା ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ସଜାବ କରନ୍ତି; ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୨୬. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶରେ (ହୃଦ୍ ଭାବରେ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହିବା ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ (ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ) ଅଟେ, ତା'ପରେ ତାହାଙ୍କର ଏହି ନିଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରୁ ବହିର୍ଗତ ହେବା ସକାଶେ ଆହ୍ୱାନ କରିବେ, (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେମାନେ ତରକ୍ଷଣାତ୍ ବହିର୍ଗତ ହେବ ।

୨୭. ଏବଂ ଯେ କେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରହିଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ।

୨୮. ଏବଂ ସେ ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟେ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାଜୁମ୍ମା (୫) ତତ୍ତ୍ୱ ।

ରୁ:୪

୨୯. ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ସକାଶେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; (ତା ହେଉଛି) ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ହାସଲ କରିଛି, କିଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ) ଯାହା ଆମେ ତୁମକୁ ଦେଇଅଛୁ, ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଅଂଶାଦାର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଏପରିକି ତୁମେମାନେ ଉଭୟେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲିକ ଓ ଦାସ) ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ) ସମାନ

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ حَوَافًا وَطَمَعًا وَيَزِيلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٌ فَنِيَتُونَ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَٰذَا لَكُمْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا ذَرَرْتُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّكُمْ كَفَرْتُمْ بِهِ سَوَاءٌ تَعْلَمُونَهُمْ أَمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذٰلِكَ

* ବିକଳ ବର୍ଣ୍ଣର ଅଗ୍ରଦୂତ, ଯାହା ପୃଥିବୀରୁ ଶବ୍ଦ ଶ୍ୟାମଳା କରାଏ । ବିକଳ ବହୁ ଅନିଷ୍ଟକର କାର ପତଙ୍ଗ ଓ ରୋଗ ଜୀବୀଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ସବୁଜିବ ସତ୍ୟେକ ଉପାଦାନ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରେ । ଏହି ତଥ୍ୟରେ ନିହିତ ଅଛି ଅଜ୍ଞାନ ଅସ୍ଥିତର ତଥା ତାହାଙ୍କ ଶାନ ଓ ଶକ୍ତିର ସମାଧି ।

ହୋଇଯାଅ ? ଏବଂ ଏ (ଦାସ)ମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଭାବେ ଭୟ କର ଯେପରି ଭାବେ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱୟଂ* ନିଜକୁ ଭୟ କରୁଅଛ ? ଆମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଏହିପରି ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ ।

نَقِصِلُ الْأَيِّبِ يَقُومُ يَغُولُونَ ⑤

୩୦. ବରଂ (ପ୍ରକୃତରେ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଅନ୍ଧାରରେ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ଅନ୍ୟ) କିଏ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବ ? ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ ناصِرِينَ ⑥

୩୧. ସୁତରାଂ ତୁମେ କୌଣସି କୁଟିଳତା ନ ରଖି ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ କେବଳ ଧର୍ମ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଦିଅ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ (ସ୍ପଷ୍ଟ) ସେହି ପ୍ରକୃତିକୁ* ଅନୁସରଣ କର ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ସେ ମାନବ ଜାତିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସ୍ଥାନାହିଁ; ଏହା ହିଁ ଚିତ୍ତନ ସତ୍ତ୍ୱଧର୍ମ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑦

୩୨. (ସୁତରାଂ) ତୁମେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୋଇ ପ୍ରକୃତିଗତ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କର, ଏବଂ ତାହାକୁ ଭୟକର, ଓ ସ୍ୱାଗତରୂପେ ନିମାଜ ପାଠ କର, ଓ ମୁସବ୍ବିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُرْكَبِينَ ⑧

୩୩. (ଅର୍ଥାତ୍) ସେହି (ମୁସବ୍ବିକ)ମାନଙ୍କ* ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହା ଭାବି ଆନନ୍ଦିତ ଯେ ଯାହା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ହିଁ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ* ।

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٌ ⑨ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ⑩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ନିଜ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଛ ଓ ନିଜ ଲଜ୍ଜାରେ ନିଜ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲ କ'ଣ ତୁମେ ନିଜ ଚାକର-ବାଳରକୁ ସେହି ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ଦେଉଅଛ ଯାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେମାନେ ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛ ଯେ କାଳେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ଓ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଉ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପ ଯାହା କିଛି ସରଳ ସ୍ୱଭାବ ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହା ସର୍ବଦା ଚିଷ୍ଟ ରହିବ ; ତାହାକୁ କେହି ବଦଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩. ମୁସବ୍ବିକମାନେ ପିତୃଜ୍ଞ, ଦେବପୂଜ, ଆତ୍ମାଜ୍ଞ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକକୁ ନିଜର ଉପାସ୍ୟ ଗିର କରୁଥିବାକୁ ସେମାନେ କେବେ ହେଁ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର-ବିନ୍ଦୁରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଳ୍ପ ଯେ ଏକ ଓ ଅଭିଳ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ପାରିବେ । ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ନାଗରିକ ବୋଲି କହନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଗୋଟିଏ ଦେଶର ନାଗରିକ ବୋଲି ଦାବି କଲେ ହିଁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବେ ।

୪. ଯେପରି ଏବେକାର ତଥାକଥିତ ପଣ୍ଡିତମାନେ କହୁଥା'ନ୍ତି ।

୩୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ନିପତିତ ହୁଏ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ଚାକଡ଼ି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ଚରାଫତ୍ କୌଣସି କରୁଣା ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରନ୍ତି,

୩୫. ଯାହାର ଫଳ ଏହା ହୁଏ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଥାଉ, କାର୍ଯ୍ୟତଃ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରାଞ୍ଜ୍ୟାନ କରନ୍ତି; (ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ସଂସାରରୁ) ଯାହା କିଛି ଲାଭ ହାସଲ କରିବା କଥା ତାହା କରି ନିଅ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ନିଜର ପରିଶ୍ରମ କାଣି ପାରିବ ।

୩୬. କ'ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସିକ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତ) ଏପରି କୌଣସି ଦଲିଲ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ ଯାହା ସିକ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନେ କହୁଥିବା ବିଷୟକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଅଛି ?

୩୭. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କରୁଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର କଲୁଥାଉ, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଅତୀତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୁଃଖ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଶୀଳ ନିରାଶ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

୩୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଜୀବିକା ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି, ଓ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଥାଆନ୍ତି; ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୩୯. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଜୀବିକାକୁ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ହେ କୋରାନର ଅନୁଗାମୀମାନେ ! ଆତ୍ମାୟବର୍ତ୍ତଙ୍କୁ, ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ପଥିକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ସ୍ତାନ କର; * ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭକରିବା ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉକୃଷ୍ଟ ଅଟେ, ଓ ସେହି ଲୋକମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

وَإِذَا مَنَّ النَّاسُ ضُرَّ دَعْوَاهُمْ فُتِينًا إِلَيْهِ
تُمْ إِذَا إِذَا أَفْهَمَ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرَّقُوا فِتْنَةً يَرَوْنَ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمْتَعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبْهُمْ
سَيْئَةٌ مِنْ بَآئِنٍ قَدَّ مَتَّ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يُقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾

قَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَالنَّسِيبَ
ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

୧. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ସେ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ, ନିଜେ ଅଭାବପ୍ରସ୍ତ ଥିବାକୁ କି ସୁଖର ଥିବାକୁ ସମ୍ପର୍କିତମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝୁଥିଲେ ଏବଂ ଦରିଦ୍ର ଓ ପଥିକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

୪୦. ଏବଂ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ତୁମେ ପୁଅ * ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦିଅ, ଯଦ୍ୱାରାକି ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଧନ ସହିତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ, ସେ ଟଙ୍କା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭକରିବା ସକାଶେ ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ ଜକାତ ଆକାରରେ ପ୍ରଦାନ କର, (ତେବେ ମନରଖ ଯେ) ଏଭଳି ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ (ନିଜର ଧନ) ବୃଦ୍ଧି କରାଉଛନ୍ତି ।

୪୧. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ଚତୁର୍ପକ୍ଷରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରିବେ; କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କର (କେପାଳକନ୍ଦୁର) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ ? ସେ ହିଁ ମହିମାବାନ୍, ଓ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନଙ୍କୁ ସମକକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ।

ଭୂ:୫

୪୨. (ଏ ଯୁଗରେ) ସ୍ଥଳ ଭାଗରେ ତଥା ଜଳ ଭାଗରେ ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ବୃଦ୍ଧିଜ୍ଞାନା ଦେଖାଦେଉଛି; ଫଳରେ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କିଛି ଭାଗ ପାଇଁ (ଏହି ସଂସାରରେ) ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେପରିକି ସେମାନେ (ଅବଶ୍ୟା କରିବାକୁ) ବିରତ ହେବେ ।

୪୩. ତୁମେ କୁହ, “ଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କର ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ମୁସଲିମ ଥିଲେ ।”

وَمَا آتَيْنَهُم مِّن رَّبًّا لَّا يَزِيدُ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَزِيدُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَهُم مِّن زَكَاةٍ تَزِيدُ وَجْهَ اللَّهِ قَاوْلًا لَّكَ هُمُ الْمُضِعُّونَ ﴿٤٠﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ شَيْءٌ مِّن شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَنَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٣﴾

୧. ପବିତ୍ର ଜୋରାନରେ ଦୁଇ ସ୍ଥାନର ପୁଅ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ପ୍ରଥମଟି ସେହି ପୁଅ କାରବାର ଯାହା ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଏ, ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରୁ ଦୃଷ୍ଟିପୂର୍ବ ସ୍ଥାନର ହେଉଛି ଯେ ଏପରିକି ସେହି ପୁଅ କାରବାର କଥା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଧନଭୋକଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଏ ଯେପରି ସେମାନେ ବ୍ୟବସାୟରେ ପୁଣି ବିନିଯୋଗ କରିବେ ଏବଂ ପୁଣି ପ୍ରଦାନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଧନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଧନ ଭୋକଙ୍କୁ ବା କମ୍ପାନୀ ମାଲିକଙ୍କୁ ପୁଅରେ ଟଙ୍କା ଦେବା ବା ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଧନ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ଉତ୍ତମାମ୍ନ ଧର୍ମରେ ବାରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବେଳି କେତେକ ମୁସଲମାନ ଭାବନ୍ତି ଅନ୍ତର ଏହି ଆୟତରେ ଦୃଷ୍ଟି ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ ଏ ସ୍ଥାନର ପୁଅ କାରବାର ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ଯଦି ଏକଟି ଭୋକଙ୍କର ଅଭିମତ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର କି ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ କ'ଣ ? ପବିତ୍ର ଜୋରାନରୁ ଯେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଉଛନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଗଣତି ସେ ଏପରି ସମସ୍ତ ଆଦିବ ଯେତେବେଳେ ଖୋଦ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ପୁଅ କାରବାରକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ପାଇଁ ସ୍ଥୟାୟ କରିବେ । ଅନ୍ତର ଆଗମୀ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁ ସଂଶୟ ପୃଷ୍ଠି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ତାହାକୁ ଏହି ଆୟତ ଦୂର କରି ଦେଉଛି ।

ଏହି ଆୟତରେ ଜକାତ ଓ ପୁଅର ପାର୍ଥକ୍ୟରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଉତ୍ତରୀନ ଜକାତ ମାଧ୍ୟମରେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗତ୍ୟରୁ ବଦଳାନ୍ତରା ତାହାହିଁ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଆତ୍ମ-ସମ୍ମାନକୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିବାକୁ ସ୍ଥୟାୟ କରୁଛି । ସଙ୍କଟପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁଅ କାରବାର ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ପୁଅରେ ନାହିଁ ବରଂ ଧନମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଧନ କରାଏ ।

୪୪. ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲୁହ୍ ନିକଟରୁ ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଚିନ୍ତନ ସତ୍ତ୍ୱେ ଦିନକୁ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ପୋଛାଇ ଆଣ; ସେହିଦିନ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରସ୍ପର ଠାରୁ ପୃଥକ ହୋଇଯିବେ ।^୧

୪୫. ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ସେ ଅବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ; ଏବଂ ଯେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରୁଛି ସେ ନିଜର ହିତ ପାଇଁ ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଅଛି ।

୪୬. ତାହାହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବେ, ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରିଥିବେ, ଅଲ୍ଲୁହ୍ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ସେ ବସ୍ତୁତଃ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪୭. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଯେ ସେ ବାୟୁକୁ ସୁସମାଚାରାଦାତା ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତି ଓ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଏପରି କରିଥାନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହ (ଫଳ) ଆସ୍ବାଦନ କରାଇବେ; ଏବଂ ପୋତଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ପରିଚାଳିତ ହେବ, ଓ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ କୃପାଲାଭ କରିପାରିବ, ତଥା ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ ।

୪୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ରହୁଥିବା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଘେନି ଆସିଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ଅପରାଧମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଥିଲୁ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୪୯. ଅଲ୍ଲୁହ୍ ସେ ଅଟନ୍ତି ଯେ ବାୟୁକୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେହି ବାୟୁ ଜଳାୟ ବାଷ୍ପ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଘମାଳାକୁ ଉତ୍ଥୃତ କରେ; ତା'ପରେ ସେ ଏହାକୁ ନିଜ ଜଞ୍ଜା ଅନୁସାରେ ଆକାଶରେ ବିସ୍ତାରିତ କରାନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଜଳବୃଷ୍ଟି ହେବା ଦେଖିବାକୁ ପାଅ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁହ୍ ସେହି ମେଘମାଳାକୁ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ହଠାତ୍) ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଉଠନ୍ତି ।

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ لِلَّذِينَ الْقِيَمُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّقُونَ

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نِفْمِ
يَهْدُونَ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُؤْبَ الْكَافِرِينَ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِيَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِيَسْتَعْوَا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ تَتَّخِذُ سَحَابًا مَبْسُطًا
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَعْبَلُهُ كَيْفَ يَكْفَى قَرْعَ الْوُدُقِ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ قَاذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଜୟ ହେବେ ଓ ନିଜର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରଚଳନ କରାଇବେ । ଏ ବିଷୟ ସୁରା ଚୌକର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା-୧ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ରୋଗିଏ ମେଘକୁ ବହୁ ମେଘ ଖଣ୍ଡରେ ପରିଣତ କରିଥା'ନ୍ତି, ଫଳରେ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳସେଚନ ହୋଇପାରିବ ।

୫୦. ଅଥଚ ସେମାନେ ଏହି (ଜଳ) ବର୍ଷଣ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାଶ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

وَأِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
تَبْلِيْسِينَ ①

୫୧. ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁଗ୍ରହର ଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ସେ ସେ କିପରି ଭୃପୁଷ୍ପକୁ ବାହା ନିର୍ଜୀବ ହେବା ପରେ, ସଜ୍ଜନ କରାନ୍ତି ; ସେ ହିଁ (କୟାମତ ଦିନ) ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବେ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ (ଏ) ସକଳ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

فَانْظُرْ إِلَىٰ أَشْرَرِ حِمَىٰ اللَّهِ يَنْحِي الْاَرْضَ عَنْ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمَنْحَىٰ النَّوْثَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ②

୫୨. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ବାୟୁ ପରିଚାଳିତ କରିବୁ ଓ ସେମାନେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ) ହଳଦିଆ (ପଡ଼ି ଯାଇଥିବାର) ଦେଖିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପରେ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୋଇଯିବେ ।

وَلَوْ أَنَّ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفًّاءَ لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِ
يَكْمُوتُونَ ③

୫୩. ତେଣୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ହେବାକୁ ଦିଅ କାରଣ ତୁମେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ କି ବୟର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଚାଲିଯାଉଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ النَّوْثَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصَّمَّةَ الْكَلَاءَ إِذَا
وَلَوْ أَمَدُّ بِرَبِّكَ ④

୫୪. ଏବଂ ତୁମେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଥ-ଭ୍ରଷ୍ଟତାରୁ ବାହାର କରି ସତ୍‌ପଥକୁ ଆଣିପାରିବ ନାହିଁ; ତୁମେ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ଆତ୍ମା-ପାଳନକାରୀ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْغَنَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ⑤

ବୁ:୨

୫୫. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସେ, ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ବଳତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତା ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଏବଂ ଶକ୍ତି ପରେ (ପୁନଃଶୁଦ୍ଧ) ଦୁର୍ବଳତା ଓ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଦେଲେ; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ସେ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତି (ଓ) ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ୍ ।

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ⑥

୫୬. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ (ସେ ଦିନ) ଅପରାଧୀମାନେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିବେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଦଣ୍ଡେ ମାତ୍ର (ଏହି ସଂସାରରେ) ଥିଲେ; ସେମାନେ ଏହିପରି ବାରାଳ-ସ୍ତ୍ରୀୟ କଥା କହିଥାଆନ୍ତି ।

୫୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସ୍ବାନ ଓ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାନ କରାଯାଇଅଛି, ସେମାନେ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହିସାବ ମୁତାବକ ସେହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିରହିଥିଲ, ଯେଉଁଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ପୁନରାୟତ୍ତ୍ୱ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାହୋଇଥିଲା, ଏବଂ (ମନେରଖ ଯେ) ଏହା ହିଁ ସେହି ପୁନରାୟତ୍ତ୍ୱ ଦିବସ; ପରତୁ ତୁମେ ଏହା ଜାଣ ନାହିଁ ।”

୫୮. ସୁତରାଂ ଆଜି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ବାହାନା ଲାଭଦାୟକ ହେବନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାସ୍ଥାନ କରାଯାଇ ପୁନରନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆହେବ ନାହିଁ ।

୫୯. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି କୋରାନରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର (ବୋହର) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ନିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗି ଆସିବ, ତେବେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା କଥାବୁତୁକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛ ।”

୬୦. ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର^୧ ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

୬୧. ସୁତରାଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମେ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ (ନିଜ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସରେ) ଅଟଳ ରହ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର ଅବଶ୍ୟ ପାଇତ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରି (ସୁସ୍ଥାନକୁ) ଯେପରି ବିଚ୍ୟୁତ ନ କରନ୍ତି ।

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَيْسُوا
بِعِبَادَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُفَكُّونَ ⑥

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
لَكُمْ كِتَابٌ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ⑦

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ⑧

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَلَنْ يَجْتَنِبَهُمْ بِأَيِّهِ يَقُولُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ⑨

كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ⑩

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْتُونَ ⑪

୧. ଏହି ଅସ୍ଥର ଭାଷାକୁ ଜଣାଯାଉଛି ଯେ ଏଠାରେ ପରଲୋକରେ ପୁନର୍ବନ୍ଧନ ଲାଭକରିବା ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରା ଯାଇନାହିଁ ବରଂ ଏ ସଂସାରରେ ଜନ୍ମର ଉଚ୍ଚତ ସମ୍ଭବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ ସୂଚାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଭ୍ରାତୃ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ଭାବେ ଦେଖ, ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ତାହା ଉଦାହରଣ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ହେବ । ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କର ସେପରି ବର୍ତ୍ତନ ହେବ ତେବେ ସେମାନେ ଅସଂଭବ ଓ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଯେପରି ଗୌରବ ଓ ଉଚ୍ଚତର ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଥିଲେ ଆଉ ସେପରି ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩. ଏହି ଅସ୍ଥରକୁ ଦୃଷ୍ଟି ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ଯେ ଅଜ୍ଞ ଅକାରଣରେ କାହାରି ହୃଦୟରେ ମୋହର ଲଗାନ୍ତି ନାହିଁ । ସ୍ଥପନେ ମଣିଷ ମିଛ ପଛରେ ଧାଇଁବାକୁ ଇଚ୍ଛା । ଏହିପରି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅବିଚାର ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅବଦ୍ୟାୟକୁ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟତା ବୋଲି ଭାବେ ସେତେବେଳେ ତା'ହୃଦୟରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଆଯାଏ ।

ଲୁକମାନ

(ଏହି ସୁରା: ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଯେହେତୁ ଏହା ୩୧ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୪ଟି ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଲ୍ଲିଫ-ଲାମ-ମାମ ।

الْم ۝

୩. ଏଗୁଡ଼ିକ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥର ଆୟତସମୂହ ଯାହା ତରୁ
ସମ୍ପାଦିତ ଅଟେ ।

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝

୪. (ଏବଂ ଏହା ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସ୍ମରାରୁପେ ପାଳନ
କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଓ କରୁଣାର
ଆଧାର ଅଟେ;

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ۝

୫. ଯେଉଁମାନେ (ସ୍ମରାରୁପେ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ
(ଦାନ-ଦରିଦ୍ର-ମାନଙ୍କୁ) ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି ଓ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି,

الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝

୬. ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ୱଦର୍ଶିତ
ସତ୍ପଥ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଏହିପରି ଲୋକମାନେ ହିଁ (ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବେ ।

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ۝

୭. ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି
ଯେଉଁମାନେ (ନିଜର ଧନ ଅପବ୍ୟୟ କରି) ଖେଳ ତାମସାର
କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆହରଣ କରୁଥାନ୍ତି ଯେପରିକି (ସେଗୁଡ଼ିକ
ମାଧ୍ୟମରେ) ଅଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥକୁ ବିଭ୍ରାତ
କରାଇବେ; ଏବଂ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ୱଦର୍ଶିତ ପଥକୁ)
ପରିହାର-ଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ କରିଥାନ୍ତି; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଅପମାନକରକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۖ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଲୋକ ନିକଟରେ ଆସନ୍ତି
ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଗର୍ବର
ସହିତ ଏପରି ବିମୁଖ ହୋଇ ଚାଲିଯାଏ ଯେତେ ଯେପରି ସେ
କିଛି ଶୁଣିନାହିଁ; ସତେ ଯେପରି ତା କାନରେ ବଧୂରତା
ରହିଅଛି; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ
ସୂଚନା ଦିଅ ।

وَإِذَا تَنَاطَلُوا بَيْنَهُمُ الْآيَاتُ كَانُوا يَمْسَحُوهَا
كَآَنَ فِي أُذُنَيْهِ وَقَرَّأَ قَسِيْرُهُ بَعْدَآءٍ أَلْسِنَةٍ ۝

୯. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ (ସବୁ) କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଆନନ୍ଦମୟ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ,

୧୦. ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ରହିଚାଲିବେ, ଏହା ଅଲ୍ଲୁଖ କୃତ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଅଟେ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୧୧. ସେ ଆକାଶକୁ ବିନା ଓପରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଅଛ; ଏବଂ ସେ ଭୃପୁଷ୍ପରେ ଏହି ଆଶଙ୍କା ଯୋଗୁଁ ଦୃଢ଼ ପର୍ବତମାନ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୃକମ୍ପନର କବଳିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ବିସ୍ତାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଓ ମେଘମାଳାରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଉରମ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୨. ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲୁଖର ସୃଷ୍ଟି; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଦେଖାଇ ଦିଅ ଯେ ତାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମଣୁଅଛ ସେମାନେ କ'ଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? (ସେମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟିକରି ନାହାନ୍ତି) ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଭ୍ରାନ୍ତରେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୨

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ କହିଥିଲୁ ଯେ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ଠାରୁ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କର; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୃତଜ୍ଞ ହୁଏ ସେ କୃତଜ୍ଞତାର ଫଳ ନିଜେ ପାଏ; ଓ ଯେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୁଏ (ସେ ମନେରଖୁଦା ଉଚିତ ଯେ) ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କର କୌଣସି କୃତଜ୍ଞତା ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ (ଓ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସିତ ।

୧୪. ଏବଂ (ସୁରକ୍ଷକର) ଯେତେବେଳେ ଲୁକମାନ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ! ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ କରନାହିଁ; ସିକ୍ କରିବା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମସ୍ତବତ୍ ଅନ୍ୟାୟ ଅଟେ ।”

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ التَّعْنِيمِ ①

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ زَاوِيًا أَنْ تَبْيَضَ بَكْمٌ وَبَتَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ③ وَانزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ دَوْجٍ كَرِيمٍ ④

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ⑤ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑥

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ⑦

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَى لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ⑧

⑧

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ମୁକବବର'ର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଉପୁକାଳବା ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ବନ୍ଧାବନ୍ଧା । ପରେ 'ଯୋଗ' ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଏବଂ ପରିଚ୍ଛେଦ କୋରାନରେ ଯୋଡ଼ି ଶବ୍ଦ ସାକ୍ଷୀ ଓ ଗଭିର ଭଲସ୍ୱ ପାଇଁ ସମୟର କରାଯାଇଥିବାରୁ ଅନୁବାଦରେ 'ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଉରମ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି' ବାକ୍ୟାଂଶ ରଖାଯାଇଛି ।

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ଦୟା ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ) ଦୃଢ଼ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ: (କାରଣ) ତାହାର ମାତା (ଏକ) ଦୁର୍ଭକ୍ତା ପରେ (ଅନ୍ୟ ଏକ) ଦୁର୍ଭକ୍ତାରେ ତାହାକୁ ବହନ କରିଥାଏ, ଏବଂ ଦୁଇବର୍ଷ ଧର୍ଯ୍ୟତା ତାହାକୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇଥାଏ; (ତେଣୁ) ଆମ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ହୁଅ; (ମନେରଖ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ) ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୧୬. ଏବଂ ଯଦି ସେ ଦୁହେଁ ତୁମ ସହିତ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ସେ ତୁମେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଆମର ସମକକ୍ଷ ନିରୂପଣ କର, ଅଥଚ ତୁମେ ତାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ; ତେବେ ତୁମେ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦନ କର ନାହିଁ; ଏବଂ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟାପାରରେ) ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁସରଣ କର ଯେ ଆମ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନୁଗତ ଥାଏ; ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆମ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ; ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇବୁ ।

୧୭. (ଲୁକମାନ) କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ! ଯଦି କୌଣସି କର୍ମ ସାରିବି ତାହା ସଦୃଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ଓ ତାହା ପଥର ଭିତରେ, ବା ଆକାଶରେ, ବା ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଲୁଚାଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଦେବେ; ଅଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟିଦର୍ଶୀ ଓ ସକଳ ବିଷୟରେ ଅବହିତ ଅଟନ୍ତି ।”

୧୮. “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ! (ତୁମେ ସୁଗାଢ଼ରୂପେ ନମାଜ ପାଠ କର, ଏବଂ ଯଥୋଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଦିଅ, ଓ ମଦ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଷେଧ କର; ଏବଂ ତୁମ ଉପରେ ଯାହା (ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ) ପଡ଼େ ତାହାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ସହ୍ୟକର; ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅତି ସାହସିକ କର୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

୧୯. “ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ (ରାଗରେ) ନିଜ ଗାଳିକୁ ଫୁଲାଇ ନାହିଁ, ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଗର୍ବର ସହିତ ଗାଳି ନାହିଁ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ଆତ୍ମାଭିମାନୀ ଓ ଗର୍ବୀକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتُهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَى وَهْنٍ وَفُضِّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْنَا وَلَوْلَا ذَلِكَ لَإِنَّ النَّصِيرَ ⑩

وَأِنْ جَاهَدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّتُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑪

يُبْنَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّحَابِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ⑫

يُبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَآمُرْ بِالنَّعْمَةِ وَنَهَ عَنْ الشُّكْرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ⑬

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَتَّبِعْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ⑭

୧. ପୂର୍ବା ଅହକାମରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ଶିଶୁ ତା' ମାଆ ପେଟରେ ଥିବା ଓ ସ୍ତନ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ସମୟର ଅବସାନ ଚିହ୍ନ ମାତ୍ରରେ ଦୁଇ (୪୬:୧୬ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଦୁଇବର୍ଷର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, କେତେକ ଶିଶୁ ଶାନ୍ତ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖି ଓ ଦୁର୍ଭକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କେତେକ ଶିଶୁ ମାଆ ପେଟରେ ଅଧିକ ଦିନ ରହି କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖି ଓ ବଳବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି । ଅନ୍ୟତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁ ଦୁର୍ଭକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତା'ର ସ୍ତନ୍ୟପାନ ସମୟକୁ ବଢ଼ାଇଦେବା ଦରକାର, ଫଳରେ ସେ ବଳବାନ୍ ହୋଇଯିବ ।

୨୦. ଏବଂ ନିଜ ଚକ୍ରପତ୍ରରେ ମଧ୍ୟମ ପତ୍ତା ଅବଲମ୍ବନ କର, ଓ ନିଜ ସ୍ୱରକୁ ମୁଦୁ କର; (କାରଣ) ଗଧର (ଉଛ) ସ୍ୱର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ କର୍କଶ ଅଟେ ।

وَأَقْبِصْ فِي مَشْيِكَ وَاعْصُصْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ
عُنَاكَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

ଭୂ:୩

୨୧. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହୁଁ ଯେ ଯାହାକିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି, ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ହେଉ ବା ଅପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ହେଉ, ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହ ଚାହୁଁ କରିଛନ୍ତି ? ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ, ମାର୍ଗ-ସୂଚନା ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାଶମାନ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରମାଣ ବିନା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିଥାଆନ୍ତି ।

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۚ وَ
مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯାହାକିଛି ଅଲ୍ଲାହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଅନୁସରଣ କର, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ନା, ବରଂ ଆମେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନେ (ଅନୁସରଣ) କରୁଥିଲେ;" କ'ଣ ଯଦି ସକ୍ଷାତ୍ତା (ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କ କରିଆରେ) ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିଆଡ଼କୁ ଡାକୁଥାଏ, ତେବେ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ ଏହିପରି କରିବେ) ?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ
يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ) ନିଜକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରେ, ଓ ନିଜ କର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନଶାଳୀ ଥାଏ, ସେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମଜଲୁତ କଡ଼ାକୁ ଧାରଣ କରିଅଛି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସକଳ କର୍ମର ପରିଣାମ ରହିଅଛି ।

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ
اسْتَسْلَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶେଷରେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବହେଳା କରାଇବୁ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ତରର ସବୁକଥା ଜାଣନ୍ତି ।

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَجْزِيكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ
بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସା'ସାରିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ; ତା'ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରି କଠିନ ଶାସ୍ତିଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯିବୁ ।

سَنُعْطِيهِمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْضُرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غِلَظٍ ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ କିଏ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ”; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର”; କିନ୍ତୁ ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ) ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେ, ଯେ କି ସ୍ୱୟଂ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْجَبِيدُ ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏବଂ ଯଦି ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ କଲମନର ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ, ଓ ସମୁଦ୍ର କାଳିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ତା'ସହିତ ଆହୁରି ସାତଗୋଟି (କାଳିର) ସମୁଦ୍ରକୁ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାଣୀ (ଲିପିବଦ୍ଧକରି) ସମାପ୍ତ କରିଦେବ ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ
يَمْدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

୨୯. ତୁମମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) କେବଳ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜନ୍ମ ସଦୃଶ ଅଟେ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠା (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْتَكُمُ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾

୩୦. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ରାତିକୁ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି; ଓ ଦିନକୁ ରାତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାତି କରୁଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବହିତ ଅଛନ୍ତି ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏ ସମସ୍ତ ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେଉଅଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସତ୍ୟ ଓ ଚିରନ୍ତନ, ଏବଂ ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚାକୁଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ମିଥ୍ୟା ଓ ବିକାଶଶୀଳ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅତି ଉଚ୍ଚ (ଓ) ମହାନ୍ ।

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣١﴾

ଭୂ:୪

୩୭. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟକରୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାରୁ ପୋତରୁଥିଲି । ସାଗର ବନ୍ଧରେ ଚାଲୁଥିଲି ଯେପରି କି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନମାନ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାଇବେ ? ଏଥିରେ ସତ୍ୟେକ ପୈର୍ଯ୍ୟାୟ ଓ କୃତଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୩୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ତରଙ୍ଗମାଳା ଛାୟା ସଦୃଶ ଆବୃତ କରେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉପାସନାକୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ତାହାକୁ ଡାକନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣାକରି ସଜ୍ଜାଭାଗକୁ ଘେନି ଆସନ୍ତି, (ସେତେବେଳେ) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମଧ୍ୟମ ପକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି (ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସେହିଭଳି ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ସିଦ୍ଧି କରିବାରେ ଲିପୁ ହୁଅନ୍ତି) ; ଏବଂ କେବଳ ଅଜ୍ଞାନର ଭାଙ୍ଗିକାର ଓ ଅକୃତଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟାଧ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ।

୩୯. ହେ ଲୋକମାନେ ! ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ବାପ ନିଜ ପୁଅକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କି କୌଣସି ପୁଅ ନିଜ ବାପକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ସେହି ଦିନକୁ ଭୟ କର; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନର ଅବଶ୍ୟ ପୂରଣ ହେବ; ସୁତରାଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ ନ କରୁ, ଏବଂ ପ୍ରତାରିକ (ସଜ୍ଜାତାନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରତାରିତ ନ କରୁ ।

୪୦. ବାସ୍ତବରେ କୟାମତ ଦିବସର (ବା କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ବିଷୟକ) ସ୍ଥାନ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେ ଜଳ ବୁଝି କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ (ମୋଡ଼) ଗର୍ଭରେ ଯାହା ଅଛି ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ଆଗାମୀ କାଲି ସେ କି କର୍ମ କରିବ, ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ କେଉଁଠାରେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ କରିବ, ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ ସେ) ସବୁ ଖବର ରଖିଥା'ନ୍ତି ।

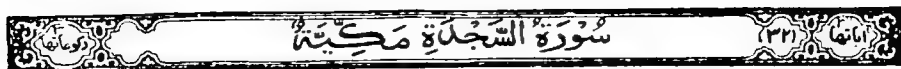
وَلَمَّا رَأَى الْفُلُوكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَبْعَثُ اللَّهُ لِيُرِيَكُمْ
مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٧﴾

وَاِذَا غَشِيَهمْ مَوْجٌ كَالظُّلُمِ دَعَا اللّٰهُ مُخْلِصِيْنَ
لَهُ الدِّيْنَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَ اخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي
وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ
شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْخَيَاطَةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٩﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عَدَا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
جَبَّارٌ ﴿٤٠﴾

e. 'କୃପା' ଅର୍ଥ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀ ଯାହା ମଣିଷର କାମରେ ଲାଗେ ଓ ଯାହାକୁ ବଦଳ କରି କାହାଙ୍କ ଆଦି ଯାନ ବିକିନ ଦେଖିବା ଯାଏ ।

ଅଲ-ସଜଦା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ୩୧ ଶ୍ଳୋକ ଓ ମଦିନାରେ ୧ ଶ୍ଳୋକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଭାବରେ ରହିଥିବା ସ୍ଥାନରେ ୩ ଶ୍ଳୋକ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ୩୩ ଶ୍ଳୋକର ଅଟେ ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଅଲିଫ-ଲାମ-ମାମ ।

୩. ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ (ଯାହାର ଏହା ଏକ ସ୍ୱରା ଅଟେ) ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ବିଷୟ ଯହିଁରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

୪. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଏହାକୁ ନିଜେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ? <ପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା (ତଥା ଚିରସ୍ଥାୟୀ) ସତ୍ୟ (ଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଟେ; ତାହାହେଲେ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରୁ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ରସୁଲ ଆସିନାହାନ୍ତି, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଇପାରିବେ ।

୫. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଯାହାଛନ୍ତି ଅଛି ସେ ସବୁକୁ ଛଅଗୋଟି* ଅବଧୂରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ପୃଥ୍ୱୀର ସହ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ; ତୁମମାନଙ୍କର ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ବା ସୁପାରିଷଦକାରୀ ନାହାନ୍ତି; ତଥାପି କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقُرْآنِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ

قَوْمًا مِمَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي

سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ

مِنْ دَلِيلٍ وَلَا شَفِيعٍ إِلَّا تَتَذَكَّرُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଛଅଗୋଟି ସ୍ତରରେ ବା ଛଅଗୋଟି ବିଶିଷ୍ଟ ବିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠିହୋଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସ୍ତରର ଚୈତ୍ୟ କେତେ ଏଠାରେ ସେ ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଆରବୀ 'ୟୋମ୍'ର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ସ୍ତର ବା କାଳବଧୂ, ଯାହାକି ଇଷ ଇଷ ବା କେନ୍ଦ୍ରକୋଟି ବର୍ଷ ହୋଇପାରେ । ଲୋକମାନେ କୁଳଦେ ଯୋମ୍‌ର ଅର୍ଥ ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଠାରୁ ଦୂର୍ଯ୍ୟାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ବୁଝିଛନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଯେ ଦେଉଳି ଛଅଗୋଟି ସ୍ତର ବା କାଳବଧୂ ମଧ୍ୟରେ— ତଥା ଯେତେ ଦୀର୍ଘ ହୋଇଥାଉ ପକେ— ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ପୃଷ୍ଠି ହୋଇଛି ଏବଂ ସପ୍ତମ ସ୍ତରରେ ସେହି ପୃଷ୍ଠି ପଶ୍ଚିର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଅଜ୍ଞ ନିଜର 'ଅରଣ୍ୟ' ବା ସିଂହାସନ ଉପରୁ ନିଜ ବିଧିବିଧାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାନ୍ତେ ଆତ୍ମା କଲେ ସେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରଜାଣ୍ୟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ ସାକାର ହୋଇଥିଲା । ଏହିପରି ଭାବେ ପୃଷ୍ଠିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା ।

୬. ସେ ଆକାଶରୁ ଭୂପୃଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ଆଦେଶକୁ ନିଜ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ; ତା'ପରେ ତାହା ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ସମୟରେ ଉତ୍ତୁତ ହେବ ଯାହାର ପରିଣାମ ଭୂମିମାନଙ୍କର ଗଣନା ମୁତାବକ ଏକ ହଜାର ୯ ବର୍ଷ ଅଟେ ।

୭. ସେ ହିଁ ଗୁପ୍ତ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି; (ସେ) ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କରୁଣାମୟ ।

୮. ସେ ଯାହାକିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସର୍ବାଙ୍ଗ-ସୁନ୍ଦର କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆର୍ତ୍ତ ମୁଗିକାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୯. ତା'ପରେ ସେ ତାହାର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୁଟି ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିର୍ଯ୍ୟାସକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୦. ତା'ପରେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତହିଁରେ ନିଜ ତରଫରୁ ଥାଣ ୩ ସଞ୍ଚାର କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି, ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଓ ବୋଧ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଭୂମିମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞ ହେଉନାହିଁ ।

୧୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମାଟିରେ ବିଲାନ ହୋଇଯିବୁ, ସେତେବେଳେ କ'ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ ଉତ୍ତୁତ କରାହେବ ?" (ଏମାନେ ନିଜର ପୁନର୍ଜନ୍ମ ବିଷୟକୁ ଅସ୍ୱାକାର କରୁନାହାନ୍ତି) ବରଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କୁ ଅସ୍ୱାକାର । କରୁଛନ୍ତି ।

يُدْرِ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ①

ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ②

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ
مِنْ طِينٍ ③

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ④

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑤

وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
بَلْ هُمْ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكِرُونَ ⑥

୧. ବହାଳମାନେ ଏହି ଆୟତର ଛୁଇଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସତର୍କିତ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ପରମାୟୁ ମାତ୍ର ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ଏବଂ ଏହାପରେ ତାହା ନିରସିତ ହୋଇଯିବ ଓ ତା' ସ୍ଥାନରେ ବହାଲ ଧର୍ମ । ସର୍ବଶିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏଯାଉଛି ଯେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ହଜାର ବର୍ଷରେ ଆକାଶରୁ ଆନୋଦିତ କରିଯିବ । ଏହାର ଅର୍ଥ କଦାପି ନିରସିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଏପରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ କ୍ରମଶଃ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡୁଥିବେ । ଏହାପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଉବେୟଦାହୀ ଅନୁସାରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମକୁ ପୁନଃସୃଷ୍ଟି କରିବା ସକାଶେ କଣେ ସଂସାରକ ଆଦିତେ ଓ ସେ ଇସଲାମକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା-୧୦ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ମନେନାକ କରି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଇସଲାମକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଗଠନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାପରେ ଶରୀରର ଅମ୍ଳାକୁ ନିଷେପ କରାଯାଇ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତେଜନା ଲାଭ କଲା ପରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇ ।

୪. ଯଦି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହେବା ସମ୍ଭବରେ କେବଳ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥା'ନା ତେବେ ସେମାନେ ଆଗ୍ରହରେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥା'ନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣେ ସମ୍ଭବରେ ଉପଭାସିତ କରାଯିବ ଓ ସେପରେ ପୁରସାର ବା ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ, ଏହି ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ସତ୍ୟାନ୍ୱାନ କରନ୍ତି ।

୧୨. (ତୁମେ) କୁହ, “ଯେଉଁ ମୁଖର ଦେବତୃତ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି (ସେ) ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିବେ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।”

قُلْ يَتُوبُكُمْ مَلَكُ السَّوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

ସୁ: ୨

୧୩. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେ ଅବସ୍ଥା ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅପରାଧୀମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ଅବସ୍ଥାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବେ, ଓ କହୁଥିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! (ତୁମେ ଯାହା କହିଥିଲ) ଆମେମାନେ (ତାହା) ଦେଖୁଲୁ ଓ ଶୁଣୁଲୁ; ଅତଏବ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଦିଅ ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ ତୁମ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ (ସତ) କର୍ମ କରିବୁ; ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେମାନେ ତୁମ କଥାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିସାରିଛୁ ।”

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُقِرُّونَ ﴿١٣﴾

୧୪. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଜାଣି କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ଉଚିତ ମାର୍ଗ ସ୍ୱର୍ଗନ କରାଇଥାନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ (ଅନ୍ୟାୟକାରୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଆମର ବାଣୀ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଥିଲା ଯେ ନରକକୁ ଆମେ ଜିନ୍ନ ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବୁ ।

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِثْقَىٰ لِّأَمَلِكَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْغَنَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٤﴾

୧୫. ସୁତରାଂ ଆଜି ଦିନର ସାକ୍ଷାତ୍ତ୍ୱ ପରିସୀମା ଦେବା ଯୋଗୁଁ ଓ ନିଜର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଦୀର୍ଘ ସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତିର ସ୍ଥାପନ ଆସ୍ଥାପନ କର; ଏବଂ (ମନନରଖ ଯେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଆଜି) ପରିସୀମା ଦେଇଛୁ ।

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَكُمُ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

୧୬. କେବଳ ସେହିମାନେ ଆମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯିବ ବେଳେ ସେମାନେ ସିଦ୍ଧି କରି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି, ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଗର୍ବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. (ଓ) ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଶରୀର ସେମାନଙ୍କ ଶେଯରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ତହଲୁଦ ନମାଜ ପାଇଁ ସେମାନେ ଶଯ୍ୟା ତ୍ୟାଗ କରିବେ); ଓ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ଓ ତାହାଙ୍କ କରୁଣା ଭାରି କରିବା ସକାଶେ ତାହାକୁ ଟାକନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ ତହିଁରୁ (ଅଲୁଣିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରିବି ।

تَجَنَّبُوا عَنْ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَعَنًا ذَمَّارٌ لَهُمْ يَنْفُقُونَ ﴿١٧﴾

୧୮. ଏବଂ (ବାସ୍ତବରେ) କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ଜାଣେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ କି କି ନୟନ-ଶାତଳକ ସାମଗ୍ରୀ ଲୁକ୍କାୟିତ ରଖାଯାଇଅଛି ।

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟେ କ'ଣ ସେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁକି ହୋଇପାରେ ? ଏପରି ଲୋକମାନେ କଦାପି ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ।

أَمَّن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَتَّخِذُونَ ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ

୨୦. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ (ଉଚିତ) କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାସୋପଯୋଗୀ ବୈକୁଣ୍ଠ ମିଳିବ; ଏହା ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁଯାୟୀ ଆତିଥ୍ୟ ହେବ ।

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
الْبَاقِي نَزَّلْنَاهُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

୨୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ, ସେମାନଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ନରକ ମିଳିବ; ଯେବେ ବି ସେମାନେ ତହିଁରୁ ବାହାରି ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତା' ଭିତରକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଏବେ ନରକର ସେହି ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କର ଯାହାକୁ ତୁମେ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡୁଥିଲ ।”

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّهُمْ زِعْمَاءُ
النَّارِ الَّذِينَ كُنْتُمْ بِهِ تَكِيدُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ଏହି ବୃହତ୍ ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ସଂସାରରେ) କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରାଇଛୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ (ଆମ ନିକଟକୁ) ଫେରି ଆସିବେ (ଓ ଅନୁତାପ କରି ପରକାଳ ଶାସ୍ତିରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ) ।

وَلَنُنَزِّلُ لَهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ଯହାକୁ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନରୂପେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଏ, ତଥାପି ସେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଏ ତା'ଠାରୁ ବଳି ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଆଉ କିଏ ହୋଇପାରେ ? ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବୁ ।

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٣﴾

ଭୂ.୩

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ମୁହାକୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଅତଏବ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଇବା ସଂକ୍ଷାରରେ ସନ୍ଦେହ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଧର୍ମାଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଓ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଏପରି) ଇମାମ୍ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଥିଲେ ।

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يُهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِنَأْصِرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٥﴾

୨୬. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତ ସେ ଅଟନ୍ତି ଯେ କି ଏହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ଏ-ଆମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷମାପତ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ ।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

୨୭. କ'ଣ ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ; (ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ) ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହରେ ଚଳସ୍ତବକ ହେଉଛନ୍ତି ? ଏଥିରେ ବାସ୍ତବିକ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ'ଣ (ତଥାପି) ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି ?

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ବି ସଂସାରରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଚାର ବ୍ୟାପିଯାଏ ଓ ଧର୍ମର ଗୁଣି ହୁଏ ଏବଂ କେତେକ ଲୋକ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ତେବେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଚାରୀ ଓ ଦୁରାଚାରୀମାନେ ସ୍ୱଭାବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାଧୀନ ବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିଚାର ନ ହୋଇ ତହିଁରେ ସୂଚକ ରହନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି । ପରିଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକାକି ବ୍ୟବହାର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କରି ଅନ୍ଧାର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହି ପ୍ରସରଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଇମାମ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଚାନ୍ଦାହିଁ ହେଲା । ଅନ୍ଧାର ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମୟର ଇମାମ ବା ଧର୍ମୀୟ ନେତା ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଫଳରେ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜ ଗୁଣ ଓ ପଦ୍ମ ମୁତାବକ କରୁଥିଲେ ଏବେ ଅନ୍ଧାର ଓହି ଅର୍ଥାତ୍ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ସେସବୁ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ୱାଧୀନର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସଂସାରକ ଥିଲେ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଟୁକୁ ଖଜିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନ୍ଧାର ତରଫରୁ ଦିବ୍ୟ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲା ।

୨୮. କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ଅମ୍ମେ କଲକୁ ଏକ ଅନୁର୍ବର ଭୂମି ଆଡ଼କୁ ସ୍ଥଳାନ୍ତର କରି ନେଇ ଯାଉ ଏବଂ ତତ୍ପରା ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରାଉ; ଯହିଁରୁ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚିମାମେ, ଓ ସେମାନେ ନିଜେ ଖାଆନ୍ତି, (ତେବେ) କ'ଣ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖିନାହାନ୍ତି ?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا نَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
فَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ ତେବେ କୁହ ଯେଉଁ ବିଜୟ ” ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ତୁମେ କହୁଅଛ, ତାହା କେବେ ହେବ ?”

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ତୁମେ କୁହ, “ସେ ବିଜୟ ” ଦିବସରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (କୌଣସି) ଅବସର ମଧ୍ୟ ଦିଆହେବ ନାହିଁ ।”

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ସୂଚନା ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ଧୋଇଲ ନିଅ, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମକୁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକର; ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ (କିଛି କାଳ ପାଇଁ) ଆହୁରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବେ ।

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣١﴾

୧. ଏଠାରେ ‘ବିଜୟ’ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସେହି ବିନାଶର ସମାପ୍ତିକୁ ବୁଝାଇଛି ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ପରକାର ଶାସ୍ତି ମିଳିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅବସର ପାଇ ପାରିବେ । ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା-୨୭ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦର ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ ହୋଇଥିଲା । ତାହାହେଲେ କ’ଣ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦିନେ ପାରି ପଡ଼ିବ ? ଯେବେ ସେହି ବିରାଟ ସୁନ୍ଦର ଲୋକମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି ତେବେ ସେମାନେ କୁଣ୍ଠାର୍ଥ କରିବାରୁ ଯେପରି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଥିଲେ ତଦନୁରୂପ କର୍ମ କଲେ ଏବେକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ।

୨. ବିଜୟ ବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ସାଫାରିକ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ପରକାରର ପୁରସ୍କାର ଅଳ୍ପ ମିଳେ । ଯଦି ସେମାନେ ସରକର୍ମ କରିବାରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ଓ ବିଜୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବାରୁ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା କରିବେ ତେବେ ପରକାରରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାରୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ।

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ଅହଜାବ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନା ଚାହୁଁଥିବା ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହାକୁ ସୁରା ମଦିନା ଭାବେ ପଢ଼ାଯିବ)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ହେ ନବି ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ କଥା ମାନନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୩. ଏବଂ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହା ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି (କେବଳ) ତାହାର ଅନୁସରଣ କର; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୪. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୫. ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଗୋଟି ହୃଦୟ ଛାପନ କରିନାହାନ୍ତି କି ତୁମମାନଙ୍କର ପରମ୍ପରାକୁ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ (କେତେକ ସମୟରେ) ମାତା ବୋଲି ସନ୍ଦୋଧନ କରିଥାଅ, ତୁମମାନଙ୍କର ମାତା କରିନାହାନ୍ତି କି ତୁମମାନଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର (ପ୍ରକୃତ) ପୁତ୍ର କରିନାହାନ୍ତି; ଏସବୁ ତୁମମାନଙ୍କର ମୌଖିକ କଥା ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସତ୍ୟକଥା କହିଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରସ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀନ କରାନ୍ତି ।

୬. ସୁତରାଂ ସେ(ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର)ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ଡାକ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ; ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପିତା କିଏ ବୋଲି ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନଥାଅ, ତେବେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭାଇ ଓ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମେମାନେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୁଲବଶତଃ ପୂର୍ବରୁ କରିଥାଅ ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ଦୋଷ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛ (ତାହା ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅଟେ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁତାପକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ١

وَأَتَّبِعْ مَا وَحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ٢

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ٣

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جُوفِهِ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ أَلْفًا تُظَاهِرُونَ مِنْهُمْ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ٤

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ
تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاُخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَكِنْ مَا
تَعْنَدُ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٥

୭. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଜୀବନ ଅପେକ୍ଷା ନବି ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପର୍ରାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାତା (ସଦୃଶ); ଏବଂ ଉକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ (ଅଣ-ଉକ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ହିଜରତକାରୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଗୁରୁ ଅନୁସାରେ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ; ଅବଶ୍ୟ (ଏହା ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଯେ) ହୁମୋମାନେ ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କର; ଏ ବିଷୟ (କୋରାନ) ଗୁରୁରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ ۚ لَا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନବିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମଠାରୁ ମଧ୍ୟ (ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ) ଏବଂ ନୁହ, ଇବ୍ରାହିମ, ମୁସା ଓ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଜହାଜ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଆମେ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ତୃତ୍ତ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ;

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوْحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ۝

୯. ଯଦ୍ୱାରା କି ଅଲ୍ଲୀ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ଯାଉଥିବେ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେ ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

يَسْأَلُ الضَّالِّينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

୧. ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ନିଜ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଜଣାଇଦେବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରୁ ବିଷୟକୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଉଚିତ, ତା' ଅଭିପ୍ରାୟ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଅଜ୍ଞ ନବିଙ୍କୁ ପିତା ଓ ବାହାଘ ପର୍ରାମାନଙ୍କୁ ମାତା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ଯଦି ନବି ଓ ତାଙ୍କ ପର୍ରାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆ ନ ଯାଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ ଯେଉଁଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଭାସିଯାଇ ନଥା'ନ୍ତା ଏବଂ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ସକାଶ କରାଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟସକାଶିତ ହେଉ ନଥା'ନ୍ତା । ଉଚିତାସରୁ ସମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପର୍ରାମାନେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ବିଷୟକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ରଖିନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ନବି ପାପକାରୀ କରନ୍ତି ଯାହାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ରଖାଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ବା ଆବଶ୍ୟକ । ବରଂ ଏହାର ସ୍ୱଚ୍ଛତ ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ନବିଙ୍କର ଅନୁରାମାନେ ନବିଙ୍କ ଗୃହରେ ସେ କଲୁଥିବା ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ସାମ୍ନାରେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ କି କେବଳ ତାଙ୍କ ପର୍ରାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣୁ ନଥିଲେ, ଅବଗତ ହେବେ ତେବେ ସେହି ଅନୁରାମାନେ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି ଅନେକ ଅସୁବିଧାରେ ବଢ଼ିତ ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଏଠାରେ ସ୍ମରା ଅଲେ-ଇମ୍ରାନର ଅଧ୍ୟାୟ ସଂଖ୍ୟା-୮୨ ପ୍ରତି ସଂକ୍ଷେପ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସତ୍ୟେକ ନବିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଉପରବର୍ତ୍ତୀ ନବିଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ପୂର୍ବମୁଖରେ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ତାଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଭିତ୍ତ କରା ହୋଇଥିଲା ।

ଭୂ: ୨

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସେତେବେଳର କୃପାକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରକୁ କେତେକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମାଡ଼ି ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ (ପ୍ରଖର) ବାୟୁ^୧ ସେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସେରଣ କରିଥିଲୁ ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ଦେଖିପାରି ନ ଥିଲ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭଲଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ।

୧୧. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଦେଶକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପର୍ବତ ତରଫକୁ) ଓ ନିମ୍ନ ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଭୟରେ (ତୁମମାନଙ୍କର) ଚକ୍ଷୁ ବିଚାରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ହୃଦୟ (ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ) କଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲ ।

୧୨. ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ପରୀକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୀଷଣ ଭାବରେ ଦୋହଲାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

୧୩. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥିଲେ ।”

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, “ହେ ମଦିନାବାସୀମାନେ !” (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମମାନଙ୍କ (ର ଉତ୍ତର ପାଇଁ) ସକାଶଣ କୌଣସି ପଥନାହିଁ; ତେଣୁ ତୁମେ (ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମ) ପରିତ୍ୟାଗ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَ نَكْمُ جُنُودٍ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا أَلَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ⑩

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ قَوْمِكُمْ وَ مِنْ أَسْفَلٍ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْ أَبْصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللهِ الظُّنُونَا ⑪

هُنَالِكَ الْبَنِيُّ يُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ⑫

وَ إِذْ يَقُولُ الْ سَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ⑬

وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ

୧. ଏଠାରେ ଅହକାବ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ହିଜ୍ରି ଅଞ୍ଚଳ ପକ୍ଷର ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମଗ୍ର ଆରବ-ଦେଶ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିହୀନ କରି ପକାଇବା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ମନେବଳକୁ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା । ସେହିଦିନ ଶତ୍ରୁ-ପକ୍ଷ ଆସର ବିଦୟ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇଥିଲେ ସେହିଦିନ ସବୁ ବେଗରେ ବାୟୁ ସ୍ରବୀତ ହୋଇଥିଲା ଓ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଶିବିରର ଅଗ୍ନି ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏପରି ଘଟଣାକୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ଆରବୀୟମାନେ ଅଶ୍ୱର ବିଚାରୁଥିଲେ । ପକ୍ଷରେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ସେମାନେ ମଧ୍ୟମାନେ ପାଗଳପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ଦଳକୁ ନେଇ ଦେଠାକୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଥିଲେ ।

୨. ହିଜରର ପୂର୍ବରୁ ମଦିନାର ନାମ ‘ୟସରବ’ ଥିଲା ।

କରା;" ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ନବିଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ଉକ୍ଷା କରି କହିଥିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଘେର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି;" ଅଥଚ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଘେର ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିଲା; ସେମାନେ କେବଳ ପକାୟନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ।

୧୫. ଏବଂ ଯଦି ମେଦିନରୁ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବହିନୀ ଦ୍ବାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ କରାଯାଆନ୍ତା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ (ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ) କୁହାଯାଆନ୍ତା; ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ସ୍ବାକାର କରିନେଇ ଥାଆନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ (ଏହାପରେ) ସେ (କପଟବିଶ୍ବାସୀମାନେ ସେଠାରେ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ ।"

୧୬. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ (କପଟବିଶ୍ବାସୀମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅକାଳାରବର ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କଦାପି ପୁଷ୍ପକଟ ଦେବେ ନାହିଁ (ଏବଂ ତୁଟି ରହିବେ); ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଉଥିବା ଅଂଗାକାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

୧୭. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଯଦି ତୁମମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବା ହତ୍ୟାଠାରୁ ପକାୟନ କରିବ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ପକାୟନ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଦାପି ଲାଭପ୍ରଦ " ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇବ ନାହିଁ ।"

୧୮. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷାକରିବ ? ଅଥବା ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ କିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିପାରିବ ?" ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜ ପାଇଁ କାହାରିକୁ ପ୍ରକୃତ ଚକ୍ଷୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବେ ନାହିଁ, (ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ମିଳିବ) ।

إِنَّ يَبُوتًا عَوْرَةً وَمَا يَعْزِرُ إِنَّ يَزِيدُونَ
إِلَّا فِرَارًا ۝

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفَارٍهَا تَمْسِلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَنُوهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ۝

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّوْنَ
إِلَٰهًا دُبَارًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مُسَوَّلًا ۝

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ قَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ
الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَنْفَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
سُوًّا أَوْ أَمَرَ أَدَبِكُمْ رَحْمَةً ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ସତ୍ତ୍ବେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବିଷ୍ଟରେ ଛାଡ଼ି ଦେବେ ନାହିଁ କାରଣ ସତ୍ୟତା ସୁଦ୍ଧାକାଳ ଏପରିକି ନାମମାତ୍ର ସୁଦ୍ଧାକାଳଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ବିଦ୍ରୋହ ପୁରୁଷହସ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ତୁମମାନେ ପକାୟନ କରିବ ତେବେ ଏକେତ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ ଅଥବା ଅଳ୍ପ ଇସଲାମ ପକ୍ଷରେ ଶାସ୍ତି ବିଧି ସ୍ବୀକାର କରିବେ ଏବଂ ସୁଦ୍ଧାକାଳମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଏ ବିଷୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଉଛି ।

୧୯. ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହେତାଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବରୋଧ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କରୁଥିଲେ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ; ଏବଂ କେତାଦରେ ଯୋଗ ଦିଅ ନାହିଁ ଏବଂ (ସେମାନେ) ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଦୌ ଯୁଦ୍ଧ କରୁ ନଥିଲେ ।

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٩﴾

୨୦. ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧ ଅଟନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦୌ ହିତାକାଂକ୍ଷା ନୁହନ୍ତି) ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଭୟ (ସମୟ) ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁବ ଯେ ସେମାନେ ତୁମ ଆଡ଼କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିତୋଳା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ଘୃରୁଅଛି ଯେ କି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ମୁଣ୍ଡର କବଳିତ ହୋଇଥାଏ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଭୟ (ସମୟ) ଅପସାରିତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମପ୍ରତି ତରବାର ସଦୃଶ କରୁ ମନ୍ତବ୍ୟ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଉପକାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୃପଣ; (ଓ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉ); ଏମାନେ (ବୋହରରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରି ନଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କ (ଇସଲାମ ବିରୁଦ୍ଧ) ସମସ୍ତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଦେଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଅତି ସହଜସାଧ୍ୟ ।

أَشْجَعَهُ عَلَيْهِمْ ۖ إِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُفْتَشِي عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَقَطُوا بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشْجَعًا عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَا يُؤْمِنُوا ۚ فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۖ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾

୨୧. (ଏବଂ) ସେମାନେ ଆଶା ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଯେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଫେରିଯାଇ ନ ଥାବ (କି) ! ଅଥଚ ଯଦି (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ (ପୁନର୍ବାର) ଆସିଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ଯେ ସେମାନେ ବେତୁକନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଯାବର ଜୀବନ ଯାପନ କରି ରହିଥାଆନ୍ତେ କି ! ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଥାଆନ୍ତେ ଯେ ତୁମମାନେ ଜାଣିଛ ଅଛ ନା ଧୂଂସ ପାଇଛି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଦୌ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

يَحْسَبُونَ الْإِحْرَابَ ۖ لَمْ يَدْعُوا يَهُودًا وَلَا نَبَارًا ۚ وَمِنْ يَمُودًا ۚ لَوْ أَنَّهُمْ بَادَوْنَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَنَا عَنْ آيَاتِنَا ۖ وَلَٰكُنَّا فِيكُمْ مَا فَتَنَّا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾

ରୁ: ୩

୨୨. ରୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଅବିନ ଦିବସର ସାକ୍ଷାତ୍ ବିଷୟରେ ଆଶା ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ବହୁତ ସୁରଣ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଠାରେ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରର ଏକ ଉଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶ ରହିଅଛି (ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ) ।

୨୩. ଅତଏବ (ଦେଖ) ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏମାନେ ସେହି (ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ଯାହାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଅଂଗୀକାର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ କହିଥିଲେ;” ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣା) ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆନୁଗତ୍ୟକୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଥିଲା ।

୨୪. ଏହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଂଗୀକାରକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି (ଦେଖାଇ) ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ପାଳନ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନିହତ ହୋଇଥିଲେ) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ବି ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ସଂକଳ୍ପରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ପ୍ରକାଶ କରି ନଥିଲେ ।

୨୫. ପରିଶାମ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାଃଏପରି ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟବାଦିତାର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; ବାସ୍ତବିକ ଅଲ୍ଲାଃ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୨୬. ଏବଂ (ବାସ୍ତବରେ) ଅଲ୍ଲାଃ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସମେତ (ମର୍ଦ୍ଦିନାରୁ) ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଲାଭ ମିଳି ନଥିଲା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ନିଜେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ଶତ୍ତୁଶୀଳା (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرٍ ۝

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْآخْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَجْبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا بَدْلًا ۝

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

وَرَزَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَيْظِهِمْ لَمْ يَأْتِ الْوَخَيْرَ ۖ وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅହକାବ ସୂରା ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କରୁ ସୂଚାଇ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା (୩୩:୧୨ ଓ ୫୪:୪,୫,୬,୭) । ଏଠାରେ ସେହି ଆକ୍ରମଣ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୭. ଏବଂ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସେ (ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୁଖ) ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଭରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ସୂଚାର କରିଥିଲେ; ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲ ।

୨୮. ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରମି ଓ ସେମାନଙ୍କ ବୋଧାନ୍ତୁତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲେ, ତଥା ସେହି ଭ୍ରମି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଯାହା ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଦ* ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ପଡ଼ି ନଥିଲା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁଖ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

୨୯. ହେ ନବି ! (ତୁମେ) ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଓ ତାହାର ଶୋଭା କାମନା କରୁଅଛ, ତେବେ ଆସ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜିଦି ସାଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀ ସ୍ୱଦାନ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ପଦ୍ଧତିରେ ବିଦାୟ କରିଦେବୁ ।”

୩୦. କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଖ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ ଏବଂ ପରକାଳର ନିବାସ କାମନା କରୁଅଛ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ଉପକାମ ଉପରେ ସ୍ଥିତିସ୍ଥିତ ରହିବେ ଅଲ୍ଲୁଖ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

୩୧. ହେ ନବିଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉଚ୍ଚ ନୈତିକତା ବିରୋଧୀ ଆଚରଣ କରେ, ତେବେ ତାହାର ଶାସ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ଭିତ୍ତି କରାହେବ ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِن صِيَاحِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرَمَقُوا قَتَلُوا وَتَأْسَرُونَ قَرِيبًا ۝

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَبِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْنُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسَرِّخَكُنَّ سَرَاحًا جَنِيلاً ۝

وَأَن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْحَيِّسَاتِ مَثْرًا جَدِيدًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مِنْ قَاتٍ وَكُنْ بِقَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفَ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର । ଏଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ଯେ ଖୈବରଠାରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଜୟଲାଭ କରିବେ । ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ତଥା ହୁଦ୍ଦିୟା ପର୍ବ ପୂର୍ବରୁ ଅହକାବ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉପସ୍ଥିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ସେହି ଦେଶ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନେ ଜୟଲାଭ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ତାହା ହିଁ ଘଟିଥିଲା । ଏହା ଏପରି ଏକ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହାକୁ ଶତମାନେ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ କେତେକ ମୁସ୍ଲିମ ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅହକାବ ଯୁଦ୍ଧର ବହୁବର୍ଷ ପରେ ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ପାହିଶା’ ଅର୍ଥ ଏପରି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାର ପାପ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବ । ସେହେତୁ ନବିଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାଏ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ପୁଣ୍ୟ ହୋଇ ନପାରେ ବରଂ ଏକ ସାଧାରଣ ପୁଣ୍ୟର ପଦବ୍ୟାପୀ ହେବ । ତଥାପି ଆରବୀ ଭାଷାର ବୁଦ୍ଧି ଅନୁସାରେ ତାହା ‘ପାହିଶା’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥାନ୍ତର୍ଗତ ।

ଭାଗ ୨୨

୩୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ ଏବଂ (ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଳନର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁସାରେ) ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତେବେ ଆମେ ତାହାକୁ ଦୁଇଗୁଣ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁ, ଏବଂ ଆମେ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ (ପଦ୍ମ)ଙ୍କ ସକାଶେ ସମ୍ମାନିତ ଜାବିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାବୁ ।

୩୩. ହେ ନବିଙ୍କର ପରମ୍ପରାଧର ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ବୁଝୁଥାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ସାଧାରଣ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ) କୋମଳ ଭଙ୍ଗୀରେ କଥା କୁହ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟଥାଏପରି ନହେଉ ଯେ ଯାହାର ଅନ୍ତର ବ୍ୟାଧୁସ୍ତ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ମନ୍ଦ ଅଭିଳାଷ ପୋଷଣ କରିବ ; ଏବଂ ସର୍ବଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ କଥା କୁହ ।

୩୪. ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ନିଜ ଗୃହରେ ଅବସ୍ଥାନ କର, ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଜ୍ଞ ସ୍ତରର (ପରମ୍ପରା) ସଦୃଶ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ) ପ୍ରକାଶ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ସୁଗନ୍ଧପଦ୍ମ ନିମାଳ ପାଠ କର, ଓ ଜକାତ ଦିଅ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ; ହେ (ରସୁଲଙ୍କ) ପରିବାର-ବର୍ଗ ! ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଅପବିତ୍ରତାକୁ ଦୂର କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଉଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ।

୩୫. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ବିଷୟରେ ଆବୃତ୍ତି କରାଯାଉଅଛି ତାହାକୁ ମନେ ରଖ ; ଅଲ୍ଲାଃ ହିଁ ସୃଷ୍ଟିଦର୍ଶୀ (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞାତା ।

ଭୁ : ୫

୩୬. ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ ପୁରୁଷ ଓ ମୁସଲମାନ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରିଣୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟବାଦୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟବାଦିନୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ନାରୀ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରିଣୀ ନାରୀ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଦାନ କରୁଥିବା

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا

تُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٦﴾

يُنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسَنُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ

فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ

وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٧﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ

الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ

اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ

الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٨﴾

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٩﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ

الضَّيِّقِينَ وَالضَّيِّقَاتِ وَالْخَشِعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ

وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ

ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ଦାନ କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ରୋଜା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ରୋଜା କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏବଂ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ନିଜ ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା କରୁଥିବା ନାରୀ, ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କ୍ଷମା ଓ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଅଛି ।

وَالْخَوَافِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظِينَ وَالذَّكِّرِينَ ۝
كَثِيرًا وَالذَّكِّرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا ۝

୩୭. ଏବଂ ଯେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହୁଥିବା କୌଣସି ବିଷୟରେ କିଛି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ବା ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ନିଜ ବିଷୟକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କର ରହୁଥିବା ଥରଣ କରେ, ସେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ନିପତିତ ହୁଏ ।

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَنْصُرِ
اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ۝

୩୮. ଏବଂ ହେ ନବୀ ! ସେହି ସମୟକୁ ସୁରକ୍ଷା କର। ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ, ଯାହା ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଓ ତୁମେ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲ, କହିଥିଲ ଯେ ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଅପରାଧ ପାଖରେ ଅଟକାଇ ରଖ (ଓ ତଳାକ ଦିଅ ନାହିଁ) ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ମନରେ 'ଯାହା ରୋପନ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସେ ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِّنِي فِي نَفْسِكَ

୧. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଏକ ଇସ୍ଲାମୀ ମତବ୍ୟକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ହଜରତ ଜୈନବଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କାଳେ ଲୋକମାନେ ବିଭାଗ ହୋଇଯିବେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଏ ବିଷୟକୁ ରୋପନ ରଖୁଥିଲେ । ଏହା ଆଗରୁ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ବହୁତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଙ୍କ ସହିତ ଯାଉଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ଜାଏଦ ହଜରତ ଜୈନବଙ୍କୁ ତଳାକ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏ ବିଷୟକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ରଖୁ ତଥା ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତଳାକ ଦାନ ସୁହାଣୀ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିଥିବାକୁ ହଜରତ ଜାଏଦଙ୍କୁ ତଳାକ ନ ଦେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଥିଲେ, ଅନ୍ୟଥା ଲୋକମାନେ ଭୁଲରେ ଭାବି ପାରନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଜଣେ ସଂଗ୍ରାସ ବଂଶୀୟ ବାଦିକାକୁ ଜଣେ ମୁକ୍ତିପାପୁ ଶ୍ରବଦ୍ୟ ସହିତ ବିବାହ କରାଇ କିଛି ଭଲ କାମ କରିନାହାନ୍ତି, ବରଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରିଦେଇଛନ୍ତି । କେତେକ ପଣ୍ଡିତ ମତ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୱୟଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଜୈନବଙ୍କ ବିବାହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥି ଯୋଗୁଁ ସଂସାରରେ ବାହାଘର ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ (ନିବାହ ପାଠ) ସଂପନ୍ନ ହେବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ଜୈନବଙ୍କର ନିବାହ ପାଠ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟ ଜଣିତସ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

(ବିରହୁଲ ହଦିସିୟ, ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୩, ପୃ. ୩୪୦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ୭) ।

ଚାହୁଁ ଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲୁ ଅଥଚ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭୟ କରିବା କଥା; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ କ'ଣ ତାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମହିଳାଙ୍କ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ନିଜର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତଳାକ ଦେଇଦେଲେ), (ସେତେବେଳେ) ଆମେ ତୁମ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ କରାଇଥିଲୁ, ଯଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ନିଜ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାକୁ ତଳାକ ପରେ ବିବାହ କରିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ସଂକୋଚ ରହିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ ହେବାର ଥିଲା ।

مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَحْسَى النَّاسُ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَهُ ۚ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا بِرَأْسِهَا ۚ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝

୩୯. ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେଥି- ନିମନ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ; ଏହି ଚାଟିକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଚଳନ କରିଥିଲେ; ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶ ତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ବିଷୟ ଅଟେ, କେହି ତାହାକୁ ଅନ୍ୟଥା କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ۝

୪୦. ଏହି ପରମ୍ପରା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବାଣୀକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଉଥିଲେ ଓ ତାହାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଭୟ କରୁନଥିଲେ; ଏବଂ ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିସାବେଶ୍ୱର ।

إِلَّا الَّذِينَ يُبْلَغُونَ رَسُولَ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝

୧. ପୂର୍ବରୁ ଗଣେଶ କରାଯାଇଛି ଯେ ଫକରତ ମହମ୍ମଦ ହଜରତ ହେନବଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିଥିବା ବିଷୟରେ ଇତିହାସରୁ ସମାଣ ମିଳୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ 'କଞ୍ଚୁକନକୟା' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ସଂଯୋଗ ହୋଇଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ 'ଆମେ ତୁମ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ବିବାହ କରାଇଲୁ' । ତେଣୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଯେଉଁ କର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯିବାର କୁହାଯାଏ ସେହି କର୍ଯ୍ୟକୁ ତା'ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ । ଯେହେତୁ ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚରପାରୁ ବିଦ୍ୟା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହି କର୍ଯ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହିସାବେଶ୍ୱର ।

୪୧. ମହମ୍ମଦ ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ପୁରୁଷର ପିତା ନ ଥିଲେ କି (ପିତା) ନାହାନ୍ତି (କି ପିତା ହେବେ ନାହିଁ) କିନ୍ତୁ (ସେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରପୁଲ ଅଟନ୍ତି ବରଂ (ଏହାଠାରୁ ବଳି) ସେ ନବିମାନଙ୍କର ମୋହର ' ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସବୁ ବିଷୟ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ جَزَائِكُمْ وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

ରୁ : ୨

୪୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ମରଣ କର ;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

୪୩. ଏବଂ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ।

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ନ ଥିଲେ ଓ ସେ କିନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ମୁମାଣିତ କରୁ ନ ଥିଲେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନବି ପଦ ବା ଓଲ୍ ପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ କେତେକ ଲକ୍ଷ୍ୟକାର 'ଖାତମନ୍ ନବିନନ୍'ର ଅର୍ଥ ବୁଲରେ ସର୍ବଶେଷ ନବି କରିଛନ୍ତି । ବହୁତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଅର୍ଥ ନବି ମାନଙ୍କର ମୋହର ହେବା ବଥା । ଅବଶ୍ୟ ଆମେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ କରିଛୁ, ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ସେଥିରେ କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉନାହିଁ କି ଆମ ସ୍ଥିତିରେ କିଛି ବିରୋଧାତ୍ମକ ଭାବ ସଂକଳ ପାଉନାହିଁ । ଯଦି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ 'ମୋରାଜ' ଘଟଣାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯିବ ତେବେ ମସନଦ ଅହମ୍ମଦ ବିନ ହମ୍ମଲ ଯେଉଁ ବିବରଣ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ତତନୁସାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନିମ୍ନରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଛି—

ସିଦରୁଲ ମୁନରହା	ହଜରତ ମହମ୍ମଦ (ର)
ସପ୍ତମ ସ୍ତର	ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ (ଅ)
ଷଷ୍ଠ ସ୍ତର	ହଜରତ ମୁସା (ଅ)
ପଞ୍ଚମ ସ୍ତର	ହଜରତ ହାଜ୍ଜୁନ (ଅ)
ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର	ହଜରତ ଇସ୍ମିଏ (ଅ)
ତୃତୀୟ ସ୍ତର	ହଜରତ ସୁସ୍ୱଫ (ଅ)
ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତର	ହଜରତ ଇସା (ଅ)
	ଓ ହଜରତ ଯହିୟା (ଅ)
ପ୍ରଥମ ସ୍ତର	ହଜରତ ଆଦମ (ଅ)
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ	ମୁସ୍ୱା ନିବାସ

ଏହି ତାଲିକାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି 'ପୃଥ୍ୱୀ ନିବାସୀ' ସ୍ତରରେ ଛିଡ଼ା ହେବ ସେ ପ୍ରଥମେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଓ ସତ୍ତା ଶେଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ । ତେଣୁ ସବୁ ନବିଙ୍କ ଭିତରେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସର୍ବଶେଷ ନବି ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ଯଦି ଆମେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହଦିସକୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ତେବେ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତାଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଆଦମ ତଥାପି ଜନ୍ମ ହୋଇ ନଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ 'ଖାତମନ୍ ନବିନନ୍' ଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ନବିମାନଙ୍କ ବଂଶ-ବୃକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉପସ୍ଥଳ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ସ୍ଥାନ ମିଳିଥିଲା । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ 'ମୋରାଜ' ଅବସରରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କଲେ ସେତେବେଳେ 'ମହମ୍ମଦୀୟ ସ୍ଥିତି' ନବି ପଦର ଅର୍ଚ୍ଚିତ ପାବକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେଲା । ତେଣୁ ଆମେ କହିଥିବା ଅର୍ଥ ହିଁ ଯଥାର୍ଥ । ଅର୍ଥାତ୍ ନବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଓ ପାତ୍ତ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ।

୪୪. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା କି (ଦେଖିବା ସ୍ୱରୂପ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଆସିବେ ; ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦା କରୁଣାମୟ ।

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيْمًا ﴿٤٤﴾

୪୫. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବେ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ୱରୂପ 'ଶାନ୍ତି'ର ଉପହାର ମିଳିବ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

نَجِيْمُهُمْ يَوْمَ يَقُوْنَهُ سُلُوْمٌ وَّاَعَدَّ لَهُمْ جَزًا ﴿٤٥﴾

୪୬. ହେ ନବୀ ! ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ (ଏହି ସଂସାର ପାଇଁ) ଚକ୍ରାବଧାରକ * , (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଉନ୍ନତ ପଦର୍ଥକ ଭାବେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٦﴾

୪୭/୪୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆହ୍ୱାନକାରୀ ଭାବରେ ଓ ଏକ ଦାୟିମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣାଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ । ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦିଅଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ମହାନ କୃପା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

وَدَّاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَانِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٧﴾
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ مِنَ اللَّهِ مُنْضَوْنَ كَبِيرًا ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର କଥା ଆଗେ ମାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଯ୍ୟାତନାକୁ ଉପେକ୍ଷା କର, ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କର ; ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

وَلَا يُطِيعُ الْكُفْرِيْنَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَدَّعَ أَذْيَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٩﴾

୧. ଏଠାରେ ଆରବୀ ଭାଷାର କ୍ରିୟା ପଦ 'ସୁପଲ୍ଲକ୍' ସ୍ତୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ 'ଅଲ୍ଲାହ' ଶବ୍ଦ ସହିତ ସ୍ତୟୋଗ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କରୁଣା ସ୍ତୟୋଗ କରିବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ କେଣିଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ସ୍ତୟୋଗ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ସ୍ୱାର୍ଥନ କରିବା ବା ସମା ସ୍ୱାର୍ଥନ କରିବା ହୁଏ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏଠାରେ ଉକ୍ତ ଅର୍ଥ ସ୍ତୟୋଗ ହୋଇଛି, ଯାହା ଫଳରେ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ କେଣିଏ ଚୂଡ଼ି ରହୁନାହିଁ ।

୨. ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅଶ୍ରୁ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପରୁ ଶାନ୍ତି-ରୂପ ଆଶିଷର ଉପହାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ସଦେଶ ସେହିତ ହେବ ଏବଂ ଏହି ଶାନ୍ତିର ଆଶିଷକୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ସବୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ସ୍ତୟୋଗ ସମ୍ପାଦନ ଦିଆଯିବ ।

୩. 'ଚକ୍ରାବଧାରକ' ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ଘୋର ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ସେପରି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ନୀତିଗତ ଭାବରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବ ସ୍ତୟୋଗ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୪. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଦାୟିମାନ ଦାୟି ବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଭ୍ୟାସିତ କରାଯାଇଛି । ଯେପରି ଚନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣଠାରୁ ଆଲୋକ ପାଇ ଅନ୍ଧକାର ଦୂର କରେ, ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇ ଏପରି ଅନେକ ଭୋକ ଗର୍ଭାହେବେ ଯେଉଁମାନେ ସଂସାରକୁ ଆଲୋକ ସ୍ତୟୋଗ କରୁଥିବେ ।

୫୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତଲାକ ଦିଅ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା-କରିବା ସମୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବଦତ) ସମ୍ଭବରେ ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ; ସୂତରା* ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ସାଂସାରିକ ଭାବର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ବିଦାୟ ଦିଅ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ
تَعْتَدُونَهَا فَبِئْسَ جُحُودُهُنَّ سَرَّاحًا جَمِيلًا ٥٠

୫୧. ହେ ନବି ! ଆମେ ତୁମ ସକାଶେ ତୁମର ସେହି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ବୈଧ* କରିଅଛୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ମନ୍ଦର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ; ସେହିପରି ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ* ସେହି ନାରୀମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ତୁମ୍ଭ ଅଧୀନକୁ ଆଣିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ଅଧୀନସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବରେ ତୁମର ପିତୃବ୍ୟମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ, ଓ ତୁମର ପିତୃସାମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ, ଓ ତୁମର ମାତୃମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମର ମାଉସାମାନଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମ ସହିତ ହିଜରତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେ କି ନବିଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜ ଜୀବନ ଉତ୍ତର୍ଗ କରିଛନ୍ତି; ଯଦି ନବି ସେମାନଙ୍କୁ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَمُ لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي اسْتَبْتِ
أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِنْ أَفَاءِ اللَّهِ عَلَيْكَ
وَبَنَاتِ عِيَالِكَ وَبَنَاتِ عِيَالِكَ وَبَنَاتِ
خَلِكَ الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِن

୧. ପତିଙ୍କ ପାଇଁ ପତ୍ନୀ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବୈଧ । ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏଠାରେ କାହିଁକି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ? ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୨୯ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ସେହି ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମନରେ ସାଂସାରିକ ଦୁଷ୍ଟ ସମ୍ପର୍କ ଅଭିକାଷ ଅଛି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହା ଦିଆଯିବ। ପରେ ମୁକୁ କରି ଦିଆଯିବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଅନିର୍ଦ୍ଧାର ହୋଇ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ପରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପତ୍ନୀ ଏପରି କହି ନାହାନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଦୁଷ୍ଟ ସମ୍ପର୍କ ଦିଆଯାଉ ଓ ମୁକୁ କରାଯାଉ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସେହି ସବୁ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମନରେ ଧର୍ମର ଛାତି ରହିଥିଲା ଅଥଚ ସାଂସାରିକ ଅଭିକାଷ ନଥିଲା । ଏଠାରେ ଚାହା ହିଁ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ମନ ମଧ୍ୟରେ ସାଂସାରିକ ଦୁଷ୍ଟ ସମ୍ପର୍କକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସବୁମତେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ଥିଲେ ।

୨. ଏହା କେବଳ ଏକ ଅନୁମତି, ଆଦେଶ ନୁହେଁ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଏଥିରୁ କୌଣସି ଭାଲ ରପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଯଦି ହଜରତ ମାଲିକା କିଚ୍ଚିୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆଯିବ ତେବେ ତା'ର ଉତ୍ତର ଏହିପରି— ହଜରତ ମାଲିକା ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠର ମହିଳା । ଏହି ଆୟତରେ ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଦିନୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ମିଶର ଥିଏପତି ନିଜ ଦେଶର ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ହଜରତ ମାଲିକାଙ୍କୁ ଦାସୀ ଭାବରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଆଦେଶର ପରିସର ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିବାହ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ବୈଧ କରିଥିଲୁ); ଏହି ଆଦେଶ କେବଳ ତୁମ ସକାଶେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ; ଏହା ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସିକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ) ନୁହେଁ; ଆମେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ କାଣ୍ଡା ଯାହାକୁ ଆମେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ପଟାମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଧର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଯାହାରା ତୁମ ପ୍ରତି (ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ ବାରେ) କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧ ନ ହେଉ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَهَبْتُ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَنْتَحِلَهَا
خَاصَّةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
لِيُكُنَّ لَكَ بَعْدَ ذَلِكَ عَنَاءٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٥

୫୨. ତୁମେ ସେ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ବୃତ୍ତର ଫେର ପାର, ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ନିଜ ପାଖରେ ରଖିପାର; ଏବଂ ଏ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯାହାକୁ ତୁମେ ବୃତ୍ତର ଫେର କାହାରିକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଘେନି ଆସିଲେ

زُجْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَنُؤَيَّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَمَنْ ابْتِغَىٰ وَشَرِي عَزَلَتْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَٰلِكَ

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାରେ ନିଜ ପାଇଁ ଏହି ଆୟତକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଥିବାର ସେହି ବିଶେଷାମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ବେଳେ ଏହି ଅସତରୁ ପୁଷ୍ପକାନ୍ତରେ ଜଣାପଡୁଛି, କାରଣ ଏଠାରେ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି ଯେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆଦେଶ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସବୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ । ଅଧିକତର ସେହି ଘଟେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଆଦେଶ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାରେ ତୁମ ସକାଶେ ଅଛି ସେହି ଘଟକ ପରେ ପରେ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଏହି ଆଦେଶ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ କେବଳ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ସକାଶେ- ସେମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ହେଉଥା'ବୁ କି ଇତିହାସରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେବାକୁ ଅଥବା- ଏହି ଆଦେଶ ଅଭିଯୋଗ ।

୨. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି କୌଣସି ମନ୍ଦିରକୁ ବିବାହ କରି ନାହାନ୍ତି । ଆଲୋଚ୍ୟ ଆଦେଶ କେବଳ ଅନୁମତି ଆକାରରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁମାନେ ସମାଜୋତ୍ତର କରିଥିଲେ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ପାଇଁ ଏହି ଆୟତକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ କରାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏହି ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ ନାହିଁ, ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁହଁ କଦା ପଡ଼ିବନା ଓ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ସ୍ମରଣ ବାଟିକ ହୋଇଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୩୩ରୁ ପୁଷ୍ପ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଆଦେଶ କେବଳ କେତେକ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପୁରୁଷପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ବହୁତଟି ଏଥିରେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରସ୍ତାବନା କରାଯିବାକୁ ନଥିଲା ।

୩. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୨୯ରେ ଏହି ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି- ହେ ନବି ! ତୁମେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଯଦି ତୁମେମାନେ ସାଂସନିକ ଜୀବନ ଓ ତାହାର ଶୋଭା କାମନା କରୁଅଛ, ତେବେ ଆସ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ସାଂସନିକ ସାମଗ୍ରୀ ସନ୍ତାନ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ପକ୍ଷରେ ବିଦ୍ୟା କରିଦେବୁ ।" କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ପତ୍ନୀମାନେ ନୀରବ ରହି ଏହି ପିକାଶରେ ପ୍ରସ୍ତୁତବର ସକାଶ କଲେ ଯେ ସାଂସନିକ ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ପଦ ଅପେକ୍ଷା ସେମାନେ ଧର୍ମକୁ ସ୍ୱାଧୀନ୍ୟ ଦେଇ ସବୁଟି ଅଛନ୍ତି । ପତି-ପତ୍ନୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପତ୍ନୀ ନିଜକୁ ସେତେ ପୁଣ୍ୟବତୀ ମନେ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପତି ତା'ଠାରେ ଏପରି କେତେକ ବିଷୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଏ ଯାହା ପତ୍ନୀଙ୍କ ଅଧିକ ସଂସାର ସାଥୀ ଥିବା ବା ସେ ସାଂସନିକ ମାୟାରେ ଲିପ୍ତ ଥିବା ବିଷୟ ସେହି ପତି ହିଁ ଜାଣିପାରେ । ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ତାକୁ ଚଳାଇ ଦେଇଦେଇ । ଏହି ଆୟତରେ ଏହା ହିଁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେପରି କଣେ ପତ୍ନୀ ତାହା ନେଇ ପୁଅକୁ ହୋଇଥିବାକୁ ତା'ର ଅଧିକାର ଅଛି । ସେହିପରି ପତିର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ ସେ ଧନ ସନ୍ତାନ କରି ତାକୁ ପୁଅକୁ କରିଦେଇ ପାରେ । ବହୁତଟି ବିଷୟବସ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ତୁମ ଆୟତ ପରସ୍ପରର ପରିପୁରକ । ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ହେବାପରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାହାର କୌଣସି ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଚଳାଇ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ଜଣାଯାଏ, ଯେପରି ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୫୧ରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର କୌଣସି ପତ୍ନୀ ଅପେକ୍ଷା ସାଂସନିକ ମୋହମାୟାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ୍ୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକ ହେବା ପରେ କୌଣସି ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଚଳାଇ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଅତଏବ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଆଦର୍ଶ ସନ୍ତାନ କରିଛନ୍ତି । ଯଦ୍ୟପି ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ଚଳାଇ ଦେବାପାଇଁ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ ତଥାପି ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଆଦର୍ଶ ସେହି ଅଧିକାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ସମର୍ଥନ ମନେ କଲେ ନାହିଁ ।

ସେଥିରେ ତୁମର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ; ସମ୍ଭବତଃ (ଏପରି କରିବା ପାଇଁ) ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଶାତଳ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦୃଃକ୍ଷ୍ମତ ହେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯାହାକି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଉଅଛ* ଚାହିଁରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହରୁଷ ହେବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣି, ଏବଂ ସେ ସର୍ବଶ୍ଚ (୩) ସହନଶୀଳ ।

أَذْنَىٰ أَنْ تَقْرَأَهُنَّ وَلَا يَخْزَنَ وَيَرَّصِنَ بِسَ
أَيَّهِنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ٣

୫୩. ତୁମ ପାଇଁ ଏହା ପରେ ଅଧିକ ନୀତିକୁ ବିବାହ କରିବା ବୈଧ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ତୁମର* ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅଧ୍ୟାନସ୍ତ ନୀତି ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସୌକର୍ଯ୍ୟ ତୁମଙ୍କୁ ଅଧିକ ମୋହିତ କଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରମ୍ପରାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ପରା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବୈଧ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ٤

ଭୁ : ୨

୫୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନବିଙ୍କ ଗୃହରେ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କର ନାହିଁ, କେବଳ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଡକାଯାଇଅଛି , ତାହା ମଧ୍ୟ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ତୁମେମାନେ ରକ୍ଷନ ଅପେକ୍ଷାରେ କି ଆଳାପ କରିବା ଇଚ୍ଛାରେ* ସେଠାରେ ବସିରୁହ ନାହିଁ ; ଅବଶ୍ୟ ଯେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡକାଯାଏ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبِظٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ
إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا ٥

୧. ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଘରରେ ରହୁଥିବାବେଳେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେତେବେଳେ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ ବାବ୍ ଉପରେ ସେହି ବ୍ୟାପାରକୁ ନ୍ୟସ୍ତ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଆନୁରୋଧ କରୁଥିଲେ ଯେ ଏବେ ଯାହା ହେବ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଯଥୋଚିତ ହେବ ।

୨. ପୂର୍ବ ଆୟତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିନ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଚାଲି ଦେଇ ଅନ୍ୟ ବିବାହ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ଛାଡ଼ି ପାରିବେ ନାହିଁ କି ଆଉ ଅଧିକ ବିବାହ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ବିଷୟ ନୁହେଁ କାରଣ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ କହିଅଛୁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେହିପରି କରିପାରିବେ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନ୍ୟାନ୍ୟା ଅଳ୍ପଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜଣାଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେହି ଇଚ୍ଛା ବିଷୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ଏହି ଦୁଇ ଆୟତରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ କୌଣସି ବିଷୟ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ— ‘ଏହା ପରେ’ରୁ ବୁଝାପଡୁଛି ଯେ ହିଜରତ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖତାହା) କରିଥିବା ସମ୍ପର୍କିୟା ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ ବୈଧ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିପାରିବେ ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ରୂପେ ସେହି ଆଦେଶର ପରିସରକୁ ସୀମିତ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଏକ ଅନୁମତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଏଥିରୁ କିଛି ଭାଲ ଉଠାଇ ନପୁଲେ ।

୩. ଏହି ଅନୁମତି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରି ନଥିଲେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚିତ ସମୟରେ ରହୁଲାଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର । ଅସମୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାଙ୍କର ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ।

(ସେଠାରୁ) ଯାଅ; ଏବଂ ଭୋଜନ କରିବା ପରେ ସ୍ବଚ୍ଛଦକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କର^୧; ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅସାଧାରଣ ବସିରହିବା ବା ବହୁପୂର୍ବରୁ ଆସିଯିବା) ନବିଙ୍କୁ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଏ; କିନ୍ତୁ ସେ (ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ଦେଖି) ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କୁ (ମନାକରିବାକୁ) ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ସତ୍ୟ କଥା କହିବାକୁ ପଣ୍ଡିତାତ୍ୱପଦ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ରୁମ୍‌ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନବିଙ୍କ ପରମ୍ପରାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ମାଗ, ତେବେ ପରତା ଆଡୁଆଲକୁ ମାଗ; ଏହା ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପାଇଁ ଭରମ ଅଟେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ରହୁଲ୍‌କୁ କଷ୍ଟଦେବା ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଘନ୍ୟ ଅଟେ ।

୫୫. ଯଦି ରୁମ୍‌ମାନେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶ କର ବା ଗୁପ୍ତ ରଖ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଭଲ ଗୁପ୍ତ କାଶିବ ।

୫୬. ନିଜ ପିତା ବା ନିଜ ପୁତ୍ର^୨ ବା ନିଜ ଭାଇ ବା ନିଜ ପୁରୁରା ବା ନିଜ ଭଣଜା ବା ନିଜ ସମ-ଗୋଷ୍ଠୀର ନାରୀମାନଙ୍କ

لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثِهِ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَجِيبُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِيبُ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَوْلِكُمْ وَتَلُوهُنَّ مِنْكُمْ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زَوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٦﴾

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٧﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا

୧. 'ଜେବକ ନବିଙ୍କ ଘରକୁ ବିନା ଅନୁମତିରେ ଖାଇବାକୁ ଯାଅ ନାହିଁ' ଏହା ଆୟତର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହାର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ମୁସଲମାନଙ୍କ ବୃହତ୍ ବିନା ଅନୁମତିରେ ସ୍ବଦେଶ କରିବା ଦୋଷାବଦ୍ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ନୂତନ ବିଷୟର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ବା' ହେଉଛି ଯେହେତୁ ନବିଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କର ପିତା ଓ ନବିଙ୍କ ପତ୍ନୀ ସେମାନଙ୍କର ମାଗ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ ଏଥିରୁ ଏହି ଦିଶ୍ଟ ହେଉଥିଲା ଯେ ନବିଙ୍କ ବୃହତ୍ ବିନା ଅନୁମତିରେ ସ୍ବଦେଶ କରିବା ନାୟା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେହ ପଥକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଗଲା । ଦ୍ବିତୀୟତଃ ପିଲାମାନେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ଘରେ ବହୁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସି ରହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ନବି ହେଉଛନ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତିନି ତେଣୁ ତାହାଙ୍କର ହଜାର ହଜାର ସଖୀ ଆଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଲୋକର ଚାଲିପାଶ କଣ ପିଲା ଆଇ ପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେପରି ଲୋକ ଘରେ ପିଲାମାନେ ଅଧିକ ବସି ରହିଲେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ବା କଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ନବିଙ୍କ ଘରେ ସବୁ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ପଣିବା ଆମେ କରି ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେଠାରୁ କିଛି ଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଏହାପରେ ପାଦି କରି ଆସିବା ଓ ବସିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଦିନ ପରେ ଦିନ ଏପରିକି ମାସ ପରେ ମାସ ବିସିଯିବ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ନବିଙ୍କ ପରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ଓ ବୃହତ୍ ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତ ମାଧ୍ୟମରେ ନବିଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେବା ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟ ଗପରେ ସ୍ବଚ୍ଛଦକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ 'ପୁତ୍ର' ଶବ୍ଦ ଅଛି, ଅଥଚ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର କୌଣସି ପତ୍ନୀଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଯୁବକ ପୁତ୍ର ନ ଥିଲେ । ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, ବେଳେବେଳେ ସାଧାରଣ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ମାତ୍ର ତହିଁରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ (Exception) ମଧ୍ୟ ଥାଏ । ଯେପରି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅକ୍ଷର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ରୁମ୍‌ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପିତାମାତା ବା କିଛି ଶାନ୍ତିପୁରୁଷ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ 'ସେ ହା' କର ନାହିଁ (୧୭:୨୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ), ଅଥଚ ମୁସଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସଖୀମାନେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କାହାକୁ ସମୋଧାନ କରାଯାଇଛି ? ତେବେ କ'ଣ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଦେହ ଆଦେଶକୁ ଅସାଧୁ ଆଦେଶ କହି ପାରିବା ? ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ପକ୍ଷେ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଆଦେଶରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା କେତେକଙ୍କ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ସମୋଧାନ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ସମୋଧାନ ହୁଏ । ଏବଂ ବେଳେ ବେଳେ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ସମୋଧାନ ହୁଏ ।

ବା ନିଜ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଦାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯିବାରେ ଏମାନଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କ ପରାମର୍ଶ) ପକ୍ଷରେ କୌଣସି କଟକଣା ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର, (କାରଣ) ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୫୭. ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଆଶୀର୍ବାଦ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦେବଦୂତ ମଧ୍ୟ (ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ) ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନବିଙ୍କ ପ୍ରତି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷାକର (ଅର୍ଥାତ୍ ଦୟାଦ ସରିଫ ପାଠ କର) ; ଓ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଓ ମନୋସମାଗତୃପ୍ତିକ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଭିକ୍ଷାକର ।

୫୮. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କୁ ପାତା ଦିଅନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଇହକାଳରେ ଓ ପରକାଳରେ ରାହାଙ୍କ ସାମାପ୍ୟ ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ।

୫୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବିନା ଦୋଷରେ ପାତା ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ବିପଜ୍ଜନକ ମିଥ୍ୟା ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାତର ବୋଝ ବହନ କରନ୍ତି ।

ସ୍ୱ : ୮

୬୦. ହେ ନବି ! ନିଜ ପରାମର୍ଶକୁ ଓ ନିଜ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶକୁ କୁହ, “ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଯିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର ବଡ଼ ଚାପରକୁ ଯୁଗ୍ମ ଉପରେ ଦେଇ ବକ୍ଷସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୋତାହ ରଖିବେ ;” ଏପରି କରିବା ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ହେବ ଓ (ସେମାନଙ୍କୁ) ଇଚ୍ଛିତ କରା ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨. ଏଠାରେ ପରଦାର ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ବିବରଣ ଅଛି । ଆରବ ଦେଶର ମହିଳାମାନେ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଖଣ୍ଡିତ ଗୋଟ ଚପର ନିଜ ବକ୍ଷ ଉପରେ ପକାଇ ଥିଲେ ଓ ଖଣ୍ଡିତ ବଡ଼ ଚପରକୁ ଓଡ଼ାଆ ପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଅଳ୍ପପ୍ରାୟ ଗାନ୍ଧି ପକ୍ଷରେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ଅଛି । ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଯେବେ ବି କୌଣସି ମହିଳା ବାହାରକୁ ଯିବ ତେବେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପକାଇଥିବା ବସ୍ତୁକୁ ମୁଣ୍ଡ ଉପରୁ ବକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକାଇବ ଅର୍ଥାତ୍ ଓଡ଼ାଆ ଏପରି ହେବ ଯେପରି ଚେହେରା ଖୋଲା ରହିବ ନାହିଁ । କେତେକ ‘ପରଦା ନ କରିବା’ ଅର୍ଥ ଏହି ଆୟତରୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି ଅଥଚ ଏଠାରେ ପରଦା କରିବା ବିଷୟରେ ପରିଷଦ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ ସେହି ମହିଳା ହେଉଛି ଜଣେ ମୁସଲମାନ ମହିଳା ଏବଂ ଅଣ-ମୁସଲମାନ ମହିଳା ଭାବି ତାକୁ କେହି ବିଦ୍ରୁପ ନକରୁ ।

إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنْسَانًا فَكُنَّ عَلَٰئِهِ أَعْيُنٌ مِّنْ ذُنُوبِهِمْ وَلَا لَهُنَّ خِطَابٌ ۚ
 وَلَا لَهُنَّ سَيِّئَاتٌ وَلَا مَا مَكَتَ إِنْسَانُهُنَّ وَآثِقِينَ
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝
 إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ۝
 وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا
 ظَنًّا كَسَبُوا فَهَذَا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
 يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِئِبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكُمْ أَزْنَىٰ أَوْ
 يُعَرَفْنَ ۚ فَلَا يُؤْذُونَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

୬୧. ଯଦି କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ସେମାନେ, ଓ ଯେଉଁମାନେ ମଦିନାରେ ମିଥ୍ୟା ଗୁଜବ ରଚନା କରନ୍ତି, (ସେମାନେ ତହିଁରୁ) ବିରତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଆମେ (ଦିନେ) ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ କରାଇବୁ; ତା'ପରେ ସେମାନେ ତୁମ ସହିତ ଏହି ସହରରେ ସ୍ୱଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରତିବେଶୀ ଭାବରେ ରହିବେ ।

لَيْنَ لَمْ يَنْتَهِ السُّفُହُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغَرِّبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝

୬୨. ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତୁମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରି ବଧ କରାଯିବ। ଉଚିତ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଦୟାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

مَلْعُونِينَ ۖ إِنَّا نُنَقِّيهِمْ أَخْذًا وَفُتِيلًا ۝

୬୩. ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ଏହି ବିଧାନ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା (ସୁତରାଂ ତୁମେ ଏହାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କର); ଏବଂ ତୁମେ କଦାପି ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବିଧାନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବ ନାହିଁ ।

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْدِرَ لَكَ
لَهُ اللَّهُ تَبْدِيلًا ۝

୬୪. ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ (ପ୍ରକୃୟଙ୍ଗମ) ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଏହାର ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି;” ଏବଂ ତୁମକୁ ଏ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଜଣା ? ହୁଏତ ସେସମୟ ଖୁବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥାଇପାରେ ।

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝

୬୫. ଅଲ୍ଲୀ ବାସ୍ତବରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି.

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ وَاعْدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝

୬୬. ଯଦିରେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ; (ଏବଂ ସେଠାରେ) ସେମାନେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

خُلْدِيْنَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجْدُونَ وَلِيًّا وَلَا يُصِيرُونَ

୬୭. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଓଲଟ ପାଲଟ କରାଯିବ ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲୀ ଓ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲଙ୍କ ଆଶା ପାଳନ କରିଥାନ୍ତୁ କି !”

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيِّنَا
أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۝

୬୮. ଏବଂ (ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ) କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେମାନେ ନିଜର ମୁଖ୍ୟ ଓ ବଡ଼ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଶା ପାଳନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ସବୁ) ପଥରୁ ବିକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ।”

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
السَّبِيلَا ۝

୧୯. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଗୁଣ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କରୁଣାରୁ ବଞ୍ଚିତ କର ।”

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا
كَبِيرًا ۝

ଭୁ : ୯

୨୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଦୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ମୁସାକୁ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅପବାଦରୁ ମୁକ୍ତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅତି ସନ୍ତୋଷିତ ଥିଲେ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى
فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۝

୨୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ଏପରି କଥା କୁହ ଯାହା କୁଟିଳ ହୋଇଥାଏ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا لِقَوْلِ سَدِيدًا ۝

୨୨. ଯେତେ ତୁମେମାନେ ଏପରି କରିବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସଂଶୋଧନ କରିଦେବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମାଦେବେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ, ସେ ମହାନ୍ ସଫଳତା ଭାଗ କରେ ।

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

୨୩. ଆମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନ ବିଷୟକ ଏହି ଅମାନତକୁ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ ଓ ପର୍ବତ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ବହନ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଭୟ କରିଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏହାକୁ ବହନ କରିଥିଲା ; ପରିଶ୍ରମକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି, ସେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାରୀ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

୨୪. ଆମେ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଧାନର ଭାର ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାରୁ ପରିଶ୍ରମ ଏପରି ହେଲା ଯେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କଟପବିଶ୍ୱାସୀନା ନାରୀ, ଏବଂ ମୁସ୍ତାବିକ ପୁରୁଷ ଓ ମୁସ୍ତାବିକ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ; ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୁପା କଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ସଦା କରୁଣାମୟ ।

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
۝ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

୧. ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ସେ କଣେ ନାମାଙ୍କ ସହ ଅବିଧି ଯୋନ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା, ହଜରତ ହାଲୁନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା, କୁଷ ରୋଷରେ ପଡ଼ିବା, ମୁଗି ପୁଲ କରିବା ଆଦି ଅନେକ ଦୋଷାରୋପ କରି ତାହାଙ୍କୁ ବ୍ୟଥିତ କରିଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ ମନ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଅବିଧି ବିଷୟ ନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ ।

سُورَةُ سَبَأٍ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ସବା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଦିତ ହେବାରେ ୫୫ଟି ଅୟତ ଓ ୧୬୧ ଶ୍ଳୋକ)

ଅଞ୍ଚଳ ୩

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ; ଏବଂ ଯାହାକି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରହିଅଛି (ସେ ସବୁ ମଧ୍ୟ) ତାହାଙ୍କର ଏବଂ (ସେପରି ଆଦ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରାଣୀମାନ ପାତ୍ର ଥିଲେ) ଅନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରାଣୀମାନ ପାତ୍ର ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ତରୁଣ (ଓ) ସର୍ବଶାନ୍ତ ।

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

୩. ଯାହାକି ଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ତାହାକୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ଯାହାକି ସେଥିରୁ ବାହାରି ଯିବ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ତଥା ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାହା ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରେ ଓ ଯାହା ଆକାଶକୁ ଆରୋହଣ କରେ ; ଏବଂ ସେ ସଦା କରୁଣାମୟ (ଓ) କ୍ଷମାଶୀଳ ।

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

୪. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ସମୟ ଦେଖୁଛୁ ନାହିଁ" ; ତୁମେ କୁହ, "ଏପରି ନୁହେଁ ; ଆମକୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି, ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର ହେଉ ବା ଗଠାଠା ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ବା ବୃହତ୍ ହେଉ, କେହି ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଲୁଚାଯିବ ନାହିଁ ; (ସୁତରାଂ) ସେ ସମୟକୁ ତୁମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖିବ, କାରଣ ଏସବୁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ।"

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

୫. "ଏହି ସମୟ ଏଥି ସକାଶର ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ସେହି (ଲୋକ) ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ରହିଅଛି ।"

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂମି ଭିତରେ ଥିବା ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ତହୁଲ ବାହାରୁଥିବା ସ୍ତମ୍ଭ ସମୟକୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି । ସେହିପରି ସେ ପରଲୋକକୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଉପରୁ ତଳକୁ ଖସି ପଡୁଥାନ୍ତି ଏବଂ ବିକାଶଶୀଳ ଜାତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ତଳୁ ଉପରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରକୁ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥାନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିଜ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ସେ ମଣିଷ ସମ୍ମୁଖ ପାଇଁ ପାଣି, ଅଳ୍ପାଳ ବାହାର ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିବ ଓ ସବୁକିଛି ବିଷୟକୁ ଜାଣି ପାରିବ । ବହୁତ ଅଳ୍ପ କାଳରେ ସେ ମଣିଷ ବାହାରେ ଶିକ୍ଷା ବିନା ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିବ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ ସମୟରେ ଦେହ-ଦିନର ଆଗମନ ହେବ ନାହିଁ ।

୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ବିପକ୍ଷ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنَ ۞
مَنْ يَرْجُوا ۝

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରାଯାଇଥିବା ସେମାନେ ରୁମ୍ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ରୁମ୍ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ତାହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ପରାକ୍ରମ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ।

وَرَبِّهِمُ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ ۞
رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَرْشِ ۞
الْحَيْدِ ۞

୮. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଲୋକମାନେ ! କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖାଇଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅବଗତ କରାଉଥିବି କି ତୁମେମାନେ (ମୃତ୍ୟୁପରେ) ଖଣ୍ଡିତହୋଇ ଯିବାର ପରେ ପୁନର୍ବାର (ଯୋଡ଼ି ହୋଇ) ଏକ ନୂତନ ଦୃଷ୍ଟି ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବ ?”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ ۞
إِذَا مَرِئْتُمْ كُلَّ مَرْجٍۢ إِنْ كُنْتُمْ لَبِيۢءَ ۞
خَلْقٍۢ جَدِيدٍ ۞

୯. “କ’ଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରିଥିବି ବା ତାହାକୁ ପାରାକାମୀ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଛି ?” ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେଉଁମାନେ ପରାକାଳକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ (ଏପରି ମଦ ଭାବନା ଯୋଗୁଁ ଏବେଠାରୁ) ଶାସ୍ତି ଓ ବିପଜ୍ଜନକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତାର କବଳିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

أَفَتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌۢ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۞
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۞

୧୦. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଯାହାକିଛି ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ (ଦେଖି ରହି) ଅଛି କ’ଣ ତାହାକୁ ସେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହାନ୍ତି ? ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦେଶରେ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରାଇବା ବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋଘର କିଛି ଅଂଶକୁ ନିପତିତ କରାଇବା; ଏଥିରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିବି ।

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ ۞
وَالْأَرْضِۢ إِنَّ نَاشِئَهَا خِيفٌۢ بِهِمْ ۞ وَالْأَرْضُ أَوْ تُسْقَطُ ۞
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۞ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ ۞
مُنِيبٍ ۞

୧ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ କ୍ରମାଗତ ବର୍ଷ ହେଉ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଉ ।

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ନିଜ ଚରପାକୁ କୁପା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ (ଓ କହିଥିଲୁ) “ହେ ପର୍ବତବାସୀ ! ମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଓ ହେ ପକ୍ଷୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅଲୁଅଳର ଶୁଣାଗାନ କର ;” ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ଲୁହାକୁ ନରମ କରି ଦେଇଥିଲୁ ।

୧୨. (ଏବଂ କହିଥିଲୁ ଯେ) ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାରର ସାହୁମାନ ତିଆରି କର, ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର କୁଣ୍ଡଳାଗୁଡ଼ିକୁ ଛୋଟ ଆକାରରେ ରଖ ; ଏବଂ (ହେ ଦାଉଦର ସହଚରମାନେ !) ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କର ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଅଛୁ ।

୧୩. ଏବଂ (ଆମେ) ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବାସ୍ତୁ (ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ), ଯାହାର ପ୍ରଭାବକାଳୀନ ଯାତ୍ରା^୧ ଏକ ମାସ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ଥିଲା, ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ ଏକ ମାସ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ଥିଲା ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଚରକ ତମାର^୨ ସ୍ତ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଜିନମାନଙ୍କର ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ଆମ ଆଦେଶକୁ ଲଙ୍ଘନ କରିବ, ତା'କୁ ଆମେ ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ଦେବୁ ।

୧୪. ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ସେ ଜିନମାନେ ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନା ଗୃହ ଓ ମୁଗି ଓ ଜଳଭଣ୍ଡାର ସଦୃଶ ବଡ଼ ବଡ଼ ପରାତ ଓ (ଏପରି) ବଡ଼ (ଓ ଉଚ୍ଚନଦୀର) ହ୍ରଦ, ଯାହା ସର୍ବଦା ଭୂଲି ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يُجِبَالِ آذِينِ مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ ۝

أَنِ اعْمَدْ سِيغَتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَدُوا صَالِحًا ۝ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

وَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عُدُّوْهَا سَهْرًا وَرَوَّاحَهَا سَهْرًا ۝ أَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجَبِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِأَذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَنْزِعْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرٍ نَّذَرْتُهُ مِنَ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ وَتَمَاثِيلَ وَجَنَّاتٍ

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ‘ୟା କେବଳା’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି ଯାହାର ଅର୍ଥ ‘ହେ ପର୍ବତମାନ’ ! କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର କହନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ପର୍ବତମାନ ରଥ ସ୍ତରରେ ଅଲୁଅଳର ଶୁଣାଗାନ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ସାହୁବଙ୍କ ପ୍ରତ୍ନମାନ ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଅମେମାନେ ମିଛ କହୁଛୁ ତେବେ ଆମେ ଯେଉଁ ସହରରେ ରହୁଛୁ ସେହି ସହରକୁ ପରା । (୧୧:୨:୩୩ ବୁକ୍‌ବୁକ୍‌ସ୍‌କିନ୍ତୁ ସହର କେବେ ବଥା କେବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ‘ସହରବାସୀ’ । ସେହିପରି ଏଠାରେ ‘ହେ ପର୍ବତମାନ’ର ଅର୍ଥ ‘ହେ ପର୍ବତବାସୀମାନେ !’ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଓ ଅଲୁଅଳର ଶୁଣାଗାନ କରିବେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ହୁଅ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାଚାରୀ ଲୋକମାନେ । ବିବରଣୀ ୪:୧୧୧ର ଟୀକା ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ତର ସିରିଆଠାରୁ ପୂର୍ବ ଭୂମଧ୍ୟ ସାଗରର କଡ଼େ କଡ଼େ ଲେହିତ ସାଗରର ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଆରବ ସାଗରର କଡ଼େ କଡ଼େ ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ଥିଲା । ବହୁତଟି ଟାଙ୍କ ସମୟରେ ଧନ, ମାନ ଓ ଶକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଘନରେ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା । ତାଙ୍କର ଅନେକ ବାଣିଜ୍ୟ ଯୋଗ ଥିଲା । ପାରସ୍ୟ ଉପସାଗରଠାରୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ୍ତୁ ସବାର ଅତି ଉଚ୍ଚମ ଥିଲା, ଯେଉଁଠି ଟାଙ୍କ ସମୟରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ବାଣିଜ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ହେଉଥିଲା ।

୪. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଶିଳ୍ପକଳା ଓ କାରିଗରି ବିଦ୍ୟାର ସବୁତ ଚଳି ଥୋଇଥିଲା । ସେହି ଯୁଗରେ ସେମାନେ ତମା ଚଳାକାଳୀକୁ କାରଖାନା ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ବିବରଣୀ ୨୭:୪୦ର ଟୀକା ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

ରହୁଥିଲା; (ଏବଂ ଆମେ କହିଲୁ), “ହେ ବାଉଦଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ! କୃତଜ୍ଞତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର;” କିନ୍ତୁ ଆମର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅନ୍ତି ।

୧୫. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଆଗମନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିତ କଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଭୃମିର ଏପରି ଏକ କାଟ ଖବର ଦେଲା ଯେ ତାହାଙ୍କର (ଶାସନ) ଦଣ୍ଡକୁ ଖାଇ ଯାଉଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହା ପଡ଼ିଗଲା, ସେତେବେଳେ ଜିନମାନେ ଜାଣି ପାରିଲେ ଯେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଧିକ ବିଷୟର ସ୍ଥାନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

୧୬. ସଦା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା ଓ ତାହା ଦୁଇଗୋଟି ଉଦ୍ୟାନ ଆକାରରେ ଥିଲା; ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲା ଓ ଅନ୍ୟଟି ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଲା; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ପ୍ରଦତ୍ତ) ଜାବିଜକୁ ଖାଅ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ସାଧନ କର; (ହୁମାମାନଙ୍କର) ସହର ସୁଦର ଅଟେ ଏବଂ (ହୁମାମାନଙ୍କର) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୧୭. ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ (ସତ୍ୟରୁ) ବିମୁଖ ହୋଇଥିଲେ; ସେତେବେଳେ ଆମେ (ନିରାଶ ହୋଇ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରଜୟଙ୍କରା ବନ୍ୟା ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇଗୋଟି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉଦ୍ୟାନ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଦୁଇଗୋଟି ଉଦ୍ୟାନ ଦେଲୁ ଯାହାର ଫଳ ଚିକ୍, ପ୍ରାଦୟୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଯହିଁରେ ଝାଡ଼ି ଗଛ ଓ କେତୋଟି ମାତ୍ର ବରକୋକି ଗଛ ଥିଲା ।

୧୮. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଯୋଗୁଁ ଦେଇଥିଲୁ; ଏବଂ କୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏହିପରି ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥାଉ ।

كَالْجَوَابِ وَقَدْ وَرِثْنِيَّاعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا فَصَمْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا لَهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا
دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاتِهِ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ
الْحِجَةُ أَنَّ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُبِينِ ﴿١٦﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَنَاجِبِهِمْ آيَةٌ ۚ جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ ۚ كُلُّوا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَهُ
كَبِيرَةً ۚ وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٧﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْدَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَىٰ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْ
مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٨﴾

ذَٰلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجِزِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ପୁତ୍ର ଓ ଦୟାଦତ୍ତ ରେହେବୋମ । ସେ ଥିଲା ଏକ କାଟ ସଦୃଶ । ସେ ଉପମା ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲା । ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ପରେ ଲୋକମାନେ ତା’ ବ୍ୟବହାରରେ ଅସବୁଷ୍ଟ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଓ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିଲେ (କିଙ୍ଗ୍ସ, ପ୍ର. ୧୨' ଦୃଶ୍ୟ) ।

୨. ଯଦି ସେମାନେ ଜାଣିଥାନ୍ତେ ଯେ ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ୱାଧୀନତା ବିବରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ତାହାଙ୍କର ଆଶା ପାଳନ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

୧୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଆମର ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭ କରିଥିବା ସେହି ବସତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଜନବସତି ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁ ଯାହା ଧରଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ଗୋଟିଏ ବସତିକୁ ଅନ୍ୟ ବସତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନ କରିବା ଦୂରତା ଜମାର ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ କହିଥିଲୁ ଯେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ତଥା ଦିବସରେ, ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟରେ ନିରାପଦରେ ଯାତ୍ରା କର ।

୨୦. କିନ୍ତୁ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ବା! ଆମମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାକୁ ପୁରାଣ କର (ଫଳରେ ଭ୍ରମଣର ଆନନ୍ଦ ମିଳିବ);” ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲୋପ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବକାଳର ଗଳ୍ପରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରି ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ଓ କୃତଜ୍ଞ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

୨୧. ଏବଂ ଇବଲିସ୍ ସେମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନିଜର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠକୁ ଛାଡ଼ି ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ତାହାର ଅନୁସରଣ କଲେ ।

୨୨. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବଲିସ୍) କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲା; ଏହା କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ ହେଲା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରି ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାନ୍ତରାଶ ରହସ୍ୟକୁ ଅନାବୃତ୍ତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ତୁମର ପାଇନକର୍ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଅଟନ୍ତି ।

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْوَادِيَّ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا
قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا
لَيَالِيَ وَآيَاتٍ مَا أُوتِيتُمْ ⑩

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مِرْقٍ إِنْ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑪

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَنبِيُّؤُهُ قَالَتْ تَبِعُونِي
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑫

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ مَنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ حَفِظٌ ⑬

୧. ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବାବ୍ ଅତେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯିବାରୁ ଅବିବ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲା । ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଭାବକରା ବ୍ୟାଧି ଯାଇଥିଲା ଓ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଧୂସ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ଫଳରେ ଯାତ୍ରା ଦର୍ଶ ଓ କଷ୍ଟଦାୟକ ହୋଇଗଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଏପରି ବିକୃତ ହୋଇଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଇତିହାସକା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁ ଭଳି ବୋଧ ହେଲା ।

୨୩. ତୁମେ କୁହ, “ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ମାନେ ନିଜ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାକୁଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ (ନିଜର ସହାୟତା ନିମିତ୍ତ) ଡାକ, ସେମାନେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଣୁ ସଦୃଶ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆଦୌ ମାଲିକ ନୁହନ୍ତି, ଏବଂ ଏ ଦୁହିଙ୍କ (ମାଲିକାନା) ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାହାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୨୪. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଯାହାକୁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି^୧ ତଥା ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୁପାରିଶ କରାଯିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସୁପାରିଶ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ (ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କ ମନରୁ ଭୟ ଦୂରୀଭୂତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କହିଲେ ?” ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କହିବେ, “ଯାହା କହିଲେ, ସତ୍ୟ ହିଁ କହିଲେ,” ଏବଂ ସେ ହିଁ ମହାମହିମମୟ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମତା-ସମ୍ପନ୍ନ^୨ ।

୨୫. ତୁମେ କୁହ, “(ହେ ଲୋକମାନେ !) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ଜାରିକା ପ୍ରଦାନ କରେ ?” (ଏବଂ ନିଜେ ଉଭୟ ସ୍ୱରୂପ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ; ଆଉ କିଏ ?) ଏବଂ ଆମେ କିମ୍ବା ତୁମେମାନେ ” ସତ୍-ପଥରେ ରହିବୁ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭୀନରେ ପଡ଼ିରହିବୁ ?”

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୨. ଯେହେତୁ ଦୁର୍ବଳ କୁହା ଯାଇଥିଲା ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେବେ ହେଁ ସୁପାରିଶ ମସ୍ତୁର କରାହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସୁପାରିଶ ମସ୍ତୁର କରାହେବ, ତେଣୁ ଏ ଦୁଇଟି ବିଷୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଥିଲା । ସେହି କାରଣରୁ ଆରୋପ୍ୟ ଆୟତରେ ସେହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦୂର କରାଯାଇଛି । ଅଳ୍ପ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସୁପାରିଶ ଅବଶ୍ୟ ମସ୍ତୁର କରାହେବ କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେହି ସୁପାରିଶ ମସ୍ତୁର କରାହେବ ଯାହାକୁ ଅଳ୍ପ ଅନୁମତି ଦେବେ । ଯେହେତୁ ସୁପାରିଶର ମସ୍ତୁରିଆଦେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ତେଣୁ ଯାହାକୁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ମିଳିବ ସେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯିବ ଓ କହିବ ଯେ କାହିଁକି ମୋ ଜରିଆରେ ଏପରି ଅସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବଦୂତ ବା ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ଯେ ତୁମକୁ ଅଳ୍ପ ଅନୁମତି ଦେଇ କିନ୍ତୁ ରହସ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯାଇଛି ? ସେ କହିବେ, ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ନ ହେବାଲାହି ଜଣା ପଡୁଛି, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଏହା ଅଳ୍ପ କହିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ପରିବ କାରଣ ଅଳ୍ପଙ୍କ ମହିମା ଅତ୍ୟଧିକ ଓ ସେ ହିଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରାକ୍ରମୀ । ବସ୍ତୁତଃ ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନବି ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ଅସମ୍ଭବ ମନେ କରୁଥା’ନ୍ତି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଓ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରାକ୍ରମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ମିଳି ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଏହି ଆୟତରେ ଦୁଇଟି ଦଳ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଚତୁର୍ଥାଦି ଉଲ୍ଲେଖ ସ୍ପଷ୍ଟିତ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅର୍ଥାତ୍ମକ କରାଯିବା ବେଳେ ସପ୍ତମ ସ୍ପଷ୍ଟିତକରୁ ସ୍ପଷ୍ଟମ ଦଳ ଆଡ଼କୁ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ପଷ୍ଟିତକରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ହେବ ଯେ ମୁଁ ସତ୍-ପଥ ଉପରେ ଅଛି ଓ ତୁମ ଭାଷାରେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଅଛି ।

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَنْدِيكَونَ
وَشَقَّالٌ ذَرْبُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهَا مِنْ شَرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ۝

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ خَشَى
إِذَا فُزِعَ عَنْ فُلُوحِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا
الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

قُلْ مَنْ يَرْفَعُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
وَإِنَّا أَوْ إِنَّا كُفِّرْ هُدًى أَوْ فِي صُلْبٍ مُبِينٍ ۝

୨୬. ତୁମେ କୁହ, “ଯେଦି ତୁମମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ ଆମେମାନେ ଦୋଷୀ ଅଟୁ, ତେବେ ଆମର ଦୋଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଚରାଯିବ ନାହିଁ କି ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଚରାଯିବ ନାହିଁ।”

قُلْ لَا تَنْتَهُونَ عَنَّا أَجْرَ مَنَّا وَلَا تَنْتَهُونَ عَنَّا تَنْتَهُونَ

୨୭. (ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହ, “ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦିନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଏକ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ) ଏକତ୍ରିତ କରିବେ; ତା’ପରେ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ ସହିତ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବେ; ସେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରକ (ଓ) ସର୍ବସ୍ୱ।”

قُلْ يَنْصَحُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

୨୮. କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରୁଅଛ ଆମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ; ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଆମେ ଠିକ୍ ନୁହେଁ; କାରଣ ସତ୍ୟ ଏହି ଯେ ଅଳ୍ପ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଥ।”

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

୨୯. ଏବଂ ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ମାନବସମାଜ ଓ ପାଇଁ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସକଳେ ଓ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ତେଜାବିନା ଦେବା ସକଳେ ରପୁଲ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହି ସତ୍ୟକୁ କାଣ୍ଡି ନାହିଁ।

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

୩୦. ଏବଂ ସେମାନେ (ଉତ୍ତରାଦିତ ହୋଇ) କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ, ତେବେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କେବେ ପୂରଣ ହେବ?”

وَيَقُولُونَ عَنَّا هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

୩୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଗୋଟିଏ ଦିନର ଅବଧି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି; ତୁମେମାନେ ଚଢ଼ିବୁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ କି ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।”

قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخِذُونَ عَنْهُ سَاعَةً ۖ وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

୧. ମୁକ ଆରବୀ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଏପରି ଏକାଠି କରାଯାଇ ଯେ ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ବାହାରକୁ ନ ଋହୁ। ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ବୈଷ୍ଣବ ପ୍ରମାଣ ରହିଅଛି ଯେ କଣେ ଇସ୍ଲାମ ହେଉ କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଥାଉ ଏବଂ କ୍ଷମାପତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେକୌଣସି ଶତାବ୍ଦୀରେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟଶଃ କିଛିଥାଉ ପଛେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ୍ ସଂପର୍କିତ ଅଧିକାଂଶ ଅଟେ। ଏପରି କୌଣସି ଦାବି, ଚୈତାନ୍ୟ, ଇସ୍ତିଫା ବା ବେଦରେ ନାହିଁ। କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ୍ ସବୁ ଧର୍ମ, ସବୁ ଜାତି ଓ ସବୁ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଆସିଥିବାର ଯେଉଁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ତାହା ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି। ପୂର୍ବଦିନ ନବିମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି କୌଣସି ନବିଙ୍କର ଏପରି ବ୍ୟାପକ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାବି ନାହିଁ।

୨. ଗୋଟିଏ ଦିନର ଅର୍ଥ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ। ଅର୍ଥାତ୍ ହଦିସର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଉତ୍ଥାନ ଚିନିଷ୍ଟ ବର୍ଷ ଏହି ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ସହିତ ମିଶାଇଲେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତୁରନ୍ତାନ୍ତର ଶତାବ୍ଦୀ ହିଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ହିଁରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଆରମ୍ଭ ହେବ।

୩୨. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଏ କୋରାନକୁ ମାନୁନାହିଁ କି ତା’ ବିଷୟରେ କରାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟ-ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ମାନୁନାହିଁ;” ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଦେଖୁଛ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ କରାହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଦୋଷାଚାରୀପ କରୁଥିବେ ଏବଂ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅହଂକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ (ଛୁକୁ ଲୋକମାନ)ଙ୍କୁ କହୁଥିବେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ନ ଥା’ତ, ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥା’ତୁ ।”

୩୩. ସେତେବେଳେ ଅହଂକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଗୋଷ୍ଠୀ (ଛୁକୁ ଲୋକମାନ)ଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପଦେଶ ଆସିଥିଲା କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ ନିବୃତ୍ତ କରିଥିଲୁ ? (ଏହା କଦାପି ନୁହେଁ), ବରଂ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ଅପରାଧୀ ଥିଲ ।”

୩୪. ଏବଂ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ମନେ କରାଯାଉଥିଲା ସେମାନେ ଅହଂକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ଆମେମାନେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅପରାଧୀ ହୋଇ ନଥିଲୁ; ବରଂ ତୁମମାନଙ୍କର ରାତି ଓ ଦିନର ଚକ୍ରାନ୍ତ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଖ ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ (ଅନ୍ୟରୁ) ସମକକ୍ଷ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲ;” ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାନ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ଏକ ଭୟାବହ ଶାସ୍ତି ଦେଖିଲେ, (ସେତେବେଳେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କରୁଥିଲେ) ସେମାନେ (ନିଜର) ଲଜ୍ଜାକୁ ଗୋପନ ରଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହିମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ସେମାନଙ୍କ ଗଳରେ ଶିକୁଳି ପକାଯିବ; ଏବଂ ଏହି ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ; ତାହାହେଲେ କ’ଣ ସେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଦିଆହେବ ତାହା ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ହେବ ।

୩୫. ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ଜନବସତିକୁ ଏକ ସତରତକ (ନକ୍ସ) ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ଯାହାର ଧନୀ ଲୋକମାନେ ଏହା କହି ନ ଥିଲେ ଯେ ତୁମେ ଯାହା ଘୋରି ଆସିଅଛ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُؤْمِنَ بِهِدَا الْقُرْآنَ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مُوقِفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا ائْتَحْنُ صَدَدْنَكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ لَكُنْكُمْ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْبَيْلِ وَالْهَمَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَنَا وَالْعَدَابُ وَ جَعَلْنَا الْأَعْلَىٰ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَ الْيَمِينِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُهَا إِنَّا بِنَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كُفْرًا ﴿٣٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେମାନେ ତ ଆନବିତ ଥିଲୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଖର ସମକକ୍ଷ ହିଁ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆଜି ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ମିଳୁଛି ।

୩୬. ଏବଂ ସେମାନେ ଆହୁରି କହନ୍ତି, “ଆମମାନଙ୍କର ଭୁମି ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସମ୍ବଳସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ କଦାପି ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।”

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا زَمَنًا عَمَلَيْنَا ۖ

୩୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜୀବିକା ରେ ତୁମେ ଉନ୍ନତ କରିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ସଂକୁଚିତ କରିଥାନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

୩୮. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ବଳସମ୍ପତ୍ତି ଏପରି ବିଷୟ ଦୁହେଁ ଯେ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମର ସମାପରଣ କରାଇଦେବ ; ଅବଶ୍ୟ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରସାକ୍ଷୀ ସମ୍ମୁଖେ କର୍ମ କରେ ସେ ହିଁ ଆମର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରେ। ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବକର୍ମ ହେତୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାସାଦମାନଙ୍କରେ ଶାନ୍ତିରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବେ ।

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ فَلِأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءٌ غَيْرُ الْغَيْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْفُرُوقِ أَهْوُونَ ۝

୩୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଆମଙ୍କୁ ବିପଦ କରିବାକୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ।

وَالَّذِينَ يَسْمَعُونَ فِي آلِهَتِنَا مَعْجِزَاتٍ ۖ وَلِيكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ۝

୪୦. (ଏବଂ) ତୁମେ କୁହ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ଇଚ୍ଛାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜୀବିକାକୁ ସୁପ୍ରଶସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଜୀବିକାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବ, ସେ ଏହାର ଫଳ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସମସ୍ତ ଜୀବିକାଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।”

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

୪୧. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ, ତାହାପରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “କ’ଣ ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ?”

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا فَاعْبُدُونَا ۝

୪୭. ସେମାନେ କହିବେ, “ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର ; ସେମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବର” ତୁମେ ହିଁ କେବଳ ଆମର ବନ୍ଧୁ ; (ସୁତରାଂ ଏପରି ନୁହେଁ, ଯେପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି,) ବର” ସେମାନେ ଜିନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ କପୋଳକଳ୍ପିତ ଓ ଲୁଚାଯିତ ଅସ୍ତ୍ରାମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସେ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।”

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٧﴾

୪୩. ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କାହାରି ଲାଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ;” ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, “ଯେଉଁ ନରକ ଅଗ୍ନିକୁ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଥିଲୁ ତାହାର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ଥାଦାନ କର ।”

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ
بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٨﴾

୪୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅମର ସୁସ୍ୱାଦ ବାଣୀ ଆବୃତ୍ତି କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏ ଜଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ;” ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଏ (କୋରାନ) ସ୍ୱରଚିତ ମିଥ୍ୟା ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ;” ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ।”

وَإِذَا نُنِيتُ عَلَيْهِمْ يَنْتَذِرُنَا قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ ؕ وَ
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا أَنْفُكَ مُفَرَّطٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَنَا جَاءَ هُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾

୪୫. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏପରି) କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି (ଓ ତହିଁରେ ଏପରି ଅସଙ୍ଗତ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି) ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏପରି କୌଣସି ସଚେତକ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ, (ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅସଙ୍ଗତ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି) ।

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
بَلَاغًا مِنْ نَذِيرٍ ﴿٥٠﴾

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସିହିର୍’ ଅର୍ଥ କୁହୁକ ବା ମନ ଲୁଚାଯିଆ କଥା । ତେଣୁ ଯେବେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରୁଛି ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାପିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହନ୍ତି ଯେ ଯକୃତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତୀକ୍ଷାମୂଳକ ଲାଖ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରି କେତେକ ବିଷୟ କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜଣେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୪୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ନିଜ ରହୁଥିବା ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟାରେ ଯା କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏ ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାର ଏକ ଦଶାଂଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଓ ନିଜର ଶାସ୍ତିକୁ ଅବଲୋକନ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଆମର ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଅତଏବ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ) ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ପରିଣାମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି) କିପରି (ଭୟାବହ) ହୁଏ ।

୪୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ; (ଅନ୍ତତଃ ସେତିକି ଗ୍ରହଣ କର), ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁଳ ତୁଲ ଜଣ ହିସାବରେ ଓ ଜଣେ ଜଣେ ଲେଖାଏଁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ ଓ ଚିନ୍ତାକର ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସାଥୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ରହୁଥିବା ପାତକ ବୁଦ୍ଧି) ; ସେ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆସନ ଶାସ୍ତି ସଂକ୍ରାନ୍ତର ସଚେତନକାରୀ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି ।”

୪୮. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ଧର୍ମପ୍ରଚାର ସକାଶେ) ଯାହାକିଛି ପାରିଶ୍ରମିକ ମାଗିଥିବୁ ତାହା ତୁମେମାନେ ନେଇ ନିଅ ; ଆମର ପାରିଶ୍ରମିକ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

୪୯. (ପୁନଶ୍ଚ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମର ପାତକକର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବିକ ସତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁପ୍ତ (ବିଷୟ)କୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।”

୫୦. କୁହ, “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ସୃଷ୍ଟିକରି ପାରେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ମୃତ ବସ୍ତୁକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିପାରେ ନାହିଁ ।”

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمَا بَلَغُوا مَعْسَرَةً
فِي مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلًا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَن تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ
وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِن أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ۝

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ ۖ وَمَا يُعِيدُ ۝

୧. ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ସକୃତ ଓ ସପତ ଆଦୋକନ ସତ୍ୟରୁ ଦୂର । ଯେକୌଣସି ସକଳ ସପତ ଆଦୋକନକୁ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ପରିଚାଳିତ କରିପାରେ ନାହିଁ କି ତାହା ସତ୍ୟର ମୁକାବିଲା କରିପାରେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟର ଆଗମନ ହୁଏ ମିଥ୍ୟା ବିଲୀନ ହୁଏ (୧୭: ୮ ଦୃଶ୍ୟ) । ସେତେବେଳେ ନିଜର ନିର୍ଜୀବ ଆଦୋକନକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବା ପାଇଁ ମିଥ୍ୟା ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ଅଥଚ ସତ୍ୟ ଏହା କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକ୍ଷମ, କାରଣ ସତ୍ୟ ହିଁ ମରିବା ପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଏ ଓ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଅସତ୍ୟ କରାଏ । ଇସଲାମର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏହାର ଚାକ୍ଷୁଷ ପ୍ରମାଣ ।

୫୧. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ଆମେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମର ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତାର କୁପରିଣାମ ଆମ ଉପରେ ହିଁ ନିପତିତ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଉ, ତେବେ ତାହା କେବଳ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ; ସେ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତୁ ଓ ଭକ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବଦା ରହି ଥାଆନ୍ତି ।”

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ
فَمَا يُؤْتِي إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥١﴾

୫୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୀୟ ଶାସ୍ତ୍ର ସୋପାନ) ଭୟଭୀତ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଳାୟନ ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ମିଳିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ନିଆଯିବ ; (ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ସେମାନେ କିପରି ଭାବୁଥିଲେ) ।

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فِرْعَوْنُ فَلَا فُتُورَ وَآخِذُوا مِن مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٥٢﴾

୫୩. ଏବଂ (ସେମାନେ) କହିବେ, “ଆମେମାନେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ” ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏତେଦୂରକୁ ଚାଲିଯିବା ପରେ କିପରି ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକୁ) ଲାଭ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ ?

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَادُ شُ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

୫୪. ଏବଂ ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର କରୁ ଏକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ କେବଳ ଅନୁମାନପୂର୍ବକ ପ୍ରତିବାଦ କରୁଥିଲେ ।

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ
مَّكَانٍ يَبْعُدُ ﴿٥٤﴾

୫୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆକାଂକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟିକରି ଦିଆଗଲା, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିଲା ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଏକ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ସନ୍ଦେହରେ ପଡିଥିଲେ ।

وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ
بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ فَاطِمَةَ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ଫାତିର

(ଏହି ସୁରାହରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଉଚ୍ଚାରଣ ସଂଖ୍ୟା ୪୬ ଓ ଅକ୍ଷର ୩୫୬ ରୁପେ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ପାଇଁ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର (ଏକ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ) ପ୍ରକ୍ଷା (ଏବଂ) ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ରସୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥାନ୍ତି ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କର କେବେ ହେଲେ ଦୁଇ ଦୁଇଟି ଓ ଅନ୍ୟ କେବେ ତିନି ତିନି ଓ ଚାରି ଚାରି ଗୋଟି^୧ ପକ୍ଷ ଥାଏ; (ଏବଂ) ସେହି ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଯେତେ (ସଂଖ୍ୟା) ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେତେ ସୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِمَةُ السُّنُوبِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَشْنَى وَتِلْكَ وَرُبْعٌ بِيَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

୩. ଯେଉଁ କରୁଣାଦାୟକ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ କେହି ସ୍ମରିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁ କରୁଣାଦାୟକ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସେ ସ୍ମରିତ କରିଦିଅନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତରୁଣ ।

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يَنْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③

୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଯେଉଁ କୃପା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କର; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ପ୍ରକ୍ଷା ଅଛନ୍ତି ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ? ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତାହାଙ୍କପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଦିଗକୁ ବିଭାଜନ କରି କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ନିଆ ଯାଉଅଛି ?

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَاَنَّى تُؤْفَكُونَ ④

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ପାତିର' ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜତ ଆରମ୍ଭରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ସ୍ଥଳରେ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଦୁଇଗୋଟି ସୃଷ୍ଟିର ଉପଲକ୍ଷ ଓ ପାତିର ଶବ୍ଦକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଅନୁବାଦରେ ବନ୍ଦନା ମଧ୍ୟରେ 'ଏକ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ' ଅଧିକା ନିଆଯାଇଛି ।

୨. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ 'ଓହି' ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସମ୍ମାନ ଥିବା କୁହାଯାଇଛି । ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ଦେବଦୂତ ଆସିବେ ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପକାଳ ବିଳମ୍ବ ହେଉଥିଲେ କରୁଥିବେ । ସେହି ସୁଦ୍ଧା ଦୁଇ-ତୁଇ, ତିନି-ତିନି ଓ ଚାରି-ଚାରି ହୋଇପାରେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଅଳ୍ପ ଚାହିଁଲେ, ପବିତ୍ର କୋରାନର ବାଣୀ ବଦଳ କରି ଆଣୁଥିବା ଦେବଦୂତଙ୍କ ପକ୍ଷସୂଚକର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ହେଉଥିବା ସୁଦ୍ଧା ଯାହା ସେ ସମ୍ଭବ କରୁଥିବେ, ବଦଳା ଦେବେ ।

୫. ଯଦି ଏମାନେ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ କରୁଥାନ୍ତି, ତେବେ ଏଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେ ରସୁଲ ଆସିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମାପ୍ତରେ ହିଁ ଯେଣ କରାହେବ ।

وَأَن يَّكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ ۖ
إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾

୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସତ୍ୟ ଅଟେ; ସୁତରାଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ପ୍ରଚାରିତ ନ କରୁ, ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରଚାରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଚାରିତ ନ କରୁ ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَوْرُ ﴿٦﴾

୭. ବାସ୍ତବରେ ସଜ୍ଜତାନ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ; ସୁତରାଂ ତାହାକୁ ଶତ୍ରୁ ହିଁ ମନେକର; ସେ ତାହାର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥି ସକଳିଶ ଡାକୁଅଛି ଯେ ସେମାନେ ନରକବାସୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ।

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُفْرٌ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٧﴾

୮. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ନିସ୍ତ ଅଛି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٨﴾

୯. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ତାହାର କୁକର୍ମ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଓ ସେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ମନେ କରୁଥାଏ ସେ ସତ୍ୟତା ପାଇ ପାରେ ? ତେଣୁ ମନେ ରଖ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହୁଏ) ତାହାକୁ ବିନାଶ କରିଥା'ନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହୁଏ) ତାହାକୁ ସଫଳତାର ପଥ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦୁଃଖ ଓ ଶୋକ ଯୋଗୁଁ ତୁମର ଜୀବନ ବିନଷ୍ଟ ନ ହେଉ; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ବୋସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ କର୍ମାନ୍ତରରେ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ।

أَفَسَنُزِيلُ لَهُ سُوْرًا عَمَلِهِ قَرَأَهُ حَسَنًا ۚ فَإِن لَّهِ
يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ فَلَا تَذْهَبُ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٩﴾

୧୦. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବାସ୍ତୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ଯାହା ମେଘମାଳାକୁ ବହନ କରିଥାଏ; ତା'ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ ମୃତ (ପ୍ରାୟ) ଦେଖି ଆତଙ୍କ ପ୍ରବାହିତ କରୁ ଏବଂ ତାହା ଦ୍ୱାରା ଅନବାଦୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବା ଭୂମିକୁ ଆବାଦ କରୁ; ଏହିପରି ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବା ବିଧାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି ।

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُحْمَلُ بِهِ سُحَابًا يُّسْقَفُ بِهِ إِلَى
بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ
النُّشُورُ ﴿١٠﴾

୧୧. ଯେ କେହି ସମ୍ମାନ କାମନା କରେ ସେ ମନ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ; ପବିତ୍ର କଥାମାନ ତାହାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଆରୋହଣ କରେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ କରିଥାଏ ; ଯେଉଁମାନେ (ତୁମ ବିପକ୍ଷରେ) କୁଟକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ ଏହି ହେବ ।

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ ⑪

୧୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମେ) ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାପରେ ଶୁକ୍ରବିହୁରୁ ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅନ୍ତଃସାରରେ କୌଣସି ନାରୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୁଏ ନାହିଁ କି ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରେ ନାହିଁ ; କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ବୟସକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଏ ନାହିଁ କି କାହାରି ବୟସ ହ୍ରାସ କରାଯାଏ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମାନୁସାରେ ହୁଏ ; ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعْتَرِ مِنْ مُعْتَرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑫

୧୩. ଏବଂ ଏପରି ଦୁଇଗୋଟି ସାଗର (ବା ନଦୀ) କରାଯି ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ; (ଯେହ୍ନେ) ଗୋଟିକର ଜଳ ମଧୁର, ଗୁଚିକର ଓ ପାନୀୟ ସକଳେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଓ (ଆଉ) ଗୋଟିକର ଜଳ ଲବଣାକ୍ତ ଓ ତିକ୍ତ ; (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମେମାନେ ଏ ଦୁଇ ସାଗର (ବା ନଦୀ)ରୁ ସଦୃଶ ମା'ସ ଗଣ୍ଠଣ କର, ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅଳଙ୍କାର ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତ ଆଦି) ବାହାର କର, ଯାହା ତୁମେମାନେ ପରିଧାନ କର ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପୋତମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତରଙ୍ଗମାଳାକୁ ବିଦାର୍ଶ କରି ଚାଲି ଯାଉଥାନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ)ର କୃପା ଅବଗୁଣ୍ଠଣ କରି ପାରିବ ଓ ତୁମେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇପାରିବ ।

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِجٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ ثَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرَ لِيَتَبَتَّوْا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑬

୧୪. ସେ ରାତ୍ରିକୁ ଦିବସରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ଓ ଦିବସକୁ ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ (ସମସ୍ତ ଜୀବଜଗତ) ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ନିଜ କକ୍ଷରେ) ଘୂରୁଥା'ନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏହିପରି (ଯେ କି)ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ରାଜତ୍ୱ ତାହାଙ୍କର ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଚାକୁଅଛ ସେମାନଙ୍କର ଖଜୁରି ମଝିର ଆବରଣ ସଦୃଶ (କ୍ଷୁଦ୍ର) ବସ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسْتَقَرٍّ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ⑭

୧୫. ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବ, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଡାକ ବଦାପି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ହିତାର୍ଥେ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିଥିବା ବିଷୟକୁ ସେମାନେ କୟାମତ ଦିନ ଅପ୍ରାକାର କରିବେ; ଏବଂ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେହି ସୁସମାଖାରୀ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سِيعُوا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ
الَّذِينَ لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا بِنِظَرِهِ ۚ

୧୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ କାହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହନ୍ତି; ବରଂ ସେ ହିଁ ପ୍ରଶଂସିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିଥାନ୍ତି ।

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ۚ

୧୭. ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେବେ ଏବଂ (ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତଙ୍କୁ) ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିର ସର୍ଜନା କରିବେ ।

إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ

୧୮. ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଦୌ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۚ

୧୯. ଏବଂ କୌଣସି ଭାରବାହୀ ପ୍ରାଣୀ ଅନ୍ୟର ଭାର ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଭାରାନ୍ତାନ୍ତ (ପ୍ରାଣୀ) ନିଜ ଭାର ବହନ କରିବା ସକାଶେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଟାକେ, ତେବେ ଯେତେ ଆତ୍ମୀୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଟିକେମାତ୍ର ଭାର ବହନ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ (ନିୟମାବଳୀରେ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ କେବଳ ସତର୍କ କରାଇଥାଅ; ଏବଂ ଯେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରାଏ, ସେ କେବଳ ନିଜ ଲାଜ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହୁଏ; ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جُنْدِيهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ
أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَرَزَقُوا مِنْ تَرْكِي فَاتِمَّازُوا لِنَفْسِهِ ۚ
وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ ۚ

୨୦. ଏବଂ ଚକ୍ଷୁହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁଷ୍ଟାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି;

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ

୨୧. ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଆଲୋକ (ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି);

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۚ

୨୨. ଏବଂ ଛାଇ ଓ ଖରା (ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି);

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ۚ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଭଲ ଅନ୍ୟ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓହ୍ଲି ଓ ଇବ୍ରାହୀମ ସେହିଭଳି ହେଉଥିଲା ।

୨୩. ଏବଂ ଜାଣିତ ଓ ମୃତ (ସେମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି) ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଶୁଣାଇ ପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ କବର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ।

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِسَمِيعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ ①

୨୪. ତୁମେ ଜଣେ ସଚେତକ ମାତ୍ର ।

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ②

୨୫. ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସତ୍ୟ ସହିତ ଏକ ସୁସମାଚାରଦାତା ଓ ସଚେତକ କରି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) କୌଣସି ସଚେତକ ଆସି ନାହାନ୍ତି ।

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ③

୨୬. ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ (ଆପଣା କାଳର ରାସୁଲମାନଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମୟର ରାସୁଲମାନେ ପ୍ରମାଣମାନ ଓ କେତେକ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ) ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନକାରୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ।

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالْزُكُورِ بِالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ④

୨୭. ତା'ପରେ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତ୍ରର) କବଳିତ କରିଥିଲୁ; ତେଣୁ ବେର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ, ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ପରିଣାମ କିପରି (ଭୟାବହ) ହୁଏ ।

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ⑤

୨୮. କ'ଣ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମେଘରୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରାଇଥାଉ; ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ପର୍ବତ ଅଛି (ଯାହା ଏକ ଅନ୍ୟ ଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର); କେତେକ ଧଳା, କେତେକ ନାଲି, ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଓ କେତେକ ମଧ୍ୟ ଗାଢ଼ କଳା ରଙ୍ଗ ବିଶିଷ୍ଟ ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
شُرَبٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَاءٍ يَبْسُ سَوْدٌ ⑥

୨୯. ଏବଂ (ସେହିପରି) ମନୁଷ୍ୟ, ଚରୁଷ୍ଟଦ ପ୍ରାଣୀ ଓ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ) ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଏପରି ଆସାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ରଙ୍ଗ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥାଏ; (ଓ) ବାସ୍ତବତା (ମଧ୍ୟ) ଏହିପରି, ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଆନା କେବଳ ସେହିମାନେ ତାହାକୁ ଭୟ କରିଥା'ନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶାଳୀ ।

وَمِنَ النَّاسِ وَالْذَوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ
كَذَلِكَ إِنَّا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ⑦

୩୦. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ (ସମ୍ପର୍କିତ ହୋଇ) ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାକି ଦେଇଅଛୁ ତହିଁରୁ ଗୋପନରେ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏପରି ବ୍ୟବସାୟୀ ଯାଇଁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଯାହା କେବେହେଲେ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ يَبُورَ

୩୧. ଯେହେତୁ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ୱରୂପ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ବ୍ୟତୀତ) ନିଜ କୃପାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, (ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏହି ସଂସାର ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ସହସ୍ର ଗୁଣରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ), କାରଣ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ।

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

୩୨. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି (କୋଚାଳ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଯାହା ପ୍ରସରଣ କରିଅଛୁ ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଓ (ତାହା ସତ୍ୟ-ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଓ) ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଅବଗତ ଥାଆନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

୩୩. ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ପରେ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ମନୋନୀତ କଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କଲୁ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଖୁବ୍ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମଧ୍ୟମ ପକ୍ଷୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରଣୀ ଥିଲେ; ଏହା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପରମ ଅନୁଗ୍ରହ ।

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِنَّ اللَّهَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

୩୪. (ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ଲାଭ କରିବେ) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁର୍ଗୋଦ୍ୟାନ, ଯହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ,

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ କରାଯିବା ବ୍ୟବସାୟ ।

(ଏବଂ) ସେଠାର ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକଙ୍କଣ^୧ ଓ ସ୍ୱକ୍ଷ (ନିର୍ମିତ ଅଳଙ୍କାର)ରେ ଅଭିଭୂଷିତ କରାହେବ; ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ ରେଶମର ହେବ ।

مِنْ ذَهَبٍ وَ لَوْلُؤَاهُ و لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٠﴾

୩୫. ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଯେ ଆମମାନଙ୍କର (ସମସ୍ତ) ଦୁଃଖ ଦୂରୀଭୂତ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ।”

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢١﴾

୩୬. “ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ସ୍ୱକ୍ଷପାତ୍ର ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାର ଆମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କଷ୍ଟ ବା ଲୁଲୁପ୍ତ ଶ୍ୱେଦ କରୁନାହିଁ ।”

إِلَّا الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٢٢﴾

୩୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନି ଦହନ କରିବ; ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁ ବିଶେଷକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବୃତ୍ତାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନରକର ଶାସ୍ତିକୁ ହ୍ରାସ କରାହେବ ନାହିଁ; ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୃତଯୁକ୍ତ ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦେଇଥାଉ ।

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْلَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٢٣﴾

୩୮- ଏବଂ ସେମାନେ ସେ (ନରକ)ଠାର ବିହାର କରିବେ (ଓ କହିବେ), “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯଦି ଆମମାନଙ୍କୁ (ଏହି ନରକରୁ) ବାହାରକରି ଆଣିବ, ତେବେ ଆମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି (କୁକର୍ମ) କରୁଥିଲୁ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଦୃଶ) ପୁଣ୍ୟକର୍ମ କରିବୁ;” (ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ), “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେତିକି ପରମାୟୁ ଦେଇ ନ ଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଥାନ୍ତୁ ? ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସଚେତକ ତ (ମଧ୍ୟ) ଆସିଥିଲେ (ଅଥବା ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଲ ନାହିଁ); ସୂଚରୀ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି) ଶାସ୍ତି ଆସ୍ତାଦନ କର, କାରଣ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।”

وَهُمْ يُصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَسْتَلِمْ سَلَامًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لَمْ نَعِزْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٢٤﴾

୩୯. ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ୱପ୍ନ ବିଶ୍ୱୟକୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଅନୁରର କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٥﴾

୧. ଏହା ଏକ ରୂପକ । ସ୍ଥାନ କାଳରେ ରାଜମାନେ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହାକୁ ମଣିମୁକୁର ହାର ବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖଚିତ କବଣ ସଜନ କରୁଥିଲେ । ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ନିଜେ ପିନ୍ଧୁଥିଲା ବା ନିଜ ପତ୍ନୀକୁ ଦେଇ ଦେଉଥିଲା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆସିପାରେ । ଯେବେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ କୌଣସି ପୁରସାର ମିଳିବ ତେବେ ସେପରି ମଣିଷ ପୃଥିବୀ ପୁରସାର ଫଳ ଆନନ୍ଦ ଭାରି କରେ ସେହିପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱରାସର ପାଇ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଭାରି କରିବ । ତାକୁ ମିଳିଥିବା ପୁରସାରକୁ ଯଦି ସେ ନିଜ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀନ ପରାମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବ ତେବେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆସନ୍ଦି କରାଯାଇ ଫଳିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଏପରି ଘଟେ ତାହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହାର ବୋଲି ଅର୍ଥ କରାଯିବ ତେବେ ତାହାକୁ କଣେ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ପରିଧାନ କରିପାରେ ।

୪୦. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ (ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଛନ୍ତି ; ପୃଥିବୀ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ସେ ନିଜେ ଅବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୋଷ ଭାବକୁ ହିଁ ବୃଦ୍ଧି କରାଇବ ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରାଏ ।

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا رَيْبَهُمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٤٠﴾

୪୧. ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ (କେପୋଳକଳିତ) ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ, କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଅଛ ? ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହା ଆମଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଅ ; କିମ୍ବା (କୁହ) ଆକାଶର ନିର୍ମାଣରେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ଅଛି ? କିମ୍ବା କ’ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ତହିଁରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିଛନ୍ତି ?” (କୁହ ଏପରି ଆଦୌ ନୁହେଁ) ବରଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରତାରଣାମୂଳକ ଅଜ୍ଞାନ କରିଥା’ନ୍ତି ।

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَا ذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فِيهِمْ عَلَى بَيِّنَاتٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤١﴾

୪୨. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ସେମାନେ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ନ ହୁଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି (ଧୂଂସମୁଖରୁ) ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହନଶୀଳ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

إِنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَرُودَاهُ وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَدِيدٍ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٢﴾

୪୩. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମରେ ଦୁଇ ଶପଥ କରନ୍ତି, ଯେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସଚ୍ଚେତକ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବି) ଆସନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ (ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ) ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ସତ୍ତ୍ୱପଥଗାମୀ ହୋଇଯିବେ ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସଚ୍ଚେତକ ଆସିଲେ (ସେତେବେଳେ) ତାହାଙ୍କର ଆଗମନ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାଭାବ ବୃଦ୍ଧିର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَالَهُمْ إِلَّا نِفْوَراً ﴿٤٣﴾

୪୪. କାଗଣ ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ମନ୍ଦ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଚକ୍ରାନ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ହିଁ ବିନାଶ କରେ ; ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ (ପ୍ରତି ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିବା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ରୀତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ? ଏବଂ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟକରିବ, ତେବେ) ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରୀତିରେ କେବେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବ ନାହିଁ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରୀତି ଚଳୁଥିବାର ଦେଖିବ ନାହିଁ ।

إِسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَجِئُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٤﴾

୪୫. କ'ଣ ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି ? (ଯଦି କରନ୍ତି) ତେବେ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ; ଅଥଚ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଳବାନ୍ ଥିଲେ ; ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ସେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସର୍ବତ୍ର (ଓ) ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ୍ ।

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଯୋଗୁଁ କୈତସ୍ୟତ ମାଗିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ତେବେ ଭୃତ୍ୟରେ କୌଣସି ଜୀବକୁ ପରିତ୍ରାଣ ମିଳନ୍ତୁ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସର ଦେଇଥା'ନ୍ତି ; ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, (ସେତେବେଳେ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ ।

وَلَوْ يُدَاخِلُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٦﴾

ଯାସିନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ଉଲ୍ଲେଖ ୮୪ ଓ ଆୟତ ୩ ଓ ୫ ଦ୍ୱାରା
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଯା—ସାନ । (ହେ ସୟଦ^୧ !)

يٰس ②

୩. ଆମେ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ କୋରାନକୁ (ତୁମେ ସୟଦ
ହୋଇଥିବାର) ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରୁଅଛୁ ।

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③

୪. ବାସ୍ତବିକ ତୁମେ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

إِنَّكَ لَمِنَ الرُّسُلِينَ ④

୫. (ଏବଂ) ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ (ଅଛି) ।

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤

୬. ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଣାମୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ
ତରଫରୁ (ଏହି କୋରାନ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ;

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥

୭. ଏଥି ସକାଶେ ଯେ ତୁମେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର
ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସଚ୍ଚେତନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ସେ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ସଚ୍ଚେତନ କରାଅ ଏବଂ ସେମାନେ
ଅମନୋସୋନା ରହିଥିଲେ ।

لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑦

୮. ବାସ୍ତବିକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆମର ବାଣୀ^୨ (ସତ୍ୟ) ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଅଛି, ତେଣୁ
ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ آلِهِمْ فَهُمْ لَا يَؤْمِنُونَ ⑧

୧. ମିଳିତ ସଂସେପାକ୍ଷର 'ଯାସିନ'ର ଯିନ, ଇବ୍ନ ଅବ୍ନାସଙ୍କ ମତରେ, ସୟଦ ଶବ୍ଦରୁ ଆକାର, ଯାହାର ଅର୍ଥ ମାନବ, ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ମାନବ, ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ବା ଆଦର୍ଶ ଦଳପତି । ତେଣୁ 'ଯାସିନ'ର ଅର୍ଥ ହେ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ! ବା ହେ ଆଦର୍ଶ ଦଳପତି ! ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କ ସର୍ବସମ୍ମତ ମତ ଅନୁସାରେ ସେହି ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ । ସେ ଯେ ସକ୍ତରେ କଣେ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ, ଏହାର ସମସ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରୁ ମିଳୁଛି ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୋରାନ ।

୨. ଏହି ବାଣୀର ବାହୁର୍ଯ୍ୟ ଅଲୋଚ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୩୧ରେ ଏହି ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ କୌଣସି ନିଉତନ ଆଦର୍ଶ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସତ୍ୟାନ୍ୱୟନ କରନ୍ତି, ବିଦ୍ରୁପ କରନ୍ତି ଓ ଗୁଣା ଚଷ୍ମରେ ଦେଖନ୍ତି ।

୯. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଗଳାରେ ଶିକୁଳି^୧ ପକାଇ ରଖୁଛୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଚିତୁକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ରହିଛି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁଃଖରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ସକାଶେ ନିଜ ଗଳାକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଥାନ୍ତି ।

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلًا لِّيَبْقىَ إِلَى الْآزْدَاقِ
فَهُمْ مُقَبَحُونَ ①

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ^୨ ସ୍ଥାପନ କରିଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସ୍ଥାପନ କରିଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ^୩ କରି ରଖୁଛୁ ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ②

୧୧. ଏବଂ ତୁମର ଭୟଭୀତ କରାଇବା ନ କରାଇବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ, ସେମାନେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ମନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ଆଣିବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ③

୧୨. ତୁମେ କେବଳ ତାହାକୁ ସଚେତନ କରାଇ ପାରିବ ଯେ ସ୍ୱାକ୍ଷରକୁ ଅନୁସରଣ କରେ ଏବଂ ଦୟାବନ୍ଧୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରେ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏକ ମହାନ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପୁରସ୍କାର ସଂକ୍ରାନ୍ତ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କର ।

إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ
فَبَشِّرْهُ بِسَعْفَةٍ وَأَجْرِ كَرِيمٍ ④

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ଯେ ଯେବେ ଧର୍ମ-ବିଧାନ ଅବତରିତ ହେଉ ନଥାଏ ତେବେ ଲୋକମାନେ ଅନେକ ମନଗୁଣ ଗାଳି ଗାଳି ଆପଣା ବେକରେ ହାର ଭରି ଝୁଲାଇ ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ପାଦନ କ୍ରମେ ଅଧିକ କଠୋର ହେଉଥାଏ । ଏପରିକି ମଣିଷ ସ୍ତବ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁ ପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଗାଳିଗାଳିରୁ ଉକ୍ତା ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ନିଜ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ନିଜ ବେକକୁ ଉଠାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯେ ଅନେକ ଅପରାଧ ଗାଳିଗାଳିରେ ଭିପ୍ସ ହୋଇଛି ତାହା ସେ ଆଖି ଖୋଲି ଦେଖୁପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟକୁ ସେ ବେଳେ ବେଳେ ସେଥିରୁ ଉକ୍ତା ପାଇବା ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁଚିଯି ସେପରି ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଗାଳିଗାଳିର କଷ୍ଟଦୟକ ସ୍ତବ୍ୟରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥାଏ ।

୨. ଏକ ପକ୍ଷରେ ତା'ର ପତ୍ନୀ ଓ ସମ୍ପର୍କସମ୍ପର୍କୀ ପରମ୍ପରା ନ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ତାକୁ ବଧୂ ବଧୂ କରନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ବେଳେ ପୂର୍ବ କହେ ଯେ ଅମୁକ ବିବାହରେ ଏପରି ରୋଗଣି ହୋଇଥିଲା, ଅମୁକ ସ୍ତବ୍ୟ ବାନ୍ଧବୀଙ୍କ ଆସିଥିଲେ ଓ ବରପକ୍ଷ ଏତେ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ମୋ ବିବାହରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରାଯାଉ, ଚାହାନ୍ତେ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ଶାନ୍ତକାଳପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ସେହିପରି ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ପକ୍ଷରେ ଏସବୁ କଥା ଶୁଣି ତା'ର ଶ୍ୱାସ ରୁହ ହୋଇଥାଏ । ଆଉ କେବେ କେବେ ପୁରୁଣାକାଳିଆ ବୁଦ୍ଧିମାନେ ୟୁଥ୍ ଫୁଲ କଥା ଗଡ଼ି ବାବୁ ପରମ୍ପରାର ଅନ୍ଧକାର ସମ୍ମୁଖେ ମଧ୍ୟ ଲୁହେଇ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେବେ ବା ତା'ର ଲେଖାସି ସବୁକୁ ଦେଖି ସେମାନେ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହିପରି ଭାବରେ ତା'ର ପରେ ତା'ର ପତ୍ନୀ ଏବେ ତା'ର ପତ୍ନୀ ଯେ ସେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ ।

୩. ମୁତ ଉକ୍ତ 'ପ୍ରସବ୍ଧସମ୍ପର୍କ' ଅର୍ଥ 'ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କରି ରଖୁଛୁ' । ଯେହେତୁ ସବୁକ ପରିଣାମ ଅନ୍ଧକାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ତେଣୁ ଅନେକ ସ୍ଥଳେ କର୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରି ଯାଆନ୍ତି । ମଣିଷ ବୁଦ୍ଧି ପାରିବ ଯେ ସେ ସ୍ଥଳରେ ନିଜ କୁକର୍ମରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବରଂ ନିଜର କାନ୍ଦରେ କୁକର୍ମ କରିବା ପରେ ତା'ର ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧକାର ନିଜରୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଶାନ୍ତି ସେରିତ ହେବ ଏବଂ ସେ ନିଜ କୁକର୍ମରୁ ପ୍ରତିକ ଲାଭରେ ଏପରି ଛଦି ହୋଇଯିବ ଯେ ସେଥିରୁ ମୁକୁତିବା ତା'ର କଷ୍ଟକର ହେବ ।

୧୩. ଆମେ ହିଁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିଥାଉ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହାକି ପରକାଳ ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରିନ୍ତି ଓ ଯାହାକି କର୍ମ ସେମାନେ ସଂସାରରେ କରିଥିଲେ ତାହାର ଯାହା ଫଳ ହେବ ତାହାର ମଧ୍ୟ ଆମେ ହିସାବ ରଖୁଥାଉ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଆମେ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛୁ ।

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾

୧୪. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ସହରବାସୀମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କର, ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ରସୁଲ ଆସିଥିଲେ ।

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۚ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରଥମେ ଦୁଇଜଣ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ଏହାପରେ ଆମେ ଜଣେ ତୃତୀୟ ରସୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ରସୁଲଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ଏ ସମୟେ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ଆମମାନେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତାବହନ କରି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْنَكُم مَّرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

୧୬. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଭଳି ମରୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ; ଏବଂ ବୟାବନ୍ତ (ଅଲୁକ୍ଷ) କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଓହ୍ଲି ସ୍ୱରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି ; ତୁମେମାନେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛୁ ।”

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾

୧୭. ସେ (ରସୁଲ)ମାନେ କହିଲେ, “ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରସୁଲତାବରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ ।”

قَالُوا رَبَّنَا يُعَلِّمُوْنَا إِنَّا إِلَيْنَكُم مَّرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ତୃତୀୟ ରସୁଲ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବିଷୟ କହୁଥିଲେ ; ଅନ୍ୟଥା ଯଦି ସେ କୌଣସି ନୂତନ ବିଷୟ କହିଥାନ୍ତେ ତେବେ ପୂର୍ବରୁ ଦୁଇ ରସୁଲ ତାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ବା ଶକ୍ତି ଓ ସମର୍ଥନ ପାଇଥାନ୍ତେ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ କୌଣସି ଶରିୟତ୍ ବା ଧର୍ମବିଧାନ ସଙ୍ଗରେ ନ ଆଣି ମଧ୍ୟ ରସୁଲ ଆସି ପାରିବେ, କାରଣ ଯଦି ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମବିଧାନ ସର୍ବସମ୍ମତକାରୀ ରସୁଲ ଆସିଥିବେ ଓ ଅନୁରୂପ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବେ ତେବେ ଶେଷୋକ୍ତ ରସୁଲ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମବିଧାନର ଅନୁସରଣ ପାଇଁ କହି ପାରିବେ ଏବଂ ତତ୍ପରେ କଣିକା ଦେବେ ଯେ ସେ କୌଣସି ନୂତନ ଧର୍ମବିଧାନ ଘୋଷି ଆସି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ସୁସ୍ଥିତିରେ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।

୧୮. “ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କଭାବରେ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା କେବଳ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।”

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ⑮

୧୯. (ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) କହିଲେ, “ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଆମେମାନେ ଏକ ଅସ୍ତ୍ରର (ସଙ୍କେତ) ମନେ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ନିଜ କଥାକୁ) ବିରତ ନ ହେବ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସାରାଘାତ କରି ହତ୍ୟା କରିବୁ, ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।”

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ
وَلَنَسْتَأْكِمَنَّكُمْ قَتْلًا أَدْبَابُ الْيَمِّ ⑯

୨୦. ସେ (ରସୁଲ)ମାନେ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର (ମୋ)କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଅଛି; ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ମନ୍ଦ କର୍ମର କୁପରିଣାମ ଅବଶ୍ୟ ପାଇବ; କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ଭଲ କାମ ବିଷୟରେ) ସଚେତନ କରିଥିବା ହେତୁ ତୁମେମାନେ ଏପରି କହୁଅଛ ? ବସ୍ତୁତଃ, ତୁମେମାନେ ସାମାଜିକାନ୍ତରାୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତିଭୋଗ କରିବ) ।”

قَالُوا ظَنَّمُوكُم مَّعَكُمْ إِنَّا لَنَرُّكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُّسْرِفُونَ ⑰

୨୧. ଏବଂ ସହରର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଆସିଲା ଓ ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ରସୁଲମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର ।”

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَنْصُبُ قَالَ يُقَوْمُ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ⑱

୨୨. “ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କର, ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।”

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ⑲

ଭାଗ-୨୩

୨୩. “ଏବଂ ଆମର ଏପରି କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆହେବ ।”

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. “କ’ଣ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବୁ ? ଯଦି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ଏହି (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଆମ ପକ୍ଷରେ କିଛି ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଆମକୁ (ଏହି କ୍ଷତି ପାଇବାକୁ) ରକ୍ଷା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।”

أَتَأْخُذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً إِنَّ يُرِيدَنَّ الْوَحْشُ يُضِلُّ
لَا تَنْفَعُنِي أَعْيُنُ شَفَاعَتِهِمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٤﴾

୨୫. “ଯେଦି ଆମେ ଏପରି କରିବୁ, ତେବେ ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ନିପତିତ ହେବୁ ।”

إِنِّي إِذَا أَنِيتُ صُلِّيتُ مِينِ ﴿٢٥﴾

୨୬. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଆମ କଥା ଶୁଣ ।”

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٦﴾

୨୭. (ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ କୁହାଗଲା, “ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କର ;” ଏହା ଶୁଣି ସେ କହିଲେ, “ହାୟ ! ଆମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଆମ ପୁରସ୍କାର ବିଷୟରେ) ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତେ କି ,”

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ لَيْلَتُ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. “ଯେ କିପରି ଭାବରେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମକୁ ସମ୍ମାନିତ ଗୋଷ୍ଠର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।”

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ଏହାପରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ (ତାହାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ) ଆକାଶରୁ କୌଣସି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅବତରଣ କରାଇ ନ ଥିଲୁ କି ଆମେ (ଏପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ଅବତରଣ କରାଇ ନାହିଁ ।

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବଳ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ଶାସ୍ତି ଆସିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଗୌରବ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହରାଇ ବସିଲେ ।

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ହାୟ ! (ଅବଶ୍ୟ-ପ୍ରବଣ) ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯେବେ ବି କୌଣସି ରପ୍ତାନ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଘୃଣା ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖନ୍ତି (ଓ ଥଣ୍ଡା କରନ୍ତି) ।

يَحْسَبُهُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
كَأَنَّهُمْ يَسْتَهْزِؤْنَ بِهِ ﴿٣١﴾

୩୨. କ'ଣ ସେମାନେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ କେତେ ଯେ ଜନବସତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରି ଦେଇଅଛୁ, ଏବଂ (ଯାହାକୁ ଧ୍ବଂସ କରାଯାଇଥିଲା) ସେମାନେ ଆଉ ଫେରିଲେ ନାହିଁ ।

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ଆମ ସମାପ୍ତରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ହାଜର କରାହେବ ।

وَأَن كُلُّ لَنَّا جُنُجٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٣﴾

ରୁ : ୩

୩୪. ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମୃତ ଭୃଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ ; ଆମେ ତାହାକୁ ଜୀବିତ କରୁ ଓ ସେଥିରୁ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରୁ ଯହିଁରୁ ସେମାନେ ଖାଆନ୍ତି ।

وَأَيُّ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَيُنْهَ يَأْكُلُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ ଆମେ ଭୃଷ୍ଟରେ ଖଜୁରି ଓ ଅଳ୍ପରର ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ; ଓ ତଳୁଧ୍ୟରେ ଝରଣା ନିର୍ଗତ କରାଇଛୁ ;

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٥﴾

୩୬. ଯେପରି କି ସେମାନେ ଏହାର ଫଳରୁ ଆବଶ୍ୟକତା ମୁତାବକ ଖାଇବେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଏହାକୁ ଉତ୍ତୁଳାଇ ନାହିଁ (ବେରଂ ଆମେ ଉତ୍ତୁଳାଇ ଅଛୁ) ; ତଥାପି କ'ଣ ସେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ଛାପନ କରିବେ ନାହିଁ ?

يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର, ସେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ଯୋଡ଼ା କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; (ଅର୍ଥାତ୍) ଯାହା ଭୃଷ୍ଟ ଉତ୍ତୁଳ କରେ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ, ସେମାନେ ଯାହା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ତହିଁରୁ ମଧ୍ୟ ।

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

୩୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ ଏକ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ ; ଯହିଁରୁ ଆମେ ତିବସକୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ବାହାର କରିଥାଉ ; ଏହାପରେ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ରହିଯାଆନ୍ତି ।

وَأَيُّ لَهُمُ الْآيَةُ ۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٨﴾

୩୯. ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏକ ନିଦିଷ ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଅଛି ; ଏହା ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସର୍ବେ (ଅଲ୍ଲହ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଧାନ ଅଟେ ।

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଆମେ ତହିଁ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଅଛୁ, ଏପରି କି ତାହା (ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ ଗତିକରି) ଏକ ଖଜୁରି ଗଛର ପୁରାତନ ଶୁଷ୍କ ଶାଖା ସଦୃଶ^୧, (ବକୁ) ହୋଇ ପୁନର୍ବାର (ନିଜ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଫେରି ଆସେ ।

୪୧. ପୃଥିବୀ ତାହାର ବାର୍ଷିକ ପରିକ୍ରମାର କୌଣସି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତହିଁର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହେଁ (କାରଣ ଯଦି ଏପରି ହେବ, ତେବେ ସୌରଜଗତ ଧ୍ରୁବବିଧ୍ରୁବ ହୋଇଯିବ) ଏବଂ ରାତ୍ରି (ଅର୍ଥାତ୍ ତହିଁର) ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରି ଦିନ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ^୨ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏ ସମସ୍ତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷଣରେ ଅନାୟାସରେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

୪୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ବୋହେଇ ଜାହାଜମାନଙ୍କରେ ବହନ କରୁ ।

୪୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟ (ବହୁ) ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଯାନବାହନ ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

୪୪./୪୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୁଡ଼ାଇ) ଧ୍ବଂସ କରିଦେବୁ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହାରି ଶୁଣିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ; ଏବଂ ଆମର କରୁଣା ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ କିଛିକାଳ ପାଇଁ ସାଂସରିକ ଲାଭ ପାଇବେ ।

୪୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିବାକୁ ଅଛି ଓ ଯାହା କିଛି ବର୍ମ ତୁମମାନେ (ନିଜ) ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଅଛ ତାହାର ପ୍ରତିଫଳରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକର, ତାହା-ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାହେବ (ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହାକୁ ଅବ୍ୟାସ କରନ୍ତି; ଫଳରେ ଲାଭବାନ୍ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ) ।

وَالْقَمَرَ قَدْ رَزَقْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ ﴿٤٠﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْتَفِئُ لَهَا أَنْ تَذُرِكَ الْقَمَرُ وَلَا
الْبَلُّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكَ يَتَّبِعُونَ ﴿٤١﴾

وَأَيُّهُ لَهُمْ أَنَا حَاسِنَا ذُرِّيَّتُهُمْ فِي الْفَلَكَ النَّجْوِيِّ ﴿٤٢﴾

وَنَلْقَيْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٣﴾

وَأِنْ نَشَاءُ نُفِثْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْقَذُونَ ﴿٤٤﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٥﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବାଳତଦ୍ୱାର ଆକାର ମୋଡ଼ି ହୋଇ ଯାଇଥିବା ଏକ ଗଛର ଶୁଖୁଳା ଡାଳ ପରି ହୋଇଥାଏ ।

୨. ଏହି ଅସତରୁ ସଙ୍ଗତ ହେଉଛି ଯେ ପୃଥିବୀ, ତରୁ ଓ ଗ୍ରହମାନେ ସ୍ୱାକୃଷ୍ଟିକ ନିୟମର ଅଧ୍ୟାଧିନ ହୋଇ ପୃଥିବୀମଣ୍ଡଳରେ ବିନା ବାଧାରେ ନିଜ ନିଜ କ୍ଷଣ ପଥରେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରୁଥା'ନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥରୁ ଅପସରି ଅନ୍ୟ ସହିତ ବଂସୀ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏପରି ହେଲେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ମଣ୍ଡଳ ଧ୍ରୁବବିଧ୍ରୁବ ହୋଇଯିବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ପାଇଁ ସ୍ୱାର୍ଥନା କରି ଓ ବିଭବ କୃଷ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁଗାମ କରି ଦୟାଳୁ ରାଜନ ହୁଅ ।

୪୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

୪୮. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କର, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବୁ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନିଜେ ଖୁଆଇ ପାରିଥାନ୍ତେ ; ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ) ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ବିକ୍ରାତ ହୋଇଅଛ ।”

୪୯. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇ ଆଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସେ (ଶାସ୍ତିର) ଅଙ୍ଗୀକାର କେତେ ପୂରଣ ହେବ ?”

୫୦. ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ଅକସ୍ମାତ୍ ଶାସ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ଓ ସେମାନେ ସେତେବେଳେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହିଁ କରୁଥିବେ ।

୫୧. ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ କି ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ରୁ : ୪

୫୨. ଏବଂ ବିସ୍ମୟ ବଜା ହେବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ହଠାତ୍ କବରରୁ ଉଠି କରି ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

୫୩. ଏବଂ (ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ) କହିବେ, “ସର୍ବନାଶ ! କିଏ ଆମମାନଙ୍କୁ କବରରୁ ଉଠାଇ ଆଣିଲା ?” ଏହା ତ ସେହି ବିଷୟ ଯାହା ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ରସୁଲମାନେ ଯାହା କହି ଥିଲେ (ବାସ୍ତବରେ) ସତ୍ୟ ହିଁ କହିଥିଲେ ।”

୫୪. ଏହା ଏକ ଆକସ୍ମିକ ଶାସ୍ତି ହେବ ; ଯାହା ଫଳରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଇ ଆମ୍ଭ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାହେବ ।

وَمَا تَأْنِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٥٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۖ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَنْطَعِمَهُ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥١﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٢﴾

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّصُونَ ﴿٥٣﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٤﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥٥﴾

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْثَدِنَا ۖ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٦﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٧﴾

୫୫. ଏବଂ ସେଦିନ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟତମ ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପୁରସ୍କାର ଦିଆ ହେବ ।

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

୫୬. ସେଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ମରଣ)ରେ ଲିପ୍ତ ରହିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦରେ ହସ୍ତୁଥିବେ ।

إِنْ أَحْبَبَ الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكُنْهُمْ ﴿٥٦﴾

୫୭. ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଚକିଆ ଲଗାଇ ପଲକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସି ଥିବେ, (ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କବ୍ଜାରେ ଛାଡ଼ା ଚଳେ ଥିବେ) ।

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٧﴾

୫୮. ସେମାନଙ୍କ ସକଟଶ ଯେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଫଳ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ ।

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدْعُونَ ﴿٥٨﴾

୫୯. (ଏବଂ) ସେମାନଙ୍କୁ ସଲୀମ ମାଧ୍ୟମରେ ସଫ୍ଟ୍‌ସ୍ପନ୍ନ କରାହେବ, ଯାହା କବ୍ଜାମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରପରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ହେବ ।

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٩﴾

୬୦. ଏବଂ (ଆମେ କହିବୁ), “ହେ ଅପରାଧୀମାନେ ! ଆଜି ତୁମେମାନେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ) ଅଲଗା ହୋଇଯାଅ ।”

وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٠﴾

୬୧. “ହେ ଆଦମର ସନ୍ତାନମାନେ ! କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ଆରୋପ କରି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତୁମେମାନେ ସଜ୍ଜତାପୂର୍ବକ ଉପାସନା କର ନାହିଁ କାରଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ।”

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَيْنِي أَدْرَأَنَّ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦١﴾

୬୨. “ଏବଂ କେବଳ ଆମର ଉପାସନାକର, କାରଣ ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।”

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

୬୩. “ଏବଂ ସଜ୍ଜତାନ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଅଛି ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?”

وَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِيلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

୪. ଏହା ସେହି ନରକ, ଯାହାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾

୬୫. “ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରବେଶ କର ।”

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ⑥

୬୬. ସେଦିନ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ମୋହର ମାରି (ବନ୍ଦ କରି) ଦେବୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ), ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଆମ ସହିତ ବାନ୍ଧିଲାପ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ।^୧

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑦

୬୭. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କରିଦେବୁ; ତତ୍ପରେ ସେମାନେ ନ ଦେଖି ଏକ ପଥର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ କିପରି (ସହଯୋଗ) ଦେଖି ପାରିବେ ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَسْنَاهُمْ عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ⑧

୬୮. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ସେହିଠାରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣ କରିବୁ; ତା’ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ କି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଥପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ⑨

ଭୂ : ୫

୬୯. ଏବଂ ଯାହାକୁ ଆମେ ଅତି ଦୀର୍ଘ ଆୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ, ତାହାର ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତିକୁ ଆମେ କ୍ରମେ ଦୁର୍ବଳ କରିଥାଉ : କ’ଣ ସେମାନେ ଏହା ଦୃଢ଼ିପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ?

وَمَنْ نَعَزْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ⑩

୭୦. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହଙ୍ଗଦକୁ) କବିତା ରଚନା କରିବା ଶିଖାଇ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅନୁରୂପ ନୁହେଁ; ଏହି କୋରାନ ତ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶ ଓ ବାରମ୍ବାର ପଠନୋପଯୋଗୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ଯାହା (ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ପ୍ରମାଣ ସହ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ,

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ⑪

୧. ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯୌନବ୍ୟାଧିରେ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକର ନାକ ଓ ଗଳରେ ଏହାର ପ୍ରବାହ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥାଏ ଫଳରେ ତା’ର ଶରୀର କହି ଉଠେ ଯେ ସେହି ବ୍ୟାଧି ବ୍ୟାପ୍ତରୁ କରାଯିବ ।

୨. ଉତ୍ସାହବାସୀ ଲୋକମାନେ ଅତି ଦୀର୍ଘ ପରମାୟୁ ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ପଚନର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଣି, କାରଣ ଜୀବନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୋଇଥାଏ ।

୭୧. ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା କି ଯେଉଁମାନେ ଜାବିତ ରହିଛନ୍ତି (ଏହା) ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇଦେବ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

لَيُنذِرَنَّ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ⑩

୭୨. କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଜର ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଚତୁଷ୍ପଦ (ପ୍ରାଣୀ) ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାଲିକ ହୋଇଛନ୍ତି ?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا صِلَاتٍ أَيْدِيًا
أَنعَمًا فَهُمْ لَهَا مُلْكُونَ ⑪

୭୩. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଚତୁଷ୍ପଦମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧୀନ କରିଅଛୁ ; ସୂଚନା* ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି ଓ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କୁ ଖାଆନ୍ତି ।

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ⑫

୭୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ପାନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ; ତେବେ କ'ଣ ସେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସାଧନ କରିବେ ନାହିଁ ?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ⑬

୭୫. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ କାଳେ (ସେମାନେ) ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ⑭

୭୬. ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ; ବରଂ ସେମାନେ (ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତିବର୍ତ୍ତେ) ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَمْ يَجِدْ فَتَصَرُّونَ ⑮

୭୭. ସୂଚନା* ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝି ନ ଦେଉ ; ସେମାନେ ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଓ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଜାଣୁ ।

فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّآ نَعْلَمُ مَا يُبْشِرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ⑯

୭୮. କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ ଏକ (ତୁଚ୍ଛ) ଶୁଣି ବିନୁକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିବା ପରେ) ସେ ସହସ୍ରା ଏକ ମହା କଳହକାରୀ ହୋଇଯାଏ ।

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ⑦

୭୯. ଏବଂ ସେ ଆମର ଅସ୍ତିତ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କପୋଳକଳ୍ପିତ ବିଷୟ ରଚନା କରିଥାଏ ଏବଂ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୁଲି ଯାଏ; ଏବଂ କହେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ହାତ ସବୁ ବିଗଳିତ ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ କିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରାଇବ ?

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُنْصِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ⑧

୮୦. ଏବଂ ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ସେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବେ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୃଷ୍ଟିର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଭଲଭାବେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ⑩

୮୧. “ସେ (ଅଲ୍ଲାହ), ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସବୁଜ ବୃକ୍ଷରୁ ଅଗ୍ନି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତା’ବାହାସରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କର ।”

وَالَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ⑪

୮୨. “ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି କ’ଣ ତାଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ସବୁଜ ଅନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ସର୍ଜନା କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ନାହିଁ ?” ସେ ଯେ ପୁନର୍ବାର ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ) ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ଠିକ୍ ନୁହେଁ; ବରଂ ସେ ଅନେକ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରତ୍ଯା (ଓ) ସର୍ବସ୍ଥ ।

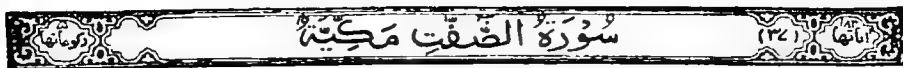
أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ⑫

୮୩. ତୋଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏପରି ଯେ) ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ତା’ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହି ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି ହୋଇଯାଉ ଓ ତାହା ସେହିପରି ହୋଇଯାଏ ।

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ⑬

୮୪. ସୁତରାଂ ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର, ସାହାଜ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଆପିପତ୍ୟ (ନ୍ୟସ୍ତ) ଅଛି; ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

فَسُبْحَانَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَرَائِهِ رُجُوعُونَ ⑭

ଅଲ-ସାଫ୍‌ଫାତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିପଦମୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧେ
୧୮୩ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୫୫ଟି ସ୍ତୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ମରୁପ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ଯେଉଁମାନେ ସେତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ
କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଧାଡ଼ିବାନ୍ତି* ଠିଆ
ହୋଇଛନ୍ତି ;

وَالضُّحَىٰ صَفًّا

୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କୁକର୍ମ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
ଭର୍ତ୍ତନା କରନ୍ତି ;

فَالزُّجَرِثِ زَجْرًا

୪. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଆବୃତ୍ତି କରି
ଶୁଣାନ୍ତି ;

فَالثَّلَاثِثِ ثَلَاثًا

୫. ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ
ଅଟନ୍ତି ;

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ

୬. ସେହି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ
ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଯେଉଁଠାରୁ
ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ଉଦ୍ଭାସିତ ହୁଏ ତାହାର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَسَرَّبُ

النَّارِ

୭. ଆମେ ଆକାଶର ନିମ୍ନଭାଗକୁ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ସୁଶୋଭିତ କରିଅଛୁ ।

إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَكِبِ

୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁରାଚାରୀ ସଜ୍ଜତାନ
ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଅଛୁ ।

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ

୯. ସେ (ଦୁରାଚାରୀ ସଜ୍ଜତାନ)ମାନେ ବଲ୍ଲିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
(ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ) କଥା ଶୁଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ
ସବୁ ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କରାଯାଏ,

لَا يَسْتَعِينُونَ إِلَىٰ السَّمَاءِ الْعَلِيِّ وَيَقْدِفُونَ مِنْ

كُلِّ جَانِبٍ

୧୦. (ଫଳରେ) ସେମାନେ ବିଚାଡ଼ିତ* ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ । ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଚରିତ ସହିତ ମକ୍କାବାସୀ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ଜୀବନ ଚରିତରୁ ବୁଦ୍ଧ୍ୟ ଲେଖି
ଉତ୍ତରାମ ଧର୍ମର ସାଥୀମାନେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବିକତାକୁ ପାର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ କେବଳ ଉପର ଠାଉଣିଆ ଭାବରେ ଶୁଣୁଥାନ୍ତି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜତାନ ପ୍ରଭୃତି ଲୋକମାନେ ଅବତାରକୁ ସେହିତ ଦିବ୍ୟବାଣୀ (କୋରାନ) ରୁ ବିକୃତ କରି ଯେତେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ସ୍ଵାଧୀନିତେବେ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତରଣ ଲେଖି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୋରାନ ମାତ୍ର ଦେଇ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯାଏ ।

୧୧. କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ^୧ କରି କୌଣସି କଥା ନେଇ ପକାଇ ଯାଏ, ତେବେ ଏକ କ୍ଳଳତ ଅଗ୍ନିଶିଖା ତାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଧାବନ କରେ ।

إِلَّا مَنْ خُطِفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ نَابٍ ①

୧୨. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ କ'ଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଅଧିକ କଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟ କି (ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ ସମଗ୍ର ଜଗତ) ଯାହାକୁ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ? ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ମାର୍ଗରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ②

୧୩. ବରଂ ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଉଅଛ, ଏବଂ ସେମାନେ (ତୁମ କଥାକୁ) ଢୁଙ୍କି ମଣୁଛନ୍ତି ।

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ③

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ସେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَإِذَا نُكِرُوا لَا يَذْكُرُونَ ④

୧୫. ଏବଂ ଯେବେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି ।

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ⑤

୧୬. ଏବଂ କହିନ୍ତି, “ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରତାରଣା ।”

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑥

୧୭. “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଓ ମାଟି ଓ ହାଡ଼ ହୋଇଯିବୁ କ'ଣ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରାହେବ ?”

وَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا نَبْتَوُونَ ⑦

୧୮. “ଏବଂ (ଏହିପରି ଭାବରେ) ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ?”

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ⑧

୧୯. ତୁମେ କୁହ, “ହଁ, ବରଂ ତୁମେମାନେ ଲାଞ୍ଜିତ ହେବ ।”

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ⑨

୨୦. ସେହି ସମୟ କେବଳ ଏକ ଧମକ (ସୂଚନା), କାରଣ ଯେବେ (ସେହି ଧମକ ଦିଆ ହେବ) ସେମାନେ ଜୀବିତ ହୋଇ) ଦେଖି ପାରିବେ ।

وَأَنبَاهِي رَجْرَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ يَخْرُونَ ⑩

୨୧. ଏବଂ କହିବେ, “ହାୟ ! ଆମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ, ଏହା ହିଁ ବିଚାର ଦିବସ ।”

وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ⑪

୨୨. (ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯିବ) ଏହା ହିଁ ସେହି ବିଚାର ଦିବସ, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଥିଲ ।

هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ⑫

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୋଧ କରି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପବିତ୍ର କୋରାନର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଠାଇ ନେବ ଯେ ସେ ତାହାକୁ ବିକୃତ କରି ଦେଖାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲୀ ସେପରି ଧୂର୍ତ୍ତ ଲୋକର ମୁହଁ ବନ୍ଦ କରିବାପାଇଁ ନିଜର ଏପରି ଗତିମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଦିଅନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୋରାନ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ସେଭଳି ସଜ୍ଜନମାନଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ତର କରିଥାନ୍ତି ।

ରୁ : ୨

୨୩./୨୪. (ଆମେ ଆମର ଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, “ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଜୀବିତ କରି) ଏକତ୍ରିତ କରାଅ, ଓ ତା’ପରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକପଥ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଅ ।”

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا

يَعْبُدُونَ ﴿٢٤﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْحَنِيمِ ﴿٢٥﴾

୨୫. “ଏବଂ (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘେନି ଯାଇ) ସେମାନଙ୍କୁ ଠିଆ କରାଅ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ କରାହେବ ।”

وَيَقْوَهُمْ إِنَّهُمْ فَسُقُونَ ﴿٢٥﴾

୨୬. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚରା ଯିବୁ), “ତୁମମାନଙ୍କର କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁନାହିଁ ?”

مَا كُنْتُمْ تَنصُرُونَ ﴿٢٦﴾

୨୭. ବାସ୍ତବିକା ଏହି ଯେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଦୂରେ ଥାଉ ସେମାନେ ସେଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବେ ।

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُتَسَلِمُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନ୍ୟ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବ ।

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

୨୯. (ଏବଂ) ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୋଧନ କରି କହିବ ଯେ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ଆମମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଆସୁଥିଲ ।

قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

୩୦. ସେମାନଙ୍କର ତଥାକଥିତ ଉପାସ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତରରେ କହିବେ, “ଏପରି ନୁହେଁ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସରେ କୌଣସି ସନ୍ଦାଧ ନ ଥିଲା ।”

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଆଧିପତ୍ୟ ମିଳି ନ ଥିଲା; ବରଂ ତୁମେମାନେ ଏକ ଦୂରାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲ ।”

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا

طٰغِينَ ﴿٣١﴾

୩୨. “ଅତଏବ ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଥା (ସତ୍ୟ) ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ (ଶୋଷିତ) ଆତ୍ମାଦାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

فَحَتَّىٰ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذٰلِيقُونَ ﴿٣٢﴾

୩୩. “ଏବଂ (ଏହା ଠିକ୍ ଯେ) ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଥିଲୁ କାରଣ ଆମେମାନେ ନିଜେ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ଥିଲୁ ।”

فَاَعْوَيْنُكُمْ إِنَّا لَأَكَاغِبِينَ ﴿٣٣﴾

୧. ‘ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ’ ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପଥ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଧର୍ମର ଅବରଣରେ ନିଜକୁ ଆବୃତ କରି ଆମମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ କରିଥା’ନ୍ତି ।

୩୪. ସୁତରାଂ (ପରୀକ୍ଷାମରେ) ସେଦିନ ସେ ସମସ୍ତେ ଶାସ୍ତିରେ ଭାଗୀ ହେବେ ।

فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହିପରି (ବ୍ୟବହାର) ହିଁ କରିଥାଉ ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْجَارِمِينَ ﴿٣٥﴾

୩୬. ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଥିଲା ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ।

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ଏବଂ କହୁଥିଲେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣେ କବି ଓ ବାଦୁକଙ୍କ କଥାରେ ପରିତ୍ୟାଜ କରିବୁ ?”

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْكُلُوا مِنَّا لَبَنًا عَرَبِيًّا وَنَجْنُوبُ ﴿٣٧﴾

୩୮. ବାସ୍ତବତା ଏହି ଯେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସତ୍ୟ ସହିତ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଚତୁରଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ନିରୂପିତ କରିଛନ୍ତି ।

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٨﴾

୩୯. (ହେ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରିବ ।

إِنَّكُمْ لَذَاقُوا الْعَذَابِ الْآلِيمِ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲ ତଦନୁସାରେ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

୪୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତ, ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ପାଇବେ ନାହିଁ ;

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾

୪୨. (ବରଂ) ସେମାନଙ୍କୁ କାତ ଜୀବିକା^୧ ମିଳିବ,

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

୪୩./୪୪. (ଅର୍ଥାତ୍) ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ^୨ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନରେ ସଜାଳିତ କରାହେବ ।

فَوَاكِهٌ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾

୪୫. ସେମାନେ ପଲଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ^୩ ହୋଇ ବସିବେ ।

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٤٤﴾

୪୬. ପ୍ରବହମାନ ଝରଣାରୁ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ଲାସ୍ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବ,

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٥﴾

୪୭. ଏହା ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେବ ଓ ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ହେବ ।

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٦﴾

୪୮. ତଦ୍ୱାରା ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା ହେବ ନାହିଁ କି ତକ୍କାରା ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷୀନ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।

بِضَاءٍ لِّذَىٰ الشَّرِيبِ ﴿٤٧﴾

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٨﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେପରି ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ଯାହାର ଉଲ୍ଲେଖ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅସଂବଳିତରେ ଅଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ଫଳ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ମଣେ ମୁହଲମାନ ଅନ୍ୟର ଉପରେ ହେବ ନାହିଁ । ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କୁ ଫୁଲ କରି ବସିବ ନାହିଁ କି ତା'ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବ ନାହିଁ ।

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁନଃପୁନଃ ଓ ନତମୁଖୀ ନାରୀ ଥିବେ ।

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الظُّرِفِ عَيْنٌ ۝

୫୦. ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଆବରଣସୁତ ତିମ୍ବି ।^୧

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ۝

୫୧. ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବେ ।

ثُمَّ تَبَدَّلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝

୫୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ କହିବ, “ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଥିଲା,”

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۝

୫୩. ସେ କହୁଥିଲା, “କ’ଣ ତୁମେ ମଧ୍ୟ (ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟକୁ) ସ୍ମାକାର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ?”

يَقُولُ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ۝

୫୪. ଯେଦି ଏହା ସତ୍ୟ ତେବେ ମୋତେ କୁହ, “କ’ଣ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଏବଂ ମାଟି ଓ ହାତ ହୋଇଯିବୁ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ?”

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّآ لَمُدِيرُونَ ۝

୫୫. ଏହାପରେ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ବ୍ୟକ୍ତି କହିବ, “(ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ) ରାହୁ ଦେଖିବ କି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ?”

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ۝

୫୬. ଏହାପରେ ସେ ନିଜେ ଅବସ୍ଥା ବୁଝିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବ ଏବଂ (ନିଜର ପାଥିବ) ସାଥୀକୁ ନରକ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ଥିବାର ଦେଖିବ ।

فَاطْلَعَ قَرَأُو فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ۝

୫୭. ଏହାପରେ ତାକୁ କହିବ, “ଅଲ୍ଲୁଖିଙ୍କ ରାଣ ! ତୁମେ ମୋର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ କରିବାକୁ ବସିଥିଲ ।”

قَالَ تَأَلَّوْا إِن كُذِّتَ لَرُدِّينَ ۝

୫୮. “ଏବଂ ଯଦି ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ନ ଥା’ଣ ତେବେ ଆଜି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନରକ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥାଆନ୍ତି ।”

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ۝

୫୯/୬୦. (ହେ ନରକବାସୀ !) ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ପ୍ରଥମ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଛାଡ଼ି ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମୃତ୍ୟୁ ନାହିଁ ? ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଶାନ୍ତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ?”

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ۝

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝

୬୧. ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏହା (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ) ଏକ ମହାନୁ ସଫଳତା ଅଟେ ।

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର, ଚକ୍ତି ଓ ସୁତ ।

୬୨. ଏବଂ କର୍ମଶାଳମାନେ ଏହି (ସଫଳତାର) ଉଲ୍ଲାସ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉଚିତ ।

بَشِّرْ هَذَا فَلْيَعْبَلِ الْعَمَلُونَ ﴿٦٢﴾

୬୩. କ'ଣ ଏହି ଆଶିଷ ଭଲ କି (ସିଦ୍ଧାନ୍ତାତ୍ମୀୟ) କଳ୍ପନା ଗଛ ଭଳି ?

أَذَلِكَ خَيْرٌ تُزَلُّ أَمْ شَجَرَةُ الرَّقْمِ ﴿٦٣﴾

୬୪. ଆମେ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏହାକୁ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ କରିଥୁ ।

إِنَّا جَعَلْنَهَا ذَنْبَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

୬୫. ତାହା ଏପରି ଏକ ଗଛ ଯାହା ନରକର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଜନ୍ମିଥାଏ ।

إِنَّمَا شَجَرَةُ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٥﴾

୬୬. ତାହାର ଫଳ ସାପର ମୁଣ୍ଡ ପଡ଼ି ।

كُلَّمَا كَانَتْ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٦﴾

୬୭. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏହି ଗଛରୁ ଖାଇବେ ଓ ଏଥିରୁ ନିଜର ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।

فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَائِزُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٧﴾

୬୮. ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ (ପାମାୟ) ଜଳରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତପ୍ତ ଜଳ ମିଶ୍ରିତ ହେବ ।

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَيْمٍ ﴿٦٨﴾

୬୯. ତା'ପରେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَا إِلَى الْجَنَّةِ ﴿٦٩﴾

୭୦. ସେମାନେ ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ ।

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٧٠﴾

୭୧. ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ।

فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يَهُرَّعُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ପୂର୍ବତନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛୁ ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଅତଏବ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗନ୍ଧକାନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ପରିଣାମ କିପରି ହେଲା ।

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٤﴾

୭୫. କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ।

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٥﴾

ରୁ : ୩

୭୬. ଏବଂ (ଗୁରୁତ୍ୱମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) କୁହ ମଧ୍ୟ ଆମଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର-ଦାତା ।

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحٌ فَلْيَعْمَلِ الْمُجْتَهِدُونَ ﴿٧٦﴾

୭୭. ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ମହା ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତତାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

୭୮. ଏବଂ କେବଳ ତାଙ୍କର ସତ୍ତାକୁ ହିଁ (ସଂସାରରେ) ବାକି ରଖିଥିଲୁ ।

୭୯. ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

୮୦. ସବୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତରଫରୁ ନୁହେଁ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତିପ୍ରଦାୟକ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଅଛି ।

୮୧. ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

୮୨. ସେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

୮୩. ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇଥିଲୁ ।

୮୪. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀର ଥିଲେ ;

୮୫. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜେ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ଏପରି ଏକ ହୃଦୟ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହା (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ସିକ୍ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସରୁ) ପବିତ୍ର ଥିଲା ;

୮୬. ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତଥା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଚାରି ଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ କାହାର ଉପାସନା କରୁଅଛ ?”

୮୭. “କ’ଣ ମିଥ୍ୟାର ? ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଲୋଡ଼ୁ ଅଛ ?”

୮୮. “ଅତଏବ କୁହ, ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁମମାନଙ୍କର କି ଧାରଣା ଅଛି ?”

୮୯. ଏହାପରେ ସେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲେ ।

୯୦. ଏବଂ କହିଲେ, “ଆମେ ଅସୁସ୍ଥତା^୧ ବୋଧ କରୁଅଛୁ ।”

୯୧. ତେଣୁ ସେମାନେ^୨ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲିଗଲେ ।

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۝

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝

سَلَامٌ عَلَى الْعَلَمِينَ ۝

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝

وَتَبَوَّءُوا لَهُ مَقَامَاتٍ كَمَا بَخَعُوا رَبَّهُمْ ۝

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝

أَيُفَكُّ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

فَنَظَرُوا نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۝

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۝

୧. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଗର୍ବିଷ୍ଟ ଅନୁସାରେ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରର ଗତିବିଧିକୁ ଏହା ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିବାରୁ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା କରାଯଦା ଇଷ୍ଟ୍ୟରେ ସେ ଏହା କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ୍ୟାତ୍ମିକ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ସେ ରୋଗରେ ପରିବାର ସମ୍ଭବନା ଅଛି ଏବଂ ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କି କି ଶକ୍ତି ସଦାନୁକୂଳ ରହିଛି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ମିଥ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି ଏହା ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖି ପାରିବେ ।

୨. କାରଣ ସେମାନେ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରର ସ୍ଥାନକୁ ଘାଟାକି କରୁଥିଲେ ।

୯୨. ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ତଥାକଥିତା ଉପାୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୋପନରେ ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ କିଛି ଖାଇ ନାହିଁ ?”

୯୩. “ତୁମମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ କଥା କହୁନାହିଁ ?”

୯୪. ଏହାପରେ ସେ ନୀରବରେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଂଘାତିକ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ ।

୯୫. ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲେ ।

୯୬. (ଇବ୍ରାହିମ ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱହସ୍ତରେ ଯାହା ଗଡ଼ିଅଛି ତାହାକୁ ପୂଜା କରୁଅଛ ?”

୯୭. “ଅଥଚ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ” ମଧ୍ୟ ।”

୯୮. ସେ ସମସ୍ତେ କହିଲେ, “ଏହାଙ୍କ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କର ; ଓ ଏଥିରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ତା’ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି କ୍ଳଳିତ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଧ କର ।”

୯୯. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ (ହୀନ) କୌଶଳ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଲାଞ୍ଜିତ କରାଇଥିଲୁ ।

୧୦୦. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ କହିଲେ, “ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବୁ ; ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମଙ୍କୁ (ସଫଳତାର) ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।”

୧୦୧. (ଏବଂ କହିଲେ), “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କର ।”

୧୦୨. ତା’ପରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ସୁଧାର ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନର ଦୁସମାଚାର ଦେଇଥିଲୁ ।

فَرَاغَ إِلَىٰ إِلَٰهِهِمْ فَقَالَ لَا تَأْكُلُون ۝

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِفُونَ ۝

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۝

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ۝

قَالَ اتَّعَبُودُونَ مَا تَنْجُتُونَ ۝

وَاللَّهِ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ۝

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۝

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝

୧. ମଣିଷର ସମସ୍ତ କର୍ମ ବାଧ୍ୟବଧିକାରୀ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର ଗାତ୍ରସ୍ୟା ହେଉଛି ସେ ଯେଉଁ ହାତ ଓ ଯେଉଁ ଗୋଡ଼ ସାହାଯ୍ୟରେ ମଣିଷ ବିଭିନ୍ନ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାଏ ତା’ ହେଉଛି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦାନ, ଅନ୍ୟଥା ଯଦି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବଳପୂର୍ବକ କରାଇବା ଚାହାନ୍ତେ ତେବେ ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ସର୍ବପ୍ରଥମ ସାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତା । ଯାପ କରିବାକୁ ସେ ଆଦୌ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ବଳପୂର୍ବକ ସର୍ବକର୍ମ କରାଇବା ଭଲ-ବାସନା ନୁହେଁ ତେଣୁ ସେ ସର୍ବକର୍ମ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ କାହାରିକୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦୩. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଦୂତଗଣରେ ଚାଲିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପୁତ୍ର ! ଆମେ ତୁମକୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ (ସତେ ଯେପରି) ଆମେ ତୁମକୁ ଜବେହ କରୁଥିଲୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମର ମତାମତ କ'ଣ ?” (ଏହା ଶୁଣି ପୁତ୍ର) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପିତା ! ଯାହା କିଛି ତୁମକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରାଫୁ) ଆଦେଶ ହୋଇଛି ତାହା କର ; ଅଲ୍ଲାହ ଲଜ୍ଜାକଲେ ତୁମେ ଆମକୁ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଟକ ରହିଥିବାର ଦେଖିପାରିବ ।”

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيُ قَالَ يُبْتِئُ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَأْمُرُ قَالَ يُابِتْ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَجَدَ فِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٣﴾

୧୦୪. ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହେଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆନୁରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆଗଭର ହେଲେ ଓ ସେ (ପିତା) ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଭୂମିରେ) ମୁହଁମାଡ଼ି ଶୁଆଇ ଦେଲେ ।”

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّ لِلْحَبِيشِ ﴿١٠٤﴾

୧୦୫. ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ) ଚାକି କହିଲୁ, “ହେ ଇବ୍ରାହିମ !”

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٥﴾

୧୦୬. “ତୁମେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକରୁଥିବା ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛ : ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

كَذَٰلِكَ صَدَقْتَ الرَّؤْيَا إِنَّا كَذَبُكَ يُجْزَى الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٦﴾

୧୦୭. ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଏକ ସୁସ୍ଥ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ।

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْبَيْنُ ﴿١٠٧﴾

୧. ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ସ୍ୱଳ୍ପତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ମନ୍ଦୁର ମନ୍ତ୍ର ଅଞ୍ଚଳରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ, ଯାହା ଏକ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସମାନ; ଯଦି ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଅଞ୍ଚଳରେ ସତ ହେଲା ତଥାପି ଛୁରାରେ ଜବେହ କରାଯିବା ଆସନ୍ତିକଲଟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ ।

୨. ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ ମନ୍ଦୁର ମନ୍ତ୍ର ଅଞ୍ଚଳରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ମୃତ୍ୟୁ ମୁହଁକୁ ଠେଲି ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସମାନ । ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ ଜବେହ କରାଯିବା ଉକ୍ତ ପବିତ୍ର ଜୋରାନ ଓ ବାଲଟବଲରୁ ସମାନ୍ତର ହେଉ ନାହିଁ । ବାଲଟବଲରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ ଜବେହ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଅଲୌକିକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା — ‘ହେ ଇବ୍ରାହିମ ! ବାଳକ ଉପରେ ନିଜ ହାତକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଅ ନାହିଁ କି ତାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ ଏବେ ଇସିରଙ୍କୁ ଯେ ତୁମେ ଆମକୁ ଭୟ କରୁଥିଲୁ’ ଏହା ପରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ପଛକୁ ଚାହିଁଲେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ମେଣ୍ଟା ଥିବାର ଦେଖିଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କୁ ଇସମାୟିଲଙ୍କ ବଦଳରେ ଜବେହ କଲେ (Gen. 22: 11-14 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ହଜରତ ଇସମାୟିଲଙ୍କୁ ଛୁରାରେ ଜବେହ କରାଯିବା ସମ୍ପର୍କରେ ହଜିରରେ ମଧ୍ୟ କୁତାଧି ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ ତରଂ ଏହିକି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ମାଆକୁ ମନ୍ଦୁରର ଛାଡ଼ି ଆସିଥିଲେ ଓ ଏହା ପରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇସମାୟିଲ ବଡ଼ ହୋଇ ଶିକାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ପାଟଲିଆଇନକୁ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ ।

୩. କୁର୍ବାନି (ଅର୍ଥାତ୍ ବଳିଦାନ) ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଲେ ଏବଂ ଏହି ରୂପେ ଅଲ୍ଲାହ ଫକ୍‌ସୁରୁପ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ହିଁ ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ।

୧୦୮. ଏବଂ ଆମେ ଏକ ମହାନ କୁର୍ବାନି (ଅର୍ଥାତ୍ ବଳିଦାନ) ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଇସମାଇଲଙ୍କର) ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ* ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَقَدْ نُنَّه بِذَنْبٍ عَظِيمٍ ۝

୧୦୯. ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ସୁନାମ ବଢ଼ାଇ ରଖିଥିଲୁ ।

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝

୧୧୦. ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥାଉ ।

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝

୧୧୧. ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

୧୧୨. ସେ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

୧୧୩. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଇସହାକଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୁସମାଚାର ଦେଇଥିଲୁ ଯେ କି ନବି ଥିଲେ, ଓ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

୧୧୪. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ) ପ୍ରତି ଓ ଇସହାକଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଗତ ଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ନିଜ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଥିଲେ ।

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ۝

ସ୍ତ: ୪

୧୧୫. ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କୃପା କରିଛୁ ।

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝

୧୧୬. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଏକ ଘୋର ଦୁଃଖ ଓ ବୋଧେ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝

*. ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ହଜରତ ଇସହାକଙ୍କୁ ମନେନାମ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେ ବୟସକ୍ରମେ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ହଜରତ ଇସମାଇଲଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଓ ତାହା ଯଥାର୍ଥ । କେତେକ ପୁରୁଷ ତାହା ଚିନ୍ତାଧାରା ବିଷୟରେ ତଥା ହଜରତ ଇସମାଇଲ କେତେକ ପୁରୁଷ ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ ବାସ୍ତବରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି । ଅତିଏବ ଯେଉଁଠି ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ସେହି ସ୍ଥଳେ ଇସମାଇଲଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଯାଇ ଦେବ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଇସମାଇଲ ତାହା ପ୍ରତିବାଦ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ଯେଲେ ସେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନର ସ୍ୱପ୍ନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଇସମାଇଲଙ୍କୁ ଏକ ଶୁଷ୍କ ମରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବାର ଥିଲା ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ଇସହାକଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସକାଶ୍ୟ ହେଲା ତୁଳନାରେ ମରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ସର୍ବତ୍ର ଆସନ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ 'ପିତିୟା' ବା ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ହେବ । ଅଲ୍ଲାହ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଇସହାକଙ୍କୁ ଯେ ଯଦି ପିତାପୁତ୍ର ଉଭୟ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସମ୍ମତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବେ ତେବେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରୟୋଗ ଦେବ ଏବଂ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କଟେଇ କରିଥିବା ଓ ହଜରତ ଇସମାଇଲ କଟେଇ ହେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିବା ବିବେଚିତ ହେବ । ଏହି ଆଦେଶର ଅନ୍ୟତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି କଫର ନରବର୍ତ୍ତି ପ୍ରଥମ ବିଲୋପ ।

୧୧୭. ଏବଂ ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ
ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ଜୟଲାଭ କରିଥିଲେ ।

୧୧୮. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ
ଦେଇଥିଲୁ ଯାହାରେ ସକଳ ଆଦେଶ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ହୋଇଥିଲା ।

୧୧୯. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସରଳ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରାଇଥିଲୁ ।

୧୨୦. ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସେମାନଙ୍କ ସୁନାମ ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

୧୨୧. ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି (ବର୍ଷଣ)
ହେଉଥାଉ ।

୧୨୨. ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ
ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

୧୨୩. ସେ ଦୁହେଁ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ।

୧୨୪. ଏବଂ ଜଲିୟାସ ବାସ୍ତବରେ ରସୁଲମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

୧୨୫. (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହି ଥିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଖ୍) ଭୟ
କରୁନାହିଁ ?”

୧୨୬. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବା’ଲ (ଠାକୁରାଣୀ)କୁ
ତାକୁଅଛ ? ଏବଂ ସେହି ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ପରିତ୍ୟାଗ
କରୁଅଛ ?”

୧୨୭. “ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ
ପିତୃପିତାମହଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

୧୨୮. (ଏହା ଶୁଣି) ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାହାକୁ
ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ଥିଲେ ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି
(ପାଇବାର) ପାଇଁ ହାଜର କରାହେବ ।

୧୨୯. (ଅବଶ୍ୟ) ଅଲ୍ଲୁଖ୍‌ଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ
ବ୍ୟତୀତ ; ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିଧାନ କରାହେବ ନାହିଁ ।

୧୩୦. ଏବଂ ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଲିୟାସଙ୍କର) ସୁନାମ ବଜାୟ ରଖିଥିଲୁ ।

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٧﴾

وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٩﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٠﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢١﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٢﴾

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي لَأَنْتَقُونَ ﴿١٢٥﴾

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٦﴾

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٧﴾

كَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٨﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٩﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٠﴾

୧୩୧. ଇଲିୟାସ ସମୁଦ୍ର^୧ ପ୍ରତି ସଦା ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି
(ବର୍ଷଣ) ହେଉଥାଉ ।

سَلَامٌ عَلَىٰ إِيَّا سَيْنَ ۝

୧୩୨. ଆମେ ଏହିପରି ଭାବରେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ
ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଉ ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

୧୩୩. ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଇଲିୟାସ) ଆମର
ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

୧୩୪. ଏବଂ ନୁତ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ଉତ୍ତୁଳମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَأَن نُّوَكِّلَ لَيْسَ الْمُرْسَلِينَ ۝

୧୩୫ / ୧୩୬. (ଅନ୍ତର୍-ଏବ ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣକର)
ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗକୁ
(କେବଳ) ଜଣେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେ କି ପଛରେ ରହିଯାଇ
ଥିବା (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ସାମିଲ) ଥିଲା, ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ
କରିଥିଲୁ ।

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝

୧୩୭. ଏହାପରେ ଆମେ ଅବଶିଷ୍ଟ (ଲୋକ)ଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ
କରିଦେଲୁ ।

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ۝

୧୩୮ / ୧୩୯. ଏବଂ ତୁମେମାନେ କେବେ କେବେ
ସକାଳେ ଓ ଅନ୍ୟ କେବେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେମାନଙ୍କ
(ଧ୍ୱଂସାବଶେଷ) ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଯାତାୟାତ^୨ କରୁଥାଅ ; କ'ଣ
ତଥାପି ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ?

وَأَنكُمْ تَسْرُوْنَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ۝

وَبِالْآيِلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

ରୁ : ୫

୧୪୦. ଏବଂ ସ୍ୱନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ଉତ୍ତୁଳମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَأَن يُّؤْنَسَ لَيْسَ الْمُرْسَلِينَ ۝

୧୪୧. (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ସେ ପଳାୟନ କରି
ଏପରି ଏକ ନୌକା ନିକଟକୁ ଗଲେ ଯାହା ବୋଟଝର^୩ ହୋଇ
ସାରିଥିଲା ।

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّكَ الشُّجُونِ ۝

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଇଲ୍-ୟାସିନ୍' ଇଲିୟାସ ଶବ୍ଦର ବହୁବଚନ । ଉପକାମାୟ ଓ ଉପାବଳାୟ ପାହିତ୍ୟରୁ ପ୍ରଚୀତ ହେଉଛି ଯେ ଚିନିଜ ଇଲିୟାସ
ଥିଲେ: ଜଣେ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ: ଜଣେ ହଜରତ ସହିୟା, ଯେ କି ଇବିଷ୍ୟବନ୍ଧାରେ ଇଲିୟାସ ନାମରେ ପରିଚିତ (Matt. 11:
13-14 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ହଜରତ ସୟଦ ଅହମଦ ବରେଲୁଇ । ସହିୟାଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ଇଲିୟାସ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଇସା ବର୍ଷନା
କରିଛନ୍ତି । ଶେଷ ଇଲିୟାସ ମସିହ ମଉଦବ ସମୟରେ ଆର୍ଜେଣ୍ଟିନା ଦେବା କିଧି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା । ସେପରି ହଜରତ ଇସାଙ୍କ ସକାଳ ସହିୟା,
ସେହିପରି ମସିହ ମଉଦବ ସକାଳ ସୟଦ ଅହମଦ ବରେଲୁଇ, ଯାହାଙ୍କର କବର ହଜାରା ଜିଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାଲାକୋଟରାରେ ଅବସିତ ।

୨. ୧୫:୭୭ ର ଟାକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩. ୨୬: ୧୨୦ ର ଟାକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୧୪୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଝଡ଼ି କବଳିତ କରିଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଜଳମୟ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଦେଖାଦେଲାଠା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆରୋହୀଙ୍କ ସହିତ ମିଶି) ଧର୍ମଗୁଳା ପକାଇଲେ, ଏବଂ ଧର୍ମଗୁଳା କରିଆରେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ବାହାରିବାରୁ ତଦନୁସାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଳରେ ନିଷିଦ୍ଧ^୧ କରାଯିବାର (ହିର) ହେଲା ।

୧୪୩. ଏହାପରେ ସେ ନିଜକୁ ଭାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ମାଛ ଗିଳିଦେଲା ।

୧୪୪. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଗୁଣଗାନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ଥାଆନ୍ତେ,

୧୪୫. ତେବେ ସେହି ମାଛ ପେଟରେ କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ି ରହିଥାନ୍ତେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମରି ଯାଇଥାନ୍ତେ) ।

୧୪୬. ଏହାପରେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ ନିଷିଦ୍ଧ^୨ କରିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେ ପାଡ଼ିତ ଥିଲେ ।

୧୪୭. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏକ ଲାଉ ଗଛ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲୁ ।

୧୪୮. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଲକ୍ଷରୁ କିଛିତ୍ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ;

୧୪୯. ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ^୩ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚବ ଲାଉ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٧﴾

فَالْتَقَمَهُ الْكُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٨﴾

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٩﴾

لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥٠﴾

فَسَبَّدْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَاقِيمٌ ﴿١٥١﴾

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٥٢﴾

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مَائَةِ آلَافٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٥٣﴾

فَأَمْتُوا فَصَلِّتْهُمْ إِلَى جَبِينٍ ﴿١٥٤﴾

୧. ହଜରତ ସୁରୁସ ନିନେରାବାସୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅବତାର ରୂପେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ସୂଚନା ପାଇ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବନାଶ ବିଷୟରେ ଇବିଷ୍ୟବାଣୀ ଶୁଣାଇଥିଲେ ଓ ନିଜେ ସେଠାରୁ ଚାଲି ଗଲେ । ଏହାପରେ ସର୍ବନାଶର କେତେକ ଇସ୍ତିସା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେବାକୁ ସେଠାକାର ଲୋକମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଶୁକାର କରିଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅସ୍ତର ଶାଣ୍ଟିରୁ ଅପରାଧର କବି ଦେଇଥିଲେ ।

ମନ ଗଞ୍ଜିବାକୁ ହେବ ସେ ଜାନ୍ତିସ୍ତର ଇବିଷ୍ୟବାଣୀର ତାହା ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସର୍ବଜ୍ଞାନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତଥାପି ସେଥିପ୍ରତି କେତେକ ସର୍ବ ଲୁକ୍ଷ୍ମିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଭୟର ସ୍ୱଭାବ ଅଧିକ ହେବ ଓ ମଣିଷ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ବିନପ୍ରତ୍ୟାପୂର୍ବ ଅବନତ ହେବ ।

ହଜରତ ସୁରୁସ ସେହି ନୌକାରେ ନଦୀ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ହେଉଥିଲେ ସେହି ନଦୀରେ ବନ୍ୟାଜଳ ମାଡ଼ି ଆସିବାରୁ ନୌକାଟି ରୁଡ଼ି ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ନୌକାରୋହୀମାନେ ଭାଷ୍ୟଗୁଳା ପକାଇଲେ ଓ ଯୋଗରୁ ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କ ନାମ ଉଠିଲା । ଏହାଟି ଭିତ୍ତିରେ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ ନଦୀ କିରରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା । ଅନନ୍ତର ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କୁ ରୋଟିଏ ମାଛ ଗିଳି ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ତାହା ପରେ ସେହି ମାଛ ତାଙ୍କୁ ନଦୀ ତଟରେ ଏକ ବିଶାଳ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବମନ କରିଥିଲା ଓ ସେ ଜଳିତ ଥିଲେ । କିଛିଦିନ ପରେ ସେ ନିଜ ଜାନ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭେରଟି ଆସିଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ସାରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଭାରିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମାଛ ମନରେ ହଜରତ ସୁରୁସଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି କରି ସଜଭାବରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେବାପାଇଁ ଏକ ଭାବନା ଉଦ୍ରେକ କରାଇଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ।

୧୫୦. ପୁତ୍ରରା' ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ^୧ ପଚାର, "କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (କେବଳ) କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର (କେବଳ) ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ?"

୧୫୧. କ'ଣ ଆମେ (ଦେବ)ଦୂତମାନଙ୍କୁ ନାରୀ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ? ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି ?

୧୫୨. ମନ ଦେଇ ଶୁଣ, ସେମାନେ ନିଜ ମନରତ୍ନା ମିଥ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି

୧୫୩. ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସତ୍ତାନସ୍ତତ୍ତି ଅଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୧୫୪. କ'ଣ ସେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି ?

୧୫୫. ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର କରୁଅଛ ?

୧୫୬. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ?

୧୫୭. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣ ଅଛି ?

୧୫୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ନିଜର ସେହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଆଣ, ଯହିଁରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ।

୧୫୯. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ଓ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାଦି ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ଜିନ୍ନ ପଦବ୍ୟାପ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ (ସତ୍-ପଥ ଅନୁସରଣ ନ କଲେ) ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶାସ୍ତି ରୋଗ କରିବାକୁ) ପେଶ କରାହେବ ।

فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبِّيَّ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٥٠﴾

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥١﴾

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهٍ يُقْوُونَ ﴿١٥٢﴾

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٣﴾

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٤﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٥﴾

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٦﴾

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٧﴾

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٨﴾

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَابًا وَقَدْ عَلِمَتِ

الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَكَاظِمُونَ ﴿١٥٩﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମଙ୍ଗର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ।

୨. ପୂର୍ବ ଆୟତରେ କୁହାଯାଇଛି, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଘିର କରି ସାରିଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନ-ର ବହୁସ୍ଥାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିବା କହିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କନ୍ୟା ଘିର କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରି ଏକ ବିପରୀତ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏହା ବିରୋଧାତ୍ମକ ରୂପେ । ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଓ ଇନ୍ଦୁମାନେ ଉଦ୍ଦେବଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଘିର କରିଛନ୍ତି । ଭାରତ ଓ ଆରବର ପୌରସିକମାନେ ଚାନ୍ଦର କନ୍ୟା ଥିବା କହିଥା'ନ୍ତି । ଯେହେତୁ କେତେକ ପୁତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ କନ୍ୟା ଘିର କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେବ ବା ଚାନ୍ଦର ଅନ୍ୟ ଆୟତରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ପୁତ୍ର ବିଶୟ କହନ୍ତୁ ପଛେ, ଅବଶ୍ୟ ଏପରିକି ମାନିଛନ୍ତି ଯେ ଚାନ୍ଦ ଘର ଉଭୟ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅଥଚ କୋରାନର ଉକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହୁଏ - ଅନେକ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ କଳା ପଡିଯାଏ ।

୧୬୦. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ତହିଁରୁ ପବିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କନ୍ୟା ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନାକାରୀ ଭକ୍ତ ।

سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٦٠﴾

୧୬୧. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି କହନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦١﴾

୧୬୨. ସୂତରାଂ ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନେ,

فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦٢﴾

୧୬୩. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ଚିତ୍ରାତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿١٦٣﴾

୧୬୪. କେବଳ ସେହି ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କି ନରକଗାମୀ ହେବ ।

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٤﴾

୧୬୫. ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ରହିଅଛି ।

وَمَا مِمَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٥﴾

୧୬୬. ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଠିଆ ହୋଇଅଛୁ ।

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٦﴾

୧୬୭. ଏବଂ ଆମେ ସମସ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରୁ ।

وَأِنَّا لَنَحْنُ السَّيِّدُونَ ﴿١٦٧﴾

୧୬୮. ଏବଂ ଏକଦା ଏହି (ମେକ୍କାବାସୀ)ମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ,

وَأَن كَانُوا يَقُولُونَ ﴿١٦٨﴾

୧୬୯. ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ଭଳି ରହୁଛି, ଆସନ୍ତେ,

لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٩﴾

୧୭୦. ତେବେ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ମନୋନୀତ ଭକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ।

كُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٧٠﴾

୧୭୧. ସୂତରାଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ; ଅତଏବ ଶୀଘ୍ର ସେମାନେ ନିଜର ପରିଶ୍ରାମ ଜାଣିପାରିବେ ।

فَكْفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾

୧୭୨. ଏବଂ ଆମର ଭକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମର ରତ୍ନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆମର ନିଷ୍ଠୁର ପ୍ରଥମରୁ କର ଦିଆଯାଇଛି ।

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାହାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ, ଯେଉଁମାନେ କି ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମୁତ ଉପ 'ଜିକିର୍' ରତ୍ନର ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଛି (୬୫ : ୧୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୧୭୩. ତୋ'ହେଉଛି) ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ;

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿٣٧﴾

୧୭୪. ଏବଂ ଆମର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକରାଜ ଗୋଷ୍ଠ) ହିଁ କ୍ଷୟଲାଭ କରିବ ।

وَأَنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٣٨﴾

୧୭୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ କିଛିକାଳ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅ ।

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئَ ﴿٣٩﴾

୧୭୬. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥାଅ ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ (ନିଜର ପରିଶ୍ରାମ) ଦେଖି ପାରିବେ ।

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿٤٠﴾

୧୭୭. କ'ଣ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତି ଶାନ୍ତ ରାହୁଛନ୍ତି ?

أَفِعِدَادِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤١﴾

୧୭୮. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଅଗଣାରେ ଅବତରଣ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଭୟଗୀତ କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଅତିଶୟ ଦୁଃଖଦାୟକ ହେବ ।

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٤٢﴾

୧୭୯. ଏବଂ ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁଅଛୁ ଯେ କିଛିକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅ ।

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئَ ﴿٤٣﴾

୧୮୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥାଅ ; ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତତରୂପେ (ନିଜର ପରିଶ୍ରାମ) ଦେଖିବେ ।

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿٤٤﴾

୧୮୧. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ ; ସେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ସେ (ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଓ) ପରିତ୍ର ।

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٤٥﴾

୧୮୨. ଏବଂ ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବ ।

وَسَامٍ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٦﴾

୧୮୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହି ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର, ଯେ କି ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

سُورَةُ صَ مَكِّيَّةٌ (٣٨)

ସ୍ୱାଦ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିସମ୍ଭବର ସମେତ
୮୯ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୫ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ସ୍ୱାଦ^୧ ଆମେ ଏହି ଦାବା ସକାଶେ କୋରାନକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରୁଅଛୁ ଯହିଁରେ ସକଳ ଉପଦେଶ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଅଛି ।

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ②

୩. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର ମଧ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଅସତ୍ୟ ବିଷୟକୁ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବିରୋଧ କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଅଟେ ।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ③

୪. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କେତେ ଯେ ସଞ୍ଜବାୟକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଇଅଛୁ ; ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଗୁହାରି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ଆଉ ମୁକ୍ତିର ସମୟ ନ ଥିଲା ।

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَكَانُوا ذَلَّاتٍ ④

୫. ଏବଂ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ଜଣେ ସଚ୍ଚରତ ଆସିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଏ ତ ଜଣେ ପ୍ରତାରକ (୩) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।”

جَيْنَ مَنَاصٍ ⑤

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاذِبُونَ ⑥

୬. କ’ଣ ସେ ଅନେକ ଉପାସ୍ୟକୁ ଗୋଟିଏ ଉପାସ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ? ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।

هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑦

୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଅ, ଏବଂ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ ରୁହ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦାବି) ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ଯହିଁରେ ନିଶ୍ଚିତତା ଜିହ୍ୱା ଚକ୍ରାତ ଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୁହାଯାଇଛି) ।”

اجْعَلِ الْآيَةَ الْهَاتَا وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ ⑧

عَجَابٌ ⑨

وَانطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَيَّ ⑩

الْهَيْكَلُ ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑪

୧. ‘ସ୍ୱାଦ’ ଅର୍ଥ ସାଦିକ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟବାଦୀ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହି କୋରାନକୁ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଲ୍ଲାହ ଅବତରଣ କରାଇଛନ୍ତି ।

୨. ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଉଥିଲେ ଯେ ଯେତେ ଅନେକ ଉପାସ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି, ଏ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛି, ସମସ୍ତଙ୍କ ସବୁ ଉପାସ୍ୟକୁ କାଟିକଟି ଗୋଟିଏ ଉପାସ୍ୟ ରଚିଛି । ଏହି ରୂପେ ସେମାନେ ନିଜ ମୂର୍ଖତାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଠିକ୍ ସଂଭବ କରୁଛନ୍ତି ।

୮. “ଆମୋମାନେ ଏ (ପ୍ରକାର) ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ଶୁଣି ନାହୁଁ; ଏହା ମିଥ୍ୟା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ ।”

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَخْتِلَافٌ ۝

୯. “କ’ଣ ଆମର ସାରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଏହାଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ସ୍ଥାବଳ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ବାସ୍ତବରେ ଆମ ଚରପତ୍ର ସ୍ଥାବଳ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ନେଇ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ରହିଅଛି; (ପ୍ରକୃତରେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ଥାବଳ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି କି ହୋଇନାହିଁ) ବରଂ (ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ) ସେମାନେ ଅଦ୍ୟାବଧି ଶାସ୍ତି ଆସ୍ଥାପନ କରି ନାହାନ୍ତି (ସେଥିପାଇଁ ନିର୍ଭୟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି) ।

اٰتٰنَا عَلَيْهِ الَّذِيْ لَمْ يَكُنْ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ ۝
مِّنْ ذِكْرِيْ بَلْ لَتَايْدُنَّ فِىْ عَذَابٍ ۝

୧୦. ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ କି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଦାନଶାଳ କ’ଣ ତାଙ୍କର କହୁଣ୍ଡର ଉତ୍ସାର ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଅଛି (ଯେ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛାକଲେ ଦେଇ ଦେବେ ଓ ଇଚ୍ଛା ନ କଲେ ଦେବେ ନାହିଁ) ?

اَمْعِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَّحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ ۝

୧୧. କ’ଣ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁର ଆଧିପତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛି ? ଯଦି ସେପରି ଅଛି, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ଦରଢ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଯାଆନ୍ତୁ (ଏବଂ) ଏପରି କୌଣସି ଅଲୌକିକ ପ୍ରମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଲିପିବଦ୍ଧ ଗ୍ରନ୍ଥ ଘେନି ଆସନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପାଠ କରିପାରିବେ କାରଣ ସେମାନେ ମହଜଦଙ୍କ ଠାରୁ ଏ ଗୁପ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଚାହୁଁ ଥିଲେ ।

اَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝
فَلْيَرْفَعُوْا اِلٰى الْاَسْبَابِ ۝

୧୨. ଏକ (ଧର୍ମ-ଦ୍ରୋହୀ) ସୁସଂଗଠିତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ (ବିଷୟରେ ଆମେ ସୂଚନା ଦେଉଅଛୁ ଯାହା ମହଜଦଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ କିନ୍ତୁ) ପରିଶେଷରେ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କରିବ ।

جُنُودٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ۝

୧୩. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟ ତଥା ମହାପ୍ରତାପୀ ଫିରାଓନ ମଧ୍ୟ (ରଘୁଲମାନଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ଥିଲେ ।

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَذُرَّعُونَ ۝
ذٰلِ الْاَوَّلٰنَادِ ۝

୧. ତୁରା ‘ବନି ଇସ୍ରାଈଲ’ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅନୁରୂପ ଆପରି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି (୧୨: ୯୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଏଠାରେ ଅହମଦ ସୁବ୍ ସିନ୍ଦର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଛି । ଏହି ଆୟତ କେବଳ ଅହମଦ ସୁବ୍ ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ ବରଂ ହିଜରତ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରାକର୍ଷଣ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିବା ।

୧୪. ଏହିପରି ସମୁଦ ତଥା ଲୁଚାଇ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ
ଏକାକୀୟାମାନେ ଓ ମେଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି
ଥିଲେ। ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ (ଧର୍ମଦ୍ରୋହୀ) ସୁସଂଗଠିତ
ଗୋଷ୍ଠୀ ଥିଲେ ।

وَسُودَ قَوْمُ لُوطٍ وَاصْطَبَ لَنَيْكَةٍ أَوْبِكَ
الْأَخْرَابِ ⑩

୧୫. ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ରହୁଛନ୍ତି
ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଆକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ ; ତେଣୁ
ପରିଶେଷରେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଆମର ଶାସ୍ତି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ।

فَإِنْ كُنْ كُلُّ الْإِذْكَابِ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ ⑪

ସ୍ତ: ୨

୧୬. ଏବଂ ଏହି ଲୋକମାନେ କେବଳ ଏକ ଆକସ୍ମିକ
ଶାସ୍ତିର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ; ଯହିଁରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବ
ନାହିଁ ।

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِّنْ قَوْلِي ⑫

୧୭. ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇନଦର୍ଶୀ !
ଆମମାନଙ୍କର ଯେତିକି ଭାଗ ଅଛି, ହିସାବ ଦିବସ ପୂର୍ବରୁ
ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେତିକି ଦେଇଦିଅ ।”

وَقَالُوا رَبَّنَا عِنْدَ لَنَا قُتْلَانَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑬

୧୮. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହୁଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେ
ଧର୍ମ୍ୟ ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟକର, ଏବଂ ଆମର ଭକ୍ତ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ମନେ ପକାଅ ଯେ କି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ ଥିଲେ ; ବାହରରେ
ସେ (ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି) ସର୍ବଦା ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

إِصْرِي عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ إِذْ أَيْنِدْ
إِنِّهُ أَوَّابٌ ⑭

୧୯. ଆମେ ପର୍ବତ-ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ବଶବର୍ତ୍ତୀ
କରାଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
(ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରୁଥିଲେ ।

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ
الْإِشْرَاقِ ⑮

୨୦. ଏବଂ ଉକ୍ତ-ଉକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇ
ତାହାଙ୍କ ସହିତ ନିଯୋଜିତ କରିଥିଲୁ ; ସେ ସମସ୍ତେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର
ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ⑯

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଶାସନକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲୁ ଏବଂ
ତାହାଙ୍କୁ ତରୁ ଖାନ ଓ ନିଷ୍ଠାବଳ ବାକ୍ସି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَسَدَدْنَا مَلَكُةَ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ
الْخِطَابِ ⑰

୨୨. ଏବଂ କ’ଣ ତୁମେ ସେହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ
କାଣିଅଛ ଯେଉଁମାନେ କାଲି ତେଜ୍ଜ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ
କରିଥିଲେ ?

لَا تَسْمَعُ وَهَلْ أَمَّاكَ نَبَاُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا بِالْإِخْرَابِ ⑱

୧. ୧୫: ୧୯ ର ଗଳ୍ପ ଦୃଷ୍ୟ ।

୨. ୩୪: ୧୧ ର ଗଳ୍ପ ଦୃଷ୍ୟ ।

୨୩. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଗଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିଥିଲେ; ସେମାନେ କହିଲେ, “ଭୟକର ନାହିଁ; ଆମେ ଦୁହେଁ ଦୁଇ କଳହକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛୁ; ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛି; ତେଣୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ଦିଅ ଓ ଅନ୍ୟାୟ କର ନାହିଁ ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ସରଳପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଅ ।”

୨୪. “ଏ ମୋର ଭାଇ; ତାହାର ଅନେକ୍ଷ୍ମତଟି ମୋର ଅଛନ୍ତି, ଓ ମୋର କେବଳ ଗୋଟିଏ ମୋର ଅଛି; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ କହୁଛି, ଯେ ‘ନିଜର ମୋରାଟିକୁ ମୋତେ ଦେଇ ଦିଅ’ ଏବଂ ବାକଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମୋ ଉପରେ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଚାଲିଛି ।”

୨୫. ଏଥି ଉତ୍ତର (ଦାଉଦ) କହିଲେ, “ତୁମ ମୋରାଟୁ ଦାବି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଅଛି; ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏପରି ଅନେକ ଅଂଶାଦାର ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ;” ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଗଲା ଯେ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଇଛୁ, ତେଣୁ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ଯିବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏବଂ ଆଦୁରତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ଭୃମିରେ ନିପତିତ ହେଲେ ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି) ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ।

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْفَظْ خَضِرِينَ بَنَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَآخَظْمُنَا ۖ وَبَالَحِيٍّ وَلَا تَشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً ۖ وَهِيَ نَعَجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفُلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۝

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجِكَ إِلَىٰ هَٰذَا ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُطَاةِ يُيَسِّبُنَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ نَّهْمُ ۚ وَكَانَ دَاوُدُ إِنَّمَا فِتْنَتُهُ فَاسْتَعْمَرَ رَبَّهُ وَخَزَّ رَاكِعًا وَاتَّابَ ۝

୧. କେତେକ ଟାଳକାର କହନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କର ୯୯ ଜଣ ପକ୍ଷୀ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତା’ ପକ୍ଷୀ ଜଣେ ସେନାପତିଙ୍କ ପକ୍ଷୀ ସେ ପଦ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ସେହି ସେନାପତିଙ୍କୁ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ସ୍ଥାନକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଠାଇ ଦେଲେ ଯେପରି ସେ ସେଠାର ନିହତ ହେବେ । ପରେ ସେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ହଜରତ ଦାଉଦ ତାହା ପକ୍ଷୀ ବଚେସବୁଙ୍କୁ ନିଜ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱାଧୀନ କରିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚାହୁଁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନେଏହି ମୋହା ଗପ ଗପିଥିଲେ (Holy Bible : II Samuel Ch. II ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସ୍ତବ୍ଧରେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ଜର୍ଯ୍ୟକାର ବୁଦ୍ଧିବାସ୍ତୁ ଉତ୍ତମାନେ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ଉପଯୋଗ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।

ଏପରିକି ଦୁଇଜଣ ଶତ୍ରୁ କାଳ ତେଜ ଘର ଭିତରେ ପଶିବାରେ ପକ୍ଷମ ହୋଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କୁ କଷ୍ଟର ଓ ଦୁର୍ବିଆର ଥିବାର ଦେଖି ଚିନ୍ତିତରେ ଓ ଭୀତିରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଟାଳକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମାନେ ଜମା ହୋଇଯାଇ ପାରିବେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଏ ରୂପେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଏକ ମନସତା କଥା କହିଲେ । ସ୍ତବ୍ଧ ପକ୍ଷେ ସେମାନେ ହିଁ ଦାଉଦଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ଦୋଷଗୋପ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଆଖପାଖର ଗରିବ ଓ ସଂଖ୍ୟାଳୟ ଗୋଷ୍ଠଙ୍କୁ ଖୁସି କରିଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଠିକ୍ ବୁଝି ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ରାଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗୋଷ୍ଠର ଲୋକମାନେ ଭରାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିହାରିତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଦାଉଦଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବୃଦ୍ଧିରେ ବଢୁଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ହଜରତ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ସ୍ତବ୍ଧ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁ ନ ଥିଲେ ।

୨. ହଜରତ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ଓ ମିଛ କହୁଥିବା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଥିଲେ । ତା’ ପକ୍ଷେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧ ନ୍ୟାୟସତ୍ତା ଓ ଚରିତ୍ର ବିଶ୍ୱସ କରିଥିଲେ, ତଥାପି ସେ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହରାଇ ବସିଲେଣି ବୋଲି ବୁଝି ପାରିଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଘଟଣା ମଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚାହୁଁ ଚେତାବଳୀ ଦେଇଛି । ଫଳରେ ସେ ସତେଜ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଶିକ୍ଷା କଲେ ।

୨୬. ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାଙ୍କର ସକଳ ଦୂର୍ବଳତାକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲୁ, କାରଣ ଦାରଦ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୨୭. (ଏହାପରେ ଆମେ ଦାରଦଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ), “ହେ ଦାରଦ ! ଆମେ ତୁମକୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଖଳିଯା ନିସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ବିଚାର କର ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରକୃତିର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ; ତାହା ତୁମକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିଦେବ ; ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପାଆନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ବିଚାର ବିବସକୁ ପରସାରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୩

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଦୁହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଅକାରଣେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ ; ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଏହିପରି ଧାରଣା ଅଛି ; ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ ହେବେ ।

୨୯. କ’ଣ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବିଶ୍ୱଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ମନେ କରିବୁ ? ଅଥବା କ’ଣ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସମାନ ମନେ କରିବୁ ?

୩୦. ଏ (କୋରାନ ଏପରି) ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ଯାହାର ସମସ୍ତ ଗୁଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଅଛି, ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ଓ ସ୍ମାନକୃତ (ଲୋକ)ମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବେ ।

୩୧. ଏବଂ ଆମେ ଦାରଦଙ୍କୁ ତୁଲେମାନ, ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ; ଏବଂ ସେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٦﴾

يَا أَيُّدَا إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٨﴾

أَمْ يُجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْفَسِيدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يُجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

كُتِبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لَيْدٌ بَرُّوْا أَيْتَهُ وَ لِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٠﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۖ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣١﴾

୧. ଏହି ଦୂର୍ବଳତା ଶାରୀରିକ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୁଝେ ।

୨. ଅଲ୍ଲାଃ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସ୍ୱକୃତରେ ହେଉଛି ଦାରଦ ପର ସ୍ୱାକୁ ହରଣ କରିଥା’ନ୍ତେ ବା ଦୂର୍ବଳମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ହୋଇଅଥାନ୍ତେ ।

୩୨. (ଏବଂ ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଧରଣର ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ କରାଗଲା,

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُفُ الْيَمِينِ ۝

୩୩. ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ସଂସାରର ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଏଥିପକ୍ଷେ ଭଲ ପାଉଅଛୁ ଯେ ତାହା ଆମକୁ ଆମ ସ୍ୱାଧୀନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସୁରଣ କରାଇଥାଏ;” ଏପରିକି ଅଶ୍ୱମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳକୁ ଚାଲିଗଲେ ।”

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝

୩୪. (ଏବଂ ସେ କହିଲେ), “ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣ” (ସେମାନେ ଆସିବା ପରେ) ସେ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଓ ବେକକୁ ଆପୁଡ଼ିଲେ ।”

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَنَفَقَ مَخْلًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۝

୩୫. ଏବଂ ଆମେ ସୁଲେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେହକୁ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲୁ; (ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଲେ) ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ।

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝

୩୬. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ପୁତ୍ର ସଂସ୍ଥାପନ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ଜାଣିବା ପରେ) କହିଲେ, “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଆମର ଦୋଷଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଅ ।” ଆମକୁ ଏପରି ରାଜତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କର ଯାହା ଆମ ଅନ୍ତର ଆମ ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ନ ମିଳୁ; ତୁମେ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାନଶୀଳ ।”

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَبْغِيَنِي ۚ وَمِنْ بَدَائِيْ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝

୧. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଘୋଡ଼ାକୁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେ ଘୋଡ଼ାକୁ କିନ୍ତୁ ଏହା ଯଥାର୍ଥ କୁହେ ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବେ କିଛି ହୋଇ ପାରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକକି ଘୋଡ଼ା ଖରିଦ କରିଥିଲେ ସେହିମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଜିହାଦ କରିପାରିବେ । କଣେ ଅବତାରକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯଥାର୍ଥ । ଏହାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଯେପରି ବିଶାଳ ଥିଲା ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଘୋଡ଼ାସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଘୋଡ଼ା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ମସହ’ ର ଅର୍ଥ ଆପୁଡ଼ିବା ଓ ହାଣି ଦେବା । ଯେହେତୁ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଭୁଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ଏଠାରେ ହାଣିଦେବା ଅର୍ଥକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଦେବାକୁ ବ୍ୟୟ ହୋଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଅନୁସରଣ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣି ରାଜରେ ଏଥିସେହି ହାଣି ଦେଉଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ସେହି ତାଙ୍କର ନମାଜ ପଢ଼ି ଯାଇଥିଲା । ଏ ସ୍ଥଳରେ କର୍ତ୍ତା କଣେ ପାଗଳ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ, ନବିଏ ପକ୍ଷରେ ନୁହେଁ । ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ହଜରତ ସୁଲେମାନ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କୁ ଜିହାଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାଳି ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଘୋଡ଼ାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାପାଇଁ କହିଥିଲେ ଓ ଘୋଡ଼ାମାନେ ଆସିବାକୁ ଆଦରରେ ସେମାନଙ୍କ ପିଠି ଆପୁଡ଼ିଲେ ଥିଲେ ଓ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜିହାଦ ପାଇଁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଘୋଡ଼ା ସମ୍ପ୍ରଦାନ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

୩. ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ମର୍ମ ହେଉଛି ହଜରତ ସୁଲେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏପରି ଏକ ପୁତ୍ର ହେବ ଯାହାଠାରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ନ ଥିବ ଓ ତା’ପରେ କେବଳ ପାର୍ଥିବ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ରହିଥିବ ।

୪. ଏଠାରେ ରାଜତ୍ୱ ଅର୍ଥ ନବିପଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାଜତ୍ୱ, ଯାହା ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଦାନ କରୁଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଥାଏ । ଏହା ପିତାବଂଶର ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ହଜରତ ସୁଲେମାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କୁସାଧୁ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ସା’ସାରିକ ଉତ୍ତର, ଯାହା ସୁଲେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇପାରେ, ତାହାଙ୍କର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ ସୂଚନା କରିଥିଲେ ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ବାୟୁକୁ ତାହାଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲୁ ; ଯାହା କି ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଯେଉଁଠାକୁ ସେ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ସେଠାକୁ ମୁହୂରତରେ ଚାଲୁଥିଲା,

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ
إَصَابَ ۝

୩୮. ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଦୂରାନ୍ତରା ସଜ୍ଜତାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଇଞ୍ଜିନିୟର ଓ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ଦୁର୍ଭାଜିମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲୁ ।

وَالشَّيْطَانِ كُلِّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ۝

୩୯. ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ଶିଳ୍ପକରେ* ବନ୍ଧା ହୋଇ ରହୁଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାତଦାସମାନଙ୍କୁ) ।

وَأَخْرَجْنَا مَقَرَيْنِ فِي الْأَصْفَادِ ۝

୪୦. ଏହା ଆମର ଅସୁମାରି ଦାନ* ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟୁଦ୍ଧ କରି କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠୋର** ହୁଅ ।

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْكِرْ بِخَيْرِ حِسَابٍ ۝

୪୧. ଏବଂ ସେ ଆମର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ରହିଅଛି ।

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ ۝

ସ୍ୱ : ୪

୪୨. ଏବଂ ଆମର ଭକ୍ତ ଅସୁବୁଲ ସ୍ମରଣ କର ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଆମକୁ ଜଣେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଶତ୍ରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ପଡ଼ା ଓ ଶାସ୍ତି ଦେଇଅଛି ।”

تَذَكَّرْ ۝ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ
الشَّيْطَانُ بِنُصُوبٍ وَعْدَابٍ ۝

୪୩. (ଆମେ ତାହାକୁ କହିଲୁ), “ନିଜ ବାହନକୁ ଗୋଇଁ ମାର ; ଓ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ; ଏଠାରେ ସ୍ନାନ ଉପଯୋଗୀ ଓ ପାନୀୟ ଉପଯୋଗୀ ଶାତଳ ଜଳ ଅଛି ।

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝

୪୪. ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଲୁ ଏବଂ ନିଜ କରୁଣାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଉପଦେଶମୂଳକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲୁ ।

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

୧. ସାମାଜିକକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦାସମାନଙ୍କୁ, ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ କି ସମୁଦ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥାଆନ୍ତି, କାଳେ ସେମାନେ ଜାହାଜକୁ ଚେଇଁ ପକାଇଲେ ସେଥି ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଳ୍ପକରେ ବନ୍ଧି ରଖୁଥିଲେ । ଗୋମ ଇତିହାସ ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ସମାଧାନ ଦେଇଅଛି । ଏଠାରେ ନାବିକମାନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି, କାରଣ ପର୍ବରୁ ନୌକା ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହା ବହୁଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତି କରୁଥିଲା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅସୁବୁଲ କୁହୁଥିବା ବା ଏପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନୈରାହର ଓ ଦୁରାସ୍ତରା ଜାତି ଉପରେ ଅଧିକାର ସ୍ଥାପନହୋଇଥିଲା ।

୩. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ସୁବିବେଚନାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିକି କଠୋରତା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇ ପାରୁଥିବେ ସେହିକି ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କ୍ଷମା ଦେଇପାରିବ । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କଠୋରତା ଅନ୍ୟତମ ହେବ ।

୪୫. ଏବଂ ଅସ୍ତବରୁ କହିଥିଲୁ, “ନିଜ ହାତରେ ପତ୍ରଯୁକ୍ତ ଚୋରିଏ ଖଜୁରି ଗଳ ନିଅ ଓ ଏହା ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୂତଗଣରେ ଯାତ୍ରା କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରବାହୀ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ପ୍ରହାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦରଦାଲ ନିଅ) ଏବଂ ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ;” ଆମେ ତାହାକୁ ଯୌର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ପାଇଲୁ; ସେ ଅତି ଉରମ ଭକ୍ତ ଥିଲେ; ବାସ୍ତବରେ ସେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତିଶୟ ଅନୁରକ୍ତ ଥିଲେ ।

୪୬. ଏବଂ ଆମର ଭକ୍ତ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କୁ ମନେପକାଅ; ସେମାନେ କର୍ମବୀର ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ଥିଲେ ।

୪୭. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ତାହା (ହେଉଛି ପରକାଳର) ପ୍ରକୃତ ବାସ୍ତବ୍ୟମାନ ସୁରକ୍ଷା ।

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ମନୋନୀତ ଓ ଅତି ଉରମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

୪୯. ଏବଂ ଇସମାଇଲ^୧ ଓ ଯାସିୟାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ; ଏବଂ ଜୁଲକିଫଲଙ୍କୁ^୨ ମଧ୍ୟ; ଏ ସମସ୍ତେ -ଆମର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ) ଥିଲେ ।

୫୦. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା) ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପଦ୍ୟଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅନୁସ୍ମାରକ; ଏବଂ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉରମ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ନିୟତ ଅଛି,

୫୧. (ଅର୍ଥାତ୍) ଚିରସ୍ଥାୟୀ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନ ଯାହାର ଦ୍ୱାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ ।

وَحُذِّبِيكَ ضَعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٥﴾

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٦﴾
إِنَّا اخْلَصْنَاهُمْ بِالصَّيَةِ وَكَرَّمْنَا دَارَهُمُ
وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لِكَانُ الْمُصْطَفَيْنَ الْآخِيَارِ ﴿٤٧﴾

وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ
الْآخِيَارِ ﴿٤٨﴾

هَذَا ذِكْرُكُمْ وَإِنْ لَلسَّاعِيْنَ لَخَيْرٌ مِّمَّا بَدَأُ ﴿٤٩﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحُهَا لَهُمُ الْآبْوَابُ ﴿٥٠﴾

୧. ପର୍ବତ ନିବାସୀମାନେ ପତ୍ର ଥିବା ଇସ ଗଳରେ ଘୋଡ଼ାକୁ ପିଟି ପିଟି ଦେଖନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦେହ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ହଜରତ ଅସ୍ତବ ପର୍ବତ ନିବାସୀ ଥିଲେ । ଗାଣ୍ୟ ‘ପତ୍ରଭୁଲକସ୍ୟା’ ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ‘ଜିରା’ ଅର୍ଥ ଖଜୁରି ଗଳ (ଶୁଭ ଖଣ୍ଡ ୮, ପୃଷ୍ଠା ୧୧୭ ପ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ‘ହିନ୍ଦୁ’ ଅର୍ଥ ସତ୍ୟରୁ ଅସତ୍ୟ ଆଦିକୁ ଜଳିବା । ଏଠାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମକୁ ସର୍ବପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରାଇ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆଣିବା ସ୍ୱପ୍ନଦୃଷ୍ଟି କିନ୍ତୁ ଯଦିବତ ତୁମେ ସ୍ୱାଭାବିକଭାବେ ଏପରି କରିପାରିବ ନାହିଁ ତଥାପି ଶତ୍ରୁମାନେ ବିରୋଧ କରିବା ଫଳରେ ତୁମକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ଆରୋହଣ କରି ଯାଅ ଓ ଗୋଛାଠା ମାରି ବା ଗଳରେ ପିଟି ପିଟି ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦରଦାଲ ନିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦେଶ ବ୍ୟାପ୍ତ କର ଯେପରିକି ଶତ୍ରୁମାନେ ତୁମ ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ସାଧ୍ୟ ନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନଷ୍ଟକାରୀ, ଯେପରି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରାନ୍ତର ଅଟେ ସେହିପରି ଶାରୀରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ, ଦୂରାନ୍ତର ହୋଇଯିବ ।

୩. ୬: ୮୬ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୪. ୨୧: ୮୬ ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୫୭. ସେମାନେ ସେଠାରେ ତକିଆ ଲଗାଇ ବସିଥିବେ (ଓ) ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଫଳ, ଯାହା କି ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଥିବ ତାହାବେ ଏବଂ ସେହିପରି ପାନୀୟ ମଧ୍ୟ ।

୫୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମୁଖୀ ସମବୟସ୍କା ନାରୀମାନେ ଥିବେ ।

୫୪. ଏହା ଏପରି ବିଷୟ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ କୟାମତ ଦିନ ମିଳିବ ବୋଲି ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଉଛି ।

୫୫. ଏହା ଆମର ଅସରନ୍ତି ଜାଣିବା ।

୫୬. ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଅଜ୍ଞାକୃତ ବିଷୟ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେବ,

୫୭. (ଅର୍ଥାତ୍) ନରକ ; ଯହିଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ; ଏବଂ ତାହା ରହିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

୫୮. ଏହା (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ରହିଛି ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଆସ୍ବାଦନ କରନ୍ତୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭୟ ଜଳକୁ ଓ କ୍ଷିତ ଧୋଡ଼ ଜଳକୁ ।

୫୯. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ) ସଦୃଶ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟ ଥିବେ (ଯେଉଁମାନଙ୍କ କର୍ମର ପରଶୁର ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥିବ) ।

୬୦. (ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଏକ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦଳ ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚିତ-ପୂର୍ବକ କହିବ) ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ସ୍ୱାଗତ କରିବାକୁ ନ ଥିବେ ; ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

୬୧. (ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏହା କୁହାଯିବ) ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ କଥା ଛାଡ଼ ; ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ‘ସ୍ୱାଗତ’ କହିବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ (ଆମମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁଲ) ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକକୁ) ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆଗରୁ ଚିଆରି କରି ରଖିଅଛ ; ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।”

مُتَكِينٍ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ۝

وَعِنْدَهُمْ قَصْرٌ مِّنَ الظَّرَفِ أَتْرَابٍ ۝

هَٰذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

إِنَّ هَٰذَا الَّذِي رَزَقْنَا مَالَهُ مِن تَقَاتٍ ۝

هَٰذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَا بٍ ۝

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَنَسُوا إِلَٰهَآ ۝

هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَبِيمٌ وَعَذَابٌ ۝

وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَجَلِهِ أَرْوَاحٌ ۝

هَٰذَا قَوْلُ الْمُقْتِرِمِ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ
صَالُوا النَّارِ ۝

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مُتَّبِعُوا
لَنَا فَنَسُوا الْفِرَارَ ۝

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି କର୍ମ ଓ ଶ୍ରେଣୀ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପେଶ କଲେ ଯାହାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ନରକର ଦୂର ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

୬୨. ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ କଥା କୁହାଯିବ) ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେ କେହି (ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ) ଏହି ନରକକୁ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତିଆରି କରି ଅଛି, ତୁମେ ତାହାକୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର ।”

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِادَةً عَلٰٓىٰ اٰبَاعِنَا
فِي النَّارِ ۝

୬୩. ଏବଂ (ସେତେବେଳେ ନରକ - ବାସୀମାନେ) କହିବେ, “ଆମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ମଦ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥିଲୁ ଆଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଉନାହିଁ ?”

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رَجًا لَا كُنَّا نَعْدُوْهُمْ مِّنْ
الْاَشْرَارِ ۝

୬୪. କ’ଣ ଆମେମାନେ (ଭ୍ରାତୃ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏପରି ଭାବେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ମନେ କରୁଥିଲୁ ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଭ୍ରମ ହୋଇଛି (ଯୋହା ଫଳରେ କି ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରୁ ନାହିଁ) ।

اَتَّخَذْنٰهُمْ سَعِيْرًاۙ اَمْ رَاٰتُ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ ۝

୬୫. ନରକବାସୀମାନଙ୍କର ଏହି ଦୁର୍ଦ୍ଦୁ ଏକ ସତ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ, ଏବଂ ତାହା ହିଁ ହେବ ।

۞ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخٰصُمُ اَهْلِ النَّارِ ۝

ସୁ : ୫

୬୬. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଆମେ କେବଳ ଜଣେ ସତେତକ ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ସେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।”

قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌۭ ۖ وَمَا مِّنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

୬୭. (ସେ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି (ତାହାର ମଧ୍ୟ) ; ସେ ପରାକ୍ରମୀ, (ଅଧିକ) କ୍ଷମାଶୀଳ ।

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ۝

୬୮. ତୁମେ କୁହ, “ଏହା ଏକ ମହାନ୍ ସମାଚାର”,

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيْمٌ ۝

୬୯. “(କିନ୍ତୁ) ତୁମେମାନେ ଏଥିକୁ ବିମୁଖ ହେଉଅଛ ।”

اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ۝

୧. ମଣିଷ ଯେତେବେଳେ କାହାରି ଉପରେ ବିକ୍ରୟ ଲାଭ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଧୁସ ବିଧି କରି ପକାଏ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ । ଯଦିଓ ସବୁ ଅବ୍ୟକ୍ତାନ୍ତରାଧିନ ବାସୀଙ୍କର ଆୟତ୍ତାଧୀନ ତଥାପି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତା ଛାଡି ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଦୟା ଦେବାରେ ବିକଳ କରିଥା’ନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆଚରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଚରିତ୍ର ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ହଜରତ ଆୟଶା କହନ୍ତି - ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଯେଉଁପଦ୍ମ ପୁଣ୍ୟର ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଇଛି ସେ ସବୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଠାରେ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ହେଉଥିଲା (ହେଉଁସ ବୁଝାନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିବଦ୍ଧ) । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ବାକ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକଳେ କୁହାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ ଅଭିସ୍ପେତ । ମକ୍କା ବିକ୍ରୟ ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖରେ ଯେତେବେଳେ ସବୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ - ଯେଉଁମାନେ କି ଦିନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟତାଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲେ - ହଜରତ କରାଗଲା ସେ କହିଲେ, ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ କାହାରି ଦୋଷ ଧରାଯିବ ନାହିଁ (ସିରାତୁଲ ମୁହମ୍ମଦୀୟା ଓ କୁରାନୀ: ଗୁରୁତ୍ୱ ୨, ପୃଷ୍ଠା ୩୦୨ - ୩୦୩)

୭୦. ଏବଂ “ଆମକୁ ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା – ସମ୍ପର୍କ ଦେବତୃତୀୟାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣା ନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଏହି) ମୁକ୍ତିର୍ଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ (ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ଉପଦେଶ ଦେବା ସକାଶେ କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପଯୁକ୍ତ)’”

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّائِي لَآ أُخْتَصِمُونَ ۝

୭୧. “ଆମକୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ଏହା ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ ଆମେ ଜଣେ ପ୍ରଜାଣ୍ୟ ସତେତକ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବି) ଅଛୁ ।”

إِن يُّتَوَخَّىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝

୭୨. (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦେବତୃତୀୟାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେ ଆର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତିକାରୀ ଏକ ମାନବ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ।”

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ۝

୭୩. ସୂଚନା* ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଉ ଓ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ବାଣୀ ପ୍ରବେଶ କରାଇବୁ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମଗତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିପତିତ ହୁଅ ।

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝

୭୪. ସୂଚନା* ଦେବତୃତୀୟାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମଗତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ,

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝

୭୫. କେବଳ ଇବ୍ନିସ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ କି ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଆଦ୍ୟରୁ ହିଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲା ।

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝

୭୬. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ହେ ଇବ୍ନିସ ! ଆମେ ଯାହାକୁ ନିଜର ତୁଳ୍ୟ ହସ୍ତ ” ଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ି ଅଛୁ ତାହାର ଆତ୍ମଗତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ କିଏ ତୁମକୁ ବାଧା ଦେଲା ? କ’ଣ ତୁମେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମନେ କଲ ନା ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଆମ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାର ଉତ୍ସୁକରେ ?”

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي ۖ اسْتَكْبَرْتَ أَفْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ۝

୭୭. ଇବ୍ନିସ କହିଲା, “ମୁଁ ଅତୀତ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦମ) ଠାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱସ ; (କାରଣ) ତୁମେ ମୋତେ ଅଗ୍ନିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ ଓ ତାହାକୁ ଆର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତିକାରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ ।”

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝

୭୮. ଏଥି ଉତ୍ତର (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯାଅ, କାରଣ ତୁମେ (ଆମ ଦରବାରରୁ) ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଅଛ ।”

قَالَ فَانْحَرْ ۖ فَآخَرُجَ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁସ୍ତରରୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଏକାଠି କରାଯାଉଛି ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାବଦ୍ଧ ସ୍ଥାପନିତ ହେବ ।

୨. ୭: ୧୩ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୭୯. ଏବଂ ବିଚାର-ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ଉପରେ ଆମର ଅଜ୍ଞାପ ପଡ଼ୁଥିବ ।

وَأَنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝

୮୦. ଏହାପରେ ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେଦି ଏହିପରି କରିବାକୁ ଅଛି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିତ କରାଇ ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତି କରାଯିବ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଅବସର ଦିଅ ।”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝

୮୧. ଏହାପରେ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଯେଦି ତୁମର ଏପରି ଇଚ୍ଛାଥାଏ ତେବେ, ତୁମେ ନିଜକୁ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାର ଭାବିନିଅ ।”

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝

୮୨. “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅବସର) ଏକ ସୁବିଦିତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ” ।

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝

୮୩./୮୪. ତା’ପରେ ସେ କହିଲା, “ତୁମ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ରାଶି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଭିତରୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବି ।”

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ۝

୮୫. (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ଏହା ସତ୍ୟ ଓ ଆମେ ସତ୍ୟ ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉ, ”

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ۝

୮୬. “ଯେ ଆମେ ତୁମକୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମର ଅନୁସରଣ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ନରକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବୁ ।”

لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُكَ مِنْهُمْ ۝

أَجْمَعِينَ ۝

୮୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ଏ (ପ୍ରସ୍ତର) ବାବଦରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନ ଚାହୁଁନାହିଁ କି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ କଥା କହିବାରେ ଅଭ୍ୟାସ ନୋହିଁ ।”

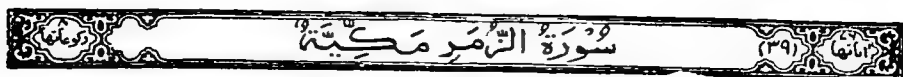
قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝

୮୮. “ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ଉପଦେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ।”

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

୮୯. “ଏବଂ କିଛି କାଳ ପରେ ତୁମେମାନେ ଏହାର (ସତ୍ୟ) ସମାଚାରକୁ ଜାଣି ପାରିବ ।

فَيُفْهِمُ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ۝

ଆଲ-ଜୁମର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଘ୍ନମୁଖ ସମେତ
୭୬ଟି ଆୟତ ଓ ୮୮ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଅବତରଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ହୋଇଅଛି,
ଯେ କି ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତରୁଣ ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

୩. ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ
କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ସୁତରାଂ ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷ୍ଠା ରଖି
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ

୪. ଶୁଣ ! ବାସ୍ତବରେ କେବଳ ଅକୃତ୍ରିମ ଧର୍ମଭାବ ଯୋଗୁଁ
ହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପା ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ; ଯେଉଁମାନେ ଚାହାନ୍ତି
ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ (ନିଜର) ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି
(ଓ କହନ୍ତି) ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉପାସନା କେବଳ
ଏଥିଯୋଗୁଁ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ* କରାଇବେ, ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ
ମତଭେଦ ଅଛି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବିଷୟରେ
ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ
ଅକୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ସଫଳତାର ପଥ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ ।

أَلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى
اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَخْلُكُ مَنَّهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَعْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ

୫. ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତି ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ
ତେବେ ସେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଚାହାନ୍ତି
ମନୋନୀତ କରନ୍ତେ, ସେ (ଏ ବିଷୟରେ) ପବିତ୍ର ; (ପ୍ରକୃତ
ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଏକ (ଓ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱଶାଳୀ ।

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَا صَاطِفٌ مِنَّا لِيُخْلُقَ
مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ ۚ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

୬. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ଯଥାର୍ଥ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି
ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ରାତି ଦ୍ୱାରା ଦିନକୁ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରାନ୍ତି, ଓ
ଦିନ ଦ୍ୱାରା ରାତିକୁ ଆଜ୍ଞାଦିତ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ
ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏକ (ନିୟମର ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରାଇ) କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନିଯୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ; ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ସମୟ ପାଇଁ (ନିଜ) କକ୍ଷରେ ଗତି କରନ୍ତି ; ଶୁଣ ! ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କ୍ଷମାଶାଳୀ ।

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ أُنْثَىٰ عَلَى
النَّهَارِ وَيَكُونُ نَهَارًا عَلَى الْإِنثَىٰ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَعِزُّزٌ
اَلْعَظِيمُونَ

୧. ମଣିଷ ସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟ, ନିଜ କର୍ତ୍ତୃତ ଠାକୁର ଯଥା - ସାଧୁ, ସଜ୍ଜ ଚଥା ଧନ, କ୍ଷମତା ଓ ଆଦେଶ ଆଦିର ଉପାସନା କରିବାକୁ ମନ
ବଳାଇଥାଏ ଏବଂ ସେ ଉଚ୍ଚରାଜ୍ୟକାର ସୁତେ ପାଉଁଶଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଅନୁସରଣ କରିଥାଏ ଓ ଭାବେ ଯେ ଏହି
ସବୁ ଉପାସନା ବିଶ୍ୱାସ ଆଦି ତାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅସ୍ଥିତୁତ୍ୱ ସ୍ତୁତିପଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

୭. ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜୀବରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ତା'ପରେ ସେ ସେଥିରୁ ତାହାର ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚତୁଷ୍ପଦ (ପ୍ରାଣୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଠ ଗୋଟି ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମାତୃଗର୍ଭରେ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପରେ ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦ୍ବିବିଧ * ଅଜ୍ଞକାର ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରାଇ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି : ସେହି ଅଜ୍ଞର ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ଆଧିପତ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଆସରାଧାନ ; ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ ; ତାହାହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଅଛି ?

୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅନୁତପ ହେବ, ତେବେ ଅଳ୍ପକ୍ଷି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହେଁ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନୁତପରାଜ୍ଞ କଦାପି ପ୍ରସନ୍ନ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ କୃତକ୍ଷ ହେବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାକୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବେ; ଏବଂ ଭାରତହନକାରୀ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟର ଭାର ' ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ପାତକକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ; ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବହେଳା କରାଇବେ; ସେ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଲୁକ୍କାୟିତ ଥିବା ବିଷୟକୁ ଜାଣିବେ ।

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମାନବକୁ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରଣା ସ୍ପର୍ଶକରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ, ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଖରୁ ମାନବ ପ୍ରତି କୃପା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ (ସେହି) ମାନବ, ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ଧାଧିକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣିଯାଏ, ଏବଂ ଅନ୍ଧାଧିକ ସହିତ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ସମକକ୍ଷ ନିରୁପିତ କରେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିପାରିବ ; ତୁମେ ଛୁଡ଼ ହେ (ମାନବ !) ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଲାଭବାନ ହୁଅ ; ପରିଶେଷରେ ତୁମେ ନରକରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً ۖ أَوَّلَاجٍ يُخَلِّقُكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ ۖ فِي
ظُلُمٍ ثَلَاثٍ ۚ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ ۚ فَاَنىٰ تَصْرَفُونَ ﴿٥﴾

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا تَرْغَبُوا إِلَى
الْكَافِرِ، إِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٠٠﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِيعًا مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ﴿٥﴾

୧. କୁଆ ମାଆ ପେଟରେ ଥିବାବେଳେ ଚିଲି ଥର ତା' ପ୍ରତି ଚିପିବ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ଓ ସାମାନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାଧାରୀ ଫଳରେ ଗର୍ଭ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ । ଏହି କାଳବାଧୁ ଚିଲି ଗୋଟିଏ ଅଂଶରେ ଭିତର କରାଯାଇପାରେ, ତା' ହେଉଛି — ଗର୍ଭ ଧାରଣର ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ଚିଲି ମାତ୍ର, ତା' ପରେ ଚିଲିକୁ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାସରେ ସ୍ଥାନରେ । ଏହି ଚଥ୍ୟ ଆୟୁଷ୍କର୍ମର ସିଖାଡ଼ ରପରେ ଆଧାରିତ ।

୨. ୭: ୧୭୪ ର ଟୀକା ଦେଖନ୍ତୁ ।

୧୦. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ରାତ୍ରିକାଳରେ ସଜ୍ଜା କରି ତଥା ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଆସି ପାଳନର ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଏ ଓ ପରକାଳକୁ ଭୟ କରେ, ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରୁଣା (ପ୍ରାପ୍ତି) ଆଶାକରେ (ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ କି) ? ତୁମେ କୁହ, “କ'ଣ ସ୍ନାନବତ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? କେବଳ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନେ ହିଁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥା'ନ୍ତି ।”

ରୁ : ୨

୧୧. (ଏହିପରି) କୁହ, “ହେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନେ ! ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଆଦେଶାବଳୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପାଳନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ପରକାଳରେ) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପୃଥିବୀ ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସା ; ଧର୍ଯ୍ୟଶୀଳମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ବିନା ହିସାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦିଆଯିବ ।

୧୨. ତୁମେ କୁହ, “ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷ୍ଠା ରଖି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ।”

୧୩. “ଏବଂ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆମେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶାପାଳନକାରୀ ହେବୁ ।”

୧୪. କୁହ, “ଯଦି ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଶା ଲଘ୍ୱନ କରିବୁ, ତେବେ ଆମେ ସେହି ଭୟାନକ ଦିବସର ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରୁଅଛୁ ।”

୧୫. (ଏବଂ ପୁଣି) କୁହ, “ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଆଶାପାଳନକାରୀ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛୁ ।”

୧୬. “ତେଣୁ ଯେଦି ଏହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ହେଉ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା (ତାହାଙ୍କୁ) ଉପାସନା କର” ; (ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହ, “ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଓ ନିଜର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୟାମତ ଦିନ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରିବେ, ସେହିମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ; ଶୁଣ ! ଏହା ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କ୍ଷତି ।”

أَمَّنْ هُوَ قَائِتٌ أَنْ أَدَّ الْيَلَّ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَخْذُرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ⑩

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
إِنَّمَا يُؤْتِي الضُّرِّدُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ⑪

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ⑫
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ⑬

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ⑭

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ⑮
فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ فِيَّ
الدِّينِ خَيْرٌ وَأَنْفُسُهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑯

୧. ଯଦି କେଣେସି ସାଳରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦୃଷ୍ଟ କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ନ୍ତି ତେବେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ବୁଦ୍ଧିଯିବା ଦରକାର ।

୧୭. ସେମାନଙ୍କ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ଅଗ୍ନିର ଆବରଣ ହେବ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିମ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିର ଆବରଣ ହେବ; ଏହା ଏପରି ବସ୍ତୁ ଯଦ୍ବାରା ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭୟଭର କରାଇଥା'ନ୍ତି; ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ! କେବଳ ଆମକୁ ଭୟକର ।"

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَبَادِرُ مَا تَقْرَأُونَ ﴿١٧﴾

୧୮. ଯେଉଁମାନେ ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାପାଳନ କରିବାକୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକଳେ ମହାନ୍ ସୁସମାଗର ରହିଥାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମର ସେହି ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଗର ଦିଅ ।

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٨﴾

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ବାଣୀକୁ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟାୟ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଆଦେଶର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْآلِبَابُ ﴿١٩﴾

୨୦. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ପୂରଣ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ କେହି ରକ୍ଷା କରିପାରେ ?? ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଗ୍ନିରେ ନିଶିପ୍ର ହେବେ, କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ?

أَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿٢٠﴾

୨୧. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତଳ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରାୟାସ ତଥା ଏହାଠାରୁ ବଳୀୟତା ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ବହୁତଳ ପ୍ରାୟାସମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ; ସେମାନଙ୍କ ପାଦଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞାକାର ଅଟେ; (ଏବଂ) ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

لِكُلِّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مِثْلَهُ لَا يَخْرُجُ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْأَيْعَادَ ﴿٢١﴾

୨୨. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶକୁ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ତା'ପରେ ତାହାକୁ ଭୃଗୁସ୍ପତି ଝରଣା ପୃଷ୍ଠିକରି ପ୍ରବାହିତ କରାନ୍ତି; ଏହାପରେ ସେ ତା' ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଫସଲ ଉତ୍ପାଦିତ; ତା'ପରେ ତାହା ପାଣି ଗଲେ ତୁମେ ତାହାକୁ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଦେଖ; ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ କୁଟା ଓ ପାଳ ସଦୃଶ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକଳେ ମହାନ୍ ଉପଦେଶ ରହିଅଛି ।

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْبِطُ فَتَذَرُوهَ مَصْفًىٰ ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطًا مَّا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٢٢﴾

ରୁ : ୩

୨୩. କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାର ହୃଦୟକୁ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ସକାଶେ ଉନ୍ମୁଳ କରିଛନ୍ତି. ଏବଂ ଯାହା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଜ୍ୟୋତି ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଅଛି (ସେ ତା' ସହିତ ସମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ଏପରି ନୁହେଁ) ? ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧିକ୍, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବାରେ କଠିନତା ବୋଧ କରୁଅଛି ; ସେମାନେ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ରହିଛନ୍ତି ।

୨୪. ଅଲ୍ଲାହ ଉକ୍ତସବୁ ଉକ୍ତସତର ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଓ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି, ଏବଂ ଏହାର ବିଷୟସବୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର^୧ ; ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହାକୁ ଆତ୍ମିକ କଲବେବେ ସେମାନଙ୍କ ଦେହର ଲୋମ ଟାକୁରି ଉଠେ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ ଓ ହୃଦୟ କୋମଳ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ଅବନତ ହୋଇଯାଏ ; ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ପ୍ରେରିତ) ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅଟେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନରେ ଯେଉଁ ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଅଛି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ) ; ଏହାଦ୍ଵାରା ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟପ କରାନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସତ୍ତ୍ଵପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୫. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କସାମତ ଦିନର କଠିନ ଶାସ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ନରକ)ରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁଖମନ୍ତ୍ରକକୁ^୨

أَفَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِّن رَّبِّهِ قَوْلٌ لِّلنَّفْسِ يَـُٔوْلُ بِهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانًى
تَتَشَعَّرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْتُونُ رِثْمَهُمْ تَرْجُلِينَ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدًى
لِّلَّهِ يَهْدِي بِهٖ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ
فَإِنَّهُ لَا هَادٍ لَّهِ مِنْ هَادٍ ﴿٢٤﴾

أَفَن يَتَّبِعِي بِوَجْهِهِمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏପରି କେତେକ ପଦ୍ଧତି ଅଛି ଯାହାର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ବାଜବେଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ସହିତ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟ କେତେକ ନୂତନ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ମହିମା ଅନନ୍ୟ ଓ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ମଖାନ୍' ଅର୍ଥ (କ) ମୋଡ଼ (ଖ) ଡୁବି ଚାରିପୁଲ୍ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ନଖ ଦ୍ଵାରା ବଜାଯାଏ । ନଖକୁ ଆରଗ୍ଗ ଲାଗିରେ 'ଜୁଫର' କହନ୍ତି । ଏହା ଅପଭ୍ରଂଶ ହୋଇ ଜଫର (Zafer) ନାମକ ଏକ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପ୍ରଚଳିତ । ଏଥିରୁ ଯେଉଁ ସ୍ଵର ବାଜିବେ ତାହା ସୁର, ମଧୁର ଓ ମନୋହର ଧ୍ଵନି । ତେଣୁ ଏହି ଅର୍ଥରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଏହି ସନ୍ଦେଶ ବା କରାଯାଇଛି ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ରୁକନରେ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଧୁର ଓ ଗୋରବପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୩. କେତେକ ଘଟେ 'ଉକହୁନ' ର ଅର୍ଥ ନେବା ବୋଲି ନିଆଯାଇଛି । ଏହି ଅର୍ଥରୁ ପାର୍ଥକ ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇପାରେ କାରଣ ସଂସାରରେ ମଣିଷ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ନିଜର ନେତାଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଠେଲି ଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ପରକାଳରେ ସେ ଏହା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଏଠାରେ 'ଉକହୁନ' ର ଅର୍ଥ ମୁଖମନ୍ତ୍ରକ ରଖିପଛୁ ଯାହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ କସାମତ ଦିନ ଶାସ୍ତିର କଠୋରତା ହେବୁ ସେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ଏପରି ହତଶୀଳ ଓ ପାରକ ହୋଇଯିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖମନ୍ତ୍ରକକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ — ଯାହାକୁ ବାସ୍ତବରେ ରକ୍ଷା କରିବା କଥା — ତାହାକୁ ଶରୀରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବାଲ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରି ଅବଶିଷ୍ଟ ଶରୀରକୁ ପଛକୁ ହଟାଇ ନେବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଏପରି ଇଚ୍ଛା ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଇବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିକଳେ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଘୋଷାରି ନିଆହେବ ।

ତାଲ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରେ (ଯେ ବୈକୁଣ୍ଠଗାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହୋଇପାରେ)? ; ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତଗାମୀନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ ନିଜ କର୍ମଫଳ ଆସ୍ବାଦନ କର ।

୨୬. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ (ଆମ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି ସାରିଛନ୍ତି ; ଯୋହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରୁ ଶାସ୍ତି ଆସିଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ତାହା ବୁଝି ପାରି ନ ଥିଲେ

୨୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ଲାଞ୍ଜିନା ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ; ଏବଂ ପରକାଳରେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, ତାହା ଯଦି ସେମାନେ ବୁଝିପାରିବେ, ତେବେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଭୟାବହ ହେବ ।

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ଏହି କୋରାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରି କି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବେ ।

୨୯. ଆମେ ଏହି କୋରାନକୁ ରଚନା କରିଛୁ ଯାହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ; ଏଥିରେ କୌଣସି ବକ୍ରତା ନାହିଁ ; (ଏହା ଏଥିପ୍ରକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି) ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଭୟ କରିବେ ।

୩୦. ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ (ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ପାଇଁ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହାର ଅନେକ ମାଲିକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି ଯେ କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜଣଙ୍କର (ଅଧୀନସ୍ଥ) ; କ'ଣ ସେ ଦୂର୍ଦ୍ଦେ ? ନିଜ ନିଜ ଅବସ୍ଥାରେ ସମାନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ) କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୧. ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ମୁରୁବରଣ କରିବ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୁରୁବରଣ କରିବେ ।

୩୨. ଏହାପରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ କୟାମତ ଦିନ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ନିଜର (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ ଓ କର୍ମ ସମୂହକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବ ।

وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٦﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْتَهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِذَا هُمْ لِلَّهِ الْخِزْيُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلِ الْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٩﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٣٠﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زُجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّبُونَ
وَرُجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلُ الْاِحْمَدِ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٢﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ رَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣٣﴾

ଭାଗ-୨୪

୩୩. ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରେ ଏବଂ ଯେବେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ) ସତ୍ୟ ତାହା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରେ ? କ'ଣ ନରକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନୁହେଁ ?

୩୪. ଏବଂ ସେପରି (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରମରୁ ସରକ୍ଷିତ ଘେନି ଆସିଥାଏ, ଏବଂ ସେପରି (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଏହି ଶିକ୍ଷାର ସମର୍ଥନ କରେ, ଏହିମାନେ ହିଁ ଧର୍ମଭାବୁ ।

୩୫. ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ତାହା) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଳିବ ; ହିତକାରୀମାନଙ୍କର ଏହା-ହି ପୁରସ୍କାର ।

୩୬. ଯଦ୍ୱାରାକି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ନିକୃଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ଦୂର କରିଦେବେ ; ଓ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କର୍ମ ଚନ୍ଦ୍ରପାୟା ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।

୩୭. କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହଁନ୍ତି ? ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଉଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ମନେ କରନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସତ୍ୟତା ଦେଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୮. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ସତ୍ୟତା ଦେଖାଇବେ, ତାହାକୁ କେହି ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ; କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ ନୁହଁନ୍ତି, (ଓ) ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି ?

୩୯. ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ, “ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି ;” ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, “ଅଲ୍ଲାହ” ; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “କ'ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ଉପେକ୍ଷାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କହାକୁ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاُ الْمُحْسِنِينَ ۝

يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيهِمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

الَّذِينَ يَكْفُلُونَ عِبَادَهُ وَيَخَوْفُوكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۝

اللَّهُ بِعَزَازَتِهِ ذِي انْتِقَامٍ ۝

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

୧. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅବଶ୍ୟା ତେଷ୍ଟର ଥିଲେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କୌଣସି ମତେ ବିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯା'ନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଶେଷୋତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ହେବୁ ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆୟତରେ ସ୍ପଷ୍ଟର ବିଆସାଇଛି ଯେ ସେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ପରାକ୍ରମୀ, ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଓ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିଫଳ ହେବ ।

ତାହୁଅଛ ? ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମର କ୍ଷତି କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ କ'ଣ ସେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷତିକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିପାରିବେ ? ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମପ୍ରତି କରୁଣାଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ କ'ଣ ସେ ଉପାସ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ କରୁଣାକୁ ଅବରୋଧ କରିପାରିବେ ?” ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ;” ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା-ଛାପନକାରୀ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମା ଛାପନ କରନ୍ତି ।

୪୦. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ସ୍ଥାନରେ କର୍ମ କର ; ଆମେ ମଧ୍ୟ (ସୁସ୍ଥାନରେ) କର୍ମ କରିବୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଜାଣିପାରିବ,

୪୧. (ଯେ) କାହା ପ୍ରତି ଏପରି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଯାହା ତାହାକୁ ଅପମାନିତ କରିଦିଏ ଏବଂ କାହାପ୍ରତି ସେହି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ଯାହା ତିନିସାୟା ହୁଏ ।”

୪୨. ଆମେ ତୁମ ପ୍ରତି (ଏହି) ଗ୍ରନ୍ଥ ବାସ୍ତବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସକଳେ ସତ୍ୟ ଓ ଚକ୍ର ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ତେଣୁ ଯେ ସରପଥରୀମାନ ହେବ ସେ ହିଁ ତାହାର ଲାଭ ହାସଲ କରିବ, ଏବଂ ଯେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ ; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବୁ : ୪

୪୩. ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣକୁ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ କବଳିତ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇନାହିଁ ସେ (ତାହାର ପ୍ରାଣକୁ) ତାହାର ନିତିତାବିସ୍ତାରେ (କବଳିତ କରନ୍ତି) ; ଏବଂ ଏହାପରେ ସେ ଯାହାର ମୃତ୍ୟୁ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଦିଅନ୍ତି, ତାହାର ପ୍ରାଣକୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋରାଇ ଦିଅନ୍ତି ; ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୪୪. କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ ପୁପାରିଶକାରୀଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? କୁହ ; ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ଆୟତରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନେ

اللَّهُ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
ضُرَّتِهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ
قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٤٠﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ
اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ ۖ
وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤٣﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

أَمَّا تَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا
لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

୧. ମୃତ ଶବ 'ହୁନୁନା' 'ସାଲିକ'ବାରକ ବହୁ ବଚନ ପାଇଁ ସ୍ତୟୋଗ କରାଯାଏ । ଏହି ଶବ୍ଦ ଏଥିଯୋଗୁଁ ସ୍ତୟୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେହେତୁ ଅବିଶ୍ଵାସକରମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ନାନା ମନ୍ତନ କରୁଥିଲେ ।

(କୌଣସି ପ୍ରକାରେ) କିଛି ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରାରିଖକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ?)

୪୫. ତୁମେ କୁହ, “ପୁରାରିଖ କରିବାର ସକଳ ଅଧିକାର ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଆୟତାଧୀନ (ଯୋହାକୁ ଇଜ୍ଜା ସେ ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି) ; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧିପତି ତାହାଙ୍କର ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।”

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٥﴾

୪୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ପରାକାନ୍ଦରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ (ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଘୃଣାରେ ପୁରିଯାଏ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୁଚ୍ଛ ଯେହି (ପିତୃକ୍ରମାନ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ) ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ।

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٦﴾

୪୭. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ଅଲ୍ଲା ! ହେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭା ! ଗୁପ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ! ତୁମେ ହିଁ ନିଜ ଇକ୍ରମାନ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେବ, ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ମତଭେଦ କରୁଅଛନ୍ତି ।”

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ ଯଦି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନେ ଭୃତୃଷ୍ଣରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହାର ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତେ, ଏପରିକି ଆହୁରି ସେତିକି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆଆନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ କୟାମତ ଦିନ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ସେସବୁକୁ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନପ୍ର ଦେଇ ଦିଅନ୍ତେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ନ ଥିଲା, ତାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَعْتَبِرُونَ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କୁପରିଣାମ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣ୍ଡରୁ ପରିବେଷିତ କରିବ ।

وَبَدَأَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٩﴾

୧. ଅନେକେଶ୍ୱରବାଦୀମାନେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ଆଲୋଚନା ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାଶ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୫୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ଡାକ ପକାଏ ; ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ନିଜ ଠାରୁ କୌଣସି କୁପା ପ୍ରଦାନ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ମୋତେ ଏହି କୁପା ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ମିଳିଅଛି ;” (ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ) ବରଂ ତାହାର ପ୍ରାପ୍ତି ଏକ ପରୀକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫୧. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା କହୁଥିଲେ ; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଲା ନାହିଁ ।

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا نَجْوَاهُ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ
هِيَ فَتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٠

فَذُكِّرْنَا لِلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ٥١

୫୨. ବରଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କୁପରିଣାମ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିଲା ; ଏବଂ ଏହି ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର କୁପରିଣାମ କବଳିତ କରିବ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିକଳ୍ପନାକୁ ବିପଳ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن
هُوَ لَآئِي سَيِّئَاتِهِمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَهُمْ يُجْحِزُونَ ٥٢

୫୩. କିଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ତାହାର କବିକାକୁ ପ୍ରଣୟ କରିଥା'ନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ତାହାର କବିକାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଥା'ନ୍ତି ? ଏବଂ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସକାଶେ ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْطِشُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥٣

ଭୁ : ୬

୫୪. ତୁମେ (ଆମ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ହେ ଆମର ଇକ୍ରାମନ ! ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି (ପାପ କରି) ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି, (ସେମାନେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣାରୁ ନିରାଶ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଥା'ନ୍ତି ; ସେ ହିଁ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٥٤

୫୫. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୁଅ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶ୍ୱାପାଳନକାରୀ ହୋଇଯାଅ ।”

وَإِن يَبُذَّبُوا إِلَىٰ رَيْحِكُمْ وَأُسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمْ لَا تَنْصُرُوهُنَّ ٥٥

୫୬. “ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମମାନଙ୍କ ଅସାଧାରଣରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବଦାନ ହୋଇଛି ତତ୍ତ୍ୱଧାରୀ (ନିଜ ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ) ସବୁଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ” ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କର ;

୫୭. “ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଯେ କାଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କହିବ ଯେ ହାୟ ! ମୋର ଦୁଃଖ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ (ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ) ଅବହେଳା କରୁଥିଲି ଏବଂ ମୁଁ ତ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ) ବୁଝି ମନେ କରୁଥିଲି ।”

୫୮. “କିନ୍ତା ଅନ୍ୟ କେହି ଏହା କହିବ ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ମୋତେ (ବେଳପୂର୍ବକ) ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।”

୫୯. କିନ୍ତା ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିଲାବେଳେ (ଏହା) କହିବ ଯେ ଯଦି ମୋତେ ପେରିସିବାର ଦୁସୋଗ ମିଳନ୍ତୁ, ତେବେ ମୁଁ (ମଧ୍ୟ) ହିତକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯା’ନ୍ତି ।”

୬୦. (ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ, ଏପରି) କଦାପି ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନ ଆସି ସାରିଥିଲା ; ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲ, ଓ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲ ।

୬୧. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କସାମତ ଦିନ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳ କଳା ପଡି ଯାଇଥିବ ; (ତାହାହେଲେ) କ’ଣ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ନୁହେଁ ?

୬୨. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହ) ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରି (ସେମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବେ ; ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପାତ୍ରା ଶର୍ତ୍ତ କରିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ (ଅନ୍ଧାରର ତୁଟି ଯୋଗୁଁ) ଦୁଃଖୁତ ହେବା ନାହିଁ ।

୬୩. ଅଲ୍ଲାହ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟି ଓ ସକଳ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بِغَتَةٍ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَغْفِرُ لِي مَا قَوَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِسَنِ السَّخِرِينَ ۝

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝

أَوْ تَقُولَ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبَارَكٍ فَأَنْتُمْ لِمَنِ الْمُبَارَكَاتُ يَوْمَ يُغْفَرُ لِلظَّالِمِينَ وَيُعَذَّبُ الْمُتَّقِينَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي اتَّبَعْتُمْ وَلَا تُحِزُّوا بِهَا ۚ وَاتَّبِعُوا سُبُلَ اللَّهِ وَلَا تُحِزُّوا بِهَا ۚ وَاتَّبِعُوا سُبُلَ اللَّهِ وَلَا تُحِزُّوا بِهَا ۚ وَاتَّبِعُوا سُبُلَ اللَّهِ وَلَا تُحِزُّوا بِهَا ۚ

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وَجْهَهُمْ مُسْوَدَّةً أَلْيَسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِمُتَكَبِّرِينَ ۝

وَيُنَادِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ لَا يَسْمِعُ السُّوءَ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଯେତେ ଦୁସୋଗ ମିଳିବ ତତ୍ତ୍ୱଧାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କର ।

୬୪. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଚାକିରୀ ତାହାଙ୍କର କରଗତ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ; ସେହିମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

ରୁ : ୭

୬୫. ତୁମେ କୁହ, “ହେ ମୁର୍ଖମାନେ ! କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛ ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟର ଉପାସନା କରିବୁ ?”

୬୬. ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଚରପାରୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଓ ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ନବୀ)ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଅଛି, (ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନବୀଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ) “ଯଦି ତୁମେ ସିକ୍ କରିବ, ତେବେ ତୁମର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ତୁମେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।”

୬୭. (ତେଣୁ ଏପରି କର ନାହିଁ) ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ କୃତଜ୍ଞ (ଭକ୍ତ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଅ ।

୬୮. ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶୁଣାବଳୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସଠିକ୍ ଧାରଣା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ; ଅଥଚ ସମଗ୍ର ଭୂପୃଷ୍ଠ ତାହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଧାନ, ଏବଂ ଆକାଶ (ଓ ପୃଥିବୀ ଉଭୟ) କୟାମତ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ : ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଥିବ ; ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କ ସିକ୍ ବିଷୟକ ବିଶ୍ୱାସର ବହୁ ଉତ୍ତର ।

୬୯. ଏବଂ ବିଗୁଲ ପୁଞ୍ଜାଯିବା ବେଳେ ଯେ ଖଜିର୍ ମଧ୍ୟ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ; ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ କେବଳ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ; ତା’ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ବିଗୁଲ ପୁଞ୍ଜା ଯିବ ; ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ (ନିଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚିରି ପାଇଁ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ— ପୂର୍ବକ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ ।

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٧١﴾

وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبُنَّ عَمَلَكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٧٢﴾

بِاللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٧٣﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَّرَهُ ۖ وَالْأَرْضُ جَنِينًا
قَبَضَتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ
سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى
فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٧٥﴾

୧. ‘ଗୁଡ଼େଇ ହେବା’ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ମଣିଷ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଗୁଡ଼େଇ ନିଏ ତେବେ ତାହା ତା’ ହାତରୁ ଖସି ଯାଏ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ବାଲିକୁ ହାତମୁଠାରେ ଧରି ଓ ତାହାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦିଏ ତେବେ ତାହା ହାତମୁଠାକୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ତାକୁ ହାତରେ ଗୁଡ଼େଇ ଧରି ତେବେ ତାହାକୁ ଯେତେ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବାହାରକୁ ଖସି ନ ଯାଇ ହାତମୁଠାରେ ହିଁ ରହିଥାଏ । ଅତଏବ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଗୁଡ଼େଇ ହୋଇ ରହିଥିବାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି ଯେ ଯେହେତୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଶକ୍ତିର ସମାଚାରଣକାରୀ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରଗତ ହୋଇଥିବ ।

୭୦. ଏବଂ ଭୃଷ୍ଟ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କ୍ୟୋଟିରେ ଉଲ୍ଲାସିତ ହୋଇଯିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ପୁସ୍ତକ ଉପସ୍ଥାପିତ କରା ହେବ, ଏବଂ ନବିମାନଙ୍କୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ହାଜର କରାହେବ, ତତ୍ପରେ ସେ ସମସ୍ତ (ଲୋକ)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (କୌଣସି) ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ।

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالْغَيْبِ الشُّهُدَاءُ وَفُضِّ بِأَنبِيَائِهِمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

ଭୁ : ୮

୭୧. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କରିଥିବ ତଦନୁଯାୟୀ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ (ପ୍ରତିଦାନ) ଦିଆଯିବ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅବହିତ ଅଛନ୍ତି ,

وَوُضِّعَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଦଳ ଦଳ କରି ଚଳି ନିଆହେବ; ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେତେବେଳେ ତା'ର ହ୍ୱାର ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ) ସେଠାକାର ରକ୍ଷାମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ରହୁଛ ଆସି ନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠ କରି ଶୁଣାଉ ଥିଲେ ଓ ଆଜି ଦିନର ସାକ୍ଷୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇ ନ ଥିଲେ,” ସେମାନେ କହିବେ, “ହଁ, ଏପରି ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଥିଲା;” (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହେତୁ ଆମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲୁ, ତେଣୁ ଆମେମାନେ ରହୁଲମାନଙ୍କୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରିଥା’ବୁ ?) ।

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مَرَاتٍ إِذَا جَاءُوهَا فَتُبْحَثُ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ନରକର ହ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର, (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ) ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବାକୁ ହେବ; ଅତଏବ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।”

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خُلِدِينَ فِيهَا فَنُفِثَ مَنُومَىٰ السَّكَرِينِ ﴿٧٣﴾

୭୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଭାଗୁଡ଼ା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଆଡ଼କୁ ଘଳ ଘଳ କରି ଠେଲି^୧ ନିଆ ହେବ ; ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେତେବେଳେ ତାହାର ହାର ଉଦ୍ଧୃତ କରାହେବ, ଏବଂ ସେଠାକାର ରକ୍ଷାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ହେଉ ; ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହୋଇଅଛ ; ସୁତରାଂ ଏଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ଏହି ବିଚାର ସହ ପ୍ରବେଶ କର ଯେ ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଚିରକାଳ ରହିବ ।”

وَسَيُنْزِلُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۝

୭୫. ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ), ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଛନ୍ତି ; ଆମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଯେଉଁଠାରେ ଇଚ୍ଛା ରହିବୁ ?” ଅତଏବ (ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା ଯେ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ସତ୍‌କର୍ମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପୂରସ୍କାର ଅତି ଉତ୍ତମ ।

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَّبِعُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝

୭୬. ଏବଂ ତୁମେ ସେହିଦିନ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ସିଂହାସନର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ସହ ଗୁଣଗାନ ମଧ୍ୟ କରୁଥିବେ ; ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାହେବ ; ଏବଂ କୁହାଯିବ, “ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର, ଯେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।”

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُحْمَدُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ
لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ إِنَّ أَجْرَهُمْ بِحَسْرَةٍ ۝

୧. ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଶ୍ୟ୍ୟ ଦୌଡ଼ିକରି ସେଠାକୁ ଚାଲିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତାକୁ ସେଠାକୁ ଠେଲି ନିଆଯିବ ବୋଲି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ଏଥିପାଇଁ ହୋଇଛି ଯେହେତୁ ପକ୍ଷୀମାନେ ଜଣା ନ ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସାବଧାନତାସହକରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବେ, ତେଣୁ ଦେବଦୂତମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ସେଠାକୁ ନେଇଯିବେ ।

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ମୁମିନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଦେଖିବୁଝ ଦେଖେ ୮୭ଟି ଆୟତ ଓ ୧ଟି ବୃତ୍ତ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହା-ମାମ^୧

حَمْدٌ

୩. ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ (ଓ) ସର୍ବସ୍ଥ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

୪. ଯେ କି ପାପ ମୋଚନକାରୀ ଓ ଅନୁଗ୍ରାହକାରୀ
(ଏବଂ ଏଥିଯୋଗୁଁ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି) ; ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ
କରିବାରେ କଠୋର^୨ , ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ-ପରାୟଣ ;
ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ
ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ।

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ
ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

୫. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିବାଦାତ୍ମକ ଯୁକ୍ତିତର୍କ
କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ
(ବାଣିଜ୍ୟ ଆଦି ସକାଶେ ଅବାଧରେ) ଚଳପ୍ରଚଳ ହେବା
ଯେପରି ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରତୀତି ନ କରୁ (କାରଣ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ
ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶର ହେତୁ ହେବ) ।

مَا يُكَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَنصُرُونَ
تَقْلِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ

୬. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ
ରସୁଲମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ; ତୁହଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ମଧ୍ୟ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନବିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଦଳ ବାନ୍ଧିଥିଲେ) ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କ
ବିଷୟରେ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବେ ଓ
ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ
وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدْنَاهُمْ
بِالْبَاطِلِ يُدْخِلُونَهُ النَّارَ فَآخُذْتُهُمْ تَكَفُفًا

^୧. ହମିଦ ଓ ମଜିଦ୍ ସ୍ଥାନରେ 'ହା - ମାମ' ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷର ଅଛି । ସ୍ଥାନ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଯିଏ ପ୍ରଶଂସା ବା ବୃତ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଦୃଢ଼ାୟ ଶବ୍ଦର
ଅର୍ଥ ଯିଏ ନହିନ ମୟ ।

^୨. ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ପରମ କ୍ଷମାଶୀଳ ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତି କଠୋରତମ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତି ମାନବ - ସ୍ତରର ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ ।

ଯେପରିକି ସେମାନେ ନିଜ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟକୁ
ଛାନ୍ଦିନି କରାଇବେ ; ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ
କଲୁ : (ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହ) ଆମର ଶାସ୍ତ୍ର କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

كَانَ عِقَابٌ ۝

୭. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଚାର ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲା
ଯେ ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝

وَالَّذِينَ
يَكْفُرُونَ
يَكُونُونَ
عِندَ رَبِّكَ
أَصْحَابَ
النَّارِ ۝

୮. ଯେଉଁ (ଦେବଦୂତ)ମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ସିଂହାସନକୁ
ବହନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହାର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵରେ
ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରିବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା
(ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରଶଂସା) ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ
ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ; (ଏବଂ
କହୁଛନ୍ତି), “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବସ୍ତୁକୁ ତୁମେ ନିଜ କରୁଣା ଓ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ପରିଚେଷ୍ଟିତ
କରିଅଛ ; ସୂଚରା” ଅନୁତାପକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମର ପଥ
ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର
ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷାକର ।”

الَّذِينَ يَخِشُّونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝

୯. “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଇନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ
ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ
ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ
କରାଅ, ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ଦେଇଅଛ ; ଏବଂ ତୁମେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁଃ ।”

رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ نَحْنُ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

୧୦. “ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁପ୍ରକାର ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତି
ଦିଅ ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ତୁମେ ସେହିଦିନ ଦୁଃଖରୁ ପୁରାକରିବ
ରଖିବ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ତାହାପ୍ରତି ଦୟାକରିବ ; ଏବଂ ଏହା
ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମହାନ୍ ସପକ୍ଷତା ।”

وَقِهِمُ السَّيَّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيَّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَجَعْتَهُ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

ରୁ : ୨

୧୧. ଏବଂ (ମୃତ୍ୟୁପରେ) ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ
କହାଯିବ, “ଆଜି ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ଯେତିକି ମାତ୍ରରେ ଦୁଃଖ
ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁଅଛ (ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦୁଃଖ ତାହା
ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ ଅଧିକ ; (ସୁରକ୍ଷା କର) ଯେତେବେଳେ
ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଆଡ଼କୁ ଡକାଯାଉଥିଲା,
ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲ ।”

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَادِلُونَ لَمَقَاتُ اللَّهِ أَكْبَرَ
مِنْ مَقَاتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ۝

୧୨. ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଥର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛ, ଓ ଦୁଇଥର ‘ ଜୀବନ ଦାନ କରିଅଛ ; ତେଣୁ ଆମେମାନେ ନିଜର ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ ” ; ଅତଏବ (ତୁମେ କୁହ), “ବର୍ତ୍ତମାନ (ଏଥିରୁ) ବର୍ତ୍ତବାର କିଛି ଉଦାୟ ଅଛି କି ?”

୧୩. ତୁମମାନଙ୍କ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଏଥିଯୋଗୁଁ ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ତକା ଯଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ସମକକ୍ଷ ସ୍ଥିର କରାଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତୁମମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲ ; ସୁତରାଂ ଆଜି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ସକଳ ଆଧିପତ୍ୟ ସେହି ଅବସ୍ଥା(ଓ)ମହାନ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଠାରୁ ନ୍ୟସ୍ତ ।

୧୪. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଦେଖାନ୍ତି, ଓ ଆକାଶରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜୀବିକା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ ହୁଏ, ସେ ହିଁ କେବଳ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

୧୫. ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷା ରଖି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର, ଯଦ୍ୟପି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହାକୁ ନାପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ।

୧୬. (ସେ) ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ (ଓ) ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ; (ସେ) ନିଜ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତି ନିଜର ବାଣୀ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେ (ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ) ସାକ୍ଷାତ୍ ଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭୟଭୀତ କରାଇବେ ।

୧୭. ଯେଉଁଦିନ ସେ ସମସ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ) ହାଜର ହେବେ (ସେଦିନ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ୱପ୍ନ ରହିବ ନାହିଁ ; ସେ ଦିନର ରାଜତ୍ୱ କିଏ ହାସଲ କରିବ ? (କେବଳ) ଅଲ୍ଲାହ, ଯେ ଅଦୃଶ୍ୟ (ଓ) ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ।

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا اِثْنَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اِثْنَيْنِ
فَاَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلَىٰ خُرُوجٍ مِّنْ
سَّبِيلٍ ﴿١٢﴾

ذِكْرُكُمْ يَا اَهْلَ اِذَا دَعَا اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَاِنْ يُّشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوْا فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ
الْكَبِيْرِ ﴿١٣﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ سَرَاقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾

فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكٰفِرُوْنَ ﴿١٥﴾

رَفِيعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوْحَ مِنْ
اَمْرِهٖ عَلٰٓى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلٰكِ ﴿١٦﴾

يَوْمَ هُمْ بَرْزُوْنَ لَا يَخْفٰى عَلٰى اللّٰهِ مِنْهُمْ
شَيْْءٌ اِلَّا بِاِذْنِ الْمَلِكِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

୧. ମଣିଷ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଆତ୍ମା ତାହା ଏକ ସକଳ ମୃତ୍ୟୁ, ଓ ଜୀବନର ଅବସ୍ଥାନ ହେଲେ ତାହା ଦୃଶ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ, ଯେଉଁଦିନ ଜନ୍ମହେବା ଓ ମୃତ୍ୟୁପରେ ପ୍ରାଣରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବା ଦୁଇଗୋଟି ଜୀବନ ଦେଇ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଏ ।

ପର୍ବତ କୋଳରୁ କଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ହୃଦୟମାନ ରହିଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମଣିଷ ନିଜ ସମୟର ଅବସ୍ଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଅନୁରାଗ କଲେ ଅନାଦର ସବୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ । ଦୃଶ୍ୟ ସୁଯୋଗ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥା ଓ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ସୁପରିଚିତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ସେମାନେ ସେହି ଭୋଗପାତ୍ର ସୁପରିଚିତ କରି ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରନ୍ତି (ସେହିପରି ବିଶ୍ୱାସୀ ଦୁଷ୍ଟତ୍ୟ) ।

୧୮. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତାହାର କର୍ମର ପ୍ରତିଦାନ ଦିଆଯିବ, (ଏବଂ) ସେଦିନ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ଅତି ଶାନ୍ତ ଓ ହିସାବ ନେଇଥାନ୍ତି ।

୧୯. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିଦିନ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ କରାଅ, ଯାହା ନିକଟରୁ ନିକଟତର ହେଉଅଛି ଯେବେ କି ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ମୁଖ ଗହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଯିବ; ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ସେଦିନ ଏପରି କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନ ଥିବେ କି ସୁପାରିଶକାରୀ ନଥିବେ ଯାହାଙ୍କ କଥା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ।

୨୦. ଅଲ୍ଲାହ ରକ୍ଷୁର ଓ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗକତାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ହୃଦୟରେ ଗୋପନ ଅଛି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ।

୨୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ (ସର୍ବଦା) ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବର ମହାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ମହାନ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

ଭୁ : ୩

୨୨. କ'ଣ ସେ ଲୋକମାନେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଭ୍ରମଣ କରି ନାହାନ୍ତି ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓ (ଭୂପୃଷ୍ଠରେ) ଛାଡି ଯାଇଥିବା^୧ ଧୂସାରଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଥିଲେ ; ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଧୂସ କରିଦେଲେ, ଏବଂ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ (କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ) ନ ଥିଲେ ।

୨୩. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦୟାଳୟ ଅବସ୍ଥା) ଏଥିଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ରତ୍ନମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ସହିତ ଆସୁଥିଲେ, ଅଥଚ ସେମାନେ (ସର୍ବଦା) ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ; ସୂଚରୀ^୨ ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେଲେ ; ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳାୟାନ୍ତ ଓ ଶାସ୍ତି ଦେବତା କଠୋର ।

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ କୃତ୍ରିମ ଯେ ଅସବ୍ କର୍ମ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଶାନ୍ତ ଶାସ୍ତି ମିଳେ, ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିସାବ ନେବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଳୁ । ତଳରେ ବୁରାତ ପୁରାବାର ସତ୍ୟତା ମୁକଦ୍ଦିଆ ପଡିଯାଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ କୃତ୍ରିମ ବା ଜୋସ ବା ଦୁଷ୍ଟାରେ କାହାରିକୁ ଦେଖିବା, ଯାହାକୁ ମଣିଷ ଭୟ ବା ଲଜା ଯୋଗୁଁ କାନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଗ ଓ ପ୍ରାସାଦର ଧୂସାରଶେଷ ସମାସିତ କରୁଅଛି ଯେ ଏହି ଲୋକମାନେ ସେହିସବୁ ଜଳା ନୈଶିତ ହାସଲ କରିପାରି ନ ଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ହାସଲ କରିଥିଲେ ।

الْيَوْمَ تَجُزَّى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑩

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَصْفَادِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِئِينَ مَاءٍ لِلظَّلَمِينَ مِنْ حَيَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ ⑪

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ⑫

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ⑬

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ⑭

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَلَكَ أَفْوَاجُ ⑮

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତକାର ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبينٍ ۝

୨୫. ଫିରୱାନ, ହାମାନ ଓ କାବୁନଙ୍କ ନିକଟକୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ପ୍ରଚାରକ (ଓ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ।”

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝

୨୬. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମୁସା) ଆମ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଘୋଷିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର, ଓ ସେମାନଙ୍କ ନାରୀମାନଙ୍କୁ କାଟିତ ରଖ;” ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ସେବଦେବୀ ବିଫଳ ହୋଇଥାଏ ।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كُنْتُمُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

୨୭. ଏବଂ ଫିରୱାନ କହିଲା, “ମୁସାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ମୋତେ ବାଧା ।” ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେ (ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତୁ; ମୁଁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଭୟ କରୁଅଛି ଯେ କାଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମାନ୍ତରିତ କରିଦେବେ ବା ଦେଶରେ ବିଶ୍ୱଙ୍ଗଳା ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବେ ।”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝

୨୮. ଏହାପରେ ମୁସା କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଅହଙ୍କାରୀମାନେ ହିସାବ ବିବଦ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତାରୁ ଆମେ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥୁ ।”

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

ଭୂ: ୪

୨୯. ଏବଂ ଫିରୱାନର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗୋପନୀୟ ରଖୁଥିଲା, ସେ କହିଲା, “(ହେ ଲୋକମାନେ) କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଜଣେ ଲୋକଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥି ସକାଶ ହତ୍ୟା

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ

୧. ହାମାନ ମିଶରର ରାଜା ଫିରୱାନର ମୁଖ୍ୟ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଥିବା ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ରଖି ହେଉଥିଲା । କାର୍ତ୍ତବୀର ନିଜେ ଇସ୍ଲାମକୁ ଧର୍ମରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ହେଉଥିଲା ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ସମ୍ମାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ ତିନି ଜଣଙ୍କ ନାମ ଏକତ୍ରିତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

୨. ସାଧାରଣଜନରେ ଦେଖିଲେ କେବେ କେବେ ଏପରି ସତ୍ୟ ଥୁଏ ଯେ ନବିଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଜଣେକ ସଫଳ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଖୁବ୍ କମ ସମୟରେ ଘଟିଥାଏ ଓ ତାହା ସାଧାରଣ ମଧ୍ୟ । ଯେଉଁ ସଫଳତା ଚିରସାରା ତାହା ହିଁ ସ୍ୱଳ୍ପତ ସଫଳତା । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ ଚିରସାରା ସଫଳତା ମିଳେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ନବିମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବୁଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ସଫଳତା ମିଳେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଏବେ ମୁସାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇଛି; ତେଣୁ କୌଣସି ପ୍ରତିକୃତ ସମ୍ଭାବ ଦିଅ ନାହିଁ ।

କରିବ ଯେହେତୁ ସେ କହୁଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ (ହୁ) ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଅଥଚ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ମଧ୍ୟ ଆଣିଅଛି ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତାହାର ମିଥ୍ୟାର ବୋଝ ତାହାରି ଉପରେ ପଡିବ ; ଏବଂ ଯଦି ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେ କରିଥିବା କେତେକ (ଭୟପ୍ରଦ) ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ; ଅଲ୍ଲାଃ ସାମାଜିକାନକାରୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀକୁ କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୦. “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କର ଏପରି ରାଜତ୍ବ ଅଛି ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେମାନେ ଦେଶରେ ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଛ ; ତେଣୁ କୁହ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ତେବେ ଜିଏ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ?” ଫିରାଓନ କହିଲା, “ମୋତେ ଯାହା ଠିକ୍ ଜଣାପଡୁଛି ମୁଁ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅଛି ।”

୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ବେସୁତର) ବିଶ୍ବାସ କରିଥିଲା ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବଡ଼ ବଡ଼ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ଦିବସ ଭଳି ତୁମମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଦିବସ ସମ୍ଭବରେ ମୁଁ ଭୟ କରୁଅଛି ।”

୩୨. “ଯେପରି ନୁହେଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଆଦି ଓ ସମୁଦଙ୍କ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ତାହାନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୩୩. “ଏବଂ ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେହି ବିନାଶ ଦିବସ ସମ୍ଭବରେ ଭୟ କରୁଅଛି ଯେଉଁ ଦିନ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକ ପକାଇବେ ।”

୩୪. “ଯେଉଁଦିନ ତୁମେମାନେ ପଛଦୁଆ ଦେଇ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସାହୁଖରୁ) ପଳାୟନ କରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କେହି ନଥିବେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ବୋଲି ନିରୂପିତ କରାନ୍ତି ତାହାକୁ କେହି ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।”

بِأَيَّتِنِي مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكْذِبُوا فَعَلَيْهِمْ
كَذِبُهُمْ وَإِنْ يَكْذِبُوا فَصَادِقًا يُصِيبُكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ٣٩

يَقَوْمُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْنَا فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ٤٠

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ فَنُفْلِ
يَوْمَ الْأَحْزَابِ ٤١

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثُودَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ٤٢

وَيَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ٤٣

يَوْمَ تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ٤٤

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ମିଛ କହେ ସେ ତାକୁ ସଫଳ କରାନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଅରବୀ ରାଜ୍ୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀତା ଫଳ ନାହିଁ
— ବାବଦ ଶବ୍ଦ ସମେତ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏ ସ୍ଥଳରେ ଶେଷ ଶେଷ ବିଷୟକୁ ମଧ୍ୟ ସହ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୩୫. ଏବଂ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସୁସ୍ଥ ହୁମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରମାଣମାନ ସହିତ ଆସିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକି ହୁମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆଣିଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ହୁମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ରହିଲେ ଏପରିକି, ଯେତେବେଳେ ସେ ମୁତାଲିଲ୍ ହୁମାନେ (ନିରାଶ ହୋଇ) କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ପରେ" (ଅନ୍ୟ) କୌଣସି ଉତ୍ତରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ନାହିଁ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକଜନଜାତି ଓ ସନ୍ଦେହକାରୀଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟସ୍ତ କରାନ୍ତି

୩୬. ଯେଉଁମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଆସି ନ ଥାଇ (ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ; ଏହିପରି ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହଙ୍କାରୀ ଉଦ୍ଭଟ ମାନବର ସମଗ୍ର ହୃଦୟ ଉପରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି।

୩୭. ଏବଂ ଫିରଓନ କହିଲା, "ହେ ହାମାନ ! ମୋ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣକର ଯେପରିକି ମୁଁ ସେହି ପଥରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବି,"

୩୮. "ଯାହାକି ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ପଥ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ମୁସାଙ୍କ ଉପାସ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବି, କାରଣ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଅଛି"; ଏବଂ ଏହିପରି ଫିରଓନର କୁକର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ତାହା ନିକଟରେ ଶୋଭାଲାଭ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଗଲା, ଏବଂ (ନିଜ ଅବସ୍ଥା ହେତୁ) ତାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ମାର୍ଗରୁ ବାଧା ଦିଆଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଫିରଓନର ଚକ୍ରାନ୍ତ ବିଫଳତା ରୂପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ଥିଲା ।

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ تَبَلٍ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنَنْتَبِعَنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٥﴾

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَنَّهُمْ كَبُرَ مَقَفًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكِبٍّ جِبَارًا ﴿٣٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَانُ ابْنِ صَرَاحًا نَعَلَيْكَ أَبْلُغِ الْأَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاتَّخِذْ إِلَى اللَّهِ مَوْجِبَةً وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كُنْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٨﴾

୧. ଯେପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନ କହନ୍ତି ଯେ ସକଳତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଅବତାର ଆସିବେ ନାହିଁ ।

୨. ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ ହେବା ଦରକାର — ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହଙ୍କାରୀ ହୃଦୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ମୋହର ମାରି ଦିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଅହଙ୍କାରୀ ସମଗ୍ର ହୃଦୟରେ ମୋହର ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି । ବହୁତଟି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଶବ୍ଦର ଏପରି ସନ୍ଦେହର ଅନୁବନ୍ଧ୍ୟ କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହଙ୍କାରୀ ହୃଦୟରେ ମୋହର ମରାଗରେ ସେହି ବିଷୟ ଜଣାପଡ଼ିବା ନାହିଁ ଯାହା ଅହଙ୍କାରୀ ସମଗ୍ର ହୃଦୟରେ ମରାଗରେ ଜଣାପଡ଼େ, କାରଣ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅର୍ଥରୁ ଯେଉଁ ପରିଣାମର ସୂଚନା ମିଳୁଛି ତା' ହେଉଛି ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବାର ମାର୍ଗ ବହୁବିଧ ଅଟେ । ଜଣେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭର କୌଣସି ନା କୌଣସି ମାର୍ଗ ପାଇ ଯାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅହଙ୍କାରୀ ତା' ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଦାନର ସମଗ୍ର ମାର୍ଗ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଓ ତା' ହୃଦୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶରେ ମୋହର ବସିଯାଏ ଓ ତା' ପାଇଁ କୌଣସି ମାର୍ଗ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ ।

ରୁ : ୫

୩୯. “ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା ; ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର ; ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବି ।”

୪୦. “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱର ଜୀବନ କେବଳ ଏକ ପୁଲ୍ଲ ଦିବସାୟ ଲାଭ ଅଟେ, ଏବଂ ପରକାଳର ଜୀବନ ହିଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସ୍ଥାୟୀ ରହଣି ଅଟେ ।”

୪୧. “ଯେ ମନ୍ଦକର୍ମ କରିବ ତାହାକୁ ତଦନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତାପକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ସେ ପୁରୁଷ ହେଉ କି ନାରୀ, ଯଦି ସେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀ ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାର ଅଗଣିତ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ।”

୪୨. “ଏବଂ ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ମୋର ମଧ୍ୟ କି ବିଚିତ୍ର ଦଶା ଯେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛି, ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ମୋତେ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛ ?”

୪୩. “ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଏଥିପାଇଁ ଡାକୁଅଛ ଯେ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବି ଏବଂ ଯେ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ବୋଲି ମୁଁ ମୋତେ ଜାଣିନାହିଁ, ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ସମକକ୍ଷ ନିରୂପିତ କରିବି ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) କ୍ଷମାଶୀଳ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛି ।”

୪୪. “ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛ ଯାହାଙ୍କର ଇହଲୋକରେ ବା ପରଲୋକରେ କୌଣସି (ପ୍ରଭାବଶାଳୀ) ଡାକ ନାମ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହିଁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଏହା ଯେ ସାମାଲଘ୍ନକାରୀମାନେ ନରକବାସୀ ହେବେ ।”

୪୫. “ସ୍ମୃତରା” ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକି ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛି ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଶାନ୍ତ ମନେପକାଇବ ; ଏବଂ (ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଧମକକୁ ଭୟକରୁ ନାହିଁ) ମୁଁ ନିଜ ବ୍ୟାପାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରୁଅଛି ; ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ (ନିଜ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିରଖୁଥାନ୍ତି ।”

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ
الرَّشَادِ ۝

يَقَوْمِ إِنَّا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

وَيَقَوْمِ مَا إِلَىٰ أَدْعَاكُمْ إِلَّا النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي
إِلَى الْمَنَارِ ۝

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ ۖ وَأَنَا أَدْعُوكُم إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ۝

لَا جُرْمَ إِنَّا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي
الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدُّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ
السُّرْفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَئِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يَبْصِرُ بِالْعِبَادِ ۝

୪୬. ଏହାପରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ) ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତର ମଦ ପରିଣାମରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଫିରାଓଁନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଚକ୍ରପାତ୍ରରୁ ଘେରି ନେଇଥିଲା, .

فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ
سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

୪୭. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହା ସମାପରେ ସେମାନେ ଦିନ ଓ ରାତି ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, (ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ) ଫିରାଓଁନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ।

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ
الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

୪୮. ଏବଂ (ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ (ଫିରାଓଁନର ସାଥୀମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) ଅଗ୍ନିରେ ଥାଇ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଥିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ବଳ (ଲୋକ)ମାନେ ଗର୍ବୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିବେ, "ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲୁ; ସୂତରା" କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆଜି (ନେରକ) ଅଗ୍ନି-ଜନିତ ଶାସ୍ତିର କୌଣସି ଅଂଶରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ?"

وَإِذْ يَخَاجُونَ فِي النَّارِ يَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ
عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଗର୍ବୀ ଲୋକମାନେ କହିବେ, "ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେଏହି ଶାସ୍ତିରେ କବଳିତ ହୋଇଅଛୁ; ଅଲ୍ଲାଃ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାର ଥିଲା (ତାହା ସେ) କରିପାରିଛନ୍ତି ।"

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ
حَكَمُ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾

୫୦. ଏବଂ ନରକବାସୀମାନେ ନରକର ରକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ କହିବେ, "ତୁମେ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ ସେ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ହ୍ରାସ କରନ୍ତୁ ।"

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٥٠﴾

୫୧. ସେମାନେ କହିବେ, "କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ରସୁଲମାନେ ପ୍ରମାଣମାନ ନେଇ ଆସି ନଥିଲେ ?" ସେମାନେ କହିବେ, "ହଁ, ଅବଶ୍ୟ (ଆସିଥିଲେ) ;" ଏହାପରେ ସେ (ରକ୍ଷା)ମାନେ କହିବେ ; "ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଇଚ୍ଛା ଚାହୁଁଥାଅ ;" ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ବୃଥା ହିଁ ହୋଇଥାଏ ।

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنَّا نُبَيِّنُ لَكُمْ رُسُلًا يَا لَيْتَنِتُّ قَالَوْا
بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
سُلْطٰنٍ ﴿٥١﴾

ସ୍ୱ : ୬

୫୨. ଆମେ ଆମର ରହୁଛାମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁଦିନ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ,

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥٢﴾

୫୩. ଯେଉଁଦିନ ଅନ୍ୟତାରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଆପରି କୌଣସି ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଅଭିଶାପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ରେହବା ପାଇଁ) ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ମିଳିବ ।

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٣﴾

୫୪. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲୁ, ଓ ଉସ୍ତାଜ୍ଜାୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଏହି ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୋରାତ)ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ଯାହା ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ପଥ ଓ ଉପଦେଶର ଆଧାର ହୋଇଥିଲା ।

هُدًى وَذِكْرٍ لِّلْأُولَىٰ ۚ وَالْأَلْبَابِ ﴿٥٥﴾

୫୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧର ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ଅବଶ୍ୟ ସତ୍ୟ (ଓ ତାହା ପୂରଣ ହେବ) ; ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମା ଭିକ୍ଷା କର ; ଏବଂ ସତ୍ୟାବେଶେ ଓ ସକାଳେ ପ୍ରଣାମ ସହିତ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କର ।

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٦﴾

୫୭. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ) କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଆସି ନ ଥାଇ (ମଧ୍ୟ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସୃକ୍ତିଭର୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏପରି ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଭିକାଶ ରହିଥାନ୍ତି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ କଦାପି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ ; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَتْهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ فَهُمْ بِبِلَاغِيهِ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٧﴾

୫୮. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ମାନବ ଜାତିର ସୃଷ୍ଟି ଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ୍, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

୫୯. ଏବଂ ଚକ୍ଷୁହୀନ ଓ ଚକ୍ଷୁହୀନ (ବ୍ୟକ୍ତି) ସମାନ ରୁହନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅରୁଯାଯା କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ (ସମାନ ରୁହନ୍ତି) ; ତୁମେମାନେ ଆଦୌ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ ।

وَمَا يَسْتَوِ الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرَةُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الَّذِينَ آمَنُوا وَلَكِنْ لَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

୧୦. ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ଯେ ବିନାଶକାରୀ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ ; ତଥାପି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ ۖ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

୧୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା କହନ୍ତି, “ଆମକୁ ତାକ ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବୁ ; ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଉପାସନା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅହଙ୍କାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅପମାନିତ ହୋଇ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।”

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ عَنِّي مَفْرُطُونَ ۚ وَكَأَنَّ هَٰؤُلَاءِ لَذِينَ هُمْ يُعْذَرُونَ ﴿١١﴾

ଭୁ : ୭

୧୨. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରାତ୍ରିକୁ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ତା ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଓ ଦିବସକୁ ଦେଖିପାରିବ। ସକାଶେ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତିଶୟ କୃପାଳୁ କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତଜ୍ଞତା ଖାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. ସେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପୃଷ୍ଠ କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ତେଣୁ କୁହ ତ ଭଲ। ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆଡକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଛି ।

مَدِينَةُ ذِكْرِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآتَىٰ تَوَكُّؤَكُمْ ﴿١٣﴾

୧୪. ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଜିଦ୍ଦପରି ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାରୀ ଆଡକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଏ ।

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْكُمُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. (ଅଥବା) ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପୃଥିବୀକୁ ବିଶ୍ୱାମୟକ ଭାବେ ଗଢିଛନ୍ତି ଏବଂ (ସୂରକ୍ଷା ପାଇଁ) ଆକାଶକୁ ଏକ ଚାନ୍ଦୁଆ ସଦୃଶ (ଗଢିଛନ୍ତି), ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଚିତ୍ର ପ୍ରକାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଚମାନ-ସମ୍ପନ୍ନ ଓ ବଳିଷ୍ଠ କରି ଗଢିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ସୁତରାଂ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଲ୍ୟାଣମୟ ଅଟନ୍ତି ।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۚ وَصَوَّرَكُمُ فَآحْسَنُ صُورَكُمْ ۖ وَرَافَعَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ ۚ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ ۖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

୧. ଏଠାରେ ‘ଅସ୍ୱୀକାର’ ଶବ୍ଦରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିନାଶର ସମୟ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇପାରେ ତଥା ଅନ୍ତିମ ସମୟର ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସେହେତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିନାଶର ସମୟ ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନଙ୍କୁ ପୃଷ୍ଠିଭୋଗର ହୋଇପାରେ ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଅର୍ଥକୁ ମୁଖ୍ୟ ମନେ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହେତୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟର ବିନାଶ ପୃଷ୍ଠିଭୋଗର ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ମନେ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୬୬. ସେ ଜାବନ୍ତୁ ଓେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଜାବନ ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ଧର୍ମରେ ଅକୃତ୍ରିମ ନିଷ୍ଠା ରଖି ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର; ସକଳ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ, ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ الْأَحَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٦٦

୬୭. ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛ ଆମଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ସକାଶେ ବାରଣ କରାଯାଇଅଛି; ବିଶେଷତଃ ଯେତେବେଳେ କି ଆମ ନିକଟକୁ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ଷମା ନିଦର୍ଶନମାନ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିଛି; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଆମଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَإِذْ
أَنْ أُسَلِّمَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٦٧

୬୮. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ) ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ତା'ପରେ (ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ) ଶୁଦ୍ଧ ବିହ୍ନୁରୁ; ତା'ପରେ (ତୃତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ) ଏକ ରକ୍ତ ପିଣ୍ଡରୁ; ତା'ପରେ (ଚତୁର୍ଥ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶିଶୁ ରୂପେ ଗତି ବାହାର କରାନ୍ତି; ତା'ପରେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ୱେଳଣୀ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ଯୌବନରେ ପଦାର୍ପଣ କର; ତା'ପରେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ ଉପନୀତ ହୁଅ; ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରାଯାଇଥାଏ; ଏବଂ ସେ ଏହା ଏଥି ସକାଶେ କରିଥା'ନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଉପନୀତ ହେବ, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା (ଏହି ଅବସର କାଳରେ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ସକାଶେ) ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلَ مَعْسُومٍ وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ٦٨

୬୯. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଜାବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ହୋଇଯାଅ” ଓ ତାହା ହୋଇଯାଏ ।

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّا
نُفْعِلُ ۖ يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٦٩

ଭୁ : ୮

୭୦. କ'ଣ ତୁମେ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂଜ୍ଞାନୁରେ କଳହ କରନ୍ତି ? ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଉଛି ?

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ
يُضَرَّفُونَ ٧٠

୭୧. ଏହି (ପ୍ରକାର) ଲୋକମାନେ ଆମର (ଧର୍ମ) ପ୍ରଭୁକୁ ଓ ଆମର ରସୁଲ ଯେଉଁ ବାଣୀ ଆଣିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ; ହୁତରା" ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ନିକର ପରିଣାମକୁ ଜାଣି ପାରିବେ ।

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

୭୨. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଗଳ୍ପରେ ଲୋହିତ ବଳୟ ଓ ଶିକୁଳି ପଡ଼ିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଟଣାଯିବ,

إِذَا الْأَعْلَىٰ فِي أَعْيُنِهِمُ وَالسَّلْسَلُ يُجْبَوْنَ ﴿٧٢﴾

୭୩. ଉଭୟ ଜଳ ମଧ୍ୟକୁ ; ତା'ପରେ (ନରକ) ଅଗ୍ନିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଷିପ୍ତ କରାଯିବ ।

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

୭୪/୭୫. ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, "ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ କାହାନ୍ତି ଯେଉଁ-ମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ତାହାଙ୍କ) ସମକକ୍ଷ କରୁଥିଲ ?" ସେମାନେ କହିବେ, "ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ;" (ପୁଣି କହିବେ), "ଏପରି ହେଉଁ, ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ କାହାରିକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ କରୁ ହିଁ ନ ଥିଲୁ ;" ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାନ୍ତି ।"

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ يَكُنْ
تَدْعَاؤُا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ
الْكَاذِبِينَ ﴿٧٥﴾

୭୬. "ଏହା ହିଁ (ସତ୍ୟ) ଅଟେ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ବିନା ପୃଥିବୀରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲ ଏବଂ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମେମାନେ ଅକାରଣରେ ଗର୍ବିତ ହେଉଥିଲ ।"

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَتَرَحَّضُونَ ﴿٧٦﴾

୭୭. " (ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ) ନରକ ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କର ; (କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଅଛି ଯେ) ତୁମେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗର୍ବିତ ; ଏବଂ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କ ବାସ୍ତବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।"

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ
مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

୭୮. ସୂରାଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର ; ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର ନିଶ୍ଚୟ ପୂରଣ ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହ କରିଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମକୁ (ତୁମ ଜୀବନଶ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ) ଦେଖାଇ ଦେଉ, କିମ୍ବା ଆମେ ତୁମକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଇ ଦେଉ (ତେବେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ ଅବଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିଦେବୁ, ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ) କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଅଣାଯିବ । (ଓ ସେଠାର ସେମାନେ ନିଜ ପରିଣାମକୁ ଦେଖିପାରିବେ) ।

୭୯. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଉତ୍ତୁଳ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ; କେତେକଙ୍କ ବିଷୟ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲୁ ଏବଂ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କ ବିଷୟ ଆମେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହିଁ ; ଏବଂ କୌଣସି ଉତ୍ତୁଳଙ୍କର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା (ସେ) କୌଣସି ବାଣୀ ଆଣିପାରିବେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ଆସିଯାଏ, ସେତେ ବେଳେ ସତ୍ୟର ସହିତ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّيكَ بِعِصَى
الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْتَوْفَيْنَكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ ﴿٨٠﴾

୮୦. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚତୁଷ୍ପଦ (ପ୍ରାଣୀ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯହୁଁରା ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ମା' ପଶାଇବ ।

୮୧. ଏବଂ ଏହି ଚତୁଷ୍ପଦ (ପ୍ରାଣୀ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆହୁରି ଅନେକ ଲାଭ ରହିଅଛି, ଏବଂ (ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିହିତ ଅଛି ଯେ) ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବହନ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିପାରିବ ; ଏବଂ ସେ (ଚତୁଷ୍ପଦ)ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ନୌକାମାନ ଉପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହନ କରାଯାଏ ।

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٨١﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً مِّنْ
صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٢﴾

୧. ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି: (କ) ପରିଶେଷରେ ଧର୍ମର ଉପ ପୁନିଷ୍ଠିତ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଭାଲ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବହୁବିଧ ଗୁରୁତର ଦୁଃଖକଷ୍ଟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ ଓ ତାହା ଉପଯୁକ୍ତ ମାନର ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ (ଖ) ଅବିଶ୍ୱାସକରାଜ ଶାସ୍ତି ସମକ୍ଷିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବାଣୀ ପରିଧାନ ଅଟେ; ତେଣୁ ତାହାକୁ ଉଚିତ ରଖାଯାଇପାରେ ଅଥବା ତାହାକୁ ସତ୍ୟାହାର ବା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରେ ।

୮୭. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଦର୍ଶନମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାନ୍ତି; ସୂଚନାଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ନିଦର୍ଶନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବ ?

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۖ فَآتَىٰ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُون ۝

୮୩. କ'ଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ସେମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସଂଖ୍ୟାରେ ଓ ଶକ୍ତିରେ ଅଧିକ ଥିଲେ ଓ ନିର୍ମାଣ ଶୈଳୀରେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ନିପୁଣ ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଇ ନ ଥିଲା ।

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ ۖ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

୮୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ବସୁଲ ନିଦର୍ଶନ ଘେନି ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଅଳ୍ପ ସ୍ଥାନ ଥିଲା ସେମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ଗର୍ବ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଶାସ୍ତ୍ର) ବିଷୟର ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିଥିଲା ।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالنَّبِيِّتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ ۖ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

୮୫. ତା'ପରେ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନେ କରି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିଥିବା ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّةً وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝

୮୬. ସୂଚନାଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଲାଭଦାୟକ ହୋଇ ନ ଥିଲା ; ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ରାତି, ଯାହା ତାଙ୍କ ଉକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଶତଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

فَلَمْ يَكْ يَنْفَعَهُمْ إِنَّمَا لَهُمْ لَنَا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۚ وَخَسِرَ ۖ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۝

ହା- ମାମ ସଜଦା

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟତା ଗୋଟିଏ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୨୫ଟି ସ୍ତବ୍ଧ
ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହା-ମାମ ।

حُمَّ ②

୩. (ଏହି କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ) ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା
କରୁଣାମୟ (ଅଲ୍ଲା)ଙ୍କ ଚରପରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

୪. (ଏବଂ ଏହା) ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥ ଯାହାର ଆୟତ-ସ୍ତବ୍ଧ
ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯାହା ବାରମ୍ବାର
ପଠିତ ହେବ ; ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଭାଷାରେ ରଚନା
କରାଯାଇଛି ଯାହା ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିଜେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ
ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି ; କିନ୍ତୁ (ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ) ସେହି-ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭ
ଦାୟକ ହେବ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଖାଲ ଅଛି ;

كِتَابٌ فَصَّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④

୫. (ଏହା ପୁଣ୍ୟବାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନକାରୀ
ଓ (ପାପମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସତରଚନକାରୀ ଅଟେ ; ତଥାପି
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିମୁଖ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ
ଏହାକୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି ;

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑤

୬. ଏବଂ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ
ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନୁରାଗରେ ରହିଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ
ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ), ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ
କାନରେ ବଧୂରତା” । ରହିଅଛି ଯାହା ଫଳରେ ଆମମାନେ
ତୁମ କଥା ଶୁଣି ପାରୁନାହାଁ ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପର୍ଦ୍ଦା” । ରହିଅଛି ; ସୁତରାଂ ତୁମେ (ନିଜ
ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ) କାର୍ଯ୍ୟ କର ; ଆମମାନେ (ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ
ମୁତାବକ) କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ।

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ ⑥
فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ ⑦

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମନ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁରାଗରେ ଯେତେବେଳେ କାନ ମଧ୍ୟ କିଛି ଶୁଣିପାରେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱଭାବ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ ।

୭. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ମାନବ; ଆମ ପ୍ରତି ଓହି କରାଯାଉଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର କେବଳ କଣେ ମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ପୁରାଂ ତାହାକୁ ଚିନ୍ତାକରି ଅବିଚଳିତ ରୁହ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ (ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପଦସ୍ପର୍ଶକନ ନ ଘଟୁ, ଏବଂ (ମନେ ରଖ ଯେ) ମୁସଲିମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَا إِلَهُكَ
إِلَهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۚ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْكِرِينَ ①

୮. ଯେଉଁ (ମୁସଲିମ)ମାନେ ଜକାତ ବିଅଜି ନାହିଁ କି ପରକାଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ②

୯. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଅହରନ୍ତ ପୁରସ୍କାର (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُونٍ ③

ସ୍ତ : ୨

୧୦. ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ତୁମମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ଯେ କି ପୃଥିବୀକୁ ଦୁଇଗୋଟି^୧ ଅବଧୂରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହିର କରୁଅଛ ?” ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

قُلْ أَبِئْكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي
يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَسْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ④

୧୧. ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପର୍ବତ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଓ ସେଥିରେ ଅଶେଷ କଲ୍ୟାଣ ରଖିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହାର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ^୨, ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି; ଏ ପୃଷ୍ଠି ଚାରିଗୋଟି ଅବଧୂରେ (ପୃଷ୍ଠି) କରିଛନ୍ତି; ଏହି ବିଷୟ ସମସ୍ତ ଅନୁପକ୍ଷିପ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ଅଟେ ।

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبُرُكَّ فِيهَا
وَقَدَرْنَا فِيهَا سُرُورًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ
السَّالْمِينَ ⑤

୧. ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କେତେ କେନ୍ଦ୍ର କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତାହା ବହୁ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ହୋଇପାରେ । ପୃଥିବୀ କୋରାଳରେ ‘ଯୋନ’ ର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ (୨୨ : ୪୮ ଦୃଶ୍ୟ) ଓ ଏପରିକି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ହଜାର ବର୍ଷ (୧୦ : ୫ ଦୃଶ୍ୟ) ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଦୁଇଗୋଟି କାଳବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠି ଏପରି ଦୂରର ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି ଯାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପୃଥିବୀର କ୍ରମବିକାଶ ହୋଇଛି; ଏକ ଆକାଶଜୀବ ବହୁ କ୍ରମଶଃ ଶୀଘ୍ର ହୋଇ ଘନୀଭୂତ ହେବା ପରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଆକାର ଧାରଣ କରିଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଯେଉଁ ଗୁଣିଗୋଟି କାଳବଧୂର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚ୍ୟ ଦୁଇଗୋଟି କାଳବଧୂ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଛି । ଏହି ଅବିଚଳିତ ଦୁଇ ଗୋଟି କାଳବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାହ ପର୍ବତ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ନଦୀ ସ୍ରବଣିତ କରାଇଛନ୍ତି ତଥା ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ସାଗା ଜଗତର ପୃଷ୍ଠି କର୍ତ୍ତୃକ୍ତି ।

୨. କେତେକ ଗାନ୍ଧ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଆୟତରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଉଦ୍ଭିଦଗଣରେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଆଉ ଯୋଗ୍ୟ ବୈବେଚିତ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରୁଛନ୍ତି । ସେ କହୁଛନ୍ତି ‘ଆମେ ଭୂମିକୁ ଏପରି ଶକ୍ତି ସଦାନ କରିଛୁ ଯେ ତାହା ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ — ଭୂମିକୁ ହେଉ କି ନୂତନ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି ହେଉ ଅଥବା ପୃଥିବୀ କିରଣର ସହାୟତା କ୍ରମେ ହେଉ ।’

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଆମର ଏକ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, କାରଣ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ସାମ୍ୟ ଦୁଇଶହ ବର୍ଷ ହେଲା ଖାଦ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଅନେକ ଆଲୋଚନା ଓ ପର୍ଯ୍ୟବେଶନା ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅବିଚଳିତ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଏହାକୁ ଅନୁସାଧନ କରିବା ବିଧେୟ ।

୧୨. ତା'ପରେ ସେ ଆକାଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଏବଂ ତାହା କେବଳ ଏକ କୁହୁଡ଼ି ସଦୃଶ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଦୁହେଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ବା ଅନିଚ୍ଛାରେ ମୋର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆସ," ସେ ଦୁହେଁ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ଆସିଅଛୁ ।"

୧୩. ଏହାପରେ ସେ ଦୁଇଗୋଟି ଅବଧୂରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାଶରୁ ଯେ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆକାଶରେ ଯାହା ହେବାର ଥିଲା ତାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ତହିଁରେ ନ୍ୟସ୍ତ କଲେ; ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶର ନିମ୍ନ ଭାଗକୁ ଆଲୋକ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାରା ଓ ନକ୍ଷତ୍ର) ଦ୍ୱାରା ସୁଶୋଭିତ କଲୁ, ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ (ଏଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲୁ); ଏହା ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସର୍ବଶକ୍ତ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ।

୧୪. ଏହାପରେ ସେମାନେ ଯଦି ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦ ଓ ସମ୍ପଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶାସ୍ତି ସଦୃଶ ଶାସ୍ତି ସଂଜ୍ଞାରେ ସଚେତନ କରୁଅଛୁ ।"

୧୫. ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରୁ ଓ ପଛରୁ ମଧ୍ୟ ରଘୁଲମାନେ ଆସିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଜାତୀୟ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ରଘୁଲମାନେ ଆସିଥିଲେ) ଓ କହିଥିଲେ, "ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ;" ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, "ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା କରିଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ (ସେ) ନିଜେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ତୁମକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଅଛି, ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।"

୧୬. ଏବଂ ଆଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ବିନା ପୃଥିବୀରେ ଅସ୍ତବ୍ୟ — ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କିଏ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ?" କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି? ଏବଂ ସେମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ (ନିଦ୍‌ଧରି) ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ ।

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَالْأَرْضِ انْقَبِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا
طَائِعِينَ ⑩

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ
فِي كُلِّ سَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَاحِيحٍ ۖ وَحَفَظَ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ⑪

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ ضِغَّةً ۖ مِثْلَ
ضِغَّةِ عَادٍ وَنُودَ ⑫

إِذْ جَاءَ تَهُمُّ الرُّسُلِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا يَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ لَكِرُونَ ⑬

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ⑭

୧୭. ସୁତରାଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସଂସାରରେ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କରାଇବା ସକଳେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ଭୟଙ୍କର ବାତ୍ୟା ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯାହା ଅଶୁଭ ଦିନ-ମାନଙ୍କରେ ଆସିଥିଲା; ଏବଂ ଯରକାଳ ଜୀବନର ଶାସ୍ତି ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅପମାନଜନକ ହେବ, ଏବଂ (ସେଠାରେ) ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ସମୁଦ (ସେନ୍ଧବୀୟା)କୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସତ୍ପଥ ଅପେକ୍ଷା ପଥଗ୍ରସ୍ତତାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ପରିବେଷିତ କରିଥିଲା ।

୧୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଲେ ଓ ଧର୍ମରାଜୁ ହୁଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ।

فَازْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَّحْسَرَاتٍ
لِّنُبَيِّنَ لَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْثَرُ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ⑮

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَيْنَ عَلَى
الْهُدَى فَآَخَذْنَاهُمْ صَٰعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑯

وَنَجِّنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ⑰

ଭୁ : ୩

୨୦. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଶତ୍ରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରି ନରକରା ଅଗ୍ନି ନିକଟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଘେନି ନିଆଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରାହେବ,

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُبْزَعُونَ ⑱

୨୧. ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ନରକ) ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଷ, ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ ସେମାନେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَبْعُهُمْ
أَبْصَارُهُمْ وُجُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑲

୨୨. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଚର୍ମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ, “ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲ ?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଲ୍ଲହ କୁହାଇଛନ୍ତି ଯେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ କୁହାଇଥାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

وَقَالُوا الْجُودُ هُمْ لَمْ شَهِدْ تُمْ عَلَيْنَا قَالُوا
أَنطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑳

୧. ଦେହର ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି (୩୬: ୬୬ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟ) ।

୨୩. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଦୋଷକୁ ଏପରି ଭାବ ଯୋଗୁଁ ଲୁଚାଯିତ କରୁ ନ ଥିଲ ଯେ କାଳେ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ଷ, ତୁମମାନଙ୍କର ଚଷ୍ମ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ (ବେରଂ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆକ୍ଷେପ ଭାବରେ ଏପରି କରୁଥିଲ) ; ବସ୍ତୁତଃ ତୁମେମାନେ ଧାରଣା କରିଥିଲ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ କର୍ମ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଅଗୋଚର ଥିଲା ।” ।

୨୪. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦ ଧାରଣା ପୋଷଣ କରିଥିଲ, ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଥିଲା ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲ ।”

୨୫. ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ବାସନା (ନରକର) ଅଗ୍ନି ହେବ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି କେତେକ ସହଚର ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଜିନ ଓ ମାନବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଜାରି କରାଗଲା ; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ تَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَذِكْرُكُمْ ظَنُّكُمْ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْذَلَكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِيبُوا تَمَا لَهُمْ مِنَ النَّعْتَيْنِ ﴿٢٥﴾

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٦﴾

ସୁ : ୪

୨୭. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିଲେ, “ଏହି କୋରାନର ଶିକ୍ଷାକୁ ଶୁଣ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏହାକୁ ଶୁଣାଇଲା ବେଳେ ପାଟିତୁଣ୍ଡ କର, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ବିଜୟୀ ହେବ ।

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْقَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

୧. ତୁମେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟଦେବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି ।

୨୮. ସୁତରାଂ ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସ-
କାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ଥାଦନ କରାଇବୁ,
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକୃଷ୍ଟତମ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ
ଦେବୁ ।

فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۖ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

୨୯. (ଏବଂ) ଅଲ୍ଲାହ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ଏହା ହିଁ
ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ (ନେଇବେ) ଅଗ୍ନି; ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ
ଦୀର୍ଘ-ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ମିଳିବ; ଏହି ପ୍ରତିଫଳ ସେମାନଙ୍କୁ
ଏଥିସକାଶେ ମିଳିବ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆମର
ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଜିଦ୍ ପୂର୍ବକ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ ।

ذَٰلِكَ جَزَاءُ عَذَابِ اللَّهِ النَّارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا دَٰسِرٌ
الْمُغْلِبُ ۖ جَزَاءٌ لِّمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବେ, “ହେ
ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା! ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଉଥିଲେ,
ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ ତାହାହେଲେ ଆମେମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଦ ତଳେ ଦଳି ଦେବୁ ଯାହାଫଳରେ
ସେମାନେ ନିକୃଷ୍ଟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଯିବେ ।”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا ۖ إِنَّا ۖ الَّذِينَ أَصَلْنَا
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجْعَلُهُمَا ثَحْتَ أَقْدَامِنَا
يَكُونُوا مِنَّا ۖ لَا سَفْلِينَ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଯେଉଁମାନେ ଏହା କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କର
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ଏହା ପରେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଅଟକ
ରହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଭୟ କର ନାହିଁ ଏବଂ (ଅନ୍ତରାଳ ଶେଷି
ତୁଟି ପାଇଁ) ଦୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବୈକୁଣ୍ଠ
ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାର ପ୍ରାପ୍ତି
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ।”

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ۖ لَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا ۖ وَأَبْشِرُوا
بِالْبُحْتِ ۖ إِنَّا كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾

୩୨. “ଆମେ ଇହକାଳରେ ତଥା ପରକାଳରେ
ତୁମମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ; ଏବଂ ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଠାରେ ଯାହାକିଛି
ତୁମେମାନେ ଚାହୁଁବ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିବ; ଏବଂ
ଯାହାକିଛି ତୁମେମାନେ ମାଗିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ଏଠାରେ ମିଳିବ”,

نَحْنُ أَوْ لِئَكُمُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّا ۖ الْآخِرَةُ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُى ۖ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾

୧. ଯେହେତୁ ସଂସାରରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତକାରୀ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସକାମସ୍ତବ ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତି ତେଣୁ କ୍ଷୟାତ ଦିନ ଯେଉଁ
ହଳ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧାର ହୁଏ ସେମାନେ ନିବେଦନ କରିବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ବିଭ୍ରାନ୍ତକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
କାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ ତାହେଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଦରେ ଦଳି ଦେବେ । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ସକାଳ ଲୋପ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ
ନିକୃଷ୍ଟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ରଣ୍ୟ ହେବେ ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ପରଲୋକରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ବୈକୁଣ୍ଠର ଅର୍ଥ ଉଲ୍ଲେଖ ପ୍ରକାର
ବୈକୁଣ୍ଠ ।

୩୩. “(କାରଣ) ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ତରଫରୁ ଆତିଥ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ହେବ ।”

﴿ نَزَّلَا مِنْ غُفُورٍ رَحِيمٍ ﴾

ଭୁ : ୫

୩୪. ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ କଥା କାହାର ହେବ ଯେ କି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦର ଓ ନିକଟିଆ ସ୍ୱରୂପ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଓ କହେ, “ମୁଁ ଆତ୍ମସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।”

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾

୩୫. ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ଓ ପାପ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ; ଏବଂ ତୁମେ ମହା କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତର ଅତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଦିଅ ; ଯାହାଫଳରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ତୁମ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା ସେ ତୁମର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାରକୁ ଦେଖି ତୁମର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯିବ ।

﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَسَنَةَ وَلَا السَّيِّئَةَ ادْفَعُوا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴾

୩୬. ଏବଂ (ଅତ୍ୟାଶ୍ଚରିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ଏ (ଭଲି ବ୍ୟବହାର-କର୍ତ୍ତା) ସୁଯୋଗ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ମିଳେ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ; ଅଥବା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ପୁଣ୍ୟର) ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

﴿ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴾

୩୭. ଏବଂ ଯଦି ସଜ୍ଜନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦିଏ, ତେବେ (ତୁରନ୍ତ ତା’ର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଆଗଭର ନ ହୋଇ ବରଂ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ଶରଣ ଗ୍ରହଣ କର ; ଯେହ୍ନା ସେ ତୁମକୁ ଏହି ନୀତି ବ୍ୟବହାରରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବଜ୍ଞ ।

﴿ وَإِنَّمَا يُنَزِّلُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾

୩୮. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାତି ଓ ଦିନ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ; ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ସିକଦା କର ନାହିଁ କି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ, ବରଂ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସିକଦା କର ଯେ ଏ ଉଭୟଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଯଦି ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ ।

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ وَاقِفًا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾

୩୯. ଏହାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର କରନ୍ତି, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସାମାପ୍ୟ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦିନରାତି ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ କଦାଚିତ୍ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ
بِالْلَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, ତୁମେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବେଳେ ବେଳେ ଶୁଷ୍କ ଦେଖୁଅଛ; ତା'ପରେ ଯେବେ ଆମେ ତାହା ଉପରେ ଜଳ ବୁଝି କରାଇ, ତେବେ ତାହା ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପାଏ ଏବଂ (ସବୁଜିମାକୁ) ଖୁବ୍ ବୁଝି କରାଏ; ଯେ(ଅଲ୍ଲାହ) ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ (ବ୍ୟକ୍ତି) ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ କରିବେ; ସେ ସକଳ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا
لِلنَّحْلِ الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଯେଉଁମାନେ ଆମର ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବିଚିତ୍ର ଅର୍ଥ ବାହାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆମ ନିକଟରେ ଲୁଚାଯିତ ରହନ୍ତି; କ'ଣ ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ନରକରେ ନିଷିପ୍ତ ହେବ ସେ ଅଧିକ ଭଲ ନା ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି କୟାମତ ଦିନ ଶାନ୍ତିରେ (ଆମ ନିକଟକୁ) ଆସିବ, (ସେ ଭଲ ? ହେ ଲୋକମାନେ !) ଯାହା ଜଣା ତାହା କର; ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ଭଲରୂପେ ଦେଖନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
أَنَّنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَم مِمَّنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤١﴾

୪୨. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ଏହି ସ୍ୱାରକକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ) ଯାହା ଏକ ସଜ୍ଜାନନୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର କ୍ଷତି ସାଧନ କରନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكُنْزٌ
عَزِيزٌ ﴿٤٢﴾

୪୩. ମିଥ୍ୟା ଏହାର ସନ୍ଦେଶରୁ ବା ପଶ୍ଚାତାପରୁ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ; ଏହା ତରୂଷ(ଓ)ପ୍ରଶଂସିତ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଠାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٣﴾

୪୪. ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି ବିଷୟ କୁହାଯାଉଅଛି ଯାହା ତୁମର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରହୁଳମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଅଟେ ।

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ
إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٤﴾

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ମଣିଷ ଯାହା ସୃଷ୍ଟିର ତାହା କରିବ ଓ ତା' ଉପରେ କାହାରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନାହିଁ । ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାହାକୁ କହନ୍ତି ସେ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହ ସକ୍ଷମ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅବରତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଯଦି କେହି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ତେବେ ସେ ନିଜେ ସେଥିପାଇଁ ଦାୟା ହେବ । ତା' ବିଷୟରେ ଏହାହିଁ କୁହାଯିବ ଯେ ସେ ନିଜେ ସ୍ତେଷ୍ଟରେ ପାପ କରୁଛି ଅଥଚ ଏହା କଦାପି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ତାକୁ ପାପ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେ ତା' ଅନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ଦଣ୍ଡ୍ୟମାନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଇ ମିଥ୍ୟା କୌଣସି ସହାୟତା ପାଇବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଯିଏ ଅବତରଣ କରାଇଛନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ତରୂଷ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ସର୍ବସମ୍ମତ ଅଲ୍ଲାହ ।

୪୫. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଏହି କୋରାନକୁ ଅଣ-ଆରବୀ* (ଭାଷାରେ ଅବତାର୍ଥ) କରିଥା'ନ୍ତୁ ତେବେ ସେ (ମକ୍କାବାସୀ)ମାନେ କହି ପାରିଥା'ନ୍ତୁ ଯେ ଏହାର ଆୟତ-ସ୍ମୃତିକ କାହିଁକି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ? କ'ଣ ଅଣ-ଆରବୀ ଭାଷା ଓ ଆରବୀୟ ନବିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଅଛି ? ତୁମେ କୁହ, "ତାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ"। ଅଟେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅବତାର୍ଥ ହୋଇ ଥିବାରୁ ମକ୍କାବାସୀମାନେ ଏହାକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି) ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବଧୂର ଅଟେ, ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ବାସ୍ତବତା) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋପନୀୟ ଅଟେ ; ସେମାନେ ଏପରି ଅଟନ୍ତି, ସତେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ^୩ ଡକା ଯାଉଅଛି ।

ରୁ : ୬

୪୬. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକ (ମହାନ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଥୁଲୁ ; ଏବଂ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ; ଏବଂ ଯଦି ଗୋଟିଏ କଥା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରଫରୁ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇ ସାରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କେବେ ଠାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତୁ ; ସେମାନେ ଏ (କୋରାନ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି ଏକ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିକୁ ବ୍ୟାଧିତ କରିଥାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ) ।

୪୭. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ସେ ତାହାର ଲାଭ ପାଏ ; ଏବଂ ଯେ କୁଳର୍ଜି କରେ ସେ ତାହାର ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରେ ; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧. 'ଅରବୀ' ଅର୍ଥ ମୁକ୍ତ । ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଆରବ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ବୋଧନ କରିଥା'ନ୍ତି ଓ କହନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଭାଷାରେ ସାହିତ୍ୟିକ ମହତ୍ତ୍ୱ ଅଟେ ତାହା ଏହି ଶବ୍ଦର ପରିସରକୁ ଧରି ।

୨. ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ଅବତାରଣ ଆରମ୍ଭର ସମୟରେ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ତାହାଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ କୌଣସି ଏକ ଦେଶରେ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଜାତିକୁ ହିଁ ସମୋଧାନ କରିବା ଏକ ସ୍ୱାଭାବିକ ବିଷୟ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତି ସେହି ସମୟରେ ଜାତିଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ କରି ସାରା ସଂସାରରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେବା କଥା । ତେଣୁ କୁହାଯାଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମହମ୍ମଦ ଆରବ ଦେଶରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଅସୁଖି କୋରାନକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅବତାର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । ଫଳରେ ଯେଉଁ ମକ୍କାବାସୀ ଏହି ଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ଲାଭହେବ ଓ ସେମାନେ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରିବେ । ପରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଲାଭବାନ୍ ହେବେ ।

୩. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୂରରେ ଥାଏ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ମଧ୍ୟ ଥାଏ ତାହାକୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ଏକ ଦୃଷ୍ଟି ବ୍ୟାପାର । ଦୂରରେ ଥିବାରୁ ସେ କୃତ୍ରି ପାରେ ନାହିଁ କି ଦୃଷ୍ଟିହୀନତା ଯୋଗୁଁ ସେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ।

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ
عَجَبًا وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هَذَا
وَشِقَاقٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَسَكِينٍ
يُعِيدُ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْ لَا
كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ

ଭାଗ-୨୫

୪୮. କୟାମତ ସମ୍ପର୍କିତ ଜ୍ଞାନ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ କୟାମତ ବିଷୟକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାତ); ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତସ୍ୱାଭାବରେ ବୃତ୍ତରୁ କୌଣସି ପକ ବାହାରେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ନାରୀ ଗର୍ଭ ଧାରଣ କରେ ନାହିଁ କି ସ୍ତନ୍ନ ଦେଇ କରେ ନାହିଁ; ଯେଉଁଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିବେ, “ଆମର ସମକକ୍ଷ କାହାଟି?” ସେମାନେ କହିବେ, “ଆମେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ କହିଅଛୁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୀ ନାହାନ୍ତି।”

إِلَيَّاءُ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ ۖ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِيْنُ سُرَّكَاوِي قَالُوا
أَذْنُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٨﴾

୪୯. ଏବଂ ଯେଉଁ (ଉପାସ୍ୟ) ମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଡାକୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଯିବ ଯେ ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ପକାୟନ ପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ନାହିଁ।

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِن تَبَلٍ وَظَنُّوا
مَا لَهُم مِّن فِجْيِينٍ ﴿٤٩﴾

୫୦. ମନୁଷ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କ୍ରିୟା କରିବାରେ କେବେ ହେଁ ଅକ୍ତି ଯାଏ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାହାକୁ କେବେ କଷ୍ଟ ପଡ଼ିଥାଏ, ତେବେ ସେ (ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଭୁଲିଯାଇ) ନିରାଶ ହୋଇଯାଏ।

لَا يَسْمُرُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
فَيَنُوسُ فَذُوْطٌ ﴿٥٠﴾

୫୧. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟି ସାପ୍ତି ପରେ କଷ୍ଟା ଆସ୍ୱାଦନ କରାଇ, ତେବେ ସେ କହେ, “ଏହା ମୋର ସାପ୍ୟ ଏବଂ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ, କୟାମତ କେବେ ଆସିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ମୋତେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଏ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋ ପାଇଁ (ଏହି ସଂସାର ଅପେକ୍ଷା) ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଥିବ;” ଏବଂ ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଗତ କରାଇବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ୱାଦନ କରାଇବୁ।

وَلِيْنِ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِن بَعْدِ صَرَآءٍ مَّسَّاهُ
لِيَقُولَنَّ هَٰذَا لِىَ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۖ وَلِيْنِ
تُجِيعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنْ لِّيَ عِنْدَهُ لِلْكَفْلِ فَلَنَنْتِفِنَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا ۖ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ
غَلِيظٍ ﴿٥١﴾

୫୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କୁପା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ, ସେତେବେଳେ ସେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଏ, ଏବଂ ଆମ ନିକଟରୁ ଅନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଏ; ଏବଂ ଯେବେ ତାହାକୁ କୌଣସି କିଛି ପହଞ୍ଚେ, ତେବେ ସେ ସୁଦୀର୍ଘ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ ।

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْمِيْنُهُ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَاٍ عَرِيْضٍ ۝

୫୩. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ଆଜ୍ଞା ମୋତେ କହିଲି ଭଲ, ଯଦି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ) ହୋଇଥାଏ ଓ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥାଅ, ତେବେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟତାକୁ ବହୁତଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଏ ତା’ଠାରୁ ବଳି ଅଧିକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କିଏ ହେବ ?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَصْلٍ مِّنْهُوَ فِى شِقَاقٍ بَعِيْدٍ ۝

୫୪. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ଦିଗରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖାଇବୁ; ପରୀକ୍ଷାରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ହିଁ ସତ୍ୟ; କ’ଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ରହିବ। ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ?

سَنُرِيْهِمْ آيَاتِنَا فِى الْآفَاقِ وَفِى أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ الْحَقَّ أَوْلَمَّ بِكَفْرِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

୫୫. ସାବଧାନ ! ଏ ଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି; ଶୁଣ ! ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ନିଜ ଅକ୍ତିଆରରେ ରଖିଛନ୍ତି (ଓ ସେ ତାହାକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ) ।

إِلَّا أَنَّهُمْ فِى مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مَُّحِيْطٌ ۝

ଅଲ-ଶୁରା

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ୫୪ ଟି ପାଞ୍ଚର ଓ ୩୬ ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହା- ମାମ ।

حَمِّ ②

୩. ଅଇନ-ସିନ-କାଫ ।

عَسَق ③

୪. ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହଁ (ପ୍ରେରଣ) କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ (ଓହଁ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି); ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

୫. ଯାହା କିଛି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସବୁ ତାହାଙ୍କର; ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଓ ମହାନ (ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପୃଷ୍ଠି ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ଆଧିପତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ରହିଅଛି) ।

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ⑤

୬. ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ ଓ ଗୁଣାଗାନ କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଶାନ୍ତ ଆକାଶ ନିଜ ଉପରି ଭାଗରୁ ସେହି ପରାକ୍ରମୀଙ୍କ ଆଦେଶ

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْبَلَكَّةُ
يُسْتَعُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُمْ فِي

୧. ଅଲିମ (ସର୍ବସ୍ୱ), ସମା ମୋହଲ ଶ୍ରେଣୀର, କଫିର (ସର୍ବଶତ୍ରିମାନ) ଶବ୍ଦ ତ୍ରୟରୁ ଏହି ସଂକ୍ଷେପାକ୍ଷରର ପୃଷ୍ଠି ହୋଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବସ୍ୱ, ମହାନ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ସର୍ବଶତ୍ରିମାନ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦେବଦୂତମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ବିଆଣିବା ସକଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥା'ନ୍ତି ଓ ତତ୍ତ୍ୱସହିତ ତାହାଙ୍କର ସ୍ତୁତି ଗାନ କରୁଥା'ନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର ନାମ କରୁଥା'ନ୍ତି । ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ, ମଣିଷ ଏପରି କଳ୍ପନିତ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ପୃଷ୍ଠିକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ଗ୍ରହଣକ୍ଷିତ୍ତି । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତାହାଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ଆଦେଶ ଆଗରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ରହେ ନାହିଁ ।

ହେତୁ) ଫାଟି ପଡ଼ି ଯାଇପାରେ (ତଥାପି ଅଲ୍ଲାହ ଶାସ୍ତି ସ୍ଥାନକୁ ଅଟକାଇବେ ନାହିଁ ଯଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର କ୍ଷମାଶୀଳତା ଓ କରୁଣା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ); ଶୁଣ ! ଅଲ୍ଲାହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ * (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

الْأَرْضِ إِلَّا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ①

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ନିଜର ଆଶ୍ରୟ-ଦାତା ମନେ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କର୍ମକୁ ପୁରସ୍କିତ କରି ରଖୁଥାନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ନୁହଁ (ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ) ।

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ①

୮. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜେ ଚକ୍ରାବଧାରକ ହୋଇଥିବାରୁ ସମାପ୍ତ ସ୍ୱରୂପ) ଆମେ ତୁମ ସ୍ଥିତି ଆରବୀ ଭାଷାରେ କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଦେଶର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଏହାର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇବ ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସେହିଦିନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ (ସେମାନଙ୍କୁ) ସତର୍କ କରାଇବ ଯେଉଁଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାହେବ ଯାହାର ଆଗମନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; ସେହିଦିନ କେତେକ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଓ କେତେକ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ①

୯. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ (ନିଜେ) ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତେ), ତାହାହେଲେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପରିଣତ କରିଦିଅନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆଶ୍ରୟଦାତା ବା କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନ ଥାଆନ୍ତି ।

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَدِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ①

୧୦. କ'ଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟକୁ ଆଶ୍ରୟଦାତା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ? ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ* (ମନେରଖ ଯେ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆଶ୍ରୟଦାତା; ସେ ହିଁ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରାନ୍ତି ଓ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْوَلِيُّ ۖ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

୧. ଆୟତର ଏହି ଅଂଶରେ ଦୂତର ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଦେବଦୂତମାନେ କ୍ଷମାଶୀଳତା ପରେ ଅଲ୍ଲାହ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଇସ୍ତିଫା ତଥା ମଣିଷର ସର୍ବନାଶ କରିବା ତାହାଙ୍କର କ୍ଷମାଶୀଳତା ଓ ଦୟାଳୁତା ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ସଂସାରରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରାହେବ ତାହା ସେମାନଙ୍କପାଇଁ ଯେଉଁ ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା ସ୍ୱି ଗୁପ୍ତ କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ବିନାଶ ପୂର୍ବକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିପତ୍ତିତ ନ ହେବେ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପରି ହାନି ଲୋକମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ କରିବାକୁ ପଛୁଆ କରିବେ ନାହିଁ (୨୪: ୭୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ତେଣୁ ପାପୀମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁସାରେ ହେବ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ 'ସ୍ୱପ୍ନରୁ ଉଦ୍ଧୃତ' କୁହାଯିବ। ଯଥାର୍ଥ, କାରଣ ସେ ପୃଥିବୀର ପୃଥ୍ୱିକାତ୍ମା ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେହାବସାନ ନ ହୋଇଛି ସେ ପୃଥିବୀ ସେମାନେ ପରକଳର ପରସ୍ପର କିପରି ପାଇବେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦୟାଳୁତାର ପରିପ୍ରକାଶକୁ କିପରି ଅବଲୋକନ କରିପାରିବେ ? ତେଣୁ ସେହି ବୃତ୍ତର ପରିପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସର୍ବକର୍ମ କରିଥିବାରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁରସ୍କାର ଭାଗ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ, ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ଦୂରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମାପ୍ତ ମିଳିବ ।

ଭୂ: ୨

୧୧. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଅଛ, ତାହାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଶ୍ଚି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦାୟାନ; ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହ, ଯେ କି ଆମର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ।

୧୨. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ରଷ୍ଟା; ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଯୋଡ଼ା (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ବାମୀ ବା ସ୍ତ୍ରୀ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଓ ଚତୁଷ୍ପଦ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମମାନଙ୍କର (ବଂଶ) ବୃଦ୍ଧି କରାଉଥାନ୍ତି; ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ କେହି ନାହାନ୍ତି; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

୧୩. ସ୍ବର୍ଗର ଗୁରୁକାଠି ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ଓ ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟ; ସେ ଯାହାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଜାଣିକାରୁ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଯୋହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଜାଣିକାରୁ ସଂକୃତିତ କରିଥାନ୍ତି; ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୪. ତୁମକୁ ସେ (ନୀତିଗତ ଭାବରେ) ସେହି ଧର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ଆଦେଶ ସେ ନୁହେଁ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ଆମେ ସମ୍ପ୍ରତି ଜୋରାନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଆମେ ଇଚ୍ଛାହିମ, ମୁସା ଓ ଇସାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, ଓ ତାହା ହେଉଛି, "(ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ଅଂଶପାଳନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚୟର ହୁଅ ଏବଂ ଏ (ଧର୍ମ) ବିଷୟରେ କଦାପି ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କର ନାହିଁ; ତୁମେ ମୁସରିକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ (ଶିକ୍ଷା) ଆତଙ୍କୁ ଚାକୁଅଛ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ସହ ବୋଧହୁଏ ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ପସନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ସେ ଏଥି ସକାଶେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧର୍ମ ସକାଶେ) ତାହାକୁ ମନନାମାତ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଅବନତ ହୁଅନ୍ତି, ଏହି ଶିକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମିଳେ ।"

୧୫. ଏବଂ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରି ନ ଥିଲେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଜ୍ଞାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜୋରାନ୍) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ଯୁକ୍ତିତର୍କର ପ୍ରମାଣ ବଳରେ ଏ ପ୍ରକାର ବିରୋଧ କରି ନ ଥିଲେ ବରଂ

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ①

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيَكْشِفَ عَنْكُمْ سُوءَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ② وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ③

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُجِزِلُ شَيْءٌ عَلِيمٌ ④

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقْبِلُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الشَّرِكَينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهُ اللَّهُ يَجْمَعُ إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ⑤

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةُ سُبْحَتِ مِنْ رَبِّكَ

ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଈର୍ଷା ଓ ଦ୍ଵେଷ ଯୋଗୁଁ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଡରଫରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାଳ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କଥାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତା, ତାହାହେଲେ କେବେଠାରୁ ସେହି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇ ସାରାଜାଣି; ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଯୋଗୁଁ ଏପରି ଏକ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛି ।

୧୭. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଏହି ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ) ଡାକ; ଏବଂ ତୁମଙ୍କୁ ଯେପରି କୁହାଯାଇଅଛି ତୁମେ ସେହିପରି (ଭାବରେ ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରତି) ନିଷ୍ଠାପର ରୁହ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (କୁ) ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ, ଏବଂ କୁହ, “ଅଲ୍ଲୁଃ ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଯାହା କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଆମେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବୁ; ଅଲ୍ଲୁଃ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଆମର କର୍ମ ଆମ ସହିତ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ; ତୁମମାନଙ୍କ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲୁଃ (ଦିନେ) ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।”

୧୭. ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ସ୍ଵାର୍ଥନା; ଗୃହୀତ ହୋଇଯିବା (ଦେଖିବା) ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସ୍ଵରୂପ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ) ପ୍ରକାପ ନିପତ୍ତିତ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠୋର ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَيَّ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝

فَإِنَّكَ فَادُعٌ وَاسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمَرْتُ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝

وَالَّذِينَ يُجَاجُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَبَدَّ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଦିସ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି। ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ଶୀଘ୍ର ବିନାଶ କରି ଦିଆଯିବ ତେବେ ସେହି ସବୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ନିଜ ନିଜ ସମୟରେ ପୂରଣ ହେବାର ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ରହିବ ନାହିଁ । ବହୁତଟି ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଦିସ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତା ସ୍ପଷ୍ଟିପାଦନ କରିବାକୁ ଅଭିପ୍ରେତ ।

୧୮. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ ସତ୍ୟ ସହିତ ଏହି ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଓ ତୁଳାଦଣ୍ଡ^୧ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ କିପରି ଜାଣିପାରିଲ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି ।

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْإِسْرَافَ وَمَا يُذَرِّبُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝

୧୯. ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଏହାର ତୁରନ୍ତ ଆଗମନ^୨ ସମ୍ଭବରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହାକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ସତ୍ୟ; ଶୁଣ ! ଯେଉଁମାନେ କର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ସମ୍ଭବରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ପଥଗ୍ରସ୍ତତା ମଧ୍ୟରେ ବହୁତଦୂର ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۝ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُبَادُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝

୨୦. ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟସ୍ମୃତିକୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ଯାହାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ (ସ୍ୱରୂପ) ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାର ଜୀବିକାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଥା^୩ନ୍ତି; ସେ ହିଁ ବଳବାନ୍ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝

ଭୂ : ୩

୨୧. ଯେ କେହି ପରାକାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଆମେ ତାହାପାଇଁ ତାହାର (ପରାକାର) ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଉ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ସାଂସାରିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଆମେ ତହିଁରୁ (ଏହି ସଂସାରରେ) ତାହାର ଭାଗ ଦେଇ ଦେଉ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସାଂସାରିକ ସାମଗ୍ରୀମାନ ପାଇଥାଏ); ଏବଂ ପରାକାରରେ ତାହାର କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ ।

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ ହେଉଛି 'ମିଜାନ୍' କାରଣ ଏଥିରେ ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି ସେସବୁକି ଦସ୍ତମାସ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଭୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମାଧି ସର୍ବଥା ଆଦୃତ ହୁଏ । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବିଷୟ ଅସତ୍ୟ ସମାଜିତ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ନାକର କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଏହାକୁ କେହି ନାକର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ମିଜାନ୍ ବା ତୁଳନାତ୍ମକ ରୂପେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରାଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ଏହି ତୁଳନାତ୍ମକ ସମାଜିତ ହୁଏ ତାହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଷୟ ଅସତ୍ୟ । ବହୁତ ଏ ରୂପ ତୁଳନାତ୍ମକ ମଣିଷର କୃତ୍ୟାକୃତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରାଯାଏ, ତାହାକୁ ବିଚାର କରାଯାଏ, ମପାଯାଏ ଓ ଓକନ କରାଯାଏ, ଫଳରେ ମଣିଷ ସତ୍ତ୍ୱ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିପାରେ । ସ୍ୱକୃତପକ୍ଷେ ଏହି ଜାଗାରେ, ଏପରିକି ପରାକାରରେ ମଧ୍ୟ, ମଣିଷର କ୍ରିୟାକଳାପକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତୁଳନାତ୍ମକ ଓକନ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗ ଶାସ୍ତି ସ୍ଥଗିତ ହେବ ବୋଲି ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱାକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଫଳରେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାପାଇଁ ଦାବି କରୁଥା^୪ନ୍ତି କାରଣ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ କଥାକୁସାଗର ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ହେବ ନାହିଁ ତେବେ ଶାସ୍ତିର ଆଗମନ ଶାନ୍ତ ହେବ ବା ବିଚଳରେ ହେବ, ତାହା ଏକା କଥା ।

୨୭. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏପରି କେହି ସମକକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନୁମତି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ ଯଦି (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ * ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ଦିଆଯାନ୍ତାନ୍ତା * ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ।

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُم مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لِقُضَىٰ بَيْنَهُمْ ۖ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٧﴾

୨୩. ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ନିଜ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଭୟଭୀତ ହେଉଥିବାର ରୂପେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଜ୍ଞାକୃତ ଶାସ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ (ବୈକୁଣ୍ଠର) ନିୟନ୍ତ୍ର ଉପାୟନରେ ରହିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଥିବ; ଏହା ହିଁ ଅଶେଷ କୁପା ।

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ لَا يَهُتِفُ بِهُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ ۚ إِنَّ جَنَّتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଏହା ହିଁ ସେହି ବିଷୟ ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସୁସମାସ୍ତର ଦେଇଥାଆନ୍ତି (ସେ-ଭଳି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ) ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି; ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ନିଜ ସେବା ବିନିମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କେବଳ ସେହି ସ୍ତେମ ଯାହା ନିଜର ନିକଟତମ * ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ସହ କରାଯାଏ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରତିଦାନ ମାଗୁନାହୁଁ; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଆମେ ତାହାର ପୁଣ୍ୟକୁ ତାହାପାଇଁ ଅଧିକତର ଶୋଭନାୟ * କରିଦେଉ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ।”

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۖ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْبُودَةَ فِي الْقُرْبَىٰ ۖ وَمَنْ يَقْرَبْ حَسَنَةً تَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହୋଇଯାନ୍ତାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚିତ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ସେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚବିଚର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାହତ ମିଳିଯାଇଛି ।

୨. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୧୫ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା ।

୩. ସିଦ୍ଧା ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟ* ଶୁଭ ଏକ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାନୁସାରେ ‘ତୁମେମାନେ କେବଳ ଆମର ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କୁ ସ୍ତେମ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପାରିତୋଷିକ ଗ୍ରହ ନହୁଁ’ ଅଥଚ ଏହା ମଧ୍ୟ ପାରିତୋଷିକ । ଆମେ ଏହି ଆୟତର ଯେଉଁ ଅନୁବାଦ କରିଛୁ ତାହା ନିଶ୍ଚୟଦେହରେ ଯଥାର୍ଥ । ବହୁତଃ ଉତ୍ତର ଭାଗରେ ସେ ଭୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ନିକଟତମ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବଙ୍କୁ ସେ ଯଜ୍ଞର ସ୍ତେମ କରୁଛନ୍ତି ସେହି ସଜ୍ଜାର ସ୍ତେମ ତାହା ମଧ୍ୟ କରାଯିବା ଦରକାର । ଅନ୍ୟତ୍ର ଏହି ବିଷୟ ଆହୁରି ଶୁଦ୍ଧ ରୂପେ ଦେଖିବା ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସ୍ତେମ କରାଯିବା ଦରକାର ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରାଧିକ୍ୟ ଦିଆଯିବା ଗତିର ଦୃଷ୍ଟି (୧: ୨୪ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାପାଇଁ ସେ ଏପରି ଆଗରର ଦୁଃଖୀ ଘଟେ ଯେପରି କଣେ ସ୍ତେମିକ ଏକ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତୁ ଦେଖି ତା’ ଉପରେ ନିଜକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଦେଇଛି ।

୨୫. କ'ଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରିଛନ୍ତି ? ତେଣୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମ ହୃଦୟ ଉପରେ ମୋହର* ଲଗାଇ ଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟାକୁ ଲୋପ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ନିଜ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଅନ୍ତରର କଥା ଜାଣନ୍ତି ।

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَنْحِ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّضِ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

୨୬. ସେ ହିଁ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଅନୁତାପକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କ ତୁଚ୍ଛ ମାର୍ଜନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝

୨୭. ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତଥା ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ କୃପାକୁ ଯେତେକ ପୁରସ୍କାର ସେମାନେ ପାଇବାକୁ ହକ୍ଦ୍ଦାର ତାହା(ଠାରୁ) ଅଧିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଠୋର ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ଅଛି ।

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝

୨୮. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜାବିକାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରଶସ୍ତ କରି ଦିଅନ୍ତେ, ତେବେ ଦେଶରେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଦୁରାସ୍ତର କରିବାରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ସେରଣ କରିଥା'ନ୍ତି; ସେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ଥା'ନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥା'ନ୍ତି ।

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝

୨୯. (ଲୋକମାନଙ୍କର) ନୈରାଶ୍ୟ ପରେ ସେ ହିଁ ଜଳବୃଷ୍ଟି କରାନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜର କରୁଣାକୁ ସଂପ୍ରସାରିତ କରି ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ (ପ୍ରକୃତ) ଆଶ୍ରୟଦାତା (ଓ) ସକଳ ପ୍ରଣୀଦାର ପ୍ରାଣୀ ।

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝

୩୦. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠି ଏବଂ ତଳୁଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରର ପ୍ରାଣୀ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ବିସ୍ତାରିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ

* ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ମିଛ କହନ୍ତା ତେବେ ତା'ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯା'ନ୍ତା ଓ ତା' ହୃଦୟରେ ମୋହର ବସିଯା'ନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅବତରଣ ପରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦୋଷରୋପ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ 'ମୋହର' ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସମ୍ପା ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଆଉ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ସ୍ଥଳର ଅବିଶ୍ୱାସ ବା ଅବସ୍ଥା ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ ଏକତା ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନ ହୋଇଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯେଉଁବନ୍ଧୁ ବିଷୟ ତାଙ୍କ ମନରେ ଜାଗ୍ରତ କରାଯାଇ ତାହା ସ୍ମରଣ ପୁଣ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଛି (ହେଉଛି ମୁସଲିମ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟ) ।

ତା ହେଉଛି ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ନିଦର୍ଶନ; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ।

୩୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଆସେ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଆସିଥାଏ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ।

୩୨. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୃଥ୍ବୀର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କେହି ଆଶ୍ରୟଦାତା ନାହାନ୍ତି କି କେହି ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି ।

୩୩. ଏବଂ ସମୁଦ୍ରରେ ଯାତାୟାତ କରୁଥିବା ପର୍ବତ ସଦୃଶ (ଉଚ୍ଚ) ପୋତଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟନ୍ତି ।

୩୪. ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ବାୟୁକୁ ସ୍ଥିର କରାଇଦେବେ ଏବଂ ସେ ସବୁ ସମୁଦ୍ର ବକ୍ଷରେ ଅଟଳ ହୋଇ ରହିଯିବେ; ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଓ କୃତଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

୩୫. କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ସେ ପୋତ ମାଲିକ ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ହେତୁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେବେ, ଏବଂ ସେ ଅନେକ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଥାନ୍ତି ।

فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ ۚ قَدْ يَذَّكَّرُ ۝

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ يَمَا كُنْتُمْ آيْدِيكُمْ ۖ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۝

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝

إِنْ يَشَاءْ يُسَكِّنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظُهُورِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

أَوْ يُوقِعَهُنَّ فَوَارِسًا مَسْحُورًا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝

୧. 'ଏକତ୍ରିତ କରିବାକୁ' ସାଧାରଣତଃ କର୍ମାନ୍ତରକୁ ସୂଚକ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'ଜାମି'ର ଅର୍ଥ 'ସଂଗ୍ରହ କରିବା'ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଯଦି ସେ ସେହିଭଳି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କ'ଣ ଜନକଲ୍ଲୁଙ୍କର ହିସାବ କିତାବ ନିଆ ହେବ ? ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି: (କ) ଆଲୋଚ୍ୟ ଶବ୍ଦ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି; (ଖ) ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କହିଛନ୍ତି ଯେ କର୍ମାନ୍ତର ଦିନ ଜନକଲ୍ଲୁମାନେ ମଧ୍ୟ ହିସାବ ଦେବେ । ସେ ଏହି ସ୍ତବେ ଦେଖି ପାରୁଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି - 'କର୍ମାନ୍ତର ଦିନ ରୋଗିଏ ଛେକି ଆଉ ରୋଗିଏ ଛେକି ଶିଖରେ ମାସୁଛି; କରଣ ସ'ପାନ୍ତରେ ଥିବବେଳେ ପ୍ରଥମ ଛେକିକୁ ଦୃଢ଼ତା ଛେକି ଶିଖରେ ମାସୁଥିଲା ।' ଅନ୍ୟତମ ଉଭୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ଯଥାର୍ଥ ହେବି ପରିମିତି ।

ଏହି ଆୟତରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟତାପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟର ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ମିଳୁଛି । ଯେତେବେଳେ ୧୪୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମୁହାବିଆନ ତଥାପି ତା'ର ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ଥିଲା, ତେବେତେବେଳେ ମାଲିକୀ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ — ଏପରିକି ମରୁଭୂମିର ଦେହ ନିରକ୍ଷର ଅବସ୍ଥାରେ ପକ୍ଷରେ — ଏହା କହିବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା ଯେ ଆମ ଗ୍ରହ ପୃଥିବୀ ଭିତ୍ତ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହରେ ମଧ୍ୟ, ଯେ କୌଣସି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ହେଉ ପକ୍ଷ, ଜାତ କରା ଅଛି । ଏହି ଆୟତର ଶେଷ ବାକ୍ୟ'ଶ' ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ' ରୁ ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମହମ୍ମଦ ଓ ବିପ୍ଳବକର ସତ୍ୟ ଦିନେ ନା ଦିନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ଏବଂ କବିତାବଳୀରେ ଉଭୟ ସ୍ଥାନର ଜନକଲ୍ଲୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇପାରିବ ।

୨. ଅବଶ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପୋତଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବଂସ କରାଯିବା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ 'ପୋତ ମାଲିକ' ନିଆଯାଇଛି । କାରଣ ପୋତ ମାଲିକରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋତ ସହିତ ସ'ଜୁଷ୍ଟ । ଯଦି ପୋତଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ବଂସ କରି ଦିଆଯିବ ତେବେ ତାହାର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ଉତ୍ତୁଖନ ହେବ । ତେଣୁ ସ'ଜୁଷ୍ଟକରଣ ପଦ୍ଧତିରେ ଅନୁବାଦକୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପ ଦିଆଯାଇଛି । ଦେହପରି ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ପୋତଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ କର୍ମଯୋଗୁଁ ଧ୍ବଂସ କରାଯିବ । ଯଦିକେତେ ପୋତ କୌଣସି କର୍ମ କରେ ନାହିଁ, ମାଲିକ ହିଁ କର୍ମ କରିଥାନ୍ତି । ଏଥିରୁ ସମାଶିତ ହେଉଛି ଯେ ପୋତ ବଦଳରେ ପୋତ ମାଲିକ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥୋପାୟ ଯଥାର୍ଥ ।

୩୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପକାୟନ କରିବାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ

مَنْجِيٍّ ①

୩୭. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ; ଏବଂ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି ତାହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଧିକ ଉକ୍ତ୍ତ୍ୱ ଓ ଅଧିକ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ ।

فَمَا أُوْبِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ②

୩୮. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଯେଉଁମାନେ ଗୁରୁତର ପାପ ଓ କୁକର୍ମରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଏବଂ କ୍ରୋଧ କଳ୍ପିତା ବେଳେ କ୍ଷମା କରିଥାନ୍ତି,

وَالَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كِبِيرَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا

مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ③

୩୯. ଏବଂ (ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କହିବା ମାନନ୍ତି, ଓ ଏକତ୍ର ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି ଓ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟାକୁ ଆପୋଷ ପରାମର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ କରନ୍ତି, ଓ ଯାହା କିଛି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଉଅଛୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି,

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④

୪୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇଥାନ୍ତି,

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِمُونَ ⑤

୪୧. (କିନ୍ତୁ ମନେରଖନ୍ତି) ଯେ ଅନିଷ୍ଟର ପ୍ରତିଶୋଧ ତଦନୁରୂପ ଅନିଷ୍ଟ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରେ ଓ ସଂସାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖେ, ତାହାର ପୁରସ୍କାର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ରହିଅଛି; ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَأَمْلَحَ
فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ⑥

୪୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେବା ପରେ ସମ୍ବୃତ୍ତି ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦୋଷାରୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

وَلَمَنْ انْتَصِمَ بَعْدُ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
سَبِيلٍ ⑦

୪୩. ଦୋଷାରୋପ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର (ଓ ଆକ୍ରମଣ) ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଓ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ବିନା ଗୁପ୍ତରେ ଉପଦ୍ରବ କରନ୍ତି; ସେପରି ଲୋକମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପାଇବେ ।

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْنُونَ
فِي الْأَرْضِ بِنْيَةً ۖ الْحَيَّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑧

୪୪. ଏବଂ ଯେ ଯେଉଁଠିଆରୀ କରେ ଓ କ୍ଷମା କରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ ۚ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ⑨

ସ୍ତ: ୫

୪୫. ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପଥଦ୍ରଷ୍ଟା ନିରୂପଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଦେଖୁଥିବେ, ସେତେବେଳେ କହିବେ, “କ’ଣ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଫେରାଇ ଦେବାର କୌଣସି ଉପାୟ ଅଛି?”

୪୬. ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତି ନିକଟରେ ହାଜର କରାହେବ, ଏବଂ ଅପମାନ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ମସ୍ତକ ଅବନତ କରି ତଳକୁ ଚାହିଁଥିବେ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବେ, “ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଓ ନିଜର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ କ୍ଷମାମତ ଦିନ ସଚ୍ଚିନ୍ତ୍ର କରାନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସ୍ୱଳ୍ପତ ସଚ୍ଚିନ୍ତ୍ର;” ମନ ଦେଇ ଶୁଣ ! ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଏକ ଛାୟା ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିବେ ।

୪୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ପଥଦ୍ରଷ୍ଟା ମନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ (ସତ୍) ପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାଇବାକୁ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

୪୮. ଯେଉଁ ସମୟକୁ ତୁମ୍ଭେ ଦେବାପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଲେଖା ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାରି ଶକ୍ତି ନାହିଁ ତାହାର ଆଶ୍ରୟ ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କହିବା ଶୁଣ; ସେ ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ସକର୍ମଣ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ନ ଥିବ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକର୍ମଣ (ନିଜ ଅବସ୍ଥାକୁ) ଅସ୍ୱାକାର କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ ଥିବ ।

୪୯. ତଥାପି ଯଦି ସେମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ (ସେପରି ହେଉଥା’ରୁ) ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଭାବକ ନିୟୁକ୍ତ କରି ସେଠାରେ କରିନାହିଁ; ତୁମ ପକ୍ଷରେ କେବଳ ବାଣୀ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜ ତରଫରୁ କରୁଣା ସ୍ୱଦାନ କରିଥାଉ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେଥିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ; ଏବଂ ଯଦି ତାହାର କୌଣସି କର୍ମ ଯୋଗୁଁ (ଆମ ନିକଟରୁ) ତାହାକୁ କୌଣସି ଦୁଃଖ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୋଇଯାଏ (ଏବଂ) ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ସକଳକରୁଣାକୁ ପାଟସାରି ଦିଏ) ।

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَادٍ مِنْ بَعْدِهِ
وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَكَارًا وَأَوْعَادًا يَفْتُلُونَ هَلْ
إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلِ ۝

وَتَرَاهُمْ يَعْزِفُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِيلِ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخُسِيعَاتِ الَّذِينَ خَسِمُوا وَآلْفُسُهُمْ وَاهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ۝
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝
اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّنْ مَّجَاجٍ يُومَدُونَ وَمَا لَكُم
مِّنْ تَكْوِينٍ ۝

إِنَّا نَعَزُّوهُمَا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيطًا إِنَّا عَلَيْكَ
رَآءٍ الْبَلْغُ وَإِنَّا إِذَا أَذْنَانِ الْإِنْسَانِ مَتَّارِحَةً فَرِحَ
بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ مِّنَّا قَدِمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝

୫୦. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି କନ୍ୟା ସ୍ୱାମୀ କରନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ପୁରୁଷ ସ୍ୱାମୀ କରନ୍ତି;

୫୧. ଅଥବା କନ୍ୟା ଓ ପୁରୁଷ ମିଶ୍ରିତ ରୂପେ ସ୍ୱାମୀ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା, ବନ୍ଧ୍ୟା କରି ଦିଅନ୍ତି; ସେ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତ (୫) ସର୍ବ-ଶକ୍ତିମାନ୍ ।

୫୨. ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ଏହା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ସହିତ ଓହ୍ଲି^୧ ମାଧ୍ୟମ ବା ପରଦା ଅନ୍ତରାଳ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ ଅଥବା ତାହା ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଯାହା କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବେ; ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟଧିକ (୬) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୫୩. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ, (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ କ'ଣ ବା (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ କ'ଣ ତାହା ତୁମେ ଜାଣି ନ ଥିଲ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରେରଣ ଓହ୍ଲିକୁ) ଏକ ଜ୍ୟୋତିରେ ପରିଣତ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ତାହାକୁ ସର୍ବପଥ ସ୍ୱଦର୍ଶନ କରାଇଥାଉ; ଏବଂ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଫଳପଥ ଆଡ଼କୁ ପରିଗୁଚ୍ଛିତ କରୁଅଛ ।

୫୪. ସେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପଥ ଆଡ଼କୁ, ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା ଅଛି ତାହାର ଅଧିପତି ଅଟନ୍ତି; ଶୁଣ ! ସକଳ ବିଷୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ସକଳ ବିଷୟର ସାରମ୍ଭ ଓ ପରିଣତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରେ ନ୍ୟସ୍ତ) ।

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهْبِٔ لِّمَن يَّشَآءُ اِنۡثَاً وَ يَهْبِٔ لِّمَن يَّشَآءُ الذُّكُوۡرَ ۚ

اَوْ يُزَيِّرُ لَهُمۡ ذُرِّيَّاتًا وَّ اِنۡثَاً ۚ وَيَجْعَلُ مَنۡ يَّشَآءُ

عَقِيۡمًا ۚ اِنَّهٗ عَلِيۡمٌ قَدِيۡرٌ ۝

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يَّكَلِمَہُ اللّٰهُ اِلَّا وَحٰیًۢا اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوۡلًا فَيُخَوِّیۡ بِاٰذِیۡہِ

مَا يَشَآءُ ۚ اِنَّہٗ عَلٰی حٰكِمٍ ۝

وَكَذٰلِكَ اَوْحٰیۡنَاۤ اِلَیۡكَ رُوۡحًا مِّنۡ اَمْرِۡنَا مَا كُنْتَ تَدْرِیۡ مَا اَلِکْتُۡبَ وَلَا الْاٰیٰتَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰہُ

نُّوۡرًا نَّہْدٰی بِہٖ مَنۡ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا وَاِنۡكَ

لَتَهْدٰیۤ اِلَیۡ صِرَاطٍ مُّسْتَقِیۡمٍ ۝

صِرَاطُ اللّٰهِ الَّذِیۡ لَہٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ

ۙ اَلَاۤ اِلَیَّ اللّٰهُ تَصِیۡرُ الْاُمُوۡرِ ۝

୧. 'ଓହ୍ଲି' ର ସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏପରି କେତେକ ଯାହା ଶବ୍ଦାଦି ବିଧିଯାଏ ଓ ସେ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ କେହି ଅବଗତ ନୁହେଁ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀକୁ ଓହ୍ଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଏ ଯାହାକୁ ସେ ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱରେ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ କରିପାରନ୍ତି ।

ଏହି ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଚିନ୍ତିତାଗତି ରୀତିରେ ବାର୍ତ୍ତାକାପ କରିଥା'ନ୍ତି । (କ) ଇଚ୍ଛା ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ବାଣୀର ସ୍ରବଣ ଅବତରଣ (ଖ) ତାଙ୍କ ଚରମରୁ ଶବ୍ଦର ଅବତରଣ ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ବିଷୟଗତ ବିବରଣାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଥବା ସାଧାରଣ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ । ଏହାକୁ ଏହି ଆୟତରେ 'ପରଦା ଅନ୍ତରାଳରେ' ଶବ୍ଦନାମା ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରଦା ଅନ୍ତରାଳରେ ଅଛି (ର) ସେ ନିଜ ବାଣୀକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କରନ୍ତି, ତା'ପରେ ସେମାନେ ଏହି ବାଣୀକୁ ଭକ୍ତଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

سُورَةُ الزَّخْرَفِ مَكِّيَّةٌ

(୪୩)

ଅଲ-ଜୁଖରୁଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଉତ୍ତରଣ । ଏହାରେ ୫୧ ଶ୍ଳୋକ ୧୦୦ ଶବ୍ଦ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି ।)

ଅର୍ଥ ୦

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ହା-ମାମ ।

୩. ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ନାମରେ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାକୁ ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯାହା ସ୍ୱାଭିମତ ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ।

୪. ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥକୁ କୋରାନ (ବୁଦ୍ଧେ ଗଚ୍ଚନ) କରିଅଛୁ (ଏବଂ ଏହା ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥଯାହାକି ଆରବୀ (ଭାଷା)ର ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ (ସହଜରେ) ବୁଝିପାରିବ ।

୫. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ଜନନୀ ଅଟେ ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ (ଓ) ଚର ସଂରକ୍ଷିତ ଅଟେ ।

୬. କ'ଣ କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଅନୁସ୍ମରଣକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ବିଚାର ହେବୁ ? କାରଣ ତୁମେମାନେ ଏକ ସାମାଜିକ ଲାଂଘନକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ?

୭. ଏବଂ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ନବି ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ।

୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି କୌଣସି ନବି ଆସି ନ ଥିଲେ ଯାହା ସହିତ ସେମାନେ ପରିହାସ କରି ନ ଥିଲେ, ତେଥାପି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ) ।

୧. ଏଠାରେ 'କୋରାନ' ଅବଶିଷ୍ଟ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । 'କୋରାନ' ଶବ୍ଦର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ବହୁଳ ଭାବରେ ପଢ଼ିତ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ପଠନ ସହଜ ହେବ ଏବଂ 'ଅବଶିଷ୍ଟ' ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟମରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହାର ଭାବାର୍ଥକୁ ବୁଝିବା ମଧ୍ୟ ସହଜ ହେବ, ଯେ ହେବୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଉମ୍ମୁଲ୍ ଜିହାଦ' ଅର୍ଥ ଗ୍ରନ୍ଥର ଜନନୀ । ଏଠାରେ ଏକ ରୂପକର ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୌଣସି ନା କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଅଧୀନ ଅଟେ ଏବଂ ସେପରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥର ଜନନୀ ସଦୃଶ । ଯେପରି ଜଣେ ନାରୀ ମାନବ ସମାଜର ଜନନୀ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ସେହି ଅର୍ଥରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥର ଜନନୀ ଅଟେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ନୀତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସଂସ୍କାରରେ ଅବତରଣ କରାବାର ଥିବା ଚଳୁଥିବା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସାମମୁଖ ଅବସ୍ଥା ଛାଡ଼ି କରିଥିଲେ ଯେ ସଂସ୍କାରବାଦୀଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଅବଶ୍ୟକ ସାଧନ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ କରାଯିବା ପାଇଁ ସେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଅବତରଣ କରାଯାଉ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ ②

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَىٰ حَكِيمٌ ⑤

أَفَذُكِّرُ عَنْكُمُ الْيَوْمَ الْيَوْمَ أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦

وَمَا يَنْبِئُهُمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑧

୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଳବାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ହେତୁ ବିନାଶ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାମନାରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅତିବାହିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୦. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ କିଏ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, “ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସର୍ବଶ୍ଚ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।”

୧୧. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ), ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁପ୍ତସ୍ୱରୂପ ଶଯ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପଥ ଚିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମମାନେ ସର୍ବପଥ ପାଇପାରିବ,

୧୨. ଏବଂ ସେ ମେଘମାଳାକୁ ସମୁଚିତ ପରିମାଣରେ କଳ ବୃଦ୍ଧି କରାନ୍ତି; ତା’ପରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ମୃତ ଭୂମିକୁ ଜୀବିତ କରାନ୍ତି; ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମମାନେ ମଧ୍ୟ (ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇ) ଉତ୍ତୁଧିତ ହେବ;

୧୩. ଏବଂ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଯୋଗ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ନୌକା ଓ ଚତୁଷ୍ପଦ (ସାହା) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ ଆରୋହଣ କର,

୧୪. ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପିଠି ଉପରେ ଭଲ ଭାବରେ ଆରୋହଣ କର, ସେତେବେଳେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ସ୍ମରଣ କର, ଏବଂ କୁହ, “ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ ସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି, ସେ ହିଁ ପବିତ୍ର; ଅନ୍ୟଥା ଆମେମାନେ ନିଜ ବଳରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଆୟତ୍ତାଧୀନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନ ଥିଲୁ ।”

୧୫. “ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ଦିନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବୁ ।”

୧୬. କିନ୍ତୁ ସ୍ମରଣ କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କେତେକ ଉକ୍ତକୁ ତାହାଙ୍କର ଅଂଶ ମନେ କରୁଛନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଉକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ସ୍ବଳ୍ପ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି); ମନୁଷ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ସକାଶ୍ୟ କୃତଜ୍ଞ ଅଟେ ।

فَاَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَنْ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ٩

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ١٠

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١١

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ١٢

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ١٣

لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ١٤

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ١٥

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادَةٍ جُزْءًا إِنِ الْإِنْسَانُ لَكَفُورٌ ١٦

ରୁ: ୨

୧୭. ସେମାନଙ୍କୁ ପସର ତ ଭଲ) କ'ଣ ସେ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ନିଜ ପାଇଁ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ରଖୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଭୁମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ?

أَمْ آتَاكَ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَاصْفَاكُمْ بِالْبَيْنِينَ ①

୧୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ସେହି ବିଷୟରେ ସମାଧାର ଦିଆଯାଏ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ସେ ଦୟାବୀନ୍ (ଅଲ୍ଲୁଃ)ଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିପ୍ରେତ କରୁଥାଏ, ସେତେବେଳେ ତାହାର ମୁହଁ କଳା ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ସେ କ୍ଳାଧାନ୍ତିତ ହୋଇଉଠେ ।

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ②

୧୯. କ'ଣ ଯେ ଅଳଙ୍କାରବୃତ୍ତିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୁଏ, ଏବଂ କଳହ ସମୟରେ ନିଜ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ ନାହିଁ (ସେ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ଭାଗରେ ପଡ଼େ ଓ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଭାଗରେ ପଡ଼େ) ?

أَوْ مَن يُنْشَوْنَ فِي الْجُلُتِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ③

୨୦. ଏବଂ ସେମାନେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦୟାବୀନ୍ (ଅଲ୍ଲୁଃ)ଙ୍କ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କୁ ନାରୀ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି; କ'ଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ? (ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ) ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବ, ଏବଂ (କନ୍ୟାମତ ଦିନ) ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ।

وَجَعَلُوا السَّيِّئَةَ الَّتِي هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنِثَاءً أَشْهَدًا وَآخَلَقْنَاهُمْ سَتَكْبُ شَهَادَتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ ④

୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଦୟାବୀନ୍ (ଅଲ୍ଲୁଃ) ଲଜ୍ଜା କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରି ନ ଥାବୁ”; ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବାସ୍ତବ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଏହା କେବଳ ଅନୁମାନ କରି କହୁଛନ୍ତି ।

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ⑤

୨୨. କ'ଣ ଆମେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଅଛୁ ଯେହିରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ ରହିଅଛି) ଯେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।

أَمْ آتَيْنَاهُم كِتَابًا مِن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكِرُونَ ⑥

୨୩. ନା, ଏପରି ନୁହେଁ, ବରଂ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତି ବକ୍ସପରିକର ହୋଇ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏକ ପକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖୁଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବୁ ।”

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثِهِمْ مُّقْتَدُونَ ⑦

୨୪. ଏବଂ (ହେ ରସୁଲ !) ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଜନବସତିକୁ କୌଣସି ସତେଜନକାରୀ (ରସୁଲ ଏପରି) ପ୍ରେରଣ କରି ନ ଥିଲୁ ଯେ ତାହାର ଧନଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ଏହି ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ଭଳି କହି ନ ଥିଲେ ଯେ ଆମେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏକ ପକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କରିବା ଦେଖୁଥିଲୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପଦାବ ହିଁ ଅନୁସରଣ କରିବୁ ।”

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَوْمٍ مِنْ تَدْنِي إِلَّا قَالُوا مُتَرَفُّوهُمْ إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

୨୫. (ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରସୁଲ) ଉଭୟ ଦେଇଥିଲେ, “କ’ଣ ଯଦି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷା ଅବଧାନ ଅଧିକ ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସୁ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ବଦଳିକର ରହିବ ?” ସେମାନେ ଉଭୟ ଦେଲେ, “ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ତୁମେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ ।”

قُلْ أَوَلَوْ جِئْتَكُمْ بِآهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲୁ; ପୁତରାଂ ଦେଖ; ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ।

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرَكُنْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

ଭୂ: ୩

୨୭. ଏବଂ (ସୁରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହିମ ନିଜର ପିତା ଓ ନିଜର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ”

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. “କେବଳ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେ ଆମଙ୍କୁ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଆମଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ ।”

إِلَّا إِلَٰهِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيُحْيِيَنِي ﴿٢٨﴾

୨୯. ଏବଂ ଇବ୍ରାହିମ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ନିଜ ବଂଶଧରଙ୍କ ସକାଶେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ଯନ୍ତ୍ରାରା ସେମାନେ (ପିତୃଳା ପୁରୁଷ) ବିରତ ହେବେ ।

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଓ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ରସୁଲ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ ସାଂସାରିକ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

بَلْ مَتَّعْتُ مَوْلَايَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା କେବଳ ପ୍ରଚାରଣ-ମୂଳକ କଥା, ଓ ଆମେମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛୁ ।”

وَلَبَّاجًا هُمْ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ
كُفْرُونَ ﴿٩١﴾

୩୨. ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତିବାଦ-ପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ଏହି କୋରାନ ଦୁଇ ମୁଖ୍ୟ ସହରର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ ?”

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ
عَظِيمٍ ﴿٩٢﴾

୩୩. କ'ଣ ସେମାନେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରୁଣାକୁ ବିଚାରଣ କରୁଛନ୍ତି ? (ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେବ ?) ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଂସାରିକ ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହ ସାମଗ୍ରୀ ବିଚାରଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଦେବାଅଛି ଯାହା ପକ୍ଷର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ନଗଣ୍ୟ ମନେ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଧନସମ୍ପାଦି ଭର କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅପେକ୍ଷା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରୁଣା ଉକ୍ତ ଅଟେ ।

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمًا بِيَهُمْ
مُعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا
وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٩٣﴾

୩୪. ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଭୟ ନ ଥାନ୍ତା ଯେ ସମସ୍ତେ ଏକା ରକମର ହୋଇଯିବେ, ତେବେ ଆମେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ପ)ଙ୍କୁ ଅବମାନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଛାଡ଼ ଓ ଯେଉଁ ପାହାଚ ଉପରେ ସେମାନେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଗୁପ୍ତରେ ଗଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ ।

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ
يَكْفُرُ بِالْزَحْمِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقُفًا مِنْ فِضٍّ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٩٤﴾

୩୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହର ଦ୍ଵାରକୁ ମଧ୍ୟ (ଗୁପ୍ତରେ ଗଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ); ଏବଂ (ସେହିପରି ଭାବରେ) ସେମାନଙ୍କ ପଲଙ୍କକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ଚଢ଼ିଆ ଲଗାଇ ବସନ୍ତି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତରେ ଗଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ ।

وَلِيُؤْتِيَهُمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكُونَ ﴿٩٥﴾

୩୬. ବରଂ ସ୍ଥାନରେ ଗଢ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ସାଂସାରିକ ଜୀବନର ସାମଗ୍ରୀ; ଏବଂ ପରକାଳ (ସ୍ଵର୍ଗ) ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଧର୍ମାତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଅଛି ।

وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٦﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା ଓ ମଦିନା । ସେମାନେ ଆପଣ କରୁଥିଲେ ସେ କଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ଏହି ସ୍ଥଳ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ସେତେବେଳେ କି ଅଳ୍ପ ବିଶିଷ୍ଟ ପଞ୍ଚଦଶର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ସମୟେ ମକ୍କା ବା ମଦିନା ସହରର କୌଣସି ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇ ପାରିଥାନ୍ତେ । ଏହା ଏକ ପ୍ରଭୁଣ୍ଡ ଆପତ୍ତି ଓ ଏବେ କି କରାଯାଉଛି । ଆଜିର ମାନବ ସମାଜ ମଧ୍ୟ ସଂସାରକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁରୂପ ଦୋଷାବଳୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଭୂ:୪

୩୭. ଏବଂ ଯେ କେହି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲୁଖ)ଙ୍କ ସ୍ମରଣରୁ ବିମୁଖ ହୁଏ, ଆମେ ତାହା ପାଇଁ ଜଣେ ସଜ୍ଜନ ସ୍ମରଣର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରୁ; ଏବଂ ସେ ତାହାର ନିତିଦିନିଆ ସାଥୀ ହୋଇ ରହେ ।

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٧﴾

୩୮. ଏବଂ ସେ (ସଜ୍ଜନ) ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥରୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସତ୍‌ପଥରେ ପରିଗୁଳିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

وَأَنَّهُمْ لَيَصَدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٣٨﴾

୩୯. ମେଣିଷ ବସ୍ତୁତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ହୁଏ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ତୋର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଦୂରୀଭୂତ ହୁଏ ଏବଂ ସେ କହେ, “ହାୟ ! ମୋର ଓ ତୋର (ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜନ) ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚାତ୍ତମ ବ୍ୟବଧାନ ଥାଆନ୍ତା କି !” ସୁତରାଂ (ସ୍ୱୟଂ) ମନୁଷ୍ୟର ଉପରୋକ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯେ ସେ (ସଜ୍ଜନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ସାଥୀ ଅଟେ ।

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ لَيَأْتِيَنِي وَبَيْنَكَ بُعْدِ
الْمَشْرِقَيْنِ فَيَمْسُ الْقَرِينُ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଦିନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବୁ ଯେ-ହେତୁ ତୁମେମାନେ ଅତ୍ୟାତ୍ମୀ କରିଅଛ ତେଣୁ ଆଜି ଏହି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାପିତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରୁଅଛ ।

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٠﴾

୪୧. କ’ଣ ତୁମେ ବଧୂର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ, ଅଥବା ଅନ୍ଧକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ ତଥା ଯେ ସ୍ୱପ୍ନରୂପେ ପଥଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛି ତାହାକୁ (ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇ ପାରିବ) ?

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤١﴾

୪୨. ଯଦି ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ଏହି ସଂସାରରୁ ଘେନି ଯାଉ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ) ତାହାହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବୁ,

فَمَا نَدْرَأُكَ إِنَّا مِنهُمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

୪୩. ଅଥବା ଆମେ ତୁମଙ୍କୁ ସେହି ବିଷୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଇବୁ ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅଜ୍ଞାନ କରୁଅଛୁ ; (ମନେରଖ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ରହିଅଛି ।

أَوْ نُزَيِّنُكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٣﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଜୀବନଶାଳରେ ବା ତୁମ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନିତ ହେବ ଏବଂ ଏ ଦୁଇ ବିଷୟ ଅଲୁଖଙ୍କର ଅଧିକାରକୁଳ ।

୪୪. ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଓହ୍ରି କରାଯାଇଥିବା ଏହି ବାଣୀକୁ ତୁମେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, କାରଣ ତୁମେ ସତ୍ପଥରେ ରହିଅଛ ।

فَأَسْمِئِكَ بِأَلَدِي أُرْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٧﴾

୪୫. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ତୁମ ସକାଶେ ଓ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଅନୁସ୍ମରକ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ମୁଖ କରାଯିବ ।

وَأِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٢٨﴾

୪୬. ଏବଂ ଯେଉଁ ଉତ୍ତୁଳମାନଙ୍କୁ ଆମେ ତୁମ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥେରଣ କରିଅଛୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର : “କ’ଣ ଆମେ (ନିଜ ପ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ) ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରାଯାଉଥିଲା ?”

وَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٢٩﴾

ରୁ : ୫

୪୭. ଏବଂ ଆମେ ମୁସାଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ସ୍ଥାନ କରି ଫିରଓନ ଓ ତାହାଙ୍କ ପାରିଷଦବର୍ଗ ନିକଟକୁ ସ୍ଥେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଥିଲେ, “ଆମେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉତ୍ତୁଳ ଭାବରେ ସ୍ଥେରୀତ ହୋଇଅଛୁ ।”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

୪୮. ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ପରିହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିବା ପ୍ରତିଟି ନିଦର୍ଶନ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନିଦର୍ଶନ ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ ଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିରେ କବଳିତ କରିଥିଲୁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ (ନିଜ କୁଳମାନଙ୍କୁ) ଫେରି ଆସିବେ ।

୫୦. ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଏହା ହିଁ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଯାଦୁକର ! ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ସେ ସମସ୍ତ ଅଜ୍ଞାକାରୀ ଦ୍ୱାହି ଦେଇ, ଯେଉଁ (ଅଜ୍ଞାକାରୀ)ଗୁଡ଼ିକ କି ସେ ତୁମ ସହିତ କରିଛନ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଶାସ୍ତି ଦୂରାନ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ ।”

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الشَّجَرَادُعُ لَنَا رَبٌّكَ بِمَا عَمِدْنَا عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٣٣﴾

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁଶିଖା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍ତୁଳମାନେ ଦେଉଥିଲେ ସେହି ଶିକ୍ଷା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି କି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର । କ’ଣ ସେହି ଶିକ୍ଷାରେ ଏକାଧିକ ଉପାସ୍ୟଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ? ଯଦି ନାହିଁ, ତେବେ ନିଜ ଉତ୍ତୁଳ ବା ଅଜ୍ଞତାର ଶିକ୍ଷାର ବିରୁଦ୍ଧ ଶିକ୍ଷାକୁ କାହିଁକି ସଂସ୍କରିତ କରୁଛ ?

୫୧. ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିଥିଲୁ, ସେମାନେ ଉତ୍ତରରେ ଅଜ୍ଞାନ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ ।

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥١﴾
وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يُقَوْمُ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَنَا

୫୨. ଏବଂ ଫିରୌନ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା, “ହେ ମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! କ’ଣ ମିଶରର ରାଜତ୍ବ ମୋର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ନାହିଁ ? ଏବଂ (ଦେଖ) ଏହି ନଦୀଗୁଡ଼ିକ ମୋର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ହୋଇ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛନ୍ତି ; କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ?”

تُبْصِرُونُ ﴿٥٢﴾

୫୩. “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନୀଚ ଓ ଯେ ଶ୍ବେତାବରେ କଥା କହି ପାରୁନାହିଁ କ’ଣ ମୁଁ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନୁହେଁ ?”

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُ آبٍ وَيَكَذُّ يُبِينُ ﴿٥٣﴾

୫୪. “(ଏବଂ ଯଦି ସେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ) ତେବେ ତାହା ପାଇଁ ସ୍ବର୍ଷ କଙ୍କଣ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ ? ଅଥବା କାହିଁକି ତା ସହିତ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସି ନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ତାହାର ବୃକ୍ଷପାର୍ଶ୍ବରେ (ତାହାର ସୁରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ) ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥାନ୍ତେ ?

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكَةُ مُقَرَّرِينَ ﴿٥٤﴾

୫୫. ତେଣୁ ସେ ଏହିପରି ଭାବରେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଭଣ୍ଡେଇ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ତା କଥା ମାନିନେଲେ; ସେମାନେ ଏକ ଦୂରାଗ୍ରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ) ।

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ تَطَاغُوهٗ أَنَّهُمْ كَانُوا أَتُفًا ۖ فَيُفِينُ ﴿٥٥﴾

୫୬. ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମକୁ କ୍ରୋଧାନ୍ବିତ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲୁ ଏବଂ ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରିଦେଲୁ ।

فَلَمَّا أَسْفَوْنَا انْتَقَنَّا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବକାଳର ଏକ କାହାଣୀରେ ପରିଣତ କରିଦେଲୁ; ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଏହାକୁ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଏକ ମାଧ୍ୟମ କରିଦେଲୁ ।

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾

ଭୂ:୭

୫୮. ଏବଂ ଯେବେ ବି ମରିଯିବ-ନନ୍ଦନ^୧ (ଇସା)ଙ୍କ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ, ତେବେ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଏ ବିଷୟରେ) ପାଟିବୁଣ୍ଡ କରନ୍ତି ।

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

୫୯. ଏବଂ ଆହୁରି କହନ୍ତି, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ ଉକ୍ତୁଷ କି ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସା) ଉକ୍ତୁଷ ?” ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟକୁ କେବଳ କଳହ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି, ବସ୍ତୁତଃ ସତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା ଏ ଜାତିର ଅଭ୍ୟାସ ।

وَقَالُوا إِلَهُهُنَّ خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوكَ لَكَ الْأَمثلةَ ﴿٥٩﴾ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصَوْنَ ﴿٥٩﴾

୬୦. ସେ (ଇସା) କେବଳ ଜଣେ ଭଲ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ କୃପା କରିଥିଲୁ, ଓ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଗଢିଥିଲୁ ।

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

୬୧. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିଥା’ନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଦେବଦୂତରେ ପରିଣତ କରିଥା’ନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରନ୍ତେ ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦١﴾

୬୨. ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅତିମ ସମୟର ଖାଲ ପ୍ରଦାନ କରେ; ସୂତରା^୨ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସନ୍ଦେହ କର ନାହିଁ, ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମମାନଙ୍କ ଆମକୁ ଅନୁସରଣ କର; ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।

وَرَأَيْتَهُ لِيُعلمَ السَّاعَةَ فَلَا تَسْتَرْشِدُنَّ بِهَا وَابْتَغُوا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ମରିଯିବ ନନ୍ଦନ ପୁନରାଗମନ ବିଷୟ ପାଠ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଆପଣ କରନ୍ତି ଯେ କ’ଣ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟବସ୍ତୁ ଉକ୍ତୁଷ ହେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେପ କରାଯାଇଛି ଓ ତାହାକୁ ମାନବ ସମାଜର ସଂସାର ପାଇଁ ଫେରାଇ ଆଣାଯାଇଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଏଇ ଦୁଇ ବିଷୟରେ ଆକାଶ ପାତାଳ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ମସିହ ନିଜେ ନିଜକୁ ଜଣେ ମଣିଷ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ସେ ଜଣେ ସଦାଶୁଭା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କରାଯାଇ ନ ପାରେ ।

୨. ଏଠାରେ ‘ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ’ ଅର୍ଥ ସେହି ସବୁ ସକାଳାନ୍ତର ଚରିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ କରୁଥା’ନ୍ତି ଯଦିତ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜମତ୍ତକ ହେବ ନ ଥା’ନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମସିହ ଆଗମନ ପରେ ସବୁ ଅବତାରକୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାଯିବ ଓ ସେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଆଶା ପାଳନ କରିବେ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ମସିହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସୁଥିଲେ କାରଣ ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେବଦୂତରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଯଦି ଦୂରର ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟର ବା ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ମସିହଙ୍କ ସ୍ମୃତି ହୋଇଥା’ନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସିବାରେ ଅଶ୍ୱତ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ କିଛି ନାହିଁ । ସମ୍ପ୍ରତି ମୁସଲମାନମାନେ କେବଳ ଚିତ୍ତରେ ଏହି ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ।

୪. ‘ଅତିମ ସମୟ’ ବା କର୍ମାନ୍ତର ବିଷୟକ ଖାଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସଂସାରରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଧୂସରାଘା ହେବାର ଅଛି ସେସବୁ ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ତଥା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଭଲ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପତନ ଓ ଅନ୍ତିମ ପତନ ବିଷୟରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃହତ୍ ଶକ୍ତିର ପତନ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୩. ଏବଂ ସତ୍ୟତାକୁ ଦୂରରେ ଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ସଜ୍ଜତାନ) ତୁମମାନଙ୍କୁ (ସରଳ ପଥକୁ) ବାଧା ନ ଦେଉ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁ ।

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ④

୨୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇସା^୩ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚଳୁ ସମ୍ବଳିତ ବିଷୟ ସହିତ ଆସି ଅଛୁ; ଏବଂ ଯେଉଁ କେତେକ ବିଷୟରେ ତୁମମାନେ ମତଭେଦ କରୁଅଛ ତାହାର ଶୁଦ୍ଧୀକରଣ ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆସିଅଛୁ, ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଓ ଆମଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର ।”

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَرُبِّيْنَكُمْ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ⑤ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ⑥

୨୫. “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଆମର ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ସୁତରାଂ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର; ଏହା ହିଁ ସରଳ ପଥ ।”

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ

୨୬. କିନ୍ତୁ ଏହା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କ ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ମତପୋଷଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କଷ୍ଟଦାୟକ ସମୟର ଶାସ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ବିନାଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରା ହୋଇଅଛି ।

مُسْتَقِيمٌ ⑦ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلْيَهِمْ ⑧

୨୭. ସେମାନେ କେବଳ କଥାମତକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅକ୍ଷୟାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ⑨

୨୮. ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ସେ ଦିନ ଅନେକ ଚଳୁ ପରସ୍ପରର ଶତ୍ରୁ ହେବେ ।

الْآخِلَاءُ يُوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ⑩ الْبَتِّينَ ⑪

୧. ଏଠାରେ ହଜରତ ଇସାଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଉପର ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ରହିଅଛି ।

ସ୍ୱ:୭

୭୯. (ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ) “ହେ ଆମର ଭକ୍ତମାନେ ! ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ଭୟ ନାହିଁ କି (କୌଣସି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ତୁଟି ପାଇଁ) ତୁମମାନେ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ହେବ ନାହିଁ.

يُعْبَادُ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝

୮୦. “ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିବର୍ତ୍ତନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ପାଳନକାରୀଙ୍କ ସଦୃଶ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ; (ସେମାନେ ଏ ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ) ।”

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝

୮୧. (ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ), “ତୁମମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଆନନ୍ଦ ସହକାରେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କର ।”

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تَحْبِبُونَ ۝

୮୨. ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାରମ୍ବାର ସୁନାର ଆଳିଆ ଓ ପିଆଳା ପ୍ରଶସ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଠାରେ ମନ ଯାହା ଚାହୁଁବ ଓ ଆଖି ଯାହା ପସନ୍ଦ କରିବ, ତାହା ରହିଥିବ; ଏବଂ (କୁହାଯିବ) ତୁମମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବ.

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَالْكَوَابِ
وَرِيحٍ مَاءٍ تَنْشِفُهَا الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ۝

୮୩. “ଏବଂ ଏହା ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠ ଯାହାର ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମସଂସ୍ଥା କରି ଦିଆଯିବ ।”

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُدْخِلْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

୮୪. “ସେଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶର ପ୍ରଚୁର ପଦ ରହିଥିବ ଯହିଁରୁ ତୁମମାନେ (ପ୍ରୟୋଜନାନ୍ୱୟରେ) ଖାଇବ ।”

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝

୮୫. ଅପରାଧୀମାନେ ଅବଶ୍ୟ ନରକର ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ି ରହିଥିବେ ।

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝

୮୬. ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ହାଲୁକା କରାହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରେ ନିରାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ ।

لَا يُفْتَرَعُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝

୮୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ।

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۝

୭୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତା' କହିବେ, “ହେ ନେରକର ଭାଉସାଥୁ ଅଧିକାରୀ ! ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦିଅନ୍ତୁ” ସେ କହିବେ, “ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବ ।”

وَنَادُوا يٰمَلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ قَالَتْ اِنَّكُمْ لَمَكُذِبُونَ ﴿٥٨﴾

୭୯. (ଅଲ୍ଲାହ କହିବେ), “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟ ଘୋରି ଆସିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲ ।”

لَقَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ الْكُفْرَ لَمُنَىٰ ۖ كِرْهُونَ ﴿٥٩﴾

୮୦. କ'ଣ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ମହଲଗୁଆଁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାପାଇଁ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ? ଯେଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିପାରିଛୁ ।

أَمْ أَمْرُكُمْ أَمْ إِنَّا أَتَيْنَا بِمُحْضَمٍ ﴿٦٠﴾

୮୧. କ'ଣ ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ କଥା ଓ ଗୁପ୍ତ ମହଣାକୁ ଶୁଣୁ ନାହିଁ ? ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଆମର ବାର୍ତ୍ତାହକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଇ ଏ ସବୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ।

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۖ بَلَّٰ ۖ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٦١﴾

୮୨. ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କର କୌଣସି ପୁତ୍ର ଆସନ୍ତେ; ତେବେ ଆମେ ସର୍ବସ୍ଥାପନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ ।”

قُلْ إِن كَانَ لِلزَّالِمِينَ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعٰبِدِينَ ﴿٦٢﴾

୮୩. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନ-କର୍ତ୍ତା ଓ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେ ସବୁଥିରୁ (ଉତ୍ତରରେ ଓ) ପବିତ୍ର ଯାହା ସେ (ମୁସଲିମ)ମାନେ କହୁଛନ୍ତି ।

سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَظِيْمٍ ﴿٦٣﴾

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟ ହିଁ ଏକ ବଡ଼ ନିଦର୍ଶନ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ହଜରତ ମହଲଗୁଆଁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୟାନକ ସତ୍ୟାପନ କରିବା ଓ ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଫଳ ହେବା ତଥା ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିଦେବା ସମ୍ଭବରେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ତାହା ଯଥା ସମୟରେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

୨. କେତେକ ଚାଷ୍ୟକାର ‘ଉପୁଲ’ ର ଅର୍ଥ ଦେବଦୂତ ଛିନ୍ନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୁରା ବୁଦ୍ଧର ଆୟତ ୨୫ ରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ ଦେବଦୂତ ହୁଅନ୍ତି ବରଂ ମନୁଷ୍ୟର ନିଜ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟେକ କର୍ମ ପାଇଁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ବଦଳ କରିଥାଏ ଓ ସେହି ନିଦର୍ଶନ କର୍ମାନ୍ତରେ ତିନି ଚାନ୍ଦର ଅପରାଧକୁ ସ୍ୱକୀର୍ତ୍ତି କରିବ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ‘ଉପୁଲ’ ଶବ୍ଦରୁ ମନୁଷ୍ୟର ଅଳ୍ପ ସତ୍ୟ ଅଭିସ୍ତେତ ହୋଇପାରେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିକିତ୍ସାବିତ୍ତନ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ଗବେଷଣା ହେଉଛି ସେଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ସତ୍ୟେକ ଶୁଦ୍ଧଜାତରେ ନିଜ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କ ଆଚରଣର ବିଭିନ୍ନ ଲକ୍ଷଣ ରହିଥାଏ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେହି ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ସ୍ୱଭାବଶାଳୀ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ତହିଁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସନ୍ତାନ ସେହି ସେହି ଲକ୍ଷଣକୁ ସ୍ୱକୀର୍ତ୍ତି କରିଥାଏ । ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ କଣେ ଭୋକର ନିକର କର୍ମ କେବଳ ପୁରସ୍କାର ଭାବେ ନାହିଁ, ବରଂ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ଧରି ଚନ୍ଦ୍ର ସଂସାର ଆକାଶରେ ପୁରସ୍କାର ରହିଥାଏ । ଏହି ରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ବଜଙ୍କ ଲକ୍ଷଣମାନ ପୁରୁଷାତ୍ମକତାରେ ଭାରି ରହିଥାଏ ।

୩. କାରଣ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସେମ କରୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଅସ୍ୱାକ୍ଷର ଯତ୍ନ । କିନ୍ତୁ ପୁରୁ ସନ୍ତାନ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପୂର୍ବସ୍ଥ ସମାଧାନ ନାହିଁ କି କାର୍ତ୍ତିକ ସମାଧାନ ନାହିଁ; ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ପୁରୁ ସନ୍ତାନ ବିଷୟକ ଭ୍ରମଯାତ୍ରାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରୁଅଛୁ ।

୮୪. ସୁତରାଂ (ହେ ରସୁଲ !) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝା ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଅବସର ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣି କୌତୁକରେ ଲିପ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତୁ ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି ଶାସ୍ତିର ସମୟ ଆସିଯିବ ଯାହା ସମ୍ଭବରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଜାକାର କରାଯାଇଥିଲା ।

୮୫. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତ (ଓ) ସର୍ବସ୍ତ ।

୮୬. ଏବଂ ସେ ହିଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତଥା ସେ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁର ଅଧିକାରୀ; ଏବଂ ସେହି (କସ୍ତାମତ) ସମୟର ଖାନ କେବଳ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରହିଅଛି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆହେବ ।

୮୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଡାକନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ * ଦିଏ, ସେ ହିଁ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ହକ୍ଦାର, ଏବଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୮୮. ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି ? ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ, "ଅଲ୍ଲାଃ", ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର କେଉଁ ଆତ୍ମକୁ ନିଆଯାଉଅଛି ?

୮୯. ଏବଂ ଆମକୁ ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କର) ସେହି ଉକ୍ତିର 'ରାଶ ! ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।"

୯୦. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହିଁ ଫେରାଇ ନିଅ; ଏବଂ କେବଳ ଏତିକି ମାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ ତୁମ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଶାନ୍ତି ବର୍ଷଣ ହେଉ; ଫଳ ସ୍ୱରୂପ, ସେମାନେ (ସତ୍ୟକୁ) ଜାଣିପାରିବେ ।

فَذَرَهُمْ خُوضُوا وَيَلْعَبُوا خَتْمٌ يُنْقَلِبُ أَيْمَنُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٤﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾

وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَّذِي تَجْعَلُونَ

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

وَقِيلَ لَهُ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

* ଏହି ଆୟତରେ ସୂସ୍ଥାପନ ଯେ କେବଳ ହକ୍ଦର ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଗ୍ରହଣିତ, କାରଣ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅନିତ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଓ ସକ୍ଷୋବ୍ଧ) ନାମରେ ନାମିତ କରିଥିଲେ, ଏପରିକି କେତେକ ଉପ୍ରାନ୍ତକାଳୀନ ନବି ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ ଭୂଷିତ କରିଥିଲେ (Isaiah 9: 6 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଉକ୍ତିକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି ।

سُورَةُ الدَّحَّانِ مَكِّيَّةٌ

(୩୨)

ଅଲ-ଦୁହାନ୍

(ଏହି ଦୁହା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ଯେ ୩୦ ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୩୩ ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହା-ମାମ ।

هَمْ

୩. ଆମେ ଏହି (ଧର୍ମ)ଗ୍ରନ୍ଥ ନାମରେ ଶପଥ କରୁଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯହିଁରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

୪. ଆମେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଏକ ମଙ୍ଗଳମୟ ରାତ୍ରିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; କାରଣ ଆମେ (ପଥଦ୍ୱାରା) ସର୍ବଦା ସଚ୍ଚେତନ କରାଇଥାଉ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ

୫. ଏହି ରାତ୍ରିରେ 'ସକଳ ତତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବଳିତ' ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ,

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

୬. ସେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଯାହାର, ଆମେ ନିଜ ସମ୍ପାଦନା ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ; ଏପରି ଅବସରରେ ଆମେ ସର୍ବଦା ରହୁଛୁ ସେଇପରି କରିଥାଉ ।

أَمْراً مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

୭. ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାଉ କରୁଣା ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଥାଏ; ସେ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବସ୍ୱ,

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ରାତି, ଯେଉଁ ରାତିରେ ନବି ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଶୁଣାନ୍ତି । ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ । ସେତେବେଳକୁ ଯା'ସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଖୁବ୍ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଓ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱର୍ଗମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ରାତି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଖରାପ ଦିନେ ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ରାତି । ଏଥିରେ କୌଣସି ନୂତନତା ନାହିଁ । କାରଣ ସେତେବେଳେ ଆମେ ସମୟରୁ ଏହି ପରମ୍ପରା ତଳି ଆସୁଛି ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏହି ଅକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି ଯେ ଏହି ପରମ୍ପରା କାମନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁ ରହିବ ।

୨. ଏହି ଆୟତର ଶେଷ 'ତା ପୂର୍ବ ଗାଳରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟକୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ରାତିରେ ନବି ସଂସାରକୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ 'ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀ' ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ନାମ 'ତତ୍ତ୍ୱ'ର କାର୍ଯ୍ୟ' ବୋଲି ରଖାଯାଇଛି କାରଣ ସେ ସେତେବେଳେ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ତାହାର ଗୋଟିଏ ସ୍ୱରୂପାବଳ ନାମ ଦେଉଛି 'ହକିମ' । ତେଣୁ ତାହା ବାଣୀ ତତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୩. ଏହି ଆୟତରେ କଣ୍ଠାଲ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଯେତେ ଅନୁକମଳ କଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶିକ୍ଷା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଓ ସେ ହିଁ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ହକ୍ଦାନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଯେ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏପରି ନୁହେଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ କୃପାରୁ ଏହିପରି କରିଛନ୍ତି । ଯା'ସାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା ହୋଇଥିବାରୁ ଲୋକମାନେ ସଂସାର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଶୁଣନ୍ତି । ମରୁତ୍ୟ ନିଜ କୁଳୀ ଦୁଇ ବିଳାଷର ଯେଉଁ ମୁକତିରା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥାଏ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିରାଶ କରୁଥାନ୍ତି ।

୮. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତଥା ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ମନୋବୁଦ୍ଧି ଥାଏ ।

୯. ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ଥାନ କରନ୍ତି; ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହ-ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟେ ।

୧୦. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସଦେହରେ ଲିପୁ ରହିଛନ୍ତି, (ଏବଂ) ଜ୍ଞାତକୌତୁକ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୧. ପୁତରା* ତୁମେ ସେହି ଦିନକୁ ଅପେକ୍ଷା କର ଯେଉଁଦିନ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ ଏକ ସୁସଜ୍ଜ ଧୂମ* ପ୍ରକାଶିତ ହେବ,

୧୨. ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆବୃତ କରିବ; ଏହା ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ହେବ ।

୧୩. (ଲୋକମାନେ ଏ ସବୁ ଦେଖି କହିବାକୁ ଲାଗିବେ) "ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଦୂର କର, ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ ।"

୧୪. ସେଦିନ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରୁ ମିଳିବ, ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସତ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାରରେ ବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ଏକ ରଘୁଲ ଆସି ସାରିଛନ୍ତି (ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ) ।

୧୫. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଗୁଲିଗଲେ ଓ କହିଲେ, "ଏ ଜଣେ ଚାଲିମସାପୁ ପାଗଳ ।"

୧୬. ଆମେ ଶାସ୍ତିକୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଦୂର କରିଦେବୁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେହିପରି କରିବ ।

୧୭. ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ବନ୍ଦନରେ କବଳିତ କରିବୁ, (ତୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ) ସ୍ତବ୍ଧଶାୟ ନେବାରେ ଆମେ ସକ୍ଷମ ।

୧୮. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ପିରଞ୍ଜିନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ ପରାସ୍ତା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ରଘୁଲ ଆସିଥିଲେ ।

وَمَنْ ذَا رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ١٠

مُوقِنِينَ ١٠

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

الْأَوَّلِينَ ١١

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ١٢

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ١٣

يُغَشِّي النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٤

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ١٥

إِنِّي لَهُمُ الذِّكْرُ ١٦ وَذَكَرَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ١٧

وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَهُ قَالُوا مَعْلَمٌ مَجْنُونٌ ١٨

وَمَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُنَهُ قَالُوا مَعْلَمٌ مَجْنُونٌ ١٩

يَوْمَ يَنْفُثُ الْنَّفْثَةُ الْكُبْرَى إِنَّا مُتَّقِمُونَ ٢٠

وَلَقَدْ نَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ

كَرِيمٌ ٢١

* ଏଠାରେ ପରମାତ୍ମା ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୋମାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ନିଶ୍ଚୟ ହେଲେ ସମସ୍ତ ବାସ୍ତବିକ ଧୂମପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବ । ସମ୍ପ୍ରତି ବୈଦିକକାଳରେ ସେପରି ବୋମାର ସଫଳତାକୁ କଥାମତର ପୂର୍ବରାସ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ।

୧୯. “ଏବଂ ସେ ରଘୁଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ,
“ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆମକୁ ଅର୍ପଣ କରିଦିଅ; ଆମେ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରଘୁଲଭାବେ ସ୍ଥେରିତ
ହୋଇଅଛୁ ।”

أَنْ أَدَّوَالِيَ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ①

୨୦. “ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶ ସହିତ ସ୍ଥେରିତ ହୋଇଅଛୁ
ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟାପାରରେ ସାମାଲଂସନ କର ନାହିଁ ଏବଂ
ଆମେ ଆଣିଥିବା ପ୍ରମାଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱର କରା; ଆମେ
ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ପୁତ୍ରସ୍ତ ପ୍ରମାଣ
ସହିତ ଆସିଅଛୁ ।”

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ②

୨୧. “ଏବଂ ଆମେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମମାନଙ୍କ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ଯେ କଳକ
ତୁମମାନେ ଶିଳାବୁଦ୍ଧି କରି ଆମକୁ ହତ୍ୟା କରିବ ।”

وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجِسُونَنِي ③

୨୨. “ଯଦି ତୁମମାନେ ଆମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ
ନାହିଁ, ତେବେ (ଅନ୍ତତଃ) ଆମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକୃତ୍ତିଆ
ଛାଡ଼ି ଦିଅ ।”

وَأَنْ لَّمْ تُوْمِنُوا لِي فَأَعْرِضُونِ ④

୨୩. ଏହାପରେ ସେ (ମୁସା) ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ସ୍ୱାର୍ଥନା କରି କହିଥିଲେ, “ଏମାନେ ତ ଏକ ଅପରାଧୀ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ; ଏମାନେ ଆମ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର
ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।”

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ⑤

୨୪. ପୁତରାଂ (ଅଲ୍ଲାହ) କହିଲେ, “ତୁମେ ଆମ
ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ରାତାରାତି (ଏହି ଦେଶରୁ) ନେଇକରି ଶୁଲିଯାଅ
ଏବଂ ମେନେରଖ, ଫିରାଓନର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଧ୍ୱାଘାତତୁମମାନଙ୍କର
ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଅନୁଧ୍ୟାବନ କରାହେବ ।”

فَأَسْرِ بِعِبَادِي يَلِيلًا إِنْ كُمْ مُّتَّبِعُونَ ⑥

୨୫. ଏବଂ ବାଲିକୁଦ-ଶୁଦ୍ଧିକ ଉପରେ ଶୁଲିଶୁଲି ସମୁଦ୍ରକୁ
ପଛରେ ପକାଇ ଦିଅ ୧; (ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ
କରିଯାଅ); ସେହି (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନର) ସୈନ୍ୟବାହିନୀ
ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଜଳମୟ ହେବେ ।

وَأَتْرِكُ الْبَاحِرَ هَوًّا إِنْهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ⑦

୨୬./୨୭./୨୮. ସେମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରାଓନର
ଲୋକମାନେ) ନିଜ ପଛରେ ଅନେକ ଉଦ୍ୟାନ, ଝରଣା,
ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆରାମଦାୟକ ସ୍ଥାନ ଓ ଏପରି
ବାସସ୍ଥାନ ଯେଉଁଥିରେ (ସେମାନେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଷ୍ଟରେ
ରହୁଥିଲେ ।

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ ⑧

وَذُرُوعٍ وَ مَقَامِرٍ كَرِيمٍ ⑨

وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فِرَاقِينَ ⑩

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବାଲିକୁଦ ଉପରୁ ଜଳ ପଛକୁ ଫେରିଯାଏ ତା' ଉପରେ ଶୁଲି ଶୁଲି ସମୁଦ୍ର ଅତିକ୍ରମ କର ।

୨୯. ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଏକ^୧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେ ସବୁର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ ।

كَذَلِكَ وَادْرَأْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ସୁତରାଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାନ୍ଦି ନ ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଆଗଲା ନାହିଁ ।

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾

ସ୍ତ: ୨

୩୧. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଫିରାଓନର ଅପମାନକନକ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِيِّ إِسْرَآئِيلَ مِنَ الْعَذَابِ آلِخَيْنِ ﴿٣١﴾

୩୨. ଏବଂ ସେ (ଫିରାଓନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହଙ୍କାରୀ ଓ ସାମାଜିକଦଳନକାରୀ ଥିଲା ।

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ଆମେ ସେ (ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ସମସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمِنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

୩୪. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ।

وَأَنبَاهُهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏ (ମୋକ୍ଷାବାସ)ମାନେ କହନ୍ତି,

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٥﴾

୩୬. “ଆମେମାନେ କେବଳ ପ୍ରଥମ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବୁ; ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାହେବ ନାହିଁ ।”

إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٦﴾

୩୭. ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃ-ପିତାମହମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏହି ସଂସାରକୁ ଆଣି ଦେଖାଇଦିଅ ।

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

୩୮. କ’ଣ ସେମାନେ ଉକ୍ତ କି ‘ହୁତବା’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ (ସେମାନେ ଉକ୍ତ କି)? ଆମେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲୁ; ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଅପରାଧୀ ଥିଲେ ।

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ بُنَيَّ وَالدِّينِ مِنَ قَبْلِهِمْ أَهْلُكُمُ إِنَّا لَهُمُ كَاوًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

୧. ଏଠାରେ ସେହି ଇସ୍ରାଈଲୀୟମାନେ ଅନିଷ୍ଠେତ, ଯେଉଁମାନେ ପତ୍ତବର୍ତ୍ତକଙ୍କରେ ସନ୍ତାନ ଭାବ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଏକଦା ମିଶର ଦେଶରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଏଠାରେ ଫିରାଓନ ଓ ତା’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ବଂଶଧର ମଧ୍ୟ ଅନିଷ୍ଠେତ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଫିରାଓନ ଭଳି ଗୋରବର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତି ତଥାପି ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମିଶରରେ ରାଜତ୍ୱ କରିପାରିଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦୃଶ୍ୟ ଦେବା ନାହିଁ କି ମର୍ତ୍ତ୍ୟବାସୀଙ୍କୁ ।

୩୯. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ଆମେ ଖେଳି ଖେଳି ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ ।

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ۝

୪୦. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ଶାଶ୍ୱତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଗଣିତ ନାହିଁ ।

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

୪୧. ନିଶ୍ଚିତ ଦିବସ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାତ ସମୟ ଅଟେ ।

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

୪୨. ଯେଉଁଦିନ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧୁର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ମେଣ୍ଟାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ,

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝

୪୩. କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାହେବ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାହ କରୁଣା କରିବେ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

୪୪. ବାସ୍ତବରେ (ସେହି ଜାତୀୟ) କହୁନା 'ଗଛ,

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ۝

୪୫. ପାପୀୟମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ;

طَعَامُ الْآثِمِينَ ۝

୪୬. ଏହା ପୂର୍ବ ଭଳି ଚିକି, ଯାହା ପେଟ ଭିତରେ ତରଳ ତମା ପରି ପୁରୁଥିବ;

كَالْهَلِيقِ يَنْفَى فِي الْبُطُونِ ۝

୪୭. ଯେପରି ଗରମ ପାଣି ଫୁଟେ;

كَفَلَى الْحَيْمِ ۝

୪୮. (ଏବଂ) ଆମେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବୁ, "ଏହି ପାତାକୁ ଧରି ଏବଂ ନରକର ମଝି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଘୋଷାଡ଼ି ନିଅ;"

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝

୪୯. "ଏବଂ ତାହାର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପ୍ରଭୁର ଗରମ ପାଣି ଜାଳି ଦିଅ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ଉରାପଜନିତ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।"

تَمْرُصْبُوا فَنُفِيقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيمِ ۝

୫୦. (ଏବଂ) ଆମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିବୁ, "ତୁମେ ଏହି ଶାସ୍ତିକୁ ଆତ୍ମାଦାନ କର; ତୁମେ (ମନେ ମନେ) ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ସମ୍ମାନିତ ଥିଲ !"

ذُئِيقُكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝

୧. 'କହୁନ' ଶବ୍ଦ ପର୍ବତ କୋରାଳରେ ପୁଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏହା ଏକ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ଉକ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ରାସ୍ତାରେ ଯେଉଁଠି ସେ ଆଲୋଚ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜକୁ ଏହିପରି ମନେ କରୁଥିଲା ।

୫୧. (ପୁନର୍ବାର କହିବୁ), “ଏହା ହିଁ ତ ତାହା, ଯାହା ସଂକ୍ଷରରେ ତୁମେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲ ।”

୫୨. ଧର୍ମଭାରୁମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସ୍ଥାନରେ ରହିବେ,

୫୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ ଓ ଝରଣାମାନଙ୍କରେ ;

୫୪. ସେମାନେ ପୃଷ୍ଠା ରେଶମ ଓ ବୁଟିଦାର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ, ଓ ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ବସିବେ ।

୫୫. (ଏହିପରି ହିଁ ହେବ); ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଥୀ ହିସାବରେ ପଦ୍ମପଳାଶ-ଲୋତନା ନାମା ସ୍ତବନ କରିବୁ ।

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾

୫୬. ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ଚଳାବ କରିବେ, ଏବଂ ଶାନ୍ତିରେ (କାବନ) ଅତିବାହିତ କରିବେ ।

୫୭. (ପରକାଳ ଜୀବନ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିବା) ପ୍ରଥମ ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର (ସେଠାରେ) ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ^୧; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمُ

عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

୫୮. ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୃପା ସ୍ୱରୂପ ହେବ; ଏବଂ ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ ମହାନ ସମ୍ପର୍କ ।

୫୯. ଅତଏବ ଶୁଣ ! ଆମେ ଏହି କୋରାନ (ଗ୍ରନ୍ଥ)କୁ ତୁମ ଭାଷାରେ ସହଜ କରି ଅବତାରଣ କରିଅଛୁ ଯେପରି ଏ (ଆରବୀ ଭାଷା) ଲୋକମାନେ ତହିଁରୁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।

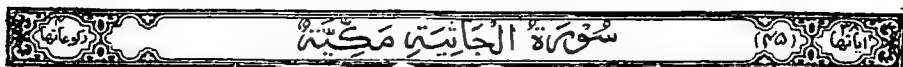
୬୦. ସୁତରାଂ (ପରିଶାମ ସକଳଣ) ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କର ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କରିବେ ।

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٨﴾

فَاتَّبَعْنَاهُ يَلْسَانُكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

فَازْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٦٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରକାଳ ଜୀବନର ଆନନ୍ଦ ଭାଗ କରୁଥିବେ ।

ଅଲ-ଜାସିୟା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଚିଦମିଶ୍ରଣ ସମେତ ୩୮ ଟି ଆୟତ୍ ୭୪ ଟି ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।)

୧. ଅଟଗଣ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହା-ମାମ୍,

حَمْدٌ ②

୩. ପରାକ୍ରମୀ (୩) ଚକ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

୪. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ
ମହାନ୍ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ④

୫. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମୁଖରେ, ଏବଂ
ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ (ଭୂପୃଷ୍ଠରେ) ବିସ୍ତାରିତ
କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ସକାଶେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ ذَّابَّةٍ آيَاتٌ لِقَوْمٍ
يُقْوُونَ ⑤

୬. ଏବଂ ରାତି ଓ ଦିନର ଆଗପଛ ହୋଇ ଯିବା ଆସିବରେ
ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଜୀବିକାର ଯେଉଁ ମାଧ୍ୟମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳ)କୁ
ମେଘମାଳାରୁ ପଠାଇଥା'ନ୍ତି, ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରାରା ମୃତ ଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ
ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାନ୍ତି (ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ), ଏବଂ ପବନକୁ ବିଭିନ୍ନ
ଦିଗରେ ପ୍ରବାହିତ କରାଇବାରେ ମଧ୍ୟ, ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ପାଇଁ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ
الرِّيحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

୭. ଏ ସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ, ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ
ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ତେଣୁ (କହ)
ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନକୁ ଛାଡ଼ି ତୁମେମାନେ କାହା
ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ?

بَلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزُلُهَا عَلَيْكَ بِالنَّحْيِ وَبِأَيِّ حَرْفٍ
بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑦

୮. ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ପାପୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ନିୟତ
ଅଛି,

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑧

୯. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଉଥିବା
ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣେ ଏବଂ ଅସ୍ୱକାର-ପୂର୍ବକ ନିଜର ସବୁ
କଥା ଉପରେ ଏପରି ଅଟକ ରହେ, ସତେ ଯେପରି ସେ
ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିନାହିଁ; ଅତଏବ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ଯଜ୍ଞଦାୟକ ଶାସ୍ତିର ସମାପ୍ତ ହୁଅ ।

يَسْمَعْ آيَاتَ اللَّهِ تُنَزَّلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَصِرْ مُسْتَكْبِرًا كَأَن
لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑨

୧୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି (ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ) ସମକ୍ଷରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ପରିହାସ କରେ; ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅପମାନଜନକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

୧୧. ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନରକ ଅଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟତମ ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ କି ସେ ଉପାସ୍ୟମାନେ (ଲାଭ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ) ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ବୃହତ୍ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

مِنْ دَرَأِيهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

୧୨. ଏହା ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଦର୍ଶନସ୍ଥିତିକୁ ଅବ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ (ପିତୃକା ପୁତ୍ରା ହେତୁ) ଯଜ୍ଞବାଦ୍ୟକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

ସୁ: ୨

୧୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଯେ କି ସମୁଦ୍ରକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରାକି ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ତାହା ଉପରେ ନୌକା ଚାଲି ଯାଏ; ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମମାନେ (ଏଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ) ତାହାଙ୍କ କୃପାର ଅବଗତ କରିବ ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସାଧନ କରିବ ।

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِ رَبِّهِ ۚ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝

୧୪. ଯାହା କିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି, ସେ ସବୁକୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି; ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝

୧୫. ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର;" ପରିଶେଷରେ ଅଲ୍ଲାହ (ସ୍ୱୟଂ) ଏପରି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا وَلِلَّذِينَ لَا يُرْجُونَ آيَاتَ اللَّهِ لِيُعْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

୧୬. ଯେ କେହି ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟକରେ, ସେ ନିଜ ତାହାର ଲାଭ ପାଏ; ଏବଂ ଯେ କେହି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତାହାର କ୍ଷତି ତାକୁ ହିଁ ସାପ୍ତ ହୁଏ; ଏହାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବ ।

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَلَعَلَّهَا تُمْسَكَ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تَرْجَعُونَ ۝

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ)ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ନବି-ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜାତିକା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ।

୧୮. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ଧର୍ମବିଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ (ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନ)ମାନେ ସେତେବେଳେ ତାହା ସମ୍ପର୍କରେ ଭଲ ମତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ନାନ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଆସିଗଲା; (ଏବଂ ଏହି ଭଲ ମତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ) ସେମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ବିଦ୍ୱେଷ ହେତୁ ଘଟିଥିଲା; ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କୟାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।

୧୯. ଆମେ ତୁମକୁ ଧର୍ମ ବିଧାନର ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଏହାର ଅନୁସରଣ କର, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର (ଏ ବିଷୟରେ) ସ୍ନାନ ନାହିଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତବ୍ଧତାକୁ ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।

୨୦. ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମକୁ କୌଣସି ଲାଭ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପରକୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀୟ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ।

୨୧. ଏ (ଶିକ୍ଷା) ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ପ୍ରମାଣ; ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସକାଶେ ସତ୍ୟ ଓ କରୁଣାର ଆଧାର ଅଟେ ।

୨୨. ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କ'ଣ ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମୂଳାବଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେବୁ ? ଯାହାଫଳରେ ସେ ଉଭୟଙ୍କର ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସମାନ ହେବ ? ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝
وَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ مِمَّا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝
إِنَّهُمْ لَن يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝

هَذَا بَصَإُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْتُونَ ۝
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً فَأَيُّ فِتْنَةٍ هُمْ ۖ وَمَا إِلَهُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ବିଧାନର ମାର୍ଗସର ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଚୈତନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ୱରୂପ ଆରୋପ କରାଯାଇଛି ଓ ଶାଂଖିରେ ସମା ଦେବା ଓ ନମ୍ର ହେବା ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ର ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ କୋରାନରେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି । ବହୁତ ଶେଷେଷ ଗ୍ରନ୍ଥ ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟ ଦୂର ଗ୍ରନ୍ଥଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଅଟେ ।

୨. ଯଦି ମନର ସମାଜର ଇତିହାସକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯିବ ତେବେ ଜାଣି ହେବ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ସର୍ବଦା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସହାୟକ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀୟ ସର୍ବଦା ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କର ସହାୟକ କରିଥା'ନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦାନ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

ରୁ: ୩

୨୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ଚିରନ୍ତନ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଦାନ ପାଇବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୨୪. କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛୁ ଯେ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ମିର ବାସନାକୁ ନିଜର ଉପାୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ? ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ତାହାକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର କର୍ଷ ଓ ତାହାର ହୃଦୟ ଉପରେ ମୋହର ମାରି ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ଚକ୍ଷୁ ଉପରେ ପରଦା ପକାଇ ଦେଇଛନ୍ତି; ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ (ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ) ପରେ କିଏ ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇପାରିବ ? ତାହାହେଲେ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ?

୨୫. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିଅଛି; ଏହି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରି ଆମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବୁ ଓ (ଏହାକୁ ଉପଭୋଗ କରି) ଜୀବିତ ରହିବୁ; ଏବଂ ସମୟ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ (ନିଜ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା) ବିନାଶ କରେ;” କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ କରୁଛନ୍ତି ।

୨୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ପୁସ୍ତକ ବାଣୀ ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କୁ (ଜୀବିତ କରି) ଦେଖିଆସ ।”

୨୭. ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରନ୍ତି; ତାପରେ ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ତା ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କନ୍ୟାମତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକତ୍ରିତ କରାଉଥିବେ; (ଏବଂ) ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَحَقَّقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَيُجِزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَغَلَّبَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْدِيكُمُ إِلَّا الذَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٣٧﴾

وَإِذَا تَنَادَّوْا عَلَيْهِمْ ابْنَتَا يُثُوبَ مَا كَانَ حُجَّتَهُنَّ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعُوا أَبَاءَنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ قُلِ اللَّهُ يُجِيبُكُمْ ثُمَّ يَرْسِلُكُمْ ثُمَّ يَأْتِيكُمْ ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ଏବଂ ସେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅମୃତ କନ୍ୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ କରି ରଖିବେ । କିନ୍ତୁ ଏ ବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରାଳରେ ଘଟୁଥିବାକୁ ଅଧିକାଂଶ ଏ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ:୪

୨୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆୟତ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ; ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେହି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେ ଦିନ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନେ ଅତିଶୟ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୨୯. ଏବଂ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଭୂମି ଉପରେ ଆଖୁମାଡ଼ି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖୁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ତାହାର ବିଧାନ ଓ ଆଦେଶ ଚଳାଯିବ; ସେ ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରାହେବ ।

وَاللّٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْبٰطِلُوْنَ ۝

وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جٰثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى

كِتٰبِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝

୩୦. (ଏବଂ ଆମେ କହିବୁ, ଦେଖ) ଏହା ଆମର ପୁତ୍ରକ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବର କର୍ମପତ୍ର) ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି; ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲ ଆମେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଥିଲୁ ।

୩୧. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ନିଜ କରୁଣା (ର ଛାୟା) ତଳେ ରଖୁବେ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଫଳତା ।

هٰذَا كِتٰبُنَا يُنٰطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَكْشِرُ

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَبِذٰلِكَهُمْ

رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهٖ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَيِّنُ ۝

୩୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ (ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “କ’ଣ ଆମର ବାଣୀ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଇ ନ ଥିଲା ? କିନ୍ତୁ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ତୁମେମାନେ ଅହଙ୍କାର କରୁଥିଲ, ଓ ତୁମେମାନେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଯାଇଥିଲ ।”

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَفَلَمْ يَكُنْ اِلٰيَّيْكُمْ نُوْحٌ عَلَيْهِ السَّلٰمُ

فَاَسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ۝

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ସର୍ବସ୍ୱଅପେକ୍ଷା ନିଜ ଧର୍ମବିଧାନ ଅନୁସାରେ ହେବ କାରଣ ସେ ତ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ମିଛ ମଣୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ କ’ଣ ସେପରି ହେଲେ ସେ ନିଜ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପାଳନ କରୁଥିଲା ? ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏହି ବିଚାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁସଲମାନମାନେ ମୁସ୍ଲିମ ପାଇବେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ଶ୍ରୀକ୍ଷଣାର୍ଥୀବଳୟ ବା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମବଳୟ ମୁସ୍ଲିମ ପାଇବେ ନାହିଁ କାରଣ ଅନ୍ୟର ଧର୍ମବିଧାନକୁ ପାଳିବା ଦୂରର ଆଉ ସେମାନେ ନିଜର ଧର୍ମବିଧାନକୁ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନର ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ (ସଂସାରର) ଅନ୍ତରାଳ ବିନାଶ (ସମୟ) ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ଯଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି କଥାମତ (ସମୟ) କ'ଣ ଆମେମାନେ ତାହା ଜାଣୁ ନାହିଁ; ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଆମେମାନେ କେବଳ ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁ, ଏବଂ ଏଥିପ୍ରତି ଆମମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ।

୩୪. ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ମନ୍ଦଫଳ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ (ତଥା ଅପ୍ରାକାର କରୁଥିଲେ) ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷିତ କରିବ; (ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଘଟିବ)।

୩୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, "ଆଜି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଅସହାୟ ଭାବରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଅଛୁ ଯେପରି ତୁମମାନେ ଏହି ଦିନର ସାକ୍ଷାତ୍ ସମକ୍ଷୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ (ନଗର) ଅଗ୍ନି ହେବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ।"

୩୬. "ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ, ଯେହେତୁ ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ-ଗୁଡ଼ିକୁ ପରିହାସର ବିଷୟ କରି ଦେଇଥିଲ; ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରିଥିଲା; ପୁରାଣ ଆଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ଚରମରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍ତାଷ ବିଧାନ ପାଇଁ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାକାର କରାଯିବ ନାହିଁ।

୩୭. ପୁରାଣ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ କି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି।

୩୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗରିମା ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ।

وَإِذْ أَقِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنَّ نُفُوسَنَا لِأَلْفَاظِكُمْ وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَغْنِينَ ﴿٣٧﴾

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٨﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسُكُكُمْ كَمَا تَنسِكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٣٩﴾

ذِكْرُكُمْ يَأْتِكُم مِّنْ أَيْدِ اللَّهِ هُزُؤًا وَغَرَضُكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُجْرَبُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤٠﴾

قُلِ لِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤١﴾

وَلَهُ الْكِبَرِيَّاتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

ଭାଗ- ୨୭

ଅଲ--ଅହକାଫ

(ଏହି ଦୁଇ ମାତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଉମେଦ ୧୭ ଟି ଅଂଶ ୬୪ ଟି ଗୁଡ଼ି ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
حَمْدٌ ②

୨. ହା-ମାମ୍ ।

୩. ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ପରାକ୍ରମା(ଓ)ଚତୁର୍ଥ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

୪. (ସେ କହିଛନ୍ତି) ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି, ସେ ସବୁ ଅକାରଣରେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ କି ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ଚେତାବନୀକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଏଥିରୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରୁ) ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ।

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ④
وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذُنُوا ⑤
مُعْضُوقُونَ ⑥

୫. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ "ଆମକୁ କୁହ ତ ଭଲ। ତୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାକୁ ଅଛ, ସେମାନେ ଭୁବିଷ୍ଣୁ କେଉଁ କେଉଁ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? କିମ୍ବା ଆକାଶ ସୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅବଦାନ ଅଛି କି ? ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏହି ଦାବିରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରମାଣ, କିମ୍ବା ଯେଦି କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ନାହିଁ ଓ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ କ୍ଷାନ୍ତିଭାଗ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କର ।"

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُوْنِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ⑦
إِنِّي يَكْتُبُ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَشْرِكُ مِنْ عِلْمِ ⑧
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑨

୬. ଏବଂ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି କର୍ମାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ; ବରଂ ସେ (ଉପାସ୍ୟ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ ।

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفُلُونَ ⑩

୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରାହେବ, ସେ (ତେଆଁ କଥିତ ଉପାସ୍ୟ) ୧ ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ ହୋଇଯିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନାକୁ ଅସ୍ଥାକାର କରିବେ ।

୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ସୁସ୍ଥ ଆୟତ-ସୂଚକ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ଏହି) ସତ୍ୟବାଣୀକୁ ଶୁଣି କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଯାହା ତେଣୁ ଆମେମାନେ ଏହାକୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ।

୯. କ'ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସେ ନିଜେ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ ନିଜେ ରଚନା କରିଥାନ୍ତୁ ତେବେ ଆମେ ଅଳ୍ପକାଳପାଇଁ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଅଳ୍ପକାଳ ଶାନ୍ତିର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯେଉଁ କଥାମାନ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀରେ କରୁଥାଅ, ତାହା ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ; ସେ ତୁମ ଓ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।"

୧୦. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମେ ସଂସାରକୁ ପ୍ରଥମ ରସୁଲ ଭାବେ ଆସି ନାହୁଁ, ଆମ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ରସୁଲ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଜାଣି ନାହୁଁ ଯେ ଅଳ୍ପ ଆମ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ ; ଆମେ କେବଳ ଆମ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଓହ୍ଲିର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ ।

୧୧. ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, "ଆମଙ୍କୁ କୁହ ତ ଭଲ, ଯଦି ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ଓହି ଅଳ୍ପକାଳ ତରଫରୁ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଅ, ଏବଂ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନ-ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସା) ଏହି ସାକ୍ଷୀ (ମଧ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ? ହେବ, ତେବେ (କ'ଣ ଏହା

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفِرِينَ ①

وَإِذَا تَلَّٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَنَا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ②

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ ③
كُفِيَ بِهِ شَهِيدٌ أَتَبْنِي وَبَنَيْتُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الْزَكِيمُ ④

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَاعٍ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا آَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ إِنِ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ⑤

قُلْ أَدْرَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଏହି ପୂର୍ବ ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ବାଇବେଲରେ ଅନୁଶ୍ରେୟ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁସାଙ୍କୁ ଭଲ ଜଣେ ଅବତାରକୁ ଉତ୍ଥୃତ କରାଇବେ, ତାହାଙ୍କ ମୁଖରେ ନିଜେ ବାଣୀକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ ସେ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ (Deut. 18:18-19 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ହେବ ନାହିଁ କି ଯେ ପୂର୍ବରୁ ରହିଥିଲା ସେ ବିଶ୍ୱାସ କଲା, ଅଥଚ ହୁମାମାନଙ୍କ ସମୟରେ ସେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଅହଙ୍କାରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛ ?” ଅଲ୍ଲୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରୁ : ୨

୧୨. ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଏହି କୋରାନ ଏକ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ନଥାନ୍ତେ ;” ଏବଂ ଯେ-ହେତୁ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହାର ସତ୍ୟତା ଉଲ୍ଲେଖିତ ହେଲା ନାହିଁ, ସେମାନେ (ନିରାଶ ଓ ରାଗାନ୍ୱିତ ହୋଇ) କହିବେ, “ଏହା ଏକ ପୁରାତନ ମିଥ୍ୟା ଯୋହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କହି ଆସିଛନ୍ତି ।”

୧୩. ଅଥଚ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ମୁସାଙ୍କ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଆସିଅଛି ଯାହା ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ତଥା କରୁଣା (ସ୍ୱରୂପ) ମଧ୍ୟ ଥିଲା ; ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ ଯାହା ନିଜ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ୧ କରୁଅଛି ; ଓ ଏହା ଆରବୀ ଭାଷାରେ ରଚିତ ହୋଇଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବ, ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଗର ୨ ଦେବ ।

୧୪. (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲୀ ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ଓ ତା’ପରେ ସେମାନେ ଏଥିରେ ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି ; ସୁତରାଂ (ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ) ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି (ଅତୀତର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ) ଦୁଃଖ ରହିବ ନାହିଁ ।

୧୫. ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ ଚୈତ୍ତ୍ୱରେ ବାସ କରିବେ ; ସେମାନେ ନିଜ ଅତୀତ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ୱରୂପ ସେଠାର ସଦା ବାସ କରିବେ ।

عُ قَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ

وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۖ وَهَٰذَا كُتِبَ مُصَدِّقًا لِّمَا فِي عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

୧. ଆରବରେ ଜଣେ ନବିଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେବା ବିଷୟ ବାହରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି (Isa 21:13-17 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ଏବଂ ତହିଁରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ନବିଙ୍କୁ ନିଜଦେଶ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କୁ ସଫଳତା ମିଳିବ ଓ ଶତ୍ରୁମାନେ ଅପମାନିତ ହେବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକଳେ ଏକ ପଥ ଉନ୍ନତ ହୋଇଯିବ, ତାହାକହଲେ ସେମାନେ କୌଣସି ସକଳର ଅତ୍ୟାଚାର କରିବାକୁ ଦୂରରେ ରହିବେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହିତକାରୀମାନେ ଅତୀତ ଅଧିକ ହିତସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ପାଇବେ ।

୧୬. ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଜର ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁ, କାରଣ ତାହାର ମାତା ତାହାକୁ କଷ୍ଟ କରି ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ କଷ୍ଟ କରି ତାହାକୁ କନ୍ଦୁ ଦେଇଥିଲେ ; ଏବଂ ତାହାକୁ (ଗର୍ଭରେ) ଧାରଣ କରିବା ଓ ତାହାର କ୍ଷୀରପାନ ଛତାଛବାରେ ତିରିଶ ମାସ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥାଏ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌବନ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଳିଶ ବର୍ଷରେ ପଦାର୍ପଣ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ମୋ ପ୍ରତି ଓ ମୋର ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ କୃପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମଠାରେ କୃତଜ୍ଞତା ଛାପନ କରିବା ସକାଶେ ମୋତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ; ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ଯେ ମୁଁ ଏପରି ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରେ ଯାହାକୁ ତୁମେ ପସନ୍ଦ କରିବ ; ଏବଂ ମୋ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟର ଭିତ୍ତି ଛାପନ କର ; ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି ଅବନମିତ ହେଉଅଛି, ଓ ମୁଁ ତୁମର ଅଞ୍ଜନ ହେଉଅଛି ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ ।”

୧୭. ଯେଉଁମାନେ ଏପରି କରିବେ ସେମାନେ ଏପରି ହେବେ, ଯାହାଙ୍କର ଉତ୍ତମ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର କୁକର୍ମ ପ୍ରତି କ୍ଷମା ଆଚରଣ କରିବୁ ; ଏ ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଗମନ କରିବେ ; ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ଅଜ୍ଞାକାର ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ) କରାଯାଉ ଅଛି ।

୧୮. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର ପିତାମାତାଙ୍କୁ କହେ, “ତୁମ ଦୁହିତ୍ରୁ ଥିଲୁ ! କ’ଣ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଏହା କହୁଅଛ ଯେ ମୋତେ ପୁନର୍ଜନ୍ମିତ କରାଯାଇ (ଭୃତୁଷ୍ଟରୁ) ବାହାର କରାହେବ, ଯେତେବେଳେ କି ମୋ ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀ ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଇଛି (ମୋତେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜନ୍ମିତ ହୋଇ ଫେରି ନାହାନ୍ତି) ? ଏବଂ ତାହାର (ପିତାମାତା) ଉଭୟେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁହାରି କରି କହନ୍ତି, “ହେ ହତଭାଗ୍ୟ (ପୁତ୍ର) ! ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ; ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଅଜ୍ଞାକାର ଅବଶ୍ୟ ସତ୍ୟ ହେବ ;” କିନ୍ତୁ ସେ କହେ, “ଏଗୁଡ଼ିକ ପୁରାତନ ଜାଲର କାହାଣୀ ମାତ୍ର ।”

وَوَعَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفُضُلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اَشَدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ سَنَةً ۚ قَالَ رَبِّ اُزْغِنِي ۚ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى الْوَالِدَيْنِ ۚ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ ۚ وَاَصْلَحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۚ اِنِّي تَبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَبَاؤُوا ۖ تَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٧﴾

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا اتَّعَذَّبْنِي ۖ اَنْ اُخْرَجَ ۚ وَكَذَ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِهِ ۚ وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ ۚ اِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٨﴾

୧୯. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ, ସେମାନେ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ^୧ ମଧ୍ୟରୁ ଅଥବା ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହିଁ ଶାସ୍ତି ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

୨୦. ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପଦାର୍ଥାଧୀନା ମିଳିବ, ଏବଂ ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ ।

୨୧. ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ସମ୍ମୁଖରେ ହାକିର କରାହେବ (ଓ କୁହାଯିବ), “ତୁମେମାନେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ନିଜର ସକଳ ପୁରସାରକୁ ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ କରି ସାରିଛ, ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ଯେତିକି ପରିମାଣରେ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା କଥା ତାହା ତୁମେମାନେ ହାସଲ କରିସାରିଛ; ସୁତରାଂ ପୃଥିବୀରେ ଅସଫାଳରେ ଅହଙ୍କାର କରୁଥିବାରୁ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାରୁ ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପମାନକରଣ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।”

ଭୁ : ୩

୨୨. ଏବଂ (ହେ ନବି !) ଆଦଙ୍କ ଭାଇ (ହୁଦ)ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବାଲିକୁଦଗୁଡ଼ିକ^୨ ମଧ୍ୟରେ ଭୟଭୀତ କରାଇଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସତେତନକାରୀ (ନବି) ଆସିଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରେ ମଧ୍ୟ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତୀତ କାହାରି ଉପାସନା କର ନାହିଁ; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ବିରାଟ ଦିବସର^୩ ଶାସ୍ତି ଆସିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଭୟଭୀତ ହେଉଅଛୁ ।”

୧. ୩୪:୧୫ର ଟୀକା ପ୍ରସଙ୍ଗ ।

୨. ମୁବ ଶବ୍ଦ ‘ଅହକାଫ’ ଅର୍ଥ ଗଡ଼ ବାଲିକୁଦ । ଏହି ନାମ ସେହି ଜାତିର ପରିଶ୍ରାମୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ରଖାଯାଇଛି, ଅନ୍ୟଥା ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ଏକ ଶ୍ରଦ୍ଧାସ୍ଥାପନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ମନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକଦା ଦୀର୍ଘ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଝଡ଼ ଚାଲିଗଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବମ୍ମଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା (୬୯:୮ ପ୍ରସଙ୍ଗ) । ଏହି ଝଡ଼ ସେହି ସେହି ଅସ୍ତ୍ର ବାଲିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା, ଏପରିକି କେତେକ ଜ୍ୱାନରେ ବାଲିକୁଦମାନ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରିଶ୍ରାମରେ ସେହି ଜାତି ବାଲି ଭିତରେ ଦବି ଯାଇ ଧୂଂସ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

୩. ଭୟଙ୍କର ଶାସ୍ତିର ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ଜଣାପଡ଼େ । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଶାସ୍ତିର ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣତଃ ବଡ଼ ଦିନ କୁହାଯାଇଛି କାରଣ ଶାସ୍ତିର ସମୟ ଶେଷ ହେବା ଭଳି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ହୁଏ ନାହିଁ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ
خَلَقْتُ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ
كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٠﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالُهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢١﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ
طَيْبَتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَنْعَمْتُمْ بِهَا
فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٢﴾

وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَ
قَدْ خَلَتْ السُّدُورُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا يَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢٣﴾

୨୩. ସେ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଥିସକାଶେ ଆସିଅଛ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅପସାରିତ କରିବ ? ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ବିଷୟର ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଅଛ, ତାହାକୁ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସ ।”

୨୪. (ହୁଦ) କହିଲେ, “ପ୍ରକୃତ ଖାନ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲୀ ଆମଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତା ଦେଇଛନ୍ତି ଆମେ କେବଳ ତାହାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଉଅଛୁ ; କିନ୍ତୁ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନେ ଏକ ଅଞ୍ଜ ଗାଡ଼ି ।”

୨୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଏକ ମେଘ ଆକାରରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ମେଘ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳ ବୁଝି କରିବ ;” (ଆମେ କହିଲୁ), “ନା ; ଏହା ସେହି (ଶାସ୍ତ୍ର) ଯାହା ତୁମମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ; ଏହା ଏକ ବାତ୍ୟା ଯଦ୍ବଳେ ଯନ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଲୁଚାଯିବ ଅଛି ।”

୨୬. “ଏହି ବାତ୍ୟା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ବିନାଶ କରିବ ;” ସୁତରାଂ ପରିଶାମୀ ଏପରି ହେଲା ଯେ ସକାଳ ହେଲା ବେଳକୁ ସେମାନଙ୍କ ବାସଗୃହ କେବଳ ଚୂର୍ଣ୍ଣାମାନ ହେଉଥିଲା, ଓ ସାରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବାଲି ଭିତରେ ଲୀନ ହୋଇଗଲା ; ଏହିପରି ଭାବରେ ଆମେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରତିପଳ ଦେଇଥାଉଁ ।

୨୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ନଥିଲୁ ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି କର୍ଷିତ, ଚକ୍ଷୁ ଓ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କଲେ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ଷିତ ଚକ୍ଷୁ ଓ ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ-ରୂପକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଜିଦ କରୁଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ସେମାନେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରୁ) ବେଶିତ କରିଥିଲା ।

قَالُوا اٰجِئْنَا بِاٰفَاقِنَا عَنْ اِلٰهِنَا قَاتِلًا بِمَا
نَعْبُدُ نَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝

قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاُبَلِّغُكُمْ مَا ارِئْتُ
بِهٖ وَلِكِنِّيْ اَرٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۝

فَلَمَّا رَاوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اُوْدِيِّهِمْ قَالُوْا هٰذَا
عَارِضٌ مُّبِيْطُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ رِيْحٌ
فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

تَنْذِرُ كُلِّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا يُرٰى
اِلَّا مَسٰكِيْنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْعٰمِرِيْنَ ۝

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فَيٰمًا اِنْ مَّكَّنَّاكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَبْعًا وَاَبْصَارًا وَاَفْئِدَةً ۖ فَمَا اَغْنٰ عَنْهُمْ
سَبْعُهُمْ وَلَا اَبْصَارُهُمْ وَلَا اَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاُوٰلُهَا
ۖ يٰۤاَسْفٰرُ ۝

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରୂପୀ ଜନବସତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମେ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରିକି (ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସମାଧାନ କରାହୋଇଛି) ସେମାନେ ନିଜ ଜିବିକୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ ।

୨୯. ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିକଟରୂପୀ କରାଇ ଦେବେ ବୋଲି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, କାହିଁକି ସେମାନେ ସେଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ ? ବରଂ ସେମାନେ (ଯଥା ସମ୍ଭବରେ) ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଗଲେ; ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଓ କପୋଳ-କଳ୍ପିତ ବିଷୟର ପରିଣାମ ଅଟେ ।

୩୦. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ* ଆଣିଲୁ ଯେଉଁମାନେ କି (ପବିତ୍ର) କୋରାନ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (କୋରାନ-ପାଠ ସମାବେଶରେ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, “ନୀରବ ରୁହ”, ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ (ପବିତ୍ର) କୋରାନର ଆବୃତ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ଇସଲାମ (ଧର୍ମ)ର ପ୍ରସାର ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।

୩୧. (ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଶୁଣିଅଛୁ ଯାହା ମୁସାଙ୍କ ପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥସବୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଅଛି, ଏବଂ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ତଥା ସତ୍ୟତ ପ୍ରତି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଅଛି ।”

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ أَفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا
يَقْنَرُونَ ﴿٢٩﴾

وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْمَعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُّذْنِبِينَ ﴿٣٠﴾

قَالُوا يَقَوْمُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

*. ଏହି ଆୟତରେ ‘ନିଜ’ ଶବ୍ଦ ଦୃଷ୍ୟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଜନ୍ମସମାନଙ୍କ ଦେହ ପରିନିଧି ମଣ୍ଡଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟ ଶୁଣି ତାହାକୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଥିଲେ ଭରାକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନଦୀକାନ୍ତର ନିବାସୀ । ସେହେତୁ ସେମାନେ ବହୁଦୂରରୁ ଆସିଥିଲେ ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୋପନରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଥିଲେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ଆଦରର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ । (ପେଟୁଲ ବସୀଲ ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୮ ପୃଷ୍ଠା ୩୫୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩୨. “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! (ଅଳ୍ଲହଙ୍କଠାରୁ ନୂତନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେନି ଆସିଥିବ) ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଆହ୍ୱାନକୁ ଗ୍ରହଣ କର. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ; ଫଳରେ ସେ (ଅଳ୍ଲହ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାପ ମାର୍ଜନା କରି ଦେବେ, ଏବଂ ଆସନ୍ତୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।”

୩୩. “ଏବଂ ଯେ ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ପ୍ରତି ଆହ୍ୱାନକାରୀଙ୍କ କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ସେ ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଳ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହାର କେହି ଆଶ୍ରୟଦାତା ନାହାନ୍ତି ; ଏହିପରି ଲୋକମାନେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ କବଳିତ ହୁଅନ୍ତି ।”

୩୪. କ’ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଳ୍ଲହ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ? (କଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଅଳ୍ଲହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଯୋଗୁଁ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି) ସେ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ ଓ ନିଜର ପ୍ରତିଟି ଇଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ।

୩୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ-ମାନଙ୍କୁ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଯିବ ଓ କୁହାଯିବ, “କ’ଣ ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ?” ସେମାନେ କହିବେ, “ହଁ, ହଁ ! ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି ! (ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ)” ; ସେତେବେଳେ ସେ (ଅଳ୍ଲହ) କହିବେ, “ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଶାସ୍ତି ଆପ୍ତାଦନ କର ।”

୩୬. ସୁତରାଂ ହେ ନବି ! ତୁମେ ମଧ୍ୟ (ସେହିପରି) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର ଯେପରି ତୁଳ ମନୋବଳ-ସମ୍ପନ୍ନ ରାସୁଲମାନେ (ତୁମ ପୂର୍ବରୁ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସକାଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ ; ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅଜ୍ଞାକୃତ ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ, (ସେ ଦିନ) ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେପରି ସେମାନେ ଏହି ସଂସାରରେ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ରହିଥିଲେ ; ଏହା ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଉପଦେଶ ସ୍ୱରୂପ କୁହାଯାଇଛି ; ଏବଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାହେବ ନାହିଁ ।

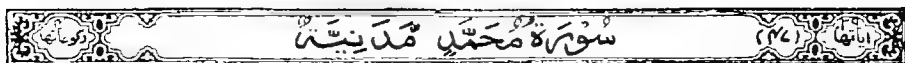
يَقَوْمًا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِيَكُمْ مِنْ عَذَابِ النَّارِ ①

وَمَنْ لَا يُجِبِ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ②

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُخْلِقَ الْمَوْتُ
بَلْ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③

وَيَوْمَ يَعْرُضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ④

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَيْسَ لَكَ بِهِمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلِغْ فَنُحِلَّ لَكَ
إِنَّكَ إِذَا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ⑤

ମହମ୍ମଦ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର କିରାମତ ସମେତ ୩୯ଟି ଆୟତ ଓ ୪ଟି ସ୍ବର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ବାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦେଇଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

୩. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ବାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା (ହଜରତ) ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ବିଶ୍ବାସ କରିଛନ୍ତି— ଏବଂ ତାହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସତ୍ୟ ଅଟେ— ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁଧାରି ଦେବେ ।

୪. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ କରାଗଲା ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ବାସ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରିତ ସତ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ; ଅଲ୍ଲାହ ଏହିପରି ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ (ବାସ୍ତବ) ଅବସ୍ଥାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାନ୍ତି ।

୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସୁଦ୍ଧ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖାନୁ ସୁଅ, ସେତେବେଳେ (ସେମାନଙ୍କ) ଶିର ି ଛେଦନ କର ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତପାତ ପରେ, ସୁଦ୍ଧ ନିଜର ଅସ୍ବଚ୍ଛାସ୍ତ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଦ୍ଧ ସରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକୁ ଟକ୍କ କର (ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଦ୍ଧବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିରଖ) ; ତତ୍ପରେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅନୁଗ୍ରହ କର (ଓ ଛାଡ଼ିଦିଅ), କିମ୍ବା

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
أَعْيَالَهُمْ ②

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَكَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَصْضَرْبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا
أَخَذْتُمُوهُمْ فَسُدُّوا أُذُنَيَّ ۖ فَكُلَّمَا مَتَّعْتُ ذَا

୧. କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ସୁଦ୍ଧ ହେଉଛି ଏବଂ ସୁଦ୍ଧରେ ତେଣୁ ଅନ୍ୟକୁ ହତ୍ୟା କରୁଛି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୁଣି କହିବା ଏଭଳି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ? ତାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, ଉତ୍ତରାମ ଏପରି ଶାନ୍ତିପ୍ରଦାୟକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଛି ଯେ ଯଦି ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ସୁଦ୍ଧମାନମାନେ ସୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଅନ୍ୟାୟ ମନେ କରିବାର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ।

ମୁକ୍ତିମୁଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରା (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ) ; ଏସବୁ (ଆଦେଶ) ' ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟି କରା ହୋଇଛି ; ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତେବେ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇ ନିଅନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରାସ୍ତା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ କଦାପି ନଷ୍ଟ କରିବେ ନାହିଁ ।

୬. ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ସଫଳତା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ,

୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଅବଗତ କରାଇନାହିଁ ।

୮. ହେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ (ଧର୍ମରେ) ସହାୟତା ' କରିବ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଦକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ ।

୯. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ବଜ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।

୧୦. କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

୧୧. କ'ଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଗୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା ? ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ବେର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର) ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବ ।

فَدَآءُ حَتَّى تَصَحَّ الْحَرْبُ أَوْ ذَارَهَا أَتَىٰ لَكَ وَلَوْ يَسَاءُ ۖ
اللَّهُ لَا تَنْصَرُ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۚ وَ
الَّذِينَ تَبْلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بِالْهَمِّ ۝

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ۝
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصَرُوا لِلَّهِ يَنْصَرْكُمْ وَ
يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
لِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۝

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଦୀକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଯୁଦ୍ଧ ନାହିଁ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଶୁଭାଶୟ ସଂପର୍କ ଏକ ସାଂଘାତିକ ଧର୍ମକୁ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିଭଳି ହେଉଛି: (କ) ନିଜ ଧର୍ମ ବିଶ୍ଵାସ, ସମ୍ମାନ, ଜୀବନ ଓ ଧନକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଉଥାଏ ତେବେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅସାମ ସହଯ ସହିତ ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ ଇତିବାକୁ ହେବ (୮: ୧୩-୧୭ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । (ଖ) ଅନ୍ତର ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲେ ଶାନ୍ତି ସନ୍ତୋଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ବିବେକ ସ୍ଵାଧୀନତାର ଦୂରସ୍ଥା ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଚଳୁ ରଖାଯିବ । (ଗ) କେବଳ ନିୟମିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷକୁ ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇପାରିବ । (ଘ) ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେଲେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୟା ସଂରକ୍ଷଣ କରି ବା ସେମାନଙ୍କ ବାନ୍ଦବକୁ ମୁକ୍ତିମୁଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଧର୍ମର ସହାୟତା କର, କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ନିଜେ କାହାରି ସହାୟତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୨. (ଏହା ଏଥିଯୋଗୁଁ ହେବ) ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ହିଁ ସହାୟକ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କେହି ସହାୟକ ନାହାନ୍ତି ।

୧୩. ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ କେତେକ ସାଂସାରିକ ସୁଖ ଭୋଗ କରିବେ ଏବଂ ସେହିପରି ପାନାହାର କରିବେ ଯେପରିକି ଚତୁଷ୍ପଦମାନେ ପାନାହାର କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।

୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ଜନବସତି ଭୁମିକୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲା, ତା ଅପେକ୍ଷା ଏପରି ଅନେକ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜନବସତି ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଆମେ (ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ) ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ କେହି ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରି ନଥିଲେ ।

୧୫. ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ (ପ୍ରେରିତ) ଏକ (ଦୃଢ଼) ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, କ'ଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇପାରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କୁକାର୍ଯ୍ୟମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଓ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ?

୧୬. ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆହୋଇଛି ତହିଁରେ ଏପରି ଜଳର ଝରଣାମାନ ଥିବ ଯାହା ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଏପରି ଝରଣାମାନ ଥିବ ଯେଉଁଥିରେ ଏପରି କ୍ଷୀର ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ଯାହାର ସ୍ୱାଦୁ କେବେହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ନାହିଁ ; ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା କେବେ ପରିସ୍ରବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ସୁରାଝର ଝରଣାମାନ ଥିବ ଯାହା ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଲାଗିବ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ମଦର ଝରଣାମାନ ଥିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ମିଳିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମା ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ; କ'ଣ ଏ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ
بِغَيْرِ اللَّهِ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۖ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَسْتَنْصِفُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوًى لَهُمْ ۖ

وَكَايِنِ مِنَ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝

أَفَنُكَ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كُنْ زُبُرِنَ لَهُ سُوْرُ
عَمَلِهِ وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ
مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

(ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ)ମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇପାରିବେ ଯେଉଁମାନେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ନରକ) ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉତ୍ତପ୍ତ ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତକୁ ବିଦାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେବ ।

୧୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମ କଥା ଶୁଣିଲା ଭଳି ଜଣାପଡ଼ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟରୁ ଉଠି ଶୁଣିଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ପଚାରନ୍ତି, "ସେ (ରସୁଲ) ବର୍ତ୍ତମାନ କ'ଣ କହିଥିଲେ?" ସେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଜ୍ଞାନ ମୋହର ଲଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଅଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସତ୍ତ୍ୱପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ) ଧର୍ମଭାରୁତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

୧୯. ସୂଚନା* ସେମାନେ ଅତିମ ନିଷ୍ଠୁରି ସମୟକୁ କେବଳ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅକସ୍ମାତ୍ ଆସିଯିବ ; ଅବଶ୍ୟ ତାହାର ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ସାରିଛି ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ବିଷୟ ଭାର ପ୍ରଦାନ କରିବ ?

୨୦. ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେଉଁମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା କରୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାପ * କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାନ ନିକଟରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ (କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରୁଥାଅ) ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ ତୁମ୍ଭକୁ ମାର୍ଦ୍ଦନା କରନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କର ଏଣେତେଣେ ବୁଲିବା ଓ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ରହିବା ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيماً فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ⑮

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَعِزُّ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ
عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنِفًا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَعِبَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ⑮

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ⑮

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَنَقُذَّ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَ تُهْمُ
وُكِّرُ لَهُمْ ⑮

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ
وَأَنَّهُ مَثُوبُكُمْ ⑮

୧. ୪୮:୩ର ଟିକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨୧. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “କାହିଁକି (ହୋଇଥିବ) ପ୍ରତି ଏପରି କୌଣସି ଅଧ୍ୟାୟ ? ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନାହିଁ (ଯେହିଁରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଆଦେଶ ଥୁବ)?” ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏପରି କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟ (ଆଦେଶମୂଳକ) ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଏବଂ ସେଥିରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟକ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲେଖ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦୃଶ ଗୁହଁଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁର ’ ମୂର୍ଦ୍ଧାକାଳୀନ ଅବସ୍ଥା ଆଗର ପ୍ରାୟ ; ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ) ସର୍ବନାଶ ନିୟତ ରହିଅଛି ।

୨୨. (ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେବଳ ଏତିକି କହିବା ଉଚିତ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯେ) ଆଦେଶପାଳନ କରିବା ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଭଲ କଥା ଶୁଣାଇବା ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ), ସେତେବେଳେ ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମାପରେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୁଅନ୍ତେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତେ) ତାହାହେଲେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରେୟସ୍ବର ହୋଇଥାନ୍ତା ।

୨୩. ସ୍ବଚ୍ଛରାଂ କ’ଣ ଏ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ^୧ ନୁହେଁ ଯେ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପୁଷ୍ପଭଙ୍ଗ ଦେବ, ତେବେ ବି ତୁମେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ସୂକ୍ଷ୍ମର କାରଣ ହେବ ଏବଂ ନିଜର ସ୍ବାତି ସମ୍ପର୍କକୁ ଛିନ୍ନ କରିବ ।

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ ۚ فَإِذَا
 أَنْزِلَتْ سُورَةٌ مُخْتَصَّةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ
 الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ ⑩

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ
 صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ⑪

فَهُلْ عَسَيْتُمْ أَنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ
 وَتَقْتَعُوا أَرْحَامَكُمْ ⑫

୧. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଧର୍ମ ବିଧାନର ଅନୁଦେଶବୁଡ଼ି ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନୂତନ ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସକଳେ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥାନ୍ତି ଯେପରିକି ସେମାନେ ତାହାକୁ ପାବନ କରିବେ, ଅଥଚ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବ୍ୟାସ ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ଗତ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଅବତରଣ କରିଅଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ମୂର୍ଦ୍ଧା ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ହିଁ ଆସିଥାଏ ଓ ସେତେବେଳେ ମଣିଷ ଆଖି ତରାଟି ରହିଯାଏ ।

୩. କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ଉଦ୍ଦାମାୟ ଯୁଦ୍ଧ କୌଣସି ଉପଦ୍ରବ ବା ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ସ୍ବଦାରିତ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ଯଦି ଏପରି ଯୁଦ୍ଧ ନହେବ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରା ନଯିବ ତେବେ ଉପଦ୍ରବ ଓ ବିଶ୍ୱଖ୍ୟାତ ରାଜିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପିଯିବ । ତେଣୁ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏପରି ସାଥକ ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ତବି କେବେ ହେଁ ଭୟଭୀତ ହେବ ନାହିଁ ।

୨୪. ଏହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଅଲ୍ଲାହ ଅଭିଶପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧୂର କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁର ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨୫. କ'ଣ ସେମାନେ କୋରାନ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ? କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ (ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ) ତାଲା * ପଡ଼ିଅଛି ?

୨୬. ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ବପ୍ନାପ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ପରେ ଫେରି ଯାଇଛନ୍ତି, ସଜ୍ଜାତ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସୁଶୋଭିତ କରି ଦେଖାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ବୁଧ) ଆଶା ଦେଇଅଛି ।

୨୭. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ (ହୋଇ) ଅଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ (କେପଟବିଶ୍ବାସୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ କେତେକ ବିଷୟରେ ' ଚୁମ୍ବମାନଙ୍କର ଅଞ୍ଚଳ ପାଳନ କରିବୁ " ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୮. ସୂଚନା* ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନାଶ କରୁଥିବେ, (ଓ) ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ଦେଶକୁ କୋରାଣରେ ପ୍ରହାର କରୁଥିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କିପରି ହେବ ।

୨୯. ଏହା ଏଥି ସକାଶେ ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ଅଲ୍ଲାହ ଅପସଦ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଯେଉଁଥିରେ ସବୁଷ୍ଟ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅପସଦ କରିଛନ୍ତି ; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ ।

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٤﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَ لَهُمْ ﴿٢٦﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

كَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضْرَبُونَ دُجُومًا وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٨﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَحَبِطَ أَعْمَالُهُمْ ﴿٢٩﴾

* ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଦେଖି ତାଲା ପକାଇ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଦେହ ତାଲା ପଡ଼ିଛି ।

୨. ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଭାଜନ ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧ୍ୟ କରିବେ ; ଅବଶ୍ୟ ଯଦି କଡ଼ିତ ହୋଇଯିବେ ତେବେ ଏହା ଏକ ବାଧ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ।

୩୦. କ'ଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧୁଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛି ସେମାନେ ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଲୁଚାଇଦିଅୁଥିବା ବିଦେଷକୁ କଦାପି ପ୍ରକାଶିତ କରିବେ ନାହିଁ ?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ①

୩୧. ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଜାଣା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଛିଡ଼ିକୁ ତୁମ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବୁ ଯାହା ଚୁପେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖାମୁଖରୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବ ; ଏବଂ (ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବଳ୍ବ୍ୟ ଶୈଳୀରୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

وَلَوْ نَشَاءُ لَارَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِينِهِمْ ②
لَتَعْرِفْنَاهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ③

୩୨. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେଜହାଦ କରୁଥିବା ଓ ଯେଉଁଠି ଧାରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାଣି ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରାସ୍ତା କରିବୁ ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନୁନିହିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରାସ୍ତା କରିବୁ ।

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَ
الصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ ④

୩୩. ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ଉତ୍ତୁଳକର ବିଚ୍ଛେଦରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ସେମାନଙ୍କର କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
شَآؤُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ
لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَيَخِطُّ أَعْمَالَهُمْ ⑤

୩୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତୁଳକର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଏବଂ ନିଜର କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ⑥

୩୫. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି ; ତା'ପରେ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥାଇ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ⑦

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ କରିଦେବେ ।

୩୬. ସୁତରାଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ଆଜିସ୍ୟ (ଓ ଭାରତୀୟର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସନ୍ଧି କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ନାହିଁ ; ‘ ପରିଶେଷରେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବିଜୟା ହେବ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଚୁମ୍ବନୀକ ସହିତ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ କଦାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ବୃଥା ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ।

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ لَا لِظُلُونِ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْرِكُمْ أَعْمَالَكُمْ ⑥

୩୭. ଏହି ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଏକ ଜ୍ୱାତା ଓ କୌତୁକର ସାମଗ୍ରୀ ମାତ୍ର ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ଧର୍ମଭାରତୀ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ, ତେବେ ଅଳ୍ପ ଚୁମ୍ବନୀକ ଚୁମ୍ବନୀକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ ।

إِنَّا الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا لَبَيْبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا
وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ⑦

୩୮. ଯଦି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ମାଗନ୍ତି ଓ (ସେଥି ସକାଶେ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୁଦ୍ଧ ପକାନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ କୃପଣତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାର, ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହକୁ କାଢି ଆଣିବେ ।

إِنْ يَسْأَلْكُمْ لَهَا فَيُحْفِكُمْ بِهَا لَمْ يَخْرُجْ
أَصْغَاتِكُمْ ⑧

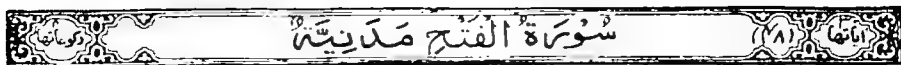
୩୯. ଶୁଣ ! ତୁମେମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏଥିସକାଶେ ତକାଯାଉଅଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଳ୍ପସଂ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କର ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୃପଣତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ-କେହି କୃପଣତା କରେ, ସେ ନିଜ ‘ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ କୃପଣତା କରେ ; ଅଳ୍ପ କାହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଅଥଚ ତୁମେମାନେ ହିଁ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଟ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ପ୍ରେରିୟିବ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଘେନି ଆସିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଦୃଶ (ଅଳ୍ପସଂ) ହେବେ ନାହିଁ ।

هَآأَنْتُمْ هَآؤَآءُ تَدْعُونَ لِنُفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْغُلُ وَمَنْ يَبْغُلْ وَإِنَّا يَبْغُلُ عَنْ
نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ⑨

୧. ଉପକାମ ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ଧି ଓ ବୁଝାମଣା ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟର ସନ୍ଧି କରିବାକୁ ଆଗଭର ହେବା ସକାଶେ ଭାରତୀୟ କରାଯାଇଛି ।

ଥରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲେ ଯୁଦ୍ଧର ଗତି ଓ ଫିଟି ଯାହା କିଛି ଦେଉ ପରେ ପ୍ରସଙ୍ଗମାନମାନେ ଶାନ୍ତି ଛାପନ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ନିବେଦନ କରିବା ଚଳିତ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଭୁଲ ରହୁଛି— ଯୁଦ୍ଧରେ ଉପକାମ କରିବା ଅଥବା ନୃତ୍ୟ ବରଣ କରି ସମ୍ପଦ ହେବା ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ କରୁଛି ।

ଅଲ-ଫତାଃ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ଦେଖିବା ସମୟ ୩୦ ଓ ୩୫ ଓ ୪୦
ସୁରା ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆମେ ତୁମକୁ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ,

୩. ଯାହା ଫକରେ ଏପରି * ହେବ ଯେ ତୁମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯାହା କିଛି ଦୋଷ ତୁଟି ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଛି ଅଲ୍ଲାହ ସେ ସବୁକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବେ, ଏବଂ ଅଦ୍ୟାବଧି ଯାହା ହୋଇ ନାହିଁ (ଅଥବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି) ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେବେ, ଏବଂ ତୁମ ପ୍ରତି ନିଜର କ୍ରୋଧକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମକୁ ସରଳ ପଥ ଦେଖାଇବେ ;

୪. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

୫. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ)ହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ପୂର୍ବରୁ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଲାଭ ହେବ, ଏବଂ ଆକାଶରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଛନ୍ତି ଓ ପୃଥିବୀରେ ମଧ୍ୟ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ଚ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱ ।

୬. (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧି) ଏଥି ସକାଶର ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ

وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ سِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ الشَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

لِيُزِيدُوا دُورًا إِنِّمَانًا فَمَعَ إِبْرَاهِيمَ وَ اللَّهِ جُنُودُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ يُكَفِّرُ عَنْهُمْ

* ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇବିଧା ଦର୍ଦ୍ଦି ସମ୍ଭବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ମଲ୍ଲୀ ବିଜୟ ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଜୟ ସାପ୍ତ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇବିଧା ଦର୍ଦ୍ଦି, ଯହିଁରେ ଆରବର ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ବୁଝାମଣା କରିବେ । ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତ ସମାଜୀକ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ତଥା ସହନଶାଳୀତାଅବଲମ୍ବନ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଫଳ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହିପରି ଭାବରେ ଆରବ ବନ୍ଧାମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ଅଲୋଚ୍ୟ ଦର୍ଦ୍ଦି ଓ ମଲ୍ଲୀ ବିଜୟର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସବୁ ଅପରାଧ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ; ଅନ୍ୟଥା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କୌଣସି ପାପ କରିଥିବା ଏହି ଆୟତର ଗୁପ୍ତତା ନୁହେଁ ।

‘ନିର୍ଦ୍ଦ’ ଶବ୍ଦର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସର୍ବତ୍ର ବିଜୟ ଅବସରରେ ହିଁ କରାଯାଇଛି ତେଣୁ ସତ୍ୟତା ବାଲ୍ଲୀ ଏଥିରୁ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ଏହି ଶବ୍ଦର ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କରିଥିବା ପାପ ଅଭିଯୋଗ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ଭାବ୍ୟତାରେ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠ ବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କରିଥିବା ପାପ ଅଭିଯୋଗ ।

ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ, ଏବଂ ତତ୍ପରା ସେ (ଅଲ୍ଲହ) ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷତ୍ରୁଟିକୁ ଲୋପ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ହିଁ ମହାନ ସଫଳତା ଅଟେ ।

୭. ଏବଂ ତତ୍ପରା ଯେଉଁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀ ଏବଂ ମୁସରିକ ପୁରୁଷ ଓ ମୁସରିକ ନାରୀମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ମନ୍ଦ ଧାରଣା ପୋଷଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଶାସ୍ତି ଦେବେ; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ପ୍ରକୋପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ସମାପରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନରକକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଛନ୍ତି ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦଭାଗ ଅଟେ ।

୮. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ହିଁ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ।

୯. ଆମେ ତୁମକୁ (ଆପଣା ଗୁଣାବଳୀ ସକାଶେ) ସାକ୍ଷୀ ଓ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ସୁସମାସ୍ତରଦାତା ତଥା (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ସଚେତନକାରୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ,

୧୦. ଯଦ୍ୱାରାକି ତୁମେମାନେ (ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ) ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରହସ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବ, ଏବଂ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଣାମାମାନ କରିବ ।

୧୧. ଯେଉଁମାନେ ଶପଥ-ପୂର୍ବକ ତୁମର ଆନୁରୋଧ ପ୍ରାକାର କରନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଆନୁରୋଧ ପ୍ରାକାର କରନ୍ତି; ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଉପରେ ରହିଅଛି; ପୃଥରା* ଯେ କେହି ଏହି ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବ, ଏହାକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବାର ଦୋଷ ତାହା ନିଜ ଉପରେ ହିଁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଯେ କେହି ସେହି ଅଜ୍ଞାକାରକୁ ପାଳନ କରିବ ଯାହା ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ କରିଥିଲା, ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ତାହାର ମହାନ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ।

سَيَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قَوْلًا عَظِيمًا ۝

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝

وَلِلَّهِ جُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
كَفِيًّا ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلِيُعِزُّوهُ وَتُوقِرُوهُ وَلِيُخَوِّهُ بِكُرَّةٍ وَآخِرَةٍ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

୧. ବିଶ୍ୱାସର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଘଟିଲେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ପରଜାକର ପରାସ୍ତାରେ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତବୃତ୍ତ ହେବେ ।

୨. ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଘଟିଲେ ତାହା କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟବିଶ୍ୱାସିନୀ ମହିଳାଙ୍କ ସକାଶେ ଶାସ୍ତିର କାରଣ ହେବ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆଶା ବାଣି ବସିଥିଲେ ଯେ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପଦସ୍ଥାନ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପରିଣାମ ବିପରୀତ ହେଲା ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଆହୁରି ବଢ଼ିଲା । ତେଣୁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ବିଭାବିତ ହେବା ଓ ସେମାନେ ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟ କିଛି ଘଟଣା ନାହିଁ । ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ମନ୍ଦ ଅଭିଳାଷ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଓ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନା ସୋଫିଷ୍ଟିକେଟ୍ ହେବ ସେମାନେ କୌଣସି ଭଲ ପାଇଲେ ନାହିଁ ।

ସ୍ୱ: ୨

୧୨. ଆଉବର ପଲ୍ଲବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବଢ଼ିବେ, “ଆମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଆମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଆମମାନଙ୍କୁ ନିମଜ୍ଜିତ କରି ରଖୁଥିଲା ; (ଏଥି ଯୋଗୁଁ ଆମେମାନେ ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ଯାଇ ପାରିଲୁ ନାହିଁ) ; ତେଣୁ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର ;” ସେମାନେ ନିଜ ମୁଖରେ ତାହା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ନାହିଁ ; ତୁମେ କୁହ, “ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଛି ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ଏପରି କିଏ ଅଛି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରିପାରିବ ? ଏପରି କଦାପି ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।”

୧୩. “ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି କି ତୁମେମାନେ ଧାରଣା କରିଥିଲ ଯେ, ସେ ରସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କଦାପି ନିଜ ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଫେରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହି ବିଷୟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶୋଭନୀୟ କରି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରା ହୋଇଥିଲା, (ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମନେ ମନେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲ), ଏବଂ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତଥା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଧାରଣା ପୋଷଣ କରିଥିଲ ; (ଅଥଚ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ବରଂ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ବିନାଶ ହେବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲ ।”

୧୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ (ସେ ମନେ ରଖୁ ଯେ) ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୁଳନ୍ତ (ଅଗ୍ନିର) ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଅଛୁ ।

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْنَا يَقُولُونَ بِالسَّيِّئَةِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ①

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ②

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ③

୧. ‘ଆଉବର’ ଅର୍ଥ ଆଉବର ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିଲେ । ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ, ଯଥା ଆମିର, ଅସଦ ଓ ଇବ୍ରାହୀମ ପରିବାରର ଲୋକ, ଏଠାରେ ସେହିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍କାଳୀନ ସ୍ଥିତିରେ କେତେକ ଗଣଜର ଏହି ଘଟଣାକୁ ମହାବିଜୟ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଏହାକୁ ତତ୍କାଳୀନ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ କରୁଅଛୁ କାରଣ ଏଠାରେ ‘ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା ମୁଖର ଲଘୁନା’ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଇତିହାସିକତାକୁ ସୂଚାଉଛି । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆମର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଧିକ ଯଥାର୍ଥ । ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଚୈତନ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ତତ୍କାଳୀନ ଘଟଣା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ।

୧୫. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଅଛି ; (ସେ) ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କ୍ଷମା କରିଥାନ୍ତି ଓ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଶାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅଦ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୬. ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବ, ସେତେବେଳେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ କହିବେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବା ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କର ;” ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବଦଳାଇ ଦେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ; ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ କଦାପି ଆମମାନଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ; ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଟେ ;” ଏଥି ଉକ୍ତାକୁ ସେମାନେ କହିବେ, “ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଈର୍ଷା କରୁଅଛ ;” କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଖୁବ୍ କମ ବୁଝି ପାରୁଛନ୍ତି ।

୧୭. ଆଗବର ପଲ୍ଲୀ-ବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିଲେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏପରି ଏକ ଦଳ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଡକା * ହେବ ଯେ କି ଯୁଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣ † ; ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ‡ କରି ନାହାନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ;

وَاللّٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَّشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَّشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝
سَيَقُوْلُ الْخٰفِقُوْنَ اِذَا اُنْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَعَايِمَ ۚ لِنَاْخُذُهَا ذُرُوْدًا نَّبْعَلُكُمْ يَرْيَدُوْنَ اَنْ يَّبْدِلُوْا كَلِمَ اللّٰهِ قُلْ لَنْ تَتَّعِبُوْا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ نَحْنُ مُسْتَسْنَدُوْنَ ۚ بَلْ كَاْنُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَوْلًا ۝

قُلْ لِلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعُوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اَوْ لِىٍّ اَبٰىسَ شٰدِيْدٍ تَقَاتِلُوْهُمْ وَاُتِيْلُوْنَ

* ଏଠାରେ ତତ୍କାଳ ବା ଶେବର ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଧନସମ୍ପନ୍ନ ସୂଚି ପୁରୁଷ ଦିଆଯାଇଛି ।

† ଏଠାରେ ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସହିତ ଯୋଦ୍ଧା ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏଠାରେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନିଜର ପୌରୁଷ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ଅନ୍ୟଥା ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଆସ୍ଥାନ କରିବେ ।

‡ ହଜରତ ଉମରଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ସମ୍ରାଟ ପର୍ସିଆରର କେତେକ ଯୁଦ୍ଧକ ଚାନ୍ଦ ନିଜରୁ ଆସି ନିଜର ଆବୃତ୍ତିକ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହଙ୍କ କୁର୍ବନୀ ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ସର୍ବବିକଳ ନହେବ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଯେହେତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଜାଣନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉପାୟ ବୋଧ ଦିଅନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଉପରେ ଯେଉଁ କଳଙ୍କ ଲାଗିଛି ସେମାନେ ତାହା ପୋଛି ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ଏହା ଶୁଣି ହଜରତ ଉମରଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱ ଲୋକତରଫ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ଓ ସେ କିଛି କହିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେ ସିରିୟା ଦେଶ ଆଡ଼କୁ ଯାତ ଦେଖାଇ କହିଲେ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗ ନେବେ ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାୟତ୍ତତ୍ୱ ହେବ । ଏ ବିଷୟ ଶୁଣିବା ପରେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧକମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାତଃ ଅସ୍ତ୍ରଶରାଘଣ କରି ସିରିୟା ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ଉର୍ଦ୍ଦିହସ୍ତର ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଜଳିତ ପୋଛି ନଥିଲେ ।

* ଏଠାରେ ପୁରାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁ ରହିବ ।

† ଏଠାରେ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର ବରଂ ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବେ, ଯେପରି ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସମ୍ରାଟ୍ୟର ଲୋକମାନେ କରୁଥିଲେ ।

ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରିବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅତି ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରୋ ପୁଷ୍ଟଭଙ୍ଗ କରିବ, ଯେପରିକି ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ପୁଷ୍ଟଭଙ୍ଗ) କରିଥିଲ, ତାହା ହେଲେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ।”

୧୮. ଅକ୍ଷମତା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ବା କୌଣସି ଛୋଟା ପ୍ରତି ବା କୌଣସି ରୋଗୀ ପ୍ରତି ବାଧ୍ୟବାଧକତା ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରେ ତାହାକୁ ସେ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାରୋ ପୁଷ୍ଟ ଭଙ୍ଗ କରିବ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ।

ରୁ : ୩

୧୯. ଅଲ୍ଲାହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେତେବେଳେ ଅତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୃକ୍ଷ ଓ ଚଳେ (ଶପଥ-ପୂର୍ବକ) ତୁମର ଆନୁରୋଧ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଯାହା (ବିଶ୍ୱାସ) ଥିଲା ସେ ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣି ପାରିଲେ ; ତେଣୁ ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଆସନ୍ନ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ;^୧

୨୦. ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେମାନେ ନିଜ ଦଖଲକୁ ଆଣିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାକ୍ତ ।

୨୧. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ତୁମେମାନେ ନିଜ ଦଖଲକୁ ଆଣିବ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପ୍ରତି^୨ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସାମଗ୍ରୀମାନ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ

فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَنفِيِّ حَرَجٌ ۚ وَالْعَلَى الْمَرْيُوسِ حَرَجٌ ۚ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُ وَنَهَاكَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُ وَنَهَاكَ الْجُبْنَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلَكُمْ

^୧. ଏଠାରେ ହୃଦୟରୁ ସର୍ବ ସମୟର ଶପଥ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପୂଜ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି, ଯେବେ କି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହଚରମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉପଥ କରିଥିଲେ ।

^୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଖେତର ।

^୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଖେତର ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ।

କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଅଟକାଇ * ରଖୁଛନ୍ତି ଯେପରିକି ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣା) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ହେବ, ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିଥାରେ ସରଳପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ।

୨୨. ଏବଂ (ଏହା ବ୍ୟତୀତ) ଆହୁରି * ଗୋଟିଏ (ବିଜୟ) ଅଛି ଯାହା ତୁମମାନେ ଅତ୍ୟାବଧି ଲାଭ କରି ନାହିଁ, ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ସାରିଛନ୍ତି : ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜର ଇଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକ୍ଷମ ।

୨୩. ଏବଂ ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ (ହୁଦୟିୟା ସହି ସମୟରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥା'ନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗତ୍ ପୁଷ୍ପଭଙ୍ଗ କରି ପକାୟନ କରିଥା'ନ୍ତେ ; ଏବଂ ସେମାନେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟଦାତା ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

୨୪. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏହି ଗାତିକୁ ମନେରଖ, ଯାହା ସର୍ବଦା ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି ; ଏବଂ ତୁମେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଗାତିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇବ ନାହିଁ ।

୨୫. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ)ହି ମକ୍କା ଉପତ୍ୟକାରେ ସେମାନଙ୍କ ହାତକୁ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ହାତକୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଟକାଇ ଦେଇଥିଲେ ; ଏହାପରେ (ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ) ତୁମମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ (ଏବଂ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତୁମମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଭାସ କରୁ ନ ଥିଲ) ।

୨୬. ସେମାନେ ହିଁ (ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ), ଯେଉଁମାନେ କି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ମସଜିଦରେ (ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ) ବାଧା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ମେକ୍କା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୁର୍ବାନିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ବାଧା ଦେଇଥିଲେ ; ଏବଂ ଯଦି (ମେକ୍କାରେ) ଏପରି କେତେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ଏପରି କେତେକ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀ ନଥା'ନ୍ତେ, ସେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନେ

آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝

وَلَوْ فَتَحْنَا لَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَآلِ الْأَذْنَابِ ثُمَّ لَا
يُحْدِثُونَ وَرِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ ۚ وَلَن يَجِدَ
لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّيَبَكُمْ
عَنْهُمْ بِطَنِ مَكَّةَ مِن بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكُمُ عَنِ السَّبِيلِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ وَلَوْلَا رَجُلٌ
مُّؤْمِنٌ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنَّ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଦୟିୟା ସହି ସମୟରେ ।

୨. ଏଠାରେ କଣ୍ଠାଲ ବିଆସାଲ୍ଲି ଯେ ଖେତର ବିଜୟ ପରେ ସେମାନେ ଆହୁରି ଅନେକ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ।

କାଣ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଅସ୍ମାତରେ ପଦଦଳିତ କରିଦେବାର ଆଶଙ୍କା ଆ'ତ୍ତା ଏବଂ ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷାହୋଇ ଏ କରାଯାଇ ଆ'ତ୍ତା ତୋହାହେଲେ ଆମେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଦୁରୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତୁ ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ବାରଣ କରିଥିଲେ) ଯଦ୍ୱାରା କି ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ତାହାକୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, ଯଦି (ଲୁଚାଇିତ ହୁଏ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ଇତସ୍ତଃ ହୋଇ ଯାଇଥା'ନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ସେ (ମକ୍କାବାସୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତୁଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଦେଇଥା'ନ୍ତୁ ।

୨୭. ସେହି ସମୟକୁ ସ୍ମରଣ କର ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଏପରି ପକ୍ଷପାତମୂଳକ ଚିନ୍ତାଧାରା ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ଅସ୍ମାନ ଅନ୍ଧକାର ସମୟର ପକ୍ଷପାତମୂଳକ ଚିନ୍ତାଧାରା ସଦୃଶ ଥିଲା ; ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ରସୁଲ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ନିଜ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଭିରି ଉପରେ ସୁପ୍ରିଷ୍ଠିତ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଅଧିକ ହକଦାର ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୨୮. ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି 'ରୋୟା'ର^୧ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଦେଖାଇଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲା ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ଲଣ୍ଡ କରି ବା କେଶ କର୍ତ୍ତନ କରି, କାହାରିକୁ ଭୟ ନକରି ନିରାପଦରେ ପବିତ୍ର ମସଜିଦରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପ୍ରବେଶ କରିବ ; ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ସବୁ ଜାଣି ପାରିଲେ, ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣି ନଥିଲ ; ଏବଂ ସେ, ଏତଦ୍ୱାରା, ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଜୟ ଅତି ନିକଟରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ।

^୧. ସେତେବେଳେ ମକ୍କାରେ ଅତି ବଡ଼ ମୁସଲମାନ ରହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତେ ଫଳରେ ନିଜ ସଂସାର ଶିତି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅପସନ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥାନ୍ତେ ।

^୨. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କା'ବା ଧର୍ମପାଠକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବାର 'ରୋୟା' ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ସତ୍ୟତା ସ୍ପଷ୍ଟପାଦନ ପାଇଁ ସେ ମକ୍କାକୁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ, କିନ୍ତୁ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅତକାନ୍ତ ଦିଅନ୍ତଲା । ଶେଷରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ବର୍ଷ କା'ବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନକରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଓ ସ୍ପର୍ଶିତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଅତକାନ୍ତରେ ନାହିଁ ଓ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ସ୍ୱାକାର କରି ତାହାକୁ ବୁଝାମଣାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଇନେଲେ । ବହୁତ ଏହି ସ୍ପର୍ଶିତ ସନ୍ତକରେ ଏଠାରେ ସ୍ମରଣ ଦିଆଯାଇଛି ।

^୩. ଏଠାରେ ପୁନର୍ବାର ଖେବର ବିଜୟର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

تَطُوهُمْ فَتُصِيبُكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ①

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَارْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا
أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ② وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ③

لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْوَيْلَ بِالْحَقِّ لَنْ نُخْلِقَ
الْبَشَرِ الْخَامِرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ مُخْلِقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ④

୨୯. ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) ହିଁ ନିଜ ରସୁଲଙ୍କୁ ସତପଥ ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ) ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ହିଁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

୩୦. ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ରସୁଲ ଅଟନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲୀ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କଠୋର ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରିନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଯ୍ୟାସୀ ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ କୁପା ଓ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ସକାଶେ ଶୁଭ ଓ ସିକଦା କରୁଥିବାର (ଅର୍ଥାତ୍ ସିକଦାକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଥିବାର ଓ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ଅନ୍ଧାବସ୍ଥା ହୋଇଥିବାର) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ; ସେମାନଙ୍କ (ପରିଚୟ) ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ଲାଲ ଉପରେ ସିକଦାକନିତ ଦାନ ଆକାରରେ ରହିଥାଏ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା କୌରାତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ; ଏବଂ ଇଂଜିଲରେ 'ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶ ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଅଳ୍ପରୋଦ୍ଗମ କରେ ; ତା'ପରେ ଏହାକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରାର୍ଦ୍ଧିତ ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ସବଳ କରାଏ ; ଏବଂ ସେହି ଅଳ୍ପର ଅଧିକତର ସବଳ ହୁଏ ; ଏହାପରେ ତାହାର ମୂଳ ଉପରେ ଚୂଳଭାବରେ ଠିଆହୁଏ ଏପରିକି ତାହା ଜମିମାଲିକକୁ ପସନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ; ଯାହା ଫଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କର୍ଷାନ୍ୱିତ ହେବେ ; ଅଲ୍ଲୀ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَكِنِّي بِاللهِ شَهِيدٌ ﴿٢٩﴾

مُعْتَدٌ رَسُولُ اللهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَشْرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۖ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ ۖ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَظْلَمَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْقِهِ يَعْجِبُ الزَّرَّاعُ لِيغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾

୧. ଏଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ବୁଝାଏ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଅପମିତିୟା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଭାବେ ଖ୍ୟାତ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ସେହି କବିଷ୍ୟବାଣୀ ସ୍ତରି ସନ୍ଦେଶ କରାଯାଇଛି ଯାହା ବାଇବେଲରେ (Matt. 13:3-9 ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟା) ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି- 'ତେଣୁ ବୁଝାନ୍ତୁ ବୁଝିବାକୁ ବାହାରିଲା । ସେ ବୁଝୁ ବୁଝୁ କେତେକ ବିହନ ବାଟ ପାଖରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି କେତେକମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇଲେ । ଆଉ କେତେକ ଅଳ୍ପ ମାଟି ଥିବା ପଥୁରିଆ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ବେଶୀ ମାଟି ନଥିବାରୁ ଶୀଘ୍ର ଗଭା ହେଲା, କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଠିବେ କବିପୋଡ଼ି ଗଲା ଓ ତେଜ ନଥିବାରୁ ଶୁଖିଗଲା । ଆଉ କେତେକ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ-ବୁଡ଼ାଳ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି କଣ୍ଟା ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଉଠି ବଡ଼ ହୋଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗାଧି ପକାଇଲା । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କେତେକ ଭଲ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା ଓ ଫଳ ଫଳିଲା, କେତେକ ଶହେଗୁଣ, କେତେକ ଶାଠିଏ ଗୁଣ ପୁଣି କେତେକ ଚିରିଶା ଗୁଣ ।'

ଅଲେକ୍ସା ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତାହିଁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେବା ମସିହା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେବେ ଯେପରି ଉର୍ବର ଭୂମିରେ ବୁଣାଯାଇଥିବା ବିହନ । ଅଲ୍ଲୀ ଚାହିଁଲେ ଏପରି କଲ୍ୟାଣ ସମ୍ଭାବନା କରିବେ ଯେ ସତ୍ୟେକଟିକୁ ଶାଠିଏ ଗୁଣ, ସହସ୍ର ଗୁଣ, ଏପରିକି ଶହ ଶହ ଗୁଣ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅତି ଶୀଘ୍ର ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଧନର ଧନର ହେବ ।

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ

(୩୧)

ଅଳ-ହୁଜୁରାତ

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ସୁରା ବିଦମ୍ବିତ ଉପରେ ୧୧ଟି ଅଞ୍ଚଳ ୨୯ ଟି ଛୁଇଁ
ଅଛି ୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଢ଼ିଚି କଥା କୁହ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ସର୍ବେଶ୍ୱର ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ②

୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନବିଙ୍କ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ନିଜର ସ୍ୱରକୁ ଉଛ କର ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯେପରି ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଅଛ, ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେପରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୁଅ ନାହିଁ ; ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ (ଏହା ଫଳରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତରେ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ ۚ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ③

୪. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସ୍ୱରକୁ ରସୁଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିମ୍ନ କରିଥାନ୍ତି, ଧର୍ମଭାରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ସାରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମା ଓ ମହାନ୍ ଦୂରଦୂର ରହିଅଛି ।

إِنَّ الَّذِينَ يَغْضَوْنَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۖ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَآجُرٌ عَظِيمٌ ④

୫. ଯେଉଁମାନେ ତୁମଙ୍କୁ (ତୁମ ନିଜ) ଘର କାନ୍ଥ ଆଉପଟୁ ଗୁରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିବୋଧି ଅଟନ୍ତି ।

إِنَّ الَّذِينَ يُكَادُونَكَ مِنْ وُجَاهِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤

୬. ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଗୃହକୁ ବାହାରକୁ) ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉତ୍ତମ ହୁଅନ୍ତା ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا ۚ لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑥

୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବାଦ ଘେନି ଆସେ, ତେବେ (ତୁମମାନେ) ତାହାର (ସତ୍ୟାସତ୍ୟ) ପୂଜ୍ୟାନ୍ୱୟ ପ୍ରକାଶ କର ; ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ ତୁମମାନେ ଅଜ୍ଞାତରେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦିଅ, ଓ ନିଜର କର୍ମ ପାଇଁ ପରେ ଲଜିତ ହୁଅ ।

୮. ଏବଂ ଜାଣିରାଖ ଯେ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ରସୁଲ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ; ଯଦି ଅଧିକାଂଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଯା'ନ୍ତି, ତେବେ ତୁମମାନେ କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ିଯିବ, କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରିୟ କରାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତାହାକୁ ଶୋଭନୀୟ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବିଶ୍ୱାସ, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଓ ଅମାନ୍ୟତାକୁ ଅପ୍ରିୟ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ; (ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଆୟତ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ) ସେମାନେ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱ ପଥଗାମୀ ଅଟନ୍ତି ।

୯. (ଏହା କେବଳ) ଅଲ୍ଲହଙ୍କର କୃପା ଓ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ହିଁ (ସମ୍ଭବ) ହୋଇଛି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତ (ଓ) ଚକ୍ରାନ୍ତ ।

୧୦. ଏବଂ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁଲ ଗୋଟି ଗୋଟି ' ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ' କଳହ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରାଇ ଦିଅ ; ଏବଂ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ପରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରେ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହେଇ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِبِينَ ٥

وَاغْلِبُوا أَن فِيمَكُم رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبُ إِلَيْكُمْ ۖ الْإِيمَانُ وَرَيْثَتُهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَزَّةُ الْكَفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الرُّشْدُونَ ۚ

فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ وَرِعْمَهُ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥

وَأِنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا ۚ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَتَأْتُوا

୧. ଏହି ଆୟତରେ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ (UNO)ର ଏକ ଚିତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି । ଦୃଷ୍ଟର ବିଷୟ ଜର୍ମାନି ସଂଘ (League of Nations) ଏହି ବିଷୟକୁ ପୁରାପୁରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇ ନପାରିବାରୁ ତାହା ଅକାମୀ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ ମଧ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କବୁଲି । ତା'ର ବିଧିବଦ୍ଧତା ଲକ୍ଷଣମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରହଣ ହୋଇଛି । ଯେଉଁଠି ଏହି ଆୟତରେ ଦୂରତ ବ୍ୟବସ୍ଥାବଦ୍ଧିତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ଆତଙ୍କିତା ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ଚଳିତ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି ।

୨. 'ମୁମିନିନ' ଶବ୍ଦର ଗୁଣ ଅର୍ଥ କରି କେହି ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାର ମୁମିନିନ ଶବ୍ଦ ଏଥିରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାମା'ଦା କରିପାରିବ, ଅନ୍ୟଥା ଜାତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସବୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପଥ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କରାଯିବାର ସମର୍ଥନ ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଆକ୍ରମଣକାରୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଯେପରିକି ସେ ଅକ୍ଷୟ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଫେରି ଆସିବ ; ଏହାପରେ ଯଦି ସେ ଅକ୍ଷୟ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଫେରିଆସେ, ତେବେ ସେ (କଳହକାରୀ) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବକ ୧. ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି, ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧକୁ ୨ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଅ ; (କାରଣ) ଅକ୍ଷୟ ନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୧. ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ୩ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଭାବୁଥିଲା ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ କଳହରତ ଦୂର ଭାବିବା ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରାଅ ; ଏବଂ ଅକ୍ଷୟକୁ ଭୟ କରି ତାହା ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରାହେବ ।

ଭୁ : ୨

୧୨. ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! କୌଣସି ସଂପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ହେୟ ମନେ କରି ଥିବା ପରିହାସ ନ କରୁ ; ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇପାରନ୍ତି ; ଏବଂ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ନାରୀମାନେ ଅନ୍ୟ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ନାରୀମାନଙ୍କୁ ହେୟ ମନେ କରି ଥିବା ପରିହାସ ନ କରନ୍ତୁ ; ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଶେଷୋକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବା ଅବସ୍ଥାର) ନାରୀମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି କରୁ ମତବ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ କି ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ବିଦ୍ରୁପାତ୍ମକ ନାମରେ ଡାକ ନାହିଁ, କାରଣ ବିଶ୍ୱାସ କଲାପରେ (ବିଦ୍ରୁପାତ୍ମକ ନାମରେ ଡାକି) ଆତ୍ମାପାଳନରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ପାଳରେ ତାହା ନିଜକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ନାମଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥାଏ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜେ ଭ୍ରଷ୍ଟାସୁରୀ ହୋଇଯାଏ) ; ଏବଂ ଯେ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ କରିବ ନାହିଁ, ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟାତ୍ମକାରୀ ହେବ ।

الَّذِينَ تَبَوَّءُوا خُبْرًا إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنَّ فَاءَتْ
فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسَطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ⑩

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ⑪

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ
أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ
أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا
تَنَابَرُوا بِاللِّقَابِ بَشَرُ الْإِسْمِ الْفُسُوقُ بَعْدَ
الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑫

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାମାଂସା କରିବା ବେଳେ ନିଜ ହିତକୁ ସକ୍ଷୁବ୍ଧରେ ରଖି ନାହିଁ ବରଂ ଅସଲ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରି ।

୨. ଏହାର ସ୍ୱକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯୁଦ୍ଧରତ ଦୂରପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମାମାଂସା କରାଇବା ବେଳେ ନିଜର କୌଣସି କାର ଉଠାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନାହିଁ ।

୩. ଯେତେ ବା କୌଣସି ମତଭେଦ ଦେଖାଦିଏ ତେବେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପରିକ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ତ ହେଉଛି ଭ୍ରାତୃଭାବ । ଶେଷ ଶେଷ କଳିତକରାନ୍ତ ଉପଲାମାୟ ଭ୍ରାତୃଭାବରୁ ଛିନ୍ନ କରିବାର କାରଣ ନହେବା ଉଚିତ ।

୧୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ସନ୍ଦେହକୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖ, କାରଣ କେତେକ ସନ୍ଦେହ ପାପରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ ; ଏବଂ ଗୋପନରେ (ଅନ୍ୟର) ଦୋଷ ଅନ୍ୱେଷଣ କର ନାହିଁ ; ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରର ଚୁଲ୍ଲି କର ନାହିଁ ; କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନିଜର ମୃତ ଭାଇର ମା'ସ ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବ ? (ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ ବୁଝାଯାଏ ତେବେ,) ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ଅପସନ୍ଦ କରିବ ; * ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁତାପ ଗ୍ରହୀତା (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୪. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀଙ୍କଠାରୁ ପୃଷ୍ଠି କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଜାତି ଓ ବଂଶରେ ବିଭକ୍ତ * କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବ ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଧର୍ମଶାଳୀ, ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସମ୍ମାନିତ ; ଅଲ୍ଲହ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (୪) ସର୍ବୋତ୍କର୍ଷ ।

୧୫. ଆରବର ପଲ୍ଲବାସୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ;" ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, "ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହିଁ, ବରଂ ତୁମେମାନେ ଏପରି କୁହ ଯେ ଆମେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ଆନୁଗତ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଅଛୁ, କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بََعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ⑤

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ⑥

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ

୧. ଯଦି ଜଣେ ଯେ ଚୁଲ୍ଲି କରିବା ଏକ ଗର୍ହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ତେବେ କାହିଁକି ଚୁଲ୍ଲି କରୁଛ ?

* ୨. ଜାତି ଓ ବଂଶ କେବଳ ପରିଚୟ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଗର୍ବ କରେ ବା ତାହାକୁ ସ୍ୱାଭିମାନର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ମନେକରେ, ସେ ଇସଲାମ ବିରୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ।

ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସବୁଲୋକ ସମାନ । ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ତା' ଚମତ୍କାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିରୂପଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ କି ତା' ଧନରୁ, ଅଥବା ତା' ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରୁ ବା ତା' ଖାନ୍ଦାନୀରୁ । ବରଂ ତା'ର ନୈତିକତା ଓ ସେ କିପରି ଦୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସ୍ଥିତି ତଥା ସେ ଯାହା ଦୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥିତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛି, ସେଥିରୁ ତା'ର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପିତ ହୁଏ । ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ଗୋଟିଏ ପରିବାର । ଅନ୍ତିମ ହଜ ଯାହା ଅବସରରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେଠାରେ ଉପସିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣଯୋଗ୍ୟ । ସେ କହିଥିଲେ, "ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏକ, ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଏକ; ଆରବର ଲୋକ ଆରବ ବାହାରର ଲୋକଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନୁହେଁ କି ଗୋରା କଳାଠାରୁ ବା କଳା ଗୋରାଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନୁହେଁ; ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ଧର୍ମଶାଳୀ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁଜରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ।"

ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରକୃତରୂପେ ପ୍ରବେଶ କରିନାହିଁ।” ଏବଂ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କର ପ୍ରକୃତରେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବ, ତେବେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମକୁ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ (ପ୍ରଶ୍ନର) ଦେବେ ନାହିଁ ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ।

وَأِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤

୧୬. ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଏହାପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ; ଏବଂ ନିଜର ଧନ ଓ ଜୀବନ ଦେଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରନ୍ତି ; ଏମାନେ ହିଁ ସତ୍ୟବାଦୀ ।

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّقُونَ ⑥

୧୭. ତୁମେ କୁହ, “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ନିଜ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଉଛ ? ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଆକାଶରେ ଅଛି ଓ ଯାହାକିଛି ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ଅଲ୍ଲାହ ସେ ସବୁକୁ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ (ଏହାଛଡ଼ା) ଅଲ୍ଲାହ ସକଳ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।”

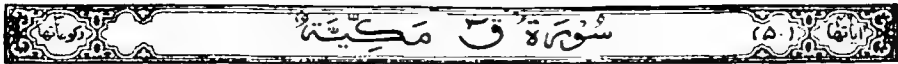
قُلْ أَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑦

୧୮. ଏ (ଆରବବାସୀ) ମାନେ ଇସଲାମ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ କରି ତୁମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିବାର ଧାରଣା ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି ; ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଇସଲାମ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ କରି ଆମପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିବାର ଧାରଣା କର ନାହିଁ ; ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଆତଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏହି ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ (ସେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ, ତେବେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କର) ।”

يَسْتُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْأَلُونِي عَنْ إِسْلَامِكُمْ بَلِ اللَّهُ يَسُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑧

୧୯. ଅଲ୍ଲାହ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସ୍ତୃଷ୍ଟି ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ।

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑨

କାଫ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ସୁରତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପନେତା ଖତ୍ତବ ଅସରାମାନ ମାତି ବୁଲୁଛନ୍ତି)

୧. ଅଶେଷ ସୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

୨. କାଫ : (ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି) ; ଆମେ ଏହି ଗୋରବମୟ କୋରାନକୁ (ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ସତ୍ୟତାର) ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ।

୩. ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ଜଣେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ (ଓ ସଚେତନକାରୀ) ଆସିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।”

୪. “ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଓ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହେବୁ କ’ଣ ଏହାପରେ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ ହେବୁ ? ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ (ବୋଧ ଶକ୍ତିର) ବହୁ ଦୂରରେ ।”

୫. ମାଟି ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରୁ) କେତେ ହ୍ରାସ କରେ (ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ କେତେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଏ) ତାହା ଆମଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜଣାଅଛି ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରେ ଏପରି ପୁସ୍ତକ ରହିଅଛି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖେ ।

୬. ପ୍ରକୃତ କଥା ହେଉଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏକ ମିଶ୍ର ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ; (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟର ମିଶ୍ରଣ ହୋଇଯାଇଛି) ।

୧. ‘କାଫ’ କବିର (ସର୍ବ ଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଲ୍ଲାହ) ଉଦ୍ଦର ସଂକ୍ଷେପକ୍ଷର ।

୨. ଆରବୀ ଭାଷା-ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ବେଳେ ବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦର ବିପରୀତ ଅର୍ଥବୋଧକ ଉଦ୍ଦର ସ୍ମରଣ କୁଖ୍ୟାପତ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଅନୁବାଦରେ ‘ହ୍ରାସ କରେ’ ସହିତ ବଞ୍ଚଣା ମଧ୍ୟରେ ‘ବୃଦ୍ଧିଘଟାଏ’ ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି । ଏଠାରେ ‘ହ୍ରାସ କରେ’ ଅର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଶରୀରକୁ ମାଟି ଖାଇଯାଏ ଏବଂ ‘ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଏ’ ଅର୍ଥ ଭୂମିର ଖାଦ୍ୟ ଆହରଣ କରି ଶରୀରର ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଏ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَسَّوَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ

بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاذِبُونَ
هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا
كِتَابٌ حَفِيفٌ

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ
مَرِيجٍ

୭. ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ଆକାଶକୁ ଆମେ କିପରି ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ କ'ଣ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ ତାହାକୁ ସୁଶୋଭିତ କରିଅଛୁ, ଓ ତହିଁରେ କୋଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ ।

୮. ଏବଂ ଆମେ ଗୁପ୍ତସ୍ଥଳ ବିସ୍ତାରିତ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ତହିଁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଯୋଗାଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୯. ଆମ ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପାଇଁ ଏଥିରେ ବିବ୍ୟସ୍ଥାନ ଓ ଉପଦେଶ ରହିଅଛି ।

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ମେଘମାଳାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳ ବୁଝି କରିଅଛୁ, ତା'ପରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଉଦ୍ୟାନ ସୃଷ୍ଟି କରୁ ଓ ଅମଳକ୍ଷମ ଶସ୍ୟ ମଧ୍ୟ (ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ) ।

୧୧. ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଖଜୁରିଗଛ ମଧ୍ୟ (ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ) ଯହିଁରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଫେରୁ ଲାଦି ହୋଇଥାଏ,

୧୨. (ଆମେ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜାତିକା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମାଶେ (ଏପରି କରିଅଛୁ) ; ଏବଂ ଆମେ ଏହା ଦ୍ୱାରା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜଳ ଦ୍ୱାରା) ମୃତ ଭୂମିକୁ ଜୀବିତ କରିଥାଉ ; ଏହିପରି ଭାନରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବ ।

୧୩. ଏମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ହୁହୁକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ କୃପ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସମୁଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ),

୧୪. ଏବଂ ଆଦ ଓ ପିରାଝିନ, ଓ ଲୁଚକ ଭାଇମାନେ,

୧୫. ଏବଂ ବନବାସୀମାନେ ଓ ଡୁବ୍ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯମେନ-ବାସୀମାନେ) ଆମର ରହୁଥିବାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିଥିଲେ ; ପରିଶେଷରେ ଆମ ଶାସ୍ତିର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା ।

୧୬. କ'ଣ ଆମେ ପ୍ରଥମ ସୃଷ୍ଟି ଯୋଗୁଁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛୁ ? (ନା !) ; କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ ସେମାନେ ଦୃଶ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ସମୟରେ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ରୁ : ୨

୧୭. ଏବଂ ଆମେ ମରୁଭୂମି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଏବଂ ତାହାର ମନରେ ଯେଉଁ ସଂଶୟ ଜାତ ହୁଏ ତାହାକୁ ଆମେ ଭଲରୂପେ ଜାଣୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାର ଜୀବନ ନୀତିକାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ।

୧. ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ବନବାସୀ; କିନ୍ତୁ ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ସେହି ବନ, ଯାହା ଯମେନରୁ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଗଲାବେଳେ ମରାଘନ ନିକଟରେ ପଡ଼େ ।

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ①

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَالْقِيَامَ فِيهَا رُءُوسَى وَابْتَنَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ مِثْرًا ②

تَبَصَّرَةٌ وَذُكُورٍ لِكُلِّ عَبْدٍ مُمِينٍ ③
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَّبًا
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ④

وَالنَّخْلَ بَسَقَتْ لَهَا كَلْعُ تَضِيدٍ ⑤
مِرْزَاقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ ⑥

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثُودٌ ⑦
وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ⑧

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَحَقَّ وَعِيدُ ⑨

أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑩

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسَّوَسُ بِهِ
نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ⑪

୧୮. ଯେତେବେଳେ କି ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ^୧ ଓ ବାମରେ ବସି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ (ଦେବଦୂତ) ତାହାର ସକଳ କର୍ମକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଥାନ୍ତି ।

୧୯. ଏବଂ (ମୃତ୍ୟୁ) ଯାହା କିଛି କଥା କହିବ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ତାହା ନିକଟରେ ଜଣେ ନିରାକ୍ଷର ଅଥବା ସଂରକ୍ଷକ ଥିବେ ।

୨୦. ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ମୁର୍ତ୍ତୀ ଅବଶ୍ୟ ଆସିବ ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମନୋଯୋଗୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିବୁ, “ଏହା ସେହି ଅବସ୍ଥା ଯହିଁରୁ ତୁମେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ ।”

୨୧. ଏବଂ ବିଗୁଳ ଫୁଲ୍ଲା ଯିବ ; ଏହା ଅଜ୍ଞାନତା ଶାସ୍ତ୍ରର ଦିବସ ହେବ ।

୨୨. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଆସିବେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ଗୁଳକ ଓ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଥିବେ ।

୨୩. (ଏବଂ ଆମେ କହିବୁ), “ତୁମେ ଏ (ଦେବା) ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ରହିଥିଲ ; ତେଣୁ ପରିଶେଷରେ ଆମେ ତୁମର ପରଦାକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଆଜି ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ^୨ ହୋଇଛି (ଓ ତୁମେ ସବୁ ଦେଖିପାରୁଛ) ।”

୨୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସହଚର^୩ କହିବେ, “ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖ, ଯାହା ମୋ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ^୪ ହୋଇ ରହିଅଛି (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର କର୍ମ ବିବରଣୀ) ।”

୨୫./୨୬. (ତା’ପରେ ଆମେ ସେ ଉଭୟ ଦେବଦୂତକୁ କହିବୁ), “ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ, ସାମାଜିକ^୫ ଧନକାରୀ ଓ ସନ୍ଦେହକାରୀକୁ ତୁମେ ଦୁଇଟି ନରକରେ ନିବେଶିତ କର,”

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَاقِلِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ①

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ②

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ③

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ④

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَها سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ⑤

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَ كَفِّ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ⑥

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ⑦

الَّذِي فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَقَابِرِ عَيْنِيدٍ ⑧

مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ⑨

୧. ମଣିଷ ସହିତ ଏପରି ଦେବଦୂତ ବା ଶରୀରର ଅଙ୍ଗସଂଖ୍ୟା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ତା’ର କର୍ମକୁ ପୁରଣିତ କରୁଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ସେହିମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜି ତୁମେ ନିଜର ସରକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅସରକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭଲଭୁଲପ ହୁଅପାରୁଛ ଏବଂ ସା’ସାରିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟପାରୁଛ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜର ସତ୍ୟେକ ଉକ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ ବେଳି କୋର୍ସ୍ ଦେଇ କରୁଥିଲ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତା’ ସହିତ ନିୟୋଜିତ ସାକ୍ଷୀ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ମଣିଷର ଅଙ୍ଗସଂଖ୍ୟା ବା ଦେବଦୂତମାନେ କହିବେ ଯେ ଏହି ଛୋଟର ସମସ୍ତ ଉକ୍ତି ଓ କର୍ମର ଅଭିଲେଖ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପୁରଣିତ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ସେ କୌଣସି ସକାଳେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଉକ୍ତି ବା କର୍ମକୁ ଅତ୍ୟାକାର କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ମଣିଷକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅଭିଲେଖକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ କହିବେ, ଯଦୁରା ତା’ ନିକଟରେ ସବୁ କଥା ସମାକ୍ଷିତ ହୋଇଯିବ ।

୨୭. “ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ଉପାସ୍ୟ କରିଥିଲା ; ତେଣୁ ତାହାକୁ ତୁମେ ଦୁହେଁ ଆଜି କଠିନ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟକୁ ନିଷେପ କର ।”

إِذْ يٰ جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيْهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّعِيدِ ①

୨୮. ତାହାର ସହଚର ! କହିବ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ମୁଁ ତାହାକୁ ବିଦ୍ରୋହ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ସେ ନିଜେ ଏକ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।”

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلٰكِنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ②

୨୯. (ଅଳ୍ପକ୍ଷ) କହିବେ, “ଆମ ସମାପତର କଳହ କର ନାହିଁ, ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଶାସ୍ତିର ସମାନ୍ତର ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ।”

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَيْ وَقَدْ قَدْ مَتُ إِلَيْكُمْ بِأَلْوَعِيْدٍ ③

୩୦. “ଏବଂ ଆମ ସମାପତର କୌଣସି ବିଷୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରି ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ? ; ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରୁନାହିଁ ।”

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيْ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعٰلِيْنَ ④

୩୧. ସେ ଦିନ ଆମେ ନରକକୁ ପଶ୍ଚାଦ୍ଧି, “କ’ଣ ତୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛୁ ?” ସେ କହିବ, “କ’ଣ ଆଉ କିଛି ଅଧିକ ଅଛି ?”

يَوْمَ نَقُوْلُ لِحَمَّتَم هَلْ اٰمَنَّاٰتِ وَنَقُوْلُ هَلْ مِنْ مَّزِيْدٍ ⑤

୩୨. ଏବଂ ସେ ଦିନ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଧର୍ମଭାରୁମାନଙ୍କର ଏପରି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଯିବ ଯେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

وَاٰلَفِيَتْ الْجَنَّةُ لِّلْمُتَّقِيْنَ غَيْرَ بَعِيْدٍ ⑥

୩୩. (ଏବଂ କୁହାଯିବ), “ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବନତିକାରୀ ଓ ଧର୍ମବିଧାନର ସଂରକ୍ଷଣକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ପୁରସ୍କାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।”

هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِكُلِّ اٰوَابٍ حٰفِيْظٍ ⑦

୧. ଅବଶ୍ୟ ଏବେ ମଣିଷ କହିବ ଯେ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ପଥକ୍ଷ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୟାମତ ଦିନ ତାକୁ ନିରାକ୍ଷଣ କରୁଥିବା ଦେବଦୂତମାନେ ଅଥବା ତା ଶରୀରର ନିରାକ୍ଷଣକାରୀ ଅଙ୍ଗସବୁ କହିବେ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପଥକ୍ଷ ହେବନର ସେମାନେ ତାହା ବୁଝନ୍ତି ବରଂ ସେ ନିଜେ ପଥକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ପୁରବା ସେ ନିଜେ ଏଥି ସକଳକ୍ଷ ଡାହା ।

୨. ଅଳ୍ପକ୍ଷ କହିବେ ଯେ ଯେଉଁ ସନ୍ଧ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଓ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗସବୁକୁ ସେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଥା ବଦଳାଇ କହିବାକୁ ସାହସ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ବୁଝନ୍ତି ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଭିଲେଖ ରହିଥିବ ଏବଂ ଅଭିଲେଖକୁ କେହି ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଅବଧାରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଏପରି ସନ୍ଧ୍ୟା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ଅସ୍ପାଦୃତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତିକୁ ଅତ୍ୟାଚାରମୂଳକ ଶାସ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଅବଧାରଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୪. ସେ ଦିନ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରିବେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମନ ସତ୍ୟତା ଲାଭ କରିବ । ଏଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଭିସେଚ ହୋଇପାରେ ଯେ ଶେଷ ସ୍ଥଳରେ ଧର୍ମର ଏକଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନିଜ ମନ ମଧ୍ୟରେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମନେ କରିବ ।

୩୪. “(ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ) ଯେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଳ୍ଲାହ)ଙ୍କ ଗୋପନରେ ଭୟ କରୁଥିଲା ଓ ଅନୁରକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା।”

୩୫. (ଅଳ୍ଲାହ କହିବେ), “ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ-ପୂର୍ବକ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ପ୍ରବେଶ କରାଅ ; ଏହା ହିଁ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦମୂଳକ ଦିବସ ଯାହାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ ।”

୩୬. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଯାହା କିଛି ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ସେ ସମସ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଚପଟେଷା ଅଧିକ ଗଢ଼ିତ ରହିଅଛି ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଅଛୁ ; ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ବଳବାନ୍ ହୁଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଣରେ ସୁତଙ୍ଗ ବିଛାଇ ଦେଲେ^୯ ; କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳା କାହିଁ ?

୩୮. ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ, ଯାହାର ବୁଝିପାରିବା ଭଳି ହୃଦୟ ଅଛି, ବା ଯେ ଶୁଣିବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରେ, ଓ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରିପାରେ, ଉପଦେଶ ରହିଅଛି ।

୩୯. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି (ସେ ସବୁକୁ) ଛଅଗୋଟି ଅବଧୂ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଆମେ ଆଦୌ କ୍ଷୁଦ୍ର^{୧୦} ହୋଇ ନାହିଁ ।

୪୦. ସୁତରାଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ସେଥିପ୍ରତି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କର ।

୪୧. ଏବଂ ରାତିକାଳରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନାର ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ (ଏହିପରି କର) ।

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٤﴾

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٥﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٦﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ

بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٧﴾

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى

السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي

سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٩﴾

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ

طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٤٠﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤١﴾

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶରେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୁକୁତି ଯିବେ କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ଶାନ୍ତିରୁ ମୁକୁଳିବା ପାଇଁ ମଣିଷର ରପାୟ ଓ କୌଣସି କେବେ ବା କେଉଁଠିର କାର୍ଯ୍ୟକରା ହୁଏ ନାହିଁ ।

୧୦. ବାବେଲରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଅଳ୍ଲାହ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଓ ଅତି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ସପ୍ତାହ ଦିନ ସେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ (Gen. 2:2 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ବହୁତ କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୋରବମୟ ଓ ସେଥିରେ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ମହିମାର ଉପଯୁକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅଳ୍ଲାହଙ୍କ ମହିମା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବାବେଲର ଶିକ୍ଷା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବମାନନା ମୁକ୍ତ । ତେଣୁ ତାହା ପରିଚ୍ୟାୟ ।

୪୭. ଏବଂ (ହେ ନବି !) ମନେରଖ ଯେ ଦିନେ ଆହ୍ଲାନ୍‌କାରୀ ଏକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରୁ * ଆହ୍ଲାନ୍ କରିବେ,

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤٧﴾

୪୩. ଯେଉଁ ଦିନ କି ସମସ୍ତେ ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଶାସ୍ତିର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବେ ; ଏହି ଦିବସ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଦିବସ ହେବ ।

يَوْمَ يَسْعَوْنَ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٨﴾

୪୪. ଆମେ ହିଁ ଜୀବନ ଦାନ କରୁ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଘଟାଇ ; ଏବଂ ଆମ ନିକଟକୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ।

إِنَّا نَحْنُ مُخِيٌّ وَنُيْتُ وَإِنَّا الْمُبِيرُ ﴿٤٩﴾

୪୫. ଯେଉଁ ଦିନ କି ଭୂପୃଷ୍ଠ ସେମାନଙ୍କ କୁର୍ମା ଯୋଗୁଁ ପାଟିଯିବ ଓ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ଶାନ୍ତ * ବାହାରି ଆସିବେ, ଏହି ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବା ଆମପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرًّا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٥٠﴾

୪୬. ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛୁ ; ଏବଂ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରତାପା (ଶାସକ) ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ତାହାକୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଯେ ଆମ (ଶାସ୍ତିର) ତେଜାବଳୀକୁ ଭୟ କରେ ।

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ﴿٥١﴾ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٥٢﴾

* ଏହାର ଗାତ୍ରୀୟ ହେଉଛି ଯେ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ତେଜାବଳୀ ଦେବା ସଙ୍ଗରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ଛିଡ଼ା କରାଇଥିଲେ । ଏପରି ହେଲା ଯେ ହଜରତ ଅବୁବକର, ହଜରତ ଉମର, ହଜରତ ଉସମାନ, ହଜରତ ଅଲି ଏବଂ ହଜରତ ତୁରୈବଙ୍କ ପୁତ୍ର ହଜରତ ଅବୁତାଲି ମକ୍କାରେ କନ୍ଦୁସ୍ତହସ କରି ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତେଜାବଳୀ ଦେଇଥିଲେ ।

* ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ଖୁଲାଫତ ସମୟରେ ମଦିନା ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅବଶ୍ୟ ଉପକାମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ପୁଣି ଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପକାମ ଧର୍ମରେ ଲକ୍ଷିତ କରାଇଥିଲେ । ସେହିପରି ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପରାଜୟ ହେବ କେତେକ ମୁସଲମାନ ଭୟରେ ସଜାଣିତ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଉମର ଉପଦେଶ ଓ ସବରନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବ ଚଳ୍ପଦନା ସୃଷ୍ଟି କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ମାନ୍ୟ ପାଞ୍ଚରେ ଧର୍ମ ଉଭୟ ସମ୍ରାଟଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିଥିଲେ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ଆସିବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଏଣେ ତେଣେ ପଳାଇବେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁସ୍ଲିମ ପଥ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

سُورَةُ الذِّرِّيَّتِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ- ଜାରିଆତ

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଷୟକଟି ସମ୍ବନ୍ଧେ ୬୧ଟି ଆୟତ ଓ ୩ଟି ବୃଦ୍ଧ
ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ଆମେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବାୟୁକୁ)
ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯାହା ମେଘମାଳାକୁ ଇତସତଃ
ଭାସମାନ କରାଉଥାଏ ।

وَالذِّرِّيَّتِ ذُرَّوًّا ②

୩. ଏହା ପରେ (ଜଳାୟ ବାଷ୍ପର) ଭାର ବହନ କରିଥାଏ,

فَالْجَلِيلِ وَقَرًّا ③

୪. ତା'ପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ,

فَالْجَبِيَّتِ يُسْرًا ④

୫. ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ଆମର ଆଦେଶ (ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷାକୁ
ଭୃପୁଷ୍ପରେ ବିତରଣ କରିଥାଏ,

فَالْمُقْسِيَّتِ أَمْرًا ⑤

୬. ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଉଛି ତାହା
ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ; *

إِنَّا تَوَعَدُونَ لَصَادِقٌ ⑥

୭. ଏବଂ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ ଓ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ ।

وَأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ⑦

୮. ଏହାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ସେହି ଆକାଶକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ ଯହିଁରେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ' ମାର୍ଗସ୍ୱରୁ ରହିଅଛି,

وَالسَّمَاءِ قَاتِ الْجُبكِ ⑧

୯. ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ବିରୋଧାତ୍ମକ କଥାରେ
ଲିପ୍ତ ରହିଅଛ ।

إِن كُنتُمْ لِفِي قَوْلٍ مُّتَّفِلِينَ ⑨

୧୦. ଫଳରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସତ୍ୟତାରୁ ଫେରାଇ ନିଆଯିବା
ପାଇଁ ଆଦେଶ ହୁଏ ତାହାକୁ ସତ୍ୟତାରୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଏ ।

يُؤْذَنُكَ عَنْهُ مَنْ أَذُكَ ⑩

୧୧. ଅନୁମାନକୁ ଭିତ୍ତି କରି କହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଧୂ'ସ
ହୋଇଗଲେ,

فَبَلَّ الْخَرُصُونَ ⑪

୧. ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସଜ୍ଜରତ ମହନୀୟ ସହଚରମାନଙ୍କୁ ତା' ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଉଦ୍ୟମକୁ ବାଧ୍ୟ ସହିତ ବୁକନା କରାଯାଇ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ବା ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ କେତେକଳ କଳଗୁଡ଼ିଆ ଶିକ୍ଷାକୁ ଚଳୁଥିବାରେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଉଦ୍ୟମ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ଉଚ୍ଚୋଚ୍ଚର ବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରୁଥିବ, ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହେଉଥିବ, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପତ୍ତ ପ୍ରଚାରଗୁଡ଼ିଆ ମେଘମାଳା କବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ଓ ଏହାପରେ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତାରେ ଲବ୍ଧିଲାଭର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏପରି ସଂଗଠିତ କରିଦେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଉଦ୍ୟମ ସହଜରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀ ଦୃଢ଼ତା ହୋଇପଡ଼ିବ, ପରିଶେଷରେ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଉପଲାମ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ଓ ସଂସାର କରିପାରିବେ । ପରିଶେଷରେ ଉପଲାମର ହିଁ ବିଜୟ ହେବ । ଏହିସ୍ତବେ ଯେଉଁ ସଫଳତାର ସମାଚାର ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଛି ତାହା ସତ୍ୟସତ୍ୟସହ ହେବ ।

୨. ଆକାଶରେ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରହ-ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କ ମାର୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ନିୟମିତ ଭାବେ, ଯଥା ସମୟରେ, କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନ କରି ଓ ଅନ୍ୟତ କର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ନ ଦେଇ ନିଜ ନିଜ କର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୨. ଯେଉଁମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତିର ଗହ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ନିପତିତ ହୋଇ ସତ୍ୟକୁ ପାଟେଇ ଯାଉଛନ୍ତି ;

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. ସେମାନେ ପଶୁଛନ୍ତି, “ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ ଓ ଶାସ୍ତି ବିଧାନର ସମୟ କେବେ ଆସିବ ?”

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٣﴾

୧୪. (ତୁମେ କୁହ), “ସେତେବେଳେ (ଆସିବ), ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିରେ କବଳିତ କରାହେବ ।”

يَوْمَهُمْ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٤﴾

୧୫. (ଏବଂ କୁହାଯିବ), “ନିଜ ଶାସ୍ତିକୁ ଆସ୍ଥାପନ କର ; ଏହା ସେହି (ଶାସ୍ତି), ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଗ୍ରହଣୁଥିଲ ।”

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

୧୬. ଧର୍ମକାରୁମାନେ (ସ୍ୱର୍ଗ) ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣାମାନଙ୍କରେ ରହିବେ ;

إِنَّ السَّاقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾

୧୭. ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେବେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ନେଉଥିବେ ; ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ଥିଲେ ।

أُخِذِينَ مِمَّا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا ذَبِيلٌ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٧﴾

୧୮. ରାତ୍ରିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୟନ କରୁଥିଲେ ;

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଏବଂ ସକାଳ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ;

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾

୨୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ରହିଥିଲା ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭିକ୍ଷା କରିପାରୁ ନଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ରହିଥିଲା ।

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾

୨୧. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଳ ଉପୁଷ୍ଟରେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରହିଥିଲା ,

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜଠାର ମଧ୍ୟ, (ତାହା ହେଲେ) କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପାରୁ ନାହିଁ ?

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصَرُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ଆକାଶରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଜଟିଳ ରହିଅଛି, ଏବଂ (ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ) ଯାହାକିଛି ଅଜ୍ଞାକାର କରାଯାଉଛି ତାହା ମଧ୍ୟ (ରହିଅଛି) ।

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଅତଏବ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାଶି ଯେ ଯେବେ ଏହା ପୂରଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଜଣାପଡିବ ଯେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଏପରି ଏକ ସତ୍ୟ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ କଥା କହିବା (ଏକ ସତ୍ୟ) ।

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٤﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଯାହା ଯେଉଁମାନେ କିଛି କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ଭଦ୍ରଲୋକ ଯେଉଁମାନେ କିଛି ମାଗିବାକୁ ଅପମାନ ବୋଧ କରନ୍ତି ।

୨୫. କ'ଣ ତୁମ ନିକଟରେ ଲତ୍ତାହିମଙ୍କ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସମାବୁର ପହଞ୍ଚି ?

وَقَدْ لَزِمَ هَذَا أَنَّكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْكَرِيمِ ⑤
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ⑥

୨୬. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ସଲାମ (କୋଉଛୁ)”; ସେ କହିଲେ “ଆମେ ମଧ୍ୟ କହୁଅଛୁ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଶାନ୍ତି ରହିଅଛି” ⑤ ; (ଏବଂ) ମନେ ମନେ କହିଲେ ଯେ ଏ ଲୋକମାନେ ଅପରିଚିତ ଜଣା ପଡୁଛନ୍ତି ।

فَرَأَى إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَبِينٍ ⑦

୨୭. ଏହା ପରେ ସେ ନୀରବରେ ନିଜ ପରିବାର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ, ଏବଂ ସେକା ଯାଇଥିବା ଏକ ବାଛୁରୀ (ମାଂସ) ଆଣିଥିଲେ ।

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ⑧

୨୮. ଏବଂ ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ପଚାରିଲେ, “କ’ଣ ଆପଣମାନେ କିଛି ଖାଇବେ ନାହିଁ ?”

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَعْظُمُ وَبَشِّرُوهُ بَعْلًا مِنْ عَالِيهِمْ ⑨

୨୯. ଏବଂ (ମନେ ମନେ) ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହେଲେ ; ସେମାନେ ଏ ବିଷୟକୁ ବୁଝିପାରିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଭୟକର ନାହିଁ”; ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଜ୍ଞାନବତ ପୁତ୍ରର ସୁସମାବୁର ଦେଲେ ।

فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرٍّ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَكَانَتْ عَجُوزًا عَقِيمًا ⑩

୩୦. ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ ଯାହାଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଲଜ୍ଜା-ଜନିତ ୧, ଚିହ୍ନ (ହୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉ) ଥିଲା ; ତେଣୁ ସେ ନିଜ ମୁହଁରେ ଜୋରରେ ହାତ ମାରି କହିଲେ, “ମୁଁ ଜଣେ ବନ୍ଧ୍ୟା ବୃଦ୍ଧା ଅଟେ ।”

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ⑪

୩୧. ସେମାନେ କହିଲେ, “(ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ) ତୁମେ ଏହିପରି ଅଟ ; କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ତାହା ହିଁ) କହିଛନ୍ତି ଯୋହା ଆମେ କହିଅଛୁ ; କିନ୍ତୁ ସେ ବାସବରେ ଅତିଶୟ ଚକ୍ଷୁଷ (ଓ) ସର୍ବଶାସକ ।”

୧. ଏ ବିଷୟ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କହି ପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବିଷୟଟି ହଜରତ ଲତ୍ତାହିମଙ୍କୁ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରୁଛି । ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଲତ୍ତାହିମ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୃପାଶାୟୀଶ୍ଵର ମଧ୍ୟକୁ ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ବିଶ୍ଵାସପୂର୍ବକ କହିପାରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଶାନ୍ତି ନିୟତ ଅଛି ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସରୁରିନ’ ଅର୍ଥ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ଲଜ୍ଜାମା । ଅଟ-ଏବଂ ଏହାର ଗପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଲଜ୍ଜା ଯୋଗୁଁ ତାହାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ରଙ୍ଗ ବଦଳି ଯାଇଥିଲା ।

ଭାଗ-୨୭

୩୭. (ଏହା ପରେ ଇବ୍ରାହିମ) କହିଲେ, “ହେ ଦେବଦୂତଗଣ ! ତୁମମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ କେଉଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଅଛି ?”

୩୩. ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ ଅପରାଧୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛୁ”,

୩୪. “ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଆମେମାନେ (କୁମ୍ଭାରତ ଭାବରେ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାରୁଳି ବୁଝି କରିବୁ,”

୩୫. “ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସାମାଲ ଘନକାରୀଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ସକଳେ ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇଛି ।”

୩୬. ଏବଂ ସେ ଗ୍ରାମରେ ଯେତେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ନେଇଥିଲୁ ।

୩୭. ଏବଂ ଆମେ ସେ ଗ୍ରାମରେ ଆମ ଅନ୍ଧାବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କର କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଗୃହ ପାଇଲୁ ।

୩୮. ଏବଂ ଆମେ ସେଠାରେ ଏପରି ଏକ ନିଦର୍ଶନ ଛାଡ଼ି ଦେଲୁ ଯାହା ସର୍ବଦା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାରିବ ଯେଉଁମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣା-ଦାୟକ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ।

୩୯. ଏବଂ ମୁସାଙ୍କ ଘଟଣାରେ ମଧ୍ୟ (ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ଥିଲା); ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଫିରାଓନ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲୁ,

୪୦. ଏବଂ ସେ (ଫିରାଓନ) ନିଜ ଦେବାଳୟ ଓ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଫେରିଗଲା, ଏବଂ କହିଲା, “ଏ (ମୁସା) ଜଣେ ମାୟାବୀ କିମ୍ବା ପାଗଳ ଅଟେ ।”

୪୧. ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ (କ୍ରୋଧାକ୍ତିତ ହୋଇ) କବଳିତ କରିଥିଲୁ ଓ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିଷେପ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ (ଅନ୍ୟାବଧି) ତାହାକୁ ଲାସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛି ।

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الرُّسُلُونَ ﴿٣٧﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾
لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَةً مِّنْ طِينٍ ﴿٣٩﴾

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٤٠﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ السُّلَيْمِينَ ﴿٤٢﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٤٣﴾

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٤﴾

فَتَوَلَّىٰ بُرْكُنَيْهِ وَقَالَ صِغْرٌ أَوْ جِنُونٌ ﴿٤٥﴾

فَاخْذُلْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبْذِلُهُمْ فِي النَّارِ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٦﴾

୧. ୨୯:୩୨ର ଟିକା ଓ ୨୯:୩୪ର ଟିକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ଗୁଲ୍‌ନ’ ଅର୍ଥ ଶକ୍ତିଲାଭ କରିବା ଘନ । ଏହି ଅର୍ଥରେ ଆସରିକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି- ଫିରାଓନ ନିଜର ଶକ୍ତିସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଘନକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲା । ଯେହେତୁ ଫିରାଓନର ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ବଳିବର୍ଦ୍ଧ ମନ୍ଦିରରୁ ମିଳୁଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଅନୁବାଦରେ ଏହି ଅର୍ଥ ଘଟି ବୁଝି ଦେଇ ଦେବାଳୟ ଶବ୍ଦ ଉପଯୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୪୭. ଏବଂ ଆଦଙ୍କ ଘଟଣାରେ ମଧ୍ୟ (ଆମେ ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରଖୁଅଛୁ); ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଝଡ଼ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ,

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۝

୪୩. ତାହା ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିଲା ତାହାକୁ (ଧ୍ୱସ୍ତବିଧ୍ୱସ୍ତ କରି) ଏକ ପରାସତା ହାତ ପରି କରି ଦେଉଥିଲା ।

مَا تَذُرُونَ شَيْءٌ أَتَتْ عَلَيْهِ الرِّيحُ لَأَجَلَتْهُ كَالْهَامِي ۝

୪୪. ଏବଂ ସମୁଦ୍ର (ସଂପ୍ରଦାୟ) ଭିତରେ ମଧ୍ୟ (ଆମେ ନିଦର୍ଶନ ରଖୁଅଛୁ); ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଲାଭବାନ ହୁଅ ।^୧

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا هَذِهِ جِبْنَ ۝

୪୫. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶାସ୍ତି କରାଯିବ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଚାହିଁ ରହିଗଲେ ।

فَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ مِصْرِهِمْ فَاَخَذَ لَهُمُ الصَّيْقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝

୪୬. ଏବଂ ସେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ କି କାହାରି ସାହାଯ୍ୟ ହାସଲ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ۝

୪୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ (ଆମେ ବିନାଶ କରି ସାରିଥିଲୁ); ସେମାନେ ଏକ ଅତ୍ୟାଧିକ ସଂପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ ।

فَقَوْمٌ لَوْجٌ مِنْ قَبْلِ إِيَّاهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝

୪୮. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶକୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗୁଣସଂପନ୍ନ କରି ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଆମର ବ୍ୟାପକ ଶକ୍ତି ଅଛି ।

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۝

୪୯. ଏବଂ ଆମେ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଏକ ଶଯ୍ୟା ସଦୃଶ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ଶଯ୍ୟା ନିର୍ମାଣରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ।

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمِهْدُونَ ۝

୫୦. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷର ମାତ୍ରା ଓ ଅଣ୍ଟିରା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ପାରିବ ।

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝

୫୧. ପୃଥିବୀ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ; ଆମେ^୨ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜଣେ ସୁସ୍ଥ ସଚେତକ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ।

فَقُرْءَا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କିଛି ସମୟ ପରେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତିର କରାଯିବ ହେବେ; ପକ୍ଷରେ ଏହାପରେ ଆଉ ସାଂସାରିକ ଭାର ହାସଲ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଡିଡ଼ା ହୋଇ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଆମ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।

୩. ମୁକ ଶବ୍ଦ 'ବେଅଜ୍ଜିନ' ଅର୍ଥ 'ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଗଢ଼ିଅଛି' । 'ସାତ' ଶକ୍ତି, ସମର୍ଥ୍ୟ, ବଳ ଓ ଅଧିକାରର ସ୍ତର । ଅକ୍ଷୟ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଧର୍ମର ପରିକଳ୍ପରେ 'ଗୁଣ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ 'ଅନେକ ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି' ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ଯାହାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଆକାଶ ଗଢ଼ିବାରେ ଉଭୟ ଶକ୍ତି ଓ ପବିତ୍ରତା ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ । ସେଥିପାଇଁ ଆକାଶରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୁଣର ପରିସ୍ରାବଣ ହୁଏ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ।

୫୭. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କର ନାହିଁ; ଆମେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଣେ ସ୍ୱସ୍ତୁଷ୍ଟ ସଚେତକ ଭାବରେ ଆସିଥୁଲୁ ।

୫୩. ଏହିପରି ^୧ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ (ରୋସୁଲ) ମାନେ ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ଏହା ହିଁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମାୟାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ପାଗଳ ।

୫୪. କ'ଣ ସେମାନେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି କଥା କହିବା ପାଇଁ କଣ ଅନ୍ୟକୁ ଓସାର ^୨ କରିଦେଇ ଯାଇଥିଲେ ? (କଦାପି ରୁହେଁ) ବରଂ ସେ ସମସ୍ତେ ଦୂରାନ୍ତରା (ଏଥିଯୋଗୁଁ ଏକା ପ୍ରକାର ମଦ ଭାବନା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୁଏ) ।

୫୫. ସୁତରାଂ (ହେ ନବି !) ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଫେରାଇ ନିଅ; ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୫୬. ଏବଂ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଥାଅ; କାରଣ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଲାଭ ଦେଇଥାଏ ।

୫୭. ଏବଂ ଆମେ ଜିନ୍ନ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କେବଳ ଅମର ଉପାସନା ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥୁଲୁ ।

୫୮. ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଜାବିଜା ମାରୁ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଆମକୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆନ୍ତୁ, ଏହା ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ ।

୫୯. ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇ ଥା'ନ୍ତି, ଯେ ଅତି ବଳବାନ୍ ।

୬୦. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭାର (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିଫଳ) ରହିଥାନ୍ତି ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଭାର ରହିଥିଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ତଳବ କରିବରେ ଆମକୁ ବୁରାନ୍ତି ନ କରାନ୍ତୁ ।

୬୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେହିଦିନ, ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ଧାକାର କରାଯାଇଛି, ସର୍ବନାଶ ଘଟିବ ।

^୧ 'ଏହିପରି'ର ଅର୍ଥ ଯେପରି ହଜରତ ମୁସା ଓ ହଜରତ ସୁଲାଇମାନ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାକାରୀ କହିଥିଲେ ।

^୨ ଅର୍ଥାତ୍ ବିରୋଧାମାନ ଏହିପରି ଏକା ସକାର ସମାପ୍ତ ଉପସାଧନ କରୁଥିଲେ ସତେ ଯେପରି କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଶିଖାଇଥିଲେ ସେ ଏହିଭାବେ ଅବଗତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٧﴾

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِن رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنُونٌ ﴿٥٨﴾

اتَّوَصَّاهُ يَٰ بَنِي هُمْ قَوْمٌ طَٰغُوتٌ ﴿٥٩﴾

قَوْلَ عَنْهُمْ مَّا أَنْتَ بِمَلَكُومٌ ﴿٦٠﴾

وَدَّ ذِكْرُ فَنَ الْذِكْرِ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦١﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٦٢﴾

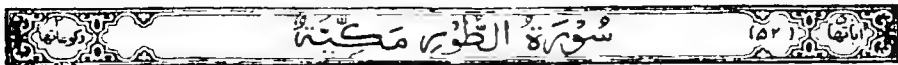
مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿٦٣﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٦٤﴾

فَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ ﴿٦٥﴾

فَلَا يَسْتَعِजِلُونَ ﴿٦٦﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٧﴾

ଅଲ-ତୁର

...
(52)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବୀନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالطَّوْرِ

୨. ଆମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ତୁର * (ପର୍ବତ)କୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ;

وَكُتِبَ مُسْطَوْرٍ

୩. ଏବଂ ଲିପିବଦ୍ଧ * କରା ହୋଇଥିବା (ଏହି କୋରାନ) ପ୍ରାନ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ;

فِي سَرَقٍ مُنْشُوْرٍ

୪. ଯାହା ଖୋଲା କାଗଜ * ଉପରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି);

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ

୫. ଏବଂ କା'ବା * ଗୃହକୁ ଯାହା ସର୍ବଦା ମୁଖରିତ ରହିବ;

وَالشَّفَفِ الْمَرْفُوْعِ

୬. ଏବଂ (କା'ବା) ଘେରି ଛାତକୁ ଯାହା ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚ * (ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନନୀୟ) ହୋଇ ରହିବ ;

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ

୭. ଏବଂ ତରଙ୍ଗାଞ୍ଚିତ ସମୁଦ୍ରକୁ * ;

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

୮. ତୁମ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ;

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

୯. ତାହାକୁ ଅପସାରଣ କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ ।

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

୧୦. ଯେଉଁଦିନ ମେଘମାଳା * ଆଲୋଡ଼ିତ ହେବ,

* ହଜରତ ମୁସାଙ୍କୁ ତୁର ପର୍ବତ ଉପରେ ଧର୍ମସ୍ଥଳ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାକି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ।

୨. ଲିପିବଦ୍ଧ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅର୍ଥ ପବିତ୍ର କୋରାନ, ଯହିଁକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱକଳିତ ସତ୍ୟ ଦିବ୍ୟଲୋକ ସଦୃଶ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

୩. 'ଖୋଲା କାଗଜ'କୁ ସେହିପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅଭିପ୍ରେତ; ଯାହାକୁ ବାରମ୍ବାର ପାଠ କରାଯାଏ । କଷେ ସ୍ୱଳ୍ପତ ମୁସଲମାନ ସେହି ପ୍ରକୃତ ଆପଣା ଘରେ ଏଥି ସକାଶେ ଉଷ୍ଣେ ଯେ ସେ ତାକୁ ସବୁବେଳେ ପଢ଼ିପାରିବ ଓ ସେହି କାରଣରୁ ତାହା ସବୁବେଳେ ଖୋଲା ରହିବ ।

୪. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଘରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହଜ ଯାତ୍ରାକୁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି କାରଣରୁ ମୁସଲମାନମାନେ ସବୁବେଳେ ହଜ କରୁଥିବେ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିବ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ କା'ବା; ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସବୁବେଳେ ଏହାର ସମ୍ମାନକୁ ବଢ଼ାଏ ରଖୁଥିବେ ।

୬. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥାନର ଏକ ନିଦର୍ଶନ ବୋଲି ଛିର କରାଯାଇଛି; ତେଣୁ 'ତରଙ୍ଗାଞ୍ଚିତ ସମୁଦ୍ର'କୁ କୋରାନର ସ୍ଥାନ ଅଭିପ୍ରେତ । ଏଥିରୁ ସବୁବେଳେ ସ୍ଥାନ ସ୍ୱକଳିତ ହେଉଥିବ ଓ ଇସଲାମର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଥିବ ।

୭. * ମୁବ ଶବ୍ଦର 'ସମା' ଅର୍ଥ (କ) ମେଘ (ଓ) ଅକାଶ । ଏଠାରେ 'ସମା'ର ଅର୍ଥ ମେଘ । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟମରେ କରୁଣା ସ୍ୱରୂପ ମେଘ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହେବ ।

୧୧. ଏବଂ ପର୍ବତ* ହୁତ ଗତିରେ ଗମନ କରିବ,

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪

୧୨. ସୁତରାଂ ସେହିଦିନ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ,

فَوَيْلٌ لِلْمُصَدِّقِينَ ⑫

୧୩. (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ) ସେହିମାନେ କୁହାଉତନା କରିବାରେ ରତ ଥିଲେ ।

الَّذِينَ هُمْ فِي حُوضٍ يُلْعَبُونَ ⑬

୧୪. ସେହିଦିନ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନି ଆଡ଼କୁ ଧକ୍କା ମାରି ନିଆଯିବ ।

يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دُعًا ⑭

୧୫. (ଏବଂ କୁହାଯିବ), “ଏହା ହିଁ ସେହି ଅଗ୍ନି ଯାହାକୁ ତୁମେ ଅସ୍ଥାକାର କରୁଥିଲ ।”

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ⑮

୧୬. “ତାହାହେଲେ କ’ଣ ଏହା ମାୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ନା ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବି ଦେଖୁ ପାରୁ ନାହିଁ ?”

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯

୧୭. ଯେଦି ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଧାରଣା ତେବେ ନିର୍ଭୟରେ ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କର; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର ବା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ ନ କର, ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମାନ; (ଯାହା ହେବା କଥା ତାହା ଅବଶ୍ୟ ହେବ) ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ନିଜ କର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ଦିଆଯାଉଛି ।

إِضْلَاهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ⑰

إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑱

୧୮. ଧର୍ମଭାଗୁମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଓ ସୁଖରେ ରହିବେ,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ⑲

୧୯. (ଏବଂ) ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବେ (ସେମାନେ) ତହିଁରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇନକର୍ଣ୍ଣା ସେମାନଙ୍କୁ ନରକାଗ୍ନିର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

فَكِهِينَ بِمَا أَنْهَمُ رَبُّهُمْ وَوَقَّعَهُمُ رَبُّهُمْ ⑳

عَذَابِ الْجَحِيمِ ㉑

୨୦. (ଏବଂ) କହିବେ ଯେ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଛି ତାହାକୁ ଖାଅ ଓ ପିଅ; ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ㉒

୨୧. ସେଦିନ ସେମାନେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ପଲଙ୍କମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଳିଆ ଲଗାଇ ବସିଥିବେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଦୂରରୁ ସୁଲୋଚନା ନାରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

مُكِّنِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ㉓ وَرَوَّجَهُمُ الْيُسْرَىٰ ㉔

عَيْنٍ ㉕

* ଏଠାରେ ‘ପର୍ବତ’ରୁ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଶକ୍ତିରାଜା ସାମାନ୍ୟ ଅଭିଧାନ । ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଥିବା ସେତେବେଳେ ଆରବର ତଥା ପାରସ୍ୟ ଓ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିଳ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଥିବା, ଏପରିକି ସେ ସବୁ ସଂସାରରୁ ଭୋଗ ପାଇବ ।

୨୨. ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିକୁ ମଧ୍ୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏକତ୍ର କରିବା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ (ପିତୃପିତାମହଙ୍କ) କର୍ମଫଳକୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ହ୍ରାସ କରିବୁ ନାହିଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ କର୍ମଫଳ ସହିତ ଆବଦ୍ଧ^୧ ରହିଛି ।

୨୩. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମାଂସ ଯୋଗାଇ ଦେବୁ ।

୨୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏପରି ପାନପାତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜଳହ କରିବେ ଯାହାର ପରିଣାମ ବୃଥା ଆକାଠ ନୁହେଁ କି ପାଦ ନୁହେଁ ।

୨୫. ଏବଂ ସେବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁବେଳେ ଯୁବ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବେ; ସତେ ସେପରି ସେମାନେ ଆକୃତ^୨ ମୁକ୍ତ ।

୨୬. ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସୁସ୍ଥି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବେ ।

୨୭. ଏବଂ କହିବେ, “ଏହା ପୂର୍ବରୁ (ସେତେବେଳେ) ଆମେମାନେ ନିଜ ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଥିବୁ ସେତେବେଳେ) ନିଜ ପରିଣାମ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ହେଉଥିଲୁ,”

୨୮. “କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କଲେ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ବାୟୁର ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।”

୨୯. “ଆମେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ) ଡାକୁଥିଲୁ; ସେ ହିଁ ପରମ ହିତକାରୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।”

୩୦. ପୂତରା^୩ ହେ ରଘୁଲ ! ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥାଅ; କାରଣ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପାରୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍ସବକୁ ନୁହେଁ କି ପାରଳ ନୁହେଁ ।

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ
الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا لَنَنْهَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢٢﴾

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَاسْتَعِينُونَ ﴿٢٣﴾

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَعْنُ فِيهَا وَلَا تَأْتِمُرُ ﴿٢٤﴾

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَّكَوْنٌ ﴿٢٥﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

فَبَشَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِنَا وَقَدْ آدَابَ السَّوْمِ ﴿٢٨﴾

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلَ نَدُوعًا إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾

فَذَكِّرْهُمْ مَّا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ କର୍ମଫଳ ନିଶ୍ଚୟ ଭୋଗକରିବ; ଏତେବେଳେ ପକାଇ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ପରକାଳରେ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁର ନାମ ‘ମଦିରା’ ରଖାଯାଇଛି ସ୍ୱକୃତରେ ତାହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ସ୍ତୋତ୍ର-ମଦିରା । ଏହା ପାନ କଲେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମାନସିକ ବିକୃତି ହୁଏ ନାହିଁ କି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅସ୍ଥାୟୀ ବାନ୍ୟାଳାପ ବା ଗାଳି ଗୁଲାଇ କରେ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭପୂତ ବ୍ୟକ୍ତି ।

୪. ସେମାନେ କହିବେ ଯେ ସଂସାରରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଧମକ ଚମକ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବେଳେବେଳେ ବିକ୍ରତ ହୋଇପଡୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ବିକ୍ରୟ ଓ ଶାନ୍ତି ଭାଗ କରିଛନ୍ତି ।

୩୧. କ'ଣ ସେମାନେ ଏହା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ କବି, (୩) ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କାଳର ଦୁର୍ବିପାକକୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّبِ الْبُتُونِ ①

୩୨. ତୁମେ କୁହ, "ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଥାଅ, କାରଣ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।"

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَبِصِينَ ②

୩୩. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟ ଶିଖାଇ ଅଛି ନା ସେମାନେ ଏକ ଦୁରାଚାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ

୩୪. ନା, ସେମାନେ କହନ୍ତି କି ଏହା ତାହାଙ୍କର ମନଗଢ଼ା କଥା; ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ ଠାରୁ) ଓହ୍ଲି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

طَاعُونَ ③

أَمْ يَقُولُونَ تَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ④

୩୫. ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ଏ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାଣୀ ଘେନି ଆସନ୍ତୁ (ତାହାହେଲେ ଉଭୟ ସମତୁଲ୍ୟ କି ତୁହେଁ ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇ ପାରିବ) ।

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ⑤

୩୬. କ'ଣ ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଷ୍ଠି କରାହୋଇଛି ? ନା, ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ପ୍ରଶ୍ନ ?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ⑥

୩୭. କ'ଣ ସେମାନେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ପୃଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି ? (ନା;) ବରଂ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କର (ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଶ୍ନର ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ।

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

୩୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଧନଭଣ୍ଡାର ରହିଅଛି ? ଅଥବା ସେମାନେ (ଏହାର) ସଂରକ୍ଷକ ?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَّبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّطُونَ ⑧

୩୯. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଛି ଯାହା ଉପରେ ତତ୍ତ୍ୱ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ କଥା) ଶୁଣୁଛନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ (ହେଉଛି ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହୃଦ) କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ଉଚିତ ।

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَنْصِبُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسَمِّعُهُمْ
يُسَلِّطِينَ قَبِيلَهُ ⑨

୪୦. କ'ଣ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀୟଙ୍କ) ସକଳେ କନ୍ୟା ରହିଛି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସକଳେ ପୁତ୍ର ?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُتُونُ ⑩

୪୧. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମାଗୁ ଅଛ; ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହି ଦେୟ ଯୋଗୁଁ ଭାରାନ୍ତ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ⑪

୪୨. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ?

أَمْرَعْنَدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٥٧﴾

୪୩. କ'ଣ ସେମାନେ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ? (ସୁତରାଂ ମନେରଖ ଯେ) ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରାହେବ ।

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٥٨﴾

୪୪. କ'ଣ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଛି ? (ମନେରଖ) ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ କରନ୍ତି, ସେ ତହିଁରୁ (ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଓ) ପବିତ୍ର ।

أَمْ لَهُمْ آلَهِ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

୪୫. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଖଣ୍ଡେ ଆକାଶକୁ ନିରୀକ୍ଷିତ ହେଉଥିବାର ଦେଖିବେ, ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ, "ଏହା ଏକ ଘନାଭୂତ ମେଘ (ମାତ୍ର) ।"

وَأَن يَّرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٦٠﴾

୪୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ (ସେମାନଙ୍କ ଅସ୍ଥରା ମଧ୍ୟରେ), ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଏପରିକି ସେମାନେ ନିଜର ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିବସକୁ ଦେଖିଲେବେ ସେହିଦିନ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ଭୟଚାତ ହୋଇ ମୂର୍ଚ୍ଛା ହୋଇଯିବେ,

فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٦١﴾

୪୭. ସେହିଦିନ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٦٢﴾

୪୮. ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଏତଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ଅଧିକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ (ଏହା) ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

୪୯. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ତୃପ୍ତ ରହ, କାରଣ ତୁମେ ଆମ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମୁଖରେ (ଆମ ଦୂରସାରରେ) ଅଛ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ (ଉପାସନା ପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଶଂସା ସହକାରେ ଆମର ଗୁଣଗାନ କରିବା ଉଚିତ ।

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٦٤﴾

୫୦. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ (ଯେତେବେଳେ) ତୁମେ ରାତ୍ରି କାଳରେ (ଉପାସନା ପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ (ଯେତେବେଳେ) ତାହାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ଅସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ।

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٦٥﴾

ଅଲ-ନଜମ

(୧୪) ଅଂଶ: ମକ୍କାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ । ୨୬ ଶ୍ଳୋକ ୩୧ ଅକ୍ଷର (୩୧୦ ଅକ୍ଷର) ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସପ୍ତର୍ଷିମଣ୍ଡଳକୁ ଏହି ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ୍ କରୁଅଛୁ, ଯେତେବେଳେ କି ତାହା (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ତଳକୁ ଆସିଯିବ,

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝

୩. ଯେ ରୂମାନଙ୍କର ସାଥୀ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି କି ବିଚ୍ଛାନ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

مَا ضَلَّ صَاجِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝

୪. ଏବଂ ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କିଛି କହନ୍ତି ନାହିଁ ।

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝

୫. ବରଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପେଶ କରାଯାଇଥିବା କୋରାନର ବାଣୀ) କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଓହି ଅଟେ ।

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝

୬. ତାହାଙ୍କୁ (ଏହି ବାଣୀ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳୟାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ଶିଖାଇଛନ୍ତି,

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝

୭. ଯାହାଙ୍କର ଶକ୍ତି ବାରମ୍ବାର ପ୍ରକଟିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯେ ସ୍ୱାୟତ୍ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ।

ذُو مِرَّةٍ ۖ فَاسْتَوَىٰ ۝

୮. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି - ସଂପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦିଗ୍‌ବଳୟରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରକାଶର ଲକ୍ଷଣମାନ ଦୃଷ୍ଟି ରୋଚନ ହୁଏ ।

وَهُوَ بِالْأُنْفِ الْأَعْلَىٰ ۝

୧. ଆରବୀ 'ଅଲ-ନଜମ' ଅର୍ଥ ବାରକା କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନାମ ପାଇଁ ଏହାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି ଏହା ସପ୍ତର୍ଷି ମଣ୍ଡଳ (Pleiades)କୁ ବୁଝାଏ । ଏଠାରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସପ୍ତର୍ଷିମଣ୍ଡଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠିଯାଇଥିବା ବେଳେ ପାର୍ଶ୍ୱ ଜାତିର ଜଣେ ଲୋକ ତାକୁ ସେଠାରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ ।

୨. ଯେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବାସ୍ତବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଆଦର୍ଶ ଇସ୍ଲାମ ଥିଲା; ସେ ବିଚ୍ଛାନ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲେ କି ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇନଥିଲେ ବା ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଲାଜସାର ବଶଲ୍ଲୁତ ହୋଇ ନଥିଲେ ।

୯. ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଏପରି ବ୍ୟସ୍ତତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପରବଶ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସକାଶେ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ମଧ୍ୟ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ) ନିମ୍ନକୁ ଅବତରଣ କଲେ ।

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى

୧୦. ଏବଂ ସେ ଦୃଢ଼େ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ଦୁଇ ଗୋଟି ଧନୁର ମିଳିତ ଗୁଣ ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଗଲେ, ଏବଂ ଜୁମଶାଃ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଗଲେ ।

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

୧୧. ତା'ପରେ ସେ ନିଜ ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ଓହ୍ଲି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ କରି ସାରିଥିଲେ ।

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

୧୨. (ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ଅନ୍ତର ଯାହା ଅନୁଭବ କଲା ତାହା ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲା ।

مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

୧୩. ଯାହା ସେ (ମହମ୍ମଦ ସ୍ପର୍ଶରେ) ଦେଖୁଥିଲେ କ'ଣ ରୂପମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସେ (ଦୃଶ୍ୟ) ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କଳହ କରୁଅଛି ?

أَفَتُفَرِّقُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

୧୪. ଅଥଚ ସେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ) ଥରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଦୁଇଥର ଦେଖୁଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଥରେ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା ବେଳେ, ଓ ଆଉ ଥରେ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ବେଳେ) ।

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

୯. ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ବ୍ୟାକୁଳତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପରବଶ ହେଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସକାଶେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଆରୋହଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଫଳରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସ୍ତୋମଭାବ ଆଲୋଚିତ ହେଲା ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନକୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ତୋମରୂପର ଦୁଇ ସହିତ ମିଳିତ ହେଲେ । ବହୁତଃ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏପରି ମିଳିତ ହୋଇଗଲେ ଯେତେ ସେପରି ଦୁଇଟି ଧନୁକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଟାର ନିଷେପ କରାଯାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଏପରି ଯେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ପରେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଟାର ଜୁମାହୁରେ ନିଷିପ୍ତ ହେବ । ଦୁଇଟି ଧନୁ ବିଷୟ ଏଥିସକଳେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦୁଇଗୋଟି ଧନୁର ଗୁଣ ଅଧିକ ଶକ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଟାରର ଆଘାତ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

୧୦. ଏହି ଆସରକୁ ସମକ୍ଷିତ ହେଉଛି ଯେ 'ମେରାଜ' ଶରୀରର ସ୍ୱଭାବର ନଥିବା ବରଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ୱଭାବର ଥିବା । ସେହିପରି ଏହି 'ମେରାଜ' ଥରେ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି କେତେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଧାରଣା କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଦୁଇ ଥର ହୋଇଥିଲା । କେତେକ ଲକ୍ଷ୍ୟକାର ମଧ୍ୟ ଭ୍ରାତ୍ ଧାରଣାର ବଞ୍ଚବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ 'ଇସ୍ରା' ବିଷୟର ଆସରଗୁଡ଼ିକୁ 'ମେରାଜ' ବିଷୟର ଆସତ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ସ୍ମରତପକ୍ଷେ 'ଇସ୍ରା' ଘଟଣା ପୃଥିବୀ ସହିତ ସମକ୍ଷିତ ଅଥଚ ମେରାଜ ଅବସରରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆତ୍ମା ଆକାଶକୁ ଆରୋହଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେହି ଅଲୌକିକ ଘଟଣା ଦୁଇଥର ଘଟିଥିଲା : ଥରେ 'ଦନ' ରୂପେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ 'ଅର୍ଷ' ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଓ ଆଉଥରେ 'ଚଦହ' ରୂପେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ରପରୁ ତଳକୁ ଆସିଥିଲେ ।

ମୁତ ଶବ୍ଦ 'ଦନ' ଅର୍ଥ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆସନ ବା 'ଅର୍ଷ'ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ଏବଂ 'ଚଦହ' ଅର୍ଥ କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସାଲିଆ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ସେହି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସୁଅମ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ।

୧୫. ଏବଂ ଏପରି ଏକ ବରକୋଳି ଗଛ ନିକଟରେ ଯାହା ଶେଷ ସାମାରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ⑩

୧୬. ତାହା ନିକଟରେ 'ଜନ ତୁଲମାଘ୍ରା' (ନାମକ ବୈଦୁଷ୍ୟ) ରହିଅଛି ।

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ⑪

୧୭. ଏବଂ ଏହି ଦୁଶ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଦେଖୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ବରକୋଳି ଗଛକୁ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି) ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଥିଲା, ଯାହା ଏପରି ସମୟରେ (ସାଧାରଣତଃ) ଆଜ୍ଞାଦିତ କରିଥାଏ ।

إِذْ يُفِيئَةُ السِّدْرَةَ مَا يَفِيئُ ⑫

୧୮. ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଇଡ଼ାସ୍ତତଃ ହେଲା ନାହିଁ କି ଅତିକ୍ରମ କଲା ନାହିଁ; ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ଭ୍ରାନ୍ତି ନ ଥିଲା ।

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ⑬

୧୯. ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହାନ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖୁଥିଲେ ।

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ⑭

୨୦. ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର (କ'ଣ ସେହି ବିଗ୍ରହମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଥିଲା ?).

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى ⑮

୨୧. ଏବଂ ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ତୃତୀୟ (ଠାକୁର) ମନାତ୍ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ।

وَمَنْوَةُ الثَّالِثَةِ الْاُخْرَى ⑯

୨୨. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଓ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପାଇଁ କନ୍ୟା ରହିଛନ୍ତି ?

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَى ⑰

୨୩. ଏହା ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚିତ୍‌ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଜନ ।

تِلْكَ إِذْ أَسْبَغَ فِيهِ رَبُّكَ ⑱

* ମୁହଁ ଶବ୍ଦ 'ସିଦରତ୍ତ୍ୱ ମୁନବତା' ଅର୍ଥ ବରକୋଳି ଗଛ । ଏହି ଗଛ ସମ୍ଭବତଃ କୁହାଯାଏ ଯେ ସେଥିରେ ଅମୃତର କିଶୋରତ୍ୱ ବା ଦ୍ରବ୍ୟରୁପ ରହିଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୂଳବ୍ୟକ୍ତିକୁ କବର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ କୋଳିଗଛର ପତ୍ରକୁ ପାଣିରେ ସିଝାଇ ସେଥିରେ ତାହାକୁ ସ୍ନାନ କରାଯାଏ ଯଦ୍ୱାରା ମୃତଶରୀର ସଜିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ 'ସିଦ୍ରା' ଶବ୍ଦରୁ ତାହାର ସ୍ତୂତନା ମିଳୁଛି । ପୁନଶ୍ଚ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଙ୍କ 'ସିଦ୍ରା' (କୋଳିଗଛ) ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ଏପରି ଶିଖା ମିଳିଥିଲା ଯାହା ନିଜେ ସଜିବ ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟକୁ ସଜିବାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କରାଯାଇଛି ଯେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଦ୍ୱାରା ପୁରଣିତ କରାଯାଇଛି (୧୮:୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) କାରଣ ସେ ସବୁର ସାରମର୍ମ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଛାନ ପାଇଛି ଏବଂ ତାହା କଦାପି ଲୋପ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତା ସହିତ ଓ ତା ମାଧ୍ୟମରେ ସେସବୁ ଶିଖା ବିଷି ରହିବ ।

* ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ତାହା ସ୍ତବ୍ଧ ବୈଦୁଷ୍ୟର ନାମ ଗୋଟିଏ କରାଯାଇଛି । ସେସବୁକି ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି :

(କ) ଜନ୍ମଦିନ ନୟମ (୫ : ୬୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ), (ଖ) ଜନ୍ମଦିନ ଅବନ (୯ : ୬୨ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ), (ଗ) ଜନ୍ମରୁ ଫିରଦୋସ୍ (୧୮ : ୧୦୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ), (ଘ) ଜନ୍ମରୁ ମାଘ୍ରା (୩୨ : ୨୦ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

* ଅର୍ଥାତ୍ 'ମେରାଜ'ରୁ ଦେଖୁଥିବା କୌଣସି ସ୍ତବ୍ଧ ବୈଦୁଷ୍ୟର ସମାବେଶ ନଥିଲା । ତାହା ଏକ ସାଧାରଣ ସ୍ୱପ୍ନ ବୃତ୍ତି ବରଂ ଏକ ମହାନ ଓ ଗଭୀର ଅବସ୍ଥାବଳିର ସ୍ୱପ୍ନ ।

* ଭାବ୍, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଓ ମନନ ହେଉଛି ଆରବର କେତେକ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ନାମ ।

୨୪. ଏଗୁଡ଼ିକ କେବଳ କେତେକ ନାମ ମାତ୍ର ଯାହା ତୁମେମାନେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପିତାମହମାନେ ରଖିଅଛ (ନେ ହେଲେ ଏଥିରେ କୌଣସି ବାସ୍ତବତା ନାହିଁ); ଅଲ୍ଲାଃ ଏ ବିଗ୍ରହମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ସନ୍ଦେହର ଓ କନ୍ଦିସ ଅଭିଳାଷର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ସତ୍ପଥ ଆସି ଯାଇଅଛି ତଥାପି ସେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَبِّهِمُ الْهُدَى ①

୨୫. କ'ଣ ମରୁଷ୍ୟ ଯାହା କାମନା କରେ ତାହା ତାକୁ ମିଳିଯାଏ ?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ②

୨୬. ସୁତରାଂ ମନେରଖ ! ପରକାଳ ଓ ଜାହକାଳର ସକଳ କୃପା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଆୟତରେ ଅଛି ।

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ③

ଭୂ: ୨

୨୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଯାହାକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ପାଆନ୍ତି ଓ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତଥା ତା ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ଏପରି (ସୁପାରିଶ) କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଆକାଶରେ ଥିବା ବହୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶ କିଛି ଲାଭ ଦିଏ ନାହିଁ ।

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ
شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَرْضَى ④

୨୮. ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ନାମକରଣ ନାରୀମାନଙ୍କ ସଦୃଶ କରିଥା'ନ୍ତି ;

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسُونُ السِّمَكَةَ
تَسْيَةً الْأُنثَى ⑤

୨୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ସେମାନେ କେବଳ ଏକ ସଂଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସନ୍ଦେହ ସତ୍ୟର ମୁକାବିଲାରେ ଆସିବା ଲାଭ-ଦାୟକ ହୁଏ ନାହିଁ ।

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ⑥

୩୦. ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆମର ଅନୁସ୍ମରଣକୁ ବିମୁଖ ହୁଏ, ଓ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ; ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତାହା ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୁଅ ଓ ତାହାର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ ।

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ وَرَيْنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ⑦

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ 'ଜିବିର' ଶବ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ରସର ଅର୍ଥରେ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ସେହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଦରବର ମହକବୁ ବୁଝାଇପାରେ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରେ (୩୭: ୧୬) ର ଟାକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୩୧. ଏହା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ସୀମା ଅଟେ; ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଯେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଯେ ସତ୍ତ୍ୱପଥର ଅନୁସରଣ କରେ ।

୩୨. ଏବଂ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆୟତାଧୀନ; ଫଳତଃ ଯେଉଁମାନେ କୁକର୍ମ କରନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତ୍ୱ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଅନ୍ତି ।

୩୩. (ଅର୍ଥାତ୍) ଏପରି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ମହାପାପ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ମନ୍ଦ କର୍ମରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କିଛିଟି ମାତ୍ର (ପାପ) ସ୍ମରଣ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାପଦ କରନ୍ତି, ଓ) ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତି ବ୍ୟାପକ କ୍ଷମାଶୀଳ; ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିବେ, ଓ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ମାତୃଗର୍ଭରେ ଲୁକ୍କାୟିତ ଥିଲ, ସେତେବେଳ-ଠାରୁ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି; ସୂଚନା ନିଜକୁ ନିଜେ ପବିତ୍ର ମନେ କର ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଧର୍ମଜ୍ଞାନୁମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

ରୁ:୩

୩୪. କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜାଣିଅଛ ଯେ ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇଅଛି ।

୩୫. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସ୍ୱଳ୍ପ ଦେଇଅଛି, ଏବଂ ଏହାପରେ କୃପଣତା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ।

୩୬. କ'ଣ ତାହା ନିକଟରେ ଅତ୍ୟୁଷ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେ (ନିକଟ ପରିଣାମ) ଦେଖୁଅଛି ?

୩୭./୩୮. କ'ଣ ତାହାଙ୍କୁ ମୁସା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ?

୩୯. (ତାହା ହେଉଛି ଯେ) କୌଣସି ଭାରବାହକ ପ୍ରାଣୀ ଅନ୍ୟ (ପ୍ରାଣୀ)ର ଭାର ବହନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ;

ذٰلِكَ مَبْلَعُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَن ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَن اهْتَدٰى ۝

وَاللّٰهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ لَيَجْزِىَنَّ
الَّذِيْنَ اَسَاءَ وَاَبَا عَمِلًا وَاَيْجِزِىَنَّ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا
بِالْحُسْنِ ۝

الَّذِيْنَ يَجْتَبِئُوْنَ كِبٰىرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ ۝
اَللّٰهُ اِنَّ رَبَّكَ وَاَسْعَ الْغَفْرِ ۝ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ
اِذَا اُنْتَسَكُم مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذَا اُنْتُمْ اَجْتَهْتُمْ فِى
بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ ۝ فَلَا تَزْكُوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَن اَتٰى ۝

اَفَرَأَيْتَ الَّذِى تَتَوَلٰۤى

وَاَعْطٰ قَلِيْلًا وَّاَكْثٰى ۝

اَعِنْدَكَ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَاۤى ۝

اَمْ لَمْ يُنَبَّ اَبَا فِى صُحُفٍ مُّوسٰۤى ۝

وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِى وُفِّى ۝

اَلَا تَرٰ زُرَّ وَازَرَةً وَّزُرَّ اٰخَرٰى ۝

୧. ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ମତରେ 'କର୍ତ୍ତାପାରା' (ସ୍ୱୟଂଶ୍ଚିତ୍ତ) କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି । ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି କେବଳ ହଜରତ ଇସା । ସ୍ୱଳ୍ପପଟେ ପବିତ୍ର ଜ୍ଞାନର ଓ ବାହ୍ୟରେ ଅନୁସରଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ । ଏହି ଆୟତର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବୋହେ ଉପାଦେୟ ଅବସ୍ଥାରେ ହଜରତ କରିଛି ସେ କାହାର ବୋହେ ରାଜା ପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ନିଜେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶର ଅଧୀନ । ଅତଏବ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ବୋହେ ରାଜା ପାରିବେ କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ ।

୪୦. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହା ହିଁ ମିଳେ ଯାହା ପାଇଁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କରେ;

୪୧. (ଏତଦ୍‌ଭିନ୍ନ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ରହିଅଛି ଯେ) ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ନିଜ ଚେଷ୍ଟାର ପରିଣାମ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୁବ;

୪୨. ଏବଂ ତାହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ;

୪୩. ଏବଂ (ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମସ୍ତ ସଂପ୍ରଦାୟ ସଂଗ୍ରାନ୍ତରେ) ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ରୂପ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଅଛି;

୪୪. ଏବଂ ସେ ହିଁ ହସାଇ ଥାନ୍ତି ଓ କଦାଇ ଥା'ନ୍ତି;

୪୫. ଏବଂ ସେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେ ହିଁ ଜୀବିତ କରାନ୍ତି;

୪୬./୪୭. ଏବଂ ସେ ହିଁ (ମାତୃଗର୍ଭରେ) ନିଷିପ୍ତ ହେଉଥିବା ଶୁକ୍ର ବିନ୍ଦୁକୁ (ସକଳ ସଜ୍ଜାକୁ) ମାଲ ଅଣ୍ଟିରା ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି;

୪୮. ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟବାର ସୃଷ୍ଟି କରିବା ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵ;

୪୯. ଏବଂ ସେ ହିଁ ଧନା କରାଇଥା'ନ୍ତି ଓ ସେ ହିଁ ଦରିଦ୍ର କରାଇଥା'ନ୍ତି;

୫୦. ଏବଂ ସେ ଶୋ'ରା (ନକ୍ଷତ୍ର)ର ପ୍ରଭୁ;

୫୧. ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ବିନାଶ କରିଥିଲେ,

୫୨. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ସମୁଦି ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ (ଯେ ଆଦି ସଂପ୍ରଦାୟର ହିଁ ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା), ଏବଂ (ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର) ତାହାଙ୍କର କିଛି ବାକି ରଖି ନଥିଲା,

୫୩. ଏବଂ ତା'ପୂର୍ବରୁ ରୁହେଇ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ମଧ୍ୟ (ବିନାଶ କରିଥିଲେ); ସେମାନେ ଖୁବ୍ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁରାଚାରୀ ଥିଲେ;

وَأَن يَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۝

وَأَن سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۝

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَىٰ ۝

وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۝

وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُنْفَخَىٰ ۝

وَأَن عَلَيْهِ النُّشَاطَةُ الْاُخْرَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ ۝

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝

وَنَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ ۝

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْلَىٰ ۝

୫୪. ଏବଂ ଧୂସ୍ର ବିଧୂସ୍ର ଜନବସତିକୁ ସେ ତଳ ଉପର କରି ଦେଇଥିଲେ,

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ⑤୪

୫୫. ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବସ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ଆକାଦିତ କରିଥିଲା ଯାହା ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ (ସାଧାରଣତଃ) ଆକାଦିତ କରିଥାଏ ।

فَنَشَمَهَا مَا أَشَقَّ ⑤୫

୫୬. ସୁତରାଂ (ହେ ମାନବ !) ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେଉଁ କେଉଁ କୃପାକୁ ସନ୍ଦେହ କରିବ ?

فَيَا أَيُّهَا الْآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ⑤୬

୫୭. ଆମର ଏହି ରସୁଲ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରସୁଲମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ରସୁଲ ।

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأَوَّلَىٰ ⑤୭

୫୮. (ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତର) ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି ।

أَرَفَّتِ الدُّرُفَةُ ⑤୮

୫୯. ଅଲ୍ଲୁଖ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଅପସରିତ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ⑤୯

୬୦. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏ କଥାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଉଅଛ ?

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ⑥୦

୬୧. ଏବଂ ହସ୍ତୁଅଛ ଓ କାନ୍ଦୁ ନାହିଁ ?

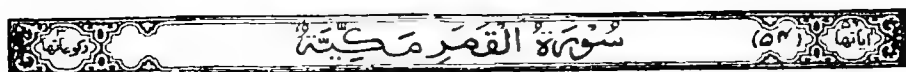
وَلَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ⑥୧

୬୨. ଏବଂ ତୁମେମାନେ କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିମୁକ୍ତ ହୋଇ ଦଣ୍ଡ୍ୟମାନ ରହିଅଛ ଓ କୌଣସି ଉଚିତ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଉ ନାହିଁ ?

وَأَنْتُمْ سِيدُونَ ⑥୨

୬୩. ତେଣୁ (ଉଠ ଓ) ଅଲ୍ଲୁଖ ସମକ୍ଷରେ ସିଦ୍ଧା କର, ଓ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْجُدُوا لِلشُّجَرِ وَالْأَشْجَادِ ⑥୩

ଅଲ-କମର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ୨୯ ଶ୍ଳୋକ ବିଶିଷ୍ଟ । ଏହାର ଅର୍ଥ ୧୩୫ ଶ୍ଳୋକ)

୨୫୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. (ଆରବବାସୀମାନଙ୍କ) ବିନାଶ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଦାୟ ହୋଇଅଛି ।

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ②

୩. ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇ କହିବେ, “ଏହା କେବଳ ଏକ ପ୍ରତାରଣା, ଯାହା ସର୍ବଦା ପୁଟଳିତ ।”

وَأَن يَّرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَعِيرٌ ③

୪. ଏବଂ ସେମାନେ (ସତ୍ୟକୁ) ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରବଚିତ ଅନୁସରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସକଳେ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି ।

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ④

୫. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି ସମାଦ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା ଯହିଁରେ ଚେତା-ନାମୁନକ ବିଷୟ ରହିଥିଲା ।

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْإِنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑤

୬. ପୁନଶ୍ଚ ଏଥିରେ ଏପରି ଚକ୍ର ସଂବଳିତ କଥାମାନ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା ଯାହା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ (ହାୟ !) ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرَ ⑥

୧. ଆରବ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଆରବ ଶାସନର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା । ଇସ୍ଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନ୍ୟତମ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ସଫୀୟା ଜଣେ ଇନ୍ଦୁ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ଜନ୍ମା ଥିଲେ । ଥରେ ସେ ସୁଦ୍ଧରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗହାବ କୋବରେ ଆସି ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ । ତାଙ୍କର ମାତା ଏହି ସୁଦ୍ଧକୁ ଭିତ୍ତି କରି କହିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ସମ୍ରାଟକୁ ବିବାହ କରିବେ । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରେ । ଚନ୍ଦ୍ର ପାଣିପିନ୍ଧାର ଅର୍ଥ ଆରବ ଦେଶର ବିନାଶ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଆରବ ଶାସନ ଧ୍ୱଂସବିଧି ହେବାକୁ ବସିଲାଣି । କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଭ୍ରମ ଧାରଣାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଥରେ ଏହି ଅଲୌକିକ ଘଟଣାକୁ ଦେଖାଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଜକୁ ହସ ସ୍ୱପ୍ନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରାହା ବାସ୍ତବରେ ଦୂର ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଇଥିଲା (ଫୋଡ଼ୁଲ ବୟାନ ବୁକ୍ ୧୩, କିନ୍ତୁ ଏହା ଭୁଲ । ଯଦି ସତ୍ତ୍ୱରେ ଏପରି ଘଟିଥାନ୍ତା ତେବେ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ, ଏପରିକି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ ସବୁଠାରେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥାନ୍ତା; ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏପରି ଘଟିଥିଲେ ସୌର ଜଗତରେ ବିଦ୍ରୋହ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାନ୍ତା । କାରଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରିବାରରେ ସବୁ ଗ୍ରହ ଉପସ୍ଥିତ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଠିକ ରହିଲେ ହିଁ ସୌର ଜଗତ ଚଳି ରହିବ । ପୁନଶ୍ଚ ଚଳକାଳର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସହାୟ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହଚର — ସେ ତାଙ୍କ ରହଣରେ ଥାଆନ୍ତୁ କି ମଲ୍ଲା ସହର ବା ଆରବର ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଥାଆନ୍ତୁ — ଚନ୍ଦ୍ର ବିଦାୟ ହୋଇଯିବା ସମ୍ଭବରେ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାନ୍ତି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଚନ୍ଦ୍ର ବାସ୍ତବରେ ପାଣିପିନ୍ଧା ସହିତ କ୍ଷୟମତର କୌଣସି ସମ୍ଭବ ନାହିଁ । ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ ନୀତି ରହିଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏଭଳି ପ୍ରତାରଣାମୁକ କଥା ସବୁବେଳେ ନବିମାନେ କହନ୍ତି ।

୭. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଅ;
ଏବଂ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କର ଯେତେବେଳେ
ଆହ୍ଲାନ୍‌କାରୀ ଏକ ଅସ୍ତ୍ରର ବନ୍ଧୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶାଫି) ଆଡ଼କୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଲାନ୍ କରିବେ ।

୮. ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅବନତ ହୁଏ; ସେମାନେ ବନ୍ଧୁପ୍ର
ପଙ୍ଗପାଳ ପରି କବରରୁ ବାହାରିବେ,

୯. (ସେମାନେ) ଆହ୍ଲାନ୍‌କାରୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦଉଡ଼ି
ପକାଇଥିବେ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ
କହୁଥିବେ, "ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ଦିବସ ।"

୧୦. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଚୁହଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ
କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଆମ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରି
କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ପାଗଳ ଏବଂ (ଆମମାନଙ୍କ
ଠାକୁରାଣୀ ଦ୍ୱାରା) ସେ ଲାହୁତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୧୧. ପରିଶେଷରେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
କହିଲେ, "ଆମେ (ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା) ପରାଭୂତ ହୋଇଅଛୁ;
ଅତଏବ ତୁମେ ଏହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅ ।"

୧୨. ଏହାପରେ ଆମେ ଏକ ପ୍ରଖର ଗତିରେ ପ୍ରବାହିତ
ହେଉଥିବା ଜଳରାଶି ଦ୍ୱାରା ମେଘମାଳାର ଝରସୁଡ଼ିକୁ
ଭଲ୍‌ଭଲ୍‌ କରାଇ ଦେଇଥିଲୁ ।

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ଝରଣା ନିର୍ଗତ
କରାଇଥିଲୁ; ସୁତରାଂ (ଆକାଶ ଓ ଭୂପୃଷ୍ଠର) ଜଳରାଶି ଏପରି
ଏକ ଘଟଣା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲା ଯାହା
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ସାରିଥିଲା ।

୧୪. ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଚୁହଙ୍କୁ) ପଟା ଓ କଣ୍ଟାର ଏକ
ବସ୍ତ୍ର (ଅର୍ଥାତ୍ ଚୌକା) ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲୁ ।

୧୫. ତାହା ଆମ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରେ (ଆମ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ
କ୍ରମେ) ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ପରସାର
(ସ୍ୱରୂପ) ଥିଲା ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

୧୬. ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ
(ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ) ଛାଡ଼ି ଦେଇଅଛୁ;
ତାହାହେଲେ କ'ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି ?

فَقُولَ عَنْهُمْ يَوْمَ الذَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ تُكَذِّبُونَ

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ

جَرَادٌ مُنْتَشِرُونَ ﴿٧﴾

مُهْطِعِينَ إِلَىٰ الذَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا

يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا

مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ﴿١٠﴾

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴿١١﴾

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ

قَدْ قُدِّرَ ﴿١٢﴾

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَاجِ وَدُسرٍ ﴿١٣﴾

تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾

୧. ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଜଳିହାସରୁ ଏପରି ଏକ ଜଳପୁବନର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହା ପୃଥିବୀର ଏକ ବିଶେଷ ଅଞ୍ଚଳକୁ
ଜଳାକ୍ଷତ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ହଜିରତ ଚୁହଙ୍କ ସମୟର ଜଳ ପ୍ରାବଳ ସବୁଷ ଥିଲା ।

୧୭. ସୁତରାଂ (ଦେଖ) ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଭୟାବହ ଓ ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ।

୧୮. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାନକୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ'ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୧୯. ଆଦ (ସଂପ୍ରଦାୟ) ମଧ୍ୟ (ନିଜର ରସୁଲକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; (ତାହାହେଲେ ଦେଖ) ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଭୟାବହ ଓ ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ।

୨୦. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଶ୍ନର ଗତିରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ବାୟୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଏକ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ଅଶ୍ୱତ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରବାହିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

୨୧. ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରି ନିଷେଧ କରୁଥିଲା ଯେତେ ସେପରି ସେମାନେ ଖଜୁରି ଗଛର ଏକ ଫଳା ଗଣ୍ଡି ।

୨୨. ଅତଏବ ଦେଖ ! ଆମର ଶାସ୍ତି (କିପରି ଭୟାବହ) ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ।

୨୩. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାନକୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ'ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୨୪. ସମୁଦ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ସତେଚନକାଶୀ (ନବି) ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

୨୫. ଏବଂ କହିଥିଲେ, “କ'ଣ ଆମେମାନେ (ନିଜ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ) ଆପଣା ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଲୋକର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ? ଯଦି ଆମେମାନେ ଏପରି କରିବୁ, ତେବେ ଏକ ଅତିଶୟ ବିଚ୍ଛାନ୍ତି ଓ ପାରଳାମିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜୁଲୁ, ଶାସ୍ତିରେ) ନିପତିତ ହେବୁ ।”

୨୬. “କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଓହି ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେବଳ) ଏହା ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ? ବାସ୍ତବରେ ସେ ଜଣେ ବଡ଼ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ଅହଙ୍କାରୀ ।”

୧. କୌଣସି ସମୟ ଅଶ୍ୱତ୍ତ ଲୁହେଁ କି କୌଣସି ସମୟ ଶୁଭ ଲୁହେଁ ବରଂ ଏଠାରେ ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟ ଦେହି ଜାତି ପାଇଁ ଅଶ୍ୱତ୍ତ ଥିଲା ।

୨. ଏଠାରେ କେବଳ ହଜରତ ସୁଲେୟମ୍ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଅସ୍ପୀକ୍ଷା କରାଯିବା ଚାହୁଁ ନବିମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ପୀକ୍ଷା କରାଯିବା ଦୃଢ଼ଯାଚ୍ଛା କାରଣ ସବୁ ନବିଙ୍କର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରମାଣ ଏକ ସ୍ଥଳରେ ହୋଇଥାଏ । ବହୁତେ ଜଣଙ୍କୁ ଅସ୍ପୀକ୍ଷା କରାଯିବା ଅର୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅସ୍ପୀକ୍ଷା କରାଯିବା ।

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ مَغْشٍ ۝

مُسْتَبِيرٍ ۝

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُجُزٌ مُتَقَعِّرٌ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثَّا وَاحِدًا نَنْبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَافِي ۝

ضَلِيلٍ وَسُعُرٍ ۝

إِنَّا لَنَعْلَمُ الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ ۝

أَشِرٍ ۝

୨୭. (ଆମେ କହିଲୁ), “ସେମାନେ ଆଗାମୀ କାଲି (ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗାମୀ ସୁରରେ) ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ କିଏ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ଅହଙ୍କାରୀ।”

୨୮. (ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ ଯେ), “ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏକ ମାଛ ଓଡ଼ ପଠାଇଲୁ; (ସୁତରାଂ ହେ ସ୍ୱାଲେଃ!) ସେମାନଙ୍କ ପରିଣାମକୁ ଅପେକ୍ଷା କର ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କର।”

୨୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ସେମାନଙ୍କ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଳ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯାଇଅଛି; (ତେଣୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିଜ ଜଳପାନ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତୁ।”

୩୦. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ଦଳପତିଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ ଓ ସେ ଆସିଲା ଓ ସେହି ମାଛ ଓଡ଼ର ଗୋଛି କାଟି ପକାଇଲା।

୩୧. ତାହାହେଲେ ଦେଖ! ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଉୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କିପରି (ଭୟଙ୍କର ଓ ଯଥାର୍ଥ) ଥିଲା ?

୩୨. ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଜଣେ ବାଡ଼ ବୁଦ୍ଧିବା ଲୋକ (ଗଛରୁ) ପକାଉଥିବା ଶୁଖିଲା ଡାଳ ପରି ହୋଇଗଲେ।

୩୩. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକଳେଶ ଆମେ କୋରାନକୁ ସହଜ ସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ’ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୩୪. ଲୁଚକର ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ (ନବ) ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ।

୩୫. ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂଂସ କରିବା ସକାଶେ କଙ୍କର-ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାୟୁ ପ୍ରବାହିତ କରାଇଥିଲୁ (ଯାହା ଲୁଚକ ପରିବାର ବର୍ଗଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧୂଂସ କରି ଦେଇଥିଲା); ଅବଶ୍ୟ ସକାଳ ସମୟରେ ସେହି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବେଳେ) ଆମେ ଲୁଚକ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ।

୩୬. ଏହା ଆମ ତରଫରୁ ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ଥିଲା; ଯେ କୃତଜ୍ଞତା ଶ୍ଳାପନ କରେ ଆମେ (ତାହାକୁ) ଏ ପ୍ରକାର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉ।

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْإِسْرُ ۝

إِنَّا مُرْسِلُوا الثَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَمَّا تَبَهُمُ ۝
وَاضْطَرُّ ۝

وَتَجِبُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قَسَمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلَّ شَرِبٍ ۝
مُحْتَظَرٍ ۝

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا ۝
كَهَشِيمٍ الْمَخْتَلِرِ ۝

وَلَقَدْ يَنْشَرْنَا الْقُرْآنَ لِلَّذِ كُرْهُلْ مِنْ مَّنْ ذِكْرِ ۝

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَيْنَهُمْ ۝
بِسِحْرِ ۝

نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نُجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝

୧. ଏଠାରେ ବହୁ ବଚନ ସ୍ମୃତକ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ଅଥଚ ସଜ୍ଜରତ ଲୁଚ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଏହା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭାଷାର ବିଶେଷତ୍ୱ (୪୪:୨୪ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩୭. ଏବଂ ସେ (ନୁହ) ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନବିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

୩୮. ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ନିଜ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ପର ଦା ଦ୍ଵାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଦେଲୁ ଏବଂ କହିଲୁ, “ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଆସ୍ଵାଦନ କର ।”

୩୯. ଏବଂ ସକାଳ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଯାହାର ଆଗମନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ।

୪୦. (ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲୁ, “ଆମର ଶାସ୍ତି ଓ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଆସ୍ଵାଦନ କର ।”

୪୧. ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବା ସକାଶେ ଆମେ କୋରାନକୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଅଛୁ; ତେବେ କ’ଣ କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

ଭୂ: ୩

୪୨. ଏବଂ ଫିରଓନ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ (ନବି) ଆସିଥିଲେ ।

୪୩. କିନ୍ତୁ ଫିରଓନ ସଂପ୍ରଦାୟ ଆମର ସକଳ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ ଆମେ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ବଳବାନ୍ ସଦୃଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତିର କବଳିତ କରିଥିଲୁ ।

୪୪. (ହେ ମକ୍କାବାସୀମାନେ !) କ’ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି ? ଅଥବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଶାସ୍ତିରୁ ଅବ୍ୟାହତି ପାଇବା ବିଷୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ?

୪୫. କ’ଣ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଅମେମାନେ ଏପରି ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ଯେ କି ବିଜୟା ହେବ ?

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَرَاوَابًا تُدْرِكُهُمْ ۝

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْغِهِ فَطَسَنَّا عَلَيْهِمُ ۝
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ۝

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكُورَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ ۝
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ۝

۞ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۝

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۝

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ۝

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۝

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହରରୁ ଚଢ଼ିଦିଅ ।

୪୬. ଶାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଦଳ ପରାଜିତ ହେବ ଏବଂ^୧
ସେମାନେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ କରି ପଳାୟନ କରିବେ ।

୪୭. ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ କାଳ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାନ
କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେହି ଅଜ୍ଞାନତା ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ବିନାଶଶାଳୀ ଓ କଠୋର ହେବ ।

୪୮. ଅପରାଧୀମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ଓ ପାରଳାମିତ୍ରେ (ଅର୍ଥାତ୍
ଜଳନ୍ତୁ ଶାସ୍ତିରେ) ନିପତିତ ହେବେ ।

୪୯. ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ନିଜ ଦଳପତିମାନଙ୍କ^୨ ସହିତ
ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟକୁ ଘୋଷରା ହୋଇଯିବେ, (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ
କୁହାଯିବ) “ନରକର ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କର ।”

୫୦. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ (ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ପରିମାଣ
ଅନୁଯାୟୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

୫୧. ଏବଂ ଆମର ଆଦେଶ ଚକ୍ଷୁର ପଲକ ପଡ଼ିବା ପରି
ତୁରନ୍ତ ପାଳିତ ହୁଏ ।

୫୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମେ
ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ କରିଅଛୁ; (ଏହା ଜାଣିବା ପରେ ମଧ୍ୟ
କ’ଣ) କେହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି ?

୫୩. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନେ କରିଛନ୍ତି ତାହା ପୁସ୍ତକ
ମାନଙ୍କରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

୫୪. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ ବିଷୟ ଲିପିବଦ୍ଧ^୩
ହୋଇ ରହିଅଛି ।

୫୫. (ଏବଂ) ଧର୍ମଜାରୁମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ତଥା
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରାରୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

୫୬. ତାହା ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ, ଯାହା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେବ;
(ଏବଂ ସେମାନେ) ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିବେ,
ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ କଦାପି ଲାଞ୍ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର
ଅବନତି ଘଟିବ ନାହିଁ) ।

سَيُهْزَمُ الْجَنْعُ وَيُلَوْنُ الذُّبُرُ ۝

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذًى وَآمْرٌ ۝

وَمَنْ ذُنُوبِهِمْ إِنَّ النُّجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝

يَوْمَ يُنْعَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِِهِمْ ذُوقُوا

مَسَّ سَقَرَ ۝

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهُمْ مِنْ مُدْكَرٍ ۝

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۝

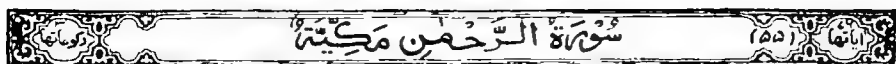
إِنَّ السَّاعِيَةَ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۝

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مِلْكٍ مُّقْتَدِرٍ ۝

୧. ଏଠାରେ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଦ୍ଧର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଅଛି । ଏହା ଲବ୍ଧକାମ ଧର୍ମର ଏକ ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତକାରୀ ନିଦର୍ଶନ ।

୨. ଅଭିଧାନ ଅନୁସାରେ ‘ଉଦ୍‌ବୁଦ୍‌ନ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ (କ) ମୁଖ ମନ୍ତ୍ରଣ (ଖ) ଦଳପତି । ଏଠାରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣୀୟ ।

୩. ଏଠାରେ କାମରରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ନୁହେଁ, ବରଂ ପୁରସ୍କାର ରହିଥିବା ଅଭିଯୋଗ । ଅନ୍ୟତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କଦାମିତ ଦିନ ପ୍ରାୟାମାନଙ୍କ ବିଭୁତ୍ଵରେ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ମ, ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟପାତ୍ର ସାକ୍ଷୀ ଦେବେ ।

ଅଲ-ରହମାନ

ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ୫୫ ଶ୍ଳୋକ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ସୁରା ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୫) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. (ସେହି) ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ) ।

୩. ଯେ କୋରାନ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ।

୪. ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ତାହାକୁ କଥନ ଶୈଳୀ ଓ ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୬. ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଘୁରୁଛନ୍ତି ।

୭. ଏବଂ ଗୁଳ୍ମ ଓ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନତମସ୍ତକ ହୁଅନ୍ତି ।

୮. ଏବଂ ଆକାଶକୁ ଆମେ ଉଚ୍ଚ କରିଅଛୁ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ପାଇଁ ଓଜନ ମାପର ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଅଛୁ ।

୯. ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟର ତୁଳ୍ୟତାକୁ ଅବନତ କରିବ ନାହିଁ ।

୧୦. ଏବଂ ନ୍ୟାୟ-ପୂର୍ବକ ଓଜନ କର ଏବଂ ମାପ କମ କର ନାହିଁ ।

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ପୃଥିବୀକୁ ସମଗ୍ର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହିତାର୍ଥେ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛୁ ।

୧୨. ଏଠାରେ ଫଳ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ଓ ଆବରଣଯୁକ୍ତ ଫଳ ଥିବା ଖଜୁରି ଗଛ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

୧୩. ଏବଂ ଏଠାରେ ଚୋପା ଲଗା ଶସ୍ୟ ତଥା ସୁବାସିତ ପୁଷ୍ପ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

୧୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବ) ନିଜ ପାନନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّحْمَنُ ②

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ ⑥

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨

وَأَقْبَسُوا الْوِزْنَ بِالْقُنْطَرِ وَلَا تَحْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ ⑪

فِيهَا فَكْهَةٌ مَّا وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑬

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑭

୧୫. ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଝଣଝଣିଆ ଶୁଖିଲା ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୬. ଏବଂ କିନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିଶିଖାରୁ^୧ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

୧୭. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୧୮. ସେ ଦୁଇ ପୂର୍ବ ଦିଗର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ଦୁଇ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗର^୨ ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

୧୯. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୨୦. ସେ ଦୁଇ ଗୋଟି ସମୁଦ୍ରକୁ ଏପରି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କରାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ସମୟରେ ମିଶି ଯିବେ ।^୩

୨୧. (ସଂପ୍ରତି) ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଛି; ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରୁ ନାହିଁ ।

୨୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୨୩. ସେହି ଦୁଇ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରବାଳ ବାହାରେ ।

୨୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝
وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مِنْ تَارٍ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْؤُتَّىٰ وَالزَّجَانُ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

୧. ୩୪:୧୫ର ଟୀକା ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ପୃଥିବୀର ଆକାର ଗୋଲ ବୋଲି ଏଠାରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି । ସେହି ହେତୁ ଦୁଇଟି ପୂର୍ବ ଓ ଦୁଇଟି ପଶ୍ଚିମର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ପୃଥିବୀର ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଓ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଅଧିକତଃ ପୃଥିବୀ ଗୋଲାକାର ହୋଇଥିବାରୁ ପୂର୍ବ ଗୋଲାକାର ପୂର୍ବ ଦେଉଛି ପଶ୍ଚିମ ଗୋଲାକାର ପଶ୍ଚିମ । ସେହିପରି ପଶ୍ଚିମ ଗୋଲାକାର ପଶ୍ଚିମ ଦେଉଛି ପୂର୍ବ ଗୋଲାକାର ପୂର୍ବ । ଅତଏବ ଏହି ରୂପେ ଦୁଇଟି ପୂର୍ବ ଓ ଦୁଇଟି ପଶ୍ଚିମର ଛିଟି ଅଛି । ଅଧୁନିକ ରାସ୍ତା ବିଜ୍ଞାନ ଭାଷାରେ ନିକଟ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଓ ଦୂର ସାନ୍ଧ୍ୟକୁ ଦୁଇଟି ପୂର୍ବ ଏବଂ ସ୍ୱରୋପ ଓ ଆମେରିକାକୁ ଦୁଇଟି ପଶ୍ଚିମ କୁହାଯାଇପାରେ ।

୩. ଏଠାରେ ସୁଏଜ କେନାଲ ଓ ପାନାମା କେନାଲ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ଭବିଷ୍ୟବାହା ରହିଅଛି । କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦୁଇଟି ସମୁଦ୍ର ପରସ୍ପର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କୁଇଟ ରହିଅଛି । ତିନି ସେ ଉଭୟେ ମିଳିତ ହେବେ । ସେହି ଦୁଇ ସମୁଦ୍ରରେ ମୁକ୍ତ ଓ ସ୍ରବାକ ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ । ଏହାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପରିଚୟ । ସୁଏଜ ଓ ପାନାମା ଜଳ ଭାଗରେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ପରିମାଣରେ ମୁକ୍ତ ଓ ସ୍ରବାକ ମିଳେ । ଗୋଟିଏ ସାଗରକୁ କୃମ୍ୟ ସାଗର ସହିତ ସୁଏଜ କେନାଲ ଏବଂ ସନ୍ତାନ ମହାସାଗରକୁ ଆଟଲାଣ୍ଟିକ ମହାସାଗର ସହିତ ପାନାମା କେନାଲ ସଂଯୁକ୍ତ କରୁଅଛି ।

୨୫. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ନୌକା ଏବଂ ପୋତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ସାଗର ବନ୍ଧରେ ପର୍ବତ* ସଦୃଶ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ ।

୨୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୨୭. ଏଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପୃଥିବୀରେ) ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ପରିଶେଷରେ ବିନାଶଶୀଳ ।

୨୮. ଏବଂ କେବଳ ସେ ବସ୍ତୁ ରହେ ଯାହା ପ୍ରତି ଭୂମ୍ବର ମହିମାମୟ ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଧ୍ୟାନ ବିସ୍ତାରି ।

୨୯. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୦. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯେ କେହି ବି ଆଆନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ଆବଶ୍ୟକତା ଭିକ୍ଷା କରନ୍ତି; ସେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏକ ନୂତନ ଅବସ୍ଥାରେ* ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୩୧. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୨. ହେ ୟୁସୁଫ୍ ମହାଶକ୍ତି! ଆମେ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛୁ ।

୩୩. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

وَلَهُ الْبَوَارِ الْمُنْشَتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

سَنَفَعُ لَكَ أَيُّهُ الثَّقَلَيْنِ ۝

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

୧. ପର୍ବତ ସଦୃଶ ବିଭୀତ ଆକୃତିର ଆଧୁନିକ ଜଳପୋତକୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହା ଚଉଦ ଶହ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହା ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । କେ ଯାହା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଅଟନ୍ତି ।

୨. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ତାହାର ଗୁଣ ଏପରି ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ ଯେ ତାହା ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜର ନୂଆ ନୂଆ ଗୁଣ ପ୍ରକଟିତ କରୁଥାଏ । ମଣିଷର ଗୁଣ ଭଳି ତାର ଗୁଣ ସୀମିତ ନୁହେଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଝିଆ ଓ ଅମେରିକାର ସମ୍ପର୍କିତ ଶକ୍ତି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ କିଛିଦିନ ପାଇଁ ଅବ୍ୟାହତ ଦେଇ ଉଇସକୁ ଧୂ'ସ କରିଦେବେ ।

୫. ଧୂ'ସ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୋଧିବ ସେ କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ କୃପା ସଦର୍ଶନ କରି ନଥିଲେ ଏବଂ କ'ଣ ତୁମମାନେ ଧର୍ମର ପରିହାସ କରୁ ନଥିଲ ?

୩୪. ହେ ଜିନ୍ନ ଓ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀ ! ଯଦି ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସାମା ଅତିକ୍ରମ କରି ପଲ୍ଲୀୟନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଅଛି, ତେବେ ପଲ୍ଲୀୟନ କରି ଦେଖାଇ ଦିଅ; ତୁମେମାନେ ବିନା ପ୍ରମାଣରେ କଦାପି ପଲ୍ଲୀୟନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।^୧

୩୫. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୬. ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଅଗ୍ନି ଶିଖା ଓ ତରା ନିକ୍ଷେପ କରାହେବ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ଦୁହେଁ କଦାପି ବିଜୟା ହେବ ନାହିଁ ।

୩୭. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୩୮. ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ପାଟିଯିବ ଓ ଲାଲ ଚମଡ଼ା ପରି ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ବିଚାର ଦିବସ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

୩୯. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୦. ସେହି (ଅନ୍ତିମ ବିଚାର) ଦିବସରେ ମରୁଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଜିନ୍ନକୁ ତାହାର ପାପ ବିଷୟରେ ପରୋଧିବ ନାହିଁ ।

୪୧. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୨. ଅପରାଧୀମାନେ ନିଜ ଚେହେରାର ଲକ୍ଷଣରୁ ଚିହ୍ନି ପଡ଼ିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କପାଳର କେଶ ଦ୍ଵାରା ଓ ପାଦ ଦ୍ଵାରା ଧରି ନିଆହେବ ।

يُعْطَسِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَافْعَلُوا

لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۝

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ۝

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرُونَ ۝

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ۝

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۝

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ۝

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ۝

فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ۝

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِينِهِمْ يُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي ۝

الْأَقْدَامِ ۝

୧. ଏଠାରେ 'ଜିନ୍ନ' ଧନବୀର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଓ 'ଇନସ୍' ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ଆଜି ଗୋଟିଏ ପାଣ୍ଡିତ ଉକ୍ତିପଟିର ଗୋଷ୍ଠୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମେରିକା ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସର୍ବହରା ଗୋଷ୍ଠର ସମସ୍ତ ଜମ୍ମାନିଷ ମତବାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଣିଆ ।

୨. ଭଲର ପକ୍ଷ ଏପରି ଉକ୍ତିର ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତା ସାହାଯ୍ୟରେ ସୁଦୂର ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ହେବ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେଥିରେ କୃତକର୍ମ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଅତି ବେଶିରେ ସେହି ଉକ୍ତି ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ସାହାଜ୍ଞ ଖାଲି ଆଖିରେ ଦେଖୁଥିବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେମାନେ ବଡ଼ ସନ୍ଦେହ କରି ଦିବ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ସମ୍ବେଦନା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କି ନିଜ ଶକ୍ତିକୁ ଆଧାର କରି ସେଥିରୁ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଅଛି । ତା'ହେଉଛି ସମସ୍ତ ସହିତ ସେହି ଦିବ୍ୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ଖଣ୍ଡନ କର ।

୪. ଏଠାରେ ମହାକାଶଚିକିତ୍ସା ରଶ୍ମି (Cosmic Ray) ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୫. ଏଠାରେ ବୋମା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୬. ଏଠାରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହୋଇଯିବା ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପାପର ଶାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ପରାନ୍ତରା ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୩. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୪. ଏହା ହିଁ ସେହି ନରକ, ଯାହାକୁ ଅପରାଧୀମାନେ ଅପ୍ରକାର କରୁଛନ୍ତି ।

୪୫. (ଯେତେବେଳେ ନରକରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ), ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଓ ପୂର୍ବନ୍ତ କଳ ମଧ୍ୟରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥିବ ।

୪୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୭. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହିମାକୁ ଭୟ କରୁଥାଏ, ତାହା ପାଇଁ (ସାଂସାରିକ ଓ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ) ଦୁଇ ଗୋଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ରହିଅଛି ।

୪୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୪୯. ସେ ଦୁଇଟି (ବୈକୁଣ୍ଠ) ରେ ଅନେକ ଶାଖାସ୍ଥଳ (ବୃକ୍ଷ) ଥିବ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେଠାକାର ବୃକ୍ଷ ଘଣ୍ଟ ହୋଇଥିବ) ।

୫୦. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୧. ସେ ଦୁଇଟି (ବୈକୁଣ୍ଠ)ରେ (ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ) ଦୁଇ ଗୋଟି ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ।

୫୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୩. ସେ ଦୁଇଟି (ବୈକୁଣ୍ଠ)ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ଦୁଇ ଦୁଇ କିସମର ହେବ ।

୫୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٦﴾

فِي هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٧﴾

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَيْثُمْ آوَاٰ ﴿٥٨﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٩﴾

وَلَسُنَّ حَاقًّا مَّقَامَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ ﴿٦٠﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦١﴾

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٦٢﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٣﴾

فِيهِمَا عَيْنُ تَجْرِي ﴿٦٤﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٥﴾

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٦٦﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٧﴾

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଉଭୟ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବିପତ୍ତି ଓ କେବଳ ବିପତ୍ତି ହିଁ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ହେବ । ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧି ଆଗମ କଲେ ଅସ୍ଥିତ ଦୂର୍ବଳର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ଏବଂ ଯଦି ସମ୍ବନ୍ଧି ପରିହାର କରିବେ ତେବେ ଶତ୍ରୁ ଦୁଇ ନିହତ ହେବେ ।

୨. ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରାସାର ଅଭିପ୍ରେତ । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏଠାରେ କେବଳ ନରା କୁହାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ପୁରୁଷର ପଞ୍ଚିବ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ହୋଇପାରେ ଯାହାକୁ ପରକଳରେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସମାନ କରାଯିବ ।

୫୫. (ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ) ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ଏପରି ଡକିଆ ଲଗାଇ ବସି ଥିବେ ଯାହାରେ ବୁଦ୍ଧିଦାର ବସ୍ତ୍ରର ଅସ୍ତର ଲାଗି ଥିବ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଯାକ ଉତ୍ୟାମର ଫଳ (ଲବି ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ) ନଳି ପଡ଼ିଥିବ ।

୫୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୭. ସେଠାରେ ଦୃଷ୍ଟି- ଅବନତ- ନୟନା ନାରୀଗଣ ଥିବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ (ଏହି ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀଙ୍କ) ପୂର୍ବରୁ, କୌଣସି ମାନବ ବା ଜିନ୍ଦୁ ସଂପର୍କ ରଖି ନଥିବ ।

୫୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୫୯. ସେ (ନାରୀ) ମାନେ ପଦ୍ମରାଗ ମଣି^୧ ଅବା ମୁକ୍ତା ସଦୃଶ ହୋଇଥିବେ ।

୬୦. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୧. ହିତର ପୁରସ୍କାର ହିତ ଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ?

୬୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୩. ଏବଂ ସେହି ଦୁଇ ଗୋଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଗୋଟି ବୈକୁଣ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଥିବ ।

୬୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୫. ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଦୁଇ ଗାଡ଼ ସବୁଜ ବର୍ଣ୍ଣର ହେବ ।

୬୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ। ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

مُتَكِبِّينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَّيْنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۖ وَ
جَنَّاتٍ الْجَنَّتَيْنِ دَاخِلٍ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الْظُرَىٰ لَمْ يُطَيَّبْنَهُنَّ إِنَّنِي بَلِّغُكُمْ
وَلَا جَانِّ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالزَّجَارُ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
مُدَّ هَاقِمَتَيْنِ ۝

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସର, ସ୍ୱାଧୀ ଓ ଧର୍ମପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦେହର ଗଙ୍ଗ ନାଲି ମିଶ୍ର ଗୋରା ହୋଇଥିବ ଓ ସେମାନେ ସୁକୁମାରୀ ହୋଇଥିବେ । ପଦ୍ମରାଗ ମଣି ନିଜର କୋହିନୂର ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ନିଜର କେମଳର ଚନ୍ଦ୍ରା ନାଲି ଓ ଧଳା ମିଶ୍ର ଯୋଗୁଁ ସଜିବ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ନାରୀମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ।

୬୭. ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠ) ଦୃଢ଼ରେ ଦୁଇ ଗୋଟି ଝରଣା ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବ ।

୬୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୬୯. ସେଠାର ପାଳ ମଧ୍ୟ ଥିବ, ଖଜୁରି ତଥା ଚାଳିମ ମଧ୍ୟ ଥିବ ।

୭୦. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୭୧. ସେଠାର ପୁଣ୍ୟବତୀ ଓ ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀମାନେ ଥିବେ ।

୭୨. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୭୩. ସେ ନାରୀମାନେ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ କୃଷ୍ଣ-ନେତ୍ରଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ, ଓ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ରଖା ହୋଇଥିବେ ।

୭୪. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୭୫. ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା) କୌଣସି ମାନବ ବା ଜିନ୍ଦୁ ପୁର୍ଣ୍ଣ କରି 'ନ' ଥିବ ! ୧

୭୬. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୭୭. ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠ ବାସୀ)ମାନେ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋରମ ଓ ଉଚ୍ଚ-କୋଟିର ଚଟାଣ ଉପରେ ଚଢ଼ିଆ ଲଗାଇ ବସିଥିବେ ।

୭୮. ତେବେ କହିଲ ଭଲ! ତୁମେ ଦୁହେଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କେଉଁ କେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ ?

୭୯. ତୁମର ମହିମା ମୟ ଓ ସମ୍ମାନନୀୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ ଥିବେ ।

فِيهِمَا عَيْنٌ نَّصَاخَتَيْنِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَسُرْمَاكٌ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبُيُوتِ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

لَمْ يَطَّيْسُ لَهُمْ شَيْءٌ مِنْهُنَّ وَلَا جَانٌ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَظِيمَةٍ حِسَانٍ ۝

فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

୧. ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ ୩୧ରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପତିଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବେ ।

ଅଲ-ୱାକେୟା

(୧୦୦ ପଦ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ସୁରା ଲହରୀର ନାମ ଓ ଅର୍ଥ ଉପରେ ଆଧାର ରହିଛି)
(୩୩)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଓ) ସଦା ଜଗୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ①

୨. ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣା ଘଟିବ (ଅର୍ଥାତ୍ କୟାମତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ) —

لَيْسَ يُوَفِّيهِهَا كَازِبَةٌ ②

୩. ଏହାର ଘଟିବା ସମୟକୁ ଚଳାଇ ଦେବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ ।

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ③

୪. ତାହା କେତେକଙ୍କୁ ନୀଚ କରିଦେବ, ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିଦେବ ।

إِذَا رَجَيتِ الْأَرْضُ رَجَاءً ④

୫. ଯେଉଁଦିନ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ପ୍ରକଣ୍ଡତ କରାହେବ,

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑤

୬. ଏବଂ ପର୍ବତ ମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରି ଦିଆଯିବ ।

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ⑥

୭. ସେ ସବୁ ଚନ୍ଦ୍ରଦିଗରେ ବାୟୁରେ ଉଡୁଥିବା ଧୂଳି ଜଣା ସଦୃଶ ହୋଇଯିବେ ।

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑦

୮. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତିନି ଗୋଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହେବ ।

فَأَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ⑧ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ⑧

୯. ଦଳେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବେ; ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ, ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ⑨ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ⑨

୧୦. ଦଳେ ବାମ ହସ୍ତ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବେ; ଏବଂ ବାମ ହସ୍ତପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ, ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَالسَّيْقُونَ السَّيْقُونَ ⑩

୧୧. ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦଳ (ବିଶ୍ୱାସ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନରେ) ଅଗ୍ରଗାମୀ ମାନଙ୍କର ଥିବେ; ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରଗାମୀ ହୋଇ ରହିବେ;

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କୟାମତର ଶାନ୍ତି ଆସିଯିବ ।

୨. ମୁସଲମାନ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିକଳିକାରୀ ଦିବସ ଅବଶ୍ୟ ଆସିବ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେତେ ବେଶ୍ ଜଳେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟକୁ ଚା'ର ଆଗମନ ସମୟଠାରୁ ବିଚଳିତ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆସିବ ସେତେବେଳେ ତାହା କେତେକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ନୀଚ କରିଦେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜି ଯେଉଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଭାଜି ହୋଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରାସ୍ତ ହେବେ ଓ ଆଜି ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ ପରାସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହେବେ ।

୧୨. ଏବଂ ସେମାନେ (ଅଲ୍ଲୁଖିର) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ,

أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١٢﴾

୧୩. ମଙ୍ଗଳମୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ।

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٣﴾

୧୪. ଆଦ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ହେବ,

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

୧୫. ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା (ଅପେକ୍ଷାକୃତ) କମ୍ ହେବ ।

وَلَقِيلُ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٥﴾

୧୬. ସେମାନେ (ମଣିମୁକ୍ତ) ଖଟିତ ପଲଙ୍କ ଉପରେ,

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٦﴾

୧୭. ତକିଆ ଲଗାଇ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ବସିଥିବେ ।

مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقِِّلِينَ ﴿١٧﴾

୧୮. ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଯୁବ ଭୃତ୍ୟ ଆସିବେ; ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜର ପୁଣ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଥିବେ,

يُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٨﴾

୧୯. (ସେମାନେ) ଗୁାପ ଓ ଜଳପାତ୍ର ତଥା ଝରଣା ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଆଲା ଘେନି (ଆସିବେ),

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٩﴾

୨୦. (ସେହି ପିଆଲା ଓ ଜଳପାତ୍ର ପାନ କରି) ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ମାତାଳ ହେବେ ନାହିଁ, କି ଅପଥ୍ୟ ବାକ୍ୟାଳାପ କରିବେ ନାହିଁ,

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَرُونَ ﴿٢٠﴾

୨୧. (ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବରେ ଯୁବ ଭୃତ୍ୟମାନେ) ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ଫଳ ଆଳି ଘେନି ଆସିବେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପସନ୍ଦ କରିବେ;

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଏବଂ ଏପରି ପକ୍ଷୀ - ମାଂସ ଯାହା ସେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ପସନ୍ଦ କରିବେ ।

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ସେଠାରେ (ଦୁଇରା ଓ) କୃଷି-ନୟନା ନାରୀ ଥିବେ ।

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٣﴾

୨୪. ଯେଉଁମାନେ କି ସୁରକ୍ଷିତ ମୁକ୍ତ ସଦୃଶ ହୋଇଥିବେ,

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٤﴾

୧. କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ ଆଦ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ରଜ୍ଜ ସାନ ଲାଲ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ସେଭଳି ରଜ୍ଜ ସାନ ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ ସମ୍ପ୍ରଦୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଏହା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ଯେବେ ବି କୌଣସି ସତ୍ୟ ସମାଜର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେଉଁମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ତାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ରଜ୍ଜ ସାନ ଲାଲ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ଉନ୍ନତି ସମୟରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେଭଳି ରଜ୍ଜସାନ ଲାଲ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ । ବହୁତଃ ଏହି ଅର୍ଥ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଓ ପବିତ୍ର ।

୨୫. ଏସବୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ମିଳିବ ।

جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

୨୬. ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ସେଠାରେ କୌଣସି ଅସଥା ବାକ୍ୟାକାସ କି ପାପ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٦﴾

୨୭. କେବଳ ଏପରି କଥା ଶୁଣିବେ ଯାହା ଶାନ୍ତିଦାୟକ ହୋଇଥିବ ।

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏବଂ (ତୁମେ) ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଶୁଣ; ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ ତାହା ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۖ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

୨୯. ସେମାନେ କଣ୍ଠାଶୂନ୍ୟ ବରକୋକି ବଗିଚାରେ ବାସ କରିବେ,

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٩﴾

୩୦. ଏବଂ କଦଳୀ (ବଗିଚା) ମଧ୍ୟରେ, ଯାହାର ଫଳ ପରସ୍ପର ଉପରେ ଲଦି ହୋଇ ରହିଥିବ,

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٣٠﴾

୩୧. ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଛାୟାରେ;

وَطَلِّ مَبْدُودٍ ﴿٣١﴾

୩୨. ଏବଂ ପ୍ରବହମାନ ଜଳ, (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳ ପ୍ରପାତ ନିକଟରେ);

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٢﴾

୩୩. ଏବଂ ପ୍ରବୁର ଫଳ ମଧ୍ୟରେ,

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٣﴾

୩୪. ତାହା ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ କି ତହିଁରୁ ସେ (ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ) ମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ରହିବ) ।

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

୩୫. ଏବଂ ସୁନ୍ଦରା ପତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବେ,

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٥﴾

୩୬. ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ,

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنْسَاءً ﴿٣٦﴾

୩୭. ଏବଂ କୁମାରୀ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ,

نَجْعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٧﴾

୩୮।୩୯. (ସେମାନେ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦରା ଓ ବୈକୁଣ୍ଠ ବାସୀମାନଙ୍କର ସମବୟସୀ ହେବେ, (ସେହିମାନଙ୍କୁ) ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ଭୁକ୍ତ ଦଳ ପାଇଁ (ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି) ।

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٨﴾

ସ୍ତ: ୨

إِلَّا صَحِيبُ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾

୪୦. ଏହି ଦଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ,

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾

୪୧. ଏବଂ ଶେଷରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ,

وَتَلَاةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤١﴾

୪୭. ଏବଂ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ସ୍ୱରା; ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଲୋକମାନେ କିପରି ହୋଇଥିବେ ତାହା ତୁମଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣା ?

୪୩. ସେମାନେ ଉଭୟ ବାୟୁ ଓ ଉଭୟ ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ,

୪୪. ଏବଂ ଏପରି ଛାୟା ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ଯାହା କଳାଧୂଆଁ ସଦୃଶ ହୋଇଥିବ,

୪୫. ତାହା ଶୀତଳ ହେବ ନାହିଁ ବା ତାହା ତଳେ ରହିବା ପୁଷ୍କର ହେବ ନାହିଁ ।

୪୬. ସେମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସଂସାରରେ ଖୁବ୍ ଆରାମରେ ରହୁଥିଲେ ।

୪୭. ଏବଂ ମହାପାପ (ଅର୍ଥାତ୍ ସିକ) ଉପରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ବସିଥିଲେ ।

୪୮. ଏବଂ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ମରିଯିବୁ ଏବଂ ମାଟି ଓ ହାଡ଼ରେ ପରିଣତ ହେବୁ, (ସେତେବେଳେ) କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରାହେବ ?”

୪୯. ଅଥବା କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପିତାମହମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବ୍ୟବହାର କରାହେବ ?

୫୦. ତୁମେ କୁହ, “ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ (ଲୋକମାନେ) ମଧ୍ୟ”.

୫୧. ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଥାନ ଦିବସର ଅଙ୍ଗୀକାର ଆଡ଼କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଦେନି ନିଆହେବ ।

୫୨. ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ, ହେ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀ ଓ ପଥକ୍ରାନ୍ତ (ଲୋକ)ମାନେ !

୫୩. (ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଖାତା) ଜକୁମ^୧ ବୃକ୍ଷରୁ ଖାଇବ,

୫୪. ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ,

୫୫. ଏବଂ ତା ଉପରେ ଉଭୟ ଜଳ ପାନ କରିବ,

୫୬. ଏବଂ ବୃକ୍ଷାଗ୍ରସ୍ତ ଓଟ ପରି ପିଇଥିବ ।

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۖ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝

فِي سُبُوتٍ وَحَيْمٍ ۝

وَزَيْلٍ مِّنْ يَّخُمُومٍ ۝

لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَكِينَ ۝

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ۝

وَكَانُوا يَقُولُونَ ۖ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ

عِظَامًا ۖ إِنَّا لَنَبْعَثُونَ ۝

أَوْ أَبَاؤُنَا أَلَاؤُنَ ۝

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝

لَنَجْوَِعُنَّهُ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝

ثُمَّ إِنَّكُمْ إِنَّمَا أَنْتَ النَّاسُ الْمَكِيدُونَ ۝

لَا كَلْبٌ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ رَّعُومٍ ۝

فَمَا لُونُ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝

فَسَرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَيْمِ ۝

فَسَرَبُونَ شَرْبَ الْهِيمِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ କଠିନ ଯବଶାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ପାଇବ ।

୫୭. ବିଚାର ଦିବସରେ ଏହା ହିଁ ହେବ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଡିଥ୍ୟ ।

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ⑤

୫୮. ଆମେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ; ତେବେ କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଆମ ତଥାକୁ ସତ୍ୟ ମଣୁ ନାହିଁ ?

نَحْنُ خَلَقْكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ⑥

୫୯. ଏବଂ ସେହି ବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥା କୁହ, ଯାହା ତୁମେମାନେ ନାରୀ ଗର୍ଭରେ ନିଷେପ କରୁଅଛ ।

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ⑦

୬୦. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛ କି ଆମେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ ?

ءَأَنسُمْ خَلْقَؤُنَا ۚ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ⑧

୬୧. ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁର ପରମ୍ପରା ଜାରି କରିଛୁ ଏବଂ କେହି ଆମକୁ ବକାଇ ଯିବେ ନାହିଁ ।

نَحْنُ قَادِرُونَ عَلَىٰ بَيِّنَتِكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ ⑨

୬୨. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବଦଳରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ନେଇ ଆସିବାରେ କେହି ଆମକୁ ଅସମର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅସମର୍ଥ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ଗୁପ୍ତରେ ସୃଷ୍ଟି କରିବୁ ଯାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ।

عَلَىٰ أَنْ يُبْدَلَ أَمْثَالِكُمْ ۚ وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑩

୬୩. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମ ସୃଷ୍ଟି ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବତୀତ ଅଛ; ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ ?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ⑪

୬୪. ତୁମେମାନେ ଯାହା ରୋପଣ କରୁଅଛ, କ'ଣ ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ⑫

୬୫. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାକୁ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଅଛ ନା ଆମେ ତାହାକୁ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଅଛୁ ?

ءَأَنسُمْ تَرْعَوْنَ ۚ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ⑬

୬୬. ଯଦି ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତୁ, ତେବେ ତାହାକୁ ଦରଖ କରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୃକ୍ଷ ବିବୃକ୍ଷ କରିଦିଅନ୍ତୁ, ତ'ପରେ ତୁମେମାନେ ଚକିତ ହୋଇ ରହିଯାଆନ୍ତୁ ।

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ⑭

୬୭. ଏବଂ କହନ୍ତୁ ଯେ ଆମେମାନେ ତ ଜାଜ୍ଜାଲ ହୋଇଗଲା ।

إِنَّا لَكُغَرُومُونَ ⑮

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆମର ଏହି ବିଧାନକୁ କେହି ରଦ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଶିକ୍ଷା, ଅଥଚ ଏଠାରେ ମୃତ୍ୟୁ ପର ଜନ୍ମର ବିଷୟରେ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଚକ୍ରରେ ଏହି ସଂସାରରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଭାଲ କରିବା ବିଷୟ ରହିଅଛି । ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏବେ ତୁମେମାନେ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛ; କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଥିବା ତୁମେମାନେ ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ଯାହା ତୁମ ପକ୍ଷରେ ଅପମାନକରକ ହେବ ।

୭୮. ବରଂ ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ ନିଜ ପରିଶ୍ରମର ଫଳକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବହୁତ ହୋଇଗଲା ।

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

୭୯. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଜଳପାନ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

୮୦. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ମେଘମାଳାକୁ ଅବତରଣ କରାଇଛ, କି ଆମେ ଅବତରଣ କରାଇଛ ?

أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ

୮୧. ଯଦି ଆମେ ଲଜ୍ଜା କରିଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ତାହାକୁ ଟିକ୍ କରି ଦେଇଥା'ନ୍ତୁ; ତେବେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି କୃତ୍ଷ ହେଉ ନାହିଁ ?

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

୮୨. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନି ଜଳାଉଅଛ ତାହାକୁ ଟିକିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

୮୩. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅଗ୍ନିର) ବୃକ୍ଷକୁ ପୁଷି କରିଅଛ, କି ଆମେ ଏହାର ପୁଷିକର୍ତ୍ତା ?

أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ

୮୪. ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ଉପଦେଶ ସ୍ୱରୂପ ଓ ପୃଥିବୀର ଉପକାର ପାଇଁ ପୁଷି କରିଅଛୁ ।

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكُرَةً وَفِتْنَةً لِلْمُغِيثِينَ

୮୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜର ମହିମାମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ (ତାହାଙ୍କର) ଗୁଣ ଗାନ କର ।

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

ରୁ:୩

୮୬. ସୁତରାଂ ଆମେ ନକ୍ଷତ୍ରର ପତନକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ ।

فَلَا أُفْسِدُ سَوَاجِعَ النُّجُومِ

୮୭. ଯଦି ତୁମେମାନେ ଜାଣ, ତେବେ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରମାଣ ।

وَأِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعْلَمُونَ عَظِيمٌ

୮୮. ବାସ୍ତବରେ ଏହି କୋରାନ ଅତି ମହାନ,

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

୯. ଅର୍ଥାତ୍ ଓଡ଼ିଆର ସହଜରେ ବୋଧ ନାହିଁ । ଅଗ୍ନିର ସେହି ଓଡ଼ିଆ କାଠକୁ ଲୋ ଭାବରେ ଶୁଖାଇଦିଅନ୍ତି, ତା'ପରେ ପାଲ ବେଦି କାଠ ଭଳି ରୂପେ କଟିବାକୁ ଲାଗେ । ଏହିରୂପେ କୈଣସି ଏକ ସମୟରେ ସବୁ ଜାତି ଧୂ'ପ ସୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ କେତେକ ଜାତିର ଉଦ୍ଭିଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ସେମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତି ହରାଇ ଶୁଖିଲା କାଠ ଭଳି ଧୂ ହୋଇ କଟିଯାଆନ୍ତି ।

୭୯. ଏବଂ ଏହା ଏକ ଗୋପନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି,

فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ۝

୮୦. ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାର ସତ୍ୟତାକୁ ଉପଲବ୍ଧ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

لَا يَشْهَدُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝

୮୧. ଏହା ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

୮୨. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଏହି ବାଣୀକୁ ଉପେକ୍ଷା କରୁଅଛ ?

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ ۝

୮୩. ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିବାକୁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧେ ବାଛି ନେଇଛ ।

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ۝

୮୪. ଚେତେ କାହିଁକି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଣ କଷ୍ଟଗତ ହୁଏ,

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُقُوفُ ۝

୮୫. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ (ନିରାଶ ହୋଇ ଚହୁର୍ଦିଗକୁ) ଦେଖୁଥାଅ,

وَأَنْتُمْ جُنُبٌ يَّنِيبُونَ ۝

୮୬. (ଏବଂ ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ଯେ) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସେହି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିକଟତର; କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଏହାର ସତ୍ୟତା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇ ନଥିଲା ।

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُدَّ لَهُ ۝

୧. 'ଗୋପନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ' ଅର୍ଥ ମାନବ-ସୃଷ୍ଟି, କାରଣ ପବିତ୍ର ଜୋରାନର ଶିକ୍ଷା ମାନବ-ସୃଷ୍ଟିର ଅନୁକୂଳ । ଏଥିପାଇଁ ବିଦ କରୁନଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ପବିତ୍ର ଜୋରାନର ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବ । ପବିତ୍ର ଜୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱାକର୍ଷିତ ସ୍ୱଭାବରୁ ଗ୍ରହଣ କର ଯେପରି ଭାବରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ତାହାକୁ ଅନୁକୂଳ କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (୩୦:୩୧ ଓ ୨୫ବ୍ୟ) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ କେତେକ ସତ୍ୟକୁ ମାନବର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ରଖିଥାନ୍ତି । ସେପରି ତା'ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ରଖିଥାନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଏ ସବୁ ସମୟର କରେ ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଜୋରାନର ସତ୍ୟ ତା' ପାଖରେ ବସି ହୋଇଯାଏ କାରଣ ତାହା ଏପରି ଏକ ଗୋପନୀୟ ପୁସ୍ତକ ଯାହା ମାନବ-ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଏ ।

୨. ମୃତ ଶବ 'ମସ୍ତ' ଅର୍ଥ ଛୁଇଁବା, କିନ୍ତୁ ଆରବୀ ଭାଷାର ଢୁଙ୍ଗି ଅନୁସାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି- ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟ ସ୍ଥିତି ମନୁଷ୍ୟର ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ଥିବ ତେବେ ତାହାର ପୃଷ୍ଠ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ତା ନିକଟରେ ସ୍ଥଳିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେହିବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଢୁଙ୍ଗି ବରଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପବିତ୍ର ସାତ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ-ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ ପବିତ୍ର ଜୋରାନର ଗୁରୁ ଚକ୍ର ସ୍ଥଳିତ ହୁଏ ଅନ୍ୟଥା ଅଲ୍ଲାହ ସେହିମାନଙ୍କୁ ମହାପୁରୁଷ ରୂପେ ସେଇକ୍ଷ କରନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ଆକ୍ଷେପ କରିଥାନ୍ତି, ଯେପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଲୋକମାନେ ଆକ୍ଷେପ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ ସେହି ମହାପୁରୁଷମାନେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଏ ଯାକର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସେହିପରି ଆକ୍ଷେପ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ।

୮୭/୮୮. ସୁତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବାକୁ ନ ଥିଲା, ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଏହି ଦାବି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସତ୍ୟତା ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଏପରି କାହିଁକି ହେଲା ନାହିଁ ଯେ ତୁମେମାନେ (ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଆସୁଥିବା) ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ପାରିଲ ନାହିଁ ।

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٧﴾
تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٨﴾

୮୯. ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥାଏ,

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٩﴾

୯୦. ତାହା ଭାଗ୍ୟରେ ସୁଖ ସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟ ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେହିପରି ମଙ୍ଗଳମୟ ବୈକୁଣ୍ଠ ଥାନ୍ତି ।

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٩٠﴾

୯୧. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱଭୁକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାଏ,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

୯୨. ତେବେ ତାକୁ କୁହାଯାଏ, “ହେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦଳ-ଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି! ତୁମ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତିହେଉ ।”

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٢﴾

୯୩. ଏବଂ ଯଦି ସେ (ମରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ଓ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି-ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥିବ,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الْمُنِفِينَ ﴿٩٣﴾

୯୪. ତେବେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଡ଼ିଆ ଉତ୍ତପ୍ତ ଜଳ ଦ୍ୱାରା କରାହେବ,

فَنَزَّلُ مِنْ حَيْمٍ ﴿٩٤﴾

୯୫. ଏବଂ ବାସସ୍ଥାନ ଭୂପେ ତାହାକୁ ନରକ ପ୍ରଦାନ କରାହେବ ।

وَتَصْلِيَةٌ بَئِيمٍ ﴿٩٥﴾

୯୬. ନିଶ୍ଚୟ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ବିଷୟ) ବିଶ୍ୱାସଭିତ୍ତିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٦﴾

୯୭. ସୁତରାଂ ତୁମେ ନିଜ ମହିମା ମୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ (ତାହାଙ୍କର) ସ୍ମରଣନ କର ।

يَا فُتِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ହଦିଦ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ; ଏହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଉପାଦାନ ୩୦ଟି ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ୨୯ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରୁଣଗାନ କରୁଅଛି; ଏବଂ ସେ ପରାଜ୍ଞା (ଓ) ଚକ୍ଷୁ ।

୩. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ତାହାଙ୍କର; ସେ ଜୀବନ ଦାନ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୪. ସେ ହିଁ ଆଦି ଓ ସେ ହିଁ ଅନ୍ତ; ସେ ହିଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ସେ ହିଁ ରୁପ୍ତ; ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୫. ସେ ହିଁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଛଅ ଗୋଟି ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଏହାପରେ ସେ ଦୃଢ଼ତା ସହକାରେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଜୁପ୍ଟରରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ତାହାକୁ ଓ ଯାହା ତହିଁରୁ ବହିର୍ଗତ ହୁଏ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହା ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରେ ଓ ଯାହା ତାହା ଆଡ଼କୁ ଆରୋହଣ କରେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେ ଯେଉଁଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଅ ସେ ତୁମ ସହିତ ଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୬. (ଏବଂ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ବ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସକାଶେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯେବ ।

୭. ସେ ରାତିକୁ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ଓ ଦିନକୁ ରାତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଅନ୍ତରର କଥାକୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ①

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ③

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ
فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ
مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ④

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ⑤

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي
الْأَيْلٍ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥

୮. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର; ଏବଂ (ପୂର୍ବରୁ ସଂପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପରେ) ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ (ଧନ-ସଂପତ୍ତି) ବିଷୟରେ ମାଲିକ କରାଯାଇଛି ସେଥିରୁ ବ୍ୟୟ କର; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

୯. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ? ଏବଂ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ରସୁଲ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର, (ଏବଂ) ଯଦି ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରି ସାରିଛନ୍ତି ।

୧୦. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଆପଣା ଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁସ୍ୱସ୍ଥ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ସେ ଏହି ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯା'ନ୍ତି ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅତିଶୟ ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୧. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରୁ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର; ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ବିଜୟ (ଲାଭ) ପୂର୍ବରୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରିଅଛ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିଅଛ ସେ ତାହା ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ବିଜୟ ପରେ ବ୍ୟୟ କରିଛି ଓ ବିଜୟ ପରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିଛି; ବିଜୟ ପୂର୍ବର ସଂଗ୍ରାମକାରୀ ତଥା ବ୍ୟୟକାରୀ ପଦମର୍ଯ୍ୟଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଉଭୟ ପ୍ରକାରର ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ କଲ୍ୟାଣର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅତି ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

أْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْفِينَ فِيهِ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ①

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولِ يَذْكُرْكُمْ ۖ أَنْتُمْ يُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَكَرِيمٌ ③

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ يَرْثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً ۚ مَنْ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَتَوَلَّوْا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ④

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ-ସ୍ତ୍ରୋତରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସକରିବା ଓ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ହେବା ସ୍ୱପ୍ନ ଭାବରେ ନିହିତ ଅଛି ।
୨. ଏହି ଗୋଟିକ ସଂସାରରେ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରେ ଯାହାକି ଅଛି ମନୁଷ୍ୟ ପରିଶେଷରେ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୟାଳୁତା ଚାହିଁବ ।

୧୨. କ'ଣ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ ଅଳ୍ପକ୍ଷିଣୁ (ନିଜ ଧନ ସଂପର୍କ ମଧ୍ୟକୁ) ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ଅଲଗା କରି ଦେଇଦେବ ? ତାହାହେଲେ ସେ ତାହାକୁ ତା ପାଇଁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରାକରିବ, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମାନ-ଜନକ ପ୍ରତିପାଳ ନିୟତ ଅଛି ।

୧୩. ଯେଉଁଦିନ ଭୂମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇବେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ (ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହୋଇ) ଧାବମାନ ହେଉଥିବ (ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କର ଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ), “ଆଜି ଭୂମୀମାନଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବୈକୁଣ୍ଠ ସଂଜ୍ଞାନୁରେ ସୁସମାଚାର ବିଆଦାଉଛି, ତୋହା ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ଏ (ସୁସମାଚାର ପ୍ରାପ୍ତ) ଲୋକମାନେ ସେହି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବାସ କରୁଥିବେ; ଏବଂ ଏହା ହିଁ ମହାନ ସପ୍ତମତୀ।

୧୪. ଯେଉଁଦିନ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ ପୁରୁଷ ଓ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସିନୀ ନାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଅବେଶୀ କର; ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିରୁ ଆଲୋକ ହାସଲ କରିବୁ;" ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, "ନିଜ ପଛପଟକୁ ଫେରିଯାଅ, ଓ (ସେଠାକୁ ଯାଇ) ଜ୍ୟୋତିର ସନ୍ଧାନ ନିଅ;" "ତା'ପରେ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଚରପତ୍ର) ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ସ୍ଥାପନ କରି ଦିଆଯିବ, ଯାହାର ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଥିବ; ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାତରେ କଲ୍ଲଣା ଓ ଏହାର ବାହାର ପଟ ସମ୍ମୁଖରେ ଶାସି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥାଏ ।

مَنْ ذَا الَّذِي يُرْسُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فُيُصِفُهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خِلَافَ مَا فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٧﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُوا مَا فَتَقِسْ مِنْ قَوْلِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَسَاءَ لَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَصُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ
لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ۝

୧. ସଂସାରରେ କରିଥିବା କର୍ମ ଫଳରେ ପରଜନ୍ମରେ କେବଳିଆ ହେବ । ଯଦି କୁମାରୀଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ତେବେ ସଂସାରକୁ ଯେଉଁଆସୁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦିବାକୁ ଥିବା ସେଇଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କରୁଣା ରହିଥିବା ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶାନ୍ତି ରହିଥିବା ଯତ୍ନର ସେମାନେ ପଦାୟନ କରି ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୧୫. ସେ କେପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିବେ, “କ’ଣ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ନ ଥିଲୁ ?” ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଅବଶ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ନିଜେ ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟକୁ ନିଷେପ କରିଥିଲୁ; ତୁମେମାନେ (ଆମମାନଙ୍କର ବିନାଶକୁ) ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲୁ ଓ ଚିନ୍ତା ଓ ସନ୍ଦେହର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲୁ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର କାମନାମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତାରିତ କରିଥିଲା ଯେତେବେଳେ କି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ) ବିଷୟରେ ପ୍ରତାରକ (ସତ୍ତାର) ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିଥିଲା ।”

୧୬. “ଅବ ଏବ ହେ କେପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ-ମାନେ ! ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ମୁକ୍ତି-ମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ; ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ହେବ; ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଚିର ସଂପର୍କିତ-ବସ୍ତୁ ଓ ତାହା ଅତିଶୟ ମଦ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ।”

୧୭. (ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) କ’ଣ ଅତ୍ୟାବଧି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଯେଉଁ ବାଣୀ ସତ୍ୟ (ଓ ତତ୍ତ୍ୱ) ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ତାହା ପାଇଁ ଅବନତ ହେଉ ନାହିଁ ? ଏବଂ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହୃଦ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ; କିନ୍ତୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା) ସମୟ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସୁଦୀର୍ଘ ହୋଇଯାଇଛି ; ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

୧୮. ମନେରଖ, ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତା ପରେ (ପୁନର୍ବାର) ଜୀବିତ ରଖୁଥା’ନ୍ତି; ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆପଣା ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ ଯେପରିକି ତୁମେମାନେ ବୁଝି ବିସ୍ତରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

୧୯. ବାସ୍ତବରେ ଦାନକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଓ ଦାନକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ଅଲଗା କରି

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ⑨

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوٰىكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلٰىكُمْ وَبَشِ ٱلصِّيرَ ⑩

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ⑪

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ⑫

إِنَّ الْمَصْدِقَيْنِ وَالْمَصْدَقَاتِ وَأَقْرَضُوا ٱللَّهَ

ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସଂପର୍କକୁ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନଜନକ ପୁରସ୍କାର ଦିଆ ହେବ ।

୨୦. ଏବଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ 'ସିଦିକ୍' (ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ) ଓ 'ସହିଦ୍'ର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିବ; ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ, ଏବଂ ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିରାଶ୍ରୟ ହେବେ ।

ଭୂ:୩

୨୧. ହେ ଲୋକମାନେ! ଜାଣିରଖ ଯେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ କେବଳ ଏକ କ୍ରାନ୍ତକାଳୀନ ଓ ଚିରବିନୋଦନ ବିଷୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଏହା ତାକତକ୍ୟ ତଥା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ପର୍ଶର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏବଂ ଧନ-ସଂପର୍କ ଓ ସମ୍ପର୍କ-ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ବଢ଼ିବା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ, ଏହାର ଅବସ୍ଥା ବୃଦ୍ଧି ହାରା ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶ ଯାହାର ଉତ୍ତମ କୃଷକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରଦାନ କରେ, କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ତୁମେ ତାହାକୁ ହଳଦିଆ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖ; ପୂର୍ଣ୍ଣ (ଏହାପରେ) ତାହା ପରିସ୍କୃଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଏ; ଏବଂ ପର କାଳରେ (ଏପରି ସଂସାର-ପ୍ରେମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶର) କଠିନ ଶାସ୍ତି ନିୟତ ଅଛି, ଏବଂ କେତେକଙ୍କ ସକାଶେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ କ୍ଷମା ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନ ନିୟତ ଅଛି; ଏବଂ ସାଂସାରିକ ଜୀବନ କେବଳ ଏକ ପ୍ରତାରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଭୋଗ୍ୟ ବସ୍ତୁ ।

قَرَضًا حَسَنًا يُضَعْفُ لَهُمْ وَ لَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَتُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٢١﴾

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ دَرَجَتَانِ
وَتَفَاحٌ يَّبْتَكُمُ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَثَلٌ غَيْثٍ ائْتَبَّ الْكُفَّارُ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ
فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢١﴾

* କେତେକ କହନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସକଲେ, ପରସ୍ପର ସଙ୍ଗେ ସିଦିକ୍ ଓ ସହିଦ୍ ପଦ ଯାଏ ପହଞ୍ଚିପାରିବ କିନ୍ତୁ ନବି ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ସୁନ୍ନ-ନିସର ଆୟତ- ୭୦ ପ୍ରତିଧାନଯୋଗ୍ୟ ।

ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସେହିମାନେ ସିଦିକ୍ ଓ ସହାଦତ୍ତ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ନ-ନିସର ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ତହିଁରୁ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଜିସ୍ତେର ।

ପୁରା ନିଆ ଅଭିପ୍ରାୟ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦନ କରି ନବି, ସିଦିକ୍, ସୁନ୍ନତ୍ତ ଓ ସହାଦତ୍ତ ପଦ ପାଇପାରିବେ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନବୀମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦନ କରି କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ସିଦିକ୍ ଓ ସହାଦତ୍ତ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇପାରୁ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦନ କରି ଯେ କେହି ଉପରବର୍ତ୍ତୀ ଚାରିଗୋଟି ପଦ ପାଇପାରେ ।

୨୨. ହେ ଲୋକମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚରପରୁ ମିଳୁଥିବା କ୍ଷମା ଓ ଏପରି ବୈକୃଷ୍ଟ ଅଠକୁ ଦୂର ଗତିରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ସମଗ୍ର ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ସମାନ, ଯାହାକି ଅଲ୍ଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇଛି; ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୃପା; ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଶୀଳ ।

୨୩. ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଅଥବା ଭୂମି ନିଜ ପ୍ରତି ଏପରି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସେ ନାହିଁ ଯାହାକୁ କି ତାହାର ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରି ନ ଥାଉ; ଏହା ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ,

୨୪. ଯଦ୍ୱାରା ନିଜ ଭୂମି ଯୋଗୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୁଃଖ ନ ହେଉ ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦିଅନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ବୀ ଓ ଉଚ୍ଚତ (ବ୍ୟକ୍ତି)କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୫. ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ କୃପଣତା (ପ୍ରଦର୍ଶନ) କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃପଣତା ବିଷୟକ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନିଏ, ତେବେ ମନେରଖୁ ଯେ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଓ ବାସ୍ତବ ପ୍ରଣୟା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ।

୨୬. ଆମେ ନିଜର ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ନିଦର୍ଶନ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଉ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ବୁକ୍‌ବୁକ୍ ମଧ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଉ ଯଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବେ; ଏବଂ ଆମେ ଲୋହି ଅବତରଣ କରିଥାଉ; ଯଦିରେ ଭୟାବହ ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଅଛି ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏଥିରେ) ଆହୁରି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଉପକାର ରହିଅଛି, ଏବଂ କିଏ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ନ ଦେଖି ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି ତା ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେ ଏ ସବୁକୁ ଶୁଣି କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ବଳାୟାନ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

سَاقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّا ذَلِكُمْ عَلَىٰ
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٧﴾

لَيْسَ كَمِثْلِ شَيْءٍ عَلَىٰ مَا قَاتَلْتُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ يَخُلُونِ وَيَاْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُحْلِ وَمَن
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٩﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٣٠﴾

୧. ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ମନ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତିଫଳ ରହିଛି ଅଥବା ମଣିଷ ଭାଗ୍ୟରେ ପ୍ରତିଫଳ ବିଷୟ ଲେଖାଅଛି ବୋଲି କହିବା ଏଠାରେ ଅତିସ୍ପେଷ ନୁହେଁ. ବରଂ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲା ପ୍ରତ୍ୟେକଟି କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଣାମକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ବହୁତ ଯିଏ ଯେପରି କର୍ମ କରିବ ସେ ତଦନୁସାରେ ଫଳ ପାଇବ । ସୁତରାଂ ମଣିଷ ହିଁ ନିଜେ ପ୍ରତିଫଳର ବନକ, ଅଲ୍ଲା ତୁହଣି । ଅଲ୍ଲା କେବଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଦାନକ ।

୨୭. ଏବଂ ଆମେ ନୁହେଁ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରସୁଲ ଭାବେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବି ପଦ ଓ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସତପଥର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଶ୍ରୟ ଥିଲେ ।

୨୮. ସେମାନଙ୍କ ପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ନୁହେଁ ଓ ଇବ୍ରାହିମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରେ) ଆମେ ନିଜର ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରାଇ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ମଣିଷମାନଙ୍କର ଇସ୍ତାକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରାଇଥିଲୁ, ଓ ତାହାକୁ ଇଞ୍ଜିଲ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା-ବଦ୍ଧ ହେଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନୁକମ୍ପା ଓ କରୁଣା ଚନ୍ଦ୍ରକ କରାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମ୍ଭାଷଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ଚିର ଜୁମାର ରହିବାର ପଛ) ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ; ଏହା ସେମାନେ ନିଜେ ଆଦରି ଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଆଦେଶ ବିହିତ କରି ନ ଥିଲୁ; ବରଂ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଆମେ ବିହିତ କରିଥିଲୁ, ଯାହା ସେମାନେ ଯଥୋଚିତ ଭାବରେ ପାଳନ କରିନଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସମ୍ମୁଚିତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଥିଲେ ।

୨୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟକର ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର; ତାହା ହେଲେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ କରୁଣାରୁ ଦୂର ବୁଣ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାଦି ନିୟୋଜିତ କରିବେ, ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ତୁମେମାନେ ଗମନ କରିବ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପ ମୋଚନ କରିବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩୦. ଏବଂ ଏହାକୁ ଆମେ ଏଥି ସକାଶେ କହୁଅଛୁ ଯଦ୍ୱାରା ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ଏହା ମନେ ନ କରନ୍ତି ଯେ ସେ (ମୁସଲମାନ)ମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର କୃପାରୁ କିଛି ମିଳିଲା ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ହସ୍ତରେ କୃପା ରହିଅଛି; ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରମ କୃପାମୟ ।

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٨﴾

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُلِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٠﴾

لَسَلَا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَتَّقِدُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمَجَادِلَةِ مَدِينَةٍ (٥٨)

ଅଲ-ମୁଜାଦିଲା

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୮

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ଯେଉଁଠି ଚେନ୍ନିସ୍ତର ସେନା ୨୩ଟି ଅସତ୍ର ଓ ୩୫ ଚୁକ୍ର ଅଛି ।)

—

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଯେଉଁ ନାରୀ ଆପଣା ପତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ ନିକଟରେ ଯୁକ୍ତି ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲା, ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁହାରି କରୁଥିଲା ; ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମ ତୁହିଙ୍କର ଯୁକ୍ତିଚର୍ଚ୍ଚା ଶୁଣୁଥିଲେ ; ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ମହାନ୍ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ମହାନ୍ ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

୩. ତେଣୁ ମନେରଖ) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ମାଆ କହି ଦିଅନ୍ତି (ଓ ସମ୍ପର୍କ ଛିନ କରନ୍ତି) ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାଆ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ମାଆ ; ଏବଂ ଯୋହା କିଛି ସେମାନେ ଭୁଲବଶତଃ କହିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କୁହା ଯାଇପାରେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଅପସଦ ଓ ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ କହୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାର୍ଜନୀ-କାରୀ (ଓ) ଅତିଶୟ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୪. ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ପତ୍ନୀକୁ ମାଆ ବୋଲି କହିଦିଅନ୍ତି, ଓ ଏହାପରେ (ଅଲ୍ଲାହ ମନା କରିବା ସତ୍ତ୍ଵେ) ଯାହାକି ସେମାନେ କହିଥିଲେ ତହିଁରୁ ସେହି ଆଡ଼କୁ ପୋରି-ଯାନ୍ତି, ' ତେବେ ସେ ଦୁହେଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପତି ଓ ପତ୍ନୀ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نِسَاءَهُمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا إِنِّي وَلَدْتُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَيَقُولُنَّ مَنكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ

وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ

୧. 'ଦୂରା-ପହଞ୍ଚନା'ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ନବିଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ବିଶ୍ଵାସକରମାନଙ୍କର ମାଆ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେ-କେହି ନିଜ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ମା' କହିଦେଲେ ସେ ମା' ହୋଇଯିବ ନାହିଁ । ଏ ଦୂରଟି ବିରୋଧାତ୍ମକ ଚକ୍ର ଦୁହେଁ କାରଣ ତେଣୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ କଣେ ମହିଳା ସ୍ତ୍ରୀତଃ ମା' ହୋଇପାଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ କାହାରିକୁ ମା' ଧାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେ ଯେହେତୁ ସେ ଅଧିକାର ସ୍ଥାନକାରୀ, ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କଣେ ମହିଳା ମା' ବୋଲି ଅଭିହିତ ହୋଇପାରେ । ଦୁନିଶ୍ଵର ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହା ଏକ ବିରୋଧାତ୍ମକ ଆଦେଶ । ଏହି ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା କାହାରି ଅଧିକାରକୁ ଲୋପ କରାଯାଇ ନାହିଁ କି କାହାରି ଉପରେ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁନିଶ୍ଵର ସେହି ମାତ୍ର କର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି

ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜଣେ ଜ୍ଞାତଦାୟକୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ; ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଜ୍ଞାତଦାୟ) ପାଏ ନାହିଁ, ସେ ଦୃଢ଼ ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜ୍ଞାନରତ ଭାବରେ ଦୃଢ଼ ମାସ (ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ରୋଜା ରଖୁ ; ଏବଂ ଯାହାର ଏ ସ୍ୱକାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନ ଥାଏ ; ସେ ପାଠ୍ୟ ଜଣା ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଉ ; ଏ (ଆଦେଶ) ଏଥି ସକରଣ (ଦିଆଯାଇ) ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ତୁମମାନେ ଅଳ୍ପ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ କଥା ମାନିବ ; ଏବଂ ଏହା ଅଳ୍ପଙ୍କ (ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସମ୍ପା ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ନିୟତ ଅଛି ।

୬. ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଆଦେଶର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜିତ କରାଯିବ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଜିତ କରାଯାଇଥିଲା ; ଏବଂ ଆମେ ନିଜର ସ୍ୱସ୍ୱଷ୍ଟ ଆଦେଶାବଳୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ (ଏହି ସ୍ୱଷ୍ଟ ଆଦେଶାବଳୀକୁ) ଅବ୍ୟକ୍ତ କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନ ଜନକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

୭. ଯେଉଁଦିନ ଅଳ୍ପ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଜଣାଇବେ ଯାହା ଅଳ୍ପ ହିସାବ କରି ରଖୁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସତ୍ୟେକ ବିଷୟର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ।

୮. କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣାଯାଉ ଯେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକି ରହିଅଛି ଅଳ୍ପ ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ? ସଂସାରରେ (ଯେତେବେଳେ) ସେ କୌଣସି ଦିନ ଜଣ ପୃଥକ ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଚତୁର୍ଥ ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ପାତ୍ର ଜଣ ମନ୍ତ୍ରଣାକାରୀ ଥା'ନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ସେହି ସଂଖ୍ୟାରୁ କମ୍ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କି ଅଧିକ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ; ସେମାନେ ଯେଉଁଠିରେ (ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁ) ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ (ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ) ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିଥା'ନ୍ତି ; ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ କଥାମତ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ; ଅଳ୍ପ ସତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

لَمَّا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ قِيلَ أَنْ يَمْسَاكَ
ذِكْرُكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٥

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَمْسَاكَ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
سِتِينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَلِتَكُونَ أَحْدَادًا لِلَّهِ وَلِتُكَفِّرِينَ عَذَابَ الْبُزْغِ ٦

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَقَدْ كَانُوا مِنَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَلَّا أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَلِتُكَفِّرِينَ عَذَابَ مُهَيِّنٌ ٧

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
فَ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنُصُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٨

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاسِعُهُمْ وَلَا
خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَى مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرًا إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ٩

୯. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସ୍ବପ୍ନ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏହି ନିଷିଦ୍ଧ ବିଷୟ ପ୍ରତି (ବୋରାଯା) ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଭାବେ କଲିଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ପାପ ଓ ସାମାଲ ଘନ ତଥା ରହୁଲଙ୍କୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଥା'ନ୍ତି ? ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମଙ୍କୁ ସେମାନେ ଏପରି ଭାଷାରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି ଯେଉଁ ଭାଷାରେ ଅଲ୍ଲାହ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ନାହାନ୍ତି ; ଏବଂ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ କହନ୍ତି, ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଆମମାନଙ୍କର (କପଟ) କଥନ ଯୋଗୁଁ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଉନାହାନ୍ତି ? ନଚଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ; ସେମାନେ ତହିଁରେ ସ୍ବବେଶ କରିବେ ଏବଂ ତାହା ଅତିଶୟ ମଦ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୧୦. ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ଯେବେ ବି (ତୁମେମାନେ) ସ୍ବପ୍ନ ପରାମର୍ଶ କର, ତେବେ ପାପ, ସାମାଲ ଘନ ଓ ରହୁଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବ୍ୟକ୍ତ ବିଷୟରେ ସ୍ବପ୍ନ ପରାମର୍ଶ କରନାହିଁ ; ବରଂ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧର୍ମଭାରତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପରସ୍ପର ମନ୍ତ୍ରଣା କର, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ହିଁ ଭୟକର ଯାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ (ସୁନାମାନ୍ତିତ କରି) ପୋରାଇ ନିଆଯିବ ।

୧୧. ସ୍ବପ୍ନ ପରାମର୍ଶ କରିବା ସଜ୍ଜନର ପକ୍ଷେ ; ଏବଂ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ କରାଇବା ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ପାରିବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।

୧୨. ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଭାରେ ସମ୍ମୁଖୀନିତ ହୋଇ ବସିବାକୁ କୁହାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସମ୍ମୁଖୀନିତ ହୋଇ ବସ ; ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସମ୍ମୁଖୀନିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ କୁହାଯାଏ,

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଲେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ କେହି ସହଚର ବି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତଥାପି ମନେପାଳି ପୁଣି ସେହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରେ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଗତ କରନ୍ତି । ବରଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେ ସତ୍ୟତାରେ ସେମାନେ ସତ୍ୟତାରେ କିଛି କହିବା ପରେ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ।

୨. ଏଠାରେ 'ସ୍ବପ୍ନ ପରାମର୍ଶ' ଅର୍ଥ ସେହି ପରାମର୍ଶ ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରାଯାଏ । ମରବୀ ଆୟନରେ ଯେଉଁ ପରାମର୍ଶ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ତାହା ମଦ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ପରାମର୍ଶ । ସେପରି ପରାମର୍ଶକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି ଓ ଅନୁଚିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଅନୁଚିତ ଅର୍ଥ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଦ୍ୟୋଗ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ପରାମର୍ଶ ଯାହା ମଦକାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يُعَادُونَ بِأَنَّهُمْ نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَزَّهُونَ بِالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَ يَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُهُ اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فِئْتَسُ الْمَصِئَةُ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَانْفِسُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ

ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଉଠିଯାଅ ; ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ପ୍ରକୃତ ଆନୀ, ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପଦାର୍ଥ୍ୟାଦାକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିବେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ରସୁଲଙ୍କ ସହିତ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କର, ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବା ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଦାନ କର ; ଏହା ତୁମେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ଓ ଅନ୍ତରକୁ ନିର୍ମଳ କରିବାର ଏକ ସାଧନ ହେବ ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଦେଶ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ସକଳେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ଯେଉଁ-ମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ; ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଦାନ କରିବା ପାଇଁ) କିଛି ନ ପାଅ ତେବେ (ଭୟ କର ନାହିଁ) ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରମ ସମାକ୍ଷୀ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୪. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ପରାମର୍ଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଭୟଭୀତ ହେଉଅଛ ? ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଏପରି କରି ନାହିଁ ଓ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନମାଜ ପାଠ କର ଓ ଜକାତ ଦିଅ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଆଶା ପାଳନ କର ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫. କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ; ସେପରି ଲୋକେ ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରୁହନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରୁହନ୍ତି ; ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜାଣିଶୁଣି ଶପଥ କରନ୍ତି ।

୧୬. ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

انْشُرُوا فَاَنْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ
وَالَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ ۝

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُلَ فَقَرِّبُوْا
بَيْنَ يَدَيۡ نَجْوٰكُمْ صَدَقَةٌ ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَاطْهَرُ ۚ اِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيۡ نَجْوٰكُمْ
صَدَقَةٌ ۚ اِذَا لَّمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيۡكُمْ
فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَاطِيعُوا اللّٰهَ وَ
رُسُلَهٗ ۚ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكُذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۚ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

୧. ଏଠାରେ 'ସଦକା' (ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନ) ଦେବାକୁ ମୁହଁମାନ୍ନମାନେ ଭୟ କରୁ ନ ଥିଲେ ବରଂ 'ସଦକା'ର ଅର୍ଥ ଓ ପରିସର ବ୍ୟାପକ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣ ଦାନ କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ସେହି ସନ୍ଦେହର ଦୂରୀକରଣ ସକଳେ ଉଚିତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେମାନେ ଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଦିଃ ପରିମାଣ ଅର୍ଥ ଦାନ କରିଛ କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମେମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ହେଉଛି । ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେମାନେ କେବଳ ସେହିଦାନ ଦେଇ ନାହିଁ ଯାହା ଦେବାକୁ ତୁମେମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ । ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବାହାରେ ଦାନ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବରୁ ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ବା ସମା ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ତୁମେମାନେ କିଛି ପାଲେ ନାହିଁ ତେବେ ସମା ପାଲେ ପାଇଁ ସୋନ୍ଦ୍ୟ । ଏଠାରେ 'ପାଲେ ନାହିଁ' ଅର୍ଥ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପାଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କୌଣସି ବିରୋଧାତ୍ମକ ଚକ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ।

୧୭. ସେମାନେ ନିଜ ଶପଥକୁ ଭାଲ (ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର) କରନ୍ତି, ଓ ସେହି ଶପଥ ମଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପମାନ-କନକ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

୧୮. ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତା-ସତ୍ତି ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ଦେବ ନାହିଁ; ସେହିମାନେ ହିଁ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିବେ ।

୧୯. ଯେଉଁ ଦିନ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଉତ୍ଥୃତ କରିବେ, (ସେ ଦିନ) ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶପଥ କରିବେ ଯେଉଁପରି ଶପଥ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଭାବିବେ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଦୃଢ଼ (ଓ ସମ୍ପୃକ୍ତ) ନୀତି ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି; ଶୁଣ! ଏମାନେ (ଶପଥ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ।

୨୦. ସଜ୍ଜାତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିକସା ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ୱରଣରୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଅଛି; ଏ ଲୋକମାନେ ସଜ୍ଜାତନର ଦଳକୁକୁ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ମନେରଖ ଯେ ସଜ୍ଜାତନର ଦଳ ଅବଶେଷରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୨୧. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ଓ ତାହାଙ୍କ ଚପୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅତି ଲାଞ୍ଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବେ ।

୨୨. ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିସାରିଛନ୍ତି, “ଆମେ ଓ ଆମର ଚପୁଲ ବିକସା ହେବୁ,” ଏବଂ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ବାସ୍ତବରେ ବଳାୟାନ୍ (ଓ) ପରାକ୍ରମୀ ।

୨୩. ତୁମେ ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ଯେ କି ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ଓ ଅତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବ ଏବଂ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ଓ ତାହାଙ୍କ ଚପୁଲଙ୍କର ଅତିଶୟ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରୁଥିବ; ଏପରି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ବା ପୁତ୍ର ବା ଭାଇ ବା ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ନା କାନ୍ଦିକି, ଏ (ବିଶ୍ୱାସବାଦୀ) ମାନଙ୍କ

اَتَّخَذُوا اٰيٰتَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اَللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنْ
اَللّٰهِ شَيْئًا ۚ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝
يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهُ كَمَا
يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَسْبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ اَلَّا
اِنَّهُمْ هُمُ الْكَٰذِبُوْنَ ۝

اِسْتَحٰذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنۡسٰهُمْ ذِكۡرَ اللّٰهِ
اُولٰٓئِكَ حِزۡبُ الشَّيْطٰنِ اَلَّا اِنۡ حِزۡبُ الشَّيْطٰنِ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝

اِنَّ الَّذِيۡنَ يُحٰذِرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ اُولٰٓئِكَ فِي
اَلَا ذٰلِكَ ۝

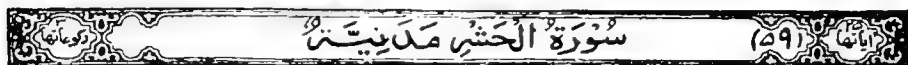
كَتَبَ اللّٰهُ لَا غَلَبَ لَنَا اَنَّا وُرۡسِلۡنَا اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ
عَزِيۡزٌ ۝

لَا يَحۡمِذُ قَوْمًا يُّؤۡمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
يُوَادُّوْنَ مَنۡ حَادَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْا اٰبَاۡهُمُ
اَوْ اِبۡنَاۡهُمُ اَوْ اِخۡوَانَهُمُ اَوْ عَشِيۡرَتَهُمُ اُولٰٓئِكَ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଶପଥ କରନ୍ତି ଓ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ଅଥଚ ଅଳ୍ପଷ୍ଟ ଶପଥ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ବିଷୟ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ହୃଦୟରେ ହିଁ ଅଲ୍ଲା (ସବୁ) ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଙ୍କନ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଚରମରୁ ବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବେ ; ଅଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ଓ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ହୋଇଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦଳକୁ ; (ଏବଂ) ମନେରଖ ! ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦଳ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

كَبَّ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَيَدَهُمْ يَرْفَعُ
مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

ଅଧ୍ୟାୟ ୫୯

ଅଲ-ହାଶିର

ଭାଗ ୨୮

(ଏହି ସୁରା: ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଦ୍ୱାମାନଙ୍କ ଉପରେ ୨୬ଟି ଅସର ଓ ୩ଟି ରୁକୂ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲା) ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରାକ୍ଷ ।

୩. ସେ (ଅଲ୍ଲା) ହିଁ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଥମ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ନିଜ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଭାବି ନଥିଲ ଯେ ସେମାନେ ବିତାଡ଼ିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଗଭୂତିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେ ଦିଗରୁ^୧ ଆସିଲେ ଯେଉଁଠାରୁ ଆସିବା ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଅନୁମାନ କରି ନଥିଲେ ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ; ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନାହଙ୍କୁ (କିଛି) ଆପଣା ହାତରେ ଓ (କିଛି) ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ନଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ହେ ଚକ୍ଷୁଷ୍ଟାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭକର ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
وَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُوا مَا يَعْتَهُمْ خُصُوفُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ
اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَانِي فِي قُلُوبِهِمْ
الرُّعْبَ يُخْرَجُونَ يُؤْتُهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي
الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

في يومئذ ينفخون

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହା ଇବ୍ରାହୀମ୍-ଆୟ 'ବହୁନବିରା' ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା (ଫତ୍ତୁରା ବୟାନ ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡ ୯, ପୃଷ୍ଠା ୨୬୩ ଦୃଶ୍ୟ) ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଅଲ୍ଲା ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଆଗମନକୁ ବିପତ୍ତି ବା ଶାନ୍ତିର ଆଗମନ ଅର୍ଥ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଆଗବୀ ଭାଷାରେ ଗୁଡ଼ି ଅନୁସାରେ ସେହି ଅର୍ଥ କରାଯାଇଛି ।

୪. ଏବଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ବାସନ (ଶାସ୍ତ୍ର) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ନ ଥା'ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇଥା'ତେ ଓ ପରକାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକର ଶାସ୍ତ୍ର ନିୟତ ଅଛି ।

୫. ଏସବୁ ଏଥି ଯୋଗୁଁ ହେଲା ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲେ ଓ ଯିଏ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରେ (ତାହାର ମନେ ରହୁଏ) ଉଚିତ ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ବାସ୍ତବରେ କଠୋର ଅଟେ ।

୬. ତୁମେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଖଜୁରି^୧ ଗଛର ମୂଳକୁ କାଟି ଅଛ ବା ଯେଉଁ ସବୁ (ଗଛ)କୁ ମୂଳ ଉପରେ ଦକ୍ଷୟମାନ ଛାଡ଼ି ଦେଇଅଛ, ତାହା ତୁମେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ହିଁ କରିଅଛ ଏବଂ ତାହା ଏଥିଯୋଗୁଁ (କରାଯାଇ) ଥିଲା ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରାଯିବ ।

୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଯାହା କିଛି ସେ (ବିଶ୍ୱାସ-ଘାତକ)ମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଜ ରସୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି (ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ) ସେସବୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଘୋଡ଼ା ଓ ଓଟ ଦଉଡ଼ାଇ ନଥିଲ; କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ନିଜ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଉପରେ ଇଚ୍ଛା ତାହା ଉପରେ ଆଧୁପତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସକଳ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୮. ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କର^୨ ଯେଉଁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଲ୍ଲହ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ତାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ତଥା ରସୁଲଙ୍କର ଓ ନିଜର ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କର, ଓ ଅନାଥମାନଙ୍କର, ଓ ଦରିଦ୍ର-ମାନଙ୍କର ଓ ପଥିକମାନଙ୍କର ଅଟେ; ଯେପରିକି ସେହି ଧନସମ୍ପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمُ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑥

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ⑦

وَمَا آفَاءُ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑧

مَا آفَاءُ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كُنِيَ لَا يَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ

୧. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁନବିଚିତ୍ତ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ଖଜୁରିଗଛ କଟିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଯେଉଁସବୁ ଖଜୁରି ଓ ହରିସ ମୂଲ୍ୟମାନ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୨. ଏଠି ଘରଣୀ ମଧ୍ୟ ବହୁନବିଚିତ୍ତ ସହିତ ଦକ୍ଷିଣ । ତୁମେମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସପ୍ରାପ୍ତକରା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ଗାଣିଥିବା ସେମାନେ ଉତ୍ତରତ ଯେଉଁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ମିଳିତ ଛାଡ଼ି ଶୁଣିଥିବା ମୁସଲମାନଙ୍କ ସହିତ ସହି କରିଥିଲେ (ଅନୁସ୍ମୃତି ଦାନ ଗୁଣାଣ ୯, ପୃଷ୍ଠା ୩୬୪ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୩. ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଧନୀ ଧନୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା ।

ମଧ୍ୟରେ ସଞ୍ଚାଳିତ ନ ହେଉ ; ଏବଂ ରସୁଲ କୁମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ଦେଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କର, ଓ ଯେଉଁଥିରୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ସେଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପକ୍ଷକୁ ଭୟ କର ; (କାରଣ) ବାସ୍ତବରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଖୁବ୍ କଠୋର ।

୯. ଏ (ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରୋକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ) ସେହି ହିକରତକାରୀ ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଟେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ରୁହ ଓ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବେଦଖଲି କରାଇ ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଇ ଥିଲା ; ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଙ୍କର କୃପା ଓ ଦକ୍ଷେଷ (ପ୍ରାପ୍ତି) ଲୋଭୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସର୍ବଦା ଅଳ୍ପକ୍ଷଙ୍କ (ଧର୍ମ) ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସହାୟତା କରୁଥାନ୍ତି ; ସେହି ଲୋକମାନେ ହିଁ (ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ।

୧୦. ଏବଂ (ଏହିପରି ଉକ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଛି) ଯେଉଁମାନେ ମଦିନାରେ ପୂର୍ବରୁ ରହୁଥିଲେ, ଏବଂ ହିକରତକାରୀମାନଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ସାରିଥିଲେ ଓ ହିକରତ କରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ କରୁଥିଲେ, ଓ ଯାହା (ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି) ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ କୌଣସି କାମନା ପୋଷଣ କରି ନଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦରିଦ୍ର ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ (ହିକରତକାରୀ) ମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଉଥିଲେ ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୃପଣତାରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଏ, ଏପରି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

مِنْكُمْ وَمَا أَتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٩

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝١٠

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ହିକରତ ମହଲଦେଇ ଏଥି ସକାଶେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତାହା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟାଯିବ । ସେହି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଧନୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଧନଶକ୍ତି କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଯଦ୍ୟପି ଝେବରର ଲୁଗା ଓ ଉଦ୍ୟାନ ହିକରତ ମହଲଦେଇ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ମିଳିଥିଲା, ତଥାପି ଏହାର ସ୍ୱକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏଭଳି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯିବ ଯେଉଁମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାକୁ ସ୍ୱକୃତରେ ଯୋଗ୍ୟ । ଯେଉଁ ସିଆମାନେ 'ସିଦକ' ନାମକ ଉଦ୍ୟାନ ସମ୍ପଦରେ ଏ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବିବାଦ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ଏଠାରେ ସେହିମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ସ୍ୱକୃତପକ୍ଷେ, ଝେବରର ଉଦ୍ୟାନ ହିକରତ ମହଲଦେଇ ପାଖରେ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅସାଧ୍ୟ ଭାବରେ ରହିଥିଲା ଯେପରିକି ତାଙ୍କ ପରିବାର କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ସେଥିରେ ରହିଯିବେ । ବହୁତେ ଏହା ଶ୍ରାୟା ଜଣେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟେ ତାଙ୍କୁ ମିଳି ନ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ହିକରତ ଅବୁଲ୍ ବକରଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯଥାର୍ଥ ଓ ସିଆମାନଙ୍କର ଅପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ବିଦ୍ୱେଷ ଛାଡ଼ି କରାଅ ନାହିଁ ; ହେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

ଭୁ:୨

୧୨. କ’ଣ ତୁମେ ସେହି କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ (ମେଦିନାରୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆମେମାନେ (ମେଧା) ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରି ଯିବୁ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କେବେ ହେଲେ କାହାରି କଥା ମାନିବୁ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସହାୟତା କରିବୁ ;” ଏବଂ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟା ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୧୩. ଯଦି ସେ (ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କୁ) ବିତାଡ଼ିତ କରାହେବ, ତେବେ ଏ (କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ) ମାନେ କଦାପି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବାହାରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯଦି ଏ (ଗ୍ରହଧାରୀମାନଙ୍କ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାହେବ, ତେବେ ଏ (କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ)ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦୌ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ବା ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ତେବେ ଏପରି ଅମନେଯାଗା ଭାବରେ କରିବେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାମାତ୍ରେ ପୃଷ୍ଠଭର୍ତ୍ତ କରି ପଳାୟନ କରିବେ ; ଏବଂ

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِإِلْيَانٍ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْتُوا الْأَعْدَاءَ

୧. ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସାଥୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସହମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷନିରାପ କରିବି ଏହି ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବଡ଼ଦମ୍ଭ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ସେ ସମସ୍ତରେ ଆବଦ୍ଧକାମାତ୍ରେ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି: ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କର ଅମ ସହକାରେ ନେବାକୁ ହେବ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ହେବ । କେତେକ ଭୋକ ହଜରତ ଉମର, ସୁବ୍ହାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହଚରମାନଙ୍କୁ ଡାକିସ୍ଥାନ କରିବି, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅନ୍ତି ଅଥଚ ପର୍ବତ କୋଳାଳରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ଭାଗି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ମୁତ୍ୟବରଣ କରିଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଈର୍ଷା ଓ ଦୃଷ୍ଟି ଉଦ୍ରେକ ନ ହେବ ; ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପପରଶିତ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଉର୍ଦ୍ଧାକରଣରେ ପ୍ରହର କରିଛି ସେ ଅବଶ୍ୟ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଦୟାକର ହେବେ । ଅନ୍ୟତମରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ପ୍ରତିକୂଳ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରେ ସେ ବୁଝିବା ଉଚିତ ହେବ ଯେ ସେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟାକୁ କୃପାଓ ଦୋଷସ୍ଥ ବହୁତ ହେବା ସହକାରେ ଏହାକୁ ସ୍ୱକୋପର ଅଧୀନ ହୋଇଛି ।

(ସେମାନେ ସେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ-ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଥାଉ, ବରଂ ବିପଦବେଳେ) ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନଥିବେ ।

୧୪. (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ସେ (କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ) ମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଅଲୀକ ଅପେକ୍ଷା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଭୟ ଅଛି ; କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ କିଛି ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୫. ଦୁର୍ଭାଗୀ ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ଗ୍ରାମ କିମ୍ବା ପ୍ରାନ୍ତର ପଶୁଚାତୁରରେ ନ ଥାଇ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୂରରେ କଦାପି ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ନାହିଁ ; ସେମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ପରାସ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବହ ହୁଏ ; ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ (ସଂଗଠିତ) ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମନେ କରୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଭାଜିତ ହୋଇଅଛି ; କାରଣ ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ।

୧୬. ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସେହି (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ)ମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଅନ୍ତରରେ ନିଜ (କୁ) କର୍ମର ପରିଣାମ ଭୋଗ କରି ଅପସରି ଯାଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯହ୍ନଶାୟକ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ।

୧୭. (ପୁନଶ୍ଚ) ସେ (କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ) ମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଜ୍ଜାତାନର ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ କହେ, “ଅବିଶ୍ୱାସ କର” ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ (ମନୁଷ୍ୟ) ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ; ସେତେବେଳେ ସେ (ସଜ୍ଜାତାନ) ତାହାକୁ କହେ, “ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଅଛି ; ମୁଁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ।”

୧୮. ସୂତରାଂ ସେ ଦୁହିଙ୍କର ପରିଣାମ ଏପରି ହୁଏ ଯେ ସେ ବୁଝି ନରକରେ ନିପତିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିଠାରେ ରହିଥାନ୍ତି ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ ।

ଭୂ:୩

୧୯. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଲୀକଙ୍କୁ ଭୟକର ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ବିଧେୟ ଯେ ସେ ଆଗାମୀ କାଳ ପାଇଁ କ'ଣ ପଠାଇଛି, ତାହା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦେଉ ; ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଅଲୀକଙ୍କୁ ଭୟକର ; ଅଲୀକ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭଲଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ⑩

لَا تَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ⑪

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَبِيعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسِبُهُمْ جَبِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ⑫

كَشَلِ الَّذِينَ مِنْ بَنِيهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا أَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑬

كَشَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ⑭

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ⑮

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑯

୨୦. ଏବଂ ସେ (ଲୋକ) ମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଅଲ୍ଲହ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କଲ୍ୟାଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଭୁଲାଇ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏମାନେ ହିଁ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ।

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٢٠﴾

୨୧. ନରକବାସୀ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି; ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀମାନେ ହିଁ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।

لَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

୨୨. ଯଦି ଏହି କୋରାନକୁ ଆମେ କୌଣସି ପର୍ବତ * ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇ ଥା'ନ୍ତୁ, ତେବେ ତୁମେ ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତୁ ଯେ ତାହା (ସଫଳାତନେ) ଅବନତ ହୋଇଯା'ନ୍ତା ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଭୟରେ ଖଣ୍ଡ-ବିଖଣ୍ଡ ହୋଇଯା'ନ୍ତା; ଏବଂ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ ତୁମ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା କି ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ।

لَوْ أَنزَلْنَاهُ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ଅନୁଷ୍ଠ ଓ ଦୃଷ୍ଟ (ବିଷୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି; ସେ ହିଁ ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾

୨୪. (ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ) ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲହ, ଯାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ସେ ହିଁ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ; (ନିଜେ) ପବିତ୍ର, (ଓ) ଅନ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କରାନ୍ତି; (ନିଜେ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟ ସକାର ଦୋଷରୁ ମୁକ୍ତ, (ଓ) ଅନ୍ୟକୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି; ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି-ସୁଦୟକ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ; (ସେ ହିଁ) ପରାକ୍ରମୀ; (ସେ ହିଁ) ସମସ୍ତ ଭରୁ ହୃଦୟକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି; (ସେ ହିଁ) ମହାମହିମମୟ; ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ସମକକ୍ଷ ମନେ କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲହ ସେସବୁକୁ ପବିତ୍ର ।

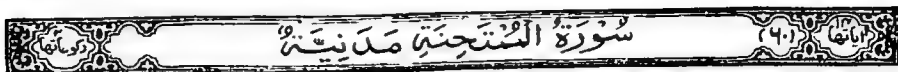
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ ۚ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ ۚ الْعَزِيزُ الْحَبِيرُ ۚ الْمَتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٤﴾

୧. ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବା ପରିଣତି ହେଉଛି ଯେ ମଣିଷ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ କଠିନ ହେଉଯାଏ ଯାହା ତା' ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପତ୍ତିର କାରଣ ହୁଏ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ 'ପର୍ବତ' ଅର୍ଥ ଏପରି ଭୋକ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିତରେ ପର୍ବତ ସଦୃଶ. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱକ୍ଷ୍ୟ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ପର୍ବତର ଅର୍ଥ ସ୍ୱଳ୍ପତା ପର୍ବତ ନୁହେଁ, ବରଂ ପର୍ବତ କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁଶିକ୍ଷା ସ୍ୱଦାନ କରାଯାଇଛି ସବୁ ତାହା ଅନ୍ୟତ୍ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀୟତା ସମ୍ମାନାନ୍ୱୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ଅବଲମ୍ବିତ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ନିପତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତା ।

୨୫. (ସ୍ମୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ) ଅଲ୍ଲହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ପ୍ରକାଶ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ରଚୟିତା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଆକୃତି ଦେଇଥାନ୍ତି; ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ଉତ୍ତମ ଶୁଣାବାରକ ନାମ ଅଛି; ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି (ସେସବୁ) ତାହାଙ୍କର ଶୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ।

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ٢٥

ଅଧ୍ୟାୟ ୬୦

ଅଲ-ମୁନାଫିକହନାଃ

ଭାଗ ୨୮

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଦେଖିବାକୁ ଉପର ୧୪୪ ଅୟତ ଓ ୨୫ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

୨. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଆମର ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରାଳ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପେ ଗ୍ରହଣ କରନାହିଁ; ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥେମ-ବାର୍ତ୍ତା ସ୍ଥେରଣ କରୁଅଛ; ଅଥଚ ତୁମ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଆସିଅଛି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି; ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ଚପୁଲଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେବଳ ଏଥି ସକାଶେ (ଗୃହରୁ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ନିସ୍ତାତ କରାଉଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇନକର୍ତ୍ତା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ; ଯଦି ତୁମେମାନେ ଆମ ପଥରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ଆମର ସଶେଷ ଲାଭ ପାଇଁ ବାହାର, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଗୋପନରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ଥେମବାର୍ତ୍ତା, ସ୍ଥେରଣ କରିଥାନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଯାହା ଗୋପନ କରୁଅଛ ଓ ଯାହା ସ୍ୱକାଶ କରୁଅଛ ତାହା ଆମେ ଭଲଭାବେ ଜାଣୁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ-କେହି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକରେ, ସେ ଜାଣିରଖୁ ଯେ ସେ ସରଳ ପଥରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଅଛି ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخَيِّبُونَ الرُّسُولَ وَإِذْ كُنْمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُخَرِّجْتُمْ مِمَّا
فِي سَبِيلِي وَإِنِّي مُرَضًّى فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ②

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥେମେ ଅକ୍ରମଣ କରନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁଁ କେତେକ ମତବାଦୀ ତାହାକୁ ସହଚରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ-ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କରି ଚିତ୍ରାଙ୍କଣ କରନ୍ତି ।

୨. ଏଠାରେ ଏପରି କେତେକ ମୁସଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ବରାୟାଉଛି ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକରେ ବିତ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ମକ୍କାରେ ରହି ଯାଇଥିବା ନିଜ ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧବଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ ମକ୍କାବାସୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଅକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଉଥିବା ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ବାଦ ସ୍ଥେରଣ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲହ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ସରକାର ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟ ବରାୟାଉ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟତଃ ଧରାପତି ଯାଇଥିଲା । (ହେଉ ବୁଝାନ୍ତି ଶୁଭବ୍ୟ) ।

୭. ସେ ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟି ରହିଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସକୁ ଦେଖିବାର ଆଶା ପୋଷଣ କରିଥାଏ, ଏବଂ ଯେ କେହି ମୁହଁମୋଡ଼ି ଚାଲିଯାଏ, ସେ ମନେରଖୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ସ୍ବୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (୩) ସମସ୍ତ ସ୍ବର୍ଗୀୟାର ପାତ୍ର ।

ଭୂ:୨

୮. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା କରୁଛନ୍ତି (ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଶାନ୍ତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରାଇଦେବେ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଏ ବିଷୟରେ ସମ୍ପର୍କ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୯. ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନାହାନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରିନାହାନ୍ତି; ଅଲ୍ଲାହ ନ୍ୟାୟବାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୧୦. ଅଲ୍ଲାହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ (ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ନିଜ) ଗୃହରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବାରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ।

୧୧. ହେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଶ୍ବାସକାରିଣୀ ନାରୀମାନେ ହିକରତ କରିଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କର; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କର (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ବାସକୁ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କର ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ବାସକାରିଣୀ ନାରୀ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ ନାହିଁ;

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ①

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ②

لَا يَنْهٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ③

إِنَّمَا يَنْهٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُم فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ أَخْرَاجِكُمْ أَن تُلَوكُمُ ۚ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الظَّالِمُونَ ④

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهْجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّهُنَّ أَعْلَمُ بِأَنفُسِهِنَّ ۚ وَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ

ସେମାନେ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୈଧ ନୁହନ୍ତି କି ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ସେ (ନୋରା) ମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୈଧ ନୁହନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ (ବିବାହ) ନିମନ୍ତେ ଯାହା କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥା'ନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଦେବା ଉଚିତ ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେହି ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁକ୍ତକାଳ ଆଣ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତିପୂରଣ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ମହେର) ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କ ସତ୍ୟତ୍ୱକୁ ନିଜ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ରଖ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଅଛ (ଯଦି ସେମାନେ ପଳାୟନ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ତୋହାଦ ଦାବି କର ; ଏବଂ ଯେଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ) ଯାହା କିଛି ସେମାନେ (ନିଜ ବିବାହରେ) ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ତୋହାଦ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦାବି କରବୁ ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ (ଓ) ତର୍କସ୍ୱ ।

୧୨. ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପଳାୟନ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଏ ଏବଂ ତା'ପରେ କୌଣସି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀ (ମୁସଲମାନ ଭାବରେ) ତୁମମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୁଏ, ତେବେ ସେହିମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀ ପଳାୟନ କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ

مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَأَتَوْهُنَّ مَا نَفَقُوا
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَ سَأَلُوا
مَا نَفَقْتُمْ فَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكَ يَحْكُمُ اللَّهُ
بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥

وَأِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇଦେବା ଉଚିତ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନାରୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ପରକାରୀକ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ହରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏପରିକି ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାସ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ।

ନିକଟକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ ମୁସବହିନାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ ନକରି) ସେମାନେ ନିଜ ବିବାହରେ ଯାହା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଦେଇଦିଅ ^୧ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଅଲ୍ଲହ ଉପରେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ, ତାହାକୁ ଭୟ କର ।

୧୩. ହେ ନବୀ ! ଯେବେ ତୁମ ନିକଟକୁ ନାରୀମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇ ଆସନ୍ତି, ଓ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ (ଅନ୍ୟ) କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ କରିବେ ନାହିଁ, ଓ ଚୋରି କରିବେ ନାହିଁ, ଓ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବେ ନାହିଁ, ଓ ସରାନକୁ ହତ୍ୟା କରିବେ ନାହିଁ, ଓ କାହାରି ସ୍ତ୍ରୀ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମର ଅମାନ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର, ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କର ; ଅଲ୍ଲହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୧୪. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଏପରି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ଗ୍ରାପନ କରନାହିଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲହ ଅସନ୍ନତ୍ୱ ^୨ ଅଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ପରକାଳ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି ଭାବେ ନିରାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଯେପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କବରରେ ଥିବା (ମୃତ) ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିରାଶ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

فَعَاقَبْتُمْ فَأَنْتُمْ أَلَذِينَ ذَهَبْتَ أَرْوَأْجُهُمْ قُتِلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْتُمْ أَلَّذِينَ أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ⑩

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبِيغُ عَنْكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهَتَّانٍ تَفَرُّتٍ بَيْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَتَّبِعْنَكَ فِي مَرْوَةٍ فَبَايَعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑪

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْؤُمُونَ الْآخِرَةَ كَمَا يَسْؤُمُونَ الْآخِرَةَ مِنَ الْكَفَّارِينَ أَحِبُّوا الْبُرُ

୧. ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ, ନିଜର ପତ୍ନୀମାନେ ମାନ୍ୟତା କରିଥିବା ବା ମୁସବହିନାମାନଙ୍କୁ ଯୋଗଦେଇ, ମୁସବହିନାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ପରି ସମ୍ବେଦନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି : ପରାଧୀନ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ବରଂ ନିଜ ଚରମକୁ ଅଧିକ କ୍ଷତିର ସହିପାରନ୍ତି କରନ୍ତୁ, ତା' ଦେଇ ନାରୀକାନ୍ତିର ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ଇସ୍ଲାମୀ ଧର୍ମର ନୀତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାର ଅବମାନନା ହେବ ନାହିଁ ।

୨. ଏହାର ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲହ ଅସନ୍ନତ୍ୱ ହୁଏତ ସେମାନେ ନିଜ ଶତ୍ରୁତାରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତିକ୍ରମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲ୍ଲହ ଅସନ୍ନତ୍ୱ ହୁଏତ ସେମାନେ ନିଜ ଶତ୍ରୁତାରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତିକ୍ରମ କରନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଗ୍ରାପନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ।

سُورَةُ الضَّحَى مَدِينَةٍ ﴿٦١﴾

ଅଲ-ଘଫ

ଏହା ସୁରା ମଦିନାରେ ନିକଟରେ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଏକ ସୁରା । ଏହା ୨୯ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୨୯ ଶ୍ଳୋକ

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକି ରହିଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚକ୍ରୁଷ ।

୩. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ସେ ବିଷୟ କହୁଅଛ ଯାହା ତୁମେମାନେ କରୁନାହିଁ ?

୪. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ହିତ ଯାହା ତୁମେମାନେ କହୁଅଛ ଅଥଚ କରୁନାହିଁ ।

୫. ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧାଡ଼ିକାନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହାର ଦୃଢ଼ତା ନିମନ୍ତେ ତା' ଉପରେ ତରଳ ସାସା ଢଳାଯାଉଛି ।

୬. ଏବଂ (ସ୍ମରଣକର) ଯେତେବେଳେ ମୁସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମେମାନେ ଆମକୁ କାହିଁକି ଦୁଃଖ ଦେଉଅଛ ଅଥଚ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ;” କିନ୍ତୁ (ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ) ଯେତେବେଳେ ସେ (ଲୋକ)ମାନେ ସତ୍ତ୍ୱପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କୁଟଳ କରିଦେଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଆମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ସଫଳତାର ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୭. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ମରିୟମ-ନନ୍ଦନ ଇସା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ଭାବରେ ଆସିଅଛୁ ; ଯାହା (ଅର୍ଥାତ୍) ଯେଉଁ ବାଣୀ ଆମର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا ⑤
كَانَهُمْ بَيِّنَاتٍ مَرْصُوضٌ ⑥

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمُ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ وَقَدْ

تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ

اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑦

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَتَّبِعَنِ إِسْرَءِيلَ إِنِّي

رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنْ

ତୌରାତ, ଆମେ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଅଛୁ, ଏବଂ ଏପରି ଜଣେ ରଘୁଲଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସୁସମାଚାର ଦେଉଅଛୁ ଯେ କି ଆମ ପରେ ଆସିବେ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଅହମଦ * ହେବ ”; (କିନ୍ତୁ) ଏହାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ରଘୁଲ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ପ୍ରଚାରଣା” ।

୮. ଏବଂ ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରା କିଏ ହୋଇପାରେ ଯେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ଅଥଚ ତାହାକୁ ଭସଲାମ (ଧର୍ମ) ପ୍ରତି ଚକା ଯାଉଛି ? ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କଦାପି ସତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯. ସେମାନେ ଆପଣା ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିକୁ ଲିଭାଇଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେତେ ଅପସନ୍ଦ କଲେ ମଧ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନ ନିଜ ଜ୍ୟୋତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିସ୍ମରିତ କରିବେ ।

୧୦. ସେ (ଅଜ୍ଞାନ) ହିଁ ନିଜ ରଘୁଲଙ୍କୁ ସତ୍ୟପଥ ସହିତ ଓ ସତ୍ୟଧର୍ମ ପ୍ରଦାନ କରି ସ୍ତୋରଣ କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା କି ମୁସଲିମମାନେ ଯେତେ ଅପସନ୍ଦ କଲେ ମଧ୍ୟ (ସେ) ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ଉପରେ ବିଜୟା କରିବେ ।

التَّوْرَةَ وَ مُبَشِّرًا رَّسُولٍ يَأْتِي مِنَ بَعْدِ
اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُّؤْتَنٍ ①

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
يُذْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ②

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ
نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ③

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الشَّاكِرُونَ ④

୧. ଏହି ଆୟତରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଛି ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ସତ୍ୟତା ବାବଦରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମ) ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ ଏହାକୁ ସ୍ୱକୃତ ବାଜେବେ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯଦ୍ୟପି ଏହା ପୋପଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥଗାଳରେ ଅଛି । ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବାଜେବେରେ ପାରାକ୍ଲିଟ (Paraclete) ବା ସାମ୍ବଲତାର (Comforter) ବା ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି (John 14: 16-17, 15: 26, 16: 7 ଦେଖନ୍ତୁ) । ବାଜେବେରୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟର ପ୍ରମାଣ ମିଳିବ: (କ) ଯାହୁଜ ପ୍ରସ୍ତାନ ପରେ ପାରାକ୍ଲିଟ ଆସିବେ, (ଖ) ଯାହୁଜ କହିପାରି ନ ଥିବା ବିଷୟ ସେ କହିବେ, (ଗ) ପୂର୍ଣ୍ଣସତ୍ୟ ଭାବେ କିରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବେ, (ଘ) ସେ ଯାହୁଜଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରର ଗୁପ୍ତ ଅର୍ଥକୁ ଖୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ, (ଙ) ତା’ ନିଜେ ମନକୁ ଗଢ଼ି କରିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ଯାହା କିଛି ବିଷୟର ମାଧ୍ୟମରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଦେଖା ଯିବେ ।

ପାସ୍ତର ପରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତନୈର ହୋଇଥିଲା । ହଜରତ ମାହମୁଦ ଅତିମ ଧର୍ମ ବିଧାନ ଆଣିଥିବା ସେ ଅତିମ ବିଧାନବାଦୀ ରଘୁଲ ହୋଇଥିବା, ତା’ଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରକାର ଧର୍ମିକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ରହିବା, ସେ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ନୀତିର ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଦେବା ଓ ଯାହୁଜୁ ସମାଜ ପ୍ରସ୍ତାନ କରିବା ଆଦି ସକଳ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ଧର୍ମିକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିବା ସୁଦ୍ଧା ଅବଶ୍ୟ ନାମରେ ପାରିକ୍ୟଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ‘ପାରାକ୍ଲିଟ’ ଶବ୍ଦ, ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ପେରିକ୍ଲଟୋସ୍ (Periklitos) ବା ପାରାକ୍ଲେଟୋସ୍ (parakletos) ଶବ୍ଦରୁ ଗ୍ରହଣ

ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଆରବୀ ଶବ୍ଦ ‘ଅହମଦ’ ସହିତ ଏଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଅଛି । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ବିଷୟ ଓ ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ତା’ଙ୍କର ଅନୁଗୁଣ ବିଷୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ନିରାଶ୍ରୟ ପୁରୁଷ ଧ୍ୟାନ ଆଣିବେ, ଯେହେତୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଅନୁସାରେ ତା’ଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ପରୋକ୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭସଲାମ ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବା ଯାହା ଶେଷ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ପରମେଶ୍ୱର ତା’ଙ୍କ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ହୋଇଛନ୍ତି ପାରାକ୍ଲିଟ, କାରଣ ସେ ନିଜେ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଭସଲାମ ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାପାଇଁ ନିମାଣ୍ଡ କରୁଥିଲେ :

୧୧. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! କ'ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଚାର ଦେବୁ ଯାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْفَعُكُمْ
فِي عَدَابِ الْيَوْمِ ۝

୧୨. (ସେ ବ୍ୟବସାୟ ଏହି ଯେ) ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ସ୍ତତି ବିଶ୍ୱାସ କର, ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଜୀବନ ଅର୍ପଣ କରି ଲେହାଦ କର ; ଯଦି ତୁମମାନେ ଛାଣିପାରି, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ଉତ୍ତମ !

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

୧୩. (ତୁମମାନେ ଏପରି କଲେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିବେ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈଜ୍ଞାନିକରେ ସ୍ତବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ସ୍ରବୀତ ହେଉଥିବ, ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତି ଗୃହମାନଙ୍କରେ (ତୁମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରେ) ; ଏହା ଏକ ମହାନ ସଫଳତା ।

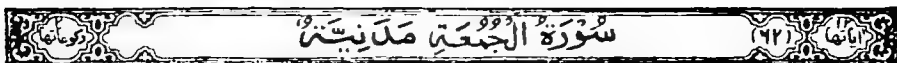
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنَ ظِلٍّ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكِ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

୧୪. ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ, ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ତୁମମାନେ ବହୁତ ଚାହୁଁଅଛ, ତାହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମର୍ଥନ ଓ ଆସନ ବିଜୟ ; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ସ୍ତଦାନ କର (ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆସନ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତହେବ) ।

وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ۝

୧୫. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ (ଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଯାଅ, ଯେପରି ମଗ୍ନିଫିକେନ୍ସ କରା ଯେତେବେଳେ (ନିଜ) ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ (ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବ) କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକରେ କିଏ ଆମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ?” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ (ଧର୍ମର) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟୁ ;” ତା’ପରେ ଇସ୍ରାଈଲୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା, ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅବୈଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା ; ତେଣୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଜୟ ହୋଇଥିଲେ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَصْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا تَطَافُكُ مِنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَافُكُ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝

ଅଲ-ଜୁଫା

(ଏହା ଗୁଜୁରାଟର ଅବେସୀ ଓ ଯୁବେ ଦିବ୍ୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ୧୨ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୭ଟି ଶ୍ଳୋକ୍ ଅଛି ।)

୧. ଅବେସୀ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଯନ୍ତ୍ରାଞ୍ଚଳ, ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଶୁଣାଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଲ୍ଲାଙ୍କର) ଯେ କି ସମ୍ରାଟ ଏବଂ ପବିତ୍ର, (ଓ ସମସ୍ତ ଶୁଣର ସମାହାର ଅଟନ୍ତି), ପରାକ୍ରମା (ଓ) ଚକ୍ରାଳି ।

୩. ସେ (ଅଲ୍ଲା) ହିଁ ଏକ ନିରକ୍ଷର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ତାହାରି ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ରସୁଲ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ; (ସେ ନିରକ୍ଷର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ପାଠକରି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଚକ୍ରାଳିକା ଦେଉଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ବିଦ୍ୱାତ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲେ ।

୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ଅଦ୍ୟାବଧି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦାନ କରିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମା (ଓ) ଚକ୍ରାଳି ।

୫. ଏହା ହିଁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର କୁପା, ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ; ଅଲ୍ଲା ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୁପାଶୀଳ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ

الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو

عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ

الْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَيَكْفُرْنَ

مُتَّبِعِينَ

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِتَأْتِيَهُمْ رَسُولُهُمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ

ذَٰلِكَ نَصُ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُدْرِكُ أَشْرَ اللَّهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْعَظِيمُ

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହଦବ ପ୍ରତି ଗୁନେ ବିଅଯାଉଛି । ସେହି ହଦବରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି — ଚକ୍ରର ମହନତ୍ୱ ସହରା ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କିଏ ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ, ଚକ୍ରର ମହନତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରାକ୍ତତ୍ୱ କାଳ ଉପରେ ହାତରଖ କରିବେ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତ ଆଶୋରଣ କରିଯିବ, ତେବେ ଇରାନୀୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ଏକ ବା ଏକାଧିକ ବୋଲି ତାହାକୁ ଫେରାଇ ଦିଅନ୍ତେ (ହେଉ ବୁଝାନ୍ତି ଦୁଷ୍ଟତା) । ଏଥିରେ ଇମାମ ମେହେଦିଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ଆଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଚକ୍ରର ମହନତ୍ୱର ଉପରୋକ୍ତ ବିବୃତି ଅନୁସାରେ, ଏହି ଆୟତ ଜଣେ ଇରାନୀୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ମଧ୍ୟେ ଜଣେ ଇରାନୀୟ ବଂଶୋଦ୍ଭବ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ । ଏତଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ଅବିଦ୍ୟା ସମୟରେ ଚକ୍ରର ମହନତ୍ୱର ଆହୁରି ଅନେକ ହଦବ ରହିଅଛି ।

୬. ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚୌରାଚର ଅନୁସରଣ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରଦ୍ୱାରା କର୍ମ କରି ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଗର୍ଭର ସଦୃଶ, ଯେ କି ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବହନ କରିଥାଏ (କିନ୍ତୁ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣେ ନାହିଁ) ; ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଆଦେଶବଳୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥା ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କଦାପି ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الصَّوَارِيَّ تَمَثَّلُوا لَمْ يُحْمِلُوا
كَثَلِ الْجَمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا يَتْسَى مَثَلُ
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ①

୭. ତୁମେ କୁହ, "ହେ କହୁଦାମାନେ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏପରି ଦାବି କରୁଥାଅ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ମିତ୍ର ଓ ତାହାଙ୍କର ଶରଣାଗତ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ (ଏ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟ, ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଅଭିଶାପକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପ୍ରତି ଆବାହନ କର) ।

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعِمْتُمْ أَكْفَرُوا يَأْتِي
لَهُمْ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ②

୮. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜର ଅତୀତ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ କଦାପି ଏହା କାମନା କରିବେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲଗୁଡ଼ିଏ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

وَلَا يَتَمَنَّوْنَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ③

୯. ତୁମେ କୁହ, "ଯେଉଁ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ତୁମେମାନେ ପଳାୟନ କରୁଅଛ ତାହା ଦିନେ ନା ଦିନେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବ ; ତା'ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅଦୃଷ୍ଟ (ବିଷୟ)କୁ ଜାଣିଥିବା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଆହେବ ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜଣାଇବେ ।",

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ
ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ④

ଭୂ:୨

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ନମାଜ (ଅର୍ଥାତ୍ କୁମାନମାଜ) ପାଠ କରିବା ସକାଶ ଚଳା ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତ ଗମନ କର, ଏବଂ (କ୍ଷୟ) ବିକ୍ରୟ ପରିତ୍ୟାଗ କର ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର କିଛି ମଧ୍ୟ ଖାନ ଥାଏ, ତେବେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑤

୧୧. ଏବଂ ନମାଜ ପାଠ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଭୃପୁଷ୍ଟରେ (ଚତୁର୍ଦିଗକୁ) ବ୍ୟାପି ଯାଅ ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର କୃପା ଅନୁଷ୍ଠାନ କର, ଓ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ମରଣ କର, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ⑥

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଖେଳ କୋଡୁକ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତି, ସେତେବେଳେ (ସେମାନେ) ତୁମଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ସେ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, ଓ ତୁମଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ; ତୁମେ (ସେମାନଙ୍କୁ) କୁହ, “ଯଦାକିଛି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ଖେଳ କୋଡୁକ ତଥା ବ୍ୟବସାୟ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଜାତିକା ପ୍ରଦାନକାରୀ ।”

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ الْلَهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١٢﴾

ଅଧ୍ୟାୟ ୬୩

ଅଲ—ମୁନାଫେକୁନ

ଭାଗ ୨୮

(ଏହି ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଟିଶ ଶ୍ଳୋକ ୧୨ଟି ଅୟତ ଓ ୨ଟି ହୁକ୍

ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାକାର୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

୨. ଯେତେବେଳେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମେମାନେ ଶପଥ କରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ରସୁଲ ;” ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ରସୁଲ, କିନ୍ତୁ (ଏହା ସହିତ) ଅଲ୍ଲାହ ମଧ୍ୟ ଶପଥପୂର୍ବକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

إِذَا جَاءَكَ السُّفْهَوْنَ قَالُوا أَنْتَ هَذَا رَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ السُّفْهَوْنَ كَذِبُونَ ﴿٢﴾

୩. ସେମାନେ ନିଜ ଶପଥକୁ (ତୁମଠାରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକଳେ ତାଲ (ରୂପେ ବ୍ୟବହାର) କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଉଛନ୍ତି ; ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।

اتَّخَذُوا آيَاتِنَاهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣﴾

୪. ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ ଏହୁଯୋଗୁଁ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ଓ ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କଲେ ; ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ମୋହର । ଲଗାଇ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ (ତାହା) ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ।

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٤﴾

୧. ଏହି ଅୟତର ସାରମର୍ତ୍ତେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଖେଳ ଯୋଗୁଁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଏକୃତିତ୍ୱ ଛାଡ଼ି ଗୁଲି ଯାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆୟତର ଶେଷାଂଶରେ ବୁଝାନ୍ତୁ ଅଛି ଯାହା କିଛି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା ଜ୍ଞାନ ଓ ବ୍ୟବସାୟଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ । ବହୁତେ ଆୟତର ସଥମାଂଶରେ ବ୍ୟବସାୟକୁ ସ୍ଥଳମ ଏବଂ ଶେଷାଂଶରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଳମ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ଅଲ୍ଲାହ ଯଦିଓ ଦେବାକୁ ଗୁହାରି ସେ ବ୍ୟବସାୟ ମିଶ୍ଟିକି ଗୁପ୍ତେ ଜ୍ଞାନଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଖେଳ ଉଭୟ ସ୍ଥଳେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ । ତେଣୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ତୁମ ନିକଟରେ କିଛି ଅଛି ତାହା ଖେଳ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ।

୨. ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନାମିତରେ ଦାନ ହେଉଥିବା କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହା ଶୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତି, ସୁଖାବଳୀ, ନିଜ ହୃଦୟ ଓ ମନରୁ ଯାହା ହୋଇଥିଲା । ଏହି କୁର୍ସୀ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏତରଫରୁ ଏପରିକି ସେହିପରିକି ତାହା ହିଁ ଦାନ ହେଉଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହା ଶୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତି, ସୁଖାବଳୀ, ନିଜ ହୃଦୟ ଓ ମନରୁ ଯାହା ହୋଇଥିଲା ।

୫. ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ଶରୀର ତୁମକୁ ଖୁବ୍ ଭଲଲାଗେ ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ କିଛି କଥା କହନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଜାଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ; ସେମାନେ ସତ୍ତାରେ ଏପରି ବସିଥାନ୍ତି ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ କାନ୍ଧରେ ଡିବା ଲଗା ହୋଇ ରଖାଯାଇଥିବା କାଠଗଡ଼ି ସଦୃଶ ; ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶାସ୍ତିର ସମାଚାର କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ; ସେମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଶତ୍ରୁ ; ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାବଧାନ ରୁହ ; ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରନ୍ତୁ ; ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରୁ ଫେରାଇ (ସତ୍ୟପଥରୁ ଦୂରକୁ) ନିଆ ଯାଉଅଛି ?

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْتَنْدِدٌ يُّجَسِّبُونَ كُلَّ صِخْرَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْتَ يَوْمَ تُكُونُ ⑤

୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଆଯାଏ, “ଆସ, ଅଳ୍ପକ୍ଷ ରହୁଲ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କରିବେ,” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ଗର୍ବ ଓ ଦୁଃଖରେ) ନିଜ ମୁଣ୍ଡକୁ ବୁଲାଇ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତପଥରୁ ଫେରାଇ ନେଉଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଗର୍ବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَأْزَأُؤْهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يُصْذَوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ⑥

୭. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର ବା କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା ନ କର, ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଉଭୟ ସମାନ ; କାରଣ ସେମାନେ ନିଜେ ଅନୁତାପ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ ; ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସଫଳତା ସ୍ୱପ୍ନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑦

୮. ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଙ୍କ ରହୁଲଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଖଣ୍ଡ କର ନାହିଁ ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଭୋକ ଉପାସରେ ପଡ଼ି ପକାୟନ କରିବେ ;” ଅଥଚ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଧନଭଣ୍ଡର ଅଳ୍ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ କପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହା ବୁଝୁନାହାନ୍ତି ।

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْغَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ⑧

୯. ସେମାନେ କହନ୍ତି, "ଯଦି ଆମେମାନେ ମଦିନାକୁ ଯେଉଁଯାଉ, ତେବେ ମଦିନାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ମାନଜନକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଦିନାର ନିକୃଷ୍ଟତମ ' ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେଠାରୁ ବାହାର କରିଦେବେ;" ଏବଂ ସମ୍ମାନ, ଅଳ୍ପ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଲବ୍ଧ ହୋଇଅଛି; କିନ୍ତୁ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସତ୍ତାସତ୍ତା ଅଳ୍ପତମ ସୁରକ୍ଷାରୁ ଅମନୋଯୋଗ ନ କରୁ ; ଏବଂ ଯେଉଁ (ଲୋକ)ମାନେ ଏପରି କରିବେ ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

୧୧. ଏବଂ (ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !) ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ଦେଇଅଛୁ ମୁତାବର ଆମମାନ ପୂର୍ବରୁ ତହିଁରୁ ବ୍ୟୟ କର; ନୋହିଲେ ଯେତେବେଳେ ମୁତାବ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ବ୍ୟୟ କରୁ ନଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ, "ହେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମେ କାହିଁକି ମୋତେ କିଛି ଅବସର ଦେଇ ନାହିଁ ? ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଏହି (ଅବସର) କାଳରେ କିଛି ଦାନ କରି ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।"

୧୨. କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁତାବ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅଳ୍ପତମ ତାହାକୁ ଅବସର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଳ୍ପତମ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

يَقُولُونَ لِنَ وَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلَكِنَّ السُّفْهَانَ لَا يَعْلَمُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَاؤُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُن مِنَ الصَّٰلِحِينَ ۝

وَكَنْ يُوَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ بَصِيرٌ خَبِيرٌ ۝ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

୧. ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ଇବ୍ନୁ ଅବ୍ନି ଇବ୍ନୁ ସବୁଲ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ନେତା ଥିଲେ । ସେ 'ସୁହର୍ବିକ' ନାମକ ଯୁଦ୍ଧରେ କିପରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଠଟ ପୃଷ୍ଠି ହେବ, ସେହି ସମ୍ପର୍କରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଇସ୍ତଃ କରି ଏହିପରି କହିଥିଲେ । ସେ ଏପରି କହିବା ସମୟରେ ତା' ପୁଅ ଏ ବିଷୟ କହିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ପୁତ୍ର ତେଣୁ ନିଜପ୍ରାୟ ମୁସଲମାନ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଦିନାକୁ ଯେଉଁ ଆସୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ସୁବେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ ଥିଲେ । ତାହାକୁ ଗିରଫ ପିଠି ଓ ଗୁଲ୍ଲିବାଦ୍ଧ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା ଓ କହିଲା ଯେ ସେ ବରପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଉପସ୍ଥିତ କରନ୍ତୁ । ଅନ୍ତରେ ନିଜକୁ ନିକୃଷ୍ଟତମ ବାନ୍ଧି ଓ ସରଗର ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁ । ସେ ପୁନର୍ବାର ବିଚାର କରି କହିଲା ଯେ ଯେପରିକି ତାହା ଯିବା ଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରାଣେ ଘୋଷଣା ନ କରିବା ସେ ପରିକଳ୍ପ ସେ ମଦିନାରେ ସରଗର କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କଲା ଯେ ଯଦି ତା'ର ପିତା ସୁବେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରିବ । ଏହା ଶୁଣି ଅବଦୁଲ୍ଲାହ ଇସ୍ତଃ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସର୍ବ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଭୁ କହିଥିବା ସତ୍ତାରେ ଘୋଷଣା କଲା ତା' ପରେ ଯାଇ ସେହି ପ୍ରଭୁ ପିତାଙ୍କୁ ସରଗ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ କବିରଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦେଇଥିଲା ।

سُورَةُ التَّائِيْنِ مَدَنِيَّةٌ

(୩୩)

ଅଲ-ତାୟିନ

ଏହି ସୁରା ମାକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଚଉଦଶଶ୍ଳୋକ ଅଟେ । ୧୯୯ ଅକ୍ଷର ୭ ଟି ଶ୍ଳୋକ
ଅର୍ଥ ୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେସବୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି ; ରାଜତ୍ବ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେ ପୂର୍ବ-ରୂପେ ସକ୍ଷମ ।

୩. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଏ ଓ କେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଏ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

୪. ସେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆକୃତି ଗଠନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଆକୃତିକୁ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୫. ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନେ ଯେଉଁ କର୍ମକୁ ଗୋପନ କରୁଅଛ ଅଥବା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଅନ୍ତରର କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ।

୬. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସମାଚାର ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ? ସେମାନେ ନିଜ କର୍ମର ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିଥିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି (ନିୟତ) ରହିଅଛି ।

୭. ଏହା ଏଥିସକଳିଶ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ରସୁଲ ପ୍ରମାଣମାନ ଘେନି ଆସୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଉଥିଲେ, “କ'ଣ ମାନବ ରୂପରେ ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବ ? ଯେଦି ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବା ଆମାତା,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبُحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِّذَاتِ الصُّدُورِ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذُوقُوا
وَيْلَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ;” ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ମୁହଁ ଫେରାଇଲେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ (ଧର୍ମ) ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ଅନାସ୍ଥାବର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ସ୍ୱୟଂ-ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ (ଓ) ଅତିଶୟ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ।

୮. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଉତ୍ଥିତ କରାହେବ ନାହିଁ ; ତୁମେ କୁହ, “ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଭାବୁଛ ସେପରି ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ଆମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଉତ୍ଥିତ କରାହେବ ; ତା’ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅବଗତ କରାଇ ଦିଆଯିବ ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ।”

୯. ସୁତରାଂ ହେ ଲୋକମାନେ ! ଅଲ୍ଲୀ ଓ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତୁଲ୍ଲ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କର ଏବଂ ଆମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ଏହି ଜ୍ୟୋତି (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମୟରେ ସଚେତନ ଅଛନ୍ତି ।

୧୦. ଯେଉଁଦିନ ସେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ଦିବସରେ (ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଦିନ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଏକତ୍ରିତ କରିବେ, ତାହା ଜୟ ପରାଜୟର ନିଶ୍ଚିତକାରୀ ଦିବସ ହେବ ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ତଦନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟକରେ ଅଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟ ତାହାର କୁକର୍ମକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତି ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥାଏ, ଏବଂ ସେ ସେଠାରେ ଚିରକାଳ ରହିବ ; ଏହାହିଁ ମଝନ ସଫଳତା ।

୧୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନରକବାସୀ ଅଟନ୍ତି, ଓ ସେମାନେ ନରକରେ ରହିବେ ; ଏବଂ ତାହା ଅତିଶୟ ମନ୍ଦ ଆଶ୍ୱାସକ୍ଷମ ଅଟେ ।

فَقَالُوا أَبَشْرٌ مِّثْلُنَا فَنُكْفَرُوا وَتُؤْتُوا
اِسْتَفْعَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ عِنْدِي حَيِّدٌ ۝

نَعْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنْ لَّنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلْ وَرَقِ
لَتُبْعَثْنَ ثُمَّ لَتُنَّبَّيْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيرٌ ۝

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَالتَّوْرَ الَّذِيْ اَنْزَلْنَا وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝

يَوْمَ يَجْعَلُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صٰلِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهٖ وَيُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
يُخٰلِدُوْنَ فِيْهَا وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝

୧୨. ଅଲ୍ଲହ ଆଦେଶ ଦିନା କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆସେ ନାହିଁ ; ଏବଂ ସେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସ୍ଥିତି ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ତାହାର ହୃଦୟକୁ ସଫଳତାର ମାର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ଯାଆନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ସତ୍ୟତାକୁ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୩. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଓ ରସୁଲଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ କେବଳ ସ୍ୱଳ୍ପଭାବରେ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଆମ ରସୁଲଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ।

୧୪. ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଉଚିତ ।

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ①

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَنْتُمْ عَدُوٌّ لِلَّهِ وَاللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ②

إِنَّمَا آمَا الْكُفْرُ وَأَوْلَادُكُمْ فَتَنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ③

୧୫. ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ସାବଧାନ ରୁହ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେମାନେ କ୍ଷମା କର ଓ ଅବ୍ୟାହତି ଦିଅ ଓ (ଦୋଷ) ମାର୍ଜନା କର ତେବେ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَعَفَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ④

୧୬. ତୁମମାନଙ୍କ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି (ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ) କେବଳ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିକଟରେ ମହାନ୍ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

إِنَّمَا آمَا الْكُفْرُ وَأَوْلَادُكُمْ فَتَنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ⑤

୧୭. ସୁତରାଂ ଯଥାସମ୍ଭବ ଅଲ୍ଲହଙ୍କୁ ଭୟକର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ବାଣୀ ଶ୍ରବଣ କର, ଓ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର, ଏବଂ ନିଜ ଧନସମ୍ପତ୍ତି (ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କର ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ କୃପଣତାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ସେମାନେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ।

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْعَوْا وَاطِيعُوا وَانْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْخَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑥

୧୮. ଯଦି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଧନସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶ ପୃଥକ କରି ରଖ, ତେବେ ସେ ଏହି ଅଂଶକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବୁଦ୍ଧି କରିବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମାର ସାମଗ୍ରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଗନ୍ଧାହୀନ (ଓ) ସହନଶୀଳ ।

إِنْ تَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ قَرَّبْنَا حَسَنًا يَضَعِفُهُ لَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ⑦

୧୯. ସେ ଦୃଷ୍ଟ ଓ ଅଦୃଷ୍ଟ (ବିଷୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି ; ଏବଂ (ସେ) ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଚତୁର୍ମୁଖ ।

يَعْلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑧

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ତଲାକ

(ଏହା ସୁରା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଚୋରସ୍ଥ ଅନ୍ତର ୧୩ଟି ଅସର ୫
୨ଟି ହୁକୁ ଅଛି ।)

୧. ଅବଶ୍ୟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ହେ ନବି ! ତଥା ତାହାଙ୍କର ଅନୁରାମାନଣ ! ଯେବେ ତୁମେମାନେ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦିଅ ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମୁତାବକ ସେମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦିଅ, ଏବଂ ତଲାକ ପରା ସମୟର ହିସାବ ରଖ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନକଲେ, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କର ; ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପ ନକଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରୁ ବାହାର କର ନାହିଁ କି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ବାହାର ନ ଯାଆନ୍ତୁ ; ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା ; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ (ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ) ସାମା ଲଙ୍ଘନ କରେ ସେ ନିଜ ପ୍ରତି ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଳିଥାଏ ; ହେ ତଲାକ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ! ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ଘଟଣା ପରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରନ୍ତି ।

୩. ତା' ପରେ ଯେତେବେଳେ ମହିଳାମାନେ ଇଦ୍ଦତର ଶେଷ ସାମାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଛରେ ଅଟକାଅ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଛରେ ବିଦାୟ ଦିଅ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ ସାକ୍ଷୀ ନିୟୁକ୍ତ କର ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସକାଶେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ; ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅନ୍ତିମ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
عِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ
مَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي
لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۝

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِسَعْرِ رِجْلِ أَوْ
فَارِقُوهُنَّ بِسَعْرِ رِجْلِ وَأَشْهَدُوا ذَوْنِي عَدْلٍ
مِنْكُمْ وَأَقْبِلُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذِكْرُكُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ

୧. ଅବଶ୍ୟ ନବିଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ନବିଙ୍କର ଅନୁରାମାନଣ ଅନ୍ତିପ୍ରେତ, କରଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ତରଦୁଃଖ, ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଳୋଧାନ୍ତିତ ହୋଇ ତଲାକ ଦିଅ ନାହିଁ ବରଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତଲାକ ଦିଅ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମାସିକ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଆ'ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁକ୍ରବାର ଆ'ତି ଓ ତା' ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ ମଧ୍ୟ କରି ନ ଥାଅ, ତା' ହେଲେ ସକଳ କ୍ଳୋଧ ଦୂର ହୋଇଯାଇଥିବ ଏବଂ କାମ କାତସ୍ତ୍ର ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ମନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତି କରୁଥିବା, ଯାହା ପରେ ଆଉ ତଲାକ ଦେବା ପ୍ରୟୋଗ ନ ହେବ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ କ୍ଳୋଧାନ୍ତିତ ଥିବା ତା' ଅନ୍ତିକ ଉତ୍ତେଜନର ଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଏହାରେ ତଲାକ ଦେବା ନିଷିଦ୍ଧି କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବାବିତି ଓ ଅନ୍ତା ନିଷିଦ୍ଧି ନେବାକୁ ହେବ । ଅଧିକାରୀ ଇଦ୍ଦତର, ଅବସ୍ଥା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ନୀକୁ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ 'ଇଦ୍ଦତ' ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବା ଉଭୟ ପକ୍ଷ ବିବାହର କାରଣସ୍ମୃତିକୁ ଦୂର କରିବା ଓ ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ଯମଗ ହେବ ।

୨. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ଯଦି ସେମାନେ ବାହାରିଯିବେ ତେବେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପ କର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ହେବେ ।

ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତାହାକୁ ଏହି ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଉଅଛି; ଏବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ, ଅଲ୍ଲାହ ତା' ସକାଶେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ପଥ ଉନ୍ନତ କରିଦେବେ ।

୪. ଏବଂ ତାକୁ ଏପରି ସ୍ଥାନରୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଜୀବିକା ଲାଭ କରିବା ସମ୍ଭବରେ ସେ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ କରି ନଥିବ; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରେ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ; ଅଲ୍ଲାହ ଅବଶ୍ୟ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତି; ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ଏକ ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ନାରୀମାନେ ରହୁଥିବାକୁ ନିରାଶ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଇଦତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ଥାଅ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଇଦତ ତିନିମାସ ଅଟେ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଦଦତ ମଧ୍ୟ ତିନିମାସ, ଏବଂ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଇଦତ ପ୍ରସବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବଶ୍ୟ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଦିଅନ୍ତି ।

୬. ଏହାହିଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଆଦେଶ ଯାହା ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରେ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାର ଅପକର୍ମକୁ ଲୋପ କରି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ପୁରସ୍କାରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥା'ନ୍ତି ।

୭. ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତଲାକପ୍ରାପ୍ତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ, ତୁମମାନେ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁଠାରେ ରହୁଥାଅ, ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରି (ଗୃହରୁ) ବିଚାଡ଼ିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ଦିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପ୍ରସବ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ବ୍ୟୟ କର; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ତୁମପାନ କରାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ ପାରିଶ୍ରମିକ

كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ
اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرًا ۝

وَالَّذِي يَخِشْنَ مِنَ الْحَيْضِ مِنْ نِسَائِكُمُ إِنِ ارْتَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَا يَحِضْنَ وَأُولَاتُ
الْأَحْبَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَن يَتَّقِ
اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ يُسْرًا ۝

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ
عَنهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝

اسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا
تَضَارَوْهُنَّ لِتَضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ
حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାସିକ ରହୁଥିବା ସେ ସ୍ତ୍ରୀର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁଠାରେ ରହୁଥିବା ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ ।
କେତେକ ନାରୀ ଏ ପରି ଗୋଷ୍ଠରେ ପଡ଼ିତ ହୁଅନ୍ତି ।

୨. ଇଦଦତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ପତ୍ନୀ ଧାରଣା କରି ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ପତି ତଲାକପ୍ରାପ୍ତ ପତ୍ନୀର ଠିକ୍ ଦେହପରି ସହ ନେବ ଯେପରି ସେ ତଲାକ ପୂର୍ବରୁ ନେଉଥିବା ।

ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ସେ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କରି ପରମ୍ପରା ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି କର; ଏବଂ ଯଦି ଦୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଉପନୀତ ହୋଇ ନପାର, ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହିଳା ସେ ଶିଶୁକୁ ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଇ ।

أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُّوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوا بَيْنَكُمْ
بِعُرْوَةٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَى ۝

୮. ଧନୀୟାକୁ (ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଇଥିବା ନାରୀପାଇଁ) ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟୟ କରିବା ଉଚିତ; ଏବଂ ଯେ ଧନୀୟା ହୁଏ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ତଦନୁସାରେ ବ୍ୟୟ କରୁ; ଅଳ୍ପ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀକୁ ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହା ତା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟର ବାହାରେ, ବରଂ ଏପରି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ଯାହାକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଶକ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି; ସୁତରାଂ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଆଦେଶକୁ ପାଳନ କରି ଦୁଗ୍ଧପାନ କରାଇଥିବା ମହିଳାକୁ ଉଚିତ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେବ, ତେବେ ସେ ଅଭାବରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ତାହା ପାଇଁ ତା' ପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ।

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
ۖ إِلاَّ مَا آتَاهَا سَيِّئَعُلَ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝

୯. ଏବଂ ଏପରି ଅନେକ ଗ୍ରାମ(ବାସୀ) ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଓ ତାହାଙ୍କ ରାୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏଥିସକାଶେ କଡ଼ାକଡ଼ି ଭାବରେ ହିସାବ ନେଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠିନ ଶାସ୍ତି ଅବତାର୍ଥ କଲୁ ।

وَكَايْنٍ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَأَسْبَغَ عَلَيْهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَقِيلًا ۝

୧୦. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇଥିଲା ।

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ۝

୧୧/୧୨. ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଳ୍ପ କଠିନ ଶାସ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି; ପୁତରା* ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ! ଅଳ୍ପକୁ ଭୟକର; ଅଳ୍ପ ଦୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସନ୍ତାନଜନକ ବିଷୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତୁଳ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦୁମମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପଙ୍କର ଏପରି ନିଦର୍ଶନମାନ (ପାଠକରି) ଶୁଣାନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟ ଓ ପାପକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଦିଏ; ଯାହା ଫଳରେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆଲୋକ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଯା'ନ୍ତି; ଏବଂ ଯେକେହି ଅଳ୍ପଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଓ ତଦନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ତାହାକୁ ଏପରି ବୈରୁଷରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ସ୍ରବହୃତ ହେଉଥିବ; ସେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବ; ଅଳ୍ପ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉତ୍ତମ ଜାବିକା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୧୩. ଅଳ୍ପ ହିଁ ସପ୍ତ ଆକାଶକୁ ଗୁଞ୍ଜି କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ମଧ୍ୟ ଆକାଶର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ (ଗୁଞ୍ଜି କରିଛନ୍ତି); ଏହି (ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ) ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କର ଆଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ଦୁମେମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଅଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମ୍ମତ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ, ଅଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ନିଜ ସ୍ୱାଧୀନ ପରିବେଷିତ କରିଛନ୍ତି ।

عَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَدًّا بَاطِلًا سَيِّدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ①

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ②

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ③

୧. ଦୁମେମାନେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ଯେତେ ଦୂର ଶୁଣିଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ତଥାପି ଦୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ସଂପର୍କିତ କରାଇ ଯୋଗାଇ ଆଣିପାରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଦେଶ କେବଳ ଶିକ୍ଷା ଆଦେଶ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମ-ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ଅଟେ । ଏଥିରୁ ଗୋପବୁଦ୍ଧି ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ସମର୍ଥ୍ୟକୁ ଅଳ୍ପ ଆପଣା କରି ମଧ୍ୟମରେ ପରିବେଷିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ

ଅଲ-ତହରିମ

(ଏହି ଦୂରା ମନିଷରେ ଅବତରଣ । ଏଥିରେ ବିଭାଗିକୃଷି ଗବେଷଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ) ।

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଙ୍କୁଶ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ହେ ନବି ! ଅଳ୍ପ ଚୁମ୍ବି ସକାଶେ ଯାହା ବୈଧ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ କାହିଁକି ତୁମେ ଅବୈଧ ? ତୁମେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସବୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷା କରୁଅଛ ; ଏବଂ ଅଳ୍ପ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

୩. ଅଳ୍ପ ଦୁମ ସକାଶେ ଏପରି ଗପଥ (ଯଦୁରା ବିଶ୍ୱାସୀ
ପୁଷ୍ପି ହୁଏ) ଭଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ଅଳ୍ପ
ଦମାନ୍ତର ପ୍ରଭୁ; ଏବଂ ସେ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (୩) ଚରଣ ।

୪. ଏବଂ (ସ୍ମରଣ କର) ଯେତେବେଳେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରାଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ଏକ ଗୁପ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ, ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି କଥାକୁ ଅନ୍ୟ ଆଖିରେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ଅଜଣା ଗୋଟାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ନବିଙ୍କୁ) ସେହି ଖବର ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି କଥାର କେତେକ ଅଂଶ ପୁରୁଷ କହିଥିଲେ, ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଂଶ ଗୋପନ ରଖୁଥିଲେ ; ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରକଟ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ସେହି ପୁରୁଷ ଜଣାଇଲେ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِمَّا تَحْرَمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي

مَرْضَاتِ أَرْوَاجِكُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢﴾

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ مِجْلَةً أَيْمَانَكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٥٧﴾

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ۖ فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ ۚ وَ

୧. ୧କଦା କୋଣାର୍କ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିରେ ହଜିର ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପାଠି ପିଲାଦୁହେଁ ପଞ୍ଚା ରାତ୍ର ମଝୁ ସରକର ପିତାବାବୁ ଦେଉଥିଲେ ଓ ସେ ସହାୟ ଖୁବ୍ ପଢ଼ା କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ପେଟରେ କିଛି ଅଧିକ ସମୟପାଇଁ ଅଟକି ଯାଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପଞ୍ଚାମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟ କିଛି ଜାଣିଲା ନାହିଁ । ସମରାଠି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଝୁ ପଢ଼ା କରି ଯୁକ୍ତ ଓ ସେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ହଜିରଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦୂର୍ଦ୍ଦା ବାହାରିଛି । ହଜିର ମହମ୍ମଦ ଅତିଶୟ ଦୟାଳୁମଣ୍ଡଳ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଆଉ ମଝୁ ନ ଖାଇବାକୁ ମନରେ ପଡ଼ିଲା କଲେ । ସେହି କାରଣରୁ ଆକାଶର ଅଧିକ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ଅଳ୍ପଶ୍ୱ ମଝୁଙ୍କୁ ଏକ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଦାସୀ ଦେଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ପଚିଠି କୋନାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ ଗଣିତଶାଳୀ ପଢ଼ା ଲବ୍ଧ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଛି (୧୭ : ୨୦ ଓ ୨୫୫୫) । କୋଣାର୍କ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ଉଲ୍ଲିଖ ପରିପ୍ଳବ କରିଥିବା ଦେଖିବା କଷ୍ଟ ନାହିଁ । କେତେକ ଶାଳକର ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କେତେକି ହୋଇ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପ୍ରକାରର ଏହି ଆୟତର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ : 'ହଜିର ମହମ୍ମଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପାଇଁ ମାଣିଷଙ୍କ ସହିତ ହବାଦା କରିଥିଲେ ଓ ଏ ବିଷୟ ଜଣେ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ଗଠନ କରାଇ ଶୁଣାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଗ୍ରନ୍ଥ ଜଣେ ସପତ୍ନୀଙ୍କୁ କଣିକା ଦେଇଥିଲେ । ତୁମେ ଏହା ଅଧିକ ସାବଧାନ ହୋଇଥିବା' କିନ୍ତୁ ଏ ସ୍ଥଳର ବର୍ଣ୍ଣନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ହଜିର ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦା ଗଣନ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏ ସ୍ଥଳର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ସେ ବାହର ଜଣେ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ଗଠନ ମଝୁ ଖାଇଥିଲେ ଓ ବିଳମ୍ବର କାରଣ ମଧ୍ୟ ବାହର ଅନ୍ୟ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ କରିଥିଲେ । ମହମ୍ମଦି ବିଭିନ୍ନ ଗଣନା ମଝୁ ସାହସ କରିଥାଏ । ବେଳେବେଳେ ଦୁର୍ଦ୍ଦାସ୍ଥିତ ଗଣନା ମଧ୍ୟ ମଝୁ ସାହସର ହୋଇଥାଏ । ଫଳରେ ଦେଉଳି ମଝୁଙ୍କୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦା ଗଣନା ସ୍ଥାନୀୟ : ଏହି ବିଷୟରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେହି ପଞ୍ଚା ଓ ଗଣନା ଗଠନ କରିବେ ଯେ ମଝୁ ବାହର ଦେଇଥିବା ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ସରଳର ସେ ପେଟର ଅଧିକ ଗଣନା ଯେ ଯାକ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗରେ ସେଥିପାଇଁ ମଝୁଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦା ଗଣନା ବିଷୟ ରାତ୍ର କରିଥିଲେ । ସପତ୍ନୀ ଏହି ଦୁର୍ଦ୍ଦା ବିଷୟ ଏପରିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି : 'ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ଗଠନର ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀ' (୧) ।

ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, "କିଏ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ସମାଚାର ଦେଇଛନ୍ତି ?" ଏଥିରାରୁ ସେ (ନବି) କହିଲେ, "ଆମଙ୍କୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସର୍ବବିଦିଆ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ସମାଚାର ଦେଇଛନ୍ତି ।"

୫. ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, "ହେ (ଆମର) ଭୁଲ ପତ୍ନୀ ! ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜ ଚୁଟି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁତାପ କରିବ, ତେବେ ତୁମ ଦୁହିଙ୍କ ହୃଦୟ ତ ଆରମ୍ଭରୁ ଏଥିପ୍ରତି ଅବନତ ରହିଛି (ଓ ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ସ୍ୱସ୍ତତ ରହିଛି) ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଦୁହେଁ ପରସ୍ପରର ପୁଷ୍ପପାଷକତା କରିବା ପାଇଁ ଆରତ୍ନର ସୁଅ, ତେବେ ମନେନାଶ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ଏହି ରସୁଲଙ୍କର ମିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ;" ଏହିପରି ଭାବରେ କିତାବଲ ଓ ସମସ୍ତ ନିଷାଧର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ, ଓ ଆମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦେବଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ପୁଷ୍ପପାଷକତା କରୁଛନ୍ତି ।

୬. ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବପର ଯେ ଯଦି ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତଲାକ ଦେଇଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉକ୍ତକ୍ଷତର ପତ୍ନୀ ତୁମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦେବେ, ଯେଉଁମାନେ କି ମୁସଲମାନ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା, ଆତ୍ମାବଦ, ଅନୁତାପକାରୀଣା, ଉପାସନାକାରୀଣା ଓ ଉପାସନାକାରୀଣା ହୋଇଥିବେ, ତଥା ବିଧବା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ଓ କୁମାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ।

୭. ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ନିଜକୁ ଓ ନିଜର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନରକର ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷାକର ଯାହାର କାଳେଣୀ କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ହେବେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ପଥର ମଧ୍ୟ (ଯେଉଁଥିରୁ) ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ାଯାଇଛି) ; ସେଠାର

اعْرَضَ عَنْ بَعْضِ نَبَاتِهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ نَبَاتِكَ هَذَا قَالَ نَبَاتِي الْعَلِيمُ الْخَيْرُ ①

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ②

عَنِ رَبِّهِ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَيْدَاتٍ تَبْتَغِينَ عِبَادَتِ سَيِّئَاتٍ تَبْتَغِينَ وَأَبْكَارًا ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارُ عَلَيْهَا مَلَكَةٌ غُلَظٌ

୮. ଏଠାରେ 'ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବନ୍ଧୁ ଯେହୁଂଘା' ବୋଲି କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଯେଉଁ ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଗ୍ରହଣୀୟ । ବସ୍ତୁତଃ ଅନୁଷ୍ଠ କରୁଥିଲେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସ୍ୱଧୀୟ ଅନୁତାପ ପ୍ରତି ଅବନତ ହୋଇରହିଛି । ସେତେବେଳେ କି ଅଲ୍ଲାହ ପକ୍ଷରୁ ଜୋରାମତେ ଏହି ସ୍ମୃତି କରୁଥିଲେ ଯେ — 'ଫକର୍ ସଗର୍ କୋଲ୍ଲୋବୋଟକାମା' (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ଦୁହିଙ୍କ ହୃଦୟ ତ ଆରମ୍ଭରୁ ଏଥିପ୍ରତି ଅବନତ ରହିଛି । ସେତେବେଳେ ଭାଷ୍ୟକାରମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଥିବା ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭବ କରୁଥିଲେ ; ସମସ୍ତଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରତି ମୁସଲମାନ ନିଜ ଭାଷ୍ୟରେ ଏହି ମୁସ୍ତେ ଉକ୍ତକ୍ଷରା କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଓକିତ ହଜରତ ପ୍ରତିମା, ହଜରତ ଅବି ଓ ସେ ଦୁହିଙ୍କର ପିତାମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତଙ୍କ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ତାହା ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ନୁହେଁ, ଅଥଚ ପକ୍ଷିକ ଜୋରାମତେ ହଜରତ ଉତ୍ତାହିମାଙ୍କ ସେଥିରେ ନିଜ ପ୍ରାଣ୍ୟ ତାହା ପରିବାରର ଲୋକତାରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ।

୯. ଏଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉପପରେ ଯେ ପଥର ତିଆରି ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଦ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ? କାରଣ ସେମାନେ ତ ଚୈତ୍ବ । ଏହାର ଉକ୍ତ ହେଉଛି ଯେ ଯଦିତ ସେମାନେ ନିର୍ଜୀବ ତଥାପି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି ତିନିରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଭିନ୍ନ ଗୁଣାଧାର ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଦ କରିବାକୁ ଯା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ଚୁଟିପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ନିର୍ଜୀବ, ଏଠାରେ ସେହି ବିଷୟ ସମାଧାନ ହେଉଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଜୀବ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ନୁହେଁ ।

(ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ନରକରେ) ଏଭଳି ଦେବଦୂତମାନେ ନିମ୍ନକୁ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କାହାରି କାକୁଟିମିନତି ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଠୋର, ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସେମାନେ ଅବ୍ୟାଧି କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହା ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ ତାହାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ।

شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ①

୮. ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଆଜି କୌଣସି ଆପତ୍ତି କର ନାହିଁ : ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ ।

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۚ إِنَّا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ①

୯. ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ସହିତ ମନୋନିବେଶ କର ତେଜୁରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କପଟତା ନ ରହୁ, ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ ଲୋପ କରିଦେବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ଝରଣାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ; ଏବଂ ସେଦିନ ଅଳ୍ପ ନିଜ ନବିଙ୍କୁ ଓ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ଅପମାନିତ କରିବେ ନାହିଁ ; ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ସେମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ଧାବମାନ ହେଉଥିବ ; ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଆମମାନଙ୍କ ହିତାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦିଅ, ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ; ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିକ୍ଷୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ।”

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ
لَنَا نُورٌ وَآغْفِرْ لَنَا ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

୧୦. ହେ ନବୀ ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଓ କପଟ-
ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ପ୍ରଚାର କର; ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରଭାବକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହିଁ ଏବଂ
(କାଣିରଖି ଯେ) ନରକ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ଓ ଏହା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

୧୧. ଅଲ୍ଲହ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା, ଦୁଃଖ ଓ ଲୁଚକ
ପନ୍ଥାମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି; ସେ ଦୁହେଁ
ଆମର ପୂର୍ଣ୍ଣବାନ୍ ଭକ୍ତ-ମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିଥିଲେ,
କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁହେଁ ସେ ଉଭୟ (ଭକ୍ତ)ଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଯାଚକତା
କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ଉଭୟ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ସମୟରେ ସେ
ପେନ୍ଥାମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ
ସେ ଦୁଇ ମହିଳାଙ୍କୁ ଛୁଆଁଯାଇଥିଲା, "ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ
ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନରକରେ) ପ୍ରବେଶ କର ।"

୧୨. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଫିରାଓନର
ପତ୍ନୀଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ସେ
ପେନ୍ଥା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲା, "ହେ ଅଲ୍ଲହ ! ତୁମେ
ବୈକୁଣ୍ଠରେ ନିଜ ନିକଟରେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କର,
ଏବଂ ମୋତେ ଫିରାଓନ ଓ ତାହାର କୁଳମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକର, ଏବଂ
(ଏପରି ଭାବରେ ତାହାର) ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ମଧ୍ୟ
ମୁକ୍ତି ଦିଅ ।"

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑩

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ زُوجٍ وَ
امْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحَيْنِ فَخَاتَتُهُمَا فَأَمْ يَغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاسِينَ ⑪

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ⑫

୧୦. ଆରବ୍ 'ଗଲ୍ଲଜ୍ଜୁନ' ଶବ୍ଦ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଏଭଳି କଠିନତାକୁ ବୁଝାଏ ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ତୁମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରଭାବକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଦୁହେଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସମୁକ୍ତ କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହିଁ କାରଣ ସେପରି କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଜ୍ଞା ସମ୍ମତ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନ ହେବାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯଦି କୌଣସି ସମୟରେ ସେମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ କେନ୍ଦ୍ର ହେଁ ଏହା ମନେ କରନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଇସଲାମୀୟ ଯାତ୍ରାକାର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ଅଥବା ଇସଲାମର ଗର୍ବରେ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ହେବେ, କାରଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ତଥା ତୁମର ବନ୍ଧବଗଣି କରିଅଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଧୂ'ର ହେବା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ସୂରା ଯଦି ଅଲ୍ଲହା ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଗର୍ବ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାର ପରିଣାମରେ ସେମାନେ ଯେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ଏହା ଆଜ୍ଞା ସମ୍ମତ ନୁହେଁ ।

୧୧. ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ମନେ ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୟୁତି ଅଥାନ୍ତି ତେବେ ସେ ଆପଣା ବେଶ୍ ଉଠାଇ ପାରନ୍ତି; ଅନ୍ୟର ଉଠାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଆପଦ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଗୁଣ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ (ଯୋଷା: ୩୧: ୨୫ ବ୍ୟା.) । ତେଣୁ ଜଣେ ସାହାଯ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷେ ହୋଇଗଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ଗିରାଦି ମିଳିବ ତା ଦୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ଦୟାବୃତ୍ତି ହେବିବ ।

୧୩. ଏବଂ ତା'ପରେ ଅଲ୍ଲହ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଜମରାନଙ୍କ କନ୍ୟା ମରିୟମଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୃଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ନିଜର ସତ୍ୟତ୍ୱ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେ (ମରିୟମ) ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ସେହି ବାଣୀର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ) ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ (ଅବଶେଷରେ) ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ دُرُّوجِنَا وَصَدَقْتُ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
فُؤَادَهَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٣﴾

୧. କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣି କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଇମ୍ରାନ ତ ହଜରତ ମୁସାଙ୍କର ପିତା ଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ ମରିୟମ ତାଙ୍କର ଦେବ ହଜରତ ବର୍ଷ ପରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯିଏ କେରାଳ ସେରଣ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଇତିହାସରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆପଣି ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ଏ ପ୍ରକାର ଆପଣି କରାଯାଇଥିଲା । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଶୁଭ ଓ ସୌଭାଗ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ନାମ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସବରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯଦି ମରିୟମଙ୍କର କେତେକାଢା ମରିୟମଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ଉକ୍ତ ପରମ୍ପରା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଇମ୍ରାନ ଖୁସିଆରି ତେବେ ସେଥିରେ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ନାହିଁ ।

୨. କେତେକ କହନ୍ତି ମସିହ 'ରୁହ' ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାଥିଲେ, ଯାହାକୁ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କ କରାଯୁରେ ନିଷେପ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଅବୁଝାମଣା କଥା । 'ରୁହ' ର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବାଣୀ । ତେଣୁ ଏଠାରେ କେବଳ ଏହି ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଅଲ୍ଲହ ହଜରତ ମରିୟମଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ବାଣୀ ସେରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ମଧ୍ୟମରେ ତାହାକୁ ହଜରତ ଉସାଙ୍କ ଜନ୍ମ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

୩. ହଜରତ ମରିୟମ ବିଶ୍ୱାସ କରିସାରି ଥିଲେ ଯେ ବାହରରେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ତା'କୁ ଏକ ପୁରୁ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତାନ କରାଯିବ ।

୪. ହଜରତ ଉସାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁରାତନ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଥିଲା, ହଜରତ ମରିୟମ ସେ ସବୁ ଉପରେ ଓହ୍ଲି ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ ବରଂ ସେ ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ରହିଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ସେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆହୁ ଥିଲା ।

୫. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ମିଲଲ କାନେଡିନ' ଏଠାରେ ପୁ'ଲିଙ୍ଗ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ସେଥିରୁ ଏହି ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ହଜରତ ମରିୟମ ଉକ୍ତ ଜାତିର ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟଜାତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ହୋଇଗଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲହ ତାହାକୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଗନ୍ଧର୍ବ ସନ୍ତାନ କରି ଏପରି ଭୌତିକମୟ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାକୁ କେବଳ ଆଦର୍ଶ ଓ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷ ପାଉଥାନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଏହା ଏପରି ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ସତ୍ୟସାଧ୍ୟ ହେବାକୁ ଥିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରରେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ସ୍ୱକୀର୍ତ୍ତ ହେବେ ଯାହାକୁ ସମସ୍ତେ ମରିୟମ ଭାବେ ନାମିତ କରାହେବ ଏବଂ ସେ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ଗନ୍ଧର୍ବ କରି ଇସ୍ଲା ନାମରେ ନାମିତ ହେବେ । ସେ ହେବେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ସୁନ୍ଦର ପୁରୁଷ ।

سُورَةُ الْمُلِكِ مَكِّيَّةٌ

(୧୯)

ଆଲ-ମୁଲକ

ଅଧ୍ୟାୟ ୬୭

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମଦ୍ଵାରରେ ଅବଦୀୟ : ଏହାର ଚଉପଞ୍ଚାଶ ଗୋଟି ୩୧ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ଟି ଶ୍ଵର)

ଅର୍ଥ ୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାକାୟା ଯାହାଙ୍କ ଦଶଲରେ ରାଜତ୍ଵ ରହିଅଛି, ଏବଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଅଭିଳାଷ)କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ।

୩. ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଜୀବନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ସେ ହିଁ ପରାକ୍ରମୀ (ଓ) ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।

୪. ସେ ହିଁ ସପ୍ତ ଆକାଶକୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତୁମେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ; ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁକୁ (ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ) ବୁଲାଇ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖ ; କ'ଣ ତୁମକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ) କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି ?

୫. ତା'ପରେ ବାରମ୍ବାର ଦୃଷ୍ଟି ଘୂରାଇ ଦେଖ ; ତାହା ଅବଶେଷରେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇ ତୁମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ ଏବଂ ତାହା କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇଯିବ, ତେବେ ବି କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ ନାହିଁ ।

୬. ଏବଂ ଆମେ ଆକାଶର ନିମ୍ନ ଭାଗକୁ ପ୍ରତାପ (ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ର) ଦ୍ଵାରା ସୁଶୋଭିତ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଏ (ପ୍ରତାପ)କୁ ସଜ୍ଜାତମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶିଳାପାତର ସାଧନ କରିଅଛୁ, ଏବଂ ଆମେ ଏ (ସଜ୍ଜାତମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଏକ ଜଳକ୍ତ ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖି ଅଛୁ ।

୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାସସ୍ଥାନ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُتُورٍ

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَائِبًا وَهُوَ وَحِيدٌ

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَثِئَسُ الْمَصِيرُ

୮. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାର ଗୋର ଚିତ୍କାର ସଦୃଶ) ତାହାର ଏକ ଭାଷଣ ଚିତ୍କାର ଶୁଣିବେ ଏବଂ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନରକ ଅନ୍ତର୍ଗତ) ଉଚ୍ଚେଚ୍ଚିତ ଥିବ ।

୯. ସତେ ଯେପରି କି ତାହା କ୍ରୋଧରେ ପାଟି ପଡ଼ୁଥିବ ; ସେବେ ବି ତହିଁରେ କୌଣସି ଦଳକୁ ନିଷେପ କରାହେବ, ସେତେବେଳେ ତାହାର ରକ୍ଷାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବେ, "କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ସଚ୍ଚେତକ (ନବ) ଆସି ନ ଥିଲେ ?"

୧୦. ସେମାନେ କହିବେ, "ହଁ, ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅବଶ୍ୟ ସଚ୍ଚେତକ (ନବ) ଆସି ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତାହାକୁ କହିଥିଲୁ ଅଲ୍ଲୀ କିଛି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହାନ୍ତି ; (ଏସବୁ ତୁମର ମିଥ୍ୟା ରଚନା ଅଟେ) ତୁମେ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛ (ଏବଂ ନିଜ ଭାବନାକୁ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ମନେ କରୁଅଛ) ।"

୧୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିବେ, "ଯଦି ଆମମାନଙ୍କର ଶୁଣିବା ଶକ୍ତି ବା ଜ୍ଞାନ ଆତ୍ମାନ୍ତ, ତେବେ କଦାପି (ଆମେମାନେ) ନରକବାସୀ ହୋଇ ନ ଥା'ରୁ ।"

୧୨. ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାପକୁ ସ୍ମାଦନ କରିବେ ; ତେଣୁ (ହେ ଦେବଦୂତମାନେ !) ନରକବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର ।

୧୩. ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତରେ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ମହାର୍ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

୧୪. ଏବଂ (ହେ ଲୋକମାନେ !) ତୁମେମାନେ ନିଜ କଥାକୁ ଗୋପନ ରଖ ବା ପ୍ରକାଶ କର, ସେ (ଅଲ୍ଲୀ) ଅନ୍ତରର କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ।

୧୫. କ'ଣ ଏପରି ସମ୍ଭବ ଯେ, ଯେ ପୁଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ; ଅଥଚ ସେ ହିଁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୃଷ୍ଟିବର୍ଗୀ (୩) ସର୍ବବିଚିତ ।

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ
سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ①

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
كَبِيرٍ ②

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ③

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ④

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑤

وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ⑥

وَالَّذِي يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ⑦

ରୁ:୨

୧୬. ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥିବୀକୁ ବାସସ୍ଥାନରେ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଏହାର ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ବିତରଣ କର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ପ୍ରଦର) ଜୀବିକା ମଧ୍ୟରୁ ଖାଅ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

୧୭. କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ, ଯେ କି ଆକାଶରେ ବିଦ୍ୟମାନ, ଏ ବିଷୟରେ ପୁରସ୍କୃତ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଂସାରରେ (ସେତେବେଳେ) ଧୂସ କରିବେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀ) ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ?

୧୮. କିମ୍ବା, କ'ଣ ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ, ଯେ କି ଆକାଶରେ ବିଦ୍ୟମାନ, ଏ ବିଷୟରେ ପୁରସ୍କୃତ ମନେ କରୁଅଛ ଯେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି କରିବେ ନାହିଁ ? ସୁତରାଂ (ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ଆମର ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ) ତୁମେମାନେ ଜାଣିବ ଯେ ଆମର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଜ୍ଜବା କିପରି ଭୟାବହ ଥିଲା ।

୧୯. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ରସୁଲମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲେ, ତା'ପରେ ଆମର ଶାସ୍ତି କିପରି ଭୟାବହ ହୋଇଥିଲା ।

୨୦. କ'ଣ ସେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଓ ଟେଣା (ପ୍ରସାରିତ କରି ରଥ) ସଜ୍ଜିତ କରି ଉଡ଼ୁଥିବାର ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ? ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖନ୍ତି; ଏ ସବୁ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୨୧. ଯେଉଁମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବୋଲାଇଛନ୍ତି, କ'ଣ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ? ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କେବଳ ପ୍ରତାରଣାର ବଣ୍ଟବର୍ଣ୍ଣା ହୋଇଛନ୍ତି ।

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تُنْفَرُونَ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفًى وَيَقْبِضْنَ مَا يُسْكِنُ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

أَمْنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مَنْ ذُو الرِّحْنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୂମିକମ୍ପାରୁ ଓ ବ୍ୟାଧିରୁ ପୁରସ୍କୃତ କରି ରଖୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟଥା ତୁମେମାନେ ଶାସ୍ତିର କବଚିତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁରେ ଶେଷ ପକ୍ଷୀମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ତୁମମାନଙ୍କର ଶରକୁ ଖାଇବାପାଇଁ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥିବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ କରୁଥିବେ ।

୨୨. ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ଯଦି ନିଜର ଜୀବିକା ଦାନକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରିବ ? ବସ୍ତୁତଃ ସେମାନେ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ସତ୍ୟକୁ ଦୂରକୁ ପଳାୟନ କରିବାରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

୨୩. କ'ଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁହଁମାଡ଼ି ଚାଲୁଥାଏ ସେ ସତ୍‌ପଥ ଲାଭ କରିବାରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ସମକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ ଯେ ସରଳ ପଥରେ ଥାଇ ସିଧା ଭାବରେ ଚାଲୁଥାଏ ?

୨୪. ତୁମେ କୁହ, “ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାନ, ଆଖି ଓ ହୃଦୟ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତୁମମାନେ ଆଦୌ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱୀକାର କରୁନାହୁଁ ।”

୨୫. ତୁମେ କୁହ, “ସେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି ଫେରାଇ ନିଆହେବ ।”

୨୬. ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥାଅ, ତେବେ ଏହି ଅଜ୍ଞାନୀଙ୍କ କେବେ ଦୂରଣ ହେବ ?”

୨୭. ତୁମେ କୁହ, “ଏହାର ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ; ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ଜଣେ ପ୍ରମାଣ୍ୟ ସଚ୍ଚେତନକାରୀ ଅଛୁ ।”

୨୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଜ୍ଞାନୀକୁ ଶାସ୍ତିକୁ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାର ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମୁଖ ବିକୃତ ହୋଇଯିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହା ହେବ, “ଏହା ସେହି ବିଷୟ ଯାହାକୁ ତୁମମାନେ ବାରମ୍ବାର ମାଲୁ ଥିଲ ।”

୨୯. ତୁମେ କୁହ, “ଆମଙ୍କୁ କୁହ ତ ଭାଇ, ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମଙ୍କୁ ଓ ଆମର ସହଚରମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବେ, ବା ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାପରବଶ ହେବେ, ତାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ^୧ କିଏ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକରିବ ?”

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ
بَلْ لَّجَوْنَا إِلَى عَتَاٍ وَنُفُورٍ ۝

أَمَّنْ يَنْشِئُ مِثْبَاتًا عَلَى وَجْهَةٍ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَنْشِئُ
سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝
قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

قُلْ إِنَّمَا أَوْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ۝

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُونَ ۝

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مِّثْلِي أَوْ
رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ مَّدَآئِبِ إِلَهِهِ ۝

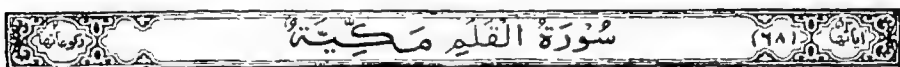
୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଆମମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଶାସ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀଗଣ ହେବ ତେବେ ଆମ ମୃତ୍ୟୁରେ ସେମାନଙ୍କର କିଭଳି ହେବ ?

୩୦. ତୁମେ କୁହ, “ଯେ ଦୟାବାନ୍ (ଅଲ୍ଲାହ)ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ ; ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁ ଓ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିଅଛୁ ; ପୁରା” କିଏ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ କବଳିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତ ଜାଣି ପାରିବ ।”

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَتَعْلَمُونَ
مَنْ هُوَ قَوْلِي ضَلُّوا قَبِيلِي ۝

୩୧. ତୁମେ (ପୁନଶ୍ଚ) କୁହ, “ଆମକୁ କୁହ ତ ଭଲ, ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁ ଜଳ ପୃଥିବୀର ଗଭୀରତା ମଧ୍ୟରେ ବିଲୀନ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରବହମାନ ଜଳକୁ ଅନ୍ୟ କିଏ ଆଣି ଦେବ ।”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ۝

ଅଲ-କାଲମ

ଅଧ୍ୟାୟ ୬୮

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ବିଫସିଲ୍ଲହ ଗମନେ ୫୩ଟି ଆୟତ ଓ ୨ଟି ସ୍ତବ୍ଧ ଅଛି ।)

୧. ଅବେଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. (ଆମେ) କାଲମ ଓ ଦୁଆତକୁ ତଥା ସେହୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଲେଖାଯାଏ ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରି କହୁଅଛୁ, ୧

وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝

୩. ଯେ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୃପାରୁ ପାଗଳ ନୁହଁ ।

مَا أَنْتَ بِغَنِيٍّ رَبِّكَ يَقْنُتُ ۝

୪. ଏବଂ ତୁମକୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ) ୨ ଏପରି ଏକ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ଯାହା ଅସଂଖ୍ୟ ।

وَأَنَّكَ لَاجِرٌ غَيْرَ مُنْتَوٍ ۝

୫. (ଏତଦ୍ ଭିନ୍ନ ଆମେ ଶପଥପୂର୍ବକ କହୁଅଛୁ କି ନିଜ ଶିକ୍ଷା ଓ କର୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମେ ଉନ୍ନତ ମାନବ ୩ ତରିତ୍ୱ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛ ।

وَأَنَّكَ لَكَلِّ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝

୧. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଯେତେ ସଂକଳ ଶପଥର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ତାହାଙ୍କରେ ସେ ସବୁ ଯେହିପରି ବହୁତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରାଯିବ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅଭିପ୍ରାୟର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି କାଲମ ଓ ଦୁଆତ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଦ୍ୟା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଏ ସେ ଦୁଇଟି ଏ ବିଶ୍ୱସରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପାଗଳ ନୁହଁ ।

୨. ଏହା ଦୃଢ଼ତା ସମ୍ପାଦ । କଣେ ପାଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ପେ ବିପାକ ହେବ, କିନ୍ତୁ ବିନିମୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଏପରି ପାଗ ମିଳିବ ଯାହା କରାଯିବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱି ରହିବ ଓ ତାହାର କଦାପି ହୁଏ ହେବ ନାହିଁ । ଯେତେ ବି ପ୍ରବହମାନମାନଙ୍କର ଦୂର୍ବଳତା ଦେଖୁ ସେଥିରେ କେଣସି ହୁଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ହେବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଏପରି ସ୍ୱର୍ଗିୟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବେ ଯିଏ ପ୍ରକୃତର ଭାବନା ଧର୍ମର ପୂର୍ବ ଗୌରବକୁ ସଂପାଦ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସାଦିତ କରିବେ ।

୩. ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପାଗଳ ନ ଥିବା ବିଶ୍ୱସରେ ଏହା ଦୃଢ଼ତା ସମ୍ପାଦ । ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ କଣେ ପାଗଳ ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟ କରେ କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ଶିକ୍ଷାସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କୁ କିପରି ପାଗଳ କୁହାଯାଇ ପାରିବ ?

୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଶାନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ (ଯେ କିଏ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଅଛି) ।

فَسَبِّحْهُ وَيُسَبِّحُوكَ ۝

୭. ଏବଂ (ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ) ତୁମ ଦୁହିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।

بِآيَاتِكُمُ الْمَقْنُونُ ۝

୮. ଯେ ତାହାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଭ୍ରାତ ହୋଇଅଛି, ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସତ୍‌ପଥପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝

୯. (ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ସତ୍‌ପଥ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛ ଏବଂ ତୁମକୁ ଅବଶ୍ୟା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିନାଶ ହେବେ, ତେବେ) ତୁମେ (ସତ୍ୟକୁ) ଅସ୍ପୀକାର କରୁଥିବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କଥା ମାନ ନାହିଁ ।

فَلَا تُطِيعُوا الْكَذِبِينَ ۝

୧୦. ଏ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ)ମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ନିଜ ଧର୍ମରେ କିଛି ମୃତୁତା ଆଣିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ (ନିଜ ପକ୍ଷରେ), ମୃତୁ ହେବେ ।

وَدُّوا لَوْ تُدْرِكُونَ فَيُدْنِسُونَ ۝

୧୧. ଏବଂ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର କଥା କେବେ ହେଲେ ମାନ ନାହିଁ ଯେ ଶପଥ କରେ, (କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ ଆସିବା ହେତୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଞ୍ଜିତଂ^୧ ହୋଇ ରହିଥାଏ ।

وَلَا تُطِيعُوا كُلَّ حَلَّافٍ مِّمَّهِينَ ۝

୧୨. ଯେ (ପୁଣ୍ୟବାନ୍ଙ୍କ ପ୍ରତି) କରୁ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେବାରେ ଓ ଚୁକ୍ତି କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ,

هُتَاةٍ مِّثَالٍ ۝

୧୩. ଯେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ସତ୍‌କର୍ମ କରିବାରେ ବାଧାଦାନକାରୀ, ସାମାଜିକାନ୍ତରୀ ଓ ପାପୀ ।

مَنَاجِقٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَن يُنْفِثَ ۝

୧୪. ସେ ଲଗାମ ଛଡ଼ା (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭଦ୍ର) ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭଲ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସଜ୍ଜତା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥାଏ ।

عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيهٍ ۝

୧. ସେ ପାଗଳ ନ ଥିବା ସମ୍ଭବରେ ଏହା ଚୁକ୍ତି ସମାପ୍ତ । ୧'ଶ ପାଗଳକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳେ ବୋଲି ସେ ସ୍ୱପ୍ନ କରୁଥିବି । ପରିଣାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ ଓ ଶତ୍ରୁମାନେ ଉଭୟେ ତା'କୁ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱସମ୍ବଳ ହୋଇଥିବା ମନେ କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହତଭରତ ମହଜଦ ପାଗଳ ନା ଯିଏ ତା'କୁ ପାଗଳ କରୁଛି ସିଏ ପାଗଳ ?

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶରିୟତରେ ତଥା ଦେଶର ଆଇନକାନ୍ଦନରେ ସାଧ୍ୟବାନର ପବ୍ଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରୋକ୍ତ ପବ୍ଲିର ବିରୁଦ୍ଧରେ କର୍ମ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସତ୍ୟସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଶପଥ କରେ, ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଞ୍ଜିତ ହେଉଥାଏ । କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ପବ୍ଲିସମ୍ପର୍କରେ ସେଇକି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେଥର ଶପଥ କଲେ ମଧ୍ୟ ତା'ର କଥାକୁ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ ।

୧୫. ଏହା କେବଳ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଯେ ସେ ଖୁବ୍ ଧନବାନ
ଓ ତାହାର ଅନେକ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ସାଥୀ ଅଛନ୍ତି ।

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝

୧୬. ଯେତେବେଳେ ତାହା ନିକଟରେ ଆମର ବାଣୀ
ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ଏହା ପ୍ରାଚୀନ
କାଳର ବନ୍ଧୁ ମାତ୍ର ।”

إِذْ أَنشَأَ عَلَيْهِ إِنْتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

୧୭. ଆମେ ଶାନ୍ତ ତା’ର ନାକ ଉପରେ ଦାଗ ଦେଲୁ,
(ଏବଂ ତାହାକୁ ଆମ ସାହାଯ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବୁ) ।

سَنَسِفُهُ عَلَى الزُّخْرُومِ ۝

୧୮. ଆମେ ସେହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପରାସ୍ତାର
ବଶବର୍ତ୍ତୀ କରିଅଛୁ ଯେପରି ପରାସ୍ତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ସେହି
ଉଦ୍ୟାନବାସୀମାନଙ୍କୁ * କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁମାନେ ପରସ୍ପର
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ଶପଥପୂର୍ବକ କହିଥିଲେ,
“ଆମେମାନେ ସକାଳେ ନିଜ ବଗିଚାରୁ ଫଳ ତୋଳିବୁ ।”

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝

୧୯. ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ନ ଥିଲେ ।

وَلَا يَسْتَتُونَ ۝

୨୦. ପରିଶ୍ରାମ ଏପରି ହେଲା ଯେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ
ସେମାନେ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବଗିଚା ଉପରେ
ଏକ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝

୨୧. ଏବଂ ସକାଳେ ସେ ବଗିଚା କଟା* ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିବା ପରି ଦେଖାଗଲା ।

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۝

୨୨. ତେଣୁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଡାକ
ପକାଇଲେ ;

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۝

୨୩. ଏବଂ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମମାନେ ବଗିଚାରୁ ଫଳ
ତୋଳିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାଅ, ତେବେ ଚରକ୍ଷଣାତ୍ ନିଜ
ବଗିଚାକୁ ଟାଳ ।”

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝

୨୪. ସୂତରା* ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ ଓ ସେମାନେ
ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହା କହୁ ଥିଲେ,

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْتَفَتُونَ ۝

* ଏଠାରେ ‘ଅପହରଣ କଲା’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ୟାନବାସୀମାନେ) ର ଅର୍ଥ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କର ମଦ୍ଦୁନୀ-ନିବାସୀ ବନ୍ଧୁବନ୍ଧବ
ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲୀ ସ୍ୱର୍ଗ ରୂପା ପର୍ବତ କୋରାନ୍ ଶୁଭ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଉଳି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଭାଇବାନ୍ ଯେବା
ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ିବୁ ବହୁତ କରାଇବା ସକାଶେ ଉଦ୍ୟାନ କଲେ । ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାମଣା କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ତା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତବେଶ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଷ୍ଠି କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅନ୍ୟ କେହି
ଆସିବାର ନ ଥୁବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସ୍ତବେଶ କରିବେ । ମଦ୍ଦୁନୀୟା ଏହିପରି ପଥ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେ ବି
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବାକୁ ଆସୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତା’ କାନରେ ବୁଲି ରେଡି ଦେଉଥିଲେ । ଅଧିକ
ଯେତେ ବି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କୌଣସି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପାରିବୁଡ଼ି କରୁଥିଲେ, ଯଦୁଲ୍ଲା କେହି
ତା’ଙ୍କ ଆଡ଼ ଶୁଣି ପାରିବ ନାହିଁ କି ସେଥିରୁ କୌଣସି ଭଲ ପାଇବ ନାହିଁ (୪୧ : ୨୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨. ଅବିଶ୍ୱାସକରମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରାମ ସେହି ଉଦ୍ୟାନ ସଦୃଶ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର କର୍ମଫଳ ପାଇବାକୁ ବହୁତ ଦେବେ ।

୨୫. ଯେ ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ଦରିଦ୍ର ବଗିଚାରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରୁ ।

أَن لَّا يَدْخُلُوهَا أَيُّومَ عَلَيْكُمْ مُسْكِينٌ ۖ
وَعَذَابُ عَلَىٰ خَزَائِدِ يَن ۖ

୨୬. ଏବଂ ସକାଳର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନେ କୃପଣତାମୂଳକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ସାରିଥିଲେ ।^୯

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَّالُّونَ

୨୭. ତା'ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ବଗିଚାକୁ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ କହିଲେ, "ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବାଟ ଭୁଲି ଆସିଅଛୁ ।"

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۖ

୨୮. "କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ଏହି କି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେମାନେ (ନିଜ ଫଳରୁ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛୁ ।"

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

୨୯. ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି (ସେମାନଙ୍କୁ) କହିଲା, "କ'ଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥିଲି ଯେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁନାହିଁ ?"

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۖ

୩୦. ସେମାନେ କହିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ସବୁଦୋଷରୁ) ପବିତ୍ର ; ଆମେମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲୁ ।"

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوُمُونَ ۖ

୩୧. ଏହାପରେ ସେମାନେ ତିରସ୍କାର-ପୂର୍ବକ ପରସ୍ପରର ସନ୍ତୁଷ୍ଟାନ ହେଲେ ।

قَالُوا يٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۖ

୩୨. ଏବଂ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ଆମମାନଙ୍କୁ ଧିକ୍ ! ଆମେମାନେ ଦୁରାଚାରୀ ହୋଇଗଲୁ ।"

عَنِ رَبِّنَا إِن يُّبْدِلْنَا خَيْرًا مِنَّا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ۖ

୩୩. "ଯଦି ଆମେମାନେ ଅନୁତାପ କରିବା ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ^୧ ଆମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହା ଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର (ଏକ ବଗିଚା) ଦେଇ ଦେବେ ; ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁଗତ ହେବୁ ।"

۝ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآٰخِرَةِ الْكَبْرُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝

୩୪. ଏହିପରି ଭାବରେ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ; ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ଉତ୍କଳାଳର ଶାସ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଯେ ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ କି !

^୯. ସେହେତୁ ସେମାନେ ଆପଣା ମାଲକୁ ନିଜ ପାଇଁ ଅବକାଳ ଉତ୍ସାହରୁ ଓ ସେଥିରେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଅଂଶଦାନ ନ କରିବାକୁ ପୂର୍ବରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିସାରିଥିଲେ ତେଣୁ ସେମାନେ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲେ ।

^୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପରାଗମକୁ ଇଚ୍ଛା କରି କେତେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଅନୁତାପ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହିପରି ଘଟିଲା ଓ ସେମାନେ ପୁରସ୍କୃତ ହେଲେ ।

୩୫. ଧର୍ମଭାବୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନମାନ ରହିଥିବ ।

୩୬. କ'ଣ ଆମେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହ ସମାନ ମଣିବୁ ?

୩୭. ତୁମମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି, ତୁମେମାନେ କିପରି ନିଷ୍ଠିର କରୁଅଛ ?

୩୮. କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ଯହିଁରୁ ତୁମେମାନେ ଏହା ପାଠ କରୁଅଛ,

୩୯. ଯେ ତୁମେମାନେ ଯାହା ପସନ୍ଦ କରିବ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଯିବ ?

୪୦. କିମ୍ବା କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଆମ ଠାରୁ ଶପଥମୂଳକ ଏପରି କୌଣସି ଅଜ୍ଞାକାର ଗ୍ରହଣ କରିଅଛ ଯାହା କୟାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବତ୍ତର ରହିବ ଏବଂ ଏହା ଯେ ଯାହା ତୁମେମାନେ କହି ଦେବ ତାହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଯିବ ?

୪୧. ଏମାନଙ୍କୁ ପଚାର, "ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଦାୟା ହେବ ?"

୪୨. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କେହି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ? ସୁତରାଂ ଯଦି ସେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ସମକକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତୁ ।

୪୩. ଯେଉଁ ଦିନ ବିପରୀ ବେଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସିକଦା କରିବା ପାଇଁ ଚକାସିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସିକଦା କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବେ ।

୪୪. ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲଜ୍ଜାରେ ଅବନତ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଲାଞ୍ଜନା ଜର୍ଜରିତ ହୋଇଥିବ; ଏବଂ ଏକଦା ସେମାନଙ୍କୁ ସିକଦା କରିବା ପାଇଁ ଚକାଯାଉଥିଲା ଓ ସେମାନେ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ନ ଥିଲେ (ଅଥବା ସିକଦା କରିବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ) । ପୁନଶ୍ଚ ଏବେ ଯେତେବେଳେ ସିକ-ରୂପକ କଳଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଅଛି; ସେମାନେ କିପରି ସିକଦା କରିବେ ?

୪୫. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ନେକେ ଶାସ୍ତି

إِنَّا لَنَنْتَقِمَنَّ عَنْهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

مَا لَكُمْ سَكَتًا لِّمَا كُنْتُمْ

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

إِنَّا لَكُمْ فِيهِ لَمَا غَيَّرُونَ

أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَيْنَا بِالْعَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّا

لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ

سَأَلَهُمْ أَيُّهُمْ يَدِّيكَ رَعِيْمٌ

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا

صَادِقِينَ

يَوْمَ يَكْشِفُ عَنْ سَائِي وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ

يَسْتَوِيلُونَ

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذُلُّهُمْ وَقَدْ كَانُوا

يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْعِي

ଦେବାପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ସେପରି ବିଚାରମାନଙ୍କରୁ ବିନାଶ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ପିରୁ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ।

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

୪୬. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେବୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ କାମନା କର ନାହିଁ); ଅମର ଯୋଜନା ଅନ୍ୟତ୍ର ଦୃଢ଼ ଅଟେ, (ତାହା ପରିଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ଛାଡ଼ିବ) ।

وَأَمِلْ لَهُمْ إِن كُنْ مِنْ مَّيْمَنٍ ﴿٦٨﴾

୪୭. କ'ଣ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ-ଠାରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର କାମନା କରୁଅଛ; ଏବଂ କ'ଣ ସେମାନେ ଏହି ମାହାପୁରୁ ଯୋଗୁଁ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٦٩﴾

୪୮. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଦୃଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଅଛନ୍ତି ?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٧٠﴾

୪୯. ସୂତରାଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରୁହ, ଏବଂ ସେହି ମସ୍ତୁ-ପୁରୁଷ ? (ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ସୁରୁପ୍) ସବୁକ୍ଷଣ ହୁଅ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି ଥିଲେ ଓ ଦୁଃଖରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇଥିଲେ ।

فَأُصِِّرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ﴿٧١﴾
إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٧٢﴾

୫୦. ଯଦି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କୁପା ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତା, ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ମରୁପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ନିଷେପକରାଯାଇଥା'ନ୍ତା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସଂସାରରେ ନିନ୍ଦା କରାଯାଇଥା'ନ୍ତା ।

لَوْلَا أَن تَذَكَّرَهُ يَغْمُهُ مِنْ رَبِّهِ لَكُنِيذًا بِالْعَرَاءِ ﴿٧٣﴾
وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٧٤﴾

୫୧. କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

୫୨. ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମଠାରୁ କୋରାନ୍ ଶୁଣିଲା ବେଳେ ଏପରି ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ନିଜ କ୍ରୋଧ ଜର୍ଜରିତ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱାରା ତୁମଙ୍କୁ (ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ସ୍ଥାନରୁ) ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ କରିଦେବେ; ଏବଂ ସେମାନେ କହୁଥା'ନ୍ତି, “ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ତ ଜଣେ ପାଗଳ ।”

وَأَن يَكَاذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَبْغُوكَ بِأَبْصَارِهِمْ ﴿٧٦﴾
لَنَنَاسِيْعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٧٧﴾

୫୩. ଅଥଚ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ୍) ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ମାନ ଘେନି ଆସିଅଛି ।

فَبُذِّقُوا مَا هُم بِأَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ହଜରତ ସୁରୁପ୍ ସବୁକ୍ଷଣ ହୁଅ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେପରି ଅଳ୍ପ ନିଶ୍ଚିତ ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେପରି ଅନୁରୋଧ କର ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହ ନିଜେ ଯଥା ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ।

୨. ତେବେ ଏହି ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଆଣିଥିବା ଲୋକ କିମିତି ପାପ ହୋଇପାରେ ?

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ

ଅଲ-ହାକ୍କା

୧୫୫ ପୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଦ୍ୱାନ୍ମତ ଗମକ ୧୩ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୫ ପଦ
ଅଛି ।

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ଯୋହା କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ।

الْحَاقَّةُ

୩. ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବାଦ କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି କି ?

مَا الْحَاقَّةُ

୪. ଏବଂ ସେହି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବାଦ କ'ଣ ତାହା ତୁମେ କିପରି ଜାଣିଲ ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

୫. ସମ୍ବାଦ ଓ ଆଦ(ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ପ୍ରଜୟଙ୍କରା ବିପତ୍ତିକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଥିଲେ ଯୋହା ସେ ଯୁଗ ପାଇଁ ଶାସ୍ତିର ସମ୍ବାଦ ଥିଲା ।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ إِذْ

୬. ସୁତରାଂ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ବାଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ)କୁ ଏକ ଭୟାନକ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ କରାଯାଇଥିଲା ।

ثَابَتًا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

୭. ଏବଂ ଆଦ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ)କୁ ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ କରାଗଲା ଯାହା ଅନବରତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଅତି ପ୍ରବଳ ବାତ୍ୟା ରୂପରେ ଆସିଥିଲା ।

وَأَمَّا عَادُ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

୮. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ଏହି ବାତ୍ୟାକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ପାଇଁ ଅନବରତ ଭାବରେ ସାତ ରାତି ଓ ଆଠ ଦିନ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ଏହାର ପରିଣାମ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ଯେ ପ୍ରବଳ ବାତ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ମୂଲୋପାସିତ ଏକ ପର୍ମା ଖଜୁରି ଗଛ ସଦୃଶ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସମ୍ଭବେ ବିନାଶ ହୋଇଥିଲା ।

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَنِيَةً أَتِيًا

حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُجِاجٌ

نَخْلٌ خَازِيَةٌ

୯. ତାହା ହେଲେ ଏବେ କୁହ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି ?

هَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

୧୦. ଏବଂ ଫିରାଉନ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ତଥା (କ୍ଳେତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର) ଯେଉଁ ଜନବସତିକୁ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଓଲଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ (ଏହି ସଂସାରକୁ) ଅପରାଧୀ ଭାବେ ଆସି ଥିଲେ ।

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ

୧୧. (ଏବଂ) ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ କରିଥିଲେ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ରାୟକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଥିଲେ ; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃ ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା କବଚିତ କରିଥିଲେ ଯାହାର କ୍ରମବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା (ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବହ ଥିଲା) ।

୧୨. ଆମେ ନୁହେଁ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଜଳ ଉପରକୁ ଉଠିବାକୁ ଲାଗିଲା ସେତେବେଳେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରାଇଥିଲୁ ।

୧୩. ଯଦ୍ଵାରା ଏହି ଘଟଣାକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଏକ ନିଦର୍ଶନ^୧ ସ୍ଵରୂପ କରିବୁ ଏବଂ ଶୁଣୁଥିବା ଜ୍ଞାନଗୁଡ଼ିକ ଏହା ଶୁଣାବୁ (ଏବଂ ମନେରଖାବୁ) ।

୧୪. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଥରେ ମାତ୍ର ଜୋରରେ ଚୂରା ଫୁଟା ଯିବ—

୧୫. ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠ ଓ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥାନରୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରାହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ବୃକ୍ଷବିଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବେ—

୧୬. ସେଦିନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଘଟଣା ଘଟିବ ।

୧୭. ଓ ଆକାଶ ଫାଟିଯିବ^୨ ଓ ସେଦିନ ତାହା ଶ୍ରାହାନ ଦେଖାଯିବ ।

୧୮. ଏବଂ ଦେବଦୂତମାନେ ତାହାର ପ୍ରାନ୍ତରେ^୩ ରହିଥିବେ; ଏବଂ ସେ ଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଆଠ ଜଣ^୪ ଧାରଣ କରିଥିବେ ।

فَتَصَوَّرَ رَسُولُ رَبِّكَ مَا خَلَقْتُمْ أَخَذَكُمْ زَايِرَةً ۝

إِنَّا لَنَّا طَغَا النَّارَ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۝

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْلَمُوا أَنَّكُمْ زَايِرُونَ ۝

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْثَةٌ وَاحِدَةٌ ۝

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝

وَالنَّجْمُ الثَّاقِبُ إِذْ هِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۝

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ

يَوْمَئِذٍ ثَلَاثَةٌ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏହିପରି ହେବ ଓ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନର ଶାସ୍ତିରେ ଭିପ୍ଳୁ ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ସଂ ୨ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜଗତସଂସାରା ସେହି ଦିନ ସତ୍ୟ ହେବ, ଯେଉଁଦିନ ମକ୍କାର ନେଚୁରୁ ଓ ସାଧାରଣ ଜନତା ଧୂସ ହେବାକୁ ଲାଗିବେ ଓ ସେମାନେ ଅନେକ ପରାଜୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।

୩. ମକ୍କାବାସୀଙ୍କର ଆକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ପୂରାପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଣା ବା ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ସେହି ଧର୍ମର ଯଥାର୍ଥତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆତ୍ମ ବିଶ୍ଵାସ ରହିବ ନାହିଁ ।

୪. ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ମନେ କରୁଥିଲେ ସେହିମାନେ ଅନ୍ତିମ ଶାସ୍ତି ବିଧାନ ସମୟରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ରଖା କରିବାପାଇଁ ସୂଚନା କରୁଥିବେ ।

୫. 'ସେଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଆଠଜଣ ଦେବଦୂତ ଧାରଣ କରିଥିବେ' ବାକ୍ୟାଂଶରୁ ଏପରି ଏକ ବିଷୟର ସୂଚନା ମିଳୁଛି ଯେ ସୁରା 'ଫାଟିହା'ରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅବତାର ସୂଚିତ ହେଉଛି — ସେ ହିଁ ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଅବତାର ଦୟାକାର, ସତ୍ୟ କରୁଣାମୟ ଓ ବିଶ୍ଵର ବିପଦର ସତ୍ତ୍ଵ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ, ମକ୍କାବାସୀଙ୍କର ଅବସରରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵରୂପ ଏପରି ଦୂର ଗତିରେ ସ୍ଥଗିତ ହେବ ଯେତେ ଯେପରି ତାହା ସୂଚିତ ହେଉଛି ତୁମ୍ଭେ ବାହାରି ଆଠଗୋଟି । ବହୁତ ସେଦିନ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସକାଶେ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଅନ୍ତରାତ୍ମା ସ୍ଥଗିତ ହୋଇଥିବ ।

୧୯. ସେଦିନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାହେବ ; ଏବଂ କୌଣସି ବିଷୟ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବୁଝ ରହିବ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ହିସାବକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପେଶ କରାହେବ) ।

୨୦. ସୁତରାଂ ଯାହାକୁ ତାହାର କର୍ମପତ୍ର ତାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଦିଆଯିବ, ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ କହିବ, “ଆସ, ମୋ କର୍ମପତ୍ରକୁ ଦେଖ ।”

୨୧. “ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଦିନେ ମୁଁ ନିଜ ହିସାବକୁ ଦେଖିବି ।”

୨୨. ସୁତରାଂ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖକର ଜୀବନର ଦିବସଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବ ।

୨୩. ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ,

୨୪. ତାହାର ଫଳ ତଳକୁ ଓହଳି ଥିବ ।

୨୫. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ), “ଅତୀତ ଜୀବନରେ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରିଥିଲ ତାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଚୁର (ଫଳ) ଖାଅ ଓ (ଝେରଣା) ଜଳ ପାନ କର ।”

୨୬. ଏବଂ ଯାହାକୁ ତାହାର ବାମ ହସ୍ତରେ ତାହାର କର୍ମପତ୍ର ଦିଆଯିବ, ସେ କହିବ, “ହାୟ ! ମୋତେ ମୋର କର୍ମପତ୍ର ଦିଅ ନ ଯାଆନ୍ତା କି !”

୨୭. “ଏବଂ ମୋର ହିସାବ କ’ଣ, ଏହା ମୁଁ ନ ଜାଣିଛି କି !”

୨୮. “ହାୟ ! ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପେକ୍ଷ କରିଦିଅନ୍ତା କି !”

୨୯. “ମୋର ଧନ ସମ୍ପର୍କି ଆଜି ମୋତେ କୌଣସି ଲାଭ ଦେଲା ନାହିଁ ।”

୩୦. “ଏବଂ ମୋର ଆସିପଡ଼ା ମୋଠାରୁ ଚାଲିଗଲା ।”

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ۝

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ يَقُولُ هَٰذَا مَا أُرِيتُ ۖ

كِتَابِي ۚ

إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُلْكِ حَٰسِبِي ۚ

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۖ

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ

تَطُوفُهَا أَنْهَارٌ ۖ

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَٰذَا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

الْخَالِيَةِ ۖ

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ هُوَ يَقُولُ يَلَيِّنَنِي

لَمْ أُوْتِ كِتَابِي ۚ

وَلَمْ أُوْرِ مَا حَسَابِي ۚ

يَلَيِّنَنَّهَا كَآنَتِ الْفَاقُصِيَّةُ ۖ

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَا لِيَ ۚ

هَٰلَكَ عَنِّي سُلْطَانِي ۚ

୯. ‘ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ’ ଅର୍ଥାତ୍ ସାମ୍ମୁଖ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ସୁତରାଂ ଯାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ତା’ର କର୍ମପତ୍ରିକା ଦିଆଯିବ, ସେ ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ତା’ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି ଓ ତା’ର କର୍ମସମୂହକୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ବୋଲି ସ୍ତବ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଚାହିଦ ଓ ତା’ର ପରିଣାମ ତଥା କର୍ମପତ୍ରିକା ଦେଖିବାକୁ କହିବ । ସେହିପରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତ - ୨୬ ରେ ‘ବାମହସ୍ତ’ ଶବ୍ଦର ମଣିଷର ଅସଫଳତାକୁ ବୁଝାଇବ ।

୧୦. ଯେହେତୁ ସେ ଜୟାମତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହେଉଥିଲା । ଫଳରେ ସେ ତା’ର ଲାଭ ପାଇପାରିଛି ଏବଂ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ତା’ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିପାରିବେ ଯେ ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୟ ଜୀବନର ଉଚ୍ଚମ ବିନୟନକୁ ଦେଖିବାକୁ ଦେଖିବ ।

୩୧. (ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିବେ),
“ତାହାକୁ ଧର ଏବଂ ତାହାର ଗଳାରେ ଶିକୁଳି ପକାଅ।”

حُدُوهُ فَقُلُوهُ ۝

୩୨. “ଏବଂ ତାହାକୁ ନରକରେ ନିଷେଧ କର ।”

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَّوهُ ۝

୩୩. “ଏହାପରେ ତାହାକୁ ଏକ ସୁଦୀର୍ଘ ଜଞ୍ଜିରରେ ବାନ୍ଧି
ପକାଅ ୧ ।”

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝

୩୪. “ମହାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ
ଥିଲା ।”

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝

୩୫. “ଏବଂ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ବିଷୟରେ
(ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଉତ୍ସାହିତ କରୁ ନ ଥିଲା ।”

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۝

୩୬. “ସୁତରାଂ ଆଜି ତାହାର କେହି ବନ୍ଧୁ ହେବେ ନାହିଁ ;
କୋରଣ ନିଜ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର
ସହାୟତା ହରାଇ ବସିଲା ;”

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۝

୩୭. “ଏବଂ ତାହାକୁ ପୂର୍ବପାଶି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଖାଦ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ।”

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۝

୩୮. “ଏପରି ଖାଦ୍ୟ କେବଳ ପାପମାନେ ଖାଆନ୍ତି ।”

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝

୩୯. (ସୁତରାଂ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରଚାରଣର ବଶବର୍ତ୍ତୀ
ହୁଅ ନାହିଁ) ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ, ଯାହା ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ।

فَلَا أَقِيمُ بِمَا تَبِعُوا وَنَ ۝

୪୦. ଏବଂ ଯାହା ତୁମେ ଦେଖୁ ନାହିଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକାଶ୍ୟ
ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ
ଦେଉଅଛି କି),

وَمَا لَا تَبِعُوا وَنَ ۝

୪୧. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଜଣେ ସନ୍ତାନନାୟ
ରସୁଲଙ୍କ (ଦ୍ୱାରା ଆନୀତ) ବାଣୀ ;

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

୪୨. ଏବଂ ଏହା କୌଣସି କବିର ବାଣୀ ନୁହେଁ ; କିନ୍ତୁ
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ହେଉଛି ସେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ।

وَمَا هُوَ بِقَوْلٍ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝

୪୩. ଏହା କୌଣସି ଜ୍ୟୋତିଷୀ ବାଣୀ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ
ତୁମେମାନେ ଆଦୌ ଶିକ୍ଷାଲା କରୁନାହିଁ ।

وَلَا بِقَوْلٍ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝

୪୪. ଏହା ସମଗ୍ର ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଅଛି ।

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ପୂର୍ବ କୁଳଧର୍ମାନ ଉପାସନାରେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅବ୍ୟାଧି କରାଯାଇ ସୋହାଗିତ କରୁଥିବ । ତେଣୁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୫. ଏବଂ ଯଦି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରି ଏହାକୁ ଆମର ବର୍ତ୍ତା * ବୋଲି କହନ୍ତେ ତୋହା ଥରେ ମାତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ,

وَلَوْ تَقَرَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۝

୪୬. ତେବେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ତାହାକୁ ଧରି ପକାନ୍ତୁ,

لَاخْذُنَا مِنْهُ بَإِيسِيرٍ ۝

୪୭. ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଜୀବନ ନାଟିକାକୁ କାଟି ଦିଅନ୍ତୁ,

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝

୪୮. ଅତଏବ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଲେ ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝

୪୯. ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶ ଉପଦେଶ (ଓ ସମ୍ମାନ)ର ଉତ୍ତ ଅଟେ ।

وَأَنَّهُ لَتَذَكُّرٌ لِلْمُنْفِقِينَ ۝

୫୦. ଏବଂ ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀତା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।

وَأَنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۝

୫୧. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁ ଯେ) ଏହି କୋରାନ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅନୁଶୋଚନା * ଉଦ୍ରେକ କରୁଅଛି ।

وَأَنَّهُ لَحَزَنَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

୫୨. ଏହା ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବିଶ୍ଵାସଭିତ୍ତିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

وَأَنَّهُ لَحَقَّ الْيَقِينُ ۝

୫୩. ସୂଚନା* ତୁମେ ନିଜର ମହାମହିମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ଗାନ କର ।

فَ قَسِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝

୧. 'ବହାଲ'ମାନଙ୍କ ମତରେ ବହାଲକୁ ଏହି ସକାଶ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ଯେହେତୁ ସେ ଦାବି କରିବା ପରେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିତ ରହିବାକୁ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଗର୍ବ ମିଥ୍ୟା । ବହାଲକୁ ନିଜରୁ ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ସେହିତ ହେଉଥିବା ବିଷୟରେ ସେ କେବେ ଜିଜ୍ଞାସି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେ ନିଜକୁ ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ । ଜଣେ ଲୋକ ଯେବେ ନିଜକୁ ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନ ବୋଲି ଦାବି କରେ ତେବେ ସେହି ଦାବି ଯେ କେତେ ଦୂର୍ବଳ ଏହା ସମସ୍ତ ସହଜରେ ବୁଝିପାରିବେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ଭାବେ କରୁଥିବା ଦାବି କରେ ତେବେ ସେଥିରେ ଜନସାଧାରଣ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହେବାକୁ ସମାବେଶ ଅଛି । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ପେଇଟି ମିଥ୍ୟାବାଦୀଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ବୁରୁଜ ଦମ୍ଭବିଧାନ କରାଯିବା ବୋଲୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଜଣେ ଲୋକ ନିଜକୁ ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନ ବୋଲି ଦାବି କଲେ ତାହାଙ୍କୁ କି ସକାର ଦଣ୍ଡ ଲୋଭ କରିବାକୁ ହେବ ଅଲ୍ଲାହ ସେ ବିଷୟରେ ଜିଜ୍ଞାସା ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ଏପରି ଅହେତୁକ ଓ କପୋତକହିତ ଦାବିକୁ ସତ୍ୟେକ ବୁଝିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜେ ନାକଚ କରିପାରିବ ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ ପରେ ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅଭିନୀଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୁଏ 'ଆଜ୍ଞା ! ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଆମ ପାଖରେ ଅସାଧ୍ୟ କି, ତାହେଲେ ଆମେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ବେଳେ ଏଭଳି ଅପମାନିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ !'

ଅଲ-ମ'ଆରିଜ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦ୍ଵେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରାଜୟ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ୨୫ ଶ୍ଵଳ୍ପ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ପଚାରୁଛନ୍ତି (ଯେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ) କେବେ ସେହି ନିଶ୍ଚିତ ଶାସ୍ତି ଆସିବ ?

سَأَلْ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

୩. (ମନେରଖ) ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ କେହି ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ, (ଅତଏବ ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଅସମ୍ଭବ ଓ ଅହେତୁକ ଅଟେ) ।

لَا يَكْفُرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

୪. ଏ (ଶାସ୍ତି) ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିବ ।

فَإِنَّ اللَّهَ ذِي الْمَعَارِجِ

୫. ସାଧାରଣ ଦେବଦୂତମାନେ ଓ ଜିବ୍ରୀଲ୍ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ନିକଟକୁ ସେତିକି ସମୟରେ ଆରୋହଣ କରିଥାନ୍ତି, ଯାହାର ପରିମାଣ ପରାଶ ହଜାର ବର୍ଷ * ସଙ୍ଗେ ସମାନ ।

تَرْجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

୬. ସୁତରାଂ ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ଧ୍ୟେୟ ଧାରଣ କର ।

فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَبِيلًا

୭. ଏ (ଲୋକ)ମାନେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନକୁ) ବହୁ-ଦୂର ମନେ କରୁଛନ୍ତି ।

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَؤِيدًا

୮. କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଦେଖୁଅଛୁ ।

وَنَرَاهُ قَرِيبًا

୯. ସେହିଦିନ (ଭାଷଣ ଉଚ୍ଚାର ପୋଷ୍ଟ) ଆକାଶ ତରଳ ହୋଇଥିବା ତମ୍ବା ସଦୃଶ ହୋଇଯିବ ।

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ

୧୦. ଏବଂ ପର୍ବତ ଭିଣା ହୋଇଥିବା ପଶମ * ସଦୃଶ ହୋଇଯିବ,

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

୧. କେତେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପୃଥିବୀର ଆୟୁ ସ୍ଥାୟ ପ୍ରକ୍ଷୁଦ୍ର ହଜାର ବର୍ଷ ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଅନୁମାନ ଠିକ୍, ତେବେ ଏହି ଆୟତରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଆୟୁ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ କେତେକ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ଆଦମ(ସଠାକୁ) ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସୁଦ୍ଧା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷ ଘିର କରିଛନ୍ତି । ଆଦମଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କଠାରୁ ଅବତାରମାନଙ୍କ ଆଗମନର ପରମ୍ପରା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେହି ସମୟରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାୟ ଯାତ ହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ଆୟୁ ପ୍ରକ୍ଷୁଦ୍ରହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ମତାମତ ଧ୍ୟାନୀ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଉଦ୍ଭାବନ ହେବ । ଚନ୍ଦ୍ରଧାରରେ ପରମାଣୁବୋମା ଓ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ ବୋମା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ନିଷ୍ଠେଇ କରାଗଲେ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଦୃଢ଼ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ତୁଳା ଭଳି ଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବ ।

୧୧. ଏବଂ ସେଦିନ କୌଣସି ମିତ୍ର ଅନ୍ୟ ମିତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବ ନାହିଁ ।

୧୨. କାରଣ ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ତା'ର ମିତ୍ରକୁ ଦେଖାଇ ଦିଆ ହେବ ; ସେଦିନ ଅପରାଧୀ ଇଚ୍ଛା କରିବ ଯେ ହାୟ ! ସେ ଆଜି ନିଜ ପୁତ୍ର,

୧୩. ନିଜ ପତ୍ନୀ ଓ ନିଜ ଭାଇ,

୧୪. ଏବଂ ନିଜର ସେହି କ୍ଷାତିକୁହୁମ୍ବ ମାଧ୍ୟମରେ, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ଆଶ୍ରୟ ପାଉଥିଲା,

୧୫. ଏବଂ ସଂସାରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁକୁ ଉତ୍ତର କରି ନିଜକୁ ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରନ୍ତା କି !

୧୬. କିନ୍ତୁ ତା' ହେବ ନାହିଁ ; ଶୁଣ, ସେହି ଶାସ୍ତି ଯୋହା ବିଷୟରେ ସମାଚାର ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ଏକ ଅଗ୍ନିଶିଖାମୟ ଶାସ୍ତି ଅଟେ,

୧୭. (ଏହା) ମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚମଡ଼ା ଉଠାଇ ଦେବା ଶାସ୍ତି ଅଟେ ।

୧୮. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ନିକଟରୁ ପଳାୟନ କରିବା ଇଚ୍ଛା କରିବ ଓ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ ଦେବ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଡାକ ପକାଇବ,

୧୯. ଏବଂ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ, ଯେ ଜୀବନ ସାରା ସଂସାରରେ ଧନ ଠୁଳି କରୁଥିଲା, ଓ ଏକ ବିରାଟ ପରିମାଣ ଗଚ୍ଛିତ କରିବରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

୨୦. ମଣିଷ ସ୍ବଭାବରେ କୃପଣତା ପୂରି ରହିଛି ।

୨୧. ଯେବେ ସେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ପାଏ, ତେବେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼େ ।

୨୨. ଏବଂ ଯେବେ ସେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଏ, ତେବେ କୃପଣତା କରିବାକୁ ଲାଗେ (ଏବଂ କେହି ସେଥିରେ ଭାଗାଂଶ ହେଉ ବୋଲି ସେ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ) ।

୨୩. (ଅବଶ୍ୟ) ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବା (ବ୍ୟକ୍ତି)ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ;

୨୪. ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନମାଜ ପାଠ ବଜାୟ ରଖି ଆସିଛନ୍ତି,

وَلَا يَسْأَلُ حِينَئِذٍ حَبِيْبًا ۝

يُبْصِرُ وَيَصْمُرُ يَوْمَُ الْحُجْرِمْ لَوْ يَفْقَدُوْنَ مِنْ عِلَاقٍ

يَوْمِيْذٍ بِبَنِيْنِهِ ۝

وَصَاحِبَتِهِ وَآخِيْهِ ۝

وَفَصِيْلَتِهِ اِلٰى نَزْوِيْهِ ۝

وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ يُنْفِخُ ۝

كَلَّا اِنَّهَا لَنَظَرٌ ۝

نَزَاعَةٌ لِّلشَّوْىِ ۝

تَدْعُوْا مَنْ اَدْبَرَ وُتُوْلُوْا ۝

وَجَمَعَ فَاُزِيْىِ ۝

اِنَّ اِلٰنْسَانَ خُلِقَ هَلُوْءًا ۝

اِذَا مَتَّه الشَّرُّ جُرُودًا ۝

وَاِذَا مَتَّه الْخَيْرُ مُنُوْعًا ۝

اِلَّا الْمُسْلِمِيْنَ ۝

الَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَائِمُوْنَ ۝

୨୫/୨୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଦରିଦ୍ର ଭିକ୍ଷୁକମାନଙ୍କର ତଥା ଯେଉଁମାନେ ଭିକ୍ଷା କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ ୧ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାଗ ରହିଅଛି ।

୨୭. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ଦିବସକୁ ସତ୍ୟ ମଣିବ,

୨୮. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ଭୟ କରନ୍ତି,

୨୯. (ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ହେଉଛି) ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶାସ୍ତିକୁ ନିଜ (ବାହୁ) ବଳରେ କେହି ରକ୍ଷାପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ,

୩୦/୩୧. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପରୁମାନଙ୍କ ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ରକ୍ଷା ଅର୍ଥାତ୍ ଜନନେନ୍ଦ୍ରିୟାଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ;

୩୨. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅଗ୍ରସର ହେବା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସାମାଜିକାନ୍ତରା ଅଟନ୍ତି,

୩୩. (ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଭାବରେ ଶାସ୍ତିରୁ ସୁରକ୍ଷିତ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ଅମାନତ ଓ ନିଜ ଅଙ୍ଗାକାରର ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

୩୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି (ଓ କାହାରିକୁ ଭୟ କରି ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ),

୩୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ନମାଜ ପ୍ରତି ମନେନିଯାଆ,

୩୬. ସେହି (ଲୋକ)ମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ୱସନ୍ନାନେ ରଖାହେବ ।

ଭୂ:୨

୩୭. ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଧାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି,

୩୮. ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ମଧ୍ୟ, ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ।

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝

لِلْأَسْلَافِ وَالْمَحْرُورِ ۝

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّمَ الدِّينِ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رَبِّهِمْ مُتَّقُونَ ۝

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْرُوْجِهِمْ حَفِظُونَ ۝

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَدُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لَا مُنْتَهَىٰ لَهُمْ رُغْوَنَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِلُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝

۞ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۝

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ ۝

عَنِ الَّتِي هُمْ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝

୩୯. କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଯେ ତାହାକୁ ମଙ୍ଗଳମୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ (ତାହା ଇହକାଳରେ ହେଉ କି ପରକାଳରେ ହେଉ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଯିବ ?

୪୦. ଏପରି କହାଯି ହେବ ନାହିଁ; ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଉ ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ।

୪୧. ସୁତରାଂ ଆମେ (ଏହି କୋରାନକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା) ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ କି ଆମେ ଏହି ବିଷୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ,

୪୨. ଯେ ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଆମେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁ ଏବଂ କେହି ଆମକୁ ଏହି ଇଚ୍ଛା (କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ବିଫଳ କରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୪୩. ସୁତରାଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟକୁ କଳୁଷିତ କରିବାରେ ଓ ଖେଳ କୌତୁକରେ ମଜ୍ଜି ରହିବାରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଯେତେବେଳେ କି ସେମାନେ ସେହି ଦିନକୁ ଦେଖି ନେବେ, ଯାହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଛି ।

୪୪. ଯେଉଁ ଦିନ ସେମାନେ କବର ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ ହୋଇ ବାହାରିବେ ଓ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଏପରି ଦୌଡ଼ ଥିବେ, ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳୀ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ୁଛନ୍ତି ।

୪୫. ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଲଜ୍ଜାରେ ଅବନତ ହୋଇଥିବ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଲାସ୍ତନା ଜର୍ଜରିତ ହୋଇଥିବ; ଏହା ସେହି ଦିନ ଯେଉଁ ଦିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଉଛି ।

اَيُّطْبَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ اَنْ يَدْخُلَ جَنَّةً يَّعْبُو ۚ

كَلَّاۚ اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنَّا يَتَّبِعُونَ ۝

وَلَا اَفِئْمِرُ بِرَبِّ السَّعْيِ وَالْغَرَبِ اِنَّا لَقَدۡ رَوَّوْا ۝

عَلٰٓى اَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا عَنۡ سُبُوْقِيْنَ ۝

فَدَّرَهُمْ يَخۡضَوۡا وَيَلۡعَبُوۡا حَتّٰى يُلۡقَوۡا يَوۡمَهُمُ الَّذِيۡ يُوۡعَدُوۡنَ ۝

يَوۡمَ يُخۡرَجُوۡنَ مِنَ الْاَجۡدَاثِ سِرَآءً كَاۡنُهُمْ اِلٰى نَصۡبٍ يُّؤَفِّضُوۡنَ ۝

خَآشِعَةً اَبۡصَارُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٌۢ ذٰلِكَ الْيَوۡمُ الَّذِيۡ كَانُوۡا يُوعَدُوۡنَ ۝

୧. ଏଠାରେ ଯଦି ସାଂସ୍ତ୍ରାମିକ ସ୍ଥଳରୁ ଅର୍ଥ କରାଯିବ ତେବେ ଏହି ଆୟତର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ହେବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସାଂସାରରେ ଶାନ୍ତିର ଅନ୍ତମନ୍ତ ହେବ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ହେବୁ ଏକ ନୂତନ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ହେବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୂତ ଗତିରେ ନିଜ ନିଜ କବର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସିବେ ଅର୍ଥାତ୍ କଳନର ବିଭିନ୍ନ ବିଶିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯେପରି ମହା-ବିଜୟ ଦିନ ମହାକାୟାଙ୍କ ମନରେ ନୂତନ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୋଧହେବ ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ ଭଲ ସମ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ୁଛନ୍ତି । ଏପରି କହିବାକୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ସେହିଦିନ ଶାନ୍ତିରୁ ଭୟ ପାଇବାପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ନେତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ମହା-ବିଜୟ ଅବସରରେ ଏହିପରି ଘଟିଥିଲା କାରଣ ସେହିଦିନ ସକଳ ମହନୀଦ ଦୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସୁଧର ଦୂର ବନ୍ଦ କରି ବସି ରହିବ ତାକୁ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ସେହିପରି ଯିଏ ଅଳ୍ପ ସୁଧିୟାନଙ୍କ ରୂପ ମଧ୍ୟରୁ ଶୁଦ୍ଧି ଆସିବ ବା ଯିଏ ହଜରତ ଲୋଲଙ୍କ ପରାଜା ବେଳେ ଆସି ଛିଡ଼ା ହେବ ତାକୁ ଆଶ୍ରୟ ଦିଆଯିବ । ଏହି ଦୋଷଣା ଶୁଣିବା ପରେ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ପରି ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶାନ୍ତିରୁ ଭୟ ବନ୍ଦ କରିପାରିବେ । ସେହିପରି କେତେକ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରାପ୍ତି ଆଶ୍ରୟରେ ଅଳ୍ପସୁଧିୟାନଙ୍କ ଘରକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତି ଲକ୍ଷଣରେ ହଜରତ ଲୋଲଙ୍କ ପରାଜା ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲେ । ଅଳ୍ପକଳ୍ପ କାଳ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଦୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ସୁତରାଂ ଦୁରନ୍ଧା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଉଥିଲେ ।

سُورَةُ نُوْحٍ مَكِّيَّةٌ

ନୁହ

(ଏହି କୁହା ମନ୍ଦିରର ଅବସ୍ଥା । ଏହିକେ ଦେଖିବୁଃ ପନେର ୨୯ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ୨୫୫ ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆମେ ନୁହଙ୍କୁ ଚାହାଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଏହା କହି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ଯେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୋଇ ଶାସ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଅ ।

୩. ସେ (ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଚେତନକାରୀ (ନବି) ରୂପେ ଆସିଅଛୁ ।”

୪. “(ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କର ଓ ତାହାକୁ ଭୟ କର ଓ ଆମକୁ ଅନୁସରଣ କର ।”

୫. ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ଦେବେ ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମମାନେ ଜାଣି ଥାଅ, ତେବେ ମନେରଖ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥା’ନ୍ତି ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ବେଳେ, ତାହାକୁ ଆଗ ପଛ କରାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।”

୬. ତା’ପରେ ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) କହିଲେ, “ହେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ରାତିରେ ଓ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଡାକି ଥିଲୁ ।”

୭. “କିନ୍ତୁ ଆମର ଡାକିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଦୂରକୁ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।”

୮. “ଏବଂ ଯେବେ ବି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଡାକିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ବାକାର କରିବେ ଓ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ନିଜ କାନରେ ଦେଲେ ଓ ନିଜ ବସ୍ତ୍ରକୁ (ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ବାନ୍ଧିପଡ଼େ) ସ୍ବାଡ଼ାଲ ନେଲେ ଓ ଅବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଅଡ଼ି ବସିଲେ ଓ ଅବ୍ୟାପିତ ଗର୍ବ କଲେ ।”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ

قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ يَقَوْمُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

يَقَوْمُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مِّنْهُ إِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْلَئِنَّكُمْ
تَظُنُّونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

وَإِنِّي كُنْتُ دَعَوْتُهُمْ لِّيَتَّقُوا فَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ

فِي أَذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا

سِتْنَابًا

୯. “ତା’ପରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ସ୍ଥଳରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ) ଡାକିଲୁ ।”

୧୦. “ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ବୁଝାଇବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲୁ ।”

୧୧. “ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ କର ; (କାରଣ) ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ ।”

୧୨. “ଯେଦି ତୁମେମାନେ ଅନୁତାପ କରିବ, ତେବେ) ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ଷଣକାରୀ ମେଘ ପ୍ରେରଣ କରିବେ,”

୧୩. “ଏବଂ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ତଥା ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଉଦ୍ୟାନ ପୁଷ୍ପ କରିଦେବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ କରାଇବେ ।”

୧୪. “ତୁମମାନଙ୍କର କ’ଣ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଠାରୁ ତତ୍ତ୍ଵ ସଂଗ୍ରହରେ ଆଶା ପୋଷଣ କରୁ ନାହିଁ ?”

୧୫. “ଅଥଚ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ଉନ୍ନତି ସାଧନର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ପୁଷ୍ପ କରିଛନ୍ତି ।”

୧୬. “କ’ଣ ତୁମେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ କିପରି ଭାବରେ ସସ୍ଥ ଆକାଶ ପୁଷ୍ପ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠି ଉଚ୍ଚ (ନିୟମାନୁସାରେ) ପରସ୍ପର ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି”, ୧

୧୭. “ଏବଂ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶରେ) ଜ୍ୟୋତିର ମାଧ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଆକାଶରେ ଏକ ପ୍ରଦୀପ ସଦୃଶ ଗଠିଛନ୍ତି ?”

୧୮. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭୃତ୍ୟରୂପେ ପୁଷ୍ପକରି ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି”,

୧୯. “ତା’ପରେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଫେରାଇ ନେବେ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କରିବେ ।”

୨୦. “ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଭୃତ୍ୟରୂପେ ସମତଳ କରି ଗଠିଛନ୍ତି”,

୨୧. “ଯଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ତାହାର ପ୍ରଶସ୍ତ ପଥରେ ଗମନାଗମନ କରିପାରିବ ।”

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۝

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۝

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝

وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّتٍ ۝

وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝

مَا لَكُمْ لَا تَرْجِعُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ

سِرَاجًا ۝

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

فَإِنْ تَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فَخَاجًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ସୌର ଜଗତ ଏକେକ୍ଷୁରବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି ।

ଭୂ:୨

୨୨. ତା'ପରେ ନୁହ କହିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନେ ଆମକୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସତ୍ତାନ୍‌ସତ୍ତା ତାହାକୁ (କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) କ୍ଷତିରେ ବଢ଼ାଇଛି ।"

୨୩. "ଏବଂ ସେମାନେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୀଷଣ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।"

୨୪. "ଏବଂ (ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ) କହୁଛନ୍ତି, 'ହୁମେମାନେ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ; ଓହ୍‌ଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ କି ସୁଓହ୍‌ଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଯାହୁସଙ୍କୁ, କି ଯାଉକଙ୍କୁ, କି ନସରଙ୍କୁ ? (କାହାରିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ) ।"

୨୫. "ଏବଂ ସେମାନେ ଅନେକ ଢୋକକୁ ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇଲେ ; ଏବଂ (ହେ ଅଲ୍ଲା !) ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ବିପଳତାରେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧି କରାଅ ।"

୨୬. ସେମାନେ ନିଜ ପାପ ଯୋଗୁଁ ଜଳମୟ କରାଗଲେ, ଏବଂ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଗଲେ ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ନିଜର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଭାବେ ପାଇ ନ ଥିଲେ ।

୨୭. ଏବଂ ନୁହ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, "ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ କୌଣସି ଗୃହ ବାକି ନ ରହୁ ।" (ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ) ।

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدَّهُمْ آلَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَارًا ۖ

وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا كَبِيرًا ۖ

وَقَالُوا لَا تَدْرِكُنَا إِلَهُتُكُمْ وَلَا تَدْرِكُنَا وَدَّادٌ ۚ
لَّا سُوَاءَهُ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۖ

وَقَدْ أَصْلَوْا كَثِيرًا ۚ وَلَا تَصِدِّقُوا الظَّالِمِينَ ۖ

صَلَّى ۝

وَمَا خَلَقْتَنِيهِمْ أَغْرِبُوا فَأَدْخِلُونَا أَرَاةَ فَلَمْ يَجِبُوا

لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۖ

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْاَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ۖ

୧. ଏହିପରି ନାମରେ ମକ୍କା ଓ ତା'ପରେ ଢୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବିସ୍ତୃତ ଗଠିଥିଲେ । ସ୍ଥଳରେ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ବା ସେଗୁଡ଼ିକର ରାଶିଚକ୍ର ଅନୁସାରେ ଏହି ସବୁ ନାମ ରଖାଯାଇଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଲେଖକମାନେ ଅନ୍ଧାରତାର ବନ୍ଧବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମକ୍କାସ୍ଥିତ ବିସ୍ତ୍ରହଗୁଡ଼ିକ ହଜରତ ନୁହଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବା କହିଛନ୍ତି ଅଥଚ କେତେକ ଭୁଲ ତଥ୍ୟକୁ ଢୋକମାନେ ଅନୁକରଣ ଓ ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାର ବନ୍ଧବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ପରେ ଢୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବିସ୍ତ୍ରହ ଗଠିଥାନ୍ତି । ମକ୍କାବାସୀମାନେ ନିଜ ପିତୃପିତାମହଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଶୁଣି ନିଜ ବିସ୍ତ୍ରହଗୁଡ଼ିକର ଏହିପରି ନାମକରଣ କରିଥିଲେ ଯଥା:- ଓହ୍‌ଙ୍କୁ ସୁଓହ୍‌, ଯାହୁସ୍, ଯାଉକ ଓ ନସର ।

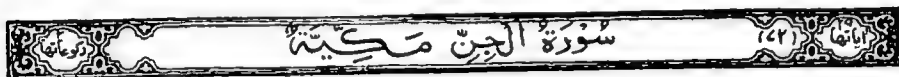
୨. ଏଠାରେ ସବୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନିହତ ହେବା ବିଷୟରେ ଅଭିଶାପ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ବରଂ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ଓ କେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନ ରହନ୍ତୁ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଛି ।

୨୮. “ଯଦି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଛାଡ଼ି-
ଦେବ, ଓ ତେବେ ସେମାନେ ତୁମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ପଥକ୍ରଷ୍ଟ କରାଇବେ ଏବଂ ସେମାନେ କେବଳ କୃତରୁ ଓ ପାପୀ
ସତ୍ତାଙ୍କୁ କହୁ ଦେବେ ।”

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلْدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا

୨୯. “ହେ ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆମକୁ ଓ ଆମର
ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ଆମ
ଗୃହରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତାହାକୁ ଏବଂ
ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରିଣୀ
ନାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କର, ଏବଂ ଏପରି ମଧ୍ୟ
ହେଉ ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନେ କେବଳ ବିନାଶରେ ବୁଝି
ଲାଭ କରନ୍ତୁ (ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଉ) ।”

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَدَعْكَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارُكُ

ଅଲ-ଜିନ୍ନ

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୨

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ୨୮ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୨୮ ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ତୁମେ କୁହ, “ଆମକୁ” ଓହି କରାହୋଇଛି ଯେ
ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ତୁମଠାରୁ (କୋରାନ)
ଶୁଣିଛନ୍ତି; ତେଣୁ (ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ, ସେତେବେଳେ) ସେମାନେ ନିଜ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏକ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କୋରାନ ଶୁଣିଅଛୁ.”

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْمُ مَلَكٍ مِنْ الْجِنِّ فَكَانَ
إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଏମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବେ, ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ କରାଇଦେବେ । ଏପରିକି
ଯେଉଁ ଶିଶୁ ଚନ୍ଦ୍ର ହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭ କରିବା ଶିଖାଇବେ । ଅବଶ୍ୟ ଏଠାରେ ଏପରି ଅର୍ଥ କରାଯିବ। ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ଶିଶୁ
କନ୍ଦୁହେବ ସେ ନିଜ ପତ୍ନୀ ଅବଶ୍ୟା କରିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଯେନି ଆସିଥୁବ ।

୪. ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କର ଆତ୍ମମନ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ଜିନ୍ନ ହତବଳ
ମଦକାନ୍ଦକ ପାଖକୁ ଆସିଥୁଲେ । ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ଜିନ୍ନ କୋରାନ ଶୁଣୁଥିବା ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ ଓହି ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁଶ୍ରବ
କରିବା ଦେଇଥୁଲେ । ତେଣୁ ଉଭୟ ବିଷୟ ସମାନ ନୁହେଁ । ଅଲୋଚ୍ୟ ବିଷୟ ଓ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ବିଷୟକୁ ବୁଝିବାପାଇଁ ସୁରା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।
୨୨ ଓ ସୁରା ସବାବ ଅସତ ୧୩ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ । ସୁରା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣରେ ଯେଉଁ ଜିନ୍ନମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି ସେମାନେ କହୁନା ବୋଲି କବିତା ଓ
ହରିବଳ୍ଲ୍ ସମାପ୍ତ ମିଳୁଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ମକ୍କା ବାହାରର କେତେକ ଉତ୍ତରାଳୁ ଜିନ୍ନ ମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥିତି କରାଯାଇଛି । ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ
ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେବା ପରେ ତାହାକୁ ଶୁଣିବାପାଇଁ ଆସିଥୁଲେ, ମାତ୍ର ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୟରେ ତାହାକୁ ଗୋପନରେ ଶୁଣିବା
ପରେ ସେଠାରୁ ଖୁବ୍ ଯାଇଥୁଲେ ।

୩. “ତାହା ସତ୍ପଥ ଆଡ଼କୁ ଘେନିଯାଏ ଯାହା ଫଳରେ ଆମେମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ଆମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ କେବେ ହେଲେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସମକକ୍ଷ ମଣିବୁ ନାହିଁ,”

୪. “ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାମହିମମୟ; ଏବଂ ସେ କେବେ ହେଲେ (କାହାରିକୁ) ପକ୍ଷାନ୍ତ ଦେଇ କାହାରିକୁ କିମ୍ବା (କାହାରିକୁ) ପୁରୁଷ ଦେଇ କାହାରିକୁ ନାହିଁ ।”

୫. “ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥା କହି ଆସୁଥିଲେ ।”

୬. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଏପରି ଧାରଣା କରିଥିଲୁ ଯେ ମାନବ ଓ ଜିନ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମିଥ୍ୟା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।”

୭. “ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି କେତେକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କେତେକ ଜିନ୍ଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ (ମାନବ ଜିନ୍ମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ) ଜିନ୍ମାନଙ୍କର ଅହଙ୍କାର ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା ।”

୮. “ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କାହାରିକୁ ନବି ରୂପ ଦେଉଣା” କରିବେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ସେହି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଜିନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।”

୯. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଆକାଶକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାନ୍ତୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶର ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥାନ୍ତୁ), ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ବଳବାନ୍ ପ୍ରହରା ଓ ଉଲ୍ଲାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଉନୁ ।”

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَامْتَأْتُوا بِهِ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ
أَحَدًا ۝

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝

وَأَنَّهُ كَانَ يَمُولُ سَفِينَهُمَا عَلَى الشِّطِّ طَائِفًا ۝

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ۝

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝

وَأَنَّا لَنَسَوْنِ السَّاءَ فَوَجَدْنَهَا مِلْثًا حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهُبًا ۝

୧. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଏପରି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନଥିଲେ ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କରୁଥିଲେ । ଭବିଷ୍ୟତ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ କେତେକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ ।

୨. ସେମାନେ ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କୋରାଳୁ ମିଳୁଛି । ପ୍ରତିଷ୍ଠା କୋରାଳରେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି - ସେତେବେଳେ ଫକରତ ସ୍ୱରୂପ ସାକ୍ଷ୍ୟର କଲେ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଆସିବେ ନାହିଁ (୪୦ : ୩୫ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଭିନ୍ନମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ଅନୁଭୂତ ମନ୍ଦବ୍ୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ରସୁଲ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ‘ଖାତମୁଲ୍ ନବାଇନ’ ଆସି ଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ଆସ୍ତବତ୍ତ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ ତଥା ନିଜ ପରିଶ୍ରମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

୧୦. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ସେଠାରେ (ଆକାଶର କଥା) ଶୁଣିବା ପାଇଁ (ପୂର୍ବେ) ବସୁଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଆକାଶର କଥା) ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରସାଦ କରୁଛି ସେ ଏକ ବିନାଶକାରୀ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ତା’ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାମାତ୍ର ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାରୁଛି ।” ୧

୧୧. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ଏହି ଆଗରୁକଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି, ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଅଛି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ସେମାନଙ୍କୁ) ସତ୍ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ।”

୧୨. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟବାନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେକ ଏହାର ବିପରୀତ ଅଟନ୍ତି ; ଆମେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମାର୍ଗରେ ଯାଉଥିଲୁ ।”

୧୩. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଆମେମାନେ ସଂସାରରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ୍ୟ କରାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପଲ୍ଲୀୟନ କରି ତାହାକୁ ଅନୁକରଣ୍ୟ କରାଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ ।”

୧୪. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉପଦେଶମୂଳକ ବାଣୀ ଶୁଣିଲୁ, ସେତେବେଳେ ହିଁ ତାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କଲୁ ; ଏବଂ ଯେକେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କୌଣସି କ୍ଷତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ କରେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟଭୀତ ହୁଏ ନାହିଁ ।”

୧୫. “ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଆଶ୍ଚାରହ ୩ କେତେକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଛନ୍ତି ;” ଏବଂ ଯେ କେହି ଆଶ୍ଚାରହ ହୁଏ, ସେ ହିଁ ସତ୍ପଥର ଅବଲୁକ୍ଷଣକାରୀ ।

୧୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କରନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ନରକର ଇନ୍ଦନ ହେବେ ।

୧୭. ଏବଂ ହେ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲୁ ଯେ ଯଦି ଏ ମନୋବାସୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆମର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଅନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ,

وَأَنَّا كُنَّا نَعْبُدُ مِنْهَا مَقَادِيرَ اللَّسْعِ فَنَنْتَجِعُ
أَنَّا نَجِدَ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ۝

وَأَنَّا لَا تَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ يَمِّنَ فِي الْأَرْضِ لَمَّا رَأَىٰ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝

وَأَنَّا مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِمَّا دُوِّنَ لَكُنَا ظَوَائِقَ
قَدَّ ۝

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّجْزِيَهُ
هَرَبًا ۝

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ أُمَّا بِيْهُ فَمَنْ يُؤْمِنُ
بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بُخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝

كُفَّا وَمِمَّا السَّالِفُونَ وَمِمَّا الْفَاطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ
لَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝

وَأَمَّا الْفَاطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝

وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً
غَدَقًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଛି ସେହିପରି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ କିଛି ଅପମିଶ୍ରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହାକୁ ବିନାଶ କରିବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାନ୍ତି ।

୧୮. ଯଦ୍ୱାରା ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିପାରିବୁ, ଏବଂ ଯେ କେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାରେ ବିମୁଖ ହୁଏ, ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହାକୁ ଏପରି ଶାସ୍ତିଦାୟକ ରାସ୍ତାରେ ପରୀକ୍ଷାକୃତ କରନ୍ତି ଯାହା ବଡ଼ ଚାଲିଥାଏ (ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ପଛକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି) ।

୧୯. ଏବଂ ଆମେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲୁ ଯେ ମସଜିଦ୍‌ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ; ସୁତରାଂ ହେ ଲୋକମାନେ ! ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେତେକ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଡାକ ନାହିଁ ।

୨୦. ଏବଂ ଆମେ ଦେଖିପାରୁଛୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭକ୍ତ (ହଜରତ ମହମ୍ମଦ) ତାହାଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ (ମକ୍କାବାସୀ)ମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ଲମ୍ଫ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ରୁ : ୨

୨୧. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ତ କେବଳ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ ମନେ କରୁ ନାହିଁ ।”

୨୨. ଏବଂ (ତୁମେ) ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହ, “ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇବାକୁ ଆମ ଠାରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ।”

୨୩. (ବରଂ ଏହା ମଧ୍ୟ) କୁହ, “ଯେ ଯଦି ଅଲ୍ଲାହ ଆମ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ତେବେ ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାକରିବା ସକାଶ କେହି ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଆମେ କୌଣସି ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ପାଇ ନାହିଁ ।”

୨୪. “ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ତଥା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ହିଁ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ;” ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହ ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ କଥା ମାନନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନରକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବେ ।

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْكُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٩﴾

وَأَنَّ السَّجْدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

وَأَنَّهُ لَنَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ يَبَدًا ﴿٢١﴾

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢٣﴾

قُلْ إِنِّي لَنْ يُخَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٤﴾

إِنَّا بَلَّغْنَا مِنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٥﴾

୨୫. ଅବଶ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଶାସ୍ତିକୁ ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ଜାଣିପାରିବେ (ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦ ପରିସ୍ପଷ୍ଟରେ) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଏ ଦୁର୍ବଳ ଓ ସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଏ ଦୃଢ଼ ? ।

୨୬. ତୁମେ କୁହ, “ଆମେ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କି ଅଲ୍ଲୀ ଏଥି ସକାଶ କୋଣସି ଦୀର୍ଘ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିବେ ।”

୨୭. ସେ ହିଁ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟକୁ ଜାଣିଥା’ନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ କାହାରି ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୮. (ଅବଶ୍ୟ) ଏପରି ରସୁଲଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେ ଯାହାକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ; ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏପରି ଯେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ପଶ୍ଚାତରେ ଅଙ୍ଗରାଶିକ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଦଳ ଗମନ କରୁଥା’ନ୍ତି,

୨୯. ଯଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲୀ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ସେ (ରସୁଲ)ମାନେ^୧ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ; ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ସେ ତାହାକୁ ପରିବେଷନ କରି ରଖିଥା’ନ୍ତି ଓ ସବୁସ୍ୱତ୍ୱକୁ ରଖି ରଖନ୍ତି ।

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ مَنْ
أُضْعِفَ نَاصِرًا وَ أَقْلَ مَدَدًا ۝

قُلْ إِن أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ
رَبِّيَ أَمَدًا ۝

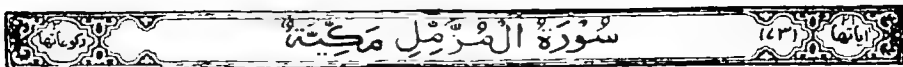
عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝
إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝

لِيَعْلَمَ أَنَّ تِلْكَ أَرْسِلَتْ رَحْمَتِي وَأَحَاطَ بِمَا
فِي لَدُنِّيهِمْ وَأَخْفَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَنَّا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ସମୟ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ପରେ ସେହି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଓ ଅବଶ୍ୟାସକାରୀମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସ୍ଥାୟୀ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ହୋଇଛି । ଏହା ଏକ ମହଲ୍ ଇତିହାସିକା ଓ ଯଥା ସମୟରେ ଏହା ସତ୍ୟସାଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ମସ୍କୁଲରେ ଯେତେବେଳେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ତାହାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ସଂଚାର କରିଥାନ୍ତି ।

୩. ଏଠାରେ ବହୁତଟି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବୁଝାଇଛି ।

ଅଲ-ମୁରସିଲ

ଏହି ଦ୍ଵାରା ମଦନରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଯୁକ୍ତରେ ବିରମିବୁର ଗଣନା ୨୧ଟି ଆୟତ ଓ ୨ଟି ରୁକୁ
ଅଞ୍ଚଳ ୦

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହେ ବନ୍ଧରେ ଆବୃତ (ଓ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କରୁଣା ଆଶାଯା) ବ୍ୟକ୍ତି !

يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُ

୩. ରାତିରେ ଉଠି ଉପାସନା କର (ଅର୍ଥାତ୍ ରାତ୍ରିର ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ଉପାସନାରେ ବ୍ୟୟ କର) —

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ଅଧା ବା ଅଧାଠାରୁ କିଛି କମ କରି ଦିଅ ; *

نُصْفَةً أَوْ اَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا

୫. କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ କରିଦିଅ, ଏବଂ ଦୁଇଲିତ କଣ୍ଠରେ କୋରାନ ପାଠ କର ।

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَّيَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

୬. ଆମେ ତୁମ ଉପରେ ଏପରି ଏକ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛୁ ଯାହା (ଦାୟିତ୍ଵ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ସୁଗୁରାୟତ୍ତ ।

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

୭. ରାତିରେ (ଶଯ୍ୟା ଡାଳକରି) ଉଠିବା ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ସମାନ କରିବାକୁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ପଛା ଏବଂ ରାତ୍ରିରେ ଜାଗ୍ରତ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟ କହିବାରେ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଏ । *

إِنْ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَنُومٌ قَلِيلًا

୮. ଦିନରେ ତୁମର ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ । *

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا

୯. ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀକୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ମନନାନିବେଶ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَسَّكَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

*. ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସବୁ ସମୟରେ ଦିନରାତି ସମାନ ରୁହେ । ତେଣୁ ରାତି ବହୁତ ଛୋଟ ହେଇଥିଲେ ସ୍ବାଧ୍ୟାୟ ସ୍ଥିତି ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଠ ଉଚ୍ଚାରଣ ରହିପାରନ୍ତି । ଯଦି ଦିନ ଓ ରାତି ସ୍ବାୟ ସମାନ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ରାତିର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଭାଗ ଉଚ୍ଚାରଣ ରହିବାକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଭାଗରେ ନିଦ୍ରା ଯିବାକୁ ଅଲ୍ଲାହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ରାତି ଦୀର୍ଘ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଅଧିକ ସମୟ ଜଗ୍ରତ ରହିବାକୁ ଓ କମ ସମୟ ନିଦ୍ରା ଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ନିଦ୍ରା ଚ୍ୟାପ କରିବା ପରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆବୃତ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨. ଉପାସନା ଯୋଗୁଁ ତାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଦୃଢ଼ତା ଲାଭକରେ ଏବଂ ସେ ମିଥ୍ୟାକୁ ପରିହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟିତ ହୁଏ ।

୩. ରାତିରେ ଉପାସନା କରିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଏଥିଲାଗି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଦିନବେଳେ ଲୋକମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଦେଖାଯାନ୍ତି, କରୁଥିଲେ, ନିଜର ସା'ସାରିତ ଆବେଶ୍ୟକତାକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସାପନ କରୁଥିଲେ ବା ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଥିଲେ ।

ଏଠାରେ 'ପବ୍-ହନ' ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବା ବହୁତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବା ଅର୍ଥ ବାହାରେ । ଏଠାରେ ଧର୍ମାତ୍ମକ ଚିକିତ୍ସା କରାଯିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି, କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ଆନୁସଙ୍ଗିକ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ତାହାର ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଅହୋରାତ୍ରି ଉପାସ କରୁଥିଲେ । ବହୁତଟି ପବିତ୍ର କୋରାନ ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ଅନ୍ତରାଳରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯାଉଥିଲା, ଯଦ୍ଵାରା ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ସମାଧାନ ବିଷୟରେ ସହଜରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରୁଥିଲେ ।

୧୦. ସେ ହି ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ) କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ ; ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ ତାହାଙ୍କୁ ହି ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ନିରୂପିତ କର ।

୧୧. ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି (ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ) କହୁଛନ୍ତି ସେଥି ପ୍ରତି ଚ୍ୟୁତ ଧାରଣା କର, ଏବଂ ଭଦ୍ର ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଅ ।

୧୨. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରୁଛନ୍ତି ତଥା ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଅବସର ଦିଅ (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ବିନାଶ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ କାରଣ ଆମେ ନିଜ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଦେବୁଁ) ।

୧୩. ଆମ ନିକଟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବେଡ଼ି ଓ ନରକ ରହିଅଛି,

୧୪. ଏବଂ ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ଗଳରେ ଅଟକି ଯାଏ, ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

୧୫. ଯେଉଁ ଦିନ ପୃଥିବୀ ଓ ପର୍ବତ ପ୍ରକଳିତ ହେବ ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ବାଲୁକାସ୍ତ୍ର ପଦ୍ମ ଶୋଇ ଯିବ ଯାହା ଆପେ ଆପେ ଖସି ପଡୁଥିବ (ସେହି ଦିନ ଉକ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେବ) ।

୧୬. ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏପରି ଜଣେ ରସୁଲଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ ଯେ କି ତୁମମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାବଧାରକ ଅଟନ୍ତି, ଯେପରି ଆମେ ଫିରାଓନ ନିକଟକୁ ରସୁଲ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ ।

୧୭. କିନ୍ତୁ ଫିରାଓନ ସେହି ରସୁଲଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଥିଲା, ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଭୟାନକ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଜବାଳିତ କରିଥିଲୁ ।

୧୮. ଏବଂ କୁହ ତ ଭଲ ! ଯଦି ତୁମେ ସେହି ଦିନକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କର ଯାହା ସୁବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବୁଝ କରିଥାଏ, ତେବେ ତୁମେମାନେ କିପରି (ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବ ?

رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
وَكَيْلًا ۝

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّفْسَةِ وَمَثَلُكُمْ فِيهَا ۝

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَثِبًا مَّهْلًا ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ۝

كَيْفَ تَقُولُ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ۝

୧୯. ସେ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଆକାଶ ନିଜେ ନିଜେ ପାଟି ଯିବ ;
ଏହା ତାହାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାର, ଯାହା ଅବଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ
ହେବ ।

إِنَّمَا مَنَظَرُهُ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ⑩

୨୦. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ଏକ ଉପଦେଶ ;
ସୁତରାଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦୁକୁ
ଯାଇଥିବା ପଥ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଉ ।

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ⑪

ସ୍ଵ: ୨

୨୧. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ରାତିର ଦୁଇ
ତୃତୀୟାଂଶକୁ କିଛି କମ (ସମୟ) ନମାଜ ସକାଶେ ଦଣ୍ଡସମାନ
ହେଉଅଛ, ଏବଂ ବେଳେ ବେଳେ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ସହ ସମାନ ଓ
ଅନ୍ୟ ବେଳେ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ସହ ସମାନ (ସମୟ ନମାଜ
ପାଠ କରୁଅଛ) ; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ତୁମର କେତେକ
ସହଚର ମଧ୍ୟ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ରାତି ଓ ଦିନକୁ ସ୍ଥାୟ ବୃଦ୍ଧି
କରିଥା'ନ୍ତି ; ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନମାଜ
ସମୟ ନିରୂପଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ସୁତରାଂ ସେ
ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କରିଛନ୍ତି ; ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ
(ରାତିରେ) ଯଥାସମ୍ଭବ କୋରାନକୁ ଆବୃତ୍ତି କର ; ସେ ଜାଣନ୍ତି
ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପାତ୍ରିତ ଥାଇ ପାତ୍ରିତ
ଏବଂ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ
କରିବେ ଏବଂ (ଅନ୍ୟ) କେତେକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଜିହାଦ କରିବାକୁ ବାହାରିବେ ; ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯଥାସମ୍ଭବ
କୋରାନ ଆବୃତ୍ତି କର ଓ ନିୟମାନୁସାରେ ନମାଜ ପାଠକର, ଓ
ଜକାତ ଦିଅ ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ବିଧାନ ପାଇଁ ନିଜ ଧନ
ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଉତ୍ତମ ଅଂଶକୁ ଅଲଗା କରିଦିଅ ; ଏବଂ ଯାହା
କିଛି ପୁଣ୍ୟ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରେରଣ କରିବ,
ତାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଇବ ; ସେ ହିଁ
ଉକ୍ତଙ୍କ ପରିଣାମ ଦେଖାଇ ଥା'ନ୍ତି ଓ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର
ଦେଇଥା'ନ୍ତି ; ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମାଭିକ୍ଷା କର ;
ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମାଶୀଳ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ।

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ
وَنِصْفَهُ وَثُلُثُهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ اللَّيْلِ مَعَكَ
وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَعْتَصِمُ
فَتَّابٌ عَلَيْكُمْ فَاقْرَأُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ
ۗ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَعٌ وَأَخْرُوجُونَ
فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَأَخْرُوجُونَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَاقْرَأُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قُرْآنًا
حَسَنًا ۚ وَمَا يَقَدِّمُوا لِأَنفُسِهِمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا

لِللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑫

سُورَةُ الْمَدَّيْنِ

ଅଲ-ମୁଦସ୍‌ସିର

(ଏହି ଦୁଇ ମାନ୍ଦବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଳ୍ପ ୫୫ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ହେ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ଠିଆ ହୋଇଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି ! *

୩. ଠିଆ ହୁଅ ଓ ଦୂରଦୂରାନ୍ତକୁ ଯାଇ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ)
ସାବଧାନ କରାଅ ।

୪. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହିମା ଗାନ କର ।

୫. ଏବଂ ନିଜ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ପବିତ୍ର କରାଅ ।

୬. ଏବଂ ସିର୍କକୁ ଲୋପ କର ।

୭. ଏବଂ ପ୍ରତିବଦଳରେ ଅଧିକ ମିଳିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅନୁଗ୍ରହ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ନାହିଁ ।

୮. ଏବଂ (ଜାନ୍ତୁ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ବରଂ) ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସତ୍ତାଷ ବିଧାନ ସକଳେ ପୈତୃ ସହକାର
କାର୍ଯ୍ୟ କର;

୯. ଏବଂ ଯେବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ପୁଷା ଯିବ ;

୧୦. ତେବେ ସେହି ଦିବସ ଏକ କଠୋର ଦିବସ ହେବ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَدَّيْنُ

قُمْ فَأَنْذِرْ

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ

وَشِيبَكَ فَطَهِّرْ

وَالزَّجْرَ فَاهْجُرْ

وَلَا تَسْنُنْ تَسْكَوْرْ

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

فَإِذَا نَبَّرَ فِي النَّافُورِ

فَذَلِكَ يَوْمٌ مِّمَّ يَوْمٍ عَسِيرٍ

* ମୁକ ଶବ୍ଦ 'ମୁଦସ୍‌ସିର' ର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ କମଳ ଘୋଡ଼େଇ ଥୋଇଥିବା ଲୋକ ବା ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା
ଅଭିଧାନରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି: (କ) ଅଶ୍ୱ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଏଭଳି ଜଣେ ଲୋକ, ଯେ କି ଆଦେଶ ପାଇବା ମାତ୍ରେ
ତା' ଉପରକୁ ଇମ୍ମ ଦେଇ ଚଢ଼ି ଯାଇପାରେ, (ଖ) ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, କିନ୍ତୁ 'ଦିବାର' ଅର୍ଥ ସେହି ପୋଷାକ, ଯାହା କୁର୍ତ୍ତା
ଉପରେ ପିନ୍ଧାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଲୋକ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାହାରକୁ ଯାଏ ସେତେବେଳେ ସାଧାରଣତଃ ସେ ଲଜ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି
ବାହାରେ । ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ କୁର୍ତ୍ତା ଉପରେ କୋଟ ଆଦି ପିନ୍ଧିବା ଏକ ସାଧାରଣ ସ୍ୱଚ୍ଛବିତ ସତ୍ୟ । ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଲୋକେ ସୁଦ୍ଧ
ସମୟରେ ଉର୍ଦ୍ଦି ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ସଜ୍ଜତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନୁବାଦରେ 'ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ଠିଆ ହୋଇଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତି' ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

୧୧. (ତାହା) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଆସେ
ସହଜ ହେବ ନାହିଁ । ୧

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرَ يَسِيرٍ

୧୨. (ହେ ରସୁଲ !) ଆମକୁ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଆମେ
ବନ୍ଧୁହୀନ ଓ ନିରାଶ୍ରୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, ତାହାକୁ ଏକଜା
କାହିଁଦିଅ ,

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيدًا

୧୩. ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତିର
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲୁ ।

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا

୧୪. ଏବଂ ଏପରି ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ
ସର୍ବଦା ତାହା ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ ।

وَبَيْنَ شُهُودًا

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରଭୃତ ଉନ୍ନତର ସାଧନ
ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ,

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَہِيْدًا

୧୬. ତଥାପି ସେ ଲୋଭ କରୁଅଛି ଯେ ଆମେ ତାହାକୁ
ଆହୁରି ଅଧିକ ଦେବୁ ।

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ

୧୭. ଶୁଣ ! ସେ ଆମ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ବିରୁଦ୍ଧରେ
କରୁଥିଲା ।

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِنْدًا

୧୮. ତେଣୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ଶାସ୍ତିର
କବଳିତ କରିବୁ ଯାହା ସର୍ବଦା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବ ।

سَاءُ مِيقَاتٍ صَعَدَا

୧୯. ସେ (ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ) ଚିନ୍ତା
କରିଥିଲା ଓ ବିବେଚନା କରିଥିଲା ।

إِنَّهُ تَكَدَّرَ وَقَدَّرَ

୨୦. ଏବଂ ତାହାର ସର୍ବନାଶ ହେଉ ! ସେ କିପରି ଭୁଲ
ବିବେଚନା କରିଥିଲା !

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ

୨୧. ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁଅଛୁ ଯେ ତାହାର ' ସର୍ବନାଶ
ହେଉ ! ସେ କିପରି ଭୁଲ ବିବେଚନା କରିଥିଲା ! ।

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ

୨୨. ଏହାପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଚିନ୍ତା କରିଥିଲା,

ثُمَّ نَظَرَ

୧. ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ସକାଶେ ବିରୁଦ୍ଧ ବଳା ଯାଉଥିବାକୁ ଏଠାରେ ଉପମା ଆକାରରେ ବିରୁଦ୍ଧ ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି ।
ତତ୍ତ୍ୱନା କରାଯାଇଛି ଯେ ବିନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଇ ସଜ୍ଜିତ ମହକଦସ ନିକଟରେ ହାଜର କରାଯିବ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅବଶ୍ୟ ସେହି ବିନତି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃସହ ହେବ କାରଣ ସେମାନେ କ୍ଷମାକାର କରିବେ
ବୋଲି ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବ କହୁଥିଲେ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱସହିତ ସଜ୍ଜିତ ମହକଦସ କଣେ ଅନବିଷ୍ଟ ବାଦବ ବୋଲି ଆଖ୍ୟାୟିତ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ
ସେହି ଅନବିଷ୍ଟ ବାଦକ ମନ୍ଦୁକ କହୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଅଣାଗଲା ପରେ ସେମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସଜ୍ଜିତ
ମହକଦସର କ୍ଷମା ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ, ସତରେ ସେମାନଙ୍କ ଫତ୍ତା ସେହି ବିନତି କେତେ ଦୁଃସହ ହୋଇଥିବ, ଏହା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବୁଝିପାରିବେ ।

୨. ଏଠାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଖାଲି ଦିଏ ମୁସ୍‌ତାଫା ବିଷୟରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ସେ ଅନେକ ଦୂରବସ୍ତାର ସମ୍ମୁଖରେ ହୋଇଥିଲା ।
ତାହାର ଚିନ୍ତାଶକ୍ତି ପ୍ରତି ଓଲଟି, ଖାଲି ଦିଏ ଯିବାନ ଇସ୍‌ଲାମ ଧର୍ମ ସ୍ତୁତ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ତା ଆଗରେ ଧୂ'ସ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।
ତା'ର ଘେନ ଆସିବ କ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା ଓ ପରିଶେଷରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରିଦ୍ର ଓ ଲାଜୁର ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲା ।

୨୩. ଚତୁରେ ସେ ଭୁଲୁଥିବା କରିଥିଲା ଓ ମୁହଁ ମୋଡ଼ିଥିଲା,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

୨୪. ତା'ପରେ ପିଠି ଫୋରାଇ ଚାଲିଗଲା ଓ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲା,

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

୨୫. ଏବଂ କହିଥିଲା, “ଏହା ଏପରି ଏକ ମିଥ୍ୟା ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନକଲ କରାଯାଇଛି;”

فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ

୨୬. “ଏହା ଏକ ମାନବର ବାଣୀ ଅଟେ ।”

إِن هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

୨୭. ଆମେ ତାହାକୁ ନରକରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେବୁ ।

سَاءَ صَاحِبُ سَقَرٍ

୨୮. ଏବଂ ନରକ କ'ଣ, ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ

୨୯. ତାହା କାହାରିକୁ ବାକି ରଖେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶାସ୍ତିକୁ ଛାଡ଼େ ନାହିଁ ।

لَا يَنْبَغِي وَلَا تَذَرُهُ

୩୦. ତାହା ଚମଡ଼ାକୁ ଜଳାଇ ଦିଏ ।

لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ

୩୧. ସେଠାରେ ଉଣେଇଶ ଜଣ ରକ୍ଷା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرٍ

୩୨. ଏବଂ ଆମେ କେବଳ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନରକର ରକ୍ଷା ନିଯୁକ୍ତ କରିଥୁଛୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରାୟା ପାଇଁ କହିଥୁଛୁ, ଏବଂ ଏହାର ଏପରି ପରିଣାମ ହେବ ଯେ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ସମ୍ବୃଦ୍ଧି ଲାଭିବେ, ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ କି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସନ୍ଦେହ କରିବେ ନାହିଁ; ପରିଣାମ ଏହା ହେବ ଯେ ସେହିମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ସେମାନେ ଓ ଅନ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହିବେ, “ଏ ବିଷୟ କହିବାରେ ଅଲ୍ଲାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ?” ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ସାଧ୍ୟତା କରିଥା'ନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ସତପଥ ଦେଖାଇ ଥା'ନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟ-ବାହିନୀକୁ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୋରାନ) ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଉପଦେଶ ।

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا

عَذَابَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِينَ الَّذِينَ

أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُذَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا تَرَى

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَن يَقُولَ الَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكِفَارُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا

مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن

يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا يَـُٔى إِلَّا

بِحُكْمٍ ذِكْرَى لِّلْبَشَرِ

ଭୂ: ୨

୩୩. ଶୁଣ ! ଆମେ ତତୁକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

كَلَّا وَالْقُرْ

୧. ନରକରେ ଏବେ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ରଖିବା କେବଳ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ନିଯୁକ୍ତ ଦେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ଅବଶ୍ୟ ବେଳେ ବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ମନେ କରି ସେମାନଙ୍କ କର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛିବେ ।

୩୪. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ,

وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۝

୩୫. ଏବଂ ପ୍ରଭାତକୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋକିତ ହୁଏ,

وَالضُّبْحِ إِذَا أَاسْفَرَ ۝

୩୬. ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ମୁହୂର୍ତ୍ତ) ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଅଟେ ।

إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُبْرَى ۝

୩୭. ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଚେତାବନୀ,

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝

୩୮. ତାହା ପାଇଁ, ଯେ ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ପୁଣ୍ୟକର୍ମରେ) ଆଗଭର ହେବାକୁ କିମ୍ବା (କୁଳକର୍ମରୁ) ପଛକୁ ହଟି ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ।

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝

୩୯. ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା କିଛି କରିଥିବ ସେ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବନ୍ଧକ ୧ ରହିବ ;

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝

୪୦. ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ।

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝

୪୧./୪୨. ସେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ରହିଥିବେ ଓ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ପରାଗିବେ,

فِي جَنَّتٍ شَتَا ۚ لَوْ أَنَّ

୪୩. “ରୁମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ବିଷୟ ନରକଗାମୀ କରାଇଛି ?”

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝

୪୪. ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଆମେମାନେ ନମାଜ ପାଠ କରୁ ନ ଥିଲୁ,”

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۝

୪୫. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇ ନ ଥିଲୁ”,

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝

୪୬. “ଏବଂ ଅପଥୀ କଥା କହୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ଅପଥୀ କଥା କହୁଥିଲୁ”,

وَلَمْ نَكُ نَطْعِمُ الْمِسْكِينَ ۝

୪୭./୪୮. “ଏବଂ ଆମେମାନେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାର ଦିବସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ୍ୟାନ କରୁଥିଲୁ ।”

وَلَكِنَّا نَعُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۝

୪୯. ସୁତରାଂ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପାରିଶକାରୀମାନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ۝

୫୦. ସେମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ସେ ସେମାନେ ଉପଦେଶ ମୂଳକ ବାଣୀରୁ ଏପରି ବିମୁଖ ହେଉଛନ୍ତି,

كُنَّا أَنسَا الْيَقِينَ ۝

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۝

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ۝

୧. ପରିଶେଧ କରା ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଧକ ମୁକୁଟି ପାରିବ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସବୁବେଳେ ସ୍ଥାନୀୟ । ତେଣୁ ପୂର୍ବରା ଆସନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆଦେଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ପ୍ରୟୋଗ୍ୟ ରୁହେଇ କରଣ ସେମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ; ସେମାନେ କହନ୍ତି ପାଖରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ି ନାହାନ୍ତି । ବସ୍ତୁରୂପ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ନିଜ ପାପର ମୂଲ୍ୟ ପରିଶେଧ ନ କରିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଥିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ତା'କୁ ତା' ପାପର ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ।

୫୧. ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିବା
ଗର୍ଭରୁ ଅଟନ୍ତି,

୫୨. ଯେଉଁମାନେ କି ସିଂହକୁ ଦେଖି ପକାୟନ କରିଛନ୍ତି ।

୫୩. ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଯେ ତା' ହାତରେ ଖୋଲା ପୁସ୍ତକ
ଦିଆଯାଉ ।

୫୪. ଏ ଆଶା ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ
ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ପରକାଳକୁ ଭୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୫୫. ଶୁଣ ! ଏ ବାଣୀ ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ ।

୫୬. ସୁତରାଂ ଯେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, ସେ ଏଥିରୁ ଉପଦେଶ
ଗ୍ରହଣ କରୁ ।

୫୭. ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ ବିନା ଇଚ୍ଛାର ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ
କଦାପି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ; (ଏବଂ ଏହା
ଅସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ, କାରଣ) ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ହିଁ ଧର୍ମଭାରୁତା
ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ଓ କ୍ଷମା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି ।

كَانَهُمْ حَمْرٌ مُسْتَفْرَجَةٌ ۝

لَوْنٌ مِنْ قُورَةٍ ۝

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

مُنْتَرَةً ۝

لَا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۝

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ

وَأَهْلُ السَّغُورَةِ ۝

سُورَةُ الْقِيَمَةِ مَكِّيَّةٌ (٥٦)

ଅଲ-କେୟାମାଃ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ୫ ଅଂଶ ୪୯ ଓ ୨୯ ଶ୍ଳୋକ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବୀନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

୨. ଆମେ କୟାମତ ଦିବସର ରାଣ ଖାଇ ଅଛୁ (ଅର୍ଥାତ୍
ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ।

୩. ଏବଂ ଆମେ “ନପସେ ଲଘ୍ୱାମା”କୁ (ଅର୍ଥାତ୍
ଆତ୍ମ-ପୁରସ୍କାମରା ଶୁଣ) ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ ।

୪. କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟ ମନେ କରୁଅଛି ଯେ ଆମେ ତାହାର
ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ନାହିଁ ?

୫. ନା ! ନା ! (ଏପରି ନୁହେଁ) ଆମେ ତ ତାହାର ସମସ୍ତ
ହାତ ଗଣ୍ଠକୁ ପୁନର୍ବାର ଗଢ଼ି ଦେବାର ସକ୍ଷମ ଅଛୁ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝

وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَامِنَةِ ۝

يَحْسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَبْعَثَ عِظَامَهُ ۝

بَلْ قَدِيرٌ عَلَىٰ أَنْ نُنْزِلَ بَنَانَهُ ۝

୬. ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି, ମରୁଷ୍ୟ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ ସେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ କୁକର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ରହୁ ।

୭. ସେ (ବାରମ୍ବାର) ପଚାରେ, “କୟାମତ ଦିବସ କେବେ ଆସିବ ?”

୮. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆଖି ଝଲସି ଉଠିବ ;

୯. ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିବ ;

୧୦. ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏକତ୍ରିତ * କରାହେବ,

୧୧. ସେତେବେଳେ ମରୁଷ୍ୟ ପଚାରିବ, “ଏବେ ମୁଁ ପଳାୟନ କରି କେଉଁଠାକୁ ଯାଇ ପାରିବି ?”

୧୨. ଶୁଣ ! ଆଜି ଶାନ୍ତି ଠାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର କୌଣସି (ଆଶ୍ରୟ) ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

୧୩. କିନ୍ତୁ ସେ ଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ହୁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଥିବ ।

୧୪. ସେ ଦିନ ମରୁଷ୍ୟକୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ଯାହା ସେ ନ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଅଥଚ ସେ ତାହା କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଯାହା ତାହାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଅଥଚ ସେ ତାହା କରି ନ ଥିଲା ।

୧୫. ବସ୍ତୁତଃ ମରୁଷ୍ୟ ନିଜେ ନିଜକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖୁଛି (ଏବଂ ସେ କେତେ ପାଣିରେ ଅଛି ତାହା ତାକୁ ଜଣା) ।

୧୬. ଯଦିଚ ସେ ତା’ର ଅନେକ ସପ୍ତେଇ ଦେଇ ଅଛି ।

୧୭. (ହେ ନବି !) ଏହି କୋରାନ ଶାସ୍ତ୍ର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ତୁମେ ନିଜର ଜିହ୍ଵା ଚାଳନା * (କରି ପ୍ରାର୍ଥନା) କର ନାହିଁ ।

୧୮. ଏହାକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ମୋନବ ସମାଜ ନିକଟରେ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବା ମଧ୍ୟ ଆମର ଦାୟିତ୍ଵ ।

୧୯. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହାର ପଠନ ଶେଷ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ପାଠ କରିବା ପରେ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପାଠ କର ।

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ۝

وَإِذَا بَرَأَ الْبَصَرُ ۝

وَحُفَّتِ الْقُرُونُ ۝

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنِّي لَمَكُرٍّ ۝

لَا لَازِرَ لَهُ ۝

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝

يُبَيِّنُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانَ ۝ وَآخِرُ ۝

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝

وَلَوْ أَنِّي مَعَاذِيرُهُ ۝

لَآتُخَذَ بِكَ لَدُنَّكَ تَعْجَلٌ ۝

إِنِّ عَلَيْنَا جُنَّةٌ وَقُرْآنَهُ ۝

وَإِذَا قُرْآنَهُ فَاتَّبَعَ قُرْآنَهُ ۝

* ଏହା ଶେଷ ସ୍ତରରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଥିବା ଏକ ବୁଦ୍ଧିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ । ଏଠାରେ ରମଜାନ ମାସରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିବା ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଛି ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ, କାରଣ ଯଥା ସମୟରେ ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶ ଅବଶ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ବସ୍ତୁତଃ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ।

୨୦. ଏବଂ ତୁମ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟପ୍ରତି ଶୁଣାଇ ଦେବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝

୨୧. ଶୁଣ ! ତୁମେମାନେ ତୁରନ୍ତ ମିଳୁଥିବା ପୁଖ ସମ୍ପଦକୁ
ପସନ୍ଦ କରୁଅଛ ।

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝

୨୨. ଏବଂ ପରକାଳରେ ମିଳୁଥିବା ପୁଖସମ୍ପଦକୁ
ଅବହେଳା କରୁଅଛ ।

وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ ۝

୨୩. ସେଦିନ କେତେକ ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତିତ ଥିବେ,

وَجُوهٌ يُّؤْمِنُونَ وَأُخْرَىٰ ۚ

୨୪. (ଓ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିରାଶିଷ କରୁଥିବେ ;

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۚ

୨୫. ସେଦିନ କେତେକ ଲୋକ ବିରସ ହୋଇ ବସିଥିବେ,

وَوُجُوهٌ يُّؤْمِنُونَ بِأَسْرَةٍ ۚ

୨୬. କାରଣ ସେମାନେ ଭାବୁଥିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରାହେବ ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର
ଅତ୍ୟାଚାର ଯିବ ।

تَطُنُّ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاثِرَةٌ ۚ

୨୭. ଶୁଣ ! ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଣ କଣ୍ଠାଗତ ହେବ,

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الْمَرَاتِي ۚ

୨୮. ଏବଂ କୁହାଯିବ, “କ’ଣ ଆଜି କେହି ଅଛି ଯେ
ତାହାକୁ ମରୁ ଦ୍ଵାରା ରକ୍ଷା କରି ଦେବ ?”

وَيُنَادِي مِّنْ رَّوْحٍ ۚ

୨୯. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବିଦାୟ ସମୟ ଆସି ଯାଇଅଛି ;

وَتَطُنُّ أَنَّهُ الْغُرَاتِي ۚ

୩୦. ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ;

وَالنَّفْسِ النَّاسِي بِأَنفَاتِي ۚ

୩୧. ସେହିଦିନ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଯିବାକୁ
ହେବ ।

يُحْمِلُهُ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ النَّاسِي ۚ

ଭୁ : ୨

୩୨. ସୁତରାଂ ଏପରି କ’ଣ ହେଲା ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଦାନ
କଲା ନାହିଁ, କି ନମାଜ ପାଠ କଲା ନାହିଁ ;

فَلَا صَدَقَ وَلَا هُمْ ۚ

୩୩. ବରଂ (ସତ୍ୟକୁ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା ଓ (ତାହାଠାରୁ)
ବିମୁଖ ହେଲା ;

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۚ

୩୪. (ଏବଂ ଏହାପରେ ଲଜିତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ) ନିଜ
ପରିବାର ନିକଟକୁ ସରବର୍ଦ୍ଧେ ଗମନ କଲା ।

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَطِي ۚ

୩୫. (ହେ ପାଷାଣ !) ତୋ’ର ସର୍ବନାଶ ହେଉ !

أَوَّلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۚ

୩୬. ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ କହୁ ଅଛୁ କି ତୋ’ର ସର୍ବନାଶ
ହେଉ !

ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۚ

୩୭. କ'ଣ ମଣିଷ ଭାବୁଛି ସେ ତାହାକୁ ବେଲଗାମ୍ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۝

୩୮. କ'ଣ ସେ କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ ଏପରି ଏକ ଜଳ ବିନ୍ଦୁ ନ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ନିଷେପ କରା ହୋଇଥିଲା ?

أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُنْفِثُ ۝

୩୯. ତା'ପରେ ସେ ଏକ ଘନାଭୂତ ରକ୍ତପିଣ୍ଡରେ ପରିଣତ ହେଲା ; ଏହାପରେ ସେ (ଅଲୁଖ) ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ରୂପ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ତାହାକୁ ପୃଷ୍ଠାବୟବ କଲେ ।

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى ۝

୪୦. ଏବଂ ତାହାକୁ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ଭାବରେ ।

فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝

୪୧. କ'ଣ ସେ (ଅଲୁଖ) ମୃତକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଏ ?

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ذَلِكَ بِقُدْرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۝

سُورَةُ الدَّهْرِ مَكِّيَّةٌ ﴿٦٩﴾

ଅଧ୍ୟାୟ ୭୬

ଅଲ-ଦହର

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କରେ ପ୍ରଚାରଣ । ଏଥିରେ ବିଦୀରୁଣ ଘନେ ୩୨ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୬ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲୁଖଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. କ'ଣ ମାନବ ଉପରେ ସେହି ସମୟ ଆସି ନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଆଦୌ କୌଣସି ସ୍ୱରୂପ ନ ଥିଲା ଏବଂ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ କେହି ମନେ ପକାଇ ନ ଥିଲା ।

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ جِئٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ

شَيْئًا مَّذْكَورًا ۝

୩. ଆମେ ମାନବକୁ ଏପରି ଏକ ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଯହିଁରେ ବିଭିନ୍ନ (ପ୍ରକାର) ଶକ୍ତି ସମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ରହିଅଛି ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିପାରିବୁ ; ତେଣୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ଶ୍ରୋତା (ଓ) ବ୍ରହ୍ମା ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ ।

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ ۝

فَجَعَلْنَاهُ سَيِّئًا بَصِيرًا ۝

୪. ଆମେ ତାହାକୁ ତାହାର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଅଛୁ, ସେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱାପନ କରୁ ବା କୃତଗ୍ନ ହୋଇପାର ।

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا ۝

୫. ଆମେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶିକୁଳି: ଗଳାବନ୍ଧନ ଓ ନରକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଅଛୁ ।

୬. (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏପରି ପିଆଲାକୁ ପାନ କରିବେ ଯହିଁରେ କର୍ତ୍ତୃରର ଗୁଣ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିବ ।

୭. ସେ (କର୍ତ୍ତୃର) ? ଏକ ଝରଣା ହୋଇଥିବ ଯହିଁରୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଭକ୍ତମାନେ ପାନ କରିବେ ; ସେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରି ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଝରଣାକୁ) ଭୂମିରୁ ନିର୍ଗତ କରାଉଛନ୍ତି ।

୮. ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଦିବସକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଯେଉଁ ଦିନର ଅମଙ୍ଗଳ ସମ୍ପର୍କ ଜଗତରେ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିବ ।

୯. ଏବଂ ତାହାଙ୍କ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ହେତୁ (ସେମାନେ) ଦରିଦ୍ର, ଅନାଥ ଓ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆନ୍ତି ।

୧୦. ଏବଂ କହନ୍ତି, “ହେ ଲୋକମାନେ ! ଆମେମାନେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସତ୍ତାଙ୍କ ବିଧାନ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଉଛୁ ; ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ଏଥିପାଇଁ) କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ମାଗୁ ନାହିଁ କି କୃତଜ୍ଞତା ଲୋଡୁ ନାହିଁ ।”

୧୧. “ଆମେମାନେ ଆମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସେହି ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଭୟଭୀତ ହେଉଛୁ ଯେଉଁ ଦିନ ଭୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁଖ ବିକୃତ ହୋଇ ଯାଇଥିବ ଓ ଭୂକୁଖିତ ହୋଇଥିବ ।”

୧୨. ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦିନର ମନ୍ଦ ପରିଣାମରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୧୩. ଏବଂ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଟଳ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ (ରହିବାପାଇଁ) ଉଦ୍ୟାନ ଓ (ଫିରିବା ପାଇଁ) ରେଶମ (ବେସ୍ତ) ଦେବେ ।

୧୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ ପଲଙ୍କ ଉପରେ ଡଳିଆ ଲଗାଇ ବସି ଥିବେ ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ତାକୁ ଉତ୍ତାପ ବା ପ୍ରବଳ ଶୀତ ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ ।

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۝

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝
يَوْمَئِذٍ يَخْلَعُونَ أَلْسِنَهُمْ وَيَبْهَمُونَ يَوْمًا كَانَ شَرْهُهُمُ مُسْتَبِيرًا ۝

وَيُطْعَمُونَ السَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسْكِنَتَا رَبِّنَا ۝
وَأَسِيرًا ۝

إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۝

إِنَّمَا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ۝

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً ۝
وَسُورًا ۝

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝

୧. ସେହି ଝରଣାରେ କର୍ତ୍ତୃରର ଗୁଣ ମିଶ୍ରି ରହିଥିବ ଓ ତାହାର ନାମ ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃର ହେବ । ତାହା ମନ୍ଦ କାବଳକୁଟିକୁ ଶୀତଳ କରିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ସେହି ଝରଣା ବିଦାଣ୍ଡ ହେବ ।

୧୫. ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ୟାନର ଛାୟା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବନତ ଥିବ, ଏବଂ ତାହାର ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରି ଦିଆଯିବ ।

୧୬. ଏବଂ ଗୁମ୍ଫା ବାସନ ଓ ପାତ୍ର ତଥା କାଚ ଓ ସୁରେଇ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାରମ୍ବାର ଅଣା ହେବ ।

୧୭. କାଚ ସଦୃଶ ଦେଖା ଯାଉଥିବା ଏହି ବାସନ ପ୍ରକୃତରେ ଗୁମ୍ଫାର ହୋଇଥିବ, ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନେ ନିଜର କୁଶଳ କାର୍ଯ୍ୟର ଚିହ୍ନ ରଖିଥିବେ ଯେହ୍ନେ ତାହା କାଚ ସଦୃଶ ଝଟକି ଉଠିବ ।

୧୮. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଦିଆ ହେବ ଯହିଁରେ ଶୁଣି ମିଶା ଯାଇଥିବ ।

୧୯. ଏବଂ ସେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ‘ସଲସବିଲ’^୧ ନାମକ ଏକ ଝରଣା ଥିବ ଯେହିକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପାନ କରିବେ ।

୨୦. ଏବଂ ସେବା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯୁବକ ଭୃତ୍ୟମାନେ ବାରମ୍ବାର ଆସୁଥିବେ ; ସେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ମୁକ୍ତା ବୋଲି ମନେ କରିବ ।

୨୧. ଏବଂ ସେମାନେ ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ତୁମେ ପ୍ରଭୁର ପୁଖ ସମ୍ପଦ ଓ ଏକ ବିଶାଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

୨୨. ସେମାନଙ୍କ ପରିଧାନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରେଶମ ସଦୃଶ ଓ ବୁଦ୍ଧିଦାର ବସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁମ୍ଫାର ଖଡ଼ ପିନ୍ଧାଇ ଦିଆଯିବ ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରକାରକ ମଦିରା ପାନ କରିବାକୁ ଦେବେ ।

୨୩. (ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ହେ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ! ଏ ପ୍ରଭୁସାର ରୂପମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାହୋଇଛି, ଏବଂ ରୂପମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ପାଦ ଦିଆଯାଇଅଛି ।”

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذَلَّكَ قُطُوفُهَا تَذَلُّلًا ۝

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۝

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝

عَيْنًا فِيهَا تُنَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝

وَيُظْفَرُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُعَلَّدُونَ ۝ إِذَا رَأَىٰ مِنْهُمْ حَسِبَتْهُمُ لُؤْلُؤًا مَنشُورًا ۝

وَإِذَا رَأَىٰ تَمَرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلُكًا كِبِيرًا ۝

عَلَيْهِمْ يَنَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوًا ۝
أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَامُ رَبِّهِمْ شَرَابًا مُطَهَّرًا ۝

﴿ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۝ ﴾

୧. ପ୍ରକୃତରେ ସେଗୁଡ଼ିକ କାଚରେ ତିଆରି ହୋଇ ନ ଥିବ ; କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ହୋଇଥିବ ଓ କାଚ ଭଳି ଏପରି ସୁଗ୍ଢ ହୋଇଥିବ ଯେ ତହିଁରେ ମୁହଁ ଦେଖା ଯାଉଥିବ ।

୨. ଏହା ଏକ ଉପମା । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥମ୍ଭେ କର୍ପୁର ମିଶ୍ରିତ କଳ ମିଳିବ, ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ମନ୍ଦ ଭାବନା ବିଲୁପ୍ତ ହେବ । ତା’ ପରେ ଶୁଦ୍ଧିତ ଝରଣା ଜଳ ମିଳିବ, ଫଳରେ ସର୍ବକର୍ମ୍ୟ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ଜନ୍ମିବ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ଅଧିକ ସେରଣୀ ସୂଚି ହୋଇ ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାହା କୃତ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରସର କରାଇ ନ ଥିବ । ତେଣୁ ଏହା ପରେ ‘ସଲସବିଲ’ ନାମକ ଝରଣାର ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଆଯିବ, ଫଳରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କାହାରି ସାହାଯ୍ୟ ନ ନେଇ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଅସ୍ତ୍ରସର ହେବେ । ଅବଶ୍ୟ ସେତେବେଳକୁ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେମ-ମଦିରା ପାନ କରି ଏପରି ଅଭିଭୂତ ହୋଇଯାଉଥିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ କାଳ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ ।

୧୫:୨

୨୪. ଆମେ କୋରାନକୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଭାଗ ଭାଗ କରି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

୨୫. ସୁତରାଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ ଅଟେଲ ବୁଝ, ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାପା ଓ କୁତସ୍ଥମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ନାହିଁ ।

୨୬. ଏବଂ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ।

୨୭. ଏବଂ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସିଦ୍ଧିଲା କର, ଏବଂ ବହୁରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କର ।

୨୮. ଏମାନେ ସାଂସାରିକ ସୁଖକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗାମୀ ଭୟାବହ ଦିନ ସଂଜ୍ଞାତରେ ଅବହେଳା କରନ୍ତି ।

୨୯. ଆମେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଗଠନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଯେବେ ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରିବୁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଦେବୁ ।

୩୦. ଏହା ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ ; ସୁତରାଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଥିବା ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରୁ ।

୩୧. ଏବଂ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ବିନା ତୁମେମାନେ ଏପରି ଇଚ୍ଛା କରିପାରିବ ନାହିଁ ; କାରଣ ଅଲ୍ଲହ ସର୍ବଶ୍ଚ (୩) ତର୍କୁ ।

୩୨. ସେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ନିଜ କରୁଣା ମଧ୍ୟକୁ ଘେନି ଆସନ୍ତି ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସେ ଯଜ୍ଞଶାଢ଼ାୟକ ଶାସ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି ରଖିଛନ୍ତି ।

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ

كُفْرًا ۝

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ

يَوْمًا ثَقِيلًا ۝

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا

أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ۝

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اعْتَدِلْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ

لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

ଅଲ-ମୁରସଲାତ

(ଏହି ସୁରା ୮୦ଟିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପଦମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୧୯ ଅଟେ । ଏହା ୨୯ ଶ୍ଳୋକରେ
ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବୀନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ
ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ସେହିମାନଙ୍କୁ * ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ ଯାହାଙ୍କୁ (ପ୍ରଥମେ) ଧାରେ ଧାରେ ପରିଚାଳିତ
କରାଯାଏ,

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

୩. ଏହାପରେ ସେମାନେ ଦୁତଗଣିରେ * ଗମନ କରନ୍ତି,

فَالْغَاصِقَاتِ فِصْفًا

୪. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ବୋର୍ଡ ପ୍ରସାରିତ *
କରାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ
କରୁଅଛୁ,

وَالنَّشْرَاتِ نَشْرًا

୫. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟକୁ * ପ୍ରଭେଦ
କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ,

فَالْمُفْرِقَاتِ فَرْقًا

୬. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣାଇ ଆସିବେ,
ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ,

فَالْمُتَّقَاتِ تَقَاتًا

୭. ଏଥିଯୋଗୁଁ (ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରାଳା
ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯୁକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ଏବଂ
ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଇ
ଦିଆଯିବ ।

عُذْرًا أَوْ ذِكْرًا

୮. ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଅଛି
ତାହା ଅବଶ୍ୟ ହେଉ ।

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

* ଏହି ଆୟତରେ ସେହି ଅଳ୍ପମାନଙ୍କୁ ଅଥବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସେ ସବୁ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପ ଆରେବରେ କରୁଥିଲେ,
ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଦେଖ କରାଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ୱରୂପ ଓ ସ୍ୱରୂପ ପାଇଁ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ସଂସାରରେ ବିସ୍ତାରିତ କରିବେ ।
'ମୁରସଲାତ' ଶବ୍ଦର ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସାଥୀମାନେ ଗୁମାସ୍ତ ସଂସାରରେ ବ୍ୟାପିଥିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଥିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ତେଜ ଖୁବ୍ ଦୃଢ଼ ହେଉଥିବେ ।

୩. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିସବୁ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ପରିଶେଷରେ ସାବା ସଂସାରରେ ଉଦ୍ଧାର
ଧର୍ମକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବେ ।

୪. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେଉଁମାନେ ପରିଶେଷରେ ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା
ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଇବେ ।

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ରଗୁଡ଼ିକ^୧ ଦାସ୍ତୀହାନ ହୋଇଯିବେ,

୧୦. ଏବଂ ଆକାଶରେ^୨ ଫାଟ ଦେଖା ଦେବ,

୧୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ^୩ ଉଡ଼ାଇ ଦିଆଯିବ ।

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ^୪ ରସୁଲ ନିଜ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ସମୟରେ ହାଜର କରାହେବେ ;

୧୩. (ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେ) ଏ ବିଷୟକୁ କେଉଁ ଦିନ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିବ ରଖାଯାଇଛି,

୧୪. (ଏକ) ନିଶ୍ଚିତ୍ତକାରୀ ଦିନ ସକାଶେ ।

୧୫. ଏବଂ ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣାଅଛି ଯେ, ସେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ଦିନ କ'ଣ ?

୧୬. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ, (ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ) ।

୧୭. କ'ଣ ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିନାହିଁ ?

୧୮. ତାହାହେଲେ କ'ଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରାଇବୁ^୫ ନାହିଁ ? (ତେବେ ଏ ପ୍ରକାର ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ବ୍ୟବହାର କାହିଁକି କରାଯିବ) ।

୧୯. ଆମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହିଭଳି ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ ।

୨୦. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

وَإِذَا النُّجُومُ طُفِتَتْ ۝

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِتَتْ ۝

وَإِذَا الرَّسُلُ أَتَتْ ۝

لَا يَوْمَ يُؤْمَرُ بِحِلَّتِ ۝

لَيَوْمِ الْفَصْلِ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝

وَنُفْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

أَلَمْ نُهَبِكْ أَلَّا يَلِينَنَّ ۝

ثُمَّ نُنَجِّيهِمُ الْآخِرِينَ ۝

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝

وَنُفْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପଞ୍ଚିତ ଓ ବିଚ୍ୟୁତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନକ୍ଷତ୍ରସମୂହ ହୋଇଯିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନର୍ବାର ବିଦ୍ୟବାଣୀର ଆଗମନ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜା ମହାରାଜାମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯିବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଜଣେ ସଂସାରକଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ କରାହେବ । ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁସବୁ ହଜରତ୍ ମୁସା, ହଜରତ୍ ଇସା, ଶୁକ୍ରସ, ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ମହାତ୍ମା ବୁଦ୍ଧ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିଥିବ, ସେହିପରି ହଜରତ୍ ଇମାମ ଅହମଦ୍ ସବୁହିଁ, ହଜରତ୍ ନାମୁକୁସୁସ ଓ ଇମ୍ ଆଦି ଧର୍ମାତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିବ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ କ'ଣ ଧୂସ କରିବୁ ନାହିଁ ?

୬. ଇତିହାସରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଭଳି ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରଚଳନ ଅଛି । ତେଣୁ ହଜରତ୍ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟରେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନୁସୂଚିତ ବ୍ୟବହାର କରା ନ ଯିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର କରାଣ ନାହିଁ ।

୨୧. ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବୁ: “କ’ଣ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭୁଲ୍ ତରଳ ପଦାର୍ଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁ)ରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହୁଁ?”

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۝

୨୨. ଏବଂ ଏହା ପରେ ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମାତୃଗର୍ଭରେ) ସ୍ଥାପିତ କରିଦେଲୁ ଯାହା ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଥିଲା ।

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝

୨୩. ଏବଂ ଯେତିକି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଶୁକ୍ରବିନ୍ଦୁ (ମାତୃ) ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯିବ। ଉଚିତ ଥିଲା, ସେତିକି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତାହାକୁ ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲୁ ।

إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝

୨୪. ଏବଂ ଆମେ ଏକ ଅସ୍ଥାଳ ନିର୍ମୁପତ ଶୁଣିବା; ଏବଂ ଆମେ ତୁ (ପ୍ରକୃତରେ) ଅସ୍ଥାଳ ନିର୍ମୁପତକାରୀ ।

فَقَدَرْنَا نَعْمَ الْقَدَرُونَ ۝

୨୫. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

وَيَذَّيْبُ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ۝

୨୬./୨୭. କ’ଣ ଆମେ ପୃଥିବୀକୁ ଜୀବିତ ଓ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିବା ସକଳେ ଗଢ଼ିନାହୁଁ ?

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝

୨୮. ଏବଂ ଆମେ ତହିଁରେ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଗଢ଼ିଅଛୁ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧୁର ଶୁଣିବାନ କରାଇଅଛୁ ।

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۝

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَجَرٍ وَاسْقَيْنَكُمْ مَاءً

୨୯. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

فُرَاتًا ۝

୩୦. (ଆମେ) ସେମାନଙ୍କୁ ଜହ୍ନିବୁ: “ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ତୁମମାନେ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡି ଥିଲ ତାହାରି ଆଡ଼କୁ ଯାଅ ।”

وَيَذَّيْبُ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ۝

إِنْظَرُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

୧. ସନ୍ଦେହ ଶିଶୁ ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ୱଚ୍ଛ ନିୟମ ନାହିଁ ବରଂ ଏଥିପାଇଁ ଆକୃଷ୍ଟିକ ଭାବରେ ଏକ ସମୟ ନିଦିଷ କରାଯାଇଛି । ସେବେଠାରୁ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠି ହୋଇଛି ଦେବେଠାରୁ ତଦନୁସାରେ ଏହି ଜର୍ଯ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି: ଅର୍ଥାତ୍ ବିଭିନ୍ନ ସକଳ ସାକ୍ଷୀ ସେମାନଙ୍କ ଉପରି ସକଳେ ନିଜ ନିଜ ମାତୃ ଗର୍ଭରେ ଦେଉଳି ନିଦିଷ କାଳରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଅଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବିତ ସାକ୍ଷୀ ଧରା ପୃଷ୍ଠରେ ବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ମୃତ ସାକ୍ଷୀକୁ ଭୂମିରେ ପୋତି ଦିଆଯାଏ ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ଚିତା-କବୁର ନଦୀରେ ବସାଇ ଦିଆଯାଏ ।

୩. ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ସାଂସାରିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହୁଏ । ଯେଉଁ ଗୋଟିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଧୁର ତାହାକୁ ଏକି ଧର୍ମନିଷ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବିହୀନ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ଜଥାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଧର୍ମନିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟରାଜ୍ୟ ଶୁଖାଇ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ନିବାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବିହୀନ ଲୋକମାନେ କୁପ୍ର, ପ୍ରୋଖରା ଓ କେଳଲ ଆଦି ଖୋଟି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁର ଜଳ ଯୋଗାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

୩୧. “ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଛାୟା ନିକଟକୁ ଯାଅ, ଯାହାର ଚିନିଚୋଟି ଶାଖା ଅଛି”.

୩୨. “ତାହା ଛାୟାଦାନ କରେ ନାହିଁ କି ଉତ୍ତାପରୁ ରକ୍ଷାକରେ ନାହିଁ”.

୩୩. ବରଂ ତାହା ଅଜ୍ଞାନିକା ସଦୃଶ ଉଚ୍ଚ ଅଗ୍ନି ଶିଖା ନିକ୍ଷେପ କରେ ।

୩୪. (ତାହା) ଏତେ ଉଚ୍ଚ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବଡ଼ ବଡ଼ ଜାହାଜକୁ, ବାନ୍ଧି ରଖିବା ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ଦଉଡ଼ି ସଦୃଶ ଦେଖାଯାନ୍ତି ।

୩୫. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

୩୬. ସେହିଦିନ ସେ (ଅପରାଧୀ)ମାନେ (ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ) କଥା କହି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣ କରିବା ସକାଶେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୩୮. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

୩୯. ଏହା ନିଶ୍ଚିତର ଦିବସ ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ (ତୁମମାନଙ୍କର) ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବୁ ।

୪୦. ସ୍ୱତରାଂ ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଉପାୟ ଅଛି, ତେବେ ସେହି ଉପାୟକୁ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଅ ।

୪୧. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେବ ।

ବୁ : ୨

୪୨. ସେଦିନ ଧର୍ମଭାବୁମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଛାୟା ଓ ଝରଣାମୁଖ ସ୍ଥାନରେ ରହିବେ ।

إِنطَلِقُوا إِلَى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ۝

لَا ظِلُّهُ يَبْغِي وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَرَبِ ۝

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۝

كَأَنَّهُ جَبَلٌ صُفْرٌ ۝

وَيَذُرُ الْمَدِينَةَ كَأَنَّمَا يُرِثُهَا زُجْرٌ يُرِيدُ ۝

هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ۝

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۝

وَيُلْ�ُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

هَذَا يَوْمُ الْقُصْلِ جَعَلَكُمْ وَالْأَذْلِينَ ۝

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۝

وَيُلْ�ُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

إِنَّ الْمُنَاقِقِينَ فِي ظُلُلٍ وَغُيُوبٍ ۝

୧. ଶେଷ ସ୍ତବରେ ଉପରାମର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅଶ୍ରୁସ୍ରବଣ ଏହିପରି ହେବ ଯାହା ସ୍ୱକ୍ଷୁରରେ ଆଶ୍ରୟଦାନ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହା ଏକ ପଲ୍ଲବଦାୟକ ସ୍ଥାନ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯଥା ଦେଉଥିବେ, ଫଳରେ କୌଣସି ମୌଖିକ ସାଧ୍ୟର ସମ୍ବେଦନ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୩. ଏବଂ ନିଜ ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ଫକୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ରହିଥିବେ ଯୋହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ
ମିଳିବ ।

وَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ①

୪୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ମନଭୋଲା ଫକୀମାନ
ଖାଅ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ପାନକର ; ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ କର୍ମର
ପୁରସ୍କାର ।

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ②

୪୫. ଆମେ ହିତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ପୁରସ୍କାର
ଦେଇଥାଉ ।

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْحَسِينَ ③

୪୬. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ
ହେବ ।

وَنِلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ④

୪୭. (ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁ) ଖାଅ ଓ କିଛି
ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଉପଭୋଗ କର ; ତୁମେମାନେ ତୁ
ଅପରାଧୀ ।

كُلُوا وَتَسْعَوْا قَلِيلًا إِنَّا كُمْ مَجْرُمُونَ ⑤

୪୮. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ
ହେବ ।

وَنِلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ⑥

୪୯. ଏବଂ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କୁହାଯାଏ ଯେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହ,
ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଉପରେ ଦୃଢ଼
ରହନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ
ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତି ।

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ⑦

୫୦. ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ
ହେବ ।

وَنِلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ⑧

୫୧. ଅତଏବ (କୁହ ତ ଭଲ) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପବିତ୍ର
କୋରାନ) ପରେ ସେମାନେ କେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବେ ?

يَعْنِي هَٰذَا حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ⑨

ଭାଗ - ୩୦

ଅଲ-ନବା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦେଖିବାକୁ ଯେତେ ୪୧ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୫୧ ଗୁରୁ ଅଛି ।)

୧. ଅଟେଶ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

୨. ଏମାନେ କେଉଁ ବିଷୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଛନ୍ତି ?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ٢

୩. କ'ଣ ସେହି ଉପରୋକ୍ତ 'ଯୋମ୍ନା ଫସଲ' ବିଷୟକ ମହାନ୍ ଘଟଣାର ସମାପ୍ତର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ?

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ٣

୪. ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଏ (ଲୋକ) ମାନେ କୋରାନ୍ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସତ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଭିନ୍ନ ମତ ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି ।

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ٤

୫. ଆଦୌ ଛୁହେଁ, ମନେରଖ, ସେହି ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପରିପତ୍ତୀ ଅଟେ ଓ ସେମାନେ ଦିନେ ଏହାକୁ ଜାଣି ପାରିବେ ।

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٥

୬. ଆମେ ପୁନଃଗତ କରୁଅଛୁ, ଆଦୌ ଛୁହେଁ, ସେହି ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପରିପତ୍ତୀ ଅଟେ ; ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀକୁ, ଯାହା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ; ସେମାନେ ଦିନେ ଏହାକୁ ଜାଣି ପାରିବେ ।

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٦

୭. ଚିନ୍ତା କରି ଦେଖ କ'ଣ ଆମେ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଶଯ୍ୟା ରୂପେ ଗଢ଼ି ନାହିଁ ?

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ٧

୮. ଏବଂ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ କାଳା ରୂପେ ପୋତି ନାହିଁ ?

وَالْأَجِبَالِ أَزْوَاجًا ٨

୯. ଏବଂ (ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେରଖ ଯେ) ଆମେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୋଗା ଯୋଗୁ କରି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ.

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ٩

୧୦. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନିଦ୍ରାକୁ ବିଶ୍ରାମର ସାଧନ ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ.

وَجَعَلْنَا قَوْمَكُمْ سُباتًا ١٠

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ରାତ୍ରିକୁ ଆବରଣ ସ୍ୱରୂପ ଗଢ଼ିଅଛୁ.

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ١١

୧୨. ଏବଂ ଆମେ ଦିନକୁ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହର ପତ୍ତା ରୂପେ ଗଢ଼ିଅଛୁ ।

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ١٢

୧୩. ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସାତରୋଟି (ଜଳ ଓ)
ସୁଦୃଢ଼ ଆକାଶ) ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ;

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝

୧୪. ଏବଂ ଆମେ ଏକ ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟ (ମଧ୍ୟ) ସୃଷ୍ଟି
କରିଅଛୁ ।

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝

୧୫. ଏବଂ ଆମେ ଘନ ମେଘମାଳାକୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ
ବହୁଥରା ଜଳଧାରା (ମଧ୍ୟ) ଅବତରଣ କରିଅଛୁ.

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً بَاجًا ۝

୧୬. ଯଦ୍ୱାରା କି ଆମେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଶଯ୍ୟ, ଓ ଉଦ୍ଭିଦ
ଉତ୍ପାଦନ କରି ପାରିବୁ.

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝

୧୭. ଏବଂ ଘଷ୍ଟ ଉଦ୍ୟାନ (ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିବୁ) ।

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝

୧୮. ବାସ୍ତବରେ ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକାରୀ ଦିବସର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ
ସମୟ ଅଛି.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝

୧୯. ଯେଉଁ ଦିନ ବିଚ୍ଛଳ ବଜାଯିବ, ତାପରେ ତୁମମାନେ
ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ (ଆମ ସମାପକ) ଆସିବ ;

يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ نُفَاتًا أَتُوا ۝

୨୦. ଏବଂ ଆକାଶକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ କରି ଦିଆ ହେବ ; ଏପରି କି
ତାହା ଦ୍ୱାର ' (ସଦୃଶ) ହୋଇଯିବ ।

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝

୨୧. ଏବଂ ପର୍ବତକୁ (ସ୍ଥାନରୁ) ସ୍ଥଳିତ କରା ହେବ ଏପରିକି
ସେଗୁଡ଼ିକ ମରାଟିକା (ସଦୃଶ) ହୋଇଯିବ ।

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝

୨୨. ବାସ୍ତବରେ ନରକ (ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଢଳି ରହିଅଛି ।

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝

୨୩. (ଏବଂ) ତାହା ଦୂରାଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କର ରହିବ। ଘାନ ଅଟେ ।

لِلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا ۝

୨୪. ସେମାନେ ସେଠାରେ ବହୁକାଳ ରହିବେ ।

لِيُثَبِّتُ فِيهَا أَحْقَابًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶକୁ ଅନେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ତରରେ ଫେରା ଯେପରି ଆକାଶରେ ଅନେକ ଦ୍ୱାର ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସକଳେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ କରୁଣା ଅବତରଣ ହେବ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସକଳେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ସ୍ତରରେ ଲୋକମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଠ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ମୁଦଗୁଣ୍ଠା ସଦୃଶ ପ୍ରତୀତ ହେବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେଇକି ରାଜାମାନେ ନାମମାତ୍ର ରାଜା ହୋଇଥିବେ ଅଥଚ ପ୍ରକାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିବେ । ଅଧିକତ୍ର ରାଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଇନକାଳୁନ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଥିବେ । ଯଦି ଏହି ଆୟତକୁ ଧର୍ମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନପ୍ରଦତ୍ତ ହେବ : ଅଲ୍ଲାହ ଧର୍ମ ପତ୍ତର ଓ ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଗଢ଼ିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ବା ସାଧାରଣ ଜନତା ଧର୍ମର ଉନ୍ନତି କଲେ ଉଦ୍ୟମ କରିବେ, ତେବେ ଧର୍ମଧାରୀତା ଓ ନାମମାତ୍ର ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମକୁ ବିଫଳ କରାଇବେ । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମର କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିକାଶ ହେଉ ନ ଥିବ ବରଂ ତାହା କ୍ଳମଶଃ ଦୁର୍ବଳ ହେଉଥିବ। ଦେଖି ଧର୍ମନିଷ ଲୋକମାନେ ବିଚ୍ଛିତ୍ର ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ଧାରଣା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସଂଗଠନକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ । ମୁନ ଶବ୍ଦ 'ଜେବାଲ୍' ଅର୍ଥ ପର୍ବତ, ଯାହା ସମ୍ରାଟ ଓ ସମ୍ରାଜ୍ୟାଦି ବା ବିଦ୍ୱାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି : (କ) ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ଡିନାମାଇଁ ଦ୍ୱାରା ଭାଙ୍ଗି ସବୁଜ, ସୁନ୍ଦର ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଗଢ଼ାଯିବ. (ଖ) ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯୋଜନା କରୁଥିବା ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଶାସକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଧ୍ୱଂସିତ କରି ଦିଆଯିବ ।

୨୫. ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ ସେମାନେ ସେଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶାତଳତା (ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ) ବା (ତୃଷ୍ଣା ମେଣ୍ଟାଇବା ସକାଶେ) କୌଣସି କିସମର ପାନୀୟ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୨୬. ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅତ୍ୟନ୍ତ) ଉତ୍ତପ୍ତ କଲ ଓ (ଅସହ୍ୟ) ଶାତଳ କଲ ଦେବେ ।

୨୭. (ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମାନୁସାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଆଯିବ) ।

୨୮. ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ (ନିଜ ହୃଦୟରେ କୌଣସି) ହିସାବର ଭୟ ରଖୁ ନଥିଲେ ।

୨୯. ଏବଂ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲେ ।

୩୦. ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତିଟି ବିଷୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିସାବ ରଖିଅଛୁ ।

୩୧. ସୁତରାଂ (ନିଜ କର୍ମ ଅନୁସାରେ) ଶାସ୍ତି ଆସ୍ବାଦନ କର ; ଏବଂ ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି (ଉପରେ ଶାସ୍ତି) ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବୁ ।

ରୁ : ୨

୩୨. ବାସ୍ତବରେ ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସଫଳତା (ନିୟତ) ଅଛି,

୩୩. (ଅର୍ଥାତ୍) ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଅଙ୍ଗୁର,

୩୪. ଏବଂ ସମବୟସ୍କା ଯୁବତୀ,

୩୫. ଏବଂ ଉତ୍କଳି ପରୁଥିବା ପିଆଲା ।

୩୬. ସେମାନେ ସେଠାରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ଅପଥା କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ କି (ସେମାନଙ୍କ କଥାକୁ) କେବେ କେହି ମିଥ୍ୟା ମଣିବେ ନାହିଁ ।

୩୭. ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏପରି ପ୍ରତିଦାନ ମିଳିବ ଯାହା ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ହୁ ହେବ ।

୩୮. (ଏହା ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହେବ ଯେ କି) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ତଥା ସେ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ରହିଅଛି ସେ ସବୁର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଏବଂ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୟାବୀ ଅଟନ୍ତି ; ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମାପରେ (ବିନା ଅନୁମତିରେ) କଥା କହିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧. ଧର୍ମର ବିଷୟରେ ଶାତଳତା ଅର୍ଥାତ୍ ଶିଥିଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାତଳ କଲ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷିପ୍ରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତପ୍ତ କଲ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ।

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

إِلَّا حَيْنًا مُتَعَاثًا

جَزَاءً وَفَاءً

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا

وَكَأْسًا دِهَاقًا

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ

لَا يَلِيكَوْنَ مِنْهُ خُطَابًا

୩୯. (ଏହା ସେହି ଦିନ ହେବ) ଯେଉଁଦିନ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଅମ୍ବା ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ଧାତି ବାନ୍ଧି ଠିଆ ହୋଇଥିବେ, (ଏବଂ) ଦୟାବାନ୍ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି କିଛି କହିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଉଚିତ କଥା କହିବେ ।

୪୦. ସେହି ଦିନ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ସୁତରାଂ (ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ (ନିଜର) ଆଶ୍ରୟ ଘାନ ବାଛି ନେଉ ।

୪୧. ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଆଦର୍ଶ ଶାସି ସଂଗ୍ରାନ୍ତରେ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଇଛୁ ଯେଉଁଦିନ ମରୁଷ୍ୟ ସେହି ବିଷୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯାହା ତାର ଦୁଇ ହାତ ପୂର୍ବରୁ (ଅର୍ଜନ କରି) ପ୍ରସରଣ କରିଛି, ଏବଂ (ସେ ଦିନ) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ କହିବ, "ହାୟ ! ମୁଁ ମାଟି ହୋଇଥା'ନ୍ତି କି !"

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاطِلًا

إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ وَيَقُولُ الْكَيْفُ يُلَيِّنُنِي لَنْتُ رَبًّا بَاطِلًا

୧. ପରିତାପର ବିଷୟ, କେତେକ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ 'ସାହାବା' ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ ସାଥୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଈର୍ଷାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପରମ ଶିଷ୍ୟ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୋଷାରୋପ କରିବାକୁ ଲୁଣ୍ଠଣବଦ୍ଧ କରିନାହାନ୍ତି । ହଜରତ ଅବୁବକର ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ 'ମୁଁ ମାଟି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି କି' ବାକ୍ୟାଂଶ କହିଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ ଓ ତତ୍ପରାନ୍ତ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଏତଦ୍ୱାରା ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଆତ୍ମା ସାପନ କରୁ ନ ଥିବ। ସମାପ୍ତି ହେଉଛି । ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟ ସତ୍ୟ ଓ ଏହି ଆୟତ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲା, ତେବେ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ଆତ୍ମବିକଳାତ୍ୱ ବିଚାର କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିମ୍ନମତେ ହେବ— ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଅବୁବକର କହିବେ, 'ହାୟ ! ମୋ ପରିତ ଅଲ୍ଲାହ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ ଯେ ସେ ମୋ ପର୍କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ଦେଇ ନ ଥା'ନ୍ତେ କି ମୋ ତୁଟି ପାଇଁ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରି ନ ଥା'ନ୍ତେ ।' ଏହିପରି ବିବୃତି କଣେ ଆଦର୍ଶ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ହିଁ ହୋଇପାରେ । ହଦିସରେ ସୁସ୍ଥ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି— 'ମୁଁ ମୋର କର୍ମ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷମା ପାଇ ପାରିବି ନାହିଁ, ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ ଶ୍ରାୟ ବୃଦ୍ଧା ବଳରେ ମୋତେ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।'

ଏହି ଆୟତରେ 'କାହିଁ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ଅବୁବକରଙ୍କ ଭଳି ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କାହିଁର କହୁଥିଲେ, ଯେ କି ପରୁ ମୁବି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଖେ ପାଖେ ରହିଥିଲେ, ନିଜର ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତୁର୍ଣ୍ଣ କରି ଦେଉଥିଲେ, ନିଜର ଏଗାର ବର୍ଷର କନ୍ୟାକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ତାଙ୍କ ବୟସ ତରବର/ ପ୍ରାୟବନରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ଓ ଯେ କି ହିଜରତ ବେଜେ ତାଙ୍କ ପରଶରେ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଆରବ ଜଗତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁବକର ହିଁ ତାହାଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ସହକର୍ମୀ ତଥା ସମର୍ଥକ ଥିଲେ । ତେବେ କ'ଣ ଏପରି ଏକ ଉତ୍ସର୍ଗାତ୍ମକ ଜୀବନ କାହିଁର ହୋଇପାରେ ? ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବୃଦ୍ଧନା କରାଯିବା ଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି, କ'ଣ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲାଉଛନ୍ତି ? କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ହିଜରତ ସମୟରେ 'ଶୌର' ଗୁମାରେ ଶୁଦ୍ଧ ଭୟରେ କେବଳ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ସହିତ ଲୁଚି ରହିବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାରିଆଡ଼େ ଶତ୍ରୁମାନେ ଘେରି ରହିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଦୀର୍ଘ ଦୁଇ ଶହ ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷାୟନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଏକମାତ୍ର ଅବୁବକରଙ୍କ ନିଜ ଗହଣରେ ରହିବା କ'ଣ ଅବୁବକରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୃତିର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁନାହିଁ ? ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ 'ଜବିତାବସ୍ତାରେ' ହେଉ କି ମୃତାବସ୍ଥାରେ ହେଉ ଧରି ଆଣି ପେଶ୍ କଲେ ପ୍ରଭୃତ ପରିମାଣରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବା ବିଷୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ନିଷ୍ପଦେହରେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅକୃତ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ଅନେକ ସୂଯୋଗ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ଦୂର ଅନୁରକ୍ତ ସେ ନିଜେ ତାହାର ଭୂମି ଭୂମି ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରାହୀ ଯାଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ସାହସ ମଧ୍ୟ ଅବୁବକରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ

(ଅବଶିଷ୍ଟ.... ପୃ ୧୦୨୧)

ଅଲ - ନାଜିୟାତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ : ଏହାର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକଣ୍ଠ ସଙ୍ଗେ ୪୭ଟି ଅକ୍ଷର ଓ ୨୯ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ, ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଧର୍ମ-ସ୍ନାନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥା'ନ୍ତି,

وَالنَّازِعَاتِ غُرُقًا

୩. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଗଣ୍ଠି ପକାଇ ଥା'ନ୍ତି (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିଥା'ନ୍ତି),

وَالشَّاطِطِّ نَشْكًا

୪. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦୂରଦୂରାନ୍ତରକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି,

وَالسَّيْحَةِ سَكَا

୫. ତା'ପରେ (ପ୍ରତିଦୃଢ଼ିତା କରି ନିଜ ପ୍ରତିଦୃଢ଼ାଙ୍କ ଠାରୁ) ବହୁତ ଆଗେଇଯାଆନ୍ତି,

فَالسَّيْحَةِ سَكَا

୬. ତା'ପରେ (ସାଂସାରିକ) କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିବାରେ ଲାଗି ପଡ଼ନ୍ତି ।

وَمَنْ لَّدُنْكَ أَلْمَدَةُ أَمْرًا

ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଅତି ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ । ପରିବେଶରେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମନିଷ୍ଠା ଓ ଅନୁରକ୍ତିର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଧ୍ୱାନି-ଯୋଗ୍ୟ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ଫୟାଜାଲ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତଥାପି ବିକଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁବକର ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି ପରୀକ୍ଷିତଲେ ଯେ ଯେତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମିଳିଛି ତେବେ ତାହା ଅନ୍ୟଥା ହୋଇପାରେ ? ଏପରି କି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ ହଜରତ ଅବୁବାକ୍ର ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଲା । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ଯଦିତ ସେ ତା'କୁ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ଖୁସିପା ଦେଖି ଯୋଗ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଥିଲେ ତଥାପି ସେ କାଣ୍ଡି ଥିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତା' କିଣ୍ଡାସକାରୀମାନେ ଅବୁବକରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଖୁସିପା ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ମନା କରି ଦେବେ । ତେଣୁ ସେ ନିଜର ଏହି ଅଭିକାମକୁ ଗୋପନ ରଖିଥିଲେ ।

୭. ଏଠାରେ ସାହାବୀ ବା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ସଂସାରରେ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ସଦାଚାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ନାନ୍ୱିତ ଆରୋପ କରୁଥିଲେ । କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ଏଠାରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ବିବରଣ ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ଆମ ମତରେ ଏଠାରେ ଉପର ଲିଖିତ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ବସ୍ତୁତଃ ଏଠାରେ ସେହି ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବରେ ପେଶ କରାଯାଇଛି । ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ କି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଅଥଚ ସେହି ସାଥୀମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମସ୍ତେ ବୁଝିପାରିବେ ।

୮ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ କ୍ରମଶଃ କରୁଥିଲେ ।

୯. ସାଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆଉକୁ ବଢ଼ିଯିବାପାଇଁ ଉତ୍ସାହ ଥିଲା । ଫଳରେ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ତଥା କଣେ ଅନ୍ୟକୁ ବଢ଼ି ଯିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ, ସେଥିରେ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କଠିନତା ଅନୁଭବ କରି ନ ଥିଲେ କି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

୭ (ତାହା ହିଁ ଉପରୋକ୍ତ ଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ ଜାତିର ଆବିର୍ଭାବ ଦିବସ ହେବ) ; ଯେଉଁ ଦିନ ମୁହଁ (ପାଣି ପ୍ରସ୍ତୁତି) କରୁଥିବା ଜାତି ମୁହଁର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବ ।

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝

୮. ଏହା ପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମୁହଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପରେ ଏ ପ୍ରକାର) ପଛରେ ଆପୁଥିବା (ଅନ୍ୟ ଏକ) ସମୟ ଆସିବ ।

تَنْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝

୯. ସେ ଦିନ କେତେକ (ଲୋକଙ୍କର) ହୃଦୟ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଉଥିବ,

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝

୧୦. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଭୟରେ ଅବନତ ହୋଇଥିବ ।

عُيُنٌ مُّنْصَاةٌ حَاشِيَةٌ ۝

୧୧. (ଏବଂ) ସେମାନେ କହିବେ, “କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ ?”

يَقُولُونَ ءِإِنَّا لَسَرْدٌ وَدُونَ فِي الْخَافِرَةِ ۝

୧୨. “କ’ଣ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ) ଯେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କର ହାତ ପଟିସଜି ଯାଇଥିବ ; (ଏପରି ହେବ) ?”

ءِذَا كُنَّا عِظَامًا تَنَجَّرَةٌ ۝

୧୩. ସେମାନେ କହିନ୍ତି, (ଯଦି ଏପରି ହେବ) “ତେବେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ହେବ ।”

لَا نَمُوتُ قَالُوا إِنَّكَ إِذَا كَرِهَتْ خَاسِرَةٌ ۝

୧୪. (ଏବଂ) ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେରଖ ଯେ ଏହି ମୁହଁ ସମାନ୍ତର କେବଳ ଏକ ଚେତାବନୀ (ସୂଚୁପ) ଥିଲା ।

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝

୧୫. ଅତଏବ (ଏହି ଚେତାବନୀ ପରେ) ସେମାନେ ପୁନରାୟ (ଯୁଦ୍ଧ) କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝

୧୬. କ’ଣ ତୁମ ନିକଟରେ ମୁସାବ୍ବ ବୃତ୍ତାନ୍ତ (ମଧ୍ୟ) ପହଞ୍ଚିଛି ?

لَا هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ مُّوسَى ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ଆୟତଗୁଡ଼ିକରେ ସେହି ସମୟର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୁସାଲମାନମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ୫ ନିକର ସୁରକ୍ଷା ଭାଗି ମୁହଁ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମୁସାଲମାନମାନେ ମୁହଁ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର କେବଳ ହସ୍ତରେ ଧାରଣ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଆକ୍ରମଣ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ଚାଲିଥିବେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ବିଜୟ ମଣ୍ଡିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେତେବେଳେ ଭୀରୁତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭାଗିବେ ।

୪. ସେତେବେଳେ ଇସଲାମର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିପ୍ରାଣ ସତ୍ୟସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବ ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଷୟ ଘଟିବ କି ନାହିଁ ବୋଲି ପଚାରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ “ଆମେମାନେ ମରିଯିବା ପରେ କ’ଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମିତ କରାଯାଇ ଉଠିବ କିନାହିଁ ?”

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତି କେବଳ ବଦର ମୁହଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରାଜୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ ଏହିପରି ଅନେକ ପରାଜୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମୁହଁ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ସମୟ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବାଉଁଶର ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବେ, କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ପରାଜୟ ବରଣ କରିବେ ।

୧୭. ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପବିତ୍ର ଉପତ୍ୟକା 'ରୁହ୍ନା'ରେ ଡାକିଥିଲେ ।

୧୮. (ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ), "ଫିରଓନ ନିକଟକୁ ଯାଅ, କାରଣ ସେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇଅଛି ।"

୧୯. ଏବଂ (ତାହାକୁ) କୁହ, "କଣ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ?"

୨୦. "ଏବଂ (ସେଥିପାଇଁ) ଆମେ ତୁମକୁ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛୁ ଏବଂ (ଏହା ଫଳରେ) ତୁମେ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ) ଭୟ କରିବ ।"

୨୧. ସୁତରାଂ ମୁସା ତା ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ) ତାହାକୁ ଏକ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଲେ,

୨୨. କିନ୍ତୁ ସେ ଏ ବିଷୟରେ (ମୁସାଙ୍କୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କଲା ଓ ଅମାନ୍ୟ କଲା ।

୨୩. ତତ୍ପରେ ସେ ବିଶ୍ୱାଙ୍ଗୀଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପରିକଳ୍ପନା କରି (ସତ୍ୟତାକୁ) ବିମୁଖ ହେଲା ।

୨୪. ଏହାପରେ (ସେ ନିଜ ପାରିଷଦ ବର୍ଗକୁ) ଏକତ୍ରିତ କରାଇଲା ଏବଂ (ଦେଶର ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ) ଘୋଷଣା (ମେଧ୍ୟ) କରାଇଲା ।

୨୫. ଏବଂ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଇ) କହିଲା, "ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟେ ।"

୨୬. ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ତା'କୁ ପରକାଳ ଓ ଇହକାଳର ଶାସ୍ତିରେ ଜଡ଼ିତ କରାଇବା ପାଇଁ କବଳିତ କଲେ ।

୨୭. ଯେଉଁମାନେ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ) ଭୟ କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଘଟଣାରେ) ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା (ମୂଳକ ବିଷୟ) ରହିଅଛି ।

ରୁ : ୨

୨୮. (ଚିକିତ୍ସା ଭାବି ଦେଖ ତ) କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ (ପୁନରାୟ) ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଅଧିକ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ନା ଆକାଶକୁ, ଯାହାକୁ (ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ) ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ?

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ରୁହ୍ନା' ଅର୍ଥ ଘୃତ୍ନିବା । ତେଣୁ ଏହାର କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ତାହା ଏପରି ଏକ ଉପତ୍ୟକା ଯେଉଁଠାରୁ ମରୁସ୍ଥ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଆଡ଼କୁ ଫେରି ଆସେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତା'ର ଉନ୍ନତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଥିଲା ।

୨. ସହରର ମୁସା ତାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ତଥା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ନବିଙ୍କର ପଛା ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ନବି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରି ତାଙ୍କ ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶ୍ରେୟସର ହେବ, ଏ ବିଷୟ ସେ ଫିରଓନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଅନ୍ତମନ ଫିରଓନ ପାଇଁ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପ୍ରକୋପର କାରଣ ନ ହେବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ خَفِيَ ۝

قُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُولَ ۝

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۝

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝

فَخَشَرَ فَأَنَادَىٰ ۝

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝

يَعْنِي أَنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ۝

ءَا نَتْمَ أَسَدُ خُلُقًا أَمْ النِّسَاءُ بَنَاهَا ۝

୨୯. (ଏବଂ ସେ) ତାହାର ଉଚ୍ଚତାକୁ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି ଓ ତା'ଠରେ ତାହାକୁ ଚୁଟିଶୂନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

୩୦. ଏବଂ ତାହାର ରାତିକୁ ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ଦିନକୁ (ଆଲୋକିତ କରି) ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

୩୧. ଏବଂ ତତ୍ପରେ (ସେହି ସମୟରେ) ଗୁପ୍ତତାକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି ।

୩୨. ଏବଂ (ତେଜସ୍ବୀୟ) ତାହାର ଜଳ ଓ ତାହାର ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଛନ୍ତି ।

୩୩. ଏବଂ ସେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ତହିଁରେ ପୋତିଛନ୍ତି ।

୩୪. ତୁମମାନଙ୍କର ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ଉପକାର ସକାଶେ (ସେ ଏସବୁ କରିଛନ୍ତି) ।

୩୫. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ମହା ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

୩୬. ଯେଉଁ ଦିନ ମରୁଷ୍ୟ ନିଜ କୃତିକୁ ସ୍ମରଣ କରିବ,

୩୭. ଏବଂ ଯେ (ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଚକ୍ଷୁ ସାହାଯ୍ୟରେ) ନରକକୁ ଦେଖିବ ତା'ପାଇଁ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରି ଦିଆଯିବ ।

୩୮. ସୁତରାଂ ଯେ ବିଦ୍ରୋହ ଆଚରଣ କରିଅଛି,

୩୯. ଏବଂ ଜହକାଙ୍କୁ (ପରକାଳ ଉପରେ) ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଅଛି,

୪୦. ନରକ ବାସୀରେ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।

୪୧. ଏବଂ ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରତି ଭୟସ୍ବକୁଳ ହୋଇଛି ଓ ନିଜକୁ କୁପ୍ରସୂରିତାକୁ ଦୂରେଇ ରଖିଛି,

୪୨. ବାସ୍ତବରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ହିଁ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ।

୪୩. ସେମାନେ ତୁମଙ୍କୁ ସେହି ସମୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ପଶୁଛନ୍ତି ଯେ ତାହା କେବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ?

୪୪. ତାହାର (ଆଗମନ ବିଷୟକ) ଆଲୋଚନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମର କି ସମ୍ପର୍କ ?

୪୫. ଏହାର ଅନ୍ତିମ (ସମୟର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ) ସହିତ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସମ୍ପର୍କ ।

୪୬. ଯେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବିପଦକୁ) ଭୟ କରେ ତୁମେ କେବଳ ତାହା ପାଇଁ ଜଣେ ସତର୍କକାରୀ (ସ୍ବପ୍ନ) ଅଟ ।

رَفَعَ سَنَكُهَا فَسَوَّيْنَاهَا ۝

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ۝

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝

وَبُزِيَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ۝

فَأَمَّا مَن ظَلَمَ ۝

وَأُتِرَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا ۝

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝

وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۝

الْهَوَىٰ ۝

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۝

فِيمَا أَنتَ مِنْ وَكُرِّهَا ۝

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۝

إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ۝

୪୭. ସେମାନେ ଯେଉଁଦିନ ଏହାକୁ ଦେଖୁବେ, (ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ) ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ (ଏହି ସଂସାରରେ) କେବଳ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟା ବା ତାହାର ସକାଳ ରହିଥିଲେ ।

كَانَ لَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى ۝

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ବାଟ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଥିଲେ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. (କ'ଣ) ସେ ଭୂକୃଷ୍ଣନପୂର୍ବକ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଶୁଣିଗଲା ?

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝

୩. କାରଣ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ଆସିଥିଲା (ଯାହାକୁ କେତେକ ଜାଣନ୍ତି) ।

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝

୪. ଏବଂ (ହେ ରହୁଲ !) କେଉଁ କଥା ତୁମଙ୍କୁ (ଏହା) ଜଣାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିବ,

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِي ۝

୫. ଅଥବା (ଉପଦେଶମୂଳକ କଥାମାନଙ୍କୁ) ସ୍ମରଣ କରିବ, ତେବେ (ଏହି) ସ୍ମରଣ ତାହା ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ।

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِّكْرَى ۝

୬. କ'ଣ ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ସତ୍ୟକୁ) ବେଖାତିର କରେ,

أَفَمَنْ أَسْفَهًا ۝

୭. (ତାହା ପ୍ରତି) ତୁମେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବ, (ଯେଦିନ ତାହା କୋରାନର ପରିପତ୍ତୀ ଅଟେ) ।

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ۝

୧. ଏଠାରେ ଏକ ସୂଚିତ ଏହିହାସିକ ପାଠଣ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏକଦା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମକ୍କାରେ କୁବେୟ ବଂଶୀୟ କେତେକ ନେତାଙ୍କ ସହିତ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆଲୋଚନା କରୁଥିବା ବେଳେ 'ଅବ୍ଦ ଅଲ୍ଲାହ ବିନ୍ ରଫ୍ ମକ୍କୁମ୍' ନାମକ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ମୁସଲମାନ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ତେଣୁ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ସମୟ ଓ ଶକ୍ତିର ଅପରସ୍ତ ହେଉଛି ଭାବି, ସେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବାପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଏ ପ୍ରକାର ଅନର୍ଥକାରୀ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ପଦ୍ୟ କରି ନ ଥିଲେ ; ତେଣୁ ଅପରୋଷ ପ୍ରକାର କରିବାକୁ ଯାଇ, ସେ ଅବ୍ଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇଥିଲେ । ଏଠାରେ ଦୁଇଟି ଦିଗରୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପାତ୍ର ଅଟେ । ଉକ୍ତକୋଟିର ନୈତିକତା ଥିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ମିଳୁଛି । ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେ କୁବେୟ ବଂଶୀୟ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଏତେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ଯେ ଅବ୍ଦ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହସେବ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ପ୍ରବଚନ କରି ଉଠିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେହି ଅନ୍ଧ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କେବଳ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇଥିଲେ କାରଣ ଅବ୍ଦ ଅଲ୍ଲାହ ଅନ୍ଧ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅସମର୍ଥତା ଓ ଅପରିଣାମଦର୍ଶୀ ସହସେବ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପଦେ ହେଲେ ଭର୍ତ୍ତନାମୂଳକ ବା ଅଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହି ନ ଥିଲେ । ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେହି ଅନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ଓ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାକୁ ଆଘାତ ନ କରି, ବରଂ ସେହି ସତ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲେ । ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଦରିଦ୍ର ଓ ବିନମ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅଧିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଥିଲେ ।

୮. ଏବଂ ତୁମେ ଏହା କିପରି ଭାବରେ କରିପାରିବ
ଯେତେବେଳେ କି ତା'ର ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବାରେ ତୁମ
ଉପରେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ ।

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِيَهُ

୯. ଏବଂ ଯେ କେହି ତୁମ ନିକଟକୁ ଦୂତ ଗଣିରେ ଆସେ ;

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ

୧୦. ଏବଂ ତେଜସ୍ବିତ ଅନ୍ଧାରକୁ ମଧ୍ୟ) ଭୟ କରୁଥାଏ ;

وَهُوَ يَخْشَىٰ

୧୧. ତୁମେ (ବିରୋଧୀଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ) ତାହା ପ୍ରତି
ଅବହେଳା କରୁଅଛ ;

فَأَنزَلْنَا عَنْهُ آلِهَتَهُ

୧୨. (ଏପରି) ଆଦର୍ଶ ନୁହେଁ, (ବରଂ ଏ ପ୍ରକାର
ଦୋଷାରୋପ ଠିକ୍ ନୁହେଁ,) ବାସ୍ତବରେ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍
କୋରାନ) ଏକ ଉପଦେଶ ଅଟେ । (ଏହା ସହିତ ତରବାରୀ
ଅବତରିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ
କରାଇବାରେ ବାଧ୍ୟ କରିବ ।)

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ

୧୩. ଦୂତରାଂ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ତାହା ପ୍ରତି ମନେନିବେଶ କରୁ ।

୧୪/୧୫. (ଏହି କୋରାନ ଏପରି) ପୋଥିରେ ଲିପିବଦ୍ଧ
ହୋଇ ରହିଅଛି ଯାହା ସମ୍ମାନିତ, ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସମ୍ପନ୍ନ ତଥା
ପବିତ୍ର ଅଟେ,

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

୧୬. ତାହା (ପୋଥିପ୍ରଣେତା ଓ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତ)
ପରିଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ (ଅଛି),

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

୧୭. (ଏପରି) ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ
ସମ୍ମାନିତ (ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚକୋଟର ପୁଣ୍ୟବାନ୍
(ବ୍ୟକ୍ତି) ଅଟନ୍ତି ।

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

୧୮. ମନୁଷ୍ୟର ସର୍ବନାଶ ହେଉ ! ସେ କିପରି କୃତବ୍ଧ !

قُلِ الْإِنسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

୧୯. (ସେ ଚିନ୍ତା କରି ଦେଖୁ ଯେ) ଅନ୍ଧାର ତାହାକୁ କେଉଁ
ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ମୃତି କରିଛନ୍ତି ।

مِنْ أَتَىٰ شَيْءٍ خَلَقَهُ

୨୦. (ସେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ) ଏକ ଶୁକ୍ତିଦୂରୁ (ସୃଷ୍ଟି
କଲେ ଓ ପ୍ରଥମେ ତା) ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ପୁଣି ତା'ପାଇଁ
(ଉନ୍ନତିର ଏକ) ସାମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ ;

مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ନେଇ ବହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପି ଯିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆଖ୍ୟାତରୁ ସେହି ସାଥୀମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ ଭାଗ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଘଟିବ ।

୩. ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ଧ୍ବଂସ ହେବ, କାରଣ ସେ ଅବିଶ୍ବସ କୃତତ୍ୱ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ।

୨୧. ଏହା ପରେ (ତାହାର) ପଥକୁ ସୁଗମ କଲେ ଓ ଅଧିକ ସୁଗମ କଲେ,

ثُمَّ السَّيْلَ يَسْرَهُ ۝

୨୨. ଏହା ପରେ (ସ୍ବାଭାବିକ ଜୀବନ ଦେଇ) ତାହାକୁ ମୁତ୍ୟୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ (ଓ) ତା'ପରେ ତାହାକୁ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) କବରରେ ରଖିଲେ ;

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝

୨୩. ଏହା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହାକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବେ ।

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝

୨୪. (ଏପରି) ଆଦୌ ନୁହେଁ, (କ'ଣ ରୂପେ ଦେଖୁ ପାଇଁ ନାହିଁ ଯେ) ଯେଉଁ ଆଦେଶ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟକୁ) ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାହାକୁ ପାଳନ କରି ନାହିଁ ।

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝

୨୫. ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଖାଦ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ ।

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝

୨୬. (ଏବଂ ସେ ଦେଖୁ ଯେ) ଆମେ ମେଘମାଳାରୁ ପ୍ରଚୁର ଜଳବୃଷ୍ଟି କରାଉଛୁ,

إِنَّا صَبَّيْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝

୨୭. ଏହା ପରେ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବିଦୀର୍ଘ କରାଉଛୁ ।

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝

୨୮. ଅତଏବ ଏହାକୁ ବିଦୀର୍ଘ କରିବା ଫଳରେ ଆମେ ତହିଁରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିଥାଉ ।

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝

୨୯. ସେହିପରି ଅଛୁର ଓ (ବିଭିନ୍ନ) ଉଦ୍ଭିଦ,

وَعَبًّا وَقَضْبًا ۝

୩୦. ତଥା ଜୈନ୍ତୁନ ଓ ଖଜୁରି (ମଧ୍ୟ),

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ବିକାଶର ମାର୍ଗ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୋରାନ, ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ସହଜସାଧ୍ୟ ।

୨. ଏହାର ବାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସଂସାରରେ ତା'ର ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନେ ତାକୁ କବର ମଧ୍ୟରେ ରଖିଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟର ତାହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ କବର ଯେଉଁଠାରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଜବାମ୍ବାକୁ ଉଠିବ ।

୩. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପାର୍ଥବ କବର ଅଭିପ୍ରେତ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହା ପାରଲୋକିକ କବର । ଏହାର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପରଲୋକରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜୀବନ ଦାନ କରିବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ରୂପେମାନେ ମନେ କରୁଅଛୁ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଆଉ ଜୀବନ ଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତାହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ।

୫. ଏହାର ବାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶକ୍ତିର ବା ଧର୍ମବିଧାନର ପାଳନ କରିବ ନାହିଁ ତେବେ ତା'ର ହିସାବ କିତାବ ନ କରାଯିବ। କିପରି ସମସ୍ତ ହେବ ? ତେଣୁ ହିସାବକିତାବ କରାଯିବ। ସକଳେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାଯିବ। ଆବଶ୍ୟକ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ କରିଦିଅନ୍ତି ।

୩୧. ଏବଂ ତତ୍ ସହିତ ଘନ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ,

وَحَدَائِقَ غُلَابٍ

୩୨. ଏବଂ ଫଳ ଓ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷ (ଓ ଗୁଳୁ ଆଦି) ମଧ୍ୟ,

وَفَاكِهَةٍ وَأَبْجٍ

୩୩. (ଏ ସବୁ) ଓ ଦୁମମାନଙ୍କ ଓ ଦୁମମାନଙ୍କ ଜଳକରୁକ୍ତ ଉପକାର ପାଇଁ (ସୃଷ୍ଟି କରା ହୋଇଛି) ।^୧

مَنَاعًا لِّكُمۡ وَلَا تَنَايَمُ

୩୪. ଏହା ପରେ (ଚିନ୍ତା କର) ଯେତେବେଳେ କର୍ଷ-ବିଦାରକ (ବିପଦ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

فَإِذَا جَاءَتِ الضَّآءَةُ

୩୫. ଯେଉଁ ଦିନ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଭାଇଠାରୁ (ଦୂରକୁ) ପଳାୟନ କରିବ,

يَوْمَ يَقۡفِزُ الْمَرۡءُ مِنْ آيۡهِ

୩୬. ଏବଂ ସେହିସବୁରେ ନିଜ ମାତା ଓ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ,

وَأَيۡهِ

୩୭. ଏବଂ ନିଜ ପତ୍ନୀ ଓ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ (ମଧ୍ୟ) ପଳାୟନ କରିବ),

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

୩୮. ସେ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ହେବ ଯେ ତାହା ତାକୁ ନିଜ ଚିତ୍ତରେ (ହୁ) ମଗ୍ନ ରଖୁଥିବ ।

لِكُلِّ أَمۡرٍ مِّنۡهُمۡ يَوْمَئِذٍ شَأۡنٌ يُغۡنِيهِ

୩୯. ସେଦିନ କେତେକ (ଲୋକ)ଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଥିବ,

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسۡفِرَةٌ

୪୦. ହର୍ଷ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ (ହୋଇଥିବ),

صَآحِبُهُ مُتَبَيِّرَةٌ

୪୧. ଏବଂ (ସେ ଦିନ) କେତେକଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଏପରି ହେବ ଯତେ ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଧୂଳି ଆବୃତ ହୋଇଅଛି,

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

୪୨. ଏବଂ (ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥା ଜଣାଇବା ସକାଶେ) ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ (ଏପରି) ଏକ କାଳିମା ମଧ୍ୟ ଆବୃତ ହୋଇଥିବ (ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ହୋଇଥାଏ) ।

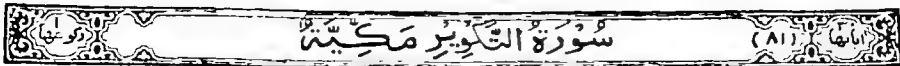
تَرۡهَقۡهَا قَتَرَةٌ

୪୩. ଏହି (ଲୋକ)ମାନେ ହିଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଦୁରାଗୁରା ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ।

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجَرَةُ

୧. ପ୍ରଥମେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫଳର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଓ ତତ୍‌ପରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ହସର କଳାକୃଷ୍ଣକରା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ପ୍ରକୃତିର ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ଉଦ୍ୟାନ ନିର୍ମାଣରେ ପ୍ରକୃତିର ହୋଇଥାଏ । ସେହି ହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହି ସ୍ୱାଧୀନ କରିଥିବାରୁ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନେ ଲଗାଇଥିବା ଗଛର ଫଳ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଭାରିଥିବା ଫୁଲକୁ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରେ । କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପତ୍ର ଓ ଖସି ପଡୁଥିବା ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବଜଗ୍ତମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଏସବୁ ଫଳ ଓ ପତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହିଁ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ।

ଅଲ - ତକୱିର

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ପରସ୍ପର । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପର୍କ ୩୦ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ (କିରଣ)କୁ ଶୁଖାଇ ଦିଆ ହେବ,

୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ମଲିନ ପଡ଼ିଯିବେ,

୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ଶୁଳିତ କରା ହେବ,

୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦଶମାସର ଗର୍ଭବତୀ ଓଟମାନଙ୍କୁ
ପରିତ୍ୟାଗ କରାହେବ,

୬. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରା-
ହେବ,*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا الشُّسُ كُوِّرَتْ ②

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ③

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ④

وَإِذَا الْعُشُورُ عُظِّلَتْ ⑤

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑥

* ଏଠାରେ ଏପରି ସାମୟିକ ଦୂର୍ଘଟତା ପ୍ରତି ସଙ୍କେତ ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି (୩୩ : ୪୭ ବ୍ରହ୍ମବ୍ୟ) ଏବଂ ଅଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଏଭଳି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପରଦା ପକାଇ ଦିଆଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଯେଉଁଙ୍କ ସମ୍ମାନ ପାଇବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଉ ସେହିକି ସମ୍ମାନ ରହିବ ନାହିଁ ।

୨. ମୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ 'ଅଲ-କୁରୁମ୍' ଧର୍ମପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ବୁଝାଏ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ହଦିସ ଏହି ଅର୍ଥକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ତାଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ, 'ମୋ ସାଥୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସଦୃଶ ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୁମେମାନେ ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତର ଭାବାର୍ଥ ଏହି ରୂପେ ହେବ ଯେ ଧର୍ମପଣ୍ଡିତମାନେ କୁହାଯାଉଥିବା ଯୋଗ୍ୟତା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ରହିବ ନାହିଁ ।

୩. ଏହି ଆୟତର ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅର୍ଥ କରାଯାଇପାରେ : (କ) ପର୍ବତ ଉପରେ ସଦୃଶ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ, (ଖ) ପ୍ରୟୋଗର ବେଳେ ତିନିମାସର ଖଞ୍ଜି ପର୍ବତକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ ଓ ସେଠାରୁ ସଦୃଶ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ, (ଗ) ପର୍ବତ ସଦୃଶ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକ ବା ରାଜା ମହାରାଜାମାନେ ନିଜର ସ୍ଥିତି ଓ ପଦବୀସାଧା ହରାଇବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ରେକରାଡ଼ି ଓ ମୋଟର ଚାକିରି ଉଦ୍ଧାରଣ ହେବା ପରେ ଆଗବରେ ଓଟ ପିଠିରେ ଯାହା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା କମି ଯିବ । ଦଶ ମାସର ଗର୍ଭବତୀ ଓଟ ବିଷୟ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେଭଳି ଗର୍ଭବତୀ ଓଟ ଦଶ ମାସ ବେଳକୁ ଖୁବ୍ ମୁଖ୍ୟତା ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଲୋକମାନେ ତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହି ଆୟତର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯାନବାହନର ଉଦ୍ଧାରଣ ହେବା ପରେ ମରୁଜାହାଜ ନାମରେ ପରିଚିତ ଓଟ ମଧ୍ୟ ଅନାବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ।

୫. ଏହାର ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପକ : (କ) ବିଦ୍ୱିଆଖାନା ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ, (ଖ) ଅସଲ୍ୟ ଜାଗିର ଲୋକମାନେ ସୁସଲ୍ୟ ହେବେ, (ଗ) ଅସଲ୍ୟ ଜାଗିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯିବ, ଯେପରି ଆମେରିକା ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରେ ଘଟିଛି । ଏହି ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ହୁସୁର'ର ଅନ୍ୟତମ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଜ ଦେଶରୁ ବିଚାଡ଼ିତ ହେବା ।

୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନଦୀଗୁଡ଼ିକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେଗୁଡ଼ିକର ଜଳକୁ ପ୍ରବାହିତ କରାଇ ଅନ୍ୟ ନଦୀ ବା କେନାଲ ସହିତ) ମିଶାଇ ଦିଆଯିବ,

وَإِذَا الْبَحَارُ سُجِّرَتْ ۝

୮. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ବିଭିନ୍ନ) ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରା ହେବ,

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۝

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜୀବତ ପୋତି ଦିଆଯାଉଥିବା (କନ୍ୟା) ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାହେବ,

وَإِذَا الْمَوْءُدَةُ سُئِلَتْ ۝

୧୦. ଯେ କେଉଁ ଅପରାଧରେ ତାହାକୁ ବଧ କରାଯାଇଥିଲା ?

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝

୧୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସାରଣ ହେବ (ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁଳ ଭାବରେ ମୁଦ୍ରଣାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବ),

وَإِذَا الصُّحُفُ تُشْرَتْ ۝

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆକାଶର ଆବରଣକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ କରାହେବ,

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝

୧୩. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନରକ (ଅଗ୍ନି)କୁ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରାହେବ,

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝

୧୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ନିକଟତର^୮ କରାହେବ,

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفِثَتْ ۝

୧. ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟାୟର ଯୁକ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ସ୍ୱରୂପରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଧିରାଜି । ନିର୍ମାଣ କବୀର ଏଭଳି ଉନ୍ନତି ହେବ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ନଦୀଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯିବ । ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଦେଶରେ— ଭାରତ, ଅମେରିକା ଓ ଜର୍ମାନୀରେ—ଭୂମିସ୍ତରମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।

୨. ମୃତ ଶବ 'ସଜ୍ଜର' ଅର୍ଥ ଶୁଖାଇ ଦେବା । ତେଣୁ କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ନଦୀକୁ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯିବା ଅର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ 'ସଜ୍ଜର' ଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଛି; ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳକୁ ବାହାର କରି ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ନେବା । କେନାଲକୁ ଲାଖ୍ୟ କଲେ ଏହି ଅର୍ଥର ଯଥାର୍ଥତା ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବୁଝି ହେବ । ତେଣୁ ଉଭୟ ଅର୍ଥକୁ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥ ବାହାନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି କେନାଲ ଖୋଳି ନଦୀକୁ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯିବ । ନଦୀର ଜଳ ଆକାଶକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ନଦୀକୁ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯିବା ଅର୍ଥ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ହୁଏ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଯନ୍ତ୍ରା ସୁଗମ ହେବ । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସୁବିଧାନ ଓ ବ୍ୟସ୍ତତା ସାହାଯ୍ୟରେ ପରସ୍ପରକୁ ସହଜରେ ପାସର କରି ପାରିବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣିଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ପୋତି ଦେବା ଏକ ଅପରାଧ ହେବ ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁଳ ଭାବରେ ମୁଦ୍ରାସତ୍ର ସ୍ଥାପିତ ହେବ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଖଗୋଳ ବିଦ୍ୟାରେ ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହେବ ।

୭. ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ସ୍ତରରେ ପାପର ମାତ୍ରା ବହୁତ ବଢ଼ିଯିବ ଯଦ୍ୱାରା ନରକ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟତରୀ ହେବ ।

୮. ଧର୍ମର ଶୁଦ୍ଧ ଚକ୍ରମାନ ଏପରି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ଓ ଚପଳତା ନାହିଁ ନିୟମକୁ ପାଳନ କରିବା ସହଜ ହେବ ।

୧୫. (ସେ ଦିନ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଯାହା ଉପକ୍ଷାପିତ କରିଥିବ ତାହା ଜାଣି ପାରିବ ।

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٥﴾

୧୬. କିନ୍ତୁ (ଯେପରି ତୁମେମାନେ ମନେ କରୁଅଛ), ସେପରି ନୁହେଁ; ଯେଉଁମାନେ ଗୁଲୁ ଗୁଲୁ ପଛେଇ ଯାଆନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପକ୍ଷାପିତ କରୁଅଛୁ ।

فَلَا أَقْسَمُ بِالْخُنُوسِ ﴿١٦﴾

୧୭. ଯେଉଁମାନେ ନାକ ସିଧା ଗୁଲୁଥାନ୍ତି (ଓ ପୁଣି) ଘରେ ବସି ରହୁଥା'ନ୍ତି ।

الْبَجَارِ الْكَاسِبِ ﴿١٧﴾

୧୮. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ, (ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପକ୍ଷାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅନ୍ତ ହୁଏ ;

وَالْيَلِ إِذَا عَسَسَ ﴿١٨﴾

୧୯. ଏବଂ ପ୍ରଭାତକୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଶ୍ୱାସପ୍ରଶ୍ୱାସ ନେବା ଆରମ୍ଭ କରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭାତର ଅସମାପନ ହୁଏ),

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٩﴾

୨୦. ବାସ୍ତବରେ ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନ) ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ରସୁଲଙ୍କ ବାଣୀ ଅଟେ ।

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٢٠﴾

୨୧. (ଯେ କି) ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଉଚ୍ଚ ପଦାର୍ଥ୍ୟାଦାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି,

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢١﴾

୨୨. (ସେ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଓ ତତ୍ ସହିତ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ମଧ୍ୟ ।

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢٢﴾

୨୩. ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଆଦୌ ପାଗଳ ନୁହନ୍ତି ।

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَغْوٍ ﴿٢٣﴾

* ଏଠାରେ ବିନାଶମୁଖୀ ଜାତିର କେତେକ ଇସ୍ତଫା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନେ ପ୍ରଥମ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହି ଇସ୍ତଫାଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି : (କ) ବିପଦବେଳେ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେବା, (ଖ) ଅପରିଶ୍ରମଦର୍ଶୀ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦୃଷ୍ଟସାହସ କରିବା, (ଗ) ଜାୟୀକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି ସ୍ତ୍ରୀରେ ବସି ରହିବା ।

୨. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିନାଶର ସମସ୍ତ ସ୍ୱାଧୀୟ ହେବ ନାହିଁ; ରାତି ଠରେ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ।

୩. ପବିତ୍ର କୋରାନ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବାଣୀ ତାହା ଜଣାଇବା ଏହି ଆୟତର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । ବରଫୁଟ ଏହାର ଉଦ୍ଦାର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ସହିତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ଏବଂ ଦେବତୃତୀୟତା ଏହି ବାଣୀକୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ବାଣୀକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ବାଣୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଲାମୁକୁଷ୍) ତଥା ମହମ୍ମଦଙ୍କର ବାଣୀ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, କାରଣ ସଂସାରବାସୀ ତାଙ୍କର ମୁହଁରୁ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ବାଣୀ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ବାଣୀ ବୋଲି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବିଶେଷ ସ୍ୱରୂପ ଆବୋଧ କରାଯାଇଛି । ସେଥିରେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏହି କୋରାନ୍ ସମସ୍ତ ଜରତର ପାଦନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି; ତାହାକୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଦେବତୃତ୍ୱ ତୁମ ଦୃଢ଼ତାରେ ଅବତରଣ କରାଇଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ତୁମେ ଏକ ସତେଚକ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ (୩୭:୯୩-୯୫ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୪. ଯେହେତୁ ସେ ଜଣେ ରସୁଲ ହିଁଲେ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ମୁନଶ୍ଚୁର ତାଙ୍କର ଅପାଧାରଣ ଦାବି ପରେ ସେ ଏକ ଅନ୍ଧାର ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠି ପାରିଥିଲେ । ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ହିଁଲେ, ଏପରିକି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସ୍ୱାକୃତି ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଉତ୍ତରା ହିଁଲେ । ଅତଏବ ଯେତେ ସେ ଏହାକୁ ଅଲ୍ଲହଙ୍କର ବାଣୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ଏହି ଦାବି କଦାପି ମିଥ୍ୟା ହୋଇ ନ ପାରେ ।

୨୪. ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆକାଶର ମୁକୁତିରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٤﴾

୨୫. ଏବଂ ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମାପ୍ତ ହେବାରେ ଆଦୌ କୃପଣ ନୁହଁନ୍ତି ।

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٥﴾

୨୬. ଏବଂ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମହନୀୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ଅଭିଶପ୍ତ ସ୍ୱଭାବୀ (କହୁ) ବାଣୀ ନୁହେଁ ।

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٦﴾

୨୭. ତେଣୁ (ଏହା ସତ୍ୟ) ତୁମେମାନେ କେଉଁ ଆତ୍ମା ଯାଉଅଛ ?

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٧﴾

୨୮. ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ଏକ ଉପଦେଶ ମାତ୍ର.

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

୨୯. (ବିଶେଷତଃ) ତୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହା ପାଇଁ ଯେ କି ସରଳ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ,

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٩﴾

୩୦. ତୁମେମାନେ ଏହା (କଦାପି) ଇଚ୍ଛା କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ- ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ଅଲ୍ଲାହ) ଇଚ୍ଛା କରି ନାହାନ୍ତି ।

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

୧. ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅମ୍ଭଙ୍କ ଲୋକ ଭଲ ହେବ ବା ଅମ୍ଭଙ୍କ ଲୋକ ମନ୍ଦ ହେବ । ପ୍ରକୃତ କୋରାନ ଏପରି କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ବା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଅସମ୍ଭାବନା ସ୍ଥିର କରିଛି । ଆଲ୍ଲାହ ଆସ୍ତରରେ ପ୍ରକୃତ କୋରାନର ଅନ୍ୟ ଏକ ଆସ୍ତର ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ଅଲ୍ଲାହ ତିନି ଓ ମାନବକୁ କେବଳ ଏହି ସଜ୍ଜାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ (୫୧:୫୭ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆସ୍ତରର ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି: ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚ-ମାନର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ପଠାଇଛନ୍ତି (୯୧: ୮ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସୁତରାଂ ଯେହେତୁ ତୁମେମାନଙ୍କର ସଂସାର କରାଯାଇ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ଭାବେ ବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣିତା, ସଂସାରରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବିରୋଧ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ଯଦି ମାନବ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଧାନ ଅନୁସରଣ ନିଜ ଇଚ୍ଛାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବ, ତେବେ ତାହାର ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ ପରିଚାଳିତ ହେବ ।

ଅଲ-ଇନ୍‌ଫିତାର

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ବିଭାଜିତ ୨୮ ଶ୍ଳୋକ ୨୦ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ଫାଟି ପଡ଼ିବ,

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

୩. ଯେତେବେଳେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ଖସି ପଡ଼ିବେ,

وَإِذَا النُّجُومُ اتَّشَتَّتَتْ

୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସାଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଚିରି ମିଶାଇ ଦିଆଯିବ,

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

୫. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କବରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଳି ଏଣେ ତେଣେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ,

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

୬. ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରାଣୀ (ଯାହା ବିଷୟରେ ଏଠାରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି) ଜାଣି ପାରିବ ଯେ ସେ କ'ଣ ସବୁ ଆଗକୁ ପଠାଇଛି ଓ କ'ଣ ସବୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଛି ।

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

୭. ହେ ମାନବ ! ତୁମକୁ କିଏ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅହଙ୍କାରୀ (ଓ ପ୍ରଚାରିତ) କରିଅଛି,

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِبَيْتِكَ الْكُرْهِ

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶେଷ ସ୍ଵର ସଂପର୍କରେ କେତେକ ଲକ୍ଷଣର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି । ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ ସ୍ଵରାଯାଇଛି ଯେ ପୃଥିବୀରେ ସିର୍ବ ଓ ନାସ୍ତିକତା ଏତେ ଦୂର ବ୍ୟପ୍ତିବିଧି ଯେ ଅଳ୍ପ ସଂସାରକୁ ଶାସ୍ତିପ୍ରେରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ।

୨. ତୁ ଏତେ ବିହ୍ୱାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ ବିଭ୍ରାସ୍ତ ହେବେ ବା ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀର ସଂଖ୍ୟା ଥିବା ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଣୀମାନେ କେନାଲ ଓ ସ୍ଵାଦ୍ କେନାଲ ଦ୍ଵାରା ଦୂରର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଜଳବାୟକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଚୀନ ମିଶର ଦେଶର ଫିରାଓନ (Pharaoh) ନାମଧାର ରାଜାମାନଙ୍କ କବରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଳି ସେମାନଙ୍କ ଶବଗୁଡ଼ିକୁ କ'ଲିଶୁ, ଫ୍ରାନ୍ସ ଓ ବ୍ରିଟିଶ ଆଦି ଦେଶର ସଂଗ୍ରହାଳୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ରଖାଯିବା ପାଇଁ ପଠାଯିବ ।

୫. ଏଠାରେ 'ନଫସ' ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମକୁ ବୁଝାଇଛି । କାରଣ ସଂପ୍ରତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସାରା ସଂସାରରେ ସିର୍ବ ବା ନାସ୍ତିକତାର ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ହେଉଛି ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଦୃଷ୍ଟି କରିବେ ଯଦିଘ୍ନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ପଚାଶ ଲକ୍ଷଣମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେଶ୍ଚର ହେବ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ଅନେକ ଦୃଷ୍ୟ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଓ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପଛରେ ଏପରି କୃତିମାନ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ଭାବ ବାହୁତ କରାଉଥିବ ।

୭. ଏଠାରେ ପାଞ୍ଚଶତାବ୍ଦୀର ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ସଂକେତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ଧର୍ମବିଧାନଠାରୁ ଓ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷିଣ ଦ୍ଵାରା ପୃଷ୍ଠ ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ ଆଦୌ ଚିନ୍ତା କରୁ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ନିଜ ଗ୍ରମାଦାନ ଦର୍ଶନକୁ ଭିତ୍ତିକରି ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ପୃଷ୍ଠ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୮. ଅର୍ଥାତ୍ ପର ଜୀବରେ ବିଚାର ହେବ ଓ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିବ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭାଇ ଦାୟକ ହେବେ ନାହିଁ ।

୮. ସେହି ପାକନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେ କି ତୁମକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ତା'ପରେ ତୁମକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଆରାଧନା ଶକ୍ତିକୁ) ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କଲେ, (ଏବଂ ଏହା) ପରେ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ?

الَّذِي خَلَقَكَ فَسُبُكَ فَعَدَلَكَ ۝

୯. ଏହା ପରେ ସେ ଯେଉଁ ରୂପ ପସନ୍ଦ କଲେ ତହିଁରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ରୂପରେ) ତୁମକୁ ରଚିଲେ ।

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝

୧୦. (ଯେପରି ତୁମେ ମନେ କରୁଅଛ) ସେପରି କଦାପି ଦୁହେଁ, ବରଂ ତୁମେ ତ ବିଶ୍ୱର (ଦିବସ)କୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରୁଅଛ ।

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝

୧୧. ଏବଂ (ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ତରଫରୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَأَنَّ عَلَيْكُمْ لَحُفُظِينَ ۝

୧୨. (ସେମାନେ) ଭଦ୍ର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥା'ନ୍ତି ।

كَرَمًا كَاتِبِينَ ۝

୧୩. ତୁମମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେମାନେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝

୧୪. ବାସ୍ତବରେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା ଲୋକମାନେ (ସର୍ବଦା) ଆନନ୍ଦରେ ରହନ୍ତି ;

إِنَّ الْآبِرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝

୧୫. ଏବଂ ଦୁରାଚାରୀ ଲୋକମାନେ ବାସ୍ତବରେ ନରକରେ ରହନ୍ତି ;

وَأِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝

୧୬. (ବିଶେଷତଃ) ସେମାନେ ବିଶ୍ୱର ଦିବସରେ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

يُصَلُّونَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝

୧୭. ଏବଂ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝

୧୮. ଏବଂ (ହେ ରଫୁଲ୍ !) ବିଶ୍ୱର ଦିବସର ସମୟ କେବେ, ତାହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

وَمَا آذْرَكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝

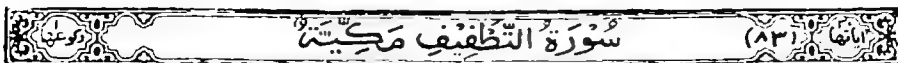
୧୯. ପୁନଶ୍ଚ (ଆମେ ତୁମକୁ କହୁଅଛୁ କି) ବିଶ୍ୱର ଦିବସର ସମୟ କେବେ, ତାହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

تُمْ مَا آذْرَكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝

୨୦. (ସେହି ସମୟ) ସେ ଦିନ (ହେବ), ଯେଉଁ ଦିନ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀକୁ ଲାଭ ଦେବା ପାଇଁ କିଛି ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥିବ ; ଏବଂ ସେଦିନ ସବୁ ପ୍ରକାର ମାମାଂସା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିବ ।

يَوْمَ لَا تَنَالُكَ نَفْسٌ لِّتَنفِسَ شَيْئًا وَلَا تَأْمُرُ

بِشَيْءٍ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

ଅଲ-ମୁତଫିଫୀୟାନ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦେଖିବୁ ଯେମିତି ୩୭ଟି ଅସ୍ତର ।)

୧. ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଯାହାଙ୍କୁ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୨. କୁସବିଚାରୀ ବେଳେ ଓଜନ କମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ;

୩. ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କଠାରୁ ଓଜନ କରି ନେବା ବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ନେଇଥା'ନ୍ତି ;

୪. ଅଥଚ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଓଜନ କରି ଦେବା ବେଳେ, ଓଜନରେ କମ କରିଥା'ନ୍ତି ।

୫. କ'ଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି) ଉତ୍ତଥୁତ କରାହେବ ?

୬. ଏହି ମହାନ ଦିବସ (ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଖିବା) ସକାଶେ,

୭. ଯେଉଁ ଦିନ ମାନବ-ସମାଜ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ନିଷ୍ପତ୍ତି ଶୁଣିବା) ସକାଶେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବେ ।

୮. ସେମାନେ ଯାହା ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେପରି ବୁଝି ;
ତୁରାଗୁରାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ମର ପ୍ରତିପାଳ ସମକ୍ଷୀୟ ବାସବରେ ସିଦ୍ଧାନ (ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ପୃଷ୍ଠକ)ରେ ଅଛି ।

୯. ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ କ'ଣ, ଏହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

୧୦. ତାହା ଏପରି ଆଦେଶ ଯାହା (ଅନନ୍ତ କାଳରୁ) ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

୧୧. ସେ ଦିନ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ରହିଥିବ,

୧୨. ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ ବିଚାର ଦିବସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝

الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوَّزَوْا لَهُمْ يَخْسِرُونَ ۝
أَلَا يُظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝

يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ۝
كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝

وَيْلٌ لِّیَوْمِذٍ لِّلَّذِیْنَ یُبْیْنُونَ ۝

الَّذِينَ یُكَذِّبُونَ بَیْذِیْمِ الدِّینِ ۝

୧. ମୁଳ ଶବ୍ଦ 'ସିଦ୍ଧାନ' ଅର୍ଥ କଠୋର ଓ ସ୍ଥାୟୀ । ଅତଏବ ଏହାର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବା ଶାସ୍ତି କଠୋର ଓ ସ୍ଥାୟୀ ହେବ (ପେଟୁଲ ବୟାନ : ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ୧୦ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୧୩. ଯେ ସାମାଲ* ଘନକାରୀ ଓ ମହାପାତ୍ର, ତାହା ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ,

୧୪. ଯେତେବେଳେ ସେଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ନିଦର୍ଶନ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ତ ପୂର୍ବକାଳର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ନକଲ କରା ଯାଇଥିବା କଥା ।”

୧୫. ସେମାନେ ଯେପରି କହୁଛନ୍ତି ସେପରି ଆଦୌ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ କଳଙ୍କିତ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୬. ବରଂ ଏପରି କୁହ ଯେ ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବା ସକାଶେ ନିଶ୍ଚୟ ବାଧା ଦିଆଯିବ ।

୧୭. ଏହା ପରେ ସେମାନେ ନରକ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରବେଶ କରିବେ,

୧୮. ଏହା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଏହା ହିଁ ସେହି (ପରିଶ୍ରାମ), ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲ ।”

୧୯. ତୁମମାନଙ୍କ ଧାରଣାର ବିପରୀତରେ ପୁଣ୍ୟବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ (ପୁରସାର ବିଷୟକ) ଆଦେଶ ବାସ୍ତବରେ ଇଲିୟାନରେ^୧ ରହିଅଛି ।

୨୦. ଏବଂ ଇଲିୟାନ^୨ କ’ଣ, ଏହା ତୁମଙ୍କୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

୨୧. ତାହା ଏକ ଲିଖିତ ଆଦେଶ ।

୨୨. ଯାହାକୁ (ଅନ୍ଧାଧର) ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ (ନିଜ ଆଖିରେ) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ।

୨୩. ବାସ୍ତବରେ ପୁଣ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ (ମୟ ସ୍ଥାନ)ରେ ରହିବେ,

୨୪. ପଲଙ୍କ ଉପରେ ବସି ରହି ସବୁ ଦେଖୁଥିବେ ।

୨୫. ତୁମେ ଯେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଆଶୀର୍ବାଦକରିତ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଥିବା ଅନୁଭବ କରିବ ।

୧. ‘ଇଲିୟାନ’ ଅର୍ଥ ଏଭଳି ମହାପୁରୁଷ, ଯେ କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

୨. ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ‘ଇଲିୟାନ’ କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ସ୍ବରାଜ୍ୟ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଏ । ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଖ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଆଖିରେ ତାକୁ ପଡ଼ି ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ।

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَبٍ أَتِيْمٍ ۝

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

كَلَّا أَنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَجُوتُونَ ۝

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ۝

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلِّيْنَ ۝

وَمَا آدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝

كِتَابٌ مُّرْقُومٌ ۝

يَشْهَدُهُ الْمَلَائِكَةُ ۝

إِنَّ الْأَنْبَارَ لَفِي نَعِيْمٍ ۝

عَلَى الْأَرْآئِكِ يَنْظُرُونَ ۝

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيْمِ ۝

୨୬. ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଦଦିଆ ବିଶୁଦ୍ଧ ମଦିରା ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ,

୨୭. ତାହାର ଶେଷ ଭାଗରେ କସ୍ତୁରି ରହିଥିବ ; ତେଣୁ କାମନାକାରୀମାନେ ଏହିଭଳି ବସ୍ତୁର ହିଁ କାମନା କରିବା ଉଚିତ,

୨୮. ଏବଂ ସେଥିରେ ତଦନିମିତ୍ତ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିବ,

୨୯. ସେହି ଝରଣା, ଯେଉଁଥିରୁ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବା ଲୋକେ ପାନ କରିବେ ।

୩୦. ଅପରାଧୀମାନେ ବାସ୍ତବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ,

୩୧. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପରସ୍ପରକୁ ଆଖି ଠାରୁ ଧୁଲେ ।

୩୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଘର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରୁଥିଲେ ; ସେତେବେଳେ (ମୁସଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଫେରୁଥିଲେ ;

୩୩. ଏବଂ ଯେବେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ତେବେ କହୁଥିଲେ, “ଏମାନେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।”

୩୪. ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ରୂପେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ନଥିଲେ ।

୩୫. ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି (ବିରୁଦ୍ଧ) ଦିନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବେ,

୩୬. ପଲଙ୍କ ଉପରେ (ବସି ରହି ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ବିଷୟ) ଦେଖୁଥିବେ ।

୩୭. (ଏବଂ ପରସ୍ପରକୁ କହିବେ), “ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିଗଲା ?”

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝

خِتْمُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِرُونَ ۝

وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ۝

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ۝

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ خَفِيزِينَ ۝

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝

عَلَىٰ الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝

هَلْ ثُوبٌ الْكَفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

୧. ‘ତଦନିମିତ୍ତ’ ଅର୍ଥ ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଗୋରବ । ତେଣୁ ‘ତଦନିମିତ୍ତ’ର ମିଶ୍ରଣରୁ ଏହା ପ୍ରକଟ ହେଉଛି ଯେ, ସେହି ସବୁ ବୈଦିକବ୍ୟାଧିକାର କବଳେ ତଦନିମିତ୍ତ କିମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିବ, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସ୍ତମ୍ଭର ବିକାଶ ଲାଭ କରୁଥିବ ।

୨. ଏଠାରେ କୃତ୍ତ୍ୱ ହିଁ ଆହ୍ୱାନିତ ଯେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଆନ୍ତରିକ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ‘ପରଖ’ ବା ଧର୍ମବିଷୟକ ବିଶାନ୍ତରୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ। ଉଚିତ ବୁଝେ, କାରଣ ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ ବିଶ୍ୱାନ୍ତକାରୀ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନ୍ତରର କଥା ଭଲ ରୂପେ ଜାଣି ନଥାଏ ଓ ତୁଚ୍ଛତା ବିଶାନ୍ତର ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇ ପାରେ ।

ଅଲ-ଇନ ସିକାକ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଏଥିରେ ଦିବ୍ୟାବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ ୨୬ ବି ଅୟତ ଅଛି ୮)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେତେବେଳେ ଆକାଶ ଫାଟି ପଡ଼ିବ *

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

୩. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ ଶୁଣିବ) ସକାଶେ କାନ ପାଟିବ * ଏବଂ ଏହା ହିଁ (ତାହା ପାଇଁ) ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ * ୩

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

୪. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରସାରିତ କରି ଦିଆଯିବ, *

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

୫. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଚନ୍ଦ୍ରଧାରେ ଅଛି ସେ ତାହାକୁ କାଢ଼ି * ପିଙ୍ଗି ଦେଇ, ଓ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ; *

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଆକାଶରୁ ନିର୍ଦ୍ଦଳ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକଟିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ।

୨. ଏତେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ଯେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକ ଓ ବିଦ୍ୱାନ୍ମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

୩. ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରକଟିତ ହେଉ ବା ନ ହେଉ, ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଦୁର୍ଦ୍ଦି ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନକୁ ବାହା ଶୁଭ ହେଉ କି ଅଶୁଭ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏପରି କରେ ନାହିଁ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଆକାଶ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ବୋଲି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିବା ଅନେକ ମଣ୍ଡଳ ଯଥା- ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ ଆଦି ମଣ୍ଡଳ ପ୍ରକୃତରେ ପୃଥିବୀର ଅଂଶ ବିଶେଷ । ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଏ ପ୍ରକ୍ଷରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅବଲୋକନାତ କରିଛି, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଜଣା ଥିଲା । ଭୂମିମଧ୍ୟରେ ମଣିଷ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଅବତରଣ କରିପାରିଲାଣି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିଜର ଉଦ୍ୟମ ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁଛି । ସେହିପରି ଗ୍ରହ ଉପଗ୍ରହରେ ଉପନିବେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ତଥା ପୃଥିବୀବାହୀକୁ ଲାଭବାନ୍ କରାଇବା ମଧ୍ୟ ମଣିଷର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ସେହି ଅର୍ଥରେ ପୃଥିବୀ ସଂପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିବା ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂତରୁତ ପରିସର ସଂପ୍ରସାରିତ ହେବ ଓ ପୃଥିବୀର ଅତି ପୃଷ୍ଠ ଋହସ୍ୟମାନ ପ୍ରକଟିତ ହେବ । ସଂପ୍ରତି ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ନୂତନ ଜ୍ଞାନର ସନ୍ଧାନ ମିଳିଲାଣି । ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶର ବୟସ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ବାଧିଛି । ମାନବ ସମାଜର ଦିଗରେ ଭୂତାତ୍ମିକ ଗବେଷଣାରୁ ଅନେକ ଲାଭ ମିଳିଲାଣି ।

୬. ଏଠାରେ 'ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ' ର ଏହା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲାଭପ୍ରଦ ବସ୍ତୁ ରହିବ ନାହିଁ ବରଂ ଏହାର ଚାପୁର୍ବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରଧାକୁ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଋହସ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବ ଯେ ଯତେ ଯେପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଋହସ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବାକୁ ବାକି ନାହିଁ ।

୬. ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ (ଆଦେଶ ଶୁଣିବା) ସକାଶେ କାନ ପାଟିବି^୧, ଏବଂ ଏହା ହିଁ (ତାହା ପାଇଁ) ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

وَأَذِّنْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۝

୭. ହେ ମାନବ ! ତୁମକୁ ପୁରାମାତ୍ରରେ ଉଦ୍ୟମ କରି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଓ ତା'ପରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବ ।

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا ۝
فَمُلَاقِيهِ ۝

୮. ତେଣୁ ଯାହାର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ^୨ ତାହାର କର୍ମପତ୍ର ଦିଆଯିବ,

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝

୯. ତା'ଠାରୁ ହିସାବ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ସହଜରେ^୩ ନିଆଯିବ,

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝

୧୦. ଏବଂ ସେ ତାହାର ପରିବାର ନିକଟକୁ ଆନନ୍ଦରେ ଫେରିବ ।

وَيَقْلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝

୧୧. ଏବଂ ଯାହାକୁ ତାହାର ପିଠି ପଛରୁ^୪ ତାହାର କର୍ମ-ପତ୍ର ଦିଆଯିବ,

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝

୧୨. ସେ (ନିଜେ) ଶାସ୍ତ୍ର ତାହାର ବିନାଶକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବ^୫

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝

୧. ଏଠାରେ ପୃଥିବୀ ଅର୍ଥ ପୃଥିବୀବାସୀ । ଅଲ୍ଲାହୀ ଆୟତର ଭାବାର୍ଥ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହିପରି ବିଷୟ ପ୍ରକଟିତ ହେବ, ଅଲ୍ଲାହ ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରକାର ଓ ପ୍ରକାର ନିମନ୍ତେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବେ, ଯହା ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତରାଧିକୃତ କରିଦେବ । ଅଧିକତ୍ର ଅନୁମୟନର ଆଶ୍ୱାସ ପୂର୍ବକ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏହାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମନେ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରିତାପର ବିଷୟ ଉଭୟ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପ୍ରକଟିତ ହେଲା, ଅନ୍ତର ସେମାନେ ଭାବିବାକୁ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୨. ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହାକୁ ଦର୍ଶନ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତା' ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଲୋକକୁ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଭାଲ କରିବା ପାଇଁ ସାରା ଜୀବନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ।

୩. ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପୃଷ୍ଠାର ପ୍ରତୀକ । ତେଣୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ କର୍ମ-ପତ୍ରିକା ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଯିବ ।

୪. ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ କର୍ମ-ପତ୍ରିକା ପାଇବା ପରେ ସେ ଜଣିପାରିବ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ତା'ର ହିସାବ ନିକାଶ କରିଛନ୍ତି ଓ ତା ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପୁନ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବଳି ଆଉ ଅଧିକ ସହଜ ହିସାବ କ'ଣ ବା ହୋଇ ପାରେ !

୫. ଯେପରି ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ଇହଜୀବନରେ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ନିଜ ପଛପଟକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ, ସେହିପରି ବିଚାର ବିବେଚନା ସେମାନଙ୍କ କର୍ମପତ୍ରିକାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପଛପଟୁ ଚିଆଁଯିବ ଓ ତରୁଣା ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ କରାଣଦେବ ଯେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ପଛପଟକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଉଥିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାକୁ ହେୟ ମନେ କରୁଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ଜଣି ପାରିବ ଯେ ସେ ଏକ ମଦୁବଦ୍ଧ ଶାସ୍ତ୍ର ପାଇବାର ଅଛି ଏବଂ ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ପଥ ଅଛି, ତାହା ହେଉଛି ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରାବରେ ଲୋପ କରିଦେବା । ତେଣୁ ତାକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ନ ଦେଇ ଲୋପ କରି ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ।

୧୩. ଏବଂ (ନରକର) ବୁଲନ୍ତୁ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝

୧୪. ସେ ନିଜ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଅତି ଆନନ୍ଦରେ ରହୁଥିଲା ।

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مُسْرُورًا ۝

୧୫. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା ଯେ ସୁଜ୍ଜଳତା ପରେ କେବେ ହେଁ ତାହାକୁ ଅଭାବ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ ।

إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ ۝

୧୬. କିନ୍ତୁ ଏପରି (ଅବଶ୍ୟ) ଘଟିବାକୁ ଥିଲା, କାରଣ ବାସ୍ତବରେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।^୩

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝

୧୭. ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃ ଧାରଣାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଗୋଧୂଳି^୪ ଆଲୋକକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

فَلَا أَسْمُرُ بِالْأَشْفَاقِ ۝

୧୮. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ ମଧ୍ୟ, ତଥା ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାହାକୁ ସେ ଆକୃତ କରିଥାଏ,

وَالْيَلِ وَمَا وَسَىٰ ۝

୧୯. ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଚନ୍ଦ୍ରକୁ^୫ (ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ),

وَالْقَمَرَ إِذَا اتَسَّىٰ ۝

୨୦. ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନୀତ ହେବ ।

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝

୨୧. ଏବଂ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର (ଏପରି) କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି,

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

୨୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୋରାନ ପାଠ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସିଙ୍ଗଦ^୬ କରନ୍ତି ନାହିଁ,

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

୨୩. ବରଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ଏତେ ଆଗେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କୋରାନର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି ।

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତା'ର ପ୍ରାର୍ଥନା କୁହାଯାଉ ହେବ ନାହିଁ ଓ ତାକୁ ନରକରେ ନିଷେପ କରା ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଏହି ସଂସାରରେ ଏକ ମସବୁତ୍ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା ଓ ନିଜ ପରିବାରରେ ସେ ଏପରି ଆନନ୍ଦ ଗଲୁଏ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିଲା, ଯାହା ଯେପରି ସେ ଜଣେ ସଫଳ ବ୍ୟକ୍ତି ।

୩. ତା'ର ମନୋଭାବ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ସତ୍ୟସ୍ତୁ ହେଲା, କାରଣ ଅଲ୍ଲାହ ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ ଓ ତା'ର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ତାକୁ ଯଥାଦେବୀ ପାଇଁ ସଜେଦନ ଥିଲେ ।

୪. ଯେପରି ଗୋଧୂଳି ଆଲୋକ ସିଣ୍ଡ୍ରୋମ, ଦେହପରି ଭବ୍ୟାତ୍ମକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତ୍ର ଦେହର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ମଧ୍ୟ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ହେବ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦୟ ହେବାର ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ।

୫. ଯେପରି ଆକାଶ ଦୂର୍ବିର ଉଦୟାବସ୍ତା, ଚନ୍ଦ୍ରୋଷ, ପଞ୍ଚଦଶ ଓ ଷୋଡ଼ଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଲାକୃତି ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି ଉଦୟାବସ୍ତ, ଚନ୍ଦ୍ରୋଷ, ପଞ୍ଚଦଶ ଓ ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦୀ (ହଜୁ)ରେ ଭବ୍ୟାତ୍ମକ ବିକାଶ କ୍ରମରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୨୪. ଏବଂ ସେମାନେ (ନିଜ ଅନ୍ତରରେ) ଯାହା ଗୋପନ ରଖୁଛନ୍ତି ଅଳ୍ପତା ହୋଇ ରହିଯିବେ ।

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝

୨୫. ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯୋଗୁଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ରର ସମାବୃତ ଦିଅ ।

فَنَسْرُهُمْ يَعْدَابُ الْيَوْمِ ۝

୨୬. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ (ଲୋକ) ମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅସରନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ।

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ବୁରୁଜ

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୪

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶ୍ଳେଷ ଗଣନା ୨୩ଟି ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଳ୍ପତା ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ଆମେ ନକ୍ଷତ୍ର ମଣ୍ଡଳ-ବିଶିଷ୍ଟ ଆକାଶକୁ ପ୍ରମାଣସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝

୩. ଏବଂ ସେହି ଅଜ୍ଞାକୃତ ଦିବସକୁ ।

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝

୪. ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରମାଣ^୧ କରେ ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରମାଣକୁ ବାଧନ କରାଯାଇ ଅଛି,

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝

୫. ପରିଖା ଅଧିକାରୀମାନେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଥିଲେ,

قَتِيلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ଅଳ୍ପତା ଠାରୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଭାରି କରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ କଥୂତ ହବିସ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ରହିଥିବ । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ନିଜେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ ଦିଅନ୍ତିବ । ଏହି ଆୟତରେ ଅଜ୍ଞାକୃତ ମସିହାକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୨. ସର୍ବଧର୍ମର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ସେହି ଧର୍ମର ଉପାଦାନକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଆଁ ଜାଳି ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଫଳ ହେବେ ଓ ନିଜେ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବେ ।

୬. ଅର୍ଥାତ୍ (ପରିଷ୍କା ମଧ୍ୟସ୍ଥ) ଅଗ୍ନି, ଯହିଁରେ (ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳନକାରୀ) ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ନିଷେପ କରା ହୋଇଥିଲା ।

୭. ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ଅଗ୍ନି ନିକଟରେ (ଧାରଣା ଦେଇ) ବସି ରହିଥିଲେ ।

୮. ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାହା କିଛି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଏହାର ବାବଦତାକୁ ବୁଝିପାରୁ ଥିଲା ।

୯. ଏବଂ ଏମାନେ ସେ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଏଥିଯାହା ଶୁଭତା କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ସକଳ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନ ଉପରେ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

୧୦. ସେ ଅଜ୍ଞାନ, ଯାହାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ରାଜତ୍ୱ ରହିଅଛି ; ଏବଂ ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୧. ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଣା ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଉପାତନ କରିଥିଲେ ; ଓ ଏହାପରେ (ନିଜ କୁକର୍ମ ଯୋଗୁଁ) ଅନୁତାପ ମଧ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ନରକର ଶାସ୍ତି ମିଳିବ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟ) ଦହନକାରୀ ଶାସ୍ତି ମିଳିବ ।

النَّارِ ذَاتِ الْوُجُودِ

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ

وَمَا تَقْبَلُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ تُمْكِرُوا
يَتَوَبُّوْنَ فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

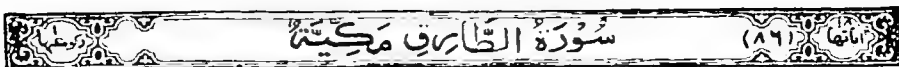
୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବପର୍ମ ଉପାସକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିଭାଗରେ ଯେଉଁସବୁ ଅଗ୍ନିବର୍ଣ୍ଣା ଉଲେକା ଦୃଷ୍ଟ କରାଯାଏ ତାହା ସାଧାରଣ ଉଲେକନ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେଗଢ଼ି ଉଲେକନକୁ ବାନ୍ଧିବା ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରାଯାଏ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଜ ପାଖରେ ବସି ରହନ୍ତି, କାରଣ ଯଦି ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ କମିଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ପୁଣି ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ନିଷେପ କରିବେ ।

୩. ସଂସାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟ କରୁ ଦେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ନିଜେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ହୁଏ । ଅଧିକତଃ ସମୟ ସମୟ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଗଢ଼ିତ ବୋଲି ସେମାନେ ନିଜେ କହି ପାରନ୍ତି ।

୪. ଅଲୋକ୍ୟ ଆୟତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧର କୌଣସି ଭିତ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ କଣି ପରାୟଣ ହୋଇ ଏହିପରି କରିଥାନ୍ତି ।

୫. ଅର୍ଥାତ୍ କଣି ଓ ଦୈଷ୍ଟିକ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସେମାନେ ଯେତିକି ବିରୋଧ କରିଥିବେ ତତ୍ତତ୍ତ୍ୱରେ ତତ୍ତ୍ୱ ପାଇବେ ।

ଅଲ- ତାରିକ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ଯେତେ ୧୮ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّجْمِ وَالطَّارِقِ ۝

୨. ଆମେ ଆକାଶକୁ ଓ ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ।

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝

୩. ଏବଂ ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ନକ୍ଷତ୍ର କ'ଣ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଲା ?

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝

୪. ତାହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ନକ୍ଷତ୍ର ।

୫. ଆମେ ଦାବି କରି କହୁଅଛୁ ଯେ ଏପରି କୌଣସି ଜୀବ ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ (ଅଲ୍ଲାହ ତରଫରୁ) କୌଣସି ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନକ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ।

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّنَّا عَيْنُهَا حَافِظٌ ۝

୬. ସୁତରାଂ ମାନବ କେଉଁ କେଉଁ ଉପାଦାନରୁ ସୃଷ୍ଟି ତାହା ସେ ଭାବିବା ଉଚିତ ।

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝

୭. ତାହାକୁ ଏକ ଉତ୍ତ୍ୱଷ୍ଟ ଜଳରୁ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି,

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝

୮. ତାହା ପିଠି ଓ ଛାତି (ହାତ) ମଧ୍ୟରୁ * ନିର୍ଗତ ହୁଏ ।

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝

୯. ସେ (ଅଲ୍ଲାହ ନିଶ୍ଚୟ) ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରି ପୋରାଇ ଆଣିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

୧୦. ସେ ଦିନ ଯେତେବେଳେ କି ଗୁଳ୍ମ ରହସ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେବ, ।

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝

୧୧. ଯାହା ଫଳରେ ନିଜ ଉପରୁ ବିପଦକୁ ଅପସାରିତ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନ ଥିବ କି ତାହାର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନଥିବେ ।

فَسَأَلَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرَ ۝

* ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଅଙ୍ଗକୁ ପିଠି ଓ ଛାତି ହାତ ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନର ଏକ ବିଶେଷତା ହେଉଛି ଯେ ସେଥିରେ କେତେକ ନଗ୍ନ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ସୁସ୍ଥାବସ୍ଥାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ମଧ୍ୟମରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧୨. ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଷଣମୁଖର ସେହି
ମେଘମାଳାକୁ ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝

୧୩. ଯେଉଁ ଭୂମି ବର୍ଷା ପରେ ବିଦୀର୍ଘ ହୋଇ ଉଠିତ ଜଳାଫ
ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝

୧୪. ଏହି ପ୍ରମାଣ ଏ ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ରହିଛି ଯେ ତାହା
(ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି କୋରାନ) ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ୯ ଓ
ବୃତ୍ତାନ୍ତ କଥା ଅଟେ.

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝

୧୫. ଏବଂ ତାହା କୌଣସି ଅପଥା ଓ ଦୁର୍ବଳ ବାଣୀ
ନୁହେଁ ।

وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ۝

୧୬. ସେ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି କୋରାନ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ବହୁତ ସତ୍ୟକୁ କରନ୍ତି,

إِنْهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝

୧୭. ଏବଂ ଆମେ (ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଭଲ ଭାବେ
ଯୋଜନା କରିଛୁ, (ଫଳରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଯିବ) ।

وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝

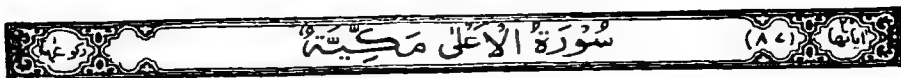
୧୮. ସ୍ୱତରା* (ହେ ଉତ୍ତର !) ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବସର
ଦିଅ ; (ହେ) ଆଉ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର * ଦିଅ,
(ଯେପରିକି ସେମାନେ କୋରାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା ଚେଷ୍ଟା
କରିବାର କଥା ତାହା କରନ୍ତୁ) ।

فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَمْ لَهُمْ رُءُودًا ۝

* ଯେପରି ଅଲ୍ଲହ ପୃଥିବୀରୁ ତୁମ୍ଭେ ସକଳେ ବର୍ଷା କରାନ୍ତି— ଏପରିକି ଥରେ ଲୁହେଁ, ବରଂ ମଝିରେ ମଝିରେ ବୃଷ୍ଟି କରାଉଥାନ୍ତି, ସେହିପରି
ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଳ ବୃଷ୍ଟି ନ ହେବା କ'ଣ ସମ୍ଭବ ହେଉ ପାରେ ? ସେହି ଜଳ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୋରାନ ବା ସେହି ସ୍ଥଳକୁ ସମର୍ଥନ
କରୁଥିବା ବିଦ୍ୟା ବାଣୀ ।

* ଉପରୋକ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦାୟକ ଧର୍ମସ୍ତ୍ରରୁ ଅଟେ କାରଣ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଷୟକୁ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛି. ଅଥଚ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରମାଣ ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଚିନ୍ତାଧାରା ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି, ଫଳରେ ସେଥିରେ
କେଉଁଟି ସତ୍ୟ ଓ କେଉଁଟି ଅସତ୍ୟ ତାହା ଜଣିବା କଷ୍ଟକର । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ବାଣୀ ଯେ ଦୁର୍ବଳ ଲୁହେଁ ତାହା ଆଲୋଚ୍ୟ
ଆୟତର ଶେଷ*ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମେ ମେଘମାଳା ଓ ଭୂ-ପୃଷ୍ଠକୁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ସକଳେ ଉପସ୍ଥାପନ
କରାଯାଇଛି । ବର୍ଷା ହେଲେ ଯେପରି ଗଛଗଛ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗେ, ସେହିପରି ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅବତରଣ ପରେ ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରଣାୟକ ଓ
ଉଚ୍ଚମ ସମ୍ମାନପୂର୍ଣ୍ଣ ଜନ୍ମ ହେବେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରମାଣ କରିଦେବେ ଯେ ଏହା ହିଁ ଅନ୍ତିମ ଧର୍ମ ବିଧାନ ସମ୍ପାଦିତ ସ୍ଥଳ । ଏହା ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱରୂପ
ସ୍ଥଳର ଅବତରଣ ଆଶା କରିବା ବୃଥା । ନିଶ୍ଚୟତଃ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ କି କୌଣସି ନିରର୍ଥକ ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା
ନାହିଁ । ଏଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଲାଭଦାୟକ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ।

* ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ । ସ୍ୱତରା*
ଯଦି ଏହି ସ୍ଥଳ ମିଥ୍ୟା ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏହା କଦାପି ସଫଳ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା । ଯେହେତୁ ତାହା ଅଲ୍ଲହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ସ୍ଥଳ, ତେଣୁ
ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଉପାୟ
କରିବେ ଏବଂ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଲ୍ଲହ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ ଯୋଷାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତୁକିଧାନ କରିବରେ
ବିଫଳ କରିଥାନ୍ତି । ସେହି କାରଣରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅବସର ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲହ ଏଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ପରିଣାମରେ
ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ କରି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ
ସେପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆଉ କିଛି ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଲୋପ କରିଦେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳି ନଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ
ପରେ ସେମାନେ ଆଉ କିଛି କିଛି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଅଲ-ଆ'ଲା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଗଣନା ୨୦ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି)

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ କଥାବାର୍ତ୍ତା (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ହେ ରହୁଲ ! ତୁମେ ନିଜର ସର୍ବୋଚ୍ଚ (ଓ ଗୌରବମୟ) ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କର,

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

୩. ସେ ହିଁ (ମନୁଷ୍ୟକୁ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ * କରିଛନ୍ତି ;

الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى

୪. ଏବଂ ସେ (ତାହାର) ଶକ୍ତିର କଳନା କରିଛନ୍ତି ଓ (ତଦନୁସାରେ) ତାହାକୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି,

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

୫. ଏବଂ ସେ ଭୂମିରୁ ଉଦ୍‌ଭିଦ ଉତ୍ପନ୍ନକରିଛନ୍ତି,

وَالَّذِي أَنْخَجَ الْمَرْعَى

୬. ତତ୍ପରେ ତାହାକୁ କଳା ଆବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି,

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى

୭. (ହେ ମୁସଲମାନ !) ଆମେ ତୁମକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବୁ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ;

سَنُفِّرُكَ وَلَا تَنْسَى

୮. ଅବଶ୍ୟ ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ ଭୁଲାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ * ତାହା ବ୍ୟତୀତ ; ବାସ୍ତବରେ ସେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଗୁପ୍ତ (ଉଭୟ)କୁ ଜାଣନ୍ତି ।

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶର ଅପରିମିତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନ ରଖାଯାଇଛି । ସେହିପରି ସ୍ଥାନର ବିକାଶ ଫଳ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେହେତୁ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଓ କଳବଶୂନ୍ୟ । ସେ ସର୍ବଶୁଣ-ସଂପନ୍ନ ଓ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ନଥିବେ ଏପରି ମାନବ ସମାଜକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ତିପରି ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ?

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କୋରାନ ପ୍ରାଚି ଏଭଳି ସଞ୍ଚାରିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହାକୁ କ୍ଷମାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରେମ କରୁଥିବ ତଥା ତା'ର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅଧ୍ୟାପନରେ ନିଜକୁ ନିଯୋଜିତ କରିବ । ଏପରି ମହାପୁରୁଷମାନେ ଥିବେ ଯେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରହର କରୁଥିବେ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନର ନିଶାସକୁ ସର୍ବଦା ସମ୍ମୁଖ କରି ରଖୁଥିବେ ।

୩. ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସତ୍ୟ ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜେ ସତ୍ୟଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କୋରାନ ଶିଖାଇ ଦେବା ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଅଲ୍ଲାହ ନିଜେ କହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେତେକ ହତଭାଗୀ ତାହାକୁ ପାଟପାଉଁ ଦେବାକୁ ଚାହଁନ୍ତେ ତେବେ ଯେହେତୁ ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟର ବାହ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ବିଶୟକୁ ଜାଣନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଯଦି ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ଧୂ'ସ ହେବାକୁ ଚାହଁଛନ୍ତି ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଧୂ'ସ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛାଦେବେ ।

୯. ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନ !) ଆମେ ତୁମ ସକାଶେ
(ସଫଳତା ଓ) ସହଜତାର ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ସହଜ କରିଦେବୁଁ ।

وَيُسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۝

୧୦. ସୁତରାଂ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ ' ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଅ ;
ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା (ସର୍ବଦା) ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝

୧୧. ଯେ (ଅଜ୍ଞାନ) ଭୟ କରେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଉପଦେଶ
ଲାଭ କରିବ ;

سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَىٰ ۝

୧୨. ଏବଂ (ପକ୍ଷାତରେ) ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହତଭାଗ୍ୟ ହେବ ସେ
ହିତହିତ୍ତି ବିମୁଖ ହେବ ।

وَيَنَجِّتُهَا الْأَشْقَىٰ ۝

୧୩. ସେ ହିତଧାନକ ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۝

୧୪. (ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ସେ ସେଠାର
ମରିବ ନାହିଁ କି ଜୀବିତ ? ରହିବ ନାହିଁ ।

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝

୧୫. ଯେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିବ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବ,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝

୧୬. ସର୍ବ ହେଉଛି କି (ପବିତ୍ର ରହିବା ସହିତ) ସେ ନିଜ
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବ ଓ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବ ।

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝

୧୭. କିନ୍ତୁ (ହେ ବିରୋଧୀମାନେ !) ତୁମେମାନେ ତ
ସାଂସାରିକ ଜୀବନକୁ (ପରକାଳ ଉପରେ) ପ୍ରାଧାନ୍ୟ
ଦେଉଅଛ,

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝

୧୮. ଅଥଚ ପରକାଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକୃଷ୍ଣତର ଓ ବହୁକାଳ
ସ୍ଥାୟୀ ।

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝

୧୯. ଏଠାର କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେହେତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଣିଷ ସ୍ତ୍ରୀରାବର ଅନୁକୂଳ । ତେଣୁ ମଣିଷ ଚନ୍ଦ୍ରସର ପରିଗଣିତ ହେବା ଆଜେ
କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ, ଯଦି କେହି ସେଭଳି ପରିଗଣିତ ହେବେ ବା ଚନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଅଳ୍ପ ପାଦନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁବେ, ତେବେ ଅଳ୍ପ ବାବୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
ପରେ ସଙ୍ଗେ ତା ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତ ଅଳ୍ପ ପାଦନକୁ ସହଜ କରିଦେବେ ।

୨୦. ଯେପରି ଅଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସର୍ବପଥ ଦେଖାନ୍ତି ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଚାହାନ୍ତି ପଦାଳ ଅନୁସରଣ କରି ଅନ୍ୟକୁ ସର୍ବ ପଥ ଦେଖାଇବା
ଉଚିତ । ପଥସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କଦାପି ସର୍ବ ପଥ ପାଇବ ନାହିଁ ବୋଲି ଧାରଣା କରିବା ସମ୍ଭାବନା ନୁହେଁ ବରଂ, ଅଳ୍ପ ପୋଷଣ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ଯେ
ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ହୃଦୟରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷେପ ପ୍ରତି କିଛିତ୍ୱ ଲୟ ଥିବ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସର୍ବପଥ ପ୍ରାପ୍ତହେବ ।

୨୧. ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର କୁର୍ବର ତା ମନରେ ମୋହର ଲଗାଯାଇଛି, ସେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେବ ।

୨୨. ଅର୍ଥାତ୍ କୁର୍ବର ଯୋଗୁ ଚାହାନ୍ତି ନରକରେ ନିଷେମ କରାଯିବା ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ନିଶ୍ଚିତ କରିଦେଇ ଥିବେ ।

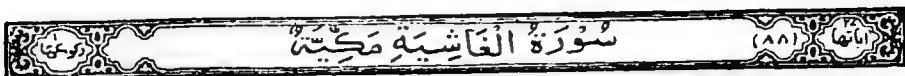
୨୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ହେବ ଓ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାକୁ ଆତ୍ମାଦାନ କରିବ । ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଏପରି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ହେବ ଯେ
ତାହାକୁ ଉଭୟ ମୃତ୍ୟୁ ରୂପେ ଓ ଜୀବନ ରୂପେ ଅନିହିତ କରାଯାଇ ପାରେ । ନରକର ଅଗ୍ନି ଏପରି ପ୍ରଶସ୍ତ ହୋଇଥିବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ଚମଡ଼ା ତାଣ
ହୋଇଯିବ । ପକ୍ଷରେ ତା'ର ଅନୁଭବ କରିବା ଶକ୍ତି ଧ୍ରୁବ ପାଇବ । ଅତଏବ ସେଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ ନା ଜୀବିତ, କିଛି କୁହାଯାଇ
ପାରିବ ନାହିଁ ।

୧୯. ବାସ୍ତବରେ ଏହି ବିଷୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପୋଥିଗୁଡ଼ିକରେ
ମଧ୍ୟ (ଲିପିବଦ୍ଧ) ରହିଛି ।

୨୦. ଅର୍ଥାତ୍ ଇବ୍ରାହିମ ଓ ମୁସାଙ୍କ ପୋଥିଗୁଡ଼ିକରେ ।

إِنَّ هَذَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

ଅଧ୍ୟାୟ ୮୮

ଅଲ- ଗାଫିୟା

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଦ୍ୱାମାନ ସମେତ ୨୭ ବି ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅବିଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଛନ୍ତି ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

୨. କ'ଣ ତୁମ ନିକଟରେ (ପୃଥ୍ବୀକୁ) ଆଜ୍ଞାନଜ୍ଞାନା ବିପତ୍ତିର
ସମାପ୍ତର ପହଞ୍ଚିଛି ?

୩. ସେ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିପଦ ଆଜ୍ଞାନୁଁ କରିବ,
ସେତେବେଳେ କେତେକ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ମଳିନ ପଡ଼ିଯାଇଥିବ ;

୪. (ସେମାନେ) ପରିଶ୍ରମ କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଜ ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିବେ ।

୫. କିନ୍ତୁ ସେପରି ପରିଶ୍ରମ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ
ଅବଶେଷରେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏକ ଛଳନ୍ତ ଅସ୍ଥିରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବେ ;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْفَاجِرَةِ

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

عَامِلَةٌ تَأْسِبَةٌ

تَصْلَةٌ نَارًا حَامِيَةٌ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୋକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଏପରି ସାଧାରଣ ଯେ ସବୁ ଉପଲବ୍ଧର ଶିକ୍ଷାର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ମରଣୀୟ ରହିଛି ସେ ସବୁଥିରୁ ପବିତ୍ର ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତି ସମର୍ଥନ ମିଳୁଛି । ପ୍ରାକୃତ ନବିମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ସ୍ମରଣ କରି ରଖାଯିବା ପାଇଁ ଅତି ଅଳ୍ପ ଉଦ୍ୟମ ହୋଇଛି । କେବଳ ଇହୁତମାନେ ନିଜ ଧର୍ମସ୍ମରୁ 'ତାଲାପୁତ'ରେ ଅଧିକାଂଶ ନବି, ସାଦାରକ ଓ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ସ୍ମରଣ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ସ୍ତରୁ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ପବିତ୍ର ଜ୍ଞାନାନର ଅନେକ ସତ୍ୟ ପ୍ରାକୃତ ନବିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଏହା ଅଧ୍ୟାୟର ଆୟତ ୧୯ ଓ ୨୦ କୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି । ବସ୍ତୁତଃ ପବିତ୍ର ଜ୍ଞାନାନର ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଅଂଶ ସେହିହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁସ୍ତକରେ ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

୨. ଏଠାରେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା ଶେଷ ସୁରରେ ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ହେବ । ଏଠାରେ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀଜୀନ ଦେଖାଯିବ । ସେତେବେଳେ ଅବଶ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଋଷି ପାଇବେ । ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଉଦ୍ୟମ କରିବ ।

୬. ଏବଂ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୂରୁଥିବା ଝରଣାକୁ
(ଜଳ) ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ;

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ۝

୭. ତାହାକୁ କେବଳ ଶୁଖିଲା ଶିବିକା ଘାସ ଛତା ଅନ୍ୟ କିଛି
ଖାଇବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ,

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝

୮. ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିପୁଷ୍ଟ କରିବ ନାହିଁ କି କ୍ଷୁଧା (କଷ୍ଟ)
ଦୂର କରିବ ନାହିଁ ।

لَا يُسِينُ وَلَا يُغْنِي عَنْ جُرْعَةٍ ۝

୯. ସେ ଦିନ (ଅନ୍ୟ) କେତେକଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ହର୍ଷୋଜ୍ଜ୍ୱଳିତ
ଥୁବ ।

وَجُوهٌ يَوْمِئِذٍ نَّاعِيَةٌ ۝

୧୦. (ସେମାନେ) ନିଜର (ବିଗତ) ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଯୋଗୁଁ ସବୁଠାରୁ
ହେବେ ;

تَسْعِيهَا رَاضِيَةٌ ۝

୧୧. ବହୁ ଉଚ୍ଚ ବୈକୁଣ୍ଠରେ (ସେମାନେ ରହୁ) ଥୁବେ,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

୧୨. ସେମାନେ ସେଠାର କୌଣସି ଅସୁଧା କଥା ଶୁଣିବେ
ନାହିଁ ;

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأُغْيَةٍ ۝

୧୩. ତହିଁରେ ଏକ ପ୍ରବହମାନ ଝରଣା ଥୁବ,

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝

୧୪. ଏବଂ ସେଠାର ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଥୁବ,

فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝

୧୫. ଏବଂ ପାନ-ପାତ୍ରମାନ ରଖା ହୋଇଥିବ,

وَآكَوَابٌ مُضَوَّعَةٌ ۝

୧୬. ଏବଂ ଆଉଜି ବସିବା ପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଚକିଆମାନ
ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ରଖା ହୋଇଥିବ ,

وَنَسَارِقٌ مِصْصُوفَةٌ ۝

୧୭. ଏବଂ ଗାଈଗୁମାନ ବିଛା ହୋଇଥିବ ।

وَزَرَائِبُ مَبْنُوتَةٌ ۝

୧୮. କ'ଣ ସେମାନେ ମେଘମାଳାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି
ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ?

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خَلَقَتْ ۝

୧. ଏହା ଏକ ଚେର ନଥିବା ଘାସ ଯାହା ଅରବୀ ଭାଗରେ, ଶୁଙ୍ଖରାଘା ପରେ 'ବରିଦ' ଓ କଥା ଥୁବା ବେଳେ 'ଶିବିକା' ନାମରେ ଅଭିହିତ । ଏହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ କୌଣସି ଲାଭ ମିଳେ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ତାକୁ ଖାଇଲେ ସେଥିରେ ତାକୁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ମିଳେ ନାହିଁ କି ମନୁଷ୍ୟ ତାକୁ ବଳିଷ୍ଠ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ନରକବାସୀମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯିବ ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ ସେମାନେ କୌଣସି ଶକ୍ତିଲାଭ କରିବେ ନାହିଁ କି ବୃଥା ହେବେ ନାହିଁ ।

୨. 'ବରିଦ' ଯଥାରଥ ଅର୍ଥ ଓଡ଼ିଆ, କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦକୋଷରେ ତାହାର ଅର୍ଥ 'ମେଘମାଳା' ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ଓ ଏହି ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ସେପରି ମେଘମାଳା କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି ଉତ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏକ ବିପ୍ଳବୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ବୃଷ୍ଟି କରାଏ, ସେହିପରି ମେଘମାଳାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଳ୍ପକ୍ଷ କ'ଣ ଆକାରରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଳକୁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ବିତରଣ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ନୁହନ୍ତି ?

୧୯. ଏବଂ (କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଆକାଶକୁ ିକିପରି ଭାବରେ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି ?

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝

୨୦. ଏବଂ (କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ିକିପରି ଭାବରେ ଘୋଡ଼ା ଯାଇଛି ?

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝

୨୧. ଏବଂ (କ'ଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ) ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ କିପରି ଭାବରେ ସମତଳ^୧ କରାଯାଇଛି ?

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝

୨୨. ସୂରୀ^୨ (ତୁମେ) ଉପଦେଶ ଦିଅ, କାରଣ ତୁମେ କେବଳ ଜଣେ ଉପଦେଶ-ଦାତା ;

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝

୨୩. ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଂରକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ;

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝

୨୪. କିନ୍ତୁ ଯେ ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ କରି ଗୁଲିଯାଏ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ କରେ,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝

୨୫. ଏହା ଫଳରେ ଅଜ୍ଞ ଚାହାକୁ ଅତି କଠିନ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

فِيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝

୨୬. ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ,

إِنَّا إِلَيْنَا يَا أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ۝

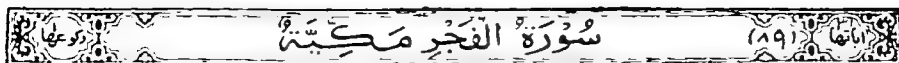
୨୭. ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ହିସାବ ନେବା ମଧ୍ୟ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ।

ثُمَّ إِنَّا عَلَيْهِمْ بِحِسَابٍ مُمْرُونَ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ଆକାଶକୁ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି ସେହିପରି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବ । ସୂରା 'ତୁର'ର ଆୟତ ୩୬ରୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଲେ କରାଯିବ ଯେ ଯେଉଁ ସୁହରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଫୋଟି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନର ସମ୍ମୁଖେ ଶିକ୍ଷା ରହିଥିବ, ସେ ବୁହରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତିତ ରୂପେ ଉଚ୍ଚ କରା ହେବ । ତେଣୁ ସାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁହରୁ ଏ ରୂପେ ଉଚ୍ଚ କରା ହେବ, ତାହା ନିଜ ବୁହରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତିତରେ ଆହୁରି ଉଚ୍ଚ କରାହେବ; ଏପରିକି ଚାହାକୁ ଆକାଶ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ କରାହେବ ।

୨. ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ 'ପର୍ବତ' ଶବ୍ଦ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଏପରି ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସାଥୀମାନେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ପ୍ରବଳ ଉଦ୍ୟମ ସତ୍ତ୍ୱେ ପର୍ବତ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି ରହିଥିଲେ ।

୩. ଏଠାରେ ସେହି ଭୂମିକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଅସ୍ତ୍ର ଆରେହସ କରୁଥିଲେ । କ'ଣ ସେଠାକାର ଭୂମିକୁ ସମତଳ କରାଯାଇଥିବା, ସେମାନେ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଉପରେ ଚଢ଼ଇ କରୁଥିବା ତଥା କେହି ସେମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିପାରୁ ନଥିବା ବିଷୟ ବୁଝିବାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ?

ଅଲ - ଫଜର

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଚଉଦିଋଷ ଉଲ୍ଲେଖ ୩୧ ଟି ଅସର ଅଛି)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସମାଜ ସ୍ୱରୂପ ଏକ ଆଗାମୀ ସଭାତକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ । *

وَالْفَجْرِ

୩. ଏବଂ ଦଶଗୋଟି ରାତ୍ରିକୁ ମଧ୍ୟ,

وَلَيْالٍ عَشْرٍ

୪. ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ ଓ ଗୋଟିଏ ବିଯୋଡ଼କୁ (ମଧ୍ୟ),

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ

୫. ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଦଶରାତ୍ରି ପରେ ଆପୁଅୁବୀଠ ରାତ୍ରିକୁ (ମଧ୍ୟ); ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅତିବାହିତ ହୁଏ, **

وَالَيْلِ إِذَا أَيْسَرَ

୬. କ'ଣ ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଶପଥ (ଅର୍ଥାତ୍ ସମାଜ) ଅଛି (ନା ନାହିଁ) ?

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ

୭/୮. କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣା ନାହିଁ କି ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭରମର ଆଦି (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ସହିତ କ'ଣ (ବ୍ୟବହାର) କରିଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଜ୍ଞାନିକାମାନ ଥିଲା ?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

୯. ସେମାନଙ୍କ ସବୁଠା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସେ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ପୃଷ୍ଠି କରାଯାଇ ନ ଥିଲା,

إِزْمَرَذَاتِ الْعِمَادِ

୧୦. ଏବଂ (କ'ଣ) ସମୁଦ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ସମାଜରେ ତୁମକୁ ଜଣା ଅଛି ?), ଯେଉଁମାନେ ଉପତ୍ୟକାର ସପ୍ତରାତ୍ରିକୁ ଖନନ କରି (ନିଜର ଗୃହ) ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ।

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ

وَتَمُودَ الَّذِي جَابُوا الصَّخَرَ بِالْوَادِ

* ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନାକୁ ଫିଜରତ କରିଥିଲେ ।

** ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ, ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ୧୦ ବର୍ଷ କାଳ ମକ୍କାରେ ଏପରି ବହୁ ଦୃଃଖ କଷ୍ଟ ସହି ରହିଥିଲେ ଯେଉଁ ସମୟକୁ 'ରାତ୍ରି' କୁହାଯାଇ ପାରେ ।

*** ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନାରେ ଯେଉଁ କଷ୍ଟଦାୟକ ରାତ୍ରି ଅସ୍ଥିତ ତାହା ଶିଶୁସ୍ତାୟା ହେବ ।

୧୧. ଏବଂ ତୁମକୁ ଫିରାଓନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିଛି ଜଣା ଅଛି କି,
ଯେ ପର୍ବତମାନଙ୍କର ଽ ଅଧିପତି ଥିଲା ?

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝

୧୨. ସେ (ପର୍ବତ) ମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସହରମାନଙ୍କରେ
ପ୍ରବଳ ବିଶ୍ୱଖଳା ପୃଷ୍ଠ କରିଥିଲେ,

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝

୧୩. ଏବଂ ବିଶ୍ୱଖଳା କରିବାରେ ବଢ଼ି ଉଠିଥିଲେ ।

فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝

୧୪. ଯାହାଫଳରେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
କୋରାଡ଼ା (ସଜାର) ର ଶାସ୍ତି ବର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ।

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝

୧୫. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାସବରେ ଛକି ରହିଛନ୍ତି ।

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝

୧୬. ସୁତରାଂ ମଣିଷର ଅବସ୍ଥାକୁ (ଲକ୍ଷ୍ୟ କର),
ଯେତେବେଳେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷାର
ସମ୍ମୁଖୀନ କରାନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ପ୍ରତି
କୃପା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ମୁଁ ଏପରି
ସମ୍ମାନାସ୍ପଦ ଅଟେ ଯେ” ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ମଧ୍ୟ) ମୋତେ
ସମ୍ମାନିତ କରିଛନ୍ତି ।”

فَإِنَّمَا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
نَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝

୧୭. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ (ଅଲ୍ଲାଃ) ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷାର
ସମ୍ମୁଖୀନ କରାନ୍ତି ଓ ତାହାର ଜୀବିକାକୁ ସଜ୍ଜିତ କରି ଦିଅନ୍ତି,
ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ବିନା
କାରଣରେ) ମୋର ଅସମ୍ମାନ କରିଛନ୍ତି ।”

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
رَبِّي أَهَانَنِ ۝

୧୮. (ଅଲ୍ଲାଃ) ବିନା କାରଣରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ
ବରଂ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ନିଜର ହିଁ ଦୋଷ ଯେ ତୁମେମାନେ
ଅନାଥକୁ (ଉପଯୁକ୍ତ) ସମ୍ମାନ ଦେଉ ନ ଥିଲୁ,

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝

୧୯. ଏବଂ (ତୁମେମାନେ) ଦରିଦ୍ରକୁ ଭୋଜନ କରାଇବାପାଇଁ
ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ତାପିତ କରୁ ନ ଥିଲୁ,

وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْيَتِيمِ ۝

୨୦. ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ
ବିଳାସରେ ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲୁ,

وَتَأْكُلُونَ الشُّرَاتِ أَكْلًا لَّبًّا ۝

୧. ଏଠାରେ ‘ପର୍ବତ’ ଫିରାଓନ ଅଧୀନସ୍ଥ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ସେମାନେ ମିଶରର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନିଜ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ କରାଉଥିଲେ ।

୨୧. ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅସୀମ ସ୍ତେମ କରୁଥିଲ ।

وَيُخْبِتُونَ الْمَالَ حُبًّا جَبًّا ①

୨୨. ଶୁଣ ! ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରି ଦିଆଯିବ; ୧

كَلَّا إِذَا كُتِبَتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ②

୨୩. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏପରି ସସକ୍ଷୀକାରେ ୩ ଆସିବେ ଯେତେବେଳେ କି ଦେବଦୂତମାନେ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଠିଆ ହୋଇଥିବେ;

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ③
وَجِئْتُكَ يَوْمَئِذٍ بِطَافٍ ④ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ ⑤

୨୪. ଏବଂ ସେହି ଦିନ ନରକ (ନିକଟକୁ) ଅଣାଯିବ; ୬ ସେହି ଶାସ୍ତି (ସ୍ତ୍ରୋତ) ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିବ, କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାଭବାନ୍ ହେବା ସକାଶନ ଥିବ । ୭

إِنْسَانٌ وَآتَىٰ لَهُ الذِّكْرُ ⑥

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବେ ଅଥବା ମୁସଲମାନମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଅସ୍ତ୍ରବଳ୍ଲୁ ଢେଇ କରିଥିବେ, ସେହିସବୁ ଅସ୍ତ୍ରବଳ୍ଲୁ ଢେଇକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ସଂଗଠିତ ଭାବରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ ।

୨. ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଲୁଖ ଓ ଦେବଦୂତମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଶାସ୍ତି ନେଇ ଆସିଥାନ୍ତି (୫୯:୩ ଓ ୨:୨୧୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଅଲୁଖ ଓ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଆଗମନ ସୂଚାଇ ଦେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସମୟ ଆଗରୁ-ପ୍ରାୟ । ଇତିହାସରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ବଦର ମୁଣ୍ଡରେ ଏହିପରି ଏକ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚରଦାରି ଟାକନା କରୁଥିବାର ଓ ଶିକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟି କରୁଥିବାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିଥିଲେ । ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ଦେଖୁଥିବା ଘଟଣା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଏଭଳି ବିଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ପରେ ମୁସଲମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହିପରି ଏକ ପ୍ରୋତ୍ସାହ ପିଣ୍ଡ ଜଣେ ଦେବଦୂତ ମୁଣ୍ଡ କରୁଥିବାର ଜଣାଇଥିଲେ । ସେହି ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଚଟ ହେଉଛି ବଦର ମୁଣ୍ଡ ସମୟରେ ଏଭଳି ଏକ ଅଲୌକିକ ଦୃଶ୍ୟ ଉଭୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଆ ଯାଇ ଥିଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗ କରିବା ଦିନ ହେବ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ନରକ ଦେଖାଯିବ ।

୪. ଅଲୁଖଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୁରେ ସବୁବେଳେ କରୁଣାପ୍ରଦ ଶିକ୍ଷା ରହିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ପିରାଝିନ ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅଲୁଖଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅଲୁଖ ଯଦିତ ତା'ର ସକଳ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲେ ତଥାପି ତା'ର ମୃତ ଶରୀରରୁ ସ୍ୱରାଶିତ କରି ରଖାଇ ଥିଲେ (୧୦:୯୩ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ମକ୍କାବାସୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ମକ୍କା ଡେଇଁ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ନାହିଁ ଓ ଅବମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତା କରାଯିବ ତଥା କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ବୋଲି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ମିଳି ନଥିଲା । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଅନ୍ୟତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ମକ୍କାବିହାର ପରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆତ୍ମ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି (୫୭:୧୧ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

୨୫. ସେ କହିବ, “ହାୟ ! ମୁଁ ମୋର ନିଜ (ଜୀବନ) ପାଇଁ କିଛି (ପୁଣ୍ୟ) ଆଗକୁ ପଠାଇଥାନ୍ତି କି !”

يَقُولُ يَلَيْتَنِي تَدَّمَتْ لِحَايَاتِي ۖ

୨୬. ତେଣୁ ସେଦିନ ଅଲ୍ଲାହ ଯେପରି ଶାସ୍ତି ଦିଆନ କରିବେ ସେପରି ଶାସ୍ତି ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ;

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۖ

୨୭. ଏବଂ ସେ ଯେପରି ବାନ୍ଧି ନେବେ ଅନ୍ୟ କେହି ସେପରି ବାନ୍ଧି ନେବେ ନାହିଁ ।

وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۖ

୨୮. ହେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଆତ୍ମା !

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ ۖ

୨୯. ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ଫେରିଆସ, “ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେ (ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି) ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ ଓ ସେ ତୁମ ପ୍ରତି ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବେ ।

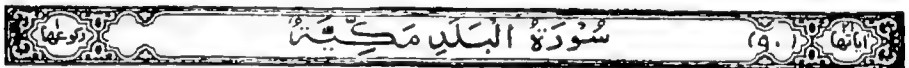
ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ۖ

୩୦. ପୁନଶ୍ଚ (ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି କି) ଆସ, ଆମର (ବିଶେଷ) ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଅ,

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ

୩୧. ଏବଂ (ଆସ) ଆମ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କର ।

وَادْخُلِي جَنَّتِي ۖ

(ଏହି କୁରାନ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଦିନିକ୍ଷ ୯୫ଟି ୨୧ ଟି ଆୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଶୁଣ ! ତୁମମାନଙ୍କ କଥା ଭୁଲ, ଆମେ ଏହି (ମକ୍କା) ସହରକୁ ତୁମ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۖ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଶ୍ରମ ଜଣାପଡ଼ିବା ସମୟରେ ତାହା ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଜଣା ପଡୁ କି ପରଲୋକରେ, ତା'ର ପୂର୍ବ କର୍ମ ହିଁ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଅବତରଣ କରିବ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତିରୁ ବା ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

୩. ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିପାରିବେ ମନୁଷ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଲ୍ଲେଲ୍ ଭାବେ । ଅଲ୍ଲାହ ମନୁଷ୍ୟ ଭାଗ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ସେ ତାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯଦି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ ତେବେ ତାହା ହିଁ ହେବ ‘ସାକ୍ଷାତ୍’ର ସଂଜ୍ଞା ।

୩. (ଏବଂ କହୁଅଛୁ ଯେ ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମେ (ତିନେ) ପୁଣି
ଥରେ ଏହି ସହର (ମକ୍କା) ରେ ସ୍ଥବେଶ କରିବ,

وَأَنْتَ جَلَّ بِهَذَا الْبَلَدِ

୪. ଏବଂ ପିତାଙ୍କୁ * ମଧ୍ୟ ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ସମାଶ ସ୍ବଗୁପ
ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ),

وَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

୫. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷକୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ * କରିବା
ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

୬. କ'ଣ ସେ ମନେ କରୁଅଛି ଯେ ତାହା ଉପରେ କାହାରି
କ୍ଷମତା ଚଳିବ ନାହିଁ ? *

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

୭. ସେ କହେ, "ମୁଁ ତ ସବୁର ପରିମାଣରେ ଧନ ବ୍ୟୟ କରି
ଦେଇଛି * ।"

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأْتُ

୮. କ'ଣ ସେ ଭାବୁଛି ଯେ ତାକୁ କେହି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ? *

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

୯. କ'ଣ ଆମେ ତା ପାଇଁ ଦୁଇଗୋଟି ଚକ୍ଷୁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ ? *

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

୧୦. ଏବଂ ଜିଭ ଓ ଦୁଇଗୋଟି ଓଠ ମଧ୍ୟ (ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ)? *

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

* ଏଠାରେ ହଜରତ ଗ୍ରାହମ ଓ ହଜରତ ଇସମାଏଲ ଅଭିପ୍ରୂତ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଖନ୍ତି, କାରଣ କା'ବା ପୂହର ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲାବେଳେ ମକ୍କାରେ ଯେପରି ଶୁକ୍ଳପୁତ୍ର ଲୋକମାନେ ରହିବେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ସବୁବେଳେ ସେଠାରେ ସେଇ ଲୋକ ନଥିଲେ, କାରଣ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟରେ ସେଠାରେ ମୁସଲିମମାନେ ରହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ହଜରତ ଗ୍ରାହମ ଓ ହଜରତ ଇସମାଏଲଙ୍କ ଉକ୍ତି ଯେପରି ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଓ ମକ୍କା ସହରରେ ଶୁକ୍ଳପୁତ୍ର ଭେଦେ ରହିବେ, ସେଥିପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମକ୍କା ବିଜୟ ଅବଶ୍ୟମ୍ବୀ ଥିଲା ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ସହରରେ ମକ୍କା ଜୟ କରି ହେବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ପ୍ରଚାର ମଧ୍ୟ ।

* ଏଠାରେ ସୁତାଧୀକ୍ଷି ଯେ ଯଦିତ ମକ୍କାକାସାବ ପ୍ରତି କେହି ଦୟା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଧାରଣା କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ।

* ସେମାନେ ଇସଲାମ ଧର୍ମକୁ ଲୋପ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କଲେ ମଧ୍ୟ, ଇସଲାମର ବିଜୟ ହେବ ଓ ସେମାନେ ବିପକ୍ ମନେରଥ ହେବେ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ପରିଣାମର ସ୍ବସ୍ଥ । ସା'ସାରିକ ସାମାଜିକ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିଣାମ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ । ଏଥି ଯୋଗୁଁ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ପିଣ୍ଡ ଓ ଅବଶ୍ୟ ରହିଥିବାର ତଥା ସେମାନେ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହା ନିଶ୍ଚୟହେବ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟପୁଣ୍ୟ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ବରଂ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ମନଃଶୁଦ୍ଧି, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି ।

* ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଜିଭ ଓ ଓଠ ଦେଇ ସଦେହରୁଟିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁ ତଥା ନିଜ ମନକୁ ପବିତ୍ର କରୁ ।

୧୧. ଏବଂ ଆମେ ତାହାକୁ (ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱପଥ) ଉଭୟ ପଥ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇ ଦେଇଛୁ^୧ ।

وَهَدَيْنَاهُ الْجَدَيْنِ ۝

୧୨. (କିନ୍ତୁ) ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିଲା ନାହିଁ^୨ ।

فَلَا أَتَحَمَّ الْعُقَبَةَ ۝

୧୩. ଶିଖର କ'ଣ ତଥା କେଉଁ ବସ୍ତୁର ନାମ, ଏହା ତୁମକୁ କିଏ ଜଣାଇଛି ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ۝

୧୪. (ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିବା ଅର୍ଥ ଜ୍ଞାତବାସ୍ତବ) ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା

فَكَ رَقَبَةٍ ۝

୧୫. ଏବଂ କ୍ଷୁଧା (ପ୍ରପାତିତ) କାଳରେ ଭୋଜନ କରାଇବା

أَوْ اطْعَمْتُ يَوْمَ ذِي مَسْعَبَةٍ ۝

୧୬. ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ^୩ ଅନାଥକୁ,

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝

୧୭. ଅଥବା ଭୃଗୁକ୍ଷିତ^୪ ଦରିଦ୍ରକୁ ।

୧୮. ପୁନଶ୍ଚ (ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିବା ଅର୍ଥ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ) ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ (ଯେଉଁମାନେ) ପରସ୍ପର ସ୍ତ୍ରୀ ପୈତୃକାଳତାର ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ପରସ୍ପର ସ୍ତ୍ରୀ ଦୟା ସୁଦର୍ଶନ କରିବାର ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି^୫ ।

أَوْ مِنْكِ بَلَدًا مَثَرَةً ۝

فَمَنْ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَصَّوْا بِالْحَمْرِ ۝

୧. ସତ୍ତ୍ୱପଥ କ'ଣ ଏବଂ ଅସତ୍ତ୍ୱ ପଥ କ'ଣ ସେ ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହାପରେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଢ଼ ଚେତେ କଣ୍ଠାସିବ ସେ ଏଥିରେ ତା ନିଜର ଦୋଷ ଅଛି, କାରଣ ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାକୁ ମନଶ୍ଚିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ସେ ଚଣ୍ଡ ବାନ୍ଧା କିଛି ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ନ ହୁଏ ତେବେ ନିଜ ଜିଭ ଓ ଓଠକୁ ପଟାରି ନିଜର ସଦେହ ମୋଚନ କରିପାରେ । ଏହି ଗୁପ୍ତ ତାର ସମସ୍ତ ଓକରାପ୍ରସିଦ୍ଧି ଉଭୟ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପବିତ୍ର ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସତ୍ତ୍ୱ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ଦିବ୍ୟବାଣୀର ମହତ୍ତ୍ୱ ବୁଝିବା ପାଇଁ ତାକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅଲ୍ଲାଃ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜିଭ ଦେଇଛନ୍ତି ଓ ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ତର ତାକୁ ସମର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଦିବ୍ୟବାଣୀର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ସେ ବୁଝିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେବ ତେବେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଟାରି ତା'ର ମର୍ମ ବୁଝିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଏବେ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ସାମଗ୍ରୀ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅବିଶ୍ୱାସକରା ଉନ୍ନତିର ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଲା ନାହିଁ ବରଂ ବିଶ୍ୱାସିକର ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ସଂସାରକୁ ଦାସତ୍ୱ ଲୋପ କରିବାକୁ, ଦରିଦ୍ରତା ଦୂର କରିବାକୁ ଏବଂ ଅନାଥ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱର ପାଇଁ ଦ୍ରବ୍ୟଦେୟା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ, ସେତେବେଳେ ତାକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଅସହାୟ ଓ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାର କେହି ସହାୟକ ନଥିବେ । ଯଦି ତା'ର କେହି ମିତ୍ର ଥିବେ, ତେବେ ସେ ପଡ଼ିଗଲେ ସେହି ମିତ୍ର ତାକୁ ଧରି ଉଠାଇ ଦେବେ । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟତଃ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୫. ଶିଖର ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମ୍ଭବରେ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଆଉ କିଛି ବୁଝି କରାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଆତ୍ମା ପ୍ରାପନ ନ କରିଛି— ଏପରିକି କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଓ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିବାକୁ ଅନୁମୋଦିତ ନ କରିଛି— ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ଇଲାହାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୯. ଏହି (ଲୋକ) ମାନେ କଲ୍ୟାଣୀୟ ହେବେ ।

୨୦. ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆମର ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅମଙ୍ଗଳପୂର୍ବକ ହେବେ ।

୨୧. ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାଟି ନିଆଁ (ଶାପ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ۖ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشُّمُولَةِ ۖ

عَلَيْهِمْ نَارُ مُّوَصَّدَةٍ ۖ

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ଶମସ

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୧

(ଏହି ଦ୍ୱାଦଶ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୋଟି ୧୬ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ * ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଏବଂ 'କୁହା' ସମୟକୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଉଦିତ ହେବା ପରେ (କିମ୍ଭୂତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହୋଇ) ଦାପ୍ତିମାନୁ ହୁଏ,

୩. ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରେ,

୪. ଏବଂ ଦିନକୁ * (ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ), ଯେତେବେଳେ ଏହା ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ) ପ୍ରକାଶିତ କରିଥାଏ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۖ

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۖ

وَالنَّجَارِ إِذَا تَلَّهَا ۖ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଇସଲାମର ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାର ସମସ୍ତ ଭାବରେ ପେଶ କରାଯାଇଛି କାରଣ ସେ ଅବିଚାର ହେବା ପରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅସାଧାରଣ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସ୍ଥ ପଦ୍ମ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପନତ ହେବେ ଏବଂ ସଂସାର ସମକ୍ଷରେ ଏକ ଚିରନ୍ତନ ସ୍ତରକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ନିଜକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ ।

୨. ଅଲ୍ଲାହ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେହିପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ-ପୁରୁଷ ଓ ସଂସାରଜମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ସକାଶେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ତାଙ୍କ ପରେ ଅବିଚାର ଭାବିବେ । ସେମାନେ ଯାହା କିଛି ଭାବ କରିବେ, ସେସବୁ କେବଳ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ହେବୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ଧାବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ସମ୍ଭବ ହେବ ।

୩. ଏଠାର ଦିନକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ତାପତ୍ୱ ଯେଉଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଇସଲାମର ଉନ୍ନତି କାଳ ଉପନତ ହେବ, ଯାହା କି ଦିନ ସହିତ ବୃଦ୍ଧିଲାଭ, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅସ୍ଥିତୁ କ୍ରମେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବ ।

୫. ଏବଂ ରାତିକୁ ^୧ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବେ କିମ୍ବା) ଯେତେବେଳେ ଏହା ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟର) ରଶ୍ମିକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଆଡ଼ୁଆଳକୁ ନେଇଯାଏ,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝

୬. ଏବଂ ଆକାଶକୁ ^୨ ଓ ତାହାର ଗଠନକୁ,

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝

୭. ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ଓ ତାହାର ବିସ୍ତୃତିକୁ ମଧ୍ୟ (ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବେ କିମ୍ବା),

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝

୮. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ତାହାର ଦେଶସ୍ଥଳୀ ଗଠନକୁ ମଧ୍ୟ ^୩ (ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବେ କିମ୍ବା),

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝

୯. ଯେ (ଅଲ୍ଲାହ) ତାହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା) ପାଇଁ ତାହାର କୁର୍ମ (ରୂପ ପ୍ରାପ୍ତ) ତଥା ତାହାର ଧର୍ମଭାରତା (ରୂପ ପ୍ରାପ୍ତ) କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଉନ୍ନତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି,

فَالْهَيَّهَا نُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝

୧୦. ସୂଚନା ଯେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ) ପବିତ୍ର କରେ (ଜାଣି ନିଅନ୍ତେ) ସେ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରେ,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝

୧୧. ଏବଂ ଯେ ତାହାକୁ (ମୋତିରେ) ପୋତି ପକାଏ (ଜାଣିନିଅନ୍ତେ) ସେ ଧୂସର ହୁଏ ।

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝

୧୨. ସମୁଦ୍ର (ସମୁଦ୍ରାୟ) ନିଜର ସାମାନ୍ତର ଔଷ୍ଣ୍ୟ ଯୋଗୁଁ (ତତ୍କାଳୀନ ରସୁଲକୁ) ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରିଥିଲା ।

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝

୧୩. ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ତି ତାହାଙ୍କ ସମୁଦ୍ରାୟର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କର (ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍କାଳୀନ ରସୁଲଙ୍କର) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବାକୁ ଆଗଭର ହୋଇଥିଲା,

إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସମୟକୁ, ଯେତେବେଳେ ତି ସଂସାରରେ ଅଧର୍ମ ଓ ଅନ୍ଧକାର ବ୍ୟାପ୍ତିଥିବ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଆଗ ଦେଖା ଯିବ ନାହିଁ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଉପକାମର ବାହ୍ୟ ଉନ୍ନତି ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନହେବା ପରେ ପ୍ରକଟିତ କରିବ ଓ ଉପକାମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ତାହାଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଲୁଚ୍ଛାଯିବ ରହୁବ । କିନ୍ତୁ ଆକାଶର ସ୍ଥିତି ଓ ତାହାର ନିର୍ମାଣରେ ଥିବା ରହସ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିବ ଯେ ସତ୍ୟ ସର୍ବଦା ବିଦ୍ୟା ହେବ— ଉପଲୋକରେ ହେବ କି ପରଲୋକରେ । ତେଣୁ ସାମୟିକ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ଗତିରୁ ଦୂରେ କି ଅସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ଗତିରୁ ଦୂରେ ।

୩. ଏଠାରେ ସୂଚାଯାଇଛି ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ମାନବର ପ୍ରକାରକୁ ପବିତ୍ର କରି ଗଢ଼ିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସାରା ସଂସାର ବା ସଂସାରର କିଛି ଅଂଶ ସବୁପ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଯଦିତ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ କିଛି କିଛି ପାଇଁ ସବୁପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହେବ ତଥାପି ମାନବ ସମାଜର ଏକ ଅଂଶ ନିଶ୍ଚୟ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସବୁପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହେବ, ଯେପରି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାହାଙ୍କର କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିବେ ।

୧୪. ସେତେବେଳେ ସେ (ସମୁଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକ) ମାନଙ୍କୁ ଅଲୁଖିଙ୍କର ରସୁଲ (ସ୍ୱାଲୋକ) କହିଥିଲେ, “ଅଲୁଖିଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତର କରାଯାଇଥିବା ମାଛ ଓଟାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହ, ଏବଂ ସେହିପରି ଭାବରେ ତାହାର ଜଳପାନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଔଷଧରୁ ଦୂରେଇ ରହ ।”

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝

୧୫. କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ମାଛ ଓଟର ଗୋଟି କାଟିଦେଲେ; ଯୋହାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଫଳରେ ଅଲୁଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂଳିଘାଟ କରିଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି ଉପାୟ କରିଥିଲେ ଯେ ତାହା ହିଁ ହାଟିଲା ।

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهُمَا وَكَانَ مَذْمُومًا عَلَيْهِمْ رَبِّهِمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسُيِّرَ ۝

୧୬. ଏବଂ ସେ (ସେହିପରି ଭାବରେ) ସେ (ମକୁବାସା) ମାନଙ୍କ ପରିଣାମକୁ ମଧ୍ୟ ଖାତିର କରିବେ ନାହିଁ ।

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝

سُورَةُ الْبَيْلِ مَكِّيَّةٌ (٩٢)

ଭାର ୩୦

ଅଲ-ଲ-ଏଲ

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୨

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଦେଖିବାକୁ ଗୋଟି ୨୨ ଟି ପଦ୍ୟ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲୁଖିଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ଆମେ ରାତ୍ରିକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆକୃତ *କରିଥାଏ ।

وَالْبَيْلِ إِذَا يَنْفُسُ ۝

୩. ଏବଂ ଦିବସକୁ ** ମଧ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପେଶ କରୁଅଛୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥାଏ,

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମଗତ ଅନ୍ଧକାର ସଂସାରକୁ ଆଜ୍ଞାନ କରିଥିବ, ସେତେବେଳେ ଯଦି କେହି ଯଦ୍ୱାରା ଘଟକରେ ଇସ୍ତଫା କରନ୍ତି ତାହାହେଲେ ସେ କାହିଁ ପାରିବ ଯେ ସେହି ସମୟରେ କେଣସି ସଂସାରକ ବା ସୁବିଧାକୁ ପୁଅକରେ ନ ଥିବେ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ବି ସଂସାରରେ ସଦାକାର ଓ ପୁଣ୍ୟର ସମୟ ଉପନୀତ ହୁଏ ତେବେ ତିନି କଲେ କାହିଁ ହେବ ଯେ ଉପସ୍ଥିତ ସୁନ୍ଦର ସଂସାରକମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଉତ୍ତରାମର ବ୍ୟୋତି ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଛି ।

୪. ଏବଂ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀର ଚୂଷିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

୫. ଚୁମ୍ବନକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାସ୍ତବରେ ବହୁବିଧ ।

୬. ସୁତରାଂ ଯେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରିଅଛି ଓ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛି,

୭. ଏବଂ ସତ୍‌କଥାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଅଛି,

୮. ତାହାପାଇଁ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସହଜ ପଛର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବୁ ।

୯. ଏବଂ ଯେ (ବ୍ୟକ୍ତି) କୁପଣତା ସହକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି ଏବଂ ବେଖାତିର ମନୋଭାବର ପରିସ୍ରାବଣ କରିଅଛି,

୧୦. ଏବଂ ସତ୍‌କଥାକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଅଛି,

୧୧. ତାହାକୁ ଆମେ ପାତା (ସାମାନ୍ତ୍ରୀ) ଯୋଗାଇଦେବୁ ।

୧୨. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଧ୍ୱଂସ ହେବ ସେତେବେଳେ ତାହାର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ତା ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୩. ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ;

୧୪. ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ଅନ୍ତ ଓ ଆରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ଆମର ଆୟତ୍ତଧୀନ ।

୧୫. ସୁତରାଂ (ମନେରଖ !) ଆମେ ଚୁମ୍ବନକୁ ଏକ କ୍ଳଳିତ ଅଗ୍ନି (ର ଶାନ୍ତି) ବିଷୟରେ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଉଅଛୁ ।

୧୬. ନିତାନ୍ତ ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ ।

୧୭. (ସେଭଳି ହତଭାଗ୍ୟ) ଯେ କି (ସତ୍ୟକୁ) ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଅଛି ଏବଂ (ସତ୍ୟଠାକୁ) ବିମୁଖ ହୋଇଛି ।

୧୮. ଏବଂ ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମଭାର୍ତ୍ତା ହେବ, ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ସେଠାକୁ ଦୂରେଇ ରଖାହେବ,

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝

إِن سَعَيْكُمْ لَشَيْءٌ ۝

فَأَمَّا مَنْ آعْطَىٰ وَآتَقَىٰ ۝

وَصَدَقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝

فَسَيَرَىٰ لِنِسْرَىٰ ۝

وَأَمَّا مَنْ يَحِلْ وَاسْتَفْتَىٰ ۝

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝

فَسَيَرَىٰ لِنَعْرَىٰ ۝

وَمَا يَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝

إِن عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝

وَأَن لَّنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۝

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْاَشَقَىٰ ۝

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝

وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتَقَىٰ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ସମାଜରେ ଏପରି କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପୁରୋକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଦ୍ୱାରା ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ତେଷା । ଚଣ୍ଡ ସତ୍‌ପଥ ପାଇଁ ତେଷା କରୁଥିଲା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଚଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱାସି ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରୁଥାଏ ।

୧୯. ସେ ଭଳି ଧର୍ମଭାରୁ ଯେ ନିଜର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପବିତ୍ରତା ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ଦାନ କରେ ।

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝

୨୦. ଏବଂ କୌଣସି ଲୋକର ତାହା ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହ ନ ଥାଏ, ଯାହାକୁ କି ସେ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବ ।

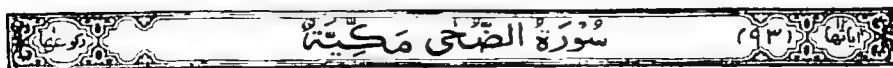
وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝

୨୧. ଅବଶ୍ୟ ନିଜର ଅତି ମହାନ୍ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସତ୍ତାପ ଲାଭ କରିବା (ତାହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଥାଏ) ।

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝

୨୨. ଏବଂ ସେ (ଅଲ୍ଲାହ) ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ପ୍ରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ ।

لَّكَوَسَوْفَ يَرْضَى ۝

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ତୁହା

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୩

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋରାସ ଗୋଟ ୧୨ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବୀନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ଆମେ ଦିବସକୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଆଲୋକମୟ ହୋଇଯାଏ, ୧

وَالضُّحَى ۝

୩. ଏବଂ ରାତ୍ରିକୁ (ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ) ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଅନ୍ଧକାର ଚନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଯାଏ,

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝

୪. ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତୁମ ଉପରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମାମ ଧର୍ମର ବିକାଶ ସହିତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସତ୍ୟତା ସ୍ୱାକର୍ଷିତ ହେଉଥିବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ଧର୍ମ ବ୍ୟାପାରରେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ଦେଖାଦେବ, ତେବେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଚୋରାସ ବିଶିଷ୍ଟ ହେବାର କିଛି ବାଧା ସ୍ଥରୁଛି । ଫଳରେ ସଂସାର ସେହି ଜ୍ୟୋତି ଦୁଇା ପଶୁଣ୍ଟ ଲାଭବାନ୍ ହେବ ନାହିଁ ।

୫. ଏବଂ ଲେଖ୍ୟକର ଯେ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ସମୟ) ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ।

وَلَا خَيْرَ لَكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝

୬. ଏବଂ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ (ଏକ ମାତ୍ରାରେ) ଦେବେ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଯିବ ।

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝

୭. କ'ଣ (ଏହି ଜୀବନରେ ତୁମ ସ୍ଥିତି ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ଅସାଧାରଣ ନୁହେଁ ଏବଂ) ସେ ତୁମକୁ ଅନ୍ୟ ପାର (ନିଜ ବାହୁ ଛାୟା ତଳେ) ଆଶ୍ରୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ?

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۝

୮. ଏବଂ (ଯେତେବେଳେ) ସେ ତୁମକୁ (ନିଜ ଜାତି ସ୍ତମ୍ଭରେ) ନିମଜ୍ଜିତ ଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ (ସେମାନଙ୍କ ସଂସାର ନିମନ୍ତେ) ତୁମକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ।

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۝

୯. ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମକୁ ବହୁ କୁହୁଣ୍ଡା (ଦେଖିବାକୁ) ପାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ (ନିଜ କୃପା ବଳରେ) ତୁମକୁ ଧନବାନ୍ କରିଦେଲେ ।

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۝

୧୦. ସୁତରାଂ (ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ) ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅନାଥମାନଙ୍କ ଉକ୍ତିରେ (ନିଜକୁ) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷିତ କରୁଥାଅ ।

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝

୧. ସଂସାର ଅନ୍ଧକାରରେ ଯୋଗଦେଇ ଏହା କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ବରଂ ଏହା ସମ୍ପ୍ରାଣିତ ହେବ ଯେ ମାନବସମାଜ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ସେହି ସମାଜର ସଂସାର ସକଳର ନୂତନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ଅବଶ୍ୟମ୍ବୀ ଓ ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟମରେ ଲସକାମୀର ଅବଶ୍ୟ ସୁନରୁଢ଼ିଆନ ହେବ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ବି ସଂସାରରେ କୌଣସି ଅମଙ୍ଗଳ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଅକ୍ଷୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ପର୍କିତ ସକଳର ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷା କଲେ ଆସନ୍ତି । ଏହି ପରାମର୍ଶ କର୍ତ୍ତାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ । ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତାର ସମ୍ପାଦ ।

୩. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶବ୍ଦ 'ତୁଲ୍ଲୁ'ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ତୁମେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଥିଲ, ଆମେ ତୁମକୁ ସରପଥ ଦେଖାଇଲୁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧଧାରମୁ ଏହାର ଅର୍ଥ 'ସ୍ତମ୍ଭରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଯିବା' (ମୁଫରାଦାତେ ଭାରିତ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଅର୍ଥ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଗୌରବ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯଥାର୍ଥ । ତେଣୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରପଥ ଦେଖାଇବାକୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଖାଇଥିବା ଥିବାରୁ, ଅକ୍ଷୟ ତାହାଙ୍କୁ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଥିଲେ ଯେପରି କି ସେ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସରପଥ ଦେଖାଇ ପାରିବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନ ଭାବନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଭରଣ-ପୋଷଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦଳରେ ହେଉଛି । ସେପରି ଭାବିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ଓ ସାହସ ବିଳାଭ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଅନାଥମାନଙ୍କର ଭରଣ-ପୋଷଣ ନିଜ ବହୁକ୍ଷମତା ସଦୃଶ କରନ୍ତୁ, ଫଳରେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହିତ ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସାହସ ବଢ଼ିବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହିତ ଅନୁଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦ୍ୟପି ସେ ଅନ୍ୟ ଥିଲେ ତଥାପି ତାହାଙ୍କ ପିତାମହ ଓ ପିତୃବ୍ୟ ଟାଙ୍କୁ ନିଜ ପୁତ୍ରତାକୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଅକ୍ଷୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଲୋକମାନେ ଅନାଥମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ପର୍କିତ ବହୁକ୍ଷ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ମନେ କରନ୍ତୁ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ନିରୁତ୍ସାହିତ ହେବେ ନାହିଁ । ବରଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କ ସାହସର ସ୍ତର ସର୍ବଦା ବୃଦ୍ଧି ଭାବ କରୁଥିବ ।

୧୧. ଏବଂ ଭିକ୍ଷୁକକୁ ତୁମେ ଭର୍ତ୍ତିନା କର ନାହିଁ ।

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْهُ ۖ

୧୨. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବଦାନ୍ୟତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଥାଅ ।

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۖ

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ଜନଶାରାଃ

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୪

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଚଉତିଶୁଦ୍ଧ ଗୋଟ ୯ ଓ ପଦ୍ୟ ୧୭)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. କ'ଣ ଆମେ ତୁମ ସକାଶେ ତୁମ ବନ୍ଧୁକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିନାହିଁ;

أَمْ نَشْرَحُ لَكَ صَدْرَكَ ۖ

୩. ଏବଂ ତୁମର ଏହି ବୋକ୍ଷକୁ ତୁମଠାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପିଙ୍ଗି ଦେଇନାହିଁ;

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۖ

୪. ଏପରି ବୋକ୍ଷ, ଯାହା ତୁମର ଅସ୍ତ୍ର ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଥିଲା, ?

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۖ

୫. ଏବଂ ଆମେ ତୁମ ନାମକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନିତ କରିଅଛୁ ।

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۖ

୬. ସୁତରାଂ (ମନେରଖ) ଏହି କିଛି ସହିତ ଏକ ମହାନ୍ ସଫଳତା (ନିୟତ ଅଛି)

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ

୧. ରାକ୍ତ ସାଗ୍ର ପରେ, ନିଷ୍ପଦେହରେ ତାକୁ ବନ୍ଧୁ ଯା'ପାରିକ ଦୁଃଖ ସମ୍ପଦ ମିଳିଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ମୁସବ୍ବାନ ସହମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ସ୍ବତନ୍ତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଃଖସମ୍ପଦରେ ଅଂଶଦାନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ଆକାଶରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମ୍ପଦ ମିଳିଛି, ସେ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ବରେ ବିତରଣ କରନ୍ତୁ । ଅଳ୍ପ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ମୁସବ୍ବାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାଙ୍କର ଶରଣ ଲିଖା କରେ ତେବେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଶରଣ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏପରିକି ସେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ବାଣୀ ଶୁଣିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ (୯:୬ ଦୁହାବ୍ୟ) ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ ସ୍ବର୍ତ୍ତ ଏହି ଆଦର୍ଶ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମବିଧାନ (କୋରାନ) ସ୍ବରାଶ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ତୁମେ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ସର୍ବପଥ ଗୁପକ ଅଲୋକରେ ଅସ୍ବସର ହେବ ଓ ଅସ୍ବବିଧାନ ସମ୍ବୁଞ୍ଜନ ହେବ ନାହିଁ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ବଳରେ କିପରି ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ପାଇ ପାରିବେ ଓ ମାନବ ସମାଜର ସଂସାର କରିବାରେ କିପରି ସଫଳ ହୋଇ ପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ସେ ବ୍ୟାକୁତ ହୋଇ ତପସ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ହେବା ନାମକ ଗୁମ୍ଫାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ତାହାକୁ କୋରାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦର୍ଶ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସର୍ବପଥ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର କରି ତାଙ୍କ ବ୍ୟାକୁତତାକୁ ଦୂର କରିଥିଲେ । ଏ ବିଷୟରେ ଦୁରା 'ଅଲକା' (ଅଧ୍ୟାୟ ୯୪:୧)ରେ ସବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୭. (ହଁ) ବାସ୍ତବରେ ଏହି କଷ୍ଟ ସହିତ (ଅନ୍ୟ) ଏକ ମହାର୍
ସଫଳତା (ନିୟତ ଅଛି) ।

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

୮. ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅବସର ମିଳେ
ସେତେବେଳେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାକୁ) ଆହୁରି
ଚେଷ୍ଟା କର,

وَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝

୯. ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି (ମନୋଯୋଗ
ସହିତ) ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।

وَالِلَّهِ رِبِّكَ فَارْغَبْ ۝

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୫

ଅଲ - ତି'ନ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ଦ୍ଵାରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶଦ୍ଧିତ ସଙ୍ଗେ ୯ ବି ଅସର ଅଛି)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାକାର୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୧. ଏହି ଆୟତରେ ତଥା ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତରେ ବ୍ୟବହୃତ 'ଉସ୍ର' ଓ 'ୟୁସ୍ର' ଶବ୍ଦଦ୍ଵୟ ଯଥାକ୍ରମେ କଷ୍ଟ ଓ ସଫଳତାକୁ ବୁଝାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ମାଧ୍ୟମରେ ସଫଳତା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ତାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି ଦୂର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଶେଷାନ୍ତେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ମାଧ୍ୟମରେ ସଫଳତା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ତାହା ବାରମ୍ବାର ଆସିବ । ଅତଏବ ଏହି ଆୟତରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁସାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ଆସିବ ନାହିଁ ଯାହା ତିରଛୁଆ ହେବ ଅଥଚ ଏପରି ସଫଳତାର ସମୟ ଆସିବ ଯାହାକୁ ତିରଛୁଆ କୁହାଯାଇ ପାରିବ । ବୟୁତଃ ମକ୍କା ଓ ଆରବର ଲୋକମାନେ ଆଠ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଧୂସରିଧୂସ୍ର ହୋଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ମକ୍କା ବନ୍ଦ କଲେ ଓ ଉପରାମାୟ ଶାସନ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରଜ୍ଵଳିତ ପଥ ଉନ୍ମୁଳ୍ଲ ହେଲା, ସେବେଠାରୁ ଏହି ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଭିନ୍ନ ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଏବେ ବି କେତେକ ଦେଶରେ ଉପରାମାୟ ଶାସନ-ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ବି ତୁମକୁ ଶାସନରତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାୟୀ ଦେବାକୁ ଅବସର ମିଳୁଛି, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାରେ ନିୟତ କର, ଫଳଶ୍ଵରୂପ ପାଇ ତାହା ଏକ ଅନନ୍ତ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ସେଥିରୁ ଅବସର ମିଳିବାର ସମ୍ଭାବିତ୍ତା ରହିବ ।

୨. ଆମେ ଚିମିରି ଓ କୈବୁଳକୁ ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ.

وَالثَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ

୩. ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ସିନାଇ ପର୍ବତକୁ,

وَطُورِ سَيْنِينَ

୪. ଏବଂ ଏହି ଶାନ୍ତିମୟ ମୋକ୍ଷ ସହରକୁ ମଧ୍ୟ,

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

୧. 'ଭୂଷିର' ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ହଜରତ ଆଦମଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ତିଆରିକରି, ତା ହେଉଛି, ମାନବକୁ ଉଚ୍ଚ କୋଟିର ସ୍ୱକୃତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାହାରେରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ଅକ୍ଷୟ ତାହା ନିଜ ଗୁପ୍ତ ଅନୁସାରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି (Genesis 1.27 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଅକ୍ଷୟ ତାହା ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚିଆ ନିୟୁତ କରିଥିଲେ (୨:୩୧ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ, ଦୁଇଟି ପ୍ରକ୍ତରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତେ ବିଷୟ ଅଛି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଧାରଣ କରି ସଦାକାରୀ ହୋଇ କିନ୍ତୁ ପ୍ରହସ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପୁତ୍ତି ମତ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇ ନ ଥିବ ବରଂ ଉଚ୍ଚର ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଥିବ । ସେହି ବିଷୟକୁ ପୂରାକର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଲକ୍ଷିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିମିରିକୁ ସମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ବାହାରେରେ ପୁନଶ୍ଚ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅକ୍ଷୟର ବିରାଗଭାବନା ହେବା ଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅନୁଭବ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନରୁ ହୋଇ ଯାଇଥିବାର ମନେ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ଶରୀରକୁ ଚିମିରି ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ (Genesis 3.7 ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ) । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ତ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଖଜନ କରୁଛି ଓ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି ବାସ୍ତବ ପାପ କରି ନଥିଲେ ବରଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦୋଷ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପାପର ପଦବାର୍ଥ୍ୟ ନୁହେଁ । ଅଧିକାରୀ ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପୋଷଣ କରି ନଥିଲେ ।

୨. ଏଠାରେ କୈବୁଳ ବିଷୟ ଏହେଲାଣି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେହେତୁ ତାହା ଶାଖା ହଜରତ ନୁହେଁ ବରଂ ବୃକ୍ଷାବଳୀ ସ୍ୱରୂପ କରାଯାଇଛି । ତହିଁରେ କରୁଣା ଓ ଶାନ୍ତିର ବିଷୟ ନିହିତ ଅଛି । ବାହାରେରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ନୁହେଁଙ୍କର ନୈଜା ଯେତେବେଳେ 'କୃତ୍ତି' ବା 'ଅରଗାତ' ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ନୁହେଁ ତିନିଟି ପକ୍ଷୀକୁ ଲୁଗି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲେ କି ନାହିଁ ଅବଗତ ହେବା ପକାଶେ ପ୍ରାପ୍ତକଲେ । ପରିଶେଷରେ ସେ ଏକ ପାଖାକୁ ପ୍ରାପ୍ତକଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ପାଖା ପେଟି ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ତା ପାଖରେ କୈବୁଳର ଏକ କଣ୍ଡା ଶାଖା ରହିଥିଲା । ଏଥିରୁ ହଜରତ ନୁହେଁ ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଯେ ଅକ୍ଷୟଙ୍କ କୁପାର ଅବଚରଣ ହୋଇଗଲାଣି ଓ ଲୁଗି ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲାଣି । ତେଣୁ ସେ ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ଅବଚରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଅବଚରଣ କରିଥିବା ଘଟଣା ନାମ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ତରେ 'କୃତ୍ତି' ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ବାହାରେରେ ତାହାର ନାମ 'ଅରଗାତ' ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । 'ଅରଗାତ' ସ୍ୱକୃତରେ ଆରବୀ ଭାଷାର ଏକ ଶବ୍ଦ । ହଜରତ ନୁହେଁ ଯେହେତୁ ଇରାକରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ସହଜ ଥିଲା । ଆରବୀ ଭାଷାରେ 'କୃତ୍ତି' ଯେହେତୁ କୃତ୍ତି ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି ଅର୍ଥ କରୁଣା ଓ ହିତ । ତେଣୁ ଏହି ଘଟଣା ନାମକରଣ କୃତ୍ତି କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ତାହା ଅକ୍ଷୟଙ୍କର କରୁଣା ଓ ହିତସାଧନକୁ ଦୃଶାଉଛି । ଅଭିଧାନକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ କଣ୍ଡାସିବ ଯେ 'ଅରଗାତ' ଓ 'କୃତ୍ତି' ଦମ ଅର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।

୩. 'ଘାନ' ଶବ୍ଦ ଏକବଚନ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏହା ବହୁବଚନରେ ଇସ୍ତୟା କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଏହା ଗୋଟିଏ ପର୍ବତ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ପର୍ବତମାଳା ।

୪. ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ହଜରତ ଇସମାଏଲ ମକ୍କାକୁ ଏକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସହର ବୋଲି ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ବହୁ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆରବର କୋକାମାନ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ସ୍ୱାଧୀନ ସ୍ଥିତି ଯଥେଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମକ୍କା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଧର୍ମ ସେବ୍ୟ, ତାହା ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟରୁ ସମାପ୍ତିତ ହେଉଛି । ପରିଶେଷରେ ମକ୍କା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଦଖଲକୁ ଆସିଥିଲା ଓ ଇସଲାମ ଟି ମକ୍କାକୁ ଧର୍ମ ବୋଲାଇଲା । ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷ ହେବୁ ମକ୍କାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ଶାନ୍ତି ସାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକି ଏ ଯାବତ୍ ଚିଣ୍ଟି ରହିଛି । ଏହା ଏପରି ଶାନ୍ତି ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ମିଳି ନ ଥିଲା, କାରଣ ଏଠାରେ ଅଧିବାସୀମାନେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ମାସପୂର୍ବିକ୍ତ ଆସପବ କରି ଶୁଖିବା ଓ ଶାନ୍ତି ରଙ୍ଗ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଏପରି ବାରମାସ ସ୍ଥିର ହୋଇ ପାରିଛି ଯେ ତାହାକୁ ଆସପବ କରିବାକୁ କେହି ସହଜ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ବର୍ଷଦିନା ସେହି ଶିଖର ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ର ଈ'ବା ଧର୍ମପାଠର ପରିସରର ଦୂରତା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ଦୂରତା ବ୍ୟବହାର ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ଖୁଆଇ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା ।

୫. ଏ ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ,

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝

୬. ଏହାପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ନିକୃଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିକୃଷ୍ଟତର ଅବସ୍ଥା ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ନେଇଅଛୁ,

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝

୭. ଅବଶ୍ୟ ସେ (ଲୋକ)ମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅସରନ୍ତି ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି ।

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

୮. ସୁତରାଂ ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଯିବ) ପରେ କେଉଁ ବିଷୟ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ ସଂଗ୍ରାହରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ?

فَمَا يَكِيدُكَ بَعْدُ بِالْذِّينِ ۝

୯. କ'ଣ (ଏବେ ମଧ୍ୟ କେହି ମନେ କରୁଛନ୍ତି ଯେ) ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱରପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱରପତି ନୁହନ୍ତି ?

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَكِيمِينَ ۝

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ (୧୧୧)

ଅଧ୍ୟାୟ ୯୬

ଅଲ - ଅଲକ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଟିଶ୍ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ଳୋକ ୨୦ ଟି ଅସର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମରେ ଆବୃତ୍ତି କର ଯେ (ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ) ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି,

إِنِّرَأَى بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝

୩. (ଏବଂ ଯେ) ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏକ ରକ୍ତ ପିଣ୍ଡରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝

୧. କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାର ଓ କେତେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଏଠାରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଦେବଦୂତ ହେବା ପୂର୍ବରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ୍ ରେଖମବସ୍ତ ଉପରେ ଶିକ୍ଷିତ ଏକ ଲେଖା ଦେଖାଇ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ 'ଇଲା' ଅର୍ଥ (କ) ପଢ଼ିବା, (ଖ) ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦର୍ଶା ଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଦେବଦୂତ ପ୍ରଥମଥର ଓହି ଘେନି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ୍ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହୁଥିବା ସ୍ତବ୍ଧରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।

୪. (ପୁନଃ ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ କୋରାନ) ଆବୁରି କରି ଶୁଣାଉଥାଅ, କାରଣ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅତିଶୟ ବଦାନ୍ୟ,^୧

إِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

୫. ସେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯେ କି କଲମ ଦ୍ଵାରା (ତୁମମାନଙ୍କୁ) ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି (ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବେ),

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

୬. ମରୁଷ୍ୟ ଯାହା (କିଛି) ପୂର୍ବରୁ ଜାଣି ନ ଥିଲା ସେ ତାହାକୁ ସେ ସବୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ।

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

୭. ସେମାନେ ଯେପରି ଭାବୁଛନ୍ତି ସେପରି ନୁହେଁ; ବରଂ ବାସ୍ତବରେ ମଣିଷ ସାମାଲତ୍ୟ^୨ ନ କରୁଅଛି,

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكُفٍّ

୮. କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଅଭାବର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଥିବା ମନେ କରୁଛି ।

أَن زَاهٍ اسْتَغْنَى

୯. ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ ତୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ।

إِن إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى

୧୦/୧୧. (ହେ ମହମ୍ମଦ ! ଆମକୁ ତୁମେ ତା ବିଷୟରେ ସମାଗୁର ଦିଅ: ଯିଏ ଜଣେ (ଉପାସନାକାରୀ) ଭକ୍ତକୁ ନମାଜ ପଢୁଥିବା ବେଳେ ବାଧା ଦିଏ ।^୩

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى

عَبْدًا إِذَا صَلَّى

୧୨. (ହେ ମହମ୍ମଦ ! ଆମକୁ ତୁମେ କୁହ ତ ଭଲ, କ'ଣ ସେ (ଉପାସନାକାରୀ ଭକ୍ତ) ଯଦି ସତ୍ପଥରେ ଥାଏ ;

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ

୧୩. ବା ଧର୍ମଭାବୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଥାଏ ।

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ

୧୪. ଏବଂ ତାହାକୁ ବାଧା ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି (ସତ୍ପଥରେ) ଅମାନ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥାଏ, (ତାହାହେଲେ ସେହି ବାଧାଦାନକାରୀ ପରିଶ୍ରାମ କ'ଣ ହେବ) ?

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

୧୫. କ'ଣ ସେ (ଏତିକି ମଧ୍ୟ) ଜାଣୁ ନାହିଁ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ତେଣୁ ସେ ମନୋବିଯାଗପୂର୍ବକ ଶୁଣୁ ଯେ ସେ ଭୁଲ କରୁଛି ।

لَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଯେତେ କୋରାନ ଆବୁରି କରିବ, ତୁମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୌରବ ତଥା ମାନବଜାତିର ସମ୍ମାନ ସେତେ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ।

୨. ଏଠାରେ 'ଅବତ' ଶବ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିଆଯାଇ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ କା'ବା ଧର୍ମ-ଘାଠରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅତିଶ୍ରାବକାରମାନେ ସେଠାକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ମସଜିଦରେ ତଥା ସାଲା ଶରୀଫରେ ଧୂମିମାଟି ପକାଇ ଦେଉଥିଲେ । ଏହା ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଓଡ଼ର ଅନ୍ତରାଳକୁ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖି ଦେଉଥିଲେ, ଫଳରେ ସେ ଘିଙ୍ଗା କରୁଥିବା ଘିଟିରୁ ନିଜ ମସଜିଦ୍ ଉଭୋଦନ କରି ପାରି ନଥିଲେ ।

୧୬. ସେ ଯେପରି ଭାବୁଅଛି ସେପରି ହେବା ନାହିଁ, ବରଂ ଯଦି ସେ (ନିଜର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରୁ) ନିବୃତ୍ତ ନ ହୁଏ ତେବେ ଆମେ ତାହାର ଚୁଟି ଧରି ଜୋରରେ ଟାଣି ନେବୁ।

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝

୧୭. ତାହା ଏପରି ମସ୍ତକର ଚୁଟି ଯାହା ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ପପା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ।

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝

୧୮. ସୁତରାଂ ସେ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ନିଜର ସହଚର-ମାନଙ୍କୁ ଡାକୁ।

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝

୧୯. ଆମେ ମଧ୍ୟ ଆମର ପୋଲିସ୍ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନକାରୀ ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କୁ) ଡାକାଇବୁ ।

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝

୨୦. ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ନାହିଁ; (ସୁତରାଂ ହେ ନବି !) ତୁମେ ସେ (ପ୍ରକାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ) ମାନଙ୍କର ଆକ୍ଷା-ପାଳନକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ଏବଂ (କେବଳ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ) ସିଦ୍ଧିଦା କର, ଏବଂ (ଏହି ସିଦ୍ଧିଦା କରିବାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର) ନିକଟତର ହୋଇଯାଅ ।

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝

(ଏହି ଦୁଇ ମକ୍କରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚିତ୍ତିକୃତ ସମେତ ୬୪ ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୧. ଆୟତ ସଂ ୧୦ରୁ ୧୮ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସମସ୍ତ ଇବ୍ନ ଓ କବୋର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ହେଁ, କେତେକ ଭାଷ୍ୟକାରଙ୍କ ମତରେ ଏସ୍ୱୈକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଅବୃତ୍ତତା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ହଇଜର କରିବାରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରିବାରେ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଅକଥନୀୟ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେବାରେ ସେ ଆଗୁସାର ଥିଲା । ଯେଉଁ କେତେଜଣ ଶ୍ରୀତଦାସ ଇସଲାମଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଚୁଟି ଧରି ମକ୍କାର ବିତ ଦାଢ଼ରେ ଘୋଷାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଅବୃତ୍ତତା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିଲା । ବରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁତାବରଣ କରିଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବୃତ୍ତତା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ତେଣୁ ତାର ଚୁଟିକୁ ଧରି ତାର ମୁତାବରଣକୁ ଖାତ ଲିପିକୁ ପୋପାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତାହା ହିଁ ଥିଲା ତା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶାସ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଦେବଦୂତମାନେ । ସେମାନେ ସତ୍ୟର ବିବୃତ୍ତାବରଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇହଲଗ୍ନରେ ତଥା ପରଲଗ୍ନରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।

୨. ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋରାନକୁ) ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରାତ୍ରିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ ।

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
وَمَا أَزِيدُكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

୩. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ଯେ ଯେଉଁ ରାତ୍ରିରେ ଭାଗ୍ୟ ଅବତରଣ କରିଥାଏ ତାହା କ'ଣ ?

୪. ଏହି (ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ) ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରାତ୍ରି ତ ହଜାରେ ମାସ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ।

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

୫. (ସ୍ତବ୍ୟକ ପ୍ରକାର) ଦେବଦୂତ ଓ (ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ) ଆତ୍ମା ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହି ରାତ୍ରିରେ ସମସ୍ତ (ସାମାଜିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ଅବତରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ।

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

୬. (ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅବତରଣ କଲା ପରେ) ପ୍ରଭାତର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତି (ହେ ଶାନ୍ତି) ବିରାଜମାନ କରୁଥାଏ ।

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

୧. ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ନବିଙ୍କର ଯୁଗ 'ରାତ୍ରି' ସହିତ ଭୁବନାୟ । କିନ୍ତୁ ସେହି ରାତ୍ରି ଏପରି ଅନ୍ତେ ଯେ ତହିଁରେ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞତର ନିଶ୍ଚିତ ଅବତରଣ ହୁଏ । ସୁତରାଂ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅଜ୍ଞତ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ସେହି ସମୟରେ ଅବତରଣ କରାଇଛନ୍ତି ଯେଉଁ ସମୟରେ ଭାଗ୍ୟର ଅବତରଣ ହୁଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯାହାକି ଏହି ସଂସାରରେ ପଡ଼ିବାର ଅଛି ତାହା ଏହି କୋରାନ ପ୍ରକ୍ଷରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଆଉ ଏକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଅଜ୍ଞତ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଏକ ମହାତ୍ମା ଓ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରାତ୍ରିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । କେତେକଙ୍କ ମତରେ ରମଜାନ ମାସର ଶେଷ ଦିନରାତ୍ରି ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଠି ରାତ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୧ଶ, ୨୩ଶ, ୨୫ଶ, ୨୭ଶ ଓ ୨୯ଶ ରାତ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୨. ହରିଦଗୁଡ଼ିକକୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥଗୁଡ଼ିକ ଭାରି ରହିବ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ କଥାମାନୁସାରେ ସେ ଯେଉଁ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଥିଲେ, ତାହା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଶତାବ୍ଦୀ । ତାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ । ଏହାପରେ ପଥଗୁଡ଼ିକର ଯୁଗ ଆଦି (ନିଶ୍ଚଳ ଶରିଫ ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟ) । ଏହି ଆୟତରେ ଥିବା 'ହଜାର ମାସ'ର ଅର୍ଥ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ । ସେହିପରି 'ବର୍ଷ'ର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସେହି ସମୟ, ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଛାୟା ସମ୍ବୃତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଓ ସଂସାରରେ ଗୁଣାବଳୀ ବ୍ୟାପି ଯାଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ତବ୍ୟରେ, ଏହାରେ ଦର୍ଶାଉ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାତ୍ରିରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେଲା, ଅଥବା ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ତାହା ରାତ୍ରି ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ପଥଗୁଡ଼ିକର ହଜାରେ ବର୍ଷଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହେବ ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ନବି ବିକାସ ମନ୍ତ୍ରି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବଦୂତମାନେ ତାଙ୍କ ଘରରେ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫଳତାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନବିଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଦେବଦୂତମାନେ ଅବତରଣ କରିବା ପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ ହେବା ବିଷୟରେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ତାହାର ଅସଲ ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଯଦିତ ସେହି ସମୟ ଅନ୍ଧକାର-ସମୟ ହୋଇଥାଏ ତଥାପି ନବିଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ହେତୁ ଅଜ୍ଞତ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲ୍ୟାଣ ସଂଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଓ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତରାବଳୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଅବ୍ୟାହତ ରହେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁନରାଗମ ହୁଏ ।

ଅଲ-ବୟ୍‌ଏନାହ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଗୋଟି ୯ ଓ ଅଘର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଓ ମୁସବ୍ରିକମାନେ (ଉଭୟେ) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହେଁ (ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ) ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّاهِدِينَ مُنْكَفِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۖ

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରେରିତ ଜଣେ ରସୁଲ ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପବିତ୍ର ପୋଥି ଆବୃତ୍ତି କରି ଶୁଣାଇଥାନ୍ତେ ।

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۖ

୪. ଯଦ୍ୱରେ ଛାୟା ଆବେଶାବଳୀ ରହିଥିବ ।

فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ ۖ

୫. ଏବଂ (ବିଚିତ୍ର କଥା ଏହି ଯେ) ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ପବିତ୍ର କୋରାନ ସଦୃଶ ପୃଷ୍ଠା ଧର୍ମ) ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ରସୁଲଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ ହିଁ (ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ) ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۖ

୧. ଏଠାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

୨. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନେ, ବୁକରେ ହେଉ କି ଠିକରେ ହେଉ, ଏକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ, ତେଣୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପୂର୍ବ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଧାରିବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ନ ଥିଲା ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତିରତନ ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଣିଥିଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ଇସ୍ଲାମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେ ନିକୃଷ୍ଟ ଓ ନିଶ୍ଚର ଏବଂ କୋରାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଓ ଶାଶ୍ୱତ, ସେ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ଫଳରେ ସେମାନେ କୋରାନର ସତ୍ୟତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀମାନଙ୍କ ସମୟରେ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅବତରଣ ହୋଇଛି ସେହିମାନେ ହିଁ ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ଅସତ୍ୟ କାହାଣୀକୁ ଅଶ୍ରୁଣ କରି ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସତ୍ୟ ଘଟଣାବଳୀକୁ ସମକ୍ଷରେ ବାନ୍ଧିବେଳେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମିଥ୍ୟା ଘଟଣାବଳୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ।

୬. ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଜଣେ ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ, ଏବଂ କେବଳ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପାସନାକୁ (ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ) ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ପବିତ୍ର ଅନୁରକ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧ ରହନ୍ତୁ, ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ଏହାମଧ୍ୟ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସାମୁହିକ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତୁ, ଓ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ଏହାହିଁ (ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ ଉପରେ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଧର୍ମ ଅଟେ ।

୭. ଗ୍ରହଧାରୀ ଓ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନରକ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ, ଓ (ସେମାନେ) ସେଠାରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ରହିବେ, ସେମାନେ ଅତି ନିକୁଷ୍ପ ପ୍ରାଣୀ ।

୮. (ପକ୍ଷୀରେ ଗ୍ରହଧାରୀ ଓ ମୁସରିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ଯେଉଁମାନେ, ତଦନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା କର୍ମ କରିଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଅତି ଉକୃଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀ ।

୯. ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାପରେ ସ୍ଥାୟୀ ବୈକୁଣ୍ଠ ହେବ ଯାହାର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ; ସେମାନେ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିଥିବେ; ଅଲ୍ଲାହ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସବୁକ୍ଷ୍ମ ଓ ସେମାନେ (ମଧ୍ୟ) ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁକ୍ଷ୍ମ ହେବେ; ଯେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ତା ପାଇଁ ଏହାହିଁ ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁରୂପ ପୁରସ୍କାର ।

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ هُمْ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ
وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّارِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ
الْبَرِيَّةِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ (٩٩)

(ଏହି ସୂରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ପଞ୍ଚୋଦ୍ଧାର ଓ ୫ ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ବୟାବାନ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସଜ୍ଜିତ କରା ହେବ,
୩. ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଆପଣା ବୋହୂକୁ ବାହାର କରି ଫିଙ୍ଗି ଦେବ,
୪. ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ କହି ପକାଇବ, “ଏହାର କ’ଣ ହୋଇଛି?”
୫. ସେଦିନ ସେ ନିଜର (ସମସ୍ତ ସ୍ବପ୍ନ) ତଥ୍ୟ ସଜାଣ କରିବ,
୬. କାରଣ ତୁମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀକୁ) ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି,
୭. ସେଦିନ ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ରୂପେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ କର୍ମର ପରିଣାମକୁ ଦେଖିବେ ।
୮. ତା’ ପରେ ଯେ ଅସ୍ତ୍ର ପରିମାଣର ପୁଣ୍ୟ କରିଥିବ ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପରିଣାମକୁ) ଦେଖିବ,
୯. ଏବଂ ଯେ ଅସ୍ତ୍ର ପରିମାଣର ପାପ କରିଥିବ ସେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ପରିଣାମକୁ) ଦେଖିବ ।

إِذَا ذُلِّلَتِ الْأَرْضُ زُلْزِلَهَا
وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَنْفَالَهَا
وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا
بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ
فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂ-ପୃଷ୍ଠର ନିମ୍ନଭାଗରେ ତଥା ଉପରିଭାଗରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେପରି ଭୂ-ଗର୍ଭସ୍ଥ ଚରକ ପଦାର୍ଥ (Lava) ର ଉଦ୍ଗରଣ ଯୋଗୁଁ ଭୂଗର୍ଭରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଉଛି ଏବଂ ପରମାଣୁ ବୋମା ଓ ହାଇଡ୍ରୋଜେନ ବୋମାର ବିସ୍ଫୋରଣ ଯୋଗୁଁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଉଛି, ସେହିପରି ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଯୋଗୁଁ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଦିଗ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଡ଼ିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରରେ ଭୁକକାର୍ଯ୍ୟର ଥିବା ସମସ୍ତ କ୍ଷମ ଓ ବିଦ୍ୟା— ଧର୍ମରତ ହେଉ କି ସାଂସାରିକ ହେଉ— ସଜ୍ଜିତ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାନର ସମ୍ଭୂତ ଉତ୍ତର ହୋଇଛି ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ବହୁ ନୂତନ ଜ୍ଞାନର ସନ୍ଧାନ ମିଳୁଛି ।

୩. ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ଚରକ ପଦାର୍ଥର ଉଦ୍ଗରଣ ଯୋଗୁଁ ଭୂକମ୍ପନ, ଭୂ-ଭାସ ଉପରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ଜନିତ ଭୂକମ୍ପନ ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠର ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆଲୋଡ଼ିତ କରିଦେଇ ଭକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟସମୂହକୁ ଅବଲୋକନ କରି ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରମୋଦିତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଏପରି ଘଟଣା ସମ୍ଭବରେ ସ୍ବର୍ଗ ପଡ଼ାରିବ ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦିନ ଅତିମ ସୁନ୍ଦର ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟବାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା ସେସ୍ବୃତିକ ଏପରି ସତ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ, ସତେ ଯେପରି ସେଦିନ ପୃଥିବୀ ନିଜ ସ୍ବପ୍ନ ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଦେଇଛି ।

୫. ଏଠାରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ସବୁ ଭୂମିକମ୍ପ ସ୍ବାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଘଟୁନାହିଁ, ବରଂ ଅତିମ ସୁନ୍ଦର ଏସବୁ ପଟଣା ଘଟିବା ସକଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମୟରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

୬. ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ସେହି ସମୟ ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦର ସମୟ ହେବ ; ସେତେବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ଗଠନ କରାଯିବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ନିଜର ନାମ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦଳରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ପ୍ରୟୋଗ ଦେବେ । ଅସ୍ତ୍ରକୁ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଦଳ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରନ୍ତୁ ।

୭. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅତିମ ସୁନ୍ଦର ଅବସ୍ଥା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର କରିବେ ଓ ଚେତୁରତାରେ ଫଳ ସନ୍ଧାନ କରିବେ । ଅବଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଓ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବ, ସେ ଚେତୁରତା ଫଳ ପାଇବ ଓ ଅବଶେଷରେ ଚେତୁରତା ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଲାଭ କରିବ ।

ଅଲ — ଆଦିୟାତ

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ସେମିତି ୧୧୦ଟି ଅୟତ ଅଛି)

୧. ଅବଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ସମସ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଶ୍ୱ ଆରୋହଣ କରି ଏପରି ଦୃଢ଼ ଗତିରେ ଧାବମାନ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଧୂଳି ନିର୍ଗତ ହେଉଥାଏ,

وَالْعِدْبِيتِ ضَبَّاءٌ

୩. ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ଅଶ୍ୱାରୋହମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ (ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କର ଖୁରା) ଆଘାତରେ ଅଗ୍ନିକଣା ନିର୍ଗତ ହୁଏ,

فَالْمُؤْرِيتِ قَذَاءٌ

୪. ପୁନଶ୍ଚ ସଭାତକାଳରେ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ,

فَالْمُغِيرَتِ ضَبَّاءٌ

୫. ଯାହା ଫଳରେ ସେଥିରେ (ସଭାତ କାଳରେ) ଧୂଳି ଉଡ଼ାନ୍ତି,

فَأَثَرُنْ بِهِ نَقْعًا

୬. ଏବଂ (ସେମାନେ ଶତ୍ରୁ) ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତବେଶ କରନ୍ତି,

فَوْسَطْنَ بِهِ جَبْعًا

୧. ଏହି ଆୟତରେ ଇସଲାମର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ପେଣ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ଯଦିତ ଆଲୋଚ୍ୟ ଆୟତରେ 'ଅଶ୍ୱ' ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି, ତଥାପି ଯେହେତୁ 'ଅଶ୍ୱ' ଶବ୍ଦରେ ଅସ୍ତ୍ରଧର ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ଟାଳକ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ତେଣୁ ଏହି ଶବ୍ଦରୁ ଧର୍ମଯୁକ୍ତ (ହିନ୍ଦୀ)ରେ ନିର୍ଯ୍ୟାସିତ ଥିବା ଅଶ୍ୱଧରାୟା ଦଳ ହିଁ ଅଭିପ୍ରେତ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଧାପ୍ରାଣ କରାଯାଇ ପାରେ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ସବୁ ଗୁଡ଼ ରହସ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ କରି ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ଏଠାର ସଙ୍କଳ୍ପ ସମୟରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ଏପରି ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଶ୍ୱ ଆରୋହଣକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ସମ୍ଭବ । ତେଣୁ ଏଠାର କେବଳ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇନାହିଁ ବରଂ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ଆକ୍ରମଣ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା ଯେ ଘୋଡ଼ା ଟାପୁରେ ଭାସିଥିବା ନାଲିର ଅଗ୍ନିକଣା ବାହାରି ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ସତର୍କ କୋଳହନ ଶୁଣି ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଭୟରେ ଘରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତ ପରିବେଶ ଧୂଳିରେ ଘୁସି ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ।

୪. ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶ୍ୱାରୋହୀଦଳ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସେହି ଦଳକୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେଉ ନ ଥିଲେ ବରଂ ବାହାରି ସହକର ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟୁତ୍ତ ଗତିରୁ ପଣି ଯାଉଥିଲେ, ପରିଣାମରେ ମୁହାଁମୁହାଁ ହେଉଥିଲା ।

୭. ମନୁଷ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ଅଟେ;

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

୮. ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ ହିଁ (ନିଜ ଉଚ୍ଛିତ୍ତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା) ଏ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି;

وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

୯. ଏବଂ (ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ) ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଧନ ଲୋଭରେ ଅତି ଆଗଭର ।

وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

୧୦. କ'ଣ ଏପରି ଲୋକ ଜଣେ ନାହିଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ କବରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରା ହେବ,

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

୧୧. ଏବଂ ଯାହା କିଛି ହୃଦୟରେ (ଲୁଚାୟିତ) ରହିଅଛି ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ,

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

୧. ଏଠାରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସେହି କୃତଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ସେହି ସାଥୀମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଜ୍ଞାନତା ବାହା ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ସେହି ଶେଷାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଜ୍ଞାନତା କରୁଥିଲେ । ପରିଣାମରେ ସେମାନେ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ ବଚନ ଓ କର୍ମଦ୍ୱାରା ନିଜ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ଏତିକି ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ବିକସଯାନ୍ତ୍ରୀ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ତା'ର ପରିଣାମ ସ୍ୱତ୍ୱପୂର୍ବ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ନିଜ ଧନର ଅପତୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଲୋଭର ବନ୍ଦନା ହୋଇ ତଥା ନିଜ ଅନ୍ଧାରତା ଯୋଗୁଁ ଏହୁପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥାନ୍ତି ଯେ କଲେ ଏପରି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବିଜୟଲାଭ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁର ଧନଦୈନିତ ମିଳିବ ।

୩. ଯଦି ଏହି ଆୟତଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥ୍ୱୀ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ କରାଯିବ ତାହାର ଅର୍ଥ ହେବ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ବାହାଓଃ ଜାତିର ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଦୃଷ୍ଟି କବର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରାମ ବିଭୁଷଣେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଯେଉଁସବୁ ରହସ୍ୟ ଲୁଚାୟିତ ଭାବେ ରହିଅଛି ସେସବୁକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବେ କଲହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାରାମ ଧର୍ମର ବହୁ ସତ୍ୟକୁ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଅଥଚ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ଧାରାମ ଧର୍ମର ବିଭୁଷଣରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏ ସଂସ୍କାରରେ ଏକ ଏତିହାସିକ ଘଟଣା ସୂଚିତ ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ମଲ୍ଲ୍ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ବା କରାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ଅବୁକୁ ସୁପ୍ରିୟାନର ପତ୍ନୀ ହିଦା ମଧ୍ୟ ସେଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ ଥିଲା । ସେ ରାବୁଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ସେ ଶାନ୍ତି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିଭୁଷଣରେ ଭେଦଭିତ୍ତ କରିଥିଲା, ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାପଡ଼ିଲେ ତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । ଉଦ୍ଧତ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଶତ୍ରୁକାଳ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାଙ୍କ ଅନୁରାମମାନଙ୍କୁ ସୂଚି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଓହ୍ଲେ ହିଦା ଆବିସିନିଆର ଓହ୍ଲି ନମକ କଣେ ଜୁଗତାସବୁ ଚକାପଇସା ଦେଇ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ତାକୁ କହିଥିଲା । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ହଜରତ ହମଜାଙ୍କ ପେଟ ଚିରି ତାଙ୍କ କଲିବା କାଟି ବାହାରକୁ ଆଣିବା ଓ ତାଙ୍କର କାନ କାଟିଦେବା । ତେଣୁ ଏସବୁ ବିଷୟ ମନେ ପକାଇ ସେ ଆଶଙ୍କିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁକାଳମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ହିଦା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଶତ୍ରୁକାଳମାନଙ୍କ ସହିତ ରୋଟିଏ ବଡ଼ ଚାଦର ଘୋଡ଼ିତ ହୋଇ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ଦକ୍ଷିଣ ଦେବା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସେମାନଙ୍କୁ 'ଆମେମାନେ ଅଜ୍ଞାନତା ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ ମାନ୍ତିବୁ ନାହିଁ' ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ଦକ୍ଷିଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ହିଦା ହଠାତ୍ ଏତିପରି କହିପକାଇଲା 'ହେ ଅଜ୍ଞାନତା ଅବତାର ! ସେତେ ଆପଣଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ କିମ୍ଭରା । ଓ ଆମମାନଙ୍କର ହଜାର ହଜାର ଉପାସ୍ୟ ହାରିଗଲେ, ବେଳେ ଆମେମାନେ ଅଜ୍ଞାନତା ବ୍ୟତୀତ କ'ଣ ଆଉ କାହାରିକୁ ଉପାସ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ?' ଏହାଶୁଣି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ପଚାରିଲେ, 'କ'ଣ ହିଦା ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ କହୁଅଛନ୍ତି ?' ତା'ପରେ ହିଦା ମଧ୍ୟ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ କହିଥିଲା, 'ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ମୋର କିଛି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନତା ସେମାନଙ୍କର ହିଁ ସଂରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଗ୍ରହଣ କଲାବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୂର୍ବଦକ୍ଷୀ ପାପ ବା ଅପରାଧକୁ ଅଜ୍ଞାନତା ଦେଇଥାନ୍ତି । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ତାହାର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି କହିଥିଲେ ଓ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ।

୧୨. ସେଦିନ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚିତ ହୁଏ
ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱ ନେବେ ।

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

ଭାର ୩୦

ଅଲ — କାରିୟା

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୧

(ଏହି ଦୁଇ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଗୁଣେ ୧୨ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. (ସଂସାର ପ୍ରତି)ଏକ ମହାବିପଦ (ଆଗତ ହାୟ) !

الْفَارِقَةُ

୩. ଏବଂ ସେ ବିପଦ କିପରି, ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

مَا الْفَارِقَةُ

୪. ଏବଂ (ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ କହୁଅଛୁ ହେ ମହନୀତ !) ଏହି
ମେହଠ ବିପଦ କିପରି, ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْفَارِقَةُ

୫. (ଏହି ବିପଦ ଯେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ)
ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ପଡ଼ି ସଦୃଶ
ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହୋଇ ବୁଲୁଥିବେ,

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

୬. ଏବଂ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଭିଣା ହୋଇଥିବା ପଶମ ସଦୃଶ
ହୋଇଯିବେ ।

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

୭. ସେତେବେଳେ ଯାହାର (କର୍ମର) ପଇା ଭାରି ହେବ,

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

୮. ସେ (ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ) ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବ ।

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

୯. ଏବଂ ଯାହାର (କର୍ମର) ପଇା ହାଲୁକା ହେବ,

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

୧୦. ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ହାତ୍ତ୍ୟା (ନାମକ ନରକ) ହେବ ।

فَأَمَّهُ هَآوِيَةٍ

୧. ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ 'ପର୍ବତ' ଅର୍ଥ 'ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି' । ଏହି ଆୟତର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଭୟାନକ ଦିନର ଆଗମନ ହେବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରାଜୟ ଭରଣ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମାନେ ହଜରତ ମହନୀତଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଛତୁସ୍ତର ପରାୟନ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ-ଉମରବିନ ଆସ ଓ ଅଳ୍ପ ଦୃଢ଼ିୟାନ ବ୍ୟାତି-ଉପକ୍ରମାର୍ଥରେ ଦକ୍ଷିଣ ହେବାକୁ ହଜରତ ମହନୀତଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ସେହିପରି ଅଳ୍ପ ଜହଲର ପୁତ୍ର ଅକରମ ନିଜ ଜାତନ ରକ୍ଷଣ ଅବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ପକାୟନ କରିଥିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ଆଗବର ପମସ ସମ୍ରାଟ ବଂଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାତୀୟ ସଦୃଶ ଛତୁସ୍ତର ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଉକ୍ତ' ଅର୍ଥ 'ମାତା' ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ତାହାର ଉଚ୍ଚାର୍ଥ ବାସସ୍ଥାନ ବା ଆଶ୍ରୟସ୍ଥାନ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅନ୍ୟତମ ମାତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥାନ ଭୂପେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । (୨୩: ୧୪ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ)

୧୧. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ଏହା (ଅର୍ଥାତ୍ ହାଫ୍ସ୍) କ'ଣ,
ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ?

୧୨. ଏହା ଏକ ଜୁଲୁସ୍ ଅଟେ ।

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۝

نَارٌ حَامِيَةٌ ۝

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୨

ଅଲ — ତକାସୁର

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ଚୋଟିଶ୍ଚ ପଦମାନ ୧୮ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦାକରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ପରସ୍ପରଠାରୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିବାର, ଅଭିକାମ
ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା ମଧ୍ୟରେ ନିମଜ୍ଜିତ କରି ଦେଲା (ଏବଂ
ତୁମେମାନେ ଏହିପରି ହିଁ ରହିଥିବ),

୩. ଏପରିକି ତୁମେମାନେ କବରରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିବ ।

୪. (ଭଲ ଭାବରେ ମନେରଖ ଯେ) ତୁମେମାନେ ଶୀଘ୍ର
(ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସତ୍ୟକୁ) ଜାଣିପାରିବ ।

୫. ପୁନଶ୍ଚ ଆମେ କହୁଅଛୁ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ସେଭଳି ନୁହେଁ ଯେଭଳି ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁଅଛ (ଓ)
ତୁମେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଜାଣିପାରିବ (ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର
ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥା ବାସ୍ତବରେ ତାହା ହିଁ ଅଟେ ଯାହା ପବିତ୍ର
କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି) ।

୬. (ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସାରେ) ଆଦୌ
ନୁହେଁ; ହାୟ ! ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ ପୁନଶ୍ଚିତ୍ତ ସ୍ଥାନ ବନରେ
ଜାଣି ପାରନ୍ତି କି !

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْهَكْمُ التَّكَاثُرُ ۝

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝

୧. ଏଠାରେ ପୂର୍ବପାଞ୍ଜି ଯେ, ଅବିଶ୍ୱାସକରମାନଙ୍କଠାରେ ଅବଶ୍ୟ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ନ ଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ସ୍ମରଣଶୀଳ ହୋଇ ପୁନଶ୍ଚିତ୍ତ ମନେକରିବା ପରେ, ଅଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ । ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜର ଭୋଳ ଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଧର୍ମର ଗୁଡ଼ିକ ଚାହୁଁ ବିଷୟରେ ଅମନେଇଯାଆ ହୋଇ ପଡୁଥିଲେ ।

୨. ଅଳ୍ପ କେତେକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କି ଅଳ୍ପ ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଥିଲା । ନିଜେ ସତ୍ତ୍ୱେ ପାଇବା ଓ ଅଳ୍ପକ୍ଷେପ ସତ୍ତ୍ୱେ ସତ୍ତ୍ୱେ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାବିବାକୁ ହେବା, ଏହି ଦୁଇଟି ବିଷୟରେ ବହୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ଏଣୁ ନିଜେ ପାଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେକୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷେପ ସତ୍ତ୍ୱେ ସତ୍ତ୍ୱେ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

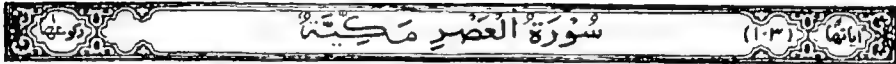
୭. ତେବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣି ପାରନ୍ତୁ ଯେ ତୁମେମାନେ
ନିଶ୍ଚୟ ନରକକୁ (ଇହକାଳରେ) ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

୮. ଏବଂ ତା' ପରେ ତୁମେମାନେ ଏହାକୁ (ପରଲୋକରେ)
ବିଶ୍ୱାସମୟ ଦୃଷ୍ଟି ଯୋଗେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବ ।

୯. (ପୁନଃଗତ ମନେଗଣ ଯେ) ସେଦିନ (ସତ୍ୟେକ ମହାନ)
ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମୟରେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରାଯିବ (ଯେ
ତୁମେମାନେ ତାହା ନିମନ୍ତେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇଛ କି ନାହିଁ) ।

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

ثُمَّ لَتَسْلُنَّ يَوْمَئِذٍ النَّعِيمَ ۝

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅନୁବାଦିତ । ଏହାର ଚୋରାସ ୩-୩୪ ପଦ୍ୟ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ଆମେ (ମହମ୍ମଦଙ୍କ) ପତନୋଦ୍ୟତ ଯୁଗକୁ ସମାପ୍ତ ସ୍ୱଚ୍ଛପ
ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଅଛୁ,

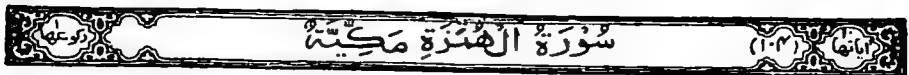
୩. ବାସ୍ତବରେ (ନବିମାନଙ୍କ ବିରୋଧୀ) ମନୁଷ୍ୟ (ସର୍ବଦା)
କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ (ହୋଇ) ରହେ ।

୪. କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ (ନବିମାନଙ୍କ ଉପରେ) ବିଶ୍ୱାସ
କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତା' ପରେ ସେମାନେ (ସମୟୋପଯୋଗୀ)
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସତ୍ୟର ନୀତି ଉପରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବାପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ
ଆସନ ବିପତ୍ତି ସମୟରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ
ପରସ୍ପରକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେପରି ଲୋକେ
କଦାପି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالْعَصْرِ ۝

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ۝

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا
بِهَا حَقًّا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

ଅଲ - ହୁମଜା

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତ୍ବ ୧୦୮ ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

୨. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚୁଲୁଲିଆ ଓ ପରଞ୍ଜିତ୍ରାବୁରୁଣା ପାଇଁ ଶାସ୍ତି (ହେ ଶାସ୍ତି) ରହିଅଛି,

୩. ଯେ ଧନ ଦୁଳ୍ଲ କବିର ଓ ତାହାକୁ ଗଣୁଥାଏ ।

୪. ସେ ମନେ କରେ ଯେ ତାହାର ଧନ ତାହାର ନାମକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖୁବ ।

୫. (ସେ ଯେପରି ମନେ କରୁଛି) ସେପରି କଦାପି ହେବ, ନାହିଁ, (ବରଂ) ସେ ନିଶ୍ଚୟ (ନିଜ ଧନ ସମେତ) ହୃତମା (ନାମକ ନରକ) ରେ ନିଷିପ୍ତ ହେବ ;

୬. ଏବଂ (ହେ ମହମ୍ମଦ !) ତୁମକୁ କ'ଣ ଜଣା ଯେ ହୃତମା କ'ଣ ?

୭. ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅତିଶୟ ପ୍ରଜ୍ଞାବିତ କରା ହୋଇଥିବା ଅଟେ,

୮. ଯାହା ହୃଦୟର ଅନ୍ତର ସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବ ।

୯. ତା' ପରେ ତାହାକୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଗ୍ନିକୁ) ସବୁ ଦିଗରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯିବ, (ଯଦ୍ଵାରା କି ତାହାର ଉତ୍ତାପ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟଦାୟକ ପ୍ରଚାର ହେବ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝

إِلَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝
كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝
نَارُ اللَّهِ الْمَوْقُودَةُ ۝

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْإِنْدَةِ ۝
إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝

୧. ଆୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ 'ହୃତମା'ରୁ ନରକ ଅଭିପ୍ରେତ । କାରଣ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ସାହାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ' । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ହଦିସରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ପରିଶେଷରେ ଅନ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇ ନରକକୁ ଲୋପ କରିଦେବ । ଅନ୍ୟତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ନରକରେ ରହିବ ନାହିଁ ବରଂ ଯେପରି ଶ୍ଵେତ ମାଆ ପେଟରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ରହେ, ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନରକରେ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ରହିବ । ଏହାପରେ ସେ ଖୋଲା ପବନ ଅର୍ଥାତ୍ ବୈଶ୍ଵାତର ଆସିଯିବ । ହକରତ ମହମ୍ମଦ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏପରି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ନରକରେ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ରହି ନ ଥିବ ଓ ଶାବକ ପବନ ନରକର ଦ୍ଵାରକୁ ଖୋଲି ଦେଇଥିବ । ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ହଦିସ ପବିତ୍ର କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆୟତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରରେ ଯେଉଁ ଆବର୍ଜନା ଅଛି ତାକୁ ଅଗ୍ନି ଭସ୍ମ କରିଦେବ ।

୧୦. ଏବଂ (ସେମାନେ ସେତେବେଳେ) ଉକ୍ତ ସମ୍ପଦ ସହିତ
ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବେ ।

فِي عَذَابٍ مُّذَذَّةٍ ۝

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ — ଫୀଲ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୪

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଗଣନା ୬ ବି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ
ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. (ହେ ମହମ୍ମଦ !) କ'ଣ ତୁମକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ତୁମ
ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହସ୍ତା ନିୟୋଜିତକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି
ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝

୩. କ'ଣ ସେ (ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ବଂସ କରି)
ସେମାନଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ ବିଫଳ କରି ଦେଇ ନ ଥିଲେ ?

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝

୪. ଏବଂ (ତା' ପରେ) ସେମାନଙ୍କ (ଶର) ଉପରେ ଦଳ ଦଳ
ପକ୍ଷୀ ପ୍ରସରଣ କରିଥିଲେ,

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝

୫. (ସେହିମାନେ) ସେମାନଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ମାଂସକୁ)
କଠିନ ପଥର ଉପରେ କସୁଥିଲେ (ଓ ଚଷ୍ମାଦ୍ୱାରା ବିଦାକୁ
ଥିଲେ) ।

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝

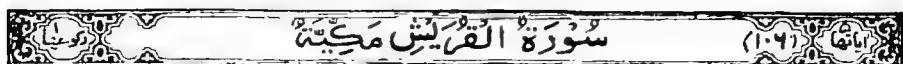
୧. ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିର ଆଗମନ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଅବଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଦୟାକାର ସେହି ନରକଗାମୀମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବଦୃଷ୍ଟିଙ୍କର ସେହି ଗାନ୍ଧିନୀ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଅଟକାଇ ରଖିବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅନେକ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ନରକର କଠିନ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ।

୨. ଆଦିପିନ୍ଧିଆ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସମ୍ପର୍କରେ ଅବୁରହା ନାମକ ଜଣେ ବଂଶୀ ରାଜ୍ୟପାଳ ଥିଲା । ସେହିଭଳି ଜଣେ ଆରବବାଦୀ ଗର୍ବରେ ମଳତ୍ୟାଗ କରିଦେଉଥିଲା, ତେଣୁ ସେ କା'ବାକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ଶପଥ କରିଥିଲା । ଏଠାରେ ତାହାରି ବିଷୟରେ ଓ ତା' ସ୍ତବ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

୩. ଚିଲ ଫିଲ ଚଢ଼େଇମାନେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ସେହି ଶବ୍ଦଦେହକୁ ଖଣ୍ଡେ ମା'ସ ଛିଣ୍ଡାନ୍ତି ନିଅନ୍ତି ଓ ପରେ ତାହାକୁ ବାରମ୍ବାର ପଥର ଉପରେ କଟାନ୍ତି ଥାଆନ୍ତି । ସମଗର ଏପରି କରିବାର କାରଣ ହେଉଛି ସେ ମା'ସ ଉପରେ ଭାରିଥିବା ଧୂମିକାଣି ସେଥିରୁ ଖସି ପଡ଼ିବ ।

୬. ସୁତରାଂ ଏହା ଫଳରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୁଣ୍ଡା
ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଇଥିଲେ ଯାହାକୁ ଫଗୁମାନେ ଖାଇ ସରିଥାନ୍ତି ।

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاكُولٍ ۝

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୬

ଅଲ-କୁରୈଶ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶଦ୍ଧି ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ସହ ଅଛି ।)

୧. ଅଶ୍ୱେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହ ନାମ
ନେଇ ପାଠ କରୁଅଛି ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୨. (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭିନ୍ନ) କୁରୈଶମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ
ସ୍ଥାପିତ ଉଦ୍ରେକ କରାଇବା ପାଇଁ,

يَذِلُّفِ قُرَيْشٍ ۝

୩. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଗ୍ରାସ୍ତକାଳୀନ ଓ ଶୀତକାଳୀନ
ଯାତ୍ରାପାଇଁ ସ୍ଥାପିତ ଉଦ୍ରେକ କରାଇବା ସକାଶେ (ଆମେ
ଅବୁ ହାକୁ ଧୁ'ସ କରୁ) ।

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝

୪. ସୁତରାଂ ଯେ (କୁରୈଶ) ମାନେ ଏହି କୋ'ବାଠ ଗୃହର
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝

୫. ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର) ସୁଧାର୍ଥ ଥିବାବେଳେ
ଭୋଜନ କରାଇଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଭୟ ସମୟରେ
ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୁ'ସ କରି ଦେଇଥିଲେ ।

୨. ମୂଳ ଶବ୍ଦ 'ଲେଇକାଫ'ରେ ଆରବୀ ଅକ୍ଷର 'କାମ' ସଂଯୋଗ କରାଯାଇ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଏ ।
ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଅବ୍ଦୁଲହକ ଧୁ'ସ ହେବା ଘଟଣା ଏହାପରେ ଘଟିଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା ମକ୍କାର ଲୋକମାନେ ସହରରେ ଏଣେତେଣେ
ବୁଲିପାରିବେ ।

ଅଲ - ମାଉନ

(ଏହି ଦୁଇା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଯେନା ୮ ଟି ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَرَيْتَ الَّذِي يُكْذِبُ بِالْإِسْلَامِ

୨. (ହେ ମହଜ୍ଜଦ !) କ'ଣ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିଲ ଯେ ଧର୍ମକୁ ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡିଛି ?

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَيْتِمَ
وَلَا يَخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ

୩. ସେ ହିଁ ଅନାଥକୁ ବିଚାରିତ କରୁଥିଲା,

୪. ଏବଂ ସେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ସକାଶେ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବେ) ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରୁ ନ ଥିଲା ।

قَوْلٍ لِلْمَصْلِينِ

୫. ଏବଂ ସେହି ନମାଜ ପାଠକାରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ ହେବ,

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

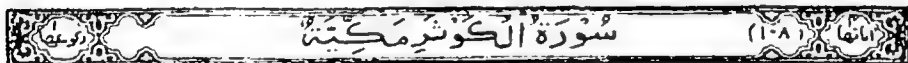
୬. ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନମାଜ ପାଠରୁ ଅମନୋଯାଗୀ ହୁଅନ୍ତି ।

୭. (ଏବଂ) ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥା'ନ୍ତି,

الَّذِينَ هُمْ يُرْءَوْنَ

୮. ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ବୃହତ୍ ସାଧାରଣ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାର (ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ବାରଣ କରନ୍ତି ।

وَيَنْعَوْنَ الْمَاعُونِ

(ଏହି ଦୁଇା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଯେନା ୪ ଟି ଅୟତ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (୩) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୧. ଏହାର ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଯେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କୁକର୍ମର ପରିଣାମ ହିଁ ବିନାଶ ଘଟାଇବ ।

୨. ଏଠାରିକି ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ନିଜେ କିଛି ଦିଏ ନାହିଁ ବରଂ ଦେବାପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରେ ।

୨. (ହେ ନବି !) ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ତୁମକୁ କୌଶର^୧ ଥିବାନ କରିଅଛୁ;

إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَيْكَ الْكَوْشَرَ

୩. ସୁତରାଂ ତୁମେ (କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱରୂପ) ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର (ଅତ୍ୟଧିକ) ଉପାସନା କର ଓ (ତାହାଙ୍କ ସକାଶେ) ନିଜକୁ ଉତ୍ତରୀ କର ।

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ

୪. ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ଯେ ତୁମର ବିରୋଧୀ ହିଁ ପୁତ୍ର ସମ୍ଭାନରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ।^୨

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ (١٠٩)

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୯

ଅଲ - କାଫେରୁନ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ସେମ୍ବାୟ ୨୯ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛୁ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ ତୁମେ ନିଜ ଯୁଗର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଅ, “ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ, ଶୁଣ !”

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

୧. ମୁକ ଶବ୍ଦ ‘କୌଶର’ ଅର୍ଥ: (କ) କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଅଧିକ୍ୟ (ଖ) ମହାଦାୟ । ହିନ୍ଦୁରେ ମସିହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଆସିଲେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ବିତରଣ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆଗମନ ସମ୍ମୁଖରେ ପୂଜନ ଦିଆଯାଇଛି, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭୂପେ ଇସଲାମ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହୋଇଥିବେ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ହୋଇଥିବେ । ଏହି ଆୟତରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଆକ୍ଷେପ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନେ ଆକ୍ଷେପ କରୁଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ପୁତ୍ର ସମ୍ଭାନ ନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ସେ ଜଣେ ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ! ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଜଣେ ଉଦ୍ଧା ହେବେ ଯିଏ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଆଣିଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଧନକୁ ବିତରଣ କରିବେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ କିପରି ଜଣେ ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ ? ସେହି ପୁତ୍ର ଏଭଳି ପ୍ରଭୁର ପରିମାଣରେ ଧନ ବିତରଣ କରିବେ ଯେ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମନା କରିଦେବେ । ଯେଉଁ ଧନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟାଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ତାହା ସ୍ୱକୃତରେ ଖଳ-ଧନ ବା ବିଦ୍ୟା-ଧନ, ଅନ୍ୟଥା କୋଟିପତି ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବସ୍ତୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନାକରେ ନାହିଁ ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ଭାନ ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ଭାନ ଲାଭ କରନ୍ତି ଅଳ୍ପତାଙ୍କ ସହିତ ବର୍ତ୍ତନାକାରୀ କରନ୍ତି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ବାନ୍ଧାର ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି । ‘ସୁରା ଅହକା’ର ଆୟତ ସଂ.୪୧ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପିତା ନ ଥିଲେ କି ପିତା ନୁହଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ଭାନ ଲାଭ ହେବ ଅଥଚ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଏଭଳି ସମ୍ଭାନ ଲାଭ ହେବନାହିଁ । ଏହି ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ସମ୍ଭାନମାନେ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ଭାନମାନେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପତାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବେ ।

୩. “ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁସାରେ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ:”

୪. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଆମ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁସାରେ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ:”

୫. “ଏବଂ ଆମେ ଚାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ, ଯାହାର ତୁମେମାନେ ଉପାସନା କରୁଅଛ:”

୬. “ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଚାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁନାହିଁ ଯାହାଙ୍କର ଆମେ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ।”

୭. (ଉପରୋକ୍ତ ଘୋଷଣା ଅନୁସାରେ) ତୁମମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ, (ଏକ କର୍ମ- ପକ୍ଷରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ) ଏବଂ ଆମର ଧର୍ମ ଆମ ସକାଶେ (ଅନ୍ୟ ଏକ କର୍ମ- ପକ୍ଷରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରେ) ।

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

୨. ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ, ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ,

୩. ଏବଂ ତୁମେ ସେ ବିଷୟର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ ଲୋକମାନେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଧର୍ମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝

୧. ସୁରା 'କୌଶର'ରେ ଅଲ୍ଲାହ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଧର୍ମପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଆବେଲ୍ୟ ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ଲୋକ ଉପଲବ୍ଧ ଧର୍ମରେ ଘାଟିତ ହେବା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ସୁରା କୌଶର ସହିତ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ।

୪. ସେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜ ପାଇନକର୍ବାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା (ଗାନ) ସହିତ ତାହାଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାବେଳେ ନିମଜ୍ଜିତ ହୁଅ, ଏବଂ (ମୁସଲମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦାୟତାର ଯାହା କିଛି ଚିତି ରହିଯାଇଥିବ ତାହାର ବିମୋଚନ ସକାଶେ) ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ସେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଅନୁକମ୍ପା ସହ) ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ।

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
وَبِحَمْدِكَ
وَبِإِذْنِكَ
وَبِعِزَّتِكَ
وَبِكِبْرِيَّتِكَ
وَبِعَظَمَتِكَ
وَبِجَلَالِكَ
وَبِإِسْمَائِكَ
وَبِعِزَّتِكَ
وَبِكِبْرِيَّتِكَ
وَبِعَظَمَتِكَ
وَبِجَلَالِكَ
وَبِإِسْمَائِكَ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୧

ଅଲ - ଲହବ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ବିଶେଷତା ହେଉଛି ୬ ଟି ଅକ୍ଷର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

୨. ଅଗ୍ନିଶିଖାର ଜନକର ଦୁଇ ହସ୍ତକୁ ଜଡ଼ କରି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ସେ (ନିଜେ) ମଧ୍ୟ ଜଡ଼ବଦ୍ଧ ରହିଗଲା ।

تَبَّتْ يَدَايَ آدَمَ لَهَا وَتَوَّابٌ

୩. ତାହାର ଧନ ତାହାକୁ କୌଣସି ଭାଗ ଦେଲା ନାହିଁ କି ତାହାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା (ତାହାକୁ କିଛି ଭାଗ ଦେଲା ନାହିଁ) ।

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

୧. ଅଳ୍ପ ଇସବର ଦେହର ରଙ୍ଗ ଖୁବ୍ ଗୋରା ଓ ତାହାର ସ୍ୱଭାବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଷ୍ଣ ଥିଲା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଦୁ-ଏଡ଼ ତା ଦେହର ରଙ୍ଗପ୍ରତି ବା ତା' ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରତି ଅଥବା ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଇସବର-ବିରୋଧୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଆରାଧନା ଅବସ୍ଥାକୁ ଇତ୍ୟାଦି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଏତଦ୍ୱାରା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆମେରିକା ବା ରୁଷିଆ ପ୍ରତି ଦିଆଯାଇପାରିଥାଏ, କାରଣ ସେମାନେ ଉଭୟ ନିଜର ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠି କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଲେ ଆବଶ୍ୟକ ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲାଲଦାୟକ ହେବେ । 'ହା' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସହାୟକ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ, କାରଣ ଯାତ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିହେବ ଓ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିହେବ । ଅକ୍ଷୟ କହୁଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଦେଶ ଭ୍ରମର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରବାଦରେ ଆସ୍ଥା ଶାପନ କରିଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ନାସିକତାକୁ ନିଜସ୍ୱ କରିଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଅକ୍ଷୟ ସେହି ଉଭୟ ଦେଶ ବା ଗୋଷ୍ଠୀର ଦୁଇହାତକୁ ଅଟକ ଓ ଅକ୍ଷମ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏପରି କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଉଭୟ ଦେଶର ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ଏହିପ୍ରାୟ ସେହି ଉଭୟ ଦେଶର ବିନାଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବିତ ପଦା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

୨. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଧନବାନ୍ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କାମରେ ଲାଗିବ ନାହିଁ ।

୩. ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରଭୃତ ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରିବେ, ତଥାପି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲାଭପ୍ରଦ ହେବ ନାହିଁ ।

୪. ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଗ୍ନିରେ ନିପତିତ ହେବ, ଯାହା କି ତୋହାରି ସଦୃଶ) ଅଗ୍ନି ଶିଖା ଉଦ୍‌ଗାରଣ କରୁଥିବ;

୫. ଏବଂ ତାହାର ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ, ଯେ କି ଜାଲେଣି ବହନ କରି ଆଶୁଆଏ (ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ନିପତିତ ହେବ) ।

୬. ତାହାର (ଅର୍ଥାତ୍ ତା ପତ୍ନୀର) ବେକରେ ଖଜୁରିର ବଳା ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତ ଦଉଡ଼ି ବନ୍ଧା ହେବ ।

سَيُطْلَقُ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝

(ଏହି ଦ୍ଵା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦେଖିବାକୁ ଖେଳ ୫ ଓ ଅସର ଅଛି ୦)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛି) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ପରିଶେଷରେ ରହଇଗଲେ ଓ ପରଜଗତରେ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବେ । ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଚିତ୍ରଣରେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଦୃଷ୍ଟର ସେପରି ନିଆଁ କରୁଛି ସେମାନେ ସେହିପରି ନିଆଁରେ ପିଙ୍ଗାଯିବେ ।

୨. ଏଠାରେ 'ପତ୍ନୀ' ଶବ୍ଦ ଅଧାନସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ତା ଦେଖଇ ଜନତାକୁ ବୁଝାଉଛି । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ବିଦେଶରେ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ମିତ୍ରତା ସ୍ଥାପନ କରିବେ ସେମାନେ ନିଜେ ଧୂ'ସ ହେବେ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ଦେଖବାୟାମାନେ ମଧ୍ୟ ଧୂ'ସ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ନିଆଁରେ ଭଜନ ସେବାଇ ତାହାକୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ।

୩. ପେହେଲୁ ଏହା ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ତେଣୁ ସେଠାକାର ଜନତା ଓ ଜନନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ରହିବ । ସେହି ସମ୍ପର୍କ ଏପରି ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିବ ଯେ ତାହାକୁ ଛିନ୍ନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ଏଠାରେ ଖୁଦୁରି ଦଉଡ଼ିର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ଯାହାକି ସହକରେ ଛିଣ୍ଡେ ନାହିଁ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟତା ମର୍ମ ହେଉଛି ଯେ ଜନତା ସେମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵକୁ ସୁବି ସାମଗ୍ରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ସମର୍ଥନାପ୍ରଦେବ ।

୨. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଉଅଛୁ ଯେ ତୁମେ (ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଅ, “ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ, ଯେ କି ଅଦ୍ୱିତୀୟ ।”

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

୩. ସେ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ଭରଶୀଳ, (ଏବଂ ସେ କାହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହନ୍ତି) ।

اللَّهُ الصَّمَدُ

୪. ସେ କାହାକୁ ପ୍ରସବ କରି ନାହାନ୍ତି କି ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରାଯାଇ ନାହିଁ;

لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ

୧. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘କୁଲ୍’ (ଅର୍ଥାତ୍ କହୁଥାଅ)କୁ ଶେଷ ତିନି ଅଧ୍ୟାୟର ସାରମିଳିତ ଶବ୍ଦ ଭାବରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରା ଯାଇ ପୁରାନା ବିଷୟାଢ଼ି ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ । ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେବେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାହ ବାଣୀ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବେ, ତେବେ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ‘କୁଲ୍’ ଶବ୍ଦକୁ ପାଠ କରୁଥିବେ । ଏଣୁ ସେହି ବାଣୀକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇଦେବା ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ । ତେଣୁ ସେହି ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାଣୀକୁ ନିଜ ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ପତ୍ତି ନ ଶୁଣୁ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବା ଉଚିତ, ବାହାରେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଫୋନଫୋନ୍ସୁ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିବେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ତା’ପରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଆହୁରି ଅନେକଙ୍କୁ ତାହା ଶୁଣାଇବେ । ପରିଶେଷରେ ଦେହି ବାଣୀ ସାରା ସଂସାରରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରାଯିବ ।

୨. ‘ଅହ୍ଦ୍’ ଶବ୍ଦ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ‘ଏକ’କୁ ବୁଝାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା ଅଲ୍ଲାହ, ଅଦ୍ୱିତୀୟ ବା ସହିତର ଅନ୍ୟତା ଘାତ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଆରବୀ ଭାଷାର ‘ଫୁହ୍ରିଦ୍’ ଶବ୍ଦ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଅର୍ଥ ବହନ କରୁନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଅଲ୍ଲାହ ‘ଅହ୍ଦ୍’ ଶବ୍ଦ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରି କଣ୍ଠାଢ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ସମକ୍ଷ ଅନ୍ୟ କେହି ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ।

୩. ମୂଳ ଶବ୍ଦ ‘ସମଦ୍’ ଅର୍ଥ ଯିଏ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ, ଅଥଚ ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେହି ତାହାଙ୍କ ବିନା ସହାୟତାରେ ଚିଣ୍ଡି ରହି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଶବ୍ଦରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ପ୍ରାଣ୍ଡିତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ସଂସାରରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାହ ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ ତଳି ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅଲ୍ଲାହ ନିକଟରେ ଏ ସବୁର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯିଏ ସର୍ବତ୍ର ଚିଣ୍ଡି ରହିପାରେ ଓ ଯିଏ ମହିମାମୟ ସେ ମଧ୍ୟ ‘ସମଦ୍’ ଶବ୍ଦର ପରିସରକୁ ବାହାରି ଯିବ । ଏ ଉଭୟ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦକୁ ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି । ଯିଏ ସର୍ବତ୍ର ଚିଣ୍ଡି ରହିବ ତାହାର ମୁକାବିଲା କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ମହିମା ଓ ଗୌରବରେ ଏତେ ଅକିରଣି ଲାଭ କରିଥିବ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ସେହି ଘାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ବାସ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି, ଯିଏ ସେପରି ମହିମାମୟ ସେ ଏକ, ଅଲ୍ଲାହ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ । ବହୁତକି ବିଶ୍ୱର କୌଣସି ବସ୍ତୁ, ଏପରିକି ସ୍ୱତ୍ୱ ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ, ସ୍ୱୟଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଅଥଚ ଅଲ୍ଲାହ ସ୍ୱୟଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେ ସମଗ୍ର ଧାରଣା ଓ ଅନୁମାନର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ । ତାହାଙ୍କ ସୁଶାଳକା ଅସମ ଓ ଅପରିମିତ ।

୪. ଏହି ଆୟତରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ପ୍ରମାଣ ଅଛି, କାରଣ ଯିଏ କାହାକୁ ପ୍ରସବ କରି ନଥାଏ ତାକୁ ବନ୍ଧ୍ୟା ହିଁ କୁହାଯାଏ ଅଥବା ତାହା ଏପରି ଏକ ଘଟା ଯାହା ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ, ଯେପରି ନୟା ବା ପର୍ବତ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହ ମହିମା ସହିତ ନୟା ଓ ପର୍ବତର କୌଣସି ସମତା ନାହିଁ । ଏହି ଆୟତର ଶେଷ ‘ଶ’ ତାହାକୁ ପ୍ରସବ କରାଯାଇ ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି, କାରଣ ପୃଥିବୀର ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁକୁ କେହି ନା କେହି ପ୍ରସବ କରିଛନ୍ତି ।

୫. ଏବଂ (ଗୁଣାବଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ) କେହି ତାହାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ନୁହନ୍ତି ।

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ ١١٣

ଭାଗ ୩୦

ଅଲ - ଫଲକ

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୩

(ଏହି ସୁରା ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ମଦିନାରେ ଏହାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଓ ଶ୍ରୀ ଅସର ଅଛି ।)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନୁ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

୨. ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) ତୁମେ (ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଏ, “ମୁଁ ସକଳ ସୃଷ୍ଟିର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି,”

୩. “ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର (ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଗୁପ୍ତ) କୁକର୍ମରୁ (ରକ୍ଷା) ପାଇବା ସକାଶେ”,

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

୪. “ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ସୃଷ୍ଟିକାରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ (ରକ୍ଷା) ପାଇବା ସକାଶେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅନ୍ଧକାର କରିଥାଏ,”

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

୧. ପ୍ରଥମେ ଅକ୍ଷରରେ ‘ଜାତି ଚୌହିଦ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣନା ଯେଉଁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ‘ବିପାତି ଚୌହିଦ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ) । ଏଠାରେ ଅବଶ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଭଳି କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ବା ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ମନୁଷ୍ୟ ଶୁଣିପାରେ ଓ ଦେଖିପାରେ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିପାରନ୍ତି ଓ ଦେଖିପାରନ୍ତି । ଉଭୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକା ଉକ୍ତିରେ କଣ୍ଠାପଡୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଜାନ ସାହାଯ୍ୟରେ ଶୁଣେ ଓ ଆଖି ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଖେ ଅଥଚ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଆଖି ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ଓ ଜାନ ନଥାଇ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି । ଶୁଣିବା ବା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେ କୌଣସି ଉପକରଣ ବା ସହଯୋଗୀ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ମଣିଷ ଶୁଣୁଥିଲେ ଓ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହ ସମାନ ବା ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୨. ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ତା’ ହେଉଛି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚତୁଷ୍ପଦର ଯେଉଁ ଯୁଗରେ ପ୍ରକଟିତ ହେବ, ସେହି ଯୁଗର ମଠା ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମସିହା ସମୟରେ ଦୁଇଗୋଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକଟିତ ହେବା ସମୟରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହେଉଛି, ‘ରମଜାନ ମାସରେ ଉଭୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଲାଗିବ’ । ସୁତରାଂ ଏହି ଆୟତରେ ଜମାମ ମେହେଦିଙ୍କ ଯୁଗ ସମୟରେ ସୁରନା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ‘ହେ ଅକ୍ଷର ! ଆମେମାନେ ଯେପରି ଜମାମ ମେହେଦିଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାବଳ ନ କରୁ, ତୁମେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ମର୍ତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର ।’

୫. “ଏବଂ ସେଭଳି ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ (ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକଳ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ) ଯେଉଁମାନେ (ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କର) ବନ୍ଧନକୁ ଛିନ୍ନ କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ) ସ୍ତରୋଚିତ କରନ୍ତି,”

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝

୬. “ଏବଂ ସତ୍ୟେକ ଈର୍ଷାକାରୀ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ (ମଧ୍ୟ) ଯେତେବେଳେ କି ସେ ହିଂସା କରିବାକୁ ଅନ୍ତି ବସେ ।”

يُغِي ۖ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୪

ଅଲ — ନାସ

ଭାଗ ୩୦

(ଏହି ଦ୍ଵୟା ମଦିନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏହାରେ ଦିବ୍ୟକୁଶଳ ଶୋଭା ୨ ଟି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଅଛି)

୧. ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ (ଓ) ସଦା କରୁଣାମୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ନେଇ (ପାଠ କରୁଅଛ) ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝

୨. (ଆମେ ସତ୍ୟେକ ସ୍ଵରର ମୁସଲମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ଯେ) ତୁମେ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) କହୁଥାଅ, “ମୁଁ ମାନବ ସମାଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି,”

୩. “ସେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ କି ମାନବ ସମାଜର ସମ୍ରାଟ,”

مَلِكِ النَّاسِ ۝

୪. “ଏବଂ ମାନବ ସମାଜର ଉପାସୀ,”

إِلَهِ النَّاسِ ۝

୧. ଅର୍ଥାତ୍ ଏହିପରି କର ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅମମାନଙ୍କୁ ଇମାମ ମେହେଦିଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୂରରେ ନେଉଛନ୍ତି ଅମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତର ଶିକାର ନ ହେଉ ।

୨. ଏହି ଆୟତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ମିଳୁଛି ଯେ ଇମାମ ମେହେଦିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଉତ୍ତର ଅନ୍ତି ଦୂତ ରହିବେ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଏହା ଦେଖି ଈର୍ଷାନ୍ବିତ ହେବେ । ସୂଚ୍ୟା ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଚକ୍ରାନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ ସେପରି ବିରୋଧମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକଳ ଶକ୍ତି ଏହି ଆୟତରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ।

୩. ଏଠାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଶେଷ ସ୍ଵରରେ କେତେକ ସମ୍ରାଟ ଓ ଶାସକ ଇସଲାମର ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିବାକୁ ଆସିବେ ହେବେ । ତେଣୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, “ହେ ଆମମାନଙ୍କର ସକୃତ ସମ୍ରାଟ (ଅଲ୍ଲାହ) ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଇ ପୃଥିବୀର ଶାସକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କର ।”

୪. ଏଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ସକୃତ ସମ୍ରାଟ (ଅଲ୍ଲାହ) ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ଉପାସୀ ଅଟନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସୀ ଗିର କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପରେ ଆଶ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉପାସୀମାନଙ୍କ ମତ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

୫. “ହେଁ ତାହାଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛ) ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁମନ୍ଦୁଣାଦାତାର ଚକ୍ରାଚରୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର କୁମନ୍ଦୁଣା ଦେଇପାରିବେ ଫେରିଯାଏ,

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

୬. “(ଏବଂ) ଯେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହମାନ ଜାତ କରାଏ,”

الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

୭. ସେ ବିଶ୍ୱାଙ୍ଗଳା ପୃଷ୍ଠିକାରୀ ଅତ୍ୟୁଷ୍ଣ ରହୁଥିବା ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇ ଥାଉ କି ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଇ ଥାଉନା ଜାଣିକି ।

۝ مِنَ الْخِتَّةِ وَالنَّاسِ ۝

୧. ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସେତେବେଳେ ଶେଷ ଯୁଗରେ ମିଥ୍ୟା ଉପାଦେୟ ଓ ମିଥ୍ୟା ଶ୍ରାବକମାନେ ସାଧାରଣ ବିପ୍ରାୟ କରି ରହିଥିବେ ସେତେବେଳେ ଏପରି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମନରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ଓ ସନ୍ଦେହ ପୃଷ୍ଠି କରିବେ । କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଦାର୍ଶନିକ ଏପରି ସନ୍ଦେହ ପୃଷ୍ଠିକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ସାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ଆୟତର ଶେଷାଂଶରେ ସେଇହି ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନେ ଏପରି ପୁସ୍ତକ ଗଚନା କରନ୍ତି ଯାହା ବାହ୍ୟତଃ ଧର୍ମ ବିରୋଧୀ ପ୍ରକାର ହୁଏନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥା ମଣିଷ ମନରେ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ପୃଷ୍ଠି ହୁଏ ।

୨. ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଥୁଳକାର୍ଯ୍ୟର ଭାବରେ ରହନ୍ତି ଏହି ଆୟତରେ ‘ଜିଲ୍’ ଶବ୍ଦ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ଓ ‘ଅନୁନଦ’ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଚାପୁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ପୃଷ୍ଠି କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ହୁଏତ ବିଦେଶୀୟ ହୋଇପାରନ୍ତି— ଯାହାକୁ ଆମେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ନାହିଁ— ଅଥବା ସାଧାରଣ ଲୋକ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟକୁ ଏପରି ଭୁଲ୍ ଗମାର କଣ୍ଠରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ ତାହା ମନରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦ ଓ ସନ୍ଦେହ ପୃଷ୍ଠି କରିଥାଏ ।

دُعَاءُ خَتَمِ الْقُرْآنِ

اَللّٰهُمَّ اِنْسُ وَخَشْيَتِيْ فِيْ قَبْرِىْ اَللّٰهُمَّ اَرْحَمْنِىْ بِالْقُرْآنِ الْكَرِيْمِ وَاجْعَلْهُ لِيْ اِمَامًا وَنُورًا
وَ مُدًى وَ رَحْمَةً اَللّٰهُمَّ ذَكِّرْنِىْ مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَ عَلِّمْنِىْ مِنْهُ مَا جَهِلْتُ
وَ اَرْزُقْنِىْ تِلَاوَتَهُ اَتَاءَ الْيُسْرِ وَ اَتَاءَ الْفَقْرِ وَ اجْعَلْهُ لِيْ حُجَّةً يَّارَبَّ الْعَالَمِيْنَ

କୋରାନ ପାଠ ସମାପ୍ତି ପର ପ୍ରାର୍ଥନା

ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! କବର ମଧ୍ୟରେ ମୋର ଭୟ ଦୂର କର ।
ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମହାନ୍ ଓ କଲ୍ୟାଣକର କୋରାନ ମାଧ୍ୟମରେ
ମୋ ପ୍ରତି କରୁଣା ସଦାନ କର ଏବଂ ତାହାକୁ ମୋର ପଥ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଓ ମୋ ପାଇଁ ତାହାକୁ ଜ୍ୟୋତି, ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଓ
କରୁଣାର ଉତ୍ସରେ ପରିଣତ କର । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ଯାହାକିଛି
ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ପାଠଦାରି ଦେଉଅଛି ତାହା ମୋତେ ସୁରଣ କରାଅ
ଏବଂ ଯାହା ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ ତାହା ମୋତେ ଶିଖାଇ ଦିଅ,
ଏବଂ ଦିବାରାତ୍ର ଏହାକୁ ଆବୃତ୍ତି କରିବାପାଇଁ ମୋତେ ସୁଯୋଗ
ଦିଅ । ହେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତାହାକୁ ମୋ ପାଇଁ
ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ କରିଦିଅ ।

...ସମାପ୍ତ.....

ପରିଭାଷା

ଅନୁଷ୍ଠ — ପରକ୍ଷ । ଯାହାକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବ କରି ହୁଏ ନାହିଁ ଅଥଚ ଚାହା ବିଦ୍ୟମାନ । ଅନୁଷ୍ଠ, ଦେବଦୂତ, କର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ଏହାର ଅର୍ଥାନ୍ତର୍ଗତ ।

ଅନୁଚାପ — ଆରବୀର ଚୈତ୍ୟ କରିଥିବା ଅସବୁ କର୍ମକଳିତ ପାପକୁ ଋଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଓ ଆଉ ପାପ ନ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରାଯାଏ ତାହା 'ଚୈତ୍ୟ'ର ଅର୍ଥାନ୍ତର୍ଗତ ।

ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ — ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କ ନିକଟରୁ ରତ୍ନଲମ୍ବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟବାଣୀର ପ୍ରେରଣ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ନବିପଦ ଲାଭ କଲା ପରେ ମକ୍କା ଓ ମଦିନା ଉଭୟ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ପବିତ୍ର କୋରାନର ବାଣୀ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା । ଏଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହି 'ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ' ବିଷୟ ସୂଚିତ ଯାଇଛି ।

ଅବିଶ୍ଵାସ — ଆରବୀ ଶବ୍ଦ 'କଫର୍' । ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରିବା ; ତାଙ୍କ କୁପାକୁ ଅସ୍ମାଦାନ କରିବା, ତାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ।

ଅବିଶ୍ଵାସବାଦୀ — 'କାଫିର' । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠ, ଦେବଦୂତ, ନବି ଓ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରେ ।

ଅନୁଷ୍ଠ — ପରମ୍ପରାବଦ୍ଧ ନାମ ଅନୁଷ୍ଠ । ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅନୁଷ୍ଠ ଶବ୍ଦଟି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ବା ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରେ ପରାସ୍ତୁଷ୍ଟର ନାମ ସବୁ ଶୁଣାଯିବ କିମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣନାହେବ ଏବଂ ଅନେକ ସମୟରେ ତାହା ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ, ମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠ ଶବ୍ଦଟି କଦାପି ବହୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଆୟତ — ପଂକ୍ତି ବା ବାକ୍ୟ । ଏହାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି (୧) ଆଦେଶ (୨) ଅନୁଦେଶ (୩) ଚିହ୍ନ ବା ନିଶାନ୍ (୪) ଉପଦେଶ (୫) ଯୁକ୍ତି (୬) ସମ୍ବନ୍ଧ (୭) ଏପରି ବିଷୟ ଯାହା କେଁ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, (୮) ଦୃଶ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ (୯) ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ଆଦିକୁ ଘେନିଥାଏ (୧୦) ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋନିବିରୋଧ କରାଏ ।

ଇଂଜିଲ — ନୂତନ ସମ୍ବାସନ ବା New Testament । ହଜରତ ଇସାକ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟ — ଉପଲମ୍ବ୍ୟ ଆତ୍ମନ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଯେଉଁ ସମୟ ଦୀନା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମହିତା ପ୍ରକଟିତ ହେଉଛି ତାହା ଚାହାକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କୁହାଯାଏ । ଏହା ଚୋରାପାପୁ ମହିତା ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ମାସ, ବିଧବା ପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗମାସ ଦଶବିନ ଓ ଶର୍ବବତୀ ମହିତା ପାଇଁ ସଞ୍ଜନ କଳ୍ପ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଉବଦ୍ଦିସ — ଯିଏ ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କ କୁପାକୁ ନିରାଶ ହୋଇଛି ; ଯିଏ ପରୋପକାର କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ; ଯାହାର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ; ଯିଏ ସଫଳତା ପାଇ ନାହିଁ ।

ଉମାମା — ଧର୍ମିକ ନେତା ; ଦଳପତି ; ନବି ; ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ; ଯାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ ।

ଉଲ୍ଲାହମା — ସଂକେତ ଦେବା ; ଶାନ୍ତତା ସହକାର ସଂକେତ ଦେବା ; କୌଣସି ବିଷୟକୁ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ନିଷେଧ କରାଯିବା ; ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ।

ଉସ୍ତା — ଅଧ୍ୟାୟିକ ରାତ୍ରିକାଳୀନ ଯାତ୍ରା ; ପୁସ୍ତକର ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର ମକ୍କାଠାରୁ କେନ୍ଦୁକେଲମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା ।

ଉସ୍ତାଲାମ — ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ; ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କର ଅନ୍ଧାଧରନ ; ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରବଚିତ ଧର୍ମ । ଏହା ଶାନ୍ତିର ବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ।

ଉସ୍ତାଲଲ — ଅନୁଷ୍ଠଙ୍କର ସୈନିକ ବା ବୀର ; ହଜରତ ଯାକୂବଙ୍କର ଏକ ସୁଶବ୍ଦକ ନାମ, ଯହିଁରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଲାଭ ତାଙ୍କ ସଞ୍ଜନମାନଙ୍କୁ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକ ତାଙ୍କ ଚଳିତୁ ବଳି ଉସ୍ତାଲଲ (ବା ଉସ୍ତାଲଲ ସଞ୍ଜନ) ଲାଭେ ଅଭିହିତ କରାଯାଏ ।

ଉହୁରା — ହଜରତ ପ୍ରସାଦର ଅନୁରାମା । ତା'ର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ନାମ ଚୈତ୍ୟକ ।

ଉମରା — ହଜରତ ବିନମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ବିନମାନଙ୍କରେ ଏହାର ବାଣି କା'ରାର ପ୍ରଦର୍ଶଣ କରିବା, ସଫା ଓ ମରାଢ଼ୀ ପାହାଡ଼ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିବା । କୁର୍ବାନି ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇପାରେ । ଏହା ସାନ ହଜ ।

ଏଡ଼ିକାପ — ରମଜାନ ମାସର ଏକୋଇଶ ତାରିଖ ରାତ୍ରିରୁ ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପାସନା ଇତ୍ୟାଦି ସକାଶେ ମସଜିଦରେ ଅନବରତ ରହିବା ।

ଏହରାମା — ହଜ ବା ରମଜାନ ସମୟରେ ସିଲେଇ ହୋଇ ନ ଥିବା ପେଉଁ ଦୁଇଗୋଟି ଶୁକ୍ର ବସନ୍ତ ପରିଧାନ ଲାଭେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଓକୁ — ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ହସ୍ତ-ପଦାଦିର ପ୍ରଶାଂନ କର୍ମ ।

ଓସିୟତ — ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ କଥା; ଅନ୍ୟତ୍ର ଯିବାବେଳେ ବା ଆସିବା ମୁହୂର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଥାଇ କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଅବର୍ତ୍ତମାନରେ କ'ଣ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ; ଉତ୍ତର ବା ଇଙ୍ଗିପତ୍ର ।

ଓଝି — ସଂକେତ କରିବା; ଦେବଦୂତଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବାଣୀର ଅବରଣ । ପବିତ୍ର କୋରାଳ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏହି ରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ।

କପଟବିଶ୍ୱାସୀ — ଆରବର ନାମ 'ମୁନାସିର୍' । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଥିବା କହେ ଅଥଚ ତା'ହୃଦୟରେ ସ୍ତବ୍ଧ ନ ଥାଏ ।

କବର — ଶବ ପୋଡ଼ାଯିବା ଘାଟ, ଏପରି ଘାଟ ବା ପରିବେଶ ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମା ଲୋକିକ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ନିଜ କର୍ମାନ୍ତରରେ ନୂତନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶରୀର ଲାଭ କରି ରହେ ।

କକ୍ଷାମଳ — ପ୍ରକୟ; ପରଲୋକ; ମୃତ୍ୟୁପରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ନିକଟରେ ହାଜର ହେବା ସମୟ; ସର୍ବନାଶ; ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବା ଜାତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ।

କଲିମା — ବ୍ୟାଘ୍ର; ବାନ୍ଧ୍ୟ; ଆଦେଶ । ପବିତ୍ର କୋରାଳରେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ; ଶାସ୍ତି, ଯୋଜନା, ସୁସମାଧାର, ଅନୁଷ୍ଠିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଏକ ରକ୍ତି ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମର ମୂଳ ମନ୍ତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ କଲିମା ବୁଝାଯାଏ ଯାହାକୁ ପାଠ କରି ଓ ଯାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି କଣେ ଲୋକ ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମ ସୁହସ କରେ । ସେହି କଲିମା ହେଉଛି 'ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାଲ୍ଲାହ, ମହମ୍ମଦୁର ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ' ।

କଶାଫ — ପ୍ରକାଶିତ ହେବା; କାଗଜର ଅବସ୍ଥାରେ କୌଣସି ଅବୃତ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା । ସ୍ୱପ୍ନ ଓ କଶାଫର ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ସ୍ୱପ୍ନ ନିଦ୍ରାକାଳରେ ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ କଶାଫ କାଗଜର ଅବସ୍ଥାରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ ।

କା'ବା — ହଜରତ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଓ ହଜରତ ଇସମାଏଲ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ମକ୍କାରେ ଯେଉଁ ବୃହତ୍ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସେଠାକୁ ବହୁ ପ୍ରକାରର କାଚକୁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ତା'ର କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଏହାର ଅନ୍ୟ ନାମ 'ବଇରୁଲ୍ଲାହ', 'ବଇରୁଲ୍ଲାହରାମ' ଓ 'ମସଜିଦ୍-ଏ-ହରାମ' ।

କିବ୍ଲା — ସାମାନ୍ୟତା; ଯେଉଁ ଦିଗ ମୁଖମୁଖରେ ସମ୍ମୁଖରେ ଥାଏ; ଯେଉଁ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ନମାଜ ପଢ଼ାଯାଏ । କା'ବା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କିବ୍ଲା । ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱର ମୁସଲମାନମାନେ କା'ବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ନମାଜ ପଢ଼ନ୍ତି ।

କୁର୍ବାନି — ଉତ୍ତର୍ଗ; ତ୍ୟାଗ; ବଳିଦାନ । ଇସ୍ଲାମ୍ ଦିନରେ ଓ ହଜ୍ରତ ପାକର କାବରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଦେଉଥିବା କାବ ବଳି ।

କୋରାନ୍ — ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ । ଏହା ଜିବ୍ରାଲିଲଙ୍କ ମଧ୍ୟମରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା । କୋରାନ୍ର ଅନ୍ୟ କେତୋଟି ନାମ ହେଉଛି :— କଲାମୁଲ୍ଲାହ, କୋରାନ୍ ସବିହ୍, କୋରାନ୍ ମଜିଦ୍ ଇତ୍ୟାଦି ।

କୁଶ — ଆରବୀ ଭାଷାରେ ସର୍କିତ । ପାଞ୍ଚା ଦିଆଯିବା, ପାଞ୍ଚାସୁଖରେ ଚଢ଼ିବା; ହାଡ଼ ଲାଙ୍ଗି ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପକାଇବା ।

ଗୁରାଧାରୀ — ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠିତମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଇସ୍ଲାମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥଗତ ।

ଜକାତ — ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମାନ୍ତରୋଦ୍ଧୃତ କର, ଯାହା ଧନବାନ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହାରରେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିତରଣ କରାଯାଏ । ଏହା ରାଜ୍ୟ ହିତାଧିକାର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇପାରେ ।

ଜାବେହ — ବଧ କରିବା; କଣ୍ଠସେବନ କରି ବଧ କରିବା; ଅନୁଷ୍ଠିତ ନାମ ଉତ୍ତରଣ କରି ବା ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରି ଉପଲମ୍ବ ଧର୍ମବିଧାନ ଅନୁସାରେ କଣେ ମୁସଲମାନ ଖାଦ୍ୟାର୍ଥ ଉପଯୋଗ ହେବା ସକଳେ ଯେଉଁ ଜାବୁ ବଧ କରିପାରେ ସେହି ଜାବର କଣ୍ଠସେବନ କରିବା କର୍ମ । କଥୁତ ଭାଷାରେ ହଇଲ ।

ଜିନ୍ନ — ଯେଉଁମାନେ ସୁଦ୍ଧାକ୍ଷିତ ରହନ୍ତି; ପରଦା ଅବସ୍ଥାରେ ରହନ୍ତି; ବଡ଼ଲୋକ; ଧନଲୋକ; ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜିବ୍ରାଲିଲ — ଦିବ୍ୟବାଣୀ ବାହନ ଦେବଦୂତ ।

ଜିହ୍ୱାଦ — ପ୍ରକଟ ଉଦ୍ୟମ କରିବା । ନିଜକୁ ପ୍ରାଣିତା ପାଇଁ ଅଥବା ଧର୍ମ ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବା । ନିଜ ଧର୍ମ ରକ୍ଷାର୍ଥ ପ୍ରତିରକ୍ଷାମୁକ୍ତ ହୁଏ କରିବା ।

ଚାୟାସୁମ — ପାଣି ନ ମିଳିବେ ବା ପାଣିର ଥିବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ମୂର୍ତ୍ତିକରେ ହାତ ଘଷି ହାତକୁ ମୁଖମୁଖ ଓ ହାତ ଉପରେ ଘଷିବା ।

ଚଲାକ — ଛାଡ଼ି ଦେବା; ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେବା । ପରି ବିବାହ ବନ୍ଧନକୁ ଛିନ୍ନ କରିବା ଓ ଚଳନିତ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ସଂପର୍କରେ ଘୋଷଣା କରିବା ।

ଚୋଆଫ — ପରିକ୍ରମା । ହଜ୍ର ବା ଉମରା କରାବେଳେ ମକ୍କାସିତ କା'ବା ଧର୍ମପାଠର ଚତୁର୍ଦ୍ଧାରେ ସାତଥର ଘୁଞ୍ଚିବା ।

ତୌରାତ — ପୁରାତନ ସମାଜର ବା **Old Testament**,
ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ, ଯାହା ହଜରତ ମୁସାଙ୍କ ଉପରେ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଦେବଦୂତ — ଆରବୀର ପରିସ୍ରା । ଏମାନେ ପୃଷ୍ଠ୍ୟବୀରୁ ଓ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପାପର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ଓ ପାପକୁ ମୁକ୍ତ । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଯାହା
ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ତାହା ପାଳନ କରନ୍ତି ।

ଧର୍ମଭାରୀ — ଆରବୀ ଶବ୍ଦ ମୁରତାକି ; ସଂଯମା ; ପୃଷ୍ଠ୍ୟବୀର ।
ଯିଏ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କରି
ତାହାଙ୍କର ଶ୍ରବଣଧ୍ୟାନ ହୁଏ । ଆରବୀର ମୁରତାକି ।

ଧର୍ମଭାରୀତା — ଧର୍ମରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଘାପନ କରିବା ;
ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ପ୍ରତିଟି ଆଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରିବା ଓ
ତତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ନବୀ — ଆରବୀର ରସୁଲ, ପୈଗମ୍ବର । ଧର୍ମ ଉପଦେଷ୍ଟ,
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତପଥ ଦେଖେଇବାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଚରପତ୍ର ଦ୍ୱେରିତ
ବ୍ୟକ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ତାଙ୍କୁ ନବୀ ବା ରସୁଲ ଭାବେ ସମ୍ବୋଧନ କରିଥାନ୍ତି ।
ତାଙ୍କୁ ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯାଏ ।

ନମାଜ — ଉପାସନା ସମାପନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ
ପ୍ରତ୍ୟହ ପାଞ୍ଚ ଥର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା
ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଏହାକୁ ନିନ୍ୟାନ୍ୟ ଲକ୍ଷଧାନ ନମାଜ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ନରାକ — ଆରବୀର ଜହନମ୍ । ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପାପମାନେ
ଯେଉଁଠାରେ ଶାନ୍ତିଭୋଗ କରିବାକୁ ରହନ୍ତି ।

ନିକାହ — ବିବାହ ; ବିବାହ ବନ୍ଧନ ; ସହବାସ । କେତୋଟି
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆୟ ଅବୃତ୍ତି କରାଯାଇ ବର ଓ କନ୍ୟାଙ୍କ ସଙ୍କଳ୍ପ କ୍ରମେ
ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବିବାହ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେଉଁ
ଘୋଷଣା କରାଯାଏ ତାହା ନିକାହ ରୂପେ ଅବିଦିତ ।

ନିନଦର୍ଶନ — ଅଲୋକିକ ଚିହ୍ନ ; ସୂକ୍ତି ; ପ୍ରମାଣ ।

ବିଶ୍ୱାସ — ଆରବୀର ଇମାନ । କୌଣସି ଚକ୍ଷୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା
ଯଥା :— ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦେବଦୂତ, ରସୁଲ, ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ
ପାରଲୋକିକ ଜୀବନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ବିଶ୍ୱାସକାରୀ — ଆରବୀର ମୁମିନ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଦୃଷ୍ଟରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରେ ; ଧର୍ମାନୁମୋଦିତ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ; ଧର୍ମାଭ୍ୟାସ ସମ୍ପେତ
ଧର୍ମର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରେ ।

ବୈକୁଣ୍ଠ — ଏହାର ଆରବୀ ଭାଷାରେ ନନ୍ଦ । ଅବଶ୍ୟ
ଜନ୍ମରେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପକ ଯଥା :— ସ୍ୱର୍ଗ, ବୈକୁଣ୍ଠ, ଉଦ୍ୟାନ,
ଛାୟାମୁକ୍ତ ଉଦ୍ୟାନ, ସୁଖପାୟକ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ଘନ । ମୃତ୍ୟୁପରେ
ପୃଷ୍ଠ୍ୟବୀରୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଚିରଜୀବ ରହିବେ ତାହା
ବୈକୁଣ୍ଠ ଅଟେ ।

ଭାଗ — ପବିତ୍ର ଜୋରାନକୁ ଚିରିଣ ଘୋଟି ପ୍ରାୟଶଃ ସମାନ
ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତିଟି ଭାଗକୁ ଆରବୀରେ 'ପାଲା'
କୁହାଯାଏ ।

ମସଜିଦ୍ — ଉପକାମ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କର ଉପାସନା ସ୍ଥାନ ।

ମହର — ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଜ ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷେ ନିଜ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଯେଉଁ
ଧନ ବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଦେଇ, ତାହାକୁ ମହର କହନ୍ତି ।
ଏହା ପତ୍ନୀର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂପତ୍ତି ।

ମିକାରଲ — ସାଂପାରିକ ଉନ୍ନତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା
ଦେବଦୂତ ।

ମୁସଲିମ — ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ପରିବାର କରି ଯିଏ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଉପାସନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ
କରେ ।

ମୁସଲମାନ — ଉପକାମ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ । ଏହେତୁରବାଦ ଓ
ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱେରିତ ଅନ୍ତିମ ବିଧାନକାରୀ
ଅବତାର ଚକ୍ଷୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ମେରାଜ — ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆରୋହଣ ; ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କର
ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପୃଷ୍ଠ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧାବଳି ଗମନ । ଏହା ଉଷ୍ମା ଇତି ଏକ
ଅଲୋକିକ ଯାତ୍ରା ଯାହା ପୃଷ୍ଠ୍ୟରେ ହୁଏ ।

ରାସୁଲ — 'ନବୀ' ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ରୁକ୍ନ — (କ) ପରିଚ୍ଛେଦ । ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ଅଂଶ । କେତୋଟି
ଆୟତର ସମଷ୍ଟିକୁ ରୁକ୍ନ କୁହାଯାଏ । (ଖ) ପିଆ ହୋଇ, ବସି, ହଳ
ବନ୍ଧି, ନଇଁ ଓ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି ନମାଜ ପାଠ କରାଯାଏ । ଆଶୁରେ
ହଳରଖି ନଇଁବା ଅବସ୍ଥାକୁ ରୁକ୍ନ କୁହାଯାଏ ।

ରୋଜା — ଉପବାସ । ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ନ
ଜଳ ବର୍ଣ୍ଣ ନ କରିବା ସମ୍ପେତ ଉପକାମ ଅନୁମୋଦିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଆବଶ୍ୟକ ବିଧିବିଧାନକୁ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବା । ରମଜାନ ମାସର
ଉପବାସ ବ୍ୟାଧ୍ୟାତ୍ମକ । ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷଧାନ
ଉପବାସ କରାଯାଇପାରେ ।

ଗୋୟା — ଅବୌଦ୍ଧିକ ସ୍ବପ୍ନ ।

ଶରୀୟତ — ଇସଲାମୀୟ ଧର୍ମବିଧାନ ।

ଶାହାଦ — ସାକ୍ଷୀ ; ସାଥୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ; ଅଲୁଖିକ ପଥରେ ଯେ ନିଜ ଜୀବନ ଉତ୍ତର କରେ ।

ସାଂପ୍ରଦାୟ — ଆଚରଣର ଉତ୍ତର । ନବିଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ।

ସାଲତାନ — ଯେ ପାପକର୍ମ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ ; ଅଲୁଖିକ ଠାରୁ ଦୂରରେ ନିଏ ; ଶ୍ରେୟା ; ଦୁରାତ୍ମତା ; ଉତ୍ତର ; ବିଦ୍ରୋହୀ ; ଅହଂକାରୀ ; ସମାଜଘନକାରୀ ।

ସାତ୍‌ପଥ — ଆଚରଣର ହିଦାୟତ ।

ସାବରତ — ଶନିବାର । ଇସ୍ଲାମୀୟ ଶାହାଦ ଏକ ଉତ୍ତର ଦିବସ ଭାବେ ପ୍ରାକଟ କରନ୍ତି ।

ସାଲାମ — ଶାନ୍ତି ଓ ଆଶୀର୍ବାଦବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଭିବାଦନ । ମୁସଲମାନମାନେ କଣେ ଅନ୍ୟକୁ 'ଅସ୍‌ସଲାମ୍‌' ଅଭିବୁଦ୍ଧି କରି ଅନ୍ୟକୁ ଅଭିବାଦନ କରିଥା'ନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟାଂଶର ଅର୍ଥ ଗୁମ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିତ ହେଉ ।

ସାହାବ୍ — ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ସାଥୀ ।

ସାବି — ନକ୍ଷତ୍ର ଉପାସକ ।

ସିକଦା — ଅସ୍ତ୍ରପାଲନ କରିବା । ନମାଜ ପାଠ ସମୟରେ ସାଷ୍ଟକ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା, ଯହିଁରେ ଦୁଇପାଦ, ଦୁଇ ଆଙ୍ଗୁ, ଦୁଇ ହାତ ପାଦୁରୀ, ନାକ ଓ ମଥାକୁ ଗୁମିରେ ଗ୍ରଣି କରାଇବାକୁ ହୁଏ ।

ସିଦ୍ଦିକ — ସତ୍ୟବାଦୀ ; ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାପର ; ସତ୍ୟବାଦିତାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ; ନିଜ କର୍ମଦ୍ବାରା ନିଜ ବଚନକୁ ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟତା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ସିର୍ଜ — ଅଲୁଖିକ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟକୁ ଉପାସ୍ୟ ମନେ କରିବା ; ଅଲୁଖିକ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ ଭାବେ କରିବା ଓ ତାହାଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲେହ୍ନିବା ।

ସୁରା — ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅଧ୍ୟାୟ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଛୋଟ ବଡ଼ ୧୧୪ଟି ସୁରା ଅଛି ।

ସ୍ବାଲୋଃ — କଣେ 'ନବି'ଙ୍କ ନାମ । ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ; ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ।

ହୁଜ୍ — ଚାଅଁସାହା । ସମ୍ଭବ ହୁଲେ, ସୁସମ୍ଭବ ହୁଲେ ଏବଂ ମାର୍ଗ ନିରାପଦ ହୁଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନ ନିଜ ଜୀବନଶାସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧନେ ମଜ୍ହାକୁ ଚାଅଁସାହା କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।

ହଜ୍ଜରତ — ମାନ୍ୟାର୍ଥପୂର୍ବକ ଶବ୍ଦ ଯାହା ନାମ ପୂର୍ବରେ ବସେ ।

ହୁଦ୍-ସା — ହଜରତ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୁଖ୍ୟନିଷ୍ଠତା ଉପଦେଶାବଳୀ ବାଣୀ, ଯାହାକୁ ବହୁବର୍ଷ ପରେ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁରୁଷାହୁଜ୍‌ମେ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଉପରୋକ୍ତି ହଦିସ ପୁସ୍ତକକୁ 'ସିହା ସିହା' କୁହାଯାଏ । ଏହାଦ୍ବାରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହଦିସ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ହରାମ — ଅବିଧି ।

ହଲାଲ — ବୈଧ ।

ସୂଚକ ପତ୍ର (Index)

ପ୍ରଥମ ସୂଚନାରେ ବ୍ୟବହୃତ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଧନା ଚାହାଣେ ଥିବା ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା କୋରାନର ସ୍ତରକୁ ଓ ଚତୁର୍ଥରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟା (ଗୁଡ଼ିକ) ଦେଇ ପ୍ରକାର ଆୟତ (ଗୁଡ଼ିକ) ଏବଂ ବନ୍ଧନା ମଧ୍ୟରୁ ସଂଖ୍ୟା (ଗୁଡ଼ିକ) ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା (ଗୁଡ଼ିକ) ସୂଚାଉଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ୨ : ୨୯ (୮) ର ଅର୍ଥ ସଂପୃକ୍ତ ବିଷୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୨ର ସଂଖ୍ୟା ୨୯ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଯାହାକି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ପୃଷ୍ଠା ୮ରେ ରହିଅଛି ।

ଅଙ୍ଗିକାର

—ର ପାଳନ ୫ : ୨ (୧୬୫), ୬ : ୯୨ ଓ ୯୩ (୨୧୬-୨୧୭); —ର ଭାଗ ୮ : ୫୯ (୨୯୨) ।

ଅଗ୍ନି

—ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅର୍ଥରେ ୨ : ୧୮ (୫); ୫ : ୬୫ (୧୮୨-୧୮୩); ମୁଦାବର — ଦର୍ଶନ ୨୦ : ୧୧ (୫୧୦), ୨୭ : ୮ (୬୭୬), ୨୮ : ୩୦ (୬୪୯); —ବର୍ଣ୍ଣନା ୫୫ : ୩୬ (୯୧୬); ଓଡ଼ିଶାରେ — ବିଷୟକ ଉପମା ୩୬ : ୮୧ (୭୪୯), ୫୬ : ୭୨ ରୁ ୭୪ (୯୨୫) ।

ଅନାଥ

—ଏ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ୯୩ : ୧୦ (୧୦୬୨); —ସୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯିବ ୯୦ : ୧୬ (୧୦୫୬); —ଏର ଯକ ନିଆ ଯେବ ୨ : ୨୨୧ (୫୭); —ଏ ସଂପର୍କକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯିବ ୪ : ୩ (୧୨୧), ୬ : ୧୫୩ (୨୩୦), ୧୭ : ୩୫ (୪୫୪); —ଏ ସଂପର୍କ ଆସପାସ ବିଷୟକ ଶାନ୍ତି ୪ : ୧୧ (୧୨୫); —ସୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଭାବନା ପାଳନ କରାଯିବ ୪ : ୭ (୧୨୪); —ଏ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟସଂଗତ ବ୍ୟବହାର ୪ : ୧୨୮ (୧୫୩) ।

ଅନୁତାପ (ଗୌରବ)

—କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୧ : ୪ (୩୪୯); —କଲେ ପାପକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭); —ରେ ଅନୁରକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ୬୬ : ୯ (୯୬୮); ବାସ୍ତବ — କୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଗୁହଣ କରନ୍ତି ୯ : ୧୦୪ (୩୨୧), ୪୨ : ୨୬ (୮୨୪); —କଲେ ପାପ ପୁଣ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ୨୫ : ୭୧ (୬୦୧); —କଲାପରେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୫ : ୭୨ (୬୦୨); କାହାର — ଗୃହୀତ ହୁଏ ୪ : ୧୮ (୧୨୭), ୧୬ : ୧୨୦ (୪୪୬); କାହାର — ଗୃହୀତ ହୁଏ ନାହିଁ ୪ : ୧୯ (୧୨୭); —କରିବା ସବୁବେଳେ ସମ୍ଭବ ୩ : ୯୦ (୯୮); —ହାରା ଅନୁଷ୍ଠିତ କରୁଣା ଲାଭ ହୁଏ ୨ : ୧୬୧ (୩୯); —ନ କରିବା ଅର୍ଥ ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବା ୪୯ : ୧୨ (୮୮୦) ।

ଅବିଶ୍ୱାସ (ଦୃଢ଼ତା)

—ହାରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅତିଦୃଢ଼ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ୨ : ୨୯ (୮); —ଅର୍ଥ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦୃଢ଼ତା ଅପ୍ରକାଶ କରିବା ୧୬ : ୧୧୩ (୪୪୫); —ଅର୍ଥ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଅପ୍ରକାଶ କରିବା ୨ : ୨୫୭ (୭୧); ଗୁରୁଧାରୀଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ — ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ୯୮ : ୨ (୧୦୭୦) ।

ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ (କାହିଁର)

—ଏ ଗଳାରେ ଶିଳ୍ପି ପଡ଼ିବା ୩୬ : ୯ ଓ ୧୦ (୭୩୯); ମଜୁର — ମନଙ୍କ କୁପ୍ରାପ୍ତ ୫ : ୧୦୪ (୧୪୯); —ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ୧୦ : ୭୦ ଓ ୭୧ (୩୪୦); —ଏ କର୍ମ ତାଙ୍କୁ ପରଜାଳରେ ସହାୟକ ହେବ ନାହିଁ ୧୧ : ୧୭ (୩୫୧); —ମାନେ କହକାଳକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ୧୪ : ୪ (୪୦୬); —ଏ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତ ନ ଆସିବାର କାରଣ ୧୭ : ୯୬ (୪୬୫); —ସୁ ଶାନ୍ତି ଦିଆଯିବ ୬ : ୪୩ରୁ ୪୮ (୨୦୬-୨୦୭); —ଏ ପରିଣତି ୬୮ : ୧୮ ରୁ ୩୪ (୯୭୭-୯୭୮); —ଅନୁରୋଧ ଓ ଚା'ପଞ୍ଜର ଦୃଢ଼ତା ୧୧୧ : ୨ ଓ ୬ (୧୦୮୪ ଓ ୧୦୮୫) ।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଅସୂଚ

—କ ବୁଲନ୍ତ ଧ: ୧୬୪ (୧୭୭), ୬: ୮୫ (୨୧୫), ୨୧: ୮୪ ଓ ୮୫ (୫୪୨), ୩୮: ୪୨ ଓ ୪୫ (୭୭୨-୭୭୩)।

ଅଲୁକ୍ଷ

—କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ୨: ୨୨ ଓ ୨୯ (୬ ଓ ୮), ୩: ୩ ଓ ୧୯ (୮ ୨ ଓ ୮୫), ୬: ୭୪ (୨୧୩), ୧୩: ୩ ଓ ୪ (୩୯୬), ୨୨: ୧୯ (୫୫୧), ୮୭: ୨ (୧୦୪୬); ଏକେଷ୍ଟରକା ୨: ୧୬୪ (୩୯), ୧୧୧: ୨ (୧୦୮୪); —କ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କରିବା ଅନୁଚିତ ୨: ୧୧୭, ୧୬୪ ଓ ୨୫୬ (୨୯), ୩୯ ଓ ୭୧, ୩: ୩ ଓ ୧୯ (୮ ୨ ଓ ୮୫); —କ ସବୁଜ କେହି ନାହିଁ ୧୧୨: ୫ (୧୦୮୭); —କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗି ୬: ୧୦୪ (୨୧୯); —ନିଜକୁ ନିଜ ଗୁଣବତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ କରିବା ୬: ୧୦୪ (୨୧୯); —କଲ୍ପକୁ ସାମ୍ବିଧ୍ୟ ଲାଭର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶାନ୍ତି ୨୯: ୭୦ (୬୭୫); —କ ସାକ୍ଷୀ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଆବଶ୍ୟକ ୮୪: ୭ (୧୦୩୯); ସମସ୍ତ —କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ୧୧୨: ୩ (୧୦୮୬); —ମଣିଷର ଜୀବନ ନାଟିକାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିକଟତର ୫: ୧୭ (୧୭୦); ପୃଥିବୀର ସବୁ ନିହି—କ ଶେଷ ୨: ୨୫୬ (୭୧); —ଅସ୍ତ୍ରକୁ ନାଶକ୍ତି ୨୭: ୬୬ (୬୩୮); —ପ୍ରଜାଣ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରଜାଣ୍ୟକୁ ଜଣାନ୍ତି ୩: ୩୦ (୮୭); —ନିଜ ଅଭିମାନ ପୂରଣ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ୨: ୨୧ (୬୭); —ମାର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ନବି ପଠାନ୍ତି ୨୨: ୬୬ (୫୬୧); —ନବିକୁ ବିଦ୍ୟା କରାନ୍ତି ୫୮: ୨୨ (୯୩୯); —ଧର୍ମନିଷେଧ ସାଧାରଣତଃ ଦେବଦୂତ ପଠାନ୍ତି ୪୧: ୩୧ (୮୧୨); —କର କେହି ସମକକ୍ଷ ନାହାନ୍ତି ୨: ୧୧୭ (୨୯), ୯: ୩୧ (୩୦୫), ୬: ୧୬୪ (୨୩୨), ୨୫: ୩ (୫୯୦); —ଚିତ୍ତଶୂନ୍ୟ ୨: ୩୩ (୯); —କର ସଖା ନାହାନ୍ତି ୨: ୧୧୭ (୨୯), ୬: ୧୬୪ (୨୩୨), ୨୫: ୩ (୫୯୦); —କାହାରିକୁ ପଞ୍ଚା ବା ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି ୬: ୧୦୨ (୨୧୯), ୭୨: ୪ (୯୯୪); —ପ୍ରସବ କରିବା ନିହିତ ପ୍ରସବ ଘୋର ନାହାନ୍ତି ୧୧୨: ୪ (୧୦୮୬); —ପବିତ୍ର ଓ ସେ ପିତୃକାପୁତ୍ରକଙ୍କ ଧାରଣାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ୧୭: ୪୪ (୪୫୫); —ନିନ୍ଦା, ଚନ୍ଦ୍ରା ବା ଲୁଚିତ ଅଧୀନ ନୁହେଁ ୨: ୨୫୬ (୭୧); —ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣରେ ଲୁଚି ଯୋଗ ନାହାନ୍ତି ୫୦: ୩୯ (୮୮୭); —କିଛି ଲୁଚି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ ୧୯: ୬୫ (୫୦୩), ୨୦: ୫୩ (୫୧୬); —କାହାରି ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବା ନାହିଁ ୩: ୧୮ (୧୧୬), ୧୦: ୪୫ (୩୩୬); —ହୁଅନ୍ତି, ଅନ୍ତ ଓ ଅନ୍ତର ୫୭: ୪ (୯୨୮); —କୁଳାଧିପ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୬: ୩୯ (୨୪୦); —ଭୋକନ କରିବା ନାହିଁ ୬: ୧୫ (୨୦୧), ୫୧: ୫୮ (୮୯୪); ଶରତକଳ ନ ପଠାନ୍ତ —କାହାକୁ ଦୟା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୧୭: ୧୬ (୪୫୧), ୨୬: ୨୦୯ (୬୨୨), ୨୮: ୬୦ (୬୫୫); —କୃଷ୍ଣର ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିବା ୧୩: ୧୬ (୩୯୯); —କ ବିଧିପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା ୩୫: ୪୪ (୭୩୬); —ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଋଷିଷ୍ୟତ୍ୱ ଜାଣନ୍ତି ୨୦: ୧୧୧ (୫୭୬); —କ କରୁଣାକୁ କେହି ନିରାଶ ହେବା ଅନୁଚିତ ୬: ୧୩ ଓ ୫୫ (୨୦୧, ୨୦୯), ୭: ୧୫୭ (୨୬୯), ୧୦: ୫୯ (୩୩୮), ୧୧: ୧୨୦ (୩୬୧), ୧୨: ୮୮ (୩୯୦), ୩୯: ୫୪ (୭୮୭), ୪୦: ୮ (୭୯୩); —ଜୀବନ ବିପ୍ରତି ୧୫: ୨୪ (୪୧୮); —କର ଯାହା ଲାଭ ସେ ଚାହା କରନ୍ତି ୨୨: ୧୫ ଓ ୧୯ (୫୫୦, ୫୫୧), ୮୫: ୧୭ (୧୦୪୩); —ନିଜ କଥାକୁ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି ୧୨: ୨୨ (୩୬୫); —ଛୋଟ ଛୋଟ କାର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଦିବାର ରଖନ୍ତି ୩୧: ୧୭ (୬୮୮); —କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କଲେ ନାନବିଧ ପ୍ରଭାବର ମିଳନ ୨: ୨୬୨ (୭୪); —ବିଶ୍ୱାସକରୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ୩୦: ୪୮ (୬୮୩); —କ ସିଂହାସନ ଜଳ ଉପରେ ୧୧: ୮ (୩୫୦); —କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପତନ ହୁଏ ନାହିଁ ୧୦: ୧୮ (୩୩୦); —କ ପରିହାସ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ୨: ୧୬ (୫); —ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଦ୍ରବ୍ୟ ୨: ୧୬୫ (୪୦), ୧୪: ୩୩ ଓ ୩୪ (୪୧୨, ୪୧୩), ୨୯: ୬୨ (୬୭୪), ୪୫: ୫ (୮୪୮), ୫୦: ୭ ଓ ୧୨ (୮୮୪), ୬୭: ୪ ଓ ୫ (୯୭୧); —ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କୁ ୨: ୧୮୭ (୪୬); —କ ଛାନ୍ଦର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଅଛି ୫୮: ୨୨ (୯୩୯); —କ ଆଦେଶ ପ୍ରଂଶ୍ନାତ୍ତ କରିବା ପରିଶ୍ରମ ୩: ୧୩୮ (୧୦୭); —ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣିବା ପ୍ରାକର କରିବା ୧୧: ୭ (୩୫୦), ୨୯: ୬୧ (୬୭୩); —କ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରମାଣ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ୮୯: ୨୮ ଓ ୩୦ (୧୦୫୪); —କର ଅନଳ ସଦସ୍ତ୍ରର ଅଛି ୭: ୧୮୧ (୨୭୫), ୫୯: ୨୫ (୯୪୬); —କ କୁଳା ଅସମ ୧୪: ୩୫ (୪୧୩); ୧୬: ୧୯ (୪୨୯); ମାନବପାତକ ପ୍ରତି —କର ଅନୁଗ୍ରହ ୨୭: ୩୪ (୬୩୧); —କ ବନ୍ଧୁତା ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ୪: ୪୬ (୧୩୫); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ —କର ବନ୍ଧୁତା ୨: ୨୫୮ (୭୧); —କୃଷ୍ଣାବଳକୁ ନ ଦୂରା ବ୍ୟକ୍ତି ଅପହରା ୧୬: ୨୩ (୪୩୦), ୨୫: ୨୨ (୫୯୪); ଅଲୁକ୍ଷକୁ ପୁରଣ କଲେ ଶାନ୍ତି ମିଳେ ୧୩: ୨୯ (୪୦୨); ଚାନ୍ଦ ପୁରଣ ମଧ୍ୟମରେ ସାହସ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ୮: ୪୬ (୨୮୯); —କ ପୁରଣ କଲେ ସପତନା ସାଧକ ହୁଏ ୬୨: ୧୧ (୯୫୫); —କ ସମାଜିକ କଲେ ଉନ୍ନତି ଓ ଶକ୍ତି ମିଳେ ୧୧: ୫୩ (୩୫୮), ୭୧: ୧୧ —୧୩ (୯୯୧); ସମାଜିକକଲେ —କ ଶାନ୍ତିର ପରିତ୍ରାଣ ମିଳେ ୮: ୩୪ (୨୮୬); —କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅର୍ଥ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ୨: ୨୪୩ (୬୫); ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପରିହାସ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ୪: ୧୪୧ (୧୫୬)।

ଅଲୁକ୍ଷ କରୁଣା

—ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ ୩୯: ୫୪ (୭୮୭), —ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଆକର୍ଷଣ କଲେ ୬: ୧୪୮ (୨୨୯), ୭: ୧୫୭ (୨୭୯), ୪୦: ୮ (୭୯୩); —ଅପରିସୀମ ୧୦: ୫୯ (୩୩୮), ୩୯: ୫୪ (୭୮୭), ୪୦: ୮ (୭୯୩); ଅଲୁକ୍ଷ ସ୍ୱୟଂ କରୁଣାମୟ ୬: ୧୩

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଓ ୫୫ (୨୦୧୭ ଓ ୨୦୧୮) :- ରୁ ନିରାଶ ହେବା ଅନୁଚିତ ୧୨ : ୮୮ (୩୯୦), ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭); - ପାଇବା ପାଇଁ ମଣିଷକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ୧୧ : ୧୨୦ (୩୭୧); କ୍ଷମାକ୍ଷିପ୍ତ କଲେ - ମିଳେ ୪ : ୧୧୧ (୧୫୦)।

ଅକ୍ଷର କାଣ୍ଡ

- ଅକ୍ଷର ଓ ପୃଥ୍ବୀର ବିପ୍ଳବ ୨ : ୨୫୬ (୭୧); - ମଣିଷ ମନ ୫୦ : ୧୭ (୮୮୪); - ଗର୍ଭାଶୟରେ ଯାହା ଆଏ ୪୧ : ୪୮ (୮୧୬); - ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ ୨୦ : ୮ (୫୧୦), ୬ : ୪ (୧୯୯); - ପ୍ରତିଟି ପତ୍ରର ପତନ ୬ : ୬୦ (୨୧୦); - ସ୍ବପ୍ନ ମନ୍ତ୍ରଣା ୫୮ : ୮ (୯୩୬)।

ଅକ୍ଷର ନିଜକୁ ପ୍ରକଟିତ କରନ୍ତି

- ଚାନ୍ଦ ମନେନାହିଁ ଭକ୍ତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ୪ : ୧୬୪ ରୁ ୧୬୬ (୬୨); - ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାର୍ତ୍ତାବହ ମାଧ୍ୟମରେ ୧୦ : ୪୮ (୩୩୭); - ବିଭିନ୍ନ ଆକାରରେ ୪୨ : ୫୨ ଓ ୫୩ (୮୨୮); - ସ୍ବପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ୧୨ : ୩୭ ଓ ୪୪ (୩୭୯ ଓ ୩୮୦)।

ଅକ୍ଷରଙ୍କ ପଥରେ ବ୍ୟୟ

- ବ୍ୟାପାରମୁକ୍ତ ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୫୭ : ୮ ଓ ୧୧ (୯୨୯), ୬୪ : ୧୭ (୯୬୧); - ନ ଜଣିବା ବିଶ୍ବରେ ଚେତନା ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୪୭ : ୩୯ (୮୬୯); - ଧନ ପର୍ବୋତ୍ସବ ହେବା ବିଧେୟ ୨ : ୨୬୮ (୭୫), ୩ : ୯୩ (୯୯); - ପାଇଁ ଭାଲ ୬୪ : ୧୭ ଓ ୧୮ (୯୬୧); ବିଜୟ ପୂର୍ବରୁ ଓ ବିଜୟ ପରେ - ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ ୫୭ : ୧୧ (୯୨୯); - ଜଣି ସେ ବିଷୟ ସ୍ବରାଶ କରାଇବା ୨ : ୨୬୩ ଓ ୨୬୫ (୭୪); - କଲେ ଧନ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ୨ : ୨୪୬ ଓ ୨୬୨ (୬୬ ଓ ୬୪); - କଲେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଓ ଜାଣି ସ୍ବରାଶ ପରିଚ୍ଛାଦ ମିଳେ ୨ : ୧୯୬ (୪୯); - କେତେ ଜଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ୨ : ୨୨୦ (୫୬); - ପ୍ରକାଶରେ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟରେ କର ୨ : ୨୬୫ (୭୭); - କରୁଥିବା ଲୋକ ଉନ୍ନତି ଭାଲ କଲେ ୨ : ୪ ରୁ ୬ (୩); - କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ବପ୍ନାବସ୍ଥା ୨୨ : ୩୫ ଓ ୩୬ (୫୫୪); - କରୁଥିବା ଲୋକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିପତ୍ତ ପାଇବ ୨ : ୨୬୩ (୭୬); - ଜଣି ସେ ବିଷୟକୁ ସ୍ବରାଶ ନ କରାଇଲେ ଭାଲ ମିଳେ ୨ : ୨୬୩ (୭୪); - କଲେ ମହାନ ପ୍ରତିପତ୍ତ ମିଳେ ୫୭ : ୮ (୯୨୯)।

ଅକ୍ଷରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାଗାନ (ସେବିତ୍)

- ସମସ୍ତେ କରନ୍ତି ୧୭ : ୪୫ (୪୫୫), ୨୪ : ୪୨ (୫୮୪), ୫୯ : ୨ (୯୪୦), ୬୨ : ୨ (୯୫୪); - ସର୍ବତ୍ର ଗୁଣଗାନ କରିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୩୩ : ୪୩ (୭୦୮), ୪୦ : ୫୬ (୮୦୧), ୮୬ : ୨ (୧୦୪୬); - ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ, ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପରେ ଓ ରାତିରେ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫୦ : ୪୦ ଓ ୪୧ (୮୮୭); - ଲକ୍ଷ୍ମୀବୃଦ୍ଧିଯିବା ପରେ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫୨ : ୫୦ (୮୯୯); - ରାତିର ଅଧିକ ଭାଲରେ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୭୬ : ୨୭ (୧୦୧୧); - ଦେବଦୂତମାନେ କରିଥାନ୍ତି ୨ : ୩୧ (୮), ୪୦ : ୮ (୭୯୩); ଉଚ୍ଚନିମ୍ନ ମଧ୍ୟ-କରେ ୧୩ : ୧୪ (୩୯୮); - ପକ୍ଷୀ ଓ ପର୍ବତ କରିଥାନ୍ତି ୩୮ : ୧୯ ଓ ୨୦ (୭୬୮), ୨୧ : ୮୦ (୫୪୧), ୩୪ : ୧୧ (୭୧୯)।

ଅକ୍ଷରଙ୍କ ପ୍ରେମ

ଯେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସ କରେ ସେ - ଭାଲ କରେ ୩ : ୧୬୦ (୧୧୨); ଅବିଚିତ ହେଲେ - ମିଳେ ୨ : ୨୨୩ (୫୮); - ଧର୍ମଭାଗ ପାଇଁ ୩ : ୧୪୭ (୧୦୮) - କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂପର୍କକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ୩ : ୭୭ (୯୬), ୯ : ୪ ଓ ୬ (୨୯୯ ଓ ୩୦୦); - ନ୍ୟାୟ ବିଶ୍ବରକାଶ ପାଇଁ ୫ : ୪୩ (୧୭୭); - ପରୋପକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୩ : ୧୩୫ ଓ ୧୪୯ (୧୦୬ ଓ ୧୦୯); ଉଦ୍ୟମ କଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ - ମିଳିବ ୨୯ : ୭୦ (୬୭୫)।

ଅକ୍ଷରଙ୍କ ଭକ୍ତମାନେ

- ପୃଥ୍ବୀରେ ପକ୍ଷୀର ସହକାରେ ବିଚରଣ କରନ୍ତି ୨୫ : ୬୪ (୬୦୧); - ଅର୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିବାଦନ କଣାନ୍ତି ୨୫ : ୬୪ (୬୦୧); - ଉପାସନାରେ ରାତି କଣାନ୍ତି ୨୫ : ୬୪ (୬୦୧); - ଉତ୍କଳ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ୨୫ : ୬୬ (୬୦୧); -

ସୂଚକ ପତ୍ର

କୃପା କରନ୍ତି କି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷା ନୁହେଁ ୨୫ : ୬୬ (୬୦୧); - ଅଲୁକ୍ଷିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ୟତ୍ର ସମ୍ପାଦନ କରିବା ନାହିଁ, ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ନିବନ୍ଧିତ
କରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରିବା ନାହିଁ ୨୫ : ୬୯ (୬୦୧); - ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ୨୫ : ୭୩ (୬୦୨); - ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତି
୨୫ : ୭୬ ଓ ୭୭ (୬୦୨)।

ଆକାଶ

- ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ୧୭ : ୪ (୪୨୭); - ଅଲୁକ୍ଷିତ ଧୂଳି ଗୁଣ ୫୧ : ୪୮ (୮୯୩); - ଗ୍ରହଗଣ ୪୧ : ୪୨ (୮୦୯); - ଓ ପୃଥିବୀ
ଏକ କଠିନ ପିଣ୍ଡ ଥିବା ୨୧ : ୩୧ (୫୩୫); ଦୂରତା ପର୍ଯ୍ୟୟରେ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ ୪୧ : ୧୩ (୮୦୯); ଉପରାତି ଅବସ୍ଥାରେ -
ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ ୧୦ : ୪ (୩୨୭); ଛାତ୍ର ସହିତ - ଗୁରୁତ୍ବ ୨ : ୭୩ (୧୧୮); ୨୭ : ୩୩ (୫୩୫); - ରେ ଗୁରୁତ୍ବ ନିୟମ ନିୟମ
୩୬ : ୪୧ (୭୪୪); - ରେ ନିୟମାନୁସାରେ ପଥ ୫୧ : ୮ (୮୮୯); ବିଜ୍ଞାନରେ - ଗ୍ରହଗଣ ୩୧ : ୧୧ (୬୮୭); - ସୂର୍ଯ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତନ ସଂପର୍କ ୩୦ : ୪୯ (୬୮୩); - ସୂର୍ଯ୍ୟ ଖାଲରେ ସଂପର୍କ ୧୦ : ୩୨ (୩୩୪); - କ୍ଷୟାତ ବିନ ଅଲୁକ୍ଷିତ ନିୟମାନୁସାରେ
୩୯ : ୬୮ (୬୮୯); - ରେ ଧୂଳି ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବା ୭୮ : ୨୦ (୧୦୧୮); - ଗ୍ରହଗଣ ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବା ୮୧ : ୧୨ (୧୦୩୦);
- ବିକାଶ ହେବା ୭୭ : ୧୦ (୧୦୧୩); ୮୨ : ୨ (୧୦୩୩); - ଚରଣ ତଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେବା ୭୦ : ୯ (୯୮୭); - ନିୟମାନୁସାରେ
ଧୂଳି ସହିତ ୩୬ : ୭ (୭୫୦); ୪୧ : ୧୩ (୮୦୯); ୬୭ : ୬ (୯୭୧); ବର୍ଷ ଓ ଛାତ୍ର ଆକାଶରେ - ଛାତ୍ର ପୃଥିବୀ ୧୭ : ୯୩
(୪୬୪); ୨୭ : ୧୮୮ (୬୨୦); ୩୪ : ୧୦ (୭୧୮); - ଗୁରୁତ୍ବ ଅବତରଣ କରେ ୧୫ : ୨୨ (୪୧୮); ୪୦ : ୧୪
(୭୯୪)।

ଆକାଶପାଳନ

ଅଲୁକ୍ଷିତ ଓ ଉପକରଣ - ୩ : ୧୩୩ ଓ ୧୭୩ (୧୦୬ ଓ ୧୧୪); - ଧୂଳି ଉପ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦାର୍ଥର ପ୍ରାପ୍ତି ୪ : ୭୦ (୧୪୦);
ଅଲୁକ୍ଷିତ ଓ ଉପକରଣ-କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ୨୪ : ୫୩ (୫୮୭); ଅବତରଣ-ଠି ଅଲୁକ୍ଷିତ - ୪ : ୮୧ (୧୪୩); କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ-ପାଇଁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୪ : ୬୦ (୧୩୮); ଅବତରଣ - କରିବାକୁ ହେବ ୪ : ୬୫ (୧୩୯); ଯେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ପ୍ରେମ କରେ ତାକୁ
ଅବତରଣ-କରିବାକୁ ହେବ ୩ : ୩୨ (୮୮); - ଗ୍ରହଗଣ ୩ : ୧୭୩ (୧୧୪); ନିଆପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତିପାଳନ-କୁ ଅବକାଶ କରିବା ଉଚିତ
ନୁହେଁ ୩୩ : ୩୬ (୭୦୬)।

ଆତ୍ମା (ଭୂତ)

- ଅଲୁକ୍ଷିତ ଧୂଳି ଗୁଣ ୧୭ : ୮୬ (୪୬୩); - ଶୁଦ୍ଧ କଲେ ଦିବି ମିଳେ ୯୧ : ୧୦ (୧୦୫୮); ଆତ୍ମିକତା-୭୫ : ୩
(୧୦୦୫); ଶରୀର ଗଠନର କ୍ରମ ବିକାଶ ୨୨ : ୬ (୫୪୮); ୨୩ : ୧୩ (୧୮୮)।

ଆତ୍ମନ

- ପ୍ରଥମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨ : ୩୧ (୮୮); - ଶୁଦ୍ଧିତା ନିୟମ କରିବାକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ପ୍ରଣା ୨ : ୩୧ (୮୮); - ଶୁଦ୍ଧିତା ଶିଖାରେ ୨ : ୩୨
(୯୧); - ଶୁଦ୍ଧିତା ପାଳନ କରିବାକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨ : ୩୫ (୧୦), ୭ : ୧୨ (୨୩୫); ୧୫ : ୩୦ (୪୧୯); ୧୭ : ୬୨
(୪୫୯); ୨୦ : ୧୧୭ (୫୨୭); - ଶୁଦ୍ଧିତା ଧୂଳିରେ ଗଠିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨ : ୩୬ (୧୧୧); ୭ : ୨୦ (୨୩୭); - ପ୍ରତି
ଦେହାତ୍ମକ ଦେହର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ୭ : ୨୩ (୨୩୮); - କର୍ତ୍ତୃତ୍ବ ଅବକାଶ କରି ନ ଥିଲେ ୨୦ : ୧୧୭ (୫୨୭); - ଶୁଦ୍ଧିତା ପ୍ରତି
ହାତରେ ଧୂଳି କରାଯିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ୩୮ : ୬୬ (୭୭୭); - ଶୁଦ୍ଧିତା ବିଶୟରେ ପ୍ରାଥମିକ ଉପଦେଶ ୨୦ : ୧୧୯ ଓ ୧୨୦
(୫୨୭); - ଶୁଦ୍ଧିତା କରିବା ଆଦେଶ ୨ : ୩୬ ଓ ୩୯ (୧୧୧); - ଉପାୟରେ ଉଚିତ ୨ : ୩୬ (୧୧୧); - ମାଟିର ଧୂଳି ୩ :
୬୦ (୯୩); - ସର ଦୂର ସମ୍ପର୍କ ୫ : ୨୮ (୨୮୨) ଓ ୧୭୩ (୧୭୪)।

ଆତ୍ମଗତ୍ୟ

ଅବତରଣ ପ୍ରତି - ପ୍ରଥମ ଅଲୁକ୍ଷିତ ପ୍ରତି - ୪୮ : ୧୧ (୮୭୧); ଦୂରତା ଯୁଗରେ ଅବତରଣ ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କର - ସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ
୪୮ : ୧୯ (୮୭୪); - ଗ୍ରହଗଣ ୬୦ : ୧୩ (୯୫୦); ମହିଳାମାନଙ୍କର - ସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୬୦ : ୧୩ (୯୫୦)।

ପୂରକ ପତ୍ର

ଆରବବାଦୀ

— ମହମ୍ମଦ ପୂର୍ବରୁ ଦେବାବଦୀଙ୍କ ପାଖରେ ନରବକି ଦେଉଥିଲେ ଥି : ୧୩୮ (୨୨୬); — ଜନ୍ମାଳଙ୍କୁ ଅଗୁରୁ ମଣ୍ଡୁଥିଲେ ୧୬ : ୫୯ ଓ ୬୦ (୪୩୬), ୪୩ : ୧୮ (୮୩୧); — ଜନ୍ମାଳୁ ଜାବର ସମାଧି ଦେଉଥିଲେ ୧୬ : ୬୦ (୪୩୬); — ଅଲୁବ୍ କୁହାକୁ ଅସ୍ତ୍ରାକାର କରୁଥିଲେ ୨୧ : ୩୬ (୫୩୬)।

ଇଂଜିଲ (ହୁବନ ସମାଗୁର)

— ୩ : ୪ (୮୨); — ଧର୍ମିଆନ ଛୁଡ଼େ ଥି : ୧୫୬ (୨୩୧); — ପବିତ୍ର କୋରାନ କୁହନରେ ନରଣ୍ୟ ୧୦ : ୩୯ (୩୩୫); — ରେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ମତରେ ଭବିଷ୍ୟବ୍ୟାସୀ ୬ : ୧୫୮ (୨୬୯); — ରେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ସମ୍ମତରେ ଉଦାହରଣ ୪୮ : ୩୦ (୮୭୭)।

ଇବ୍ରୀୟ

— ସୈର୍ଯ୍ୟବାଲୁ ୨୧ : ୮୬ (୫୪୨); — ସର୍ୟନିଷ ୧୯ : ୫୭ (୫୦୨) — ଏ ପାଞ୍ଚା ଉକ୍ତ ୧୯ : ୫୭ (୫୦୨); — ଷ୍ଟୁଡେଣ୍ଟରେ ସ୍ପର୍ଶକୁ ଯାଇନାହାନ୍ତି ୬ : ୨୬ (୨୩୯)।

ଇବଲିୟ

— ଆଦମଙ୍କ ଅନ୍ଧାଧାନ କରିବାକୁ ମନ କଲା ୨ : ୩୫ (୧୦), ୬ : ୧୨ ଓ ୧୩ (୨୩୬ ଓ ୨୩୭), ୧୫ : ୩୧ ଓ ୩୨ (୪୧୯), ୧୭ : ୬୨ (୪୫୯), ୧୮ : ୫୧ (୪୭୯), ୨୦ : ୧୧୭ (୫୨୭); — ଅନ୍ଧାଧାନଙ୍କୁ ମନ କରିବାର କାରଣ ୨ : ୩୫ (୧୦), ୩୮ : ୭୫ (୭୭୬); — ଦେବତୃତ ନ ଥିବା ବାବଦରେ ଥିଲା ୧୮ : ୫୧ (୪୭୯)।

ଇବ୍ରାହିମୀ

ପବିତ୍ର କୋରାନ ଅନୁସାରେ — ୫ ଚରିତ୍ର ୧୯ : ୪୨ (୫୦୦) — ନୁହୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ୩୭ : ୮୪ (୭୫୬); — ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ ଧର୍ମ ଉପରେ ଦେଉଥିଲେ ଥି : ୭୫ (୨୧୩); — ଏ ଦେଶବାସୀ ନିଷ୍ଠୁର ଉପାସକ ଓ ପୌରାଣିକ ଥିଲେ ଥି : ୭୬ ରୁ ୭୯ (୨୧୩-୨୧୪), ୨୧ : ୫୩ (୫୩୮); — ନିଜ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠୁର ଉପାସନା ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବା ଥି : ୫, ୭୭-୭୯ (୧୧୯, ୨୧୩ ଓ ୨୧୪), ୩୭ : ୮୯ ରୁ ୯୧ (୭୫୬); — ପିତୃତା ଭାବରେ ୨୧ : ୫୮ ଓ ୫୯ (୫୩୮), ୩୭ : ୯୪ (୭୫୬); — ବୁ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେଦ କରାଯିବା ୨୧ : ୬୯ ଓ ୭୦ (୫୩୯), ୩୭ : ୯୮ (୭୫୬), — ଏ ବିଚାର ୨୧ : ୭୨ (୫୪୦), ୩୭ : ୧୦୦ (୭୫୬); ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ — ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା ୯ : ୧୧୪ (୩୨୩), ୧୯ : ୪୮ (୫୦୧), ୨୬ : ୮୭ (୬୧୧) ୬୦ : ୫ (୯୪୭); — ଅଲୁବ୍ଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଇଲେ ୨ : ୧୨୫ (୩୦); — ଉପମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ସମାଗୁର ପାଇଲେ ୩୭ : ୧୦୧ ଓ ୧୦୨ (୭୫୭); — ଉପମାନଙ୍କ କନ୍ୟା ସମାଗୁର ପାଇଲେ ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨), ୩୭ : ୧୧୩ (୭୫୯); — ବୁ ଯାହୁଦଙ୍କ କନ୍ୟା ସମାଗୁର ଦିଆଗଲା ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨), ୨୧ : ୭୩ (୫୪୦); — ଉପମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର କନ୍ୟା ସମାଗୁର ଦେଖିଲେ ୩୭ : ୧୦୩ (୭୫୮), — ଉପମାନଙ୍କୁ ଏକ ବୃକ୍ଷାନ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରିତ୍ୟାଜ କଲେ ୧୪ : ୩୮ (୪୧୩); — ଏ ଭୂତା ଅଲୁବ୍ଙ୍କ ଗୃହର ନିର୍ମାଣ ୨ : ୧୨୬ ଓ ୧୨୮ (୩୦ ଓ ୩୧); ମକ୍କାରେ ଅବତାର ପ୍ରେରଣ ବିଷୟରେ ଅଲୁବ୍ଙ୍କୁ — କର ପ୍ରାର୍ଥନା ୨ : ୧୨୮ ରୁ ୧୩୦ (୩୧-୩୨); ହଜ ଆଦେଶର ଘୋଷଣା ୨୨ : ୨୮ (୫୫୩); — ଏ ନିକଟକୁ ଲୁଚାଇ ସଂପ୍ରଦୟ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଦେବା ଆସିଥିବା ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ୧୧ : ୭୦ ଓ ୭୧ (୩୬୧ ଓ ୩୬୨), ୫୧ : ୩୩ (୮୯୨); — ଅବିଧାନଙ୍କୁ ସେବା ବାହାରୀ ମାଂସ ଦେଲେ ୧୧ : ୭୦ (୬୧୧); — ଲୁଚାଇ କାନ୍ଦି ପାଇଁ ଅଲୁବ୍ଙ୍କଠାର ନିବେଦନ କଲେ ୧୧ : ୭୫ (୩୬୨), — ରାଜ୍ୟ ନିକଟରେ ଚର୍ଚ୍ଚ କଲେ ୨ : ୨୫୯ (୭୨); — ନିଜ ସଂପ୍ରଦୟର ଉନ୍ନତି ବିଷୟରେ ଅଲୁବ୍ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ୨ : ୨୬୧ (୭୩); — ଏ ସଂପ୍ରଦୟ ଶୁଦ୍ଧି ଅନ୍ତ ଉନ୍ନତି ପାଇବା ୨ : ୨୬୧ (୭୩); — ସର୍ୟନିଷ ଥିଲେ ୧୯ : ୪୨ (୫୦୦); — କ୍ଷମାବାନୀତା ଦୂରଦର୍ଶୀ ଥିଲେ ୩୮ : ୪୬ (୭୭୩)।

ଇଲିୟାସ

— ନର୍ବ ୩୭ : ୧୨୪ ଓ ୧୩୦ (୭୬୦); — ନିଜ ସଂପ୍ରଦୟକୁ ପିତୃତାପୁତ୍ରକୁ କାରଣ କରିବା ୩୭ : ୧୨୪ (୭୬୦); — ଏ ସଂପ୍ରଦୟ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ୩୭ : ୧୨୮ (୭୬୦); — ଏ ବର୍ଣ୍ଣନା ଇସାୟ ସହିତ ଥି : ୮୬ (୨୧୫); — ଶବ୍ଦ ବହୁବଚନରେ ୩୭ : ୧୩୧ (୭୬୧); — ଏ ପୁନରାବୃତ୍ତି ୩୭ : ୧୩୧ (୭୬୧)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଉପମାତ୍ରକ

— ଏ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶ ୧୯ : ୫୫ (୫୦୨); — ଇନ୍ଦ୍ରାୟିନୀଙ୍କର ଶେଷପତ୍ର ୩୭ : ୧୦୨ (୭୫୭); — କୁ ଜଣେଇ କର୍ମିବା ପ୍ରମାଣରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ୩୭ : ୧୦୩ (୭୫୮); — ହି ଜଣେଇ ହେବା ଇଥା ୩୭ : ୧୦୩ ରୁ ୧୦୬ (୭୫୮); — କୁ ଜଣେଇ କରାୟିବର ତାହା ୩୭ : ୧୦୮ (୭୫୯); ୧୪ : ୩୮ (୪୧୩); — ନିଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଦୁହେଁ ୧୯ : ୫୫ (୫୦୨) — କର ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ନିଜ ପଦ୍ଧତିକୁ ଓ କଳା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୯ : ୫୬ (୫୦୨)।

ଉପାଳାପ

— ନାମକରଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨ : ୧୧୩ (୨୮); ୬ : ୧୫୪ ଓ ୧୬୩ (୨୩୧ ଓ ୨୩୨); — ର ନାମକରଣ ପ୍ରାୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରାଯିବ ୨୨ : ୭୯ (୫୬୧); — ର ମୌଳିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ୨ : ୪ ଓ ୫ (୩); — ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ ୫ : ୪ (୧୬୬); — ହି ଏକ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଧର୍ମ ୩ : ୮୬ (୯୮); — ହି ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ୩ : ୨୦ (୮୫); — ରେ ବାଧ୍ୟବଧାନ ନାହିଁ ୨ : ୨୫୭ (୭୧୧); — ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ୟକୁ ଅନୁସୂଚକ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜକୁ ୪୯ : ୧୬ (୮୮୨); — ରେ କେବଳ ପ୍ରତିପତ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ୩ : ୨୧ (୮୬); ୬୨ : ୧୫ (୯୯୫); — ହେଉଛି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମ ୪ : ୧୨୬ (୧୫୨); — ତେ କପିଳା ନାହିଁ ୨ : ୧୮୬ (୪୫); — ମାନବ ସମାଜରେ ଭାବୁଛି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ୩ : ୧୦୪ (୧୦୦); ୪୯ : ୧୧ ଓ ୧୪ (୮୮ ଓ ୮୮୧) ୫ : ୭ (୧୬୭); ୨୨ : ୭୯ (୫୫); — ଏକ ଦୃଢ଼ ଅବଲମ୍ବନ ୩୧ : ୨୩ (୬୮୯); — କୁ ଅନୁପରାଧ କର୍ମର କୃପାକାର ହେବ ୧ : ୬ ଓ ୬ (୭); ୪ : ୭୦ (୯୫); — ଏକ ପବିତ୍ର ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ ୧୪ : ୨୫ (୪୧୧); — କୌଣସି ବିଶେଷ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରେ ନାହିଁ ୪୯ : ୧୪ (୮୮୧) — ଶତ୍ରୁ ସହିତ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ୫ : ୯ (୧୬୮); — ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ ୬ : ୯ (୯୪୮); — ରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୃଶ୍ୟବତାର ୪ : ୩୬ (୧୩୩); — ହେଉଛି କୁହ, ଇନ୍ଦ୍ରାୟିନୀ, ମୁଦା ଓ ଉପାଳ ଧର୍ମ ଭଳି ଏକ ଧର୍ମ ୪୨ : ୧୪ (୮୨୦); — ର ବିଜୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଉଚିତ୍ତ୍ୟକ୍ଷଣ ୧୩ : ୪୨ (୪୦୫); — ର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନ ସମ୍ପର୍କରେ ଉଚିତ୍ତ୍ୟକ୍ଷଣ ୩୨ : ୬ (୬୯୩); — ସବୁ ଅବତାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ୨ : ୧୩୬ (୩୩); — ଧର୍ମ ପ୍ରସ୍ତର କରିବା ବିଶ୍ୱାସନାଥଙ୍କ ପକ୍ଷେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ୯ : ୧୨୩ (୩୨୫); — ରେ ଦୂର୍ବଳତା କ୍ଷଣିକାୟା ହେବ ୮୪ : ୧୭ (୧୦୪୦); — ର ଦୂର୍ବଳତା ପରେ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭତ୍ୱ ୯୭ : ୪ ରୁ ୬ (୧୦୪୦); ୮୪ : ୧୯ (୧୦୪୦); ୯୧ : ୩ (୧୦୫୭); ୧୮ : ୪୧ (୪୪୭); ୩୪ : ୩୧ (୭୨୩); — ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଧର୍ମ ୩୪ : ୨୯ (୭୨୩); ୩ : ୯୭ (୯୯); ୨୪ : ୩୬ (୫୮୩); — ର ଶିକ୍ଷା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଶିକ୍ଷାକୁ ଚକ୍ର ୨୪ : ୬୨ (୫୮୮)।

ଉପାହାସ

— ଏ ଜନ୍ମର ସୁସମାପ୍ତ ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨); ୩୬ : ୧୧୩ (୭୫୯); ୫୧ : ୨୯ (୮୯୧); ସୁସମାପ୍ତର ଶୁଣି — କ ମାତା ରାୟଙ୍କର ହେଉଥିଲେ ୧୧ : ୭୨ (୩୬୨) ୫୧ : ୩୦ (୮୯୧); — ପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠାନର କୃପା ପ୍ରଦାନ ୩୬ : ୧୧୪ (୭୫୯); — କିମତାହାର ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ହେଲେ ୩୮ : ୪୬ (୭୬୩); — ଲୋକଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ୨୧ : ୭୩ ଓ ୭୪ (୫୪୦)।

ଉପା (ଯୋଡ଼ା)

ମର୍ତ୍ତ୍ୟମଣ୍ଡଳ — ଏ ଜନ୍ମ ସୁସମାପ୍ତର ୩ : ୪୬ (୯୦); ୧୯ : ୨୧ (୪୯୭); ମର୍ତ୍ତ୍ୟମଣ୍ଡଳର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ହେବା ୩ : ୪୮ (୯୦); ୧୯ : ୨୧ (୪୯୭); ମର୍ତ୍ତ୍ୟମଣ୍ଡଳର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱାଧାର ଓ ଦୂରଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରଦାନ ୧୯ : ୨୩ (୪୯୭); — ଏ ଜନ୍ମ ସମୟର ଅନୁବିଧା, ଜନ୍ମ ସ୍ଥାନ ଓ ସମୟ ୧୯ : ୨୪ ରୁ ୨୬ (୪୯୭-୪୯୯); — କ ମାତା ମୌଳିକ ଉପଦେଶ କଲେ ୧୯ : ୨୭ (୪୯୭); — ଅନୁ ବ୍ୟୟରେ ଚରୁକ୍ଷଣ କରିବା ୩ : ୪୭ (୯୦); — କୁ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ନିଆଯିବା ୧୯ : ୨୯ (୪୯୭); — ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଉପଦେଶ ୩ : ୫୦ (୯୧); — ପକ୍ଷୀ ପୃଷ୍ଠି କରିବା ୩ : ୫୦ (୯୧); ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); — ଅନ୍ଧ ଓ କୁଟରାଣୀକୁ ଭଲ କରିବା ୩ : ୫୦ (୯୧); ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪) — କୁ ଚୌକିରେ ଶାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); ୫ : ୪୯ (୯୦); — କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାନ୍ତ ୩ : ୫୩ (୯୨); — କ ସଂଗ୍ରାହକ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ୫ : ୧୧୨ (୧୯୫); — କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ ୨ : ୨୫୪ (୭୦); ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); — କୁ କୃଷିରେ ଚକ୍ରାକାର ୪ : ୧୫୮ (୧୬୦) — କୃଷିରେ ମରି ନାହାନ୍ତି ୨ : ୭୩ (୧୮୮); ୫ : ୧୫୮ (୧୬୦); — କୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବ୍ୟର୍ଥବା ୫ : ୧୧୧ (୧୯୪); — କର ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଗମନ ୨୩ : ୫୧ (୫୬୮); — କର ସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ ୫ : ୧୧୫ (୧୯୬); — ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ସାଂସାରିକ ସୁଖ ଓ ଖାଦ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କଲେ ୫ : ୧୧୫ (୧୯୬); ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୁସମାପ୍ତର ଦ୍ୱାରା — କର ଜନ୍ମ ୪ : ୧୭୧ (୧୭୩); ୩ : ୪୬ (୯୦); — କୁ ଉଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମିଳିବା ୩ : ୪୭ (୯୦); ଚୌକିରେ ଉଚିତ୍ତ୍ୟକ୍ଷଣ ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟତା ହେବା ୩ : ୫୧ (୯୧); ୫ : ୪୭ (୧୭୮); ୬୧ : ୭ (୯୫୧); — ହେଉଛି

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଅଲୁକ୍ଷିତ ଚକ୍ର ଚିତ୍ରା ଅବତାର: ୧୯ : ୩୧ (୪୯୮), ୫ : ୭୬ (୧୮୬); ପ୍ରାୟନ, ଘନ ଓ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୃଶ୍ୟବଦ୍ଧତା କରିବାକୁ — କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୯ : ୨୨ ଓ ୨୩ (୪୯୬); ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ ୩ : ୫୨ (୯୧), ୫ : ୧୧୮ (୧୯୭), ୧୯ : ୩୭ (୪୯୯), ୪୩ : ୬୫ (୮୩୮); — କୁ ଅଲୁକ୍ଷିତ ବୋଲି କହୁଥିବା ଲୋକେ କହିଥିଲେ ୫ : ୧୮, ୭୩ ଓ ୭୪ (୧୭୦, ୧୮୫); — ଓ ତାଙ୍କ ମାତା ଅଲୁକ୍ଷିତ ହୋଇ ନ ଥିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ୫ : ୭୬ (୧୮୬); — ମାଟିରୁ ପୁଷ୍ପ ୩ : ୬୦ (୯୩) — କୁଶରେ ମରିଥିବା ସମ୍ଭବରେ ଉଦ୍ଭୂତା ଓ ଖୁସି-ଯାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରି ରହିବା ୪ : ୧୬୦ (୧୬୧); — ଅଲୁକ୍ଷିତର ପ୍ରତି ଚିହ୍ନିତ ୯ : ୨୦ (୩୦୨); — ଚିତା ବିନା କନ୍ଦୁ ହୋଇଛନ୍ତି ୩ : ୪୮ (୯୦), ୧୯ : ୨୧ ଓ ୨୨ (୪୯୬); — ଏ ଗୁଡ଼ିଏ ସମ୍ଭବରେ ପର୍ବତ କୋଇଳରୁ ପ୍ରମାଣ ୩ : ୫୬ ଓ ୧୪୫ (୯୨, ୧୦୮), ୫ : ୭୬ ଓ ୧୧୮ (୧୮୬, ୧୯୭), ୭ : ୨୬ (୨୩୯), ୧୭ : ୯୪ (୪୬୫), ୨୧ : ୩୫ (୫୩୫); — ଇର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଧର୍ମର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ୩ : ୫୩ (୯୨); — ଅଲୁକ୍ଷିତର ସେବକ ୪ : ୧୭୩ (୧୬୩)।

ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ସନ୍ତାନ (ବଳି କହାଲ)

— ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ୭ : ୧୪୩ (୨୬୫); ଯାହୁଦଙ୍କ ନାମ ଇସ୍ରାଏଲ ୩ : ୯୪ (୯୯), ୧୯ : ୫୯ (୫୦୨); — ମାନେ ଚରାକଳର ସମସ୍ତ ଇତି ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲେ ୨ : ୪୮ (୧୩), ୨ : ୧୨୩ (୩୦); — ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲୁକ୍ଷିତର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ କ୍ରମ ୨ : ୪୮ ଓ ୧୨୩ (୧୩ ଓ ୩୦); — ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପିରାଓନର ଅବ୍ୟାସ୍ତର ୨ : ୫୦ (୧୩), ୭ : ୧୪୨ (୨୬୫), ୧୪ : ୭ (୪୦୭), ୨୮ : ୫ (୬୪୩); — ମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ୨୮ : ୭ (୬୪୩); — ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବ୍ୟାସ୍ତର ନ କରିବାକୁ ପିରାଓନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଆବେଦନ ୭ : ୧୦୬ (୨୫୯), ୨୦ : ୪୮ (୫୧୫); ପିରାଓନ ଶାସ୍ତି ଅବଲୋକନ କରିବା ପରେ — କୁ ଇତି ଦେବାକୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲା ୪୩ : ୫୦ ଓ ୫୧ (୮୩୫, ୮୩୬); — ମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଦେବାକୁ ଅଲୁକ୍ଷିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୦ : ୭୮ (୫୨୦), ୨୬ : ୫୩ (୬୦୯), ୪୪ : ୨୪ (୮୪୪); — ମାନେ ସମସ୍ତ ପାଇଁ ହେବା ଓ ପିରାଓନ ଦଳର ସହିତ ବୁଦ୍ଧିବୀ ୨ : ୫୧ (୧୩), ୭ : ୧୩୭ (୨୬୪), ୧୭ : ୧୦୪ (୪୬୭); ଦେଶରାଜ୍ୟ ସମୟରେ — ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨ : ୨୪୪ (୬୬); ସମସ୍ତ ପାଇଁ ହେବା ପରେ — ମାନେ ପିରାଓନ ପୁରା କରିବାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟିକେ ୭ : ୧୩୯ (୨୬୪); — ମାନେ ମୁଦ୍ରାକୁ ଇର ମାରିବା ଓ ସେ ପଥର କାଟିବା ୨ : ୬୧ (୧୫) ୭ : ୧୬୧ (୨୭୦); — ମାନେ ସିନାଲ ମକୁ ଅନ୍ଧ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ କଲେବରେ ଛାୟା ଦାନ ଏବଂ ମନୁ ଓ ସରାଫା ପ୍ରେରଣ ୨ : ୫୮ (୧୪), ୭ : ୧୬୧ (୨୭୦); ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ — ମାନଙ୍କର ବାହୁରା ପୁରା ୨ : ୫୨ ଓ ୯୪ (୧୩ ଓ ୨୩), ୭ : ୧୪୯ (୨୬୭), ୨୦ : ୯୧ (୫୨୨); ମୁଦ୍ରା ପିରାଓନ ପୂଜକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ୨ : ୫୫ (୧୪); ବାହୁରାକୁ ପୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇ ୨୦ : ୯୮ (୫୨୩); — ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭଲ ମାରିବାକୁ ଆଦେଶ ୨ : ୬୮ ରୁ ୭୦ (୧୭); — ମାନଙ୍କର ଶାଳଶବ୍ଦ ଖାଇବା ପାଇଁ ଅଭିକାଷ ୨ : ୬୨ (୧୫); ଏକ ଅଂଗାରର ସକଳଣ — ମାନଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କର ରୂପ ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଗମନ ୨ : ୬୪ ଓ ୯୪ (୧୬, ୨୩), ୭ : ୧୭୨ (୨୭୩); — ମାନେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ଦେଖିବାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟିକେ ୨ : ୫୬ (୧୪); — ମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟାଇନ ଯିବାକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଆଦେଶ, ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଷେକ ଓ ଚକ୍ରଚିତ୍ର ଶାସ୍ତି ୫ : ୨୨ (୧୭୧); — ମାନଙ୍କର ଅଲୁକ୍ଷିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ଥାକାର ଓ ଅବଲୋକନ ହତ୍ୟା ୨ : ୬୨ (୧୫); ସବର ବିଧିର ପ୍ରାପ୍ତି ୨ : ୬୬ (୧୭); — ମାନେ ବାଳର ହୋଇଥିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ୭ : ୧୬୭ (୨୭୨); ନପାସନା କରାଯାଇଥିବା ବେଳକୁ ମାଟି ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ୨ : ୬୮ (୧୭); — ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଥାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ନେଇ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୨ : ୧୬୮ (୨୭୨); ରାଜା ଉପେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତି ୨ : ୨୪୭ ଓ ୨୫୦ (୬୬, ୬୮); ଦାଉଦଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜତ୍ଵ ଶାସନ ୨ : ୨୫୨ (୬୯); — ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାର ଭଣ ଅଧ୍ୟାୟିକ ନେତା ୫ : ୧୩ (୧୭୯), ୩୨ : ୨୫ (୬୯୬); — ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନବିପଦ ଓ ସମ୍ରାଜ ପଦର ପ୍ରଚଳନ ୫ : ୨୧ (୧୭୧); — ମାନେ ଇସ୍ରା ଓ ଦାଉଦଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ୫ : ୭୯ (୧୮୬); ଧର୍ମଗୁରୁର ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ୨ : ୮୦ (୨୦); ମହଳରୁ ଆବିର୍ଭାବର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ୨ : ୯୦ (୨୨); ପର୍ବତ କୋଇଳର ମର୍ମକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ୫ : ୪୨ (୧୭୬); — ମାନେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଲାଲ କରିବା ୩୬ : ୬୯ (୭୪୭)।

କାହ୍ନୁପୀ

— ସେହିମାନେ ସେହିମାନେ ଅଲୁକ୍ଷିତ ପ୍ରକୋପର ଭାଙ୍ଗି ହୋଇଛନ୍ତି ୧ : ୭ (୨); ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅପଥୀ ଯାମାଲ ପାନ ନ କରିବାକୁ — ମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫ : ୭୮ (୧୮); — ମାନଙ୍କର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅହଙ୍କାର ସୂତରେ ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ୩୩ : ୨୭ ଓ ୨୮ (୭୦୪); ବହୁ ନକ୍ସିର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ମଦିନାରୁ — ମାନଙ୍କ ବିତର୍କନ ୫୯ : ୩ ରୁ ୭ (୯୪୦-୯୪୧); ଅଭିଷିକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିର ମର୍ମ ୧୭ : ୬୧ (୪୫୯); ମଦିନାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ — ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନବି ପଦର ସମାପ୍ତି ୪ : ୧୬୧ (୧୭୧)।

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ

— ବିଧି ୪ : ୮, ୯, ୧୨, ୧୩ ଓ ୧୭୭ (୧୨୫, ୧୨୫, ୧୬୪); ସଂପର୍କିତ ଓସିୟତ ଓ ବନ୍ଧନ ୨ : ୧୮୧ (୪୪); ଓସିୟତର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏକ ପାପ ୨ : ୧୮୨ (୪୪); ଓସିୟତକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷପାତୀବା ବା କୁଳକୁ ସଂଶ୍ଳେଷନ କରାଯାଇ ପାରିବ ୨ : ୧୮୩ (୪୫); ସଂପର୍କ ବନ୍ଧନ ଅଲୁକ୍ଷିତ ଦ୍ଵାରା ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି ୪ : ୧୨ (୧୨୫); ବନ୍ଧନ ବେଳେ ବଂଧୁକର, ଅନାଥ ଓ ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦେବାକୁ

ସୂଚକ ପତ୍ର

ହେବ ଧ : ୯ (୧୨୪); ଜଣେ ପୁରୁଷର ଭାଗ ଦୁଇ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ଭାଗ ଦୁଇଟି ସମାନ ଧ : ୧୨ (୧୨୫); ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଅଂଶ ଧ : ୧୨ (୧୨୫); ପତି ପତ୍ନୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଧ : ୧୩ (୧୨୫); ପତ୍ନୀ ପତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଧ : ୧୩ (୧୨୫); ସନ୍ତାନମାନ ବ୍ୟକ୍ତିର ସଂପତ୍ତିର ବ୍ୟବହାର ଧ : ୧୩ ଓ ୧୨୬ (୧୨୫ ଓ ୧୨୬)।

ଉପବାସ

— ରମଜାନ ମାସରେ ୨ : ୧୮୪ ରୁ ୧୮୬ (୪୫); — ରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୨ : ୧୮୬ (୪୫); — ନ ଜଣେ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ୨ : ୧୮୫ (୪୫)।

ଉପାସନା (ନମାଜ୍)

ବାଧ୍ୟାସମୁଳକ — ଧ : ୧୦୪ (୧୪୯), ୨୪ : ୫୭ (୫୮୭); — ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଶା ଚାନ୍ଦିନୀ କରୀବାକୁ ହେବ ୫ : ୭ (୧୬୭), ୪ : ୪୪ (୧୩୫); ନମାଜ୍‌ରେ ଅନ୍ଧାଧିକାରୀ ୨୨ : ୨୭ (୫୫୨); — ର ସମୟ ୨ : ୨୩୯ (୬୪), ୪ : ୧୦୪ (୧୪୯), ୧୧ : ୧୧୫ (୩୭୦), ୧୭ : ୭୯ (୪୬୨), ୩୦ : ୧୮ ଓ ୧୯ (୬୭୮); ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ନ ଥିଲା ବେଳେ ଓ ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା ବେଳେ — କରୀବାମାନ ଧ : ୪୪ (୧୩୫); ଶତ୍ରୁ ଇସ୍ଲାମ — ସଂକ୍ଷେପ କରୀବାକୁ ହେବ ଧ : ୧୦୨ (୧୪୮); ଝୁମା ନମାଜ୍ ୨୨ : ୧୦ ରୁ ୧୨ (୯୫-୯୫୬); ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ନମାଜ୍ ୫ : ୧୬ ରୁ ୧୯ (୧୭୦), ୧୭ : ୮୦ (୪୬୨), ୩୨ : ୧୭ (୬୯୫), ୭୩ : ୨ ରୁ ୯ (୯୯୮); — ପାପକୁ ଦୂରରେ ରଖ ୨୯ : ୪୬ (୬୭୧); — ଗୋ ନିଷ୍ଠା ୭୦ : ୨୪ (୯୮୭); — ରେ ଅବହେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ୧୦୭ : ୫ ରୁ ୭ (୧୦୮୧); ନିଜ ପରିବାରକୁ — କରୀବାକୁ କହିବା ୨୦ : ୧୩୩ (୫୩୦); ସାମୁହିକ — ୨ : ୪୪ (୧୨)।

ରାଶି

— କାରବାର ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବା ଉଚିତ ୨ : ୨୮୩ (୭୯); — ର କାଳରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ୨ : ୨୮୩ (୭୯) — କାରବାର ସମୟରେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ୨ : ୨୮୭ (୮୧)।

କବର

ସାଧାରଣ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ — ୮୦ : ୨୨ (୧୦୨୭); ଶେଷ ସ୍ଥଳରେ ପୁରାତନ — ଖୋଜାଯିବ ୮୨ : ୫ (୧୦୩୩); — ରୁ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ଅର୍ଥ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବେ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ୧୦୦ : ୧୦ (୧୦୬୪)।

କବି

ମହକଦ — ନ ହୁଏ ୩୬ : ୭୦ (୭୪୭), ୬୯ : ୪୨ (୯୮୪); — ବ୍ୟବସାୟ ଓ ସ୍ଥଳର ୨୬ : ୨୨୭ ରୁ ୨୨୮ (୬୨୪)।

କନ୍ୟାମତ

— ଅବଧାନତା ଧ : ୮୮ (୧୪୪); — ଅର୍ଥ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ୨୦ : ୧୬ (୫୧୧); — ପତନ ଦିବସ ବା ଧୂସର ଦୁର୍ଗା ୧୭ : ୫୨ (୪୫୬), ୪୦ : ୬୦ (୮୦୨), ୫୪ : ୨ (୯୦୭), ୭୦ : ୪୩ ରୁ ୪୫ (୯୮୯)।

କର୍ମ

— ର ପରିଣାମ ୧୭ : ୧୪ (୪୫୧); — ଫଳ ସହିତ ସୁକଳୟ ୩୭ : ୧୩ (୬୫୧); କନ୍ୟାମତ ଦିନ — ସମୟରେ ଅନ୍ଧାଧିକାରୀ ସାକ୍ଷୀ ୫୦ : ୧୮ ଓ ୨୪ (୮୮୫), ୩୬ : ୬୬ (୭୪୭), ୫୪ : ୫୪ (୯୧୨); ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ କନ୍ୟାମତ ଦିନ — ପତ୍ର ବିଆସିବ ୮୪ : ୮ (୧୦୩୯)।

କର୍ମ, ଅସତ୍

ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ ୧୭ : ୩୩ (୪୫୩); ଉର୍ବରା ଅସତ୍ତାର ୨ : ୩୫ ଓ ୮୮ (୧୦ ଓ ୨୪), ୪ : ୧୭୪ (୧୭୩), ୭ : ୩୭, ୪୧, ୪୯, ୭୬, ୭୭, ୮୯ ଓ ୧୩୪ (୨୪୨, ୨୪୪, ୨୪୬, ୨୫୨, ୨୫୬ ଓ ୨୬୩), ୧୦ : ୭୬ (୩୪୨), ୧୪ : ୨୨ (୪୧୦), ୨୩ : ୪୭ (୫୬୭), ୨୫ : ୨୨ (୫୯୪), ୨୮ : ୪୦ (୬୫୧), ୨୯ : ୪୦ (୬୭୦), ୩୪ : ୩୨ ରୁ ୩୪ (୭୨୪), ୩୮ :

ସୂଚକ ପତ୍ର

୭୫ ଓ ୭୬ (୭୭୭), ୩୯ : ୬୦ (୭୮୮), ୪୦ : ୪୮ ଓ ୪୯ (୮୦୦), ୪୧ : ୧୬ ଓ ୩୯ (୮୦୯ ଓ ୮୧୪), ୪୫ : ୩୨ (୮୫୨), ୪୬ : ୧୧ ଓ ୨୧ (୮୫୫ ଓ ୮୫୮), ୬୧ : ୮ (୯୧୦), ୬୪ : ୨୪ (୧୦୦୩), ଚୁକ୍ତି ୪୯ : ୧୩ (୮୮୧); ଉପାଦାନ ୫୭ : ୨୪ (୯୩୩); ଅପମାନ ୪୯ : ୧୨ (୮୮୦); ବିଦ୍ରୁପ ୪୯ : ୧୨ (୮୮୦); ନିରାଶ ୩୯ : ୫୪ (୭୮୭); ମଦ୍ୟପାନ ୨ : ୨୨୦ (୫୬), ୫ : ୯୧ ଓ ୯୨ (୧୮୯); ଛାଣି ୧୧୩ : ୬ (୧୦୮୮); ଅପବ୍ୟୟ ୭ : ୩୨ (୨୪୧); ୧୭ : ୨୭ ଓ ୨୮ (୪୫୩); ଶ୍ରେଣୀ ଗୁଣା ୪୦ : ୨୦ (୭୯୫); ଶୂନ୍ୟ ଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ୧୭ : ୩୭ (୪୫୪); ଶୁଦ୍ଧ ଶ୍ରେଣୀ ୨ : ୨୨୦ (୫୬), ୫ : ୯୧ ଓ ୯୨ (୧୮୯); ଶ୍ରେଣୀ ୧୭ : ୩୮ (୪୫୪), ୨୩ : ୪୭ (୫୬୭), ୩୧ : ୧୯ (୬୮୮); ଆପତ୍ତିକରଣ କଥାପଦ୍ୟରେ ଲିପି ଲେଖା ୨୩ : ୪ (୫୬୭), ୭୪ : ୪୬ (୧୦୦୪); ଉତ୍ତର ବା ମାପ କର କରିବା ୮୩ : ୨ ଚୁ ୪ (୧୦୩୫); ବିଦ୍ରୁପର ନାମ ଦେବା ୪୯ : ୧୨ (୮୮୦); କୃପଣତା ୪ : ୩୮ (୧୩୪), ୪୭ : ୩୯ (୮୬୯), ୫୭ : ୨୫ (୯୩୩), ୫୯ : ୧୦ (୯୪୨), ୬୪ : ୧୭ (୯୬୧); ପଦ୍ମ ମା' କହିବା ୫୮ : ୩ ଚୁ ୫ (୯୩୫-୯୩୬); ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ରତା ୪ : ୧୦୬ ଓ ୧୦୮ (୧୪୯), ୮ : ୨୮ ଓ ୫୯ (୨୮୫ ଓ ୨୯୨); ଘଟେଇ ୪୯ : ୧୩ (୮୮୧); ମିଥ୍ୟାକଥନ ୨୨ : ୩୧ (୫୫୩), ୨୫ : ୭୩ (୬୫୭); ଶ୍ରେଣି ୫ : ୩୯ (୧୭୫); — ଓ ସବୁ କର୍ମ ଉତ୍ତର କରାଯେବେ: ୯ ଓ ୧୦ (୨୩୩); ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଉପପନ୍ଥା — ର ନିରାଶ ୬ : ୧୨୧ ଓ ୧୫୨ (୨୨୨ ଓ ୨୩୦), ୭ : ୩୪ (୨୪୨); — ପାଇଁ ଅନୁପାଦାନ କର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ୬ : ୧୬୧ (୨୩୨), ୧୦ : ୨୮ (୩୩୩), ୨୮ : ୮୫ (୬୬୧), ୪୦ : ୪୧ (୭୯୯); ଅନୁପାଦ ମଧ୍ୟମରେ — ପାଇଁ କ୍ଷମାଦାନ ୩ : ୧୩୭ ଓ ୧୩୭ (୧୦୬), ୪ : ୧୧୧ (୧୫୦), ୧୬ : ୧୨୦ (୪୪୬), ୪୨ : ୨୬ (୮୨୪); — ଚୁ ଗୁଣା କରିବା ମଣିଷର ସଜ୍ଜାର ପ୍ରକ୍ତି ୪୦ : ୧୧ (୭୯୩), ୪୯ : ୯ (୮୭୯), ୯୧ : ୮ ଓ ୯ (୧୦୫୮); ଉପାଦାନ — ଚୁ ବ୍ୟାଧି ୨୯ : ୪୬ (୬୭୧); ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ — କଲେ ଚାହା ଧର୍ମବ୍ୟାପକ ୨ : ୨୨୬ (୫୯), ୫ : ୯୦ (୧୮୯), ୨୦ : ୧୧୬ (୫୭୭), ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏକ ପାପ ଓ ତାକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ୧୭ : ୩୩ (୪୫୩), ୨୫ : ୬୯ (୬୦୧); ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇଁ ୨୪ : ୩ (୫୭୭)।

କର୍ମ, ସବୁ

— ପାଇଁ କଣ ଗୁଣ ପ୍ରକାଶ ୬ : ୧୬୧ (୨୩୨); — ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିକଟରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଅଟେ ୧୮ : ୪୭ (୪୭୮); — ର ମୌଳିକ କଳା ୨ : ୨୦୮ (୫୨), ୪ : ୭୫ (୧୪୧), ୫ : ୧୭ (୧୭୦), ୬ : ୧୬୩ (୨୩୨), ୬୦ : ୨ (୯୪୬), ୯୨ : ୧୯ ଚୁ ୨୨ (୧୦୬୧); ଅନାକାର ପାଦନ ୨ : ୧୭୮ (୪୨), ୫ : ୨ (୧୬୫), ୧୬ : ୯୨ (୪୪୨), ୧୭ : ୩୫ (୪୫୫), ୨୩ : ୯ (୫୬୭), ୬୦ : ୩୩ (୯୮୮); ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ୧୭ : ୩୩ (୪୫୩), ୨୩ : ୬ ଚୁ ୮ (୫୬୭), ୨୪ : ୩୧, ୩୪ ଓ ୬୧ (୫୮୧, ୫୮୨ ଓ ୫୮୮), ୨୫ : ୬୯ (୬୦୧), ୩୩ : ୩୬ (୭୦୫), ୬୦ : ୩୦ ଚୁ ୩୨ (୯୮୮); ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ୨ : ୨୨୩ (୫୮), ୪ : ୪୪ (୧୩୫), ୫ : ୭ (୧୬୭), ୨୨ : ୩୦ (୫୫୩), ୬୪ : ୫ ଓ ୬ (୧୦୦୧); ଶ୍ରେଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ୩ : ୧୩୫ (୧୦୬); ସନ୍ତୋଷ ୫ : ୩ (୧୭୫); ସନ୍ତପ୍ତ ୨ : ୧୭୮ (୪୨); ୩ : ୧୭୩ ଚୁ ୧୭୫ (୧୧୪-୧୧୫); ୯ : ୪୦ (୩୦୭), ୨୦ : ୭୩ ଓ ୭୪ (୫୧୯), ୩୩ : ୪୦ (୭୦୭), ୪୬ : ୧୪ (୮୫୬); କର୍ମଗୁଣା ପ୍ରତି ଉତ୍ତର ବ୍ୟବହାର ୪ : ୩୭ (୧୩୩)—ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣିତ ଓ ଅସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବାନ୍ଧଣା ୩ : ୧୧୧ (୧୦୨); ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ୪ : ୧୩୬ (୧୫୫), ୫ : ୯ (୧୬୮), ୨୫ : ୭୩ (୬୦୨); ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ କଲେ ଅନ୍ୟକୁ ବଳି ଯିବା ୨ : ୧୪୯ (୩୭); ଭୋକିଲାକୁ ଖୁସିକରା ୭ : ୯ (୧୦୦୯), ୯୦ : ୧୫ ଚୁ ୧୭ (୧୦୫୬); କ୍ଷମା ୨ : ୧୧୦ (୨୭), ୩ : ୧୩୫ ଓ ୧୬୦ (୧୦୬ ଓ ୧୧୨), ୪ : ୧୫୦ (୧୫୮), ୫ : ୧୪ (୧୬୯), ୬ : ୨୦୦ (୨୭୮), ୧୨ : ୯୩ (୩୯୧), ୨୪ : ୨୩ (୫୭୯), ୪୧ : ୩୫ (୧୧୩), ୪୨ : ୩୮ ଚୁ ୪୧ (୮୬୭); ଭଗ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ୨ : ୧୯୬ (୪୯), ୩ : ୧୩୫ (୧୦୬), ୫ : ୯୪ (୧୮୯), ୬ : ୫୭ (୨୪୮); କୃପଣତା ୨ : ୧୫୩, ୧୬୩, ୧୮୭ ଓ ୨୪୪ (୩୮, ୪୧, ୪୫ ଓ ୬୬), ୩ : ୧୪୫ (୧୦୮), ୫ : ୭ ଓ ୯ (୧୬୭ ଓ ୧୮୯), ୧୪ : ୮ (୪୦୭), ୩୯ : ୮ ଓ ୬୭ (୭୭୯ ଓ ୭୮୯), ୪୬ : ୧୭ (୮୫୭); ବିନପ୍ରତା ୬ : ୬୪ (୨୧୧), ୭ : ୧୪, ୫୬ ଓ ୧୪୭ (୨୩୬, ୨୪୮ ଓ ୨୬୭), ୧୬ : ୨୪ ଓ ୩୦ (୪୩୦ ଓ ୪୩୧), ୧୭ : ୩୮ (୪୫୪), ୨୮ : ୮୪ (୬୬୦), ୩୧ : ୧୯ ଓ ୨୦ (୬୮୮ ଓ ୬୮୯), ୪୦ : ୩୭ (୭୯୮); ନ୍ୟାୟ ୫ : ୯ (୧୬୮), ୬ : ୧୫୩ (୨୩୦), ୧୬ : ୯୧ (୪୪୧), ୪୯ : ୧୦ (୮୭୯); ଚକ୍ର ଅବଳର କରିବା ୨୪ : ୩୧ ଓ ୩୨ (୫୮୧); ପଦ୍ମାକ୍ଷର ପ୍ରତି ଭଗ୍ନ ବ୍ୟବହାର ୪ : ୩୭ (୧୩୩); ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଗ୍ନ ବ୍ୟବହାର ୪ : ୩୭ (୧୩୩), ୧୭ : ୨୪ ଓ ୨୫ (୪୫୨); ସୌମ୍ୟ ୨ : ୪୬, ୧୫୪, ୧୫୬ ଓ ୧୭୮ (୧୨, ୩୮ ଓ ୪୨), ୧୧ : ୧୨ (୩୫୧), ୧୩ : ୨୩ (୪୦୧), ୧୬ : ୧୨୭ ଓ ୧୨୮ (୪୪୭), ୨୮ : ୮୧ (୬୬୭), ୩୯ : ୧୧ (୭୮୦), ୪୨ : ୪୪ (୮୨୭), ୧୦ : ୪ (୧୦୭୭); ଭୋକିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷତି ଘାପର କରିବା ୪ : ୧୧୫ (୧୫୧), ୪୯ : ୧୦ (୮୭୯); ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ୧୩ : ୨୩ (୪୦୧), ୪୧ : ୩୧ ଚୁ ୩୩ (୮୧୨-୮୧୩); ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ୨ : ୮୪, ୧୭୮ ଓ ୨୧୬ (୨୦, ୪୨ ଓ ୫୫), ୪ : ୯ ଓ ୩୭ (୧୨୪ ଓ ୧୩୩), ୮ : ୪୨ (୨୮୮), ୯ : ୬୧ (୩୧୧),

ପୂଜକ ପତ୍ର

୧୭ : ୨୭ (୪୫୩), ୨୪ : ୨୩ (୫୭୯), ୩୦ : ୩୯ (୬୮୧), ୫୧ : ୨୦ (୮୯୦), ୫୯ : ୭ (୯୪୧), ୭୬ : ୯ (୧୦୦୯), ୯୦ : ୧୭ (୧୦୫୬); ପବିତ୍ରତା ୨ : ୨୨୩ (୫୮), ୫ : ୭ (୧୨୭), ୯ : ୧୦୩ (୧୦୮ (୩୨୧ ଓ ୩୨୨), ୨୪ : ୨୨ (୫୭୯), ୩୩ : ୩୪ (୭୦୫), ୭୪ : ୫ (୧୦୦୧), ୮୭ : ୧୫ (୧୦୪୭), ୯୧ : ୧୦ (୧୧୧ (୧୦୫୮); ବହୁବିଧତ୍ୱ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ୨ : ୧୭୮ (୪୨), ୧୬ : ୯୧ (୪୪୧), ୩୦ : ୩୯ (୬୮୧); ଆତ୍ମ ସଂଯମ ୪ : ୧୩୬ (୧୫୫), ୭ : ୨୦୨ (୨୭୮), ୧୮ : ୨୯ (୪୭୫), ୩୦ : ୩୦ (୬୮୦), ୩୮ : ୨୭ (୭୭୦), ୭୯ : ୪୧ (୭୪୨ (୧୦୨୪); ନିଷ୍ପତ୍ତିରା ୩୯ : ୩୭ (୭୭୮), ୯୮ : ୬ (୧୦୭୧), ୧୦୭ : ୫ (୧୦୮୧); ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରେମ ପାଇଁ ଧନ ବ୍ୟୟ କରିବା ୨ : ୧୭୮ (୪୨), ୧୭ : ୨୭ (୪୫୩); ସଂଦେହ ପରିହାର କରିବା ୪୯ : ୧୩ (୮୮୧); ଅମାନବର ବିଶ୍ୱସନୀୟ ପୁରୁଷା ୨ : ୨୮୪ (୮୦), ୪ : ୫୯ (୧୩୮), ୨୩ : ୯ (୫୬୨), ୭୦ : ୩୩ (୯୮୮); ସତ୍ୟ ୪ : ୧୩୬ (୧୫୫), ୫ : ୧୨୦ (୧୧୮), ୯ : ୧୧୯ (୩୨୪), ୧୭ : ୮୨ (୪୬୩), ୨୨ : ୩୧ (୫୫୩), ୨୫ : ୭୩ (୬୦୨), ୩୩ : ୨୫, ୩୬ (୭୭୦), ୭୦୫ (୭୭୧), ୩୯ : ୩୩ (୭୮୪); ସ୍ୱାର୍ଥପ୍ରେମ ନ ହେବା ୨ : ୨୦୮, ୨୬୩ (୫୨୭ ଓ ୬୪୪), ୧୧ : ୫୨ (୩୫୮), ୫୯ : ୧୦ (୯୪୨), ୬୪ : ୧୭ (୯୬୧), ୭୬ : ୯ (୭୧୦ (୧୦୦୯), ୯୨ : ୨୦ (୭୧୧ (୧୦୭୧); ବଦାନ୍ୟତା : — ର ପୁରସ୍କାର ୨ : ୨୬୨ (୭୬୬ (୭୪୭ ଓ ୭୫୬); ଗାଳି ଦେଲେ ଓ କ୍ଷତି କଲେ — ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଏ ୨ : ୨୬୩ (୭୬୫ (୭୬୪); ଗାଳି ଦେଇ ବା କ୍ଷତି କରି — ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ମଧୁରବଚନ ଓ କ୍ଷମା ଶ୍ରେୟସ୍କର ୨ : ୨୬୪ (୭୬୪); ଉତ୍ତମ ପୁରାଦାନ କରିବାକୁ ହେବ ୨ : ୨୬୮ (୭୬୫); ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଦାନ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ତ୍ରୀପୁରାଣ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ୨ : ୨୭୨ (୭୬୬); ଦାନଦାନକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପୁରସ୍କର କରିବି ୨ : ୨୭୬ (୭୬୬); ଦରିଦ୍ର ଓ ଅଭାବସ୍ଥିତଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବା ୫୧ : ୨୦ (୮୯୦), ୯୦ : ୧୫ (୧୦୫୬)।

ଜା'ବା (ବୈଦିକ ହରାମ)

— ୫ : ୩୭ (୧୧୫ ଓ ୧୧୬); — ପ୍ରଥମ ଦୃଢ଼ ୩ : ୯୭ (୯୯); ଆଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟ ୨ : ୧୨୭ (୩୦); — ହେଉଛି ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ପ୍ରାଣ ଓ ଏହାକୁ ଗର୍ଭରେ ଯିବା ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୩ : ୯୮ (୯୯); — ର ଅନ୍ୟ ନାମ ମଦକିରହରାମ ୧୭ : ୨ (୪୪୮); — ସର୍ବତ୍ର ପୁରସ୍କର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ୫୨ : ୫ (୮୯୫)।

କାବୁଳ

— କଣ୍ଠେ ଉତ୍ତରଦାନ ୨୮ : ୭୭ (୬୫୮); — ର ବର୍ତ୍ତ ଓ ଶାସ୍ତି ୨୮ : ୭୯ (୬୫୯); — କଣ୍ଠେ କର୍ମକୁରା ୨୮ : ୭୭ ଓ ୭୯ (୬୫୮ ଓ ୬୫୯)।

କୋରାନ, ପବିତ୍ର

— ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ଅବତରଣ ହେବାକୁ ଲାଗି ୨୫ : ୩୩ (୫୯୫); — ଆଦୃଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଶୁଦ୍ଧି କିଛି ୧୭ : ୯୯ (୪୪୩); — କୁ ନରବରା ରକ୍ଷା କରି ଶୁଣିବା ରଚିତ ୭ : ୨୦୫ (୨୭୯); ସରଳ ପଥର ପଥର — କୁ ଲାଭବାନ ହେବ ୮୧ : ୨୯ (୧୦୩୨); — ଏକ ସମାଜନୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ୮୫ : ୨୨ ଓ ୨୩ (୧୦୪୩); — ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ୮୬ : ୧୪ ଓ ୧୫ (୧୦୪୫); — ସମସ୍ତ ସଂଦେହର ଉତ୍ତର ୨ : ୩ (୩); — ଧର୍ମକାଳର ସମସ୍ତେ ଏକ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ ୨ : ୩ (୩); — ଅବଶିଷ୍ଟ ତତ୍ତ୍ୱ ଅବରଣ ୧୮ : ୧୧୦ (୪୯୨), ୩୧ : ୨୮ (୬୯୦); ସତ୍ୟର ପୁରୁଷ ପାଇଁ — ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରକାରଶାଳୀ ଉପକରଣ ୨୫ : ୫୩ (୫୯୮); — ର ସମକକ୍ଷ ଗ୍ରନ୍ଥ ନାହିଁ ୨ : ୨୪ (୬), ୧୦ : ୩୯ (୩୩୫), ୧୧ : ୧୪ ଓ ୧୫ (୩୫୧), ୧୭ : ୮୯ (୪୬୪), ୫୨ : ୩୫ (୮୯୮); — ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାନ୍ଧିରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ୪୪ : ୪ (୮୪୨), ୯୭ : ୨ (୧୦୭୧); — ରେ ଅସାଧାରଣ ନାହିଁ ୪ : ୮୩ (୧୪୩); ରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବେଶବୃତ୍ତିକର ନିରାକରଣ ୨ : ୧୦୭ (୨୭); — ର ଅନ୍ୟ ନାମ ଗ୍ରନ୍ଥ ୧୫ : ୨ (୪୧୬); — ଏକ ଶାଶ୍ୱତ ଗ୍ରନ୍ଥ ୯୮ : ୩ ଓ ୪ (୧୦୭୦); — ର ପୁରୁଷା ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୧୫ : ୧୦ (୪୧୬), ୫୬ : ୭୮ (୮୧୯ (୧୨୫-୯୨୬); — ପୁରସ୍କାର ଦିଏ ଓ ସତ୍ତା କରାଏ ୧୯ : ୯୮ (୫୦୮); — ଧର୍ମକାଳର ସମସ୍ତେ ଏକ ଉପଦେଶ ୨୦ : ୩ ଓ ୪ (୫୦୯); — ପୂର୍ବକର୍ମାକର ପ୍ରକଟନ ୨୦ : ୫ (୫୦୯); — ଏକ ପୁରସ୍କର ଗ୍ରନ୍ଥ ୫୬ : ୭୯ (୯୨୬); — ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ ୨୫ : ୨ (୫୯୦); ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବତରଣମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ — ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨୬ : ୧୯୭ ଓ ୧୯୮ (୬୨୧); — ବିଶ୍ୱାସବାନଙ୍କ ସମସ୍ତେ ଆରୋଗ୍ୟକାମୀ ଓ କରୁଣା ୧୭ : ୮୩ (୪୬୩); — ବହୁବିଧ ବିଷୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି ୧୮ : ୫୫ (୪୮୦), ୩୯ : ୨୮ (୭୮୩), ୫୯ : ୨୨ (୯୪୫); — ଏକା ଅଭେଦ ଅବତରଣ ନ ହେବା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଅପ୍ରତି ୨୫ : ୩୩ (୫୯୫); ଏକ ବିଷ୍ଣୁର ଗ୍ରନ୍ଥ ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ ବୋଲି ଅପ୍ରତି ୧୭ : ୯୪ (୪୬୫); — କାହିଁକି ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ ବୋଲି ଅପ୍ରତି ୪୩ : ୩୨ (୮୩୩); — ରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ଅର୍ଥବିତ୍ତିକ ଆୟତ ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଖ୍ୟାବିତ୍ତିକ ଆୟତ (ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଓ

ସୂଚକ ପତ୍ର

ପୁରଣାବଳୀ ରହିଥିବି ୩ : ୮ (୮୩), ୩୯ : ୨୪ (୭୮୨); — ରାଶିକ ଶୁକ୍ଳମାସ ୧୮ : ୧୧୦ (୪୯୨); — ଝାଞ୍ଜା ମହଳଦଳ
ସାମାନ୍ୟତମ ସମ୍ପାଦନା ହୋଇଛି ୮୦ : ୧୭ (୧୦୨୬); — ବହୁଳ ଭାବରେ ପଠିତ ହେବ ୨୭ : ୨ (୬୨୫); — ଏକ ଆଲୋଚନା ଓ
ଶାନ୍ତି ପଥର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ୫ : ୧୬ ଓ ୧୭ (୧୭୦); — ନିକଟତ୍ୱ ମିଥ୍ୟା ଆଦି ପରିଚିତ ନାହିଁ ୪୧ : ୪୩ (୮୧୪); — ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଳ୍ପନା
୪୩ : ୫ (୮୨୯)।

ଖାଦ୍ୟ

— ସଂପର୍କିତ ଉପଦେଶ ୫ : ୫ (୧୬୬); — ବୈଧ ହେବା ସଙ୍ଗେ ବିଶୁଦ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ୨ : ୧୬୯ (୪୧୧), ୧୬ : ୧୧୫
(୪୪୫); — ଆଚରଣକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ୨୩ : ୫୨ (୫୬୮); ବିଶ୍ୱାସନୀୟତା ସକଳେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ — ବୈଧ ଅଟେ ୫ : ୯୪
(୧୮୯); — ସୋଭାଣ ସମସ୍ୟା ୨ : ୨୬୨ (୭୪), ୫ : ୧୧ (୧୬୮); ଅବୈଧ ଖାଦ୍ୟ :— ଯାହା ନିଜେ ମରିଥାଏ ୨ : ୧୭୪
(୪୨୨), ୫ : ୪ (୧୬୬); ରକ୍ତ ୨ : ୧୭୪ (୪୨୨), ୫ : ୪ (୧୬୬), ୧୬ : ୧୧୬ (୪୪୬); ଶୁକଳ ମାଂସ ୨ : ୧୭୪ (୪୨୨),
୫ : ୪ (୧୬୬), ୬ : ୧୪୬ (୨୨୮), ୧୬ : ୧୧୬ (୪୪୬); ଯାହା ଉପରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷେତ୍ର ନାମ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥାଏ
୨ : ୧୭୪ (୪୨୨), ୫ : ୪ (୧୬୬), ୬ : ୧୨୨ ଓ ୧୪୬ (୨୨୩ ଓ ୨୨୮) ୧୬ : ୧୧୬ (୪୪୬); ଯାହାକୁ ଦଳିତ ଭାବରେ
ବା ବାହାରେ ମାରି ବିଆସାଇଥିବା ଅଥବା ଯାହା ପଡ଼ିଯାଇ ବା ଶିଙ୍ଗା ଲୁହାଣା ମରିଥିବା ୫ : ୪ (୧୬୬); ଅନ୍ୟ ପଶୁପକ୍ଷୀ ନିହତ ୫ : ୪
(୧୬୬), ବଳି ପଡ଼ିଥିବା ପଶୁ ୫ : ୪ (୧୬୬);

ଶ୍ରୀକ୍ଷେପ

—ମାନବକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ସାମାଜିକ କଲିଛି ୪:୧୭୨ (୧୬୩); —ରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୁ ଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ ୯:୩୦ ଓ
୩୧ (୩୦୪-୩୦୫); —ର ଶ୍ରିଚିନ୍ତା ଗ୍ରହଣୀୟ ରୁହେ ୫: ୭୪ ଓ ୭୫ (୧୮୫); —ର ପରାଧୀନ ସାଧୁଶୁଣିତ ଏକ ଗୁଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
୬:୧୭୫ (୨୩୩), ୫୩:୩୯ (୯୦୪); —ର ଉତ୍ଥାନ ବିଷୟକ ଇତିହାସୀ ୧୮:୧୯ (୪୬୨); —ର ପରମ ବିଷୟକ
ଇତିହାସୀ ୧୮:୩୩ରୁ ୪୫ (୪୬୬-୪୭୮), ୨୦:୧୦୩ରୁ ୧୦୫ (୫୨୪-୫୨୫); ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ —ର ଉତ୍ଥାନ
ହେବ ୨୦:୧୦୪ (୫୨୫); ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଶ୍ରୀକ୍ଷେପୀବଳୀଙ୍କ ସକଳେ ଏକ ପରାଧୀନ ୨୦:୧୩୨ (୫୩୦); ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଓ
ଏହାର ଖଣ୍ଡନ ୮୨:୭ରୁ ୧୩ (୧୦୩୩-୧୦୩୪); ଅଳ୍ପ ସମ୍ପାଦନା କାଳୀନ ଯାପନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ବରଂ
ଶ୍ରୀକ୍ଷେପୀବଳୀମାନେ ନିଜେ ଏହାକୁ ପରିଷ୍କାରିଛନ୍ତି ୫୭:୨୮ (୯୩୪)।

ଗ୍ରହଧାରା

—ମାନବ ଅବସ୍ଥା ମହଳଦଳ ଆଗମନ ବ୍ୟତିରେକେ ସୁଧୁରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନହୁଏ ୯୭:୨୭୪ (୧୦୬୯); —ଅର୍ଥ ଇହୁତା ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷିୟାନ
୪:୧୫୪ ଓ ୧୭୨ (୧୫୯ ଓ ୧୬୩); —ମାନଙ୍କୁ ଏକଶୂରବାଦ ପ୍ରତି ଆହ୍ୱାନ ୩:୬୫ (୯୪); —ମାନେ ଯାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟି କୁଣ୍ଠ
ଉପରେ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱାସ କରି ଚାଲିବେ ୪:୧୬୦ (୧୬୧)।

ଚନ୍ଦ୍ର

—ଓ ଚା'ର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୩୬:୪୦ ଓ ୪୧ (୬୦୭); ବାଳଚନ୍ଦ୍ର ୩୬:୪୦ (୬୦୭); ମେହେନାବ ଆବିର୍ଭାବର ପୁରୁଣା ୯୧:୩
(୧୦୫୭), ୭୫:୧୦ (୧୦୦); ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକ ଝୁରା —ଆଲୋକିତ ହୁଏ ୭୧:୧୭ (୯୯୧), ୨୫:୬୨ (୬୦୦);
—ପାଣିଯିବା ୫୪:୨ (୯୦୭); —ଝୁରା ସମୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ୨:୧୯୦ (୪୭); —ସମ୍ପର୍କିତ ଇତିହାସୀ ୭୫:୧୦ (୧୦୦), ୧୧୩:୪
(୧୦୮୭)।

କଳାତ

ଧର୍ଯ୍ୟ— ୨:୧୧୧ (୧୭), ୨୨:୭୯ (୫୬୧), ୨୪:୫୭ (୫୮୭), ୭୩:୨୧ (୧୦୦୦); —ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୯:୬୦ (୩୧୧);
—ର ବିଚାରଣ ୯:୬୦ (୩୧୧)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଜକ୍ରିୟା

—କର ଅକ୍ଷୟ ଉତ୍ତମ ପଞ୍ଜନ ଶିକ୍ଷା ୩:୩୯ (୮୯), ୧୯:୬ ଓ ୭ (୪୯୩ ଓ ୪୯୪), ୨୧:୯୦ (୫୪୩);—କୃ ଯଦିୟା କନ୍ଦୁ ସମାଚାର ୧୯:୮ ଓ ୯ (୪୯୪), ୩:୪୧ (୮୯); —କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଶିକ୍ଷା ଓ ସେ ଶାଳି ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୩:୪୨ (୮୯), ୧୯:୧୧ (୪୯୪); —କୃ ପୁତ୍ର ସତ୍ୟ ୨୧:୯୧ (୫୪୩)।

କବିବନ୍ଧୁ

କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରାୟାଶାସ କବିବନ୍ଧୁ ବୈଧ ଅଟେ ୫:୬ (୧୬୭); ଶିଳାୟା ପଶୁ ମାରିଥିବା ଜାତ କବିବନ୍ଧୁ ପଦବନ୍ଧ୍ୟ ଅଟେ ୫:୫ (୧୬୭); —କର ସତ୍ୟା ଅର୍ଥରେ ୨୭:୨୨ (୬୨୯)।

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ

—ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅକ୍ଷୟ ଉତ୍ତମ ପାଇଁ ପୁଣି କରାଯାଇଛି ୫୧:୫୭ (୮୯୪); —ଅର୍ଥ ବଦଳାଇ ୬:୧୨୯ (୨୨୪); ଉଦ୍ଧାର—ଅର୍ଥାତ୍ ଧନବାନ୍ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ୧୮:୫୧ (୯୧୦); —ଶବ୍ଦରୁ ବିଦେଶୀୟ ମଧ୍ୟ ଅଭିସ୍ତେତ ୧୧୪:୭ (୧୦୮୯); —ଶବ୍ଦରୁ ମଧ୍ୟ (ହେଉଛି ଦାଉଦଙ୍କ ସମୟର) ପର୍ବତ ନିବାସୀ ଭୂରାଚାରୀ ଅଭିସ୍ତେତ ୨୭:୪୦ (୬୩୨); —ଶବ୍ଦରୁ ଇନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଭିସ୍ତେତ ୭୨:୨ ଓ ୮ (୯୯୩ ଓ ୯୯୪); —କୃ ଅର୍ଥରୁ ପୁଣି କରାଯାଇଥିବାର ଚାପୁର୍ତ୍ତ୍ୟ ୧୫:୨୮ (୪୧୯)।

କିନ୍ତୁ

—ଆଦେଶ ୨୨:୭୯ (୫୬୧); ମୁଖ୍ୟ— ୨୨:୫୩ (୫୫୭); ଅକ୍ଷୟ ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ଅର୍ଥ— ୮:୭୩ (୨୯୫); —ରେ ସାମାଜିକ ନିଷେଧ ୨:୧୯୧ (୪୮); —ର ପୁରସ୍କାର ୪:୭୫ (୧୪୧); ଉଦୟ ମହନୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ— ର ଆଦେଶ ୪:୮୫ (୧୪୩)।

ଜୀବନ

—ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ୍ଘରେ ଏକ ସଂଗ୍ରାମ ୯୦:୫ (୧୦୫୫); —ର ଉପକଳ ୨୧:୩୧ (୫୩୫); ପାଞ୍ଜିର— ଏକ ଖେଳ କୌତୁକ ନୁହେଁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ହିଁ ସତ୍ୟ ୨୯:୬୫ (୬୭୪); ପାଞ୍ଜିର— ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ୫୭:୨୧ (୯୩୨); ମଣିଷକୁ ପୁଣି କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି ୨୩:୧୧୬ (୫୭୫); ସତ୍ୟତାକୁ ଯୋଡ଼ିଯୋଡ଼ି କରି ପୁଣି କରାଯାଇଛି ୩୬:୩୬ (୬୪୩), ୫୧:୫୦ (୮୯୩); ମଣିଷର କ୍ରମବିକାଶ ୧୮:୩୮ (୪୭୭), ୨୩:୧୩ରୁ ୧୫ (୫୬୩), ୪୦:୬୮ (୮୦୩), ୫୩:୩୩ (୯୦୪), ୭୧:୧୫ରୁ ୧୯ (୯୯୧); ଅକ୍ଷୟ ପ୍ରାୟତଃ କବିବା ଜୀବନର ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ୬:୩୨ (୨୦୪), ୧୦:୪୬ (୩୩୬), ୧୩:୩ (୩୯୬), ୩୦:୯ (୬୭୭), ୮୪:୭ (୧୦୩୯); ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ— ମଣିଷର ପାଞ୍ଜିର ଜୀବନର କର୍ମ ଭୂରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ହୁଏ ୧୭:୧୪ ଓ ୧୫ (୪୫୦-୪୫୧), ୨୧:୯୫ (୫୪୪), ୪୩:୮୧ (୮୪୦), ୪୫:୩୦ (୮୫୨), ୫୦:୧୯ (୮୮୫), ୮୨:୧୧ ରୁ ୧୩ (୧୦୩୪), ୮୩:୮ରୁ ୧୯ (୧୦୩୫-୧୦୩୬); —ଏହି ଜୀବନରେ ହିଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ହୁଏ ୪୧:୩୧ରୁ ୩୩ (୮୧୨-୮୧୩), ୫୫:୪୭ (୯୧୭), ୮୯:୨୮ରୁ ୩୧ (୧୦୫୪); —ରେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନର ପୃଷ୍ଠି ପରିସ୍ରାବଣ ୩୯:୭୦ (୭୯୦), ୫୦:୨୨ ରୁ ୨୪ (୮୮୫), ୫୭:୧୩ (୯୩୦), ୬୯:୧୯ (୯୮୩), ୮୬:୯ ଓ ୧୦ (୧୦୪୪), ୯୯:୭ରୁ ୯ (୧୦୭୨); —ର ସମାପ୍ତି ଜାହିଁ ୩୫:୩୫ ଓ ୩୬ (୭୩୫), ୩୯:୨୧ (୭୮୧), ୬୬:୯ (୯୬୮); ପାଞ୍ଜିର ଜୀବନ— ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ— ଇଲା କରନ୍ତି ୨:୨୦୧ ଓ ୨୧୩ (୫୧ ଓ ୫୩); —ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ ଭୁଲନରେ ନିକୃଷ୍ଟ ୩:୧୬ (୮୫), ୪:୭୮ (୧୪୧), ୯:୩୮ (୩୦୭); —କ୍ଷଣକାଳୀନ ୨୩:୧୧୫ (୫୭୫)।

କୁଳକରନିର୍ଦ୍ଦେଶ

—କ କୃତାନ୍ତ ୧୮:୮୪ (୪୮୭); —କର ସମାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମନ ୧୮:୮୭ରୁ ୯୧ (୪୮୮); —କର ସାଗର ନିର୍ମାଣ ୧୮:୯୬ ଓ ୯୭ (୪୮୯)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

କୁଳାକିର୍ମାଲ

—ଏ ଅନ୍ୟତମ ଇବ୍ରୀକି (Ezekiel) ୩୮:୪୯ (୭୭୩) ; —ଏହିଭାଗ ଉପମାଲ ଓ ଇଡିସଙ୍କ ସହିତ ୨୧:୮୭ (୫୪୨) ; —ବୁ କେନ୍ଦୁକେଲମର ବିନାସ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥିଲା ୨:୨୭ (୭୨) ।

କ୍ଷାମ

ଖାନବାର୍, ଅନ୍ଧାମାଲ୍ ଇଲ ୩୯:୧୦ (୭୮୦) ; —ବୋଧଶକ୍ତି ସନ୍ତାନ କରେ ୩୯:୧୦ (୭୮୦) ; —ଦାପଲ ୯୭:୪୭ ୭ (୧୦୭୭) ; —ଅନ୍ତଃସ୍ଥରେ ଗ୍ରାମ ୧୮:୭୭ ଓ ୭୭ (୪୮୩) ; ସ୍ୱକୃତ ଖାନବାର୍ ହିଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଉତ୍ତରରେ ୩୫:୨୯ (୭୩୩) ; ଅବଶିଷ୍ଟ ଖାନବାର୍ ଉପାଦାନ ଦୂର କରନ୍ତି ୫୮:୧୨ (୯୩୭) ; —ବୃଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୨୦:୧୧୫ (୫୨୭) ; ଅବଶିଷ୍ଟ ଅବତାରମାନଙ୍କୁ—ସଦାନ, କବିଧାନ୍ତି ୨୧:୮୦ (୫୪୧) ; ଅବତାରମାନେ ମାନବ ସମ୍ପର୍କର ଶିକ୍ଷକ ୨:୧୫୨ (୩୮) ; ସ୍ୱକୃତିର ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୩:୧୯୧ ଓ ୧୯୨ (୧୧୮), ୧୦:୭ ଓ ୭ (୩୨୮), ୧୩:୪ ଓ ୫ (୩୯୭-୩୯୭), ୧୭:୧୧୭ ୧୭ (୪୨୮-୪୨୯), ୧୭:୧୩ (୪୫୦), ୩୫:୨୮ ଓ ୨୯ (୭୩୩) ; ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଅବତାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ କୋରାନ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୭:୨୨ (୪୫୨), ୨୨:୪୭ ଓ ୪୭ (୫୫୭), ୨୯:୨୧ (୭୭୫) ; ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ କୋରାନ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୨:୧୧୨ (୩୯୫), ୩୦:୧୦ (୭୭୭), ୩୩:୭୩ (୭୧୫), ୩୫:୪୪ ଓ ୪୫ (୭୩୭), ୪୦:୨୨ (୭୯୫) ; —ଦୁଇ ସ୍ୱକୃତିର ଶକ୍ତିକୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରେ ୧୭:୭୧ (୪୭୧), ୨୧:୮୦୭ ୮୩ (୫୪୧-୫୪୨), ୪୫:୧୩ ଓ ୧୪ (୮୪୯) ।

ଚର୍ଚ୍ଚ

—ଉତ୍ତମ ଓ ଉପଦେଶାତ୍ମକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ୧୭:୧୨୭ (୪୪୭) ; ସ୍ୱଚ୍ଛାନ୍ଦାମାନଙ୍କ ସହିତ —କଲବେଲ କେନ୍ଦୁକେଲ ବିଷୟ ସ୍ଥିତି ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ୨୯:୪୭ (୭୭୧) ; ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବର ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ୪୧:୪୫ (୮୧୫) ।

ଚିଲିକା

—ର ପ୍ରକ୍ରିୟା ୨:୨୩୦ ଓ ୨୩୧ (୭୦ ଓ ୭୧) ; —ସତ୍ୟାହାର କରାଯାଇ ପାରିବ ୨:୨୩୨ (୭୨) ; —ସତ୍ୟାହାର କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ୨:୨୩୧ (୭୧) ; —ପରେ ସତ୍ୟର ସନ୍ତତିତ୍ୱ ବ୍ୟବସ୍ଥା ୨:୨୩୪ (୭୨) ।

ଚୌରାଚ

—ଅବଶିଷ୍ଟ ସୂଚକ ୩:୪ (୮୨), ୨୩:୫୦ (୫୭୮), ୩୭:୧୧୮ (୭୭୦) ; ସେତେବେଳେ ପାଇଁ ଏହା ଆଲୋକ ଓ ଉପଦେଶ ସଦାୟକ ଥିଲା ୫:୪୫ (୧୭୭) ; ସେତେବେଳେ ପାଇଁ ଏହାର ଶିକ୍ଷା ଉପାଦେୟ ଥିଲା ୬:୧୫୫ (୨୩୧) ; —ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଦ୍ରାକ ଉପକର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଥିଲେ ୫:୪୫ (୧୭୭) ; —ରେ ମହଜବଦ୍ଦ ସାଙ୍ଗରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୭:୧୫୮ (୨୭୯), ୪୮:୩୦ (୮୭୭) ; —ର ଅନ୍ଧା ପାଲୁ ନଥିବା ଇନ୍ଦୁରମାନେ ଗପ ସହିତ ସମାନ ୬୨:୭ (୯୫୫) ; —ବୁ ମାଲୁଥିବା ଭୋକେ କୋରାନ୍ତର ମାନିଲେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପକ ପାଲେ ୫:୭୭ (୧୮୩) ; —ଅନ୍ତରାଳଗଣଙ୍କୁ ମହଜବଦ୍ଦ ସ୍ଥିତି ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ୫:୧୭, ୧୭ ଓ ୨୦ (୧୭୦ ଓ ୧୭୧) ; ପାଣ୍ଡିକ ଚୌରାଚରେ ଅବକବଦଳ ୨:୮୦ (୨୦), ୩:୭୯ (୯୭), ୫:୧୪ ଓ ୧୭ (୧୭୯ ଓ ୧୭୦) ।

ଦବିତ୍ତ

—ଏ ଯଦୁ ନେବା ଓ ଚଢ଼ିତ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହାସଲ ହେବା ୯୦:୧୫୭ ୧୭ (୧୦୫୭), ୬୯:୩୫ (୯୮୪) ; —ଏ ଯଦୁ ନ ନେବାର ପରିଣାମ ୧୦୭:୪ (୧୦୮୧) ।

ଦାଉଦ

—ସର ପାଲେଷ୍ଟାଇନର ସର ଯୁଦ୍ଧ ୨:୨୫୨ (୭୯) ; ଅବଶିଷ୍ଟ—ବୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ସଦାନ କରିଥିଲେ ୩୮:୨୧ (୭୭୮) ; —ବୁ ଖଲିପା ଭୂପତି ନିୟୁକ୍ତି ୨୭:୧୭ (୭୨୮) ; —ବୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଶେଷରା ସଦାନ କରିଥିଲେ ୩୪:୧୧ (୭୧୯) ; —ବୁ ଯୁଦ୍ଧ ପୋଷାକ ନିର୍ମାଣ ଶିଖାଗଲା ୨୧:୮୦ (୫୪୧) ; ଲୁହା ନାଲିଖାମା ଓ ସାଢ଼ି ନିର୍ମାଣ ସଦାନ ୩୪:୧୧ ଓ ୧୨ (୭୧୯) ; —ପର୍ବତ ଓ ପଶ୍ଚାତାତ୍ମକ ବଶାନ୍ତ

ସୂଚକ ପତ୍ର

କରିବା ୨୧:୮୦ (୫୪୧), ୩୪:୧୧ (୭୧୯), ୩୮:୧୯ ଓ ୨୦ (୭୨୮); ପର୍ବତ ଅକ୍ଷିତର ଗୁଣଗାନ କରିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ୩୪:୧୧ (୭୧୯); —ବୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଅସଫଳ ପ୍ରୟାସ ୩୮:୨୨ (୭୨୮); ମେଷାଗୁଡ଼ିକର ଦୃଷ୍ୟତା ୩୮:୨୪ (୭୨୯); —କର ଶିମାଧାର୍ଯ୍ୟ ୩୮:୨୫ ଓ ୨୬ (୭୨୯ ଓ ୭୩୦); ପପାଲ ଶାନ୍ତିର ବିଷୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ୨୧:୭୯ ଓ ୮୦ (୫୪୧); —କର ଗୁଣ ବିଧାନବାଦୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଦୃଷ୍ଟି ୧୭:୫୬ (୪୫୭)।

ଦୁଆ (ପାର୍ଥକ)

—ର ଆବଶ୍ୟକତା ୨୫:୭୮ (୭୦୨); ସନ୍ତାନର ଦୁଆ ମନ୍ତ୍ରର ଦୁଇ ୨୭:୬୩ (୬୩୭); —ମନ୍ତ୍ରର ହେବା ସମ୍ଭବରେ ଅକ୍ଷିତ ସନ୍ତାନରୁ ୪୦:୩୬ (୭୯୮); —ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କଠାରେ ବା ଅତି ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟର ନାହିଁ ୧୭:୧୧୧ (୪୬୮)।

ଦେବଦୂତ

—ଏକେଶ୍ୱରୀର ସମ୍ଭବତଃ ଦାୟିତ୍ୱ ୩:୧୯ (୮୫); —ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଆତ୍ମା ଶାପନ ୨:୧୭୮ (୪୨); —ଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଅବିଶ୍ୱାସ ଅର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ୪:୩୬ (୧୩୩); —ମାନେ ଅକ୍ଷିତ ଅଦେଶୀୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ୬:୬ (୯୬୭); —ମାନେ ଦୂରସ୍ଥ ଦୂର ଗିରିରୁ ଦୂର ଗିରି ୧୫:୧୫୧ (୭୨୩); —ଏ ଆଗମନ ୬:୧୧୨ ଓ ୧୫୯ (୨୨୧ ଓ ୨୩୨), ୧୬:୩୪ (୪୩୧), ୨୫:୨୨ ଓ ୨୩ (୫୯୪); —ମାନେ ଅକ୍ଷିତ ଅଦେଶୀୟ କ୍ରମେ ଅକ୍ଷିତର କରନ୍ତି ୯:୫ (୧୦୬୯); —ମାନେ ଦେବିକି ଜାଣନ୍ତି ଦେବିକି ଅକ୍ଷିତ ଜାଣନ୍ତି ୨:୩୩ (୯); —ମାନଙ୍କ ସମାର୍ଥ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତିରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି ୩୫:୨ (୭୨୯); —ମାନେ ସିଂହାସନକୁ ବଦଳ କରିଥାନ୍ତି ୬:୧୮ (୯୮୨); —ମାନେ ଅକ୍ଷିତ ଦୂରା ଦୃଷ୍ୟ ୩୬:୧୫୧ (୭୨୩); —ମାନେ ଶାନ୍ତି ଆଶ୍ୱରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି ନାହିଁ ୬:୧୦ (୨୦୦); —ମାନେ ଅକ୍ଷିତ ୬:୫୩୧ (୧୦୦୩), ୬:୬ (୯୬୭); —ଏ ଶକ୍ତି ସମ୍ପର୍କ ୨:୩୩ (୯); —ମାନେ ସବୁ ଅଦୃଷ୍ୟ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ୨:୩୩ (୯); ସେ—ଜିହ୍ୱାଭିତର ଶତ୍ରୁତା କରେ ସେ ଅକ୍ଷିତର ଶତ୍ରୁତା କରେ ୨:୯୮ ଓ ୯୯ (୨୪)।

ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ଅକ୍ଷିତର ବାଣୀ ବଦଳ କରନ୍ତି ୨୨:୭୬ (୫୭୧); ଆତ୍ମାକୁ କବିତା କରନ୍ତି ୩୨:୧୨ (୬୯୪); ଅବତାରର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ୬:୫୯ (୨୩୨), ୯:୬ (୧୦୬୮); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ସୁସମାଜର ଦିଅନ୍ତି ୪୧:୩୧ (୧୩୩) (୮୧୨-୮୧୩); ଅବତାରର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ଓ ଆତଙ୍କ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ୩:୧୨୫ (୧୦୫); ଏକେଶ୍ୱରୀର ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି ୩:୧୯ (୮୫); ଅବତାରମାନଙ୍କ ପତ୍ୟତାକୁ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି ୪:୧୬୭ (୧୨୭); ଅକ୍ଷିତର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି ୩୯:୭୬ (୭୯୧); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ୪୦:୮ (୭୯୩), ୪୨:୬ (୮୧୮); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଓ ମହନୀର ଉପରେ ଆଶ୍ୱିଷ କୃଷି ପାଇଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରନ୍ତି ୩୩:୪୪ ଓ ୫୭ (୭୦୯ ଓ ୭୧୪); ଲୋକମାନଙ୍କର ବିବରଣୀ ରଖନ୍ତି ୮:୨୧ (୧୧୨) ୧୩ (୧୦୩୪); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁଦୃଢ଼ କରାନ୍ତି ୮:୧୩ (୨୮୨)।

ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ

—ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨:୪୨, ୧୯୭, ୨୦୪, ୨୨୪, ୨୩୨ ଓ ୨୩୪ (୧୨, ୪୯, ୫୧, ୫୮ ଓ ୬୨), ୧୬:୩ (୪୨୭), ୨୩:୫୩ (୫୬୮), ୨୬:୧୩୨ (୬୧୫), ୩୯:୧୭ (୭୮୧); ଉପାୟମଧ୍ୟରେ —ବୁ ପର୍ବତର ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଇ ୪୯:୧୪ (୮୮୧); ଅକ୍ଷିତ —କର ବନ୍ଧୁ ୪୫:୨୦ (୮୫୦); ଅକ୍ଷିତ —ବୁ ସେମା କରନ୍ତି ୯:୭ (୨୯୯), ୭:୧୨୯ (୨୭୨); —କର ପରିଶ୍ରମ ଚକ୍ର ୧୧:୫୦ (୩୫୮)।

ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ଅବଲମ୍ବନ

—ରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତି ୫:୧୦୧ (୧୯୧୧); —ରେ ଉତ୍ତରର ଦୂର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଦୃଢ଼ ୬:୫୬ (୨୩୧); —ଦୂରା ଶିମା ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ଦୂରତାର ଦୂରାବଳୀ ୮:୩୦ (୨୮୫); —ଦୂରା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁକ୍ତି ୬:୫୩ (୯୬୭); —ଦୂରା କବିତାପ୍ରାପ୍ତି ୬:୫୩ ଓ ୪ (୯୬୭-୯୭୩); —କ ଦୂରା ମୋକ୍ଷ ଓ ବୈଶ୍ୱକ ପ୍ରାପ୍ତି ୧୫:୪୬ (୪୨୦), ୧୬:୩୧ ଓ ୩୨ (୪୩୧); —କଲେ ଉଦ୍ଧବତରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗ ମିଳିପାରେ

ସୂଚକ ପତ୍ର

୫୫:୪୭ (୯୧୭); —କଲେ ବୈଦୁଷକୁ ନିକଟତର କରାଯେବ ୨୬:୯୧ (୬୧୭); —କରି ଶାନ୍ତିପାଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିହେବ ୪୪:୫୨ (୮୪୭)।

ନକ୍ଷତ୍ର

ସପ୍ତର୍ଷି ମୂଳକ ୫୩:୨ (୯୦୦); — ପରମ ୮୨:୩ (୧୦୩୩); — ମନ୍ତ୍ରନିହେବା ୭୭:୯ (୧୦୧୩)।

ନବି (ବା) ରସୁଲ

—ଅଦୃଷ୍ଟ ସମାଚାର ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଜଣାନ୍ତି ୭୨:୨୭ (୯୯୭); —ସୁ ଅଦୃଷ୍ଟ ସମାଚାରର ପ୍ରକଟନ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାହ ବିନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି ୩:୧୮୦ (୧୧୭); —ନିଷ୍ପାପ ଅଟନ୍ତି ୨୧:୨୮ ଓ ୧୦୨ (୫୩୪ ଓ ୫୪୫); ୬:୧୬୩ (୨୩୨); ୫୩:୪ ଓ ୫ (୯୦୦); —ଓ ରସୁଲ ଅଭିଳ ୧୯:୫୫ (୫୦୨); —ଏ ଆବଶ୍ୟକତା ୨୦:୧୩୫ (୫୩୦); ୨୮:୪୮ (୬୫୩); ସନ୍ତୋଷ —ସୁ ତାଙ୍କ ପରେ ଆସୁଥିବା ନବିଙ୍କ ସଂକ୍ଳାନ୍ତରେ ସମାଚାର ଦିଆଯାଏ ୩୩:୮ (୬୯୯); ସନ୍ତୋଷକପ୍ରତ୍ୟୟରେ —ଆସନ୍ତି ୩୫:୨୫ (୭୩୩); ୧୩:୮ (୩୯୭); ୧୬:୩୭ (୪୩୨); କେତେକ —ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ୨:୨୫୪ (୭୦); ୧୭:୫୬ (୪୫୭); —ଏ ସିକାଲ ରେବ ୫:୪୫ (୧୭୭); ୩୬:୧୫ (୭୪୦); ୨:୨୫୪ (୭୦); କେତେକ —ଏ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପରିଚ୍ଛେଦନାରେ ରବିଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ୪:୧୬୫ (୧୬୨); ୪୦:୭୯ (୮୦୫); ସନ୍ତୋଷ —ଏ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକା ସିକାଲ ଅପର ୫୧: ୫୩ ଓ ୫୪ (୮୯୪); ୪୧:୪୪ (୮୧୪); ୬:୧୧୩ (୨୨୧); ୨୫:୩୨ (୫୯୫); ୨୧:୪୨ (୫୩୬); ୩୬:୮ ଓ ୩୧ (୭୩୮ ଓ ୭୪୨); ୪୩:୮ (୮୯୯); —ଏ ପଥରେ ସକଳାନ୍ତ ସିଦ୍ଧିବଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି କରେ ଅଥଚ ବିପଦ ହୁଏ ୨୨:୫୩ (୫୫୭); —ଲାଜ ନେବା ସମୟରେ ଅଭିଯୋଗ ୪୨:୫୪ (୮୨୮); ସନ୍ତୋଷ —ସୁ ପାତକ ଓ ଯାହୁକର କୁହାଯାଏ ୫୧:୫୩ (୮୯୪); —ଏ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟରଣା ସଂକ୍ଳାନ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ୩୫:୪୪ (୭୨୬); ସନ୍ତୋଷ —ଏ ସିଦ୍ଧି ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଏ ୨୩:୪୫ (୫୬୭); —ମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟର ସାହାଯ୍ୟ ଇହ ଜଗତରେ ଓ ପରଲୋକରେ ପ୍ରାପ୍ତି ୪୦:୫୨ (୮୦୧); ୩୬:୧୭୩ (୭୬୫); ମରୁତ୍ୟୁ ହିଁ—ହୁଅନ୍ତି ୧୭:୯୪ (୪୬୫); ୧୪:୧୨ (୪୦୮); ୧୮:୧୧୧ (୪୯୨); —ମାନବର ପତ୍ନୀ ଓ ସନ୍ତାନ ଧାନ୍ତି ୧୩:୩୯ (୪୦୪); —ମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତି ୨୫:୮ ଓ ୨୮ (୫୯୧ ଓ ୫୯୪); ୨୧:୯ (୫୩୨); —ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାହାରିକୁ ଭୟ କରିବି ନାହିଁ ୩୩:୪୦ (୭୦୭); —ସୁ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗଣରେ ବିଦ୍ୟାବାଣୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ୧୪:୫ (୪୦୬); କେବଳ ବାଣୀ ପ୍ରଦତ୍ତାକାରୀ —ଏ ଭାସିବୁ ୫:୧୦୦ (୧୯୧); —ଭୟଭୀତ କରାନ୍ତି ଓ ସୁସମାଚାର ଦିଅନ୍ତି ୬:୪୯ (୨୦୭); —କାହାରିଠାରୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ ୧୧:୩୦ ଓ ୫୨ (୩୫୪ ଓ ୩୫୮); —ଏ ପ୍ରକୃତିରେ ଭୋକମାନଙ୍କ ସେବା କରିବା ଆକାଉଣ୍ଟ ୪୨:୪ (୮୧୮); ୧୮:୭ (୪୬୯); —ଓ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ୱାସନୁମାନେ ସର୍ବଦା ବିଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି ୫୮:୨୨ (୯୩୯); ୪୦:୫୨ (୮୦୧); —ସୁ ହତ୍ୟା ୨:୬୨ (୧୫); —ସୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବା ଅର୍ଥ ହତ୍ୟାଉପରେ ୩:୧୧୩ (୧୦୨); ୪:୧୫୬ (୧୫୯); —ଏ ଆବିର୍ଭାବ ନିୟମାବଳୀ ୬:୧୨୫ (୨୨୩); —ସୁ ଉପରେ ବିପରୀତ ପଦ୍ଧତିର ଉତ୍ତର ୨:୨୧୫ (୫୪); —ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଲ୍ଲାହ ଗୁପ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ କରିଛନ୍ତି ୩:୧୮୦ (୧୧୭); ୭୨:୨୭, ୨୮ (୯୯୭); କଣ୍ଠେ—ସୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅର୍ଥ ସମଗ୍ରକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ୪:୧୫୧ (୧୫୮); —ମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଆନରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଥାନ୍ତି ୧୦:୭୩ (୩୪୧); ଅଲ୍ଲାହ ନିଜ —ମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଛି ୬:୧୨୫ (୨୨୩); ୧୬:୩ (୪୨୭); —ଅବିଶ୍ୱାସ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ୩:୧୬୨ (୧୧୨); ଶଠ—ଉନ୍ନତି କରିପାରିବ ନାହିଁ ୬୯:୪୫ ଓ ୪୮ (୯୮୫); —ମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉକ୍ତ ସଦୃଶ ୩:୧୦୪ (୧୦୦); ସବୁ —ସୁ ଧର୍ମସ୍ତର ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ୨:୨୧୪ (୫୩);

ନରକ

—ଏକ ନିକୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ୧୩:୧୯ (୪୦୦); ଇହ ଜଗତ—ସହିତ ପରଲୋକ—୧୮:୧୦୧ (୪୯୦); ୧୯:୭୨ (୫୦୫); ୨୯:୫୫ (୬୭୩); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପାଇଁ —ର ସହାୟତା ୧୦୧:୯ ଓ ୧୨ (୧୦୭୭); —ଚିରସାୟୀ ହୁଅନ୍ତି ୧୧:୧୦୮ (୩୬୯); —ର ଖାଦ୍ୟ ୮୮:୭ ଓ ୮ (୧୦୪୯); —ବାସାକୁ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଜଳ ଓ ଉତ୍ତପ୍ତ ଜଳ ପିଇବାକୁ ଦିଆଯିବ ୭୮:୨୬ ଓ ୨୮ (୧୦୧୯); ଇହ ଜଗତ—ଭୋଗ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତପ୍ତ ଜଳ ଦିଆଯିବାର ଅର୍ଥ ୫୫:୪୫ (୯୧୭); —ବାସାଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ କଲ୍ପନ ହେବ ୫୬:୫୩ (୯୨୩); —ରେ କଣ୍ଠେ ମରୁ ନ ଥିବ ଅଥଚ ପ୍ରତ୍ୟକାଳୀନ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବ ୧୪:୧୮ (୪୦୯); ଉନ୍ନେତର କଣ୍ଠ ବେକହୁଡ଼ିବ ଉପରିଷ୍ଠ ଅର୍ଥ ୭୪:୩୧ ଓ ୩୧ (୧୦୦୩); —ର ଦାନ୍ତଟି ଝୁଲି ୧୫:୪୫ (୪୨୦); —ରେ ପଥର ନିଷେପ କରିବା

ସୂଚକ ପତ୍ର

୨:୨୫ (୬); ୬:୬ (୯୬୭); ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି—ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଭାର୍ତ୍ତ ୧୯:୬୨ (୫୦୫); ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନେ—କୁ ଚିହ୍ନିବା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ୨:୧୦୩ (୫୪୫); ଶେଷ ସୁନ୍ଦର—ଅସ୍ଥିତ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାର ଅର୍ଥ ୧:୧୩ (୧୦୩୦), —ର ଅସ୍ଥି ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ୧୦୪:୭ ଓ ୮ (୧୦୭୮); —କୁ ଶାନ୍ତି ଆଶ୍ୱରେ ଦେଖୁଥିବା ନାହିଁ ୨୭:୯୨ (୬୧୨); —ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କୁ ଛଳି ବସିଥାଏ ୭୮:୨୨ ରୁ ୩୧ '୧୦୧୮—୧୦୧୯'; ଇହ ଜାଗରେ —ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ୭୮:୩୭ (୧୦୨୪)।

ନାରୀ ଓ ବିବାହ

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ସମାନ ୩:୧୯୬ (୧୧୧୯), ୩୩:୩୬ (୬୦୫), ୫୭:୧୩ (୯୩୦); ଜୀବନଯାତ୍ରା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଅଲୁକ କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ୭:୧୯୦ (୨୭୭), ୧୬:୭୩ (୪୩୮), ୩୦:୨୨ (୬୭୮), ୪୨:୧୨ (୮୨୦); ପୁରୁଷ ନାରୀର ଅଭିଭାବକ ୪:୩୫ (୧୩୩); ବିବାହ ମଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱାୟତ୍ତ ଶାସନ ୪:୨୫ (୧୩୩); ଶାନ୍ତିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ନୀ ପ୍ରହର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ୪:୪ (୧୨୨); ସବୁ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସମାନ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ୪:୧୩୦ (୧୫୪), ୩୩:୫ (୬୯୮); ଅସମାନ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଆଶଙ୍କା ଥିଲେ କଣକୁ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ ୪:୪ ଓ ୧୩୩ (୧୨୨ ଓ ୧୫୪), ୩୩:୫ (୬୯୮); ଫରସ୍ତାନ ଅଧିକାର ଓ ରାୟିଲ୍ ୨:୨୨୯ (୬୦), ୪:୨୦ (୧୨୮); ଅସଦାଚରଣ ଗୋଷ୍ଠରେ ନାରୀଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରାଯିବ ୪:୧୬ (୧୨୭); ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପୋଷାକ ଓ ପରିଧାନକାରୀ ସହ ଚଳିବ ୨:୧୮୮ (୪୬); ଶେଷ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣି ସୁଖଦାୟକ ୭:୧୯୦ (୨୭୭); ପରସ୍ପରର ହିତକାରୀ ୨:୨୩୮ (୬୪); ପିତୃତା ପୁତ୍ରୀ କରୁଥିବା ନାରୀଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ନିଷିଦ୍ଧ ୨:୨୨୨ (୫୭), ୬୦:୧୧ ଓ ୧୨ (୯୪୮—୯୪୯); ବିବାହ ଏକ ବାଧ୍ୟକର ଚିନ୍ତା ୪:୨୨ (୧୨୮); ସମସ୍ତ ଲୋକ ବିବାହ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ୨୪:୩୩ ଓ ୩୪ (୫୮୨); ବିବାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨:୨୨୪ (୫୮); ଉଦ୍ଦତ୍ତ ଜାକାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିଷିଦ୍ଧ ୨:୨୨୬ (୫୯); କୌଣସି ନାରୀଙ୍କୁ କବରଦାୟିତ୍ୱ ଦେବା କରାଯିବ ନିଷିଦ୍ଧ ୪:୨୦ (୧୨୮); କେଉଁ କେଉଁ ନାରୀ ସହିତ ବିବାହ କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ ୪:୨୩ ଓ ୨୫ (୧୨୯ ଓ ୧୩୦); ଚଳାକ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ନାରୀ ଓ ବିଧବା ବିବାହ କରି ଯାହିବେ ୨:୨୩୩, ୨୩:୫ ଓ ୨୩:୬ (୬୭—୬୮); କଳାକୃତ୍ୱାପ୍ତ ପତ୍ନୀ ଓ ବିଧବାଙ୍କ ପାଇଁ ବାସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ୨:୨୪୧ (୬୫), ୬୫:୨ ଓ ୬୬ (୯୬୨ ଓ ୯୬୩); ବିବାହରେ ଦୟନୀୟତା ଧର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବା ୪:୨୫ (୧୩୦); ଦୟନୀୟତା ବଦଳରେ ୨:୨୩୭ (୬୪); ପତ୍ନୀ ଦୟନୀୟତାକୁ ଧ୍ୟାନ କରିପାରେ ୪:୫ (୧୨୩); ସହବାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨:୨୨୪ (୫୮); ସହବାସ ନିଷିଦ୍ଧ :— ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ୨:୨୨୩ (୫୮); ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସମୟରେ ୨:୧୮୮ (୪୬); ଉପବାସ ସମୟରେ ୨:୧୮୮ (୪୬); ହନୁସାଗ୍ରୀ ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ୨:୧୯୮ (୫୦); ଉଦତ୍ତ ପାତକ :— ୬୫:୨ (୯୬୨); ବିଧବାଙ୍କ ପାଇଁ— ୨:୨୩୫ (୬୩); ଚଳାକୃତ୍ୱାପ୍ତ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ— ୨:୨୨୯ (୬୦); ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ— ୬୫:୫ (୯୬୩); ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦେଇ ନିଷିଦ୍ଧା ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ— ୬୫:୫ (୯୬୩); ବୈବାହିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୩୦:୨୨ (୬୭୮)।

ନୂତନ

—ନୂତନ ଜୀବନ ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ମହାନତଃ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୧:୫୦ (୩୫୮); ଅଲୁକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବତାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ୩:୩୪ (୮୮); — ଚାନ୍ଦ ସଂପ୍ରଦାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଧର୍ମପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ୭:୬୦ (୨୪୯), ୧୦:୭୨ (୩୪୧), ୧୧:୨୬ ଓ ୨୭ (୩୫୩), ୨୩:୨୪ (୫୬୪), ୭୧:୨ ରୁ ୨୧ (୯୯୧);—କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ୧୧:୨୮ (୩୫୩), ୨୩:୨୫ (୫୬୪), ୫୪:୧୦ (୯୦୮);—କ ଲୋକମାନେ ଶାସ୍ତି ପାଇଁ ଚାହିଁ କଲେ ୧୧:୩୩ (୩୫୪);—କର ନୈମା ନିର୍ମାଣ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପହାସ ୧୧:୪୧ ଓ ୪୨ (୩୫୬) ୨୩:୨୮ (୫୬୫);—କ ପୁରୁ ନୈମା ଅଗୋପଣ କରିବାକୁ ମନ କଲା ଓ ଚୁପ୍‌ନିକା ୧୧:୪୩ ଓ ୪୪ (୩୫୬);—କ ନୈମା ସଂପ୍ରଦାୟ ଦେଖିଲେ ହେଲା ୨୬:୧୦ (୬୧୪); କିନ୍ତୁ ପୁରୁ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ୧୧:୪୬ ଓ ୪୭ (୩୫୭);—କ ନୈମା ଛୁଟି ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ଅଟକିଲା ୧୧:୪୫ (୩୫୭);—କ ସମୟର ସେହି କଳପୁରନ ଥିଲା ଏକ ନିଦର୍ଶନ ୫୪:୧୬ (୯୦୮);—କ ବଂଶଧରଙ୍କ ଭିତରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିବନ୍ଧର ଅବିରଳ ୫୭:୨୭ (୯୩୪);—କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅର୍ଥ ସବୁ ଅବତାରଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ୨୬:୧୦୬ (୬୧୩);— ଚାନ୍ଦ ଲୋକମାନେ ସରସ୍ୱତୀ ପାଇବା ସକଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ୭:୨୭ (୯୯୨); କୁଟି ଓ ଅଗରାସ ସମାର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ୯:୫୨ (୧୦୬୫);—କ ସମୟ ୨୯:୧୫ (୬୬୪)।

ପରକାଳ

'ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତି ୨:୨୯ (୮), ୫୩:୪୮ (୯୦୫);—ଉ ଅବଶ୍ୟକତା ୧୦:୫ (୩୨୭);—ହି ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ୨୯:୬୫ (୬୬୪), ୨୩:୪୦ (୫୬୬);— ଇହକାଳରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ୪:୭୮ (୧୪୧), ୧୨:୧୧୦ (୩୯୪), ୧୭:୨୨ (୪୫୨);— ରେ

ସୂଚକ ପତ୍ର

ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତି ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ଅଛି ୫୭:୨୧ (୯୩୨);— ଭଲ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲାଭକାରୀ ହେବେ ୧୭:୭୩ (୪୬୧);— ରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କି କର୍ଯ୍ୟର ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ୧୮:୫୦ (୪୭୯), ୨୦:୧୬ (୫୧୧);— ରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ୨:୨୬ (୭);— ପାଇଁ ଉପାମ ପ୍ରଶଂସାଯୋଗ୍ୟ ୧୭:୨୦ (୪୫୨);— ରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷମର ଦର୍ଶନ ମିଳିବ ୭୫:୨୪ (୧୦୦୭);— ର ଶାସ୍ତି କଠିନ ୩୯:୨୭ (୭୮୩);— ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି କଠିନ ହେବ ୧୮:୧୧ (୪୬୦); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଧାରଣାର ଖଣ୍ଡନ ୬:୩୦ (୨୦୪), ୧୬:୩୯ (୪୩୩), ୧୭:୫୦ ରୁ ୫୨ (୪୫୬), ୩୬:୭୯, ୮୦ (୭୪୯), ୮୦:୨୪ (୧୦୨୭);— ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରମାଣ ୮୦:୨୩ (୧୦୨୭); ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କିନ କରାଯିବେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ୨୩:୧୦୧ (୫୭୩); ବିଚାର ଦିବସ ୫୧:୧୩ ରୁ ୧୫ (୮୯୦), ୮୨:୧୮ ରୁ ୨୦ (୧୦୩୪)।

ପରଦା

—ସବୁ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ୩୩:୬୦ (୭୧୪);— ର ଅସଲ ରବେଶ୍ୟ ୨୪:୩୧ ଓ ୩୨ (୫୮୧);— ର ପବିତ୍ର ୨୪:୩୨ (୫୮୧), ୩୩:୬୦ (୭୧୪);

ପର୍ବତ

—ର ପୃଷ୍ଠ ୪୧:୧୧ (୮୦୮); — ପୃଷ୍ଠର ଅଭିପ୍ରାୟ ୧୬:୧୬ (୪୨୯), ୩୧:୧୧ (୬୮୭); ସମୁଦ୍ର ସଂପ୍ରଦୟ—ଖନନ କରି ବାସପୁର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ୭:୭୫ (୨୫୨), ୧୫:୮୩ (୪୨୪), ୨୬:୧୫୦ (୬୧୭); —ବୁଝାଁ ଦାରଦଙ୍କ ସହିତ ଅଳ୍ପକ୍ଷମର ପ୍ରଶଂସା ଦାନ କରିଥିଲେ ୩୪:୧୧ (୭୧୯);— ମଧ୍ୟ ପର୍ବତବାସୀଙ୍କୁ ପୁରସ୍କା ୨୧:୮୦ (୫୪୧), ୩୮:୧୯ (୭୬୮); କ୍ଷମାଶୀଳା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ— ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ପ୍ରୟାସ ୨୦:୧୦୬ (୫୨୫);— ର ଧୂସ ଝେରା ୫୨:୧୧ (୮୯୬), ୬୦:୧୦ (୯୮୬), ୧୦୧:୬ (୧୦୭୫); ସିନାଲ ପର୍ବତରେ କୈବଳ୍ପର ଉପାଦାନ ୨୩:୨୧ (୫୬୪); 'ସିନା'ର ବହୁବଚନ ୯୫:୩ (୧୦୬୫); କୃତ୍ତି-ଉପରେ କୁହେ ଗୋଲା ଲାଗିଲା ୧୧:୪୫ (୩୫୭); ସପ୍ତା ମରଣ—୨:୧୫୯, ୧୯୯ (୩୯ ଓ ୫୦)।

ପାପ କର୍ମ

ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପୁରାକଟକ ଉପର ପୃଷ୍ଠି କରାଯାଇ ପାପପୁଣ୍ୟର ପରା ଦର୍ଶାଯାଇଛି: ୯୧:୮ ଓ ୯ (୧୦୫୮); ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାପକୁ ନିକଟୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୬:୧୨୧ ଓ ୧୫୨ (୨୨୨ ଓ ୨୩୦), ୭:୩୪ (୨୪୨);— ର କାରଣ ଚରୁଆନର ଅଭାବ ୪:୧୮ (୧୨୭);— ଅନୁପାତରେ ଶାସ୍ତି ମିଳେ ୧୦:୨୮ (୩୩୩), ୬:୧୬୧ (୨୩୨), ୨୮:୮୫ (୬୬୧), ୪୦:୪୧ (୭୯୯);— ର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଅନୁପାତ ପଛୁ ବୋଲି କହିବା ୭:୨୯ (୨୪୦); ଅତ୍ୟଧିକ— ନରକଗାମୀ କରାଏ ୨:୮୨ (୨୦); ପୁଣ୍ୟକର୍ମ — ଉପରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରେ ୧୧:୧୧୫ (୩୭୦); ଅନୁପାତ କଲେ— ରୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯାଇ ପାରେ ୪୨:୨୬ (୮୨୪), ୩:୧୩୬ (୧୦୬), ୪:୧୧୧ (୧୫୦), ୧୬:୧୨୦ (୪୪୬); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ — ରୁ ଦୃଶ୍ୟ କରନ୍ତି ୪୯:୮ (୮୭୯); ମହନଦଙ୍କ ଅନୁପାତ କଲେ— ରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ ୩:୩୨ (୮୮); ଉପାସନା— ରୁ ବ୍ୟାଧି ଦିଏ ୨୯:୪୬ (୬୭୧)।

ପିତାମାତା

— କ ପ୍ରତି ରକ୍ତ ବ୍ୟବହାର ୧୭:୨୪ (୪୫୨), ୨୯:୯ (୬୬୩), ୩୧:୧୫ (୬୮୮);— କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧୭:୨୫ (୪୫୨); ସିଦ୍ଧି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ— କର ଅସାଧାରଣ ୨୯:୯ (୬୬୩)।

ପିତୃଳା ପୂଜକ

—କ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ୨:୧୭, ୧୯ ଓ ୨୫ (୫୭);—କ ହୃଦୟ ପଥର ସଦୃଶ ୨:୨୫ (୬୬);—କ କର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ୨:୨୧୮ (୫୬); — କାହିଁକି ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ ନାହିଁ ୭୮:୨୮ (୧୦୧୯); — ରକ୍ଷିତ ହେବେ ୮୫:୧୧, ୨୦ ଓ ୨୧ (୧୦୪୨ ଓ ୧୦୪୩);— ନିକଟରୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଆସିବେ ୨୫:୨୩ ଓ ୨୪ (୫୯୪)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ପିତୃକାପୁରା

—ର କାରଣ ୩୯:୪ (୭୭୮); — ନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଅଦେଶ ୨୨:୩୧ (୫୫୩); ନୂତନ ସଂପ୍ରଦାୟର ଦେବାଦେବୀ ୭୧:୨୪ (୯୯୨); ନୂତନ ସଂପ୍ରଦାୟ—ଉପରେ ଅତି ବସିଲେ ୭୧:୮, ୯ (୯୯୦—୯୯୧); ନୂତନ ସଂପ୍ରଦାୟ ପିତୃକାପୁରା ଥିଲେ ୧୧:୫୪ (୩୫୮); ଚନ୍ଦ୍ରାଦିମଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ପିତୃକା ପୁରା ଥିଲେ ୨୭:୭୨ (୬୧୦); ପିତୃକାମାନଙ୍କର ଅବଦାନରା ୨୨:୭୪ (୫୬୦); ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟକୁ ଉପାସନା ନ କରିବାର ଜାଣ ୨୧:୨୩ (୫୩୩); ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବତାର—ର ବିରୋଧୀ ୧୬:୩୬ (୪୩୨);—ରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରାଦିମଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧୪:୩୬ (୪୧୩)।

ପୃଥିବୀ

ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବାକୁ— ର କ୍ଷମଣ ୪୧:୧୦ ଓ ୧୧ (୮୦୮); ଉପଗୋଷ୍ଠି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ— ଓ ଆକାଶର ପୃଷ୍ଠି ୧୧:୮ (୩୫୦), ୩୨:୫ (୬୯୨), ୪୧:୧୦ ଓ ୧୧ (୮୦୮);— ପୃଷ୍ଠିରେ ଅଲୁକିତ ଅସ୍ଥିତର ପ୍ରମାଣ ୪୧:୧୦ ଓ ୧୧ (୮୦୮);— ସୃଷ୍ଟିର ଘୋର ଜଗତର ପୃଷ୍ଠି ୭୯:୩୧ (୧୦୨୪); — ନିଜ ଅକ୍ଷର ଗତିପଟେ ଦୂରେ ୨୭:୮୯ (୬୪୧); — ଗୋଲାକାର ଅଟେ ୫୫:୧୮ (୯୧୪);— ର ସଂପ୍ରଦାୟର ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୮୪:୪ (୧୦୩୮); — ରେ ଭୂମିକମ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୯୯:୨ ଭୁ ୪ (୧୦୭୨); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ— ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ମିଳିବା ସମ୍ଭବରେ ପୁରୁଷ ୮୮:୨୧ (୧୦୫୦);— ର ଅର୍ଥମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀବାସୀ ୮୪:୬ (୧୦୩୯)।

ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଗାତ୍ରି

—ଅର୍ଥ ଅବତାରଙ୍କ ସମୟ ୯୭:୨ (୧୦୬୯); ୪୪:୪ ଓ ୫ (୮୪୨); —ହଜାର ମାସକୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ୯୭:୪ (୧୦୬୯); — ରେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଅବତରଣ ୯୭: ୫ ଓ ୬ (୧୦୬୯)।

ପ୍ରଶଂସନା

ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରୁ ସର୍ବଜନିକ—ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ୍ୟସ୍ତ କରିଯିବ ୪:୫୯ (୧୩୮); ଲୋକମାନଙ୍କୁ — କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରାମର୍ଶ କରିବା ୩:୧୬ (୧୧୨); — କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ପରାମର୍ଶ ୪୨:୩୯ (୮୨୬); ପ୍ରଶଂସକଙ୍କର ଅସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ହେବ ୪:୨୦ (୧୩୮); ନ୍ୟାୟଦର୍ଶକ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ୪:୫୯ (୧୩୮); ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଓ ଦେଶରକ୍ଷା ୩:୨୦ (୧୧୨)।

ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଗାତ୍ରି

—ମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ନତି ୪୦:୨୨ (୭୯୫); — ମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ଓ ଅବନତି ୫୬:୭୪ (୯୧୫); ଆଦ:— ୭:୬୬ (୨୫୦), ୧୧:୫୧ (୩୫୮); ଆଦ କାଳି ଉପରେ ଶାନ୍ତିର ଆଶ୍ୱମନ ୪୬:୨୨, ୨୫ ଓ ୨୬ (୮୫୮ ଓ ୮୫୯); ସମୁଦ:— କାଳି ପାଇଁ ମାଲ ଓଟ ବିଷୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୧:୬୫ ଓ ୬୬ (୩୬୧);— କାଳିଙ୍କ ଉପରେ ଭୂମିକମ୍ପର ଶାନ୍ତି ୭:୭୯ (୨୫୩);— କାଳି ଶାନ୍ତି କାଳରେ ଆଶୁ ମାଟି ପଡ଼ିଯିବା ୭:୭୯ (୨୫୩);— ଆକାଶର ୧୫:୭୯ (୪୨୪), ୫୦:୧୫ (୮୮୪); ସ୍ୱାଦେଶ କାଳି ଆକାଶର ଥିଲେ ୧୫:୭୯ (୪୨୪); ନୂତନ ସଂପ୍ରଦାୟ ୫୦:୧୫ (୮୮୪); ନୂତନ ସଂପ୍ରଦାୟର ବିନାଶ ୪୪:୩୮ (୮୪୫); ନୂତନାୟା:— ୨୫:୩୯ (୫୯୬), ୫୦:୧୩ (୮୮୪); — ସମୁଦ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଂଶ ବିଶେଷ ୨୫:୩୯ (୫୯୬); ହସ୍ତ ନିୟୋଜିତକାରୀ ଅବରଣକୁ ବୁଝାଏ ୧୦:୫୨ (୧୦୭୯); ଅବରଣର କା'ରା ଆକ୍ରମଣ ଓ ବିପତ୍ତିର ୧୦:୫୩ (୧୦୭୯); ସବାର ଅଧିକାରୀ ୫:୭୦ (୧୮୪); ସୁମାରାୟା:— ୧୮:୧୦ (୪୭୦);— କ ବୁକୁର ୧୮:୧୯ (୪୭୨);— ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ ୧୮:୧୯ (୪୭୧—୪୭୨);— କ ବାସପ୍ରାନ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣନା ୧୮:୧୮ (୪୭୧);— କ ସଂଖ୍ୟା ୧୮:୨୩ (୪୭୩); — କ ଉତ୍ତର ସମୟ ୧୮:୨୬ (୪୭୪); — କ ଉପାସନାଙ୍କର ୧୮:୨୨ (୪୭୩)।

ପ୍ରାର୍ଥନା

—ର ଆବଶ୍ୟକତା ୨୫:୭୮ (୬୦୨); — କେବଳ ଅଲୁକିତ ପ୍ରତି ୭:୧୯ (୨୭୮), ୧୩:୧୫ (୩୯୯), ୪୬:୬ (୮୫୪); ଦୃଢ଼ଶାନ୍ତନଙ୍କର— ଗୃହର ଦୁଏ ୨୭:୬୩ (୬୩୬); ଲୋକଙ୍କ— ର କବଳ ଅଲୁକିତ ଦେଇଥାନ୍ତି ୨:୧୨୭ (୩୧), ୪୦:୬୧ (୮୦୨);

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ — ଜାଣି ରଖିବାକୁ ହେବ ୨:୧୨୪ (୩୦); — ଦୁଇ ଆକାର ମିଳେ ୨:୩୮ (୧୧); ଇହ ଜଗତ ଓ ପର ଜଗତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ — ୨:୨୦୧ ଓ ୨୦୨ (୫୧); ୪:୧୩୫ (୧୫୫); — ଯି ଅବହେଳା ମଣିଷକୁ ଧୂଃସମୁଦ୍ର କରାଏ ୧୯:୬୦ (୫୦୩) ।

ପ୍ରାର୍ଥନା, କୋରାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ

ସରଳ ପଥରେ ମାର୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ—୧:୨ ରୁ ୩ (୧-୨); ଶାନ୍ତି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ—୨:୧୨୭ (୩୧); ପ୍ରାର୍ଥନା ମନ୍ତ୍ରର ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ପାଇଁ—୨:୧୨୮ ରୁ ୧୩୦ (୩୧-୩୨); ଇହଜଗତ ଓ ପର ଜଗତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ—୨:୨୦୨ (୫୧); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ—୨:୨୫୧ (୬୯); କ୍ଷମାଶୀଳତା ପାଇଁ—୨:୨୮୬ (୮୧); ୨୮:୧୭ (୬୪୬); ୩୮:୩୬ (୭୭୧); ଦଣ୍ଡକୁ ମୁକ୍ତି ଓ ଅଲୁକ୍ଷକ ସହାୟତା ପାଇଁ—୨:୨୮୭ (୮୧); ସତ୍ତ୍ୱପଥ ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ପଥଚ୍ୟୁତ ହେବା ପାଇଁ — ୩:୯ (୮୩); ପାପକୁ କ୍ଷମା ପାଇବା ପାଇଁ — ୩:୧୭, ୧୯୪ ଓ ୧୯୫ (୮୫ ଓ ୧୧୯); କୃପା ଓ ସହାୟତା ପାଇଁ — ୩:୨୭ ଓ ୨୮ (୮୭); ବିଦ୍ୟା ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ—୩:୫୪ (୯୨); ଦୃଢ଼ତା ଅବଲମ୍ବନ ପାଇଁ—୩:୧୪୮ (୧୦୯); ନରକ ଅଗ୍ନିରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ—୩:୧୯୨ (୧୧୮); ୨୫:୬୬ ଓ ୬୭ (୬୦୧); ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ — ୪:୬୬ (୧୪୧); ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ — ୫:୨୬ (୧୭୨); ଧର୍ମଭାବୁ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେବା ପାଇଁ — ୫:୮୪ ଓ ୮୫ (୧୮୮); ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ — ୫:୧୧୫ (୧୯୬); ପୁତ୍ର ମାର୍ଗନା ପାଇଁ — ୭:୨୮ (୨୪୦); ଅସତ୍ୟ ଉପରେ ବିଦୟ ଭଲ ପାଇଁ — ୭:୯୦ (୨୫୬); ନିଷ୍ଠାପରତା ପାଇଁ — ୭:୧୨୭ (୨୬୧); ଅଲୁକ୍ଷକ କରୁଣା ପାଇଁ — ୭:୧୫୦, ୧୫୨ ଓ ୧୫୬ (୨୬୭, ୨୬୮ ଓ ୨୬୯); ଇହଜଗତ ଓ ପରଜଗତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ — ୭:୧୫୭ (୨୬୯); ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ — ୧୦:୮୭ ଓ ୮୭ (୩୪୩); ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ — ୧୦:୮୯ (୩୪୪); ସ୍ଥାନରେ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ — ୧୧:୪୨ (୩୫୬); ଧର୍ମଭାବୁଙ୍କ ସହ ମିଳନ ପାଇଁ — ୧୨:୧୦୨ (୩୯୩); ନିଜ ପାଇଁ ଓ ବଂଶଧରଙ୍କ ପାଇଁ — ୧୪:୩୬ ରୁ ୪୨ (୪୧୩-୪୧୪); ପ୍ରିୟତାତାଙ୍କ ପାଇଁ — ୧୭:୨୫ (୪୫୨); କୈଷରି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବା ସେଠାରୁ ବାହାରି ଆସିବା ପାଇଁ — ୧୭:୮୧ (୪୬୩); କରୁଣା ଓ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ — ୧୮:୧୧ (୪୭୦); ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ସମ୍ମାନ ପାଇଁ — ୧୯:୫ ରୁ ୮ (୪୯୩-୪୯୪); ୩୭:୧୦୧ (୭୫୭); ୨୧:୯୦ (୫୪୩); ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରରେ ସଫଳତା ପାଇଁ — ୨୦:୨୬ ଓ ୨୭ (୫୧୨-୫୧୩); ଖଳଦୂଷି ପାଇଁ — ୨୦:୧୧୫ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ — ୨୧:୮୪ (୫୪୨); ପୁତ୍ରର ପରିଣାମକୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ — ୨୧:୮୮ (୫୪୨); ଅଲୁକ୍ଷକ ସହାୟତା ଓ ନିଷ୍ଠା ପାଇଁ — ୨୧:୧୧୩ (୫୪୬); ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ୍ୟାନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଦୟ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ — ୨୩:୨୭ (୫୬୪); ନିରାପଦରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ — ୨୩:୩୦ (୫୬୫); ଦୋଷୀଙ୍କ ସହିତ ପରିଗଣିତ ନ ହେବା ପାଇଁ — ୨୩:୯୪ ଓ ୯୫ (୫୭୨); ଦୁରାଚାରୀଙ୍କ କୁପ୍ରବର୍ତ୍ତନକୁ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ୨୩:୯୮ ଓ ୯୯ (୫୭୨-୫୭୩); ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ଓ କରୁଣା ଭିକ୍ଷା ପାଇଁ — ୨୩:୧୧୦ ଓ ୧୧୯ (୫୭୪-୫୭୫); ପରିବାର ପାଇଁ — ୨୫:୭୫ (୬୦୨); ଧର୍ମଭାବୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହେବା ଓ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ — ୨୬:୮୪ ରୁ ୯୦ (୬୧୧-୬୧୨); ସତ୍ୟର ହସ୍ତ ପାଇଁ — ୨୬:୧୧୮ ଓ ୧୧୯ (୬୧୪); ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ — ୨୬:୧୭୦ (୬୧୯); କୃତକ୍ଷ ହେବା ପାଇଁ — ୨୭:୨୦ (୬୨୯); ଧର୍ମ ଭାବୁମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ — ୨୭:୬୦ (୬୩୬); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ — ୨୮:୨୨ (୬୪୭); ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ — ୨୯:୩୧ (୬୬୭); ଅଲୁକ୍ଷକ କୃପାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ପାଇଁ — ୪୬:୧୭ (୮୫୭); ପରାହତ ହେବାବେଳେ ଅଲୁକ୍ଷକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ — ୫୪:୧୧ (୯୦୮); ଭକ୍ଷା ନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ — ୬୦:୫, ୬ (୯୪୭); ଅଲୁକ୍ଷକ ଆକାରୀଙ୍କ ସାମୁଦ୍ଧି ହେବା ପାଇଁ — ୬୭:୯ (୯୬୮); ଦୁରାଚାରୀଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ — ୬୭:୧୨ (୯୭୯); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦିଅନ୍ତିବା ପାଇଁ — ୭୧:୨୯ (୯୯୨); ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ଧକରୁ ସଂରକ୍ଷିତ ହେବା ପାଇଁ — ୧୧୩:୨ ରୁ ୬ (୧୦୮୭-୧୦୮୮), ୧୧୪:୨ ରୁ ୫ (୧୦୮୮-୧୦୮୯); ଅଲୁକ୍ଷକ ଠାରୁ କଲ୍ୟାଣ ଭିକ୍ଷା ପାଇଁ — ୨୮:୨୫ (୬୪୮) ।

ଫିରାଖିନ

— ଯି ଅହଂକାର ୨୮:୩୯ (୬୫୦); — ଯି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବୁଝିମିଲେ ୧୦:୯୧ (୩୪୪); — ଯି ଯୋଜନା ବିଫଳ ହେଲା ୪୦:୩୮ (୭୯୮); — କୁ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା ୭:୧୦୫ ରୁ ୧୨୭ (୨୫୯-୨୬୧); — ସଂପ୍ରଦକ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ବିଧାନ ୭:୧୩୧ ରୁ ୧୩୭ (୨୬୨-୨୬୪); — ଶବ୍ଦର ସଂରକ୍ଷଣ ୧୦:୯୩ (୩୪୫); — ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦଳ ପ୍ରତି କରିବା ୨୮:୫ (୬୪୩);

ବିବିଧ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଅବତାରଙ୍କ ଆଗମନ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ୨:୩୯ (୧୧), ୪:୦୩୫ (୧୯୮), ୭:୨୮ (୯୯୪); ଅଲୁକ୍ଷ ପଥରେ ଦେଶାନ୍ତର ଗମନ ୪:୧୦୧ (୧୪୮); ଅଲୁକ୍ଷ ସାଧାରଣ ବିନା ପାପରୁ ପରିତ୍ରାଣ ଅସମ୍ଭବ ୧୨:୩୪ (୩୭୮); ଅନ୍ୟତମ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାର୍ତ୍ତା ୬:୧୭, ୮ (୯୫୨); ଆଗମନମାନଙ୍କ ୬:୧୩୮ (୨୨୬), ୧୬:୫୯ ଓ ୬୦ (୪୩୬), ୨୧:୩୭ (୫୩୬), ୪୩:୧୮ (୮୩୧); ଉପମାଲ୍ଲ ଆଦି ନବିକ ସହିତ ସରସାବ ବୃତ୍ତାନ୍ତର ଚାପୁର୍ଣ୍ଣ ୬:୬ (୨୧୫); ଉପମାନରେ ଶିଳାପଥର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୨୪:୫୬ (୫୮୭); ଉତ୍ତର ୯:୩୦ (୩୦୪); ଉତ୍ତରକୁରା (ସେରଗୁଡ଼ିକର ଜନନୀ) ଅର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରଣା ୬:୯୩ (୨୧୬); ଉତ୍ତରପଥର ଶୁଦ୍ଧତା ୨:୨୨୩ (୫୮); ଏକାଧାର ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ୬:୪୭ (୨୪୫); କିଏ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଶ୍ନବାର୍ତ୍ତା ୨:୧୭୮ (୪୨); ଜ୍ଞାନଦାୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ୨:୧୭୦ (୪୧), ୪:୯୩ (୧୪୫), ୫:୯୦ (୧୮୯), ୯:୬୧ (୩୧୧), ୯:୧୪ (୧୦୫୬); କ୍ଷମାଦାନର ପ୍ରକାର ୪୨:୪୧ (୮୨୬); ଗୋଟିଏ ଦିନ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ୨୨:୪୮ (୫୫୭), ୩୨:୬ (୬୯୩); ଗୋଟିଏ ଦିନ ମଧ୍ୟ ପରାଣ ହଜାର ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ୭:୫ (୯୮୬); ଗୋମେଷାଦି ପଶୁଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟର ହିତକର୍ତ୍ତା ଦୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି ୬:୧୪୩ରୁ ୧୪୫ (୨୨୭-୨୨୮), ୧୬:୬, ୬୭ ଓ ୮୧ (୪୨୭, ୪୩୬ ଓ ୪୪୦), ୨୩:୨୨ (୫୬୪), ୩୯:୬ (୭୭୯), ୪୦:୮୦ ଓ ୮୧ (୮୦୫); ଗୁଣି ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବ ଓ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ରହିବେ ୨:୨୮୩ (୭୯); କଲ୍ପତ ୨:୨୫୦ ଓ ୨୫୧ (୬୮-୬୯); କିନ୍ତୁ ୯:୨୯ (୩୦୪) ଚୟନକୁ କେତେବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ୪:୪୪ (୧୩୫), ୫:୬ (୧୨୭); ଚାଲୁ ୨:୨୪୮ (୬୭); ଦୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡ ୫: ୩୪ (୧୭୪); ନବିମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୁଜରା ୨୩:୫୩ (୫୬୮); ନିଜକୁ ସଜାଜା ପ୍ରମୁଖସାଧାରଣ ୬:୩୨ (୨୪୧); ନ୍ୟାୟାଧିକାର ନିଷିଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ୪:୬୬ (୧୩୯); ପରିଚ୍ଛାପ ୨: ୧୯୫ (୪୯), ୯:୩୬ (୩୦୬); ପ୍ରାଣ୍ୟପୁରୁ ୩୩:୫ (୬୯୮); ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ୩୦:୩୧ (୬୮୦); ପୂର୍ବ ୨୭:୮୩ (୬୪୦); ବିଭିନ୍ନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରାଣ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତି ୪:୬୦ ଓ ୭୧ (୧୪୦); କ୍ଷିତିକୃତି ୨:୨୭୪ (୭୭), ୪:୩୩ (୧୩୨); ମଣିଷର ଜ୍ଞାନବିକାଶ ୭:୧୫ ଓ ୧୮ (୯୯୧); ମଣିଷ ସମାଜର କାର୍ଯ୍ୟ କାରଣ ଧର୍ମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ୫:୨୯ (୧୩୧); ମନୁଷ୍ୟର ଅସିଦ୍ଧତା ଓ ଦାୟିତ୍ୱ ୪:୩୭ରୁ ୪୧ (୧୩୩-୧୩୪), ୧୭:୨୪ରୁ ୪୦ (୪୫୨-୪୫୪), ୨୫:୬୪ ଓ ୭୩ (୬୦୧ ଓ ୬୦୨); ମହନଦ ହିଁ ଖାତମନ ନବୀନ (ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବତାର) ୩୩: ୪୧ (୬୦୮); ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ ୨:୨୨୦ (୫୬), ୫:୯୧ ଓ ୯୨ (୧୪୫); ମାନସାନିକର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପଦସାଧାରଣ ନୁହେଁ ୪:୧୪୯ (୧୫୮); ସେ ସାଧାରଣ ବୋଧେ କୋଟିକ ୨୯:୧୩ ଓ ୧୪ (୬୩୩-୬୬୪), ୩୫:୧୯ (୭୩୨); ସାବୁର ଓ ମାବୁର ୧୮:୯୫ ଓ ୧୦୦ (୪୮୯ ଓ ୪୯୦), ୨୧:୯୭, ୯୮, ୧୦୧ରୁ ୧୦୩ (୫୪୪ ଓ ୫୪୫) 'ରୁଦ୍ର' ଶବ୍ଦର ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ ୪:୧୭୨ (୧୭୩), ୧୫:୩୦ (୪୧୯), ୧୯:୧୮ (୪୯୫), ୨୧:୯୨ (୫୪୩); ଲୁକମାନ ୩୧:୧୩ରୁ ୨୦ (୬୮୭-୬୮୮); ଶିକାର ୫:୫ ଓ ୯୭ (୧୬୬ ଓ ୧୯୦); ଶତ୍ରୁର ସର୍ବଦା ଅମର ୩୧:୧୭୦ (୧୧୪); ଶୁକର ୨:୩୬ (୧୧), ୫:୧୪ (୧୬୯); ସାଧାରଣକାରୀ (ଅନସାରୀ) ୯:୧୦୦ ଓ ୧୧୭ (୩୨୦ ଓ ୩୨୪); ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ମୁନବତୀ ୫୩:୧୫ (୯୦୨); ସୁଧ ୨:୭୪ (୧୮), ୩୦:୪୦ (୬୮୨); ହତ୍ୟା ନିଷିଦ୍ଧ ୧୭:୩୪ (୪୫୪), ୨୫:୬୯ (୬୦୧); ହତ୍ୟାର ପ୍ରତିଶୋଧ ୨:୧୭୯ (୪୩); ସାବୁର ଓ ମାବୁର ୨:୧୦୩ (୨୫)।

ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ କଥା :

ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ ୨:୧୮ (୫); ପ୍ରକଟ ବର୍ଣ୍ଣା ଓ ବିଭୁତି ୨:୨୦ ଓ ୨୧ (୬); ମଶକ ୨:୨୭ (୭); ପକ୍ଷୀ ୨:୬୧ (୧୫); ଶସ୍ୟାଗୁଣ ୨:୨୬୨ (୭୪); ମସି ୨:୨୬୫ (୭୪); ଉଚ୍ଚ ଘାଟରେ ଉଦ୍ୟାନ ୨:୨୬୬ (୭୫); ଝୁରୁକିୟତା ଉଦ୍ୟାନ ୨:୨୭୭ (୭୫); ଅଲୌକିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷାନୁକାରୀ ୬:୧୭୬ ଓ ୧୭୭ (୨୭୪); ଲୋକିକା ଛାଡ଼ିବ ୬:୧୭୭ (୨୭୪); ବନ୍ୟା ୧୩:୧୮ (୩୯୯); ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟି ୧୪:୨୫, ୨୬ (୪୧୧); ମଦ ଦୃଷ୍ଟି ୧୪: ୨୭ (୪୧୧); ବିଶୁଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି ୧୬: ୬୭ (୧୪୩); ମଦ ୧୬:୬୮ (୪୩୬), ମୟ ୧୬:୬୯, ୭୦ (୪୩୬); ଜ୍ଞାନଦାୟ ଓ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ୧୬:୬୭ (୪୩୯); ମୃତ ୧୬: ୬୭ (୪୩୯); କହା ପୁରାଣ ଶିଖାରୀ ୧୬:୯୩ (୪୪୨); ନିରାପଦ ଓ ଶାନ୍ତିମୟ ସହର ୧୬:୧୧୩ (୪୪୫); ଅନ୍ୟତା, ଧନବାନ୍ ଓ ବିନପ୍ର ପରିତ୍ରାଣ ବ୍ୟକ୍ତି ୧୮:୩୩ରୁ ୪୫ (୪୭୬-୪୭୮); ଜୀବନର ବ୍ୟର୍ଥତା ୧୮:୫୬ (୪୭୮); ଅଲୁକ୍ଷ ସମଲକ୍ଷ ଗୁଡ଼ିକା ୨୨:୩୨ (୫୫୩); ଅଲୁକ୍ଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟର ସାଧାରଣ ଲୋକପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିରାଶ୍ରୟତା ୨୨:୬୪ (୫୬୧); ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ଆଲୋକ ୨୪:୩୬ (୫୮୩); ମନାଟିକା ୨୪:୪୦ (୫୮୪); ଗଭୀର ଓ ବିଶାଳ ସମୁଦ୍ରରେ ଅବକାର ୨୪:୪୧ (୫୮୪); ବୁଦ୍ଧିଆ ୨୯:୪୨ (୬୭୦); ମୁନିକ ଓ

ସୂଚକ ପତ୍ର

କୃତ୍ୟ ଲାଭାଦାର ନୁହନ୍ତି ୩୦:୨୯ (୬୭୯); ଜ୍ଞାତବାସ, ଯାହାର ଅନେକ ପୁନିବ ୩୯:୩୦ (୭୮୩); ଗଧ ୬୨:୬ (୯୫୫); ଏକ ଉଦ୍ୟାନର ଅହରାସ ମୁନିବ ୬୮:୧୮ରୁ ୩୪ (୯୭୭-୯୭୮)।

ବିଶ୍ୱାସ (ଇମାନ୍) :

— ର ଲାବାର୍ଥ ୪୯: ୧୫ ଓ ୧୬ (୮୮୧-୮୮୨); କେବଳ — ଝିଉଥେଷ ନୁହେଁ ୩:୧୮୦ (୧୧୬) ୨୯:୩ ଓ ୪ (୬୬୨); — ଓ ମନର ସନ୍ତୋଷ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ୨:୨୬୧ (୭୩); ଅଲୁଷ ଓ ଅବଚାରକ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ୩:୧୮୦ (୧୧୬), ୪:୧୭୧ (୧୬୩), ୭:୧୫୯ (୨୭୦), ୫୭:୮ (୯୨୯), ୬୪:୯ (୯୬୦); ସବୁ ଅବଚାର ଓ ଧର୍ମଗ୍ରହଣେ— ୨:୧୩୭ (୩୩), ୨୯ : ୪୭ (୬୭୧); — ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ଓ ଅଲୁଷକ ପଥରେ ଧନ ଓ କନର ବିନିଯୋଗ ୬୧:୧୧ରୁ ୧୩ (୯୫୩), ୬୪:୧୦ (୯୬୦); ଉଚ୍ଚାକ୍ଷର ପୁସ୍ତକରେ— କରିବାକୁ ଆଦେଶ ୨:୫ (୩); — ସହିତ ଭଗ୍ନ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନର ଆଦେଶ ୨:୨୬ (୭), ୧୮:୮୯ (୪୮୮), ୪୧:୯ (୮୦୮), ୯୫:୭ (୧୦୬୬); ମଣିଷକୁ ନିଜ କର୍ମ— ଆଣିବାରେ ବାଧା ଦିଏ ୬:୧୩ (୨୦୧), ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବା ପରେ— ର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ୯:୧୨୪ (୩୨୬), ୩୮:୨୨ ଓ ୨୩ (୭୬୮-୭୬୯), ୪୭:୧୮ (୮୬୫); ଶାନ୍ତିର ଆଗମନ ବେଳେ— ଆଣିବେ ବାଧା ଦୂରୀତ ହୁଏ ନାହିଁ ୧୦:୫୨ (୩୩୭), ୫୩:୫୧ରୁ ୫୩ (୯୦୫), ୪୦:୮୬ (୮୦୬)।

ବିଶ୍ୱାସକାରୀ (ମୁନିନ୍) :

ପ୍ରକୃତ—କ ଲକ୍ଷଣ ୨:୪ରୁ ୬, ୧୬୬ ଓ ୨୮୬ (୩, ୪୦ ଓ ୮୧), ୮:୩ରୁ ୫, ୭୫ ଓ ୭୬ (୨୮୦ ଓ ୨୯୬), ୯:୧୨୪ (୩୨୬), ୨୪:୫୨, ୫୩ ଓ ୬୩ (୫୮୬ ଓ ୫୮୯), ୩୧: ୫ ଓ ୬ (୬୮୬), ୩୨: ୧୬ ଓ ୧୭ (୬୯୪-୬୯୫), ୪୨:୨୪ (୮୨୩), ୫୮:୨୩ (୯୩୯); — ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଅଟକ ରହନ୍ତି ୧୨:୧୦୯ (୩୯୪); ଅଲୁଷ— କ ବନ୍ଧୁ ୨:୨୫୮ (୭୧), ୩:୬୯ (୯୫), ୮:୨୦ (୨୮୪), ୪୭:୧୨ (୮୬୪); ଅଲୁଷ—କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବନ୍ଧପରିକର ୨୨:୩୯ (୫୫୫), ୩୦: ୪୮ (୬୮୩); — କ ପାହ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ୯:୨୦ (୩୦୨), ୨୦:୭୬ (୫୧୯), ୫୮:୧୨ (୯୩୭); — ମହାର୍ କୁପାଇଲ କରିବେ ୩୩:୪୮ (୭୦୯); — ଅଲୁଷ ଅବଚାର ମଧ୍ୟରୁ ଅଭୋକକୁ ଆଣନ୍ତି ୨:୨୫୮ (୭୧); — ଦୁଃଖ ଓ ଉତ୍ସାହ ମୁକ୍ତ ୫:୭୦ (୧୮୪), ୬:୪୯ (୨୦୭); —କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଲୁଷ ବୁଦ୍ଧି କରନ୍ତି ୪୭:୧୮ (୮୬୫); — ‘କେବଳ’ ଅଲୁଷକ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲକ୍ଷା କରନ୍ତି ୯:୭୨ (୩୧୪); ସଫଳ— ୨୩:୨ରୁ ୧୨ (୫୬୨— ୫୬୩); — କ ସରକର୍ମ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ୨୧:୯୫ (୫୪୪); —କ ପାଇଁ ବୈଦୁଷର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୯:୭୨ (୩୧୪); — ସମ୍ମାନିତ ହୁଅନ୍ତି ୩୦: ୧୬ (୬୭୬); —କ ପ୍ରକ୍ଷିପାତ ପଲ୍ଲବନ ଶାନ୍ତ୍ୟାପନ ୮:୫ ଓ ୭୫ (୨୮୦ ଓ ୨୯୬); — କ ପାଇଁ ମହାର୍ ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୪:୧୪୭ (୧୫୭), ୧୭:୧୦ (୪୫୦); —କ ପାଇଁ ମହାର୍ ପୁରସ୍କାରର ପ୍ରସ୍ତୁତି ୩୩:୪୫ (୭୦୯); — କ ପାଇଁ ଅସରନ୍ତି ପୁରସ୍କାର ୪୧:୯ (୮୦୮), ୮୪:୨୬ (୧୦୪୧), ୯୫:୭ (୧୦୬୬); — ମାନେ ସରକର୍ମ କରିବାରେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ୨୩:୬୨ (୫୬୯); — କୁ ଦୁଃଖକ୍ଷୟ ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨: ୧୫୬ରୁ ୧୫୮ (୩୮-୩୯); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରସ୍ପରର ଭାଇ ୩:୧୦୪ (୧୨୦), ୪୯:୧୧ (୮୮୦); — କୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ୪:୧୩୬ (୧୫୫), ୫:୯ (୧୬୮), —କ ସକାଶେ ନମ୍ରତାର ଅନୁଶୀଳନ ୨୫:୬୪ (୬୦୧), ୩୧:୧୯ ଓ ୨୦ (୬୮୮— ୬୮୯)।

ବୈଦୁଷ :

— ରେ ରହଣି ଓ ସେବାକାରୀ ଫଳ ୨:୨୬ (୭); — ଯାସଲ କରିବାପାଇଁ ଅଲୁଷକର ଆଦେଶ ୩:୧୩୪ (୧୦୬); — ରେ ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷା ପୁରଣ ହେବ ୪୧:୩୨ ଓ ୩୩ (୮୧୨-୮୧୩); ଲହ କରତ ଓ ପରକରତର — ୧୯:୬୨ (୫୦୩), ୫୫: ୪୭ (୯୧୨); ପାଣିବ — ୨:୩୬ (୧୧୧); ବୈଦୁଷବାୟାକୁ —କୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯିବ ନାହିଁ ୧୫:୪୯ (୪୨୧); — ର ଉପମା ୧୩:୩୬ (୪୦୪), ୪୭:୧୬ (୮୬୫), ୫୭:୧୩ (୯୩୦); — ର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା କାହାରିକୁ କଣ ନାହିଁ ୩୨:୧୮ (୬୯୫); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ —କୁ ଚର୍ଚ୍ଚି ନିଆଯିବ ୩୯:୭୪ (୭୯୧); —ରେ ବୈଦୁଷବାୟାକର ଉଚ୍ଚ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ୮୩:୧୯ରୁ ୨୧ (୧୦୩୬); ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଲହକରତରେ— ଉପଲୋଭ କରିବେ ୫୫:୪୭

ସୂଚକ ପତ୍ର

(୧୧୧୨); ବୈଦୁଷ୍ୟାଦ୍ୟାମାନେ ଉତ୍ତୁରା ବା ଶାବକଚାର ଦୃଷ୍ଟି ଲୋଭ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ୨୪ (୧୦୦୯); - ରେ ଅସଥା କଥୋପକଥନ ହେବ ନାହିଁ ୧୯:୬୩ (୫୦୩); - ରେ ମୁଖ୍ୟ ନାହିଁ କି ଶାସ୍ତି ନାହିଁ ୩୬:୫୯ ଓ ୬୦ (୭୫୪); ୪୪:୫୭ (୮୪୭); - ରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦର୍ଶନ ଭାବେ ହେବ ୭୫:୨୩ ଓ ୨୪ (୧୦୦୭); ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରସଙ୍ଗ - ରେ ମହାନ୍ ପୁରସାର ହେବ ୯:୭୨ (୩୧୪); - ରେ ଫଳ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରା ଚିନ୍ତାୟା ୧୩:୩୬ (୪୦୪); ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭାବେ କରିବା ଅର୍ଥ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କୃପା ଭାବେ କରିବା ୩:୧୬ (୮୫); ୯:୭୨ (୩୧୪); - ରେ ସୁଖଦାୟକ ବାସନା ୯:୭୨ (୩୧୪); - ରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାସାଦ ୨୫:୭୬ (୬୦୨); ୩୯:୨୧ (୭୮୧); - ରେ କ୍ଷୀର, ମୟ ଆଦି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ୪୭:୧୬ (୮୬୪); - ରେ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ନଦୀ ୩:୧୬, ୧୯:୬୩ ଓ ୧୯୯ (୮୫, ୧୧୯ ଓ ୧୨୦); ୪:୧୪, ୫୮ ଓ ୧୨୩ (୧୨୬, ୧୩୮ ଓ ୧୫୨); ୫: ୧୩ ଓ ୮୬ (୧୬୯ ଓ ୧୮୮); ୭:୪୪ (୨୪୪), ୯:୬୨, ୮୯ ଓ ୧୦୦ (୩୧୪, ୩୧୬ ଓ ୩୨୦); ୧୦:୧୦ (୩୨୮); ୧୩:୩୬ (୪୦୪); ୨୨:୧୫ ଓ ୨୪ (୫୫୦ ଓ ୫୫୨); ୨୫:୧୧ (୫୯୨); ୪୭:୧୬ (୮୬୪); ୫୮:୨୩ (୯୪୦); ୬୧:୧୩ (୯୫୩); ୬୪:୧୦ (୯୬୦); - ରେ ଆସନ ୧୫: ୪୮ (୫୫୭); - ରେ ଚରଣ ୫୫:୫୫ (୯୧୮); - ରେ ପଞ୍ଚିଥିବା ଶାସ୍ତ୍ରା ଓ ଗଦି ୮୮:୧୬ ଓ ୧୭ (୧୦୪୯); - ରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ପାଳୟ ୮୩: ୨୬ ୨୯ (୧୦୩୭); - ରେ ମନ୍ଦିରର ଅର୍ଥ ୫୨:୨୪ (୮୯୭); - ରେ ଝରଣାରେ - କର୍ତ୍ତୃକ ମିଶ୍ରିତ ୭୬:୬ ଓ ୭ (୧୦୦୯); ଶୁଦ୍ଧ ମିଶ୍ରିତ ୭୬:୧୮ (୧୦୧୦); ଚର୍ଚ୍ଚିତ ମିଶ୍ରିତ ୮୩:୨୮ (୧୦୩୭); - ରେ ଝରଣାକୁ ସଜସଜିବ କୁହାଯିବ ୭୬:୧୯ (୧୦୧୦); - ରେ ମିଳିତ - ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ୧୯:୬୩ (୫୦୩); ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାଳୟ ୭୬:୪୩, ୪୪ (୧୦୧୬); କଦଳୀ ଓ ଲୋକ ୫୬:୨୯ ଓ ୩୦ (୯୨୨); ଖଜୁରି ଲୋକ ଓ ଚାକିମ୍ବ ୫୫:୬୯ (୯୧୯); ଅଳ୍ପ ୭୮:୩୩ (୧୦୧୯); ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ଫଳ ୫୫: ୫୩ (୯୧୬); ୭୬:୪୩ (୧୦୧୬); ପେଇପେଇ ଫଳ ୭୬:୧୫ (୧୦୧୦); ଚିତ୍ତେ ମା'ସ ୫୬:୨୨ (୯୨୧); ଶାସ୍ତ୍ରା ୧୩:୩୬ (୪୦୪); ରେଶମ ପୋଷାକ ୧୮:୩୨ (୪୭୬); ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କଳଶ ୧୮:୩୨ (୪୭୬); ୩୫:୩୪ (୭୩୪); ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟ ପିଆଇ ୪୩:୭୨ (୮୩୯); ସୁନ୍ଦର ରୌପ୍ୟ ପାତ୍ର ୭୬:୧୬ ଓ ୧୭ (୧୦୧୦); ପଞ୍ଚିତ୍ତ ପାତ୍ର ୩:୧୬ (୮୫); ୪:୫୮ (୧୩୮); ସତ୍ୟ ନାରୀ ୩୬:୪୯ ଓ ୫୦ (୭୫୪); ସୁବ କୃଷ୍ୟ ୫୨:୨୫ (୮୯୭); ୫୬:୧୮ (୯୨୧); ୭୬:୨୦ (୧୦୧୦); ସର୍କର ବରଦେ - ରେ ପୁରସାର ସ୍ୱରୂପ ବିଶିଷ୍ଟ ଫଳ ଦିଆଯିବ ୩୬:୪୨ ୪୪ (୭୫୩); - ବାସନା ଦେବଦୂତମାନେ ଅଭିବାଦନ କଣ୍ଠାଭବେ ୧୩:୨୪ ଓ ୨୫ (୪୦୧); - ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ - ସର୍କର କରୁଥିବା ବିଶୁଦ୍ଧାଦ୍ୟାମାନେ ୨:୨୬ (୭); ଯେଉଁମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠାପୂର୍ବକ ସେମାନେ ୩:୧୩୪ ୧୩୬ (୧୦୬); ଧର୍ମଜାଲୁମାନେ ୩:୧୩୪ (୧୦୬); ଧର୍ମ୍ୟବାନ୍ମାନେ ୧୩:୨୩ (୪୦୧); ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଲୋକମାନେ ୫୬:୨୮ (୯୨୨); ଧର୍ମଜାଲୁବ ନିକଟକୁ - କୁ ଅଣାଯିବ ୫୦:୩୨ (୮୮୬)।

ବୈଧ ଓ ଅବୈଧ :

- ଖାଦ୍ୟ ୨:୧୭୪ ଓ ୨୨୦ (୪୨ ଓ ୫୬); ୫:୪ ଓ ୫ (୧୬୬); ୬:୧୪୭ (୨୨୯); ୧୬:୧୧୭ (୪୪୬); ବୈଧ ଖାଦ୍ୟକୁ ଅବୈଧ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ୫:୮୮ ଓ ୮୯ (୧୮୮); ବୈଧ ପଶୁକୁ ଅବୈଧ ମନେକରିବା ପାପ ୬:୧୪୪ ୧୪୬ (୨୨୮); ମଦ୍ୟପାନ ଅବୈଧ ୨:୨୨୦ (୫୬); ୫:୯୧ ଓ ୯୨ (୧୮୯)।

ବ୍ୟବସାୟ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ

- ଆନନ୍ଦ-ସଙ୍ଗର ଅଟେ ୨: ୨୭୬ (୭୭); ୪:୩୦ (୧୩୧); - ଯେପରି ଉପାସନା ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୁରକ୍ଷିତ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି ନ କରେ ୯:୨୪ (୩୦୩); ୨୪: ୩୮ (୫୮୪); ୬୨:୧୨ (୯୫୬); ଅଧିକ ଭାରଦାୟକ - ୬୧: ୧୧ ୧୪ (୯୫୩); ୩୫: ୩୦ ଓ ୩୧ (୭୩୪); ମାୟାଲି କାରବାରରେ ଉପିତ ନ ନିଆ ଯାଉ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ନେବା ଶ୍ରେୟସ୍ୱର ୨:୨୮୩ (୭୯); ବଡ଼ ବଡ଼ କାରବାରରେ ଉପିତ ଓ ପାଖା ଉଭୟ ଦରକାର ୨: ୨୮୩ (୭୯)।

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାଣୀ (ସାଧାରଣ) :

- ରେ ସୁସମାଚାର ବା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଥାଏ ୧୮:୫୭ (୪୮୦); ଅନୁପାପ ଦ୍ୱାରା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ - ରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା

ସୂଚକ ପତ୍ର

କରାଯାଇ ପାରେ ୧୦:୯୯ (୩୪୬), ୪୩:୫୦ ଓ ୫୧ (୮୩୫-୮୩୬), ୪୪:୧୬ (୮୪୩); ସର୍ବସ୍ତୁରକ୍ଷ ନ ହେଲେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରତ୍ୟୟକ - ଗୁଣ୍ଡି ଯାଇପାରେ ୫:୨୭ (୧୭୨); ଅବଚାରକ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳେ କେବେକ - ପୁରୁଷ ହେବା ଯଥେଷ୍ଟ ୧୩:୪୧ (୪୦୫), ୪୦:୨୯ (୭୯୬)।

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ (କୋରାଳରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ)

ମନୁକାର୍ଯ୍ୟ ମହନୀୟ ହିଜର ଓ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ୧୭:୮୧ (୪୬୩), ୨୮:୮୬ (୬୬୧); ବଦର ଯୁଗରେ ବିଜୟ ୩୦:୬ (୬୭୬), ୭୯:୭ (୧୦୨୨); ଅହଙ୍କାର ଯୁଦ୍ଧ ୩୮:୧୨ (୭୬୭), ୫୪:୪୬ (୯୧୨), ୭୯:୮ (୧୦୨୨); ଆରବ ଜଗତର ଉତ୍ତରାଧିକାର ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ ୫୬:୪ (୯୨୦); ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଉଦୟ ଓ ପରାଜୟ ୩୦: ୩ ଓ ୪ (୬୭୬); ଇନ୍ଦୁରାମାନଙ୍କର ପାରିବାରିକ ଦୁର୍ଘଟ ୧୭: ୧୦୫ (୪୬୭); ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପାରିବାରିକ ଦୁର୍ଘଟ ୨୧: ୧୦୬ ଓ ୧୦୭ (୫୪୬); ଯାହୁଦି ଓ ମାୟୁକ୍ତ ଆରମ୍ଭ ୨୧: ୯୭ରୁ ୧୦୫ (୫୪୪-୫୪୬); ସୁଦ୍ଧା କେନାଲ ଓ ପାନାମା କେନାଲର ଖନନ ୫୫:୨୦ ଓ ୨୧ (୯୧୪), ୮୨:୪ (୧୦୩୩); ସମୁଦ୍ରରେ ବୃହଦାକାର ପୋତର ଚାକନ ୫୫:୨୫ (୯୧୫); ଇନ୍ଦୁରାମାନଙ୍କର ଅଧିପତ୍ୟ ୩:୧୧୩ (୧୦୨), ୭:୧୬୮ (୨୭୨); ଗୁରୁଧାରମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାର ଗ୍ରହଣ ୩: ୨୦୦ (୧୨୦); ପରିବହନର ବିକାଶ ୧୬:୯ (୪୨୮), ୩୬:୪୩ (୭୪୪), ୮୧:୫ (୧୦୨୯); ପର୍ବତ ଶ୍ରେଣୀରୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଧ୍ବଂସ ହେବ ୭୭:୧୧ (୧୦୧୩); ମହାକାଶିକ ଋଷି ଓ ପରମାତ୍ମା ବୋମା ୪୪:୧୧ (୮୪୩); ୫୫:୩୬ (୯୧୬); ଚିତିଆଖାନା ନିର୍ମାଣ ୮୧:୬ (୧୦୨୯); ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସମାବେଶ ୮୧:୮ (୧୦୩୦); କଳ୍ୟାଣ ସମ୍ପ୍ରଦେଶ ନୂତନ ଆରମ୍ଭ ୮୧:୯ (୧୦୩୦); ମୁଦ୍ରଣର ପ୍ରସାର ୮୧:୧୧ (୧୦୩୦); କୁରୋଇ, ଖ-ରୋଲ ଆଦି ବିଦ୍ୟାର ଚନ୍ଦ୍ରାଳି ୮୧:୧୨ (୧୦୩୦), ୮୪:୫ (୧୦୩୮); ଗ୍ରହାଗଣନା ୮୪:୪ (୧୦୩୮); କବରରୁ ଖୋଦି ହୋଇଥିବା ଚିତ୍ରାବଳୀ ୮୨:୫ (୧୦୩୩); ପାପ ବୃଦ୍ଧି ୮୧:୧୩ (୧୦୩୦); ନାସ୍ତିକତାର ପ୍ରସାର ୮୨:୭ରୁ ୯ (୧୦୩୩-୧୦୩୪); ୧୧୪: ୫ ଓ ୬ (୧୦୮୯); ଉତ୍ତରାଧିକାର ପ୍ରମୁଖତା ୩୨:୬ (୬୯୩), ୮୧:୧୯ (୧୦୩୧); ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଗୁମ୍ଫା ୯୯:୨ (୧୦୭୨); ଭୂଗର୍ଭରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ପଦାର୍ଥର ଖନନ ୮୪:୫ (୧୦୩୮); ୯୯:୩ (୧୦୭୨); ଶେଷ ଯୁଗର ଇଶ୍ଟ ୮୧: ୩ରୁ ୧୭ (୧୦୨୯-୧୦୩୧); ନୂତନ ଦେଶର ଆବିଷ୍କାର ୮୪:୪ (୧୦୩୮); ଅଲୁମିନିୟମର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କୋରାଲର ସଂରକ୍ଷା ୧୫:୧୦ (୪୧୭); ହିଜରର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ପ୍ରସାର ୧୭:୮୧ ଓ ୮୨ (୪୬୩); ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ସମାବେଶ ୧୮:୧୦୦ (୪୯୦); ପାରମାର୍ଥବିକ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ବିନାଶ ୫୫:୩୨ (୯୧୫), ୧୧୧:୨ (୧୦୮୪)।

ଭାଗ୍ୟ

— ର ଚାପୁସ୍ତ୍ର ୭:୩୫ (୨୪୨); ୫୭:୨୩ (୯୩୩) — ଅର୍ଥ ଅଲୁମିନିୟମ ବିଧାନ ୫୪:୫୦ (୯୧୨), ୨୫:୩ (୫୯୦) ୬୫:୪ (୯୬୩); ଅଲୁମିନିୟମ ନିର୍ବାସିତ ବିଧାନ ଅନୁସାରେ କେ ଓ ମଦ ସତେ ୪:୭୯ (୧୪୨); ଅଲୁମିନିୟମ ବିଧାନ ମୁଦ୍ରାବଳ କଣେ ନିଜର ହେଉଥିଲେ ହେଁ ମନୁଷ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ଦାୟା ୪:୮୦ (୧୪୨); ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ କର୍ମ ସମ୍ପ୍ରଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ୭୪:୩୯ (୧୦୦୪); ଅବଚାରକ ପାଇଁ ସୂଚକ ଭାଗ୍ୟ ୫୮:୨୨ (୯୩୯); ସାଧାରଣ ଭାଗ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇପାରେ ୨୭:୮୧ (୬୧୧); ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଭାଗ୍ୟ ୧୬:୬୨ (୪୩୬); ଅଲୁମିନିୟମରୁ ଉଦୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମାନ କାଳକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠି ୧୭: ୨୧ (୪୫୨)।

ମନୁ

ସ୍ତର ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିତରେ ନାମକରଣ ୩:୯୭ (୯୯);— ନିରାପଦ ସହର ଭର୍ତ୍ତି ଅଭିହିତ ୯୫:୪ (୧୦୬୫);— ସହରର ନିରାପତ୍ତ ପାଇଁ ଉପାଦାନ ସୂଚନା ୨:୧୨୭ (୩୧), ୧୪:୩୬ (୪୧୩);—କୁ ପବିତ୍ର କରାଯାଇଛି ୨୭:୯୨ (୬୪୨); ହିଜରର ଫର ସନ୍ତୋଷର ସମ୍ପର୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୭:୮୧ (୪୬୩), ୨୮:୮୬ (୬୬୧), ୯୦:୩ (୧୦୫୫);—କୁ ସନ୍ତୋଷର ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ ଉଦ୍ୟମ ୨:୧୫୧ (୩୭); —ଉନିରାପତ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୨୮:୫୮ (୬୫୫);—ର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୩:୧୭ (୮୧); —ବିଜୟ ସମ୍ପର୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୩:୩୨ (୪୦୨);—ବିଜୟ ଦ୍ୱାରା ଇନ୍ଦୁରାମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ଉତ୍ତର ୨: ୧୫୧ (୬୯)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ମନୁଷ୍ୟ

—ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ୨୧:୩୮(୫୩୬);—ପୁରୁଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୫୧:୫୭ (୮୯୪);—ଅନୁରୋଧ ଉପାସନା ପାଇଁ ପୁଷ୍ପ ୧:୫ (୨), ୫୧:୫୭ (୮୯୪);—ରାସ୍ତାରେ ଅନୁରୋଧ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ୫୭:୯ (୯୨୯); ଅନୁରୋଧ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ—ଜନ୍ମଦାନ କରିବା ୩୦:୩୧ (୬୮୦), ୯୧:୮ ଓ ୯ (୧୦୫୮); ବିବାହ ପାଇଁ—ମଧ୍ୟରେ ଅପମାନ ଶକ୍ତି ଅଛି ୮୭:୩ (୧୦୪୬);—କୁ ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବକ କରାଯାଇଛି ୯୫:୫ (୧୦୬୬);—ଦିବ୍ୟ ସକଳତା ଲାଭକରିବାକୁ ସମର୍ଥ ୧୫:୨୯ ଓ ୩୦ (୪୧୯);—କୁ ଅନୁରୋଧ ପୂର୍ବକ ଅପର ପଥ ଦେଖାନ୍ତି ୭୪:୧୪ (୧୦୦୨), ୯୦:୧୧ (୧୦୫୬), ୯୧:୯ (୧୦୫୮);—ପ୍ରେମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ୪୧:୪୧ (୮୧୪); ଅନୁରୋଧ—ରାଜ୍ୟ ଅନୁରୋଧର ପୂର୍ବଧା ଦିଅନ୍ତି ୯୨:୬୭ ୧୧ (୧୦୬୦); ସବୁ ବିଷୟକୁ—ରାଜ୍ୟରେ କରାଯାଇଛି ୨:୩୦ (୮), ୨୨:୬୬ (୫୫୯), ୩୧:୨୧ (୬୮୯), ୪୫:୧୪ (୮୪୯);—କେବଳ ଅନୁରୋଧର ସଂରକ୍ଷା ଶିକ୍ଷା କରିବା ଚିତ୍ତ ୨:୪୨ (୧୨); ସାମାଜିକ ବାହାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ—କୁ କହି ନାହାନ୍ତି ୨:୭୪ ଓ ୮୮ (୬୭ ଓ ୮୧), ୨୩:୬୩ (୫୬୯), ୬୫:୮ (୯୬୪);—କହି ଜଗତ ଲୋକରେ, ରା'ର ପରଜଗତରେ ଭାଗ ନାହିଁ ୨:୨୦ (୫୧), ୪:୧୩ (୧୫୫), ୪୨:୨୧ (୮୨୨);—କୁ ପୂର୍ବକ ପୁଷ୍ପ କରାଯାଇଛି ୪:୨୯ (୧୧୧); କହି ଜଗତ ଓ ପରଜଗତରେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାକୁ—କହାକରେ ୨: ୨୦୨ (୫୧), ୪୨:୨୧ (୮୨୨);—କୁ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସଦୟ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ୧୭:୨୪ (୪୫୨), ୨୯:୯ (୬୬୩), ୩୧:୧୫ (୬୮୮), ୪୬:୧୬ (୮୫୭);—କହି-ନାହିଁକୁ ପୁଷ୍ପ ୭୬:୨ (୧୦୦୮); ଆଦ୍ୟରେ ମାନବ ସମାଜ ଗୋଟିଏ ଗୋଟା ଥିଲା ୨:୨୧୪ (୫୩);—ମାଟିକୁ ପୁଷ୍ପ ୩:୬୦ (୯୩), ୭: ୧୩ (୨୩୬), ୧୮:୩୮ (୪୬୭); ଅନୁରୋଧ—କୁ ଗର୍ଭାଶୟରେ ଅନୁରୋଧ ସମ୍ପର୍କ କରିବା ୩:୭ (୮୨);—ଅପରକୁ ସବୁ ଦ୍ୱାରା କୁହା କରିବା ଚିତ୍ତ ୨୩:୯୭ (୫୭୨);—ମଧ୍ୟକୁ ଦିବ୍ୟ ଆତ୍ମା ନିଷେଧ କରାଯିବା ୩୨:୧୦ (୬୯୩);—ର ଅନୁରୋଧ ୧୦:୧୩ (୩୨୯); ୧୧:୧୦କୁ ୧୨ (୩୫୦—୩୫୧), ୪୧:୫୨ (୮୧୭);—ର ତ୍ରିବିଧ କର୍ମଣ୍ୟ ୫:୯୩ ଓ ୯୪ (୧୮୯);—ପୃଥିବୀରେ ଜନ୍ମ ଦେବ ଓ ମରିବ ୭:୨୭ (୨୩୯); ଧର୍ମଲାଭୁତା—ର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପୋଷାକ ୭:୨୭ (୨୩୯);—ର ଶାରୀରିକ ବିକାଶର ପର୍ଯ୍ୟାୟମାନ ୨୨:୬ (୫୪୮), ୨୩:୧୩କୁ ୧୫ (୫୬୩); ବିଶ୍ୱାସ କରି ଅବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଶାସ୍ତି ୩:୧୦୭ (୧୦୧); ତ୍ରିବିଧ ଅବକଳ ମଧ୍ୟରେ—ର ପୁଷ୍ପ ୩୯:୬ (୬୯୯);—ଦଶଲରେ ଥିବା ଦୁର୍ବଳ ଓ ସତ୍ୟର ସତ୍ତା ରାପାଇଁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ୮:୨୯ (୨୮୫), ୨୪:୧୬ (୫୭୮); ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ—ପକ୍ଷରେ ହିତକର ୨:୧୩୨ (୩୨), ୪:୧୨୭ (୧୫୨);—ସୈର୍ଯ୍ୟହୀନ ୭:୨୦କୁ ୨୨ (୮୮୭);—ଅବିଶ୍ୱାସ ବିବାଦକାରୀ ୧୮:୫୫ (୪୮୦);—ନିରାଶ ସତ୍ୟ ୩୦:୩୭ (୬୮୧), ୪୧:୫୦ (୮୧୭);—ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଭଲପାଏ ଓ କୁପ୍ରସ ୧୭:୧୦୧ (୪୬୬), ୮୯:୨୧ (୧୦୫୩);—ସାମାଜିକ କର୍ମକାରୀଙ୍କୁ ୯୭:୬ ଓ ୮ (୧୦୬୭); ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଧର୍ମଲାଭୁତା ନଥିଲେ—ର ସ୍ଥିତିରେ ୧୦:୩୩ ଓ ୪ (୧୦୬୭);—ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁଷ୍ପ ୧୭:୭୧ (୪୬୧)।

ମରିୟମ

ପବିତ୍ର କୋଳରେ—ସରା ଯଥାର୍ଥ ଜାତନ ଚିତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ୩:୪୫ (୯୦), ୧୯:୭ (୪୯୪);—ଏ ପରିବାର ଓ ଜନ୍ମ ଦୁରାନ୍ତ ୩:୩୬ ଓ ୩୭ (୮୮);— ହଜରତ ଜନ୍ମିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ୩:୩୮ (୮୮);—ଏ ପବିତ୍ରତା, ସତ୍ତା ଓ ଉଚ୍ଚମର୍ଯ୍ୟାଦା ୨୧:୯୨ (୫୪୩), ୬୬:୧୩ (୯୭୦);— ସତ୍ୟବାଦିନୀ ଥିଲେ ୫:୭୬ (୧୮୭);— ଅନୁରୋଧ ଦ୍ୱାରା ମନେନା ୩:୪୩ (୮୯); ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଦେବଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ଥିଲା ଏକ ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ୧୯:୧୮ (୪୯୫)।

ମସିହା

—ହରାମ ଓ —ଅଳ୍ପ ୧୭:୨ (୪୪୮); ଅଳ୍ପ ଅମିତକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ମୁନାସିବମାନେ ଗଢ଼ିଥିବା— ୯:୧୦୭ (୩୨୨); ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ୨୨:୨୬ (୫୫୨);—ରେ ଅନୁରୋଧ ଉପାସନାକୁ କେହି ବାଧା ଦେବା ଚିତ୍ତ ନୁହେଁ ୨:୧୫୫ (୨୮)।

ମହମ୍ମଦ, ପବିତ୍ର ଅବତାର

—ଏ ନମ ପବିତ୍ର କୋଳରେ ରହିଥିବା ଅଛି ୪୭:୩ (୮୬୨), ୪୮:୩୦ (୮୭୭), ୩୩:୪୧ (୭୦୮), ୩୧:୧୪୫ (୧୦୮);—ଆଦର୍ଶ ରୂପର ଅଧିକାରୀ ୨୦:୨ (୫୦୯);—ଏ ସହିତ କୋଳର ଅବତରଣ ୧୫:୮୮ (୪୨୫), ୧୬:୪୫ (୪୩୩), ୨୭:୧୯୩କୁ ୧୯୬ (୬୨୧), ୪୭:୩ (୮୬୨);—କର ମୁଦ୍ରା ସହିତ ପଦ୍ମ ୭୩:୧୭ (୯୯୯); ଗୋରା ଓ ଲାଜିଲରେ—ଏ ପକ୍ଷରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୭:୫୮ (୨୭୯), ୪୬:୧୧ ଓ ୧୩ (୮୫୫ ଓ ୮୫୬); ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବତରଣ ରହି — ଅବତରଣ ପୂର୍ବ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଲାଭ କରିଥିଲେ ୪:୧୬୪ (୧୨୨);

ସୂଚକ ପତ୍ର

୪୨:୪ (୮୧୮); -ସପ୍ତମ ଅବତାର ନଥିଲେ ୪୬:୧୦ (୮୫୫);-କର ସର୍ବତ୍ର ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ୫୩:୯ (୯୦୧); -ଅବତାରମାନଙ୍କର
ନୋରଣ ୩୩:୪୧ (୭୦୮); -ଆଦି ଦକପତି ୩୬:୨ (୭୩୮);-ଏ ପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅର୍ଥ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠିତ ୪୮:୧୧ (୮୭୧);
ଯେ-କର ଅନ୍ଧା ପାନ କରେ ସେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅନ୍ଧାପାନ କରେ ୪୮:୧ (୧୪୩); ମନ ପାନ କରି କରୁଣା ସ୍ବର୍ଗୀନ ପୂର୍ବକ-କୁ ପେରଣ
କରାଯାଉଥିଲା ୨୧:୧୦୮ (୫୪୬); -ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅନ୍ଧାପାନ ଅବତାର ୩୬:୪ (୭୩୮);-ପ୍ରାଣ ମନ ପାନ ପାଇଁ ଅବତାର ଥିଲେ ୪:୦
(୧୪୨); ୭:୧୫୯ (୨୭୦); ୩୪:୨୯ (୭୨୩);-ଏ ଅନ୍ଧାପାନ ପକ୍ଷେ ଉପସ୍ଥିତ ଅର୍ଥନୀନ ମସ୍ତି ୨:୧୩୦ (୩୨);-କୁ ପଦାୟ
କରିବା ପାଇଁ ଅବତାରମାନଙ୍କ କରିଆରେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅନ୍ଧାପାନ ସ୍ବରୂପ କରିଥିଲେ ୩:୮୨ (୯୭); -ଏ ପାଇଁ
ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅନ୍ଧାପାନ ବିଷୟକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ୫:୬୮ (୧୮୩); -କୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ଓ ସାଧ୍ୟାୟ କରୁଥିଲେ ୧୩:୧୨ (୩୯୮);
୬୬:୫ (୯୧୭); ମାନ ପାନ ବିଶ୍ବାସକରୁ ବୋଲି - ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଥିଲେ ୧୮:୭ (୪୬୯); ୨୬:୪ (୬୦୩); ୯୩:୮
(୧୦୬୨); -ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ନୈତିକତା ଉପକରଣ ଥିଲେ ୬୮:୫ (୯୭୫); -ଏକ ପ୍ରାଣ ୩୩:୪୭ (୭୦୯); -କୁ ଅନୁପରଣ
କରି ଅନୁଷ୍ଠିତ ପ୍ରେମ ଲାଭ କରାଯାଇପାରେ ୩:୩୨ (୮୮); -କୁ ଅନୁପରଣ କରି କଣେ
ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅନ୍ଧାପାନ ପଦାୟ ହୋଇପାରେ ଓ ସର୍ବତ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦ-ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସାଧନ କରିପାରେ ୪:୨୦ (୧୪୦); - ନିରକ୍ଷର ଥିଲେ
୨୯:୪୯ (୭୭୧); ଦୀର୍ଘ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିବ୍ୟବାଣୀର ଆଶ୍ରମ ବନ୍ଦ ହେବା ପରେ -କର ଅର୍ବିକା ୫:୨୦ (୧୭୧); - ମନୁ ବାସୀ
ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅବିଶ୍ବାସକରୁ ଦୂର କରିବେ ନାହିଁ ୮:୩୪ (୨୮୬);-ଏ ଉଦ୍ଧା ୧୭:୨ (୪୪୮); -ଏ ମେରା
୫୩:୯୭ ୧୪ (୯୦୧); -ଏ ପ୍ରତି ଅନୁଷ୍ଠିତ ଓ ବାସ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧିତ ପେରଣ ୩୩:୫୭ (୭୧୪); ନିଶ୍ଚିତ ପାଇଁ-ଏ
ନିକଟରେ ମାମା ପେଶ କରିବାକୁ ବିଶ୍ବାସ-କାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ୪:୨୬ (୧୩୯); ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବିଶ୍ରାମ-ଏ ମଧ୍ୟମରେ
ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେଲେ ୮:୨୫ (୨୮୪);-କର ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତାକଳପ ୨:୧୩୦ (୩୨); ୬୨:୨ ଓ ୩ (୯୫୪); ପ୍ରଜ୍ଞାନ
ବିଶ୍ବାସକାରୀଙ୍କ ମାଆ ୩୩:୭ (୬୯୯);-କୁ ଯଶା ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ଶାନ୍ତି ଦିଆଯିବ ୯:୬୧ (୩୧୧); ୩୩:୫୮
(୭୧୪);-କୁ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୈବଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨୬:୨୧୭ (୭୨୩);- ନିଦ ଅନୁରାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେମିତି ଓ
ଦୈବଜ୍ଞାନ ୩:୧୬୦ (୧୧୨); ୯:୧୨୮ (୩୨୬);-କୁ କା'ରରେ ନିଜ ପାଠରେ ବ୍ୟାସଦେବ ଓ ଯଶା ଦେବା ୯:୭୧୦, ୧୧
(୧୦୬୭); ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ-କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଶତ୍ରୁଯୁଦ୍ଧ ୮:୩୧ (୨୮୫); ମନୁକାହିଁ କିପରି ୯:୪୦ (୩୦୭); ମନୁ
ସତ୍ୟବର୍ତ୍ତନ ବାହାରେ-କୁ ପ୍ରସାଦ ୨୮:୬ (୬୬୧);-ଏ ଦୃଷ୍ଟି ଉଦ୍ଧାର ଧନ ବିଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମୁନୀ ପିତାମାନଙ୍କର ଆପଣ
୬:୫୧ (୨୦୮);- ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପାରିବାସିକ ଦୀର୍ଘ କରି ନଥିଲେ ୬:୯୧ (୨୧୬); ୧୨:୧୦୫ (୩୯୩); ୨୩:୭୩
(୫୭୦); କେବଳ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନୁରୁପ ହେବା ହିଁ- କର ଉଦ୍ଧା ୨୮:୫୮ (୬୫୫); ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପାସନ କରିବାକୁ
ବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା ୧୫:୧୦୦ (୪୨୭); ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଦ୍ୟାବାସ ପ୍ରସାଦବାକୁ-କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା।
୫:୬୮ (୧୮୩);- ପାନ ହୋଇଥିବା ଅବିଶ୍ବାସର ଖଣ୍ଡନ ୬୮:୩୭ ୭ (୯୬୫-୯୭୬); ପୂର୍ବରୁ ଅବତାର ବିଶ୍ବରେ ଯେଉଁ
ଅବିଶ୍ବାସ କରାଯାଇଥିଲା-ଏ ବିଶ୍ବରେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦେପରି ଅବିଶ୍ବାସ କରିଥିଲେ ୪୧:୪୪ (୮୧୪); ଅନୁଷ୍ଠିତ କାହିଁ
ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ -କୁ ପଚାରିଲେ ୨:୧୧୯ (୨୯); -ନିଦର୍ଶନ ନ ଆଣିବା
ସର୍ବତ୍ରରେ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ୨:୧୧୯ (୨୯); ୬:୩୮ (୨୦୫); ୭:୨୦୪ (୨୭୯);-କୁ ଅନ୍ୟ କଣେ କେଉଁ
ଶିଖାଉଥିବାର ଅବିଶ୍ବାସ ୧୭:୧୦୪ (୪୪୪);-କର ଧନ ପ୍ରାଣ ଉଦ୍ଧାର ଆଦି ନଥିବା ସଂଗ୍ରହରେ ଆପଣ ୧୧:୧୩ (୩୫୨);
୨୫:୯ (୫୯୧);-ଏ ଠାରୁ ଅନ୍ଧାବିକ ନିଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ୧୭:୯୧୭ (୫୪୪-୫୪୫); ଉପାସ ପ୍ରାଣ ସାଧ୍ୟ କରି ଦୃଢ଼
ରହିବାକୁ- କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୬:୩୫ ଓ ୩୬ (୨୦୫); ୧୫:୯୮ ଓ ୯୯ (୪୨୭); ୩୬:୬୭ (୬୪୮); ସର୍ବତ୍ର ରହିବାକୁ ଓ ସତ୍ୟ
ସାଧନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ୭୪:୨ (୧୦୦୧); ଧର୍ମ ସ୍ବରୂପ-କର ଉପକରଣ ୧୧୦:୩ (୧୦୮୩); ଅନୁଷ୍ଠିତ ସତ୍ୟ ଓ
ଅନ୍ଧାବିଶ୍ବାସ ଲିଖା କରିବାକୁ-କୁ ଆଦେଶ ୧୧୦:୪ (୧୦୮୪); -ସର୍ବତ୍ର ଅନ୍ଧାବିଶ୍ବାସ ୨୦:୨ (୫୦୯);-ଏ ଅନୁରାମାନଙ୍କୁ
ଧନ ପ୍ରାଣ ଓ ସାଧାର ମିଳିବା ସଂଗ୍ରହରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୨୫:୧୧ (୫୯୨);-ଏ ଆଦେଶ ଅର୍ଥ ବାସ ଅନୁରାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ
୧୦:୯୫ (୩୫୪); ୧୭:୨୪ ଓ ୨୫ (୪୫୨); ୩୦:୩୯ (୬୮୧); ୬୫:୨ (୯୬୨);-ଏ ସତ୍ୟବାସ ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ
କଣେ ଅବିଶ୍ବାସ ହେବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୧:୮୮ (୩୫୨); ନିଦ ପଦ ସାପ୍ତିପୂର୍ବ-କର ଦୈବଜ୍ଞାନ ୧୦:୧୭ (୩୩୦);-ଏ ବାଣୀ
ସାଧା ବିଶ୍ବ ପାଇଁ ୧୧:୫୯ (୨୭୦); ୧୧:୮୮ (୩୩୮); ୨୨:୫୦ (୫୫୭); ୩୪:୨୯ (୭୨୩);- ମଣିଷ ସମାଜରେ ଏକ
ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ ୩୩:୨୨ (୭୦୩);-କୁ ସାଧ୍ୟତା ସାଧନ କରାଯାଇଥିଲା ୧୦୮:୨ (୧୦୮୨)।

ମହାନବକ ଧର୍ମପଦ୍ମମାନେ

-ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ମାଆ ୩୩:୭ (୬୯୯); -କୁ ବିଚାର କରିବା ଆଇନ ବିଶ୍ବ ୩୩:୫୪ (୭୧୨); -କର ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ
ଆଚରଣ ୩୩:୩୧୭ ୩୪ (୭୦୪-୭୦୫);-କୁ ଲହ କରତର ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଧର୍ମରେ ଅନୁରକ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକୁ ବାଛିବା ପାଇଁ ଅଧିକ

ସୂଚକ ପତ୍ର

୩୩:୨୯, ୩୦ (୭୦୪); ମହନଦ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ କଥା କହିଥିଲେ ଯାହା ସେ ରକ୍ଷା କରିପାରି ନଥିଲେ ୬୬:୪ (୯୬୬); ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସବୁଷ କରିବା ପାଇଁ ମହନଦଙ୍କର ମଧୁପାନ ପରିତ୍ୟାଗ ୬୬:୨ (୯୬୬); ଆୟୋଧ୍ୟା ପ୍ରତି କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ୨୪:୧୨ (୫୭୭); ଆୟୋଧ୍ୟା ଅଭିଯୋଗକୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ୨୪:୧୭ (୫୭୮); ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଦେଶ କ୍ରମେ ଚୈନବଙ୍କ ସହ ବିବାହ ୩୩:୩୮ (୭୦୬)।

ମହନଦଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ

—ଲୋକ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ୩:୧୧୧ (୧୦୨), ୨:୧୪୪ (୩୫);—ଭେନଟିପଦ ପ୍ରଚଳିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୧:୭ (୨), ୩:୧୮୦ (୧୧୧), ୪:୭୦ (୧୪୦), ୭:୩୬ (୨୪୨), ୨୨:୭୬ (୫୬୧), ୭୨:୮ (୯୯୪);—ରେ ମେହେଙ୍ଗ ଆଗମନ ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୬୨:୪ (୯୫୪);—ରେ ସାମୟିକ ଦୂର୍ବଳତା ୬୨:୬ (୯୫୪);—ରେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବ ୧୧:୧୮ (୩୫୨), ୬୧: ୭ ଓ ୮ (୯୫୧-୯୫୨), ୮୫:୪ (୧୦୪୧);—ରେ ସଂସାରର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ୯:୩ (୧୦୫୭)।

ମହନଦଙ୍କ ସାଥୀଗଣ

—ସର ଉଚ୍ଚର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ୨:୧୧୬ (୨୮); ହିନ୍ଦୁତାଙ୍କର ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟାସ ୯:୧୧୭ (୩୨୪); ହିନ୍ଦୁତାଙ୍କର ପ୍ରତି ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସେମ ୫୯:୧୦ (୯୪୨);—ଏ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ସେମ ୪୮:୩୦ (୮୭୭); ଅନୁଷ୍ଠାନ ହିନ୍ଦୁତାଙ୍କର ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ସବୁଷ ୯:୧୦୦ (୩୨୦); ଦୂରବିୟାପକର ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସୂଚକରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସବୁଷ ହେଲେ ୪୮:୧୯ (୮୭୪); ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ—ସର ଉଚ୍ଚର ଚ୍ୟାସ ୯:୨୨ (୩୧୮);— ସର ଚ୍ୟାସକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୮:୨୯ (୪୭୫); ସେ କୌଣସି ଚ୍ୟାସ ପ୍ରକାର କରିବାକୁ ସବୁତ ଥିବା ସାଥୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ—ଏ ସାଥୀମାନ ୧୭:୮୧ (୪୭୩); ଉଦ୍ଭାସ ପାଇଁ—ସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ୩୭:୨୭ ୪ (୭୫୦), ୭୯:୨୭ ୬ (୧୦୨୧), ୧୦୦: ୨୭ ୬ (୧୦୭୩);—ମାନେ ଉପାସନାକାରୀ ଥିଲେ ୨୭:୨୨୦ (୬୨୩)।

ମୁନାଫିକ କେପଟ-ବିଶ୍ୱାସୀ

—ସର ମନିଷାସୀ ଓ ହଜରତ ମହନଦଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତତ୍କାଳ ୬୩:୮ ଓ ୯ (୯୫୭-୯୫୮);—ସର ମହନଦଙ୍କ ଠାରେ ଦେଖି ଖୋଜିବା ୯:୫୦, ୫୮ ଓ ୬୧ (୩୦୯ ଓ ୩୧୧);—ସର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରରୋଚିତ କରିବା ୫୯:୧୨ (୯୪୩);—ସର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବା ୪:୮୪ (୧୪୩);—ଏ ଦୂରସ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ୨:୧୧ (୪୪);—ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ୨:୧୩ (୪୪);—ଏ ନେତାମାନେ ସହଜତା ୨:୧୫ (୫୨);— ନିଜଠାରୁ ଦେଖି ଛଡ଼ାଇବା ୨:୧୫ (୫୨);—ମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଛକନ କରନ୍ତି ୨:୧୮ (୫୨);—ମାନେ ଦୋମ୍ବୁଆ ୪.୭୩ ଓ ୭୪ (୧୪୦-୧୪୧);—ସର ଦୋହରାନ୍ତି ୪:୧୪୪ (୧୫୭);—ଏ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ପଢ଼ି ୪:୧୩୯ (୧୫୭);—ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ୪:୧୪୦ (୧୫୭)।

ମୁସଲମାନ

—ସର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିସାଧିତା କରିବା ଉଚିତ ୨:୧୪୯ (୩୭); —ସୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ୨:୨୧୭ (୫୫); —ମାନବ ସମାଜରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ୩:୧୧୧ (୧୦୨);—ଏ ପବିତ୍ର ମାସରେ ସୁଦ୍ଧ କରିବା ମନ୍ଥ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ପାରନ୍ତି ୨:୨୧୮ (୫୬)।

ମୁସା

ପବିତ୍ର କୋରାନରେ—ସର ସପାସି ଜଳର ଚରିତର ବର୍ଣ୍ଣନା ୧୯:୯୨ (୪୮୮); କହୁତମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ —ସର ଆବିର୍ଭାବ ୨୮:୬୭ (୬୫୭);— ସର କଳ୍ପ ଏବଂ ତାହାକୁ ନୈଜନ୍ତର ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯିବା ୨୦:୪୦ (୫୧୪), ୨୮:୮ (୬୪୩); ପିରଫିନର କଲ୍ୟା —ଏ ନଦୀକୁ ଉପାଳ ନେବା ୨୮:୯ ଓ ୧୦ (୬୪୪); —ଧାତୁ,ମାଟିକୁ କ୍ଷୀର ନ ଖାଇବା ଓ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବା

ସୂଚକ ପତ୍ର

୨୦:୪୧ (୫୧୪), ୨୮:୧୩ (୬୪୫); —ବୁ ଚରୁଷାନ ସିଂହାନ ୨୮:୧୫ (୬୪୫); —ମୁଣି ଆସନ କରି କଣ୍ଠକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ୨୦:୪୧ (୫୧୪), ୨୮:୧୬ (୬୪୫); —ଅନୁଚପ୍ତ ହେବା ୨୮:୧୬ ଓ ୧୭ (୬୪୫-୬୪୬); ପିରଓନର ମୁଖ୍ୟମାନ —ବୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ୨୮:୨୧ (୬୪୬); ମଦସନକୁ —କର ପକ୍ଷର ୨୦:୪୧ (୫୧୪), ୨୮:୨୩ (୬୪୭); ମଦସନର ବୁଦ୍ଧ ନିକଟରେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳାଙ୍କୁ ଜଳ ଦାଂସ୍ତ କରିବାର —ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ୨୮:୨୪ ଓ ୨୫ (୬୪୭-୬୪୮); ଆଠ ବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ମଦସନରେଇଁ ପରିବାରର ସେବା କଲେ ବିବାହ କରିପାରିବେ ୨୮:୨୮ (୬୪୮); —କର ନିଜ ପରିବାର ସହିତ ମଦସନକୁ ସତ୍ୟକାର୍ତ୍ତନ ୨୮:୩୦ (୬୪୯); ସିନାଲ ପର୍ବତ ନିକଟରେ—କର ଅଗ୍ନି ଦର୍ଶନ ୨୦:୧୧ (୫୧୦), ୨୭:୮ (୬୨୬), ୨୮:୩୦ (୬୪୯); —ନିଜ ଘାରିକୁ ସର୍ପ ଆକାରରେ ଦେଖି ରାୟଜୀବ ହେବା ୨୦:୧୦୮ (୨୫୯), ୨୦:୨୧ ଓ ୨୨ (୫୧୧), ୨୭:୧୧ (୬୨୭), ୨୮:୩୨ (୬୪୯); —କ ହସ୍ତ ଶୁଭ୍ର ଦେଖାଯିବା ୨୦:୧୦୯ (୨୫୯), ୨୦:୨୩ (୫୧୧), ୨୮:୩୩ (୬୪୯); —ପିରଓନକୁ ନଅଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଥିଲେ ୨୦:୧୩୪ (୨୬୩), ୧୭:୧୦୨ (୪୬୬), ୨୭:୧୩ (୬୨୭); ହାଲୁନକୁ ନିୟୁତ୍ତ ଦେବାକୁ —କର ସାଥୀନା ୨୦:୩୦ରୁ ୩୬ (୫୧୩), ୨୭:୧୪ (୬୦୪), ୨୮:୩୫ (୬୫୦); ପିରଓନ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ —ଓ ହାଲୁନକୁ ଆଦେଶ ୨୦:୪୩ରୁ ୪୫ (୫୧୫), ୨୭:୧୬ରୁ ୧୮ (୬୦୫); —ଓ ହାଲୁନ ପିରଓନକୁ ଧର୍ମ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ୨୦:୧୦୫ ଓ ୧୦୬ (୨୫୯), ୧୦:୬୬ରୁ ୭୯ (୩୧୫), ୧୭:୧୦୨ ଓ ୧୦୩ (୪୬୬); —କର ପିରଓନ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚ ୨୦:୫୦ରୁ ୫୩ (୫୧୬), ୨୭:୧୯ରୁ ୩୪ (୬୦୫-୬୦୬); ପିରଓନର —କ ଠାରୁ ନିଦର୍ଶନ ଦର୍ଶି କରିବା ୨୦:୧୦୬ (୨୫୯), ୨୭:୩୨ (୬୦୬); —ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଲେ ୨୦:୧୦୮ ଓ ୧୦୯ (୨୫୯), ୭୯:୨୧ (୧୦୨୩); ଯାହୁକରମାନଙ୍କୁ ପିରଓନର ଗଜରା ୨୦:୧୧୨ରୁ ୧୧୬ (୨୫୯-୨୬୦), ୨୦:୬୬ (୫୧୮), ୨୭:୩୬ରୁ ୪୧ (୬୦୬); ଯାହୁକରମାନଙ୍କ କୌଣସି ଉପହାସ ୨୦:୧୧୭ ଓ ୧୧୮ (୨୬୦); ଯାହୁକରମାନଙ୍କର ପରାଜୟ ଓ —କ ସିରି ଆସା ସାପନ ୨୦:୧୨୧ରୁ ୧୨୩ (୨୬୦-୨୬୧); ୨୦:୬୧ (୫୧୮), ୨୭:୪୬ରୁ ୪୯ (୬୦୮); —ବୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପିରଓନର ଦୃଢ଼ ଲକ୍ଷ ଓ ଏ ବିଷୟରେ —କର ଅବଗତ ୪୦:୨୭ ଓ ୨୮ (୬୧୯); ପିରଓନର ଲୋକମାନଙ୍କ ସିରି ଅନୁଷ୍ଠାନର ଶାନ୍ତି ସିଂହାନ ୨୦:୧୩୧ରୁ ୧୩୪ (୨୬୨-୨୬୩); ଶାନ୍ତି ବିଧାନକୁ ନିଜର କରାଯିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ—ବୁ ରୁହଣି କରିବା ୨୦:୧୩୫ (୨୬୩), ୪୩:୪୯ରୁ ୫୧ (୮୩୫-୮୩୬); ପିରଓନ ଚରରେ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଯୁବକଙ୍କର —କ ସିରି ଆସା ସାପନ ୧୦:୮୪ (୩୪୩); ସାମନା ସାମନି ରୁହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ —କର ଆଦେଶ ୧୦:୮୮ (୩୪୩); ପିରଓନ ଓ ଶାଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ —କର ସାଥୀନା ୧୦:୮୯ (୩୪୪); ଇହୁଦମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ନେଇ ଚାଲିଯିବାକୁ —ବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଆଦେଶ ୨୭:୫୩ (୬୦୯); ପିରଓନର ଅନୁଧ୍ୟାନ ଓ ଜନମଣ୍ଡଳ ହେବା ୪୪:୨୪ରୁ ୩୦ (୮୪୪-୮୪୫); —ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ନିରାପଦରେ ସମୁଦ୍ର ପାର ହେବା ୧୦:୯୧ (୩୪୪); ଲକ୍ଷ ସମୟରେ— ସମୁଦ୍ର ପାର ହେବା ୨୫:୧୧ (୧୩), ୪୪:୨୫ (୮୪୪); ଜନମଣ୍ଡଳ ହେବା ସମୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ପିରଓନର ବିଶ୍ୱାସସାପନ ୧୦:୯୧ (୩୪୪); —କର ଗାନ୍ଧି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ବତ ଉପରେ ରହଣି ୨୫:୨୧ (୧୩), ୨୬:୧୪୩ (୨୬୫); —କର ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକ ଅଲୋକିତ ଦୃଶ୍ୟର ଦର୍ଶନ ୨୦:୧୦ ଓ ୧୧ (୫୧୦); ଅନୁଷ୍ଠାନ ସାମନା ସାମନି ଦେଖିବାକୁ —କର ଲକ୍ଷ ୨୦:୧୪୪ (୨୬୫); —ବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବାଣୀ ଓ ଚରୁଷାନ ସିଂହାନ ୨୦:୧୪୫ ଓ ୧୪୬ (୨୬୬); —ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଫେରି ସମ୍ପର୍କିତୁ ଚିରସାର କରିବା ୨୦:୧୫୧ (୨୬୬), ୨୦:୯୬ରୁ ୯୮ (୫୨୩-୫୨୪); —ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ନେବା ୨୦:୧୫୬ ଓ ୧୬୨ (୨୬୯ ଓ ୨୭୩); ଇହୁଦମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତ ଲୁଚିନିର ସିରୋତ କରିବାକୁ —କର ଆଦେଶ, ଫେନାନଙ୍କ ସତ୍ୟାଧ୍ୟାନ ଓ ଶାନ୍ତି ୫:୨୨ରୁ ୨୭ (୧୭୧-୧୭୨); ଇହୁଦମାନଙ୍କୁ ଏକ ରାଜ୍ୟ ବଧ କରିବାକୁ —କର ଆଦେଶ ୨୬:୬୮ (୧୭); —କର ମେରାଜ ଓ ସେ ମହାଜନଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟା କରିବା ୧୮:୬୧ରୁ ୮୩ (୪୮୧-୪୮୨); —କ ବିଶ୍ୱକରେ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ ୩୩:୭୦ (୭୧୨)।

ମୂଳ

—ଅର୍ଥ ଜନର ଅବସ୍ଥାନ ୧୯: ୨୪ (୪୯୬); — ଅର୍ଥ ଯଶା ଓ ଯାନା ୧୪: ୧୮ (୪୦୯); — ଅର୍ଥ ନିୟା: ୩୯: ୪୩ (୭୮୫); ସତ୍ୟକେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଦେଶରେ — ବରଷ କରଣି ୩: ୧୪୬ (୧୦୮); ସତ୍ୟକେ — ର ପୁର ଆସ୍ଥାନ କରିବେ ୩: ୧୮୬ (୧୧୭), ୨୧: ୩୬ (୫୩୫); ୨୯: ୫୮ (୬୭୩); ଇହ ଜଗତର ଜୀବନ ଶାନ୍ତର ରୁହେଁ ୨୧: ୩୫ (୫୩୫); — ପରେ ପୁଣ୍ୟକୁ ଫେରିବା ସମ୍ଭବ ରୁହେଁ ୨୧: ୯୬ (୫୪୪), ୨୩: ୧୦୦ ଓ ୧୦୧ (୫୭୩), ୩୯: ୪୩ (୭୮୫); ରୁହଗୋଟି ଜୀବନ ଓ ରୁହଗୋଟି — ୪୦: ୧୨ (୭୯୪); — ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବଗତି ୨:୫୬ (୧୪); ଜୀବନ ଓ — କାନ୍ତି ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନକୁ ବୁଝାଏ ୨୯: ୨୧ (୬୬୫); ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ୬: ୧୫୩ (୨୨୩), ୭:୫: ୩୮ ରୁ ୪୧ (୧୦୦୮); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୃତ ୬: ୩୬ (୨୦୫); ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଦ୍ଧାରରେ ଉତ୍ଥର କରି ହେବ ୮: ୨୫ ଓ ୪୩ (୨୮୪ ଓ ୨୮୮)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ମେଘମାଳା

— ଲୁ ଅଲ୍ଲୁଷି ପୁଣି କରନ୍ତି ୧୩: ୧୩ (୩୯୮); — ଦୁଇ ପୃଥ୍ବୀରେ ଜଳର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଏ ୧୫: ୨୩ (୪୧୮); ଅଲ୍ଲୁଷି — କୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ସେରଣ କରନ୍ତି ୨୪: ୪୪ (୫୮୫); ରକ୍ଷା, କୁଆପଥର ଓ ଡକ୍ଟରର ୨୪: ୪୪ (୫୮୫), ୩୦: ୪୯ ରୁ ୫୧ (୬୮୩ — ୬୮୪); ଅଲ୍ଲୁଷି ଅସିତ୍ ଓ ଏକେଶ୍ଟରବାଦକୁ — ସମାପ୍ତ କରେ ୨: ୧୬୫ (୪୦୦)।

ମେରାଇ (ଅଲୌକିକ କ୍ରମଣ)

ମହନଦବର ଦୁଇଥର — ଯୋଗୁଣା ୫୩: ୧୪ (୯୦୧); — ଉଦ୍‌ଜନରେ କୌଣସି ତୁଟି ଯୋଗ ନ ଥିଲା ୫୩: ୧୮ (୯୦୨); ମୁଦାସ — ୧୮: ୬୧ ରୁ ୬୩ (୪୮୧ — ୪୮୨); — ଘଟଣା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସକଳେ ଯଥେଷ୍ଟ ନ ଥିଲା ୧୭: ୯୪ (୪୬୫); — ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଓ ଦୃଷ୍ଟ ଦୃଶ୍ୟ ୧୭: ୬୧ (୪୫୯); ମହନଦବରମସିଦେ ହରମ ଠାରୁ ମସିଦେ ଅଲ୍ଲୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲୌକିକ ଯାତ୍ରା ୧୭: ୨ (୪୪୮)।

ମୋକ୍ଷ

— ପୁଣ୍ୟବାନକୁ ମିଳିବାର ସ୍ଥିତି ୨: ୬ (୩), ୧୯: ୬୩ (୫୦୫); ଉପାସନା ମାଧ୍ୟମରେ — ୨: ୧୮ (୪୬); କୁଳର୍ଯ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତି ୮: ୩୦ (୨୮୫); ଆତ୍ମାକୁ ମାଧ୍ୟମରେ — ୯୧ : ୧୦ (୧୦୫୮); କ୍ଷମାକ୍ଷିପକ୍ଷ ଓ ସରୁପଥ ଅନୁସରଣ କରି — ୩: ୧୩ (୧୦୬), ୩୯: ୫୪ ରୁ ୫୬ (୬୮୭ — ୬୮୮); — ଚିରଜନ ୧୧: ୧୦୯ (୩୬୯), ୧୮: ୧୦୯ (୪୯୨), ୯୫: ୭ (୧୦୬୬); — ସାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦିବ୍ୟବାଣୀ ସାପ୍ତ ହୁଏ ୪୧: ୩୧ (୮୧୨)।

ସୂକ୍ଷ୍ମ

ଅନ୍ତରା — ୩୦: ୧୧ ରୁ ୨୬ (୬୭୭ — ୬୭୯); — ଦୁନିନି ୯: ୨୫ (୩୦୩), ଶେର — ୩୩: ୨୮ (୭୦୪); ଚକ୍ର — ୪୮: ୧୨ (୮୭୨); ଉଦ୍‌ଦ — ୩: ୧୨୨, ୧୨୩, ୧୨୮, ୧୫୩ ଓ ୧୫୬ (୧୦୪, ୧୦୫, ୧୦୯ ଓ ୧୧୧); ବନ୍ଦ — — ସମ୍ପର୍କିତ ଚିନ୍ତାଧାରା ୩୦: ୫ (୬୬୬), ୫୪: ୪୫ ରୁ ୪୯ (୯୧୧ — ୯୧୨); — ସ୍ଥାନରେ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଧର୍ମ ୮: ୨୦ (୨୮୪); — ରେ ନିଦର୍ଶନ ୩: ୧୪ (୮୪); — ସ୍ଥାନରେ ଅଲୌକିକ ସାହାଯ୍ୟ ୩: ୧୨୪ (୧୦୪), ୮: ୧୦ ଓ ୧୮ (୨୮୧ ଓ ୨୮୩); — ରେ ମୁଦ୍ରାମାନମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ୮: ୧୨ (୨୮୨); — ସ୍ଥାନରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅବସ୍ଥିତି ୮: ୪୩ (୨୮୮); — କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ବିଜୟାଳାପରେ ଯାତ୍ରା ୮: ୪୮ ଓ ୪୯ (୨୮୯ ଓ ୨୯୦); — ରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପରାଜୟ ୮: ୫୧ ଓ ୫୨ (୨୯୦)। ସୂକ୍ଷ୍ମ — ବନ୍ଦୀ ୮: ୭୧ (୨୯୫); — କେବଳ ସ୍ଥିରତାମୂଳକ ହେବା ଚିତ୍ତିତ ୨୨: ୪୦ (୫୫୫); ଯେ ସମସ୍ତେ ଆକ୍ରମଣ କରେ ତା' ବିରୁଦ୍ଧରେ — କର୍ମିବା ନ୍ୟାୟ ଅଟେ ୨: ୧୯୧ (୪୮୮); ଧର୍ମ ବ୍ୟାପାରରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା ଉପାଦାନ — ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ୨: ୧୯୪ (୪୮୮); ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ପ୍ରେମ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ଓ ସାମାଜିକ ନ କର୍ମିବା ୨: ୧୯୧ (୪୮୮), ୧୬: ୧୨୭ (୪୪୭); ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପକ୍ଷ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ କୁରୁତ ପକ୍ଷ କରିବା ୮: ୬୨ (୨୯୨); ପକ୍ଷର ପାଳନ ଆବଶ୍ୟକ ୯: ୪ (୨୯୯); — ରେ ନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧ ପରିତ୍ୟାଗ ନ କରିବା ୫: ୯ (୧୬୮); ସକଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ — ସ୍ୱଚ୍ଛ ପାଇଁ ଉପଦେଶ ୮: ୬୧ (୨୯୨); ସାମା ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ୩: ୨୦୧ (୧୨୦); — ରେ ସାହସ ଓ ବୀରତ୍ୱ ସ୍ୱରକ୍ଷନ କରିବା ୮: ୫୮ (୨୯୧); — ରୁ ପରାୟନ ନ କରିବାପାଇଁ ଚେତାବଳୀ ୮: ୧୭ (୨୮୩); — ରେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ରକ୍ଷଣ ୨: ୧୫୫ (୩୮୮), ୩: ୧୭୦ (୧୧୪); ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଚର୍ଚ୍ଚି ପକ୍ଷ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ୪୭: ୩୬ (୮୬୯); — ରେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଯ୍ୟାୟ ପାଏ ୩: ୧୪୧ (୧୦୭); ଶେଷ ସ୍ତରରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତମର୍ଶରେ କବିତାବଳୀ ୮: ୪୮ (୨୮୯); — ବନ୍ଦପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ୪୯: ୧୦ (୮୭୯)।

ସୂକ୍ଷ୍ମବାକ୍

କେବଳ ନିୟମିତ ସୂକ୍ଷ୍ମରେ — କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରେ ୮: ୬୮ (୨୯୪); ଦୟା କରି ବା ମୁକ୍ତି ମୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କରି — କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ୪୭: ୫ (୮୬୨); — କୁ ପାଇଁ ବିବାହ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇପାରେ ୨୪: ୩୩ (୫୮୨); — କର ସର୍ବସ୍ୱ ମୁକ୍ତି ୨୪: ୩୪ (୫୮୨)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଗାଣ୍ଡ

ଆନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ପର୍କ ୧୭: ୯୩ ଓ ୯୫ (୪୪୨), ୬୦: ୯ ଓ ୧୦ (୯୪୮); ପରାମର୍ଶ ଗିରିକ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ୩: ୧୬୦ (୧୧୨), ୪୨: ୩୯ (୮୨୬); ସର୍ବୋଚ୍ଚକୃଷ୍ଣବ୍ୟବସ୍ଥା ସାଧୁକାର ସମାନ କରାଯିବ ୪: ୫୯ (୧୩୮); ନ୍ୟାୟ ଗିରିକ ଶାସନ ୪: ୫୯, ୧୦୬ ରୁ ୧୦୮ ଓ ୧୩୬ (୧୩୮, ୧୪୯ ଓ ୧୫୫), ୫: ୯ (୧୬୮), ୧୬: ୯୧ (୪୪୧), ୩୮: ୨୭ (୭୭୦), ୪୨: ୧୬ (୮୨୧); ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଆନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ହେବା ୪: ୬୦ (୧୩୮); ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବା ଅନୁଷ୍ଠାନୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨: ୧୯୧ ରୁ ୧୯୪ (୪୮), ୪: ୭୬ (୧୪୧), ୮: ୪୦ (୨୮୭), ୨୨: ୪୦ ରୁ ୪୨ (୫୫୫ – ୫୫୬); ଶାନ୍ତି ୮: ୫୬ ରୁ ୬୪ (୨୯୧ – ୨୯୩), ୯: ୧ ରୁ ୪ (୨୯୭ – ୨୯୯)।

ୟନ୍ଦିୟା

— ଏ ଜନ୍ମ ସମାପ୍ତର ଚକ୍ରିୟାକୁ ୩: ୪୦ (୮୯), ୧୯: ୮ (୪୯୪); — ଏ ନାମକରଣ ପ୍ରସଂ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବା ୧୯: ୮ (୪୯୪); — ଏ ଅନୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚୈତାଚର ଚକ୍ରିୟା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକା ଶମରା ସମାନ କରାଯାଇଥିବା ୧୯: ୧୩ (୪୯୫); — ଏ ଧର୍ମନିଷା ୧୯: ୧୪ (୪୯୫); — କେତେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ସତ୍ୟ ସାଧ୍ୟତା କରିଥିଲେ ୩: ୪୦ (୮୯); — ଏ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ସଦୟ ବ୍ୟବହାର ୧୯: ୧୫ (୪୯୫)।

ୟାକୁବ

— ଏ ଜନ୍ମ ସୁସମାପ୍ତର ଚକ୍ରିୟାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ୧୧: ୭୨ (୩୬୨); — ଏ ଉତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରର ୩: ୯୪ (୯୯); — ନିଜ ପାଇଁ କେତେକ ଶାସନକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ୩: ୯୪ (୯୯); — ଏର ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦରେ ଦୃଢ଼ ରହିବାକୁ ଓ ସର୍ବଦା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨: ୧୩୩ ଓ ୧୩୪ (୩୨)।

ୟୁନୁସ

— ଏ ନାମ କୁନୁନ ୨୧: ୮୮ (୫୪୨); — ଅନ୍ୟତମ ନର୍ତ୍ତି ୪: ୧୬୪ (୧୬୨), ୬: ୮୭ (୨୧୫), ୩୬: ୧୪୦ (୭୬୧); — ଏ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ସାଧାରଣ ଦିଆଯାଇଥିବା ୬: ୮୭ (୨୧୫); — ଏ ନୈମା ଓଡ଼ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣର ହେବା ଓ ତାଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯିବା ୩୬: ୧୪୨ (୭୬୨); — ଏ ମାଜ ଗିରି ଦେବା ଓ ଉରେ ବାନ୍ତି କରିଦେବା ୩୬: ୧୪୩ ରୁ ୧୪୬ (୭୬୨); — ଏ ଇଷାଧିକ ଲୋକଙ୍କ ସକଳଣ ନର୍ତ୍ତି ନିୟୁତ କରାଯିବା ୩୬: ୧୪୮ (୭୬୨); — ଏ ଉପରେ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସାପନ କରି ଦଣ୍ଡକୁ ମୁକୁଟିବା ୧୦: ୯୯ (୩୪୬); — ଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଶ୍ୱାସ ସାପନ କରି ସାଂସାରିକ ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ୩୬: ୧୪୯ (୭୬୨)।

ୟୁସୁଫ

— ଏ ଘଟଣାବଳୀ ମଧ୍ୟରେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ୧୨: ୮ (୩୬୩); ଶୈଖବାବସ୍ତରେ — ଏର ଅନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଥିତି ଅନୁରକ୍ତି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦେଖିବା ୧୨: ୫ (୩୬୨); ସୁପ୍ତ ବିଷୟ ନ କହିବାପାଇଁ ଯାକୁବଙ୍କର — ଏ ଉପଦେଶ ୧୨: ୬ (୩୬୨); — ଏ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଇଷାପରାୟଣ ଦେବା ୧୨: ୯ (୩୬୩); — ଏ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ୧୨: ୧୦ (୩୬୩); — ଏ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କଞ୍ଚାଲକୁ ନେବା ଓ କୁପ ମଧ୍ୟକୁ ନିଷେଧ କରିବା ୧୨: ୧୬ (୩୬୪); — ଏ ବାହା ଶାନ୍ତପାଇଥିବା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ବିବୃତି ଦେବା ୧୨: ୧୮ (୩୬୪); — ଏ କୁପ ମଧ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ଜୁନୁଦାସରାରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯିବା ୧୨: ୨୦ ଓ ୨୧ (୩୬୫); — ଏ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ୧୨: ୨୨ (୩୬୫); — ଏ ଅତିକ୍ରମ ପତ୍ନୀ ବିପତ୍ତିମାମୀ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ୧୨: ୨୫ (୩୬୬); ଅତିକ୍ରମ ପତ୍ନୀ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଆମରଣ କରିଥିବା ସେମାନେ — ଏ ସାଧୁବାଦ କଣ୍ଠାକରା ୧୨: ୩୨ ଓ ୩୩ (୩୬୮); — କାରାକୁଶ ହେବା ୧୨: ୩୬ (୩୬୯); — ଏ ସୁପ୍ତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସାନ ଦିଆଯାଇଥିବା ୧୨: ୩୮ (୩୬୯); —

ସୂଚକ ପତ୍ର

ଏ ଭାଗା ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ୧୨: ୪୮ ଓ ୪୯ (୩୮୧); — ଏର କାରାମୁକ୍ତି ଓ କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ୧୨: ୫୫ ଓ ୫୬ (୩୮୩); ମିଶରରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ — ଏ ଭାଜମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଆଗମନ ୧୨: ୫୯ (୩୮୪); — ଏ ଭାଜମାନଙ୍କର ମିଶରକୁ ବନୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଗମନ ୧୨: ୬୪ ରୁ ୭୦ (୩୮୪ — ୩୮୬); ବିଭିନ୍ନ ଦରଜୀରେ ସ୍ତବେଶ କରିବାକୁ — ଏ ପିତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୨: ୬୮ ଓ ୬୯ (୩୮୬); ବନୟାମାନଙ୍କୁ ଅବକଳ ରକ୍ଷାପାଇଁ ଅନୁକ୍ରମେ ଯୋଜନା ୧୨: ୭୬ (୩୮୮); — ନିକଟର ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ପାନପାତ୍ର ରଖିବା ୧୨: ୭୧ (୩୮୯); ଭାଜମାନଙ୍କୁ — ଏର କ୍ଷମାଦାନ ୧୨: ୯୩ (୩୯୧); ମହାନଦୀର କ୍ଷମାଦାନକୁ ସ୍ୱପ୍ନଦର୍ଶକ କ୍ଷମାଦାନ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯିବା ୧୨: ୯୩ (୩୯୧); ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ — ଏର କୁଣ୍ଡା ସେରଣ ୧୨: ୯୪ (୩୯୧); ସାବୁରଙ୍କର ମିଶର ଯାତ୍ରା ୧୨: ୧୦୦ (୩୯୨); — ଏ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆଉ ଅବଶର ନ ଆସିବା ଘଟଣାରେ ତାଙ୍କ ଅନୁରାଜମାନଙ୍କର ଧାରଣା ୪୦: ୩୫ (୭୯୮)।

କୁଚ

— ଜଣେ ଅବଶର ୩୬: ୧୩୪ (୭୬୧); ଉଦ୍‌ଘାତ ଓ ଉପମାଲଭ୍ୟର — ଏ ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା ୬: ୮୬ (୨୧୫); — ଏର ଗ୍ରାସିମ୍ବ ସହିତ ଦେଶାନ୍ତର ଗମନ ଓ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ଷା ଘାତନ ୨୧: ୭୨ (୫୪୦), ୨୯: ୨୭ (୬୬୬); — ଏ ସମ୍ପ୍ରଦୟର ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ୨୬: ୧୬୬ ଓ ୧୭୬ (୬୧୮), ୨୯: ୩୦ (୬୬୭); ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ — ଏର ଭୋଜମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରାଗଲା ୨୬: ୧୭୬ (୬୧୮), ୨୭: ୫୫ ଓ ୫୬ (୬୩୫ ଓ ୬୩୬); — ଏ ଭୋଜମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅତିଥି ପକାଇ ନ କରିବାକୁ କହିବା ୧୫: ୭୧ (୪୨୩); ଭୋଜମାନେ — ଏ ସ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଓ ଧମକାଇବା ୨୬: ୧୨୮ (୬୧୫); ୨୭: ୫୭ (୬୩୬); ଶାସ୍ତିପାଇଁ ଭୋଜମାନଙ୍କର ଦାମ୍ ୨୯: ୩୦ (୬୬୭); — ଏର ସାକ୍ଷୀ ୨୯: ୩୧ (୬୬୭); ଭୋଜମାନଙ୍କ ବିନା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଚେତନା ୧୫: ୬୧ (୪୨୨); ୨୭: ୫୮ (୬୩୬); ୨୯: ୩୪ (୬୬୯); ୩୬: ୧୩୫ ଓ ୧୩୬ (୭୬୧); ବର୍ତ୍ତମାନକାର ଆଗମନରେ — ବ୍ୟସ୍ତତା ୨୯: ୩୪ (୬୬୯); ବର୍ତ୍ତମାନକାର ଆସିବାକୁ ଭୋଜମାନଙ୍କର ଆଗମନ ୧୧: ୬୯ (୩୬୩), ୧୫: ୬୮ (୪୨୩); ସନ୍ଦର୍ଭ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ — ଏ ଅବେଶ ୧୧: ୮୨ (୩୬୪), ୧୫: ୬୬ (୪୨୨); ପରକୁ ନ ସୂଚିବା ପାଇଁ — ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧୫: ୬୬ (୪୨୨); — ଏ ଭୋଜମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାସ୍ତି ୧୧: ୮୩ ଓ ୮୪ (୩୬୪), ୧୫: ୬୫ (୪୨୩), ୨୬: ୧୭୪ (୬୧୯), ୨୭: ୫୯ (୬୩୬), ୫୪: ୩୫ (୯୧୦); — ଏ ଅପ୍ରାକାର କରିବା ଅର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧ ଅବତାରକୁ ଅପ୍ରାକାର କରିବା ୫୪: ୩୪ (୯୧୦); ଦୁଇଟି ପକ୍ଷ ସହିତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରମାନଙ୍କର ତୁଳନା ୬୬: ୧୧ (୯୬୯)।

ଶପଥ

ଅପଥ — ପାଇଁ ଅନୁକ୍ରମ କେପିୟର ମାଗିବେ ନାହିଁ ୨: ୨୨୬ (୫୯); — ର ସଂରକ୍ଷା ୫: ୯୦ (୧୮୯); — ର ସ୍ୱାୟତ୍ତତା ୫: ୯୦ (୧୮୯), ୬୬: ୩ (୯୬୬); — ଜଙ୍ଗ ଗର୍ଜନ ଛୁଡ଼ି ୧୬: ୯୨ (୪୪୨); — ଏ ସ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଯାହା କରାଯିବା ଗର୍ଜନ ଛୁଡ଼ି ୧୬: ୯୩ ଓ ୯୫ (୪୪୨); ପରମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବାପାଇଁ — ୨: ୨୨୬ ଓ ୨୨୮ (୫୯ ଓ ୬୦); — କହି ଅନୁକ୍ରମ ନିଶ୍ଚିତ ସୂଚିବା (ମୁକାବିଲା) ୩: ୬୨ (୯୩), ୬୨: ୭ (୯୫୫)।

ଶାସ୍ତି

ଅବତାରକୁ ଅନ୍ୟାୟ କଲେ — ୬: ୧୩୨ (୨୨୫), ୧୭: ୧୬ (୪୫୧), ୪୨: ୨୨ (୮୨୩), ଅନୁକ୍ରମ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ — ପିତା ନାହିଁ ୧୧: ୧୧୮ (୩୬୧), ୨୯: ୨୨ (୬୬୬); ସଂସାର କରିବା — ବିଧାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୨୩: ୬୬ ଓ ୭୮ (୫୭୦); ଅନୁକ୍ରମ ଦେବାରେ ମଜ୍ଜର ୨୨: ୪୮ ରୁ ୫୨ (୫୫୭); ସାମାଜିକ ଓ ଅନ୍ୟାୟ କଲେ — ୪: ୩୧ (୧୩୧); ସ୍ତେଷି ପାଇଁ — ୫: ୩୯ (୧୭୫); — ଦେବତା ବିରୁଦ୍ଧ ୬: ୧୯ (୨୦୨), ୧୦: ୧୨ (୩୨୯), ୧୧: ୯ (୩୫୦); ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇଁ — ୨୪: ୩ (୫୭୬); ସମାଜର ସହିତ ଅପରାଧ ପାଇଁ — ୨୪: ୫ (୫୭୬); କ୍ଷମାକ୍ଷୟ କଲେ — ରୁ ପରିଗ୍ରହ ୮: ୩୪ (୨୮୬); — ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ୨: ୬୬ (୧୭); ଅନୁରାଧ କଲେ ଓ ନିଜକୁ ସୁଧାରିଲେ — ଏ ଧର୍ମ ଦେବ ୫: ୪୦ (୧୭୬); ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ — ଏ ଦୂରରେ ନେବା ୧୦: ୯୯ (୩୪୬); ଅନୁକ୍ରମ କରୁଣା — ଏ ଦୂରରେ ନିଏ ୭: ୧୫୭ (୨୬୯)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ସାରାଂଶ

— ର ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କ୍ଷମା ନାହିଁ ୧୭:୧୦୦ (୪୪୩); — ର କେବଳ ତା' ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଓ ମୁଣ୍ଡବଳିମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମା ଅଟେ ୧୫:୪୩ (୪୨୦); ୧୭:୧୦୧ (୪୪୩); ବିଶ୍ୱର କୃଷି ଘଡ଼ିତ — ର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ୧୮:୫୨ (୪୮୦); — ମଣିଷକୁ ଇଷ୍ଟ କରେ କିନ୍ତୁ ମଣିଷ କାଣିପାରେ ନାହିଁ ୭:୨୮ (୨୪୦); — ମଣିଷର ଉଦ୍‌ଘୋଷିତ ଶତ୍ରୁ ୧୭:୫୪ (୪୫୭), ୨୫:୩୦ (୫୯୫), ୩୫:୭ (୭୩୦), ୩୬:୬ (୭୪୭), ୪୩:୬ (୮୩୮); — ଆଦମକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବା ୨:୩୭ (୧୧), ୭:୧୧ ୨୩ (୨୩୭) — ୨୩୮); — ର ଉଗ୍ର ପ୍ରଭାବ ୭:୧୩ (୨୩୭); — ଜଣେ କୁସଙ୍ଗ ୪:୩୯ (୧୩୪); — କୁ ଅବ୍ୟାହତ ଦିଆଯିବା ୭:୧୫ ଓ ୧୬ (୨୩୭); — ର ଅଧିପତନ ୭:୧୪ (୨୩୭); ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କୁପା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାକୁ — ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ ୭:୧୭ ଓ ୧୮ (୨୩୭); — ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ ୪:୧୨୦ ଓ ୧୨୧ (୧୫୧ ଓ ୧୫୨); — ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ ୧୪:୨୩ (୪୧୦); ଅବ୍ୟାହତ — ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଦିଏ ୧୯:୮୪ (୫୦୭); — ଭୟ ଦେଖାଇ ତା' ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରେ ୧୭:୨୧ (୧୧୫); — ଅବତାରକ ପଥରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂର କରେ ୨୨:୫୩ ଓ ୫୪ (୫୫୭ — ୫୫୮); — ଦୁଃ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ୨:୧୦୩ (୨୫), ୩୮:୪୨ (୭୭୨), ୪୩:୩୭ (୮୩୪); — କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ ୨:୧୭୯ (୪୧); — ନିଜର ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରେ ୪:୭ (୧୪୧); — ର ନିଜର ଶକ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ଦୂରଯାଏ ନିଏ ୧୪:୨୩ (୪୧୦), ୧୫:୪୭ (୪୨୧); — ଅକ୍ଷୟ ଝୁଲାଇ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ୧୫:୩୫ ଓ ୩୬ (୪୧୯ — ୪୨୦); — ଘଡ଼ିତ ବନ୍ଧୁତା କଲେ ପଥରୁ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ୨୨:୫ (୫୪୮); — ବିରୁଦ୍ଧରେ କିପରି ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକରି ହେବ ୭:୨୦୧ ଓ ୨୦୨ (୨୭୮)।

ସରଂସଂ

ଉଚିତ କର୍ମ ପାଇଁ — ୨୦:୫୧ (୫୧୭); ଅନୁଷ୍ଠାନ ଯାହା ଉପରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଚାହାନ୍ତି — ରେ ପରିଗଣିତ କରାନ୍ତି ୨୪:୪୭ (୫୮୫), ୨୮:୫୭ (୬୫୪); ଯେଉଁମାନେ — ର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେମାନଙ୍କ — ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାନ୍ତି ୪୭:୧୮ (୮୬୫); ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିନା ସାଧ୍ୟାୟରେ — ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ୭:୪୪ (୨୪୪); — ପାଇଁ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ସତ୍ୟତା ଅବଶ୍ୟାବ୍ୟକ ୧୦:୧୦ (୩୨୮); ବିଭ୍ରାନ୍ତକାରୀଙ୍କ ସମାଶ୍ରେ — ସାଧ୍ୟାୟକର ରୂପେ ୨୭:୮୧ ଓ ୮୨ (୬୪୦); ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ — ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୧:୬ ଓ ୭ (୨); ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କପାଇଁ — ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୩:୨୧ (୮୭); — ଉନ୍ନତିର ମାର୍ଗ ୨:୬ (୩୦)।

ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ

— ଅନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ୱରୂପରୁ ନୂତନରୂପ ନେଇ ୬୩:୧୦ (୯୫୮); ଭାବିତ୍ର୍ୟ ଭୟରେ — କର ଚଳୁ ନ ନେବା ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହୁକୁ ଶିକ୍ଷା ନ ଦେବା ବା ମାରି ଦେବା ଅବୈଧ ୬:୧୫୨ (୨୩୦), ୧୭:୩୨ (୪୫୩); ସ୍ୱପ୍ନର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୩:୩୯ (୮୯); ଧର୍ମନିଷ — ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ୨୫:୭୫ (୬୦୨), ୪୭:୧୭ (୮୫୭); କନ୍ୟା କହୁ ହେବା ଦୃଷ୍ଟର କାରଣ ରୂପେ ୧୭:୫୯ ଓ ୬୦ (୪୩୭); ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି — କର ସର୍ବସମ୍ପଦ ୧୭:୨୪ ଓ ୨୫ (୪୫୨), ୪୬:୧୬ ଓ ୧୮ (୮୫୭)।

ସାଂସାରିକ ଜୀବନ

— ଲଜା କରିବା ପରିଣତି ୨:୨୦୧ (୫୧୧); — ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବେ ୨:୨୧୩ (୫୩); — ପରକାର ଜୀବନ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତର ରୂପ ୩:୧୬ (୮୫), ୪:୭୮ (୧୪୧); ୯:୩୮ (୩୦୭); — ପରକାର ଜୀବନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ୱରୂପ ହେବାର ଅଭିପ୍ରାୟ ୨୩:୧୧୫ (୫୭୫); ସଂସାରର ଆୟୁ ୭:୮ (୯୮୭)।

ସାକ୍ଷୀ

ଗଣ ବା ରାଜିନିଆ ବେଳେ — ମାନଙ୍କୁ ରଖିବା ଓ ସବୁ ବିଷୟକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବା ୨:୨୮୩ (୭୯); ଜଣେ ପୁରୁଷ — ବଦଳରେ ଦୁଇଜଣ ମହିଳା — ନିଆଯିବା ସମ୍ଭବରେ ୨:୨୮୩ (୭୯); ଲକ୍ଷ୍ୟପତ୍ର ପାଇଁ — ୫:୧୦୭ରୁ ୧୦୯ (୧୧୩); ଆଶୁ, କାଳ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରର ସାକ୍ଷ୍ୟଦାନ ୪୧:୨୧ରୁ ୨୪ (୮୧୦ — ୮୧୧); ସର୍ବୋତ୍ତମ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇପାରେ ୫:୧୦୭ (୧୧୩); ରୁକ୍ତି ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ — ୨:୨୮୩ (୭୯)।

ସୂଚକ ପତ୍ର

ସାମେରି

ମୁଦ୍ରାକର ଅନୁପରିଚିତେ —ର ବାହୁରୀ ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ ୨୦:୮୯ (୫୨୨); —ର ଆଚରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଦ୍ରାକ ପୃଷ୍ଠ ୨୦:୯୬ (୫୨୩); —ଅବଧ୍ୟା ଦେବା ୨୦:୯୭ (୫୨୩); —ର ଶାସ୍ତ୍ର ୨୦:୯୮ (୫୨୩)।

ସିଦ୍ଧି

—କରିବା ନିଷେଧ ୪:୩୭ (୧୩୩); —ଏକ ବର ଅନ୍ୟାୟ ୩୧:୧୪ (୬୮୭); —ପାଇଁ କ୍ଷମା ନାହିଁ ୪:୪୯ (୧୩୬); —କରିବାକୁ ପିତାମାତା କହିଲେ ମଧ୍ୟ ନ କରିବା ରଚିତ ୨୯:୯ (୬୬୩); ବ୍ୟକ୍ତିଗତ —ଓ ତା'ର ଖଣ୍ଡନ ୧୨:୪୧ (୩୮୦), ୧୧୨:୨ ଓ ୩ (୧୦୮୬); ବୁଣ ଭିତ୍ତିକ —ଓ ତା'ର ଖଣ୍ଡନ ୧୧୨:୫ (୧୦୮୬); —କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ମନା ୯:୧୧୩ (୩୨୩)।

ସୁଏବ

—ମଦସରବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିର ୭:୮୬ (୨୫୪), ୧୧:୮୫ (୩୬୫), ୨୯:୩୭ (୬୬୯); ଦୂରା ମାପ ଓ ଉଚ୍ଚନ କରିବାକୁ —ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କୁ ସଚ୍ଚ କରିବା ୭:୮୬ (୨୫୪), ୧୧:୮୫ ଓ ୮୬ (୩୬୫); —ସ୍ୱାଭାବିକତାରେ ବିଚାରିତ କରିବାକୁ ଧମକାଇବା ୭:୮୯ (୨୫୬); —ଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କୁମିଳନରେ ଧୂସିତ ହେବା ୭:୯୨ (୨୫୭), ୧୧:୯୫ ଓ ୯୬ (୩୬୭)।

ସୁପାରିଶ

ଅଲୁଷିଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ —କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ୨:୨୫୬ (୭୧); ମିଥ୍ୟା ଉପାସ୍ୟ —କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ ୪:୩୭ (୮୪୧); —କେବଳ ମହଙ୍ଗୁ କରାଯାଇଛି ୨:୧୧୦ (୨୭), ୩୪:୨୪ (୭୨୨), ୪୩:୮୭ (୮୪୧); ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ—୬:୫୨ (୨୦୮); ଅଲୁଷିଙ୍କ ଅନୁମତି ନେଇ ଦେବଦୂତମାନେ —କରିପାରନ୍ତି ୫୩:୨୭ (୯୦୩); ସର୍ବ ଓ ଅସର୍ବ —୪:୮୬ (୧୪୪)।

ସୁଲୋମାନ

—ଦାରଦବର ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ୨୭:୧୭ (୬୨୮); —ଅଲୁଷିଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ନାସକକରିବା ୨୧:୮୦ (୫୪୧), ୨୭:୧୬ (୬୨୮); —ସ୍ୱା ଅଲୁଷି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଦେଇଥିଲେ ୨୭:୧୭ (୬୨୮); —ଏ ବିଶ୍ୱାସରେ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଚାର ୨:୧୦୩ (୨୫); ବାସ୍ତୁକୁ —କର ବସ୍ତୁବର୍ଗୀ କରାଯାଇଥିଲା ୨୧:୮୨ (୫୪୧), ୩୪:୧୩ (୭୧୯), ୩୮:୩୭ (୭୭୨); —ଏ ସେବାରେ ବୁଝାଳି ୨୧:୮୩ (୫୪୨); —ଏ ଅଧ୍ୟାୟ କିନ୍ତୁ ୨୭:୪୦ (୬୩୨), ୩୪:୧୩, ୧୪ (୭୧୯); ୩୮:୩୮ (୭୭୨); —ଏ କାରଖାନାରେ ଚରକ ଚମାକୁ ବିକିନ୍ତୁ ସାମଗ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ ୩୪:୧୩ (୭୧୯); —ଏ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ୨୭:୧୮ (୬୨୮); —ସ୍ୱା ଧର୍ମସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକର ରାଜା ଶିଖାଇବା ୨୭:୧୭ (୬୨୮); —ଏ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ନମନ ଉପହାସକୁ ଅଭିଯାନ ୨୭:୧୯ (୬୨୯); ଅନୁସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ରାଜାଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ ୨୭:୨୯ରୁ ୩୨ (୬୩୦-୬୩୧); —ସ୍ୱା ସକ୍ଷମ ରାଜାଙ୍କର ଉପହାସ ଦୈବତା ୨୭:୩୬ (୬୩୨), ସକ୍ଷମ ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ସିଂହାସନ ପାଇଁ —ଏ ଅପେକ୍ଷା ୨୭:୩୯ରୁ ୪୨ (୬୩୨-୬୩୩); ଅଲୁଷିଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ରାଜାଙ୍କର —ଏ ନିକଟକୁ ଆଗମନ ୨୭:୪୩ରୁ ୪୫ (୬୩୩-୬୩୪); ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ପ୍ରତି —ଏ ପ୍ରେମ ୩୮:୩୨ରୁ ୩୪ (୭୭୧); —ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚରାଧିକାରୀ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିବା ୩୮:୩୫ (୭୭୧); —ଏ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ତା'ଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଚଳନ ୩୪:୧୫ (୭୨୦); —ଅଲୁଷିଙ୍କର ଅନୁରକ୍ତ ଭକ୍ତ ୩୮:୩୧ (୭୭୦); ଅଲୁଷିଙ୍କ ନିକଟରେ —କର ଭଲ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ୩୮:୪୨ (୭୭୨)।

ସୂର୍ଯ୍ୟ

—କିରଣ ପ୍ରଦାନ କରେ ୧୦:୬ (୩୨୮), ୨୫:୬୨ (୬୦୦); —ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଅଧ୍ୟାୟ କରାଯାଇଛି ୭:୫୫ (୨୪୭), ୨୧:୩୪ (୫୩୫); ସପ୍ତ ଅକ୍ଷରର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ପାରବର୍ତ୍ତିକ ସମତୁଲ୍ୟ ୭:୧୬ ଓ ୧୭ (୯୯୧); —ପରାଧ ୭:୫୮ ଓ ୧୦ (୧୦୦୬); —ସଫିତ ଗ୍ରାହଣ ସମ୍ପର୍କ ୨୫:୪୬ ଓ ୪୭ (୫୯୭); —ଉପାସ୍ୟ ନୁହେଁ ୪୧:୩୮ (୮୧୩)।

ପୂର୍ବକ ପଦ୍ଧତି

ପୁଷ୍ପ, ବିଶୁଦ୍ଧ

—ବିନା ଉଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇନାହିଁ ୨୧:୧୭, ୧୮ (୫୩୩), ୬୪:୪ (୯୫୯);—ଚକ୍ରପୁଷ୍ପ ୧୫:୬ (୪୨୪), ୩୯:୬ (୭୭୮), ୪୬:୪ (୮୫୪);—ରେ ବିଶୁଦ୍ଧତା ବା ଅପାମତ୍ୟତା ନାହିଁ ୬୭:୫ (୯୭୧);—ମଣିଷର ହିତକ୍ଷେପ ୧୪:୩୩ରୁ ୩୫ (୪୧୨-୪୧୩), ୧୬:୧୧ରୁ ୧୫ (୪୨୮-୪୨୯), ୪୫:୧୩ ଓ ୧୪ (୮୪୯)।

ପୁଷ୍ପ, ମନୁଷ୍ୟର

—ବିନା ଉଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇନାହିଁ ୨୩:୧୧୭ (୫୭୫), ୬୫:୩୭ (୧୦୦୮);—ଉ ବିଶିଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ୨୨:୬ (୫୪୮), ୨୩:୧୩ରୁ ୧୫ (୫୬୩), ୩୫:୧୨ (୭୩୧), ୩୯:୬ (୭୭୯), ୪୦:୬୮ (୮୦୩), ୮୬:୬ରୁ ୮ (୧୦୪୪);—ଉତ୍ତମ ଅବସ୍ଥାରେ କରାଯାଇଛି ୯୫:୫ (୧୦୬୬);—ଉ ଉଦେଶ୍ୟ ୫୧:୫୭ (୮୯୪);—ଗୋଟିଏ ଜାତିରୁ ହୋଇଛି ୪:୨ (୧୨୧), ୧୬:୭୩ (୪୩୮), ୩୦:୨୨ (୭୭୮)।

ପ୍ରାଧିକାର

—କଲ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଧର୍ମର ଷଷ୍ଠି ଦୁଃଖ ନାହିଁ ୩:୧୪୫ (୧୦୮);—କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବଢ଼େଇ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ୫:୫୫ (୧୮୦);—କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ନୁହେଁ ୨:୨୧୮ (୫୬), ୩:୮୭ରୁ ୯୧, ୧୫୫ (୯୮, ୧୦୮), ୪:୧୩୫ (୧୫୫), ୫:୫୫ (୧୮୦), ୧୬:୧୦୭ (୪୪୪)।

ସ୍ତ୍ରୀ

—ପୁରୁଷ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ୩:୯୮ (୯୯);—ସଂସ୍କାରରେ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୨:୧୯୭ରୁ ୨୦୪ (୪୯-୫୧), ୫:୨ ଓ ୩ (୧୬୫);—ପବିତ୍ର ମସଜିଦ୍‌କୁ ଯିବାର ବ୍ୟାପକତା ଦେଲେ ଶାସ୍ତି ୨୨:୨୬ (୫୫୨);—କହୁଥିବା ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ—ଅଦେଶ ଯୋଷଣା କରିଥିଲେ ୨୨:୨୮ (୫୫୩);—ଉ ଉଦେଶ୍ୟ ୨୨:୨୯ରୁ ୩୪ (୫୫୩-୫୫୪),—ଉ ମାତ୍ର ୨:୧୯୮ (୫୦), ମହଲ—ଉ ଚାହୁଁଥିବା ୯:୩ (୨୯୮) ସପ୍ତା, ମରତ୍ତା, ଅରପାତ, କୁର୍ବାନି, ମୁଣ୍ଡର ଅତି ୨:୧୫୯, ୧୯୭ ଓ ୧୯୯ (୩୯, ୪୯-୫୦);—ଉତ୍ତମ ୨:୧୯୭ (୪୯)।

ହାମାଲ

—ପିରଫିକର ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ୨୮:୯ (୬୪୪);—ପିରଫିକର ମନ୍ତ୍ର ୨୮:୩୯ (୬୫୦), ୪୦:୩୭ (୭୯୮)।

ହାଲୁକ

—ସ୍ତ୍ରୀ ଅବତାର ନିୟୁତ୍ତି ଦେବାକୁ ମୁଦାବ ପ୍ରାର୍ଥନା ୨୦:୩୦ରୁ ୩୬ (୫୧୩), ୨୬:୧୪ (୬୦୪), ୨୮:୩୫ (୬୫୦);—ଅବତାର ନିୟୁତ୍ତି ହେଲେ ୪:୧୬୪ (୧୬୨), ୬:୮୫ (୨୧୫), ୧୦:୭୬ (୩୪୨), ୧୯:୫୪ (୫୦୨), ୨୧:୪୯ (୫୩୬);—ବାହୁରା ପୁରାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ୨୦:୯୧ (୫୨୨);—ବାହୁରା ପୁରା ପୋଷ୍ଟି—କେ ଉପରେ ମୁଦା କ୍ରୋଧାନ୍ବିତ ହେଲେ ୬:୧୫୧ (୨୬୭), ୨୦:୯୩ ଓ ୯୪ (୫୨୨-୫୨୩);—ସ୍ତ୍ରୀ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ମୁଦା ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ୬:୧୫୨ (୨୬୮);—ଉପରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କୁପା ୩୬:୧୧୫ (୭୫୯)।

ହୁଦ

ଅପ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ—କର ଅବିର୍ଭାବ ୭:୬୭ (୨୫୦), ୧୧:୫୨ (୩୫୮), ୨୬:୧୨୫ (୬୧୫);—କେ ଜାତି ପିତୃତା ପୁରା କରୁଥିଲେ ୧୧:୫୪ (୩୫୮);—ସ୍ତ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟାନ ଓ ଶାସ୍ତି ୭:୬୭ରୁ ୭୧ (୨୫୦-୨୫୧), ୧୧:୫୪ (୩୫୮);—ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ ସମାପ୍ତିକରେ ୧୧:୫୮ (୩୫୯),—ଓ ଚାକ ସାଧନାକର ପ୍ରତି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ ୭:୬୩ (୨୫୧);—କେ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦୁର୍ଗ ଓ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ୨୬:୧୩୦ (୬୧୫)।

ହୃଦୟ

—ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆସନାଧାନ ୮:୨୫ (୨୮୪);—ରେ ପର୍ଯ୍ୟ ପରିବା ୧୮:୫୮ (୪୮୧);—ଦେଖି ନ ପାରିବା ୨୨:୪୭ (୫୫୬);—ରେ ମୋହର ଲଗାଇବା ୩୦:୬୦ (୬୮୫), ୪୦:୩୬ (୭୯୮), ୪୨:୨୫ (୮୨୪), ୬୩:୪ (୯୫୬)।

The Holy Qur'an

(Arabic Text with Oriya Translation)

Translated into Oriya by :

Abdul Qadar Khan

&

Dr. Mohammed Anwarul Haque.

Available at :

1. Nazarat Dawat-O'-Tabligh,
Sadr Anjuman Ahmadiyya,
Qadian-143516 (India)
2. Ahmadiyya Muslim Mission,
A/33, Bhoumanagar, Unit-4,
Bhubaneswar - 751 001 (India)
3. Ahmadiyya Muslim Mission,
205, New Park Street,
Calcutta - 700 017 (India)

Acknowledgement

The Publisher of
'The Holy Quran'
thankfully acknowledges the
kind assistance of the following:-

Oriya Phototypesetting:

**M/s. Utkal Sambad Prakashan Pvt. Ltd.,
Bhubaneswar, INDIA.**

Proof Reading:

A. Q. Khan & S. A. Halim

Page Layout:

Dr. M. A. Haque & Promod Tripathy (Artist)

M/s. DIPS, BHUBANESWAR, INDIA.